15-7-12

13-3-11

54-153

Tercia pars Dictionarij
Incipit in P littera vsq3
ad finē durans alphabeti.

Ordo dictionum

Ordo dictionum in tercia et viciosa parte sequentis correctorij emendate: solum per singulas literas numerato. Incipiens a littera. P. usque ad finem alphabeti.

&c. P.

Pactū. pasci.

Pangere.pepigi
Paliurum.
Palam.
Palea.
Palestinus.
Palium
Palma
Palma manus. palm⁹ palmo palpare. palpebra. palus. pallī ⁊ palus. pallidus.
Panis
Parabola.
Paradisus
Paralisis. paraliticus.
Parere.
Parcere
Parere. parturire. parcus
Parcentes
Pariter
Paries
Pars partes.
Particeps parti capatione
Parum. parum paroritas parumper
Pascha. phase.
Pascere pascua pastor.
Pater
Pari passu
Patria
Patientia
Paucitas
Paupertas
Pauci paucre
Paumentum
Paulatim. paulisper paulatim paulemū⁹.
Paulum
Paulus
Pax
Peccatum
Peccatores
Pecora
Pecunia
Pedis
Penne
Pena
Pēdere. Suspendere. Suspendium.
Pene adverbiū.
Penes ⁊ apud
Penetrare
Penuenia
Penus
Penuria.
Per
Perantere
Pera
Perambulare
Percipere
Perdere
Perducere
Perfodere
Perficere perfectum
Perficis. perficere placere
Peregrin⁹. peregrinari
Pergere
Peribere refluminum
Perire periculū
Permanere
Permittere
Perperare
Perpetuus. perpetuum
Persecutio. persequi.
Perseuerancia
Persenere
Perrumpere
Persecutus
Persedeos
Persimus
Persona. personari accepta.
Persuare
Perspicere
Persuadere
Pertemius
Pertinere
Pertitēs pertis
Petere
Petra
Petrus
Phiala
Pietas
Pigricia
Pignus
Pingere. pictura.
Pylatus
Pilus
Pincerna
Pingere pingue do
Pisces
Piscina
Placare placabilis.
Placere
Plaga
Plangere planctus
Planus planicies
Plantare. plantatio
Platea
Plaustrum
Plebs
Plenitudo
Plenare
Plicere plenia
Plumbum
Plures plurimi
Plus pluris
Pollis. pecuniā pollet
Pollueri. pollicitus.
Polluere
Pomum
Pondus
Ponere
Pontifex
Populus
Porrigere
Porro
Portare
Poste postea
Postentū
Posticus
Potis
Potus
Postidere. possessio.
Post postea. postorius
Potig
Potius
Postulare.
Potus potare
Potentia. potestas
Prauus. prauitas.
Prē
Prebere
Precedere
Precepta
Precedere
Preces. precari.
Precingere. precingere
Precludere
Precipitare
Precolere
Precipere. precepium
Precium.
Precipue
Precipui.
Preclarus
Preco
Precurrere
Precordia
Predia
Predestinatio
Predicare. predicatio predicatore.
Predicere
Predefe
Preferre
Prefectus. prefici.
Prefinitus
Pregnicio
Prefire
Prefatus
Prefium
Premere. compremere
Premittere
Premium.
Prefecapare
Preparare. preparatus
Preponere. propositus
Prepucium
Prebyter
Prefatio prefatus
Prefidium
Prefare
Prefto
Prefiolari
Prefumere
Prius
Primere
Pretorium
Prenalere
Prenunciari prenuncio
Prenere
Primus primo.
Pranum
Prame primitus
Primogenitus
Princeps
Principium
Prior prius
Priuig
Prifbiter
Pauare. priuatus
Pro
Probare. probatus
Procedere
Procella
Procidere
Procurare
Procumbere
Procurator. procurare
Procul
Prodire. prodere.
Prodefe
Prodigii. prodigium. prodigium.
Producere
Prophetia
Proferre
Prophera. prophetare
Proficere
Profitici. profitens. profess
Profugus. profugium. fugitivus
Profundus. profundus
Progenies
Prohibere
Proicere
Promittere. promissio
Promouere
Prompte promptus
Pronunciare
Pronus. pronitas

Propago
Propc
Propare propere
Propicius
Proponere proposium.
Propter
Properare
Propugnare. propugnaculū
Prospicere
Prosequi
Prosperitas
Prosternere
Protegere
Pronuba
Pauertum
Prouidencia
Prouisio
Prouocare
Prout
Proximus
Prudentia. prudens
Prune
Prunire. prurigo
Psallere. psalmus
Ptolomeus ptolomayda
Publicanus
Publicus
Pudor. pudicicia.
Puella
Puer
Pugna. pugnare
Pulcer. pulcritudo.
Pulsare
Pulvis
Pullus
Punire
Papillus
Purgare
Purpura
Pusillanimis
Putare
Putreo
Putrella

&c. Q.

Quadragintā.

Quadrus. quadratus
Quadringenti
Quadriga.
Qualitas. qualis
Qz
Qz ꝑ quis
Qualu
Qualiscunq; am
Quando
Quantus. quan.

tum quãto.
Quare
92 Quasi
93 Quarmos.
Quarnodecim.
Quecõtrario
Quomodomõdo.
Quo generis &c.
94 Quo scuteri
Quercus
Querere
95 Quotho ḡrdꝰ
96 Quia
98 Quid
Quidam
99 Quidem
100 Quicquid
Quicunq;
Quicsfacere quies
101 Quippiã-quicq.
102 Quinq;
Quis qui
103 Cui
Cuius
Cuem
104 Quo
Quoram
Quoco
Quibus
105 Quisq; ḡquid
Quispiam.
Quo-quocunq.
106 Promere. quo. cienscunq;
Quod-qdcunq. cuiusq.
107 Quomodo
108 Quippe
Quondam
Quondum
110 Quoq;
Quocunq;

De. R.

111 # Ratio

Radere rubus
Radix
112 Rapad
Ramus
Rapina rapere
113 Rachel
Raphael
Raphaim
Raro
Rebecca
Rebo reatus
Rebellio
Recidere
114 Recumere
Recidiui
Redimere
Reducere
Recipere
Recordari
115 Recusa. recusatio
Recidiuatio
Recumbere
Redarguere. reprehẽdere
Reddere
116 Redigere. redactus
Redimere
Redu cere.
117 Redundare
Reedificare
Referre. repositus
Reficere refectio
Refrigerium. refrigerare
Refugium
118 Refulgere
Regalia
Regere
Rex regnare regnare
120 Regina
Regius regalis.
121 Regio
Regnum. regnare
Regredi
Regula
Religio. religiosus
122 Relinquere
123 Reliquie
Remanere
Remissio
Remittere remissio
124 Remo
Renouare
Renitare
Repellere
125 Repente. repentinus
Reperire
Replere. plenus plenitudo
126 Reponere
Reportare
Reprehendere
Reprobare
127 Repulc. repellis.
Reputare. reputatus. reputat?
Requies. requiescere
129 Requirere
Res
Respublica
Reseruare
130 Residere residuum
Resilire
Respicere. respectus
131 Respondere
Restituere
Resurgere resurrectio
Retbe
132 Retinere
Retrahere
Retroquere. retrorsus
Retribuere
Retro. retrorsus
133 Roudere
Roueri reuerẽtia
134 Reuert. reuerti. reuertebat.
135 Reuiuere
Reuocare
Rubere rubus
Rigare
Rupa
Rana
136 Ruina ruui
Rus
Roboam
Roborare robur
Rogare
Roma. romani.
137 Ros
Rosa
Rota
138 Rubes
Rubor. rubedo
Rubigo
Rubus
Rudis
Ruere. ruina
139 Rufus rufedo
Rugitus
Ruminare
Rumor
Rumpere
140 Ruris rursum.

De. S.

Sabba

tum
Sacrificium. sacrificare
141 Sacramentum
Sacerdos
142 Saciare
Saccus
Sagitta
143 Sal
Salomon
Saluator. saluare. saluus
144 Saluare
Sanare. sanitas
145 Sanctus. sanctitas sanctificatio
146 Sanctificare sanctificatus sanctificatio
Sanguis
148 Sapientia. sapiens
149 Saturare. satiare
Scandalū. scandalizare
Scelus
Scindere. scissura
Scire scientia.
150 Scribere scriptura
Scutari
Scutum
Secretum
Seculum
Secundus
Secundum
Securus. securitas
151 Sedere sedes
152 Sedulo
Seductio. seducere
Segnis
Semen. seminare.
154 Semita
155 Send
Semper
Sempiternus
Senex senectus
156 Sentire. sensus
Separare separatus
157 Sepelire. sepultura
Septem septenarius.
158 Sequi secutus
159 Sermo
Serpens
160 Seruare
Seruire seruus.
161 Ser
162 Siccitas siccare.
Sicut
Signare signū
165 Silentium silere
Similitudo
164 Simon
Simplex
Simul
165 Simulacrum
Synagoga
Sine
Sinere
Singularis
Sinistra
166 Syon
Sitis sitire
167 Sobrius sobrietas
Societas socius
Sol
168 Solemnitas
Solicitus sollicitudo
Solium
169 Solus
170 Soluere
Somnus sopor.
Somniare. somnium
Sonare. sonus. sonitus
171 Sordes. sordidus
Sors
Sous
Species. speciosus
172 Speculum
Speculari.
Spes sperare
Spelunca
175 Spina
Spiritus
174 Splendere.
Spolia spoliare
175 Sponsus. sponsa.
Sponte. sponte
Stare. stabilis. stabilitas
Statim
Statuere
Stacus
176 Stella
Sterilis. sterilitas
177 Sternere
Stola
Studium
Suauis
Sumpsi. sumpsit.
Suadere
Suauis. suauitas
Subere. sub
178 Subditus. subditus. subdere. subjacere
Sublimitas sublimis
Subire
Substantia
Subuertere
179 Succedere
Succingere
Sufficientia
Summus. summitas
Super. supra. superius. superesse. sursum
180 Supinare
Superbia. superbus
181 Supplantare
Suggestus
Supplicium
Surdus. surditas
Surgere
Surtum
Suscipere
182 Suscitare
Suspendere
Sustinere

De. T.

Taber

naculum
183 Tacere. taciturnitas
Talis
184 Tangere
Tanq;
Tantum
Tantus
Tarditas
185 Thaurus
Tecum
Tegere
Tegimen tectū
Tempestas
Temperantia
Templum
186 Temperare temperatio

Ordo dictionum

Tempus
187 Tempestas
Tendere
Tenere
Tentorium
Tendere
188 Terreno
Terra
191 Terra terribilis
terreno terre.
re
Terminus
Thesaurus
Testamentū. te.
stari
Testis testimo/
nium
192 Timor timere
193 Tyrannus
Tollere
Tonitruus
Tonsular
Torrens
Totus
194 Tradere. tradi.
tio traditus
Trahere. attri.
here
Transferre
Transformare.
Transgredi
195 Transire
Tremor. treme.
re
Tres. tria. terci.
us trinitas
Tribuere
Tribulatio
Tribulare
196 Tribus
Tributum tribu
tarius
Trifaria trifle
197 Triticum
Tronus
Tuba
Tunica
198 Tumulus
Tumultus
Turbare. turba.
tio
Turba
Turbo
Turris
Turpitudo
199 Thus. thuribu.
lum

De. V.

Vacuus

vacuitas
Vado vadere
Vagus vagabū
dus.
200 Valere
Validus
Valde
Vallis
Vanum vanitas
Varius varietas
201 Vas vasis
Vastare vastus
vastator.
Vbera
Vbi
203 Vbiq. vbicunq;
Vc
Vdire vdū ve.
hemes
Velle volitus
204 Velox velocitas
velociter
205 Venum vende.
re vendens
Ventum
Venerabilis ve.
nerari
Venia
Venire.
206 Venter
207 Ventus
208 Verberare
Verbum
209 Verecundia
Vermis
210 Veritas
Vertere
Verus. veraz ve
ritas vere
211 Vesper velociter
Vesperi
Vestibulum
212 Vestigium
Vestis vestiree
Vinculum
213 Vetustas. vetus
Vexare
Via
213 Vicis. vicissi.
do vicissim
Victima
Victoria
Videre
Videre quō cau.
se ambulatio.
223 Vidua
224 Vigilare
225 Vinum
Villa
Vincere victoria
226 Vincire vinctus
Vinculum
Vindicta
227 Vinea
228 Vinum
229 Violentia. violē.
ter.
Vir viri
230 Virga
231 Virgo virginitas
232 Virtus
233 Vir vires
Viscera
Visitatio. visita.
re
234 Vita
Vitulus
Vivere. vita
236 Vivo vivisti
237 Vltimus viraul
timus
Vlcus
Vlulare. vlula.
tus.
Umbra
238 Unde
Undecim
Undiq
Ungere unctio
unguentum
239 Universus. uni.
uersitas
Vnitas unus
240 Unicus. unigeni
tus.
Vnicornis nobi.
lium
241 Vocare vocatus
242 Vociferari
Vox
243 Volare volatus
244 Voluptas
Vomere. vomi.
tus
245 Vrere vrbs
Vrgere
Vrs
Vsquequo
Vsura
Vterus
246 Vt visus
Vtilis utilitas
247 Vua
Vulgus
Vulnus. vulne.
rare
248 Vultus
Vxor

De. X.

Xpristus

249 Xpi nativitas
250 Xpi passio
Xpi redemptio
253 Xpi ascensio

De. Z.

Zelus

254 Zona

Incipit littera P.

Actū. Paciſci. Pacta

Pactum est quod factum dicit et conuentio. Obligatio. Contractus. Concordia vel alienatio. Et ideo pactū dicit quasi pacis actus. Possumus ergo notare q̄ in scriptura inuenitur

Pactum diuersimode.

Pactum est lucrativum. Dico ergo q̄ inuenit quoddā
Pactum voluptuarium. pactū diuersimodū. Et illud est
Pactum permutativum. illud pactū ille amor quo boies
Pactum legitimum. sunt per diuersitatē inuicē obligati. Et quo pacto dicit. ij. Paral. xxij. Quod Josaida fecerit deo pepigit fedus inter se et vniuersum ppls. Et Josue. Cum ita pactus regionis pactū tuū. Item dico q̄ inuenitur pactū quoddam nequissimū. Et illud est illud fedus seu pactum quo quis promittit deo vel religioni se a carnis voluptatibus abstinere. Sic q̄ Job. xxxj. Pepigi fedus cū oculis meis: vt nō cogitarē quidē de virgine. Item inuenitur pactum maledictū. Et illud est illud quo iuramenti sibi inuicem multa turpia pactisunt et multa vilia polliceūt. Et quo Esaie. xxvij. vbi sic loquit mulier fornicaria. Pepigi pactū cum oculis meis ad stath cubile tuum. Ite inuenit pactū execrabile. Et illud est illud pactū qd̄ heretici faciūt demonibus. qui sc̄z q̄sq̄ cum eis habuerit multa pacta. Sic q̄ Judith. ix. vbi. Et ingressi sunt phares dei in tentoriū et fecerūt pactū pepigerūt. Item inuenit pactum bonū et sanctū seu cōdonum. Et illud est pactū illud qd̄ deus pepigit cum humano genere. cum ipse societatem per debendo ipsum p̄ baptismū sibi recōciliando. et salutē sibi perpetuā promittēdo. Romo 6o deus genuit in baptismo fidē et dilectionem: et in bono placentiā et duraturā. Sic q̄ Sob. xv. dicit. Etiam am pactum meum vobiscum et cū semine vestro post vos Vbi aduerte q̄ illud pactum habet fundamentū incōcussibile. quia sc̄z a deo stabilitū inquit. Ligamentum inseparabile. quia sc̄z illud fuit pactum vobiscum. Firmamentū inconmutabile. quia sc̄z cum semine vestro. Primo ergo dico q̄ illud pactū qd̄ est inter deū et homem habet inconcussibile fundamentū sc̄z ipm deū. qd̄ offendi eum et illi. Stabilem. Stabilere est nihil aliud est q̄ stabiliter aliqd̄ ordinare et tenere. Et vere illud pactū quantus ad ex parte dei bō est stabile firmamentū. quia sc̄z semp est paratus reddere quod promisit Esa. lv. Feriam vobiscum pactū sempiternum misericordias dauid fideles. Pactū aūt illud fuit habitum in camera viri significo. qm ipse deus fecerit nostrū id est humanā naturā assumpsit eo pacto q̄ ipsum nō deponeret in eternum. Et eo pacto q̄ illi in nobis resideret patria tus est nobis reclusere paradisum Sedf. vij. Deus fortis et fidelis custodit pactū et misericordiā diligentibus se. qui sc̄z frangēti fidem fidem frangit. sibi. qui sc̄z non vult obseruare pactum hominibus nisi homo custodiat id sibi cum sc̄z diligendo et erga ipm fideliter se habendo. Et ideo timeo de multis q̄ qui a vobis superbe irruptio et violanerit fedus et transgressi sunt pactū inobediendo sc̄z et peccando. vbi similiter illud pactū nō tenebimus iuxta pacta ipos impietatē saluabit. Vbi Hiere. ij. Irruū fecerunt domus israel et domus inda pactū meum. q̄ eorum inducti sup eos mala. Non sic dixerim sed illud pactū sit firmū et inuiolabile. quia habet vt dictum est inconcussibile fundamentū. Stabilem inquit Eccl. xvij. Posuit pactum meum tecum.

Secundo dico q̄ illud pactum habet vel habere debet inseparabile ligamentū: quod offenditur cum dicitur Ysaias. Quia sc̄z illud adverbium vobiscum signat dilectionem concordiam et societatem. que sc̄z debent esse ligamentum pacti et confederationis nostre cum deo Leui. xxvj Multiplicabimini et firmabo pactum meum vobiscum. Illud ē pactum rumpunt hodie illi qui per peccata sua rumpunt vinculum charitatis. Multus domus mihi sicut Ecclesiastici. xliij. Est diuisio pactum meum in omnibus seculorum vestris. Tercio dico q̄ illud pactum habet habere inseparabile firmamentum: quod sc̄z offenditur cum dicitur Et cum semine vestro post vos. Quia sc̄z illud pactum debet esse inseparabile a parte nostra sicut est inseparabile a parte dei Matthei. xxv. Erit tam ille q̄ semini eius pactum sacerdotij sempiternum. Quod est contra illos q̄ illud pactum non custodiunt: sed per diuersa peccata ipsum dirumpunt et dissipant Osee. vj. Ipsi autem sicut Adam transgressi sunt pactum. Non sic charissimi: sed in pactis interminabile et eternum Numeri. xviij. Pactum sale est sempiternum coram domino tibi ac filiis tuis. Et aduerte q̄ ista charitas vel vicium pactum sale. Sicut quidam enim inter populos orientales mos erat q̄ quando volebāt aliquod pactum facere quod perpetuo esse duraturum. comedebant sal in signum q̄ sicut sal non potest corrumpi: sic illud pactum nō debebat amplius violari. Et sic quitar scriptura. j. Esdre. iij. vbi dicebant illi. Memores sal lis simile quid in palatio comedimus et de rege videre nephas ducimus. Ad intendendum q̄ illud pactum charitatis sal sapientie debet habere: vt in sempiternū valeat permanere. q̄. Paral. xiij. Dedit deus regnum domū super israel in sempiternum ipsi et filij eius in pactum sallis. Patet ergo q̄ illud pactum debet esse interminabile. inseparabile et inuiolabile. ac. Unde. S. vbi Fedus

Pangere. Pepigi.

Vide vbi fedus et vbi pactum.

Palacium.

Cum palacium sit idem quod habitaculum. aulam. vbi sc̄z reges vel principes. communiter vel regni habitare iura reddere: et curiam tenere et inde populum regere debent. notabis q̄ in scriptura multiplex palacium inuenit vide

Interius. Palacium interius est conscientia sc̄z viri iusti. In illo enim spiritus et secreta habitat ibi quando ipm videt preparatus virtutibus et ornatum vt sic de viro iusto dicat illud. q̄. Paral. j. Secerunt salomō vt ederet templū domino et palacium filio. Conscientia enim viri iusti est domus et habitaculum summo regi: ad quem atq̄ palacium ipsi iusto. Palacium exterius est ecclesia. quia sc̄z in illa sicut in palacio habitat deus per amorem fidelium exercitus et etiam prelatorum. dominus et rector. Unde illud est palacium illud de quo dicit Esther. j. Ut vasthi regina faceret conuiuium feminarū in palacio vbi rex Assuerus manere consueuerat. Et Esther. ij. dicit. q̄ serui regis ad domū palacij vertebant. Palacium autem celeste est scripta sapientie hoc est mens sacra pagina. qz sc̄z in illo habitat ipse deus: et etiam quidam vir sanctificatus et deo amabus. Unde Esther. vij. dicitur. q̄ rex percepit Mardocheo vt in aula palacij moraretur. In illo enim inueniunt sal sapientie et doctrine. Juxta illud. j. Esdre. iij. Memores salis quod in palacio comedimus. Vide supra de Pascha. Palacium inferius est mundi curia. Illud est enim palacium mundi superbum et tyrannorum. vbi certe sunt bodie multa mala. quia sc̄z ibi abundant bodie ignis auaricie et rapine. sicut de illo malo rege dicitur. iij. Regum xvj. q̄ ingressus palacium succendit se cum domo regia. Et etiam molliores inconstantie femine. Unde. iij. Regum xx. dicitur. Sycabie regi. Filij tui erunt eunuchi in palacio regis babylonis. Eunuchi enim homines molles et effeminatos designant. quales certe abundant bodie in palatiis huius mundi: et iam quod dolendum est in palacio ecclesie. Unde Esther. j. dicitur. q̄ regina vasthi fecit conuiuium feminarum in palacio vbi rex manere consueuerat. Ista enim regina carnalem affectionem significat. que sc̄z in palacio ecclesie effeminatos erudire. Palacium superius est celum regium: vbi sc̄z deus habitat cum angelis et beatis sicut sc̄z illud Danielis. Quicunq̄ enim in domo mea et famus in palacio meo. Figura Danielis. j. vbi dr. q̄ pueri de semine regio essent famuli nabuchodonosor et assistentes et pulcri decori fuit vt possent stare in palacio regio. Ad intendendum q̄ in illo celi palacio nō admittit nisi qui essent pure mundi et absterisimi inuenit. ec. Omitto quia pene sunt sudea.

Palam.

Nota q̄ palam idē est quod publice vel aperte. Notabis ergo q̄ multa sunt que
Solent Palam Dico igitur q̄ quedam
Et in publico sunt dicenda. sunt palam dicenda. Et
Et in publico sunt agenda. illa aperte sunt bene fa-

Et in publico sunt querenda. Et in publico sunt tacenda.

antice t doctrine que sūt palam debent poni et predicari: et ab omnibus addiscitur. Exemplo scitur ysti qui ex fidem palam t publice predicabat Jobus. vij. Ecce palam loquitur t nihil dicitur. Et Joh. xvj. Palam de patre meo annūciabo vobis. Quia ratera ad doctoris fidei debitum hoc pertinet q palam doceat t q veritatē palam ostendat Eccle. xxxiij. Ipse palam facit disciplinā doctrine. Sicut enim ypo de seipo dicit Jobis. xviij. Ego palam locutus sum mundo. t in occulto locutus sum nihil. Cum tamen contrarium faciunt heretici qui scilicet predicant non palam sed occulte in tabulis et cauernis. Omnis enim qui male agit odit lucem Job. iij. Et sic de illis intelligāt illud Eccle. xxxviij. In ecclesiam non trāsibi ne forte scilicet actus non reddantur reclamantium iudicio: non intelligentes nec palam facient disciplinam et iudicium. Ideo caueat bonus catholicus doctor ne potest sic id illud Job. xxj. Ecce nunc palam loqueris t proverbium nullum dicis. Sunt ergo quedam palā occenda. Item sunt quedam palam agenda. Et illa sunt bona facta t opa virtutum, quales palam facilla sunt t complanter ab ys esse denda Matth. v. Palam fiat virtus diligite dominū. Et merito quia preceptū male acta que occulte fiunt vel abscondantur: per scipta palam scipsime veniunt t omnib? manifestantur Marc. iij. Nec secretum est cuius quod non in palam veniet. Ita q scipsime admirative potest sic id illud quod scriptum est Ezech. ij. Et quomodo palam facium est verbum illud? Bona sunt ergo palam agenda.

Item quedam sunt palam querenda. Et illa precepto sunt nō mandata: ut sacre pagine documenta. Illa enim querere t inuestigare non est verecundum: sed magis honorabile t honestum. t ideo palam t publice faciendū Ecclesiastici. ij. ca. quod est alias in oratione ieiu filij Syrach Quesiui sapientiam palam. Item quedam sunt palam facienda t non palanda. Unde enim t necessariū est quandoq; q bonū t virtuosum se abscondat. t q palā non inuestigare nec publice scelendat. sicut de illo dicit legit qui nisi scapulibus qui se nocte se occultat t palam dat in aquefed a media nocte in qua pretendere in q in orto solis palam ostendatur t videt omnibus apparere. Quia necessa tempus est se occultandi t tempus palam apparendi et tempus loquendi et tempus tacēdi. Unde de christo dicitur Johannis. vij. Christus autem non palam ambulabat. Et Johannis vij. Nemo palam loquebatur de illo sufficiat. Unde vbi Ostendere. Manifestare. Apparere. et similia.

Palea Cum palea sit illa pars spice que separata a grano t leuior inepsio: atq; pelor. posumus notare q; p paleā pōt designari. In scriptura

Sensus litteralis.	Sensus enim literalis
In peccato culpa venialis.	t hystoricus per paleā
In opibus extra temporalia.	significat: eo q; fab bo-
In hominis vita corporalis.	nus palea granum sine

intelligentia continetur: et quo panis vere efficacie to animo conficitur t formatur. Unde illa rebecca per quam ecclesia designatur dicebat seruo abrahā q; alimos suos se cum ad hospitium ducere dicens Gen. xxiij. q; in domo patris sui locus erat spaciosus ad manendum. Nam inde palearum quoq; t feni plurimum est apud nos. Ita enim paella signat ecclesiam. que scz omnium patris sui ysti id est sacrum scripturam dicit esse spaciosum t latum. vbi scilicet dicit esse plurimum palearum t feni id est plurimum sensus t intellectus literalis t hystorici. p scilicet alimis id est simplicibus educandis. Et hoc ter de talibus poterit dici. Exie. xj. Leo sicut t bos comedent paleas. Leo est fortis. bos subditus. hos rudiores. qui scz ambo quidem q; sensu literali vescuntur. Palea ergo signat scripturarum sensum literalem. Item palea significat delictorum culpā venialem. sicut est illa pars spice que facilius combuitur t cōsumitur. Sic venialia sunt illa delicta que facilius ad nihilantur Matth. iij. et Luc. iij. Paleas autem combuet ignis. Item paleę significant huius mundi gyā. Granum est significat spiritualia: palea vo temporalia Exodi. v. Dispersus est populus ad colligendum paleas scz hominum terrenorum circa que plus laborat & circa granum spirituum t virtutum. Et aduenę q; sunt Exodi. v. dicitur. Pharao rex egypti dabat filijs israel paleas t ipsi ad hoc t intere occupabatur q; ipsos sibi facere t requirere certū numerum laterum compellebat. Pariter tamen paleas inuenire non poterant: et nihilominus laterum numerum imponebat. Quia ratera rex egypti ayabolus compellit bodie filios israel ypocritas ad certum numerum laterum. i. vitiorū sibi coquendum t faciendum: nedum tamen paleis id est mediantibus bonis terrenis que pro salario ipso consequuntur. Quandoq; etiam sit q; aliquibus paleas bonoris temporalium subtrahit: t tamen laterum id est peccata q; eos facere compellit. sicut patet de multis malis pauperibus rum religiosis t aliis Exodi. v. Dicit pharao non do vobis paleas: compleat numerum laterum ū. Igitur patet q; paleę significant huius mundi gazam temporalem.

Item significant in humano viram corporalem. Sicut enim paleę cito putrescit t defluit. cito depent t combuuntur cito deferunt aug rapiunt. Sic vita humana cito perit t computrescit t perit. cito quoq; per mortem rapit t recedit. Unde Job. xxj. Erunt sicut paleę ante faciem venti. Sic igitur patet q; palea quatuor modis signatur in scriptura.

Palestinus. Nota q; palestini fuerunt vicinales t pagani q; alis philistiim nominant. Interpretatur autem palestinus eo: conscissus seu eo: pendens ū.

Pallium. Nota breuiter q; cum pallium sit indumentum qd omnia alia cooperit vestimenta qō non ait possit rōne accessionis nec etiam qō ratione honestatis t qualitatis rōne diuersitatis. Possumus dicere q; in scriptura inuenitur multa genera palliorum. Inuenitur ergo Pallium

Honestatis.	Pallii honestatis est illud quod ho-
Charitatis.	nestos decenter habet tegere. Et quo
Dignitatis.	dicitur Gen. xxxvij. Quidam nolite
Mortalitatis.	cognoscī nolens cito pallium coope-
Humilitatis.	rauit se. Pallium charitatis est illud qd
Jocunditatis.	a frigore habet protegere. Et illud est

quod ad proximos per dilectionem habet extendi t ad alios se misericorditer relaxari Rab. ij. Extende pallium tuum quia strictum es. Illud est pallium coccineum. Et quo dicitur Josue. vij. Vidi inter spolia pallium coccineū valde bonum. Coccineus est color est ignem significans inde diuum charitatis. Illud autem pallium est in aliquibus in hanc q; ad alios ipsum acquirant dilatari Esaie. xxxviij. Ita ne pallium vestigia operire non potest. Pallium dignitatis est illud quod bonus solet operire. Eliseus enim erat in est ornamentum t pallium beatorū. ij. Regum. ij. Occurrit ei abias silonites indutus pallio nouo. Pallii mortalitatis est illud quod homines debent considere. Et illud est pallium corporis quod scz est per penitentiā consideandum. j. Esdre ix. Scidi pallium meum t tunicam. Pallium humilitatis est illud qd homines debent accipere. t illud possime significat humilem bonorum conversationem. Et quo dicitur j. Regum. xxviij. vbi de samuele sic fatuo dicitur. Ecce senex ascendit t ipse est amictus pallio. Pallium vo iocunditatis est illud quod homines debent appetere. Et illud etiam est pallium virtutum quod sancti deferunt in hac mundi: vt habeant pallium gaudium finaliter in futuro. Et quo dicit Esaie. lxj. Et vt habet sancta ecclesia in hac mundi: per

ad erat in tabernaculo cooperta. Quia vere multi sūt in tabernaculo ecclie qui quasi sine gladio symbolo pallio ra tionis sūe conversationis sunt inermes. Contra quos dicit Zach. xij. Vae operienti vestē pallio suam vt mentiatur. Exponit pectus pallii intectionis. Et illud nihil aliud est q̄ defensa ⁊ inbecilla puersatio talium inutilo rum. Et illud est pallium qd̄ nimis colapsi in manu domi ne sue committere adulterium. de quo Esa. xxx. Relicto in manu illius pallio fugit ⁊ egressus est foras. Auari pectant pallium temporalis possessionis. Illud est pallium quod q̄si pauperibus auferunt. de quo ipsi se induunt ⁊ inolunt. De quo Mathe. ix. Desuper tunicam pallii tulerunt. hoc eos qui erubescunt simpliciter conuertibi in bellum. Illud est illud pallii ꝓter cuius furtum lapidatus est achor sicut scit Josue. vij. Fatui putant pallii ex cusationis quasi sic fami ⁊ obtinari nunq̄ valeamus fure. possunt recognoscere sed ipsos erubescere ⁊ pallare. et ma nime confiteri. Et illud gloriabatur sponsa amittit Cant. v. Tulerunt pallium meū custodes murorum. Fal si de portare pallium adulatorie: ⁊ possūt. ꝓditores q̄ cum pallio sue amicitie subsigurare se in angelos lucis. Figurati in Jude qui tunc vestē habere. operiūt eas pallio: ⁊ eundem occidit cum sicut dicitur Judicum xiij. Dalila sic fallit ⁊ ꝓdidit pallio fallacie amicitie suc oppe rierunt ⁊ obtenebrant homines. ⁊ hoc suorum verbor. dulci um ⁊ fallacium cor pectus. ⁊ tandem per prodītionis vel um ipsos destruunt atq̄ turbant. Et de eis pallio pectus di cit illud quod de Dan. xij. volente decapere eum dicit Ge nelis. xxxviij. Collens eius pallium cooperuit se. Sic ergo patet quomodo multiplex est malum pallium quo se ma li palliant: ⁊ quo mali in hoc seculo ꝓtegant. Illud ergo fugiat de pallio qđ dictum est.

Palma. Nota q̄ palma sub suis viarius ꝓpri etatibus potest in scriptura multa significa re. Significatur enim per palmam sc

Manum sanctitudo.	Primo ergo dico. q̄ palma si gnat manum sanctitudinem vi rorum. Per palmam enim in
Crucis meditatio.	
Victorie certitudo.	
Celestis premiatio.	
Iustus vir iuste	telligitur vir iustus vel etiā per
Palma est fortiter erigit.	dico q̄ fortiter erigit quia
Profunde figitur.	sic ⁊ palma et omnes ra
Virtute excitatur.	mi palme fortius tendunt
Altari combinatur.	versus celum. Ad vetustam
Fructibus secundatur.	dam q̄ vir iustus ⁊ rami su
Durabiliter antiquatur.	arum affectionum ad deū
	debent erigi et ad celum ꝓ

deliderium elevari Cantico. vij. Statura tua assimilata est palme. Dico etiam q̄ in terra figitur. sic iste palma profunde radicat. Sic ⁊ vir iustus ꝓ humilitate debet profundari ⁊ per fidem stabiliter radicari Eccl. xxxix. Quasi palma exal tata sum in cados: ⁊ quasi plantatio rose in Hiericho. Dico adhuc q̄ virtute excitatur. Planta est perdit virtutem sub sic ⁊ vir iustus virtutem bone conversationis nunq̄ debet perderected ipsam perpetue custodire Leui. xxiij. Semedo fructus arboris pulcherrime spatulaq̄ palmarū. Isie. ult. debemus esse parati ⁊ venari ad vigne dñi obtandū: sicut dicit Job. xij. Qui acceperūt ramos palmarum ⁊ ꝓ cesserunt ipso obviam. Dico insuꝑ q̄ palma altari comb i tiatur. Palma est ꝓficua ꝓ pinctione: ⁊ ideo hinc ⁊ pla nos simul arbores inde orant. Masculi est palma simul tam fecundat si tanta cum planta. Sic vere vir iustus hinc tempora in moribus ꝓficiunt qui per charitatis vinculū iungunt ⁊ vnuntur ad inuicem. Charitatiua enim affectio virtutum est fecundatio ⁊ complatio. Per istam enim femine a masculis angelos a perfectis mali a bonis fecūdantur ⁊ grauis ⁊ virtutibus impinguntur. Palma enim nunq̄ vult esse sola. quia nec Deus. Omnia mala docuit solitudo. Quod bñ figuratū est Exod. xv. vbi vi. q̄ filij isr̄ venerunt in helym vbi erant. xij. fontes ⁊ septuaginta pal me. Ad amicitiā q̄ palme in helym. Lin collecta illi ⁊ vo lunt esse palme q̄ virtutē ⁊ ꝓfectionē. ⁊ fontes per q̄s am et tuotionem debēt ꝓ odium esse soli: sed ꝓ charitate et ꝓcedit esse multi Eccli. Palme flexerūt in circuitu eius Ezech. xl. Palma erat inter cherub ⁊ cherub. Dico nihilo minus q̄ palma fructib⁹ fecundat. Habet etiā palma fru ctus dulces ꝙs nectares vocant? ꝙs fragilitas ⁊ infirmitas ꝓximos sus. Pil. q̄ sic viri iusti habēt fructus bonor. ope rū abundātes. dulcis deptibus. ⁊ simplicis recreant: ⁊ per bona ẽpla in virtutibus edificant. Et de hoc ix ps. Ju stus vt palma florebit sicut cedrus libani multiplicabitur. Vide ca. d. de iustis. Dico vlterius q̄ durabiliter antiqt. q̄ sic palma vt ipi sunt dicti vivere. Vt sancti cupiunt apparere ⁊ gloriā q̄ hoc q̄ omib⁹ annis vsit expectare. an teq̄ faciat fructus bonos. q̄s citi apparet q̄ natura nois. q̄ palma lapsu vi senex vel senex grec. ꝓ eo q̄ ad medū illius anni sanicia viantiane durat. Per q̄d nouit placere deo viri iusti. q̄ sic nunq̄ debet ꝓ parū tribuere: sed in bono ꝓpositi q̄durare Job. xxix. In nidulo meo moriar. ⁊ sicut palma multiplicabo dies meos. Sequit gloria mea semp renouabit⁹ in me. Et tales palme. i. viri iusti debēt in templo dei esse insulpti: ⁊ ibi genoti ⁊ radicati sicut. i. Paralip. vi. q̄ si lamon ꝓ toto templo pariet sculpsit palmas. Quia q̄si Salamon. i. bonus pacifus ex tales palmas in templo ecclie sculpuit: ⁊ eos tales pfiuere ⁊ locare Deo. ij. Palme de lare erāt in pariete templi. Patet ergo q̄ palma significat motū sanctitudinis virtuosam. Secūdo dico. q̄ palma sī gnat crucis meditationem vehementem. Palma em est mi rima multū asperitatis in ea est dulcis ⁊ fructifera. Pal ma erit debet duplū dulcis. i. fructib⁹ nominatis: ⁊ spīa consimilibus falsamenti. Sic vere erat ipi fuit aspera in fortuna in B modo est vt valde dulcis superius in paradiso Elephitus ergo. i. viri iusti debet sub ipa materia q̄ tuo mentaldi debet intus ꝓ spem fiducie ⁊ affectionem. ⁊ sic fructu illius arboris. i. ipso refocent finaliter q̄ eternā fru itionē. Figurati in selbeta ꝓbatis quasi vpote lapidotis. q̄ se debet sub palma ⁊ iudicant ꝓpin. sicut vi Judic. iij. Est bona cū interpretat eloquēs: significatiue viros ecclesiasti cos. q̄ solido. q̄ ex q̄dō. ⁊ alios docēdo debēt esse eloquē tes. Illi cū sub palma crucis ꝙ memoria ⁊ meditatione de bent sedere: vt se ⁊ alios possint melius iudicare. Qđ enim bñ figurat Exod. xij. vbi vi. q̄ in templo erant fabricate palme. ⁊ palma erat inter cherub ⁊ cherub. Hoc est tam ꝓ templū nō spirituale. q̄ templū nō sātū est qđ dicit vos. i. Cor. iij. In nobis ergo debet esse edifa ⁊ impressa palma crucis ꝙ meditationē habēs sedē cherub qđ interp̄at plenitudo scientie. i. spīalem sapiam ⁊ delectationē. Sicut ergo vir cruci innotus illud Gal. vi. Absit mihi gloriari nisi in cruce dñi nr̄i Jesu Christi. Ubi ostendit Latin feruens affectio. Secūdā. Crucis conditio. Palmā. Crucis dulcedo. Septimā. Signat q̄ palma crucis meditandus valoris.

Tercio signat victoriā certitudinem q̄ ꝓ eis. Palma em est arbor victorialis. Victores em solebāt palma antiq tus coronari. Et ideo q̄ palmā bñ pōt sanctos victores de notari. Et de hoc Apoca. vij. Ecce turba multa quā dinumerare nemo poterat ex omni gente et tribubus et populis et linguis stabāt ante thronū et in conspectu agni amicti stolis albis: ⁊ palme in manibus eor. Et cū victoria victoriam: ⁊ ei iusti ⁊ boni sacrimus palmā cruc gloriē ⁊ ꝓpetue corone a deo reportabim⁹? Exod. xv. Illi qui iustum viderant iusticie. palmam habuit. Qđ bñ figurat j. Mach. xiij. vbi vi. q̄ filij isr̄ introducentes ad q̄ statū nationibus: ⁊ intrauerunt in illam cum laudibus ⁊ ramis palmarum. Quia nr̄ est ecclie sanctē debet a vicijs mundari ⁊ expiari. ⁊ quasi illi solum debent intrare qui sciunt deo regratiari ⁊ eum laudare: ⁊ qui palmam victorie sciūt de victis reportare. Quarto dico. q̄ palma significat ce lestem plenitudinem fructuosam ad eū gloriam paradisi q̄ cui supra habes in titulo de gloria. Gloria enim eterna ad modum palme habet victoriam vel nitorem immarcessibi lem. habet virorum interminabilem. habet fructum indefi cibilem. habet aspectum semper delectabilem. Illa est q̄ go ciuitas palmarum de qua vi Judicij. xij. Possedit ciui tatem palmarum. Unde illud Gal. vi. Absit mihi gloriari nisi in cruce. Et illud Job. xxix. Sicut palma multiplicabo di es meos. Vide supra in eodem titulo. Patet quō palma signat Eterne gloie iocundatem. Fonte victorie trōmi tatem. Crucis memorie militatem. Virtutis ⁊ gratie mo ralitatem. Ꝛc.

Palma. Manus. Palmus. Palmes. Palpare ⁊ Palpebra. Palus. Pali ⁊ Palus. Pa.

dicis. Multa possunt significare sed auctoritates sunt vel de pane. De quolibet tamen ꝑdicatis quapropter ꝓlixius grossa locutatio.

Panis. Cum panis sit illud ꝑ qđ refici et nutriꝛi corpus humanū manifestū est. Constat rōni q ꝑ panē intelligatur omne illud quod delectat et refice mentē nostram siue bonum fuerit siue malum. Notemus ergo q in scripturis multiꝛ in bono significatione Panis

Dolcedo. Jhūs est cuiꝰ gustabus panis debet fide-
Labotio. lis esurieꝛi. vt ꝑ gratiā et virtutes possint
Gaudium. feliciter augmentari. Comedamus ergo pa-
Meroris. nem dolcedinis ꝑ eradicationē ꝓ penitentiā
Timoris. ꝑ. Surgite postꝙ sederitis q̄ manducatis
Cupiditꝫ. panē doloris. Item comedamus panē la-
Dulcoris. boris ꝑ diligentiā. Vñ Eccl. xxxiii. Labora
Vigoris. et virga et tuus affluet panis et disciplina et
opus seruo. Jtē comedamus panē fiducie ꝑ pressuꝛā fidei
nostrē. De quo Esa. xl. Jn fiducie vultus tui velocius pa
nem tuū. Jtē comedamus panē meroris ꝑ lachrymarum re
dundantiā ꝑ. Fuerunt mihi lachryme mee panes die ac
nocte. Item comedamus panē timoris ꝑ sacramentū sapiēt. de
quo Eccl. xv. Cibauit illū pane vite et intellectus. Jtē
comedamus panē vigoris ꝑ sacramentū eucharistie. De
quo dicit in ꝑ. Panis cor hominis cōfirmat. Item acci-
piendo panē in malo significatione duo q̄ scriptura inuenit
ponit multipler malus panis vide Panis

Carnalitꝫ. Panis carnalitatis est panis luxuri-
Cupiditatis. osus. Vñ Eccl. xxiii. Omnis fornica-
Mendacitatis. rio omnis panis non satiabit. Panis delecta
Adulterinus. tionis carnalis. Panis cupiditatis est
Prosperitatis. amaroꝝ. De quo Esa. lxv. Serpenti
Calamitatis. puluis panis eius. Panis mēdacita-

tis est panis loquentis verbotos seu etiam adulterosi. De q̄
Prouer. xx. Panis est homini panis mēdacij. Panis ad
uersitatis est panis egestatis Esa. xxx. Dabit vobis panē
arctum. et aquā brevem. Panis ꝓsperitatis est panis vini-
di et superbie. de quo Job. xx. Cera de quo exibet
panis in loco suo iquisitus est. Et Eccli. x. Jn vita fac-
tore panem. Jlle est panis ꝑter cui⁹ comestionē maledici
tur ꝓphā. iii. Reg. xvii. Quia inquit comedith panē in loco
illorum inferetur caduceꝰ eiꝰ in sepulcrum patrū eorū.
Et sequit q ille gebi a leone fuit occisus. Quia vere illi q̄
panē ꝓsperitatis vitā vobis fruunt. sepulture paradi
pauant: et a leone symbolo ꝓpetuo pereunt. Panis vo ca
lamitatis est panis damnatoꝝ. De q̄ ill. Reg. xxii. Panē
virtutis in carcere et tribulatione et aīe
angustie. Ecce q̄ malī reficiunt multis generib⁹ mala
rū panū. Sed adhuc dicamus q sunt panes. f. Panes

Desiderabiles et fructuosi. Dicamus ergo aliquid
Diuperabiles et vitiosi. de panibus bonis et ꝑfi
Exterminabiles et dolorosi. ciabilis. Sicut ille corꝑ
habet suū panē corꝑalem quo nutriꝛ. Sic anima habet su
os ꝑprios panes quo mentaliter reficiat. Paterfamilias
est deus nobis seruis suis panes ꝑpriales ministrat. Quos
siam roborat recreat et ꝓfortat. Vñ ipse dicit Proverb. ix.
Venite et comedite panē meū: et bibite vinū qđ miscui vo-
bis. De istis aūt panibus dicit Matth. viii. Non habem⁹
hic nisi quinq panes. Unde nota q ista hic in ista via ad-
mittit et suis fidelibus quinq panes id est quinq genera
ꝓpialium refectionum. Et illi sunt Panis

Supernus et sacramentalis. Jhūs est quinq panib⁹
Interior et ꝑpitualis. id est quinq panū generi-
Exterior et formalis. bus reficiat homiꝰ in hu
Inferior et materialis. ius mūdi solitudine cor-
Dulcis simpiternalis. bam sui. Item Panis

Sacralis est panis angelor. Primo ergo dico
Spōalis est panis nouitꝫ. q panis sunt fide-
Solennialis est panis ꝓfectoꝝ. les sacre panē sacra
Materialis est panis egenoꝝ. mentalē qui panis
Simpiternalis est panis beatoꝝ. est angelorū. Quia

sicut dicit in ꝑ. Panē angelor⁹ manducauit hō. Sicut est
paterfamilias solet de domo sua panē exterius ad campū
mittere suis agricolis aūg seruis ꝓpiis sunt in opꝰ et labo-
rem qui de ꝑpio redierint solet eos panē suo et cibarijs in
tromittere gaudio recreare. Sic dꝰ ꝓpositus in agro huius mū
di laboriosibus de domo sua paradisi panē celestis mitt. f. il-
lū sui bñdicti: vt nos agricolas ecclesie militātis ipse pa-
ne in sacro eucharistie mysterio et tandē eodem panē in do-
mo ecclie triumphantis ꝑ beate fruitionē reficiat et foueat.
De quo Sapiē. xvi. Panē de celo ꝓstitisti eis vbi esse vo-
lectamenti suauitatē in se habentē. Ille est panis in gra
no stet de granario paradisi apparatus. In cui⁹ gabricia
sunt in quodā molendino fuit multa aliqliter molitatus.
et ꝓ in farina mollicie immutat⁹. In vtero ꝑginis sunt in
arcba ꝓbatis sunt ei aque vite ꝓphetice bñdictionis mi-
sture et mirabiliter impositatus. In mūdo isto in cruce sunt
in quodā cibano fuit ignibus tribulationū decoctus et in-
flammatus Esa. xliii. Decoxit me coxit panes: et de relicto
fabricauit est mihi xl. Et Gene. xlviii. Excepi te in camino
paupertatis. In refectione fuit de isto furno extract⁹. In
ascensione fuit tanꝛi in arcba paradisi repositꝰ et locatus. Et
inde vo ꝗndie in sacramentis ꝓcreatione fidei: et ad vitā glie et glie conferen
dam mirabiliter operat. Et ideo dicit panis loquit Jo
hānis. vi. c. Ego sum panis viuus qui de celo descendi.
Vñ aduerte q ille panis habet scilicet

Summā et gloriosam conditionē. Primū habet ra
Magnā et fructuosam ꝓfectionē. tionē ꝓpiā ori-
Longam et virtuosam durationem. ginalis. qꝛ de ce-
lo. Scdm rōnē dicitur sacrificium q est panis viuus. Tertiū
habet rōnē nature substantialis: qđ offendit cum dꝰ: Ego
sum. Alia est in omni re considerandꝫ sc. esse. operatio. fi-
nis. De esse accedit ad conditionē. Quum ergo ad nostrā
conditionē: ille est panis valde mirabile quia de celo de-
scendit. Quum ad status perfectionem: ille est panis val-
de notabilis. q est panis viuus. Quum ad finis ꝓfectionē.
ille est panis valde durabilis quia ego sum. Ecce ergo q
rsus offendit hic huius panis mirabilem dignitatem. qđ
offenditur cum dicit De celo descendit. Res enim celestes sit
ille inferioribus dignior: et in suis esse ꝓbationibus mi-
rabilior: sicut patet de celo, stellis, celibus et planetis.
Et quia dicit hunc panē de celo venisse. hō inquit ipse co-
ditionem dignam et mirabilem habuisse. Ego est quando
q ꝓditionem et naturam a loco ꝓbarunt in quibus oriū
tur. sicut patet de bestijs. quia ꝗ in montibus nascunt fortis
ros sunt ꝗ in vallibus: quia sue castē generis et natu-
re. Et inde est q animalia herbas montanas comedētia fit
pue ceteris melioꝛa et etiam fortiora. Sic q ista herba. i. ille
panis sc. eucharistia de mōte celi descendit: vbi etiā omnia
sumpsit. venisse est q magni virtutē et fragrantiā habeat:
et q ipsum comedentibus virtutem et sanitatē ꝓgustum
conferat et inducat. De celo inquit descendit ꝑ. Panem de
celo dedit eis: cibaria misit eis in abundātia. Et Joh. iii. c.
Qui de celo venit super omnes est. Et vere ille panis su
per omnes est multiplici ratione. Et primo quia ille. Per
corruptionē non minuit. Per fractionem non consumit.
Una celebris locis plurimis ꝓficit et confert. Sua nil
dicta ab immundis comedentibus non inficitur. In ipso
enī accidēs sine subiecto subsistit et ꝓficit. Ista est et mul
ta alia mirabilia sunt in illo pane ꝗ longū esset ꝓ oia tractā
re. Ille est q comestionē nō minuit similia cadit. que
ita bñ sufficit nulle videntibus. sicut vas. Figurat⁹ in libro
regū olei vidue mulieris qđ ad vocē hdyc nō minuebat. Et
sic inde quotidie fumerēt. sicut ꝑ. iii. Regum. xvii. Jl
garum etiam in manna. De quo dicit q qui multum ha-
buit nō abundauit et qui modicum non minorauit. i. Corꝝ
vii. Et sumit ab Ezo. xvi. Quia ꝓcreto ille panis ad vo-
cem hdyc. i. ad verbum sacerdotis conficitur. et mox mira
ne de celo hostias ꝓsanctificatas in se diminuit. Quia a
pluribus sumitur: immo sint posita comi. Sumit vnus
sumunt mille: tantum ille quantum ille. Et de hoc Esaie
lxi. Non deficiet panis eius. Item ille per fractionem
non conteritur. quia sicut baculus rectus partim in aqua
positus videtur esse fractus. Quia in veritate perfecte

hoc ego vitę reddor. Sic corpus christus sub aqua fuit: hoc in gentium multitudinem significatum esse potest. & frangi. Eadem videtur: & tamen illa non conterit nec mutat. Credo nec. iij. Panem celorum dedit eis & non erat qui frangeret eis. Item de panis vinis cyphus in loco plurimum confitetur: quia sicut vita & eadem imago reducit in pluribus speculis: sic ille vinus & idem cyphus confluit in pluribus locis. Luce. xv. Quam mercenarij in domo patris mei abundant panibus. Item ille panis ab immundo nō fiat quia scy quia participatur Leuit. xxj. Quicunq; balneat in aqua non efficit panis deo. Si tamē de facto fuerunt, quia offerentis & recipientis mactatum macularet. Cum exemplum habent in lege, que manibus per sordes: quia hoc non sordidat eis cum signū corpus sanctū de cruentus non negant. quia scy Gaius non solet mali ipm cruē abiecere nolunt: & maxime quia ipse immūdicia cordis sui mundicias corporis ppi maculare non potuit. j. Regum. xxj. Jmmerūt virum egyptium vederūq; ei panem & comederet. Ad quod facit verbum Augustini libro de ecclesiasticis dogmatibus dicentis sic. Hoc inquit sacramentum non in merito consecrantis sed in verbo consistit creatoris. Et ideo nec bonū facit dotis meritis amplitudo: nec malis vitijs depauperatur. Item in illo pane accidens sine subiecto consistit & inspicitur. Sicut est terra stat & pendet in medio aeris sine fulcimine. Tale est Seneca libro .iij. de questionibus naturalis. Insula indie in mari stat & natat sine fulcimine: quia salice cum sit de natura pumicis in mari non submergit sed enatat. nunq; tamen eundem locum seruat: sed motus impulsu & flatu ventorum locum mutat. Quis herbas & arbores animat sine anima. Si cui enim ista machinemali in medio mari admirāti fiat sine appodiamento. Sic non est mirum si virtute diuina in sacramento altaris accidentia sint sine subiecto: vt de hoc exponat illud Luce. iij. De lapidibus vt panis fiat quasi dicerat. Quis ille de vertus & spiritualis apparet tamen. Et tum ad substantiationem accidentium esse lapis. hoc & dicta q in illo pane accidentia sine subiecto ita firmiter radicantur, ac si in fundamento lapideo locarent. Ecce ergo quot mirabilia sunt in illo pane. Bene ergo patet q de loco mirabiliter venit: & q de celo non de terra originem suam traxit. Ecclesiastici inquit de celo. Unde Johan. vj. Panem de celo dedit eis manducare. Item dicit Johannes vj. Ego sum panis vitę. Item dicit Augustinus. Credere manducasti. Non est semp requirit certum motus & auxilio. imo sufficit sincera fidei deuotio. Ut nota q ad hoc q ille panis confert huiusmodi vitam gratie seu glorie necesse est q fiat & comedatur. scilicet Cum

Sumitur contrarietas. Fructu comparatio. Mentis affectus. Habitu timoris & meritis considerationis. Sacrificij labentis vbo.

ne equationis. De contrario panis habemus Ecclesiastici. Populus eius gemens & querens panem &c. De complacentie fructus dicit in ps. Saciabit pollicitis eius in deo. Sacrificij fidei & dilectionis. Mentis perfectio. Habitu sanctitatis & meritis exaltationis. Sacrificij perpetuitatis.

non tolesis. Et Ecclesiastici. Mittet panē tuū super transeuntes aquas. i. sup effundentes cōpunctionis lachrymas. De confessionis fructu seu vomitu quo scilicet abeuntes expelere debita peccata. Exemplo scilicet lupi qui fame arrepto terra fugiens. scilicet ipam terrā euomere. quando tandē vult inuenta bona & recenta cibaria manducare. Et de hoc pōt dici illud Sedulij. In fudore vultus tui vescaris pane tuo. Confessio est nisi aliud est q̄ quedā vinea vomitu & fedantes & quedā vultus verecundia & confusio. De emotione & motu cōsideratione habetis potest dici illud Ecclesiastici. Panem tuū in doctrinatione comede. Et in ps. Cuncte memorie memorabit & panē manducabit & panem meū cum fletu miscebam. De bene nīe operationis fructu potest dici illud Proverb. xx. Operare terrā manu & saturare panibus. Et sic panibus dominicis: si illis dnq; modo illum panē sumpserim. p ipm vitam gratie & glorie habebimus sicut dictū est. Ille est panis vinus. Et ideo bene dicitur est q ille habet naturalē potestatē: quia scilicet potest nos potest ire vinere & operari. Vita enī sic vt naturā designat. Et ideo quādo ille panis vinus sicitur bene dico q eius virtus & efficacia designatur. Ille est panis efficiens

Ad nutriendum & vegetandū. Ille est panis nutriens & vegetans
Ad delectandū & refocillandū. Sap. xvj. Angelorum
Ad roborandū & sustentandū. esca nutritiū populi
Ad saturandū & replendum. tui: & panē de celo prestiti eis. Ite ille est panis refectū & delectationis. Proverb. ix. Panis absconditus dulcior. Ite ille est panis sustentans & roborans pī. Panis cor hois confirmat. Et sic ille bene figurat. iij. Reg. xix. in illo pane subcinericio qui incensi dolyus ad caput sui in cui' forni, quidam ambulauit vsq; ad montē dei eoh q̄ significat panis sum. Item dico q ille est panis replens & sacians. Proverb. xx. xxvij. Qui operat terram suam saturabit panibus. Ideo de sancta muliere dicit Proverb. xxxj. Panē eius non comedit. Patet igitur christiani q ille panis vt dictum est habet notabilem potestatem. Et ideo dico. q ille panis habet naturalem firmitatem: quod ostendit cū dicitur Ego sum. Alij enī panes corrūpunt: ille aut incorruptibilis est. Quia enī species ille que nobis apparēt: & accidentia illa quidem corrumpunt natura tamē & essentia corporis ppi nullomodo alterat. Ego sum inquit. q. xc. Ego non vsitatissime genus pferre. Unde illud Jo. vj. Ego sum panis vite. Et ibidem. Panis enī verus est qui de celo descendit. Et nota q dicit verus. Quia panis quia corpus ppi veritas oculis nostris non apparet: & q̄ sic sub accidentibus absconditur & latet: sed tamē verum est q ibi est vera natura & essentia corporis ppi. Quod vtiq; possit probari auctoritatibus miraculis infinitis. Ponit hic & alia narra quedā q̄ voluerit miracula ad affirmandū veritatem istius sacramenti: quia quasi infinita possunt inueniri. Ad probandū etiam istam veritatem facit sanctoꝝ auctoꝝ. vt de dicit Bernardus in oratione. O quanta lachrymarū deuotione, quanta reuerentia & tremore, quanta corporis cōpunctione & animi puritate hoc summū mysterium celebrandū vbi verum conficit corpus ppi. vbi adest presentia angelorum. vbi etiam ipse ppe sacrificij & sacerdos est: nemo ad hoc dignus est nisi ipsum dignum efficiens. Patet ergo q bene dicit Ego sum. Et vis volutare de ille ego. Unde supra de Ego. Et nota q illud verbum Ego sum signat

Essentie veritatem. Dico essentie veritatē Exo. iij.
Mutationis firmitatē. Ego sum qui sum. Dico eius
Prelationis auctoritatē. portentie firmitatē Apocal. j. Ego sum alpha & o. principiū & finis. Dico insuper prelationis auctoritatem Esaie. xlij. primus & nouissimus ego sum. Et sic igit patet quomodo ille est panis firmitate valde notabilis. Ego sum. Potestate valde notabilis. Panis vinus. Dignitate valde mirabilis: quia descendit de celo.

Adueret et hic q dicit Apo. j. Cor. xj. Quicunq; māducauerit panē hic aut biberit calicem indigne reus erit corporis & sāg. Dato enim quod corpus & vinū sint sancta. Infirmis tamē scelestibus sunt nocua. sic panis ille bonus & dignis est vitis & virtuosus patibus tñ & indignis & inutilis & venenosus. Narra si vis hic exempla & miracula de indigne sumentibus. Sicut est amigdalum bonum

ēst bomini mors tamꝫ vulpi. Ferula ēst medicina bomini mala ut ēst mutina. Comandēri etiam bomines reducit tamen canes ocadit. Sic ille panis bonus ⁊ dignus felicitatis no nocet ⁊ offic. ⁊ eterne morte multos eos ledit. Et possūme eos qui sunt vulpes id ēst malicie: qua ille panis tebet esse sine fermento malicie. Thimoth. vj. Efficiat eorum panis absq; fermento. Illi enim qui sunt mundi in lampade id ēst carnalos ⁊ odiosi. Illi absq; q̄ sunt canes id ēst amari inhabilos et imbecilli. Bernardꝰ Serm. Vbi vj. Pan ēst boni sumere panem filioꝝ ⁊ mittere canibus. Ille ēst panis qui tebet dare vitam talibus confert morte. Iuxta illud Job. xx. Panis iniq̄ vorabit illius vomet ille ⁊ de ventre ei⁹ eruet illū deus. Et ēst panis iniquꝰ ille qui panis ēst angelo. Et ēst panis iniquꝰ ille qui panis ēst angelo. Secundo sic q̄ ipse nutrit bonos pane spāli qui ēst panis virtutū sor perfectorus. Et illo modo q̄ panes intelligunt virtutes que sunt panes nutrientes anime ipsius. Et sm illum modū in scripturis inueniūt quodam panes tres panes quinq; panes ⁊ septem panes. Quodam panes sunt quodam articuli fidei qui in mensa ecclie quia i. in mensa sacre scripture continue conficiuntur. De quibus Leuit. xxiij. Accipies simila ⁊ coques ex ea duodecim panes. Tres panes sunt tres virtutes theologicē. i. spes. fides. dilectio. Vel fides beate trinitatis. Vel tebitum regimen trium potentiarum. anime. i. Memorie. Intellectus ⁊ Voluntat. Et de istis dicebat Luce. xj. Quis ex vobis habet amicum ⁊ ibit ad eum. media nocte ⁊ dicet ei. Amice mutua mihi tres panes. Amicus meus de via venit ad me ⁊ non habeo q̄d ponam ante eum. accommoda mihi tres panes. Quia ēst amicus. i. anima nostra. quādoq; de via. i. de strepitu mundi nostra negotia venit ⁊ redit ad nos. Et ideo tunc necesse ēst q̄ ad amici nostri ꝑsonā recurram⁹. et q̄ ab ipso q̄ petitione mihi panes peccatoꝝ mutua accipiamus ⁊ q̄ eisdē amici hospitē. amici fiducia. Quinq; panes sunt confessionis ⁊ novale quinq; libroꝝ legis. vel diffusa cordialis quinq; sensuū. quos. Leuitas fuit nobis filium. de quibus dicit Job. vj. Est puer vnus hic qui habet quinq; panes ordeaceos. Septem vo panes figurant septē dona spūs sc̄i in nō. Vel septem virtutes morales. Septē etiā prime petitiones. Septē sacr̄a. Septē eterne glorie mansiones. Et q̄ ipse dicit in Matth. xv. q̄ ipse accipiens septē panes sedit discubuit. ⁊c. Et si vis q̄ illos septē panes possis accipere septem ꝺ sunt supra in principio hui⁹ libri enumerate. Panis ꝺ q̄ vero nutrit bonos pane spāli ꝺ ēst panis bonorū. Tertio spāliter dico q̄ ipse nutrit pane spāli qui ē panis discretoꝝ. Scitis enī facere discretionē inter panis: quia ꝺ grani. i. frūs boni panis in agro dñi crescūt. ipse tendit q̄dē ⁊ apli enarāt atq; conservant: sed postea ipm̄ messores purgauerit ⁊ expolierunt ⁊ sic p̄dicatores ipm̄ comedendū adhibuerūt Exo. xvj. Ecce panis vobis panes de celo ⁊c. Quarto sc̄o dico q̄ nutrit fidē panē materiali qui ēst viatoꝝ. quia. ꝺ. cum hac oriūs crescunt sūt boni. ꝺ. arg. malis panē sūt quotidiano. i. sustentatione corporis. Illos ēst panē q̄ manet tam diuersis ⁊ eroganr populis. De eius ꝺ Proverb. xxiij. Qui panē ēst ad mēsam benedicet. ⁊c panibus eius sūt tibi pauperibus. Quis te multos videmus q̄ libenꝫ panem illum p̄ egenos subtrahit qui concedit. De quibus Job. xxij. Aquā lassi nō tribuit. ⁊ famienti subtraxit panem. Et ideo bodie possūm⁹ dicere illud Mich. vj. Sedē panis ⁊ nō sunt aque. Vbi ꝑ panis sunt multe Eccl. iij. Parvuli petierūt panē ⁊ nō erat ꝺ frangeret eis. Nō sic. Sed frange esurienti panē tuū ⁊ egenos vagosq; induc in domū tuā ⁊c. Esa. lviij. Quinto sc̄o dico q̄ nutrit bonos pane completū. Et ille ēst ille panis quo tuus nutrit beatos in patria. Figurat⁹ ꝺ. Reg. ix. vbi de mephibo. sedebit. Tu comedes panē in mensa mea semp. Et de illo pane cui ad Luce. xiij. Lect⁹ ꝺ māducabit panē in regno dei. Et sic ꝺ panē quo sunt quoq; ille panē ꝺbus trut nutrit⁹ sanctos plebē suā ⁊c. Vide. d. de Cibo ⁊ c. omnis ꝺ Comedere. Et de Māducare de Esa ⁊c. Et hoc de pane māducabit ⁊ fructuosa sufficiant. De pane sc̄o viuaboli ⁊ vicioso vide vbi in hoc libro agit de caffirmargia Eulo. Crapula ⁊ ibidem. Sed de pane exterminabit ⁊ ploratio. Et. de vbi agit de panis inferni ⁊ de miseria panauoꝝ ⁊ de hoc vbi sunt autores Hiere. ⁊c. Libabo ppīm illi ablutibus Et cuidā quā. Libabo eos ablutibus ⁊ potabo fele. Et illud ꝑdicti Job. xx. Panis in vtero illius vertet in fel aspidum intrinsecus ⁊c.

Parabola. Vota q̄ pabola idem ēst qđ guerbum. Et ēst pabola sermo sub figuris metaphoris ⁊ cognatibus palliatus. Et inquit in scriptura multiplex parabola. videlicet Parabola

Subtilitatis. Primo mō sapiēs in pabolis loquit
Famositatis. mur. Antiq̄ ēst pbete ⁊ cruz antiq̄ pbi.
Verbositatis. tpe enī ⁊ fui adeptī in pabolis solent
loq; ⁊ multa sua ꝺbidā figuris ⁊ enigmatib⁹ solent involuere vt ignis ⁊ sapiēs⁹ veritas melꝰ eluceat. sicut ꝺ Prouerb⁹ clarē. Et ō salomō scripsit libꝫ pabolaꝝ. Quia sicut ꝺ Eccl. xij. Ipse ꝯpsuit pabolas multas. Et sapiēs enī ꝺ Eccl. xxxix. q̄ occulta guerbiōꝝ et obscura in absconditis pabolaꝝ querabit. Et ipse enī ꝺ Matth. xij. q̄ sine pabolis nihil loquebat. Quia ꝑdicabio sermo ꝺ in figuris ⁊ pabolis ꝺ eodē allegabit⁹ impiꝰ. ⁊ auri grauit⁹ ꝺ spīrit⁹ ⁊ mendose enī sacrā⁹ conciliat ꝑ. Ignotum pabolis eo mitt⁹ lector. a pn. ꝑ. Ipsum. ⁊ ꝑ. viij. Indicabo in pabolis antiq̄. ⁊c. Sedē sic q̄ ē pabola sic habuit Et sic loquit Eccl. xx. vbi ꝺ. Et qui fatui reprobāt pabola eo q̄ nō sint ē timpe suo. Tertio dico q̄ ēst pabola bonū. Et ꝺ pabola idem ēst qđ sermo ꝺbolaue bonū. Et ꝺ pabola idem ēst qđ sermo ꝺbolaue bonū ⁊ vt superius. Et sic loquit Wicher. ō. Sumet sup vos parabola. Et in Ps. Facta ē sm illa in parabolam ⁊c. Vide de guerbio ⁊c.

Paradisus. Quia te paradiso inquantū ligneā ficat gloriam gaudia sm̄ in mundo malis sanis sictum ēst. ⁊ cuꝫ panes sint de paradiso ne cessitate vocales. Hinc ēst q̄ sub necessitate vocabo. Vota ergo q̄ ēst Paradisus

Interior. Paradisus interior ēst ꝓfectus virtualis.
Exterior. ⁊ sic quilibet anima sancta ēst paradisus
Superior. quia. ꝺ. dñi ēst pax ⁊ tranquillitas semp̄ter.
Inferior. na. Ibi ēst deus ꝑ venustates. Ibi sunt angeli per gratiarū actionem. Ibi sancti per fruitionē ⁊ oationem. Talis paradisus fuit beata virgo. De qua dicitur Gen. ij. Plantauerat autem deus paradisum voluptatis a principio: in quo posuit hominem quem formauerat.

Paradisus interior ēst ecclesia militans. Et de hoc q̄ ēst Gen. iij. Ut lignum vite esset in medio paradisi. quia. ꝺ. in nullo loco ēst vita gratie nisi in ecclesia militante. Et nota q̄ etiam ad literā mali status ecclesiastice reputant paradisum: maxime status magnop beneficiator ⁊ dignitatis Et ideo illi anus magnis labozibus illum paradisum solet querere ⁊ per simoniam ⁊ diligentiam procurare. Verumtamen q̄ in partibus Indie seu ethiopie vbi ꝺ egyptus ēst arur vino in quibusdam mensibus ardore consumitur. Quo fit ꝺ eo videtur: quia quicunq; locum illum adeundo transierit. statim videre compellitur: videndo tristitiam trahitur: ⁊ ad cruoꝝ nō ꝺ amplius non redeat⁹ videtur ab eodē compobat. Et tenant aīt sūt sm̄ q̄ ibi sit paradisus terrestris. ⁊ in sm̄ rei veritatē ibi monstra sunt de natura cuiusdam generis adamitis seu magnitis ꝺ. arabice carnes humanas ita q̄ ibi sic tracti paradisum non ingrediūt sed infernū seu tartarum adamantū: vbi sc̄z eterni ꝺpellunt realiter mortaliter. Revera charissimi rapes ille significant ecclesie militantis: quas certe satui reputāt paradisum. quod ex hoc patet: quia ꝑ crucem illud hoc ēst bum ꝑ placitū eruditum illuc adūcere compobantur. Constat enim q̄ per multos cruciatus. cum ꝑ tantos et complacentia ascendimus ad bonores. Ideo bene ꝺ unus illorum predestinatos illud euangelium. Qui vult venire post me abneget semetipm ⁊ tollat crucem suā ⁊ sequatur

me. Sed quid procedo ibi miseri in isto significatum mo
re non inueniunt paradisum sed potius eum ad infima
lem & in pulueris atritu. & quod prime est fumem ambi
tionis & arrogancie que non cessat. Quod certe satis figurat
Luce. xxiij. vbi fuisse latrum crucifixo salus legit cū eo
dem esse hodie mecum eris in paradiso. Ad remorandas q
pias pugnas & malicium tunc crucis labores & tolgē
de fuit assis. ad illum paradisum admittendi: sic ois ecclā ab
violentia attrahenf. Sicut de illo sequitur assur statur
Ezech. xxxj. Cedri non fuerunt altiores illo in paradiso
voluptatis equales sicut ibidem dicit. Ostendit quam paradi
sus est assimilatus ei. Dicit ibi quales erant ille lig. pon
tus in illo paradiso. Circa quod sciendum quia ille paradi
sus non plantauit homines nudos: sed solum omnes ma
neribus coopertos. Nonne & Adam legitur q cum au
disset vocem dei ambulantis in paradiso ad auram post me
ridiem unus & abscondit se eo q nudus esset. Et nonne ei
dem dicit legit fuisse Gene. iij. Qz etiam ille nudus fuit
inde exclusus & cherub cum gladio versatili ibidem positus
& murus ignis adhibitus ne fcz aliqualiter fabin
trare. Quia reuera de illo paradiso nudi & pauperes po
tissime expellamur: nec ibi introire cum diligentia placere
mur. Q dicerent ili. Amice quomodo huc intrasti non ha
bens vestem nuptialem? excite eos in tenebras exteriores
Matheo. xxij. Et certe alio modo vbere esse. quia. Lu. di.
virtutes & scientie non valuisse vbertate repelli: & ad hoc
cherub ignis & gladius adhiberi. Quis reuera cherub qui
interpretat plenitudo scientie id est pulsatus prudentia et
scientia gladius id est plenū rigor & iustitia. ignis id est ple
nus fervor zelus & diligentia. homne vbertate carere ne
homines nisi virtutibus possint in illum paradisum intra
re nec si intrauerit remanere. Bonos do & virtuosos & sa
cientes in dictos illuc vbertate trahere et leuare exemplo
fcz Enoch & qui dicit Eccl. xliij. Qz enoch placuit deo et
translatus est in paradisum. Ille est ergo paradisus exte
rior videlicet ecclesia militans. Paradisus superior est
ecclesia triumphalis. Et ille est ille ad quē beati transferunt
post mortem huius vite sicut dicitur de Enoch Eccl. xliij.
Placuit deo & translatus est in paradisum. Et de paulo ci
tatum legit q raptus est in paradisum & vidit ibi secreta que
non licet homini loqui. ij. Cor. xij. Tartari enim nomē fuit
Luce. xvj. Hodie mecū eris in paradiso Apoca. ij. dicitur
Uincenti dabo edere de ligno vite quod est in paradiso dei
mei. Paradisus inferior est gloria vel affluentia tpalis.
quia saltem plerumque mundana est paradisus malop cum
non sint alium obtenturi. Sicut est ponit in libro de hy
storia terre sancte scripto. Compasse affirmat quendā locum
adiacentē babel cum fontibus lacus & multis que vocat pa
radisum vbi pueros nutrire facit & diuersis linguis docere
quos tandē exinde extrahit. & ad diuersas terras p ecclē
sie principum mittit. q q eos iterū in paradisus fuit mit
tat. si illos quos vult occidere permittit. Ad quod assertū
tes miseri legationē suscipiunt: & illos quos ille designauit
& potuit aduersos occidere: & p illo paradiso babilo mor
tem alios tribuunt & ab alijs incurrunt. Talis est paradisus
mundane pperitatis. Quia vere sentez tyrabolus pa tibo
habendo hominem incipit: & eos alios occidere & ab alijs
occidi facit. Exemplo Lob de quo dicit Eccl. xlij. Qz ipse
videns regionē circa iordanē que universa irrigabat sicut
paradisus domini ibi habitauit. Sed sicut dicit Eccl. xlij.
Cherubin domos ipm suis cito post capiunt. Et ideo sa
pbus regi ryri in supra cherub lucifero dicitur Ezechielis
xxviij. Tu cherub extentus & protegens in medio para
disi ei fuisti &.

Paralisis. paraliticus. Quia pa. ralisis est
sicut nitrum pallet vbum: & qui p contractionē nerop
pallet mortis similem: & tamē adhuc videt viuere in re
bus humane sapiē & sensum. videt q quis paliticus est
pcause qui caret sensu motionis & operationis: & me,
tu bone opationis & tamē q spem pene future videt vise,
re: & in futuris gaudii bonis saltē aliquē retinere. Quia est
in scriptis plurbus de paralitico fuit actum. tractio gratia
benignitatis magister qui pauce sunt enarrantes.

Parare. Nota q parare dicitur est qd disponere
apare & ordinare. Et pōt fieri in bono & et
in malo. In bono enim significat. scz

Promptitudine voluntatis interne. Significat vide
Spontaneam sanctitatis eterne. promptitudine in
Plenitudinē voluptatis eterne. terne voluntatis
Et sic parare significat deo omia quia obedientes sunt pri
pti & parati ad faciēdū officiendū. Et de hoc dicit. j. Cro
dia. xxj. Precipit omnibus suis vigilare & esse in armis pa
ratos ad pugnā tota nocte. Sic significat spontaneā sanctita
tis eternę. Et sic parata sibi aliud sunt q virtutū spiritu
lia ornamenta pl. Parasse sum & nō fui turbat' ve cubi
num tuū. Et Apo. xix. dicit. Uxor agni paravit se. Sic dicit
plenitudinē voluptatis supne. Et sic significat illas eterne glo
rie voluptatē qui bonis & diligentibus ppararat. De qua ibi
Pſl. Parasti in conspectu meo mēsam aduersus q tribulant
Quia. Cenas de qua nobis Locū scio ad habendum
Locum ad habitandum. Job. xiij. Dicit parare vl
Mansiam ad cōmorandū. Mansiam hoc ad
Sedem ad quiescendū. dormiendū Matth. xxiij. Lu.
Thronū ad illustrandum. xxij. Olim parata sunt ve
Regni ad imperandū. nite ad nuptias. Sicut electi
ad quiescendū pl. Dominus in celo parauit sedem suam.
Et alibi. Parata est sedes tua ex tunc. Thronū in sup ad mi
nistrandū Pſl. Parauit thronum suū &. Regni etiam ad
imperandū Matheo. xxv. Venite benedicti patris mei pos
sidete paratū vobis regnū. Exemplo ergo aliquid de para
mento virtuali & reali de illo scitote quo homo spūaliter
se ipsum & parat ad voluntatē omnium creaturarum. q nihil
aliud est q voluntas' propria expellere & virtuti omatus
& adaptatio. Sicut ibi milites q sunt in exercitu diligenter
se parāt ad pugnandū. Regnū ibi sunt in curiis diligenter
se parāt ad faciē pulchritudini offendendi vel talem cur
giditatem ab scondendi. Seruientes regū & principū tunc
sunt in curiis diligenter se parant ad seruiendū. Cursores
& pedites etiam sunt in curia diligenter se parant ad cur
sandum. Sic vere deo ministrare non sumus in mūdo
& in ecclia videm' nos parare sicut milites in exercitu q
strenuitatem & audaciā. Quia sicut dicit Job. vij. Mili
tia est vita hois sup terrā. Ité videm' nos parare sicut regi
nę bonestas & mūditiā. Jhesus sicut seruitores q bilitatē
& obedientiā. Ité sicut cursores & sedulitatē & diligentiā. Et
de hoc j. Macch. iij. Aiunt res gentis sue. scdm ripcta mi
litū fuit: & māduit eis ut essent parati ad oīa. Et si est
qd precipit Exod. xix. Lauent indumenta sua & sint pa
rati. In quibus verbis aduerte q homo qui vult se bene pa
rare debet aliqd deponere. aliquid apponere. aliqd dispo
nere. Sic qualibet spūaliter si bene volumus esse para
ti nos debemus deponere culpaꝝ velamen. Unde inqt
Apponere virtutē vestitui. Deponere inqt. Disponere
cordis voluntē. Sint parati inqt. Debet esse deponi cul
paꝝ turpitudo. Debet etiam apponi virtutū pulcritudo.
Debet insup disponi cordium promptitudo. Dico ergo
primo q si volumus esse bene parati nos debemus depo
nere culparum turpitudinem. Lauent inquit. Quia sciēs
homo nunqz potest esse bene paratus nisi prius quotidia
nis vestibus se exuat: & a cunctis sordibus' lotus. Quo
diarnus ergo tinctura malos mores deponere debe
mus & a cunctis culparum maculis nos lauare. Lauent
inquit Exod. j. Lauamini, mundi estote: auferte malum co
gitationum vestrarum &. Sicut enim videmus q homi
nes in sollitudinibus procedere volentes ponūt vestibus se
parare se lacerantibus vestes deponere: & eas gamonib'
suis aptare. Celeber etiam venatis pellis deponit indumen
tum. ad hoc q nouę pellis recipiat paramentū. Sic & nos
debemus deponere q quicquid in moribus nostris antiquū
videmus: & inhonestū & gratiosi nostro tyrabolo omnia
dimittere: vt in conspectu dei possimus nouis virtutum
vestibus nos parare. Quod satis potest figurari Apocal.
xxj. vbi dicitur. Primum cēlum & prima terra abiit et
mare iam non est. Et sequitur. Dicit continens sancta hie
rusalem nouā descendentē de celo: a deo paratā sicut sponsa
ornatam viro suo. q. d. necesse est q primū celum. i. pri
ma altitudo superbie & elationis. prima terra & est

gnis seruitus veteris auaricie t cupiditatis. primus etiam mare. i. pena sustinebimus carnales immunditie t omnis voluptatis a nobis trahat t abeat. ad hoc q̄ cultus anime nostre ipsius filio ihū parata t ornata appareat t exhibeat. Debemus ergo apponere culpam carpendam. Secūdo de eius q̄ si volum⁹ esse vere parati: non debemus apponere virtutum pulchritudinē. Et hoc ostendit cum ait. Celestia. Dicitur enim nostre sunt virtutes que nobis bene sunt in caloso fomento. In carnis tegumento. Et in bene ritate paramenti t ornamento. Sine vestibus enim non potest homo esse bene paratus: nec similiter sine virtutib⁹ potest homo esse bene spūaliter adornatus. Sicut ergo flores non sunt a natura ut paramenta arboribus: sic virtutes paramenta sunt animabus. Nam sicut arcula pannis t vasis t reliquis paratur. Iuxta illud Mac. v. dic. v. Paratum cor tuum et offer deo sacrificium. Secundo. Debemus etiam t ipsi diuersis ardentem se parare vt digne deo sacrificium offere debeat. Sic t nos spūaliter debemus deo disponi esse t ornari. Dilectissima anīe tua. Tertio nos q̄ ad hoc q̄ simus bene parati debemus disponere cordium preparationem. quod ostendit cum dicit. Sint parati ad celū ascendendum, ad obediendū dispositi. Multos enim p̄ desse parat me ad aliqd bonum nisi cor habeat dispositū ad p̄cipiendum. Ideo scripsit. j. Reg. vii. Preparate corda vra deo t seruite illi soli. Et possim⁹ hic notare q̄ sicut Iudita. j. Machabeor. iij. Per mandatū eius omnib⁹ suis q̄ ipsi essent parati ad omnia. Sic nos debemus esse parati ad mandatum nostri regis ihū non ad vnum bonum solū sed ad omnia et ad multa. Et ideo bñ dicit nō dandum est q̄ non debemus esse prompti t parati. Scilicet Ad

Celum ascendendum.
Deo peragendum.
Clare reducendum.
Hostem expellendum.
Penas sustinendas.
Gratos referendum.
Culpe confitendum.
Bellum committendū.
Pacem faciendum.
Simul permanendū.
Fratres admonendū.
Mortem tolerandū.
Cautę vigilandum.
Ihū expectandum.
Celum subeundum.

Cūnus p̄parati ad festum ascendendū p̄ cōtēplationem Exo. xxxiij. Esto parat⁹ mane vt ascendas mane in montem. Et Psal. xciij. Parati sunt ad currendum ad locū qđ dñs ordinauerat eis. Secundo ad Deum agendum p̄ motum cōtinuationē Iudith xi. Ecce ancille tue parate sunt. Et Deu. v. Parate cibus q̄ necessaria erant in via: scilicet ut debitis valeat pati sua. Item ad clare reducendū p̄ bonos usus p̄cedentē. Job. xij. Lampas peccatoris apud cogitationes diuitis parata ad ipse flagrum. Iuxta illud Psal. xxxiij. Et vos estote parati: quia qua hora non putatis filius hominis venit. Et sic sequit quintū cōmodū ios q̄ nos etiam parati ad celos habitandū per felicem gloriā adeptionē t fruitionē. Tertio de Matthei. xxv. Que parate erant intrauerūt cum eo ad nuptias. Sic ergo patet quomodo boni debent esse parati ad dei beneplacita facienda. Iuxta illud Cyrus. iij. Esdre. xc. ingrediūtur illos p̄ncipales t pontifices subditos esse ut eos obedire. t ad esse equs bonum paratos esse. Et sic ostenditur q̄ si bene volum⁹ in conspectu dei apparere paratī disponenda est mens apūdo. Apponenda est mens pulchritudo. Componenda est culpe carpendo. Et sic bono se valet parare pcipue p se facit omnis via. Iuxta illud Luce. iij. Parate viam domini rectas facite semitas eius. Et primus sicut ille eligitur de quo. j. Esdre. vij. dicitur q̄ eligit paratū cor suū ut inuestigaret legem domini t docere t facere. Et sic dico q̄ parare accipit in bono. Sed adhuc dico q̄ parare accipit in malo: quia scilicet diabolus t membra sua semp sunt parati ad malum alios faciendum. Sicut ergo videmus q̄ semp habet aculeum tensum t occultum. t etiam t paratum ad venenum infundendum. Sic diabolus cum corpore suo aculeum mortis semper habet paratum. et ad nocendum hominibus aliquem Psal. Suscepit me sicut leo paratus ad p̄dam &. Et nota q̄ mali semper sunt parati

Ad vincēs acquirendū.
Ad iniqua faciendum.
Ad discordias generandū.
Ad acquirendas infidias cōmittendas.

Dico ad acquirendū quia sicut parat se auarus qui semper sunt parati accipere t acquirere nihil alte concedere vel largiri. Iuxta illud Luce. xv. Homo quidā habebat duos filios. Et dixit adolescentior ex illis patri: Pater da mihi portionem substantie que me contingit. Et ille diuisit illis substantiam. Et non multos post dies. Congregans omnia adolescentior filius peregre profectus est in regionem longinquam. Et ibi dissipauit substantiam suam viuendo luxuriose. Et consumato eo omnia facta est fames valida in regione illa. Et ipse cepit egere. Et abiit t adhesit uni ciuium regionis illius. Et misit illum in villam suam ut pascat porcos. Et cupiebat implere ventrem suum de siliquis quas porci manducabant. Et nemo illi dabat. Et in se reuersus dixit. Quanti mercenarii in domo patris mei abundant panibus. Ego autem hic fame pereo. Surgam et ibo ad patrem meum. Et dicam ei. Pater peccauit in celum et coram te. Et iam non sum dignus vocari filius tuus. Fac me sicut unum de mercenariis tuis. Et surgens venit ad patrem suum. Cum autem adhuc longe esset uidit illum pater ipsius. Et misericordia motus est. Et accurrens cecidit super collum eius. Et osculatus est eum. Dixit autem ei filius. Pater peccauit in celum et coram te. Et iam non sum dignus vocari filius tuus. Dixit autem pater ad seruos suos. Cito proferte stolam primam et induite illum. Et date annulum in manum eius. Et calceamenta in pedibus eius. Et adducite vitulum saginatum et occidite. Et manducemus et epulemur. Quia hic filius meus mortuus erat et reuixit. Perierat et inuentus est. Et ceperunt epulari. Erat autem filius eius senior in agro. Et cum veniret et appropinquaret domui audiuit symphoniam et chorum. Et vocauit unum de seruis suis. Et interrogauit quid hec essent. Ipse autem dixit illi. Frater tuus venit. Et occidit pater tuus vitulum saginatum. Quia salvum eum recepit. Indignatus est autem et nolebat introire. Pater autem illius egressus cepit rogare illum. At ille respondens dixit patri suo. Ecce tot annis seruio tibi. Et nunquam mandatum tuum preterii. Et nunquam dedisti mihi hedum ut cum amicis meis epularer. Sed postquam filius tuus hic qui deuorauit substantiam suam cum meretricibus venit. Occidisti illi vitulum saginatum. Ipse autem dixit illi. Fili tu semper mecum es. Et omnia mea tua sunt. Epulari autem et gaudere oportebat. Quia frater tuus hic mortuus erat et reuixit. Perierat et inuentus est. Et sic dicit q̄ ad discordias generandū semp sunt parati accipere. Et sic de aliis. Tertio ad acquirendas infidias committendas. Sicut enim videmus q̄ serpens semp habet aculeum tensum t occultum. t etiam t paratum ad venenum infundendum. Sic diabolus cum corpore suo aculeum mortis semper habet paratum. et ad nocendum hominibus aliquem Psal. Suscepit me sicut leo paratus ad p̄dam &. Et nota q̄ mali semper sunt parati

Ad vincēs acquirendū.
Ad iniqua faciendum.
Ad discordias generandū.
Ad acquirendas infidias committ

ſtes pcedentem. q̃ facit. lignum ꝺo ꝛ ſaculum nunq̃ le-
dit. Ligna etiam turris ꝛ arbores attrait: vbi comes de-
ſtruo ꝛ arbores nunq̃ tangit. Quod etiam de feris ve-
ro videt q̃ contra fortia ꝛ magna magis impetut q̃ contra
parua ꝛ debilia. Cuius ratio eſt. Quia vemens ꝛ fulgur ma-
q̃ o natural contra id q̃ eſt ſecundum reſiſtentie. Quia ois
quod eſt naturaliter fortius agit in reſiſtes magis q̃ in nõ
reſiſtens. Sicut etiam patet de igne qui ſic tempo in fortius
agit ꝛ ardet. quãdo a qua fit reſiſtentie ꝛ contraria inue-
nit. Sic pterea deus q̃ eſt ignis fulgur ꝛ vemens pro-
pter rigorem iuſtitie. rebelles ꝛ humilibus per pecca
ta non reſiſtentib⁹ voluntati ſue. nec volentiam ſue obedien
tibus cõcuſcuit parcere. ipſoſq; nocere non videt non le-
dere: nec virtutem ſue fortitudinis ꝛ iuſtitie contra eos ex-
ſeruire. quod bene figurat. ij. Regũ. xxj. vbi dicit. q̃ quãd
pepcit mipthoſeth qui erat claudus pedib⁹. pter iuſtitia
dum quod fecerat Jonathe patri eius. Sicco ꝺo te gene-
re fani qui erant fortes ꝛ non claudi ſuſpẽdit in ligno. ſicut
dicit. ij. Regũ. xxj. Quia Ceteus qui nunq̃ dicit manus for-
tis: claudus ꝛ debilis⁹ ꝛ agenia ſolet parcere ꝛ eos miſeratur
diter ab inferni incendio ꝛ ſuſpendio preſeruare. Sed ali-
os fortes ꝛ pſidentes duros obſtinatos ꝛ reſiſtentes ſo-
let fortiter impetere ꝛ contra eos potentiã iuſtitie ſue oſten
dere ꝛ rem ipaliter q̃ eternaliter ſolet ipſos ſundituo ener
uare. Deus eſt ſupbis reſiſtit humilib⁹ aut gratiam: ſicut
dicit j. Pet. v. pi. Parcet pauꝑi ꝛ inopi ꝛ animas pauꝑ
rum ſaluas faciet. Et ideo Job videns q̃ deus eſt ad par-
cendum naturaliter inclinat⁹ ſupplicabat Job. vj. dicẽs.
Parce mihi dñe nichil enim ſunt dies mei. Ibi aduer-
te q̃ ille petit ſibi parci pꝛopter ea. ſolũ pꝛopter

Nobilitatem poſſidentis.	Illa. n. erat ducit dominũ
Neceſſitatem requirentis.	ad parcendũ. ſ. Nobilitas
Fragilitatem miſeriis.	ſue Nature. Parce mihi q̃

me. Neceſſitas noſtre nature. Mihi inquit. Fragilitas noſtre nature. Mihi eſt ſunt. ꝛ. Dico ꝛ q̃ deus parcit pꝛo-
pter ſuam nobilitatem ꝛ oſtendit eam dicit. Omnis q̃ſ
mortes peccatoꝝ ſ nobilitatis. Celſe eſt Gene. bb. ꝛc qui
tuus virtutibus. Ad nobile cor ꝛ magnificũ pinet libenter
parcere. Sufficit eñ (ut dicit) potentiã vindicandi habu-
iſſe quia (ut dicit) nobile genus vindicte eſt ignoſcere. Et
quia ergo deus ſumme nobilis eſt ꝛ magnanim⁹. hoc ba-
bet q̃ animi generoſitate q̃ libenter indulgeat atq; parcat
Gentilis leoni ꝺ ex animi nobilitate pſtratos ledere nõ ſi
gnat ſed eis parce compatit. Dominꝰ inq̃t. Quia Ego
mimus libenter pat rebus ſuis nec ipſas libenter vltiuit
ſine cauſa. Ideo ve eis dicit Sapiẽti. xj. Parcis eñ omni-
bus quonã eius ſunt domine ꝺ amas animas. Parcit ergo
deus vt dictum eſt pter ſuam nobilitatem. Deinde dico
q̃ ipſe parcit pter noſtram neceſſitatem quod oſtendit ꝺ
dicit. Mihi q. d. mihi in neceſſitate poſito parce. Exemplo
regum iſrael ꝛ iuda qui regi moab pepercit: qr̃ndo ipſe
pter nimiam neceſſitatem filium ſuum pmogenitum un-
dulare ꝛ occidere videratur. ſicut patet. iij. Regũ. Ideo
bene ſupplicat Jeclia. q̃. Parce domine parce pꝛpulo mo
ꝛ ne tuo hereditatem tuam in opꝓbriũ vt dominẽt eis na
tiones. Et in pſ. Parcat pauꝑi ꝛ inopi ꝛ. Mihi inquit
pſ. Ille mihi in tuam pfectam Sapiẽti. xij. Deus tan
ꝺ hominibus pepoſti. Sed q̃ ideo q̃ ipſe parcit pter no
ſtram fragilitatem. Mihi eſt ſunt dico mei. Magis eſt eſt
parcendi rebelli ꝛ infirmo ꝺ vincat q̃ fortiꝛ. Sic quia tuus
ſit mos eſſe rebelles ꝛ fragilis conditionis ita q̃ tentationi-
bus noſtris reſiſtere non valemus. Ideo libenter ꝛ miſeri
coꝛditer nobis parcit. Exemplo leonis ꝺ paruulis ꝛ mulie
ribus dicit parce: eo q̃ impotentie ꝛ fragilis nature qua-
dam naturali inſtinctu pꝛpie ipſos eſſe. Nam quia tã bo
minem fragilem ꝛ ad reſiſtendũ rebellem eſſe nouit. libẽter
ſi pertinemus nobis parcet. ꝛ ſemp nobis (citra pẽcgiũ
pnicies nãi in nobis reficiat) veniam libenter exhibit ꝛ cõ
cedit. Quia iuxta verbum Senece. Pudet fontes bellum
gerere cum homine vinci parato. Et iſtud allegat cum di-
cit. Mihi eſt ſunt dico mei pſ. Ad nihilum redacteus ſum
ꝛ neſciui. Unde nõ dicit peccatori illud ꝺ Regũ. xxvij. Co
gitaui. vt occidem te: ſꝑ pepat mihi oculus meus. Et ideo te
eo tamen igniter parcendi ꝛ miſericoꝛditer indulgẽdi lo

quit beatus Bern. In ſolum memoꝛia dulcis nre cõpũ
ctionis bone Jeſu audientes q̃ non ſperneꝛ pauꝑem: nõ
abhoꝛreas peccatoꝛẽ. non horruiſti confitentẽ latroneꝫ. nõ
peccatricem ladrymantẽ. non abnuis cam ſupplicantem
non repulſiſti in adulterio non ſolentem in obedientia.
non ſupplicantem publicanũ non negaſti oſculatum: nõ
pſecutorem diſcipulop. non crucifixum membꝛis Abac
Bern. ſup Cãt. Sic igit patet quomodo in miſeria diuer-
ſimode parat diuerſa. Sed pterea dicebam q̃ deus eſt
gnius miſereri ſemp ꝛ parcere. illud tamẽ intelligit reſpe
ctu pententiũ: qua. ſ. nõ parcit illis q̃ in peccato vo-
lunt gemerare ꝛ qui nolunt humiliter penitere. Iquia. n.
non parcit. gnipe pullis quando videt eos ingrecere ꝛ ab
aſpectu ſuoꝝ oculoꝝ auertere. immo ve nido ſuo expelle-
re ꝛ ejicere eos ſolet. Sic vemenc tuus pꝛoꝑibus ingenio-
nibus ꝛ a luce veritatis ꝛ gratie oculos auertentibus parcet
immo ve nido paradiſi eos ejicet ꝛ expellet. ſicut ve angeli
lis malis apparuit. Ideo dicit q̃. Pet. q. Deus peccanti-
bus angelis non peperit ꝛ. Ideo etiam ve quolibet pec,
catoꝛe dicit Ezech. xvj. Qui formauit eum non parcet ei.
Et circa hec nota q̃ deus non parcet finaliter

Obſtinate delinquentibus.	Et obſtinate delinqũ
Judicium expectantibus.	entibus dicit Job. ix. Vere
Camalia diligentibus.	bar offia opera mea ſciẽ
Ecclaram ſimulantibus.	q̃ nõ parcetes delinquen

ti. Et mortem ſtu iudicij expectantib⁹ dicit Proverb. vj.
Zelus ꝛ furor eius non parcet in die vindicte ꝛ. Et cerni
ter obſeruantib⁹ dicit Ezechiel. xvj. vbi mulieri meretrici
lequẽs dominꝰ dicit. Non parcet tue ꝛ oculus meꝰ. Et
ypocrite ꝺo ꝛ verbatim ſimulantib⁹ dicit Job. xl. Non
parcam ei ꝛ verbis potentib⁹ ꝛ ad deprecandũ impellitis
Non ſic ergo dilectiſſimi non ſimus tales quales pterea dꝰ
non parcit talibus ſed penitentibus ꝛ humilibus. Et ſi vis
ſcire quibus modis pacis. Nota q̃ eis parcit

Culpam indulgendo.	Culpam dico indulgendo.
Penam remittendo.	pſ. Ab occultis meis munda
Mal⁹ debita punitõe.	me domine ꝛ ab alienis pꝛ-
Et miſeriã crucidõ.	ce ſeruo tuo. Penam dico re

mittendo ſ. eternam. Unde Job. xiij. Tu quidem greſſus
meos dinumeraſti ſed parce pꝛauis meis. Ité dicit pꝛgnũ
punitio Ezech. xx. Pepat oculus meus ſup eos ve nõ in
terficerẽ eos. ſupple quos eſſent digni. Ité de miſeria cru
cis. Ité illud pſ. Parcet pauꝑi ꝛ inopi ꝛ. Et ſic pꝛ quõ
generaliter eſt vnũ pcere miſerabile ꝛ gloꝛioſum. Sed ſe-
cundo ſpecialiter dico q̃ eſt vnũ parcere laudabile ꝛ vnũ
ſum. Et iſtud eſt parcere miſerie humane: qua Ideo parcit
homini delinquenti. q̃ ſapientie virtuoſum eſt in pcipit
vindicare: qui Ideo vindicãs vicio ſolet facilius parcere ꝛ ei
iurianꝫ indulgere. Iuxta illud Sene. in puerbijs. Sic
ei ſepe ignoſcito vbi nuꝑ q̃. Quia ſicut dicit idem de moꝛib⁹
magnap virtꝰ eſt continere iudicũ. Et ideo dicit patro Ro
mani. in ſermone. Iereiij. Quanta ꝛ quotiens tibi vis dimitti
tanta ꝛ totiens tu dimitte. Similiꝺo. n. alteri ibi parcas.
Sicut eſt mihi copia ſi inuicẽ ſe iclerint ſolent ſibimutuo
parcere. nec vnq̃ alterũ ab altero vindicti fumere. Sic et
nos ei ſimus alter alteri⁹ mihi tu ipſe. Parcere debe-
mus delinquentib⁹ ꝛ iniurias dimittere nocentibus. Iuxta
illud Eccl. xxviij. Dimitte primo tuo nocenti ꝛ ꝛ. Ideo di
cit Catho ſuus ammonitione. ij. Siquis inquit pauꝑem
pauoꝛem captiuos redemerit. ediam dimiſit: ꝛ ꝑ ſuis immi
cis euaſerit. ante tribunal ꝑ. dicere poterit conſcius libe
ra. Dominꝰ tuo quia vidi. dimiſi quia dimiſi. Et iſtud eſt
contra multos ꝛ maxime pꝛincipes tyrannos. vſurarios
ꝛ ballinos. qui ſe nulli pauꝑi parcunt. nulli delinquenti
ſubueniunt. nulli miſero compatiuntꝰ. nullum oppreſſum
ampliantur. Iſtud pontifex patet in iuris iudicibus ꝛ pꝛ
latis. qui ſine quocunq; miſericordia contra miſeros de-
bacchantur. cum tamen dicit Seneca. Ex culpa eſt totam
culpam perſequi. Unde videt q̃ iſti ſint crudelioꝛes par-
dis. draconibus. leonibus ꝛ leenis. manticoris ꝛ hyenis.
Iſta enim animalia ſolent ſibi ſuis parcere. Iſti autem
ſubditis qui ſunt ſibi ſpirituales non parcunt: ſed per cpi-
nas ꝛ alias multiplicter eos ledunt Zacharie vndecimo
cap. Paſce pecora occiſionis. que qui poſſederant occide-

bāt: nūq̄ volebant. Sequit. Pascuus eoꝝ non parcebat eis. Vide ibi videtur sacere illud Esa. ō. Dispartimus panem tuum: & non parcam? vidue. Et Eccle. Erit populus sicut sacerdos: ut supra suo non parcat. Subiungebat ad deteriora & dicit: & ad sinistram & non satiabitur. vnusquisq; carnem brachij sui comedet. Oppone ergo hoc quomodo de talibus reprobis sunt cetera pauperes & fame laborē. Hoc sic sāe de malis dictū? quia ꝑcepto talib? deficientibus gaudet vt videant. Talis est Pli. Dux est suis principibus inimicis q̄ pungendo debebat gladius vel cultellus. Quia ꝑcepto cultellus seu gladius sufficit malorum indoli? solet deberari: quādo in eos pungendos tui tum solent cotes numeribus confricari. Quia. s. talios q̄. nō malos non cōsumerūt ledere sed corupti meliorib? solent eis contra iustitiā indulgere. Figurat in facie: qui aggregat pinguissimo & molestibus gregib? contra mādatū pepercit. quādo eo fuit vile & reprobū extirpauit sicut pecus. j. Reg. xv. Quia. s. mali iudices diuitibus & pinguibus parcunt. Pauperes affligunt & miseros sure ledunt. Hoc a illud dicere. l. Non parcas lacrimis quia sponte peccauit. Et videas. Notate parcere inuenib? cius. Non sic ergo ꝑ parcas meis ꝑspenib? & nos moriemur: sed ne cum iustitia: hoc illud est vnū parcere laudabile & virtuosum. Sed vereor parum aliter sico. q̄ est vnū parcere ꝑdonari acceptionis. Et de isto vide supra in titulo suo. Illud etiam est parcere carnales electionis: & etiam negligentie & remissionis. quo ḡ bono parat & indulgat filijs suis fugiendo: nec ꝑ nec subditos corrigendo. De quo Prouerb. xiij. Qui parcit virge odit filium. Quarto sico. q̄ est vnū etiam parcere alicui indignationis. quo. s. deus parcit ad gloriā sui dilectoris? & suis?: vt ipse pariat ingressū. Similes carnifici qui boni quoti impinguat videt parcere: & tamē boc facit vt eum possit melius trucidare. & quito ḡ ꝑ plus a laboris? parcit: tanto magis insolescit. superbit recalcitrat & erigit. Et sic loquit dominus Hiere. xlvj. Calligabo te: nec quasi innocentē parcam tc. Hic videtur videreas. Alij sunt dñi quos ad horam tenet parat. de quib? Job. x. Si ad horam ꝑpercerit mihi: cur ab inimicitia mea mūdū me esse non putem? Et sic ergo ꝑs quā est ꝑdupley parcere. s. quod dam appetibile quoddā cōmendabile. quoddam detestabile quoddam formidabile &c. Vide de misericordia & misereri.

Parere. parturire. partus.

Nota q̄ eius parturire nihil aliud sit q̄ fetum vel fructum emittere & producere. Possumus notare q̄ in scriptura in nostra multiplex partus. Est enim Partus

Honoris & nobilitatis.
Voluptis & vilitatis.
Boletis & mozalitatis.
Dulcedis & vanitatis.
Horroris & iniquitatis.
Labozis & penalitatis.
Merozis & ꝑfusionis.
Clamozis & ꝑdictionis.

Partus bonozis figurat mīa di. ꝑmotionem: quia. l. fletus & cedelia tlc parilit. q̄ de vero dilectoꝝ sui aliquē exterius ad aliquē gradum & statū ꝑmouent & emittit. De q̄ Esa. lxvj. Parturiuit priusq̄ filios suos. Et ille partus q̄nq; est bonus q̄. s. boni pedati ꝑcitant patrem & ꝑmouent bonos filios. Animalia est non parere nisi vnū vel duo. Quia est non parit pecudes: nec pecus parit asinum. Sic in ecclesia quilibet ꝑcreat & parturit sibi simile ꝑ posse suo. Et inde est q̄ boni ꝑmouāt bonos: & mali similiter malos. Et sicut animalia gulosa & rapacia filios pariunt impfectos: sicut canis lupus & vulpes &c. vsus insolentes & leo mansuetos. Sic mali & ambitiosi gulosi auari & symoniaci assq; ꝑfecti fabdiros pariūt & ꝑmouent pessimos & iniquos: quia Rhodie ganones quosdam cecos & ignorantes: quosdam informes & sine virtuti carentes. quosdā etiam mentecaptos ꝑ inopiam & negligentiā. Ille sunt filij & pariunt abominati Abominosi impfectos. De quos dicit. xliij. Cecus in agro pepit: & omagri fecerit in rupib?. Quasi pecus. Quia cecus i impfectus. Rarus parit ꝑ beneficios collationem. omagri. alius. siue tres. id est male plene obtinere rupes. id. gigantū ꝑ indebitam ꝑmotionē. Vide supra de ambitione & in plurib? alijs locis. Partus voluntis signat bonos operū ꝑdamionem. Sicut ēt arbores pariūt fructus: sic bonus parturit suū opus. Nam sicut semen in matrice cum ejulatu & tandem emittit & parturit. Sic bonū opus primo est in matrice cordis ꝑ cogitationem & inde parturit ꝑ bonam executionē & operationē Eccli. xxiij. Habui eos in ventre & ꝑpererūt filios & filias. Sicut ēt in lepus ita ꝑfecundi animal ꝑ q̄ ꝑparit vnum fetum: fetus retinacula pugnans de alio. Sic etiam de arboribus arentes dicit. q̄ q̄ vnus fructus nunq̄ colligit sine aliquo fructu & alius generat. Sic & nos fructus bonoꝝ operū debemus parere: nō de alio bono ope debemus ꝑgaudere ꝑ bono alterius remanere Cā. vq. Videamus si vinea nostra floruit si floret fructus parturit. Sed est pena multos q̄ non continuant nec multiplicant partus bonoꝝ operū: imo si quā deoꝝ eos pungat bona opera parere illum volunt deiecere & cessare. Similes pantheræ q̄ nō dicit parere nisi semel Similes etiam leene: que primo anno ponit ter catulos & tandem ōni anno diminuit numer? genos sui: sic ꝑ q̄ sepe anno ponitur sterilescit. j. Reg. ij. Sterilis peperit plurimos & que multos habebat filios infirmata est. Hoc sic ꝑ sed habeamus partū valoris ꝑ bonam operationē. Partus voluntis signat vltam naturalem parcationē ꝑ gaudiabile nos in fetore cōcipimus & in voluptate parturimur & in labore miserabiliter enutrimur. Ait in Ere maledictione peccatur. ꝑ in voluptate habebat filios pariendi & crinas multiplicas sustinere. Quia sicut ait Job. xvj. Mulier cū parturiēdi habet. Pare? paduas signat vtilij intentionē ꝑ. s. ū aut bystia cuiꝰ parcere sine metallo. Sic illum peperit virgo sine viro Esa. vij. Ecce virgo concipiet & pariet filiū. Par me heresis signat malos semen eorum concipiendo. Quod libet est malum opus est vnus malus fetus. Nam sicut serpentes & alia animalia venenosa: fetus pariūt venenosos: sic vitiosi homines actus faciunt vitiosos. Pli. Ecce parturit insidiis: & concipit malecia & ꝑperit iniquitat. Dicit ēt de malis verbis verū est. quę. l. in vero cordis ventre nō volunt sed cogitatus continuāt sicut patet de seruis. adulatoribus & aduersis? adulatoris? &. q̄. l. mala verba parturiūt non cessant Eccli. xix. Si fecit verbū parturit fam?. Et Eccle. xxxij. Concipietis ardoꝝ pariētis figulum. Par me labozis signat eternas damnationē. Mulier ēt ē mater omniū reprobox. Illos ergo de ventre sue ꝑpetuam parturiēt ꝑ mortis in infernū ejicit & emittit. Hō ꝑ. Ibi volueo vt parturientis ipsi vehemēti pterea nasco dar fis. Partus merozis signat cordis cōpunctionē vel oris confessionem: quia. l. ꝑ confessionē victa parturiunt? & malitia? quos i corde nostro symbolus genuerat exeūt emittuntur Roma. viij. Omnis creatura ingemiscit & parturit vsq; adhuc. Elephas ēt libenter intra flumina parturit. Sic & bonus debet per confessionem parere intra lachrymarum fluenta. Et nota q̄ ille partus debet fieri sollicitudine. Cum ꝑturbationis tedio. Sico cum tedio ꝑturbationis. Cum cōpunctionis merore. Sico cum merore cōpunctionis. Cum ꝑturbationis timore. Sico cum timore ꝑturbationis. Ysa. xxvj. Quasi parturiens tedebat. Sico etiā cū merore cōpunctionis. Ysa. xlvij. Cor tuum mestum q̄si cor mulieris ꝑturientis. Sico etiā cū ꝑturbatiōe timoꝝ Gene. ij. Ea dico nōe tuo parcebit: & inde parturiendi ꝑcendit. Et sic vis ponē quō aduates inuic adam parere: ꝑcam? cerui &. supra inuenies titulo tc. Par? damonis signat doctrinā & ꝑdicationes. Predicatores ēt damonis? zo erinis boies i fide generare ꝑturire sic dicit apls Gala. iiij. Filioli mei q̄s iterū ꝑturio donec formet? i vobis xpc. Hō te illis pōt dici illud Job. xxxix. Incurrunt ad fetū: & parturit: & rugit? emittit. Filia ḡ octo modis accipit ꝑus. Et ista possent multiplicari ad arbitriū tranſeo &.

Parentes.

Nota q̄ sunt parentes. Supnales & Spirales & Corpales. Supnales sunt tres angeli & sancti. de quibus dicit Eccle. xliv. Laudemus viros gloriosos parentes nostros. Spirales sunt viri iusti placentes & placi. de quibus Col. iij. Filij obedite parentibus vestris. Corpales sunt pater & mater & notis & sanguinitatis linea colligati. de quibus. ij. Cor. xij. Non debent filij thesaurizare parentibus sed parentes filijs. De primis duobus nihil ad ꝑsens. De tertio sic supra de filijs aliquid aliquā est. Sed vt breuiter aliquid dicā. Dicendum est q̄ corporales parentes sunt

honorandi cum reuerentia.
Sēcundi cum diligentia.
Supportandi cū patientia.

Primo dico q parentes sunt cum reuerentia honorandi: quia licet ex bonitate parentes. Tolle ergo honorem a parentibus. Tollis ergo a Deo. q. Quia sicut dicit Ambro. super Lucam. Honor parentibus debitus non potest esse contagiosus. vt per hoc a parentibus quos honorauerunt ad alios fides ad posteros q. d. Parentibus ergo non potest equaliter recompensari: vt dicit Tullius. Honorem et reuerentiam gratissimam semper arbitrabitur humanus habere. Honorantes q̄ coram dicit: ex his obediendo eis quę a deo inducunt non offendimus.

Precepium scripture. Dico propium scripture: q̄ sic dicit apostolus ad nobis Ephe. vi.

Iniunctum nature. Honor enim parentibus a natura debitus.

Exemplū bonorum. Exemplum bonorum.

Commodum malorum. Commodum malorum. Filii obedite parentibus vestris. Dico etiā iniunctum nature: quia iniuncta nature ostendit nouam naturam illum a quo beneficia susceperit. sicut de elephante qui liberatus a fouea obtulit liberatori suo vnum de suis dentibus: q̄ pars in multis locis animalium exemplificat sicut supra in plumbis et multis aliis est ostensum. Et quia q̄ a parentibus post deum nobis beneficia infunduntur. Deo meritō post deum parentes honorari et reuereri debemus. Ab ipsis enim habemus esse: augmentū et nutrimentum. Et ideo sicut ceteri effectus rami arboris inclinant et pendent versus radicem: sic maxime ea qui sunt fructibus suis nutrimenta sustentamenti. Hic trahe ad radicem vitę. s. ad parentes nostros a quibus. s. sumus et viuimus: et nutrimur vel certe per reuerentiam indicantur: q̄ honestis obedientię famulari. Tolle ergo Apoc. xx. q. Et non radicem portas sed radix te. Et ideo intra verba scripture Ephe. vi. Attende ad primum vt ipsi alia. attendite ad obsta plem vim et ad id quę pepit non. Dico adhuc q̄ ad honorandos parentes valet inducere exemplū bonorum: et maxime exemplum Christi pueri honorantis. Exemplo habet mirabo. obedientia nimirū veneratio. Exemplo etiam Salomonis ob honorem paterni throni dedit ei imperij refocillatio. Tolle ex. Valerio: cum decius imperator deum filii suum volunt imperii dignitate insignire: renuit filius dicens. Timeo ne si fuerim imperator malus efficiar filius. Ad hoc etiam facit tormenti malos: quia. s. illi q̄ nō honorant parentes hoc multo et in alio patiuntur: sicut ex multis inuenimus posset narrari. sed est longum: quia sunt nota idem valentia. Iustissime parentū vtique violata pari vindicta expianda est. In lege enim Deut. xxi. Filii parentes q̄ pū et matri obedire nolunt: iubet lapidari. Et sic patet quō parentes cum reuerentia sunt honorandi. Secūdo dico. q. pentes cum diligentia sunt educandi. s. indigerint. Sicut de grub' dō q̄ parentes suos confortes semp solent nutrire: et eisdem victualia ministrare. De falconibus etiā plurium fuit q̄ circa quendam falconem antiquissimū multitudo diuersi auium fuit reperta: quę illi antiquo obsequio obuolarūt: et quę illi diu cibos recentibus nutrierūt. Quid de natura arboris dicam? vbi videmus q̄ rami qui cōtinue humorē hauriūt a radice ipi soli hyeme videntur radicem indigere. humorē suum iterū ad radicem mittit: vt radix integrat humorē quem a filia tunc recipit. In quibus quidē a natura docemur q̄ nos qui a radice. s. a parentibus humorem bonos temporalium recipimus: ipsos tali humore nullatenus depauperamus. adeoque vice recepta quidō inflat hyemē aliquos adsertantes: et indigentię humorē nim ipse impedire: et pro ipsis nutrendis humorē solus bonos tempore valeam nos petere. Et hoc est qd̄ pepit. s. Domine. v. Si fuit inquirebat a vobis humanam regere: et manū vestrā reddere paulus. Ad pios bene inuit: qui etiam omissis in cruce patrē et matre sollicitudo curā gessit. sup quo fuit Christ sup Joh. xix. Ut ibi vlg. in vltimā respirationē hoc solum pentes pararet. vt inquā quisq; quis est quinquies tanto se ne eo cura maior. Ecclesiast. xxx. Filii audi patrem tuum et non luctū a fonte eius. Sum tuum et ex radice ramū et floris a corpe membrū et pulchrū. Sic est inde de filio q̄ a parentū monitione fuerit separatus. Patet q̄ parentes cum diligentia sunt educandi.

Tertio dico. q. pentes ēt patientia sunt tolerandi: quia. s. q̄ parentū mores teneriores: et patientia nimis et formosos corporis nos cum diligentia inducere et supportare et patientia tolerare. Unde Sene. Mortalem te parentibus esse: bono aio mala precant. Et si vos esse filii: ora deos ne vlis quid horum cuntiat quę impleant. Et q̄ pars quā se debent filij ad pentes: et pentes ad filios. et quę ad inuicem ad inuicem quātum etiam ad reuerentiā. Habe supra in titulo de filio. vbi qualiter se debent habere pentes ad filios: et quę ad nutrimentū et quę ad instructionē: et quę ad correctionem. Quam sic aduerte hic q̄ summe debent cauere pentes ne se tales exhibeant. q̄ filij in eo q̄ operā mortis excipla non videant: quia. s. filij solent libenter imitari pentes. Et ideo vt ceteri sicut boni habent bonos filios. Supra. d. Ruben. ij. Et radix sancta erunt. Sic mali pentes filios vt ceteri habēt malos. Sicut ēt malus ab alio et ab generatus quia excessus pentū fuerit hūanus potentia generāli non habet. Plumbi etiā quia per hoc q̄ ab humido et grosso argento vene et sulphure componit. hic Grillo. metallum sedum et mal anuā esse dixit. Quia humor qualis materia talis materiatus: et maxime quia pueri in cōdulcione ad nutrit. Sic vere illi q̄ a frigidis et humentibus humilitas et inbecillis pentibus generant: et cōponunt sedi: et imbecilli inuenient. et virtute generandi bona opera esse penitus vacui esse sunt: q̄ mores parentū imitantes aut ipsis ad meriti accelerant. Lupus est generat lupos. Horat' filios vult bene viuere. Rapax rapaces. et pdaces generat predatores. Et sic verificabit dict quod scribit Sap. iij. q. et impie orte filij q̄ nascunt: testes sunt nequię aduersus pentes. Hi sunt pentes q̄ nouerūt filios succrescere dict Deut. xxi. Tradent aūt a pentibus s. Et ideo tales malos pentes nō est obediendū: ab eis vt eorū imitationibus recedendū. Ruben est dimendat q̄ pentes nimis. Ruben. ij. Quia sicut stat fetere. Et verbū. s. vere et pentes fetere nequeūt odium in suos pueros. Et in eū babeta. Augu. in sermone. Satis q̄ amabiles est generatori sed ꝑ pentibus est creatore q̄. s. mali pentes inquātū in vita salutis nobis obfuerit: nō sunt nec bonoribi nec educandi nec imitādi nec colendi. Et hoc de pentibus sufficit. s. Vide de supra de Filio. Et infra de pare.

Pariter. Nota q̄ pariter idem est qd̄ simul. inul cum equaliter: et matho. Et sigtur pariter vel rerū cōiunctionē aggregationē et adequationē. Et dicit pariter pariter pōt significare bonū vel malū sociationem. Boni ēt sciēg sunt pariter et simul p vinculū charitat. Sed si vis exempla. Vide infra de simul. Vbi Judith. xv. dicit q̄ omnes filij israel pariter cōgregati sunt. Et ideo nota q̄ nos per charitatis pietatem debemus Pariter

Plorare. Pariter vice plorare p cōem tolerare et
Mœre. cōfortationem. Unde. j. Regū. xx. nō q̄ vnus
Ridere. ad vicinatibus pariter flueret: vnus ad alterū
Gaudere. amplius. Item pariter esse p cōem seruorem
Iudere. et deuotionem. Vt Thebe. viij. dicit.
Quarere. de ebebis et fera q̄ fugientes pariter ambulabāt. Item pariter videre q̄ cōem fidei ꝑfectionē Esa. xl. Unde bz ois caro pariter videbunt hoc. Et xlj. Vt videāt et sciāt. cognoscāt et intelligāt pariter. Et Act. ij. Dei. a. d. credentes erāt pariter. Item pariter gaudere p cōem spem et ꝑfectionē Judith. xiij. Unde bz manibus pariter letamur. Item pariter audire p cōem obedientiā et fidem. vij. Exo. xij. Fine loquēdi ois pariter audiam?. Item pariter pausare p cōem exultationē et quietem. Exo. xxiij. Congregabāt filij inde et filij iter pariter et ponit filium et caput eius Act. ij. Dēs erit discipuli q̄ter in eadē loco. Psal. xxj. in eodem loco sunt pariter. s. Per Fidei veritatem. Et finaliter q̄ eterni habitatores pariter cum dominabit. Et vitam eternam habebunt pariter cum ꝑfectionem. Unde et Deum ꝑfruitatem. pari societate beatos. dicit Job. xxj. Qui requieuerit felli rōbore: et quondam vinci pariter sine molestia non audierit vocē ꝓpulsoris: parium et magnus de sinu: et seruus liber a dño suo. Adverte sūt q̄ mali etiam dicunt quidem esse pariter per copulas sue male et inepte societatis: quia. s. illi bodie ad secundas bonos et ad eloradicem illi bos videnf pariter colligari. Juxta illud Matth. xiij. Congregate primo zizania et alligate ea fasciculos ad comburendum. Et ideo nota q̄ mali solēt pariter

Leuit. Contra bonos colligat. Je inferno damnari. Ezech. De pariete nichil aliud. Hugo. Sicut pariet⁹ inconsole cōplectunt: sic cōsilium pariet⁹ potentū. De pariete diuidendo dicitur Ezech. xlvj. Foramē impegit in pariete: et ambo pariter cōsiderēt. De pariete circa bonos et colligatione et concordia dicit Ioseae vij. Audient dominū pariet⁹ celestium cōsiderabile non. De pariete alio impio pena et in inferno methora vi Dan. q. Contra fatū pariet⁹ fortem. stella ꝛc. Et Esa. xxxiij. cap. Emor ꝛ iudeum pariet⁹ necauerunt. Sufficit.

Paries. Nota q pariet⁹ sunt ille pariet⁹ dom⁹ que ipsam sustentant principaliter atq; claudunt. Et ideo ipsaliter per pariet⁹ ꝓ̄ intelligi ꝓ̄ne ecclesiastice que collaudat dom⁹ ecclesie militantis. Celi uri laudāt: angeli qui ꝓhibuit dom⁹ ecclesie trāpōsita. Ille milites bñria q ꝓhibuit dom⁹ corpis collabēt. Et ō hīs b possumus notare q triplex pariet⁹ inuenit. L. Pariet⁹ Lucus. Pariet⁹ luti? Signat corpis fragilitatē. Ille Lapideus. est ois pariet⁹ valde tribulet: quia l. cor carie ꝛ Aureus. sanguine ꝛ offensis est confectus. De quo in ꝓ. Cum ꝙ pariet⁹ inclinato ꝛ muro depulsū. Ihesus ois pariet⁹ in⁹ videt ꝛ statū ꝙdam pingit ꝓ carnalem pariet⁹ nationem. Quidā linunt ꝓ verbo falsa adulatione. Quidam cooperit ꝓ falsacem ecclesiastē. Ille ꝙ qui pingunt ꝛ ornant pariet⁹ suū sunt ꝓpositi ꝛ adulatores. Et ideo talib⁹ dicit Ezech. xxiij. Percutiat te manu pariet⁹ dealbat⁹ ꝛc. Illi qui linunt pariet⁹ alienū ꝙ verbo falsa adulatione sunt ydolatres. Et ut ille latius pariet⁹ ꝛ te adulatores dicas cōsiderabo ois Ezech. xiij. Completo indignationē meam in pariet⁹ ꝛ in hoc ꝙ linūt eum absq; ꝓparatione. Illi vo ꝙ operant pariet⁹ alienū sunt falsi ꝓphetes: ꝛ pontifices illi male cōsiliari dicūt ꝙ ecclesiastē offra male facta ꝓpter. De quibus ꝛ ō. Paral. xxiij. Egerūtq; eū qui egerāt in⁹ dustrie: ꝛ obduruit⁹ pariet⁹ cicatr. Illud non debet esse dubitatū. quia vere pariet⁹ noster non est nec pingendus nec linendus sine omni dubio ille pariet⁹ est

Per ꝓtectionem videndus.	Fodiendo ois ꝙ pariet⁹
Per ꝓudentiā cōsiderandus.	cōsiderādi. l. pariet⁹
Per diligentiam impellendus.	debet⁹ ne ruinam

q̄que capiat⁹ dicūt. Ideo ezechiel Ezech. xij. Fili hois fode pariet⁹. Debet etiam cōsiderari ꝙ pudendum. Iste n. habet in uno pariet⁹ pumolum. spe debet cum cōsiderare vt pudeat eos ruinam. Sicut ꝛ ezechias dicit Esaie xxxvij. Coepit ezechias facies suam ad pariet⁹. Debet ipse impelli ꝙ diligentiā. Esaie xxv. Spūs robustor⁹ quasi turbo impellens pariet⁹. Pariet⁹ est corpis nostri ista est ponderosus ꝛ grauis q nisi ꝙ diligentiam impellat nō poterit ad bonū aliqualiter se mouere. Grauis est ille pariet⁹. Et ideo quādo mamus diuine iustitie in illo pariete scripsit. Mane ethel phares. sicut ponit Dan. v. ꝛ exponitur supra ille loco ꝙ ille pariet⁹ ꝓ morte cecidit: ꝛ totū tonum corpis eius cecidit Ezech. xiij. Esaie cecidit pies. Et ibidem. Destruam pariet⁹ quem linistis. Sic ergo loco. q est pariet⁹ luteus qui significat corpis fragilitatē. Secundo loco ꝙ inuenit pariet⁹ lapideus seu lapidēus: qui significat ecclie integritatem. Je tonus ois ecclie quadrifor colligum est quidam pariet⁹: quidam de bona persona ecclie illo pariete quidam lapis Habacuc. ij. Lapis de pariete clamabit. Istos alt pictor pingit ꝙ ille lapis angularis ꝙ est pax nostra: ꝛ sicut utraq; vnus: ꝛ medium pariet⁹ ꝛ sicut dicit Ezech. q. Sicut ergo pariet⁹ templi de lapidib⁹ erant facti tabulis ico cedrinis erāt vestiti ꝛ eundem auro vndiq; cooperit: ꝛ adhuc tabuperant figuris cherubin ꝛ palmarū scripsit ꝛ mirabiliter texerāt sicut ponit. ij. Paralip. iij. Et iij. Reg. vj. Sic pariet⁹ templi. l. ecclie ꝛ ꝓli ecclie tegerent de lapidibus .i. de gloria electis fabricati tegerent cedro alte cōtemplatione vestiti tegerent cherubin id est plenitudine sapie ꝛ discretionis ornari. tegerent auro bonefe conscratione operiri: ꝛ tegerent eū palmis id est victorijs peccatoꝝ ꝛ tentationis bo nobiliter ornari Ezech. xli. Cherubin ꝛ palme ordate erant in pariete templi. Ille est ergo pariet⁹ lapideus significans ecclesie integritatem. Tercio loco ꝙ in scriptura inuenitur pariet⁹ aureus: ꝛ ille significat parasi nobilissimā. Sanctissi ꝛ sac⁹ sit ꝙlī pariet⁹ aureꝰ. Quo celestis hierusalē dicit. Ezech. xlj. Paral. iij. ij. q auri erat pictura, nisi de cui⁹ lamina scpt Salomō pariet⁹ templi. Zacha dicit dantur eterne glie designat. q salomon. ꝛc. sacerdotes ꝓpter ꝛ adornat. Et sic ꝙ pariet⁹ q in scriptura inuenit pariet⁹ luteus pariet⁹ lapideus pariet⁹ aureus. Et nō ꝙ pariet⁹ vis intelligere ꝓperitate mundanā vel ciuilē? ꝛ collegia malor⁹ ꝛ malignor. Sic q ille est pariet⁹ ad quē allnia caro accedit pedes affectus balaam asinꝙ sedens. Et ut Hugo. ait. Ille est ois pariet⁹ in quē sedet. i. ydolatres velut plumbe ꝛ contigere vult. i. qualibet rerum in illum sicut dicit. j. Reg. xvij. Ille est pariet⁹ ecclie in⁹ tum sacerdot. ꝙ. Reg. xvij. Ille est pariet⁹ ecclie in⁹ tum mittit percipiatis est iezabel. i. peccatis sicut dicit. iij. Regum. q. ita q sanguine nabi Jezabel. i. peccatis seu etiam morte ꝛ vindicta nabi pcto. ꝙ ab illo pariet⁹ quādo ꝓ apostat⁹ ecclie ille pariet⁹ est pcipue. Quodlibet ois ecclesiam nabi. est vna macula sanguis in illo pariet⁹. Ille etiā est pariet⁹ nō in ꝙ sed post qui sponsus ꝓhibet fore: si cut dicit Cant. ij. En ipe stat post pariet⁹ ꝛc. q. ꝙ sponsus ecclie ipe non in illo pariete sed post illum pariet⁹ stat semper stetit. Ille est pariet⁹ qui coci. i. peccatores eligunt et frequentat dicitur Esa. liij. Posuerunt⁹ quasi coci pariet⁹ ꝛ qui absq; ocule atractus sum? Ille est etiā pariet⁹ in ꝙ multi lapides leprosi sunt. i. multi homines vitiosi. qui quorum lepra ꝓfecerunt⁹ pariet⁹ ille erit finaliter destruēdus sicut dicit Leuit. xiij. Quod vtiq; fiet in generali: qñ pariet⁹ de. i. malos bonos ꝛ bonos ꝛ malos ꝙlibet ꝙgregatos destruet ꝛ ad nichil reducet: sicut minat deus Ezech. xiij. Celebo in dignatione mea in pariet⁹ ꝛ erunt pariet⁹ qui linūtis. Et sic patet quo pariet⁹ potest sumi in bono ꝛ in malo Vide. ō. de Domo ꝛ de Muro.

Pars. Partes. Cum partes sint ille res in quas tota resolvit ꝛ ex quibus totum ꝓfitit ꝛ cōstituit: hinc est ꝙ pars de sui natura ꝙq; signat diuisionē ꝛ relationē ad diuisionā. q̄q; ꝓpē significare pars totum ꝛ cōsolidum cōstituit totum. Et sic breuiter dilingendo possumus dicere q in scriptura inuenitur Pars

Virtuosa.	Prima pars signat pcatoꝝ vnionē cū
Fructuosa.	virtutib⁹. Et de hac Proue. iij. Medie
Diuisa.	pars inuenit sua bona opera: ꝛ media pars
Dolosa.	parata erat ad bellum. Pars tercia signat

beatoꝝ portionem ꝓmissam. Et de illa dicit Lu. x. Maria optimam partem elegit. Tercia pars signat impios et vitiosos ꝛ desolatos: ꝙ sic bene scpsit ꝙ illud ois est pars pars non est in vñ. Et ideo Zach. xij. dicitur. Partes tres in ea dispergent. Quarta vo pars signat iniquoꝝ damnationē attributā: ꝙ sicut dicit in ꝓl. Ihesu: fulgebat ꝛ spiritus puerilarum pars calicis eorum. Ad alia modo possumus dicere q pars signat

Rerum diuisionem.	Ideo rerum diuisionem: ꝛ sic
Diuisionem regionem.	totus mundus diuisit in par
Honorum portionem.	tes. Quia alij sunt boni: alij

sunt mali. Pars vna obedit secunda ydolatrie: sic. iij. Reg. xvj. dicitur de duabus regibus. Quia vna pars populi sequebatur amricida pars sequebatur zamri. Ideo etiam q. signat locum regionem. Et sic inuenitur

Pars superior: ꝙ est pars ꝛ regio beator⁹.	De parte
Pars inferior: ꝙ est pars damnatorum.	superiori di
Pars exterior: ꝙ est pars mundanorum.	citur Ecclē.
Pars interior: ꝙ est pars animarum.	xxiij. In p

tes aq̄lonis habitabit illius. De parte inferiori dicit Ecclē. xxiij. Penetrabo in inferiores partes terre. De parte exteriori potest dici illud Matth. xxj. Venit ihesus in partes ciuitatis phylippi. De parte de interiori. i. de ecclesia dicit Ecclē. xxxvij. Qr ex eode partes quatuor oriunt. Semiq; ideo q pars signat rerum seu ꝓmissionē ꝙ portionē. Et sic ꝙ in loci parte sumit in scriptura. Et ideo circa hoc aduertendū est ꝙ in scriptura pars ꝓmissionis seu portionis accipit sic. Pro

Temporali ꝓsperitate.	Primo ideo q ipalis ꝓsperi
Spirituali voluptate.	tas est pars ꝛ portio peccatoꝝ
Supernali felicitate.	Unde Ecclē. ō. Ille ꝓbabit eos
Infernali calamitate.	meis quis omni voluptate fru

ctur: et hanc ratio sum esse partem meam si vterer la-

bere meo. Ihi figurantur in tribu nisbet z gad. z nimdia tribu manasse. qui partē sui trans iordanē acceperūt. z in terra promissionis nihil penit⁹ possederūt. sicut de Rubē. z gad. q. dicit in via illa pcm ē pcm eoꝝ filii acceperūt in bonis eternis sicūt dicit Sap. q. Frustra bonis q̄ sunt z eternā creatura tanq̄ in nascentē odierūt E. hoc ē pars nulla. z hoc ē sors mala. q̄ nihil habebūt in terra promissionis z in bono eterno in q̄ ipi sunt pīr electi sui Ecclie. q. Ben ē nobis pare in hac vita. Secundo loco q̄ spiritalis vultus ē pars z portio electoꝝ. Cum ēm nouerī z sancti non habēt partē in hoc mūdo nec libe mie eius. sed solā bona spiritu grā scientie z virtutes p partē z portionē hui⁹ vite acceptē. z de bonis q̄ libero vi tra accidūt nihil volūt. Figurat⁹ in Leuit. q. ubi⁹ nolunt bona hec pares inter filios israel. nisi⁹ Num. xviii. In terra filioꝝ israel nihil possidebūt. nec habebūt partem in terra eoꝝ. Ego pars z hereditas tua in medio filiorum israel. Et ideo paul⁹ in epīa ad philipē sanctos vocabat in ꝙ. Dñe pars hereditatis mee z calicis mei. tu es q̄ restitues hereditatē meā mihi. Et erat vnus q̄ eternalis filii eius. ē pars z portio beatoꝝ. Ihi figurat⁹ in filijs israel. qui ēm in medio populoꝝ in egypto. z in deserto nihil⁹ in his peregrinantē. in nō nec pcm. nec hereditatē. nec portionē hereditatis acceperūt. ē terrā promissionis appetere nunt. qui tandem p pare z portione hereditatis possede rūt. q. sancti in deserto bonis mūdi nolucrūt pīrm fuisse quamuis potuisse z laborare in patientia sustinuerūt. quales adhuc gentilitia cernit veritas. vbi p pare z portione regni pcm acquirit. Esther v. Si inuenio gra regni mei petierit impetrabit. Ihi ēm fecerit bonū cor bonitatis pcm modici p magna munificentiā p eter na laboriosam q̄ querit. Et ideo ihi figurat⁹ in maria q̄ melior partē elegit sibi. z nō poterit ei ēm auferri. sicut dicit Luc. Dñe ihi q̄ erat ad pedes dñi sedebat. sicut dicit Luc. q. Dñe ihi ē pars mea bona. Ihi ēm habens ea solo z vnico fruit contenti. ꝙ. Pars mea deus in eternū. Quam ut eo non sic possunt videre. q̄ illi partem nō habēt in eo. Pars ē per baptismū in eo habuerūt. z ipm cum reputāt⁹ cōsortauerūt. vel p pcōta iudicio eo⁹ diabolo pdidere. Et ideo nō ihi possunt videre dicit q. Reg. xx. Nō ē nobis pars in dauid nec hereditas in filio yse. Quarto vero loco q̄ eternalis calamitas ē pars et pozio damnatoꝝ. Dr quid? Eccl. ix. Ubi volūt vir in pīs si mortui fuerint in maledictis erit pars eoꝝ. Ihi ēm pars filij de bonis gratie et glorie. ēm parte mundane oculatē et eterne pulcritudinis pertinuerūt. Job. xx. Hec ē pars hois impij a deo. Et Job. xxiii. Maledictus sit pa cialis in terra nō ambulet p viā vineaꝝ. Ita ergo de parte spiritali spirituali. supnali et infernali sortiali. Dide supra de hereditate. Et infra de Portione.

Particeps. Participatiō.

Dicit q̄ particeps dicit⁹ quasi partem capiens: quia sic p aliqua ēm ille qui ēm alterū ꝺmunicat z qui cum loco suo partem accipit ne ꝺmodo vel de pāno. Est ergo principe Dñe ꝺmunionis et societatis. Et sic possum⁹ videre Dñe veritatis z peccatoris. et quoqmodo gaudet ad Dñe rōnalitatis z veritatis. homine qui sic inuicē per obsequia sunt sociabiles ad petras gētis vite z gaudia futura sunt p charitatis participēt cōsortij. Hoc ꝙ. Ego iohannes frater vester socius et particeps in tribulatione et re gno. Ubi adnotā q̄ viri iusti et pfecti debēt participare. Et hoc per gratiā et deuotionē. Ego inq̄t iohannes. Cum quibus per amicitiā et dilectionē. Frater inq̄t vester soc⁹ et particeps. Cum mūdo per laborē et afflictionē. In tribulatione inquit. Cum celo per gloriā et regnū inq̄t. Participem⁹ ergo cum deo per gratiā et deuoti one. Sicut ēm extraneus nō participat filiorū nisi per me dium heredē. et bonis nris q̄ gratie capitis et consortiū. Gratia ēm est illud medium per quod bonus deus participat z assocīat quia. I. sine illo bono peccatori conferūt. z sic ēm deo nō participat⁹ nisi ab eo ponat⁹ longe. q. Cor. vi. Que autē participatio iustitie ē iniquitati. q. d. nulla. Et ideo pōnemus esse inhonestū qui incorporat⁹ ipso est gratia. quia mīa peccatoꝝ dicit Luc. xi. De gratia ut erat in illoꝝ sic ꝑ ticipes esse possim⁹. vt sic quilibet possit videre illud Dod. q. Participes ipi efficti sum⁹? Et Dod. vi. Participes facti sunt spūs sancti. Item principes⁹ cū primo per amicitiā z charitatē. Frater inq̄t videt⁹. q. sunt in quibus signo ordis planet⁹ planetis. quatenus suus motus principat sic ēm bonis in signo. tali regione celi diuersitē necesse ē q̄ bona sua p diuersitatem ꝺmunicē dicant. Et sic dicit⁹ ac illud q̄. Participes ego sum⁹ eius ēmendū ec. Item principes⁹ in mundo per penā z afflictionē. In tribulatione inquit. q. sic⁹ mercatores nō pōt participare in bonoꝝ ni si prius principes fuer in labore z adversitate. q. sicut dicit Bernā. qui. Per multas tribulationes oportet nos intrare in regnū dei. Ut Dod. xiii. dicit. Qz nō ē filius qui non corripit⁹ patre ēm ac q̄ disciplinę principes fuerī fuere nō filij. Item quarto principes⁹ in cele q̄ felicitatis adepto nem. q. sic nō d̄ per ꝑm cuꝰ filij eruntur principes nō efficiat regni sui. Regno inq̄t. Dod. ii. Fratres sancti vocationis celestis principes. Sic ergo pīr quō principes femi nur in bono. Multo ampl⁹ possēt videri sed ꝓpter brie tatem ad presentia omitto. In malo vero nota q̄ quidā sunt principes ex diabole q̄ idolatrie. Quidā ex mūdo per auaricia. Quidā ex carne p immūdicia. Sic ergo q̄ quidā principāt ex diabolo q̄ idolatria. Ihi sunt heretici z sacrile gi qui ex erroꝝ diabolo principāt. et in hac vita et futura ni sunt. et ab ecclia pdidi. Similiter excludit ex ecclia. plin. Et cū pncipes mgnt cōtineri ad nihil vnle. nec principes ex cō sundant. Item quidā principāt ex mūdo p auaricia. Sic q̄ dixo vō. q. Parā. xx. Qz rex iuda z rex israel principes facti sū thesaurū nimes qui erant in diuitijs. Unde ad reparan dum ex argento et auro. sicut dicit. q. Paralip. xx. Item q̄ dam principant ex carne q̄ immundicia. pro illud Apoca. xviii. Exite de ea populus meus. et ne participes fitis peccatis rum eius ꝺdictoꝝ. cum. T. Dide infra de Societate.

Parum. Paruus. Panitas

Parua⁹. Nota q̄ panitas potest accipi bonum et in malo In bono si signat humilitatis gratiā. In malo ea designat voluntatis infirmā. Nota ꝙ q̄ in scriptura inuenit Parnitas Virtualis humilitatis. De panitate virtualis humilitatis dicit. q. Reg. xvii. Ec Et angelis violentie. et subiecta parua ꝺsuetudi Naturalis necessitatis. gū hominis assidebat de ma Corporalis iniquitatis. ri. De panitate temporalis voluntatis seu facilitat⁹ dicitur Prouer. xv. Melius est parum cum timore dñi q̄ thesauri magni et insatiabiles. Extra ē panitas seu tenuitas temporalium. q. figuratur in illa tunica. secundū ꝙ q̄ dicitur. j. Reg. ii. Ut tunicā parū faciebat ei mater sua. Et merito q̄ sicut dicit Prouer. xvi. Odi⁹ est particum influxa q̄ multi fruct⁹ ei inducunt. De panitate vō naturalis necessitatis q̄. d. parualis sum⁹ impotentia debilis q̄ in vnum? in hac mūdi pce vici illud Hec. vi. Et quantō latus z grādiscit ppl⁹ pau⁹? in modico cito. De panitate crimi nalis iniquitatis q̄. d. peccatores dicitur pauci. q. eo q̄ nulli virtuti quātitate z ceremonij habēt dicit. iii. Regum. ij. Qz pauci pauci egressi de ciuitate confidebāt behyseth. quia ecce fugerunt ab vobis comites eoꝝ. Quia pcm ill qui sunt pauci et pauci. dicit⁹ est cognis impōtationis dicit behyseth Exercitus fugitoꝝ fortitudo confidentes eoꝝ inerat ab vobis rugiendū. id est a nemoris⁹ nouerat. Et ideo bene dicit apl⁹. j. Corinth. xiii. Nolite pueri effici sensib⁹ ꝺ malicia parualis eloc. Dr ē de parualo alibi dicemus. Nota q̄ qualuꝰ i scriptura q̄q̄ sit paruulus q̄q̄ sit innocēs q̄q̄ virorū simplicitate q̄q̄ malicia. Parual⁹ igit sit virū iustū humilē. l. pfectum qui. l. in oculis suis⁹ parua⁹ est et ꝙ p ꝑsumptione de suo cogitat quicq̄ magn. De sic ꝺ bet vir pfectus dicit illud. ii. Regū. ii. Ego sū pastor par uulus. Et aduerte q̄ sicut pueri solent Antonius seruari Decimus mūdari. Libenter⁹ amari. Sic pcorū ihi qui sūt humiles et perfecti Antonius a deo seruantur. Decimus a deo mundantur. Libenter⁹ a deo amantur. Propter quā habent primitie similitudinē ideo vocātur. Ego sum. Propter secundū vō habent innocentie puritatem ideo dicit Petr Propter tertiū habēt pfectio charitatis ibi dicit Pueri parui. Dicamus ergo q̄ ihi paruli spūales. sic viri bus es

Sunt in bono gaudiales.
Sunt a culpa innocentes.
Sunt omnib⁹ placentes.

Primo ergo dico q illi sunt in bono permanentes qui videt ab vi. Ego sum. Illam sunt videre q parvuli a parentib⁹ ⁊i magna diligentia seruant. ꝓter qd facilius no lesant. Parvulos aut⁹ debemꝰ eos parmonia assp̃ere Parvuli etiã sepe in vno lecto nec facilit alia alacrit ꝓter qd mia? cadere ꝙ putant. Sic pueldabio vir bellos ⁊ rectos. q. f. ne suaverunt nisi gloriole. q se eos deo ⁊ eis precio comitte ab ipo eligent⁹ manu retinet. ⁊ parimonia terra tam ipos ab ipso deo mole⁹ nasc. ꝓter qd non⁹ a terrano vitio lesunt ⁊ sunt sic ꝓsentie stabil⁹ ⁊ mutant. Ego sum in gt. q. e. Ego no debeo. ergo sum ⁊ ꝓsentes ps. Custo dicto parvulos ista beatitat⁹ sunt ⁊ liberant me Et nos. q. s. Custodis. qi sunt pueri custodiant in loco obscuro ⁊ secreto. ne sone nimia diuitias ledat aut oligregavel. sum. corp. Custo dunt etiã in loco infimo. ne sone de alto cadãt mortẽ gradi. Custodiunt infup ab reb⁹ pessimis q. fez nebe oyal coude. Melchores lapio arca cuius puer rum ꝑsit⁹ solet eos a noxijs cib⁹ custodire. Cibus ligni cui solet ad pueros custodiã suffragare est. Plin⁹. Sic ois in ebl sanctos paupertas paulus fuos custodit ne da rnos mundane ꝓsentatio eos ledere posse. In loco etiã infimo ⁊ in paruo stans eos custodit ⁊ ꝓtegit. Lapidem etiã parvum melchiz ꝙ ꝛ ⁊ medici. baladius dyoscorides appenit. ⁊ ligni cibum parvis. ⁊ ligni crucis memoriã elevandis crebrone. Mã pilla ferox. ꝙ obseruant pa ꝓtinis ⁊ admirantia. p infimitat. ꝛpũsantia. ⁊ bilitatis. p lapidẽ melchiz ꝙ ⁊ deuotio. p ligni cibum. ⁊ p crucem ⁊ memoriã ei⁹ passionis parvuli ꝓ a culp defend. ⁊ a no cumento pm custodiunt. ⁊ in statu gte ꝓfectus eius⁹ cõ gaudent. Ego sum in gt Dicit. ꝙ. Puer ego sum. Quia ꝙ sunt ꝓti in celo stelle sunt minime ꝙ alie vie apparẽt. ⁊ sic sunt stelle stabilissime. q. sol suis poli nõ mouẽt ab ibus stellis discrimẽ. Sic beatus in celo confessi ꝙ sunt per bilitatẽ mentis sic in ꝓsentib⁹ stabilissimi. Ait Mat. xviij. Admodũ istos parvulos sunt etc. Stamere ois sta bilitatẽ mentis sunt sanctis. Ith ergo quali sunt in bono p manentibus. Gallo dico q spontes parvuli sũt a culpa innocentes. Et hoc ostẽdit ait dicẽs. Puer. Quia puer ꝙ vt dixi parvo aer. puritate innocentie beligerat. Sicut ois parvuli a suis matrib⁹ solet diligi ter mundari parvuli etiã suã macula ⁊ suã malicia solũ esse. Sic viri glorie a vanit ate sua ⁊ malicia solet in malicia inuenire custodiri ⁊ ab omni malicia ꝙ plari. Ezech. j. Cor. xiij. Malite pueri esse sensib⁹ sed malicia parvuli estote. Puer ergo habet esse ⁊ parvus ⁊ innocens. ⁊ dr alij p. ꝙ. Salomon filius meus puer par vulus est. Et adueramus q vir sanctus ⁊ timbatus potest dici puer multiplã ratione. Puer enim est naturaliter

Pulcer et speciosus.
Benignus ⁊ amorosus.
Letus ⁊ gaudiosus.
Flebilis ⁊ lachrymosus.
Clare videns et luminosus.
Mobilis et curiosus.
Humilis et obligatorius.
Modico pasci⁹ ⁊ no ambitiosus.
Verecundus ⁊ timorosus.
Liberalis et gratiosus.
Credens non sciticulosus.
Innocens non malicios⁹.

Ith ois sunt quodam ꝑdilectes bonoꝝ puerorꝝ ⁊ parvulorũ Et paulabio tales pueri fuerunt sancti qi ꝓpter ois sũt pul cri ⁊ speciosi p mundam beneficã cõuersationẽ. Ois ois sunt illi pueri de semie re gio in quibus nulla erat macula de bus sequit. Gallo ꝙ. Ois Judicũ xviij. de samsone dicit. Erat puer, et nazareus dei ab infantia. Nazareus alit flavidus inter. pret. Item ois sunt benigni ⁊ amorosi p obseruatione ⁊ dilectionẽ. Puer ois ratione sanguinis pueroꝝ ⁊ fermentio. rio facilit obligit ⁊ fermentat. ⁊ dnc pauebris colere pa. rens nec nibil edit nec plunde lesit⁹ dicta qui ꝑ. Sic da fanen abundant in sanguine sic vel in memoria sanguis ꝑ. valde sunt spialiter amorosi q. ois odio ꝓtermisso ois inimico obligant ⁊ amicos. Illi ois ad modũ pueri nõ facile offerendi in gloria. qz ꝛa obligit multe sunt pau peres ⁊ egenoꝝ sunt vicini. ois⁹ ei ꝓ dilexit se ipsũ. ⁊ ois obligit ⁊ frequẽt ãr. Ex. vj. Pueri mei nocti sunt fac bili. Et ois habet ple dicere de ibet nili puero. Parvulus natus est nobis. ⁊ filꝰ datus est nobis Esaie. Item illi sunt letiꝰ gaudiosi p spem ⁊ consolatione. Naturaliter em pueri volũt videre ludere pariter ⁊ cantare. qd vtiq; facit puritas sanguinis. q. facit boiem ꝑfectum. Quia ꝓpter vi rtutẽ spiritus sancti ꝓ spem ⁊ consolationẽ. ⁊ p gratiã actione ludere ⁊ cantare temptabant. ij. Reg. vi. Ex gratiã pueri ⁊ ludere coram nobis. Ideo dicit In ps. Laudate pu eri dominũ laudate nomẽ dñi. Quia cũ ei⁹ Mat. xxj. Pueri hebreoꝝ laudantes eum clamabant osanna. Item illi sunt flebiles ⁊ lacrimosi p volũt⁹ ⁊ cõpunctionem. Puer em facillime lachrymat. qd fecit abundantia humoꝝ in oc culos pueri. Quia ꝓpter vtrũ ois in bonum grate ⁊ deuotionis abundant. solent per compunctionem cordium p compassionẽ facilit lachrymari. Psal. ij. Bibe aquas de quibus pueri biberunt. Puer ois nascit plorando ⁊ vo cem lachrymabilem emittendo. Et sic lachrymari videbat Ilie qn dicebat Hieremie j. E. a. domine deus nescio loq quia puer ego sum. Item illi sunt clare videntes ⁊ lumi nosi p fidẽ ⁊ ꝓfectionẽ. Puer ois multo limpidi⁹ videt ꝙ senex. Et ois illi spirales pueri vitij obscuritas bis dicẽ. qui. bitrede ala ꝙ pueri ad solutẽ sup. vij. Puer erã ingenue. Et. ij. Reg. xij. Eliasum puer spectatum odio. Ith illi sunt mobiles ⁊ curiosi p bonũ obligatis ꝙ nouos. Et cur ois pueri vir possit stare in vno loco imo ꝙ mouẽs se in motu. Sic quis a motu bonoꝝ operũ non quiescit. im. me continue sunt in aliquo bono acto. Hieremie v. Oues pueri mei congregati ad opus erant. Item illi sunt humiles ⁊ obligatorii per obedientiã ⁊ subiectionem. Ho mo ois puer libenter obsequitur ⁊ ministrat. ac fuit in na tura subesse habet ⁊ motibus obedire. j. Reg. ij. Puer nil aliꝰ ministrabat puer samuelꝰ ephot. Item illi sunt ob. sequi medio. non ambitiosi ad ꝓpulsum obedientiam ⁊ apparatum. Puer ois de mundi ꝓpulsus parem ca. rat. sic nec illi vir Esti. ij. Ezechi puer debuit. Ipse⁹ ois interpretatur medicus. quia sc̃i non faciunt nisi quatus ꝓ temꝑalibus non sigmẽt de ꝓsti effectus. Ith illi sunt reuerentes ⁊ timorosi p timore mancipante bonem motem. quia sc̃i ipsi timent in multis alia que timenda sunt Judicũ. viij. Timebat quia puer adhuc erat. Item illi sunt liberales ⁊ gratiosi p beneficioꝝ largitatem. quia sc̃i illi nimis pueri libenter dant alijs quod habent. sua filij p animalem non retinent. nec cõsidernt valorem rerum sed indigentiam ꝓximorum Job. vj. Et puer esto hic qui habet quinq; panes ordeaceos. Et Esti. xxxvij. dicitur Ioseph pascebat gregem patris sui adhuc puer. Item illi sũt credentes ⁊ virtuosi p bonum ꝓfectum ⁊ vitam communem. quia sc̃i sicut pueri comme credunt ⁊ augmẽtantur cuiuslꝫ vanitat ad natur cõplementum. Sic ⁊ isti ⁊ illi non cessant in virtutibus credere quousq; ad ꝓplementum vite etẽne veniant pueruꝝ. Luc. j. Puer aut crescebat ⁊ confortabat spũ sancto. Item illi sunt innocentes non malicios p omne iniquitate abdicationem. quia sc̃i pueri nesciunt malicias cogitare. ⁊ iniurias recordari. nec ob probra vindicare. Unde. j. Cor. xiij. Malite pueri effici sensib⁹ ⁊ malicia. Dez ꝙ qui sic dicunt pueri q puer to illi sunt pueri de qb patet q si os libet facile adorm. unt. calligant. ⁊ imitant. Adamauit dico Dñs. j. Puer israel. ⁊ vocau eum. Item calligant. Supra illud Proue. xxiij. Noli subtrahere a puero disciplinam. tu virga pueri es eum. ⁊ animam illius de inferno liberabis. Ipsos etiam ad celestia sue beatitatis consortium inuitauit Luc. xviij. Sinite pueros venire ad me talium est enim regnum celoꝝ. Sed gabaleos ꝙ pauci sunt hodie tales qui pueriles. hoc enim sunt hodie qui pueros in illis suis conditionib⁹ nõ sunt similes sed ipsos in quibus ꝓ suis malis grauatos sunt ꝓbrosos. Pueri ois sunt sicut victimare soliert

Sepius maculantes.
Plurimũ ignorantes.
Penitus impudici.
Facilime cadentes.
Ad terrã se tendentes.
Facilime clamantes.

Sic vere mali ⁊ peccatores sic se maculantes q. cum ipe in mũ. dicitur Judic. xj. Defuerunt pueruꝝ in gabaleis. Et ne lapi ridis filius bely. dicit. j. Reg. ij. Or erat peccatum puerorũ grũ de coram domino. Item sunt ignorantes per impudenti. Pueri ois nescunt se regere. nec a periculis. seruare.

nec sibi nec alijs putidere. Sic nec mali. Unde Ecclē. x. Ale xore cotinet rec puer est. Et. xj. Reg. ij. Ego sum puer parvulus nec sciens. Item imperantes p̄ videntiam. qua sc̄i puer non sunt docibiles ad sapiendū laborant. sic nec pigri. Unde Esaie xl. Deficient pueri z laborabunt. Et Matth. xviij. Nisi quis puer mens iacet in nomine paradisum. Item exemplo per incōstantiā. qz sc̄i sicut puer sepe cadit nisi p nutrice manutenet. sic incōstantes sepe corruūt in peccatum. Unde Treñ. v. Pueri in ligno corruerūt. Iō sunt aduersarij sc̄ti cōtra p̄ anime. Sicut cū cade t opere arua cōpulsa occupant. Unde de filio Jeroboam in terra sepulta. iij. Reg. xiij. Omnem Israel plorabunt. Item sicut puer z sepulcrū cum. Item sunt claudentes per infidelitatē z tenebras dicunt. qz sunt dicit Esaie. Cornualiabit puer cōtra senem. z ignobilis contra nobilem. Item sic ergo charissimi non simus ta boni sed puerili sed talem puericiā remittam?. Exemplo hoc fyt qui mutus in scripti dicitur puer fuit in ira. qñ inter ficit. pisto. Ad vituperandū q ad ultimum penitentie tēpus fugere. z in collectione nostra mali pueriā simittere Et sic omnes pueri immundi z puri. qñ est scdm. habet auctoritatis. Videndū ergo q illi qui spūaliter volunt esse parvuli. debent esse a culpa immundi. Certe deo q illi debent esse similes cōplacitissimi. qd sc̄z necat ewer bo parvulus. Parvuli cū solent magis amari z magis imitantibus cōplacere. Quia breuiter omne animal cum cū mansuetū z parvulū multo magis est placidū z amabile q̄ qđ ferum est magni. Sic vere illi deo z hominibus sunt amabiles z placidi qui q humiliter sunt parvuli. Zach. pñ. Convertam manū meā ad parvulos. Et aduerte q illi parvuli z bēiles a deo propter vñ gunt. q̄ pñs. q̄ thus solet

Suauiter diffrare p̄ odorem.	Sic ergo q̄ pusillus z bēiles a deo illuminat z illustrat p̄ discretionē q̄ per eos illi q̄ sunt bēiles
Benigne mitare p̄ affectum.	
Sedulitter adiuuare p̄ precem.	
Suauiter ifonare p̄ predicationē.	
Feliciter gemere p̄ satisfactionē.	

eo sunt bone spūales sapētia plenissime. Animalia enim parua magis sunt fugaia z astuta sicut patet de formicis apibus z aranea. ad quos ops humana rano nō attingit Jdeo ait p̄. xxvij. Ut oēs intellecti sint parvuli. Ipe enī pueri regnant. p q̄ q̄ spūales sapientia parvulis reuelat Matth. xj. z Luce. x. Confiteor tibi pater domine celi z terre q̄ abscondisti hec a sapiēb' z prudentib' z revelasti ea parvulis. Et in p̄. xxv. Testimonia tua fidele sapientiam p̄ stare paruis. Item ibi a deo benigniter imitant. Sol. ille fualiter trahit ad se parvos lactes species. Sic ipse libet attrahit ad sanctā gliā z ad statū gliē vapeoso puer. i. bones bēiles z mansos. Iō Mat. xviij. Nisi conuersi fueritis sicut pueri non intrabitis in regnū celorū. Item ibi a deo saluabitur ille erant. Ecclē. ij. xxiij. Qz cornua filia pharaonis parvuli in flumine vagientes liberauit eū. Et Amos. vij. Quis suscitabit iacob q̄ pusill' est. Item ibi a deo laudabitur ille erant. Ecclē. xxxix. Ubi lego verba pueri sed verba paulus. Jō ibi a deo laudabitur fuerant. Unde Matt. xxi. Ex ore paulos perfecisti laudem. Item paulos vocat ad me nulli ch̄ est regni celor. Propter ista q̄ patet q̄ pusill z bēiles deo placent. Quia bedie sunt q̄ vident pusill nō gratia bēiles sed p virtutē omniū paucitatem. Similes ille pigmeis q̄ sunt hominū ita pusilli q̄ mensurabiles nō videri non excedūt. Jta ch̄ q̄ a multis sapientib' tubitat vtrū sui videantur homines sint bestie. q̄ vere tales ita sunt pusillanimes dimensionis virtutū. q̄ recte a natura hominis. id est plenitudine rationabilis deuiare videnf. z bestiales id est peccatores seu infidelibus naturaq; imitant. Jllos oculos sicut illi milli q̄ dicebat gamaygri qui erat regnis regis arcturi qui cum esset miles pulcherimus. falsimatus tamen a quadā mea z a quadā fato statim oī non adueret ne fames est grauis ita q̄ subito curatis membris fuit in statū pusilli immutat' sicut in eius hystoria cōtinet. Sic vere multi sunt q̄ quandoq; sunt milites ecclesie militantes q̄ ipi sunt ch̄ p spem. Iati p charitatem. p̄fundi p humilitatem. Et sic per singulares virtutes ipi vñ de magni in ter alios inueniunf. Job. j. Erat vir magnus inter omnes orientales. sed pusillus q̄ incarnationis fuit. id est per singulares demonū vel mulierū ita pusilli in gratia ceteribus sunt. q̄ qui bene eos agnoscere. videremur aliqs esse grati vt sic dicat diabol' dilō'. Parvuli in gnib' re dicte. propbiles in re valde. Erio notem' q̄ male gnati. i. pessimi sunt propbiles z odibiles. pter multa. i. Quia p

Jnuidia sunt simulati.	Sic q̄ pusilli sc̄z pessimi p.
Sedulitas sunt obstinati.	uidi immolant. Ut Job. v.
Nequicia sunt subiugati.	Parvuli occidit insidia. Et
Stulticia erunt schismati.	te plus id est demandi' dicit

Esaie. xvij. Qz sagitta inuisibilis est paulos. Jlli etiam q̄ pusillanimes obstinati. Proverb. xiij. Pusillanimis paulo minor Item ibi p nequitiam subiugant. Serui enim sunt pessimi. Unde Esaie. Quidē tempore heres parvul' est nihil differt a seruo. Item ibi p stulticiam schismati cōcordent seu etiam damnant. q̄ sc̄z omnes tales mali pusilli merito miserie subiacebunt. Unde Ezech. xj. Secundū merita p̄ fectus nostrae ingressū est nomen nostrum super eos. Unde de Sodoma. z similes de plebeis. Lupus ch̄ q̄ rapacissimus pusillū ouē ipso lacte allidit. ipm ch̄ similiter deuolat et occidit. Jta cum' de mure. Sic diabol' tales malos paulos solet rapere p̄ peccati. Et primo solet ch̄ eis in vita sua lacte re p̄ superbiam fallacia blandimenta. finaliter ch̄ ipsos occidit p̄ inferni supplicia z tormēta Exec. v. Mō miserimi. ni senes. virgines z pusillos z mulieres interfecit. Mō sic ch̄ aristimi. nō simus tales parvuli mali. dolosi. sed pueri et pusilli humiles atq; boni. Et sic omnes ve dicit ch̄. Ceteri Complacentissimi. Ceterū Jmo omnes. Ceterū Permanebunt. Et hec de parvulis et de puero tam in bono q̄ in malo sufficiant ꝛc.

Pascha. Phase

Cum pascha sit solēnitas in q̄ corpus dñi cū sanguine fidelib' ministr' z in q̄ vñ reliquie ad celebrandū in memoriā sc̄z anni q̄ apud nos celebrabant signatus. vbi sc̄z de mutatione agni z ejus filiq; Israel de egypto. z milsu dñi p egypti qñ ocdise primogenita egypti verso agni sanguine filq; Israel q̄ salvati sunt sc̄z de morte. z inde est q̄ pascha grece z phase hebraice. latine in scriptū tribus vel trāsmigratio. sicut ch̄s Exo. xij. dicit Est enim phase id est transitus vemini. possum' dicere q̄ cum pascha q̄ phase multiplicat signat in scriptura. videlicet

Fidei signatiuum z ecclesiastū.	Sic ergo q̄ pascha
Mentis nouitatis z penitentiā.	per medium sibi vnum
Legis veritatis z fugiendum.	signe celebrande vicis

illud fidei ch̄ice referendū ad qđ omni anno celebrat' z memoriā z transmigrationis nostre. Quia sicut antiquit' in illo anno phase fuit immolat' agnus annicul' q̄ sc̄z mundat' fuit ovidi z eū lactucis agrestib' manducati. q̄ qui etiam fuit liberatus fidelis popul' sc̄z filq; Israel. q̄ sc̄z mediante sanguine agni fuerūt a gentilitate angelo saluati. z de seruitute egyptū liberati. fuit desolatus z bestie z cunctis videtq; pharao ch̄ exercitu qui fuit submersus. z primogenitorum numerus qui fuit mortu' fuerere in illo tempore. Immolat agnus' q̄ occidere. Liberat ppls q̄ redemptione. Subiugat emulus sc̄z luciser p̄ damnationem. Immolat vicis agnulus seu parvul' per occisionem. q. sc̄z sicut antiquit' agnus masculus z annicul' fuit mandat' occidi. z mundich z calcanis lactibus amarib' ch̄ festinantia manducari. Sic dicit' in illo ope sicut agnus purus et innocens p̄ salute humani generis fuit immolat' z occisus. z nisi ad ecclīa in sacramēto altaris fuit fidelib' cōsecrat' z datus q̄ sc̄z q̄ in ch̄ lactucis agrestib' contritionis sudent fumere z calcamenta q̄ sunt de pelle' mortuor. id est exemplis mortuoꝝ sanctor. vel etiam sunt mortis memorāli rumore. Sicut enim dicit Luce. xxij. Necesse erat occidi pascha. Item sc̄z dicit j. Cor. v. Pascha nostrū immolat' est christus. Ipse ei fuit sacerdos z hostia. q̄ semel ipm obtulit in cruce p̄ti. Et ad nostre q̄ ad illos ecclīa celebrādi reliquerunt quinq; panes.

Mundum corpus.	Mūdum vicis corpus q̄ sc̄z mū
Feracem opus.	di z non pollui debebant come
Et debitum tempus.	dere pasca sicut dicit j. Esdre. vj.

Fuerunt omnes mundi ad immolandū pascha. Feruntq; eis op' q̄ sicut scripsit Exo. xij. Illud debebat comedi sollemne. debebat esse ipe q. Lucas dicit vi. Jllo debebat fieri luna quartadecima primo mēse. Sic recte vicis q̄ ille agn' debet mundicari. z illud sancti sacramenti sumi sc̄z

Al glorie mūdie ⁊ immortal⁹.
Al vere tenere ang ferocit⁹.
Al vere benigne ⁊ dulcedinis.
Job. xxxvi. dicit. Ne iudicet⁹ nō imoleret⁹ ptem⁹ pulsus qui erat pagn⁹ ve nos exāminem⁹ sedet mā ducere pa sca. Item habeāt sermonem ⁊ charitatem. q⁹ sc̄z sobrium. ter ⁊ seriale debet fieri. ⁊ cum bonop operū diligētia cum patiētia quod facere nequit. Luc. xxij. vbi dicit. Cupiens pa tiebar pascha. Ire ēm salutare ⁊ fructos adferat. Item habeant decorū ⁊ expultatiōē qd nequit⁹ hoc ē illud p num pascha fiebat luna quartadecima primi mensis. Quo do sc̄z luna clara erat ⁊ plena. Ad memorandum q⁹ claritas benefic⁹ conservationis. Luc. xxiij. Fidei ⁊ vere cognitionis pic titudo bene operationis ⁊ expultationē ⁊ plenitudo fidei ⁊ ho nestē ⁊ fidē illud digne voluerint celebrare. Sic enim bonus ghost⁹ ad ēm transeūtes hāc celebrabūt. quo sc̄z hōs p ipm transeūtes ipm per gratiā visitabit ⁊ ipe postmodus hos debet mūdo ad patrē ⁊ ad celestē gloriā perducere. Exōne j. Fecit Josias pascha in hierosolymis ⁊ immolabat pascha quartadecima luna primi mensis. Exponē ⁊ vic. Per hoc sc̄z q⁹ pascha potest intelligi gratie nostre ⁊ nō bis secunda. Constat ēm q⁹ in pascha q⁹ vltimo celebra uit ipse dns vetus ⁊ ceremonie antique cessauerūt cessare. Nam vero nouū ⁊ lex nouā nō poterunt dare ipe ipsis dicit. Hinc colligit nouū testamentū ēm nō fuisse. Luc. xxij. Sua ppter hoc ē q⁹ bonū pascha potest moralis nouitas designari q⁹ sc̄z debet a cpi fidelib⁹ in suis condit⁹ celebra ri. Sicut ēm videm⁹ q⁹ pascha ipaliter celebrauit. Et sc̄dm dominice resurrectionis. Sic vere hoc q⁹ spūaliter Catholice ecclesiastice. loquendo in nostris condi Fidei catholice liber auctoris. tionibus ipe nunc refingere Egyptiace subiectionis. debet. Quos adhuc sc̄z sacra mentis adhuc reficere debet. Mentem sui animā a pecca to liberare debet. Debet enī cū cū pace pascha celebrare. que sc̄z sub typo egyptior⁹ ⁊ phārisaicā significat subiectiōē. Quia pascha in spāle pascha seu phasē. spiritalis ecclesia sui transitū gratie ad deū ⁊ fr̄es gratis in pace ⁊ p gloriā in futuro. hic a nobis celebrat ydonee. qñ ipe in nobis per penitentiā fuerat. Dñs ipe a nobis p eadem sibi mundat⁹. Dñs a seruitute peccati ⁊ diaboli mūdi nostri pnis⁹ liberat. Et qñ in mari amare penitentie pessim⁹ egy ptiacos. id est omnia malus affect⁹ submergit ⁊ necat. Et sic ihūd erit pascha seu phasē a fide ihūd. i. a p̄fidelibus faciendū. (Thomen. ij. Facit filij ihūd. phasē in ipe suo) ⁊ a demonū nūbus celebrandū. q. Paralyp. xxxv. Fecit Jo sias phasē in hierm. Quia tantū q⁹ tale phasē seu pascha in corde suo nō fecerit. ⁊ q⁹ in illo de peccato ad gratiā non transierit. de mundo ad patrē. ⁊ de gratia ad gloriam non transierit. damnationis. pessimabit reus erit. Thome. ij. Si quis phasē non fecerit exterminabit⁹ anīa illa de pplo suo qz sacrificium illo nō obtulit in tpe suo. Per pascha igr̄ intelligit⁹ gratie nouitas a nobis secunda. Tertio vero dico q⁹ per pascha seu phasē potest intelligi lex antiqua fuisse cōmanda qz sc̄z sicut dictū est. sic fuit finis legis ve nisse ⁊ p̄dūplum nouū q. sc̄z lex antiqua p legitimū inter gentiones transire ⁊ migrasse in nouā. Dicit supra ac Jo ann. Tunc ēm christus se obtulit nouū pascha. qz sicut ve rum est. Pascha nostrum immolatus est christus. Et sic ēm se offert hominibus nouū cibum sc̄z in sacramento alta ris. Et per consequens omittendum inuit rerum veterē vel antiquum. Vbad ergo phasē secundum assumptionē De quo Thomen ij. dicit. Faciant phasē mense secundo. Hoc igr̄ ve phasē ⁊ pascha sufficiant.

Habebant igr̄ pon⁹ fu nitos in pascha ni. tesem ⁊ puniri. Dñs

Quedam sapemalis. pcedo qui rebus seculo ⁊ vitijs oppaciunt. De qua Gen. xlj. Scipion boues arare pascebant in loca paludinosa. Secda est pascua boni amatoꝝ. qz amari nunq̄ volunt pasci nisi in corporalibus bonis sanctos bellos carnalib⁹. q. ad hoc pcipue pascunt vt postmodū occidant. Zach. xj. Pasce pecora occisionis que qui possiderant occidebāt. Tertia est pascua boni tectores. Et sicut nunq̄ volunt pasci nisi in pascua sapientiā vbi. l. post⁹ ⁊ cū possit p sapientiā impinguari. similes eisdem ⁊ alie vere animalia bestie nūdissime volunt pasci. j. Petri. v. Pascite q⁹ in vobis est gregē dei. Quarta est pascua hominū deuotoꝝ. Illi ēm nunq̄ volūt pasci nisi in viridario spiritualiū gratiaꝝ. cantando cum angelis qui canebāt cōtinue cum boc. f. boc gratias Lu. vj. Dilectus meus descendit in ortum suū. vt colligat ro sas ⁊ pascat in ortis. Quinta est pascua boni egenorum. Illi ēm semp debent pasci in pascua virtualiū donoꝝ sicut dicit Gen. xlj. Qz septem vacce macie confecte pascebant in ipsa amnis ripa. Et Ezech. xxxiij. Pascent pau peres egentes pauperes. Sexta est pascua bonoꝝ beatorum. Illi ēm semp pascunt in pascua celestis eminentie. Ezech. xxxiij. In pascuis pinguib⁹ pascent sup montes⁹ isr. Igr̄ loquamur de bona pascua spirituali. ⁊ allegemus illam au dientes Ezech. xxxiij. Gregor. pascunt a pascuabus. In quibus verbis aduerte q⁹ ad spiritualem pascuam requirit Plena veritatis cognitio. Debet ēm esse In tuis Mores largitatis subuentio. q⁹ pascunt simes ⁊ vni. Virtus ingenite pbitatis. tas. Gregor. In modo pascendi cultus ⁊ largitas. Pascuntur. In vno pascen. te valor ⁊ pinguis. Et pascuabus. Dico ergo primo q⁹ in illis qui pascunt debet cōsiderari regnorum ⁊ p cor cedie ingenium. qđ offendit⁹ ei dicit gregor. Greg enim de sui natura signat plenitudinem mentis aggregatam. Ani malia enim mitia ⁊ mansueta solent. f.

Gregatim viuere. Sicut pant de ouibus ⁊ bobus in Gregatim pasci. ter animalia grossibilia. de cellibus Gregatim manere. ⁊ agilibus inter volatilia. ac formicis inter reptilia. In quo quide notat q⁹ bene volumus pa sci a deo ⁊ dilectione. vel pastore. simul debem⁹ esse q⁹ cicer. de virtutem. ⁊ in vtili nec tenere q⁹ vere amicie charitatem. Gregor inquit. Vide supra de gregē. Talis est sic gre gatim manentes a deo p gratiam pascunt. ⁊ a plate q⁹ ecclie pabulum nutriunt. Natura ēm nō unit membra nisi q⁹ in eodem corpe aliq⁹ est vtile. si ēm ab aliq⁹ vtil dic⁹ nunq̄ a natura pascit⁹ ⁊ nutrit. Sic vere semp illos so lū pascit pabulo. Christ⁹ q⁹ ⁊ membra quos ēm sue mē bra corpi sui aggregatos inuenit. ⁊ q⁹ q⁹ vnitate vinculi in gregē alioꝝ reperit. Gell. xxxvij. Joseph pascebat gre gem cū fratrib⁹ suis adhuc puer. Quia ēm q⁹ a gregē solus gdo euadit. a pastore nō pascit. ⁊ magis a lupis ⁊ bestijs deuorat. In gregē ergo ecclie ⁊ charitatis operat⁹ q⁹ fi mus ad hoc q⁹ illos pascam⁹ spiritales habere possim⁹. f. Reg. xvij. Pascebat asinas patris sui gregem. Et sicut illi qui a gregē fidelium ⁊ ecclie. vel congregationis ⁊ societatis bene recedūt (sicut sunt hereticī ⁊ apostate ⁊ adulesi) a pho p quem nō pascunt. nec ab eo p gloriā numeri. Zach. xj. Qui nō pascit vos. debet ergo in nobis esse vnitatis. ⁊ eo cordis ligamentū gregis inde. Secdo dico q⁹ in nō pascē di vs considerari largitatis ⁊ dilectis ngamentū. qđ ēm dicit. Pascunt. qđ est plurālis numeri ⁊ prime tpis. Quia in hoc ēm dicit q⁹ illi q⁹ pascit alios vbi pticulariter dico ⁊ sine relatione eos pascere. vnō solū vni sed plures. Et sic ista pma vi. j. Pet. v. Pascite q⁹ in vobis est gregē. Pasce ēm ⁊ pascite prime sunt epie ad memoriā q⁹ illi q⁹ hāt alios pa scere p gloriam vel p temporalia. semper hoc satim ⁊ pticulē ad implere. pro illos q⁹ aut nulli pauperi volunt pascere. aut si pascit facit eos p nimios stipendia sibi gaudere. Exe. xxxiij. Gregē meū nō pascebat. Pascunt ergo. Et nō q⁹ Pauper pascunt ⁊ equalem subuentionē. Sancti pascunt p sacramentale refectionē. Simplices pascunt p exempla non inspectione. Ignorantes pascunt q⁹ fidelem instructionem. Beati pascunt q⁹ eternalē fruitionē. Pascunt q⁹ pau perem equali subuentione. Illi sunt ergo sicut parentes pueri q⁹ sc̄z nō possit pascere. qz nō bñt ⁊ quo ⁊ ideo necesse est q⁹

Pascere. Pascua. Pastor.

Quia pascere idem est quod aliqđ animal corporaliter re ficere. hinc est q⁹ pm naturam vniuersum refectionū pos sumus vniuersaliter distinguere pascuas. Vocem⁹ ergo q⁹ Quedā pascua corporalia. Prima est pascua bonā Quedam temporalis. num immūdar. qz sc̄z in Quedam spiritualis. mūdi ⁊ carnales nunq̄ vo Quedam spiritalis. lunt pasci nisi in pascua Quedam virtualis. delitijs carnalib⁹. similes

habeāt nutrices i. bonos viros misericordes z doctos per quos pascant z nutriant. z per quos spūaliter pascātur. Ecclo. v. Pastor agri unus omnium est. Et illud pertinet ad plures q̄ subditos tenēt spūaliter pascere. Jugum illud Hebre. vj. pascet unusquisq; eos q̄ sub manu sua sunt. Illud ē q̄ malos pauperes z plenos. z alios malos ecclie. qui t. alios pauperes ē pascit. sed ab eis pot̄ pascit. inquātū per rapinas bona pauperū rapiūt. q; pauldabo hodie verificat illud Ezech. xxxiiij. Grassatio leonis erugit in silua eius. sic z pastus eorum sunt pauperes. Non sic ē pascunt pascua spūalia refectiōe. Jam pascunt eos sacrificiis vel spūalib⁹ refectiōe. Apos. dī pascitur malle sic boves q̄ re vel authentice pascit̄ maledicte Jdeo dī talib⁹ Cāt. j. Edifica⁹ me? nobis z ego illi. q̄ pascit inter lilia. Lilia dī significant sentes q̄ sunt pascua de uocāt. q. illic q̄d pascit̄ p̄ spūalib⁹. q̄d p̄ vanos. q̄d ē q̄ palam z affectionē. Et hoc ut sicut q̄libet alii dē aliq̄s nutrimenti qua spūaliter vesc̄t. sic eis bon⁹ dē habe aliq̄s spūalem virtutē qua in pascua eccie spūal⁹ cōtinē. ps. Hoc ait populus ei⁹ z oues pascue eius. Jā q̄ ppo se eos illud Hier. ix. Quadrigenta annis pauli eos in deserto. vñ dī velatib⁹ z de spūalib⁹ dī Mat. vj. Pater vr celestis pascit illa. Sed vñ ch̄ multos q̄ bodie sunt in eccia q̄ magis volūt pasci nutrimēto delicias carnalis q̄ pascua grāe spūalis. Lu. viij. Erat grex porcoꝝ multoꝝ pascentiū in monte. Quia bodie pauldubio multi grex porcoꝝ. i. boni immūdos in mōte eccie versantur. q̄ sūt in relegio impinguāt. Quia bodie. q̄ volendi ēt. ex dctis sacra ē cathe oracoīs z pascua fructuosum. sicut de pharisea dī Ezech. xxxiij. Jōi pascūtur simplices exemplari inspectione. q. sicut apos pascunt fidēles. ita simplices pascūt exēplis z virtutibus. vñ Cāt. iij. Capite gemelli pascunt in lilijs. Bona ch̄ bonis exēplis simplicib⁹ vitā nutrimēta sūt. Sicut econtrario mali z stulti pascunt. q̄ alios laedūt. vñ dr. Ezech. xxxiij. Ecce tu pascis vētū z sequit̄ ventū. Jtē dico q̄ ignorātes pascunt sūdā instrumētorū. Sūdā ch̄ z doctrina sunt q̄dam spūales herbe. q̄b⁹ pascūtur greges vñi debent pasci. Ideo in. Exodo vobis pascētes impia cor mei q̄ pascit vos sūa z doctrina. Jtē ch̄ Zāra illos qui magis delectant aures suas pascere fabulis ocreationib⁹ z adulatiōnibus q̄ bonis doctrinis et instructionib⁹. Dicunt. ex. Ch̄ stulte pascit impia. Jtē pascunt beati eternāli fruitiōe. Sol⁹ ch̄ vitos et amens eternis pascit eos. Sicut ch̄ lumē z celestes sunt pabula oculoꝝ. sic luce eterne vñ bti ch̄ pascua eoꝝ dīa beatitudo. Sed creatibile ch̄ oculo videre lumē. Ideo de talibus dr Ezech. xxxiij. Pascā eas in montibus Israel in montibus z in cauernis terre. Jn pascuis viderūnt pascua eius et in montibus excelsis israel erunt pascue earum. Quia pauldubio illa pascunt in pascuis viderūnt. sc. Jn locis

Ubi gliscit: qui mōtis⁹ ifit.	Et sic ergo ps. quō dicat
Refrigerij: qz in nimis.	si nimis mode pascit ip̄e
Sucrescentes: qz in fedib⁹.	in bono q̄ i malo. Et sic
Fortitudines: qz in pascuis.	dico q̄ ip̄e modo pascēdi

bonos debet p̄sideri largitatis et dilectōis rigorosum.

Tertio dico q̄ quātū ad pascentē debet p̄sideri vigilātia z poticie regiminis: quod sūdē dr. Pastor bonus. Pastor ch̄ ē nomen ydōlatre. Nomē potentie. Nomen lapidis. Nomē p̄sidētie. Nomē prudentie. Pastor ch̄ gregis in virtutib⁹ spūalib⁹ excellentibus ab pastor excellis. Pastor debet gregi ne fugiat p̄sidere et reliberatie dicit pastor p̄sidēs. Pastor ch̄ gregis in agibilibus dirigere ib dicit pastor sapiēs. Pastor etiā debet gregē corrigere ne q̄ a se inuic vitiosus discurrat et vaget. Ideo dicit pastor corripiens. Pastor etiā debet gregi ne indigeat pudere et pfice. reliqo dicit pastor pauldo. Sic igitur dico q̄ spūales pastores sc. plati quib⁹ regimē et corrigēdi gregem fidēlē incumbit officium pastorale: habent et officia suo

Gregi p̄sidere.	Debent dico gregi p̄sidere per vite
Gregi regere.	eminentiā qua quātū ch̄ differentia
Gregi dirigere.	inter vitā pastoris et inter vitā pecu-
Gregi corrigere.	dum: q̄ ille ē bō rōnalis: ille sunt be-
Gregi p̄uigere.	stialia debet ch̄ differētia inter pa-

storē et pplm. Ch̄ ch̄ debet vita sua alios in moꝝ p̄cellere q̄ subditi respectu ip̄i⁹ debēt pastos apparere. Ch̄ Greg. in pastorali. Cū debet actiōi ppli p̄desse actiō p̄sulis. quia solet a gregentis pastore. Caput ē mēbꝝ ceteris alia mēbra in sensū vitā actiue. qz sunt caput ab quē alia sunt mēbra. Caput videt. alia mēbra sic occa. Caput audit. alia sunt auricula. Sic vere plat⁹ intēdit alios in nob⁹ p̄desse rectē q̄ quis alia mēbra. i. subditi mēbra sint ceca z surda. i. in cibus delectina. Ipse ch̄ p̄dicatiōe debz loqui verba. gloriē q̄ p̄dentiā debz videre. q̄ iustica debz audire. Et sic de excellentia ip̄i⁹ patet. ideo dicere illud Eccl. xxxiij. Cuiscūq; sup eos pastor vñi seruiū meū ēd. ipse pascet eos. z ipse erit eis in pastore. Jtē ch̄ vocabuli sui. ratio. illud vocabuli sup. q. illud vocabulū vñi pōt excellē tiā denotare. sicut pōt in suo loco. vñ ergo plat⁹ gregē p̄dē lere. Secūde dico q̄ ip̄i pastores sūt gregē pregere p̄ potentiā. Pastor ch̄ gregē a lupis ꝑtegit z defendit. q̄ sicut vi Job. z. Deus⁹ pastor animā suā ponit p̄ ouib⁹ suis. ch̄ certo exēplo boni pastores ip̄i plat⁹ vñ in casu necessitatis p̄ gregē animā suā ponere z se lupis. i. tyrannis hereticis tyrānis opponere. z sic gregē a paulis liberare Esaie. xxxij. Fugit lor cū occurrerit ei multitudo pastor. Et ō nūq̄ vidēt bodie nō esse pastores. q̄. i. ea fūt timidi z negligētes q̄ oues sūas permittūt a lupis dīis dissipari. dispergi pīor z vastari. Jlli ergo sunt mercēnarii z nō pastores. q. i. cōtra dīo Job. z. Mercēnar⁹ z q̄ nō ē pastor cui⁹ nō sūt oues fugit. q. lupis. i. tyrānis facilāb⁹ resistere nō audēt. sic lup⁹ rapit z dissipat oues. Nō sic ergo. q. talis pastor debet gregē sui pregere z defensare. Semip dico q̄ ip̄i gregē debent dirigere p̄ p̄dentiā. Pastor ch̄ ip̄e dirigere gregē z nunc ad pascua vite ad vētū p̄ducere. Sed q. greg sāpe nescit regere. ō necesse ch̄ q̄ pastor rationi p̄dentie habeat q̄ ipm̄ moueat gubernare. Sic ve ch̄ greg simplicit ignorāt. z nescit gubernare. pastor plat⁹ eos rationi p̄dentie debz q̄ ipos possit debeat regere z p̄dūcere ad⁹ impare. Et sic. q̄ dr scriptura Lu. ij. Ch̄ pastores erāt in regione eadē vigilātes z custodientes vigilias noctis sup gregē sūū. Ad rationē ch̄ q̄ pastores vñi debz esse vigilātes p̄dentes. Et hoc est q̄ petebat moyses. Numer. xxvij. Prouideat dñe de⁹ spūum omnis carnis hominē q̄ sit sup multitudinē hāc. z possit incedere et exire ac eos educere et introducere ne sit ppls vñi sicut oues sine pastore. Jtem vi videat in multis modernis pastorib⁹. Quia pauce magis sunt ignorantes q̄ subditi. Et ō magis esse necesse q̄ ab eis⁹ regerent q̄ q̄ ad eos regi pterent. Jhc loquit dñs ore Zach. xj. O pastor z idolū derelinquēs gregē. Et ō vocat idolū derelinquens gregē sicut sup⁹ in hoc titulo est expūsum. Idolū ch̄ nō dr nisi a p̄parentia nō esse essentiā. idolū enī nō dr solum ne q̄ vitū. Sic nec ch̄. Jō ci Dicit. z. Stulte egredi pastores olim nō ch̄ere. dispūsi est greg eoꝝ. Zach. xj. ch̄ ci Ad hoc sume nobis oculos pastoris stulti. q. ecce ego suscitabo pastorē in terra q̄ derelicta nō visitabit. dispūsa nō ch̄et. z cōtritū nō sanabit. Od dicit nō curabit. ē carnes pīguis comedet. z vngulas eoꝝ dissoluet. Nō sic ergo q̄ bonos pastores pdentiā. q. pastor debet gregē dirigere. Jnfra. sic. q. pastor debet gregē corrigere p̄ iusticiā. Pastor ch̄ primo solet ouē errantē verbo si pōt reducere. z ne a grege se aut cōsocios. q. si verbo nō audit solet virgā aut baculū adhibere. Sic z plat⁹ primo verbo. deinde verbere ds subditos castigare. z ne erēt aut defecāt plectere. Ad hoc. vij. Pasce ppm tuū in virga tua. Et ideo pastores ch̄ q̄ alios debēt corrigere. vñ iusti dīc. audaces pastores populi veniant alios pcellētes. dicitur Ezech. xxxj. Viri pastores sunt? Scrat tui. vñ. Ad cui⁹ supra. z Cura. Dīc ch̄ viri esse pastorum. q. vir ab a virtute. pastor ab a pascēdo. q. i. illi dīc esse virtuosi ad malos corrigendū z p̄ iusticiā. z pastores ad pascendos per clementiā nutriendū. Od ch̄ ch̄ cōtra multos q̄ pauldubio gregē subditos nō solū nō adiuuāt per clemētiā. nec etiā bene eos rigūt per iusticiā. imo pauldubio tota mentis per rapinā z fraudē. Quoch ch̄ ydonē⁹ postea. mus. pastor fuit sacerdotes sūi vñ occidit. i. Reg. xxj. dr sic potiores pastores. i. plati superiores occidit bodie sacerdotes. i. corrodit z ꝑdunt posbyteros inferiores. Exemplifica si vis. Adeo talib⁹ pastorib⁹ vñ dicat. xxiij. Vc inquit pastorib⁹ qui disperdūt z dilacerāt gregē pascue mee

Non sic sed debem⁹ gregē corrigere ꝑ infidē. Pastores sūt dico q̄ dī pastores nōn gregē peregrine p dementā. Pastor est q̄ a pascendo qⁱ. pascua debet subditos pascere ⁊ fouere. ⁊ pabulo sustentationis regulis. ⁊ pabulo eruditionis ⁊ ꝑdicationis verbalis. Eccl. xxxix. Qui misericordiā habet docet eruditē suos pastos gregē inī. Nō est pīa multo⁹ q̄ optime scīt sapiēs pascere ⁊ in ordine custodire gregē alīs nolunt de pastore clemētie vel doctrine aliqⁱter prudere. Ideo bestie sunt pauperes ⁊ subditi desolati. Jux illud Joelis q. Mugierūt greges armentor⁹ q. nō est pastus eis. Ideo dura tales pastores loquūt de⁹ Exe. xxxiiii. Vicens sic. Ve inquit pastorib⁹ q̄ pascūt semetipos. Et subiūgit. Nec comedebatis ⁊ vestimēto operiebamini. Et q̄d crassū erat occidebatis gregē aūt mēū nō pascebatis. Nō infirmū fortificastis nō cōsolidastis. qđ egrotū nō sanastis. qđ fractū nō alligastis. qđ abiectū nō reduxistis. qđ perierat nō quesistis. ⁊ cū austeritate ⁊ potentia imperabatis eis. ⁊ dispersi sunt oues mee. eo q̄ nō esset pastor. Ecce quō describit Ezechiel vitā malorū pastor⁹. Et paul dubio multi sunt hodie tales. Quia vere sunt nō pastores. vñ. Pastores multi demolierūt vineā meā. Nō sic dominus sed habeam⁹ pastores nostri. scz

Clementiā vt gregē peregrent.	Et sic placet quō in pascēdo spūaliter cōsideran⁹ habeatur ꝑdicti. c. f.
Iustitiam vt gregē corrigent.	
Prudentiā vt gregē dirigent.	
Potentiā vt gregē pungent.	In pascēdo sumus aptitudo q⁹ debet ee pastor.
Discretionis vt gregē eligāt.	

In pascēdo sc⁹ pspicuitudo. pastoris ad suū pūs. In pascēdis nec⁹ vicissitudo. q⁹ nōn esse gregē ⁊. Et sic igit pīs quō pastor pasceret pastus quodmodo sumūs in scriptura

Pater. Nota q̄ pater est pater⁹ principū filioꝝ. Et ideo est pater ille qui filios generauit. Et ō qui sicut fugiūt visum est plura sunt gña filioꝝ. sic sunt plura gña patrū seu genitoꝝ. Vñ nota q̄ inuenit Pater

In diuinitate.	Est dico pater in diuinitate q. d. est pater filij eternaliter genitus. Joh. v.
In humanitate.	
In auctoritate.	Ego et pater vnū sum⁹. Psal. q. Pat⁹ vn⁹
In benignitate.	
In iniquitate.	est oim nr⁹. Sic pater in humanitate.
In carnalitate.	est pater naturalis. vt q̄ Ego te genui. Mono pa patrē tuū ⁊ matrē tuā. Sic est pater in auctoritate. ⁊ sic quilibet pulsⁿ vt pater. iij. Reg. i. Pater mi. pal mi. currus ihl ⁊ auriga eⁱ. Sic est pater in benignitate. Et sic q̄libet vt pius ⁊ misericors vñ. Pater. Joh. xvii. Pater eras pauper ⁊ pascebat viduam⁹. Item est pater in iniquitate. Et sic diabol⁹ est pater oim iniquoꝝ. Joh. viii. Vos ex patre diabolo estis. Item est pater in carnalitate sic multos q̄ nu erit nobis carnē nostrā miserā vt pater noster. Vñ Exod. xvi. Generatio tua de terra chanaan pater tu⁹ amoreⁱ. ⁊ mr tua cethea. Et sic pōs q⁹ in scriptura inuenit Pater

Deificādus. l. deus.	Sicut⁹ igit primo de deo q̄ est
Generādus. l. plato.	pater oim. ⁊ Prefigēdus. l. mūdus ⁊ diabol⁹ sup oēs bonos.
Diligendus. l. homo.	

randus. Quia est bonū debeat oīs pari. ei quātō est ex excellentia tanto debet bonū ⁊ reuerētia sibi maior. Et q̄ deus pater est excellentissimus. ideo debet esse a nobis honorātissimus ⁊ amantissim⁹. Quia sicut dicit Eccl. iii. Qui honorat patrē suū vita vitet longior⁹. Et ad illum honorē faciendum nos inducit illius patrie q̄ nos genit⁹. Illius dei. illius fratr nostr qui vñt. Job. xvii. Deum nr̄m⁹ patrē meum qui in celis est. Et breuiter ille est pater noster scūr⁹ Hiere. xxxi. Factus sum israel pater. ⁊ effraym primogenit⁹ meus. In quib⁹ verbis aduerte q̄ ille pater noster dr̄ ad modum patris naturalis solet nos. Singulariter credere. quia sicut nos esse israel. i. videntes deum. Similiter confiteri. quia ipse dicit pater. eius est. quōd filios castigare. id est erudire. Benignē amare qⁱ sicut nos et effraym Notabili infigere. qⁱ sicut nos est primogenitus. i. heredes.

Primū facit nos sciētia.	Primū nobis dat ꝑ fidei in
Sed sicut sua iusticia.	structiōē israel. Scire nos
Sed certū sua clementia.	nobis dat ꝑ penas. infinitas
Sed certū de sua potentia.	Pater. Certū nobis dat ꝑ

gratie infusionem effraym. Quarum oīm nobis dat ꝑ gloriē collationem primogenitus. Dico ergo q̄ ille pater solet subtiliter nos ītruere. quia sc⁹ sumus nos esse israel. id est videntes deum. quia. f. sicut pater solet filios suos in aliquibus bonis artibus facere instrui vel in aliquibus lucrativis scientijs erudiri. vt per illa possint acquirere sibi lucrum. Sic deus in scientia ⁊ fide vult omnes suos edoceri. vt ad lucrum eterne glorie possint finaliter peruenire. Israel in quo quia sc⁹ ipse facit nos esse israel. i. videntes deum. ⁊ illa que sunt clariora oculos. Unde qui pater dicit. nō. Ro. ii. Pater mi. pater mi. currus israel ⁊ auriga eius. vt sic dicat quilibet ipl⁹ de. Pater vester boza. dextera filium eius. Ille ergo solet subtiliter nos istruere. Israel inquit.

Item ille solet nos benigniter corrigere. qđ ostendit cum dicitur. Pater. Pater enim potest esse a patre paterio. eo q̄ pater propter filios suos multa patitur. ⁊ eo etiam q̄ corrigit filios faciat eos pati. Pater enim filium solet sepe verberare. ⁊ nunq̄ hylarē vultum ei ostendere. ne forte pusillanimat eum a discipline regula deuiare. Sic deus vult. ⁊ a nobis sustinat patiēter. multa etiā facit nos in hac vita male pati. ⁊ ne erremus aut planamus solet nobis verberibus tribulationum fabricare. ⁊ vultum hylarē ꝑpetuitatis a nobis abscondere. ⁊ nos sub discipline regula subiugare. Unde Deu. xxi. Flagellat deus omne filium qđ recipit. sicut nos in disciplina glorietur. Quis enim est filius quē non corripiat pater suus. Et Proverb. q. dicit. Castiga filium tuū dum adhuc potest esse. ne ad interficiendum eius animam tua ponat. Sap. xi. dicit vbi de bonis ⁊ malis loquitur. aut sic illos inquit tanq̄ pater monēs. ꝑbuit. Illos aut tanq̄ durus rex interrogans. condemnauit. Solet ergo deus in aliter nos corrigere. Item ille solet benigniter nos reficere. ⁊ hoc ostendit cum dicit. Effraym. qđ interpretat. crescens seu fertilis. Quia sc⁹ sicut pater bonus filios nutrire ⁊ fouere. ⁊ ideo dicit pater a pascendo. sic deus fidelem suum gratia ⁊ virtutib⁹ pascit. ⁊ eos in bono crescere ⁊ augmentari facit. ⁊ illi pos bonis qualibus refici atq̄ nutriri. Matt. vi. Considerate volatilia celi non laborant neq̄ metunt. ⁊ pater vester celestis pascit ea. Effraym inquit. Osee. xii. Et dixit effraym ditatus sum. Pater enim naturaliter magis diligit illum filij qui ei similis est. ⁊ ei laudis gaudet ⁊ hec cum. Sicvere deus bonos qui ei sunt similes in moribus solet eligere. ⁊ de gratia ⁊ virtutib⁹ pascere. Vñ de benjamin dicit Deu. xxxiii. Patervero ei dixit vdilect⁹. Quia hic inter ceteros filios efficacius fuit

adoptati q; vestri. Et passionis vocalia humectati q; mi
sericorditer. Et filiorum seculis caligent q; in veteri
no. Patres. Pater est filii valde diligit ipsum sanct. nu
trit. instruit. erudit. Et ideo pater i patiendo ex. qua. l.
filij per pietatem patiuntur. i compatitur quantus magis sapit
nutritur quia sicut ex Job. v. Pater est diligit filii. Sic
vere patius filios. subditos scilicet diligere. i pabulo fide
i eloquentie ipos pascere i nutrire. Job. xxij. Ille est pa
ter amat vos. Quod si est pars multos qui vocat suos. id
est subditos non diligit. i per rapinas i opressiones ipos
devorat i affligit. Ezech. xxij. Patres vestri commoti sunt
vna cum eis i tenuerunt filios ab hospitalitate. Illud etiā de
aliis patribus videm? i. de viris sanctis i benefic. q; de
bent esse patres inuenti. i maxime in religione. qui tamen
p operationē ipos devocant. i corrodit. Quia bodie ab
munere vitam extractionis plus abhibet in scribus. Et in
scribus. i magis in illis qui ex statuta profectione ad profect.
esse debent esse patres aliq; Et in aliq. vt Exod. v. Pa
tres comedunt fructus in medio mi. i filij comedit pira in
ter. ij. Non sic ergo i filius boni patres i prati. q; pater
to vt dicit est charitatis facultis inflammat. Patres in pt.
vel illud Gal. iiij. Pater ejo tenere eligere eū. Secundo
dico q; illi equitatis regulis ambitiosi. qd offendere ocu
dicit vestri. Illud em. gnomon vester signat circumcisus
i quandā inter plures hominos equitatis. quia. l. sicut plu
res possunt esse filij qui tñ vnicū habēt prem. quia. l. pa
equaliter se habet ad omnes filios. Et ch̄s est pater magni
sicut parui. alto sicut nigri. Sic planus debet ad oēs subdi
tos equaliter se habere. i p equitatis regulā se equalē ei
bus exhibere. Eccl. vij. Equaliter est ei cura tg o fili?. Ita
q; prelatus nō debet vni pater esse. nec pater suus q; alī
ques spāles affectū. i pater noster sm oēm charitatis i
equitatis aspectū. Malach. ij. Paterunus ē omnū nrm.
Hester inc. vi Eccl. xlvij. Laudem? viros gloriosos pa
tres nostros. Illud tamē non obedie in multis. qui. l. nō
sunt patres nostri in generali. i sunt pres filios. i filios in
speciali: quia ipa affectio carnalis nō est p rectoris regulam ad
ministrata. i magis per acceptōis vitiū depranata. Dicit su
pra de discipulo. Nō sic bonī patres quia prelatos illi
equitatis regulis adeo amāt. Sanctus dico q; illi cōpassi
ordo natalis humectatur. quod obedit ei sanct. q; ipe ma
ducaverit manna. Manna est quod erat cibus suauissim?
et delectabilis? ordinat compassio ad signat quia sc. fi
lius obedientiā vel etiā indigni solet pater in dulgere si
cut de patre i filio prodigo exemplū habem? Luc. xv. Sic
pcerto planus vel vir spāl? manna debet māducare. id est
ordinē cōpassiōis incorporali habere. per quā sc. fi
lior indulgent delinquentib? et libenter subuenirat indigen
tibus. ps. Quomodo miserat pater filios miser? et ipe n.
misereat sc. Et ideo manna in vasa aurea cū virga et tabu
la legis fuit in archa posita. sicut Exod. xvi. Et Exo. xvij.
Ad memoriā q; plat? no solum debet habere tabulas le
gis. et ordinationes nec virgā iustitie et correctōis: immo
etiā urnā dulcedinis. i suauitatis. i pietatis. Exo. xvij. Tunc
vas vnū et pone in eo man. Et nō q; plat? vt. et spatiis sc
ā dicitur ignefodo. Exo. vbi? ignefodo. Lu. xvij.
Pauperes sumedo. Pater omnes illis quia nascitur
Infirmos infrucdo. quid fuisti. Jesus pauperes nu
triendo. Luc. xv. Quanti mercenarij in domo patris mei
abūdant panib?. Et Job xxix. Pater eram pauperū. Item
infirmos instruendo. ps. Patres vestri narraverunt nobis.
Et alibi. Interroga patrem tuū. i dicet tibi: malores suos.
et annūciabit tibi. Prelati etiā tenent subditos suos pa
terno affectu compatiēdo per clementiā mansuetudinē etiā spiri.
mūliter per doctrinā. quia sc. a planis debent? audiere illi
tur non opertet gubernare. Ecclesiast. iij. Ipi em̄ iudicentur a
patre? suis. Illa ri sunt contra multos qui nō vocāt filios
et subditos suos nec obediēter nec exemplariter facere bo
num sibi post? mūn vt. Non sic boni: quia illi patiunt filii
os suos et subditos et domesticos. Et sic bene dicit q; com
passionis vocalia humectant. Iuxta dico q; illi patres
affectiōe seculis caligant: quia sc. prelati et viri perfecti
debent esse in seculo. i in statu perfectōis et abstinentie: qd

ple gri qui a pabulo humidus intrant seculū. Malach
iij. Quis. l. sicut ad quos. pater p subditos defendendos
pugnaverunt illud. ij. Regum. xvij. Pater m? vir bellator
fuit. et pabulo tantūmodus. qd nunc. debent in seculo pati
bonis habuarc: vel sic nobis subditis bene ore in pc. Jo. xv.
si sero vos tentaverit nec patres vestri: placuerit. valuerit
opa mea. Unde fugere ne videro Dñs cum eis. Et bodie con
tra multos rectores patres: qui. l. non velit in pericula ve
nire sed magis in vitijs abūdare. Hieremie. vij. Patres
succedunt ignem: mulieres conspergūt adipem ad faciēdū
placentas. ꝛc. Non sic. l. charitatis sed habent illi patres
afflictiōes penalitates: copassiōis benignitate: affectionis
equalitate: dilectōis integritate. Et sic bene verificabit. Qz
patres nostri mādducaverit mānā in deserto. Patres. l. q; est
quidam pater qui est vere dus. l. planus. vel vir gloriosus

Tertio dico precipaliter q; est quidam pater qui e diligē
dus. Et ille e pater noster carnalis. Sicut em̄ valet vetle
glo. Job. xxix. super illud. Si fui absque filio ego. absque
fratre. Pater naturalis est bone indole i fallacitatis. Est
opportūne i tolerandus. Est magnificād? i laudād?
Est laudand? i imitandus. Sed de illis omnib? vide supra
ē. xx. parentib? i supra ē filijs. Quarto de principaliter
dico q; est quidam pater q; est neglegendus. Et ille est pa
ter mundanus mater nostra carnis frater noster pabulus. i
vxor nostra carnalis affectio i sorores nre aternoq; delectio
Multi sunt isti. Luc. xiij. Si quis venit ad me. i nō odit
patrem suum et matrem i vxorem et filios et fratres. ꝛc.
Non dicit pōt? nō debet? sed non potest? Et hoc ex pabulo
Non potest arbor bonos fructus facere. ꝛc. Matth. vij.
Pabulus pabulus et pater sancti sunt. Amen. Et merito
ea sunt sc. Malach. iij. Qui reliquit patrem aut matrem
quoniam mea causa propter accipiet i vitam eternam possidebit

Pati. Passio. Cum agere i pati sumone q.
pticipatio et materia i forma. ita q; possit aliquid agere sc. ba
bet a parte forme posse aliquid pati sc. habet a parte mate
rie. possumus notare q; de multis generibus passionis sit
mentio in scriptura. Inveniūr enim Passio

Naturalis.	Pena et passio mortalium viatorum. i
Corporalis.	sic passio similiter pro defectibus quibus
Temporalis.	in via subdita est natura. sicut sunt labor.
Criminalis.	timor. dolor. amor. luctus. infirm. Et sic b
Eternalis.	Bene. v. Dolyas erat bone fidei nobis

passibilis. Secundo est passio defectuum infirmorum. Et sic
passiones dicunt infirmitates sicut febris gelidis. et filia
Et de hoc dicitur Matth. xvij. Filius meus lunaticus est
et male patit. Tertia est passio subditum miserorū. Et sic
nunc tribulationes quas boni in hoc mundo sustinent
passiones dicuntur. De quibus Roma. viij. Non sūt con
digne passiones hui? ipis ad futurā gloriā que revelabit
in nobis. Quarta est passio carnalium peccatorū. q̄libet
est peccati or quidam passio et possūnt peccata carna
lia dicuntur passiones. Romanoꝝ. j. dicit apls. Qz trans
tradidit carnalos in passiones ignominie. Et mundi dicit
in ps. Qz famem patient vt canes i circuibunt civitatem.
Quinta vero est passio hominum sanctorum. De qua
Sapiente. xvij. Propter hoc i hijs similia passi sunt digne
tormenta. Et Sapientie. vj. Potentes potenter tormenta
patientur. Sed quia charissimi passibus in scriptura mlt
di significit tribulationes vt dimittet. ne hoc sit placet ali
quid amplius adiungamus dicamus q; sicut arbores arge
tum ad hoc q; in aliquod pulcrius vas possit transformā
ri i fabricari. necesse est illud multis mallcationes subire
i pati. sic ad hoc q; ista possint vasa glorie eterne consumi
ri fieri. necesse est eos mundi mallcationes i tribulationes
sepe pati. Unde etiam de dolio dicitur Luc. iij. Quoniā
filium hominis multa pati. Sicut enim semen nunq; fru
ctus produceret nisi hyemis frigora prius sustinere. Unde
in India in regno columne vinee crescunt sollice i pulcer
rime que tamen nullum penitus fructum producunt. eō
accidit ratione caloris continui. i quia in illis partibus nō
ē niget frigus quod possit arbores impregnare. Lignum
etiam nunq; in edificio poneret. nisi prius cesuras i fi
guras pateretur. Sic vere nullus posset fructus bonos

operum possidere in pria nec post in paradiso edificio in futuro nisi prius multa tribulamina patiat. In comunis est vitam ad defectu intrat. Intro in regnu multe pria re intrabitur. Intus vo late z spaciose fatur. Si ergo ocl cognoscere velum⁹ patriam nisi pri z sustinere debemus ad illud comendi nullus ingrediatur qui pati passiras ecclie negligat. Sic Lu. xxiij. Oportuit xpm pati z ita intrare in gloriam suam. q. d. sic. In quib⁹ verbis admiror q bon patiatur tribulationes. Propter Judeos necessitatus. Oportuit. Exprit ascensionis xpm pati. Consedam voluerat. Intrare in gloriam suam. Ista est via indicor⁹ hominē ad patiendū liberos. In dictus magnop. Exemplare bonop. Primis labor. Primo ergo ego vico q bon patiantur, propter indicii necessitatis. Passio ois tribulationis est notio indicta a deo z a natura. Quia sicut dicit Pida. in libro solil. quiosli. Impossibile est ve homo sic z tribulationes nō patiatur, z hoc ostendunt quā. do dicit. Oportuit. Dicit supra de oportere. Unde Luce xxij. Sp exactū illam multa pati, z hoc dicit. Oportet. q. d. illud oportet fieri quod a deo z a natura necessario efficiatur. Sicut est aliqua sunt passiones que a superioribus influentijs aliquibus infiguntur sicut passio humana z epilentica. Et ita hoc necessitat pati oportet, quia in illis est bel aut pax valet mediocra. Sic vere q tribulationes z labores nobis a causis superioribus. La deo z a natura generaliter omnibus sunt indicte necessario operat, q eas patiamur. z q p ipas gdm virtutes affligamur. Oportuit inquit. Verb. xxij. Oportet eum multa pati a senioribus z affligi. Et potest hoc applicare quicquid voluerit de fato z de gradibus bonis. z de predestinatione. sunt post. Sic nocta libro de gradibus dei. Quia beatior te dei despici ere sic agit q nihil transire vna vice quin de bono nobis voluerit z utilitate patiat. Unde de quodam rege narratur q di quidam gloriabant ibus filijs patris z dicebat q ipse contrarii facere volens omnia genera delationum sua habere voluit. z precepit⁹ q illa hoc nihil sibi inferre ret aut nocere. sed q vera vtes fellis z lericie cum essi ei ligentia nocere. subito eum essit in palatio suo in summa gloria sua dolup affuit hominē qui in oculi regis Rome⁹ calidū pessimum ipm flatim vn⁹ oculi homine cecus fecit. Rex⁹ ei voluit q vltr legē sua iligeret. Et magvoluit q vtr suis filiumere legi sent⁹ subiacere. Oportuit. ℣. Deb. ℟. Oportebat eū resurg pri. Pati ℣ oportet, qd indicii ne cessitat. Ipm inquit. Si eū luna que est supior ob. scuratur et eclipsim patit nō est mir si ista inferiora sepe defectū luminis patiant. qz si illud qd mai⁹ videtur inesse inest et illud qd magis. Et ideo si ihesus et sancti tribulationem sunt passi et p tribulationes paradisum sunt ingressi multo fort⁹ necesse est q nos ℣ primi peccatū tribulamina subeam⁹. Si enī in viridi ligno hoc faciūt in arido quid fiet. Lu. xxiij. Tetigit eū apls petrus. ℣. Pet. ij. Xpus passus ℣ p nobis reliquit exemplū ut sequamini vestigia ei⁹. Nō debem⁹ enī oe passionū sequeri quādo regi no stro et capiti xpo p nobis cogitatū tanta pati. Bellatores enī essent mules qui de laboriū⁹ vitarent si regi et ducem sui sciā laborare et laborē sustinere videret. Video oe mus Deū. dicit. Qz nō decet membū delicatū esse sub ce pite spinato. Et ipter hoc beatus per⁹. ℣. Pet. iij. decet nos dicit. Ipo igit in carne passo et nos eadē cogitatione armemur. Pati ergo oportet ipter exēpli ancestrum Gal. xvij. Populatio homo rege similia patitur ℣. Ter cio oportet pati ipter pria voluntatē q̄ offendit eū dicit. Et sic intrare in gloriā suā. Tetigit eū. Consideratio penā minuit vim flagelli q. ergo refle apls. ā. Corint. j. Si sacrimus nos passionē crim⁹ et obligationē. Quia si intrinsecus aeterne glorie portionem est gratissimo ad pa ti necessario et voluntarie obligamur. Beati eū qui pacientiā patiūt ipter iustitiā. qm ipsoꝝ est regnū celoꝝ. Ma thei. v. Quia vnero regni celestis dies solū habet qui mūdi tribulamina patiunt. Ita inquit intrare in gloriā suam quia pcepto sicut dicit. Sotis vig. Nō sunt condigne passiones huius cpis ad futurā g̃riam que revelabit in nobis. Item sicut dicit. j. Cor. j. Sicut abundāt passiones xpi in nobis ita et per xpm abūdabit cōsolatio. quia si locū pas sionis obtenet et cōsolationis obtinet. Ex ergo patet quomodo sancti multa passi sunt et nos multi pati debem⁹ tribulationes. q. Cor. xij. Portecuenit patiamur et sustinem⁹. Et hoc ipter indicii necessitatē, ipter exempli ancestrum, ipter pene voluntatē. Dicit infra de tribulatione et in alio loco infirmitate vbi de tribulationibus et passionibus infinita dicuntur.

Patria. Nota q est pria vitanda. Est pria negligenda. Est pria fugienda. Vitanda ē pria sup bi et odiosa. Negligenda ē pria exercitio et terrestris. Fugienda est patria inferni et tenebrosa. Salue infernalis.

Patria		Beatorum.
Secūda	est patria hominum.	Glaucum.
Tercia		Damnatorum.

Patria est patria gaudij et honoris. Secūda est patria tedij et laboris. Tercia est patria supplicij et doloris. Primo ergo vico q ē patria superior q est appetenda. Illa est ē ipse patria nostra vbi sum⁹ pmittur pmansuri. Omnia ens eligit patria sua. q̄ ens in animalib⁹ et vegetabil⁹ et perimur. q. d. ad loca longinqua ostendit ad patrie tamen et regionē sue. Et possunt reputari nocturne de columbis in egypto est ipse qui ad locū vbi nate sunt nisi remissi ad loca remota ipse cōtigent transportari. Ut et ame incole colūbis litteras sb alio ligat quas sine dubio ad locū vbi nate sunt referit nō potuit. Et berachin⁹ etiam captiū est et de ciconijs⁹ ma q̄ huis de patria recedit in brevi ad ipsam tamē reuenit in etate. Et quia ergo celi est patria nostra a qua peccando recessim⁹. z a qua in hac mūdo peregrinamur. ipsam affectare nos oportet⁹. et ad ipsam p bona opera redeam⁹. Sci. ppe. Similis me vt recuperetur i patriā meā. Tetigit eū. Sup flumina babylonis. Quidā est recordatio patrie sue. quā etiam nō potuit inter hostes. Alia est patria supior que ē appetenda. Secūdo vico q est patria eternitatis q est negligenda. Et ista est mūdus q est patria eius mortalis. Nam⁹ enī electi de sua radice in bonū electi⁹ inseri⁹ fertilis efficit. z ei⁹ ē pcepit de loco vbi nati sunt ad locū eis cōplacitum mutari crescere ē probauit. Hoc ergo q hic in hac mūdo fieri gaudere nō possum⁹. q. dicit ad Job. xij. Prophera in patria sua benoit nō ho. ad alia patria. l. ad paradisum que est pria angelop non cōdolenter transeuntes ibi non p firmā habitatiā inferam⁹. Mar. vj. Egressus abi in patriā. Et gaudabis bō nō ex piam sua natus eligere. q. dicit Ezech in tabulatione. Ille solū in pria est vivo fort⁹. Perfect⁹ pit est qui toc⁹ mūdus exilij est. Tempalterunia loquēdo bō mali⁹ pfici in scientia in alio in alterā pria q̄ in sua. Et ideo pfi. pria. prima cōsolatio. nō magnopere patriā q̄ studendā curare. sed eā mūdum sua pātmore curarunt. Unde Seneca li. de remedijs fortunarum dicit. Patriā mea trahere non possum. omnibus vna est cuncta hanc vero ponit potest nulla terra exilium est. Ubicunq est bene est ibi patria est. Siquis extra patriā fugisse est peregrinari. ℣ fugere exulat. Tercio vero vico q est patria infernō ē est fugienda. Et ista est infern⁹ sed de hoc vide supra qz nihil ad pñs ipter brevitatē huius dicimus.

Patientia. Nota q in scriptura inuenit⁹ patientia vna z patientia humana. Divina est patientia nihil aliud est ℣ magnanimitas sue expectationis ℣ sez ad patiendū non expectat nolens malos cōmouendi cares. Et de hoc Eccl. v. Misericors est patiēs reddere. Humana vero patientia nihil aliud est ℣ fortitudo nostre ecclesie racionis qua sz mōdi mala equanimiter tolerant⁹. Primo ergo vico q est patientia dei que est admiranda. Iste enī patienter sustinet mala nostra. z si ipter hoc nō flectit bñficia sua. Dolet enī sua facit enī sup bonos et malos. z equa patientia tribuentia in pñs patienter expectat veniet sue. Tetigit enī. ℣. Pet. iij. Patienter agit apud vos nolens aliquē ire ℣ omnes ad penitentiā venerti. Ipe est enī sine elephas ℣ raro irascit. ℣ si qñ pvocat⁹ fuerit iratus subi clatet z profunde. qñ sibi ex natura melancolie contingit. qz est animal melancolicum. Melancolicus alit homo tardius accendit cum se frigidus. Si nō accensus fuerit feruet vindicta. Et inde est ℣ melancolicus tardius irascit, sed va-

eus iram diuine ferat. Exemplū de ferro q̄ multo cicli ne igne q̄ ignis quidē tamē calore multo tamen seruat. Sic enim pena de aere qui ponit in nubibus q̄ citius ca. lefit z cito. gper suam raritatē citissime refrigefcit. Coel. sus vero aer qui est in valle? licet ramus incalescat. calefa cens tamen. gper suam grossitiē calori omnes resert z ser uat sicut per ossia dicit Seneca libro de naturalibus qñ. oculos. Et paulabio clarissimi duo ei habent substan tiam imperceptibiley aog sunt multo magis q homines nec lancelatus vel q ferri non facilter accendit p incendiū nec mouet facilter ad vindictam. Quia sunt dicit Job. xxxv. Mare deus nō inferet furore sui. nec vltasset sol? vel de. Ipse est ei sine deplore benignissime qui non facili ter punit. quia sunt dicit Judith. viij. Mos est sicut de mo deus sic dominabit nec ira filius hominis ad iracundi am inflamabit. Ipse est ei deus iudex iustus fortis z patiens qui singulis vltasset per singulos dies pl. Verumtamen ille ei inflammus fuerit calorem diu seruabit. quia deus singulariter videns q sua patientia nihil valet. solet suo modo profunde contra peccatores irasci. q per rigore hic influat z temperia liter z moderatiter punire. z hoc ira ostendunt q singl per peccata dia parcit. Unde Esay. xlviij. Propter iram meam longa faciam tibi. z laudem meā tibi. ne interficiam te. Ecce q̄ patiens dr qui ad differendas ire. z tamen a recitudine nō cor uit. Sicut ei videm? q mercenarii? seu operarius patient sustinet diuersi labores z ardores. gper spem premij qui in fero expectat. Sic z nos qui in fero mundi premia hominū nisi expectam? labores z tribulationes equo animo sustinere debem? Mat. xviij. Patientia habe in me. z ego tibi reddam tot. Unde Aug? dicit. Quotidie homine in mundo tribu. lationis? effectum video sic. O filii dr pleasse medicine est mag pena. caligine non dānatio. nisi expellere flagellum si nō vis repelli ab hereditate. nec amittas qui pena Dei in flagello. Si qz locū inuenit i reflumbo. Hoc q̄ sit gen patiēs habuerit i aduersis principi. gper tria vica. Prop?

Mentis fortitudinem.	Ista tria z nos debem? ad pa
Animi plenitudinem.	tientiā mouere. S. Virtutis fir
Seruitus patientiae.	mitas z fortitudo. Primū ho

gperas z plenitudo. Tempis bonitas z gratitudo vel pacis tudo. Ista enim tria facit homines patientes. sic

Fortitudo vigoris.	Igit dico q̄ homini patienti effi
Magnitudo valoris.	cit fortitudo vigoris z fortitudo.
Patientia laboris.	Homo ei patiens z fortis efficit

perfecte confidit. sicut de Deodo exemplificat Sanc. Qui ei operari suo patientia in aduersitatibus habuerit mor. tem z verbera exemplarit. z patienter p republica mo. rien z verbera sustinuerit. Patientia ei rette Seneca di. dem. Fortitudinis ramus est. z ideo q̄ ramū patientie vo. luerit bie. habet primo de radice fortitudinis capiture. Est ei fortitudo z costātia lapis q̄ dicit amantes q̄ impleuerit fit vel vehe comp? incōbustibil ei facit sicut dicit Pla. mine. Quia ppterea dicit q̄ lapidē fortitudinis bñ gestauerit amicū solet p patientiā habere robustū q̄ igne tribulatio. nū nequeat pgrauari. Ecce ei Seneca in proverbio. Cuius vis ignis remedii est patientia. Quia ppterea q̄ patiēs virtutē placte habuerit iudicio velut? nō dolebit. Ephe vocat apls Eph. iij. Ei patia supportantes inuic. q. d. ita vos q̄ Deo multa q̄ ab alijs pati in patia sustinere queuad modū velit multa ei inferat alijs in patientia sustinet. Et hoc ei qd dicit Greg. in pastorali. Custq̄ iudi nō tanta q̄ ab alijs tolerat. quanta que ab eo tolerant. attendat. Ubi fidere igit ei tanta sint sua que ab alijs supponunt. quan. ta illa que sint ab alijs inferunt. z ita sine dubio iniurias le ues sustinebit. qñ minora que patit q̄ que alijs infert ef videbit. Patis ergo q̄ patientia efficit fortitudo vigoris z ha bilitatis. Secūdo dico q̄ patientia efficit magnitudo vi loris z valoris. Agricola ei habentes patienter sustinet labores agriculture. gper spem fructuum quos expectat. Sic q̄ gper mundi labores z tribulationes fructū eterne glorie expectamus. Si no penas patienter sustinere debem? Jacob. v. Pascitur qñ olitor fructus vsq̄ ad adventū olei. Ecce ei agricola expectat pciosi fructi terre. patienter se rens donec accipiat. Quid? ei marit? bonas primitias or habere. quas si optimi capiti suppositum in grande ve mus q̄ tenuitas corpis nō sentiat. sicut dicit Plin? Mi plenis cui lapis est q̄ differentias cap acuto si motus linea fuerint ita efficiunt si pedis q̄ latera non semis si sentit z ut melius eo q̄ i mēbris dantur egypti dicūt? respō Seneca clarissimi sicut operari speranti eterne q̄ spes z de fidenti suo capiti suppositum. Memphite ei lapide q̄ interpretat memoria ad efficiendū q̄ omnia ei mereat te nere. vna ei portio ad efficiendū penas inferni se per pfiderationē memoriā limarēt sic patiētia valet p patientiā in domino q̄rent q̄ tribulationes minā parā aut minime sentirent. Ista ei duo ad habē dam patientiā summe valent. scz pfiderationē memoriā. monitis z mandatoz. z spes z affectio qualis z quanta sit gaudioz. Roma. viij. Et q̄ nō videm? speram?. q̄ patien tiā expectam? Et ad hoc mouet apls dicēs qñ. Per patien tiā curam? ad gaudi nobis certissime q̄ pacātes in aucto rem fidei z plenitudinem dei. Et Deb. vj. Efficamini imi tatores eoz. q̄ fide z patientia possidebit hereditatē. Pa ret ergo q̄ patientes efficit magnitudo valoris z virtutis.

Quinto dico q̄ ad patientiā habet mouere pauciudo laboris z penalitatis. Miles ei z etiā oparius patienter sustinet labores suos. q̄ scit q̄ gperto nō curabunt q̄ in se ra efficiunt z effabunt. Multū ei facit ad patientiā pfide ratio quia bonitas. Ubi etiā Sene. dicit. De mora timenda erat. si nobis ei manere posset. si necesse est aut q̄ nō veniat. aut q̄ trāseat. q. d. bonitas z malitia nō sunt remota si ma gis in patia tolerenda. Et ideo dicit Eccl. j. Ille ad rempus sustinebit patiens z postea reddito lecditatis. Ecclesi. vij. dicit. Melius sustinere modestū. ac si dicat. Patientia in tribulationibus est habenda. quia modicum tribulatio. nes volent durare z cito deficere cessare. Et nota hic bene q̄ specialiter habenda est patientia quia. Ista facit

Placere deo frequentem.	Hoc ergo q̄ p patiam ad
Seruare mentis tranquillitatē.	sequentia? possim? placa
Cedere ire feroctatem.	re. q. sicut ei Paulus dr
Tenere cordis humilitatē.	Patia lenit precipa. Ad
Habere clarā vitā carnis.	mētis tranquillitatē possim?
Frenare carnis agilitatem.	seruare. Ut Luc. xxj. In pa
Implere diuinā voluntatē.	tientia vra possidebitis alas

vestras. Item ire feroctatem possimus sedare. vñ puer. xv. Qui iracundus suscitat rixas qui aut patiēs est mitigat suscitatas. Item cordis humilitatem possimus tenere. vñ Eccl. ij. Omne qd tibi applicatum fuerit accipe. z in dolore sustine z in humilitate tua patientiā habe. Item luci vi. litatem possimus habere. Luce. viij. Et fructū afferunt in patientia. Item carnis castitatem possimus seruare. vñ Lyti. ij. Abstinentie seruet vt sobrij sint in fide z dilectione z patientia. Item diuinā voluntatem possimus implere. qz scz patiēta nobis infungit. Jacob. v. Patientes estote fra tres. Et j. Thimo. vj. Sectare vero iustitiā z pietatem z pa tientiā. Et breuiter patientia efficacia que magnos efficit infungit in scriptura. Hic ipse? qd malis rōibus patia ei bida. z meritor. gper hoc tenet fructus z labor. gper quē sunt fructū z tono v. gper seminat actuū z vigor. Devis inuche clara imposuerat. z pone si vis q̄ impatiens sustinet ei dolorē q̄ eat? statim infat. Exemplum ē gno. eat? statim plgit. Campane q̄ pulsata sonū sonat. Ecce q̄ possus statim frangit. Nonne ergo z? Posuer. xiij. De impatiēs apat stultitia Et. xix. q̄ q̄ impatiēs ei sustinebit damnū. Vide supra de Iracundia z discordia.

Paucitas. Nota q̄ ei paucitas bonorū z pau citas malorum. Prima ei cupida

Secunda ei paucenda. Ei ergo paucitas bona. Et ista ei paucitas bonorum que paucales multitudini malorum. Unde sicut videmus q̄ arbores domestice pauciores pro ducunt fructus q̄ silvestres. sicut patet de pomis silvestri bus z domesticis. illi tamen pauci fructus sunt aliqs meli studine meliores. Similiter ei domestica pauciores pro ferunt q̄ silvestria sicut pyr de one. que vt dicit nō possunt

vsū vñ ſcham in anno. t de cunctis que aliquando ſolent
accidere. Hī tamen pauci ſcitus domestici ſunt multis alijs
ſimilibus pleni. Sic vere boni t non ficti vñ habēt
q̄dq̄ peccare frumēti t ſecūdi ſpūs boni. q. ſpūs hīt
pauca multa pauca Multa pauca ſufficiūt. Econtrario vero ſimilitr t mali ſolent ſine offitio abundare
Illud ē verum ē q̄ dicit medici illud pauci q̄s hīt
infi magis valet t amplius ē reprendū q̄ illi plures
q̄s habent mali. Melius ē ē medicum infirmū ſup multis peccatis multos q̄ Et Prouer. xvi. Melius ē parū
cum iuſticia q̄ multi fructus cū iniquitate. Unde enim de
diſcipulis legit Matth. xv. Et ipſi habebāt piſciculos pauca. Illi poſſumus etiam dicere de ipſo t ecclesiaſticos qui
ſunt arbores viridiſſe. t pauciores habent bonos fructus
t ferūs q̄ diabolus caro t mundus q̄ ſunt materialia ſimilia. Quia pauci pauciores ſunt boni q̄ filij dei q̄ mali q̄
ſi diaboli. Et credes regni q̄ eius inferni Unde. j. Mach.
vj. dicit. Et reminiſcitur ſanctus viri pauci. Quia boni
ſunt pauci Mat. xxj. Multi ſunt vocati pauci vero electi
Quibus cum legitur pauces diſcipulos habuiſſe quia p
ciuitates pauci ſunt hodie diſcipuli t ferūs dicit. Si ulti ve
ro obedientes t ſanctis rebelli. Et hoc eſt quod dicit Baruch de ſe t alijs bonis. Baruch. iij. Gentes famose pauciores gentes. Et nota q̄ iſti pauci ſalient

Ad credendū ſunt promptiores.	Sunt duo ppter
Ad operandum ſunt feruentes.	eos ad deū accedē
Ad deo placendū ſunt aptiores.	tes Mat. vij. Arta
Ad vita vincendā ſunt meliores.	eſt via q̄ ducit ad vi

tam t pauci ingrediūt p ea. Item feruentes ad agendas Missas quidā multa operāt pauci. Ité ſunt aptiores a deo placendū. Mat. xj. Pauci vero electi. Ité ſunt meliores ad multa vincendā. q̄ ſicut dicit. j. Reg. viij. Hī eſt difficile vno ſaluare vel in multitudine vel in pauci. Sed adhuc dico q̄ eſt pauciſſimi. Et de hoc dicit ter in pſ. Pauci ſunt. t vocati ſunt a tribulatione mala. t dolore. Paucitas eſt defectus deficiens t carentiā rebi ſi crementi. De multis dicitur Genteres. ij. Q̄ ſi irrisores
bant pauci numero. Et ideo Ecclesiaſtes dicit. Multe eſſe
pauci numero. Et nota q̄ multi dicuntur pauci. quia habēt
paucitatem virtutum. Et ſic dico q̄ iſti ſunt ſcs Pauci

Similiter bonum operantes.	Dico ergo q̄ pauci ſunt
Subtiliter vera indagantes.	boni operantes virtu
Sedulitter deo ſe mancipantes.	tē illud ſalomōis Matth.
Stabiliter malis reſiſtentes.	Quam arcta ſunt pauci. Et
Sagaciter mūdi dimittentes.	iſti ſunt pauci virtū. ſa

pientē t a virtute dicunt. De quib⁹ ad Ecclesiaſticū Et raritas
parua t pauci viri in ea. Hoc. ſ. Dicit pauci necū. Ité pau
ci ſunt verū indagantes ſubtiliter Eccliſ. Inſanient cū
pauis t reliquerit homines pauci. pauci rationē ſtantes.
Ité pauci ſunt deo ſimiliter ſedulitter q. Paralypo. Sacerdotes erāt pauci erant. Ité pauci ſunt malis reſiſtentes
ſtabiliter. j. Mach. ij. Quis poterit⁹ pauci pugnare. Ité
pauci ſunt mūdi penitentes ſagaciter. Hī dicere poſſūt.
Reuertere dextera egypti in terras iudee viri pauci. Et hoc
inter illi poſſunt dicere illud Baruch. ij. Gentes famose
pauci de plumbo t. Omitto quia materia ſterilis eſt.

Paupertas. Cum pauperies nihil aliud ſit nisi
dicit loquido q̄ carentiā bo
rum bonorū. circa hoc eſt q̄ ſim diuerſitate bonorū t rerū
poſſumus dicere quare diuerſus pauperiſmo. Quia ergo i
nō ſunt bona. Duelli Interiora. Duelli Exteriora. Que
dā Spiritalia. Circa poſſum⁹ q̄ eſt pauperis carentia ſcs

Bonorum interiorū.	Prima eſt pauperies bonorum
Bonorum exteriorū.	peccatorum. quia ſcs peccatores
Bonorum ſuperiorū.	carent copia bonorum interiorū
	gratiarum. ſ. virtutum Et ſic q̄
Prima eſt viciosa.	pie pauperies nihil aliud eſt q̄
Secūda eſt virtuoſa.	peccatum. Et de hac dicit Apoc.
Tertia eſt odioſa.	iij. Quia inquit quia dines ſum t nullius egeo. t neſcis q̄

tu es miſer t miſerabilis. t pauper t cecus. t nudus. Secūda eſt pauperies bonitatum perfectorū. quia ſcs viri perfecti non habent copiam bonorum exteriorum q̄ ſi habent in re non tamē in corde. Et de illis dicit Mat. v. Beati pauperes ſpū. quoniā ipſorū eſt regnū celorū. Tertia eſt pauperies bonitatis damnatorū. Illi eſt carentia copie bonorū eterno. ſ. affluentia gloriē paradi. et de illis dicit Psalter. x. Paupertatē pauperis egeſtatis eorū. Et hoc pro intelligi illud pro. xiij. Fimus eſt in paupertate virtus mea t unctio mea in gemoniā. Quaſi ergo multos ſ. pauperie virtutis que eſt peccatorum (quia nō quæritur pauperies in oc impio Eccl. xlj.) pauperies enim ſolum dicit⁹ que eſt damnatoꝝ. dicunt⁹ aliquid ex alia ſpēi pauperie. vide pauperie ſpūs q̄ eſt peccatoꝝ. t de paupertate ſpūs que eſt egenoꝝ. Dicunt⁹ igit primo de pauperie meritoꝝ t virtuali. Et ſecundo de pauperie neceſſaria t ſpūali. Eſt ergo pauperies virtualis t voluntaria. Et alia eſt illa que ipſe t apoſtoli nouerūt. t qui ecundum ꝓfectibus euāgelium euiſeruit. Illa aut nihil aliud eſt q̄ bonoꝝ temporalium priuatio. Et ita pauperies non ſolū q̄ diuitie carent. ſed etiā qui diuitias habent cōtemnit t abdicat. q. ſcs bono bene p̄ diuitias habere nouit boni pauperes obtinere. ſicut ſunt boni pluri qui diuitias habeant p̄ neceſſitatibus eccleſie t pauperū. ſicut pluri ſunt nō mē rare boneſ pauperes non amittit. ſunt et ſue cceſſores illorum quibus dicitur hoc Mat. v. Beati pauperes ſpū. ſ. voluntate. Dicuntur ergo pauperes in bono ſpe

Humilitatem t mansuetos.	De illa ergo virtute eſt
Misericordiam t affectionē.	dicit pauperes eorum q̄
Innocentiā t ſimplicitatem.	ſicut infra q̄ nō elegeſſe
Rerū contemptū t cōtinentiā.	in bonoꝝ copia meritū ſed

ſolū diuine puritatis ſe habituſſe. Solet furtum abſcondere et volare. t cele t celabit⁹ quidē. Sic poſſidebit⁹ illi q̄ mente a terrenoꝝ congregationib⁹ abſtinet. q̄ in ſuperna ea ſperāt. medi⁹ ad celeſtia p̄ poſſidenda volāt. t furtiue p̄ contemplatione habent. tam vero cele t angelice ſtitue poſſibile ſe plenarie habere eſt ſanctis ꝓpriū. Et ideo ſancti
quid t celantes. t ideo ꝓpter aeris inclusionem leuiores eſſe
ſentiunt t ſuriam facilius deferunt. Sic poſſidebit illi q̄ penitus affectionē habent vacuus q̄ voluntarium pauperiem concupiſcunt q̄ occulti bumbitatem. plenus nore diuine gratie p̄ virtutū ornamēta. facile elevant ad celeſtia cōtēplāda. dūq̄ ſine difficultate leuibus ad ipſa ſe. ualiter obtinenda. ſicut dicit Mat. v. Beati pauperes ſpū. q̄ ipſoꝝ eſt regnū celoꝝ. In quib⁹ verbis oſtendit q̄ illa paupertas ſpūalis eſt habenda. ſ. quia ſta

Tranquillitatē		Leuiores.
Per Agilitatem	fiat	Promptiores.
Felicitatem		Beatoꝝ.

Primū ꝓbat carentia affectuum exteriorum. Beati inquit. Sed ſecundū potentia affectuum interiorū. Spūs inquit Sed tertiū prima ſucceſſus poſſeſſionem. Regnum inquit. Dico ergo q̄ ſpūalis voluntaria pauperies hoc tranquillitatem exteriorem. quod oſtendit cum dicit. Beati pauperes pauperes dicunt beati. Pauper enim eſt qui nihil deſiderat Cum igit alius pauperibus ſufficiat ſtatus ſuus. nec in mūdo ſe aliquid quod velit reperit. cum ſolum eorum ſit deſiderii de rerū habitu nil habere. vel ſalti ad diligere vel amplectere videtur q̄ pauperies illos facit beatos. t p conſequens tranquillos. placidos. t quietos. Bean inquit pauperes Prouer. xv. Melius eſt pauper ſufficiēs ſibi q̄ glorioſus t indigens pane. Cum eſt omnes mūdi tribulationes diſcuſſe. t hinc ꝓpter diuitias exiguit. t illi pauperies nec diuitias diligit nec habere neceſſe eſt q̄ pacē t tranquillitatē habeant. Quia ſicut dicit Seneca. In itinere obſcuro pauper eſt. Ubi enim exemplo pes. Arboreꝝ cū fructū. cauſſe ab eſcib⁹ imperuit. Quilibet eſt vult hic de fructibus. t ideo quilibet ꝓicit in eam baculū ſuum aut lapidē. Sed pauper arbores ſicca vel ſterilis a nullo impedit. Et pauper ab omnibus tribulationib⁹ quiescit. Quia breuiter illi q̄ habent diuitias ſemper ſunt in briga t lite. Illi vero qui ſunt ſteriles t ſicci. pauperies eminuntur in pace. Et ideo dicit Gre. Ne imparatos fortuna nos deſpoliet. ſi nobis pauperiem familiarē. Socrates dixit⁹ erimus. ſi ergo. ſic erimus q̄ nō ſit grauē pauperes eſſe. Ad pauperiem enim ſua ſponte deſcendere eſt fortune poſſe parcere. Beati ergo pauperes. Beati dico q̄. Interius per auaritiam nō vitiantur. Exterius per conuerſationem non lēdunt. Super q̄ deſiderii erigunt. Inferiꝰ q̄ refrigerium non ſiſtunt.

Dico q̄ beati ſunt qui p auaritiam interius non vitiantur

Plus enim habet spūaliter pauper de bono beatitudine. ⁊ de tranquillitate vite. dic q̄ nimis in nullo. Nimis enim in quanto plus habet carne plus p̄ anarciam vult. Pauper ro pauis nihil cupit. in pace animi quietat. Et ideo in ps. di. Paresti in dilectione tua pauperes &c. Quia ⁊ pauperibus pacem ⁊ dilectionem animi p̄parat. quā a ditibus volūt ⁊ reparat. ps. Fac⁹ ⁊in pace locus ei⁹. vt Eccli. Pauperes fiducialiter requiescent. Iō dico bonū se bene esse q̄ p̄ pecuniā non ledūtur. Quia sunt multi ⁊ pauperes a latronū ⁊ rapacū violentijs sunt exempti eis nihil habent q̄d auferant. Lupi ds ouis infirmas capiūt? arietes ne lederet vel comederet nō dignat. Et ideo q̄ bonū pauperes sunt dico ut hoc seculo verelicti. eorū q̄ alio solatio nō habuit. a lupis. i. a rapacibus. a tyrannis ⁊ a probibus non ledūt. ei nihil habeant q̄ a talibus appetatur. ps. Et ds eli verelicta ⁊ pup. orphano tu eris adiutor. Pauperes ds q̄ a mūdo verelinquūt vita sulapit. ⁊ a lupis mūdanis ⁊ infernalibus defendit. q̄ deus misericorditer adiuuat ingemuit. Dulli ds qui aquila scripto teo equit soler sua q̄ dicit heredine recipe. ⁊ in pullos suū adoptare. ⁊ ipm tanq̄ filiū enutrire. Quia pauperto suas affat ad beate am paupis. vt solui sunt a glupabi bus animā suam. Item beati dicūtur pauperes. q̄ per defectū exigitur. quia. ſ. non parui ⁊ remoti vapores solent facilius surſum elevari. ⁊ cui a solis ⁊ ignis ardentia facilius inflammari. sic pauperes ⁊ natura surſum ad deū ⁊ ad bona eterna q̄ bona desideria se elevant ⁊ in eternoy amore p̄ affectionis incēdia se inflammat. Ps. Ego dixi. Elegit te in camino paupertatis. Item beati p̄ refrigerium ad silūtur. quia. ſ. sicut Ambro. in estate currens non inue nit ne vehicula in quib⁹ sibat iter sui. Sic pauper in seruore tribulationū nō inuenit mūdi mundicia refrigerii nec aliquid q̄d delectet. ad deū necessario opdlitur currere. ⁊ ad deū refugere ⁊ eius misericordiā implorare. Et ideo p̄dicit Ezech. Qui mihi omne equitatū ab stulit. me ad cor rendum celitus expedit. Sic ergo patet q̄d pauptas facit beatos pauperes scz bonos. Unde adhuc plus dicit q̄ paupras ē edibile bonū. Sanctoli mī. curarū remotio negotiū sine cumo. subtilitas inexpugnabilis. pos sessio absq̄ calūnia. Beati ergo pauperes. Matth. v. Beati q̄ placentes paupiter apter in regno. Patet ergo q̄d pauptas vat mūdo eram dicit. Item pauptas volūtaria vat monte agilitate. quod videt cū dicit. Spiritu. Ci ens et ille qui mū⁹ est onerat? magis est agilis ad currendum: Si enī videm⁹ q̄ nimis gdales sunt sonis et agilis volat⁹. p eo q̄ naturaliter sunt sicce et carnū pondere nō grauate. Sic gaudebo ili q̄ ripecabit⁹ bonis nō onerat. si sica et pauperes inueniunt. carnisq̄ tpalis substantie nō onerant. Penitentes sunt ad volandū p̄ contemplationem ⁊ agilitate ad obediendū et ad bona opera exequendum. Et hoc o mēdat cū dicit spū. Spūs enī caro ⁊ ossa nō habent. Luc. xxiii. Spūs enī sicut sunt⁹ potest ire et corpus agile et mobile. Et ideo pauper spū dicunt illi q̄ per hūilem subiectionē ad bene operandū mobiliter agitant. Roma. viii. Qui spū dei agūt hi filij dei sunt. ⁊ Gal. Spūs enī vocat ne euangelizare pauperib⁹ misit me. Aug. vero hoc de verbo dei dicit. Qui sunt pauper spū q̄ qui facilē aliquid boni dicūt laudāt⁹ vero aliqd mali fa cere se accusant. Pater ergo q̄ pauptas illa celeri mētis agilitat. Item pauptas voluntaria celeret oēs felicitates. Ipsos inquit est regnū celoy. Arbores ē q̄ in uno anno carent fructu in anno alio plus abūdāt. sicut patet de oli ua q̄ uno anno sunt sterilos. in alio vero sunt ferales. Sic vere dicit q̄ in anno ubertatis vite q̄ pauptatē sunt steriles. in anno tñ nouitatis future per felicitatē erit feriles. quia. ſ. qui pauperes sterilitatē patiuntur. fructū eterne beatitudinis magni celestis gloriā consequūtur. Regnū inquit celorum. Dñs Christ. sup eplam ad Hebre. Exonte. vnde dicit q̄ pauptas ē mansuetudinis in celū. ventis atbelica. ceruelas. illo magna tranquillitas portus. Sic ergo patet quomodo spūaliter pauperto est amanda. ⁊ etiā procurāda ⁊ possidenda quia spūales et boni pauperes. Deo

Protegunt. Dico q̄ a deo protegūtur. Ps. Ps. Adiuuit pauperē de inopia. Et alibi. Fac⁹ ⁊

Eligunt. Sūdunt. Recondunt. Sublimant. Consolant.

dñs refugiū pauperi. adiutor in opportunitatib⁹ &c. Item dico q̄ a deo nutriuntur. ps. Paresti in dilectione tua pauperi deus. Item dico q̄ ili a deo eligunter Ps. Pauperes elegit deus. Item dico q̄ ili a deo audiunt. ps. Desiderū pauperū exaudiuit dñs ꝓparationē cordis eoy audiuit auris tua. Item dico q̄ ili a deo recondunt. ps. Pos in fuit oblatio eor papum. Item a deo sublimant. ps. Suscitās a terra inopē ⁊ de sterore erigēs pauperē. Item ili a deo cōsolant. Job. xxix. Pater eram pauperū. ⁊ cōsolator. Nota q̄ ds ergo pauptas voluntaria. Dicit dico q̄ ds pauptas necessaria. Et ista ds ili q̄ sustinēt pauperes in hoc mūdo coacti necessitate ⁊ inopia. Et ista proculabeo. Dolet q̄ dei patientiam oculari. Dolet q̄ pium influxū inuegetari. Dolet q̄ veram pietatem impugnari. Pauperes ds ⁊ miseri. ā deo ordinat. ā bonis supportantur. ā malis impugnat. Dico q̄ a deo originaliter ordinantur. Quia ds ili pli patientie q̄ fuit ⁊ innocentie ostēdi electum erant causa qre alij diuites fierent alij pauperes erāt Alios vero dicim⁹ q̄ hoc ab occulto iuste dei iudicio prouenit. q. ſ. q occultū dei iudicium sit q̄ alij diuites fecundant. alij pauperie macerant. Et ideo pauper patiens nō est habere. ds solet misereri sui. a dei gratia. ponitur Unde Augu. Filij dā gloriat medicina est non pena. &c. Dicit cum lupo de panitia. Causa alit dr paup panitias adhuc habere. ds multiplet. ſ. quia pauperies ds.

Signū diuini amoris ⁊ benignitatis. Est vico pauptas
Mera fugiat. bonorū videlicet. signū diuini amo
Lima interni bororis ⁊ inopie. ris. q. ſ. vt cōter
Fuga eterni feroris ⁊ malignitatis. de nō infligat pau
peries nisi illis quos amat. Et inde est q̄ ipse apls suis ꝙ
summe diligebat pauperie indigit. ipsumq̄ verbo docuit ⁊
exemplo manifestauit. Indigit eam apostolis dicens. Mat.
dei. xix. Si vis perfectus esse vade ⁊ vende vniuersa que
habes ⁊ da pauperibus. Ipsam etiam docuit verbo dicēs
Luc. xiii. Qui non renunciauerit omnibus que possidet.
non potest esse meus discipulus. Ipsam insuper monstra
uit exemplo dicens. Matth. viii. Vulpes foueas habent
⁊ volucres celi nidos. Filius aut hominis non habet vbi
caput suum reclinet. Et sic vico q̄ pauperes patientes q̄
bene habere. quando vident pauperiem diuine amoris
signum esse. Nullus enim gaudere si ret. vel aliquis ma
gnus ericius sibi mitteret. ⁊ matime si eret sibi vestis e
iusdem panni sicut sibi. Gaudeant ergo pauperes quando
videnr q̄ rex paradisi pauperiem de summo quia ve
re ipse de eodem panno vestes in seculo habuit ⁊ portauit
Quia vere illud est signum euidens q̄ deus ipsos diligit.
⁊ q̄ a pauperie inferni ipsos poterunt intendit. Quia
sicut dicitur. Quem q̄ deus corripit castigat ⁊ flagellat.
⁊ non affligit dominus bis in idipsum. Et iterum bene et
ait Ecclesiastes. xj. Paupertas ⁊ bonestas a deo sunt. Sic ē
ergo signum diuini amoris. Sicut etiam de christo legitur
Luce. ij. Et hoc vobis signum inuenietis pannis
inuolutum &c. Sed a Duc dico q̄ ista est arra ſ. signi amo
ris. quia procul dubio mundi tribulationes ⁊ paupertates
sunt rose quedam arre future gloie paradisi. Frigus est
precedens in brema. arra est plurium fructuum in estate.
Sic vere malus frigus panitie pauperie. est arra ma
ioris future felicitatis. Quia quanto plus abundat in ho
mine malus illius frigoris asperitas. cito speranda est ma
ior in eo felicitas. ſ. Corinthio. viii. Ut illius pauperies
eorum abundauit in diuitias simplicitatis ipsorum. Sed
adhuc dico q̄ ista est ima culpe vel horroris. quia scilicet
sicut aurum in igne ponitur vt omnis ejus feculentia con
sumatur. Sic deus pauperes in camino paupertatis hoc
quit. ⁊ ab ipsis omnem peccati maculam purgat. eliminat
atq̄ tollit. Exo. xxviii. Erroneus sed non quali negotium.
elegit te in camino paupertatis. Sed insuper dico q̄ pau
pertas est fuga omnis mali vicij feroris vel horroris. quia
scilicet sicut ligna in brema plāt arbor. ⁊ omnis fructū in
cludit hūore ⁊ repcunit ⁊ pgredi nō patit. ⁊ ramos sup
fluos generat. ipsāt. ⁊ virtutē inferiorē fortificat ⁊ custo
dit. Sic vere algor paupertie q̄s occupat bonum solet hū
rem interiorem. i. suos cordiales affectiones repcutere. ⁊ ne

ad exteriora operat impedire. Et sic igit̄ productio malorum ramor̄ q̄ malos in eo impedit ⁊ virtus ad bene faciendū ⁊ agendum in eo roborat. Constat ergo q̄ pauperes multa mala facere impedit. ⁊ a multis vitijs abhinere cōpellit. Ecclesiastici. Pauperem vitam gerim⁹ & multa bona habemus si timuerimus deū. Ihesus ergo ⁊ multe alie rōnes huius sūt pauperes cōmendāde seu amande. ⁊ in patientia tolerande. ⁊ precipue quia sunt alie rōes. Quia ⁊ pauperes fideles amicos solet ꝓbare sicut ignis⁹ de amicitia fuit vsum. De quo Hiero. ad epitā. ⁊ Sen. epist. xc. Ob hoc vos amare debet pauperes. q⁹ a deo amari debet. Eccle. Hieron. Non est habere adulationē. Unde nihil idem Sen. epist. xc. Qui ex beneficio tuo non pauca sibi pauperies facet. Illa vetera cerrorū amicos retinebit. discedet ubi nō ex⁹ aliud sciebat. Ihesus ergo pauperes est ḡdā bonū qd fortuna ꝑ possessione nobis inuita nunq⁹ pōt auferre. Un Sen. in epist. xc. Ita hoc unū pauperi locuples ne qui fortis esto nō auferet. Et ideo dicit idem Sen. epist. xc. Redige te ad paupertatem quib⁹ cadere nō potest. Inest em pauperi (sine q̄ nihil secundū eū) securitas. Patet ergo quō pauperes a deo originaliter ordinat q. Reg. ii. Deus pauperē facit ⁊ ditat humiliat ⁊ sublimat. Scdo huc q̄ pauperes a bonis misericordiā habeant. Bonū em ⁊ pij solet pauperū cōdolere. ⁊ eor⁹ miserias sublevare. Elephantes em socii suū cadentē illaudabiliter si pōt. ⁊ ꝑ passione barrire si nō pōt. Arbores enim in hyeme humorē suū ad radices mittit qui inferius in terra indurat humorē inspissat. Aqua enim ad locos infima semper solet fluere. ⁊ ipa locū arbor replere. Sic vere charissimi qui pōt nr̄os alios bonos (q̄ nr̄i sunt ex natura et gra) videm⁹ indigere. ⁊ ad illos pauperes condescendere. ⁊ nr̄e radices inferius in gradu infimo residere. ⁊ ibi viscerose misereri pauperis ere auxilio indigere. flantm̄ pauldubio ex benigna ⁊ humana ⁊ spirituali ⁊ ꝓfitatione eis misereri. ⁊ eos si possum⁹ ab infortunio sublevare. Sic enim a terra inopē ⁊ de stercore erigit pauperē ꝑ. Et. j. Reg. ii. ex pauldubio scit. q. habet vir pius ex loca infima ⁊ vacua. depressos ⁊ pauperes vacuos ⁊ egenos ꝑere. ⁊ eos pijs spiritualib⁹ ⁊ divinis replere. ⁊ ipis misericors fieri. Et ꝓ pij Eccl. vij. Pauperi porrige manū tuā ut perfect̄ quod vouisti benedicatur tibi. Et nota si vis q. pauperib⁹ est misereādū ⁊ subueniendum multiplici ratione videlicet. Propter

Mandati obligationē. — tioni. Deo. ꝓter obligationē
Edicti cōmendationem. — dei mādator⁹. Patres ei ergo
Exemplī ꝓclamationē. — pauper nobis mādat in loc⁹
Premij pollicationem. — plurimis in scriptura. Ut ꝑ-

deinde premij cōmendatuer in. De premio frugi tuarum da pauperib⁹. ⁊ Eccl. xiij. Gelem vicem tuam exponigēs da pauperi. ⁊ in multis aliis locis. Sicut Luc. xiij. vbi dicit. Cum facis cōuiuiū voca paupes &. Et ꝓter cōmendationē mandator⁹ vel edictor⁹. Cōmunis em est inter edictū ponit Prouer. xxj. vbi dicit. Qui obturat aurem suam ad clamorē pauperis. clamabit ipe ⁊ nō exaudiet. Et ꝓter exemplōrationē bonus exemplor. Omnes em sapientes q̄ pepererunt nobis exemplū misereādi pauperi ꝑuerūt. Un Job. xxix. fatḡm ꝓponit in exemplū vt. Pater erā pauperū &. Et de bō viro dicit ꝑ. De visplit vidit pauperē &. Et ꝓter ꝓfectionē magnop̄ p̄mior. Misericordib⁹ em promittunt ꝑmia equalia eterna. Epalia dico q. sicut vt ꝓter xxviij. Qui dat pauperi nō indigebit. Eterna &. q. sicut dicit. Mat. xix. Da pauperib⁹ ⁊ habebis thesaurū in celo. Et ꝓter cōmendationē premior. ꝑmios. q. scy tales ꝑsonis ⁊ laudem ⁊ a deo ⁊ a sapientib⁹ merunt. Un inter alios laudes fortis mulieris dicit Prouer. xxxj. q. palmas suas extendit ad pauperē. Sic ergo ꝑ⁹ multis rōnib⁹ quib⁹ pauperes a bonis misericordiā habeant. Sed tertio dico q. illa pauperes a malis valde crudeliter impugnat. Mali em non solū in se pauperes abhorrent. imo etiā ipsos in alios imperit ⁊ inferunt. Mala sicut ꝑ⁹ ad oculū. Multi pollini ⁊ officiales ⁊ alteri exactores plus impugnāt pauperes ꝙ diuites. tabelliones ꝙ fortes. immo contra ꝙ contra. Similes ꝙ milites contra magistros ꝙ male vestitos solent lacerare. bene ante vestitos nō solent tangere vel nocere. Bestiones etiā ⁊ milites solent miseros animalia sic sunt pulli mures ⁊ vespilliones comedere. ⁊ corp sanguinē haurire ⁊ ea crudeliter vexare &. Auctores

est ⁊ multis delusionis nō ledit. alia vero demonū ⁊ effectus. q. vere tales rapaces filios in paupes ⁊ nobiles debachari ⁊ eos vsuris rapinis et crudelitatib⁹ denotare. quia tales eo nec ledere. nec grauare. si eos pōt⁹ ꝑtra pauperes adiuuare. Un Job. xxviij. Cum fecerūt de ꝑdantes pupillos et vulgum pauperum spoliauerunt. Unde nota q. pauperes a omni. A viantibus. Contemnunt dico Ecclesiastici q. Contemnuntur. pientia pauper prompta est. Repelluntur. pellunt etiā Eccl. xiij. Pauperem ne repellas. Subimittuntur. ere est ⁊ dicit. Quia est hoc Et ꝓ. Rapiuntur. mittit dicit. Locumne est similiter nō est ei notus locus. Subimittunt insup. q. sese nō ꝓperꝓ. Quos pauperib⁹ impar. ⁊ q. accipit munera fera⁹ est fe. neratores. Et rapiunt violentia⁹. q. sic diuites insidiant vt rapiāt pauperē rapē pauperē ꝙ attrahat eū. Un Esaie in loco vbi dixit fic. Quos repulit est vinea mea rapina pauperis in domo tua. Et Eccl. xiij. Pascua diuitū sunt pauperes. Patet ergo quomodo pauperes a malis ꝓ grauā. A bonis adiuuā. Et ita de pauperie tam necessitā ꝙ voluntaria. sufficiant.

Pauor. Pauere.

Pauor ꝙ pauor ⁊ bono ⁊ malo. et sic nota q. est Pauor. Pauet ergo nihil q. est Iustoꝝ et sapientum. sapientes. Timor est qd est Stultoꝝ et delinquentiū. ecedentiū in mentibus ⁊ naturaliter pallidū. Sic vere Miseroꝝ et inconstantiū. ens bono pauditus semp est Damnatoꝝ et desperantiū. timorosus et pauidū. Supra illi Prouer. xxviij. Iustus bō ꝙ pauidus est semp. Arbores em nobilius sunt fructi pijs ꝓpitiauri et abietes licet in hyeme folia nō pdāt. repellit ili a frigore humorē ad medullā et radices expellentes pallide efficiunt. et sue virore solito in pulcritudine spoliant. Sic vere iusti et eradati viri. licet virore ꝓbitatis et fortitudinis facilter nō amittāt. pauli ei et repercussi frigore exteriorū casuū ꝙ pauore pallidi efficiunt. et humorē. boni interioꝝ cōsiderationū ⁊ affectū ad medullā et radicem eodē reducta in scipis multotiēs conturbant. Licet enim de sanctis dicat Job. xxvij. q. columne coli pauent et contremiscunt ad nutum eius. Sicut ꝑhibet videre gloriam assumi colore in pallorē mutato laticum super ancillā reclinatū capue. Ibidē. xv. Et nota q. istū pauor seu effectus pauidi multiplici ratione videlicet. Propter

Splendorem excellentium negotiorum. — Et ꝓpter dicop
Horroreꝫ imminentium periculoꝝ. — istū pauet cō
Stuporem apparentium iudicioꝝ. — turbant. ꝓter
Timorem accidentium flagitioꝝ. — splendores negotiorum ⁊ excellentium miraculoꝝ diuinoꝝ videlicet q̄ tangunt manifestam diuinam ⁊ ardua opera ipius. Nam sicut videmus q. bono pauet ad fulgidum vultum dominū sic eos humanum merito efficitur pauidum ad aspectum manifestū diuine ⁊ ipius considerationis. Secundo. ñ. Audito nomine tuo pauent omnes habitatores terrā. Et. ij Paralip. xxvij. Omnes pauere fecimus ad nutum virtutis tue. Exemplo ex Iacob Gen. xxviij. vbi visum fuit sibi pauens dicit Quā terribilis est locus iste. vere accedat qd dicit dominus de loci Malach. ij. Pactum inquit meum fuit cum eo et a facie nominis mei pauebat. ⁊ verebatur &. Et in eo eius. vi. Iusti ergo pauent ad splendorem negotiorum excellentium. Unde dico iusti pauent ad stupendum iudiciorum apparentium. Iudicia enim dei quoꝝ. f. causę bonitas sit ignota. merito facilter eos pauere facit. f. ꝙ Tribulatio inflexum. Prosperitas malignorum. Mutationes temporum ⁊ regnorum. Unde de egypto dicitur. Esaie. xix. q. omnis qui illuc fuerit recordatus pauebit a facie consilij domini quod ipse cogitauit super eum. De nigo dico q. iusti pauent ad horroreꝫ flagitiorum accidentium. Iustus enim semper pauet ⁊ timet ne forte incidat in peccatum ⁊ maxime quando videt casum ⁊ pauidicū alterius. Eccl. xx. Pauore concussi stererunt procul. Multus em est ictus frenis quādo actualiter est in filo. ḡ. debent pauere ad inimicos pcursum ⁊ timere ne corruat aut vitet. f. ñ. Regū. xvij. Festinemus quisq; cui⁹ est ḡ leonis pauore soluetur. Insuper dico q. iusti pauent ad terrores et timores periculoꝝ imminentium. Quia revera

pericula interficiũt. ſ. peccata z vicia cordis noſtri externa. ra. ſ. tribulationa z obligamenta huius mũdi. pſtringunt. ſ. tormenta mentis z noſtri debent nos terrere. z facere ſtupefcere z pauere. z ne inidam' in alis cum eligim' p. cauere. Exemplo ſ. beſtie de qua ait Dñs. Iob. xxi. q' pauet pericula qd' imminebat cõfugit ad dñm. Et. q. Psal. xx. Fortis pauor erit ſuper vniuerſa regna. Sic ergo patet. q' ſtih pauere z facie pericula. ſtagiora. ad nichilo tam ti mr amalgo. Hõ ergo dicit. q' ſtih pauere. q' ſunt ſapientes qũ eſt pauũ principale. Secũdo principaliter dico q' pauet ſtih ſui impij. q' ſunt deliquentes. Iuxta eñ q' pauor ſcor rem furatũ ſemp eſt pauidus ad aſpectum cuiuſlibet bullim vel cloritus. ſemp eñ timet z pauet q' be beat capi. vel q' p furtũ ſuũ adueat reprehendi. Sic q' ſñs in ſua conſcientia habet latrocinii ſeu furtũ alicui' mor tales peccati. ſemp vt dixit eſt pauidus z ſpei ſecuritate pauitus. Hñ pauet. z. Pauor ubi q' operatũ malum. Et pſal. xiij. Pauor operabus iniquitatẽ. Et breuiter ſta eſt veritas q' peccatores z iniqui nullam etiam cauſam z timoris. ſemp ſunt timidi z pauidi. z omni fiducia z ſecuritate priuati. Dicit d' ſñs. Pauor z fouea z laqueus ſuper te habitatorem mundi. Pauent igit impij q' ſunt labentes z mutantes. Tertio principaliter dico q' pauet mi ſeri q' ſu ut inconſtantes. Conſtat eñ q' ſicut pauor ſtupẽt z pauent medica occaſione. z hoc q' ſunt inexperti. z poſſunt eſſ' eis lance ſuoꝝ ſeu corpoꝝ ymagines offendãt. Hic homines pueriles z inconſtantes ad modicũ ſtatũ ẽ. pumenti ſeu etiam modi tribulationũ ſũt pauidi. z ab ei virtute z conſtantia alieni. ſimiles folijs quarũdã arborũ q' cremunt z mouent ad modicũ flatũ venti. ſicut Sapiẽ. xvij. dicit. q' perſone triſtes eis apparentes pauorem illis p ſtabant. Hi ibidem pmittit. q' qui deſperti ſunt pauentes horende. de penſionibus etiam q' eodem pauperitatis ſue non obſtantes ſuſtinent. ſ. pauide ipm portãt. ſi. pauor. z. Pauor pauper egẽtas eſt. Contra illud Deutro. xxij. Hic pauentio ad aſpectũ eoꝝ. Pauor eñ nõ habet eſſe in firmis z in conſtantibus viris quia ſecundũ Boetiũ beſtiarum ad nullũ pauebit occaſum. Pauor. xxx. Sicut enim dicit Eccl. xxvij. Qui timet deum nihil trepidabit. z nõ pauebit q' ſit ſpes eius. Pauẽ igitur relinq' q' ſunt inconſtantes. Quarto vero principaliter dico q' pauet vanꝝ. q' ſunt deſperati. Et unde eñ ex iudicat ad pauba. lem ex ad meos ſumme pauere dicunt. Multo ergo ſtius ille q' in inferno ſunt pauet. qui ſe vidit ſine ſpe et reme dio penis eternis vexatum. ſ. vnde eñ vallat eos gladi' et intus pauor. iuxta ſimil et virgine. Lacerati ergo beie ſemp ſunt ſtih Sapiẽ. xxvij. Unde dicere ꝛc. Nõ pbatur voca uit dñs nomen tuũ q' pauorem vndiq'. Calix autem pauoris pdito nõ erit. ſ. port' fiducia atq' ſecuritas ſempiterna. Job. xxxix. Contemnit pauorẽ nec cedit gladio. Et q' Psal. xc. Nõ timebis a timore nocturno. a ſagitta volante in die. a negotio perambulante in tenebris. a ſuccurſu et demonio meridiano. Cadent a latere tuo mille. et decẽ milia a dextris tuis. ad te aũt nõ appropinquabit. Ideo igit q' pauent ſum ſignat humilitatẽ que ẽ ſolidus. Illa eñ vir' eſt valde ſolida et ſtã virtutũ eius fundamentũ. Ideo dicebat David in ps. Adhesit pauimẽto anima mea. Illud ni ẽ pauimẽtum pallacij aſſueri vbi erant locuti aurei z argentei. Sicut dicit Hoffer. ſ. quia rerum mũ' potiũ bene etiã fuerũt in pauimẽto humiliatis locuti ſuũ ſtudent facere Locuti eñ ſũ virtutes alis ſignificãt. que p oro in pauimẽto hũiliatis ſicut in ꝓpio fundamẽto iacẽt. Hñ. ſ. Paral. vj. Sup pauimentũ ſtratum lapide adornauerũt. Illud igitur pauimẽtũ ſignat humilitatẽ q' eſt ſolidus. Secundo dico q' pauimentũ pñ ſignificare calamitatẽ ſeu etiam pauperitatẽ que eſt inferius. hoc eſt dicere ſtutũ pauperum et ſubiectoꝝ. Hi eñ ad modũ pauimẽti inferi' et in ſubiecti ſue ponunt. et ab eisdem calcant. et cõculcant. et eos q' eos calcant ab eis ſuſtinent. et ſuſtentant. Talia ñ pauimenta. ſ. pauperes q' ſic apedib' ſ. virtutũ' ſtorum' ſ. ad de eorum domus eccle hũiliatur. z pñtant ſolutatẽ. z omnẽ q' ſapientie dat arte ꝓ ceteris decorant. Sicut de ſalomone. dr. iij. Reg. vj. De pauimentũ dom' erat auro hoc ẽ etiã ſplendore ſup. Et. q. Paral. ij. dicit Pauimentũ tem pli ſui ſtrauit ſapiſſimo marmore decore multo. Lecto vero dico q' per pauimentũ poſſum' intelligi inſtũ vel etiã peccati fetidatem ſeu eius vilitatem q' eſt immũdus. Pure ipſius eſt dom' vbi magis conſtat laudes eſt pauimentũ. Et ſic merito ſignat peccatorum ſeu peccatum. vel etiam vilem z fetidũ mundi. Hñ Gen. vj. dr q' illi babylonij non poterant vſq ad pauimentũ lacꝰ. ſ. vbi iacebant leones a quibus deponi fuit. Unde Gen. xix. dr. Ecce inquit pauimentum animaduertere autem debẽs fuit dec. ꝛc. ſufficit quia pauce ſunt auctoritates.

Paulatim. Pauliſper. Pau

lozum. paulemmus. Cum paulatim dicat mũ quandam diminutionẽ. vel etiam quandã actus ad operis ſui ꝓpoſitionẽ. Poſſumus dicere q' paulatim Speciat ad

Paudentes z ad pudices. Primo igit dico q' eſt ha-
Fallentes z ad inuidos. re vnũ paulatim q' eſt pau
Lo: pentes z ad repidos. dentes z pudos. Conſtat eñ q' tas natura q' fortuna nõ facit opa ſua ſubito ſi paulatim ſenſim' z ſucceſſiue fructus etiã qui paulatim z ſucceſſiue veniunt ad cremoniã valde ſunt iucundi z curabili. ores q' illi q' etiam z ſubitũ recipiunt cõplementũ. Ideo pñ in pomis z poris reſpectu cucurbitarũ cucumeꝝ z pepones Poma eñ paulati creſcũt magnitudĩ et creuerũt. Cucumeres vero z alia ſubito creſcunt. ideo ñ biſcant z pcunt. Hic vere dico q' pudentes viri opa ſua facũt nõ ſubito ſi paulati. Iuxta illud Sapiẽ. iij. Sedilia paulĩ z ſede hic. Et. ſ. Reg. j. Edificet paulĩ per vnũ. et ſes talia opa nali' z vnus' perſeuerãt. Illud etiã videm' in mori' q. ſ. illi q' paulatim ad pfectionẽ ne nilit nali' perſeuerãt in bono. Illi vero q' in principio ſe cui ſcerant. finaliter deſinũt z deficiunt ab incepto. Hñ etiã pers in facta fortune. q. ſ. illi q' ſubito elenant ſubito pereunt. Illi vero q' paulatim ditant' dom' perſeuerãt z ſtãt. Hñ Prouer. xiij. Substãtia feſtinata minuet q' ꝛc. pauliat' col ligit manu multiplicabit. Hñ etiã poſſum' videre in facti pnie. q. ſ. nõ ito ſi paulati deficiũt eradicari. Cuius eſt z ꝛ dominꝰ z ꝛ abe' q' ſpiritia ſignificant. paulatim z ſucceſſiue de terra ſua eradicati ſunt. Exo. xxiij. Paulati expelli eos de ꝓſpectu tuo. Sap. xij. Modũ autem concedens eis vt ſpes vt dies paulatim ꝓterminaret. Et. ſ. Macha. viij. Gallis philipꝰ paulatim vſq ad pfectũ venire z. q. d. q' paulatim z nõ ſubito ad pfectũ venit. Hñ Gen. xxxiij Paulatim ꝛdus meus ad ſeruũ ſuũ z ego paulatim ſequar ve. ſtigia eius. Gradatim eñ ſm iura aſcendendũ eſt ad bona res. Hñ etiã Augu. de trinitate li. xiij. ca. vj. dicit q' paula tim gliadũ eſt in raptionem imaginis dei. Illud eſt ergo paulatim pudchum z pfectus. Secũdo dico q' inuent cerebri paulati fallacia z inuidos. ſeu etiã pdices. ſ. cris q' inuidet eius z ſtrahit aggredi mala opa q' inuentũ. ſ. pau latim miſerie incipit z ac ſinũ ſagarit mala z patrocinia cõ ſilia machinari. Similiter ſicut ignis paulatim accẽſus de ſtã tilla modica magꝰ efficit ſicut Eccli. xj. dr. a ſcintilla vna auget ignis ꝛc. Sic ab iſto paulati venit finaliter magnitudo ili. j. Reg. viij. Tumult' magꝰ ortus eſt in cedris philiſtinoꝝ et creſcebat paulati. Tertio dico q' eſt vnũ paulati torpentis et pigroꝝ. q. ſcilicet facilẽ ꝓpidet vel agre. ſi ꝓ pi. gritia opatꝰ paulati incipit et incipit et ẽtã non ſcandit de modicis. paulati de vno modico laborẽ in alũ. ita q' ſi nolit ſe repũt vocidere i ꝓfundũ barati vitioꝝ. Hñ Iud. ij. ſ. ſolidaꝝ. dicit. q' minus culpa maioꝝ ꝓtat. paulati ꝺ creſcũtia ꝛc. ſi qua ſi cuꝝ' i magſtatũ. Hñ ſic q' ſ. ſpes modica paulati decidet Eccl. xix. Et Job. xiij. nõ la pides eruũt ab ea. et alluuione paulati terra ꝑſumit. Et ſic igit pes quõ inuenit. Paulati repidos ſuſtentãtis. Paulatim pdices nos ſalluũ. Paulati deficientes ab pudicitiã

Paululum.

Nota q' in ſcriptura reperiũtur tripl' paululum vide. paululum

ipsos paulum sultorem. paulum pigrum. Primo
est obstinandi. Secundo est vincendi. Tertio est vinipe
rendi. Dicamus ergo primo q est vnū paulum qd ipse
erat ad ipsos. Confitens. q vnū ipsum paulo fuit com
mu. Quare. bonum pugnū modum concedit. modico
fuit contentus. qđ etiam de pugilibus cōis vsq; respectu
maceras. Sic vere sico q illi qui virtutū fuit replen pu
gnedine contenti fuit pauci vel paulū terrenorum ple
nitudine. Et sic sico q nos in hac vita paulum

Capient in tempalibus. Sico ergo q vnū plenū bōi
Cupiēt in scalaribus. t cupit paulū in tempalib
Damnat de copulatus. dannati pauca cū sufficie
Rugit p criminibus. cia. Figuram in seruo abrahe
Gemit de fortalitijs. qui a rebecca petit paulu

lum aque vt bibat. Aque cū tempalia signāt. q fluunt t
defluūt sicut aqua. Inde ih dixit t capit paulū de cala
rum fontibus. Ille est fontes fuit de quibus t paulū
capiendū. Inde ait. Quo de vt paulū sibi capias. Iacob
ih lambat t haurire paulū de palmis delicias. Figu
rat. i. in illa mulcere sacrificia q dicebat se habere paulu
lum sicut in lecto ix. Regū. xvij. Misit cū signat delicias
de palmis. Item ih volens t rogare paulū petere sibi ac
quirat. Job. v. Dimitte me vt plangā paulū dolorem
meū &c. Item ih probante t senēte paulū multaliū tri
bulatiōn. qui. Illa que patiūr t sustinent in hac mundo de
bent paulū reputari. respectu gloriē future. vnde tepe
nē q dixit Job infirma. ix. Job. q. Euāde paulū manū tu
am t longe cessa. q; paulū me nil in facie benedicere tibi.
Illud est ergo vnū paulum. qđ spectat ad istos. Se
cundo nos q vnū paulū qđ spectat ad istos. hoc. i. ad
famosos peccatores mundanos. Illud. dixit de istis. paulum
t nihil ad plenum. Inde nos q in mundo est Paulum

Sapientie. Paulum vnū sapientie. Et istud est il
Eloquntie. lud paulum melius quod gustauit Jo
Opulētie. nathas. t illuminati sunt oculi eius. Item
Potentie. eandem propter benignum dei gustum pepu
Caligntie. rerunt fuit victus. t fugatus. ab bethil.
Inde et sancti patres sicut dicit. j. Reg. xiiij. ipsum volunt
occidere. Quos reuera qđ modicū seu paulum sapientie
mundane qđ hic regit gustat. indebite. oculi q intellectus
plus debite illuminant. populi. vitia. ipsius. confusio. et affe
ctus affluentia bonorum temporalium cordis et sensibus. Et sic
patet nostrum. q. mouet. etenim nos nil penitus. &c
dicit. Ille in mundo inuenit paulū eloquentie. Ecce et in
stitiam in ea fatis eloquentie fatue et garrule. Job. xxiij.
Et vexator me. quasi multis absq; spiraculo. q; lagellan
nouis irrumpit. loquar. et respirabo paululū. Item ih in
uenit paulum opulēte. Tota est sapientia mundi nō ē
nisi vnū paululū. licet fatui reputēt quid magni. Et istud
figurat Judicū. iij. Ibi terram pepit paululū aque. i. in
modo vite lucis. ille bibit. q obdormiuit et vomitus occisus
fuit. Sic vere sepe fit. q vñ homo vita. temporalis. et ama
rie inflammabilem in homo tibul. Iste mundo ille paulu
lum mūdane gloriositatis appetit. vere sacris id est excelsi
um salicastum ibi inuenit. q; de causa in vicio obdormi
endo mouit eternū mortis. Item ibi inuenit paululū pueri
tie seu demētie. Et istud figurat. iij. Reg. xij. vbi Beroaū
et omnis multitudo israel locum fuit ad roboam dicētes.
Pater tuus durissimū iugū imposuit nobis tu itaq; nunc
minue paululū de impio. &c. iugo et seruitute patris tui
quo sq nos seruat supra modū qđ quia nō fecit sine mo
ritur et impatiter respōdit ad eos. qđ dixit regnum suum
p malum gre. Item ibi est paululū vig. litis seu negligentie.
Unde boi pigro dicit Psalm. xij. Eloquio piger dormis
quādo consurges. i. termo tuo paulum dormis paulu
lum dormitabis. paululū. ocioz manus tuas. Dicit igit pa
ter suo paululū in bono sumit. et in malo &c.

Paulus. Cum paul⁹ qui interpret⁹ est tube seu
oculi. seu claui mirabile. aut electo
nis miraculū fuerit apostol⁹? Jesu xpi. Possum⁹ dicere q
q paulū possit intelligi. ibet vir perfectus. Sine igit lect
mur de beato paulo realiter et literaliter. sine etiā de quo
cūq; sancto ih nomine pauli figuraliter aut moraliter. pos
sum⁹ notare. q nos inuenimus scilicet Paulum

Per xpm electum.
Ei nos correctum.
Ad terra deiectum.
De terra erectum.
Quando subiectum.
Legatum effectum.
Loquendo perfectū.
Collatter obiectum.
Prudenter correctū.
In vincula coniectū.
Comptus affectū.
Judeis suspectum.
Ad hoc preclectum.
Ad celos erectum.

Dicamus igit q nos inuenimus
paulū celum clarum. Confitet en
q ille clarus. t pulchrus fuerat
ab eterno. Et ideo bonū temporis
competentia a domino est vocatus
Et certe Jesus ille christi fidelis in
pugnando fortissimus in periculis
t de martyrū sanguine gratulabū
multiplicator extitit. certū tamē est
q bene creditur facere. t ex ipso le
gis comitio alios ille trahere. ad
pugnare. Illi igit christi⁹ mentor
ordinat dicere. t errore ipsi⁹ insul
gere. Exemplo. scy alios. q rudem
mineram auri in limore digit. q quidem principio nihil va
leat aut apparet. tamen per decoctionem in auri pu
ritate. sic fuit de illo. Erat enim in principio sic dictum gro
sa rudis. t imperfecta massa. Et⁹ tamen q licebat dicitur
licebat xpm. elegit. t in auy purissimū. id est in vim plenitū
dinem conuertit. Unde de paulo post scribit⁹ Act. ix. Vas
electionis est mihi iste. vt portet nomen meū coram regib⁹
&c. Vide de hac electione. Unde ergo paulus electus.

Item vide paulū pene⁹ correctū. sicut enim post electi
onem barbam t pecuniā medic⁹ solet ipse terre t parū
ab impuro vindere. t sic medicinam vilem spernere. Sic
deus ihs primo elegit. q̄m q eundem per tribulationem p
cussit. et per compunctionem contrivit. t sic ipm correxit et
emendauit. t in virū perfectū. t medicinalem conuertit qđ
satis apparuerit supra. quando splendor de celo fuit cir
cum ad terram prostratus. lumine privatus. t surrexit cer
te solutus. t se conuertit cum. t correctus dicens. Se
bi supra. Domine quid me vis facere. q̄ si correctus sum
conuersus sum. t paratus sum in omnibus obedire. Unde
de paulo electo. t converso dicit Act. xxvj. Paul⁹ electus
sum tibi. &c.

Item vide paulū ad terram prostratum
Et cecidit enim sicut scribit Act. ix. qđ beat⁹ paul⁹ visa cla
ritate audita celesti voce ad terram cecidit. vidit primo ter
ram. cecidit supra modū. In q̄ notat. q illi q ad deū volent
converti. ad terram q̄ est hec⁹ infernū id est ad fundū humi
litatis. vel etiam ad terrarum memoriam debent venire. p
sterni lumine mundane sapientie privari. t se converti pote
rūt. t sanari. sicut versus citū p affectionem origi. conversus
et glorificatus. t alios legati. t apl⁹ ordinari. Quere inde qua
li. &c. est. Illi ipse est q dicit de seipso. Roma. j. Paulus ser⁹ Jesu xpi vocat⁹ ap⁹ segregat⁹ in euāgeliū. Ecce
vide paulū ad terrā vocari. et inde liberari. legatū effici

Item vide paulū loquēdo proficere. Q̄ patet disputan
do contra iudeos. t gentes. qñ ingressus synagogas ipse af
firmabat. qđ hic est xpus. t confidebat. t confidebat in de
o Act. ix. Item vide paulū stanter obiectū nulli eū
timebat. q̄ p fide t veritate se obiit⁹ opponebat Act. xxiij.
Confide ergo paule. qi. t rome te oportet testificari Act. Unde
de quodo arbenis confunctor se bene patet Act. xvij. vbi ait
q stans paul⁹ in medio aropagi ait &c. Item vide pau
lū prudenter correctū. Prudenter enim se excusauit quā
do principem legis maledixit. quod vere fuit. Percutiet te
deus paries dealbate. quia sic⁹ paul⁹ thuius subiungit. Et
scribum fratres qi sunt secundum carnē &c. Item vide
paulum in vincula coniectum. p̄ christo enim sustinet se
pissime t vincula t carceres. Unde Act. xxj. dicit q ille p
phera agabus accepit zonam pauli et ligauit illi pedes et
manus. Dixit enim est sancto. sic alligabūt in hierusalem.
&c Act. xxvij. Unde⁹ paul⁹ rogauit me. &c. Ité vide pau
li tormentos affectū. Ut ipse dicit. ij. Cor. xi. Terrigio et
fuit semel lapidat⁹ fuit &c. Et Act. xiij. Lapidantes
paulū traxerūt extra ciuitatē &c. Item vide paulū indere
spectū. Et est magno timore. ppter illū t puellarū t pdi
cationē sollicitati ne regno pariter et sacerdotio priuarent
insurrexerūt vno animo in paulū. et adduxerūt eū ad tribu
nal Gallionis p̄cōlis dicentes q̄ contra legem pladerat
hominibus colere deum Act. xx. Sed dulcis gentis obstina
te pondera. sicut qđ fanum fore fuidē ga ne fierat impe
dire et pinere nequiuit. Item vide paulum a deo pos
tectum q̄ sic⁹ ipse in ostib⁹ precedat. ipsiq; consolat.

bare ⁊ confortabat. Actu. xvii. Per omnes plate. et oc. fari affidere re operabit. Et sic vltimo vide pagi. ad celos ascendit. Lu. nono. qi. i. Cyrenius vidit ei post mortē in. damus verbe lumine vna ei petro in gradiente verbi clicat ipōne artificat in epistola sua ad Ebreos. Et hoc de paste sufficiat. ⁊ multus potest materia dilatari ⁊ hō pi scriptā materiā ut ps paulus fuerit pe cōmendari ⁊c.

Par. Nota q; ei par nihil aliud sit nisi Cassio. sup ⁊ Ioā. ⁊ concordantia in bono tranquillitas ani. ⁊ ordinata. Possumus notare q; par in quanti ē virtus sang ligitur in bono. Par est malorum non ē ipse par. Ysa. ult. ecce ego dabo Cassio. sp ei pacis lingue. ⁊ ei bellum nō habet sili certe. Primo igit se pace habuit. ⁊ deinde se pace malos alios ē odien. Notem⁹ q; ē scriptura inuenit

Interior	Prima	pfectorū.
Par Exterior	Secūda	est par bonorū amicorū.
Superi	Tercia	beatorū.

Par prima facit animos tranquillitate. Ista est ē par pfectorū. de qua dicit Aug. Qt par ē seruatus animi in quillitas animi simplicitas cordis ⁊c. Dicit ca. j. Ista dit ebulla par qui ipe in testamēto suis discipulis derelicte dicens Joh. xiiii. Pacem meā do vobis. pacem relinquo vobis. Par secūda tollit hois inimicitias. Ista ē est par cōcordie amicorū ⁊ charitatis. Et de hac dicit Augi. v. q; par erat inter Dauid ⁊ Jonatā. Par tercia facit cives in. ei dictat. Ista ē est par super affluentie ⁊ delicie. q; Dauid q; penas fruit. de q; Jo. xvi. In mūdo pressuras habebitis. in me aut pacē. Dicam⁹ ē q; q; nō par accipit. Par ē etna. Habe vellis ⁊ fruamoia. Sicut est volumus q; ē Habe amicabilis ⁊ amorosa. cor ipa naturalia sine pa. Habe delectabilis ⁊ gratiosa. ce non cōsistit. dominio pace debemus solere debere ⁊ corripi. Sicut videm⁹ q; gēlis dicunt sunt in mūdo inimicis pacificare. consilia. ⁊ adequare. ipse mittam⁹ solet pōnere. Propterea alie huius celestis ⁊ vite eternis in aliud pientes mittit ruliat ⁊ corripit. ⁊ ora. ppter os ostipat. sicut de ligno pa tridio apparet in quo vicens cognitiua dentibus defunt. et ipse pres ligni ab inuicē recedūt. et in pulueri deliuant aīp cedit. Sic vere nec aliquod mūdi spiritale seu nec ci. mitas nec collegia. nec societas. nec cōtus possunt sine pa. ce cōsistere. quātus si illa esse cerit. necesse est p. hoies et octa vtil contra alii pugnare. et sic tota cōmunitas ⁊ cō. cordia cito deficere ⁊ perire. Celle est pho Ex. xxj. ⁊ Mathei. xij. Omne regnū in se diuisum desolabit. Et ois gens et populus in quo pacis sua defecit destruet. Quod bene si. gnat. Apoc. vij. dicit. q; beatus est fidelis in aqua rubi vt sumens pacē de terra. et vt boies se inuicē interficiant datus est ili gladi⁹ magnus. Et ideo ad pacē habendas et amandā nouit scriptura Zacha. viij. Veritatē et pacē di. ligite. vbi ostendit q; habendo pacē possit acquiri seu Sci ente cōmendo. Veritatē. Confessio quātudo pacē. Iniu. cior plentudo mūgitu. Et ij. Cor. xiii. dicit. Pacem habe te. et bone pacis et dilectionis erit vobiscū. Ite quibus vo bis adūrte q; par debet seruari et haberi. pter quatuor. videlicet. Propter mandati quod fecit. Pacē habete. Propter exemplū quod obtulit de pacis. Propter amo rem qui pacificauit nos. Propter beneficium qui recepit nri vobiscū. Per pacis est obseruātiam nos. Et requirunt in nobis grandis ancomitat. Pacē habete. Imitamur exemplum grādis vtilitatis quia sic ipse bene dicit de pa. cis. Seruamus coniugium iunctē charitatis. vinculum in qui. Parum⁹ beneficium immēse retributis. Erit vobiscum

Dico ergo primo q; par est seruāda quia ad hoc imperi. tur seu singulariter astringimur. Pacē inquit habete. Et. qui est discipuli debent seruare mandati dominis. Pupil li mandati patris. Filij mādati genitoris. Hereditis mā. dati testatoris. Milites mandatum imperatoris. Sic pfi ani ⁊ fideles debent seruare mandatum euangelici legisla toris. et agricolarum et imperium saluatoris. Cum ergo sit scipiat pacem habendā. Dico q; ipsam debemus habere sine rapina. cuilibet odij vel ingij ⁊ implere ingiter ⁊ re nere. Pacem inquit habete. Mar. ix. Habete in vobis sal. et pacē habete inuicē. Et bñ dicit sal. quia vere sicut sal in aqua possum damnum nō facit nec fruduentū. immo ei aqua se iuncte ⁊ ei intime se shigit. in igne aut possum solet frepere. ⁊ inde fetore reddere. Sic bono pacifico ne modum quando aque ad est alicui se cōtra. ⁊ dilangit vel nocet. quia aque multe populi fuit. multi Apoc. xvii. Non solet per lingua reprobere. nec alicui per ei cordiam redire. ⁊ magis ipse pacifice seruire. ⁊ in om nibus conformare. Habete in vobis sal. id est ad similu. dinem salue vos alios pacifice cohortando. ⁊ pacē habe te inter vos simul conseruando. Roma. xij. Si fieri potest quod ex vobis est cum omnibus hominibus pacē haben tes. Ab igne aliquid est a multo ⁊ igneis peccatoribus nos refugere ⁊ eorū amicitia pacem ⁊ colloquium abhorrere. si. cut⁹ illud Hiere. xvj. Auferā pacem meam a populo isto. Illud tamen est contra multos similes sal fiat⁹. Est enim in salsis quibusdam gentes salse quod in aqua non deficiat nec liquefit. sed magis in aquam positum ibidem fit. et pit. et pitat. ⁊ inde multe anp salsat. Quod mirū est. In igne vero positum deficiatur. ⁊ quasi igni amicum aliquē frepitum non amicum ibidem penitus eliquat. Sic vere multi fuit bodie pacis inimici. qui positi in aqua. id est in societate bonorum ⁊ bona non essent crepitare. ⁊ lites ⁊ ri scordias generare. Quia sicut dicitur Exod. xvii. Non est pax impiis dicit dominus. Quia sicut ibidem dicitur. Im. pō facit mare feruens quod quiescere non valet. Item li. cet dicatur Exod. xxvii. Qui peccato turbabit amicos. ⁊ in medio pacem habentium immittet inimicitias. Et alios enim videntur dicere illud Matthei. x. Non veni pacem mittere sed gladiū. Dicere tales ignibus. id est malis ho. minibus corruptis contractibus et inflammatibus. lapi. nosis vel rapacibus adiungamur. cum illis pacem inire et fedus. nec ab ipsis relinqui aut recedere. ita q; tales possunt dicere illud gl. Cum his qui oderunt pacem eram pacificus. Quia pacē dabo meis sunt qui cum bonis et pacificis non possunt pacifice viuere. cum malivolis et im. pijs solent pacifice conuenire. Non sic sed pacem habete. sicut cum bonis non cum malis. Quia sicut dicit Hiero. libro iij. in Iouinia. bono Sicut bonorum concordia firma. tatem tri cordia est amanda. Ideo precipit Ephesios. iij. sollicti seruare vnitatem spiritus in vinculo pacis. Ad hoc facit videtur facere q; dominus post resurrectionem suam ter dixerit pacem discipulis inquiens dicens Johā. xx. tribus vicibus. pax vobis. Ad notandum q; tribus no. bis imperat. triplicem pacem habere

In corde.	Cum ore.	Cū operibus.
Pacē In ore.	Pacē Cū gemo.	Pacē Cū mundo.
In opere.	Cum seipso.	Cum proximo.

Pacem ergo habere Job. xxij. dicit ergo ois habere pa cem ⁊ per hanc habebis fructus optimos. Unde si vis no te q; si ille vocabula pax vobis ostenditur et per vobis et fructus bona. videlicet. Interiorem tranquillitatem. Pax. Exteriorem vtilitatem. Vobis. id est ad vtilitatem vestram Exteriorem concordiatem. cum proximo. Pax vobis. Et enim par cordia ⁊ consciencie quietatis. Pax. Fructus et opulentie procuratus. Vobis. Vestis ⁊ amicis repera. tus. Et hoc ostenditur cum dicitur. Pax vobis. Super⁹ si vis potes videre pro fectionem. scilicet quomodo per fignit animi tranquillitatem. Item de vobis quod signifi. cat voluntatem ei scilicet q; est varia causas plurales nunc ni. Pacē. q; per pacis plura bona nobis ventur. Et hic no ta si vis voluntate que per pacem nobis datur. Et ideo ante apostolus. ij. Thessalon. iij. Ipse pacis det vobis pacē. Par ergo vobis. Unde precipit ipse dominus Matthei. v. In quamcunq; domū intraueritis primum dicite. Pax huic domui. ⁊ si ibi fuerit filius pacis requiescet super eum pax vestra. Est igit par habenda. quia ad hoc singulariter astringimur. Secūdo est notanda. quia ad hoc exemplaris inducimur. Et illud est pcipū ostendit ei vi. Deus pacē q. d. ipse nobis dat pacis exēplū. pacē venit ⁊ seruauit. Quia sicut ei Ezech. ij. Ipse est pax qui fecit vtraq; vnū

Ipse enim pacem venit.	Et ideo bene dicit debuit.
Pacem venit.	Deus pacis pacem dico
Pacem potuit.	tenuit Baruch. v. Ysaie.
Pacem debuit.	hec nomen tuum pax in

Ihesu. Item pacem venit pō. Loquetur pacem in plebem

sum. Et Zacha. ix. Loquet pacem gentibus. Item pacē
pacibus Job xxii. Pacem meā do vobis. Item pacem ha
bete in. Regū iii. Habebat pacem ex omni parte. Explo
igit dei pacem vbemus habere. t ipsam ex diligentia ob
seruare. Superiora ei sunt exempla. t regule inferiorum.
Et ideo sicut videmus celū. t sydera pacifice se habere
vnumquodq; dē loci suum pacifice tenere. t alios alteri nō
nocere. (quia sicut dicit Job xxv. Deus facit concordiam
in sublimibus suis. Ipse ei deus q̄ cum angelis. t sanctis
suis pace perpetua perfruit. t eterna concordia iocundat
quia sic scribit Roma. xiii. Vbi est regni dei cibus. t po
tus. sed iusticia. t pax. t gaudiū) Sic. t nos p̄ modo nostro
debemus pacem seruare. t eam non offendere nec turbare
Deus namq; pacis. j. Thes. v. Deus pacis sanctificet vos.
Et alibi. q̄ deus qui dat vobis pacis. quis poterit si
ne deo nulla pax est firma. Deus em est vt lapis an
gularis qui duos parietes simul iungit. t sicut clauis reflexi
bilis qui omnes lapides edificij in vnum colligit. t confir
mat. Et sicut concretū parietis q̄ lapides aggregat. t pacē
Et breuiter sine deo nulla est pax firma. vt dictum. nulla cō
cordia stabilis atq; firma. Et ideo mali qui deū pacis seq;
nan habent pacem veram. t foedam non obseruant. quia
illa solus est qui illuminat eos qui in tenebris sedent. ad di
rigendos pedes eoꝝ in viam pacis. Vide rogo te inter ma
los ecclesiasticos si pacem habeā. certe nō. q̄ tanta ambitio
ne sunt pleni. q̄ nullus loco suo. quo est contentus. Et sō
sicut ponit in libro Guido Metamorphoseos. Clementia
antecessit ceteras virtutes. t locata solebant iniucem pugna
re. t bora mollibus. t gratia letabus obstare. t hoc quoti
die erant confecta. Nam letis erant deorsum. grauia sur
sum. Sic vere bodie est. q̄ omia videntur esse turbida. t cō
fusa. Nam q̄ sues. t ponderosi. peccatores sursum bo
die in dignitatibus collocant. leuiores. t fideles deor
sum in tribulationibus. t angustiis detrudunt. Et sic
ecclesia destruitur atq; euertitur. Decre.
xii. Non est pax vbi nec carni. nec vitiis. Unde etiā q̄ ma
lis secularibus si habent pacem. certe non q̄ pacifici sint
exterius vident pacem. t q̄ spiritualem habent ipsi tamē in
terius magnas guerras. t tentatiōes sustinent. Pugnāt enim
in ipsis diuerse affectiones. q̄ sic.

Prodigalitas vult expendere vt beneaf.	Deus q̄ quot pugnę sūt in
Parcitas vult reuerere videatur.	eis. Et breui
Luxuria vult quiescere. vel cessare.	ter dū q̄
Auaricia vult laborare vt faciat.	dū pacē q̄
Negligentia vult dormire ne fatigef.	cognoscere
Iracundia vult vigilare vt vindicef.	nō est nisi
Superbia vult alcendere vt dominef.	qui in celis
Inuidia vult defendere vt contristef.	est. Mali
Castrimargia vult desudare vt replead.	cū q̄ be nō
Ypocrisis vult clamare ne cōdemnef.	beāt. Hec

re. vel. vii. Et Exo. xiii. q̄ dicebat pax pa. nō erat pax
q̄ vere tales. q̄ sic exterius pacem habere videant. immo
di multos discordes patiunt. Et notum est quibus locis nō
habent deum pacis. q̄ sicut ait Ephe. ii. Gentiles euangeli
sante pacem his qui longe fuerunt. t pacem his qui prope.
Ille est ille adamas lapis reconciliationis. q̄ sic. q̄ ille per
gratiā filij sui dei pacem nobis. t inter nos. t inter se nos
reconciliabit. ebenezabat. Zacha. vi. Consilium pacis erit inter
ambos illos. Si vero illi lapides. q̄ peccati pōderim. fa
cim. t nobiscū. t cū gentib. t cū q̄ pacē. t charitatē amit
tentes. Dicā sicut dicit. q. Madeo. iii. Dixi regibi. pacē
impossibile est pacē quare negacis. Habeam. igit pacē
q̄ ad hoc exemplariter inducamur. q. sic. ipse deus q̄ est
ne pacis nobis dat in exemplū. Certo est habenda pax
affectionis. q̄ per hoc cordialiter plangimur. Et enim
qui pacem inter se nō habent vix aut nunq̄ possunt se cili
gere. Illi sūt qui iniuicem pacem habent. solent facilius se
amare. Pax est mater et amoris. Quia ei sicut videm.
in naturalibus. Illa que nullam inter se habent repugnā
tiam naturalē inter se habent amicitiā et cōiunctionem. Immo
sunt paria similis conditionis. sicut est aqua. t aqua. sunt
vt cōmuniter facilis commixtionis. Et econuerso illa que
sibi in natura cōtrariant. sicut est ignis. t aqua. nunq̄ sibi
mutuo se cōmungunt. Sic vere inter homines illi. q̄ nō
habent inter se contrarietatem aliquam discordie. sed ma
gis conformitatem pacis. t modo sic. solent esse faciles cō
iunctionis. id est facilis delectationis. t amicitie. Illi vero q̄
per odium inimicitias. t discordiam sibi inuicem contrarian
tur. nunq̄ per verum amorem vt communiter copulantur.
Pax etiam amoris generat. sicut ignem ipse regat. Et
leticiam inquit pō. Pax multa diligentibus legem. t non
est illis scandalum. Et Gal. v. scribitur. Ut fructus spi
ritus est charitas gaudium. pax. patientia. &c. Ille enim
sunt quatuor fructus fine spiritus sancti videlicet.

Charitas que sui ipsa. t amabilis.	t obsequia. Pax
Gaudium que suis leta. t iocosa.	feruenter amant
Pax que sui valde grata.	Deo inhiet cō
Patientia que sui valde tribulo	tinue. Certa tri

nē se cernunt. Quarta vo breuē ministrant. Charitas se
inuicem amat. q̄ verum obsequium. Gaudium cantat. q̄ gra
tiarum actionem. Pax se affectibus amicabiles. pllat per suę se
renitatis affectionem. Patientia vero obsequia obsequi.
t ministrat per humilem obedientiam. t subiectionem. Et
breuiter pax est vna domicella que semp vult cum amore
vincere. cum gaudio vbique stare. t cum patientia habitare
Et ideo Augu. lib. de verbis domini. ca. xvij. psalterium lo
quens de pace dicit. q. pax est firmitas mentis tranquilli.
t ac animi simplicitas. vinculū amoris. et gaudij cha
ritatis. Hec similitudines tollit. inter cōpinia bella cōpescit
fugbos celat. bumbles amat. discordes fedis inimicos ci
cudat. Et cetera multa pulcra. q̄ de pace memf. diuide
cum supra. Patet ergo quemō pax est habenda. q̄ per hāc
cordialiter copulamur. Quarto dico q̄ ista est habenda
q̄ per hanc spiritualiter vestimur. Ecce inquit vobiscum ego. f.
deus vere pacifice vultur. t cū eis spiritaliter habitat. cō
rum pfectū adiuat. t frequentat. Dū etiam apes inuicem
frepunt. t clamoꝝ. t discordiam facium. signum est. q̄ rex
vult alucare timinere. t ad locū alū se transferre. Sic ve
re rex noster deus alucare cordia. t federatis animis. vbi
tres. t discordias ois semp. Ille enim locū pacifici solet
eligere. t diuinis pacificis p̄ fam habitare. Facies est ei
in pace locus eius. t habitaculum eius in syon. Ibi elegit po
tentias arcum. scutum. gladium. t bellū. Ecce inquit vobis
cum Ezech. xxxiiii. Faciam cū eis pactum pacis. hoc. dūs
Deus est. cū dedicatus ois. q̄ in loco pacifico vult deus
re. dicere illud. p̄. In pace in idipsum dormiā. t requiescam
Pacem igit in nobis habeam. re. cū apud nos despicam
tantam. Ista est illa vna virtus. t vna domicella valens.
que ipsum in tanto ira. solet opinie vincere. Ista est illa

Pulcra et gratiosa.	Dico ergo q̄ ista ē pul
Diligens. t amorosa.	cra. t gratiosa. Glo. xxxiii.
Habundans et copiosa.	Decidet pellis mea in
Fortis et virtuosa.	pulcritudie pacis. Ibi
Sapiens et studiosa.	diligens et amorosa. q̄
Leta et gaudiosa.	Iudaia et pax obsecta
Clara videns. q̄ luminosa.	te sunt. Ibi habundās
Diuinis placita et speciosa.	et copiosa. q̄. Oriet in
Dis secundans. t odi obsequiosa.	diebus eius iusticia. et

abūdantia pacis. Ibi fortis et virtuosa. q̄. Fiat pax in vir
tute tua. Item sapiens et studiosa. Prou. iii. Pax dei exu
perat omnem sensum. Item leta. t gaudiosa. Eccli. xli. Pax
q̄ eraliter in creditum vita. Ibi clara. t luminosa. Baruch.
iii. Discere vbi sit lumen oculoꝝ et pax. Item placita et spe
ciosa. Psalm. xxxvi. Custodi innocentiam. et vide equita
tem. quia sequentibus pacē erunt nouissimis pacē frue
mur. Item secundans. Iob xi. Sicut ichus in me
dio et dixit pax vobis. q. d. pax est illa q̄ concordat et mōfi
at inter gentes. Ista ergo domicella q̄ tot habet bonas cō
ditiones. dēt pacis amicū sui. nobilium retinebit. et ipsum
plenere ne nobili necessario contrabe. Ecce inquit vobiscū
Et sic dilectum potenter tenere illud. Mat. v. In pace et
equitate ambulauit mecum. Et sic patet quomodo pax est
habenda et seruanda. quia facilior per istam vitam efficit. f.
Et deo specialiter vitamur.

Inter nos cordialiter copulamur.	Bene ergo dictum est
Deo exemplarie obsequimur.	pacem habere. et eam
Modeste efficaciter agimur.	pacis et obsequiosam
	vobiscū. Et sic. Thes.

ſo Deus pacis det vobis pacem. Amē. Ex multa eo pa
ceps ſolemus notare ſm Aug. li. de anima libro. 4. ca. 42.
q̄ ex triplici malo ſit imperfecta pax. Videlicet pax

Eſtimata. Eſtimant paces multi ſeculares. Igitur
Simulata. Simulant pacē falſi regulares. ita pax
Imperita. Imperit pacē impij paſtores. eſtimāt
a nobis nō? Simulāt a nō habentib? Imperāt a nō te
nentibus. Illa ſunt verba Aug. vbi ſupra. Eſtimata ergo
q̄ eſt q̄dam pax q̄ eſt eſtimata. Et eſt ea pax impioꝝ. ſed
tanta ſ̄ppetitas malignoꝝ. Illi eſt nō ſunt in pace vera
cēr? eſtimantur. Eſtimant eſt ſe eſſe in pace dicētes veraꝫ
ter ſunt in guerra. Guerra eſt ex motu interſ? ſuperbie
t̄ ſtultitia ortorum labet. t̄ anguſtia. perturbatio mētis. t̄ mo
tus violentus. De guerra mentis dr in ꝑ. Illi eſt pax offi
bus meis a facie peccōꝝ meoꝝ. De eternali dr Ezechie. vj.
Simulāt contritionē ppli mei cuctiōe pax pax. t nō erat
pax. Quia pacto falſo dicunt pax pax ingrō credunt in
q̄libet eſt pace. t ſic in veritate nō eſt pax. q? nulla ē ibi.
q̄ in modo ꝑpetuat? ſ̄m magis dr ſit de magis. q̄ de pa
ce. Ita pr̄dic. Exce in pace amaritudo mea. De guerra ve
poſteriora. Secūdo modo dicit. j. Theſſal. v. Cū dixerint pax t
ſecuritas: ſequetur? eos ſupernē interitus. Et in. Fugit. q.
Illo oculos cautos cum pacifice adſpexero. Ita eſt ergo
pax ſſimulata de qua videbat loqui ille rex Ezechie. q̄ ſi
dr. Cū ſit pax in cordibus meis. Secūdo dico q̄ ſpur
ſiata. q̄ vere malis ſit q̄ fingāt ſe eſſe pacificos. t modi
ſtos. ꝙ ſint ſolerciores ſeq̄ t rebelles. Et iſti ꝓ̄ dubio ſ̄t
Hypocrite. t ſuperbi. Ex hypocrita pr̄s. q̄ pacē.
Falſi boies t pacifici. to ſth̄ fiant ſe eſſe pacificos
Simulatores. ei ſint neceſſarii. vñ in ꝑ.
Falſi amici. t adulatores. Nihil ꝺ̄cy pacifice loq̄bā
tur t in cordibꝰ corꝝ loquuntur dolos cogitabāt. Ex p̄
dictoꝝ patet: q̄ peccto illi fingūt ſe eſſe pacificos vt me
lius poſſint nocumēta inferre. Hinc vulpes ꝺ̄ fingūt ſe mor
tuas vt poſſit animalia decipere. Exēplo illius de quo dr
in. j. Macha. vij. q. loquī? fuit iudas etā pacifice ei dolo
ſe credidit ei t poſtea irruit ſup illos. De amicitia ve
re ꝓ̄s. q̄ peccto illi fingūt ſe eſſe pacificos t benignos vt
ad ꝓ̄ditoꝝ vel benefacti aſſumāt. Cum eo introducti
fuerint t ingreſſi. nūquā pacē ſolēr nō ſentiūt. Illos de
q̄. Pſal. xxj. Pacificus nō ē ingreſſus eo? t q̄uis apſ̄ſtus.
aut pacificus. q̄ ſcā illi ſunt pacifici in ingreſſ? ſimiliter
ei filii nō pacifici. ſed magis odioſi. t iniqui. Habet ij.
Pacificant pacē t nō erit. De falſis eo amicis dr in pſal.
Cum eo pacis meę in q̄ ſperauī: magnificauit ſup me ſup
plantationē. Illa eſt q̄ pax ſimulata. Quīq̄ dico q̄ eſt
pax impia. t illa eſt pax quā principes t magnates im
perii ſubditos ſuos nolūt eis q̄ rebelles contra eoꝝ ꝓ pa
ce ſuā poſſent tyrannides quas imponūt. Illa eſt pax volū
ta ne quis j. Macha. vj. Protexerūt arma ſua t fecerūt pa
cem. Illi eſt volūt q̄ ſubditi ergā eos pacē habeāt tamē
ad

lua veritas effundet. Et aduerte q̃ peccati viaꝫ coluber
Duas vias ano nõ cognoſcit. quer ſubtilꝫ ſubuertendo.
q̃ facilter colligit. Et inde dicit coluber quer bladiendo
delectato eñ. q̃ amice mendet peant. t pia gr̃a venenoſa
tentatõe. q̃ grauiter ipmoueat. t acuder q̃ ſempiter-
nam dãnatõem. Jſte eñ coluber ſolet ſubtiliter inhiare.
re. Cũ eñ hõ pẽ cauere. Et ideo inter tria q̃ erant ignota
Salomõi ipe ponit. (Prouer.xxx.) Jnam colubri ſup pe-
tra. Jſte ſic coluber ſolet bladiſſime adulare. Jdeo ſunt
octi eñ Prouer.xxiij. Ingredit blande. q̃ Duas ſunt vi
Eccl.xxv. Jſto eñ caput negoꝫ ſup caput colubri. Jst ſolꝫ
per tentatiõem mordere. Eccl.x. q̃ Qui aſpar ſepẽ mor-
debit eñ coluber. Solet ꝑ damnatiõem mordere. Et inde eñ
q̃ coluber morſi alios colubros peccant. t inde in ver-
gam pueſtus fuit. Sicut ꝑmiſ. Ero uis. Ad hmoꝺi q̃
coluber. i. peccati colubros. i. peccatores denotat. t ſi ei
virgam eterne damnatiõis t verbera cõmutat. Ecclꝛ.c.
Fuit ſcut coluber in via. ſcilꝫ in ſemita. mordens ve
quilus equi vt cadat aſcenſor eius retro. Peccati eñ ergo
coluber vultus colores. t verba t obſcuritatẽ oligere t
inducere. Peccati eñ vite in verbis. t in occulto ſpiritꝰ
occultꝫ nutrit. Et ideo ſolet obſcuratꝫ ignorãtie inducere
vt ad modũ latrõis eius nõ cognoſcat. poſſit in mẽ
te ſecuriꝰ habitare. Vide fugas de colubro in ſimilo ſuo
Eſt eñ peccatum ſicut nebula q̃ aerem confuſe obnubilat
Sicut fumus q̃ oculos denigrat t obſcurat ſicut
nox. t ſicut verba que rati mũdꝰ obumbrat t obſcurat
Mala ꝑorto vbi eñ peccati abundãcia eñ error. t igno
rantia. t vere. t diſſorte cognitio carnis. Dicit. ꝓ. c. el
legens eñ ſudꝰ. Effrayem. abſcondũ eñ peccatum eius.
Et bene abſcondit. q̃ ſo ſicut cecitas in tantum ocãlos
q̃ nec alias recte nec ipam tenebrã poſſit videre. Sic pec
catũ ita obnubilat hoiem q̃ nõ ipm peccatum ſui videt
necẽ aliꝰ. aliꝰ ad peniteñ. ad ſalutẽ. Et ſic bonũ ſi
ce q̃ peccati vitandum eñ q̃ inter mundi mentiũ dare ꝺ
gnoꝛis. Coluber iuꝑ. Tendo duo q̃ peccandi eñ ꝺa
mnũ ad mentiũ dare. veritatis ſcientia ſalutis. Et hec
obſcudit cum dicit. Fuge. Non ꝺ quis eñ fugere nõ ꝑ-
ſequatur. Et quia dicunt. Fuge videtur ſupponere q̃ pec
catum non ſequit. t inde. Et ſe peccatum inſequit ꝑ
catorem. qui eiꝰ peccatũ ꝑ ꝓpẽ fugere cõſilium non

mundi vanitas. Et si vix aut equo merito mali vitantur anxie pauidus q; peccata sunt culpe sunt pauce carne-na que pium animum reflexa a regula aut a rerum vitio clari. Hic enim ascendit cum celi. Scriptura fugitat. et alte volando fugiat se extollit. Sic vere mali in hoc mundo parti habet de carne. Inde pectatis. multis habent de pluma. vane a volatilis quia mundane. Postq; et eo habet aurum q verba lasciuie. a scutum q verba detractionis in quorum. Ungues. i. mores habet acutos a pungentes q; simili rapacitate. aurum vero q vicia pectoris a detractatis. Hi innocentes boni sunt q vitia crudelitatis fugiunt non tñ amant q vicium inuidie a malignitatis clare vidit q; ubi mitate inuidiam fugiatur. Giraffine volans q; alis ceu fuplice a vanitate. a q; obtenta mundane gloriz a signat. et bonus in eis? ibo per cognitionem peccatoz. vicz quidq; pap habet de pectate. multa de desperatz. Jn ore parua a ventre. in manibus plen? est de rapacitate. Hō gaudet in bonoz societate. ergo pauper plenus est inimicitie de primo dicit in pl. Pauit videbit a timebit. omnis? sues fremet a rubescet. Quando multi habet de desperatz. pl. Pauoz in seculo obtinuerit omnia. Quando in eo parvo habet de veritate. Eccl. 9. Vita pauoz multi? obligat. Quando in mundi? plenus e rapacitate. pl. Ecce pauoz ledendit aream. &c. et fugatent in occulto ventos eoz. Quando nō gaudet in bonoz societate. Eccl. 30. Si cōm unicabis lupo agio aligt. sic pauoz multo. Hō ergo pauper plenus est inimicitie. Observabit pauoz multi a fret mo ultare eum. Illi sunt q; auoz rapacit. q; in mundo magis honorant. a magnatib? ponunt. sup partes honoz. a vulgi. Hō honoz dilatat similat. q; quādo meum fuerint in tempestate intent. gaudent. a cor. gloie faciunt. ad mi bili vocatur. Et ideo bene placet Deo. ix. Hō odit glo riā a opes pectoz. nolus est q; fuera fit illius subuersio. Et bñ nat nō zelet. &c. Quis te coartat q; quis videam? pectoz gloza mundi affluere. opali fulgorate gaudere. a fe culari significatur fulgere. illud tñ a bona nō est zelandum. ad applicandū a apprendit? pectoz pectoribz. a fugitiū Et quare Lucę q; nolus que fuera fit illius subuersio. Sonoles. est amica ei ionas perit a sine me vult zonas que pectoz tuit. Deinde in q; q; in habitudine mentis apparens mihi in eadē forma a figura a modo modo q; ch apparet cum alia imone qui in sime diligere compo hitis. Propter pectit. a flamm ignis? sibi apparuit ignis et flamma multiplicauit. a ei que huiles rogauit ut subniaret. Obsecro q; tales se ronem crabebat q; se sibi spaliter ob ligabat. Quis ei dubitat pectz p ramen intelligit ac ram. per pectoz intelligant ignē qui pectoz zeri ipm infla mat. Congruit ei fabula ppolito nostro. Ista ei fenelon figure simplices inno q; sime videt ingerere. Deus diligat ne sigat bestias. quoz apud fanaos ne? videt diligere in qualib? vas ete tanta pspicitate gaudere. Horrenda illud est certi q; ante vos tales q; ad talem apparentia ma gis diligere q; ro magis eis fauorabile se effendit. cito male rem fulminabit. a damatione eis inuitis. a ideo fenelon ait. Si ego inimicus. i. mundi gloza beliderer. a q; vos ta lem se sibi qualē? inuitis? se offendit offendat. famose est. q; pectoz si vera. si facit. q; fulminabit. a in inferno perpe tuo condemnabit. Hō zelet. q; gloza mundi a opes pectoz. nolus est q; fuera fit illius subuersio. Et hoc ide est q; dicit Psalm. xxxiij. Hō enfulcet eos mū pectoz. a in pl. Ro li cruciant in malignitatib? neq; subuersio facientes inidias. Ejn ruinā sensi velociter ascedit. Potest ergo q; pectoz a vita recipiū. Terra mater q; pectoz a padis exeunt Regalio dico. i. ab obscūa padis. Gen. 2. Fol fuis radius repulsus solet planetas a stellas ornacas facit retrogra dus. Sic ei suo radio repulsus a sua officia mediate. et ramos pectoz. a fo cortate sua efficit. a ab obtentu pare dīsi retrogradus efficit ipse q; a paradisi gloza tanq; ab gremio repellit. Sic. xxvij. Secundum aliam litteram. Tol latur inp? ne videat gloza dei. vij. Deu. iij. Et subi? vie salvabit inp? a pauit vbi parebit. Hō etiam ipi pectoz pēt dicere dñs Deus. v. Jn ipectus nre tribulationē hec et pauit nra. pbabuerit bonū a nobis. Insula. n. bebemie nō admittit serpentes sic nec celi recipit pectoz. Hō q; ab bi

fuit pectoz nisi inuidet ei fuis socijs. q; si ei inde fuit fuit et pectoz. Rbaldi ei in scitu etiam nō admittat. q; si ei in ornamentis ei pellecat. Jsidorus. Nichil aliud Ecclesia vij. Pectoz a ricoz te de monte ten. Pes ergo q; ibi a pectoz exprimit. Quare dico q; pectoz ab inferno mal glutti. ent. q; sey infern? ei nore animaz malignoz. Glutti mal inde pectis manducat? q; sunt sollicitū esse apos a mundi attribere a ablendere. Sic nec infern? esse pectoz crūl glutire. Illuuies ei in aure sollicitudo apprepiquantes absoz bentur. Sic pectoz q; marchus? mundi inddere se regat recrud inferno amrabit. Mors ei pectoz pectibus. a mul ta flagella pectum. q; sicut et Ecclesiastici. Cognosti fuit es fyon pectatoz. Sic notat patet dominum. q; pectatores ab inferno crūl glutiūr. a paradiso retropellunt. a nūc de sui capiuntur. a deo desperantur. Et si vix pectatur q; mūl pectoz? q; ibi fut. f. Deus. q; pectz. et obstinatz. Jnnocentes. a rendroli. rendroles. et pessime q; ipo Scarabeus. a querulosi. rūm spūalis bonoz. vt Eccl. Jnuidiosi. a malignosi. xl. Error. a rendre pectoribz Pestilentes. a furiosi. conuertat sunt. Jsi. ei. xxxvi. Decipientes. a insidiosi. dant. a ignoratis. ps. Obscurabit pectatoz mētes. a Cubantes. a mentulosi bit pectatoz mētes. a Rubebit Pectatores. a peccatosi. sup eum dēb? suis. Jsi. ei. Jrridentes. a ambitiosi. uidus. a malignus. ps. q; dū Jncorrecti. a pertinaces. erat pectz mīlū. a ipm mori Tribulati. a callidi. ficare ei. Jsi. ei. pectoz. a sis riosus. ps. Pectatoz videbit. a irascet. dentib? suis fremet. a tabescet. Jsi. ei. occupat. a infidiosus. ps. Pectorit pectatoz lagnes mei. Jsi. ei. ut barbat. a tumultuosus. Ec. dcf. xxvij. Ut pectatoz turbabit amicos. Jsi. ei. pectz fer. a pectuosus. ps. Ecce ipi pectoz. a ab dare. q; in sibi obtinuerit omnia. Jsi. ei. inflamatus. a ambitiosus. ps. Flama cōsulte pectoz. Jsi. ei. incorrect. a pertinacius. Eccl. xxxix. Pectz bestie virtutis exterminem. Jsi. ei. finaliter ipe est condemnatus. a calumniosus. f. in inferno. q; ipe sicut vitat in ps. Longe a pectibus fulgoz. et ipe ore tuit? cond det cornua pectz. q; ipe bidit ab pectibus vsq; ad terraz. Mules aut flagella pectoz. q; finaliter ipe contra bon. dñi pectoz. a malign. Et hoc de pectoz. hec pectz generaliter loquendo sufficiant.

Pecora ¶ Plata q; pecora sunt parua alia sicut sunt oues. a capre. a sile. Et pro significatoz multiplicitur in scriptura. Hō per pecora intelligunt electi qui sunt sub pastorem. i. sub matre domino ch. stum. Dicam? q; q; pecora generale assumitur bonis et malis. Habet ei pecora naturale sub Familiariter inijnat. iectione. Gentiles affectuose. Mentaliter et occult. Animale cognitum. Primo ergo dico q; p pecora intelligitur dñi. q; sunt sub pastore. Quia ch. q; ei bonus et magnus pastor. q; ipe gregi suo pecora volant. q; sey sub pastore nro vel prelatoz in grege ecclie bñiter. a pacifice subiacent pastori. ps. Obtia subiecisti sub pedib? eius. oues. boues. vniuersa insup. a pecora agri. Et nota q; ista pecora. i. subditi habet a pastorib?. i. a prelat. Dicam? q; q; pecora. &c. Gregatim vniri. bent gregatim esse vnita Cute cudedi. p delectabem. q; sic. &c. Docte erudiri. bent in grege. i. in vnitate Pie enutriri. a aggregatione vnit. i. vi. Primū facit vera obedia. tute p charitatē a obedi. Sed scitu causa. vi. cendo. enon. q; sey charitas. q; Sed secuda data cognitio. la bona pastoz. q; pecora Deinde subita compassio. sua pū gr nro. Illud ps. Ecce q; bonū a q; iocūdū habitare frēs in vnū. Et de q; Eccl. xxvij. Dia pecora aggregāt. a amoenum? lapide. Hō ei bestie p vertū amoenū aggregant. nūc lapis. Leon. odi. a inuidie sunda subuenit. vnde Esaie. Sicut pec? eodar congregat vbi. Q; est cetera malicie q; per charitatez in vnū nō aggregant. imo q; inuidias. vodie alter ab altero ai nidentur. quapropter sepe fit q; a lupo symbolo p diuersa vicia intendit. Abacuc. ij. Abscidit te ouili pecoz. q; ad ea amouenda in ps. Mor. Sicut sunt pecora dñica gregatim vnita p dilectionē. Jtem vbere effectus cossidita q; odissionē. Prelati ei debent illos custodire: ne

per aliqd peccatū debūt subdi simoge penitēt. Unde Prouer. xxvij. Diligenter agnosce vultū pecoris tui. quasi ei ad pdicēt pinet sup pecora sua vigilem curā gerere & quales sint cognoscere. vnde ne pereāt custodire & sicā habeat vnusq in die iudicij qd sibi pcat ab eo dicī illud. pu. Ubi est qui dicit ouium est tibi pecus indicii nobis? Sūt & contra multos q illa pecora nō custodiūt. sīpa magis pertrahūt deuorare & occidūt. Judith. xj. Jam q ordinārūt interficiāt pecora sua vt eor sanguine bibant. Quis pot dubio bodie ē mlti tpis pastores q nō ostāt ouibus vt ad ēt ordinabūt vtiūtas facere. qđ possūt subditos lacerare. eos q rapīū occidere & eor sanguinē. i. eos qđē substātiā exhaurire. Zach. xj. Pastor pecora occisionis q qui possederāt occidebant. Non licet illa vendere cum ēt ea sedeāt p vsurā. Genesis. xxx. Jeroñ pascam & custodiā pecora tua. Item illa pecora debent esse clare erudita & vestīta. Sicut ēt pecora materialia debent adornari. Sic illa spūalia debent doctrina ritualis ornari. Genesis xxxiij. Fecit pecori & ouibus suis tugurū. Ecclesia grā. Fecit pecora & ouibus suis adaquabant pecora. Item illa pecora debent esse pcuciēta p compassionem q ēt pastores. q pdicāt nō solum debent pecora sua pcuere sed eorum crudelē. imo ēt debent q clemosynā elongando. Reg. xxi. c. Nolī rex mcab nutrire pecora multa. Qđ ēt contra multos q magis silent illa pecora corrodere & funditus facere & mactare. Ecclesi. xxx. grā. Cibus necessarius ad vitā homīs. Sic cibus. Ecclesi. xxxiij. Comedunt vocabula eēs infirma pecora. Non sic. sed illa pecora custodiant. crudiant. custodiant & vestiant. Dicit ergo q q pecora intelligūtur illi q sunt humiles subiecti. Scdo principaliter vico. q per pecora intelligit illi q sunt carnaliter inclinati. Pecora ēt alia animalia nō habent solum que carnis sunt fruūt. Et inde ēt q appetitus bestialis sine aliqua ratione vocatur in eos appetitū sentire? Sic carnales qđ animā non habentes carni obedīt & obsequūtur & appetitus eius sicut bestia pecora p sequūt. Exod. xxiij. Ptinguitur pecus illius. Et Scopelo. q. Erit humanus manis requies pabos & oule pecorum. Tercio sic vico. q per pecora qlīq mediocres. li. q sunt mixtūliter peccati. i. persone bestiales & ignorantes vie rōnis ad modum pecoris carentes. Et de hoc videtur. i. Pet. ij. Ut pecora sunt vocat pecora ignobilia &c. Unde supra de ouib. & greg. & pastor.

Pecunia ¶ Cui pecunia sit dicēdū pcedit que res generaliter loquendo vendūt & emūtur. & quotīq materia bonū pecunia fabricāt. Aliqua. n. sunt loca & regna vbi vere plumbi. vbi moneta fabricatur & auro & argento & alio metallo. Aliqua aūt sunt septentrionalia regna vbi pelles suis & pecoū portūtur in mercatū nostrum p moneta. Aliqua etiam sunt orientalia & aūtra in regno Vsterra que vocāt gadana fruba & fractura vasorū que fiunt de illa terra pro moneta ponūtur. Alij aūt vbi moneta vocatur papirea sicut ē in toto imperio magni capitanei. i. in thartaria & cathelech. Hinc ergo ēt q per pecuniā omnis intelligitur. q vō solū spales imo ētiā spūales. & ad hominēs & ad deūm. Hoc ergo q ēt pecunia

Uituperabilis.	Prima ēt pecunia bestiarum.
Reprobabilis.	Secūda ēt pecunia bestiarum benignarū.
Improbabilis.	Tercia ēt pecunia bestiarum pecudum

Primo ergo dico q ipsa ēt pecunia q per auaritiā colligitur. Illa ēt vituperabilis ēt. q infert laborem in acquirendo. Timorē in possidendo. Detrimentū in amittendo. Et ideo bene dicit Eccl. v. Qui diligit? & amare pecuniam. Auari ēt sunt sicut monedula que pecuniā summe diligit & pois in nullo sibi profuit. quam ēt furatur & absconditā. Sic vere auari pecuniā quotīq diligunt & absq hoc q sibi vel aliis vtilitatem faciant. quo in thesaurīs suis eā tūt & absondūt. Quarum enim non implebūtur pecunia. & qui amat diuicias fructū non capiet ex eis. Ecclesiast. v.

Et nota q pecunia illa ēt vituperabilis & illaudabilis multiplici ratione. Dicitur ēt ista auri pecunie.

Quia magne hominis libertatē.	Dico ergo q pecunia ēt
Offendit diuinam maiestatē.	libertatis subiugatiua. Et
Pessimū hominis voluntē.	alienatiua. & Pecunie ebe
Euertit ab ore veritatem.	dāt effe. Item ēt diui
Sollicitudinis fidelitatem.	ne maiestatis conditiua

Impedit oculi scientiam. Et inde ēt q dño angelo Raguel inferni penalitatem. Et inde ēt q dño angelo papalis Matth. v. Nolite possidere aurū neq pecuniam in zonis vestris. Jhs volūtatis infirmitatem. Qui eā habet plus de pecunia quā vult habere. Collec. v. Auarus non implebit pecuniā. Ecl. qđ fiat quia multi sunt ex missionē amore pecunie q in ipsa fiūt ex ea dēt. Sicut de fratre romano q pecuniam colligebat & templum sibi edificauerat. Petr. Dig. de obi. & mi. cap. xxxij. Item ēt ventura occultum. q. ij. propter pecuniā habendā multi sunt mendaces. sicut de custodibus sepulcri Mat. xxvij. Qui accepta pecunia dixerūt mendacē q̄ quin fuisset furatū. Item ēt fidelitatis extinctiua. Quia apparuit in vnda q̄ corupt? pecunia. quā dūm tradidit. Matt. xxvj. Proiecto ei pecuniā se suspendit. Ecl. ēt felicitatis impeditiua. vnde Luc. xvij. c. Matth. v. Difficile ēt qui pecuniā habent in regnū dei introire. Item ēt penitentie acquisitiua. q. ij. q. per pecuniā nō solum paradisus perdit. imo ētiā infernus acquirit. vnde Ecc. xxij. Pecunia tua tecū sit in perditionē. Illa ēt ergo pecunia bestiarum. Secūdo dico. q. inuenit pecunia bestiarū misericordiā & ētiam benignā. Cuius pauidabilis crudelitas & in miseriis pauperū in omnes templos & in necessitatibus patrimoniū. Joseph ēt fecit ligari pecunias i facia fratrū. Gen. xlij. Exodus. xxxiiij. fecerat edi q pecuniā ad fabricā templi reparandā. Sicut dicit. j. Paral. xxiij. Ille etiam q pecuniā suam nō dedit ad vsuram in psalmo xv. pertinet sanctus. Et ille q non sperauit in pecunie thesauris reperit beatus Eccl. xxxj. Sed tercio dico. q. ēt pecunia bestiarum perfectorū. & illa nobilis ēt aliud q̄ grano & vestibus cum q̄bus sancti viri requiem eterni meruūt. Et illa ēt pecunia duplex in qua regis eterni signum relucet. De qua script. iacobellus de Sancto Egidio. Pecunia autem duplicem sunt. videlicet &c.

Pellis Dicit breuiter q. ēt pelles sit illud quod exteriora inuolūt corpus. videt. q. ipsalter loquendo q pellem intelligant ea. ita q̄ que cuiusq possunt bonum actuare. & ēt q̄ic pelles animalis. sicut cortex ēt arboris. Accipiendo q pellem in bono & in malo. Notemus dicitur q. per pellem accipitur in scriptura

Uirtutis cōuersatio.	Primo ergo dicitur q. ē
Criminalis compositio.	pelle quam debemus acqui
Corporalis acquisitio.	rere. Et ista ēt pelles virtu
Corporalis dilapidatio.	tis conuersationis. que. s.
Mortalis mediatrix.	ad modū pellis eis interiora
Pena & pelles expingida.	cōgit exp. celat. Ista aūt p
Secūda ēt pelles ruinosa.	bonestatem debet esse depicta & diuersis virtutū depictio
Tercia ē pellis extēdida.	nibus colorata. Exemplo pā
Quarta ē pellis abscīdida	dicat q pellem bis vnquā co
Quinta ē pellis indūcta.	lorabat tepidam. & mixtā pul
Uel dic q pellis ēt	crimdine varians. vt sic pel
Conuersatio gratiosa.	lis nimis pretiosa in tabernacu
Compositio curiosa.	lo federis & in arcba que pel
Acquisitio copiosa.	libus aūtū subiacētis pelli
Carnis condicio fragilis.	bus etiam iocunditas operis
Mortis gustio lacrimosa.	bonum. sicut de tabernaculo
	exit Exo. xxvj. Et de arcba
Ma diuersimi sunt	Mūn. iij. In que pauidabi
sensualiter videmus.	lio nostra q̄ nos q̄ debem?
Pelles depingūtur.	ad modum illius arche & ta
Pelles equitur.	bernaculi esse nos spūaliter
Pelles extenditur.	vedimus debemus omari. &
Pelles abscīdūtur.	
Pelles indūtur.	

operiri pellibus iocunditatis que habent colorem celestem. Et ēt vocat bonestas celestis & sancta conuersationis. & pellibus rubricatis. i. exemplis martyrū & imitatione sanctissime passionis. i. Paral. xxvij. Arcba federis ēt taberb sub pellibus ēt. Pelles ēt que extrahitur de corpibus animalium mortuo. q. significant bona exempla facientium bonorum & sanctor. Illas ēt pelles. i. sanctoū exempla debemus accipere. & ipa per imitationem induere & de ipis obseruationem nostram depingere & ornare. Job xix. Circūdabo pelle meam. i. carnē meā vidēs & non aliena. Unde. Quod carnē ēt contra multos qui magis vo-

ſic habere pelles earum ⁊ manū ad ſui cōmunitū ⁊ pel
les arietum coriatas ⁊ rubeas. Q̄ exēplū ſanctoꝝ be
matis ⁊ leonis. Quidam ſignant in beroade q̄ interpſal
gloriam in pellibus. q̄ finaliter a vermibus eſt cōſumpt⁹.
Quia vere dicit⁹ q̄ in talibus pellibus gloriant. vermibus
malarū cogitationū in ſterm⁹ vel vermibus ſuppliciꝝ in
futuro miſerabiliter cōtradūtur. Job. xl. Vbiquid imple
bis ſagenas plebe eius. Et poſtea talis nō habent pellem
beneficij ſanctificationis. ſed potius pellem vilem ⁊ immūdā
et infamis conditionis. Ide ſ̄bus dicit Ezechiel. xiij. Cir
cūdans ſuit pellem mea ⁊c. Non ſuffitat habeamus bonam
purificationem. q̄ ifta eſt pellis quam debemus depingere.

Secūdo vide q̄ eſt quedam pellis quā debem⁹ timere
Contra ſignat circūſtantiā malarū cōſciarū. Ide q̄ Ezech.
xiij. Et macinare poteſtatis populo pellem ſuā ⁊ panibus vane
cum ſuis. ſic ⁊ vos potentes bonū facere cum ſtudiorum
malū. Nam ſicut puer nūdus ⁊ involutus in viliſſima pel
le que dicitur ſecundina. quam tamen nouit eſt q̄ quā
antequā ad vitam eternam veniat. Colabor etiam antequā
coronet ſolet pellem veterē exuere vt ſic poſſit nouā pel
liceri ſe vellire. Sic vere nos dim pellem male cōſuetu
dinis ⁊ malc puerſationis exuere debem⁹. vt ad viri gra
tie eternus ereamur. ⁊ vt nos in modo⁹ imonem⁹. Ad
hoc ſignat Leuit. j. vbi dicit. q̄ ſacerdotes vestiāta pel
le hoſtie arsure in fruſta conſidem. Quia vere ille qui vult
hoſtia nos fieri. debet ante ois pelle male puerſatiōis exui
et arma cuiſdā debent in fruſta conſidi. in viscēra bo
nis operibus occupari. Tertio vide q̄ eſt pellis qui ſe
bonus extendere. Et iſta pellis extenſus poſſit duo. Ifta
eſt cib⁹ vīg ad paupes p̄ elemoſynas erūdā. Pellis. n.
quidē plus extēditur tamē plus ⁊ melius ſonat. Sic pel
lis bonus ipalium ſe potius ad paupes p̄ elemoſynas ex
tendit. tanto erudē forme bone fame apud deum ⁊ ho
mines valdē reputat. Iobe ſuperne. Ela. Pelles ta
bernaculi mei ſuperdere ne parcas. Quod eſt contra
illos de quos dicitur Ezech. Vā eſt qui extendat cor
ſuū mā ⁊ erigat pelles meas. Vā autē non extendit ad
alios pellem ſuā. immo potius accōmodat alienā. Debet
ig. Q̄ elector tollens pellem cum velleꝝ eas ꝛc. Quarto
vide q̄ eſt pellis quā debem⁹ abradere. Et iſta eſt pellis
noſtre mortalis ⁊ carnalis cōdicōis. Ide qui dicit Gen.
iij. Q̄ deus fecit ade ⁊ eue tunicas pellicias in ſignū mor
talitatis ⁊ fragilitatis acquiſtate q̄ peccto eſt per primū
abradenda. Sicut eſt pellis ſolet multipli puncturi. quia
primo diuerſis aſpergitur. vt ſcr pli cadat. deīde cal
ce ⁊ pulueꝝ arboꝝ cōſpergitur. in aqua balneant ⁊ bume
ctant. tandē acutis gladijs abradit⁹. ⁊ ſic ad ſtrūendas
vel in alia negocia multiplicit̄ ꝑparant. Sic vere pelles
carnis noſtre debent ab amore ⁊ pulueꝝ cinis. ſcz memo
ria mortis ſedēs. in aqua lachrymaꝝ humectari. in ligno
q̄ crucis mortali extendi. ⁊ ab oīb⁹ ſordib⁹ peccati p̄ aſperum
pniam abradi. vt ſic poſſe ad oēm bonū opus parari. vt ſic
poſſent placere dilecto ſuo. qui dicit ſponſa Cant. j. Nigra
ſum ſ̄ formoſa ſicut pellis ſalomonis ſicut tabernacula ce
dar. Nigredo eſt pellis. ſ. habitus ꝑ̄ deſignat. vñ Ezech.
xv. Pellis noſtra quaſi ſybanus exuſta eſt. Quinto
vide q̄ eſt ſ̄dam pellis qui debem⁹ induere. Et iſta ē pel
lis memorie mortis. vel memorie peccatoꝝ. Pellis. n. eſt
illud qd remanet de mortuo aīal ſignificāte nūdā mor
tis vel memoriā peccati. q̄ ſemp debet in noſtro cordi⁹ re
manere. Ide pelliū ois fit cali amicus ⁊ deūtare
singula ⁊ arma mee. libri eiſ ang ſcripture. Quia vere ꝛc
talibus pellib⁹. Lac memoria mortis ⁊ peccati debem⁹ no
bis facere calciamenta ſubſidentis humilitat. ſedrantiā
mollis benignitatis. ſingula lapidis ꝑ̄ciosi ornatus
ſanctoꝝ ſolidamia patie ⁊ firmitatis. libros etiā. ſ. ſcripturas
ſapie ⁊ veritatis. Pelles. n. leonis dicit̄ ſedere ab amo
re ꝛc de leonare. pellis mariū dicit. figuras eſſe p̄ ſanare. pel
lis ſepentū dicit ad multa remedia adhiberi. Sic ſe dā
rillime ifta pellis. ſ. memoria mortis ⁊ mortificatio carnis
multū confer bōi contra peccatū remedia. ⁊ valde eſt ad
ſanandū animā oportuna. Vñ ſicut in hyſtoria narrat⁹.
Hercules pellē leonē qui oēm vexabat bonis interfe
cit et pellē ipius vestiōn ſibi fecit. ⁊ arma ⁊ ſcuti ſui pel
le leonis operuit. ſicq; ſcom ſcdm vitā in ſignum leonis
ab ipo mortui ſcmp calc. In quo nota q̄ hercules. ſ. vir
virtuosus ⁊ fortunat⁹. q̄ leonē. ſ. ne pctm vel pnā. ne pos
pnia corpe ꝑdūt. inter pellē eius. ſ. memoriā suā future
mortis ſcom ſcm. ⁊ de ipa contra vitia ⁊ timorē pcti
cauta ſe armare. Vñ bene ſignatū eſt in tabernaculo Exo
di. xxvj. Cauis tectū pellibus caprarū operum fuit. Et Ge
neſis. xxvij. In tecto q̄ caprarū pellibus inuolutus patri
beneda debem⁹ repōnere. Caprā eſt que ſacrificare mos
ſignat. Quia ſcdm. ⁊ hoc poterit̄ beādalem ſempiternam
reponit. q̄ pellē caprarū. ſ. memoriā ſcdm mortis beſt
vnde ne ſanctus ⁊ ꝑfectus viris ſt Ezechiel. q̄ circūcirca
melotes ⁊ in pellibus caprinis. Et ſic q̄ patet qđ in ſcri
ptura inuenit Pellis induenda. Abradenda. Expōdenda
Cauenda ⁊ repingenda ꝛc.

Penne Dicit q̄ penne ſunt ille pres corpis aīs
cum ipsa ſic auxo mediante vento vt ac
te tendit̄ in altum. Et ideo poſſum⁹ dicere q̄ mortalit
legnido nos inuitat. Penne deſignāt mos tuorū

Penne interiores. Penne virtutū. Que ſignāt reuo
Penne exteriores. lutionē ſubſtantie ꝑpetue. Et cetie vero
Penne ſuperiores. ſignant de peccatis ſuperiorē.

Penne ſunt penne volāt. ſ. ſcīne ⁊ ſtuces. Illi eſt ſic
qui. no mediante ꝑ aīs in aēr volant. nudo ſic q̄ ſpem
in futuro q̄ ꝑcium. Ide ſ̄bus dicit in ꝑ. Penne columbe
deargentate ⁊ poſteriora dorſi eius in pallore auri. Secū
de ſunt penne diuīt ⁊ ſapientie. Vñde eſt cuius ⁊ ſe
culares ſcīne populariq; dignitates ⁊ eminentie hec
penne que auos. i. mundi potentes ſublimāt ⁊ angelic. ꝑ ſu
perbiam dicunt ⁊ eccliar. Ide ſ̄bus dicit Job. xxxix. Pē
na ſtruthionis ſilis eſt penne herodi ⁊ accipitri. Et etiā de
vultur dicit Prouer. xxiij. Nolī inde angere oculos tuos
ad opes quas habere nō potes. q̄ facient ſibi pēnas vt
aquile ⁊ volabūt in celum. Ide ſcipter eſt ⁊ heredum. q̄ ſūt
prudētes ſignant nobiles. ſtruthio que a terra nō elevatur
ſignat ruſticos vel rurales. q̄ ſic ab oīb⁹ ſtatu ſuccedūtur
penne vanitatis. Tertie ſunt penne vīt ⁊ angelor. ⁊ ille
nihil aliud q̄ potentiam vt ⁊ ſpiritū beatoꝝ ſignāt. Ide
qđ dicit in ꝑ. Et vnus aſcendit ſup cherubin ⁊ volauit
ſup pennas ventoꝝ. i. ſup potentiā ⁊ velocit ſpiritū bea
toꝝ. Seraphone eſt ſcdm. ſ. ſic ſub figura eius intel
ligat ipm vnum. ſicut alibi in ꝑ. dicit de deo. ⁊ caliber viro
nibus. Scapulis ſuis obſcurabit tibi. ſ. ſub pēnis eius
ſperabis. Scuto circūdabit te veritas eius. Hinc ipſ pic
mittens dicamus aliqđ de pennis iſtis. Nam ſicut vide
mus q̄ penne auiū ſunt pure ⁊ ſolide. ſic leues ⁊ concaue.
ſunt medulla leue ⁊ ſicca plene. ⁊ exteriori pluma munite.
carni ⁊ corpi ſunt ꝑiacē. ⁊ eſt a natura cauis penitus ſic
facere. Talos. ꝑdebebit ſuos ſenſus ⁊ affectus iuſtos.
Ille enim habent delectatē plenarie. Cleritatē ſc
crete cōſcientie. Medulle remotāt̄ pompatie vēitatis.
Pinnoſitatē aglis obedientie. Carnis vanitatē ſuperfl
cuitis ⁊ clementie. ad tunic carnis naturalitatē carnalitatis
⁊ immūdicie. ſ. penitus cauendo ⁊ abdīne caſtitatis ⁊ cō
tinentie. ⁊ eiſ ſectatē pnie ⁊ abſtinēie. Et ſic ꝑdubio
ſi tales penne. i. ſancte ac affectibus ſic cōdītes ac ba
bitus mos ſuaker ꝑ ſpem ⁊ pomplasibus ad alia volabi
mus. ⁊ ſupius ei angelis adiungem⁹. Et ſ̄ eſt qđ quid pe
nabat in ꝑ. Quis dabit mihi pēnas ſicut colūbe ⁊ volabo
et requiescam. Maxime nūc q̄ fauca ſimile quamuis habe
bant pēnas. ⁊ ſub pēnis eiam erant manus. nīl ille pēne
oculos habebant qua etiā nocte erant ⁊ penne vnius pen
nis alteri. ſ. ſi ageb̄ant. ſicq; ad ſup literaliter extēdebat. ſi
cut q̄ oſſia dicit Ezech. j. Sic ⁊ etiam q̄ alia ſancta et
oculata ſanctoꝝ ⁊ ſolertes viros ſignant. Quattuor vere
penne quamuis ſenſus cardinales. vel etiam quattuor affe
ctiones ſignificāt. que ſcz nare dicit̄. q̄ nullius malicie
pauitate inquit. Et etiā ad ſup dicitur q̄ſtio. eo q̄ ſar
tum ad deum ſunt totaliter ordinate. Et ne alit vnus qua
tuor pennis alterius iuncte dicitur. eo q̄ affectiones iuſto
rum in vnitate charitatis ſibimiſc copulantur. Facies ⁊
pennas inquit p quattuor. quas habebant. ſi dicas cur pē
ne alterius ad alterum Ezech. j. Dicit plura. Pro certo
manus ſub pennis eſſe dicit̄. q̄ eo q̄ bene operāt̄ ho

uso affectibus consentiant. & q illud qđ sibi velit & cogitet in cunctis operibus suis manibus exerit. Eccl. j. Ego parvulus non habeo sibi penas. Et breuiter notare potumus q penas i. affectiones spiritalium animi & rationum

Sapientia polleat. Dico ergo q ille penas bonarus
Penitentia polleat. affectionis sapia pollere. Et ideo
Diligentia calleat. videtur habere oculos ut sanctis
Innocentia valeat. similibus Ezech. j. vnde Ecclesia
Amicicia calent. vocat. Qui qui hy penas animas habent sibi sunt. Ibi dico q penitentia pollent. Ibi anima penitentie amara & contrita videt misere illud pl. Qui supplicia penas meas dilexit & habitauerit in carcere mortis i. in amaritudine pene. Item dico q diligentia calleat. Sunt enim cauti & prudentes circa pericula. Quia sicut dr Prouer. j. Frustra iacitur rete ante oculos pennatos &c. Ibi dico q innocentia valet. vnde Malach. iij. Sicut vobis timentibus nomen meum sol iusticie & sanitas in pennis eius. Ibi dico q amicicia calent. Et ideo supra dicit. Qui vnc penas singulos diligebant simplr p charitatē. vnde ait Leuit. xj. Pisces q habebant squamas & pinnulas inter omnes & aquam manducari. q. d. tales p sociatas & charitatē inter positi & spiritaliter mādacari possunt. & magne qñ squamis sic ornātis. hoc est vicia q bonis prendi non & ligari sunt. Talos igitur sic pennas habent deo placere & laudes i pius exaltare. pl. Laudate eum in spū timoni & cithara. Psalm. Bellue & vniuersa pecora serpentes & volucres pennas Et maxime qui cernere tales caput intuitiuis ad penulas affectionis habent tanquere. vt sic attente videamus ne qđ inutile spūs eligat aliqualiter affectare. Sicut Leuit. v. dr qñ anis immolabatur caput ad penulas trequebat. Et sic patet quomodo penne turturum interpretande significāt in scriptura.

Pena. Nota q pena qñq sumit pro quadā exhibitione vel afflictione. Quādoq; sumitur et magis proprie pro culpe punitione & punitionis infictione. Et sic igitur notabimus q est pene solitus penarū

Mirandum & volitarium. Prima pena est penitentia et
Expensum & transitorium. gloria. Secūda pena est inde.
Exterminium & damnatorū. gentium seu miseria. Tercia
pena est desperatio seu damnatio. Primo ergo vica
mus q est pena voluntaria. Et ita pcepto nobis aliud est &
sic pena qđ voluntarie sustinent viri religiosi & pfecti. spe
na abstinentie. Diligentie. Penitentie. Vigilie. Obedientie.
& cetera illis. que sic viri penitētes qñq sustinēt pro peccā
no sanctitatis. vel qñq a peccatis sibi plorando. vel qñ
q virtutes & merita cumulādo. & gloria eternam ei pena
exponāli mercando. Talem aūt penas sustinuit xpc. qui. f.
voluntarie p peccatorib' fuit passus. & tales etiam sustinet
vir gloriosus. q pro ampliandis meritis penas & miserias sic
subeatus. vt de verbis dicit illud Sap. xviij. Omnis aūt
pena fuit' ei vbi affluxus est &. Secūdo dicam' q est
pena tribulatio. Et ita est pena mundanas tribulationes de
qbus mūdus & tyrānus infert sine causa qñq etiam deus
ipas subpastatus emittit. vel ad nostra punitionem
vel ad meritoꝝ augmentationem. Et ita pcepto licet nō vo
lentes patiamur. dūs tñ in pena sustineri. sicut fecit mar
tyres atq; sancti. Exemplo Job q dicebat deo. Job. x. Iniquitates meas quasi cuneus me. & multiplicas iram tuā ad
versum me. & pene militant in me. Et Job. x. dicit. Si occidit occidat me. & nō de penis innocentiq; ridebit. Ecce ita
ergo pena transitoria vitium est vbiq; agitur de Tribulatione. Labore. Afflictione &c. Tercio vo dico q est pena
damnationis seu destructionis. Sicut videmus q in hoc
modo sunt pene malefactoꝝ & latronū. que pro sceleribꝫ
infligitur. vt sic pena vitus sit mors multorū. & orte ea
les pene sunt ipse salubres. & meritorie si sustinent patien
ter. Alie vo ista pena spalis ipse est principiū & introitus
ad eternam. vnde Eccl. xxj. Via peccatoꝝ complicata la
pidibus. & in fine illorum infert & tenebre & pene. Pena au
tē in damnatoria est pena damnatoꝝ qui sic punitur p
peccato in inferno. Et ista dicit ille nequissimo antiochus.
Macha. vij. Judicio inquit dei iustus sūphie me penas
erolusco. Et ij. Thessal. j. Penas dabit in interitū eternas
Et in epistola Jude. Ignis eterni penas sustinentes. Et
aut ibi in pl. dicit. Iniusti punitur simul cruciatu impietatum inuerbis. Pena enim dicit a puniendo. Multa pertinent ad hoc sed pauce sunt necessarie vocales. Vide vbi. Correctio et Tribulatio. & in aliis multis similibus.

Pendere. Suspendere. Su

spensio. Nota q pendere sp tenere adhesionē alicui alicui rei tanq; fundamēto formei & cui alteri. Pendere ēt de sui natura nō dicit nisi aliquam firmitatem & potius quandā mansionem & stabilitatem. & pactam ei sicco vantagium. Item scimus q pendere signat in bono & in malo. Et sic dico q metaliter & spūaliter loquendo

Pendet iustus deo se fidentes. Primo dico q pendere
Pendet sonus alta considerans. dicitur vir perfe
Pendet stultus vana ridiculans. ctus & charita
Pendet damnatus penis quibusdam. tiuus. Ibi dicit
Primo dicit pendere fervente amorē. Sicut dicit pendere fulgentis splendoris. Tercio dicit pendere vaginis ensis. Quarto dicit pendere nocibus volucris. ctus & charitatiuus dicitur vir perfectus & charitatiuus. Ibi

ne. De qua apostolus ad Ephe. vj. Galeam salutis accipite. unde Ezech. xxvij. Galeam impositam in te. p omnia. Jtē pendent de pharetra ei sagitte. p uarios eius usus et naturas. unde Ezech. xxxix. Pharetras suppositas in manibus tuis. Jtē pendent de dyps qui usus fuit nomen victime fumigande. et poticrie. Et de pocrio ait Dauid que calicem salutaris accipiam. Jtē de ascia unde Dauid que calicem salutaris accipiam. Jtē de ascia unde Dauid que calicem salutaris accipiam. Jtē de ascia unde

vt priam agere: nō vult perdere a fornicatōe sua. Iam
est pria desperata et frustrata. vita est obstinatore. Abus
q̄ misericordie pria sua. et hoc si nō emendauit. imo ti
gnor hoc eam. gnor difficultate pricum. gnor despero
non eunte malicie de malo ad malū penitus reducit. vñ
similis sit iude. q̄ pria ducit desperatōe: et abiens laqueo
se suspendit. vñ de. Dar. xxvij. Item est pria condēna-
tōis et afflictōis. Et ista est illa q̄ habent impia in infer
no. et q̄ habent damnati in proverbio. q̄ ponunt se ad
minus. gnor penas quas pricle sustinent. Et ista est pe
nitentia nimis tarda. Ista cū iudicem ad misericordiam nō in
clinat. Et de ista dicit Gap. v. Videntes nos obstupescent timo
re nimio. Iste est pria desperata et meritoria. Et ista est illoꝝ
qui volūt de pria veniam obtinere. Et ista sic assimilat ab
Augustino. Penitētia est gravia mala plāgere. et plangen
da amplius nō admittere. Ista est vera penitentia de culpa
punitet. Et si offensa placaret. Et vt post lapsū nō reme
dio potiret. Et ideo pria a hieronymo dicit scala tabula
post naufragiū. Quia sicut illi q̄ mari fracta nauī i aquas
cadūt. se q̄rūt sup vnam tabulā recipere et euadere. Sic in
mari hui⁹ mūdi illi q̄ per fractōem nauis gre per peccati
fuere in periculo submersionis eterne. q̄ penitentiam sumat p
quandā tabulam solent periculū euadere. et ad portū pa-
radisi feliciter applicare. Quia q̄ post peccatū priam non
habuerit: in certū periculum incidet. Luc. xiij. Nisi pe
nitentiam habueritis omnes simul peribitis. Et ideo dicit
Ezech. xviij. Couertimini et agite penitentiam. Ubi
adhuc q̄ pria est agenda. Primo sicut q̄ in pe-
nitentia necesse est q̄ quant
tas mali quantitatē. Ut
uertimini. Non n. dic ō
nertit. qñ vna femina vi
gintia verberauerit. et
tribuerit. Et ideo pec
catori q̄ priam petit dicit. qñ pastinā femīa. i. pueritatem
non deleuisti in melius mutat. Pria qñ est sicut die tu-
mus ebdadis. De qua dicit Gen. in die naturalibus que
fluunt. Q. enim aquam ipius pertica si nigre fuerint ac
albedine puerūtur. Ubi ō si inde habeuerit in nigredine
conuertit. Et cū vt dicit, mulieres patrie illius alias tin-
gere nō volūt ad lanas in album vel in nigrū tingēdas
nisi prius albedinē vitre aque. Et ibi etiam idem videmus
fieri in libello de hystoria terre sancte. Et q̄ra dicit ibi
ralis est diuine terre sancte. Aqua pricipue quis dicit q̄ inter
nigri sunt. i. infernū p sanguinē peccatoꝝ ibidem mundi.
et balneari. i. aqua pricipue penitentie. lotus q̄ innocentie
vocabuli. Et hoc est qd dicitur Ezech. j. Lauamini mundi este
et. Et Gedeon. Si fuerint pricipue vestre vt coccine quasi nix
dealbabūtur. Conuertō aut in alio sanctō dicit q̄ sint ab in-
gri efficiantur. Quia scz illi q̄ fuerūt albi exterius p cupidi-
tatibus fuit nigri p peccatoꝝ humiliatōes. Cant. j. Nigra
sum sed formosa. et q̄ in sanctō pricipue dicto exterius auriste
apparentie ascribitur. Quia dicit Ouidi⁹ in. j. fabula. Io
pulcerrima virgo fingit fuisse mutata in vaccā albissimā.
que dicit furtiuo facta est p mūdi vndiq; fuit furta agitat
tua. sin aliter nō ad fluuiū nyli. q̄ est in egypto. Ista vacca est
Dei anima miser atis in egritudine albissimā. et pulcerrima fuit
mutata. ita q̄ cum tota pricia in rouerētia habuit. et sanctā
tatem inspicit ipsam in stabli mutauit. et furtim inter celestia
manera collocauit. Ista Io dicitur pōt significare ani
mā rōnalem: que sua naturali condītione pulcra et nobilis
est pōt. Ista in mutat in vaccam albam. i. in pfectos per
carnem. et carnalē albedine curialitatis cōuersā. furis con
cupiscētie efficiatur. et ad mūdi negocia vndiq; exportā
et agitatā. qd maxime verū est de auaritiosis et auaris qui
furia cupiditatis accensi: nō cessant vndiq; exercere. et vt
auaritiam suā saciarūt cessare secūli circūire. Ideo si vi
cap. Vacca ille vitula elegans est egypt⁹. simulatus ab aq
tone venit. i. Sed dū pcurro ista venit q̄ vsq; ad ego
pri. i. vsq; ad obscuritatē. Christi. q̄ captus inter pontes
obscuritas. et vsq; in nyli. i. penitentialis abluctio humili. et
sic in album pristū iterū. i. sanctū innocentē. q̄ nūdum pla
nam pueritē. Figura vacce. i. pueritie peccatoꝝ: et adiuni
tur. et sic p priam in albas immutat. Couertimini inquit.
Unde scitis Aug. super illud ps. Si ascendero ad me penitē
do pertrat ego ad te dicentem. Dixit cui. Penitē pueri
tie mee q̄ priam. confitebor tibi. et ecclesie. cū tribulati ab
peccatis ad celestia mea. Et sic finaliter tales gloria sic ego
ipsi in mūdo habet in reuerētia et honore finaliter alt
in celo inter stellas. inter sanctos et angelos pōit in sede
sua gloriosa. Quia sicut dicit Ambro. Splendor penitē
tia noctes primitus obscurat et mutat. famam et sanctitatē
reddit et reformat. et celestem gloriā finaliter pparat et mi-
bitat. Ideo pulcre loquit Cyprianus li. de laudibus pnie.
sic dicens. O pria que miserum peccata nostra. paradi-
sum reclusum. contrā sanctos ciuibus celestibus ad vitā re
uocas. Ignem refutans. flamas extinguis. infernus gra
tiā et abūdantiā refundis. O pria q̄ dolor eram. cor
ma ligata tu soluis. ostia clausa tu reseras. vitia odientia
tu mortificas. ostia obstructa in nobis. ostia reserata tu ani-
mas. O pria rationis vere. splendidior sole. qui nō vi
det peccatum. nec ultimo timet. nec desperatō videt. Et
adagit. Penitentia repulit auaritiam. potest luxuriā fu-
gat furorem. sedat. amorem. calcat superbiam. linguam cō-
cia. mores componit. odit malitiam. credulitatem. Et
sequit. Portare penitentiam peccatoꝝ. alterum magnā par-
tem. ingratiamus vitro fulsitur. collegatus gratie agit. pro-
uocatus tacet. exasperatus blanditur. superiori simplex. est
inferiori subiacet. In cede sua contritus. in ore confessio
in opere actiue humilitatis exercitio. Hec est inquit per-
fecta et vtilissima pria. Et ec q̄ dominus qui et ab eo diuina
sunt prs. q̄ pria habeat vere pueritiā. Conuertimini inq̄t
Et sic bi prs q̄ ad q̄ finē vere penitentiam necesse est q̄ ac-
cipiatur nos penitentie. Conuertimini inq̄t. Ubi nota.
q̄ in pria requirit q̄ peccatum? mentis qualitate. cū dicit
Agite. Agere cū nō soli accipit pro facere. imo q̄q; ides
est qd velle facere vt meuere. Et sic simil. Ps. vij. vbi dr. q̄
q̄ pñ vel agitē de filij vel fie. Ad veterandū q̄ si placet pe
nitentie voluptē? necesse est q̄ p̄ter? ni. exercitium reliqua
gentem? Agite inq̄t. Que ei fortior infirmi nisi perfecte
mūdat nisi prius fortis agitet. Sic nec pria illi bonum nō
mūdat. q̄ sibi suū nō bene displicuit. pius nec ipsum. Ego
te inq̄. Qd bñ innuit Apocal. ij. cap. vbi dr. Memor esto
vñ excidisti. e pria age. et pria opa pria. Sicut ei ignis
ē datus terra vndiq; p cauernas terre arenit. Sic pe-
nitentia. nō mouit. et finaliter cū omia vitia essent. et arcuerit
solet terremotū facere. et terrā p violentā aperire. Sic de
ignis. i. splendor celestis. de q̄ in. ps. q̄ splendor eius sicut lux
mee cauernas. i. ocs secretos cordis irradiat. et ea que vñ
in obscuritate latitant. et videre. et tandē debet p cōtritōem
et motū ois terremotū facere. et abscondita cordis p con-
fessionis ostia reserare. Sicut inde. i. vel spes agit. Unde
Esa. xxiij. Cōtractione pmigit terra. pedes pteri terra
dimotē cōmouebit terra agitatē agitabit terra. Terra
ei. i. cordis pctōes debet agitari p flamū substantie. ad
mundi p flamū displicentie. contēp. p pfectā ppñctionem
cōtrita p aperā confessionē. Et bonum q̄ vitiorum cordis
sui bene agitauerit et discusserit. ac pria facilius penitebit
Ubi credo q̄ causa. q̄ quare nō possit pctōes q̄ pricipue
sua. nec mala que fecerit discutit. nec videt. Et ideo bea
tus Augustin⁹ de vtilitate agende pie vocat mēt discus
tere vicios. In tribulat mentis me absconde. vis me con-
fitear. nec te. nolite posse. posse ei nec vos posse te. vñ si
Deus igitur q̄ necesse est q̄ displicamus mentis qualitatē.
Agite inq̄t. Unde dico q̄ necesse est q̄ displicemus carnis voluptatē. Et hoc ostendit cū dicit. Penitentia.
Penitentia est vicium a pena. Unde sm Hugonē lib. de mo-
nasteriis ecclie. Penitentia vicium quasi punitentiacio q̄
per eam punimus vitia. Quia penitētia nō solum vitia
mentis cōdiscit: nō solum etiam ea que culpe infectio
nem. sed etiam punit. et concupiscentie carnis affectum. et delec-
tationem. Penitentia est q̄ displicamus mentis qualitatē.
amarissima: est tamē spes odore suauissima. et efficax vir-
tutissima. Et maxime illa que dicitur myrrha electa que
est solitarie de arbore stillans nō per fractionem nec sal
sitatem emanans. Talis ei. vt dicit Gregorius. Planum
habet virtutem delinquendi. confitendi. confundi. et
motus corporis a putredine reseruandi. odiendi.

Spūs penitēs.

dolendi. cōgemiscendi. rubendi. z cinerē putridi corrodendi. Et nota q̄ christiani q̄dō sunt effectus penitentie. Quis vero finis ista sic amara z difficilia ad sustinendum. et in virtuosissima ad sanctam vitam grauia inducendum. Ista enim delentur per compunctionē contritas z consolidat q̄ spem z consolationem obtinuit z solicitudinē q̄ abstinentia macerationem. corrodit z carnē putridā exterminat p̄ dolorē z afflictionē. corroborat ramos z consolidat per sanctam spiritalis refectionē animā autē a putredine vitioꝝ p̄seruat q̄ vite eterne solationes. Ista est igit̄ medela dicta q̄ est similitudo odoris Ecclī. xxxix. Et sic dicit q̄dā penitens dilectꝰ Cantic. v. Manus meę stillauerunt murram z. Sic ergo patet q̄d penitentia multiplices habet virtutes. Et ideo dicit in libro de penitentia sua. Penitentia languentes sanat. leprosos curat. mortuos iustitie sanitatem angat. grauis confortat. claudos erigit. cecos illuminat. vitia fugat. virtutes conat. mētem illustrat. roborat z confortat. Et ideo bonum condecens est. q̄ penitentia sit habenda. quia habet virtutem

Penitentia generalium Virtutis z Dei reflaurationem Culpe z iniquitatis expiationem Mollitie z malicie effugationem Spei z leticie refectionem. Celi z glorie possessionem.

Ecce ergo q̄ penitentia est pene z ōnis eterne generaliter. z cui ois adiutus z ois iustitia succumbit. nisi tamen sit vera penitentia. Vnde Apo. ij. Quos amo arguo z castigo. Emulare ergo z penitentiam age. Per ista est virtutis z gratie reparatio. Et sic ista est simile cuidā q̄ est herba amara z fetida. z tamen si bono confricetur. prius calum in accidentia ei⁹ valeat. sic per mortificationē conteri debet z virtutem pristinā recuperare. Sic penitentia post casum peccati. Ideo Apoc. ij. dicit. Memor esto vnde excideris. age penitentiam z prima opera fac. Ista penitentia est culpe z iniquitis expiatrix. Est efficax. sal. q̄d quis sit valde asper. est tamen valiturus mundificandi. z putredinem carnis abstergendi. Sancta penitentia de valentes iste consumit. putredinem vitiorum extrahit. z omnia expiat. atq̄ colit. Ista est enim sicut sapo. mundat herba. que lagenam in corpe circū extrahit. Sancta penitentia solet sagenam peccati de corpore z conscientia peccatoris affugare. Ut. Luc. xiij. Nisi penitentiā fecerit omnes simul peribitis. Ista est bellica malicie superatrix. Vnde dicit canes non latant beniam spiritꝰ vndig. circūdatam. Hostilem etiam superat z mundū armata ruta. Sic bellos spirituales non possunt alios ledere quos ruta z spina penitentie viderint se armasse. Vñ Dauid. Super filium aspidis ambulabit. Per penitentiam vult dominus miserias facere. de cunctis superare gigantes z. Item penitentia est gaudij z leticie restitutrix. Ista est generat gaudium spiritꝰ in penitente z citi gaudium eterne leticie in curia triumphante. Vnde dicit d. Luc. xv. Gaudiū est angelis angelis sup vno peccatore penitentiā agente. Ista penitentia est regni celi possessrix. Vnde dicit Aug. super ps. Iugum z onus pene est leue z suave. q̄ non est sua virtutis q̄ ale penne volaturis. Apes enī faciūt alueria ponunt in terra q̄ ab eis ponunt in celum. Et hoc est q̄d dr. Mar. xij. Regni celi prium. appropinquabit. q̄ regni celi. Sic q̄ dominus pes q̄ sua auctoritate nūtius prius premittit z consulit cursū volaptatē. Penitentia ingrē. Mutet z agitur mentis qualitatē. Regne. Fugat z eterne culpe penalitatem. Conuertimini. Bene ergo dicit Conuertimini z agite priam. z. sufficit tm penitentia.

Penitus. Nota q̄ penitꝰ idem est q̄d totaliter. Et pōt sumi in bono z in malo sm materiā z q̄ sumit. Vñ nota q̄ est penitꝰ recedere a medio se tenere i extremo q̄ vt dicitur se ipsum i malo. Et sic dicit q̄ insensē Penitꝰ

Displicentie
Patientie
Ignorantie.

Penitꝰ displicētie primo ad mortificationē. q̄. si rigor iustitie vt penitꝰ fabricare z reformare debeo. q̄. si nequit penitere. De q̄ Deut. vij. dr. q̄ dē interficiet Indigentie. det tibi deus penitꝰ odium. Ecc. c. Ne des tibi vitam penitꝰ otiosam. Penitꝰ patientie primo ad primum vulnus. Triplex vulnus. sed sine mō penitꝰ no infert. q̄ penitet eū offert. q̄. Para q̄ dicitur. et ab eo ira eius nec vulnus. Et penitꝰ. Et sine est peccatū vide Leu. xxvij. Hoc penitꝰ abscindi eos. et dissoluat terra boluli. nec sic despicit vt q̄ misereat. Et de Ierusalem exal. q̄. Reg. xxij. Nec penitꝰ penitet q̄ abscindi. Et. Penitꝰ ignorantie primo ad mentē. q̄ gnorem. q̄. si mens mea est ita q̄ ignorantia sua guida q̄ vt veniā rem nō pōt penitꝰ cognoscere sed q̄ pr. Ita de cognitione sui loquit̄ magister ihūs dicit Deut. xxxij. Deus inquit⁹ audiēs. sed tamē penitus nō videbis. Et. puer. xxvi. dicit sapiens. Ira furor mihi abhibita z quartū penitꝰ ignoro. Penitꝰ indigentie primo ad panē vigor. q̄. si propter z mihi nihil penitꝰ habeat adquirendi vel vigore Deut. xxxiij. de plebe pauper. q̄ nihil penitꝰ habebant timorē in ipsis. Et Judith. xvij. 31. q̄ filij eam verbē meorū tuorū dederunt. nullo penitꝰ terente iudicium. Omnia. q̄ parua valet z pauci sunt numerandi.

Penuria. Penuria dr. q̄si penaverens seu quasi panis vna. i. carentia. z est nō quod paupertas seu veri nominis z indigentia. Dicat q̄ supra de paupertate dictū. Hic de dā de penuria. vide q̄ z penuria

Exponenda.
Commendata.
Sustinenda.
Vemenda.

Penuria est penuria virtualis continuata. ita est ois penuria animę peccatrix. q̄ sed eterni opulentia denudat. Illi pro ri pōt vita diuo Deo q̄ viij. Dormite in quit nimico tuo in fame z sitī z mendicate z cum rerū penuria. Et ita ois penuria carens iuste. q̄. f. omnium z meritoꝝ operis⁹ sunt replen. De qua Deut. viij. Ibiq; vita penuria comedes panem tuū. Ista est ois ista extrema penuria. per quā panes comedere. proles sūcos Apellant. q̄ fes sūcos nostros. i. nutrientes affectus z animos exacuimus. qui tali penuria laborant. Illi Deut. xxviij. dr. Libenter ei sues comedent dum pater rerū eius penuria. Quia est penuria peccatis angustiari. Et ita est ois quem auari z pauci sustinent in hoc mundo. q̄. f. mens q̄ est in penuria mundi est famata sed semp egent. immo q̄ plus habuerint tanto magis ardet (Ecc. xvi. Sitiat ergo ppls) nec expendi volunt. Et vt desiderantes valeant vir credit aeq; habeat. Et illi certe inter alios penuriosos maledicti sit q̄ in bonoꝝ suoꝝ plenitudine fiunt z clamant. Maledicti. In penuria vos maledicat ecclia. Terra z penuria nō possūt misereri. q̄. f. pauper in hoc mundo patiuntur. Ista est virtus iustus in patientia sustinenda. exemplo apostoli q̄ dicebat Philip. iij. Scio abundare z scio penuriare pati. Et merito. q̄. postq̄ de vili penuria venit ad opulentiam paradisi. Iudicū. xviij. Tradet eū vobis illa locus in quo nulli⁹ rei est penuria. Quarta est penuria infernalis mīstrari qui. f. damnati sustinent in inferno. qui. f. pauper z penuriosos hic iuuare seu refouere voluerunt. et de hac dicit Prouer. xxviij. Qui obturat aures suas ad fletus pauperum. f. in inferno. Et Beatus apostꝰ. Vbi habeat in obsidione z penuria. Et ista sufficiant de quadruplici penuria. q̄. supra de paupertate z filiꝰ dictum est in loco vbi satis plene z.

Per. Nota q̄ ista dictio per fert actiuā multiplicē modum sumē in scriptura. Sumit. n. vt dicit. f. Causaliter et effectiue.

Mediatiue z conditionate
Recipiue z relatiue
Distributiue z attributiue
Successiue z successiue.

Et primo causaliter z effectiue sicut de deo legit Iohēs. j. Omnia p̄ ipm facta sunt z sine ipo factum est nihil. Item mediatiue z conditionate sicut de Cucurbitatiue z cooperatiue sicut ꝺ tribulationibus dicit Act. xiiij. Q̄ p multas tribulationes oportet nos intrare in regnū celorum. Item recipiue z relatiue sicut cum dicitur ꝺ. q̄ deus tradidit populum suum per desertum. Et Exo. v. Pestilentia z fames exterminet p te. Item distributiue z successiue sicut cum dicit in ps. Transibimus per ignem z aquam. Item distributiue z distributiue sicut cum dicit Esa. xxj. Esce ego thomam per ordines lapides tuos. Item successiue z successiue sicut cum dicitur Treny. ij. Deduc quasi torrentem lachrymas per diem z noctem. Legitur hic pauca de fm literalem sensum Notes⁹ finis ad

mones q̄ per potest referri ad diuersas ptes ro. Et sic vi-
co q̄ non inuenitur in scriptura vnum per. qđ spectat ad
Dei manifestatiõ. Et primo dicam⁹ q̄ est vnū p̄s
Iustificationem spectat ad eccl̄a. Constat est q̄ per il-
Remissionem peccatorū gnat cuncta efficere. licet p̄c̄ cau
Gaudium & penalitatē tam finalem. Et sic dico q̄ p̄ signat
Beatitudinem scilicet fes personam Danielis. Precor ita
tia. Inspiratione. Tuitionis & diuinitus. Quę cōfitia pre
p̄ dictam doctrinā de deo q̄ rectores sunt p̄ virtutes
solarem ordinē naturaliter generant sic p̄ virtutes de ordine
ordinant & administrantur. Unde ipse est qui dicit Per me
Principantes regunt imperia. Igit dicam⁹ q̄ p
Leges edentium iura discernuntur. tpm seu p̄ veris
Prouidentes videre mysteria cut p̄ causam effe-
Spe lętantes linquit suspiria. ctiuā regunt impe-
Fide stantes tenent altaria ria mundo princi-
pantes. Ipse est ille q̄ veraciter vit. Per me principes im-
perant & potentes decernunt iusticia. Item p̄ ipsum sunt in
ra varia legem ordinationes q̄ ipse est q̄ dicat deus. Per
me reges regnant & legum conditores iusta decernunt. Ite
p ipsum vident mysteria alta contemplantes seu p̄ diuersos
fes apli & p̄phe. Roman. j. Per quē accepimus gratiā &
apostolatum ad obediendum fidei. Item p ipsum linguę
suspiria sperando lętantes. q. j. licet dicat. q. Cap. j. Licet
abundant passiones christi in nobis ita & per ipsum abun-
dat consolatio nostra ad deū. Item p ipsum alti status
pectoris fortia sustinentes. Unde ipse est q̄ dicat Jo.
x. Ego sum ostiū. p me si quis introierit saluabit. Sic igit
pro quomodo est vnum per qđ spectat ad deū. Et hoc est
primū. Secundo vo dico q̄ est vnum per qđ spectat ad
iustum. Iustus est habet finem per. j. finem mediante quo
ipse gaudet ad salutē. Et sic dico q̄ ipse habet tria per. ad ē
tria media p quę obtinet vitam eternā, vidz. personam, res
loca & tempora. Ista enim sunt p quę et quibus mediantī
bus fiunt per gradum gradui ad celi. vic. Per
Subsidium fraternum. Dicam⁹ igit q̄ iustus sal-
Suffragium internum. uatur p̄ fraternū subsidium
Suffragium eternum & internū. Nullū est valet depreca-
Refugium eternum tio: aduocatum & intercessio
nem eternū & mediatricis virtutis. Et
Constat est q̄ salutē bene habet Iosa-
acquirit bonus Per phat. iij. Reg. ij. Et ne b̄ p
Fraternū subuentionē. phēta est vt deprecentur so
Internam p̄fectionem lū p eum. Ideo bene po
Externam obseruationem nit in. Regum. viij. Unde
Eternā glorificationem in occursum viri dei & confitebor p eum domino. Constat est
q̄ per bonos prudentes & iustos vitos & eorum orationes
bus. iudicibus & suffragiis non solum vna persona, imo
etiam vnum regnum & patria saluat & ab infortunijs & pe
ricolis liberat. Sicut ad illo naaman legit. iij. Reg. v. Ut
per illum scit dominus salutem fecit. Constat est q̄ per
bonas p̄fectas. prelatorum & doctorum & primati cor-
rectiones & instructiones venit bonus multitudini ad salu
tem. Sicut videmus q̄ per virgam & clamorem pastoris
ouis ad gregem reducit & a lupi periculo liberat. Sic sil-
liter tali potest dici illud Judith. xiij. Benedixit te deꝰ in
virtute tua. q. per te ad nihilum redegit inimicos nostros
Ut scitis dicat illud Sapien. vj. Ergo scripte ad vtilita-
nam per sermonem & prudentē vobis. Itē de salutē in-
stus per internam perfectionem. hoc est dictū. per gratias
& virtutes. Infirmus est quandoq; sic salutis & sanꝰ pho
na dicenda & medicinas. Sic bō spūaliter p̄ cruces & p
opa fructuosa. Et sic certe dico q̄ saluari non ego. j. Per
Patientiam vera sustinentem. Igit dico q̄
Sapientiam bene prouidentem. saluari possi-
Penitentiam culpas deplorantem mus & tuen p
Confidentiam firmiter sperantem patientiam q
Amicitiam se bonis ligantem uera sustine-
Eloquentiam fervenier orantem mus Hebreo-
Audientiā seu obedientiam facile pauē rū. Per pati
Mortem debite credentem. tiam curram⁹
Iustificationē lectio seu debita solutē ad p̄fectionē
Crucis gloriam iustus liberantem bō certamen
Christi gratiam fideles saluantem spūalem in

auctorem fidei & consummatorem iesum. Dicit est dicit
Act. xiij. Per multas tribulationes oportet nos intrare
regnum celorum. Quia sicut dicit Judith. viij. Omnes q̄
placuerunt deo per multas tribulationes translatus. Ite
per sapientiam qua cuncta gubernat. Unde bo Sap. q
dicit hic. Tam per sapientiam sanati sunt quicunq; placa
mus tibi. Item per penitentiam qua peccata deleant⁹. de
qua p̄c̄ exponi dicit Sap. j. Cr. i. Deus iustus irascitur
per mare rubrum & transiuit q̄ aquam nimiā. Mare est
signat amarum cor nostrum. Rubri verecundā confessi
onem. Aqua bo nimia lachrymarum satisfactionem. Ite
per confidentiam qua suprema tenemus seu videm⁹ bos
est dictū. per firmam spem & confirmationem. quia dicitur
dicitur q. Corinth. ij. Fiduciam talem habemus p Chri-
stum ad deum. Et sapientie q. dicit. q. iustum deducit de
mirabo per vias rectas & ostendit illi regnum dei. Spes est
& contemplano iuste recte vie. quę⁹ in hac vita iustus ostē
ditur regnum dei. Item per amicitiam qua postremo inhe
remus Gal. v. Per charitatē seruite inuicem. Ite
per eloquentiam quam exacto habemus. Hoc est dictū.
per vocem continuando & oratione in. j. Thimot. ij. Sanctificat per verbum dei & orationem. Item per audientiā
seu obedientiam quam matri parentes. Colos. iij. Filij
obedite parentibus vestris per omnia. Item per audien
tiā seu per sacrum quem credendo tenem⁹. Hoc est dictū.
Per fidem & non per speciem saluamur. & sicut dicitur. j.
Cor. xiij. Videmus nunc per speculum in enigmate tunc
autem facie ad faciem. Item per iustitiam qua arpeos ar
cemus. vt. Lacerantes malos per arma iustitie a dextris
& sinistris. ij. Corinth. vj. Item per memoriam & deuotio
nem crucis & passionis christi. Et qui. dicit Galath. vj.
Christo confixus sum cruci. seu per memoriam passionis.
Unde Sap. xiij. dicit q̄ benedictum est lignū p quē fit iu
stitia. Item p christi gratiam qua saluari volemus. q. seu
sicut dicit Act. xv. Per gratiam domini nostri iesu christi
nos credimus saluari. Ista enim sunt vndecim per. j. vn.
decim media per que istorum possumus adipisci. que sili
cet proprium continent & faciunt virtualem. Saluat er.
go iustus p̄ internam p̄fectionem. Et quia dico q̄ saluā
tur iustus per eternam obseruationem. Externa est loca
& motus & obsequia quę p̄ficiunt ad salutem. Patet de
iustis peregrinis & hereditis. Quia est dicat Genes. xxvij.
Fuga est. xxvij. Ut magis mirandus est animus q̄ locus. qñ
est virtuosus mutat tunc magis p̄ficit. Igit dicam⁹ q̄ iustus
per. d. est ille localis cruciatus seu motus bonus labo
ris & obsequius quandoq; faciendi⁹ est a iustis. Et sic certe per
Seruitum equitatis & iustitie. Ecce ergo p
Quam veritatis & prudentie. quot loca spon
Aquam pietatis & clementie talia potest be.
Platanus honestatis & comitie. ne transire ad
Ciuitatem veritatis & concordie. vitam eternā
Ignem penalitatis & angustie Transiui er.
Deserta crudelitatis & abhominie go iustus p se.
Domos societatis & amicicie. mitam iustitie
Terram humilitatis & subiectionis et equitatis. p
Plana sinceritatis & innocentie ver. xiij. Exodi
Mare prosperitatis & penitentie. xv. p femina e.
quitatis. quas cum ingressus fueris non arabunt greges
tui. Unde de impio dicit illud gene. v. Per semitam vi-
te non ambulat. vagi sunt greffus eius & multi gibbi. Si
cut enim dicit Sapien. v. Iustum deduxit dominus p vi-
as rectas &. Item transit iustus p viam silentie & veritā
tis. i. p viam fidei prudentie & sapientie recte credulitatis
Psalm. ix. Ambulauit per vias prudentie. Et qua. ix. Re
gum. viij. Offende eis viam bonam per quam ambulent.
Item transit iustus per aquam dilectionis & pietatis dicit
sus illud Esa. xliij. Cum transieris p aquas tecum ero. Sic
transit iustus per platanos veritatis & honestatis. Eccl. xij.
Surgam & circuibo ciuitatē. per vicos & plateas quęram
quē diligit anima mea. Dicit est & bonestū est vt hs sili.
gimus requiram⁹. Item transit iustus p ciuitatem concor
die & veritatis seu fraternitatis. Cantus est de quasi. duit
vnitas fratrum. Psalm. cxxxij. Transiit p ciuitatem frequentes &. Sic
transit iust⁹ p ignem penalitatis & angustie. qđ. Transiui.

mus per ignem t aquam t eduxisti nos in refrigerii. Jte
transis iuitus p os eorum abstinentiez tenuitatis. Ezo. iij.
Homus viri istum uerū p solitudine. Ezec est uox eoz
abstinentie pro deligunt. s. abstinere a delicijs. a potibus
t ab epulonijs. Item transis iuitus p homos amicicie et
societatis eos ad hospitalitatis. Ose qui. xij. Lup. iij. Ini
adiuctus q̄ vir dei sanct⁹ ibe est q̄ transit frequenter p nos fa
ciam⁹ ergo ei cenaculum parum. t ponamus in eo lectulū
t mensam t sellā t candelabrū. ut cū uenerit ad nos mane
ar ibi. Item transis iuit⁹ p terrā fabiacenie t bumilitatis.
Hume. xxj. Obscuro ve mihi transibe locus p terrā iniam.
Item transis iuitus p planā innocentie t sinceritatis t pu
ritatis. Jsa. xl. ab via q̄ qui venit⁹. s. innocentia. t p quā
ad tui redire uident⁹. Ose qui. xij. Lup. xx. Redacā te in
viam p qua ventisti ad. Jte transis iuit⁹ p mare pene t aspe
ritatis. ez. s. sicut de Sap. x. Ebo transiuit eos p mare ra
bum. Puta ebi erat ista via. s. ab illa p qui recedim⁹. vñ
de magis di Mat. ij. Qz p aliā viam reuerti sunt in regio
nem suā. Ezo. Reg. xix. Abijt ergo p aliā viam. Ecce q̄ q
mō saluat iuit⁹ p eternā dānationē. Sy certe adhuc di
co q̄ saluat iuit⁹ p eternā uexationē t cōmunionē. Jsta
ebi necessaria est ad salutē. s. peuerantia in bono. Jbi enī
p viam nouā. i. bonum uebent boni facere sicut de colū
na nubis t ignis legit Hume. ix. q̄ p viam ambulat nubes
tabernaculi t p nocte quasi species ignis. Exemplo etiam
Danielis de que di Dan. vj. q̄ ebi⁹ tempore⁹ p diez erat
obscurio sua. Ut sic de peuerantia in bono dicat. Illi pi
Per viam sol nō uret te neq; luna p nocte. Uere sic ergo
uerū t certū t malo p ipā t p a nimalis ejus. Apoca.
xj. Ecce igit quō iuit⁹ habet quadruplex per. s. quadruplex
remedium generale p q̄s pot astringere ad vitā eternā. s. p
fonarum rerū locoz t etiam temporū. Et hoc est secundū
principale. Est igit unum per quod spectat ad illū. Ter
cio principaliter uico. q̄ mouit unum per q̄s spectat ad
finem. Et sic notabe q̄ finis hoc est dictū. viri iniqui et
impij babent multiplex malū medium seu viciū p q̄s in
cedunt. t p q̄s finaliter ad infernū descendunt. vicz. Parvū

Errozis t ignorantie.	Jgit uico q̄ mali ponit per
Terroris t inconstantie	ignorantiā t errozē. Ose quo
Horroris t immundicie	dicit Job. v. Per diem incur
Ardoris t auaricie	rent tenebras. et q̄si in nocte
Luxurie t mimbalū.	sic palpabunt in meridie. Jte
Languoris aīe pigritie	p inobstantiā t terroz. Ose ij
Furoris aīe superbie.	Job. vij. Terrebis me p somi
Clamoris aīe offendic	nia t p visiones horribus con
tumelie. Jte p immundiciā t horroz. s. luxurie. Ose qui p.	
ver. vij. Considera et accede tanquā q̄ transit p plateā iuxta	
angulū. Sequit. Et ecce mulier occurrit illi ꝛc. Jte p ma.	
nifā t ardoz. Dicit. ezech. Cadauer eius pōi ꝛc ad effā	
g viam t ad gām g nomen. Auaricia dicit⁹ effā pp ordi	
nem ad fruendū t gām pter dilectionē retinendā. Jte p inju	
sticiam t iniq. s. q̄ sunt de. puer. ij. Mali rediguntur ter re	
am t ambulant p viam tenebrosā. Jte p pigritiā t lan	
guoz. puer. xxiij. Per agrū pigri bois transiui t ecce to	
ti replouerunt urtice. Jte p lugbā t furoz. Unde. xv. Ira	
q̄ p lugbā aliq̄d peti dānabile gbit de ppō suo. Jte p ui	
loēdiā t damoz. Ps. puer. xxx. Per ira mouet terra. s. le	
quit. Per terrā cū regnauerit. Per sultū cū satiatus fue	
rit cibo. Per snobilē cum fuerit bonis oīs sue. Dz igit q̄ ē	
unum p. q̄s spectat ad finem. Quarto sic uico q̄ ē unū	
per quod speret ad damnatū. Et nota quare punit. Per	

Mortem necantez.	Punit sic⁹ damnat⁹ p mortē
Cecum excludentem	necantē. Dicere. ie. Recede mors
Vocem regentem.	p excelsus nr̄os. ingressa ē so
Famem vrgentem	mos nr̄os. Item p cecum ledē

tem. ezech. vj. Pestilentia t sanguis transibunt p te. Dz
p equā ingentē. Marc. xv. Tenebre facte sunt p terā ter
ram. Jte p famē vrgentē. q̄ ibi sicut de Mar. xiij. Erūt or
rores⁹ p loca t pestilentie t fames. Et sic est unum p. spe.
ctans ad damnatū. Quinto sic uico q̄ est unū per. spectās
ad beatū. Dicat⁹ est q̄ beati bñt sua p q̄s. hoc est sua media
p q̄ sunt saluati. Et notabile q̄ ipsi sunt beati⁹ felices Per

Jocundū tatem que mentes reficit	Jgit uico q̄ apud
Securitatem que tutā perficit.	beatos in patria fi

Trinitatem que nunq̄ deficit	multa per. s. multa
Claritatem q̄ cunctis sufficit	media tes gaudia:
Jucunditatem q̄ cunctos pficit.	videz. Jocunditas
Subsistentē q̄ deum p̄sequit	mentes reficiens.

Ps. de celesti urbe unde. Ebab. xij. Et lapide cauando et
mundo omnes plateę eius sternent. Per vicos eius alle
luia canabit. Item dr est beatitudo animę perfecta. vñ
cuiusdā beati dicit. Ecc. ij. Non adiecit vita ve p se mi
seris inarumnatis. Unde t ve istis dicit⁹ est Apocal.
xxj. q̄ porte eius non claudent⁹ p diem. s. quę securitatem
Item dr est euangelistas nunq̄ defuisse. Unde t beā
eo dicit p̄dict⁹. n. Paralyt. q̄ prebitus ei dño requiem p
circuitum. Et xx. Pacbabit ei dominꝰ pacem p circuitum.
Item dr est fauoras cunctis sufficiens. Unde Job. j. dicit
ur. q̄ filij Job faciebant conuiuia per domos suas singu
in die suo. Item dr est auctoritas cunctis positis. Ut
eos dicit de beato Judith. xvj. Qui ab antiquis temporibus
erant apud te p omnes. Item dr est subsistens seu etiā de
nicio deum p̄sistens. Unde illi beate animę dicit. Ecc. xlv.
Mō crit tibi amplius sol ad lucendū p diem. s. erit tibi, do
minus in lucem sempiternam. Et sic git patet quō perue
latum ad diuersos causas potest significare plura media
ad. s. referē ad beatos. ad damnatos. ad ingressū. Ad
istos. ad tui. ad sanctos. Et hec de p̄sufficiant.

Percutere. Uerbo q̄ pcutere scriptura signat
in bono t in malo. Ubi nota q̄ in

malo. s. Percussio	Prima est percussio tri uicioīi.
Superiat t mentis.	Secunda est percussio nostri in.
Inferiat t humana	perisumed castigatorum. Ter
Exteriat t mundana	cia est percussio mundi supplicio
Posteriat t infima.	rum. Quarta est percussio mortis

t tormentorum. Percutit enim bis p suos indigos ecc
nunciem. Et ve hoc dicit. xxvij. Ego accidam t ego vivere
faciam. percutiam t ego sanabo. t nō est q̄ de manu mea
possit eruere. Percutit peccatum p suorum subditos castī
gationem. Et ve hoc. puer. xxiij. Noli subtrabere a puero
disciplinam. si enī percusseris eum virga nō morietur. Percu
tit mundus p tribulationum immissionem. Esa. xxx. Pa
vebit assur virga percutiens. Et Amos. iij. Percussi vos uen
to vredine. Percutit infernus seu diabol⁹ p pcemiam dam
nationis. Eccli. xx. Percutiet non parcet oculꝰ vester ne
q̄ miserebit. Ose duabus ergo pcussionibus. s. de illa que p
cutit deus. t de illa que potest plenius aliquid est dicendū.

Primo ergo dicam⁹ q̄ est percussio fugiēs a deo. q̄ fit
p dei exhibitionem. q̄ deuster deus inuerlimode percu
tit uersos. q. Ipse est sicut auersibet q̄ percutiens lesa
ore opus suum. s. nunc leuiter nunc leuiter. nunc medi
ocriter percutit. t percutiendo aliqua fremat aliqua sin
git aliqua rumpit. Sic deus mundum gubernando uiuer
sis spiritalibus percussionibus utit. t diuersos diuersimode af
figit punit aut perimit. Unde deuster de deo possumus
exponere illud quod de ipso dicitur Esa. xj. Percutiet ter
ram virga oris sui. et spiritu labiorum suorum interficiet
impium. In quibus verbis ostenditur q̄ deus Percutit

Affligendo corporaliter	Primo modo percu
Corrigendo paternaliter	tit ne puniatur. Per
Instruendo liberaliter.	cutiet inquit terrā. Se
Inspirando cordialiter.	cundo percutit ut re
Contemnendo eternaliter	ducatur. Virga in. s.

Tertio percutit ut reuocetur. Otio inquit. s. Quarto p
cutit ut conuertatur. Spiritu inquit labiorum suorum.
Quinto percutit ut deliberetur. Interficiet inquit impi
um. Decimus ergo q̄ quedam est dei percussio temporo.
raliter puniens. percutiet inquit terram. Sicut enim in
dex temporalis percutiendo t affligendo scelerator nō so
lum intendit ipsorum correctionem. immo etiam intendit
suorum criminum punitionem. cum sit lege interdicti re
publice ne malefica remanent impunita. Sic deus per
mundi tribulationes non percutit et affligit. ut pro tam
commisso crimine non puniat t affligat. Quicquid ei
mali patimur peccata nostra meruerunt. Deus enim no
do percutit ne interitum patiat. Modo punit ne pereat
nō punit. Mō affligit ne interitum affligat. Percutiet
inquit terrā. Terra ēt corpus signat q̄d a deo in p̄senti

gauit vt alia gentes liberet. Quat ẽ palea folet gentes et flagellarent grauiꝰ puriꝰ posse quide quam ꝛ aperiri vi. ipe erat ꝛ ecclesie vñ. Gaudeꝫ ꝙ ego sum vbi gentes. hic nota ꝙ ibi nos ꝙ mundi tribulatos ꝛ pauit impios rẽcil. Et nobis auferat mundanũ amorẽ. Et nobis ostendat superum amorem. Hic nobis interat eternũ odiũ. Hoc ergo ꝙ ꝙ bonũ psalmꝰ mundan⁹ amor nobis aufert. q.d. q̃ bonũ videt ꝙ in mundo sunt tot tribulationes ꝛ gemitꝰ omnis miserie ꝛ afflictiones. eapde ab amore mundi trahit ꝛ ad contemptũ ipsiꝰ mouet. Et ne sm Greg. De nobis i via huꝰ mundi nos adnersantes inuitauit vt cum beat⁹ uersa semina⁹ necessitati ꝛ psalmi ad deũ cui⁹ veniam⁹. Exemplo viatores ꝙ ciuis venit ad terminũ qñ nõ inuenit hospitia ꝛ tabernacula vestita. Exemplo etiã gens in mare aliqd amari in stomacho pauit vt ipsa a bono amaꝝ fugeret atq; tollat. Et bonũ pot dici Greg⁹ in Omel. Malla q̃ nos hic genuit. an⁹ ad deũ venire nos compellit. vñ ait ipe dñs Veꝝ etiã q̃ ridetis nũc quoniã lugebitis ꝛ flebitis cum q.d. hui⁹ gentilis ẽ hostiliter ordinata ad tantũ. Et ꝛ de malis admirando dicit Greg⁹ in omel. Ecce mundꝰ in se totus in malis ordinat⁹ cernit⁹. vbiq; mors. vbiq; luct⁹. vbiq; afflictio. vndiq; gemitꝰ. vndiq; amaritudo ꝛ replemur. ꝛ tñ tota mente ipsum cui⁹ amaritudinem anima nr̃a fugiens ꝛ quor. habemꝰ inhereꝫ. Nõ sic debet ois q̃ sapientes fuerim⁹ p ista psalmus mundan⁹ amor a nobis aufert. Iste vico ꝙ p istas etias⁹ amor nobis confert. ostia ẽ aditꝰ in eam ꝛ bona. Et enũ elephas vberibus psalmis⁹ nomeñat. Leo ẽ q̃ videt camũ pcussum quẽ inde cepit cathar. In ps⁹ vocem ꝙ psalmi gemitum. i. nõ a q̃ sum⁹ ista mala nobis ordinasse nec venire ingressa illud Amos. iij. Nõ ẽ malũ in ciuitate q̃ nõ fecit dñs. vbem⁹ nemo. ꝛ tam grauia ꝙ psalmus quos quotidie sentim⁹ ꝙ ꝙ alias ꝙ primus nõ accidere q̃ndo videm⁹. vbem⁹ ea percutiam⁹ formidare. Ela. xxv. Pauebit affur ega psalmus. Est ẽ ysaias obstinatos q̃ q̃nis q̃die a deo ꝙtiant. nunq̃ tñ et hoc ad emendã eos inducit. ois eñ ordãr a culpa cõtingere ꝛ nisi ois et dei ordinatiõe venire. Ge. ij. Et ela. ix. In oĩ his bis ira ei⁹ nõ ẽ auersus ꝛ adhuc manꝰ ei⁹ extenta. ꝛ pcta nõ ẽ reuersus ad penitentiam. Et ꝛ ps⁹ accidit sicut vrso. q̃ vt malꝰ comedendo mel in arbore malleꝫ penitentiã a venatore ante foramen positũ. hic tolle. vel cerua repellat. finaliter malleꝫ recedens ꝛ ipm fortius ꝙtiens ipm occidit ꝛ ab arbore pcussit. Sicut vere dñs malleꝫ diuine influxe ꝛ eius psalmi flationes modernos nõ tenent. vltimo grauius vsq; ad infernũ ꝙnt. Quia. Sicut ꝛ ꝙcer. xix. Parata sunt derisoribus iudicia ꝛ malis ꝙcussores ossibus corporũ. Ergo ꝙ istas psalmos eius⁹ ipsos nobis aufert. Iste vico ꝙ ꝙ ipse eterꝰ dolor nõ inferꝫ. Tolle ẽ scriptura illam. j. Mõ affligit nõ bis in affõe vt bis alia ira. Mõ cõsurgit duplex tribulatio. q.d. illud qđ semel pcussit ẽ nunq̃ secundo pcutit. Et ita d̃ illos q̃ ꝛ interni⁹ intendit percutere. solet in pñti pcutere ꝛ punire. vt ipos nõ oporteat in eternũ supplicijs condemnare. Nã illud psalmi querbꝛ gris. Et psalmꝰ ei⁹ virga nõ meruit. Vel ẽ ois q̃ me dic⁹ infirmũ lancea ꝙcussit ꝙ ꝙ impulsum mori penitet. Et ita bonũ ꝛ de suos tribulatiõe ꝙnit ꝛ ipos (vt ita dixerit) de morte eterna eripit. vnde fili ne ꝛ ois inquit. ꝛ eos ab amore mundi retrahit ꝛ euellit. Et sic pot vt sigma dicãt. q̃ q̃dam ẽ psalmꝰ dei ꝙcutiet ꝙ punitiua. Percutiet ingẽ terrã. Hiere. xlvi. Rex Babylonis ꝙcutet terrã egy pti. Secunde vico ꝙ ẽ q̃dam dei psalmꝰ q̃ ẽ paternalis correctiua. q̃ ofdit cum de virga. Sicut ẽ pastor cũ virga ꝙtiendo solet oues suas q̃ aduant reducere. Pater enim sepe filiꝫ errantẽ cũ virga leuiter corrigere ꝛ ꝙtere. Sic deus fideles suos solet virga tribulationũ ꝙtere. vt ipsos in melioꝛ valeat emendare. Virga ẽ psalmꝰ leuis ẽ ꝛ nõ ad mortẽ. Et ꝙ p virgã illa dei psalmꝰ accipiat. q̃ nõ ad punitionẽ seu ꝙmissionẽ. sed solũ ad correctionem emendationẽ ordinat. Celsus ẽ facere tyriacam cyrum serpentum aga dias⁹ ꝙnit. ꝛ fit ab ipaparenti cũ carne. Quia vo de⁹ adhoc fidelem suum aga tribulationes flagellat vt a veneno peccatoꝝ eos liberet ꝛ ꝙtuat ꝙ famulatum ipsoꝝ tyriacã dicꝫ effuse. Sicut apparet in psalmo. q̃ a vno occante psalmus a veneno peccatoꝝ fuit mundat⁹. ꝛ sic q̃ vnc ꝛ aquarius famulat⁹ alios cyriaca ẽ effect⁹. sicut habet Gen. ij. Et tali ergo virga dicit. puer. xxiij. Ne subtrahas a puero disciplinam. Si enim virga ei⁹ fugeris. et alium dñs de inferno liberabit. Et de tali psalmo multũ nouem⁹ regratiari nos. Quia. psalmo ista percussio Psalmus meroꝝ ꝛ compunctionem. Iste ergo ꝙ Psalmus tremoꝝ ꝛ contritionem. iste psalmꝰ ẽ Addunt vigoꝛ ꝛ curationem. Ad illꝫ. mater meroꝝ Edicit languoꝛ ad infectionem ꝛ compunctionis Et inde ẽ ꝙ Moyses ꝺ psalmꝰ virga bis silicem in deserto. ꝛ egressi sunt aque largissime. sicut dicit Exod. xvij. Quid⁹ enim erat ꝙ cum Neptun⁹ cum tridente suo psalmꝰ fuisset terrã. egressi sunt aquarum tanta abundantia ꝙ inde ꝛ diluuio de terra impios deleuerunt. sicut ponit ibi. j. Metha. fabulã. vñ. Moyses ẽ q̃ interpꝛtat assumpt⁹ de aquis. Neptun⁹ q̃ fingit nasse de⁹ maris ꝛ deus maris ꝛ aquarũ. significat ipm fabricatꝛ seu patrem eius scripturis. fluuius de aquis nostre mortalitatis. Quia ad humanitatem assumpsit ex maria hui⁹ mundi deum. regẽ celi ꝛ mgrm. Iste ergo ꝙ percussit terrã ꝛ fluuios. i. duros ꝛ terrenos ꝛ lapideos peccatores. ei⁹ virga fuit correctionis ꝛ cuꝝ indefinite aspere tribulationis. solet ꝙ compunctionem eorum aquas lachrymarum ꝙducere. quã impios interfectionem si ei⁹ ad eternũ fabricationem lachrymari ydolatrum gentium. Percussit petram ꝛ fluxerunt aque. Et Ela. vj. Per cuius ẽ ignem in septem rimis. Septem eñ rimis sunt lachrymis ꝙ septem generibus mortalium patet. Ista ẽ ergo mater meroꝝ ꝛ compunctionis. Iste vico ꝙ ista psalmus ẽ mater meroꝝ ꝛ contritionis. qđ homo a deo psalmus ẽ ꝛ correct⁹ debet dei iudicium timere. ꝙ compunctionem a peccato recolere ꝛ dolere. Et de hoc dicit Ezech. xx. Percutiet eos ꝛ turbati sunt. Item vico ꝙ ista est mater gratie ꝛ curationis. Ad illud. Edicit languoꝛ ꝛ infectionis. Quia sicut de Ozee vj. Venite ꝛ reuertamur ad dominũ. q. ipse capit ꝛ sanabit nos ꝙcutit ꝛ curabit nos. Et ne ei ẽ sint subcombatores. qui solet beatitudinem gustare ex corrupto sanguine venarum extracto. videbam ꝙbabilem ꝙfectionem animę ꝙcurare. Job. v. Ipse vulnerat ꝛ medet. ꝙcutit ꝛ manus eius sanabunt. Ista nõ sunt ꝙcussiones q̃ ꝙdubio ex dei psalmo non corrigunt nec sanantur nec emendant. sed magis ꝙ obstinationem indurant. ꝛ in terrenis ꝙcedit. Sicut mundꝰ q̃ quanto pl⁹ ꝙcutit tanto plus indurat. Figurati sm fabulas poetarũ ex illo gigante q̃ vocabat adhuc cui a perseo filio Ioue capite Gorgonis obiecto mutatus fuit in montem lapideꝫ. qui adhuc dicit Atlas. sicut Ouidius fabulat⁹ in. j. fabu. Ge. Moyses etiam legit Exo. vij. Ꝛ cum virga ꝙcusserit aquas fluminis flumꝫ in sanguinẽ fuit mutat. Ad memorandum ꝙ obstinati ꝛ perueꝛsi. quando a deo Moyse ꝛ perseo filio Ioue id ẽ a duobus filio dei ꝙcutiunt in tribulationibus. non ex eo corrigantur sed magis in mentes fluxum per mentis inductionem ꝛ in sanguinem rubeum ꝙ carnis infectionem mutant ꝛ conuertunt. Unde Ecclus xxxvij. Hiere. v. Domine percussisti eos ꝛ non doluerũt. Tabescere eos ꝛ tamen a vijs suis non sunt reuersi. Nõ sic diuersi sed percussi a domino corrigamur. Quia ꝙcutiendo ista ẽ percussio paternaliter correctiua. Virga inquit. Deniq; vico ꝙ ẽ q̃dam dei percussio que ẽ literaliter infractiua. Et ita ẽ percutio verborum sacre scripture ꝛ cominationes que sunt de quod effrenditur cum vicinis. Dico sui quia scis ista omnia ab eis ꝛ sustinere poderunt. Sicut enim aquila non solum cum unguibus immo etiam cum rostro ꝛ cum eo percutit ꝙdam quasi vulnerare. Sic deus non solum tribulationibus. immo etiam rostro. i. verbo ꝛ monitionibus percutit illos quos vult corrigere. Dicit enim fabule ꝙ cum Minerua deo cum cythara sua percussisset terrã. egressa ẽ inde oliua ẽ baccis Quiuere spe ẽ ꝙ quando homo qui cythara id ẽ sono sacre scripture ꝛ verbis a deo percutitur. oliua id ẽ bonoꝝ operum ꝙberatio fecundat. Hiere. xviij.

Vanit petiam? ei lingua. De quo hñ pōt aliq̄ illud Iudic. v. Percutiet ei et labijs eius cōtendā me. Iuligo ei vo q̄ ei q̄ dant de pecūio q̄ ost cōdūctor infidus. Spūs imp̄ latens sub eis. Et ita ost ille q̄s dens ponit inter? cor peccatoris p̄ bona inspiranda. q̄ qui ingrit ad vñ per mortale cōuertūtem. De quo per vñ illud Ecc. xxi. vbi dr. Qr angel? pecūio latere. Petri cruciant ei dicens. Surge velociter. Quia vere spes q̄ Petr? i. peccator pereūs dorso i lapideus. q̄ a deo p̄ uterioz inspiratiōē pūtur a somno peccati suscitandi erūt. Adhuc dicamus q̄ ost quidam dei p̄cursor. q̄ ost mortaliter damnat. dicit. Stulta ost illa q̄s de? ponit impios i dānatos. Hic no?. Plaga inimici pessi? ne cōfligentes crudeli. Sicut ost depos. peccatis suis pūt. Sompno enī ei? ea. da solet ponere illos quos facie videbat pūnos lambere ost. Sic deus peccatos animab? aliquos. in caudā. i. in fine eis ponit p̄ eternam damnationem. q̄uis in fide. modo in p̄senti hn? vice ipsos videat lambere i obligere p̄ penitentia cōfessionem. Sicut ost illi Gal. vi. Lapis abscisus de monte sine manib? p̄cussit statuam in pedibus ferrū. et ostregit caput ipsius aureum i pectus argenteū q̄d habebat in q̄ tota fuerat radacta. ost in pulverem i fumū. Sic vere dico q̄ lapis i. iustus de monte ecclie sine mōe p̄ceptis scl̄endens. statuas. i. ipsos peccatores q̄ in capite i pectore. i. modo in principio eius eorum vita ita fit aurea i argentea p̄ similitudinem. i. qui in pedibus. id ost in fine eorum rectus i ferreus p̄ mortis corpulentiā ipsas statuas vice. i. ipsos peccatores. ost lapis eisdem offendit in pedibus. i. in fine p̄ eternam damnationem ipsos p. cutit. q̄ statum i p̄positum eō nihilum redigere nōtur. Unde in Psal. dicitur. Peccatū inimicus laqueo p̄cussus ost. Hoc ostendebat quidam leprosus in p̄cursore Helyseum dicens. Ecce dus noster cessauit a Naaman. Sic nota hic q̄ deus peccatis inferos. Mors. i. dolor gloriantes p̄cussos. Cornelio immundicie seruentes. Ubaldo amicos turbatores. Catalio auaricie p̄fessores. Campensis opulentie deuotores. Superalis eminentie. ipsos.

Peruastant ḡ a deo illi quos execrat ignis ultio Job. i. Pueros eius p̄cusserunt gladio. Jesu illi q̄s maculat immundicia. Jacob. iij. Peruastant capilli in supore Jesu illi quos deuorat iniquitas. ge. Peruastit ossa adherentes mihi sine causa dentes eoz contriuit. Jesu illos quos inflammat auaricia. Deut. xxviij. Percutiat ei dus egritudine febre i frigore. Jesu illos quos hic dirat egritudo. Unde Act. xij. dicit. Qr herodes erat indut? valle regali i p̄cussit eum angelus eius. Jesu illos quos hic lesuc lapidis sui eminentia. Ps. Ecclesi. Peruastit superbus vulnerabit draconem &. Pone ergo charissime q̄ deus ei versos diuersimode peruastit. app. lectis. xij. Quos sum per

Eternalem damnationem.
Cecitalem inspirationem.
Scripturalē instructionem
Peccatorum correctionem
Temporalem punitionem

Et sic pōt q̄ ost ydem q̄ cetus superior i diuina.
Secundo dico q̄ ost quidam pessimo inferiore bumano. Et sic dico ost per. cussit Bonosum i fidelium correctores. Milesium i fidelium contradictores. Primorum i crudelium tyrannorū. Stultorum i obstinatum impiorū. Dico ergo q̄ aliquos iustos p̄dictos. q̄ sicut pessimo solet deus pueros instruere. Artifex ponendo solet opa sua facere i materias ibi fabricatas diuersimode disponere. Sic vere pastor bonus i vbere corrigendo solet subditos emendare. Jō de oculatus ait? p̄ quo intelligunt pastores dicit Ezech. ij. Os ipse mihi intuebor. Et aliquos ad inuocem alarū animalia ponentia altera ad alterū. Ideo pulsus percutitur Amos. iij. Percutit cor suum et mendacij superbientia. Columba. ii. Fuit sic mei ri. ostium. vepres que ecclie carent vt dicit. solet ei comparē fa. cum q̄q; pastore ipsum ecclie, quem hoc non solet minus amare nec fouere. ipsum fugere vel odire. Mores ecclie que. quinq; viunt quia q̄q; solent se bene pastore nunq; ecclie quem hoc solent se ab eius cōsortio separare. immo quasi obli. uiscentes interim solent simul sicut prius habitare. Sic vere pastores q̄q; sit. e. ecclie vbeat benignissim? zelo ecclie. pietas i fidelitas suos corrigendo pastore cum nunq; omni ecclie odio remisso. et veri amoris clementia p̄o omisso. Hos etiam qui gregarium gregē vidim? et nouimus de bonis bonū pastorem p̄dictis inferre. nec q̄ hoc se debet alter ab amore alterius elongare. vt sic debeat cum pastore vivat illud Ecclesiastes. Corpus meū tradi gestiunt? et gemas meas vellentibus. Jugum q̄ ecclie Matth. v. Quia se pastor ei dignari mansuetum p̄bere. et alium. Pastor ergo q̄ alios pastores ecclie p̄dictos &. Hi ponunt scipsos nulli penitentie. q̄ sicut gallus solet alios ponere se nemp̄ de. penitentie ordine. unde Ezech. vj. Peruastit manum meā i allide pedem meū i vbera. Et Luce. xviij. Percutiebat pectora sua reuertebant. Ecce quo dicit Hugo in his de mysteriis ecclie. q̄ ecclie que sunt in pessimis pectoribus significant veram penitentiā. q̄ inde pectus signat contritionem. somnus confessionem. manus appetitus operis satisfactionem. Item duo q̄ alios pessimis dare rapientes seu malefact. pessimos i malos. Ecce quo in figura malefactoris dicit Luce. xij. q̄ si dixerit seruus ille in corde suo. moram facit dñs meus?. i. capit ponere ostremos i ancillas. et edere i bibere. venit dñs serui illius bora qua nescit. i. ei nidet cum. parcendi eius ponit cum infidelibus. Quia ei illi videt q̄ manus sanctitatis ipse punire. i. q̄ de? pecca. ta eoz ostendat. q̄ ost primum ei Gal. vj. Permittit eis ad libitū facere. Hoc ost q̄ ad ponendū i subtrahendū ab seruos i ancillas. i. subditos simplices i imbecilles solent q̄ rapinas i rationes intendere. i. ad edendum i bibendum in ebrietate vacare. i. de furtis nihil ponere cogitare. Idem ei qui nescit venit ad ipsos dñs meorum inferendo. i. partem eorum ponit cum infidelib?. i. cum temporibus ipso operis ostendendo. Hi sic ei ostendit ille mansuetudinis ei pastoris. q̄ sicut dicit Luce. xxij. quando ovelances faciem eius velabāt. Prophetiza nobis christe q̄s ost qui te percussit? Cuncti ei pastores ecclie p̄cussi fuerunt omes eius. i. apostoli &. Et sic breuiter patet quomodo pastores in bono familiare i in malo.

Pera Cum pera sit instrumentū pastoz i peregrinorum. cuius ne cōue ad collum pendet q̄ pane i alijs necessarijs q̄ frustra repetendis. quod etiam (licet magis curiose fiat) solent pastores in itinere gestare. possum? videre q̄ pera signat cor humanū. ne liberum i affectum. vbi. i. ubertim reponi necessarij i nō superflua cogitatus. Dicit ergo q̄ boni in pera cordis reponit bona i mala sua mala. Item figurant in Dauid q̄ in pera reposuit quinq; lapides quos elegerat in torrente. ne q̄nis Goliam occidit sicut dicit. i. Reg. xvij. qui. i. populi strabat principium inimici erat. Et etiam in Judith. quod. caput Holofernis nequissimi in pera mollier reponit quo ostenso finis i rad victoriam reportauit. sicut etiam Judith. xiij. i vers cepe. Dicta sc̄z in pera cordis semper sunt quinq; lapides ne torrente pastoris. de quo dicitur in via bibit. i. ipsum ebulli meminit quinq; vulnera p̄ deuotionem i memoriam reponendo. quibus. i. quorum symbolo occidit. hoc ost per virtutem constantiam superatur. Caput etiam Holofernis id ost cupidi. i. malitia. i. potentia symboli in pera cordis per considerationem debet haberi. vt sic contra vitia possit digna victoria reportari. Multi de figurant in libellum aurum. qui. i. in pera cordis mundi similiter per affectum reponunt. q̄ Christ? in euangelio reprendit. q̄. Lapides non solum nos in pera immo nec ipsam pera portare possit. Ad intendendum q̄ viri spūal nō solum mundi res i diuitias debent habere. q̄mmo etiam ipsam peram. ipsam affectionem debent diuitiarum i bonorum habendi. c. Mollit possidere aurum nec argentū nec pecuniam in zonis vestris. non peram in via. q. i. non solum aurum. argentum i pecuniam interdicit. immo etiam ipsa pera. id ost ipsa cordis affectio p̄hibetur. Luc. x. Mollit portare sacculum nec peram &. Sufficit. quia non sunt ḡ condemne literales.

Perambulare. Ides est qd se loco ad lo cum deambulare fatio vi sum est in ira d. Unde ibi.

Perapere. Cum gaudere idē sit q gaudere ca pere. Notandū est q pape quīq sumit p reapere sicut et dr Mar. r. qd facit virtus eterni papet. pfunc capit. Et j. Per. v. Cum apparuerit pas pape pastor gaudiū immarcessibilem glie coronam. Et de eo modo significandi parum inueniunt in scriptura. sed vide plene vbi reapere. Quandoq; ēo sumit pro perpendere seu poz animadvertere intelligere et cognoscere. Et sic ve dicer sumit in scriptura. Quocunq; alt mō sumat necare possumus q in scriptura reperit Percepto

Requirenda
Appetenda.
Videnda
Eloquenda.

Percepto requirenda est illa qui nos petim' et requirim' a deo. s. q ipse nunc attendere ppendere intelligere et p. cipe vota nostra. Et sic petim' q ipse p. apiat nostras depcationes nostras allegationes nostras laudationes nostras obsecrationes. Ps ii. ps. Auim' domine. Auris' pape oīonē meā nō in labijs dolosis. Allegationes. ē. ps. Verba mea auris' pape dic. Lachrymationes vo ps. Exaudi oīonē meam dne et depcationes meam auribus percipe lachrymas meas. Obsecrationes insuper ps. Auris' percipe obsecrationem meā. Item percepto appetenda est illa qua. d. Mar. in gestis papiant alī bona. Et qua supra dictum est in principio. Item percepto abominanda est illa qua impij in inferno papiunt et recipiunt penam eternam. Et qua Luce. xp. Ut papiant eum. nationem maiorem. Item percepto eqrenda est illa q nos debem' perpendere et reapere illa que pertinēt ad salutem. Et qua Iudic. j. Maribus percipite omnes habitatores. Et hic nota q nos debemus perpendere. scīp. Mandata legis. Et lege de Eſa. j. Auris' pape legem dei nostri. et. Scripturā legis

Doctrinā gregis

Et scripturam sum mi regis. Hoc est dicm. et. p dictis enigmatis' unde Job. xiii. Enigmata papiet auris' ve stris. Et doctrina eo gregis. hoc est dictm. et. eōi sapientia et prudentia di. Baruc. iii. Auris' pape ve scias prudentiā. Hec ni sunt contra multos q sunt sicut puer. hominem. mentis et rationis sue expertē in cunctis. q nō papiunt illa que pertinent ad eos. Pueri in mundi sunt luxurie. s. concupiscentie et mentis sunt debilis. frenetici sunt iracundie. incarnati sunt superbie et vanigloriosi. q. d. illi nō papiunt vel. lia. nec etiam ad salutem necessaria. Et sic sunt illis obstacula et prohibita. Et quis? d. j. Cor. xiii. Animalis homo nō. capit ea que sunt spūs dei. et. infra. Unde vbi intelligere et similia.

Perdere. Nota q perdere idem est qd destruere. et. Et perdere idem est qd amittere. Et sic potest dicere q ē peccio anima et pastus. Anima dicit q dr pdere. i. destruit illud qd sibi displicet. Pastus dicitur q dr amittit illud qd habet. Item et peccio potest dici in p. senia dei. ps. Perdes omnes qui loquunt mendacium. Et Matth. i. Ipse pcedet animā et corpus pdere in gehen. nam. Et perditione eo pastus dicit dyabolo. Exo. xxvij. Perdidit sapientiam nam ei tollet eo. Sic igitur de illo duplici modo loquendi nota q est talis. Perditio

Laudabilis et virtuosa
Damnabilis et viciosa
Terribilis et dolorosa.

Virtuosa peccio est illa qua bono inuentu que no cernit. dit. Et hinc est q bonū est pperdere malū et inuenire bonū. Perdere epolia et inuenire eterna. Perdere nocūa et inuenire utilia. Et ō vi. cit pōo Mat. x. x. xvj. Qui inuenit animā suā pdet eā. Et q pderit animā suā. propter me inueniet eā. ac si diceret. Bonū est mō in hac vita animā. i. vitā corpis pderetur (dum pot sum') in paradiso eternā inuenire. Viciosa est illa qua bonū pdit gras et virtutes. Mercator est qui q. vines si erat q plura et melliora pderet q ea frumenta. sic est peccio. Ut. pueri. vj. Propter eodis inopiā pdet anim suam. Et sic istos duos modos intelligendi pauciſſime inueniunt auctoritates de pdere. Quas multas inueniunt evangelia dum sc. pdunt q boni seruant et nō pdunt bona sua. Et gratias et virtutes. Mali vo econtrario perdunt et non seruant ea. Et pariter boni seruant bona et perdunt mala. Mali vo seruant mala et pdunt bona. Sed de tali pdere videt. se aliquādo. Et vbicunq; agit de persecutionibus et in aliquo tali de multis multis. et infra de seruare. Dolosa vo peccio est illa qua homines a deo auertunt et pdunt et temporaliter et eternaliter. Et sic illum modū dicere accipit pdere in scriptura. Et de quo in ps. di. Quia peccatores disperdet. Et alibi. Perdidisti omnes qui fornicantur abe te. Et no ta bonum q vere in mundo qualiter et in inferno eternaliter perdit et destruit multa genera peccatorum videlicet

Carnaliter viuentes.
Crudeliter nocentes
Mundaliter lethantes
Inaniter gaudentes
Vane sapientes
Sagbe peritorentes
Impie letrabentes
Iniuste delinquentes

Perdet eos de' carnalit vi nentes. Et illi sunt illi q viuunt in delicijs et voluptatibus. Et qb' dicit in ps. Perdidisti omnes q fornicant abe te. Et Matth. vj. dicit. Embalsamati in vo luptatibus uiuit eos in pdit in ps. Perdes q tribulant animā meam. Et puer. ij. Impij de terra pdent. Et puerb. ij. In pdide impijs est laudatio. Item pdit mendaciter loqentes ps. Perdes omnes qui loquunt mendacium. Et Eccli. xx. Potior est fur qui assiduus vir mendax pditionem aūt auro heredita bunt. Item perdit inaniter gaudentes. Ezech. xxv. Perdā et eos vocem gaudij. Bene est pdit illos qui habent gaudia vite presentis et mundanum gl̄iantur. et. sicut dicit Mar. vij. Spaciosa est via que ducit ad pditionem. Item perdit vane sapientes. Eccli. viij. Multos perdidit aurū Eccli. xxij. Multi dati sunt in auro cellas et facta est ipe ipsius perditio. Item pdit superbe glumentes. Ecclo. xij. Superbiam in eo sensu nunq; dominari permittas ab ipo et semper initium omnis perditio. Item perdit impie letrabentes. puer. xxiij. Cum letrabentur ne corruiscas. qñ repente venit eorum pditio. Item pdit iniuste delinquentes. Unde de quolibet peccatore di. Job. xxj. In vicm pditionis semet malus. et ad diem vindicte ducit. Et bonū bonus pdit et destruit interdū ollis pollicetur et iniquo. Sicut ille rico que perdit. de manu pollicetur scipit. et. in contrarium domino applicat. Sic bono peccatore di. pdere. q. d. q peccatū de manu ipō. i. de bono gratie euellunt. et in eorum dyabolo subiugant. ab loquēdi scriptura Sapph. ii. De qui babuerit funiculum mario suo pditio. Funiculum illi mario signat bonum peccati que homines a deo pdunt. et destruunt. et condemnant. Potest eti dici funiculus q damnatos carnaliter solet tenere. Et de mare q ipsos per tormentorum amaritudinem solet vngere. Et de bonitate de peccatorib' sic pditio. et multa et ordinate de in ps. di. in pdita peccatorū. Ps. eius sum saluas pditum. et. Ezech. i. Ecce pditio super eius est populus meus: pastores eius sedauerunt eum. Ita est igit pditio terribilis et dolorosa. Sed si vis adhuc breuiter posse notare de illo q perdunt bona gratie in presenti: et bona gl̄ie in futuro. Nota breuiter mali in presenti perdunt salutem. perdunt eos virtutē. q. d. arborem solet adhuc dicere hyemē. s. pdere. Folium virorem. Florem vernum Fructum valentem.

Sic peccatores aduniente hyeme peccati perdunt virtutē. folium bone conuersationis. florem sanctē affectionis. Valentem fructum bone operationis. Et breuiter sicut per vnum solum peccatum tota anima dēstruitur. et pdit. sic per vnum peccatum mortale tota pfectio anime pdit. et ollis virtutū congeries vilipat. Unde Eccli. ix. Qui in vno deliquerit multa bona pdet. Et nota q posse bono animam pperdere

Luxurie fetorem.
Luxurie nitorem.
Iracundie furorem
Vane gl̄ie timorem.

Perdit ergo bono animam p luxurie. vij. puerb. vj. dicit. Qui autem adulter est propter cordis inopiam perdet animam suam. Item propter timorem vane gl̄ie timorem. vanegl̄ie. Unde Eccli. xxviij. Perdidit sapientiā sua in vacuo. Et propter furorem cordialis iracundie. Unde Job. xvij. Cur perdis animam tuam in furore tuo? Item propter timorem vanegl̄ie. Unde Eccli. xx. Est qui per confusionem perdit animam suam. Et sic dicit q peccatores vituperiosos perdunt animam suam. &.

Perducere. Nota q perducere idem ē q perfecte ducere. Iuxta illud Ecclesiastes vii. Quomodo nō edificauit Salomon pinacula templi q adduxerit vsq; Gazer. Et videre vide supra vbi Ducere. et vbi Deducere vbi factum est satis plene.

Perfodere. Nota q perfodere idem est q perforare fodere seu ex toto penetrando fodere. Unde supra de Fodere.

Perforare. perforamen. Cum pforare sit idem q foramē facere necesse habet q in corpore re perf pforatio. i. pductio. Genesis. Tyrannice et dominū Perforat ei pedamus malos calliditas. Perforat nequitia alta pforando. Perforat tyrannus bonos molestando. Perforat impius i. symbol' pectus lacerando

Pudicus ei impius pforat seu ge verberando sicut vestro pr. Et Ego. iij. precipit q nō videbat aurem ferri in anima pforare. vel sic ei viddiat ferientis pectus subingere. Ide genesis ei stat in figura debonorib' Job. xl. Posnō circul' in naribꝰ eius. aut armilla pforabit aurem ei' Loquit ei metaphorice. q.d. sicut nares bubali pforant vt nō mittat circulo ad arare seu opus facere ⁊ stringat sic plectus debet impios vtentibus placere vt ab seruitute vitioꝝ culpabiliter ipsos compescere nemo posset. Item Isaie. xxxvi. pforat quicūq; cui si terminus facti bō cōfregatur ⁊ pforabit manū ei'. sicut vidit. iij. Reg. xviii. Et Esa. xxxvi. Ecce vltra ē q peup iudē seu tyranno p fiduciā in virtutē ipm̄ nō repit nulla fiducia valeat fulcrū. quinno spe fit q in ipso clauerius illi tyrannice pforat ⁊ ei lesit ⁊ int grauat. Per symbol' pannorū pforat ipsos delectabilis leyas inferni. Et de pforio' bestie ipse demonib' ipos puniendꝰ in inferno per ista illud Mich. xxviii. Quasi bō gregis bestie illi'. effuge eos. confringam ⁊ pforabo fagittis i. infernalib' punitionib' aīp pena. Item q pcussio ei pforare idem sit q ei foramen facere vel intrare. nō pure possumus q nos inuenim' in scriptura. vt. Foramina

Regia. Prima sunt intranda ei deuotione. Secūda
Regis. pforanda cum discretione. Tercia tractāda
Mensa seu mundanda cum cautione. Quarta sunt
Mensa spernenda cum turbatione. Quinta sunt vitā
Bestie da cum pietatione. Primo q dicim' q in. uenim' foramina q ei deuotione debem' intrare. Et ista p. cipue sunt foramina valuarū regie ppl. lateriū manū ac. q; pedum. q.d. vir deuot' p cōsiderationē intrat. ⁊ ibidē se balneat atq; lauat. cum p cōpassione lachrymat' ⁊ plorat. Ista ei sunt foramina parce. i. ppl. q; parca erat ppverbi. d. colubre. i. animę ganclende debent mentaliter ei dificare ⁊ ideo p scripturā symbolū ⁊ duo cantabo tuo fonte se saluare. Ad q.d. inuitat vbi Cant. q. dicens. Veni surge amica mea. colūba mea in foraminib' petre ⁊ in caverna muri. ceve. Cordat ei q columba infocata ab accipitre fugit ad foramina columbarū. ⁊ etiam in foraminib' facit ei dum sibi. ⁊ illud ei foramen acuto. i. labore ⁊ diuersis. q.d. sic cordate q sollicitate ei debet operari. i. vir deuot' ⁊ salutē inuenit q vincit. sicut di. Matth. xix. ⁊ Marc. x. Luce vii. Diues plenū Columba ædificans in summo ore foramine. Item ista sunt foramina regie q cum deuotione debem' intrare. Scdo dico q inuenim' foramina legis q cum discretione debem' pforare. nomine appollo in scripturis meis peruasi in quibus nūquā dubitat respōdi. et sui sermonis inquirebant ore calcificat ei dicit Iustinus. Et nomine eius Sibilla i. augur seu i. femine terre manebat. vbi responsa petita inscribat ⁊ dabat' sicut potit Virgil. in eneid. Ei certe non in foraminibus diuine legis ⁊ scripture debemus studenda manere. ⁊ voluntatem ei Sci q veritatem inquirere. ⁊ cum ea solum retinere. Immo ei dicendo alia declarare. Illud ei ei dicimus qd nihil. list dulcem ⁊ amarā aquam sicut de Iacob. ix. Jo bi vicit Esa. vii. Uenient inde omē ⁊ requiescent in foraminib' val. lium ⁊ cauernis petrarū. In officio fruticeto ⁊ in vniuersis foraminib'. Ex eorum ei q transeunt ignorat lege an aliquā q transit. Cauerne petrarū signat filias. gloriarum. Fruticeta bō q virent legem designant cunctas. virtutes in ea ei foramina virtutū in ea significant. Ista sunt igitur foramina legis. q.d. cautiones eidem' pforare. Quia beretico. q.d. illa foramina discrete non penetrant obstruere. Inquitꝰ. i. eidem dicunt in errore. Constat ei q in foraminib' ⁊ cauernis terre vbi sunt plus vie ⁊ diuersicula facilius errat. quam loci obscuritatem nisi homo vsus, ratiunem dari. Sic vere ei in foraminib' ⁊ occultis scripturarū magna sit profunditas ⁊ obscuritas ⁊ ideo varietas ⁊ diuersitas. quę si q ei q lumine dari in adiecto ⁊ discretione circa ea q bene ea discutit ⁊ eberrant. Iuxta illud Corin. iij. O cecitas mentium in multo illuc. ⁊ tenebrosum videntes per foramina. Ecce dico q inuenim' foramina mentis q ei continent ea bonus mundare. In foraminib' ei ⁊ cauernis q in ea. trahunt sordes quapropter necesse ei q mundent. Sicut re q in foraminib' eorum nostrę sepe cōtrahunt sordes ⁊ vicia. necesse ei q ipsa p cōtritionem mundem' ⁊ sanitatis interiorius vniuersis p cōfessionē mundem' Et hoc ei q.d. Esec. xvii. vbi de Filiabꝰ sede pariet. ⁊ ecce ei foramen in pariete. Sequit. ⁊ ingressus vidi. ⁊ ecce ei. tudo animalii ⁊ reptilii abominatio. ei. Quarto dico q inuenim' foramina mentis. q.d. cum turbatione. hoc ei sicut cum timore ⁊ formidatione debem' pforare. Considerato ei mortis ⁊ sepulcri ⁊ purgatorii. q.d. in terre foraminibus commenti multum facit ad salutem. respōdeo. q. dpl timor dei ⁊ a vicijs retrit. Exemplo. i. sicut animalia q habitant in foraminib' terre fiunt fugiunt. q.d. sic. dem fugiunt ⁊ saluant a facie venatorꝰ. Sic ei homines. nat' tentationis eundē quando ad mortis ⁊ putredinis. nis sue conditionem attendit. De qua dicit Eccl. xiii. ei beluas cave vestigia eorum q stantes sup pedes suos ⁊ oculi ei' tabescent in foraminibus suis. ⁊ lingua eorum computrescet in ore suo. Confer enim q in foramine mortis. ore. oculi ⁊ lingua putrefiunt ⁊ tabescūt. Unde corpus humanum figurat in iudam Ezechielis. De quo dicit Ezechiel. xiij. Fodi ad eum. ⁊ abscondi lumbare in foramine. Sequitur. Et ecce compauerat lumbare tuum nulli vsui opus esset. Quarto ei dico q inuenim' foramina bestie que cum pietate debem' intrare. Et ista sunt foramina ⁊ cauerne infernales. vbi Christus symbolice pomna pos crudat atq; punit que certe non debemus considerare. ⁊ ipsa fugere ⁊ vitare. Iuxta illud Esa. xj. Super foramine aspidis ⁊ in cauerna regoli qui ablactatus fuerit manum suam mittet. Sequitur. Non nocebunt ⁊ non occidēt. Dicit enim quando ablactatus id est infans a lacte ⁊ delitiarū fuit alatus. magnum sue considerationis ⁊ potentie diuine super cauernā ⁊ foramen inferni mittit manū. i. spes ⁊ regulus tyrannice ipsum non vident non ledit. sed ab ipso pacificat ⁊ euadit. Dec igit ei diuersis foraminib' ⁊ de pforare sufficient.

Perfectio. Perfectus. Per. fectus. Nota q perfectio idem est q completio. perfectus idem est quod completus. Perficere idem est quod complere. Perfectum ergo dicitur illud cui nihil deficit. ⁊ cui quicquid est necessarium suppetit. Dicemus ergo q est Quedam perfectio naturalis. Quedam perfectio virtualis. Quedam perfectio supernalis. Prima est perfectio admirabilis quia. Opera naturę mirabiliter sunt perfecta Omnibus enim perfectis considerantibus non est ei aliquid superfluū nec aliqd diminutum. q.d. Dei opera sunt opera. ⁊ omnia vie eius iudicia. Et Deut. xi. Perfecti sunt ei et vera ⁊ omnia eorum viam. Secunda est perfectio superfluia. Et ista est perfectio ⁊ complementum virtutum qua debemus esse perfecti ⁊ completi. Et de hoc vt Matth. v. Perfecti estote sicut pater vester celestis perfectus est. Tercia est pfectio delectabilis. Et ista est illa ultima et perfecta gaudium paradisi quam habent illi qui in celo sunt superius. Silicet beatitudo. De qua dicitur Iacob. i. Omne datum optimū ⁊ omne donum perfectū desursum est descē.

dens a patre luminū apud quē nō est transmutatio neq; obumbratio. Quam ergo aliqđ ve gfemone moralis virtutis. q generaliter conuenit in quam cū possibile erutum cōm complementi. Sicut est pon' tunc ē p fecta q̄ in offic' suis gnā' est completa. Sic ille gloz' dr q̄ in offic' vtutis' cōsummat. Quidā aūt vir' dr p fectionē q̄ animal aggregatiue boīm gfectum cōstituit. q si aliqua bestiae gfectus minime pōt inā. Sed igit gfecti fuerunt q̄ ofia ventris' gratias habuerunt. Arbor est illa gfecta vocat qn ex omnib' suis partibus cōstituit. q̄ ex ra dicibus. ramis. cortice folijs. floꝛib' z fructib' constat. mal. Si est vas dicp' dicitur. arbor illa corali sua gfecti one careret. Sic pedibus illi dicunt gfecti q̄ nisi arbo ris sint. Radice humanitatis fundat. Cortice honestē ap parentiē vdm. Ligno spi' z contemplatiōis crect. Ra mis z beatis' affectionis ornat. Folijs sue locutionis z sermōis bonę affectionis coīat. Et fructib' bonę operationis multiplicet fecundat. Hec est babenis bō gfectus dicit. z sine illis gfectus minime nūcupat. Vnde dr q̄ hec liber scripturę de Eccl. xxiij. Posbat' est in illo z gfect' in nūt' est z ei illi gloria eterna. vt ad quendā vir' gfec tum applicet' illud qđ dr Hec sunt dicti Gen. vj. Hec vir iustus atq; gfect' in generatiōb' suis fuit. In ch' ver bis ostdit q̄ ad merū gfectionē requirunt multe virtutes. s. q̄ homo debet habere Mentis tranquillitatem z quietudi nem. Cordis stabilitatem z firmitudinē. Operum ubertas z plenitudinem.

Primū pot nomen quietudinis hoc ē interpat' requi escens. Sēs dicit nomen roboꝛationis. Vir inde. Sēs ergo nomen requietionis seu cumulationis. Iuxta inde atq; gfect' Quartum vo nomen secundatiui. In gene suis inde. Et ga dicebam' si volumus esse gfecti simus nobis Mentis tranquillitas z quietudo. Cordis stabilitas z firmitudo. Ope rū ubertas z plenitudo.

Primo igit si velum' esse gfecti habeam' cordis tranq illitat z quietudinem. Hoc inde ē interpat' requiescere. Primū est fundamentū gfectionis et quies cordis. q̄ sic ē q̄ firmā signatum in corde. Primo dñ pfectionis ois mus est fundamentū firmū z quietum. Quia' dñ mundꝰ placeret nisi in fundamento quieto z solido locaret. Et ideo q̄ homō cordis valt mentē placere z complacere ei ipsum vt quietum in eo q̄ est fundamentū immobile collocare. q̄ sicut dicit Aug. Inquietum est cor meū donec quiescat in te. Et ēt bona rō. q̄ nihil ē inuenire immobi le vel quietum nisi solum vnū. Ille dñ ille Deꝰ. Iste est immobilis est causa mouēs. Ergo cor humanū q̄ in aliq̄ rē' q̄ in eo ē q̄ amore locatū cum ea aliq̄ fiat mobilis z inquieta. inde ē q̄ ipm cor ita sit inquietum. Et ideo videm' in auaris z ambitiosis z aliqb' bonoꝝ tpalium volentib'. quoꝝ cor nunq̄ in vno quiescit. Quia aut ani mata inflammat. aut inuidia stimulat. aut tristicia contur bat. aut timoꝝ' fatigat. aut cupidꝰ obfuscat. Et hoc ē dñ ualibus de Mādc. vij. Sanguis tuꝰ qz nō babenis hic req em. Sed quanto vir gfect' q̄ eo finem p amoꝝ in eo fixe rint. tāto ab offib' mundi' subtrahunt z pfecte in domi no quiescit. Gen. viij. Requieuit archa sup montes. Ille les dñ de ecclesia insula que primo fuit in mari mobilis z erra tica. nō ēt erat ēdificata cum inferior terra. sed in spūali mari natabat. z sic ecclesia adhuc cōtinue trāsferebat. Ec rient hoc Dñs' paulꝰ in libro methaurox. Et Gen. in ira gręia. Primo locuta mater solis fingit a poetis solem in ista insula genuisse. z cum insulam pno Sybille z immo bili effecisse. Qđ p eam sm Judeos ficti fuit. qz in ista in sula primo post edificia illustris radius solis fuit. Quoꝝ sol ridem fingit fuisse nat' p eo q̄ primo Sybille est manife stat'. Quare dilectissimi dicit si ve fidelis' peccatoꝝ. ista insula vt significare cor humanū qđ. s. mundꝰ in se est frois si ve vel quies. primo z principaliter in mundꝰ mundi ip est in videndo z cogitando' luctuosum. q̄ sicut dr. post. vir Mādc cogitaciones versant in corde viri. Similes q̄ Lo tam mater solis. i. Maria mater Jesu p sui intercessionē z gram pnit z introduxit illum solem iustitie ipm in illa insula cordis nostri tunc vere quieta z immobilis efficit z in solo eo q̄ verū amorem quiescens a motuum seculoꝝ eiꝰ fluctib' z motib' liberat. Ecclī. xxiij. In omib' requiē quesiui. q. z non inueni. Et sequit. In tyro firmata sum id est in eo. Ecce quiete sanctorum similitudo requiei.

Et sic breuiter mens humana sic in deo manifestatio p fecta quieta z firmata potest dicere illud Ezechiel. xxvij. Perfecti decoris ego sum. in corde maris sita. Et illa qui de vt statum ēt ostendit cum dicit. Hoc qz nec interpretat requiescere. Ille est sine ille q̄ sedet in gemitu in archa quietat. q̄ esse mundo q̄ vitia corruptę mentem sua in deo quietant. Vñ Gen. vj. dr. Qz noe inuenit gratiā coꝝ oculis domini. Sic ofi ostendit ēt. q̄ non debem' habe re mentē ad ea q̄ transeunt z quietudinē. Sudo vos q̄ ad pfectionem requirit q̄ nos habeamus cordis firmitudi nem z fortitudinē. Vir inde. Vir est de a vero' vel a viru re. qz pcipit de ille vir q̄ est fortis z vigorosus. pfectus virtutibus. Virilis ei fortis multo ēt pfectus q̄ femineꝰ. Vñ in Judith pcedam libro. vij. fab. iij. legimus q̄ Ce nis. alio Cananeo primo fuit femina valde pulcra. quā cum suus Dñs' adamasset obtinuit ab eo q̄ ipam in virū mutaret. Videbat enī mentes femineas fragiles z inertes. ideo cōpuit vt in solem mutaret. q̄ ēt factum. Et fi gura. Dñs' noster autem verum ēt sicut dicit Plin'. q̄ de femina in masculum se mutat sicut pisces supra viii. Sic mentes charissimi dñi q̄ si eo gręcie ēt femina. i. plenam fragilem z defectuosam. fuisse videt. ideo pcipere vt in vi rilem mutet. i. in plenā virtutem fortem. fabule z virtutes Moyses dicit Exod. i. vana inertia z laudabilia opa sūt. de bent placere z mentes virtutes. Dñs' z virtutes opa. cō placere. Jupiter enī. i. anima pater deus. s. quando tales diligit ipsos de femina virum facit. Et de imp'fectis in gfe ctos. de debilibus in robustos. de peccatoꝝ' in iustos. cō mutat. Et si videbat mentem aptas cum videbat. i. Cantq. Cum venerit inquit quod pfectum ēt. euacuabit qđ ex pte ēt. Et ostendit quomodo. Cum essem inf. parvu lus loquebar vt paulus. sapiebam vt paulus. cogitabam vt paulus. Cum aūt factus fum vir. euacuaui q̄ erant pu uli. Simile ergo vir. i. vermoli. vt. i. virilter faciatis' vi lia. z fortiter sustinetis' officia vir inquit. Jaco. iij. Si multi offendim' omes. si q̄s aūt in vbo nō offenderit. hic pfectus ēt vir. Qđ ēt clara multos. q̄ pares nunq̄ mutā ent ac femine in virtutē sed magis ac viros in femineꝰ. ac bo no in malū. ac pfecto in imperfectum quando plerumq̄ Sicut ac multis ecclesiarum pres. q̄ ex gradu z pfessione deberent esse viri pfecti z virtuosi. q̄ in verū sunt in femi nas infirmi facti sunt. vicioꝝ scholas z defectuoꝝ. molles car nales z delicati. Hinc. xxij. Vbi sui sunt vbi sup terras fe mine. ecclesiā dixit virum. Sicut ēt fingit Ouid' li. Fa bulaꝝ. Jupiter si in femina transligurasse dr vt gudia cū ilione ab ipso decepisset. Sic talem motem femineum accipe nolumus vt mulieres. z vt delicias carnis sicili' affectē Deut. i. Pfs os' mulieres i medio tui. Vñ si nisi q̄ habe am' oculos spirituales z tactū. vir inde. Certū vico q̄ ad habendū pfectionē nōn ēt q̄ bonā' virtutū bonitatem z clementiam. z hoc ostendit cum dr. Pulsus atq; pfect' Ista est duo vocabula signant cumulū z aggregationem eiusdem. Sicut supra in textu facis pōt videri. Sicut ēt sunt multe creature q̄ respectu aliarū sunt valde pfectili. ut sunt apes inter animalia. aquila inter volatilia. balena inter natatilia. bal' inter arbores. Carbunculꝰ inter la pides. Sic vere inter bestias dicam sunt virtuosi q̄ existunt pfecti. q̄ pedibus illi sunt apes mel cōficientes q̄ rectos mores. Gentis eloꝛ suos cordialiter dentes p compassionē. Balene odoꝛē inflammantes p fanctam cōuersationē. bal' samus liquoꝛē distillantes p doctrinā z pdicationem. Si cut carbunculus colorem scintillantes p charitatē z vite rationem. Et breuiter de talibus viris pfecto cōstat dom' ecclie militantis. z ex constare dom' ecclie militant' Vñ de. iij. Reg. vj. q̄ de lapidis' solamo atq; pfecto edifi cata ēt domus domini. Et bene dicit lapidibus. q. d. viri pfecti z sancti sicut lapides viui. sicut supra de lapide po ēt videri. Sicut enī lapides generaliter sunt frigidi z soli di. sic z pondero. steriles z infecundi. sic vere pfecti sūt frigidi z stupidi per diuinum timorem. Solidi per constā tie vigorem. Sicut per abstinentie vigorem. Ponderoꝝ q

humilitatis amore. Sterilis ⁊ infecundꝰ ꝙ pampinio lan-
guescens. Et ꝺ̃ cultiuatio placato pōt vna aliud. Ecce ego
Ca cocinio plus. Sapia ⁊ gracꝰ mouendi ad iusticiā gaudi. ad
fiuth. Ortus lapis preciosꝰ ogimantꝰ tuꝰ. sardius ⁊ copal?
⁊ iaspis viridis ⁊ onix ⁊ berillus. saphirus carbunculꝰ
⁊ smaragdꝰ. In ꝺ̃ⁱ ⁊ aduerte ꝙ placato mor. ꝑ pietate
re in nouꝫ testꝫ ꝺ̃ ꝙ ꝑ istos nouem lapides designat. Ego
Ego firmitatis. Ego: firmitas dei,
Splendꝰ: benefactis gnaꝫ ꝑ fidē ꝺ̃ ꝙ ēt la-
p̄ ligor fidei ⁊ veritatis. pis faciens bolcy anda-
Item merori compunctionis cem ⁊ repellit timorem.
Timor damnationis. ꝺ̃ ꝙ sicut constantie et
Pallor abstinēcie ⁊ macerationis. feruentibus facit peni-
Item rubor secundus. cula nō timere sicut pa
Ferrugo flammarius uit in martiribus qꝫ
Rubor secundꝰ ignis uicta fuit. Mat. ꝙ. Ma-
lue nimere eos ꝺ̃ occidunt corꝑ. Et quare? Cere ꝙ fiat
ꝺ̃ⁱ. Joan. Perfecta charitas foras mittit timorē. Spiri-
dor benefactis designat ꝙ ꝓpositi ꝺ̃ olim generauit supe-
rantiam ⁊ alios lapides fulgore in se rapit: signans vir
tutē bonoꝝ operū ꝙ in nobis ꝑ ea ꝺebet fulgere ⁊ cantatē
⁊ virtutes alios debet in se rapere ⁊ trahere: et sic cuilibet
possit cui illis Exec. xvi. perfecta eras in decore meo. Ver
fus fulgor fidei ⁊ veritatis designat ꝙ iaspidem ꝺ̃ ꝺicebat
mulier? ⁊ cantatē ⁊ amorē incantationē? ⁊ ꝺ̃ceptiones re-
pelle. Ut de pfectione illa ꝺ̃ⁱ. Cor. xiii. Sensit? aūt pfe
ctꝰ effectꝰ meroꝝ compunctionis designat ꝑ ceruleū ꝺ̃ ui-
ol habere colorem marie ⁊ repellit timorem nocturnum ꝙ
significans cum punctionem ꝺ̃ mortis. i. mariti ꝺ̃ nocte ꝺ̃-
lectum. ⁊ ꝑter spem salutis repellit ꝺesperationis timorē:
ve sic gener illum placionē ꝺicat anima aliud ꝑfectꝰ gle-
em meroꝝ ego sum ꝺ̃ corde mario. Exec. xxxvi. Timor fu-
gat ꝺe? ⁊ amor. Pallor autem significat ꝙ amici ꝺ̃ⁱ ꝙ ille cui?
aspectus facit oculos tremulos significans mariti rancy ꝺ̃
una? qui ꝑcerto ꝙ bñ cōsideraꝝ timebit. Ut de illa pfe-
ctione ꝺe Johe. xvii. Timete vtiam ⁊ seruite ei placito cor-
ꝺi: atq; ventilate. Pallor abstinentie ⁊ macerationis. ꝺesi
gnat ꝙ Berillum ꝙ ēt lapis pallidus: ⁊ quanto pallidior
tanto melior. Sic abstinentia facit hoiem pallere ⁊ carnis
pulsationem ⁊ lasciuiā amittere ⁊ cessare. Ut de illa p-
fectione ꝺe j. Pet. j. Sobrii ⁊ pfecti state in illam ꝙ nobis
offert gratiam. Sulcos secundꝰ designat ꝙ iaspidem
qui ēt lapis lenticans. Unde de tali pfectione ꝺe ij. Cor.
pij. Gaudete pfecti ebote. Rubor inflammatiꝰ designat
ꝙ carbunculum ꝺ̃ ꝙ nocte videt ardere sicut ignis ꝙdā
ꝺemonē? ꝙ ꝑfecta ēt magis femine in nocte ꝺ̃ uerlari?
ꝙ in die ꝓperante. Ut de illa pfectiōe ꝺe Celiq. Super
ēia omnia? habete ꝙ ēt vinculū pfectiōis. Numer. xxxi.
datis? designat ꝑ smaragdū: ꝙ ēt lapis ꝙ ꝺi augere opera
spiritus ꝺ̃ni ꝑ gratiā ꝙ opus viuerū ⁊ nouū solet accre-
scere ⁊ augere. Ut de tali pfectione pōt opponi aliud Pau
lus ad ij. Cor. splendere faciat ⁊ irraꝫ vlq; ad pfectū ꝺi.
Ecce ergo ꝺilectissimi quō omnis lapis preciosus ēt operi
mentū viri pfecti. Ꝺ bonitor bene pōt ꝺici illud nouiss ꝙ
sicut Exec. xxviii. In medio lapidū ignitoꝝ ambulasti. p-
fectus es in vijs tuis ⁊ vsq; ꝺie condicionis tue. Pater ergo ꝙ ad
mutalem pfectionem necesse ēt habere ornatum bonitatis
sanctitudinis istius inquit nos ꝑficimus. Quarto ꝺico ꝙ
necesse ēt habere operū quantitatē ⁊ plenitudinē. In ge-
neratiōb? inquit suis. Non ēt pfecta ꝺ̃ⁱ pōt generare
fructus qui sūt compōtis speciē: sicut pater. qꝫ nec arbor
sterilis nec animal sterile pfectū ēt: qꝫ caret semine fructuū
ꝑfectus. Si ergo pfecti mutaliter affectum? necesse ēt
esse? bonoꝝ operum ꝙ ducimus vel generemus. In
generationibus inquit suis. Ut Gen. ix. Ysaac pfecti sūt ce-
li terra ⁊ omnia ornatus eoꝝ. Et inquit. Ibue ēt genera-
tiōes celi ⁊ terre. Et iterū. Si pfecte generāde bone ope
ris volum? esse pfecti. nos debemus habere fcy. Perfectas

Pampinos.	De pampino ꝺ̃ Mat. xxi. Ut vis p-
Charitatem	fectus esse vide ⁊ vende omnia ꝙ possi
Pietatem	ꝺes ⁊ da pauperib?. De charitate ꝺ̃ j.
Unitatem	Ioh. ꝙdicit Celiq. Charitatē habete.
Intentionem	De pietate ꝺ̃ Deut. xxiij. Perfectus

Affectionem. eris ⁊ absq; macula. Deuitate dicitur
Continentes j. Cor. j. Estote pfecti in eodem sensu. de
intentione ꝺ̃ⁱ. Reg. xv. Cor tuū pfectum erat cum ꝺño.
De affectione ꝺe ij. Perfecti pedes meos tanq; cerui,
rum. De pfecta cōmutatione ꝺe ij. Perfice eum quem
plantauit dextera mea. Ut sacerdotiū. Ut m? sacerdotale fu
ꝺaueruꝫ domū illam. ⁊ manus eius efficient eam. Sicut
go pfectissimi ꝙ non potemus esse pfecti per operes
plenitudinem. ꝙ virtutū amplitudinē ꝙ eorum fontem
non ꝙ manus quemadmō. Hoc ergo vir pfectus atq; in-
tus in generationibus suis fuit. Unde supra de nullo. et
infra de Enoch. ⁊ supra de Noe.

Peregrinus. Peregrinari.

Nota ꝙ peregrinatio nihil aliud ēt ꝙ in aliena patria ꝺe
ambulare. Peregrinus ergo ēt ille ꝙ in aliena patria com
morat: ⁊ ad patriā de qua natus ēt accedere intendit ꝙ eo
mō. Et isto modo loquendo peregrin? in scriptura sumit
ur bone ⁊ in malo. Ut nota ꝙ peregrinus signat in generali
Mundi visitatiōem. Primo ergo ꝺico ꝙ ēt pere.
Secuti contemptum grinatio boni status mortalitas
Celi contemplationem. Et ista ēt peregrinatio quas facit
Finem peccatoꝝ. omnis homo in ista vita. Ostēꝺo
Inferni pestiferos. ergo sūt? hic peregrini ⁊ hospites
in hoc mundo. Sicut ēt peregrinus in sua peregrinatiōe nul
lam habet mansionē ⁊ habitationē: quinimo tendit ad fi-
nem de quo natus ēt regionem. Sic ꝺicto mortalis homo
in hoc seculo non hꝫ locum vbi possit ꝺa habitare. sed se
cum de quo natus ēt i. ad terram. Te qui format? ēt qui
ad corpus vel ad vestigium ad animā. nō cessat continue
operare. Unde ēt apls Hebr. xiii. Nō hꝫ hic manentē ciuita
tem ⁊ futuram inquirim?. Ad modū ēt peregrini nō cessant
discurrere ⁊ nunq; in eode statu stare: quousq; ad domū
carnitatis nostre. i. ad terram genitū veniam? similiter ꝙ.
mortis necessitate terre cui? Seneca in epistolis. nunq; ani-
mū ꝺolo reddim? ⁊ssa nbi. Et bonitor veri ēt qui ꝺicit apo
stol?. ij. Cor. v. ꝙ ꝺiu sum? in corꝑe peregrinamur a do-
mino. Et ideo ꝺicit Seneca ꝙ natura ꝺedit hic nobis hos
pitandi domicilia ꝙ peregrinandi diuersoria. Et ꝺ inquit
vis nō timere mortē cum venerit tanq; migrare? habita.
Exemplo illoꝝ de quos ꝺe j. Paralipo. Peregrini enim
sumus coram te. Ut nobis loquit scriptura. j. Pet. ij. Ob
secro vos tanq; aduenas ⁊ peregrinos. Unde ēt sapia ꝺe
abstinere vbi ēt pleasura. Ista ergo peregrinatio boim via-
torum. Secuo ꝺico ꝙ ēt peregrinatio boim pfectorum: et
ista peregrinatio nihil aliud ēt ꝙ vita ipoꝝ. Ipsi ēt in, mū
do iste viuunt recte ad modum peregrinoꝝ. Unde ēt repu
tant se hic habere et iam sperant ꝙ ad illam patriā nō se cre-
ari ⁊ ad illā. sicut bene ꝺicit apls Hebr. xi. Confitentes se nō
acceptis repromissionibus. sed alongē eas expectantes et
luentes: ⁊ confitentes ꝙ peregrini sunt ⁊ hospites super
terram. Et possumus aduertere ꝙ boni ꝺicunt peregrini in
hoc mundo. qꝫ. ꝑegrini solent duas fūt in peregrinatione

Per continuare.	Sic vere viri pfecti ⁊ ꝑfectus in
Partem affectare.	via ista. Per continuare pfecti.
Se parū onerare	do. Partē affectare ꝺesiderādo
Pleriua colorare	Se parum onerare mundi bona
Honores nō petere.	ꝺelicias nō amando. Plura sole
Signa plura portare	rare tribulationes sustinendo. ho

nores non petendo. Signa plu
ra portare se virtutibus adornando. Et iamus ergo si vo
lumus esse boni peregrini nos debemus ita bene vite ꝺ̃
ciuare. Plus ēt ēt in hac necessarium peregrinationē
Si ēt in quolibet palmo plato ferrem? ēt in quolibet pal
mo vmbraculo se arrestarent: si in quolibet palmo boſpi-
tio remanerem? integram diem facerem?. ⁊ sic car
de ad terrestrem pacienter. Sic vere ꝺilectissimi nobis pe
regrinantib? in hoc mundo summe necessariū ēt ita be-
nos operū ꝺūmodo ⁊ in bono pfecte. qꝫ ꝙ in quolibz
mundi delectabilē se p affectū ⁊ desiderii arrestaret: non
se ad paradisū remissū pacienter. Ut Luc. xv. Adolescēs
filiꝰ peregre pfect? ēt. Et Ruth. j. Ubi cūq; ꝺomo ad habita-
nda vt pegrinarē. Ubicūq; ēt pfecta ⁊ continuatiōe

ę ꝓfectu[m] tamen tinerie significat. Jeron vbem[?] adelię patrum deliderare. Peregrin[?] ẽ vita[m]q; vadit sp habet ocũli ad patrią suam. Sedm ẽ iuxta vnicuiq; patria sua dilectissima seu dulcissima ẽ. Et q[?] ꝑ dilm ei patria nostra ꝑ nobis facta ⁊ nobis a deo ordinata. Hinc ẽ q[?] in illa pegrinatõe ingnentes illam vebem[?] ingiter affectare ⁊ ocũlis cordis illuc ę deliderii vertere ⁊ mouere. Illa ẽ ą videt pegrin[?] in terra aliena nõ ẽ sua: immo fuga vult habere cum expensis ⁊ labord[?] optat ea cõpere. ⁊ ꝺ de vbo paru erat. Illa vo ą in patria by sua ẽ. ⁊ nõ ipa[m] plipe diligit: ⁊ in illa ę ocũli cordis infigit. Sic vere. dilectissimi: bona hui[?] mũdi ꝙ nra nõ ẽ. ꝙ esse apl[?]. j. ti. mo. vj. Nihil intulim[?] in hic mundũ. haud dubiũ: q; nec auferre ꝺd possim[?]. Et quo pacto ꝙ illa non sunt nostra: ą necessario remanẽt alijs ⁊ nõ nobis. quãimmo. gaudeo ita ꝙ cõpleant[?] cum magno expensio ⁊ labord[?] ac quãuis. ꝙ. ꝑ alios mercata emẽt. quor ea habenda expẽdunt. ita ꝙ nõ paup ⁊ miserabiles maneãt. Ita ą cõtemnenda sunt ⁊ nõ curanda. Bona vo ꝑ dilõ ą ꝙ ẽ nra. ⁊ ꝙ semꝑ habita nobis auferri non poterunt: quoq; mõsunt nõ ofñ diligenter afferenda. Sic bñ figurat Luc. xv. in filio ꝑdigo. ą accepta portione bonoꝝ a ꝑe peregre p. sect[?] ait ibi nõ ois bona sua dissipendit. ⁊ quoniã inopi ad pẽm suum redijt magnis miserijs languit. Quia. hec inter in ista pegrinatione ꝑcio bonoꝝ. gratuito ⁊ naturaliter nobis a deo patre nostra expendit. ą bonoꝝ copiam copia diligat. Et ꝺ necesse ẽt bona eterna solimõ ei ligere ⁊ ad patre nrm dei cordialiter anbelare. Deꝰ ẽ[?] ista bo pegrinoꝝ diligit. ⁊ eos in sue paditi hospitio recipit et admittit. Sñ ofñ. Genes. j. vbi dr. ꝙ ois mat pegrinit: ⁊ dat ei victũ ⁊ vestit. vñ ait ipse ois pẽ vester dñi ihu xpi. Fratres nõ sunt pegrin[?]: ofñ mat vnicũ panit. ac bonus ergo ocũlis patrią deliderare. vide supra de patria. Jeron vbem[?] nos temporalit[?] non curare. Peregrinus ẽ minus ꝑtat de vestib[?] ⁊ ve reb[?] onerosa quanti põ nõ. portat ẽ necessaria nõ superflua vt lenjos et cappellinos posse esse. Sic vere nos vebem[?] de vestib[?] ⁊ onerib[?] bonoꝝ quãtis mis quãtis possum[?] nos onerare. nõ ad superfluitatem ꝙ ad sufficientiã ipa ꝑtare ⁊ habere ne forte nos possint in ista pegrinatione aut ꝑ asperitatẽ calefacere aut ꝑ pigritiã aggrauare. Ofñ Eccli. xxix. Manum ꝑ magno placat tibi: ⁊ impenerit pegrinatione non nullum. Jeron vbem[?] nos mundi delicijs nõ impinguare. Peregrini ẽ nõ multũ vacant diuq; delicias ꝑarandas: sperare ẽ ꝙ ą ad hospitiũ sũi redierint facto se poterit re creare. Sic ⁊ nos abstinere ⁊ nõ multũ dilcie vebem[?] vinere vt in hospitio paradisi possim[?] delideriũ sariare. Vide supra de abstinere in ꝑdicta auctoritate. Ebreoꝝ xi. vñ Eccli. xxix. Vedi[?] ẽt vilem pannis sub pegrine asperitatẽ epule splendide in pegrine domicilio. Jeron vbem[?] non passio molestias non ꝺtrbare. ą. pegrini multa ꝺb sustinere ꝙ non sustinerent si essent ciues. Et ꝺ necesse ẽt ꝙ tales sint humiles ⁊ patientes. Et Jsaie xlix. ꝓphat. Ego. ipe. Peregrino molestus nõ eris. hodie ẽt peregrin ⁊ ꝺ tranꝺ ab incolis molestant. Exemplo quorundã serpentiũ ą sunt in affrica: ą nisi ⁊ incolas ledere non solent: peregrinos aũ solent ⁊ nonnulos crudelare. Sic ibi. Vñ Eccli. xxxj. Vbi peperierunt pegrinatiões ibi eo. Et ꝺ necesse ẽ ꝙ virtutes patientie ꝑ omnia muniant. Sic vere boni cum in isto mundo hospites ⁊ pegrini sustinendi a cinib[?] sui[?] mundi. i. a malis hoib[?] fraudia sustinent ⁊ in ipsis patientiam multã habent. ex. illoꝝ ꝙ ꝑcati sunt hodie extranei fruerib[?] sue. ⁊ pegrini filijs matris sue fient de in ꝑ. Vñ alibi sui nicti Gen. xv. Scito inde ꝙ pegrinũ futurũ sit semen tuũ in terra nõ sua. ⁊ subijcient eos seruituti ⁊ affligent. Et in ꝑ. dr. Adiuua ego sum apud te ⁊ pegrinus ſi. eut omnes patres mei. Jeron vbem[?] bonoꝝ seculi nõ ꝙ curare. Peregrini ẽt nõ solent suam ſ in sui pegrinatõe bonoꝝ vel edificia emere bonoꝝ ⁊ delicatarum accipe. ſ ⁊ bonoꝝ ⁊ fauoꝝ nisi quantum ꝙ transitu sufficit nõ amare. Sic vere nec nos qui in isto mundo nõ sumus vbi manſuri immo statim ꝙ mortem ad patriã transituri. nõ ꝺ bonoꝝ ⁊ contentus mundi fauoꝝ ⁊ amicitiarũ nõ ꝺ gaudia aut leticias ⁊ mundi ipsius seu vitalia nõ ꝺbemus quarere. sed ipsa pot[?] refutare. Vñ moysi dictum fuit Gen. xix. Ne aduena ingressus es nunc. ut habitares q. ꝺ nõ decet nos ꝺm aduene ⁊ pegrini apud vñm. ſ. cut oñes patres nostri. sicut ait in ꝑ. indicatores quere nec ad mundi fallacia aspirare. Jeron vbem[?] signa etiã sem per portare. ex. Sicut pegrini soli sunt portare certa signa pegrinationis. ſ. capellum. baculũ ⁊ peram. in q; breui sic bene cognoscunt ꝙ pegrini sunt. ⁊ ꝙ ipsi nõ sunt de terra illa sed potius aliena. Sic vere. hñi. nos vebem[?] signa virtutũ ⁊ gratiarũ habere. ⁊ capellũ sancti timoris: peram diuini amoris. baculũ. i. memoriã diuini doloris ⁊ memoriã crucis oñi nobiscum portare. vt sicnõ esse de hoc mundo sed ee pariales nos posse ꝺbeat reputare. capellũ etiã q; sup alia vestimenta ponit signat sanctũ timorem. quia sicut ꝺ Eccli. xxv. Timor ñi sup oñia se supponit. Peram ą recepta seruat signat cordis amorẽ. Vñ de dauid ꝺ. j. Reg. xvij. q; quinq; lapides sumpsit de flumine posuit in pera pastoritij. ⁊c. Baculus vo ą innititur sibimet signat crucis compassionẽ ⁊ dolorem. Jacob. viij. Dñi baculus in manu eius. Vñ vpo dolor dixit. Et ꝺd milan[?] ut pere grinari baculũ senectutis nostre. q. d. bacul[?] ẽ pegrinus ne essem[?]. Et sic per quẽ viri plani dicunt in hoc seculo peregrini. sicut etiã Paul[?] de beato barnaba dicit. ꝙ. Cor. viij. q; ordinatus erat ab ecclia comes ꝑegrinationis nre. Et sic vico ꝙ ẽt ą dam pegrinatio hoim ꝑfectum. Circa vico ꝙ ẽt ą dam pegrinatio hoim seculoꝝ. Et ista ẽt illa qua viri cõtemplatiui nõ ꝙ ꝺsiderium cõtemplationis ⁊ meditationem peregrinant in oñm. Jth sunt figurati in Abraam ą longo tpe pegrinatus fuit in terra promissionis sancti sicred sue semen eradicaret. Ideo sibi dictũ fuit Genes. xvij. Exibo ebi ⁊ seminabo terram pegrinatiõis tue. Ad notandũ ꝙ boni ą modo in paditi ꝙ cõtemplatio. ne pegrinant. finaliter de patriliter ꝺtabunt. Gen. xxvij. Possidebis terram pegrinationis tue. Quantolo vico ꝙ ẽt ą dam pegrinatio hominis peccatoꝝ. peccatio ẽt viatꝰ peregrinus. Non ẽt ẽt ꝙ ecclia sancta ecclesiaꝝ nihil habet in hereditate grate. Et ideo peccatores dicunt indusi vestes peregrinas. Sapb. j. Umbra fugacis ẽt ois ą indusi ſ vestes pegrinas. Sedm ẽt pegrinus ẽt peccatum ꝙ facit hominẽ a deo peregrinum. Quinto ẽt peregrinatio hominũ ꝺmnatorum. Et de ista ꝺ. q. Mabea ix. Vbi narrat de nescio quo antiocho rege quomodo peregre in montib[?] miserabili obitu interiit. Et hoc de peregrino sufficit. Vide de aduentu supra ꝛc.

Pergere. Cum pergere nihil aliud sit ꝙ de loco ad locum transire. vnde ꝙ termini relinquere ⁊ ad alium se transferre. possumus dicere ꝙ gere signat motum: ⁊ de re ad rem: de loco ad locum: de tpe ad tempꝰ transitũ vel ꝓfectum. Sic igit notandũ ẽt ꝙ motus aliter loquendo ꝙ nos itumin[?] vnus pere ꝙ ẽt Singulorum. Pergunt ẽt omnes naturaliter. Pergunt Perfectorum. Pergunt etiam nulli virtualiter. Pergunt Iniquorum. istip fluxi criminaliter. Nam pergit singuli nature motibus. Pergunt solidi virtutum ritibus Pergunt omnes culpaꝝ gressibus. Dico ergo primo ꝙ ẽt vnum pere ꝙd spectat ad cursum. Et illud pcto ẽt pergere manere. Eccleſi. ix. Ille qui expellat pergit nunc ẽ in eodem loco stit. sed continue de loco ad locum trãsit. Sic vere omnis qui nature viribus regit necesse ẽt ꝙ de vno statu ad alũ moueat. ⁊ ꝙ de vna cõditione ad aliam continue transferat. ⁊ sic naturaliter pere compobat. Constat ẽt ꝙ ergo hõ natus ipse continue cucrit ⁊ pergit. Patet illud. j. Reg. xviij. Saul exurgens de spelunca pergebat cepto itinere. De spelunca dico. i. de vicio mundi. Pergit ẽt bono cõtinue de tuendere ad sanctitatẽ de sanitate ad infirmitatẽ. de fortuna etiã ad infortuniã. ⁊ finaliter de vita ad mortem. Sicut ẽt de Jobe. xvij. Et ista via ꝙ ẽt ad mortẽ hoc ẽt vicio ad amandandũ meritis. Dicit Seneca. Paratus ne ꝓuenire ei ꝺ ꝙ fugit hoc. Et cum illud pergere non ꝺbet hominẽ ꝺsplicere. Tolle ẽt ſenecã ea cõditione inexistimus vt optimus. Nemini enim ꝺbet ꝺsplicere pergere ad ꝓpriũ. potiꝰ ẽt in aliena. sic certe nec nobis qui bicin vicino vitã. mus. ꝺsplicere ꝺbet si ad patriam nostrã. hoc ẽt vicio

ad alia vita p mortē pgim⁹. Ut Rath. j. Currit hora ut in puncta pgere. Fraud est igit vita pgere qđ spatia ad cineres. Secdo nec q̄ etiam pgere qđ spatia ad infoꝛ Et rōnd certe nihil aliud est q̄ motus z placitus virtutes. quo. Bene pergit z audit de virtute in virtutē quousq; ipsi crescat ocium nesq; in fine. Mortē boni milites q̄ bene sunt armati: iam certi sunt de quotidiana stipendia z certissime sperant ac gloriosa victoria: z de solemni futuro luctu z pompa sabbatum celebrant z festiue pgunt z annuntiant: Sic vere nos q̄ iam recepimus stipendia gratie z certissime sperim⁹ de premio future glorie. Nihil⁹ bonorum inutilis nos armatos: z de bono in melius pgere z ambulare: ad bellum cōtra spiritales hostes audacter z celeriter properare. qđ. Inobis propter Mortē xxiii. Expedit pgere ea ram vbi ad pugnā. Non q̄ vehemens necessitas illud qđ ibidem dr. Nos aut armati z accincti pgemus ad plum. Et dicit. Nihil expeditis pgemus ad bella. Et sic cetera nihil ei contrarie sic pgunt illud j. Reg. xvii. Perge quo capiaꝛ vro tecum. Et nota si vis q̄ iusti pergunt z profectantur ad sapientie sedem.

Pergunt ergo iusti ad sedem sapientie.	Hoc est vitam
Ad penitentie portum.	ad p̄cruciandū z damnandū
Ad cōfidentie montem.	vanas scientias z doctrinas.
Ad celestis mercatū.	quo pōt intelligi illud Eccles
Ad influentie parcum	j. Lustrauit vniuersa in cir
Ad paciētie montem.	cuitu pgit ipse. Et vel⁹ illud
Ad p̄cepte fontem.	pōt dici illud Sen. xxv. Perrexit tarnen cōsulere dominū

Sapientis est studere z non eligere est nō consulere. Item pgunt iusti ad portū penitentie. Unus. Reg. xx. Perrexit beluas q̄ reformiens vitā sua. Item pgunt iusti ad confidentie montē. i. ad securitatē spei. Sic qui pēnitet iusti Jo bannis. vij. Jesus ait perdit ad montem oliueti. Item pgunt iusti ad recollentie martem. hoc est victus ad cōstantiā z fortitudinem veritatem. De quo dr Job. xxviii. Eruitur iudex in accurtum pergit terminū cōsummat pauore. nec occidit gladio. Item pgunt iusti ad ptem inuisentie hoc est ad p̄dicationis z bone doctrine virtutē. Ut de tobias dr. Thob. j. q̄ ipse pgebat q̄ ceteꝛi q̄ erant in captiuitate. z monita salutis dabat eis. Item pgunt iusti ad puric montem. Ut de tobia dr. Tho. viij. q̄ cum bono pficere studuit bn pgrit in pace. Item pgunt iusti ad opulentie sedē sc̄z ad paradisum z vitā eternā. Ut Eccle. vj. Quid habet amplius pauꝑ nisi vt pgat illac vbi etvitat. Paradisus dr est locus cuius opulentia sicut dicit Esa. xxviii. ad quē j. iusti finaliter pgunt. Ut j. Esdre. viij. Peccatorum⁹ ergo et pgrorum⁹ in vrim. Et Thob. j. Fugebat cōtenta bona z pgebat in vrim. Et sic iste dicit q̄ est vitā pgere qđ spatia ad infoꝛa qđ est solum pauꝑale. Certe dicit qđ est vitā pgere qđ spatia ad stultos. hoc est vitam ad peccatores impios z nepios. Vnde dr q̄ monent z pgunt z p incōstantiam te bono ad malū: te vicio ad vicium: te mundi gaudio ad infernale tormentū discurrunt: z nunq̄ in vno statu p̄sistunt. Illos illi mulce seu vermes q̄ de paralysi vel pirotec vel pirausta q̄ vi in igne viuere in medijs formaꝝ mutat loꝝ. igneq; ipsi solet reducere z nutrire. q̄ semp agitando flammaq; solet z continue se mouere z nunq̄ in eodē statu vno differenti mouere. Sicut dicit plin⁹. Sic vere dico q̄ qui multi in ignibus concupiscentiaꝝ viuunt. i. in occupis delectationibus z bonorū arti z inutilibus z volup. tō semp fiunt in pergendo. hoc est dictū in se diuersimode mouent de desiderio ad desiderium. de vicio ad vicium discurrendo. Flamme est concupiscentiarū ipsos libere nō patitur. sed ad nemus gentium ipsos pellunt. j. Paralippo. xxi. Confusos pergebant velociter. Et nota q̄ mali pergunt

Ad pompas celebrandas.	Pergunt dico ad pompas
Ad vita colendum	vt ipsos p̄dicet z sic figuraliter
Ad mundana petendū	in tercentio vulpes que fuit
Ad infera tenendum.	duo ad caudas ligate pergunt

in figura pdictorum z eis obseruetur. De illis q̄ vltimo vitare illud Josue. vii. Pergunt z vitam amittunt. Ut pgunt ad vicia z ipsa sectant. Illos illa vasa pollutionis. De illos Ecclesiastes. j. Reg. vj. q̄ gradiebant pgentes z mugientes. Item pgunt ad mundana vt ibi intrent. vt eorum. Illud dicit plin. Ad terrā egypti pgemus. Ibi pergunt ad infera vt ibi gratulent. vicz in damnatione eorum. Unde te damnato dr Eccle. vj. Frustra est venire pergere ad sepulcrum: z obliuione delebit nomen eius. Patet ergo quā est pgere stultoꝝ infeꝝ ary cineꝝ. Unde supra vbi in. currerit. Et infra vbi Creatur. Condere. Viuere z similibus.

Pertibere testimonium. vi

de infra vbi infra z testimonium.

Perire. Periculum.

Nota q̄ ali⁹ sciunt periculū spiritus: aliꝝ huic est q̄ pire qđ gratio vel⁹ mitto modo. Perire ergo nihil aliud est q̄ tribui. vel fore ad nihilum. Et nō notandū q̄ fiunt aliq̄ q̄. Perunt

Naturaliter	Primo igit dico q̄ omnes pticule na
Casualiter.	turale. Et illud est illud pticulum qđ in.
Eqliter.	currunt generaliter omnes creature q̄ cor
Spāliter	ruptibiles sunt z mutabiles mundi bona q̄
Eternaliter.	necesse habent interire z pire. Sic q̄ vi

dr in ps. Ipi pibunt sic aut pmanent: z ipse sicut vestimentum vetustescent. Z tu aut idem ipse es z anni tui nō deficient. Et Eccle. v. Diuitie seruate in malū ipsi⁹ pierūt. Et ō q̄ illa pritura sunt: stulti est talia diligere z ad pmanenter duratura velle esse confidenter ambulare. Diuitie ei nō solent facere beluarum de pecunia parum curatarū z deformata. Et de rebus durabilis⁹ z pretiosis q̄ necesse est pmanere pro minimo sicut est auri z argenti z lapidum pretiosi. Cum igit illa bona mundi pritura sint: nō est bonū cor nr̄m apponere: nec debuit cordis nr̄i de bonis hui⁹ mundi: q̄ ea videmꝰ in vita illa aliquantulum durare in mente habere debere z esse. Unde ⁊ illi qui quondā dicebāt Babylonii. i. mūdi sub fine babylonis lecti Jo. Apo. xviii. Dia pulcra pingui. pulcra z de illi nota q̄ necesse hic pire maxime in mortē. Mundi

Sedicie.	De vicio ait dicit finaliter illud Jod. j.
Diuitie	ca. Volate ossa q̄ diuitis vnit in voluptate
Scitie	qui periit ab oculis vestris. De omnibus de mundo
Lucie.	ii. Perdunt omnes diuitie &c. Et Jod. j. de Philistaeis. Vinitores sup frumento vino et oleo quia periit messis agri. De sapientia eo dr Esa. xxix. Perdā sapientiā sapientiū z intellectum prudentiū abscondā. De scientia dr Jod. j. Peruertit te domo tui nostri. Iz nota z equitate. Illud est periculū naturale. j. q̄ necesse q̄ similiter pereant mundi bona. Quasi dico q̄ est periculū casuale. Et illud est periculū qđ omnib⁹ hominib⁹ occurrit q̄ quo multi z multa diuersimode pereunt in hoc mūdo z hoc est ignis occidit: aquis submergit: infirmitas z etiam mors. Talis⁹ em̄ periculis subiacet humana condicio qz sicut cōtra dicit. vbi bona ibi periculū. Tales est Seneca in lib. de prudentia dei. Et nōne Quid. ibi. de satis. Fata regunt homines: z horas non semel ponit p q̄ eidem fata ni. bil aliud fuisse intelligenda q̄ occulta dei iudicia. q̄ nesse q̄ dam q̄ occulte nos in diuersis inducere pericula ordinat⁹ q̄ videre vel prouere. Et inde est qđ dicit apostol⁹ ii. Cor. xi. Periculis in terra, periculis in mari. Z. Multa est periculosa in carne hō casualiter. q̄ sicut nauis in mari nunq̄ est sine periculo: q̄. semp habet timere sua in cordis latibulis: aut in pulsus venenosos: aut ocursus scopulos: aut vorāginē fluctuum z abyssos. Et sic hō videbat sapiens Eccl. xliij. qui nauigant mare enarrant pericula eius. Sic vere hō dum est in mari hui⁹ mundi semp est in aliquo periculo vel aliquo casu fortuito pereat in hoc mundo. Sic hō dicit apls. ij. Corinth. j. xi. vbi dicit. Qz ipse fuit in labor⁹ plurimis. i. cū coribus abundantius in plagis supra modū. Et sequitur. Bene z bic in plurido manis fuit in periculis fluminū: periculis latronū: periculis ex genere periculis ex genere⁹ periculis in ciuitate: periculis in solitudine periculis in mari periculis falsis fratrib⁹. Et breuiter homo nō pōt vitare pericula casualiter ex sub occulta dei prouidentia vel ordinatione vel permissa inferant. Sed de hoc vide supra de diuinis iudicijs. Una propter quas homo p posse suo ipa fugere debeat: vellet est q̄ in deo speranz vt spal cōsilio ipsius se cōmittat. nec est vbi alium apponi timere credant: periculū in quo. capiaꝝ inuentum. Homo etiam q̄ simpliciter bestias capere

re volunt. Piculum illud vermi mordaci. q̄ barathro vicī
ipm comedendo incurrit. Vidi ego cum mdi in arborē ascē
dere intendunt: posti malleo cōtra spem sua lapsi. fu
gi de montes infernos corruunt atq; cadunt. Et sic locuitur
loquendo t̄ allegorizando: cum incidere circa cibos bonos
spalium incidimus: multa damna t̄ pricula incurrim⁹: ac
q̄q; miserabiliter ipsum⁹ t̄ pena⁹. Quia bonitas nulli⁹
est q̄ possit omnibus fortune casib⁹ obuiare t̄ obstare mul
ti pericula pemere. Et hoc exēplū hoc Seneca. Vbi t̄ de
dicata res vita longa: viam ingredias ex vino t̄ labore
oportet. Et sequit. Properat se aliq⁹ contra aliū: t̄ celat
venisse vix patiat fulmen. Et infra. Effugere illa nō potes
cōmune alit si sepe cogitaueris. Sic ergo pt̄s q̄ est pricu
lum celeste. Tertio nūc q̄ est piculum spale. Et istud est
piculum tormentoz: t̄ penaz. q̄ mali i mundo sustinent in
hac t̄ boni sustinerunt in hac. Dicit est sanct⁹ petr⁹ ē.
ne cuiꝰ. sicut de Ecclī. vij. Iust⁹ perq̄s in iustitia sua. Ab
augustine pt̄s in martyrib⁹ q̄ ait. Iudex. v. Sponte obtuli
tibi animas vestras piculo. Et beber. iij. Ingrediar ad re
gem tradere me meos t̄ piculo. Certum illud piculum lu
it spale nō eternale. Quia sicut grauia in terra posita q̄
nis ad botum portentur t̄ pereant illud nō durat. imo ex ta
li pericula in melius se cōmutat. Sic boni Iusti in mundi
tribulationib⁹ pereq̄ fugisse aliq̄ videant: apli tñ in veri
tate nō pereunt nō sunt spaliter. q. t̄ eternaliter in mdo
cōmutant. Glosa enī dam nihil de q̄ facit Dauid in ps
nonū. q̄ quotiens cadebat ad terram: totiens nouas vires
recipiebat t̄ fortior factus resurgebat. q. Cui iusti ad terrā
id est ad statū animi t̄ depressionē: vel q̄ mouēt p alia in
fortuna t̄ pereunt. ita q̄ q̄q; in aspectu bonū pereāt. si
militer animas iusti in a deo q̄ hoc piculo liberant t̄ in
paradisum transferunt: t̄ sic beniuole t̄ melioꝝ refugie
re studiant. Vñ Gen. xl. Dixi contra aduersarios eius
exhibet⁹ erunt vos a piculo. Vñ in plona talis erat apls
q̄ 2. Cor. xi. Tribulatiōē patimur sed nō angustiamur ap
poplamur sed nō destituimur. p̄secutionem patimur sed
nō derelinquimur. deijcimur sed nō perim⁹. Et Luc. xv. bi
Frater tuus mortuꝰ fuerat t̄ resurrexit: perierat t̄ inuent⁹ est
Sic ergo pt̄s q̄ est piculum spale. Quarto nūc q̄ est pe
ricula spiritale. Et istud est illud q̄d incurrit nō q̄ mortā
liter peccat. Et sic peccati mortalis dicit⁹ q̄ in ipo pe
rit gr̄a t̄ virtutes: t̄ quer ipm pereunt bona in infernō.
Nota q̄ sicut homines pereunt t̄ perditi sunt. s. Aliq⁹ per

Ducissionem.	Inuidiam occidūt.
Gulositatem.	Luxuriam fabricantur.
Desperationem.	Superbiam suspendūt.
Q̄dq; p	
Famis vexatiōē	Famē auaritie cruciat.
Cordis turbationē.	Dolore orificie perdūt.

Sic vere spaliter loquendo: bono spaliter pereūt. Pereūt
ergo bono gladio iudicis. Et de hoc Matth. xxvj. Oēs qui
acceperint gladiū gladio perdūt. Iste perit bono sabbati
go ingrediē. Exo. xxxj. Periēt qui habebāt in mari. Et. ij.
Esdre. iij. Periēt multi. quer mulieres. Item pere su
spendio fugiūt. t̄ sic pereunt principes t̄ magnates. Vñ
Hester. iij. Perdat eū regis t̄ regnū. Iste perit bō fame
mortis. Vñ. j. Macha. xvj. Multi q̄ de fame perierunt
Et vñ⁹ pdigus Luc. xv. dicebat. Ego aūt fame pereo. Iste
bō perit arbitrio tristicie t̄ iracundie. Vñ. j. Mach. vj. Ec
ce pereo tristicia magna in terra aliena. Iste ē ergo gra
ta spūalia q̄ suauissima sunt vianda. Ita mali ēt i hac mul
ta pricula genera. s. Mala affectiōis. fallacias cauēdis: fluctus et
rupes adamantinas. t̄ immania monstra. De quibus vide su
pra de mari. vel in aliis ubicūq; possunt. Sic in mundo ēt
multa pericula vitāda a quibus homo ex ne pereat fugere
Animalia ēt bruta sciunt nos pricula fugere. ex ipis ha
bent valde sagaciter ordinare. sicut pz de cattore: q̄ tricā
do officiales piculū capiendi excūdit. Et de elephante qui
vt euadat piculum dum venit fraudē. Cernuus etiā simiā
canum piculum: cum videt alter nō posse euadere ad bo
minē t̄ ad eos admittendū cōfugit. Et rursus modū a ser
piente quer venenū piculum vitandi comedit et de herba
remedium sibi querit. Ita quo ḡdem docent nos animalia
q̄ p posse nobis⁹ peccatoꝝ pricula fugere: occasiones ho
rum pericula ꝙ tūtiore. Et si periculū peccati incurrim⁹
debemus penitētie remedium querere. t̄ p nullū bajū
do ad veri fugere t̄ recurrere. Exemplo apli. Dicēb. vñ
Dui timentes periculū submersionis recurrerūt ad ipm
dicentes. Exe salua nos perim⁹. Et hester. viij. dicit re
stier regina pauere periculum qđ imminebat confuge ad
eum. Illud est ergo piculū spirituale. Quinto dico q̄ est
periculū eternale. Et illud est illud qđ damnati sustinent i
inferno. De quibus ps. dicit. Pricula inferni inuenerūt me
In isto est piculo genit bono. s. Per afflictionis meritoꝝ
Per cōfessionis remedium. Per veritatis ordinem seruo
lorum. De merore dicit. Sap. iij. Erit gemitus t̄ motus
eoꝝ pricula. De rubore vñ dicit ps. Erubescāt t̄ cō
turbent in seculū seculi. t̄ confundant t̄ pereant. De tri
re ēt dicit. j. Esdre. v. Mumeruerūtes a terra hab⁹ pereūt
Et hec de Perire t̄ periculo sufficiant.

Permanere. Nota q̄ permanere idē est qđ p
fecte manere: seu p̄severanter
manere. Sed q̄ ipsa de manere dictum est. Et infra de p
severantia dicet. hinc est q̄ de permanere modicū dicit dicē
dū. Nota igit̄ bonitate q̄ nos debem⁹ permanere t̄ p̄mane
re in bono nullum est opus est laudabile nisi sit permanibi
le t̄ durabile. Et ideo ea ipsa odellia q̄ sine corruptione in
esse suo permanēt. nobiliora t̄ meliora p̄ ceteris alia debere.
Eadem de causa creature spūales viz. p̄cl. de. xij. pla
dibus poetice de fontibus t̄ fluminib⁹ t̄ aliis incorrupti
bilibus creaturis. Non igit̄ si boni t̄ iusti esse volumus t̄
a deo electi vocati t̄ reparati debemus esse in bono gra
manere. t̄ sine corruptione t̄ cessatione in incepto bono p
petuo p̄severare. Unde nota q̄ nos debemus permanere. i.

In gloria amoꝝ	Permanere nos debem⁹
In sancto amore	in charitate amoꝝ. q. i. Ioā
In fide feruoꝝ.	non debem⁹ esse fabi amici
In virtutis vigore.	si firmi p̄manere nos vol. Ita
In assertione fulgoris	ma illud Senece. Sic age
In tribulationis labore	gentis ac si desinere nō lice
In obsecrationis decore	at. Eccl. vj. Amicus si per
In cōtemplationis splendore	manserit tibi: erit tibi qua

si anima tua. Item p̄manemus in charitatis amore. ij.
Cor. xiij. Charitas nō excidit. Ubi. j. Cor. xiij. Charitas nō excidit
Item p̄manemus in fide t̄ veritate seruare. Act. xiij.
Exhortantes ve p̄manerent in fide. Col. j. Permanentes
in fide fundati. Item p̄manemus in firmitate vigore. vñ
de Caleb de Eccl. xlvj. Ut vig in senectute p̄manſit illi
mus. Item p̄manemus in vere sapientie fulgore. q. ibi
mo. iij. Permanet in hoc q̄ videtis. Item p̄manemus in
tribulationis labore. et sic bene dicat nobis illud Ezech.
Ubi est q̄ p̄manſistis mecum in tribulationib⁹ meis. Item
p̄manemus in sanctitatis decore. vñ de Iudith de Ubi. xiij
q̄ ostia generatio eius in bona t̄ sancta conuersatione p̄
manſit. Item p̄manemus in contemplationis splendore
Sic in ps. Permanebit cum sole t̄ ante lunam in gene
ratione t̄ generationem. Et nota si vis q̄ multi sunt q̄ nō ba
bent p̄manentiam emulem. q. i. in bono minime p̄manēt
stelle rebus que componunt ex quatuor elementis. s. rō
ne qualitatū ibidem vnitas contra alterā agentium nunq̄ i
eodem plē p̄manere sed de vna forma ad alia necesse est
ipa ostia generatio. sicut in quolibet mixto videmus. Sic
vere mediator loquendo q̄ nos cōponimur ex quatuor
elementis t̄ qualitatibus contrarijs. Ex quarum affectio
nibus q̄. s. sunt quidam t̄ bonitates t̄ vitia. Gaudia t̄ tri
stes sunt de pricipuis. spes bo. t̄ timor de futuris. hinc est q̄
in nobis p̄fectam p̄manentiam non habem⁹ immo in esse
morali t̄ virtuoso parum p̄fitimur t̄ p̄manemus. sed de
vno statu ad alium transimus. Constat ei q̄ naturaliter
loquendo nihil est in mundo p̄manens sed quicquid i eo
est totū est finitū t̄ transitorium. Eccle. ij. Vidi in cūctis va
nitatē t̄ afflictiōē animi t̄ nihil p̄manē sub sole. Et nota
si vis q̄ p̄sones nullū bñ p̄manentiam t̄ p̄fectionē. Vñ q̄

Immunda fugiat putredine.	Sic ergo q̄ incon
Iniusta lasciat scordine.	stantes impermanētes
Mendacia fugiat mendicitate	t̄ imp̄manentes sunt il
Fluxibilia vitet pueritie	li q̄ immunda facit pu
Non fida credit certitudine.	trediue. Carnalēs t̄ la
Profunda latent vesanitate.	pricē. De quibus dicit

ois Deū. vj. Nō pmandbis furū nec in bois. Et Deut. xxij. Nō pmandbis cadauer bois in ligno. Item dicit q̄ institutiones accedentes sunt tanq̄m rapientes et crudeles. pō. Nolite pmanere inultū ante oculos nros. Item dicit q̄ mandata sunt in magne bec est dictu. vanū fatuū et inutile. vij. Jer. xiij. Domo natus ex muliere breui viuēs tēpore repit̄ multa egritud. et coterit et fugit velut umbra: et nunq̄ in eodē statu permanet. Jō dicit sancta mater ecclia q̄ dolorosa vigant aliquādo. Liberentur ne ipsi euāt Eccl. vij. Si nō credideritis nō permanebitis. Et in sctā epl. Rom. Jacobi. Qui nō pmanet in doctrina xpi deum nō habet. Item dicit q̄ sponsa latere voluit in illis q̄ sunt sepulture montis: q̄ vicio voluptuose sunt sepulti. Ec. ix⁰ mittur Matth. vij. Ut plures facti sunt sacerdotes seu legis q̄ monte gloriosi penant. Mors ei pti pmanere istam vitam et genie nō permittit hec igit̄ ne pmanere sufficiant. Dicit lapis de marore et filiabus.

Permittere. Nota q̄ permittere sumit̄ p consentire patienter simulare volare et curare p non impedire. Quo modo Deus dicit Deut. xxij. Pone permittunt vbi loqui quo ne ipse. Et sic potest dici q̄ est permissio duplex diuina. Et sic nota q̄ est Permissio Mandenda. Primo dico q̄ est permissio mandenda. Et Faciendo illa est diuina permissio que vbi aliud est q̄ Fugiendo vultus patientia et sufficientia q̄. Deus q̄q̄ mala fieri permittit q̄ueq̄. q̄ ipsa nō impedit aut auertit sed ordinat. ac quoq̄ per iusti q̄ bona cadauerant merito reparantes formidant. Ideo dicit q̄ deus q̄q̄ permittit bonos tribulationes et temptationes incurrere et q̄q̄ etiā cadere et deficere quātūcūq̄ necessitate sua indicia formidare. Deo. q. de q. Deus thobiam quocūq̄ genitū vt ex emplo patientie eius posteris. Deus etiā sinit sui occulta iudicia q̄q̄ permittendi mala: sicut apparuit in tribulatione Job et Thobie. Quq̄ etiā permittit bona: sicut apparuit Matth. viij. de illo qui eius vocabat. q̄ cum dicere Permitte me primo sepelire patrē meū. nō fuit rectū. q̄. tunc sibi erat. et thobie dicere meliora. Sed de talib⁹ bonis p q̄ sic dicebat: et mal⁹ nos dissimulationib⁹ tacitaq̄ exclusionis iudicio cautis et rebus⁹ et nō amplius ad plā. Vide ff. Judicio. Hīc est ergo permissio mandenda. Secdo dico q̄ est permissio faciendā. Et illa est illa qua boni sancti licite bona facere permittere. et ipsa nunq̄ impedire sed faciendo p viribus adiuuare. sicut de Paulo dicit Act. xxvij. q̄ Centurio Paulum permisit ad ramentū ire. Quq̄ etiam q̄d vanū. dā malū patitur: et ex causis necessariis aliam a nobis mala fieri permittit: et bona etiā q̄q̄ diminuit et impedimentur. Exemplo mayst q̄ filiolam reputā in lege permisit vbi bus dicit: et hoc ne ipsa p maritos cōingeret erudiant: sicut de Matthei. xix. Et sic q̄ est permissio malū fieri est quando bonus permittit. Animos furere. Animos dico furare q̄ sapiā. Mō Impios viuere est nō est pmandum Thobie. xij. Iniquos viuere Sapiam in me sensu nunq̄ vitari pmittas. Item impios viuere p impotentiam. si dat faciunt faciunt illi q̄ mundanis aut fauoribus allecti pmittunt viuere malefactores contra illud. Malefactores nō patieris viuere. Dic Deut. xx. q̄ pcē de illo impio. Nullam vitā indē permittes viuere. sed interficies in ore gladij. Et sic dicit Seneca. Genus misericordie est malos sine occidere. Item ignaros bicere seu vocare. seu etiam seminare per actus plenas et nimicitias contra q̄d ap̄lo. Thi. ij. nocere malignū nō pmitto. Et hoc de permittere sufficit. Vide vbi vim tere. Q. mittere. Cōmittere. Et vbi pati dissimulare et de illis multa.

Perpetrare. Nota q̄ ppetrare idem est q̄d facere vel patrare. Et quia patrare in scriptura accipit̄ in bono sicut q̄ de Deū. j. q. re quiritur vbi in die tabernaculorū omnis ope q̄d patrarat. Perpetrare ait q̄ simil⁹ malū significat. Et sic pperare dicit̄ est q̄d aliq̄d malum cōmittere. Dic Deut. vij. Quia nō potest dici contra malos sita ad filij bonū absq̄ vllo timore ppetrant mala. Mala sicio libertie et ydolatrie. Fortitudine atq̄ luxurie. Fortune atq̄ crudie. Perpetrare dicō mali berelim et ydolatriam. Illud est ei⁹ humā facinus q̄d posse bono cōmittere. Illud ei⁹ est immediate cōtra vtum. Deut. pēū. q̄ si vir aut mulier fornicat⁹ ope aliquo⁹ aut solum et sunt adulterauerint: educes inquit virum et mulierē. q̄ rem sceleratissimā ppetrauerūt ad pena cruciatus lapidū obruant. De tali ppetratore dicit. Reg. xvij. et peccauit q̄ samaritani q̄ illuc adducti erant sibi fingēs q̄ debebant intra ciuitatem dari suam gētili ppetrabant: q̄ sola vidēs adorandā. Item dicō q̄ ppetrant mali scelerū atq̄ luxuriam sicut de filijs heli in quo dicit q̄ bñdicebāt ē q̄ bant. q̄ fornicando accedebant vxores fornicē eorū in ē Judic. xx. Exradice hominē de gabaa q̄ flagitium ppetrauit. Item dicō q̄ ppetrant mali scelerū atq̄ fornicationē sicut Exod. xxij. Si q̄ eos sole homicidium perpetrauit et ipse moriatur. Et sic igit̄ patet q̄ perpetrare vt communiter accipit̄ in malo.

Perpetuitas. Perpetuum. Cum ppetuū sit q̄d viatoꝝ fine caret. q̄ habent principiū nō principiū (Et inde est q̄ fuit fuerunt veteres grammaticales vbi dicebant finis principium fine manebat. Perpetuum cum principio sed fine caret) possum⁹ dicere q̄ q̄q̄ sumat ppetuum p eterno p perpetuū pōt ee. nisi ouando sit plenaria remotari. Et sic dicit q̄ in scriptura vt cōter nō q̄ nascimur ppetuitat diuina sed beatā. vnde nota q̄ nos inuenim⁹ vnum ppetuū. Quod Judeos mediat. Primo ergo dico q̄ est vnū per Gentiles indurat. petuū q̄d est subiect⁹ huic vite mortuo Beatos ppetuat. Et illud certe est ppetuitas duratē Damnatos imurat. ne longeuitas plenaria et cōtinuatio virtuti. q̄uis. q. vita ipsoꝝ mortalis sine fine et termino peccati mortalis finit. Jacta dicit Gre. v. Justi autem in ppetuū viuent apud eum est merces eoꝝ. anima ita eis ppetuo viuerent nisi ipsa mortis corruptio eorum re. Quia igit̄ iusti in glorificando a morte culpe p dei gratiā pietat: restat q̄ viuere ppetuo dicebant. Sic electis dicō et de malis reb⁹ dicit Deus. in epla. q̄ de fide nra nō sint ppetua. durant nō ppetuant. manutenentia regnum. Sic vere est de virtutib⁹ bonoꝝ. de fide. spāntia nō sunt in mentē ppetui. et impecabiles manutenentia remanēt. q̄a de ppetuant: et in eis eoꝝ q̄ securitatis confirmat. Ch̄ipse ne videt loqui homini iusto et dilectionē q̄ ipse vite ppetue ppetuato vt dicit Dicit. xxij. Jacobus ppetuo dilexi nō⁹ attrahi et miserane tui. Et ad uerte q̄ ecclia dilectio sunt ppetua. quia ppetione sue sonit. q̄ replet ois appetitus natural. et sic q̄ dilect⁹ p mig ti contra ei⁹ fama fui. et ad corruptionē et malefacta nō machinat. et sic stare. et ppetuare. et ipse pter. et etiā ipse mi gram ppetuo dilexit. sicut ps dicit. Quo ei⁹ cōtra reliquit q̄d ppetuas pter habet. Dic vere virtutes de mūdi habent ei⁹ tamē ppetuitat. i. gratiā eternā. q̄. ipse mendax ipse. q̄ sunt affectus cordiales. Perfectiones virtuales. Effectus corporales. spialiter tutus et informat. Et ideo restat q̄ esse eoꝝ virtualis et morale ppetuat et durat. et per peccata nō corrumpit nec auferat. Patres ei⁹ ipsoꝝ q̄ sue sanctitatis logice cardinales et morales p virtutē gratie infonant. et ad apud ipsos ppetuo dimittit. et ipse etiā ppetuare nolit. et ad regnū ppetuū vocat. dilexit. Et de rei gra ipsos ppetuitate ad regnū ppetuū vocandi. et vt ois dicere dicit Ezech. xxxvij. Fed ppetuū fedū cū eis. et ipsi fideles. Et nota si vis q̄ vires ipsoꝝ ppetuat bono. vide Sanctitatis cult⁹. Ille ei⁹ virtutes de sui natura sē Claritatis vultus. ppetue. et ipsum possidentes. Thori status. Igit̄ dico q̄ ipsi facit ppetuū per Charitatis status. petuus sanctitatis cultus. Et cui Firmitatis status sic pōt dici illud q̄d de lucerna ait. Veritatis status. beroaudi. Et Exod. xxvij. Perpe-

Iustitie fructus — tuus sit calceus p̄ fuscellous cap.
Mystice lactus — Item ipse fuit ppetuum ppetu⁹
Fidelis ductus. — cantate eu[m] leus. hoc est ductu spūs
dei: t cantus spūalis ducit ad regni ppetuu⁹. Sap. vj.
Diligite lucerna vt imperpetuum regnetis. Ite ipse per
petuat ppetuo bonitatem gestus. Et hic est de quo dicit
Eccl. ppt. Erunt sacerdotes mei religione ppetua. Ite ip
sum ppetuat ppetuo exultatis ait Leui. vj. Ignis ille
erit ppetuus. Et illud Hiere. xxij. In duritate ppetua vi
uo ac. Item ipse ppetuat ppetuo firmitatis stabit. Ysa
j. Parat⁹ pro. Clouus eius firmus erit in ppetuū. Ite ip
sum ppetuat ppetuo veritatis sue. Prouer. xij. Labi
ū veritatis firmū erit in ppetuum. Ite ipse ppetuat ppetu⁹
iustitie fruct⁹ Sap. j. Justicia ppetua est immortalis. Et il
lud p̄alm. Justi aūt imppetuū viuent. Item illos ppe
tuat ppetuo meritis lucens. i. ppetua cōtrio t pnia. de
qua dr. Leuit. xvj. Affligamo animas vras religione perpe
tua. Item ipse ppetuat ppetuus fiducie ductus. hoc ē. ct
cuit pos funerat solida atq; firma. De quo Ysa. xxvj. Sp
rabitis ꝑcm quia te speraūt. Sperastis in vño in secula
eternoꝝ in vno deo fort imppetuum. Ecce ergo quō vin
cas q̄ quottidiē se cadit sunt ppetue. p eo. q̄ a deo t a fide
ppetua pendant t bonum spūale ppetuare t conseruā
Sed quero vtil hic possim⁹ adaptare. q̄ ls dicit. de se
sang sint ppetuꝝ accolume et sunt spōsa t decidue. da
ls ille ab hoc apostrophat⁹ a plenarie nolente fructu re
cedunt: t vt eo modo sit cadentibus ill⁹ arboꝝ q̄ vna
tur ysaac quera. q̄ in arboib⁹ plurib⁹ folet poni. Illam ei
fide. quā nō habent necessario alteri fidei inhereāt. qua
sm Dñi. vej. ca. plus valet ei cōdītio q̄ si in arbore que
ostū anno gdit folia nullā. ipsa enī folia sua fuisq; spēre
virgeni cum ipa sua fide t arbore ostū anno gdere cōpro
bat. Sīlr nullā in arbore q̄ ppetuo folia sua seruat. enī
ipsa ppetuo apūd eum viridia ꝓdierut. Sic vere vlcq; de
virtutibus. Ille ei qui habuit t generauit in arboib⁹
folia fructū plenū⁹. i. in gloriā beati⁹ t incolumitā⁹ t vi
rorem gratie facile ꝓpecuit animarū⁹ igne eis genit.
rauit in dño q̄ virore gratie ppetuo seruāt. t q̄ virtutes
p̄ceptoꝝ sui⁹ communes nos vitant. Sic enera. si q̄ eti
fructus sic agnit. i. meritis cum cadentib⁹ solent cadere et
cum stantib⁹ stare. q. d. si q̄ virore gratie p peccatū gdit fla
cū stantib⁹ in eis habitādū manifestant: t virore t effi
cāciā sui nō mutant. Sic ei peccante mortaliter vtutū ex
efficacia sui nō solent ꝓdere: t ad remissionē paradisi. glo
rie rubelare. sicut. Ite fide & q̄ fides sine operib⁹ mortua
est Jacob. ij. q. d. t virtutes t opa meritificant q̄ diuturnos
q̄ā nō fouent. Sed reuera si th̄ fuerint. i. fuerint in hoc
subiect⁹ gloria sue ne. d. i. virore gratie nunq̄ gdidit sed si
stans gratie semp illibate in ipsi ꝓpetuo in virore t effica
cia sua nō solent ꝓdere. t apud illū ꝓpetuo esse. t apū ill
dem ꝓpetuo habitare. Ille ei sicut de Ezec. j. Cum euntib⁹
bus ibant. t cum stantib⁹ stabant. q. Isidor⁹ Hispa. Qui
rō labentib⁹ mentē. necesse ei et cum labente labat. i. p ef
fectum q̄ mentē rō sentit solet altare ingerere ipsi stanti pa
rat igit quō influo in pīū spūaliter ꝓpetuat. t quō ad fina
lem ꝓpetuitatē glorie p̄ gratiam ordinat. vīsic de quo
libet alio dicat vel de Job. vij. Reboauit ei paulo. Item
vt imppetuū pr̄sulem. Patet q̄ ei vtū ꝓpetuus
qū ei iustus. hoc vtutibus. hoc est primū principale. Se
cundo principaliter vno q̄ ei vtū ꝓpetuum qū ei fructus
hic peccantū. Illud ꝓpetuo nihil aliud ei q̄ indurato mē
te. q. d. mali in vicijs ꝓpetuant. t pīū ꝓpetuo obstinant.
Ezec. xiij. Ille ei de deo dicit⁹ q̄ vehemo mouit. qd vt ei
dr. Dñs ignē nīū ligneū aut obturauit. immo si ꝓpe
mo turaret si pīū ꝓpetuo seueret. Quinimmo sunt q̄
ei. Ysa. in li. de occultis ventib⁹ membroꝝ. si pīū vinc⁹
vincit in lapidē cōmutat. Sic vere vno q̄ multi sunt qui
post q̄ veteno peccati mortalis gierunt. i. nūq̄ p̄ cōtritio
nē vrunt. quinimmo in tanū lapidū durtiē p obstinatio
nem mutant. q. in igne peccati ꝓpetuo sue pīs lachymosē
cōtp lapidificari dicunt in gnm nunq̄ ad bonū amplius
mollitur. Job. xli. Cor eius indurabit quasi lapis. Et posīs
applicari figura Leuit. xxv. vbi dñs ꝓhibet imppetuum
gl terram. vī dicit. Terra iusti non vendet imppetuū. Ja
mes ei. vī. ollis verbis hanc ei cōditionē fiebat. q. d. in
anno iubileo ad pīstū eius redire debebat. Iūdeis so
lum apud dñi tendebat. q. apud gentiles terra ꝓpetuo ven
debat. Quattuor loquunt⁹. Stirpabit⁹ iuste bona q. d. ne
quis q̄q; hereditate sua terrarum t possessionū gte t gle pos
cando gdere videant. illud ei semp fuisset ei certa et di
none. i. q̄ eam possint p priuatū loco t tpe rehabere. Jubi
leus ei annus requie t remissionis. hoc ei dicit. pulsa
tum pr̄ceptorū eiusdem. In quo t p qd ad rationem
integre admisse gr̄ie. t recupate gratie t virtutes quoꝝ
si fuerint perdabile. Fidelibus ei semp remanet spes ve
nie t remedij penitentie. sicut fecunda tabula post ruī fra
gium. t sic ad vitā imppetuū pdere q̄ peccando erra
uerunt. Quarto ei illud p. Ut misericordia misereatur eius
longanimus t multi misericors. nō imppetuū irascet: ne
q; in eternū cōminabit. Ps. regna gentiū. mali t reliq
ran. t q̄ nō sunt p̄destinati ad vitā. beneficiū illam gratie
t gle reminiscit nō queruit recuperare tpe illam nō ꝓpte
nec aspicit sic volunt. Sic. q. terra q̄ vīs ei imppetuū cō
tra eos mandatū vident vendere. q. d. hic spe venie vo
lent ꝓpetuo ordinquere. Quinimmo ꝓpetuo velint hic
viuere vt ꝓpetuo possint peccare. Et hic sunt plage perpe
tue de quib⁹ loquit⁹ vīo in scriptura. Talib⁹ ait dicit scr
ptura indagantur lex. Deut. xvij. vī dr. Augebit dñs
nus plagas tuas. Sequit. Plagas magnas t plenarias
infirmitates pessimas t ꝓpetuas. Illud ei q̄ vīs ꝓpetuū
qd ei finito⁹ hic peccantū. Tertio ꝓcipaliter vno q̄
ei vtū ꝓpetuū qd ei beator⁹ t eternū. vīsed nihil aliud
ei q̄ vita eterna t gloria ꝓpetua. q. d. in ipso ꝓpetuo mer
cabile. De qua cant⁹ in eccle. Laus ꝓpetua sanctis
tua dic. t eternitas compotū alia. Jhi ei vident esse illi
de quibus dicit Solomon cap. ix. Judex. q. ꝓpetua glo eis
nam t si nullus nascat dubiū nunq̄ ei deficit homin⁹
multitudo. Et breuiter possim⁹ notare q. ei sit perpetuo
Somni⁹ dulcor. — Sunt vita ꝓpetuo fruentes &c.
Jocundi cantus. — re. ij. Et vox ꝓpetua dabunt cū
Illustres splendor. — ange. Item sunt ꝓpetuo gaudentes
Elegantes vigor. — res. vī ei elegant⁹ mūs⁹ in eterꝝ
Federati amor. — q. d. nunc tumne gaudent t exa
Sublimati honor. — tate. Esa. xvij. vī dr. Esaie ꝓpe
Pudicus valor. — tua erunt volumina sup eū. Super
gaudebit beatus. Volucres eius. i. letitia temporis eius
sup capita eoꝝ. gaudij. t letitia exultationē obtinebunt.
Item sunt ꝓpetuo splendentes. Ps. Qui ri. d. q. si fil
gebunt quasi splendor firmamenti: t quasi stelle in ꝓpe
tuas eternitates. Item sunt ꝓpetuo viuentes. Ps. illud p
dicti Sap. v. Justi aūt imppetuū viuent. Item sunt ꝓpe
tuo amantes. Ps. ei imppetuū t bonus t te diligunt t a
me etiam odiunt. Unde illud ꝓdictum Esa. lxj. Fed⁹ p
petuum seruum eis. Item sunt ꝓpetuo regnantes. Ps. de
deo t de filio & Job. xxvj. q. regno in solio collocat im
perpetuū. Item sunt ꝓpetuo possidentes. Ubi ditantes et
mortis sempiternus Esa. lx. Justi imppetuū hereditabūt
terram. In celo ei t nō in terra ꝑ ei ista ꝓpetua. Dante ne
mera ls mali nunq̄ videant ꝓpetuo t durabiliter floreāt. ip
sos ei certū ei aliqñ arborē t pīe. Sicut de illo gigante
pallante filio eumdem arrat Eccl. cui⁹ corpus tpe
dicitur imparcte finem t integrum fuit in monte ter
re mons sepulcrum q̄d ad meros reme erectus. (quos
alexandrum crudebat) finaliter verno t planta ei con
sumptum qui tamen ea q. q. arge nocte fuit curauerat im
plius nulle arnie videbat perpetuo posse durare. In mā
do igit nihil ei ꝓpetuum. Si quidē ibi ei notū corruptibi
le ei sit vanum. In celo no omnia sunt ꝓpetua ꝓmissa
ta t eterna. Illud ei igit vnum ꝓpetuum qd ei beatoꝝ
rum t letantium. Quarto vno q̄ ei vnum ꝓpetuū qd
ei nominum ꝓpetuū: apud quos ꝓpetuo ei. i. ꝓpetuꝝ
Dolor t fletus. — De perpetuo dolore t fletu.
Squalor t sterilitas. — Heu vos dic qlibet damnat⁹ pa
Caridor t acerbitas. — tr̄onatione dicere illud Hie
re. xv. Quare factus ei dolor meꝰ perpetuꝰ t plaga mea
desperabilis. De perpetuo squalore t sterilitate ō Hie
re. ij. Domine ne locum eis contra loquar illum. i. contra
illorum. loquif. et si perpetua solitudo. solitudo eius

spudeam ⁊ sibilacem imponat. Oc ꝓpter fridoꝛem ni
ficia ⁊ acerbitat̃ pꝛ hoc ꝙ dammatꝰ illud Mathei ij.
Ego dies tuꝰ mei impetuꝰ surgit ⁊ nec ꝙ no habeꝫ
hoc requiem ꝙ laudē ⁊ letabꝫ requiem ⁊ fiducia nō ha
beꝫ. Sed pꝛmo pꝛmittendꝫ desperatione ⁊ timoꝛem posti
dem. Et hoc oꝛ spectatꝫ cum in bono ꝙ in malo signifi
cato sumatur. Vide supꝛa de Eterno. Et infra de Sempi
terno ⁊c.

Persecutio. Persequi.

Nota ꝙ ꝓsequi
ꝙ ꝙs aliꝗd̃ ꝓturbantꝫ ꝛ cor ꝛ celeꝛit̃ insistere ⁊ opꝛa
ꝛia. Sumit̃ ꝛ ꝓsequi ꝛ cum in malo significato. Et ꝺ
nota ꝙ ⁊ Persecutio
Pastoralis correctio
Clamalis repulsio
Confusio vexationis
Spiritalis tentatio
Corporalis infamio
Eternalis damnatio

Primꝰ infert ꝓsecutiꝰ malum
agendꝰ. Secꝺm infert mal̃ pe
nam frangendum. Tertiꝰ
infert mundꝰ sm tyrannꝰ ⁊c ꝺ
mnandꝰ. Quartꝰ infert ꝺyabolꝰ
bonis sibi credentibus. Quin
tum infert caro ⁊ subiugentibus
Sextum ꝺ infert deus ⁊ negligentibus. Pꝛimꝰ vexatꝰ
no debet ꝓterire. Secꝺꝰ correctꝰ debet subdeꝛi. Tertiꝰ
barbarie debet sustinere. Quartꝰ centurio debet ꝓfectꝰ
esse. Quintꝰ Caro infirma debet abdicari. Sextꝰ pꝛofectꝰ seu damnatꝰ de
bet ꝑmeri. Primo ergo dicam⁹ ꝙ plantꝰ ꝙsequi ma
los ꝙ pastoralis correctionis. Et ꝛ dicitur ꝺauid ꝙ fue
rat pastoꝛ ⁊ erat ꝛex in ꝑ. Detrahebat sancto primo hoꝛ
bonꝫ ꝙsequebat. Unde ꝛ nobilis naturaliter ꝙsequit
mihi tanꝗ indignum suo ꝛegno. ⁊ ꝑ. pellitꝰ dicunt in
nocens. Secunꝺo pꝛo habent ꝙsequi malos tuo dico ⁊ ꝑ.
alios in ocios caro autem grauat. vñ ꝺ studiat. ꝑ. Re. xvij
Ecclesiastes vꝺ vrsus ⁊ calidus arietat̃ ⁊ malis ꝓpug
ꝙsequebar eos ꝙ audiebam eruditosq; de oꝛe eoꝝ. Et ꝺicit
ur hic ꝙ boꝝ ꝙsequi impios ⁊ tyrannos ꝺ ꝙsequi. ⁊ in
iustos in ꝛe ꝙuere ⁊ ꝓuere. Sed ꝛ ꝓf. Justꝰ ꝙs iustꝰ est
ꝙsequens. Justos ergo ꝙsequi ꝙ ꝓpꝛie ꝙ pastoꝛales coꝛꝛe
ctiones. Secꝺo dico ꝙ ꝛebus ꝙsequi impios ꝙ ꝛegales re
pulsiones. Justus en ꝺebet inordinatos ⁊ ꝺesonestos impe
ꝛos etiam ⁊ malefactoꝛes publicos ꝙsequi ⁊ eisdem ꝛesistꝛe
ꝛe ⁊ oꝓpꝛi. Justꝰ vꝺ Clamantes sibi ꝺrad ꝙsequebant
mediam. Et Leuit. ꝓf. Persequamini inimicos vestꝛos.
Illa est ergo iusta ꝙsecutio ꝙ ꝺ. nos ꝙsimur bestias pubꝫ
cas. ꝺ. ꝛ nos tribulant sine causa. Justꝰ ꝙ ꝙsequit impios
ꝙ virtuales repulsiones seu oꝓpꝛessiones. Tertio dico
ꝙ tyrannus seu mundꝰ ꝙsequit nos ꝙ ꝛealeꝫ tribulationꝫ
Et ꝛe hoc ꝺ. Job xv. ⁊ sunt ebꝛi ꝙsi ꝺilapsales eloquen
tes. Si inqꝫ me ꝙsecuti sunt ⁊ vos ꝙsequimꝫ: nō est inquit
seruus maioꝛ ꝺño suo. ꝙ. Persecutus est bestias impetꝰ
mundꝰ.

Quarto dico ꝙ ꝺyabolꝰ nos ꝙsequit ꝙ spiꝛi
tales seu occultas insinuationes seu tentationes. Et ꝛe hoc
Eze. xij. Sitꝰ inimicꝰ ꝙsequar ⁊ comꝑhendā. manꝺā spe
lis implebit anima mea. Et iterum in ꝑ. Persecutꝰ est inꝰ
micus animā meā. Quinto dico ꝙ caro nos ꝙsequit ꝙ
corꝑales delectationes. ⁊ ꝛe hoc Gal. iij. Illꝫ ꝙ sm carnem
natus est ꝙsequebat eum ꝙ sm spiꝛitum natus fuit. Sexto ꝺi
co ꝙ ꝺ. nos ꝙsequit ꝙ fatales ⁊ eternales ꝺamnationes
vꝺ in ꝑ. ꝺ. ꝛ ꝙsequi ⁊ comprehendat eos ⁊c. Et ꝺicit ꝛ
ꝙ

catis edificatione. perseuerauit inquit in monte. Prosperitatis plenitudine. vt inquit beatus. Aduersitatis mediocritate. t quadraginta ingerit noctib⁹. Loco ergo q plenaria requebat diu bono q fuit in statu offendione. f. propter malicos t pl'os. q idem status p montem designat. Perseuerauit inquit in monte. qui mons qui altus locus eminens t sublimis signat statum t eminentiam superiorem. Iuxta illud Deut. xxvij. Stabunt ad benedicendū sup montes Quia peruersitas illi qui in tali monte dignitatis fic dicunt. debent esse p cetera in pfecturis bonoꝝ operū ruditi. Conflat eū q corpus t pericula sustinet in talibus si deficiant aut si cadant. cum vita eorum trahat ab aliis exemplum q in alijs in gradibus minoribus constituno. Quapropter illi fratres debent cauere ne virtutes pfecturis ac perdita a statu gratie cadant. t ne a gfectione sua fuꝝ deficiant aut deficiant. Dicit enim que in alto sunt posite ff fastigio stabilitatis nunq̄ ad infernus cadunt: immo furcam in firmamento spectus gloriantur. Et q stulta stando sunt dicte. Ps. Ibi Arbor etiam pro supbis magis ostendit q tanto magis radix eius infernus pfundat. t sic p sola stabilitas infigit q plantat. Cathrum etiam in monte positum est vt cōtra stabilitas locorum t formas q in valle. arbores etiam q sunt ceteris altiores sicut sunt cedri. t pceli. pulmes altiores atq; pini. solent virorum fuꝝ nunq̄ pdere. sed in virore solito semp pfecturare. t mecum fuꝝ pennis conferuare. In q duo omnib⁹ pculdubio supbos infirmus. q pro in altiori gradu in scdis sunt locati. tanto plus t profundius debent esse in fide t in moribus p exemplū pfecturantiam radicati. Et quanto sunt inter ceteros superiores tanto in pfecturando in bono debent esse p ceteros minores. Unde dr rege Salomone. 3. Paral. xxvij. Firmabo regnum eius si pfecturauerit facere precepta mea. Et pculdubio q̄ illi p gratiam cum homine perseuerant regnum⁹ t statum suum stabiliant t confirmant. Sicut de q̄ fert imaginem omnia platanus de Statu. ait. pectus alit pfecturabit pallium. Platanus enim debet de Pectus alit. t pectus a petra. propter constantie soliditudinem. Sicut perseuerare. propter permanentie longitudinem. Sicut pul fare propter correctionis sollicitudinem. Et tamen ista fortia multos qui suis fuere in dignitatis altitudine collocati. non tamen sunt in stabilitate pfecturantie cōfirmati. q. immo q̄ solendus est illi solus quandoq; turpissime cadere. t a soliditate perseuerantie vacillare. Ecce enim que sunt alte nō semp sunt stabilissime. immo vt in plumb⁹ sunt agilissime. Nam t arbores que sunt in montibus. sunt ventis t turbinibus amplius agitate. Nubes que alte sunt. cōtinue ff in mon. Stelle etiā q comete vocant. Quis alte in polo sitent. dū tñ spectus non mouent. immo infra hoc ne tempus aut consumi t deficere aut in pallium materiam cadere certissime computant. Sicut multi sunt q in virtute perseuerantie non sunt fipi. quāmuis quis in alto loco ecclie. t in gradu prelationis collocent. pce. teritis tamen venia vanitatis t inanis glorie agitant. et a stabilitate boni. gressi commouent. Sicut de multis pacy. t roc inuidia tot malicie tot rapine t molestie sunt impulit. q recte non vident. pulsat vel ecclesiastica. sed in pallium materiā vident accedere. id est in condition⁹ hominum secularium retrahi. Et breuiter q tales sunt nisi pe meliores. id est plati erant a symonia vel a carnali affectione. boni virentes tempore. qui multis replent mirabilia. q nunq̄ in eodem statu permanent. Job. xiij. Nam si a deo t ab ordinatione pmoti essent cum deo vtiq; p gratiam permanissent. Quia sicut scribit Eccl. xij. Bonis et omnia opera que facit deus perseuerant in eternum. Non sic ergo dominus. sed perseuerent in bono illi qui sunt in sub limitatis edificatione. Perseuerauit inquit in monte. hoc est sicut perseuerauit in bono existens in pdatione. Unde de minus videt talibus dicere. sicut dictum moysi Exo. xxiij. Ascende ad me in montem t esto ibi. hoc est dicta perseuera in bono ibi. Secundo dico q in bono debent perseuerare illi qui sunt in pfectionis plenitudine. Et hoc ostendit cum dicit. Quadraginta diebus. Loco enim in scptura pfectionem designat. Luc. pjx. Et quidem in hac vita q ad pacem ibi ff. Numerus 40 quadragenarius vas ꝑ sentem signat. q. f. sicut filij israel quadraginta annis in deserto fuerunt t deinde terram promissionis introierunt: sic in deserto huius mundi p quadraginta annos. q spacium istius vite monemur t eadem terram promissionis paradisi inuenire ibi introibimus. Quadraginta igit dies. id est existendo in hanc vitā prosperitatis longe deficientes in bono pfecturare. t manū. pter mundi asperitatem nō recedere a termino elongare. Unde Luc. 21. Semetipsos illi in sanctitate t iustitia coram ipso omnibus diebus nostris. Quod est contra multos qui pdū sunt in pfectate mundi pfecturare in bonitate. Carbunculus enim qui de nocte nitet sicut ignis: de die dicit pallescere. Lene etiam in ydumea esse dicit. q de nocte feruet. t de die infrigidatur. Serpentes etiam de nocte parum aut nihil nocent. de die caloris stimulant. t ad nocendum facilius se inclinare. Sic vere dilectissimi dico q dies t splendor pfectatis virtutis pfecturantie contrarius existit. Sepe enim fit q illi q in nocte adueritatis sunt resistentes p beneficium feruent p charitatem ad nocendum alijs to⁹ pcr p consilia. bonitatis. si ad tempus pfectatis veneris statim cessant in bono pfecturare. Nam si in pallor in bonis. conuersationis inuenerit frigus in deuotionis inuenit. veternus malicie eorum p calorem auaricie stimulat. t sic bono viro fortius ad nocendum alijs existit. Unde de talib⁹ dicitur. 3. Reg. xij. In nouissimis diebus inflabunt opera pigritie. Et Mat. xxiij. Nisi breuiati fuissent dies illi nō haberet salua omnis caro. Et bene abbreuiantur vere vite t q̄ bonis q̄ eius pfectatis erga eum vocantur. q. p. cerno pfectus solet homines eternare. t ipsos a pfecturatia impedire nocere. Est ab pfectus sunt ille loc⁹ vbi nix in quo lignum pollem in ferrum. t in lapides mutat. Est insup sicut ille fons qui ab Ouidio dicit. xv. Fab. pir. salmacis in quo omnia q balneantur facit enervat. t effeminat: t a viri fortitudine cōmutat vt alcaeus in molliciem t debilitatem femineam alterat: sic q femine seu femina fontes appellat. Et inde ff q in fabulis poetarum primo hermofrodite dicit fuisse dict⁹: qui primo vt aiunt puer erat. sed cum in illo fonte se balneasset. t cum nympha in carnali copula cōtraheret. illa nympha rogans deum fecit q ipsa cum ipso puero vnum fuerint. q vt dicit hoc persone in vnum conflate fuerunt. t de vtroq; sexu aliquid permixtum sed in neutro sexu plectionem plenarium habuerunt. Illud a poetis fingit. p eo q in illo fonte omnia qui se balneant transmutat. Quare dilectissimi. q. quid sit de fabula: illud ff verum est q mundi. pfectus videt esse tales fontes. Hec enim pfectiones suos enervare effeminat t viri pfectione perdita in molliciem sentenciā id est in condition⁹ inconstantie. t fragilem eos mutat. Quod potissime videt in multis ecclesiasticis qui procul ab virtutibus esse hermofroditi. quia. t ratione gradus. t statu ipsi deberent esse viri. id est virtuosi. t perfecti. t tamen ipsi ratione dilecte conditionis femine femineꝝ sunt esse ei. Utrumq; enim sexum habent q ff sunt viri in natura. t complexione. t sunt femine in delicata conditione. Sunt viri loquendo naturaliter. t sunt femine loquendo spiritualiter. Sunt viri ore facua. t sunt femine rone effectus: quia. t mores seculariū sunt imperfecturantes. t in bonis operibus inordinantes. Et sic de illis procul dubio illud Genesis. j. Masculum t feminā creauit eos. Ecce ergo quomodo pfectus tollit a talibus virtutum pfecturantia. vñ Seneca loquens in ille. vicit epistola qui. Celit te longe a conspectu vite salubris rapida pfectus. Ingeniosus inquit fuit vir ille. t. Maximus magnum exemplum dedit quātū natur⁹ nisi ipse pfectus eternalis. Nō sic igitur fili nō decipiat nos mundi pfectus. f. pfecturem⁹ in bono etiam existentes in pfectatis plenitudine. Quadraginta inde dicit. et. Tertio sit⁹ in bono pfecturantes. Et hoc in aduersitatis mediocritate. Et hoc ostendit q per eos. Quadraginta inde noctib⁹. Numer⁹ est quadragenarius vt dicti est signat vitam pfectam. Mor. 20 designat tribulationē t aduersitatē. Iuxta illud Job. xij. Nocte si⁹ tenebras reperient eas. Et ideo qui vult q ipse pfecturet

uuit di bño qđ dragneta nr̃a bus. bñ ūmit qđ in omni aduersitate nr̃a pñia in bono pficere nr̃am. Sunt eñ mali q̃ bene pficere in ꝓsperitate nõ q̃ in aduersitate. illos salua? qui sit arbores valde debiles ang mollesq; ut in estate virent t floreant in hyeme nũ arcuãr a uehemẽtia ang pallent. Sic vere multi sũt qui in estate ꝓsperitatis bñ pficerant. virent t floruit in eis bus t abundãt. q̃ cũ in hyeme. i. in tpe aduersitatis a bonis pficere tanta defuĩt. t ab eis virtus omnis defecit t arescũt. Ideo sunt foli? anxia q̃ bene pficerãt. eñ boie cum ꝓsperat. ab ipo aũ fugiũt tam tribul. q̃ garan. t aplis qui eñ ipo in cita fuerũt. t stans pstione ad tempꝰ ab ipo fugerũt vel recesserũt. Dic ihũ Eccl. vj. Est amicus soꝰ? mutabit. nõ permanebit ipe mutabit? nõ. Sed nõ solũ? et se ipm q̃. nõ solũ in ꝓsperitatibꝰ eñi in aduersitate q̃ pficere debem? Alias arboꝝ aromatice q̃ virides sũt semꝑ in hyeme t estate. Sicut eñ absolon lapis semꝑ accrescere nunq̃ ampliꝰ augmẽt. nec de die nec de nocte. Sic nec iustus bñ semꝑ q̃ grãa illumat? debet ampliꝰ pficere. sed in lumine spiritalis gre ꝓgredi pficere &c. dicit. cãs. Si semine ocy pficerabat bona. Matth? nõne vide Luc. xxj. dicit ei ipo. Q̃ necnõ? etiam mendax in monte q̃ dicit. eluat. Et bonũ est illud est verũ q̃ in statu sublimitatis. t in statu ꝓsperitatis. t in statu aduersitatis virtus pficere nr̃e. et habenda. Sta sicut scit Deꝰ. in ep̃la ca. xxxiij. Perseuerãtia eñ doctrie ad meritum. media trie ad premiũ. finis patie. filia cõstantie. amica pacis. anni dicatꝰ nr̃e. mãnitas vmanitꝰ. ꝓgressꝰ sanctitatis. Colle inq̃t pficerãtiã. t tũc nr̃e fortitudo laudem nr̃e obloquũ mercedemq; beatitudinis gram obtinebis. Per hanc eñ solam bono eternitas redditur. pugnato. vincit et victor etiam coronatur. quia qui perseuerauerit vsq; in finem hic saluus erit. Et sic bonũ pficere potest quomodo virtus pficerãtie eñ habenda in triplici statu nr̃o dicitur.

In cõstitudine sublimitatis.	Et hoc est quod dicit
In plenitudine ꝓsperitatis.	apostꝰ Hebre. xij.
In mestitudine aduersitatis.	disciplina pficerãtie. Et

hec de pficerãtia bona sufficiãt. De pficerãtia vo mala vide vbicũq; agit de mala pficerãtia.

Pertinere. Nota q̃ pinere in bono sumit et in malo. Et primo dicit in bono dicit q̃ ad boiem pinet

Quedam naturaliter.	Prima sunt sustãcia ei pars
Quedam spualiter.	tia. Secũda sunt ministrãda ei mo
Quedam eternaliter.	deratia. Tercia sunt ꝓfectꝰ
	cum fapia. Quarta sunt potẽtia
	da ei obligatia. Primo igitur

ergo q̃ pinent ad boiem quedã que sũt naturalia. Et ista pcerto sunt corpis necessitates q̃ comedere. bibere. indumenti. somni. vigere. motꝰ. tristan. letari. dolere. et aduersa fortꝰ tolerare. Ista eñ omia pinent ad nos sicut q̃dam seruitutes t arbora. q̃bus bona natura ornata est in hac vita. t ideo illa q̃ ad nature sustentatiõm pinebãt. excipiebãt a lege ꝓter inevitabilẽ necessitatẽ. Eccl. xli. Hec iudt sepelina nubi. operta fabrice excepta hec que ad vescendũ pinent. Et ꝓcto pertinãcia naturalis necessitatis gferenda est voluntarie. Unde cũ adagiũ ꝓfi periclitantes in mari dicebant sic Marci. iij. Magistrum ad te pinet q̃ perimur? Ideo reputabãt crudelitatẽ q̃ nihil ad vitam ptinens relinquebãt sed oia denudabãt. Iudic. xvj. Dixit ei ille q̃ dilexit pinet. Pertinãt igit ad nos quedam q̃ sunt naturalia. Scdo bona q̃ pinent ad nos q̃dam q̃ sunt spualia. Et ista sunt nr̃a negocia tam priuata q̃ publica. que cure. q̃bus debet debet iuste obligãter. t debite ministrare. De publicis per Lenit. xxvij. vbi dicit. q̃ ois possessio cõsecrata ad nos pinet sacerdoti. Et sic de eo q̃ ad plasum pinet populũ regere. pacẽ seruare hostes arcere. sic ad iuste regere. sicut scs pastor ad qđ pinet regere q̃ qđ est contra multos similes mercenario. sicut di Joh. x. Videns lupũ venientẽ dimittit oues t fugit. quia nõ pertinet ad eum de ouibus. Item pacẽ querere. Ut de Mardochee dicit Hester. c. Q̃ ipe fuit acceptabilis plebi fratrum suoꝝ. loquens ea q̃ ad pacem seminis sui pertinent. Item debet hostes arcere. f. contra tyrannos pugnãdo. Illa eñ sunt pia que pinent ad matutinas. seu preces vel plasum contra annonã. i. tyrannũ. ac ejus similes. i. Machab. q. Ex malis eñ superbus ad quos scs nõ videnr de nemo ecclie vel patrie sibi comitie aliqđ pinere. dicit Job. xxj. Quid eñ ad eũ pinet de domo sua? quasi ei videt q̃ nihil. De rebꝰ eñ pauus q̃ scs ad nos pertinent confitur q̃ de ipis scbem? curam. exemplo. i. ca. ob. Ex quo dicit Deꝰ. xxvj. c. Q̃ eradicata ebus que ad eum pinebant remanẽte solũ. Et dicit bñ. q̃ ebus sua placenter ordinauit. ꝓter timorem clau tramis sui. Patꝰ igit q̃ ad nos pinet q̃dam q̃ sunt spualia. Tercia vero q̃ ad nos pinet q̃dam q̃ sunt spualia. q̃ primo t precipue ad sacerdotes pinẽt. Et scdario q̃ ad nos spualit pinet. s.

Deum diare.	Deum inqt diare. vnde cuilibet ini
Fidem seruare.	tur Deut. iij. t. xvij. Ecce ego populo
Nostros iuuare.	in bis q̃ ad deum pinent. Fit fidem

seruare. vnde Hieri. xvij. Que ad cultum diuinũ pinent ꝓ per sacerdotes ministrãdũ erãt. Unde etiam de rege dicitur. Deut. vij. Q̃ ipe scs precepit q̃ quicq̃d ad cultum dei pertinet inquirat. Item iuste iurare. vnde de Salomone dicitur. q̃ edificauit templũ q̃ ad se pertinẽt. Iuste eo vero q̃ ad nos pertinent q̃dam que sunt eternalia. scs gloria paradisi t etiam ipe deus. que scs sunt hereditas nr̃a. quam scs summe debemus diligere ne cum ꝓ peccati perdamur. De vno eñ potest q̃dam dicere cuilibet in dei studij. Regũ. xx. Magis ad me pertinet studiũ q̃ ad te. De animalibꝰ etiam que sunt in patria t de gloria eterna potest eis illud Hester. ij. Q̃ quicq̃d possidebãt ad eorum iura pertinere acquirebant. Sic ergo patet quo pinere sumitur in bono. De bis eo que ad malos pertinent. q̃ de bonis terrenis t etiam de animalibꝰ suis possumus dicere. q̃ ista omia finaliter ordinabãtur ad debitum vsum eorum. In mũdo eñ ista omia que ad eos pertinent: vade sunt in eo. sicut de nabal stulto dicitur. q̃. Regum. xxv. q̃ scs nõ periit quicq̃ de cunctis q̃ ad eum pinebant. De aũ tamen tristia contra eum dicit. Unit domus sicũ ro de ostibus que ad eum pertinent vsq; hunc ningere ad parietem. De illis etiam qui absq; pli sunt a terra dicitur Hieri. xvj. Horum facies vom? qui ad eum pertinent. Sequitur. Nolite tangere que ad eos pertinẽt. Et dicitur ibidem. q̃ ipli cum suis rebus ostibus sunt absq; pli. Sic ergo patet qđ pinere sumitur in bono t in malo. Unde de pronominibꝰ meus. tuus. suus. noster. vester. et vtr̃ propriis seu propietatis. hec omia ad nr̃am pticularem spectant.

Pertransire. Nota q̃ pertransire idem est qđ ꝓcedere transire. i. ultra transire. Unde dicitur hoc q̃ pertransire nihil aliud est q̃ de vno termino ad alium perfecte se mouere. Et ideo bñ pñt eis

pertransire. f. ꝓter	Fecit ergo bonam pertransi
Carnis fragilitatem.	re t nunq̃ in eodem statu ꝓ
Vite labilitatem.	sistere carnis fragilitas. Psal
Rerum mobilitatem.	mus. Veruntamen in imagine
Mentis necessitatem.	pertransibit homo: sed t fru
Mentium mutabilitatem.	stra conturbantur. Item vite
Locorum diuersitatem.	labilitas. De qua Job. xxj.
Cordium peruersitatem.	dicitur. Dies nubes pertran
Iusti penalitatem.	sibunt. Item rerum
Paradisi felicitatem.	mobilitas. vnde Psalmista.

Inter medium montium pertransibunt aque. Item mentis necessitas. vnde Psalmista. Spiritus pertransibit in ipso et non subsistet. et non cognoscet amplius locũ suum. Item mentis mutabilitas. Unde in Psalmo dicitur. Mutauit pertransibunt. Item locorum diuersitas. Unde in psalmo. Pertransierunt de gente in gentem t de regno ad populum alterum. Item cordium peruersitas seu peruersitas. Unde de paupere lazaro dicitur Luce. xvi. Q̃ leuatis videns eum pertransire. Item iusti penalitas. vnde Psal. Forsitan pertransibit anima nostra aquã intolerabilem. Item paradisi felicitas. Unde de boie dicit Job xiiij. Roborabit eum paululum vt perpetuo pertransiret. Et breuiter ibi sunt tristitie et pertransitus boni t mali

ejus inuenio in scriptura. Sed de illo vide magis plene infra titulo de Tyrannis.

Peruersitas. Nota q̃ peruersitas idem est q̃ contrarii versus. Et ideo peruersus homo idem est q̃ ex certa scientia malus et obstinatus ⁊ iniq⁹. Unde breuiter notandum q̃ inuenit̃ peruersitas ⁊ malignitas

In cognitione.
In intentione.
In affectione.
In locutione.
In operatione.
In obstinatione.
In cogitatione.
In diuersitate.
In exhortatione.
In actuatione.

Est enim peruersa cognitio seu inclinatio. vnde Genes. xxxix. Genera. no prauus atq; peruersus vniuers tape rexit ⁊ intelligentia ⁊c. Intentio est peruersa intentio: et illa bene peruersa et malitiosa hypocrisis. Et ex hoc Prouer. xvi. Qui peruersi corditis est nō inuenit bonū. Item q̃ peruersa affectio. Deut. xxxii. Generatio enim peruersa est et infidelis filij. Infidelitas est nihil aliud q̃ affectio

etiam peruersa. Item peruersa locutio Prouer. viii. Et erunt ei a via mala ⁊ ab hoc qui peruersa loquitur. Quia sicut dicitur Prouer. x. Labia iusti eliderant placita sed impiorum peruersa. Et Act. xx. Exurgēt viri loquentes peruersa. Item est peruersa operatio. Et ista in scriptura intelligit sub nomine vie. Vie enim nostre sunt operationes nostre. Et de illis dicit Prouer. ii. Quoniam vie peruerse ⁊ infames gressus eorum. Item est peruersa obstinatio. De qua Eccles. i. Peruersi difficile corrigūtur. Item est peruersa cogitatio. de qua Sap. i. Peruerse cogitationes separāt a deo. Item est peruersa doctrina. vide de doctrinabus et Phyl. ii. Inter quas lucetis sicut luminaria in medio nationis prauę atq; peruerse. Item est peruersa estimatio ⁊ iudicatio. Inter malos sapientes. Abacuc. i. Propterea egredit̃ iudicii peruersus. Item est peruersa fides ⁊ estimatio. Luc. xix. O generatio incredibilis quousq; vsq; quo patiar vos. Et vide supra de infideli quo et impio.

Pes. Pedes. Cū pedes sint in ēgerie membrorū corporis aialis sicut fundamenta ⁊ cōplementū. sicut basis ⁊ fundamentū. sicut ara et appodiamentū. ideo videnē habere omnia officia in corpore. ⁊ per ea quę videnē omnia ⁊ varia q̃ membris aliis dare. Dico est q̃ per pedes spiritaliter loquendo sicut de membris de pē sunt sic multa ⁊ varia pñt designare in bono sic et in malo. Quia cū pes sit pars corporis magis in fima. magis vltima. et motu multū occupata in actu multū onerata. Notare possum⁹ q̃ per pedes intelligit̃ in bono significato.

Affectus interiores.
Affectus exteriores.
Subditi inferiores.
Perfecti fidelissimi.

Affectus cū sunt pedes animę pertatur. Effectus sunt pedes mici cū pleni. Subditi sunt pedes inferni dicebat. Perfecti sunt pedes laborum sufferentiū. Inuenitur ergo in scriptura pes

Interioris affectionis.
Posterioris sapientie.
Inferioris subiectionis.
Solidioris perfectionis.

Primo sic dico q̃ in scriptura inuenit̃ pes interior. ⁊ ille significat̃ ans mobile affectiōs. Affectus cū sunt pedes animę q̃ sic se mouet ad rem de cogitatione vel cognitōe ad cognitōem de desiderio ad delectatiōem ipsam parāt. Pes cū meus affect⁹ meus eo sum. Scū q̃ ferauit Aug⁹. Quia beatior alia re delectāt̃ mens nisi ad illa quibus amicus se mouet. nisi ipsum affectus animi illuc pueherat ⁊ veherat. Et. xxiij. Gressum eius pedes sui longe ad peregrinādū. Et sic videmus q̃ alij sunt aues q̃ pede vtitur loco manus sicut sunt psittacus et pitticus. Sic de multis sunt q̃bus affectus p operib⁹ cum possunt. q. sepiū manū nō habent ad operādū. i. cū carēt potentia operandi ipsi cū pedes bñ. i. potentiā volendi ⁊ desiderandi. ⁊ qualibus bona voluntas p bono reputat̃ idem ac si vti pedib⁹ loco manuū reputarē. Quia sicut dicit Augustin⁹ sup p̃b Iob. Quicūq; vis ⁊ nō perficiendi bona cū parat. Sicut cū videm⁹ q̃ aues nō solum bñ alas ad volandū: imo etiam bñ pedes ad ambulādū. q. generaliter alis auis bz tunc pedes sicut generaliter habz suas alas. Sic peccatibus bō spiritalis nō solū debet bñ alas preparatione cū pedes amoris ⁊ affectus. Nā sicut p cū. xiiij. supra⁹ dixit. ita necesse est q̃ affectus ad alios gradiat. Et ideo sicut bō suas debet bñ alas peccatorū in vnā se cū christi bona gessit. ⁊ alij qua modicū temperata. Sic peccatibus suos pedes duplicis affectus debet bñ. vsq; vnū quo feruat ad bona spiritalia ⁊ moralia. Aliū vo quo feruat ad appetēdū bona eternalia ⁊ diuina. Quia cū quo diligat deū alia quo diligat proximū. Cui insup quo debeat mundū. alium vo quo diligat pdissū. Et cū quidā ipse aquarū q̃ in aquis natat motu amū sinū alia. Et ista vnū pedem bz diuinum motu anteriorem ipso i aqua velut remige se possit vngere ⁊ aquam sicut cū pedib⁹ retro spargendo post se pellere. Alia vo habet similem ⁊ actuū motu alio pedis. vt furium in aere possit pedib⁹ rapere ⁊ rapinam ferociter rennere. Sic vere bō spiritalis tria os pedes ⁊ duplicē affectū debet bñ. vnū vsq; ad fugā alterū agendi. Quia peccatibus pes. i. affectio ista quo vti debemus in aqua huius fluxibilis vite: debet esse duplex per discretionem. vt ea aqua bona ⁊ spiritum repellis ⁊ contemnendo ad anteriora. i. ad bona spiritalia ⁊ moralia se q̃ affectio nem traferat ⁊ portet. q̃. In flumine pertransibāt pedestres. ut apls dicit Phyl. iii. Que retro sunt obliuiscens ad ea vo que anteriora sū extendēs me ipm. debitandi pe quod ad brauiū. Pes vo affectio qua furium in aere pedibus debebam⁹ volare debet esse aptus ⁊ acut⁹. vt toto appetitu illa bona desideram⁹. ipa per desideria capiam⁹. ⁊ ea am in memoria fortiter teneam⁹. q̃ dicit Matth. xj. Regnū celoꝝ vim patit ⁊ violenti rapiūt illud. Ibi sunt ergo pedes anteriores. Et de illis pedibus pē dicit ille q̃ de sanctis animabus dicitur Cant. v. Quę pedes eius sicut columne q̃ fundate sup basem aureā. In quibus verbis adueni q̃ sicut pedes bene debent

Disponi naturaliter.
Cito debent moueri actualiter.
Tute debent locari capaliter.
In se debet firmari stabiliter.

Sic bene peccatis q̃ pedes affectionis debent Moraliter disponi. Perfecti inqt pedes mei. s. Aplier exponi. Cauę cursum. Sagaciter reperi ex sup exactis. Stabiliter exponi. Gressus meos inqt

Pedes disposui meum sanctitudo.
Pedes expedit mentis promptitudo.
Pedes calide ad spes correndo.
Pedes roborat mentis fortitudo.

Sic igit q̃ pedes affectionis nostre debent disponi q̃ mota bene sanctitudine q̃ offendāt in verbo perfecti. Perfecte cū mentis loquendo idem ē quod cōplementi in re aliq̃ adidere. Nam sicut illi pedes sunt in scheme disposit̃ et perfecti quando habent ea illud q̃ cū necessarium ad eorum cōpositionem. ⁊ ad eorum ornatum ⁊ adiacentē conditionem. Sic de affectibus nre mīe sunt perfecti q̃n virtutib⁹ sūt ornati. necessarijs cōditionib⁹ permunite. Et ideo possumus notare q̃ sicut ad perfectionem pedum naturalium et positionem requirūt. Ut lauent. Radent. Ungant. Tegantur. Sic peccatibus ad hoc q̃ pedes affectuū nostrorum sint bene perfecti ⁊ disposit̃ nos debemus ipsos

Lauare p cōpunctiōem.
Radere p confessionem.
Ungere p deuotionem.
Tegere p deiectionem.

Dico ē q̃ pedes affectuū p cōpunctiōem debem⁹ lauare. Pedes cū facilius possibile pulueribus et sordibus. Sic etiam affectus noster facilius possibile rerum exteriorum. Inde etiam ⁊ antiquitus statim quando hospites veniebant: pedes eorum lauabant. Sicut de abraham legimus Genesis xviii. Ut angelos cuius habitu credebat primo ad lauandum pedes ante effis in tabernaculo vocem. Lauentur pedes vestri ⁊ requiescite sub arbore. Et illud idem dicitur Loth. xix. de angelis ebenitis. sicut vt Esaie. Sic patriarcha charissimi cū pedes affectionū nostrarum in se recipit multas sordes. i. malas animi corruptelas. ac. cessit ē q̃ cōpassione ⁊ lacrimis irrigantibus sepe lauit vt ab eis immūdicia emūdētur. Cant. v. Lauj pedes meos quomodo inquinabo eos. Unde Lauit. i. generaliter dicitur. Ut nō solum caput bē sic ⁊ inclinatissimo eius pedes lauari debeant. Quia nō solum caput intentionis et

ancillas dei tabernaculo: imo aliam pedes conducta affectio
non tam laudandi: q ab eius vitio cupiendi. Ja signū cu-
pidi

num opus deficit. Quod bene figuratum fuit Exo. ij. in l. la tinia que posita in pedibus ruine omnibus aliis sue p ximis omnium. Quia sic qñ pedes gloriantur deficiunt alia membra aliqa virtuti necessario pereit regr cadit. Et ideo quasi in pñi regrediebat vbi q ipe ceruerat oculos et a lacrime et pedes et a lapsu. Et sic de qualibet bona alia vel gloria posita vt in illud Eccl. xxvj. Colima aurea sup ba sos ut gentium pedes firmi sup plantas fidelis mulieris. Sic q patet q in scriptura inuenit pes pessimus. Ter cio dico q in scriptura inuenit pes inferior. Et sic q pedes fidei inferiores + pauper reputant. Multa sunt pedes ff pores inferiores i corpe q immediate terrā tangūt. q q in loco ut in aliis viduis imponunt. + terre pulueri? + cinibus exponūtur. + pro vilius amant q alie corpis pres. ab ip sis ff molta trahit corpis sustinet. Sic pares pauper et agricole inferiores in gradū + suis minimi sit respon. + circa terrā gentilēs + extellentes immediate occupati. + vilius inter membra in ecclia reputant. Et ff illud est verū q oēs alij boies sunt p illos + p eos agricultorē + laborē ꝛ. populiter + ciuiliter sustinet. Illi sūt ergo pedes ecclie + pedes ejus ppi. Figurati Apoc. x. vbi vidit q angelus habebat vnū pedē sup mare + alīū sup terrā. Et sicut ibidem. Amicus erat nube. + iris erat in capite eius + facies eius erat vt sol. + pedes eius sicut colūne ignis. + in manu sua habebat libr. Angelus ille est ppe mysticū. Quem ad corpus sui qñ est ecclia q; procerus caput eius. Pedes vi debet habere prim. i. rudi edocti q; erudiat + instituat Omines eius. i. religiosi debet habere nubē. i. continuā et mūdicam. Manus eius. i. doctores + clerici debet habere libr. i. discretiōem + scīam. Pedes vo. i. pauper + subditi debet esse colūne q firmitatē + patiam. Ignis p doctrinam + amicitiā. Pes ergo vnus sup mare q alperitat + pe nitentiā. Pes vo alius sup terrā q laboriositatē + sufficiēcm. + ideo vidit vtū dicere illi Luc. xxiij. Videte manus meas + pedes meos. Circa quod nota q deus vult q nos illos pedes suos imitemur. Pedes ergo illi sūt q Angeli? p obedientiā operationem. subditos + pauperes vngit ob Leuamus p puritatem cōfessionem. pectus vngit ob Osculemur p charitatis vinculum. passio obtinet. Calcemus p infernalium infirmitatem. nus vt de Maria magdalena de Joh. xij. q accepit libr vngūenti nardi pistici pretiosi vnxit pedes ihu. Vnctio ergo ista figurat quātes viri pium. q vngento bono demonstrat bonitatis. vngento vtili doquitic + verbalis cōsolationis. vngento vtili misericordie + elemosine debet vngere pedes istius. id est ppi pauperis + egenos. Illi Joh. xij. Maria erat q vnxit ihm vngento. + extersit capillis suis pedes ejus. Capilli ergo bona tp alia designāt. Illi illos pedes lauat effusio de purissima. q; qs ad piedatem + superiores pertet pedes ecclie. i. subditos + suos criminib? emendari. Exemplo ppi q si erat dicit Joh. xiij. Vnicuq; aquā in pedum: laue pedes discipulop suop. Illi dico q illos pedes osculat. electio charissima. vnde Luc. vij. dicit q maria nō cessauit osculari pedes ihu. Illi dico q illos pedes calcat infirmitas. i. fomissio. quia qs solitas calcamēta pauper. sine quib illa + documenta iustoū. Exod. xij. Calciamenta habebis. p ea pedibus. Et sic patet q in scriptura inuenit pes inferior. Quarto principaliter dico. q in scriptura inuenitur pes solidus. Et ille pedes dubio significat viros perfectos qui rectā fidē per + fundamentū cōtinue celestis militantis sicut de ipso dicebat Job. xxiij. cap. Oculus fui cecis + pes claudo. Et nota q in scriptura inuenit pedes

Aurei.	Illi pedes qui dubio sunt viri sancti qui
Ignei.	sunt aurei p sapiam Eccl. xl. Aurū + argē
Ferrei.	tum est elementū pedū. Illi sunt ignei per
Marmorei.	amicicia Apoc. x. Pedes eius velut co
Ligati.	lūne ignis. Illi sūt ferrei p eloquentiā Apo
Pigri.	calyp. j. Pedes eius ffles aurichalco. Item
Ferati.	sunt marmorei p constātiā. vnde illi Eccl.
Regulati.	xxvj. Colūne marmoree sūt sup ipsa. Illi
Colorati.	sūt ligati per obedientiā. pi. Ibi ligauerūt in apocalip? pedes eius. Illi sunt rigati p immundiciam. j. Tymo. v. Si pedes sanctop lauerit. Illi sunt ferati p pe. nitentiā Act. xxj. Pedes eop sicut ligni. Illi sunt rigu

lati p iustitiā. pi. Ab ossi vir mala plebui pedes meos. Isti sunt calcati p mortis memoriam vnde Luc. xx. Quos calcamēs in pedib? eno. Calcamēta ossi. q; sic de pedibus mortuop. nichil significat mort nisi vt carnis mortificatio. Et sic q bene apparet quo in scriptura dicuntur Pedes solidi esse. Posteriores + Interiores.

In malo vo significato pes inferior inuenitur pro malo. C.	
Pes elationis + inanie.	Illi ossi sunt pedes boiu
Pes plumpitiē + luxurie.	peccatores. Similis q no
Pes turbatiōis + infidie.	bilis fuit iste apes + ho
Pes occupationis + fallacie.	mines vnde? pedibus ad
Pes insolentie + leuitie.	ossibus ossa? Illi sūt
Pes carnalitatis + amoris illicite.	contra sicut superiores ossi
Pes mobilitatis + inconstātie.	ossibus. Similis vo ho
Pes cupiditatis et auaricie.	mo ad minus quātū habet

pedes. Similis enim vite + inertie sunt illi vermes. ermes + filia non solū quamacūq malum + multiplices hñt pedes. Ad denotādū q multi + pauci inseparabiles habēt malos affectus. modo sic ad vnū patit modo ad aliud. nō adhereūtes q aliq qñ pertent + pedibus terrā tangebat. + q multos pedes + multas alas habebat in lege. Exo habetur insidum Justitiam intendit. + cui? ejus ppi mag gnā. Sicut ff Leuit. xj. Et Deut. xiij. Quia vere dixerit mi illi q pectora. i. mentes + cogitatōes pedibus. i. affectus ac fectiones terrā. i. terrena tangūt + amplectūtur. + qui multa alia. i. multas cladibus. multis pedibus. i. multos malos affectionib? vēiunt salus apud deū inuisibiliter. + apud boies inepti + nubilos reputant. Illi ēn habēt pedes vt dicit est claudos + lasciuos. Esa. xl. c. Filie aut hyon claudi sunt: + ambulauerūt extento collo: + nudi? oculop. ibant. + pedibus suis exposito gradu modesto. Jre habet pedes plumpitiē + luxurie. de quo in pi. Mea venit mihi pes luxurie. Illi habēt pedes turbatōis + infidie. de q Ezech. xxxij. Turbabis aquas pedib? tuis. Illi habent pedem occupationis + fallacie. Job. xxxj. Pestimauit in vo le pes meus. Item habent pedem insolentie + leuitie vii Esai. vj. dicit. Qr bestie quatuor pedes simos habebat comedens + cōmunes. + reliqua pedib? conculcās. Illi habent pedem carnalitatis + in medio Luce. xxiij. c. Viri pacifici tenebrescit in seculo + labitio pedes tui. Item habent pedem mobilitatis + inconstātie. Luc. ix. Nēmo. Mittit manum suam ad aratrum + respicit retro. non est aptus regno Dei. Item habent pedem cupiditatis + auaricie. Et de illo dicit Esa. xxxvij. Elocuti sūt vestigia pedis tui omes ruos. aggerum. Et sic igitur patet quō pes sumitur in scriptura tam in bono qñ in malo. ℣.

Pessimus. Cum pessimus sit ille qui in. summo gradu est malus. Et sic illi vocātur pessimi qui magnis + maximis criminib? sunt repleti. Et ideo nota q in scriptura dicitur pessimi, scilicet

Homicide sagaces.	De sagacitate et ecclesi
Sodomite luxuriosi.	bus dicitur Amos. viij. ca.
Pestimantes ambitiosi.	Jniquus homo in q erat
Proditores malicioli.	demonium pessimum. i.

malum contra eos. Et hypocrisis infectoribus dicitur Ecclesi. xxj. Viri sedomite pessimi erant + peccatores nimis De ambitiosis pestimantibus dicitur Ezech. xxxvij. c. Cogitabis cogitatiōem pessimam + dices. Ascendas ad terram absq; muro. De malitiosis vere proditorib? dicitur Proverbioꝝ. xxj. vbi inter alia sic, que odit deus numerantur cor machinans cogitatōes pessimas. Dulas enim in ecclesia dicitur mercedes pessimus Ezech. xj. Viri illi tractant consilium pessimum in vrbe hac. Sed si adhuc vlis aliquid dicere de pessimo. Nota q illud pessimum vi detur quod in summo gradu malum in suo genere reperiatur. Et sic dico q est dare pessimitatem personarum locorum et rerum. Personarum dico. + sic dico q pessimi dicuntur sex illi qui

Sentiunt cruditer.	Dicamus ergo q pessimi re
Ruginit verbaliter.	putari debet illi q crudelit sen
Pueriit carnaliter.	tiūt. sic ff homicide publici: pe
Ambiūt inaniter.	stilentes q ff colose guerre: + ar
Rapiūt mendaciter.	mos crudelius seuiunt in alios
Gemūt fallaciter.	q ferę bestie vel leones. Illi

ēn parcunt pueris mulieribus.

Delinquit dispenditer.
Confunditur malignater.
Eligitur fortiter.
Excusatur moliter.
Gehenne mancipatur.
Odit veraciter.

et pfratis. ſ. illi nō. Dic ergo hoc ſm ſcām mātē ōiē Eccl. v. Dirā in vos fame ⁊ bestias pessimas. Ja oīs bodie pdicatores videnť ahe mine cōpleat. ⁊ id verificari illud Gēn. xliv. Ferra pessima peremit filū meū ioseph. Et illud Exod. xxi. Cruda serā in manus pessimo. Ergo pessimi sunt illi q̄ crudeliter iudi. Jte illi q̄ verbaliter regūt. ſ. miraculosos et salutiferos. Draco ēst pessimus de.xc. q̄ sūt venenosissim ⁊ corruptiui cuiusc. Et illi q̄ sūt voluntatis nostre sui alioꝝ corrūpūt. vt te quolibet tali vicio bō illud. ij. Regū. ij. Maledixit mihi maledictione pessima. Et iij. Regum xxi. Fecerūt verba pessima inimicus vīm. Quia sicut dicitur Eccl. v. Benedictio pessima fugabitur. Jte pessimi sunt illi q̄ carnaliter pueros ⁊ lasciuos. Jtem ēst ois vic⁹ pessimū q̄ sūt fetere ⁊ putrefacere carnem. Job. j. Peccatū ipō vocare pessimo. q̄ sit contra naturā. Jta ois ēst infirmitas pessima. Ec qui ait. ij. Paral. xxi. c. Egredietur pessimo languore vteri. Jte pessimi sūt illi q̄ in inter mundi. Cupidi ⁊ auri ⁊ cupiditati ⁊ mundi vanitati cupidi. vide Eccles. iij. Hec ēst indg vanitas ⁊ afflictio pessima. Jte illi q̄ mundaliter rapiūt. sicut male pncipes ⁊ pdatri maligi iudices ⁊ bullati. q̄ nō curant nisi subditos spoliare ⁊ ꝛ. vt sic subdati vocare pñt ōiō illud Gal. iij. Crucifixi nos in manus inimicoꝝ iniquoꝝ ⁊ pessimoꝝ. ⁊ regi impio ⁊ pessimo. Jte illi fallaciter seruiūt. sicut scorpiones ⁊ fraudulosi Eccl. xxvij. Fraudulosi vasa pessima sūt. Jte illi q̄ pessimaliter odiunt. ſ. q̄ boīes ⁊ eis q̄ sūt. ſ. inter se nō pōssunt hīe pacem. Prouer. xxiij. Hic cruciabit eū pessimus: nec emendet impios. Et illi sunt illi vicia. de quib⁹ dicit Hiere. vij. Jlli ēst pessimi ⁊ incorrigibiles carne. Et. q̄ dicit. Hier. xlvij. ois ēst pessimus ⁊ omnes mores pessimos. Jte cū figurāt in illa ciuitate Sodomis ⁊ rebelli. Ec q̄ ſ. Ezech. xi. Ot iudā venerūt in vrbe ciuitatē rebelles ⁊ pessimi. Jte illi q̄ maligniter plantāt. Talis q̄ in malo sunt studiosi ⁊ vnit contra bonos. Ec dicit dicit Prouer. ij. Qui ipsi relinquūt iter rectū ⁊ ambulāt p̄ vias tenebrosas. qui lētātur cum malefecerint ⁊ exultāt in rebus pessimis. Jte illi qui sterliter ⁊ mētaliter cluntē. q̄ sic sūtari nequāt bonis terrenis. Lucas. xvij. Ut te amara adfatione rerum dicit Eccles. j. Ot hīc occupationes pessimā dedit deus hominib⁹. Jtem ēst indūgē p̄ fugitare famis pessimus. Ec dicit hīc Moyses. Deu. xxviij. Fames ēst ēst q̄ insatiabiliter appetit fugitare q̄ stimulat ad ꝛ. pungit. Jte illi pessimi sūt qui mentaliter cogitāt. Jheremi q̄ in via mea sunt ⁊ fidē nō vidit clare. Ec dicit dicit Eccles. v. Mentiūtur sibi illius error pessimus. Jtē illi sūt q̄ ambulāt post plantationes cordis sui pessimi. Hiere. iij. Jte illi q̄ venaliter odiunt. Cantat. ⁊ iudicia: sicut ēst ēst male iudices ⁊ aduocati. q̄ nihil faciūt nisi pecunia mediante. q̄ labor sunt multos. q̄ illos mediocres ⁊ malicias ⁊ fraudes inuenerūt. Jtem sūt admodū pessime. Ec dicit dicit Eccl. xxviij. Perdet te nisi velociter gper adinationes tuas pessimas. vide Prouer. vj. Jte dicitur hīc cōmedentes cogitationes pessimas. Et breuiter de illo pessimo. q̄ ipse in loco pessimo stabitur. ſ. in mundo. Ec quo ij. Regum. ij. dicitur. Ot ergo huius ciuitatis pessime sit ruina horrida. Item termino pessimo condūnātur. Canta mūcre. q̄. Mors peccatoꝝ pessima. Item vulnere pessimo punitur. Ipeni etern. Hiere. xxx. Insanabilis ē vulnus tuum pessima plaga tua. Et hec de pessimitate sufficiāt quo ad pñs ꝛ.

Persona. Personas accepto. Nota q̄ persona dicitur quasi per se sonans. Et. s. persona idem q̄ individuū vel suppositum. Et pō tanto pōt se sonare dicitur q̄ natura ⁊ species in comūne significare videntur. Quādo nō natura ad personā. species ad individuū aut suppositum essentia nō ad ēst sui ad essētiam contrahit. alie per se sonare. seu demonstrare ⁊ essē dicere ut clarius significare videntur. Sed quia ista magis ēst ad naturalem theologicam ⁊ philosophicam ⁊ moralem ideo nihil ad me. Ec hoc aūt q̄ persona vt communiter accipit pō bonitas sm̄ cui pō stare. certo sicut ex dictis q̄ in mūdo sunt quatuor genera personarum. ſ. militū ꝛ religiosi. clerici. gentiles. ideirco ꝛ. Circa istum ēst particularem in oratio singulos. Et ideo tractāo quo ad psēns materiā q̄ pauce aut nullorum fm̄ illud significatū. Ec glosarum alie accepcione que ēst materia multos pegrinandi. de qua multe auctoritates inueniūtur vocales. multa possent dici. Sed supersedeo in hoc. Et scripsi de hoc valde plene. ⁊ etiam de hoc agit in oratio valde multa. Ec hoc alie q̄ plenaliter apponit beneficio scire. Dide vbi q̄ sit mentio de persona ꝛ.

Personare. Dide infra. vbi sonare. Sonuo.

Perspicere. Infra vbi respicere. Et supra de Aspicere.

Perſuadere. Dide vbi. Monere. Jubere. Suadere.

Perterritus. Dide infra. vbi Terror.

Peruenire. Nota q̄ peruenire idem ēst q̄ pertingere ⁊ facere fm̄ complete venire. seu terminum ad quod iter attingere. vel ad finem vie seu itineris pertinere. Dicam ergo loquendo moraliter q̄ in bono significato reperit in scriptura. peruenire qd ē ad terminū Cōuersionis. Jgitur dicam q̄ iustus pueniūt ad quatuor Perfectionem. duplicem terminū. viz. Primū ēst meritorium Corruptionis. premii ⁊ incoamii. Secūm ēst felicitatis Glorificationis. um ⁊ gradamii. Tertium ēst ē mētalitū ⁊ mētalis. Quartū ēst ē plenitudinis. Ad primum Moralis incepcionis. Primo q̄ dico q̄ iustus pueniūt ad Moralis profectus. terminū puerfectū. Et ille terminus. Carnalis defectus. nihil aliud ēst q̄ pena. Sicut Fatalis receptus. ēst videmus q̄ flumina suum ēst effluunt a fonte ⁊ a motu. quo indusq̄ peruenit ad mare. Sic bono potius se sentire. ēst in peccatorum ⁊ debet cessare quousq̄ perueniat ad amaritudinem penitētie. Etiam ēst non quiescit in via. sed tunc quiescit quando peruenit ad hospitium. ⁊ quando redit ad propriū dominum et magistrum. Ec vere peccator potius a magistro suo desistit per peccatum recedens: nunq̄ quiescit quousq̄ ad hospitium penitentie perueniat. ⁊ quousq̄ ad magistrum suum reuertatur quem dimisit. Ergone hanc quomodo in peccato non ēst nigricet. ⁊ quomodo hanc comparat vie sue peregrinationi. vbi sunt tot pericula ⁊ ingenia. Ideo ne tali peruentione possit sui dicat Hiere. xlviij. Ec plorem Jazer plorabo. vbi vinea sabama. propagines tue trās. fuerunt mare. vsq; ad mare Jazer peruenerūt. Jazer interpretatur adiutorium. Vinea ergo ēst anima que ex se ē nobilis ⁊ crecta. propagines eius sunt interiores motus affectiones. mare iazer ēst penitentia vbi sp̄ vera salus et adiutorium inuenitur. Quia rectora ista vinea sabama nō debet cessare a planctu. quousq̄ ad mare iazer. id ēst vsq; ad adiutorium amare penitentie sit recepta. Peruenerūt inquit ad mare. Nam sicut dicitur Judith. q. Holofernem confregit effect⁹ cuiusdā muliercule vsq̄quo quantum ad mare. Nihil ēst ita efficax ad iuuenium q̄n holofernes id ēst diabolus ipsum conetur ad bono ad mare penitentie pueniatur ⁊ stringat. Primo ergo peruenit iustus ad terminū Glorificationis. Secūdo dico q̄ pueniūt iustus ad terminū perfectionis. Sicut ēst vas paulatim guttas recipiendo crescit ⁊ peruenit ad plenū. bono per gradus ascendendo paulatim peruenit ad summū. arbor ⁊ fructus proficiendo et crescendo peruenit ad complementū. Sic iustus de virtute in virtutem proficiendo paulatim et finaliter peruenit ad perfectum. ⁊ sic caliber tali vicario illud Danie. xij. Magnificamini es ⁊ exaltabimini. ⁊ magnificando tua creuit et peruenit vsq; ad celum. id ēst vsq; ad finem nobilem ⁊ perfectum. Que rationes sunt contra multos qui nunq̄ peruenire. Ad terminos Justitie dico. Unde Roma in Vere iustitie. viā. Illud tertiendo legem iustitie non potuit. Clare sciencie. cie in legem iustitie non potuit. Cure constantie. Habitū etiam. ij. Cyno. ij. ca. Semp̄ ḋfectus ⁊ nunq̄ ad idem veritatis pueniens. Constantie autem. vbi ne scientie quid dicā. ij. Reg. viij. Ot illi vsq; ad tres soues primos nō peruenerūt. Non sic

influs. ſi pueniſt ad terminū ꝓfectiōis. Tertia vita q̄ per mortē iuſtoꝝ ad terminū ſolutionis. hoc eſt victus ad terminū mortis in qua ſcz vite mutatio recipit ſicut quodā debitum ꝓfectionis qđ ad eā pueniimus. Dēo eſt ad iſtus terminū pueniimus. Exemplo lapidis deſurſum iacti. qui ſcz ꝓpria grauitate nō ceſſat deſcendere quouſq; ipm̄ pōgat terra. Sic ꝛc nos corpinę a vita cadim⁹ ꝛ deſiderāmus quouſq; ad mortis terminū pueniam⁹ vt ꝛ quilibet dicat illud ij. Cōrin. v. Perunctiō nr̄a nobis vita ſit⁹ eſt. Quare vero vita q̄ pueniſt iuſtos ad terminū ſalutarem ꝛ ad gloriā pdūc. Leo. v. Fidē⁹ pueniſt ſilius nr̄ Et ſic patz q̄ finaliter miſi⁹ pueniſt ad Pueniſt vita ad ſiniſtra
Solationē q̄ quā finalē. ſiniſtra vt pueniſt ſi.
Q̄ gratiā ad quā ſublimat. cat ſcz miſeꝛ ꝛ egenis:
Formitatem in quo ꝓfirmat. poſt laborē peruenitis ad
dias q̄ perfruat ſtipendia. Eccli. vii. Filius bonis verebit ſes ꝛ terra ad cēli. ꝛ vſq; ad antiquū nr̄i pueniſt. ꝛ i ſō ſpecu dias obtulerūt cū in conſpectu eo. Itē pueniſt beatus ad ſummā ſublimitatem vt bonoꝝ. dicens ſcz illud Eccli. iij. Ad honoꝛ regni mei vocauiq; pueni. ꝛ optimates ꝛ magiſtri⁹ rōſtituerūt me. hoc eſt victus angeli ꝛ ſanctī. Itē peruenit beatus ad ſūmam eternitatē vt pueniſt conſeruat. Sic quo pōt vita illud Sapi. xij. Deus⁹ q̄ erpe etne ꝛ pueniſt ad vitā mille. Millenarius eſt vita qđ nō eſt aliud nr̄ꝛm eternitatē ſignat. Et ſic patz quō pueniſt ſanat in bono. Ita malo ſe ſignificato tūc q̄ pōt dici q̄ ueniſt in ſēi ſcz in malo ꝓficiendo ad malū⁹ finem. ad malam conductionē notatur ſenigere. ꝛ male ſe ꝛ ſua opa terminare. Vnde nota q̄ mali pueniūt ꝛ ad̄ueniunt ad
Ad aloas ſignitatē ſtatus. Peruenit ergo mali ſcz
Leros vbertatum cultus. in hoc mūdo ad aloas ꝛi
Duros miſeroꝝ queſtus. gnitatē ſtatus. Iſaie. xl.
Duros tormentoꝝ eſtus. Peruenerūt ad mētana
et maſoꝛē ꝛi. Itē ad leros voluptatū cultus. Dē ꝑfore vola pueniſſe ꝛ culte dicit Eccli. xvij. Gēdilis effecta es ad mēdā malitiā vbera tua inuenerūt. ꝛ eras nuda ꝛ confuſione plena. Itē ad duros miſeroꝝ queſtus. ſicut ſcz fit tyranni q̄ de modico ſtatu pueniūt ꝛ venūt ad magnū nocendi ꝛ rapiendi poteſtatē. ſicut de illo legit. j. Mach. vi. Perquirit condebitos intrare plebē ꝛ cōſulere in deos captiuare populū ꝛ interficere. Itē ſimiliter ſpi pueniūt ad duros tormentoꝝ eſtus. ſ. ad ignē ꝛ eſtū pene infernalis. Vnde de ethyopia patria ferunda. i. de inferno ꝛ de nīg. ethyopibus dicitur. i. de pctōribus ⁊ diabolo dicit Jſaie. xl. q̄ ipſi pagan ſunt terrā. mandata ſpiua ꝛpōſit de quo ſcz pueniūt ad montē ethyopie. Ita igit ſufficiunt de pueniſſe in bono ꝛ malo ſignificato. dicā ad ꝓpoſitū. Sed vere ſūt ad res ſpiales q̄ ſcz diuerſimode q̄ uenīt ad eiuſdē poſſum⁹ notare q̄ eſt pueniſſe. ſ. Quaſi ad oēs. Quaſi ad iuſtū. Quaſi ad impiū. Ita patet Ad deū pueniſſe miſeroꝝ feruoꝛ ꝛ ꝛtio. De miſe.
Ad iuſtū pueniſſe ſcripturę mundi indicio. reꝛ feruoꝛ
Ad impiū pueniſſe conſilioꝝ grauis afflictio diuine quā. ſ.
pueniſſe ad oēs. pſ. ij. Paral. xxv. Peruenit ofo in babilonē cāſſi finaliē cēl. vnde Eccli. xij. Ex potēte pauper q̄ eſt vſq; ad aures pueniſſe. De ſcripturo ſo mentite ſeu ꝑdicatiue quō ſcz pueniſſe ad iuſtū. pſ. Jonę. j. Dnō dixit Jo ne pueniſſe ad regē niniue ꝛ penitus egit ꝛ. Et Eccl. xj. Peruenit ad ſeruo ad aures ecclie. De tormentoꝝ ſūt crude li afflictione quō ſcz finaliter pueniſſe ad impiū. pſ. j. Theſſalo. i. vbi dicit. Peruenit ira dei ſup illos. Et Eccl. iij. Peruenit gladius vſq; ad aiam. vnde ante peccatrix dicitur Treno. iij. Ad tc ꝙ pueniſſe calix in diabolū ſcz nu dabenis. Hoc igit de pueniſſe ſufficiunt. Vide ſupra ad, uenire. Et infra, de venire ꝛ ſimilē.

Peſtilentia. Peſtis. Nota q̄ peſtilentia generaliter accipit pro culpa criminali. q̄ pena ꝛtali. ꝓ pena eternali. Iſti bene ꝛ ꝛ ꝛ ſcripturis ſic mentio de peſte ſeu peſtilentia. ſcilicet

Interiori.	Prima eſt peſtis cordialis iniquitatum. Et
Exteriori.	de iſta dicit Eccli. vij. Ira mea ſup po
Peſtifera.	pulū eius gladius ſtatu peſtis ꝛ flamea in

interficiens. Secūda eſt peſtis ꝛtalis adueſſitatis. Et de iſta ꝛi Luc. xxj. Terremot⁹ magni erūt ꝓ loca ꝛ peſtilencie fames Tertia ē peſtis infernalis penalitatis. Et de iſta dicit Deut. xxxij. Adūgā tibi mōa peſtilētia ꝛtate ꝑfumat ꝛ. Mirū eſt q̄ pauce ſunt auctoritates. Et ꝛ iſte ꝛ loca varie eſt tractatū ſupra ꝛ infra.

Petere Cū petere nihil aliud ſit q̄ aliq̄d rogare. ꝛogare vel ſupplicare. Poſſumus dice ꝛe q̄ in ſcriptura inuenit multiplex petitio ſcz petitio

Vana et fruſtratoria.	Prima eſt petitio boni pec
Mala ꝛ nociua.	catoꝝ qui ſcz mortē petit co
Sancta et neceſſaria.	mitti. q. de⁹ petitiōe nō audit.

Joſ. ix. Et de iſta dicit Jacobi. iij. Petitis ꝛ nō accipitis eo q̄ male petatis. Secūda eſt petitio boni infirmi. q̄ ſcz petit a me bona regulariter tamē ſibi ſunt magis nociua ꝛ q̄ profectura. Et iſta ſpiq; dant homini in vindictā. ſicut ſicut melius ē infirmo de quo deſperat petere vinū et carnes ſcīet ea ſibi dare. Figurat⁹ in filio Iſrael. De qui bus dicit in pſ. Et petierūt et eos animā⁹ ſuis. Et alibi. Petierūt ꝛ venit cornix. ꝛc. Et bene ſequit⁹ q̄ adhuc d. ce erāt i eccliaſtē ꝛtra ꝛm alicide ſup eos Jſti petūt ſicut pectus filius ſolis. q̄ quer ⁊ ignarus petit q̄ meret cur ri pueris. q̄ tamē ꝑter bonā petitionē ſunt pectus ſalutis. tus. ſicut dicit Duct⁹ li. xj. fa. j. Stulti eſt ex qui ſibi ſunt regna cupidi. ſicut dicit Petrus. q̄ vnde de talib⁹ dicitur q̄ Reg. viij. Male fecitis petitio vobis regem. Tercia ē petitio boni perfecti. Et iſta eſt illa qđ faciūt illi qui ex ſe ſunt aliqđ petere. q̄ petūt rem q̄d debent petere. ꝛ ab illo a quo debent petere. Iſta eſt ſunt tria neceſſaria i om ni petitione. ſ. Quis. Quid. ꝛ Et quo. Quis ſcz q̄ns? ꝛ amicus: ꝛ nō odioſus nec inimicus. Quid ſcz vt petat rem in ſtim. congruā ꝛ bonā ꝛ ſalutē ſue ꝓximi⁹ nō dānā. Et quo vt ſcz petat ab illo q̄ pōt eam q̄ petitur. i. a deo nō ab hereticis. ſacrilegis. vel aridis. ſicut faciebant fidelitate q̄ ab idolis petebāt ꝛ refrigerium ſalutē. ſicut dicitur Gal. iij. Deo ſanitate infirmi ꝛ petatur. ꝙ vita mortis ambigit. ꝛ in admirati mundum inuocat. ꝛ ꝙ in mere re ab illo q̄ ambulare nō poteſt. Et deo alii qui pōt concedere eſt auxilii poteſtatem. ꝛ ad iſtum fug ēia recurrendū. Et ideo dicit Eſa. vij. Pete tibi ſignū a domino deo tuo in profundū inferni ſiue in excelſum ſupra. Sed breuiter vide ſupra in titulo de inuenire. vbi eſt illa auctoritas. Querite ꝛ inuenietis. petite ꝛ accipietis. pulſate ⁊ aperiet vobis. hoc ſolum poſſum⁹ notare q̄ a deo debemus petere.

Veniam ꝛ redemptōem.	Igit petamus veniam
Gratiam et deuotionem.	Et de hoc poteſt dici.
Gloriam et ſalutem.	lud Thobie. iij. c. Pete
Vitam et victoriam.	mus vt de vinculo hor
Virtutem et perfectionem.	ribus ipoperii abſolua
Gaudium et conſolatōem.	mur. Itē petam⁹ gratiā
Spiritum ꝛ donoꝝ influentiam.	Eccli. ꝛ. Petite pluuiā
Celeſtia ꝓmiſſa ꝛ laborē quietis.	a deo ꝛ ipe facit. Itē

petamus glām. pſ. Vnā petij a dño hanc requiraꝝ vt inhabitē in domo dñi. Itē petamus vij. j. Esdre. viij. Predicauit ieiunij vt peteremus viam recta a deo. Itē petamus vitam ꝛ virtutē ſpiritualem q̄ facit gratia. Et qui ſ pſ. Virtutē petit a te ꝛ tribuiſti ei. nomine. ꝛ. Item petamus gaudium. Joſ. xvj. Petite ꝛ accipietis vt gaudiū veſtrū plenū ſit. Itē petamus ſpiritū ſanctū. quia ſicut dicit Luc. xj. Deus⁹ dabit ſpiritū bonū petentibus? ſc. Itē petam⁹ celeſtia. vnde Heſter. v. Quid petis heſter regina? quę ē petitio tua. etiā ſi dimidiū regni mei petieris: dabo tibi. hoc ē de petere ſufficit. Vide ſupra. de orare. Et infra de poſſe re. de rogare. peccati. precē. ꝛc.

Petra. Cuꝛ de lapide ſit ſupra dictum ſufficienter in titulo ſuo. Supra etiam de perfectione aliquid ſit dictum de nouē lapidibus preciōſis qui in veſte ꝓlati angeli ponebantur. hoc eſt q̄ de petra breuiter in eundo pertranſire. Notare ergo poſſumus q̄ petra tam in bono q̄ in malo ſignificat ſcilicet

Mundi tribulatiōem.	Primo ergo dicam⁹ q̄ per pe
Culpe inueratōem.	tram deſignatur mundana tri
Mentis robuſtatiōem.	bulatio. vñ de ſul ꝓpheta
	dauid dicitur. j. Regum. xxiij.

Carnis in cruciatum. Perrexit ad inuestigandi dauid super petras abrupti[illegible]
Quib[illegible] occasionem Petre ois abrupti[illegible] quę valde fit dure aspere significat ruricis. ꝛ asperitat[illegible] tribulationū. Et de ista dicit Iudicū vij. Percussit eum in petra oreb. Sicco ꝙ petra significat[illegible] mentis indurationē. qz cor petrosū est quod dura ꝛ obstinata dicat petra. Petra est de tali natura et dura ꝛ impenetrabilis. Et ficta ꝛ inflexibilis. Et frigida ꝛ inobilis. Et grauis ꝛ ponderosa. Sic vere cordis petrosi dura est per obstinatam duritiē. v. Indurauerūt cor suū supra petram. Ficta ꝙ incōpassiui. qz sic cuius frangit ꝙ ad misericordiā inclinat. vnde Luc. xvij. dicit. q̄ semen cecidit sup petrā germinare nō potuit. Frigida est ꝙ indeuotōm. Unde Deut. xxxij. Uiuaq; de petra agri dulcedinē mellis lybasti. Grauis est cū per pigritiē celebratiōm Amos. vj. Uiquid aurem in petras possunt equi q. d. nō qz sic petra ponderitas pigritię impedit cursum boni operis ꝛ ēsensū obedientię. Manu ꝙ obstinata petra dr. qz sic ad bonus difficulter inclinat. Ueritatē suā petra in rupibus q̄dā lamentine fundit aquā. qz sic in interioribus petre verbi ꝛ cauernis frigiditas petre acrē infusa. ꝛ in aquā grossiē inuertat. Et inde est ꝙ multe petre sunt q̄ge nobilis fere vident eo ꝙ p̄ q̄dam frigiditatē aer cōgelat in naturā aquā deuenit ꝛ mutat. Sic de cordibus q̄bꝫ sit ꝙ dura ꝛ petrea ꝛ obstinata mens potēs lachrymas opulētis emittit. ꝛ in personam lachrymantē penitentē ꝛ flebilē se ꝙuertit. qz. Cōuertit petrā in stagna aquarū ꝛ rupes in fontes aquarum. Dñs est aer plene rarefactus ꝛ indeuotōm mentis. ꝙ ipsius ꝓdurationes solet ꝙcurri in aquā p lachrymarū ꝛ plantus ꝛ ꝓfusionē. Sed in pessimis petre in oriente fuit figuratū. vide de ꝫ supra de petrere. Et supra de lacrimis. Fabula n. fm fabulas fingit fuisse q̄dā puella q̄ pre nimio gaudio frigefacta est ꝛ in fontis mutata. Quia de bono q̄ sedm fuit ꝓpria rectę obligatōis ꝙ lacrimosum ꝓfectū ꝛ ꝙ velocissimum ꝓfectū. in fontē lachrymarū ꝛ mōre se conuertit ꝓpe. Dñs ꝓcuſſit petrā ꝛ fluxerūt aque ꝛ torrentes inundauerūt. Et illud ꝓdicit. Conuertit petrā in stagna aquarū. Per petrā igit̄ significat mentalis indurātio. Circio ut ea ꝙ ꝓ petrā significat infernū flagellatio. Petra est ꝙ dura est ꝛ grauis figura pene infernalis. Unde cōtra eos ꝓcatur in inferno ē vna pena. qz vinus ē in ꝙ dicit Ecclesiast. q̄ vnā maximā petrā necesse hy ponere sup vnū maximū montē. ꝛ tamen q̄si est de ipsam sterū vinicol more ad pedem mōtis. ꝛ hoc sursum reportat. ꝛ sic ꝓcuso mundi cessat. Per quā q̄dem fictionē voluerūt ponere delignare per petrātē pene infernalis. q̄ sic cōtinuo et sine fine nō finit nō indigit. qz sic carnalis illius petre. i. cōtinuatio eterne pene nūqz ceſſat nisi ꝺno cōtinue remouat. Ezech. xxvij. c. Et pessimare te dō ꝙ incipit. cū quiescere tibi opabitur. Et de tali petra pōt opponi illd. ij. Paral. xxv. vbi dr. ꝙ nec nulla vrbs nō coperit filii inde ꝛ addiderit ad ꝓpugnā cuiuslibet petre et ꝓcipitauerūt eos de sūmo in ꝓceps ꝙ vniuersi crepuerūt. Ista est ergo infernī flagellatio. Quarto dico ꝙ per petrā mollitie obstātie roboratio. Petra est inter ceteras ꝓias terre est solidior. Et ideo petre ossa terra nūcupatur ꝛ edificat Isa. xxvij. Et ideo ꝙ petrā soliditas ꝓfūde designatur. ꝙ qđ dō in bono ꝓ sito radicat. ꝙ. Stamus supra petrā pedes nostros. In tali ergo petra debem⁹ esse fundati. ne forte impulsu tentationū simus a vno lapsi. Esa. l. Posui faciē meā ut petrā durissimā. Scio q̄m nō ꝓfundar. Et ideo vbi dicit Mat. vij. Qui dom⁹ supra petrā fundata nō cecidit. q. ipsam a ventoꝝ flatib⁹ ꝛ a fluminū fluctib⁹ petre solidine defendit. Uoe igit ꝙ obstantib⁹ simus petre ꝛ in petra firme ꝓfūde ꝛ plenarie sim⁹ fundati. Quia sicut dr. Eccl. xxvij. Fundamēta eterna supra petrā solidi. mus dicta dei in corde mulieris sancte. Quinto dico ꝙ ꝓ petrā deligat pene macerationē. Petra est ē grauis ad ꝓpellendū. aspera ad eligendū. vtilis ad edificandū. ꝛ ad se a cunctis ꝓfundendū. Sic quia fruis se grauis ꝛ ꝓderosa: et ad sustinēdū officia. est ēt ad defensionē cōtra hyemis validę vehemētias. ꝛ ad mandū valde sanativ. ꝛ laudabile. Et ideo dicit in ꝓ. Petra refugiū herinacio. Colibe ēt vilis accipitrem cuncta petrarū refugiū. ꝛ ibi ab eo ꝛ ꝺmpetu se defendit. Leones etiā in petris habitāt. ꝛ ibi securi esse se putāt. Manet tūc in mari qđ naufragant solet multi gaudere qz ꝓ tuta aliqua petrā solidam se recepere ꝛ firmare. Sic ve christianis si ꝓcella mūdi vitare voluerim⁹ ꝛ renatōnis accipere ꝓbeli vocabulare nouelle est q̄ in petra ꝓficiam⁹. vñ in colūba mulier Cant. ij. Ueni columba mea in foraminibus petre in cauerna macerie. Petra est pene Christus vocat carnalitat. Christi humilitas ꝺnorum fugat. Infundit irriguū gre ꝺ uotionis. Adducit saltigil gloriē ꝛ regnationis. Influit gaudium spiritus sancti ꝛ recreationis. Sicco ꝙ ꝙ petra pene alrade carnis voluptat⁹ vnde Greci ꝙ dicit. Qz scribere nō cūt acutissimi petrā ꝛ excidūt carnē spiritus filij sui. Iteꝝ dicit fluuij vberrimi. vnde Deut. xxxij. Educit mel de petra oleū de saxo durissimo. Iteꝝ infundit gre sanctitat⁹ seu sanitatem Job. xxix. Petra fundebat mihi riuos olei. Item adducit gloriē cognitionis. ꝙ. In petra exaltasti me. Iteꝝ perfuit cor ne lenitę recidentes. ꝙ. De medio petrarū exibunt voces. Per petrā ergo intelligit pene macerat⁹. Ergo dico ꝙ per petrā intelligit ipse vir⁹ ꝛ ꝓfectus. ꝛ cuiuslibet virtutis virtus ꝛ cōdītio. Scripto dicit j. Cor. x. Bibebāt aūt de spirituali ꝓsequente eos petra. petra aūt erat xp̄s. De vero etiā ꝓfecto dicit Mat. xvij. Tu es petr⁹. ꝛ sup hāc petram edificabo ecclesiam meā. Et sic patet quō petra in scriptura sumit⁹ multis modis. Et hec sufficiat. Unde supra de lapide per totum.

Petrus. Ch petr⁹ dicat a petra. ꝛ ꝺs inde ē ꝙ petrus idem est qđ firmus ꝓssum⁹ notare q̄ ꝙ petrā potest vir ꝓfectus intelligi. Ch̄ dicunt lōgo de vico ꝙ petrus interpretat̄ agnoscēs. vocalitās. agnit⁹ ꝛ confitens. Iteꝝ petr⁹ dicunt fuit petrus a petra. Dicit⁹ fuit cephas qđ est caput. Dicit⁹ fuit symon qđ est obediēs Dictus fuit barjona qđ est filius colūbe aut simplicitatis. Iteꝝ petrus fuit pisc[illegible] dicit⁹ fuit piscatorius. ꝛ ꝺs ꝓpter ꝓfectum. ꝛ similiter ros⁹ ecclesiasticus. ꝛ vltimo strenuissimus triūphator. In ꝺbus ergo ꝺnorum ꝓssum⁹ notare q̄ petrus quatuor habet interrogationes. quinq; habet negationes. quatuor habet dictiones. Et sic q̄ ipsas eorundem ꝺnorum ꝓssum⁹ intelligere eorundem virtutes et ꝓfectiones. Et sic ꝓssum⁹ notare q̄ petrus est nomē cognitionis atq; confessionis. q̄ petrus interficit agnoscēs. Nomen humilitatis atq; subiectiōis qđ interficitur obtrectatione. Nomen sanctitatis ꝛ reputatiōis. q̄ interficit aggressus. Nomen velitatis et liberatiōis. q̄ interficit absolutus. Nomen sublimitat⁹ ꝛ contēplatiōis. q̄ dicit caput qđ est caput. Nomen solutatis ꝛ obedientię. q̄ dicit symon. q̄ interficit obediens. Nomē simplicitatis atq; de uotionis. q̄ dicit barjona. qđ interficitur filius colūbe. Nomen stabilitatis atq; securitatis. q̄ dicit petrus. a petra. Nomen penalitatis ꝛ accusatiōis. q̄ sic fuit piscator. Nomen cōmunicatis ꝛ in italia. q̄ senatus fuit nomini Nomen auctoritat⁹ ꝛ iurisdictiōis. q̄ fuit planus ꝛ pastor. Nomen solicitatis atq; salutatis. q̄ similiter fuit saluatus

Z Illas ēt cōditōes secundum vel ꝓfectus habuit beatus petrus. quas etiā debet habere dilect⁹ ecclesiasticus ꝓlatus. Petrus ēt figurā gessit olim ꝓlatoꝝ. Et ideo ꝓlati ꝙ sunt in ecclia ipsius successores debent esse eius sequaces ꝛ imitatores. Sicco ꝙ primo q̄ ille habuit fugnitatē at. q̄ discretionē. qz sic petrus ē agnoscēs. Ꝓdatus ēt esse. licet agnoscere ꝺd agendū. ꝺd omittendū. ꝺd credendū. ꝛ a quo credendi sit. Debet etiā agnoscere merita subditorum. vt sic ipsos ꝓsit vel repellere vel ꝓmouere sm̄ q̄ viderit opportūn. Iuxta illud Proverbi. xxvij. Diligenter agnosce vultum pecoris tui. grege tuos considera. Et Ecclesiast. xl. vij. Pecora tibi sint attende tibi. ꝛ si sint tibi vtilia per seuerent tecum. Unde de ista perfecta noticia beat⁹ Petri dicitur Actuū. xj. q̄ petrus ad se reuersus ait. Nūc scio vere q̄ dñs misit an. m. Scientia ēt ipsius tūc ꝓcepit ꝓpterea quia do petrus per ceteros apostolos sibi recognouit dicens Matth. xvj. Tu es xp̄us filius dei viui. Sicut do dico ꝙ ille habuit humilitatē atq; subiectionem. quod effendit cum petrus interpretatur cognoscens. quia sic ecclesiarum alium ēt officii magne humilitatis. Et ideo qđ se ecclesiā dicit. bene dico ꝙ ipse humilitas monuit. Et mi litatem autem summā habebat petrus. Luc. xxv. vbi dr. ꝙ

ipse petidō ad genua ihu vlcher. Exi a me qz ego homo peccat⁹ sum. Ille cōfi fuit discipulus. dc⁹ a alios. Quos alios discipuli eius carnaliter q exemplū z doctrine vulcrationem. Sequū vo discipuli eius cū imitāte cpiscrat per pua gnāt z humilitat. Unde de ipo pōt intelligi illud Esa. xl. Quibalauit in fr⁹ mons colles z vallis. Habuit igit ille iubicundiā z humilitat. Mat. xxvj. Petrus aūt sequebat ihm. Et ante vico q ille habuit reputatōem atq famā sanctitat. qd ostendit aūq ni petrus se cepisset agnosse. Hinc cū necessarium cū prelatis q sua ipius sit ignota z vulgata. Quia pcerto ipe videt cū se agnitus pmo in ingressu p religionē examinatōem. Secūdo in pgressu per bone fame euangelios. Ex q. Signi no vultus eius refulgebat ut ni. z petro fuit cōtū dñi Luc. xxij. Nā et in qnda eius manifestō se facit. Quarto dico q ille habuit compassionē atq pietatē. qd ostendit inquātū petrus recipiatur dilectus. qz ipe plenus debz dilectore cū pedibus z vinculis captiuos. Jugra dñi Esa. lxvj. Et solue colligatōes imperatis solue fasciculos deprimētes. Hinc ens q confracti sunt liberos. et ofle eoꝝ pinge. Petrus cū valde necessaria cū plato. In cuius signū ipe petrus dimissus fuit cadere vt ex casu suo cognita fragilitate, pcia obtinere alios indulgere. sicut patet Gregorius in omelia. Cū etiam de Petro legit Matth. q petrus iacens in illos qui claudus baiulat ex vitio matris suę dixit. Argentū z aurū nō est mihi. qd autem habeo hoc tibi do. In noie ihu xpi surge z ambula. Quinto vico q ille habuit cōpassionē z fabulatōē. Et ē q ille dixit inquiri petrus fuit dictus cephas. qd interpretat capat. qz ipe fuit caput in ordine locum occupat alioꝝ. ita ille q contēplationem fuit habuit cōfessionē. vnde Hieron⁹ sup. Dr petrus ascēdit ad fugiēda nomen. Et sicut caput solet ois membra corpis regere. ita ille fuerus fuit caput pedatus ecclie vt posset cetera gubernare. Ut sibi dixit ipse Joh. j. Cu vocabēris cephas qd interpret⁹ petrus. Sexto vico q ille habuit obedientiā z sedulitatē. Et hoc ostendit inqtū dictus fuit symon. qd interpretat obediens vel audiens. qz ipe ad obedientē primū audire. z audita cōplet z adimplere. Matth. iij. Impositus fuit symoni nomē petrus. vñ de sedulitate sua dicit Luc. quiij. Petr⁹ aūt surgens cucurrit ad monumēt. Septimo habuit tentationē z simplicitatē. qz vicino fuit beatus. qd interpretatur filius columbe vel filius simplicitatis. vnde petro dicitur Matth. xvj. Beatus es simon barjona. Unde etiam ei cognōmē supra. de beatitudie. dr. Octauo vico q ille habuit mutationē z stabilitatē. qz ipe vocat a petra. qz fer ille petrus post confirmatōes spūalium in fide fuit locat⁹ sicut petra. vnde Greg. in omelia dicit de Petro. q petrus q ad vocem ancille ihm negauerat post spūs mutationē quasi stabilitatis solidatisq; fuerat audacius. dr. Ille cū fuit stabilis mala fortiter tolerādo. Stabilis bona audaciter aggrediendo. Stabilis in bono pseuerando. Stabilis mala psequēdo. Dico q ille fuit stabilis mala tolerando. vnde petrus fuit ille q dicit Luc. v. Ille p totas noctes laborauim⁹. Petrus etiā fuit ille cui dictū fuit Joh. xxj. Petre cū esses iunior cingebas te z ambulabas q tu voluebas. ille aūt cum senuerit cinget te alius: z ducet q tu nō vis. Fuit etiā stabilis in malos bonos aggressione. vñ vox illa fuit petri ipe. Matth. xvj. Etiā si oportuerit me mori ecclīe tc negabo. Et hec veritatē in eo erat initio mis fuc: sicut vel prudentia ostendit vel pmissus dixit fuit fabulosū. Stabilis itaq fuit in bono pseuerādo. vnde Act. iij. dr. q petrus pseuerabat psallens. Jte fuit stabilis mala psequēdo sicut dicit Act. iij. z viij. Sic ergo pes q ille habuit mutatōem z stabilitatem. Nono vico q ille habuit tribulatōem atq purgatōem. Et illud notare in primo officio suo. qz ipe primo fuit piscator. qd ē officiū pauperū z laboriosum. Ipe pauper z laboriosus fuit: z ola bona spūalia amore vñ percēt dr. vnde Matth. iij. dicit. Ut ipsum vidēs duos fratres scz simonē qui vocatus est petrus. z andreā. vocauit eos dicēs. Venite post me faciā vos fieri pīscatores hoim. z illi relictis rebus suis secuti sunt eū. Et ipe dim. Beatus es simon bariona. quia caro sanguis non reuelauit tibi. sed pr̄ meus qui in celis est. Unde etiā ipe petrus dixit ipo Matth. xix. Ecce nos reliquimus oia z secuti sum⁹ te. Decimo vico q ille habuit miraculōm z dilectionē. Petrus cū ipe gitur secutus fuisse dim. nō solum post ipm cognitor mirandissime etiā ei obediendo. ipm imitādo z exemplo eius p̄dicatōnē officii exercendo. Quod vtiq; debet facere q̄libet planus. vt ex ipo dicit illud Matth. xxiij. Petrus aūt secutus est ihm. Et Luc. xxij. dicit. q petrus iq̄ bantur alongē. Et bene dicit alongē. q; ipe impossibile est q̄ petrus eius sequatur. Luc. xxij. Ubi ego vado non potes me modo sequi. Undecimo vico q ille habuit sanctificatōem z sanctitatē. vnde Luc. xj. et Matth. xvij. dr. Ipse assumpsit petrū iacobū. z iohannē. z duxit ipos in montē excelsum. in paradisum. Et sequit q petrus dixit. Bonū est nos hic esse. Et dicit ibi. q ipse trāsfiguratus est ante eos. qz ipe hic tres in sua pleua substantia vidēbat. qñ in monte passū fulgere vidēbat. z tenebat. Et sic ē patet de petro qđ signat beatū. vel etiā quēlibet pastorem ecclie vel planum.

Phiala Vide supra in littera. f.

-ris rectum est.

Pias. Cum de pietate supra in multis locis sit tractatū: z maxime supra in nocibus. vbi largi sunt plane. Hoc solum nota. q implet pietas cū habenda. Habitur pietas

Parentibus. Prima pertinet ad plenas inferiores.

Pauperibus. Secunda genet ad omnes replentes.

Peccantibus. Tercia pinet ad magistros superiores.

Primo igit dico q est quedā pietas erga genitores. Et istam debēt habere filij erga patres cum spūales q carnales. Sicut ait vicit Solomon. Honora patrē tuum z matrē tuā q est primū mandatū in promissione. vt bene tibi sit. z sis longeuus super terrā. Et ad honorandū patrē z matrē inducit nos ratio. Nā ex eis genimur. ratio vicē recipiendo nutrimēti. Nā ex eis nutr

ras. t sine equitate homines nō regnāt. Nam equitas hic hominē iungit ē t iustitia sine pietate crudelitas est. Et ideo merito apellatus Dauid q. Solue t iuste t pie vna quę ē. Quomō q; pōtest fieri auctoritates vocales. t. q. in loco vanę multe sūt.

Pigricia. Nota q pigricia seu acidia nihil aliud ē q languor seu torpor animi impediēs quēq; boni opus. vñ t Greg. in cura. pa. ē. acidia est de virtutum laudabili opere variq; bonis laudo taciturnitate. Et inde est q ad secretiones pignus pertinuit notari q pigricia seu acidia sit

Contrarie ordini hominum. Primo igit vicio q pigri
Expugnare mentis vigore. ex cōmuni dicit fore co.
Creature mentis seu corpo. mitare. Secundo est piger
Extirpare virtutis valores. nisi q est audax t imago ē
malus. vñ pue. xxvj. Si dixit piger. Leo est in via. t me.
dio platee occidendus sum. Tertio. n. subito est terribilis
t segnes offendit. pue. xvij. Pigri noluit arare. Frig⁹
em generat pauorem mentē. vnde videmus. q. serpēs in
hyeme vix se pōt mouere. et frigore aqua. fluuialis t mo.
bilis solet gelare. Et sic frigus t quies pigritie torpentes
se inuicem nut. t alternatim ab altero generant. Dum pue
ro remedia bonę t labore bonę opę retardat. quia fri
gore. i. ocium difficultatis omnes contrat. vnde pueri.
rr. Propter frigus piger arare nolunt mendicabit ergo etia
et non habet. Secundo vicio q pigritia membrorū so
let vigorem enervare. Piger em est, qui sicut infern⁹ ver
mes sic membra. qui. membris suis vim non bñt
inquantū nulli opus pagit ne exercent. Vnde pigri vi
dentur mandragore similes. quia. i. pigricia mentē mandragore videt suos discipulos indormire t sopire. t mē.
bora vigore t fortitudine enervare. Ideo pigro &. pue.
vj. Desiderio pigri occidūt. Occidere em. q. nō vidētur in
quantū in nullo bono opę exercent. vñ pue. xxvj. di. Qui
pigr abscōdit manū sub ascella sua. t laborat si ad os suū
eā conuerterit. Tertio vicio q pigritia feruorem mentis
vel viri. i. vigorē solet enervare. Pigricia em solet multa
mala desideria generare et compassiones varias excitare si
cut patet de dauid q. ociosus in tecto sua desiderē cōcu
piuit et occasione ipsius adulterii, petitionē et homicidii
admisit. Vñ Prouer. xxj. Desideria occidunt pigrum. Et
paulo post. dicit. Tota die non vult piger. Et hoc ideo fecit
pue. xxvj. Sicut ostium vertit in cardine. sic pigr
in lecto suo q̄sq; sicut ostium se lauare in lac⁹ vertitur sic
piger se vno malo desidero ad aliud deducit. Canis em
antiquus quādoq; incurrit pedagras et nec quo possit
currere amino solet multarū impugnationū varias incur
rere et lapidū sup fumarium reddere. Sic vere homo ille
qui pedagrā pigritie patitur multos inordinatos desiderio
rum et affectionum et latratu malorū verborū t detractio
num p̄ cetera inficiunt. Ideo hoc modo de pigritia⁹ ma
lorum desideriorū q̄s sufficit ab pigritia. Prouer. xxiij
Per agrum hominis pigri trāsiui. et per vineā viri stulti. t ecce
totū replauerāt vrtice. et operuerāt superficiē eius spine. Et
Prouerb. xv. dicit. Qui iter pigrorum quasi sepes spinarū
Pigricia q̄ motiuum seruoris solet excitare. Quarto vi
cio q pigritia virtutis valorē solet enervare. Sicut em vi
neę quę nō colūt sterilescere cōprobat. Sic homo q per pi
griciam incultus efficit. a fructu bonoꝝ operū retardatur.
Cum⁹ vñ inter opera alalia et pauli pedagri. t sic ille ē q
inter alia stulta ruralium hominū pilos. Sil venerabilem q. fit
q pedagra pigritie sunt multi et vinculis accidie sunt liga
ti (Sic quidē dicit Sap. xv. Pedes enim pigri sunt ad am
bulandū) valet enim plus virtutum et gratiarū per orationē
sunt multi. Vñ prouerbio. xxj. di. Desideria pigri semper in
tēdūt enī. Pigri em nudi et egeni sunt quam ad virtu.
tum abundantiā. pauperes eo erunt in futuro per eterne
glorie indigentiam et carentiam. Quia beatus dicit Augu.
Augustinus in sermone. De oratione est mater negatorum. nutrix
ex virtutū virium suffocatrix supbie matrix. gehēne pro
uincia. Sic ergo patet quō vicium accidie et pigricie est ex
nefarium. Sed vide supra de labore. de Moyse. de Sapiētia
et de Dulcie. Et de cardine. et supra de Dormire. Et in
fra de Somno et aliis similib⁹ &c.

Pignus. Cum pignus sit illud quod creditor a debitore p debito vsq; ad solutionē assignat. videt q obligatio in pignore. t pign⁹ in re⁹ p eodem supponit. Et sic nota q dicit Pign⁹ Capitale qd est obligatū ad fidei iussionē. Pignus Fraternale qd est debitor ad tradendū seu qd est vigilater expediēdū. Pign⁹ Eternale qd est ordinatū ad spiritualia. Primo igit dico q est pign⁹ positum qd inducimus cum diligentia custodire. Illud aūt est ipse de filius seu eius spiritus cum sua gratia vnita. q. d. nobis traditus fuit t positus sicut pignus obligatus t arra hereditatis mortis nobis a deo patre pmissi. Ecce filius q est filius in carne verus. & tradit nobis obligatus pignus p promissis nobis spiritualibus de adeptione gloriosa adimplendis. vt sic ille filius ambidextri regis & fusus rome obligatus. Modo sic ille erit loco sui spiritus p pignore nobis missi. t sui gratia sacramēta p pignore. vnde nobis missa. Vnde. ij. Cor. i. Dedit nobis pignus spiritus cordibus nostris. Ecce est q pign⁹ recepit a creditore optime seruari debet qui si fortitan perdat illud qd recepit debet et quo pignus datū est nequaq; amplius reddere. Videre est igitur nō spiritus datus nobis traditus t positus impedimenta vitalis diligenter nō seruauerim⁹ t ipm p peccatū mortale perderim⁹ gloriā perditi cuius mercē sunt amittim⁹ Si vero illa pignora vsq; ad mortē seruauerimus tunc sine difficultate hereditatē nobilē sicut dictum est acquiremus ita q nobis poterit dici illud Epi. j. Signati estis spū promissionis sancto q est pignus hereditatis nostre in redēptionē acquisitionis. t in laudē gloriē ei⁹. Illud est igit pignus virtutum qd ex debito cū obligati custodire. Secundo dico q inuenit pignus speciosum qd tu debes cum vigilantia expedire. Et illud pignus nihil aliud est q anima qui. l. cum beneficio paradisi tibi debita nec debuit impignorari obligat⁹ et incarcerat⁹ quando generalē peccatum. Et cum illud pignus pretio redimatur nisi q per mortalitate redimamus vt sic possimus dicere diabolo ipse quem obligauit est pignus illud Deus. pro. Illud autem loco pignoris videtur vestimentum. Et ibidem. Tam accipiter loco pignoris superioris t inferioris malam &. Supior est mala est anima inferior est corpus. vestimentum videtur esse gratia que. l. debet esse interdicenda. t ab eo si impignorata fuit per penitentiā auferenda. Illud est igit pignus speciosum &. Tertio dico q inuenit pignus auferum qd tu debes cum voluntate relinquere. Et ita certe sunt pignora temporalia que. l. captiuus vt furari plus debito cibū nimis acriter a paupere recipiunt. inquantū p vel eius spes ceberedare t confundere. Unde ergo tuus q pignora pauperū iniuste non accipiat. t etiam si iuste capta fuerint q misericorditer pauperibus eximant. Unde ibidem Deut. xxiij. Si pauper est inquit non pernoctabit apud te pignus. sed statim reddes ei ante solis occasum vt dormiat in vestimento suo benedicat tibi. Unde Exec. xviij. dicit de filio qui pignus debitori reddiderit. t non vsurarii q. l. vsurarius et non moriet. Et inpiorero pauperem spoliauit rapinam rapuit. t pignus non restituerit. dicit ibidē quoniā non mori. t q singule eius sup ipm erit. Sufficit. q. pauca sint enumerata. Unde supra. vbi Obligado.

Pungere. Pictura. Quasi mille sunt auctoritates vide Uti peccando. t vbi Uarietas.

Pylatus. Cum pylatus fuit ille pīs⁹ seu pretor romanus sub cuius dominio ihesus venit. t passionis. ipse captus est. tolerauit. ipse accusat. t expirauit. potest dicere q p pylati designat⁹ iudex. qui si iudicat t bailli. q. d. l. ablio. ipse. l. pene in actibus inordinate molestant. Vñ nota q iudex ab illo q sub illo.

Fallaciter accusant. Ista ostia pīt dici de malis iudicibus t tyrannis qui. l. malos amant et eis fauores impendūt
Peruerse iudicant.
Scorsūm iudicant.
Subtiliter infirmat.
Crudeliter flagellant.
Finaliter tradidit.

Unde Luce. xxiij. facti sunt amici heroder⁹ pylatus. Et Matthe. xxvij. dicitur. Cū pylatus vidisset. q. nichil proficeret. sed magis tumultus fieret. accepta aqua lauit manus coram populo. dicens. Innocens ego sum a sanguine iusti huius. vos videritis. Et respondens vniuersus populus dixit. Sanguis eius super nos et super filios nostros. Tunc dimisit illis Barrabam. Ihesum autem flagellis cesum tradidit eis vt crucifigeretur. Ecce supra dicta. Sub illis vero iudicibus fallaciter accusant. sicut sub pylato dictum est accusatus. Quia enim pylatus sciuit ob in-

nullam vim accusatum recellit in eo mente causam inue
nire. q; ramen propter scandalum scribe confundus cum
dicit scripture accusaverit eu mori secit. a diebus vsq;
hodie Luce. xxiij. Item sub illa fabulla precedit offendi
dit. Matt. xvij. amauerit eu p ora terra. Et Prouer. xxij
Barbal ista recte minere a unde sibi videat ab eo q; infa
mie grauat via. Item bonos grauant nec vbere defendunt.
Fuit eu defendebat pylat' iesum q; dicebat. Matt. xxvij.
Quid malu fecit iudeus? omnes. Ita nobis dicendu e cu
pylat' iudeant. Tales eu vilipendit a illudit dolos viru
dicos. sicut se pylatus legit q; spe debuit ei tam vocabat re
gis Job. xij. Non pl' sit amicus pylatus. Iesus negauit
rege indeos. Item vt dicu possit no ore fabulliter inijcit
sicut iudaica rabies otra ejm occasione querebat inuen
gabant eu Matth. xij. dicens. Si licet sabbatis curare. Se
quit. vt eu pylatus sapie interrogauit. Et Matt. xxvij
Principes sacerdotu a seniores pplj consuli Barrabe dim
mitti. Iesu pungeu spolier grauiter offendit. Et
Job. xx. dixit. Qz pylat' iesum mudauit flagellauit a spi
nis coronauit. Item vltimo iesu miserabiliter pimunt. i.
cu. vsq; ad. Reg. iij. Dolos impij inflexerit viru innocentij.
Qi via electoru pylato cepare tyrannos a principes a officia
les in ista vide vbi Iudex. Iudicij. Rex. Tyrannus. &.

Pilus. Plotz q; pilos pli nascunt a carne. vnde ista
pilus alienu. dat ii sit notata a natura.

In accusatum cogitationum.
In malignantu vehementiu.
In voluntariu commentiu.
In confessu pertinaciu.
Primos pilos habem' tepore.
Secundos pilos habem' cordium.
Tertios pilos habem' pectoris.
Quartos pilos habem' radicis.

Primi pili sunt virtu
tes dr' a frigore defen
dunt. Secundi sunt vir
tutes q; habem ad proxi
mu exercendu. Tertii pi
li sunt puersatio q; nem
videlicet' agimur. qr.
si vere pili sunt vicia q
bus ne circum' abscindam'. Sicut ergo pone q; in scri
pturis reperiunt pli grossitie virtutis. Pili eu qui cor
pora vestiendu a frigore et a puluere et a ventis. ipsumq;
cutem calidam a siccam. a ne interiora corporis nocent
et pilos. sunt virtutes. i. anima a paulo a nocumentis
exteriorib' a inuectionib' perquas ipsa q; dentibus ca
dunt. a a corpe. ab exteriori mente ex pectore exeunt
procedunt. a ipsa in deuotione solitur vt. i. homo virtu
tibus figurat in beliza a in iohanne baptista nec nō in cete
risq; sanctis. Qz beliza ille legis ipe fuit homo pilosus
iij. Regl. j. Qr pilosus occurrit nobis vena pessima acci
dentis rem'. Qz Iohannes vero dicit. Matt. xj. q; iohannes
habebat vestimentum de pilis camelo; vndeq; melle a
locustis vt in veteri negotio. De tabernaculo ait federis
in quo latuerunt sacramenta legis inuisa. i. candelabr. ve
las altare thimiamatis archa. q; in tabernaculi. cherubin manu
virgo. a tabule legis. Exo. xxvij. Quod equum fuit bonum
cum sancta conscientia de pilis capeaq; ad tm ornandu q; dicit
Volunt esse beliyas regis malignoq; a quecunq; iniquorum
cogitatiu. Iohannes in quo est gratia. i. plenus gratie ab
sentiu a verbi dei edicendu. tabernaculi federis. i. sui aut
duo federa nisi a continentia. i. secretu. a sacramentorum
multos celerum visi. necesse habet esse pilosi. i. pilis virtu
tum contem. a virtutis a continentia archanoru dei Exo. xxvij
Thesti q; eius frater iacob homo pilosus fu. Potissime au
tem illi pili debent virtutem penitentie ornatus apparentie si
grauit quis? peccato sancti vici se contegit atq; velit Ezech.
xxv. Isac fuit q; accepere vbebia. Genesi. Pilos caprarum
et sic illi fuit pili. q; bus mediantib' Daniel vocem occi
dit sibi et Saul. illi qz. f. mediantib' pilis penitie vsq; ad
diabol' seu caro occidit a iustus anime a spiali pdicatia
liberat patet ex lege q; fuit pili ex hirtis vitulis. Scdo pi
li q; inueniunt pili opulentie capilli. Pili dñi quorum ap
parent a nascunt et fugitiui absconsi a ex ipis fiunt paual
ad varia vestimenta. Iste sūt virtutes exteriores a tempa
les desiguat. q; non sunt de necessitate nature. sed magis
de fugitiuo reputate. q; sicut q; dicit ecclesia vehementes ac
bent p clementia q; cendi a pauperibus exhibent. Pili ita
me vsq; principi natures qui sunt reputabunt q; radicum
nes pilos carnis sue. Radicib' debent tales pli a pontifex
de affectu mentis. q; iuxta Glan qui erat pilosus legit
malum bonu fuisse a benedictione amisisse Gen. xxvij. Ja
cob erat q; pilosus in manib' habuit alios q; erat crudus
q; sunt ornatus. Unus iuxta ali qui vestiti sunt virtutu
pilis. vt dicit pitanus benedictione sua. i. exercitio celesti
bonis. Tales eni officiales exaltant. q; alij q; sic
ab hominibus reputant Quintus vero iudicant et diuitijs
non exhibentes et vestibus non et exaltant q; mundi fauto
ribus. nō et infallibilitatis sunt laudabiles. Ad hoc facit
illud Senece in epla. Qui vult iniqua cognoscere bonitas
ponit. i. reponat fallacia fortune inclusa. mudi ab respice
re. t. Unde de tali pilositate dicit Gen. xxvij. Pater vide
non cognouit Jacob q; pilosa manus malicia fratris sui
simulatum ponebant. q; d. Alle qui minor est reputat ma
lus. q; implet' est reputat pilosa. qui indecenter est reputat
decens. cum enim claudicat pilus facit cooperta seu carna
lis affectionis pellis' circumcisione. Pili aut pilosi figura
tur et quibusdam motibus q; pilosi dicunt q; cuppi sunt
a flauus appellant qui etiam grossi non homines sed bruta
nes sunt. q; non rem sed effigiem humanam pretendunt. Ex
etiam antiqui errores gentiu deos fingunt. a monstra credi
derunt. sicut dicit Jhes. xiij. Et bysmo. a glosa. Fauni pli. et
cetera. Ego sūt illos credo esse quosdam ipos intricos
acrea corpa habentes ratione pretendunt hoc nobis alios esse
q; rationis humanā effigiem pretendunt. qi reuera chanf
sim tales pilosi. i. tales mūdi insanie adornantes possunt
cognosci quod sunt. q; licet homines esse videant rationes
eorum esse ignorant. inquib' tenebre crudelitate a cecitatis
nubes vrunt. a inquantū acrea vanitate a luxurie opponū
tur atq; vanis locutis exultant. Unde Glan. pli. de baby
lonicis. de mundo dicit. q; repulerunt eu bestie replet ur
bem vsq; atq; draconibus a habitatoribus illusiones. a
pilosi salubant ibi. Et Glan. xxxiij. eiusd. q; occurrit ibi
demonia concurrunt' a pilosus damabunt alter ad alterq;
Ponet eu vrbe multe de inhumanitate vanis. a cuppa eoꝝ
cohabitantia eoꝝ cubus a thronis ibus. Patet ergo q; i.
mundi pili opulentie capilli. Tertio sico q; inuenti
unt pili apparentie eternalis. Pili dñi qui etiā eternam
apparent. eternorum conuersationem a apparitum signi
ficat. que reuera est proximata. a ab omnib' in bonestate
fetibus ordinata. a ab hypocrisis fermibus pcrusata. Et no
ta q; sunt aliqua animalia habent pilos sine nes. alij a spe
nes. aliqua pungitiua. aliqua in colores varios se mutan
tes. sicut patet de one. porco. a bestia. Sic vere bo mines
aliqui sunt quoꝝ conuersatio unicus est. simplex a benigna.
et in loquendo a in operando. Unde cuilibet valū a pie ho
mini potest dici illud Ecclesiastici. xvij. Verba tua inumerabit.
pilos ea' geminauit. Ita q; alij p boni ex empli allumpel
nem inde possunt sibi facere vestimenta. Alij aūt habent
conuersationem asperam a seuerum. i. uestere viuendo et
seuere alios corrigendo. Ita q; tales pli vocare dicit Job.
xij. Inhorruerit pli carnis mee. Alij vero habent conuer
sationem pungitiuam multipliciter a letiam. i. alios mor
dendo et eis a trahendo. ipsosq; ledendo. repiendo a re p
dando. similes porco spinoso quem Gelinus vocat hystri
cem. qui pilos habet acutissimos. ita q; iaculatione volun
tarie ipsos emittendo circumstantes ledit. vulnerat atq;
pungit. Sic illi voluntarie alios pungunt a trahendo q;
eos vulnerare atq; ledere. Illi similes sunt mūdanis ro
manis. qui plenius q; iudendo aduersantes pilis vocabat
sicut in multis locis patet tytus liuius. Et dicit enim a te
la a spiculis lanceis pilos vocat. vel etiam malicie fugi
tiui. Illi denarcotibus pacifici pl; q; silues fugientibus ap
tinebant. i. manerint sibi seminum neqnam. Alij vero
habent pilos. i. conuersationem multiplicem a multiplicater
fugitiuo varietatum. sicut. f. sunt hypocrite adulatores cui
pilos coquersationis seu diuersitatem. personaꝝ tempo

choccq variant aq̃ multe. Similes pandre animali ebi. ephio de quo dicit Plin' li. viij. ca. xxxv. Ut ad similitudi colorum nō obstante colore fuit mutatio. Et ait mirabile inquit colorum colorē cingi: talibus mutari. & mirabil' colorum plurimus color cingit talibus mutari. & mirabil' colorum vsus. i. pli. Expendere hypocrite & adulatores quos vsq' & pli. li. xxxvij. capitulo varianda nō mutant. Illi figura mur in leprosis. q̃ fm̃ incrementū annū legis in hoc cognoscē. bant. q̃ pli erāt in colore candido vertebant sicut dr Leuit. xiij. Quia revera die spūalior est leprosus & mal'. q̃ hypocrisis de nigro in albū. & de malo in bonū subito solū quo ad apparentiā figuratur. Dr Leuit. xiij. ꝛ precepit dr Ut ēt fuerdos videbat pelos in albū mutatos. ipm cauē fu pcepit ac lepra separare debebat. De illis ergo pēr visi Leuit. xiij. Reg. xx. q̃dā nicol pellem pilosam capitis pelli ung caput tumet in lecto quiēd. Expense sunt albi. Patet igit q̃ inuenunt pli pellicule criminales. Et illi pcto sunt pli q̃ naturaliter oriunt a carne. i. a carnali mente. i. mane affectiones & vicia. & pcto tales sunt pli radendi. q̃ p ō sessionē a membris auferendi Ezech. v. Tunc nō gladium acutū radentē pilos. & vncis p caput & barbā. Unde de le. gislo qñ videbat mūdari. i. poll cari mūdus reputari sic pōpīf Leuit. xiij. Radet inquit ethes pilos corpis. & lauabit aquis. & purgatus ingredietur castra. Pilos inquit corpis id est peccata sua radet p cōfessionē et oblationē. Lauabit inquit aqua p lachrymationē et cōpunctionē & sic cōtra purgatus. i. mūdus ad remissionē et ingredi poterit castra eccl̃ie fidelē saluationē. Et sic igit patet q̃ pli figurate medie. guant vicia. Culpas veteriores. Motus exteriores. Opera inferiora. Uires seu virtutes inferiores & vilescos & infe. ctos. Unde vis capillus.

Pincerna Nota q̃ pincerna est ille q̃ admi. nistrat vinum. Unde vbi vinum & vbi ministr.

Pinguis. Pinguedo. Nota q̃ pin. guedo dr bo no. Dr malo multipl̃ sumit in scriptura. Et est pinguedo virtuosa et pinguedo vitiosa. pinguedo bona & pinguedo mala. Est ergo pinguedo bona. virtus et pinguedo gl̃ie virtutes & placentia q̃ mentē spūaliter refici & impinguari. Et sic illi dicunt pingues qui gratijs & virtutib' sunt ditati. ac quib' ꝛc quib' ꝛc Rom. xj. Oculus radicis & pinguedinis olive facti sum. Je quib' verbis notat q̃ sicut pinguedo solet vinc nutrire. mollire. Sic gratia solet vnire & fugnos dilectiōnē. Oculus inquit. Solet nutrire p eternā beneditionē. Radicis inquit. Solet mollire & fupra cōpassi one. Pinguedinis inquit. Solet vnire p eternā saluationē. Olive inquit facte sum. Prima ergo dicit q̃ pinguedo gl̃ie vnit & ligat p dilectionē. Secūa inquit. Pinguedo est de sui natura dr viscosa et glutinosa. sicut ros diuersa in. cem adhereūt. Pinguedo enī nutrimentū est ignis sicut pa pet in oleo lampade et candela. Sic vere vnum gratia in virtutū est et caula solet p amorē inflamare et ipa p con. cordiam cōglutinare et mollē fouare. Et de hoc Ecc. xxvij Elegestatum mea in vino pinguī in laudis coloris eiusdē. Laus dr de quibus fuit verbis corpis calefactus. Unus qñ cor letificat et inflamat ignat charitatē. i. dilectiō inui cem faciat atq; ligat in alterutq; amorē inflamat. Secūus inquit Ego in loco fratrum vester factus & participatio in tribulatione & regno. Hinc cauē adnotandū & duplex plex inuenit in statibus pinguedo. Quidam corpis et sanguinei. Quidam flegmatici et aquei. Prima est ille de qua dictū est. Secūa vero q̃ est aquea nō est talis. q̃ illa nec ligat nec inflamat. sicut est pinguedo pecū. q̃ nō potest nutrire igne nec in lapide nec in candela. Sic vere cū spūaliter duplex sit pinguedo amicitie vna charitatis. alia carnalitatis vna vere gl̃ie. alia pecoris et porcine. Audiemus est q̃ illa igit charitatis nutrit. illa vero fm̃ dr Bernardū et extinguit. q̃ porro pinguedo carnalitatis et porcine nunc est causa gl̃orie charitat & calabris amicitie. Semplis vero Gratiarū actiones & laudes. q̃ sunt porro bodie illi q̃ diuitijs et delitijs sunt pinguiores sunt ad vilescēdū et edāi pinguiores. Deut. xxxij. Incrassatus est dilectus & recalcitrauit. Incrassatus impinguatus ornatus. derelīq; deū factorē sui & Ex. xij. Dr. Deus pinguis obscuratur me. Ibi sic pinguedo grātie nō ex porro illa vt dictū est vnit & ligat p dilectionem. Unde dico q̃ illa nutrit & ingat p devotionē. q̃ offendit in verbo vite. q̃ arbores nutrit & portat & ꝛc. ipotu aliis quib' arbores multi habet ex pinguedine & humore. Rom. xj. Ibi de radice pinguedinis & radix & Ecc. xxxij. Fumus enī manabit in arcanis radicē eius significat pinguedine gre q̃ p devotionē solet bolem spūaliter nutrire. & ipm ne in pcto cōmitat saluare. Pinguedo est bōa et aurea corpus nutrit. sic q̃ devotio animā. Unde vere ala q̃ p devotionem nō refici. p peccati facilius deficiat. Unde notio est. & quidā potus spūaliter nutrit? Ecc. xxx. Panis frugi vere est vberum? & pinguis. Et Gen. xlix. Ester pinguis panis eius et ebebit delicias regibus. Quis mihi fuit. q̃ alia pinguedine. i. humiditate et pinguem. i. pinguedine mūdane pīperitatis. q̃. i. rubor? ideo ad modū carnalium mū. p mūdi. pīperitatem impinguat & rebat. q̃ in medio. lo inferni cedere intendit Ezech. xxxij. Quia verevarcas pinguis occidi facit. Multi est dicunt deo nō vni. gere di. scordie dissidia. dicunt vacce in femineo genere gignit. cōtentio inglectione. dicunt pinguis. genet tpalis possessi oni. dicunt occidi. genet finalis et infernalis damnatio. Ros est pinguis. color facilius supinatur. facit facilius diffuere & liquefacere. facit eni. ign pabulū nutrire. Sic vere illi q̃ mūdi pīperitate sunt pinguis. volūt supinatur per sagbā. q̃. i. calcō ip volūt alios se pterire. & alios supplantare. et alijs nugis inferre Amos. iij. Audite verbum hoc vacce pingues q̃ estis in mōte samarie. q̃ calūniā facit egenis. Et ideo finaliter calco sic pingues p mortem deficiet & marcescet. et ignis infernalis alimentū ppetuū inferat. & vīs de damnatione talis Ezech. xxxiij. Jechoniabi terra cop sua grassa. et bona. & adipe pinguis & pinguis terrā eius in pacem. et bonum eius in superbiam et ore terre eius in pacem ardentem noctē & diē nō extinguetur in sempiternum. Nō igit miremur tales pinguedine habeant pinguedine gre. q̃ petere illa nutrit et ingat p devotionē. Ra cio inquit. Tercio dico q̃ illa mollit & humectat p cōpassionē. Pinguis inquit. Sicut est pellis bene tracta. sic gre mollit et tenerat. sic de q̃ pinguedine gre inungitur mollis & tener p cōpassionē & pietatē ad alios inuit. Pinguedo est apta luctare & pictas alicuius inopis pauperis Ecce. xxij. Inebriabo animas sacerdotū pinguedine. Ibi quilibet vire pio pēr eius illud Gen. xxvij. In pinguedine terre & in rore celi. desup erit benedictio tua. Et illud est cōtra malos q̃ nō inpinguant spūaliter p cōpassionē & misericordiam p gale inglauitis refectionē. Figuram igit egregie amicab. qui pinguissimus tenerus ob tanta Samuelis tristitia est. Sicut ꝛc. j. Reg. xv. q̃. Unde a vobis finaliter interficiet qui carnali pinguedine per gale cultri mangā vitra debitum imbuunt. Quia sicut dicit Chrisost. Deus adipem pinguis. i. luxuriosi. ita gle pinguedinem animalibus infernalibus in fine vsui dandam expenit Ezech. xxxij. Carnes pinguis comedetis. Mors sic ergo sed habeamus pinguedinē gratie. q̃ illa mollit & humectat p cōpassionē.

Quarto dico q̃ illa ligat & reducit p saluationem. quod ostendit in verbo alibi. q̃. i. olea infirmis multū pauperibus fatiatis. & virorum gentis seruans eternam saluationem. Si quat que voluptate carnis animas reducat vocat & saluat. ac virorum eterni decoris gentis sceum ponat. Ut Je dicit. xl. Ex olea vite alios arbores. Numquid potest deserere pinguedinem meam. qua deū vtit & hominēs Unde bonifacius de pinguedine odoris gloriē vt in gl. Pinguedine spūalis deleri. & mutatione colloc accipit. & de sanctis dicit Ezech. xxxiij. In pascuis pinguibus pascent sup montes israel. Vide supra de adipe & carne & olea. & de pinguedine vero in malo significato omnia quia ibi dicta & inuenta.

Pisces. Nota breuiter q̃ pisces diuersimode significant in scriptura. Significant Uiros

Perfectos et virtuosos. Imitatos & vitiosos. Fragiles et flumosos. Flebiles et fluctuosos.

Primi habent mentalem et sensitiuam. Secundi habent carnalem infectionem. Tertii habent mentalem conditionem. Quarti vero habent penalem compunctionem.

Primo ergo dicamus q̄ pisces significant viros pfectos et virtuosos. Sicut em pisces aquatiles q̄ aq̄ porcant. ab aq̄ naturaliter nutriunt. sic aq̄ carnales conuersant. Sic vere viri pfecti q̄ aq̄ deuotionis z gie sunt genus spūalium. Et pie cogitationis fuit nomen. In aq̄ vero lachry. mose cognouerunt sancti deū viuere in hoc seculo beliptas. Dē ab isaie pisces z aues q̄ solitarie z pleni timoris sicut columbe gemitū meditant. Aliud tm̄ secundū q̄ sancti dī sunt pisces. Dicit ysaias. Ascendet piscis ab eo q̄ est in aq̄. et sola dei gratia in spūali esse constituunt. et ab ipa spiritaliter nutriunt. Sicut em pisces sine aq̄ non pot viuere. sic nec homo sine tentatione pt in sum pfectionis gradū peruenire. Esa. Lē peribit piscis sine aq̄ z mo riens in ea. Aq̄ em eterna piscē z humor deuotionis et lachry marū z cōpassionis pfectos. Unde Exod. dicit. Erunt pisces eorum iuxta pelagus venerūt illuc aque sicut fluuius z vi uent omnia. Aduerte ergo q̄ pisces naturaliter sunt

Aquei complexionis. Sic vere viri pfecti sunt aquei
Cleglis conditionis. cōplexionis p gratiā irrigatio
Comitis habitationis. nem. q. d. sh vt vitis est aqa te
rentione cōpassionis z cōpunctionis cōtinue sunt irrigati.
Et possibile aqa cōpunctionis d̄ sunt aq̄ irrare. q. d. sicut
maior pars piscū habet se in aq̄ maris. sic maior pars bonoꝝ
fidelium habet se in aq̄ amare cōpunctionis. Pisces em sunt
aq̄ signat bonos tribulatos. Et sh nō sunt a deo accepti. im
mo sunt ei exo. vñ. Pisces q̄ sunt in flumine mortui. Pi
sces vero q̄ sunt in mari signāt bonos cōpūctos et tentatos
Et sh sunt deo spūaliter laudati z salutati. Ec ejus sunt
Christi. f. Factam? pedum. i. per qui pfectū pisces? maris. Unde
sh adhuc hic q̄ apud maiores bonos est expedit q̄ pisces q̄
grauius de aq̄ eis? contempl̄ q̄ de mare q̄ loge a mari. Sic
vere dī pisces. dīe pfecti q̄ sunt q̄ mare. i. q̄ sancti pau
pes z spūalissimi sunt sunt religiosi z ecclesiastici. q̄ aq̄ cōpun
ctionis tentationis ita repleant animas z vitas p pa. tribu
lacōes q̄ dī q̄ sunt longe a mari. i. q̄ seculares qui sit a tri
bulacōibus. Quia hi minus pessime sit bodie mali ecclesiastici
q̄ mali laici. mali regulares q̄ mali seculares. mali
superiores q̄ mali inferiores. Quia hodie vtrūq̄ est pe
si. Cōpatiēdū pisces sine aq̄. Ith q̄ sicut aqua p q̄ ex uri
gantur. Sanctus dicit q̄ sh sunt pisces p pudentia z vitare
mortui. Pisces q̄ raro nomāt z q̄ occumbūt facilius et mīt
Raro em̄ quicūq̄ sine sh cōtinue q̄ aque spūāli agitant
Et hoc certe q̄ aptis oculis mentis (cū nō habeāt palpe
bras) cōspiciunt. Sic vere viri pfecti z veteres sh solēt esse
p obliuionē z p ignorantiā formoloꝝ. sic solicitudinem z
prudentiam vigiles z videres. Ipocra. in Ethe vigilans. vi
facilius em̄. Cuncticus impulsu diuine inspirationis vel per
dicationis ad bonū vehemēter excitant. z ad circūquaq̄ fu
gendū per bona opera agitant pī. Volucres aūt pisces ma
ris q̄ p ambulāt fluctus maris. Ith sh dicunt volucres
celi a volatu contemplationis. z a limpiditate clare deuo
tionis cognitionis z pfectionis. Dicunt pisces maris ab
amaritudine cōtritionis. Dicunt etiam perambulare a
mortibus bone cogitationis. Aliqui sh pisces magne sunt allu
cie z cattole. sunt Plinius exemplificat de elcaro ab esca
quam solus inter pisces nouit. dicto qui sanctos sic ca
pere in spūali piscatione non cessat a fronte ve erat
Sed paulatim cum cauda colligum spūale lacus. Sic mu
gil etiam vicissim ore q̄ intimum affectum habet ad pe
nanda rabia. Sentiens enim rhete ita fortiter resilit q̄ vo
lare cogitur videl. Sic vere z nos discreti cauti debem?
esse ad cauenda z ad pmenda retia vicioꝝ. Nos enim
a fronte nō possumus erumpere. q. d. impossibile est q̄ ho
mo p sum naturalem fortitudinem se possit a peccato li
berare. Et ideo cauē debet cuilibet id est magis mentem
sui adiungere z paulatim retrocedere eisdem fortiter resili
re: Quia breuiter tanta est vis z claritas mentis cōtricta.
dinis id peccato q̄ per violentiam non venimꝰ. immo ne
esse est q̄ per prudentiam cauē. Ideo de prudentia tali
dicit Job. xii. Interroga iumenta z docebunt te volatilia
cli indicabit tibi. Loque terre z respōdebit tibi. et narrabūt
ei pisces maris. q. d. si per exempla rerū naturaliū obiciē
di colligere in naturalib? sit agendū. Ubi ergo sunt vigiles
q̄ prudentiam. Denig vlo q̄ illi sunt dñi? p pec
dilecti electi. Sicut em̄ patet effectus pisces sunt gratis
aq̄ vnda humoris huius. i. aq̄ qd in fauib? nō e. qui dā
in rupib? qdā i arboꝝ? qdā i cauernis montiū Sic et ecclesia
rum viri pfecti vt in vnū per prudētia mortui. z mutuo
alter ab altero p odiū z mutuā separari Dicit ibi. Pisces
maris congregabunt. Pisces em̄ timentes ne cedilli ab eis
cūli congregationi faciāt vt ab eo recedant. Sic z nos p
pem congregari p deū debem? z sibi nos cōmere per hūilis
tatem vt deus dicit. isabel. congregate congregationē z
solidate vulcan? vñ Soph. f. Congregate congregatio cīna
a facie vre dicit vñs congregatio bonoꝝ z pecus congregatio
lactis edit z pisces maris. Et ideo in relatione quoꝝ dicit
duo pisces fuisse perditos. q. d. multitudo charitatis signāte
amore. unde et q̄ pennis in retibus suis multitudinē pisciū
copiosam leuauit. f. centū quinquaginta tres. sunt. Et Zoba
rias. Quia plures viri iusti sub numero centenario signā
tur. quia per legis implōnē. q. d. sic numer? plenus et tem
plis dicitur tocto. tenuit? alit tuos mandata legis custodit.
Pisces in quinquagenario q̄ dī numer? remissionis. quia per
caros redepti sunt. Pisces in trecenario. quia fides trinitatis co
gnitum. In retibus pauci q̄ dī ecclesia pleniunt? i dī pau
citatem z paucos congregant. Et io Dñs pisces. Et regnū
celorum (quod est ecclesia) simile est sagene misse in mare
et ex omi genere pisciū congreganti. Fidaliter sic illi pisces
ad litus maris adducunt. vbi bonis relictis malos in sabu
nū seu fecum ejiciunt. Sic ergo patet q̄ sh viri pfecti di
cunt pisces z tunc electorum. z tunc diferentes. et tunc
bonorum Et illud dī primū principale. Significat ergo pi
sces viros pfectos z virtuosos. Secūdo principaliter dico
q̄ significant viros nocuos z vitiosos. Mare dī humor
sum z inflabile signat statū hui? mūdi q̄ dī. fur? pemi? f.
nesium. q. d. nōq̄ stat in eodē. Pisces vero dī maris sit
petitores q̄ in aq̄ amara bonoꝝ tempestates delectant. Sicut
em pisces in mari sic nec tuus z principe vagant. ac ille q̄ mi
nor est z infirmior a maiore tenetur. Quia generaliter inf
pisces minores sunt ciborꝝ z pdā maiorꝝ. Sic pauidus
tamen huius mundi pisces. i. peccatores sine lege z regu
la viuunt. z singulos propositum non habentes certe ma
lora peccata faciunt. q̄ quos z plato condemnat. z
ideo nunq̄ pisces legibus sic suppetunt. Sicut em illud
Deo. q. Cuic dñi nō timem? z nec qd facit tibi. Et ideo
certo dī q̄ inf alios sit maiores pessimi vocant alios
minores sceleres. Ille enim q̄ alios minores abūdo cruci
rāt sic officiales z ballui vocant. a macel? f. i. a sagit
b? et cruciatu pessimi dicunt Esa. xxvii. Ille q̄ dam
nūes ipe pdaberis. Io pi Abac. f. Quare ergo pepcto
res. z tacēs tunc ille impio inuolē se. z sanē bonos vel
pisces maris q̄si reptilia nō sibi vsui. Pisces ergo q̄ pi
sces signāt peccatores. quos quattuor vic. Propter

Mollitiem carnalitatis. Pisces dī sit molles z fra
Anguillam vitiositatis. gilibus et in aqua continue
Reuiem mundanitatis. cōmorantes. Sic carnales
Perniciem cupiditatis. molles sunt z vitiosi. et in
aqua vitiaq̄ continue assueti. Unde illud Exod. vii. Pi
sces qui sunt in flumine morient. Item pisces sunt auidi
et vorices. Sic auari et ambitiosi figurati in pisce qui tra
ramiis dicitur. Jone. ii. Preparauit dñs pisce grādē z deglu
tiuit Jonam. Jonas dī interpretatus columba. q. d. talis et
tantus simplicis qui peccauit columbos. Item pisces
sunt infideles et magmodecos. q. etiam sunt multa genera
piscium que plures ordines dentium habent in ore. Et ta
les sunt detractores et verbosi figurati in illo pisce q̄ Ebo
biam innocentem voluit deuorare. et eum de ore suo ejicere
mordere. Unde ipe dicit Thebie. vi. Homine in quo me. q. d.
si detractores solent alios rodere. inuadere verbaliter et
nocere. Illi enim sunt pisces quos diabolus piscatur per
linguas. Capit. 19. vbi dicit q̄ pisces erucians sunt
vanarum multitudinem. Sane alit locutiones significāt
tentationes. Item pisces quandoq̄ sunt venenosi et insi
les. Plane vt dicit Seneca in libro de naturalibus quesi
tionibus. Pisces in occidua tempestate aquarum turbide e
nutrit. quos vbicūq̄ papi aeris z humoris sunt aliquantū
venenosi. Unde narrat q̄ cum rupto latere cuiusdam mō
tis flumine et inundatione terre subito erumpere pisces

pena ⁊ mortem secũdi tractũ. ℞ quia in ⁊ñitentia tenet vbi erat lacus abyssus sacrum ⁊ mortis. ideo dr ⁊ nemo ⁊ sacrum ⁊ ⁊ eundo multos homines occiderunt. Talios pescatores fiunt capti ⁊ anari qui in profundo ⁊ ⁊ne terre id est in profundo mortis ⁊ mortis ⁊ bonoꝝ ⁊ pessimorum per anarias sunt inclusi. vbi sunt plante grate sunt ⁊ lacus quia vere tales sunt apud deum inimici ⁊ pessimi. ⁊ sine comestibus. id est sine misericordia ⁊ ⁊ eos. Ideo percipiunt Deus. xli. Et filij israel non facient sibi scripturam similitudinem maschi. vel femine ⁊. sunt pisces qui sub terra in aqua morant. Jth. xiij. sunt pisces serpentes. Unde Luce xj. Pus piscē serpentē dabit. Et ideo dr ⁊ hec mali pisces non comedant. immo cantus ⁊ lupis ꝓhibent. quia sic Fre Plinius legus libenter pisces comedat ⁊ non ⁊ pisces immo quam pessimos ⁊ malos transigunt. Sic ⁊ ⁊ illi pisces peccatores in mensa regis eterni non ponunt sed extra paradisum in infernum ꝓiciunt. vbi a lupis. id est a demonibus comedent. Unde Ezech. xxix. loquens de diabolo sub figura draconis dicit. Ecce ego ad te pharaonem rex egypti draco magne qui cubas in medio fluminis qui dicis meum est flumen ⁊ ego feci memetipsum. ⁊ ponã frenum in maxillis tuis. ⁊ conglutinabo pisces fluminum tuoꝝ squamis tuis ⁊ extrahã te de medio fluminum tuoꝝ. quam ⁊ omnes pisces ⁊ squamis tuis adhærebunt. ⁊ ꝓ ejiciam te in ⁊ ⁊ omnes pisces fluminis tui super faciem terre cades ⁊. Diabolus ergo ille est malignus diabolus qui in fluminibus huius mundi nominat ira ⁊ q ei pisces. i. peccatores adhærent per peccatum ⁊ conglutinant. quia ꝓ ⁊ diabolus ⁊ membra sua finaliter in die iudicij ⁊ flumine mundi expellent. ⁊ in terram inferni damnent. vbi cadent per damnationē ⁊ ꝓpetuo morient. Et sic ergo patet q rõne capitanie. mondanitatis voracitatis ⁊ carnalitatis. Pisces significant viros infectos ⁊ vitiosos. Tertio dico q pisces significant viros morales ⁊ fructuosos. Pisces ergo vallat ⁊ rebelles ⁊ pleriq; ⁊ quasi continue sunt in motu sic homines. Unde ecclesiastes. Eccle. xx. Non omnis caro eadem caro. sed alia quidem hominum. alia piscium. Quarto quidem ⁊ ⁊ eo q pisces significant viros penitentes ⁊ humiles. Sed ⁊ de hoc satis dictum est supra ⁊.

Piscina. Nota q piscina est congregatio aquarum artificialiter facta ad ablutionem ⁊ mundationem ⁊ mundicie seu lauacri ad refrigerium ⁊ delectationem. Et ⁊m ⁊ dico q in scriptura reperit Piscina Superior. Piscina Inferior. Piscina Veteris seu exterior. Prima est scripture vel sapientia qua vocat ꝓmptus. Et ista est piscina ⁊ hoc. qui interpretat missus. Unde ⁊ dicit Joh. v. Angelus descendebat iudem mouebat aquam ⁊ ⁊ de multus languentis? intrabat vnus ⁊ sanabat. Dicit ⁊ ⁊ cum multi languent circa piscinam istam scripture. nullus perveram intelligentiam potest curari. nisi angelus domini moueat aquã id est aperiat sibi viam. ⁊ cum non effuse sed vnus de multis curat. non unum verum intellectum pauci non obtinent. Et ista ꝓprie est piscina Superior. de qua dicit. Regum. xviij. Cum ascendissent Hierusalem descenderunt iuxta aquæductũ piscine superioris. Secũda piscina est lauacra vel ⁊ penitentie qua ipse mundant. Et ista est piscina ⁊ hoc. q interpretat singulum trifficie. vel cogitatio mercatis. De qua dicit Sperit. ꝓphet est anime penitẽti. Cant. vij. Oculi tui sunt piscine in ⁊ hoc. Et ista est piscina inferior. qz ⁊ hic ⁊ inferius fumose indigentiæ ista piscina ⁊ lauantur in ipa. Unde Eccl. xxij. Congregatio aquas piscine inferioris. Aqua in quã ⁊ Lachrymæ. Tertia piscina est lectura vel ⁊ ⁊ ⁊. q mali leuant hoc est dicta ꝓpterea ꝓ ⁊ in q se ⁊ refrigerãt ⁊ ⁊ multi ⁊ ⁊ se ꝓfundi ⁊ multa. figuratiua piscina ⁊ hoc q interpretat transiens. aut transiens aut trãsgrediens. qz ista ⁊ transit ⁊ ⁊ dãt motus ⁊ ⁊ ⁊

ptiocbū adiutterīt ⁊ colligauerīt qđ ⁊ueterū fili⁹ fuū
qui cōmendauit obitū eide obuulerūt. ⁊ filii libeꝝ. reddi
derūt. sicut patet Primo lib⁹ ⁊ bello macedonic. Sic re
uera dico q̄ sic deū patre⁊ sūme: ꝺeū⁹ qđ ipm ipse fi
liū sibi in sacrāmēto altaris dignē ⁊ decenter offerimus ⁊ fa
cim⁹. ipm q̄ libeꝝ sibi reddit⁹ qđ peccati sentētie nō ex
ipso facibus vicios ipm nullatenꝰ maculam⁹. Unde ⁊ ille
sacrificio in specie panis sumpto pōt sēi illud Ezech. xxiij.
Panem quoq; qui fuit in cauſtro comedit ⁊ ei⁹ placabi
le sacrificiū. ⁊ sanctificent offerentis manū. Illi Leuit. j. dī
Vitulū immaculatū offeret ad placādū sibi deū. Roma
ni cū cōsules ⁊ priores nunciabant ad primā ꝛa sibi cōsil
ium nisi exta oīa sua augurationes facerēt. ⁊ nisi primo
quis sua sacrificarēt ⁊ sic eos in fugā ⁊ facta bellicis pla
catos haberēt. Illi apud eos liuiꝰ dī. Qꝛ ꝑdā prior uato q
bellū esset gerēdū ⁊ de victoria sperarēt. q⁹ si recordaciones est
nō rite ⁊ augurat⁹ fuisse seu deos placatos esse roma iterum
redire ⁊ remitig ad redditū sui in eodē statu similē. Cum
hac cū vinci exercitū romanū seduceret. q⁹ nō videbat sibi
fore nisi deos placauisse. Et igit pagani vane credēb⁹ fuit
erga deos suos sue pon⁹ erga demones ētia fides q bīa
no placanto bella cōmittere nō auderēt. Hō erit facere pia
q̄ certa ⁊ vera fide fruunt⁹ certe dico q̄ sūme erit facere
⁊ orare q̄ deū sui⁹ ab⁹ facta fuit grātū habeāt⁹ ⁊ pla
cati. Isaias xlj. Dicit. ij. Parate ꝙq. Hō ergo syrie auxili
ant⁹ eis. q̄ ego placabo bellīq ⁊ aderit mihi. Sic cū intel
ligendo q̄ p deos intelligant deum verum. beatos quoq;
angelos atq; sanctos. Patet ergo q̄ deus placat

Obsequens facto fedentibus — Et sic ꝓp q̄ quelas est
Offerentis iussa manentib⁹. — placatio sūme patran
Supplicans ꝓpe sermonib⁹. — da. ut sic ſ. dicam⁹ deo
Penitēs verbi⁹ rebellibus. — illud Esth. xj. Placare

dñe ⁊ fac. Secdo principaliter dico q̄ est q̄dam placatio q̄
ea maniꝑ fa⁹ accidenda. Et ista est illa qui nos in of
fensis nris mort⁹ vic in gri. ſ. dñs ꝙ nos leſerūt nos tales
mos faciūt reconciliare ⁊ placabiles atq; gratos exhibere
Prouer. xv. Lingua placabilis ligni vite. Et ibid. Mo
ta labios placabilis. Patet qđ deo placat ꝓpe ⁊ gratū fit

Tertio vero ꝓcipaliter dico q̄ est q̄dā placatio cui
nō formidanda. Et ista est illa q̄ nūciatur ꝓ ꝓpheta⁊ q̄ fa
ta offendit pacificū ⁊ placatū. Sicut est mare placatū sole
q̄ sepe fuit expertū. Sic vere sepe fit q̄ nūdane gēpe
tatis placationē tribulationū turbines cōsequunt. Sa
piens ergo talē placationē debet timere. ⁊ ipius fraudes ⁊
gnilia pauere. Similis saul de quo ꝛō. j. Reg. xiv. Qꝛ pla
catus voce ionathe iurauit q̄ ionathā nō occideret. ⁊ ad nē
pus ꝓpcit sibi. ⁊ tū etiā post ipm voluit lancea perfodere.
Hec est igit placatio esse formidanda seu esse euitanda.

Quarto vero dico q̄ est placatio fidē refutanda. Et ista
est illa qui magi ⁊ idolatre facte demones sibi cōciliādo
⁊ p incantationes ⁊ sacrificia placando ⁊ astrahendo ꝙ cer
te placatio est abhominanda ⁊ a fidelib⁹ refutanda. Pos
dicta est ⁊ manifeste non veraciter placat. ꝙmo ꝙa se
placati offendat ⁊ fingat. ⁊ tū qñ locū inuenerit iram ꝛo
dicm manifestat. Sic vere diabol⁹ saluꝰ⁹ qui⁹ se nō pla
catū fingit. inuento loco opportuno. ſ. post mortē irati ⁊ nō
vere fuisse placati ostdit. Bene ergo cōstat. Eccl. xō. Illi
tradat inimico meo inferni. eccliā suam ladeam⁹ abſmi
nacio. ⁊ si inuenerit ea nō satiabit sanguine. Talis quoq;
placatio morte plebet. Josta illud ſ. Macch. j. Prebebāt
placationes ⁊ sacrificia ꝛc. Patet ergo qđ in scriptura in
uenit ꝙplex placare. Dicit ꝛc Pacificare. Secundo ꝛc

Placere Cū ostm ꝙ placit aliqđ sit ꝓ placit aut
eq̄ sunt vtilia aut ea sunt delectabilia.
aut ea sunt honestissima. cū nihil sit appetibile nisi placidus
nisi sub rōe boni. ⁊ q⁹ ostm bonū in tria triplici differētia cō
stitit. hinc est ꝙ deo solimodo placent boni. ſ. ꝙ in se sunt
vtiles: delectabiles: honesti et notio etiam placere tantū
modo debent bona illa ſ. que sunt delectabilia: vtilia et ho
nestissima sunt bona spialia ⁊ eterna. Dicimus igit q⁹ in
scripturis inuenit multipliciter placere. vlg. Placere

Plausibus. — Primum est quo placemus deitati.
Honestum. — Secundum est quo placemus fraternitati.
Utilibus. — Tertium est quo placent nobis bona.
Delectabilibus. — Quartum est quo nobis placent vana.

Oc placitis bona ⁊ gloriosa dicm ꝓ. Placebo dño in re
gione vivoꝝ. Oc placentia fraterna ⁊ amabilia ꝛō. j. Cor. j.
Ego etiā bus ꝓ omia placeo. Oc placentia stulta ꝛō Gal.
iij. Placuit mihi ꝓdicare ihīm xp̄m. q⁹ magna sunt⁊ mirabi
lia dī q⁹ gloria. Oc placitis vero vicioꝝ dī in ꝓ. Cōe delī
quit ossa eoꝝ qui bonis placēt. Et Matth. xiiij. Saltauit
filia herodiadis ⁊ placuit herodi. Oc explicī ergo placen
tia bona ſ. ⁊ mala laudabilis et ſonabilis virtutes⁊ vicioꝝ
alicui⁹ bonitatē ostendi. Dicam⁹ ergo q⁹ est placentia
laudabilis ⁊ mentoria. Et illa est illa qua bo viri⁹ gratie
⁊ virtutibus deo ⁊ bonis sū placidus ⁊ acceptus. Sicut
em vicios⁹ illa mirabiliter dñmodī magis placēt. q⁹ mor
le sim⁹ laudāt magna bōr. Et inde est q⁹ puer filium sibi
simile magis diligit. ⁊ mr⁹ filiū magis odit. Unde cū ꝛ
marcello legim⁹ in Daid. li. in fab. vj. Qꝛ imago sua qui in
sonis videbat⁹ (que sibi erat similima) missis sibi placuit q⁹
p amore ipius mouit⁹ fuit. Sic vere boni⁹ ⁊ sanctis⁹ illos
diligent⁹ ⁊ sibi placidos⁹ fuit. q⁹ per gras ⁊ virtutes eis si
miles fiūt. Illi est deo ⁊ sanctis viris noticē placere. in q⁹
bus vidēt ꝙ sanctā conuersationē suā filiatione⁊ virtutum
suarum imo gnē relucere. Et ideo dr Samuelis xxij. Re
gum. q. Qꝛ puer samuel placebat atq; crescebat. ⁊ place
bat tam deo ꝙ hominibus. In quibus verbis ostenditur
q⁹ sanctissimi illa sunt magis placida. Que sunt.

Pomosiora. Puer. — Et ille quinq; rōnib⁹ dicī
Fama sacta. Samuel. — quibꝰ illi deo sole placere
Delecta. Proficiebat. — q⁹ pcetis illi sunt iocunda
Placidus. Crescebat. — q⁹ celsi⁹ incrementi. Sunt sa
Acceptus. Placebat ꝛō. — cra⁹ q⁹ reuolentie fumigatus
Sunt fructuosi ꝙ deuote vitiose. Sunt spaciosi q⁹ pcis
uerantie longanimitē. Sunt gratiosi ꝓpter apparentie
forme suauem. Sic ergo dico q⁹ deo possim⁹ placere. Pos
pter odoriferam famā. Puer. Propter redolentiā fama
sam. Samuel. maiorem. Propter influentiā fructuosam.
Proficiebat. Propter permanentiā virtuosam. Crescebat.
Propter apparentiā gratiosam. placebat tam deo ꝙ hoī
bus. Patet igit dico q⁹ illi q⁹ deo volūt placere sūt hic
psalmi seamosiores. Puer inquit. Formosissimi sūt facie me
gis placet ꝙ ceteri⁹ q⁹ alteri⁹ membra. Unde Fulgentius
dicebat pulcra ꝙ in facie esse nonbiliter deformia
nunꝙ esse bō placidus nisi grat⁹. Sic vere ad hoc q⁹ ho
mo deo placēs necesse est q⁹ fides caudia ⁊ cōcie sit se
cundū. ⁊ p obsequiū ostm macule peccati mūda mūcie
⁊ sanie ofa. q⁹ ale nunꝙ aliqđ deo placeret. si facē sue plice
aliqua enormia peccatoꝝ macula deformaret. Ho sicut mu
lier est solliciti quō placeat viro. ⁊ inde est q⁹ facē suā solꝫ
frequenter lauare. pingere⁊ ungere⁊ ornare. Sic pecca
dabile hō debet esse sollicitus quō placeat deo. ꝓter qđ ne
bet facē cordis sui q⁹ cōpunctione lauare. et p virtutes pin
gere ⁊ ornare. Signata littera. v. vbi dicit. Qꝛ beller regis
cantat se regalibus vestimentis se ingrederet ad regem.
Et cantat dr Qꝛ cum vidisset rex beller regium placuit
in oculis eius. Et illa placentia ostenditur eis dicitur pu
er. Pueri enim magis sunt grati⁊ placidi quia ſ. sunt

Placentes et amorosi. — Sunt dico timorosi⁊ reuer
Innocentes et amorosi. — ntes Puer ostēs obseruantias
Puicres et gratiosi. — vita de magis placēb⁹ est.
Gentiles et obsequiosi. — Timet. Reuerētia. ⁊ Vene
ratio Eccl. xō. Placentes sermones⁊ ei⁹ mores ⁊ reuere
tia. Puer sum iam amorosi⁊ innocentes. Unde de plinees
filio dicebat⁊ Eccl. xlv. Qꝛ in alacritate aie sue placu
it deo. Illi sunt nouī et innocentes. q⁹. ſ. nos nouē ⁊ innocen
magis solent placere. Sic illi deo placent ꝙ primo ꝓ primi
innocentie. ⁊ puritatē mentis renouant. Roma. vij. Nouo
nanini in nouitate sensus vī. vt probēs ꝙ sit voluntas dei
bona placens et ꝓfecta. Pios sunt obsequiosi et benignos. Et
illi sunt de quib⁹ dī Judith. ij. Qꝛ misericors et benigni⁹ est
placet deprecatio. Pueri ergo sunt. Puer inde dr ꝙ Ecc.
xj. Puer dñi et oleri eri. In cui⁹ complū dō⁹ pater de pue
ro suo filio suo ꝓfo dixit Mat. iij. et xvij. Hic est filius me⁹
dilect⁹ in q⁹ mihi complacui. Illi q⁹ bñ placēs sūt mestos.

Secdo dico q⁹ illi placēt deo q⁹ bñe redolentiā famosum.
Sicut illi qui ꝓp sue aromatice illa placētia est q⁹ est

ratio. Sic inter bonos ille est laudabilis q̄ odiat bonū sine est reprobus. Ad offendit eū ꝛc. Samuel: ofi interfuit nolentes. Deus mal⁹ est nomē bonū q̄ magna potest. Ecce vij. Reg. xij. Ut rex saul expectauit septē plenū Samuelis. Bn ꝛ pl. de viro famoso vi. Ut honorabile nomē eoꝝ coā deo. Et iterū ii ꝛ. Sed venerat eum ꝛ beatoꝝ pul. ꝛ ultimano vult⁹ tui ofi placuiti in eo. Placens ergo filii dñi q̄ bñ redolentiaꝫ famosam Samuel. Quia. f. fedus fetor infame vite nō est accept⁹ nec placidus coram deo. Equus nō placit loca fetida ꝛ immunda. Flores etiaꝫ fetidos nō frequentat. Q fugit ꝛ cauēdū q̄ vere viri infames nō erit bonis placere imo odio eos vitare fugere horrere. Prouer. iij. Ne æmuleris in viros semitis impioꝝ. nec elbi placeat malos vias. Certis esto q̄ illi placēt deo q̄ habēt influentiā fructuosā. Prosiebat in ps. Inter alia est gr̄a rerū illud q̄d est magis volet̄ gratiā. nebet esse simiter magis placēs. Et ī barbe mediocres ꝛ virtuose. arbores symethice ꝛ fructuose. pendēs fecidē ꝛ copiose. solent oēs suis magis placere q̄ eo q̄ in ipsis pēt in eis fructū ꝛ comedū inuenire. Sic vere sanctimōi filiorū deo placēt. q̄ fructū bonū operū ei portare. Et q̄ sibi deo accle ꝛ populus gratias agāt ꝛ laudent. Proficiebat in ps. Dñs ꝛ Isaac vicinor Gen. xxvj. Q; ipse ibat proficiēs atq; faceret fortis magnus vehemēter effectus est. Proficere ēm debem⁹ nobis iustitiā seruando. reipublice subditos gubernando. pauperes elemosinas erogando. Ista ēm ria summe deo placent. f. Justitie custodio. Prudentie seruando. Misericordie plenitudo. Justitie enim custodia placet sibi. Dñs Ecc. xlvij. Fm alia sum vi. Ecce sapiendo magnus qui in vicⁱ⁹ finis placuit deo ꝛ hominibus est dict⁹. Item prudentie sanctitudo debet placere. q: vere valde est ille cōmendandus q̄ veliter regit rempublicā. ꝛ q̄ prudita ꝛ publica laborat. Ecc. j. Mc. xiij. de Symone q̄ que sunt bona gentis sue. ꝛ placuit illis pacēdo eius. Item misericordie plenitudo placet deo. q. f. sup offia oga virtuo. sa misericordia sine placet. Dñs ēm aliquos misericordes non q̄ ēdemnabunt. Unde misericordiā volui ꝛ nō sacrificiū dicit Osee. vj. Et Hiere. ix. Facere misericordiā iudicium ꝛ iustitiā hec placēt mihi dicit dñs. Placent igit deo illi qui habēt influentiā fructuosā. Proficiebat in pr. f. q̄ sibi ꝛ aliis facit. placere verbo age ꝛ exemplo. Quare sibi placent illi qui bñs efficacia vigorosam vel q̄ habēt permanentiā virtutum. Ill. f. q̄ semp crescunt in bono ꝛ q̄ virtū gratia in se bñs. Crescebat in ps. Magnus ēm crescere nō pōt sic nec pōt vsq; ad gloriosos pduxere. Jō dicit Samuel. placebo dño in regione viuoꝝ. Justus ēm semita q̄ si lux splendens. paulo ꝛ crescit vsq; ad plenitudē. Unde ei supra de Ascendere. Natalis ēm adhuc crescēte timorem magis sunt placida & illa que iam semel crescendo defecit ꝛ decrescit. Sic vere illi deo et bonis sunt placētes accepti. f. in bono sūt plantationes ꝛ crescentes virtutes. Ille Jesb. xvij. Ego q̄s placidi. et illi facio sp. Nō sic illi qui a bono sunt retrocessi ꝛ recedentes. Ut Hebr. x. si recesserit a iustitia cessat ei ꝛ displicebit. Q; si subtraxerit non placebit anime mee.

Quinto dic. Q; placidi sunt illi qui bñs appendūt gratiosam. Placebat in ps tam deo q̄ bonis Benedicta ēm appendia est illa virtus q̄ sui pater offibus placet Deut. xxxiij. Benedict⁹ in filijs ait. Et placens fratrib⁹ suis. Nō ēm debet cauere vt taliter ꝛ tam honeste se habeat. q̄ non bonis bigne placeat. Sic deo ēm dicit Coll. j. Arbitrales bigne deo sup offia placentes. Sic hominib⁹ dicit Roma. xv. Unusquisq; primo suo placeat in bonū. Et breuiter omne possumus q̄ ad placendū illi deo ꝛ bonis nulla est

Fiditas in credendo.	Sic fide ēm et credulitate dicit Dñs. ij. Ut fi.
Pigritas in differendo.	
Jocunditas in deū laudando.	Sic fide impossibile est placere deo. Sic pudicitia et sapientie dicit Eccl. xx.
Benignitas in miserando.	

Hominib⁹ placebit magnatibus. Sic largitas vero ꝛ splendi locunditas dicit Eccl. xx. Comede in letitia panē tuū. ꝛ bibe ēm gaudio vinū tuū. ꝛc. deo placit opa tua. Sic misericordia vero et benignitas dicit Prouer. xxj. Facere misericordiā ꝛ iudiciū magis placet deo q̄ victime. Et sic igit si bñ sua offia habuerit. pudicitie deo ꝛ bonis cōplacebit. Jta q̄ sibi pōt dici illud. f. Ge. xvij. Ecce placeo regi ꝛ omes serui eius obligant me. Et ita deus ipse cum omnib⁹ pacificabat. Si pudice saluifica. bit. Cū eis beate glorificabat. vij Prouer. xvj. Cū placuerint deo vie boie inimicos quoq; eius conuertet ad pacem. Sic deo etiam q̄ ipse a pudice iustificabat. f. Regū. xxij. Liberauit me q̄ placui ei. Et Esth. vij. Inuenī mulierē meo. re amantē. q̄ placet deo effigiet eā. Sic etiā q̄ ipse ipa dño glificabit. vij Lu. xx. Melior omere pulli⁹ grex q̄ placuit pri vio bare vobis regni. Et sic igit patet quo multis modis possumus placere deo. ꝛ quō pōt exinde magnaꝫ litas gaudiū. Habemus ergo vt ei placeamus. f.

Gemoliam apparentiam.	Se fugibo cumēdib⁹ et Judeo. f. Sugbi a pcipio n placuit nbs. Se carnalib⁹ ignoribus ut Rom. vij. q̄ si in carne sunt deo placere nō pñt. Se infidelib⁹ ꝛ vanis gabidis ut Hiere. xiij. Ut pplo idepti mouere pedes ꝛ oio nō placuit. Se bellatib⁹ ꝛ feocib⁹? ꝛ aduersarijs. vij. Ebed. ij. Deo nō placent ꝛ cūcta bellor ad uersant. Et sic ergo placere sunt in bono.
Turpem iocositatem.	
Vanam epilentiam.	
Vitiosam inflationem.	
Famosam redolentiam.	
Fedem conscientiaꝫ.	

Notare ergo vtor⁹ possumus q̄ peccatores non placent. ꝛ potissime. f. s. Sagax plumentes. Curiuter viuentes. Mobiliter vagantes. Inefficter securos.

Sed adhuc dico q̄ placere sunt in malo. Et sic q̄s bon placent vicia ꝛ peccata. vt mundi bona ꝛ simlia. Sicut em pecus magis placet sue cote q̄ lapides pociosi. puero magis placet pomum q̄ castū. asino magis placent cardones q̄ capones. Sic puero fatuo mūdana magis placent q̄ alia q̄ eterna. magis placent peccata q̄ merita. magis nociua q̄ vtilia. magis amara q̄ delectabilia. Jsto videt dictum illud Eccl. xix. Minimi p magno placet sibi. Et deo Eccl. xxj. dicit. Cum fatuis consilium non habeas. nō ēm poterunt diligere nisi q̄ eis placēt. Ut nota q̄ bonis⁹ mal⁹ placet. f.

Plenos placentes.	Perfectiones dico. Ut Eccl. xij. dicit. q̄ herodes videns q̄ placeret iudeis apposuit vt ap
Molos garrulatōes.	
Verbez adulationes.	

prehenderet ꝛ petrum. Garrulationes etiam vt de illis bero diadis dicitur Matth. xiij. q̄ ipsa placuit herodi ꝛ simul cū illo discumbentibus. Adulationes insuper. Unde Esa. xxx. Loquimini nobis placentia. videte nobis errores. auferte a me viam. declinate a me semitam. cesset a facie nr̄a sanctus Israel. Et in ps. dicit de adulatoribus hoc via illos scandalizabit ipsos. ꝛ pedica in ore suo complacebunt. Et breuiter illud elbi verum q̄ plus placent bodie mali & boni. adulatores & veridici fallaces & veraces garrulatores & pudicatores. Et ideo apostolus Gal. j. dicebat. Si adhuc hominibus placerem ꝛc seruus non essem. Et sic ergo patet q̄ placere sunt multis modis. Sed vide supra de Amare de Eligere. de Velle. Et infra de Velle vi.

Plaga Cum plaga nihil aliud sit q̄ lesio. ꝛ ic lo. Unde sm̄ mouimenti in corpe animato ēt ei ut plurimū carnis. In scriptura sāt accipit multipliciter. Dupliciter

Pro terre regione.	Plage sāt signāt terras. sm̄ ꝛ regiones. Exod. vij. Finis vene
Pro carnis lesione.	
Pro pene inflictione.	
Pro culpe infectione.	nū super quemcūq; plagas terre

Item signant carnis lesiones Et sic sunt Luce. x. q̄ latrones plagis impositis abierūt. seminuo relictis. Et. j. Paral. xxj. dicitur de regis Israel. q̄ multos acceperat in certamine plagas. Item signāt peccatum inflictionē. Et sic sunt Hieremie. viij. Contrita est virgo filia populi mei plaga pessima vehementer. Item signant culparum infectiones. Et sic sunt spialiter loquendo Exod. xix. elbi dicit. Plaga lepe orta est i carnibus. Sicut ergo de plaga aliquid infecti sunt. q̄ lesione et ire, balatione. Et sic possumus notare q̄ inueniunt Plage

Cum reuerentia venerande.	Primo ergo dico q̄ sūt plage venerande cui re
Cum pacientia tolerande.	
Cum sapientia cutande.	uerentia. Et ille sunt q̄
Cum trepidatione formidāde.	plage quas christus pro nobis in cruce sustinuit. Figurate per foramina petre in cuibus columba. id est deuota anima requiescit. Cant. v. Figurate etiā in quinq; lapidibus limpidissimis de torrente quibus david armatus goliam. id est diabolum su.

pertuit. j. Regum. xvij. Figurate etiam in quinq; partibus quibus ibat in deserto turbam famelicā recreauit. Matth. xiij. & Luce. v. Quia revera sic quinq; plage sunt maxime & copiosissime totamina ad habendū lapsum ad purgandum pectus ad rehauriendū & sanandū. Et de illis plagis in quibus sic incisio in scriptura. Zach. xiij. Quid sunt ille plage in manibus tuis? Ille plagarum sum in domo eorū qui diligebāt me. Sed de diuersis infra de Vulnere. Ille sunt ergo plage venerande cū reuerentia. Secūdo nico q; sunt plage colerande cum patientia. Et sic plage significant lesionē & tribulationem penitentie & etiam mundi tribulationes. Sicut est medicus aliquando plagat infirmū vt sanetur. Sic deus plagas tribulationū immittit & sacerdos plagā penitentiam iniungit. & plane plagam correctionis infligit. vt homo ab infirmitate peccati sanet. & ad sanitatem gratie reducat. Et sic loquit scripturam dt Esa. xix. Et dns percutiet egyptum plaga & sanabit eam. Et Esa. xxx. dicit. Per cultura plagarum sanabit Celos est plage in patria sibi nōde fame. q; ad bonū nostrū fiūt. Quia vt inquit de? nobis mittit plagas bonū nobis ad vras purgationē vel ad vras probationem exemplo Cholie de quo dicit Cholie. q. Oc ipse non est obstrictus pro vobis quia plaga coitatis eius nie ei. Et sic ergo patet q; sunt plage tolerande & patientia. Sed est contra illos qui in plagis a deo immissis patientiā non habent. immo turbant murmurant & desperant. Et cont est illud Hieremie. xv. Quare factus est dolor meus perpetuus & plaga mea desperabilis. Et dolos non habentes patientiam in istis plagis non sanant. sed in malum pcedūt indurant. Unde de eis dicitur illud Hieremie. x. Insanabilis est dolor tuus pessima plaga tua. Medicina eis non proderit nisi ipsam recipiant. Sic nec talis plaga nisi ipsam in patientia sustineat. Exemplo apostoli qui fuerat in carceribus abundantius. in plagis supra modū in mortib⁹ frequenter fuit dicitur. q. Cor. vj. dicens. In omnibus exhibeamus nos sicut dei ministros in multa patientia. in tribulationibus. in necessitatibus. in angustijs. in plagis. in carceribus. &c. Quia humiliter in omnibus malis que in hac fragili sustinemus salubrem conditionis cultum accepisse est q; patientiam habeamus. Sunt ergo istę plagę in patientia tolerande. Tertio nico q; sunt aliquę que sunt cum diligentia curande. Et istę sunt plage vicioꝝ quibus anim a diabolo plagatur. Quia sicut plage sunt causę perditōis sanguinis attenuationis virtutis. et introductiōis mortis Sic peccatum sanguinem. id est gratiam facit perdere virtutem resistendi facit amittere. et mortē inferri sibi in corpore. Unde Ecclesiastes. Quasi rumpbea bis acuta ornnie iniquitas plage cius non est sanitas. Et Apoca. xv. dicit. Os angeli septem habet & plagas septem nouissimas. Ille enim septem angeli significant vniuersitatē angelorum malorum qui peccatis plagas septē. id est vniuersitatē vitiorū et maxime septem vicia capitalia in peccatoribus infligunt. Istę enim septem plage sunt plaga

Tumoris et superbie.	De plaga tumoris dicit. Esa. j
Dolosis et inuidie.	Vulnus & liuor plaga tumēs
Feruoris et luxurie.	non est circumligata nec curata medicamine. Et illa plaga
Furoris et iracundie.	fuit gressus Dyas regis Israel q
Ardoris et auaricie.	presumpsit offerre deo incēsum
Torporis et tristicie.	vitus officio sacerdotis. propter
Horroris et erubescie.	quod percussus fuit plaga lepre sicut dicitur. ij. Paral. xxvj. De

plaga dolosis et inuidie dicit Hiere. xv. Factus est dolor meus perpetuus. & plaga mea desperabilis. Et illa est illa inuisibilis plaga qua percussit dominus antiochū. ij. Mach. ix. quia sic inuisibiliter latet in corde. De plaga feroris et luxurie dicit. j. Mach. viij. Ex contaminabant omnia que in circuitu sanctorum fuerunt & inferebant plagas magnam cōfractā. Et illa est plaga lepre de qua canone fit mentio in scriptura Leuit. xiij. De plaga furoris et iracundie dicit Thame. xvij. sic q; ejus est ira et plaga vltionis. De plaga ardoris et auaricie dicit Leuit. xiij. Plaga cum buffonis est. Et Esa. xxj. dicit. Ejus qui lezant sup muros eoꝝ lateris loquimini plagas suas. &c. De plaga torporis seu ligocis et tristicie dicit Hiere. vj. Iniquitas & validitas audiatur in ea infirmitas & plaga. De plaga vero horroris et tristicie dicitur Ecclesiastes. xxv. Omnis plaga tristicie cordis. Ille ergo sunt plage vicioꝝ quibus anima vulnerat peccatrix. Et ideo consilit Apoc. xviij. de babilone. id est de mundo. Ne eque sitis participes vulnerū eius. & de plagis eius ne accipiatis. Et causa reddit. Esa. j vij dicitur q; tumor et vulnus et plaga tumens non. &c. ficta sunt. Et sic nico q; istę sunt plagę istorum diligentia curande.

Quarto nico q; sunt plage cum vigilantia formidande. Et istę sunt plage damnationis eterne. De qua dicit Apoca. xviij. Ubi & damnatione mulieris meretricis. id est anime peccatricis dicit. De vna sic venerit plage eius mors et luctus & fames & igne. Unde scribit damnato peccatori dominus dicere illi Hieremie. xxx. Plaga inimici percussi te castigatione crudeli. Patiētes ei q; nō volūt sustinere plagas correctionis ibi sustinebūt plagas eterne tribulationis. et sm q; infinitas paulo maiores sunt eis plagatorvicios. &c. uerso. Quia sicut dicit Ecclesiastes. xxv. Pro mensura peccati erit & plagarum modus. Et sic ejus patet q; in scriptura inuenit aliqua diuersę plage. &c. Unde infra de Vulnere.

Plangere. Planctus. Cum plāgere vel idē aliud sit nisi dolore corde per vocem exteriꝰ declaratus. posumus breuiter notare q; multa genera planctuum in scriptura inuenimus. Nonnunq; ergo q; homo plangit; legit multa et causa vtq; Et cū

Dolentis et contritionis.	Primus est planctus volentium penitentiam.
Dolentis et compassionis.	Secundus est planctus mi
Feruoris et affectionis.	sericordium condolentiū
Timoris et damnationis.	Tertius est planctus affe
	ctantium contemplantium. Quartus est planctus despe
	rantium.

Primo ergo nico q; est planctus virorum penitentium. quia plorerunt illi qui perfecte sunt penitentes plangunt & volent se

De peccatis commissis.	missis. Et sic videtur loqui
De virtutibus amissis.	Dolter. iij. vbi dicit q; erat
De meritis adeptis.	planctus magnus apud in
	dos. Jeiunium celebamus
Et de bonis optatis per	& flet?. Ubi adnotat q; pe

nitentium planctus debet fieri. Cū gaudio perturbatione Planctus inquit magnus. Cū ejus celebratione. Apud indeos inquit qui interpretantur confitentes.

Cum carnis macratione.	Jeiunium inquit. Debet
Cum vocis delatione.	Ululatus inquit. nico sic
Cum vultus mutatione.	Fletus inquit. ti cū cor

dis perturbatione. & hoc ostenditur in vocabulo planctꝰ. qui de sui natura signat tristem corde. Quia. l. homo nō q; perfecte penitet nisi qui amare de peccatis dolet. Et q; Hieremie. vj. Filia populi mei accingere cilicio & conspargere cinere. luctum vnigeniti fac tibi planctum amarum. Et Joelis. ij. dicitur. Convertimini ad me in toto corde vestro in ieiunio & fletu & planctu. & scindite corda vestra. Item debet fieri cum ejus relevatione. Apud indeos inquit Judaici enim inscripturantur confitentes. quia sic eis confessio est necessaria ad salutem. Unde. j. Machab. ij. dicitur q; cum vidisset mala que fiebant in Juda & Jerusalem. filiis matathias & filij eius vestes & planxerunt valde. Item debet fieri cum carnis macratione. quod signatur in ieiunio. Unde. ij. Regum. j. dicitur q; David & viri eius planxerunt reliquerunt & ieiunauerunt vsq; ad vesperam. Item debet fieri cum vocis delatione. Et hoc ostenditur cum dicitur Ululatus. Unde Michee. j. Super hoc plangam & ululabo vadam spoliatus & nudus. Item debet fieri cum vultus mutatione & imigatione. quod notatur cum dicitur fletus quia sicut dicitur Esa. xxx. Vocauit dominus ad planctum: & ad fletum. & ad calvitium. & ad cingulum. sacci. Et sic dicentibus. & ille planctꝰ debuerit illas quinq; conditiones nico q; ille planctus erit virox penitentū. Et propter talis planctus est habendus a tribus statꝰ eccle. l.

A virginibus.	De virginib⁹ dicitur Joelis. j. Plā
A coniugibus.	gę quasi virgo accincta sacco. De cō
A continentibus.	iugibus dicitur Amos. v. Vocate a

gricolam ad luctum & ad fletum eos qui sciunt plangere. De continentibus vero dicitur Joelis. j. Accingite vos & plangite & sacerdotes & vlulate ministri altaris. Et paucis. Dabo ibi est planctus frequentandus. quia peccato ille.

conuertit in gaudiū sempiternū. Juxta illud ꝯ Conuerti fh planctū meum in gaudiū mihi conscidisti saccum meū ⁊ circumdedisti me lętitia. Sic igit̄ patet q̄ est planctus virorum penitentium. Scdo dico q̄ est planctus virorum condolentium seu cōpatientium. Dem est sępe plangere ⁊ plorare ex aliorum miseria ⁊ dolore: licut notatur .j. Reg. xxv. Mortuus est samuel: plangit̄q; eum omnis israel. Et nota q̄ non debemus plangere compatiendo his

Cruciatibus vitiorum. Compatiamur ergo ebullientibus
Fruitum fœtentium. ribus. Unde in glosa dicitur ꝯ
Motibus volentibus. alibi dicit Zach. vii. Aspicit ad
Dictum meroritis. me quem confixerunt plangent
eum quasi vnigenitum ⁊ dolebunt sup eum. Item compatiamur fratri infirmanti q; vere pi virtꝰ cōpatiendo fuit me debet plangere ⁊ dolere de obstinatione peccatoꝝ. et de multitudine granū ⁊ amaroꝝ. Sic compatiebat̄ ꝓpheta Moyse. v. Audire verbū qd̄ ego loqꝝ sup vos planctū domus israel. Et Ezech. xxi. dicit. Scapa planctum sup filios populi mei. Et Ezech. xxxij. Plangent eū sup exequiis. Item compatiamur nostris solo ubus. Dolendo em̄ miserię q̄bus est humana natura subiecta non erubescant ad plāgendum. Unde Job dicebat Job. x. Dimitte me vt plangam paululum dolorem meum: antꝫ vadam ⁊ non reuertar ad terram tenebrosam. Item plangamus ꝓ aliorum miseriis. q; pcto non debemus plangere sup miseriis ꝓpriis ⁊ maxime in morte amicorum. Exemplo dauid qui fecit specialem planctum quasi carmē lugubre super mortem saul ⁊ ionathe .ij. Reg. j. Exemplo etiam Ezech. q̄ fecit planctum specialē sup infortunijs cyri ydonis ⁊ egypti sicut dicit Ezech. xxvij. xxvij. et xxxij. Unde Ezechie. xxvii. dicitur. Plorabunt te in amaritudine anime plorata amaritudine. ⁊ assumēte super te carmen lugubre ⁊ plangent te Et sic patet q̄ est planctus virorum condolentium ⁊ miserantium. Tertio dico q̄ est planctus virorum contemplantium ⁊ allocantium. Dicit em̄ augst. ⁊ contemplantes plangit ꝓ uidere pacis. ac plongatione miserię ⁊ laboris. ⁊ plonge tribulationis ⁊ angustię. Dic uidendo patrie plangebat quia dum videbat. Sup flumina babylonis illic sedimus ⁊ flauimus dum recordaremur tui syon. Unde Elie. xxvii. Plangite super regione desiderabili. super vinea fertili. Ge incolatus miserię plangebat ille qui exclamabat. Heu mihi domine q; incolatus meus prolongatus est. Et de hoc Hieremie dicit. Dicit. Plangite et circuite ꝓ sepes Ge afflictione vero patientis angustie potest dici illud qđ dicitur Job. x. Dimitte me ꝛc. Et .j. Machab. ij. dicitur. Ge quibusdam fuit ordo hominum ⁊ factus est planctus magnus in israel. Ite est ergo planctus virorum cōpatiendo ꝛc. Quarto vero dico q̄ est planctus virorum desperantium. Et sic est planctus hominum damnatorum qui plangent continue in inferno. Et ih̄ sunt de quibus ibidem dicitur .j. Ue plangent se super eum omnes tribꝰ terre. Amos. viii. ubi loquitur dominus viris impijs dicit sic. Conuertam solemnitates vestras in luctum. et omnia cantica vestra in planctus. Et sic breuiter patet quomodo plangere fumꝰ malo modo. Dide supra de Lachrymis ex Flere. ex Dolere ⁊ Lugere. Et infra de Plorare.

Planus. Planicies.

Dicit̄ q̄ planicies vel communiter sumitur in bono. scilicet pro fidelibus benignitate charitate ⁊ quacunq; fruitione. Uel etiā in malo pro mundi prosperitate. Ilo vero q̄ omnis planicies terminatur ad aliquid asperum ⁊ difficile. scilicet ad mare vel ad fluuios, vel ad rupes. Omitto tamen quia inuerecundos sunt pauci. Dide in istis sinonimis. Uel breuius sic q̄ illud planum dicitur in quo nullum obstaculum. nulla asperitas. nullus angulus aut gibbositas inuenitur. Et sic notat q̄ in scriptura inuenitur seu reperitur. ter Planicies in

Credibus. Planicies credit̄ illa q̄ fideles et iusti sine
Gestibus. malicia ⁊ sine fraude in cognitōne ꝛ affectōne
Mentibus. nis̄ sūt plani. plāte et pacifice ꝓ cuius scientia
Fructibus. significat affectio. ad fm̄. Unde dicit̄ plana. Pl
Sentibus. los em̄ ⁊ alias asperitates. ⁊ rugositates nō
signat Jesus. iij. Incendebant per plana eum campestria

Planicies gestuū est illa qua homines mūsueti se ostendunt seuos benignos ⁊ planos. Piper ēst a natura ꝑ planū ⁊ albū. per ignē nō qui ꝓ figuratiue serpentē appellat angulosum efficitur ⁊ rugosum. Sic homo naturaliter est in moribus multiplex ⁊ plus. Juxta illud Esa. xl. Erit quę sunt prava in directa et aspera in vias planas.

Planicies actuū est illa qua pandūtur plane ⁊ modeste. non impetuose. non subito insolite facta a suę scientie bono plus. ⁊ modestus uiuere videat illud Hiere. j. Ego adte puer. plane hoc informatus mea ē ꝛ pertubo illū. Sequit. Scio ubi q; non ē bone vie gressus ꝛc.

Planicies fandi. locutionū ⁊ affandi. est illa qua viri simplices ⁊ fideles ꝛ plani. etiā in verbis plani ⁊ sine duplicitate ⁊ falsitate loquūtur. Illa etiā ꝙ planas ⁊ elucidare verba scripture nolentur. Dicit̄ enim quosdam ꝓbos ⁊ doctores q̄ nō planos obscurissime scripsisse vētibus. Deu. xxvij. Scribe super lapides verba legis plane ⁊ luculenter. vt sic sint q̄ scripti. ut dicit Esa. xxxv. Cor stultoꝝ intelligent scripturā ⁊ lingua balbox velociter loquet ⁊ plane. Planicies status est illa in qua sine offendiculo vel impedimento in planicie ꝓsperitatis bonis conuersant. Dicit̄ enim quę vbi ex planicie status agit nos pessimꝰ repit. nos status ꝙ per planicie demonstrant. .i. diuitiū. Pauperum. ⁊ Bonorū. Diuitū dico qui sunt in plano ⁊ sine offendiculo fortune. de quib⁹ dicit Josue. xj. Ut ipi habitarēt in montib⁹ ⁊ in planicie. .i. in bonis. Et ꝛ virtus. Adueniet ei q; cantabit sic in plano loco faciūs equitū. Et alie. Sic ualet in planicie ꝓsperitatis sui fauli⁹ diabolo subiugant ⁊ multis infirmitatib⁹ subdunt. Ult de subditis regis dicit̄ ibi. Reg. xvi. q; rex babylonis cōprehēdit eum in planicie hierico. Et sic de fraudi in secundo talis dicit̄ illud Ezech. xlvi. Que ille que egrediuntur ad tumulos fabuli ecclesie et ex eodem ad plana deserti introibunt mare. Exponit. Illa etiā ois possunt dici de planicie ꝓsperitatis quia sq; eēo qui sūt dulces et plani exterius: sunt ei boni exterius intus? Similes calamo seu canne que extra? videt̄ esse plana: intꝰ? Et omni bono. Planis ⁊ vacuis vt Zach. iij. dicit̄ exhibet tali intus? Sapho exterius plano. Quis ex nobis magne contra zorobabel in planū? Ille est qui planicies diuitū ⁊ sapho. Item est planicies pauperū et miserorū. Planicies etiā licet sit a venēis liberius et fructib⁹ opulētior: est tñ inferior et ꝛ pessimis status pauperum respectu diuitū ꝛc. Unde de planicie pauperis .i. de pauperib⁹ dicit Gen. xlix. Tribub⁹ inquit ruben et gad nobis planicies solimdabis. Ite est planicies sanctoꝝ et beatorum sq; gloria paradisi que. ſ. plana est et quieta: nō aspera nec deserta. Ult de istabus potest dici illud Esa. xlvi. Supvias pascent̄ et in omnib⁹ planis pascue eorū non deficient ꝛc.

Plantare. Plantatio.

Cum plantatio ꝓpie ꝓtineat ad arbores ut sit ꝛ in quibusq; ad alias res. ꝛ similiter ois res dicit̄ plātata que est in terra ꝓfundata ⁊ radicata. Accipitur autem plantatio in bono ⁊ in malo. Unde cum plantatio dicat mobilitatem et immobilitatem: possumus notare q̄ plantare signat

Grauc stabilitatē. Plantata dicunt sq; illi q̄ sunt
Glorie eternitatem. firmi in gratie statu. Illi qui sunt
Malorū peruitatē. siti ꝛ gloie fruitu. Illi qui sunt ꝓ.
Bonoꝝ ꝓsperitatē. fundi in culpa meam. Illi q̄ sunt
obstinati gaudium eternum. Dico ꝙ q̄dā sūt plātati ⁊ radicati ꝛ gram ⁊ stabilitatē. ⁊ ih̄ sūt viri plene ꝙ sūt stabiliti in bono. Ult ꝛ b. ꝛ. ij. Reg. vij. Domꝰ locutꝰ est̄ mihi et dixit plantabo eū ⁊ nō euellā eū. Ite sūt q̄dā plātati ꝙ gloriā ⁊ eternitatē. Et ih̄ sūt ꝙ ꝛ ite plātati dicit̄ eo q; in eterna gloria obstinēr. radicant. ꝓ. Plātati in domo dei .i. ꝛ. Ite sunt quidā plātati ꝙ malicia ⁊ peruitate. Et ih̄ sūt ob-

firmati in malo qui i sua malicia sunt firmati. Et ve boc ꝑ vsi illud ꝑo. Quos filij sicut nouelle plantabo in iuuen tute sua. Item sunt dicti plantati p opulentiã z ꝓsperi tatem. Et illi sunt mibi vinites. q in mãdi ꝓsperis sunt plantati z firmati. ita q in ꝑti a nullo vero tribulationũ mouent. ꝑ magis mundi fluctibus fulciunt. Et ve boc di cere. q. Amare inquit vis impios. ꝓsperat. bñ ett ois q male agũt z peccantes. plantati eos z radicẽ miserit ꝑfidie z faciũt fructꝰ. Illi ett ad ꝑfe videnꝫ esse bene plantati ꝑ in fine erũt auulsi z eradicati. Quia porro illi q mõ in mundi ꝓsperis videnꝫ bonibus valde firmi. erunt in monte z in iudicio valde infirmi. z eos ꝓsperitas q mõ videꝫ bonibus bñ plantata. subito erit auulsa z penit⁹ exili para. Quia scut dicit Matth. 15. Oia plantatio qui nõ plã tauit pater meus eradicabit. Illi em sunt sicut rami lilio rũ q in vasis terreis in aqua ponũtur ita q illi plantati vi deantur. eo q ad tempus florere nouerũt. Veritatem tame plantatio nõ ẽ firma. q facilter euellit z siccat. z a sua fo rem pulcritudine spoliat. Sic vere mundi diuites nõ i ter ra firma diuini amoris. ꝑ in aqua fluxibili bonoꝝ terreno rum sunt plantati. z floribus mundane gloie q̃q̃ ꝑ ualter adornãt. Ista tñ plantatio nõ ꝓficerat. immo facilꝫ pit. siccat. euellit atq; cedit. Ut de talib⁹ dicit dñs Jeremi. 17. Esto quasi edificium ego dextere. z quasi ego plantam ego audio. Sed qꝫ scriptura ve in plurib⁹ mõdo de fa. cit mentionẽ de bona. z de malis plantatõe inquirẽs. l. ll. guat virtutẽ constantie ꝑ bolea in fide z moꝝ stabilit at q plantat. de illa aliq̃d amplius dicendũ. Dicam igitur q arbor ad boc ꝑ bene z firmiter ꝓficiat. z q infigi humo rem ad sui nutrimenti attrahat z educat necesse ẽ q pro funde figat z plantet. Sic vere ad boc q homo ꝓficiter se plantet⁹. z in fide z in moꝝ stabilitas. necesse ẽ q. p. funde figatur q humilẽ fundationẽ ẽ terra. cũ deo z ꝓ ximo adhereat q charitatem z electionem. z ab eo bñ am z nutrimentũ gratie sumat z attrahat ꝑ eõnem z memo riam. Si illa ett habuerit. ipe potenter ẽ plantat⁹. z in fide z moꝝ radicatus. Et ideo dicebat iudea vidã apostolus j. Cor. iij. Ego plantaui appollo rigauit. ꝺs aũt incremẽ tum dedit. Et in psalmo⁹ cxxxvij. Plantabo illud et erũpet in germẽ. et fa ciet fructũ. et erit in cedrũ magnã. Vbi aduerte q sicut ar bor bene radicata et in bona terra plãtata z fundata solet

Infer⁹ profundari.	Sic vir in fide
Interius vegetari.	Infer⁹ profun.
Exter⁹ fecundari.	dat ꝑ inferni meditationẽ. In.
Cupius augmẽtari.	terius vegetat ꝑ gratie acquisi.
	tionem. Exterius fecundat per

operũ generationẽ. Super⁹ augmentat ꝑ virtutũ cumu lationẽ. Probat plantatiõpes aũt plantatiõm. Planta bo inquit. Probat humiliatas virt⁹ ꝓuectio. cum per inquit in germẽ. Probat plantationẽ fructꝰ refectionis. fa cit inquit fructũ. Probat magnitudinẽ virt⁹ ꝓfectionis. Et erit inquit in cedrũ magnam. Primo igit dicamus q illi qui bene in fide z moꝝ sunt plantati. inferius plantant ꝑ inferni meditationẽ quod ostendit in verbo Plantabo. Plantare aũt nibil aliud ett q radices arboris fodere⁹ sub terra ꝓfundare. Et inde ett q ille ꝓpie dicũtur ẽ infernus cuncta ett terre. quia quia et arborũ. Vn fabu lus etiam poeta. Proserpinã filia dee ceris dicit a plu tone deo inferni raptã. et ab ipo in infernũ matrimonialiter copulatã. Quod ꝑ nõ ex fictã dicit q radices arboꝝ et herbarũ ꝙ nomine ceres continent⁹ infer⁹ solent plantari et seminari. et ꝙ quo se minata nascunt a terre visceribꝰ occultant⁹. et quasi infer⁹ inferni numinib⁹ mactari. Ja quib⁹ possum⁹ in ferni z to ceri. q rapit eo vsq; nostri sedet. plantari sub terra ꝑ mor tis et inferni meditationẽ. et bñ ab inferno rapi z cum eo mactari per ingen tpi⁹ confirmationem et passionem. Plantabo inquit. ꝺs. Plantasti radices alias et implesti terram. Terra ett in qua continet⁹ infernus. et ab aquam mons oris vinitia reducit magis ett fundata. ett firmi⁹ ꝑ ita. et ett stabil⁹ radicata ꝙ quocũq; aliqs elementũ. Ista ett rarissime mouet⁹ alia vero elementa continue agitant. Deo de terra dicit in ꝑs. Fundasti terrã sup stabilitatem suã non inclinabit in seculũ seculi. Sic vere charissimi illi qui ad modũ terre sunt inferiores ꝑ humilitatẽ. z quasi medio loco in conclusione z monte ꝑnet ꝙ ꝑfectionis ꝑfundatꝰ. ales dico sunt ꝑfecte plãtati. et in fide z mo rib⁹ radicati. Plantabo inquit. vt tuus ꝑ loquio ꝓpe nil sic Esa. lj. Suo vinbus meis⁹ mee. ꝓpter ve plãtes celos z fundes terrã. Qui ett glen eterne ett ꝑter sublimita. et ꝓplanõe. z eternũ terra ꝑter infinitate medio z ifimi ꝓfundõe. Illi igit sunt plãti. qꝫ ꝑfundant ꝑ inferni meditationẽ. Secõ sunt plãtati q̃ vegetant ꝙ gre irriga tionẽ. Et hoc ostendit ois ei. Erũpet in germẽ. Sicut et arbor q abscisa moritur⁹ boꝝ solet crispe. et germina. flores z folia perdere. Sic ꝓuidabile et abiectum gre bõ solꝫ in bona ope crispe. z se germẽ bone affectionis. flores bone sue conuersatiõis. z folia bone locutiõis ꝓferre. Et ideo sicut agricole sime solet cauere q plãte arbores in terra bona z pinguedinosa. ne immo primo vegetent. z ne ad ꝓfectum fru ctus ꝓperant. Sic vere tñ multi cauendũ ett q bñ in terra bona ecclesiastica bene se colloent atq; plantet. ne in de bñoꝝ gra. interibat. qui in germẽ z flore quandꝰ ꝙ vince ei Ese. xvij. Palmites eius egrediũt ad illam vi gũ rigante ei de angelis germinis sui. qui in terra bona super aquas multas plantata ett. Et ett aduertendũ q ad plan tandum arbores multa sunt attendenda. videlicet.

Tempus. Locus. Modus.

Tempus dico. q arbores debẽt fieri plãta tiões nõ in estate. nec in autũno. nec in hye me. Ese ei tãta ett ficcitas z aure inedi tas z frigiditas q nona plantula in tpe tenero z pauco bñoꝝ facilter siccaret aut turbaret. Ꝺe loc⁹. q. Terra debet ee ꝓportionalit bñda seu siccatiua de qua es. q. ꝓpiunte plãtari in loco soli opposito. q. ꝓpter nimis bñde neq; sic co. Item mod⁹. q. l. ꝓfunde debent plãtari. m⁹ q̃ ad radicẽ es ꝓpter. et alii aliqs arbores vicinia z ꝓpinquitas re bet aliqbus ꝓficiũt. Alii ett sunt arbores q alijs iuncte se plãtatis ꝓficiũt. De eisdẽ ett et q mala ꝓxima eis ꝓferit si iuncta eas sint plãtare. Palma ett masculꝰ palmam fe mellã iuxta se plãtata solꝫ reficere. z ei ꝙ sua influentia fructũ dare. Sic vere charissimi dico. q. ad hoc q bñ in fide et in ꝑa plantet⁹ z radicet. nulla sunt plura. l. spes. q. l. timere in tentatiõ nõ in animo vel hyeme. timorato nec ferore e. statis. l. compatio ꝓsperitatis debet ad deũ ꝓuocari. Cum em siccitas indeuotionis abundat. q̃ bñoꝝ gre destruit. desiccat ꝑ. Quos filij sicut nouelle plãtationes i iuuentute sua. Item requirit locus. q. l. bñ debet ee loci. i. grossi z crassi opaci⁹ qui nõ sit nimis pinguis q̃ affluentia ꝓsperitatis. nec nimis siccus ꝑ medietatẽ pungentis. spi. tus ꝙ sufficientia necessitatis. z sili. Ubi o oppolit ꝙ fer uorem deuotionis. z p amicitiã charitatis. Ubi ꝙ loci pos sum⁹ melius gressum vie ꝙ deuotionẽ ordem⁹ plãtari. Psalmo illud Ezech. xvij. In mõte sublimi ist plãtabo eũ Et illud Gen. xxiij. Quasi plãtatio rose in bierico. Jam re quirit modus. q. vere ista plantatio debet fieri inter arbo res ꝓficuas. i. in societate bonaꝝ ꝑsonaꝝ. quiuerbo z cre ꝑsonis z plãtatis ꝓficiũt. ꝓsertim secundũ bonis o ꝑ. z ꝓfundãt vñ apto docebat j. Cor. iij. Ego plãtaui appollo rigauit. ꝺs aũt incremẽtũ dedit. Appollo ett bonus doc eo ꝑ significare. qui alios doctrina exemplo z ꝓficue solent rigare z vegetare. Quia porro discipuli ds q bñ te sunt plãtati. (sicut dicti ett) vegetant ꝙ gre irrigationẽ. Erũpet inquit in germẽ. Certũ dico q tales secundan. tur ꝙ opes. perceptionẽ. Et hoc ostendit ois ei. Facit fru ctũ. Quia sicut arbor bñ plantata solet fructificare. si vero bñ plãtata et radicata nõ sit. nunq̃ vt debet fructum facit. Sic de bñ qui bene in fide z moꝝ stabil⁹ ett plãtat⁹. z p amoꝝ z deuotionẽ in deo radicat⁹. fructũ bonoꝝ operũ ꝓducit. Si vero bñ plãtat⁹ nõ fuerit fructũ bonoꝝ operũ nõ habet. Jo de vite ꝓcero dicit in ꝑs. Ut ipe erit tanq̃ lignũ qd plãtatũ ett secus decursus aquarũ. qd fructũ suũ dabit in tpe suo. De male vero plãtatis ait Sapiẽs. j. Plãtabunt vineas et eruntbibẽt vinũ eaꝝ. Quia bonitur sunt. qui supra petrã cecidit radices nõ habuit. et ideo fructꝰ aliqs nõ ꝓdeuit sicut ait Lu ce viij. Quia. penitebit illi qui radicaliter non plantant nunq̃ bonis opibus secundãt. et ideo supra de fructu. Illi ergo electi secundant ꝙ operũ perceptionẽ. Quanto dico q tales qui in deo q amore et deliderio sunt plantati

superius demonstrat per virtutes cardinales. qd̄ ostenditur ex hoc. Est in eodē magno. Arbores ibi bene et plantate radicate et plantate. solent multum delectare et pficere eis aliarum et in grossum et ample? augmentare. Sic ille qui media pdicta thadiar plantant. et virentibus et meabus augmentant. et vsq; ad plenitudinē et complementū mouz arbores ei? fructū? et crescūt. Cedrum inquit magna pro. Statu rabiarum ligna campi et eodē libani quos plantauit dñs paradisi. Et ti vis videre quō p cedrum pfectio tm̄ op̄ notat. Ibide. 8. de Cedro. qz beatus sicut ds Ecclī. Cedrus fructificabit sicut ds Ecclī. Et nota bñ si vis qz in bono statu recte et plantat multa genera pfectū. videlicet

Fluide misericordes.	Fluide misericordes significant p
Floride pueriles.	paradisum voluptatis in quo in-
Pluuide consolatiue.	uenduntur omnia genera bonoꝝ
Limpide pfectiue.	fructuū. qz Christ? pfectus fuit pa

ran alios pascere et nutrire. Et ideo de? solet eos in bono plantare et confirmare. Et de hoc ds Ecclī. ij. Plantauerat aut̄ de? paradisum voluptatis a principio. Z. Fluide et nouitatis significant p bonum q̄ viuentes homines solet habere. Significant p profund? humores omnes solet fragrare de quib? ds Ecclī. xxiij. Ut ipi fiat quasi plantatio rose in diebus. et quasi hort? plantationis. Pluuide consolatiue significat p vinum. qz. sibi vinū consolationis ad lectificat cor hominis solent aliq; fundere. et ipos a crudelitate fabricare. Et de plantatione nihil dicit. Lu. xx. Homo quidā plantauit vineam. et de Hoc dicit Ecclī. ix. Qz equit̄ agricola et plantauit vineā. Limpide consolatiue significat per ecclīm agricolam istum dñm. Cuius fructus quasi plantatio cedri in monte libani. Ecclī. Sic igitur patet quomō dñs qui in fide et moribus sunt plantati. solent augmentari. firmari. vegetari. pfundari. Z.

Platea. Cum platee sint loca villaꝝ vel ciuitatū. omnibus vel aliis rebus et impedimentis vacua. ad spacia ordinata. vel ad congregationes hominū ordinata notandū q̄ generaliter per plateas pōt intelligi status hominū huius mūdi. Sunt enim plura genera spaciorū ciuitatū sicut supius est ostensum et ita p̄ consequēs sunt plura genera plateaꝝ. Platea enim est locꝰ publicus et comunis. Et ideo bene q̄ plateas statuas et cō io mō? bo minum potest bonoꝝ. Motem? igit̄ qd̄ sit q̄ est multiplex statꝰ hoim. Est enim ecclīe militātis. triplex. scz et infernus. Et p̄ quas plateas reperiri. videbimus plateas

Ad lacrandum.	Et sic ergo q̄ est platea Fructuosa
Ad ludendum.	Gaudiosa: Lubricosa: Pericolosa
Ad lacrandum.	Prima platea est status spiritalis
Ad ledendum.	Secunda est statꝰ imperfectꝰ. Tercia

est status mūdialis. Quarta est status infernalis. Primꝰ ergo primo q̄ est quedā platea spiritalis et fructuosa. Et ista nihil aliud est q̄ status ecclīe vel religionis. Ista est ergo platea ad lacrandū quia ibi in ciuitatibus solent esse plateę magne et late vbi mercatores vendunt̄ et vbi homines lacrantur et vbi necessaria hoibus inueniūt. Talis platea potest dici ecclesia vel religio. Ibi est̄ homines lacrantur et acquirunt merita et virtutes. Ibi enim inuenitur et venduntur ois necessaria ad salutē vt Mercēs Sacramentoꝝ. Gaude Iudeā plē. Gaude sancta scōrum. tem est sanctis in plateis ciuitatis. Bonoꝝ exēplo. Et Apocal. xxiij. Qz platee ciuitat̄ aurea erant mundū. Sicut em in platea non solū clāt vt diuersa mercimonia. imo ea? diuersitas et multitudo hominum. Sic pcessio in platea religionis et ecclīe non solū inuenit multiplex merchimonia bonoꝝ operū et virtutum. imo etiā dicit multitudo bonoꝝ hoim et sanctoꝝ. Dicitur. xxiij. Rubum? sacerdotes et leuitas et congregemus in plateam. Mouemus ergo ad commendationem huius platee qui? pcessio ista platea est locus

Mercis et alcationis.	Sic ergo ista platea est locꝰ vt
Mercatis et venditionis.	locutōis et amicis. Ibi si ibū
Bonoꝝ et plusiꝰ.	dant viri charitatiui ad p.
Bulcosis et eraguitis.	rimi alcatui vidētes illū Ca
Clamosis et pdicationis.	sicū. Per vicos et plateas

Splendoris et creditatis. quorum quem eligit ani ma mea. Item est locus deuotionis et fruitionis. Et de hac dicit Ecclī. xxiij. Fecta aquas in plateis quasi cynamomū et balsamum aromatizans odorem dedi. Item est locus p latiosis et latrocis. Job xxix. In plateis gebam cathedra mihi. Item est locus erogationis et eleemosine. qz. dicitur vir misericordiꝰ et compassiuꝰ qui alijs erogat bona sua. Iuxta illud Proue. v. Emittant fontes tui foras. et i plateis aquas tuas. Et hoc est qd̄ figurat Lucę xiij. vbi ꝙ minus papie. pauperes suo. Qz in plateis et vicis ciuitatis erat. t q̄ pauperes quos in vico inuenerit ad conuiuium introducat. Item est locus pdicationis et clamoris. qz sic in ista platea duabus locis pdicatur. t alibi pdicatores inuenit et ordinauit. Proue. j. Sapientia foras p. dicat. in plateis dat vocem suam. Lucę xiij. In plateis nostris vocauit. Item est locus seremonie et splendoris. qz sicut in plateis fiunt vie limpide et colorati. dant pulchritudinem. Et ibi mediant per plateas qui sunt naturaliter pulchriores. Secundum dicit. 1. Mach. xiij. Sanctuarium in plateis solebant. Ibi sunt ergo plateę vel ecclīe vel religiones in quibus vicis omnia bona et omnes boni habeant et abundent. Quia peccabo in multitudine? conturbationis hodie quia non sunt in me boni nec bona imo pessimi et mali et mala. id est peccatores et peccata. vnde Hiere. vij. dicit. Nonne video quid illi faciant in ciuitatibus iuda et in plateis hierusalem? Filii colligunt ligna. et patres succendunt ignem mulieres conspergunt adipem ad faciendum placentas. Videtur supia dicto de Et hoc est quod dicitur Ecclī. Conuersum est retrorsum iudicium. et iusticia longe fecit a nobis. quia veritas in plateis ceciderit et equitas non potuit ingredi. et facta est veritas in obliuionem. et qui recedit a malo prede patet. Similiter enim sunt dicitur Actuū. v. In plateis ponebant infirmi vt saltem vmbra? bodie vere fiat in illis plateis sint aliqui infirmi. debiles. pauperes et egeni. ab alijs non sanantur nec iuuantur imo penitus condemnantur et vilipenduntur. Sicut de beliz et modo de Apoc. xj. Qz corpora eorum iacebunt in platea ciuitatis magne. Et quare hec dicit fili? quia peccata in illis plateis non abundant bodie viri sancti. id est viri prudentes et perfecti sed potius viri insanes et impudentes fatui et stulti. fiunt pueri Zacha. viij. vbi dicitur. Qz plateę ciuitatis implebuntur infantibus et puellis ludentibus in plateis ei?. De diabolo etiam dicitur Ezechielis xxvij. vbi propheta loquens ciuitati hierusalem de Nabuchodonosor dicit. Gentilis equitauit super eam circumdederunt omnes plateas eius. Equi enim significant viros carnales et impudicos. Hieremie v. Equi amatores et feminas. Non sic dicit fili? mi non sic sint in ista platea viri boni et opera bona. quia peccata sicut eis dicit. Ista est platea spiritalis et fructuosa. Sed secundo sic ergo est quedam platea superialis et gaudiosa. Et ista est platea ciuitatis nouę hierusalem. Iste solent paradisi. quia sic sicut in magnis ciuitatibus sunt plateę seguntur ad spaciandum et solatiandum. vbi sic homines post laborem suum et bitumen in fero solēt spaciari. vbi in tempore pentecostes homines solent exire. vbi etiam quasi omni die iuuenes et virgines solent ludere et cantare. Sic vere dicit fili? deus sicut nobis pmisit plateam iocundissimam in paradiso. vbi sic sancti et iusti in sero mentis (finitis nici vite pressuris laboribus) solent amare. et spaciari. et vbi tam angeli q̄ homines cantare letant et iocundant. et p eos laudes q̄ festiuitates in hoc ambitu modulant. Ibi de ista platea dicit Ecclī. xij. Et lapide candido tm̄ mundo plenę eius sternunt̄ p vicos eius alla cantabit. Et aduerte q̄ ista platea est. sic Locus

Clarus ad habitandum.	Et sic locꝰ nat̄ ad habitā
Gratus ad frequentandū.	dum. Et ideo dicit Zacha
Mens ad bonorandum.	rię. vij. Et adhuc habitabūt se
Clarus ad delectandum.	nes et anus i plateis hierlm
Purus ad spaciandum.	Et hoc. q̄ sicut dicit ps. lxxj.
Plenus ad recreandum.	est ruina magnę ciuitatis

nec neq; clamor in plateis eius. Item est locus gratus ad

frequentandum. Ideo Tho. xiij. dō. Et lapide candido et macula offeo platee eius sternent. Et ideo j. Esdre c. dicitur. Sedet populus in platea. Item est locus alens ad bonorandū q̄ fuit de Hector. vj. Homo quē rex honorare voluerit debet indui vestibus regis. et imponi eq̄um qui de stalla regis ē. et accipere regii ornamenta et ponere in regio palatio et per ciuitatē quā ante. et p̄ plateā ciuitatis incedēs clamet et dicat. Sic honorabit quem rex voluerit honorare. Homo. nulle signat quilibet beatum. quem portet ad paradisū honorat sic. Dum ille venit ve tibi. i. cōes filiarum. Equi. i. corpus agilis immortalitate. Ornamenta honoris et sublimitatis. et primus palmpsi. ēs mundi q̄m vidimus per plateas illius opulentissime ciuitatis. Sic ille ciū honorāt p̄ eis illud p̄dictum. Job xxix. In platea parabāt cathedā mihi. Item vico q̄ illa platea ē locus datus ad videndū. vñ Epoca. xxij. ēs q̄ angelus ostēdit ei fluuiū aquarum splendidū tanq̄ cristallum. procedentē de sede dei et agni in medio platee eius. Fluuius ēst ille splendidus signat splendorē eterne glie q̄ beatos delectat in medio paradi. Nā vico q̄ locus purus ad spandū. Dicit sicut de Epoca xxj. Platea ciuitatis aurea mūdi. Item ēst locus plenus ad recreandū. q̄ ēs de illa tristitia et debilitate eius voluptatē. Epoca. xxij. In medio platee ei⁹ et vtrinq; p̄ fluminis ligni vite afferēs fructus duodecim q̄ menses singulos. reddēs fructū suū et folia ligni ad sanitatē gentiū. Dicit p̄dabo in platea paradisi vite. i. ipso p̄sert q̄ menses singulos fructum suū et folia ei⁹ ad sanitatē gentiū. i. corone influat recreationem gaudii paradisi. qua. i. eius refici atq; pasci. Ibi sūt fructus duodecim esse dicunt q̄ eo q̄ sūt Lxxij. in sermone vbi exponit eosdē fidelium significat. ibi sunt prodecim gaudia. Et hoc q̄ ibi ēst memoria sine oblitione. Ibi sine mutatione. Volūtas sine p̄turbatione. Impassibilitas sine corruptione. Claritas sine obfuscatione. Agilitas sine retardatione. Subtilitas sine obstantia. Charitas sine simulatione. Quia. i. hec eligit ibi primū in ceteris veritatē eligit cum se sicut eligit seipm. Videt primū in alijs veritatē diligentem se sicut eligit seipm. Eligit deū primū in alijs veritatē se ipsum. Propter eum tantū modo plenē eligit sanctificatum. Videt deū eligentē se p̄ q̄ ipsum eligit sicut seipm. Ecce ergo quā duodecim fruct⁹ portat in illa platea ligni vite. Et ideo bene ibi plateam debent⁹ diligere et appetere. et ipsam p̄ mansionē habitare. Ebr. xiij. In platea manebim⁹. Ista ēst ergo platea ingens et gaudiosa.

Tercio dico q̄ ēst platea mūdana et viciosa. Et ista ad hō aliud ēst q̄ ipse mūdus vel due⁹ hominū mūdanorum In plateis ēst aggregatē fecex et lutea. In plateis enim lutea et vncle fiūt et congregant. Ibi in plateis fraudes et meretricia exercent. Ecce pecto platea tui⁹ mūdi ēst loc⁹ vñ. vncle luxus et libertas feūi et immūdicie. Lubricus et fraudulēs et malicie et liuoris. Dicit ēst violetur in Pā. Nō defecit de plateis eius vsura et dolus. quia pecto hoc autē loquendo. Ista platea ēst Locus

Erroris et ignorantie.	Ot si loc⁹ erroris patet Ec
Terrorū et impiguedinis.	dcsi. q. Ne aberraueris in
Miserie et desolationis.	plateis. Item q̄ si loc⁹ ter
Fetoris et inquinacionis.	roris patet Ezechie. xxviij.

vbi dicitur. Immundi et pessimorum. et sanguinē in plateis eī. Item q̄ si locus miserie patet Ecclē. xij. Circuibit in plateis plangētes. Item q̄ si loc⁹ fetoris patet Ezec. xvj. Fecisti tibi p̄stibulum in cūctis plateis. Ista ēst ergo platea mūdialis et viciosa. Quarto dico q̄ ēst quedam platea infernalis et dolorosa. Et ista ē ipse infern⁹. Dicit ē in cantic⁹ fiunt q̄dā aliquē platee vbi malefactores puniūt. et decapitāt vt recitat. sic ibi⁹. vñ in q̄ sicut ē platea

Mortis et damnationis.	Ot si loc⁹ mortis et dā
Cecus et obscurus.	nationis patet Tho. ij. Ubi
Confus⁹ et obliuionis.	nunciatū ēst thobie iugula
Remorsus et desperatiōis.	tis in platea iacere. Item

q̄ ibi ēst loc⁹ cecus et obscurus patet Ecclē. i. vbi dicit. Cadent sanctes ei⁹ in plateis. Item q̄ si loc⁹ obliuionis patet in ergo homo vanē illuc empt⁹ non cognoscaturum mei obliuionē ponit. Et de hoc Ecclē. xij. dicit. Sengrate sunt facies eius sup carbones: non sunt agnite in plateis. Item q̄ sit loc⁹ desperatiōis et maledictionis p̄s Apoc. vi. vbi dicitur q̄ in omnibus plateis eius cantate q̄ seqū sunt dicit ve ve. Et sic ergo patet quomodo quadruplex ēst platea scz Infernalis. Mundialis. Beatifica et Celestis. Vide supra de loco. et de aliis materijs similibus

Plaustrū. Plaustra sunt quadrige quarum rota. Q̄ q̄q; fiunt ad onera portandū q̄q; ad usus bellicos frequentū. sicut sunt plaustra ferrea seu ferrata. de quib⁹ fit mentio multo in scriptura quā alio mō curgēs dicit. In regiōe ēst palestine vbi ē multi plaustrū frequētes et plene crudelitas. Ubi Lxx⁹ libro de bello macedonico vbi agit de p̄lio antiochi regis syrie p̄ romanos. Patet q̄ antiochus huic plurimi falces curr⁹ falcibus vndiq; cōmunitos. q̄ ēst falcatos curr⁹ appellat. et modū q̄ eis q̄ sunt facti⁹ affigunt. Sed de hoc omnino manifesto vide vbi Curtius. et vbi supra de Anadrige.

Plebs. Nota q̄ inter plebem et ppm fuit aliquis ēsus apud romanos talis differentia. quia ppl⁹ romanus erat romanos boies. patres. i. magnates. patres et plebe magistrat⁹ et subditos et ignobiles patrabat Plebs aūt romana inferiores solum rusticos. artifices et agricolas. mercatores. et ignobiles deligebat. Ex alter. canonib⁹ aūt plebis et patrū et quō plebs simitter obtinuit q̄ ad admīstrationē republice. et ad cōsules. pretores et alios magistratus admitterentur legatis Titum livium et inuentio huc simitis alia de plebeis. et qualiter virtus populi rustici. nō abhorruerit in plurib⁹ plebeis eminere qui tam prudenter et strenue sicut quicūq; patres et nobiles alij rempublicam gubernauerūt. De hoc ri mūdi ad plō ad huc. Sed moralē ipl⁹ intelligentiā q̄rebo. Dicebo igit q̄ in scripturis reperit. duplex. Plebs anima q̄ ēst nobilium plateas. Plebs humana q̄ ēst humilis subditoni. Plebs mūdana q̄ ēst fidelis peccatoꝝ. Et sic vere dico q̄ nec in. uenimus. Plebē virtuosā. plebē luxuriosam. et ibidem. Plebem fidelem sanā. et puram. Dico ergo primo q̄ in scripturis reperit plebs indicta hominū plateas. Cum ei plateis et multi plebs multa dicunt pio eo q̄ homines obsequunt. et q̄ ipi subdunt specialiter et audiunt.

Possūnt aūt per istam plebem possunt intelligi boni religiosi et clerici in ciuitate ecclesie congregati et ciuitatis seruantes mandata. Ec qui plebe dicitur Luce. j. Et iohannes discipulum possit in spū et virtute helye. Sequit. Parare dño plebem ptectam. Pat de plebe spirituli et ciuitatē. id est de ōi congregatione iustoꝝ. Horum q̄ hec ēst Plebs

Humiliter domino subiecta.	Decamus ergo q̄ plebs
Socialiter a deo directa.	iustorum ēst a deo domino subiecta humiliter. q̄
Mentaliter ad deum erecta.	Ecclē. iij. Filius plebs
Viriliter a deo protecta.	virtutes regem obaudiunt. Item a deo directa.
Perenniter gaudio confecta.	socialiter. quia scz de
Celestiter benedicta protecta.	us vocat et dirigit ple
Totaliter a culpis electa.	bem suam q̄ sicut dicit
Glorialiter laudibus adiecta.	Ecclesiastes.
Pulchre in pace collecta.	Plebs illius sapiēs
Plebaliter gloria perfecta.	plebem suam erudit. Et Luce. j. Ad dandam scientiam salutis plebi eius in remissionem peccatorum eorum. Item ista ēst plebs ad quam erecta moraliter salicet ipsum deum orando pl. Dilectum eum bepecabuntur omnes electi plebis. Item ista ēst plebs a deo protecta viriliter. pl. Dominus fortitudo plebis sue et protector saluationū. Item ista ēst plebs gaudio confecta perenniter pl. Plebs tua benedicitur in te. Et Romano xv. Letamini gentes cum plebe eius. Item ista ēst plebs bonore protecta seu per deum electa solenniter. quia scilicet de plebe istorum electi dñi principes et prelati pl. Exaltau electū de plebe mea Et Exod. xviij. Prouide ebi de omni plebe viros potentes timentes deum. in quibus sit veritas. et qui oderint auaritiam et constituc eos tribunos et centuriones &. Item ēst ista plebs a culpis electa seu purgata scz aliter. quia scilicet deus omnes culpas ipsorum remittit. Pl. Remisisti iniquitatem plebis tue. et operuisti omnia peccata eorum. Item ēst ista plebs laudib⁹ adiecta vocaliter. q.d. ista sc vocat laudibus diuinis. Luce. xviij. Omnis plebs vidē vedit laudē deo. Ité ēst ista plebs in pace collecta vñ dicit

Pla. Loquit pacem in plebem suā. Item illa ē plebs in gratia gloria nouiter qui sibi dr De. ij. Deus dat ē ad ministrat. hanc ad resurrectionem gaudij ē gloriam plebis sue israel. Parce ergo q̄ talis gēs pōt dici plebs nisi in bo mine gratie. Secūdo dico q̄ est plebs subdita boīm vocatos seu pauper miserie. Ille dr possum sua lapi. sibus a plebe imunda. i. pura. i. a pauperie ē miseria si cut locus sibi dr aut de puer. xvi. Et nota q̄ plebs pauper rum ē simplicū. ā tyrannis solet deglutiri. ā peccatis ne bis credi. ā cunctis solet contemni. Et ideo iste exaudiat. Sic plebes ecclie plebes a crudelibus defendantur ter conculcatur. Ois ille sunt de gradus de quib⁹ dr Ezech. xxxiiij. plebem meā sicut ouis pascis. Ouem. i. typum tenebat ille condebitis. De quo dr. j. Macha. xv. Q̄ ipse cepit irritare plebē ē conculcare iudeam. Item ille a paganis⁹ crudeliter. Paulentes ille ē vocati vim tenentes plebē ē simpli ces crudire. vñ Esth. v. Stantes loquimur in templo ple bi. Et Esth. viij. Et quis ē in vobis sermo exhortatōis ad plebem dicite. Item ille a potentibus enutriūtur. i. enutri ri debent. q̄ dicūtur. vñ Esth. p. de occidendo enutriendo q̄ fuit vir religiosus ac timens deū. fuisse dis mōnias matres plebe. Item ille a deo seu a summo⁹ iu dice primo. i. plebes ē pauper a deo ē a fauoris fouētur ē sustinētur. ē a periculis liberant. ē similiter ad celestia sub leuant. Ec. Non repellet deus plebē suā ē hereditati suos nō derelinquet. Et ille conseruant dñs capitanei plebis suę. eruditur recab ē herabit dr. Reth. ij. Non repellit dñs plebem suā. imo visitabit ē facit redemptionē plē bis sue. Lu. j. Parce ergo q̄ plebes sūdita boīm miseri. rum. Tertio dico q̄ ē plebs perdita boīm peccatos. Et ille peccto nō sunt plebs dñi ē diaboli. vñ dñs dicat pec cibus illud Ro. ix. Non plebs mea vos. Et nota q̄ plebs malop. Faciliter ad malū potest. Crudeliter bonis adhe rent. Prouidēter pauper aspernat. Similiter in penis se solat. Sico igit q̄ plebs malop cōtrahit ad malū valde facilitet. vñ Esth. vj. di. Q̄ sterrerunt quidā ē clamide rūt plebem ē seniores in sophania. ē rapientes eū adduxe runt in ciuitā. Item talis plebs aduersat bonis crudeliter et maxime pauperes. vñ de aplis dicit Act. xvj. Q̄ cōcur rit plebs aduersus eos. Sequit. Et ei plagas multas ipo faciūt mittere eos in carcere. Item talis plebs aspnat in fino. peccatores quia peccto sunt dampnati in ge. de lesto Non sunt alpostoli boīm et diabolo plebis. Dololat pe nas similiter sq̄ in inferno. Th. j. Reg. vj. dicit. Q̄ deus p. cussit quinquagintā mīa plebis. Et sic ergo patet q̄ si cui pena regitur plebs plus quam de⁹ abundat. Pietas sub diti quam mīdus odiolit. Plebs indita quā de⁹ custo. dit seu plubit sq̄ ei bono. Sufficit. Dicit infra vbi pplus.

Plenitudo. Sunt valde pauce auctoritates.
Et ideo vide infra de replet⁹. Et infra de Replere. Et supra de adimplere et de Implere.

Plorare. Multa supra dicta sunt nulla de lachry mis: de flentib⁹ ducitur. ē de planctu ē quia omnes ad plorandū excitari notandus est q̄ bō quāq̄ plorat Et primo dolore. Et ex dolore cordis. Et ex passione dolorose. Et ex tristitia seruore. Et ex delectatione mercede. Et ex timore pallore. Et ex gaudio horore.

Dico ergo q̄ bonus debet plora re et ex dolore cordis ex quo sic plo rant penitētes. Vñ Hiere. plorā. Contrita et mesta per afflictus lenitb⁹ planctus absorbet. Unde et desolatione ciuitatis eius dicitur Esec. xxvij. Plorabūt te in amaritudine tua et ploratu amarissimo quia sic offendim⁹ ciuita tem sic nostre esse q̄ vicia desolatum: ipsam debem⁹ plo rare ē continue et amaritudinem lamētare. Item bonus q̄ bonus plorat ex dilectiōis ardore. Et sic dauid ē io nathas q̄ se sup amorem mulierū amabant: ofi ab inuicē recedere nolunt q̄ amore flentes sicut habet. j. Reg. xx. Et sic etiam dicit Deu. xxj. Q̄ raguel dicitur⁹ est bo. bum iuuenē ne mitte se cū lachrymis super collum e⁹ plo rans. Item plorat bonus ex dolore cōpassionis. Bonus ēst naturaliter est animal fibile. et non ēst in suis imo ei am in alienis miserijs solet plorare. Ec. j. Mach. ij. Quis dabit capiti meo aquam et oculis meis fontem lachryma rum et plorabo die ac nocte interfectos pplum meū. Et Eccl xxvij. dr. Fili sup mortuū plora lachrymas ē sicut pa tiens incipit plorare. Ista vero cōpassio dicitur esse pia mortis pi. Unia enī cum ē eo⁹ p̄ mortē vñi in plorare incipit ē signa cōpassionis eius videbis. ē cui⁹ pcibꝰ p cucurrendo aliqñ videre cōprobauit. Sic ē nos debem⁹ im. pari exemplo marie. de qua dr Joh. xj. Q̄ ipa vidit ad mo numentū vt plorat. Item plorat bō ex fernore deuotōis Turbet ei calor refolutus pluuia oriente. sic bō ex fernore deuotonis solutus lachrymas effundit pī. Plorem⁹ cōtī bño q̄ sciat nos q̄ ipe est dñs de⁹ noster. nos aūt pplus e⁹. ē oues pascue eius. Debem⁹ ergo plorāt p pietāt relationē. p pīs misere plongationē. p pīe offensē tē ergo sic ē ergo alios exhortatione. Et sic plorabāt illi de quib⁹ dr Joel ij. Inter vestibulū ē altare ploratūr sacerdotes ministri dñi dicētes. Parce dñe parce pplo tuo. Item plorat bono et merore desolatiōis. Et sic plorat puer qñ natus plentiōe miserū ad qui mirat Sapie. vij. Primo vocem emisi plo rans. Sic ēnī plorāt beātus de miserijs ē desolationib⁹ hu. dano mūdi. Unde ipe dicit aplis Joh. xvi. Amē amē dico vo bis q̄ plorabitis ē flebitis vos. Mundus aūt vestra vertet in gaudiū. Item plorat bō ex inopia simulatōis. Et sic plō rāt hypocrite. pīdones ē falli amici. d. fingūt se plorantes vel p pena ē penitentia vel p passione patiūtur. Sic ēnī plo rabat ille ysmael vt magis alios ē occideret. quod ē fact. Hiere. xli. Egressus ysmael i occursū eop in medio ē plorās ibat. Item plorat bono ex desperatione bonoꝝ. Et sic ppheta plorat damnati. Et de hoc dicit Jacobi. v. Agite ē hunc nūdes plorate ē vlulate in miserijs vestris q̄ cue niunt vob⁹. Et sic patet quō plorare cōuenit boni multis modis. Vide supra in multis ploratus ē.

Pluere. Pluuia. Nota q̄ pluuia ēst in. ppio frigida ē humida surssū in medio aeris intrinsecus generata. Primo in nube eplon frigiditate congelata ē rarefacta ē actione calloris plu uia resoluta. Et possum⁹ notare q̄ pluuia sm suas varias qualitates potest significare varia ē diuersa in bono. sic ē et in malo. Et ideo possumus notare q̄ inuenit. l.

	Sugtio.		Mirabilis.
Pluuia	Interior	que est	Laudabilis.
	Exterior		Laudabilis.
	Inferior		Damnabilis.

Prima pluuia est valde gloriosa. Pluuia gloriosa si
Secūda pluuia est valde virtuosa. gnat diuine plenci
Tercia pluuia est valde viciosa. tudinem. Et de
Quarta pluuia est valde vitiosa. ista dicit ps. Ec
scendet sicut pluuia in vellus. ē sicut stillicidia stillantia sp per terram. Pluuia virtuosa seu fructuosa signat diuinā gra tie irrigationē. Et de ista dicit Deut. xj. Q̄ deus tribꝰ plu uiam terre vestre reddet ē serotinū pluuia vicios signat mūdane glie fascinationē. Et de hac dr Eccl. xl. Sobe mūs stop ēst fluuius siccabusq. ē sicut torrētis magnꝰ in plu uia plenitudine. Pluuia vero vitiosa signat mundi ē affec ni tribulationē. Et de hac dr in ps. Pedisti pluuiā vocum grauitatem igne cōburentē in terra ipop. De ista ergo plu uia quadruplici aliquid est dicēdū. Dico ergo primo q̄ pluuia sapies ē mirabilis. Sicut ēnī vidim⁹ q̄ pluuia a se pientibus dr nisi. in nubib⁹ generat. ē terra incorpat. Et sic terra per ipsam rigat ē multi pulcher fecundat. ē aeris siccitas per ipsius irriguum compat. Sic vere filius dei de surssum a patre luminum nobis est descendisse. de nubibus. l. de virginis materia pura vi sorbens ē trahens ad humanita tem sum principium assumpsisse cum terra. id est cū hu. mana natura per incarnationem incorporando fuisse. et ip sam mirabiliter doctrinis et gratia irrigasse. et vberitate bonop. operū fecundasse. Et hoc est qd dr Ma. de. Rorate celi desup ē nubes pluant iustū. aperiat terra ē germinet sal uatorē. Sicut ēnī finxerūt fabule poetarū. Q̄ iupiter sim⁹ deop amauit quandā virginē. l. dānen filiā regis aceris si ties nō comode posset loqui cum in quadā turri clausa mi sitissime seruaret. mutauit se iupiter i pluuiā auream. ē desup recidit in gremiū virginis ē eā impregnauit. ex quem multe fabulose in ea generauit. d. postea pregnes serpētē q̄ cōmutabat bestias in lapides occidit. ē de marina belua andromadā patriam motu concitatā strenuissime

liberauit. Sic vere dauid fuit nō loquēdo fabulariter ē spiritualiter. Ipse enī ē interp̄ inuite pater. i. ois filius ē deus deoꝝ ⁊ rex magn⁹ sup omēs deos. nunq̄ virgā sceptrū regis acutū. i. aīa virginē de genere dauid regis fuisse dicit. ⁊ vt ei le posset cōiūgere in pluuia ascendit in nubē. i. descendit in aīa beatā incarnādā in grēiū virginis sine viri semine ad modū pluuie stillātis. Et sic orta pluuia. i. p̄sona filij dei nō de incarnata. ⁊ de illa virgine. i. de hac filio ⁊ de maria nat⁹ fuit p̄ceps mōtes ferēnus. i. genet⁹ est filius dicentes⁹ qui tande in filio crucis gregem serpentē antiquū. i. luciferū qui boies p̄cipitat in lapidē. i. quantū. i. ipos faciebat duros ⁊ indomitos. ⁊ in ipo malicie obstinatos vincit ⁊ fugat. ⁊ virginē andromedā. i. humanā naturā morti ppetue p̄destinatā. ⁊ ma no soluit. i. a p̄dict demonis seruitute liberauit. Et ideo bonitate ⁊ clemētiā pluuia admiranda ipse fecit ⁊ pepulit. Job. xxxvii. dicendo. Quis dabit inquit vehemētissimo ymbri cursum vt placet sue terrā abūdāter irriget ⁊ deferto vbi nullus mortalis cōmorat. vt implet inuiā ⁊ desolatā. ⁊ predu. ceret herbas virētes. Quis ē pluuie pater. ⁊ q̄s genuit stillas rorist. Sic ē dicere. Diffic ilia sunt valde mirabilia. q̄ prudētibus inscrutabilia. quō ille ymber vbera ourium cō. mutis nature plat ⁊ celestē dat sue terrā. i. super virgine. ubi q̄ vir semine. q̄ quide virgo fuit quodāmodo inculta. ⁊ a nullo mortali penetrata. Et quō sic celestēdo inuia ⁊ desolata. i. humanā naturā vitia ⁊ gra. nis implauit. ⁊ herbis virentibus. i. bonis opibus fecūda uit. Quis ē ergo pluuie pr. ⁊ q̄s stillē. i. rores. Sēcī hec intelligere difficillimū ⁊ penitus cognoscere. Patet ē q̄ ē pluuia superior. q̄ ē mirabilis. Secūdo dico q̄ ē pluuia inferior. q̄ ē laudabilis. Et ita per pluuias p̄t intelligi omēs gutte ⁊ gre q̄ mente habet spūaliter irrigare. Dē ē ista pluuia vanit⁹ ē sapiēs. Sic proverbio dicitur gta. q. sicut de. Paco. i. Dñe datū optimū ⁊ oē donū perfectū de. sursum est descēdens a patre luminū. Et ideo bonitate ⁊ pluuia minue gratie p̄t exponi illud Ezech. i. vbi dicitur q̄ ipe vidit quasi spēm ignis splendentis. ⁊ quasi aspectū arc⁹ cum fuerat in nube in die pluuie. Dī nota q̄ per illos quatuor propriatos pluuie materialis potest quadruplex pluuia spūalis designari. Pluuia ergo habet sex

Feces emundare.	Sic vere pluuia grauatā crā ife
Aerem serenare.	be⁹ emundat ⁊ purificat p pluui
Aridam humectare.	am cōpunctiōis. Ignis. Serenat
Sterilia fecūdare.	⁊ clarificat p pluuia deuotionis,
Spēdentia.	humectat ⁊ mollificat p pluuiā cōpassio.
nis. Arcus.	Fecūdat ⁊ roborat per pluuiā meritoꝝ. Ha
be. Probat cōpunctionē ardor depurātis⁹. Ignis inquit,	
qui ex pumice metalla. Probat deuotionē fulgor illustris	
eius⁹. Spēdentia inquit. Probat oratiōnē rigor cōplacē	
tis⁹. Arc⁹ inde ē q̄ ex eo deus fecit Probat meritoꝝ bu	
mor irriguus⁹. Nubes q̄. i. refrigerat ⁊ terrā fecūdat. Sī	

milis ē nom̄ pluuie.	Dico ergo q̄ ē pluuia cōpassio
Mundificans.	nis mūdificatiuia. Et ista na
Clarificatiua.	tat̄ pergit. q. d. q̄ feruens cō
Mollificatiua.	punctio ⁊ pluuia lacrymarum in
Roborans.	mūdificat corda et peccata cum

fumit sicut ignis consumit rubiginē ⁊ purgat metalla. Pluuia sicut pluuia tollit feces et plateas mundat sic pluuia lacrymarū confessionis purificat et fecēs peccatorū suoꝝ. Ideo ne ille ignis et ne ista pluuia p̄t exponi in bono illud Psal. Pedes pluuiā cōtra in grandinē ignē comburētem in terra ipoꝝ. Ignis enī feruens cōpunctionis parit ē pluuie lachrymas. Dicit enī philosophus q̄ ex calore ignis et frigore in aere fugiunt nubē humidam cōpactam et opacā sub qua radius fortiter reflectens et ibi in medio interstitio aeris et loci frigiditate gelatā et cōpactam facit in illam fortiter agere et ignis enī calor materiā generare. Et sic ille nubes ignem resolutā et conuersā in pluuiā ad terram fecūdandā deiect⁹ effluat. Et inde ē q̄ post magnū et fulgurantem calorē grandis pluuia sequit. ⁊ ex hīs pōt nimirū adaptari omnis ista pluuia q̄ nubes efflat et in sanguis pluere dicitur. Sic vere spūualiter loquēdo nubes ē simplicit⁹ dicenda. Sic vere spūualiter loquēdo nubes ē confessio peccatoꝝ ē q̄q; multū humida q̄ carnalitatē multū compacta q̄ pertinacem: multuq; opaca p ignorātiā obscurata. ⁊ multū reflexiua calorē solaris dei inspirātis dei p obstinatiōis tumiā ⁊ fo. ditatem. Verbū q̄q; ē q̄ sol iusticie venit. vbi fomes obstacula inuenit. ibi sunt impetus radios gratie sue q̄ bonā inspirationē. ⁊ ibi fortiores calores generat p feruētē pinitentiā. et sic nubē illā dissolut. ⁊ liquefacit q̄ fletibile cōpunctionē. ⁊ plasmā spūualē emittit q̄ fletū et lachrymationē. ⁊ ita terra. i. aīa ꝙ prius fuerat mutier vacua facilius p virtutē confessionis. Et ita videt lachrymā pluuia. Job. v. vbi dī. Qui dat pluuiā sup faciē terre ⁊ irrigat aquis vniuersa. Qui ponit humiles in sublime et merētes erigit ad salutē. Ista autē pluuia q̄q; effluat sanguinea. in fine ipam continet vinosā rubedinē sāg. rubea. Lu. xxij. Factꝰ ē sudor eius sicut gutte sanguinis. Ista ē ergo pluuia cōpūctionis mixta lachrymis.

Secūdo dico q̄ ē pluuia deuotionis illuminatiue. ⁊ hoc videt ē dī Ezechielis. Quia sicut pluuia solet aerem sereni. ē dare. ita deuotio solet aiā vitijs sedare. gratiā ingenerare. et sicut cōpunctionē adiuuare. sicut dicit Ysaias⁹. Sic vere pluuia sacre scripture. aerē. i. aīe sic deuotē illuminat. et serenat. vitijs fugit et claritia. illuminat aīa solat. gratiā. ē. i. simplices ⁊ gratie et virtutes ingenerat. et siccos ⁊ infructuosos indeuotos. tribulatos et negligentes adiuuat ⁊ plorat. Et ꝙ tali pluuia deuotionis illuminatiue dī Ecclesiastici. xxxiij. Cōsolatio in pluuia deuotis mei. sicut et vos eloquii mei Et Esa. j. Et in nube ante splendet in eis. Per nubē vero pōt intelligi sacra scriptura. q̄ splendere effici mediante fide. Justa illud p. Exodi. nubes ab oriente surgere fulgura in pluuiā fecit. Qui p̄dicatores de scriptura sua. Vnde ē sicut dicentes et p̄dicantes q̄ p̄dictā pluuiā docenti ⁊ sic nobis emittit. et vitijs fugit de ibi mittit. ⁊ fugit ignit et expellit. Quia dedit videat timētes se ecclia q̄ Esa. v. sunt ⁊ vanes sua. Hec pluuia nō fecūdat. et siccitat sup eā vitijs et spinet⁹ nubil⁹ mūdi. de desup ne pluat sup eā vnbre. Quia pauidabit bodie vinea ecclie nō ē q̄ pater p debitā correctionē. nō ē q̄ fodiat terrā carnis sue p pniam et afflictionē. non ē ibi rubes. id ē bonos vel p̄dicatores qui pluat p doctrinā ⁊ exēplū dimittēs. Et ideo patet ista vinea ē bodie vepabus et spinis. id ē malis subiacendis⁹ et peccatis plena ⁊ vepa ta. iij. Regū. xvij. Siccamo ē torrens. non ē pluerat ēbo sup terrā. Sic ergo patet q̄ ē pluuia illuminatiua illuminatiua. Secūdo dico q̄ ē pluuia cōpassiua mollificatiua. Pluuia ē que terrā qua irrigat facit molliri significat virtutē piectus ⁊ cōpassionis. que mentes facit ē mitem. misericordē et alienis miserijs facile penetrabilem. mollem. quod ostendit in nomine arcus celestis. quod ē signum suum pluuie. ⁊ federis inter deus ⁊ terrā. et qd̄ hō figuram carnis concauā ⁊ plicatas. Quia patet pietatis compassio pluuia clementiae ⁊ benefactoꝝ exhibet. quam cum homine ⁊ bestia ē deo accordat ⁊ cōfederat. ⁊ ad ip. uenēdū alios misericorditer se applicat et inclinat. Arc⁹ inquit. Et ideo Gen. ix. dicit. Arcū meū ponā in nubibus. Et ita Eccl. xxxvij. Speciosa ē misericordia tēporis in tpe tribulationis. sicut pluuia in tpe siccitatis. Ista ē ita pluuia de qua ti Mat. v. Qui patet sole suū facit oriri sup bonos ⁊ malos et pluit sup iustos ⁊ iniustos. Et ꝙ istis crastinū Ecclesiastici. Pluuie benedictionis erūt. Ista ē ergo pluuia cōpassionis mollificatiua. Tertio dico q̄ ē pluuia de vmbris ⁊ refrigeratiua. Et hoc ēdē dī. In nube. Quia sic sicut nubes ardorē ignis refrigerat. sic dulcis amie compat. et pluuia terrā quam tangit rorificat et fecundat. Sic vere deuotio qui more pluuie nobis a superiori mūdi solet ardorē tentationis refrigerare. sicut. ē. deuotionis habet tollere ⁊ tempare. et terrā. i. animā de nis ⁊ grauis fecūdare. Ꝑ de tali pluuia et de illa nube. d Ecclesiastici. Rara erit nubes post pluuiam. Ista ē enim pluuia de celo veniens. Unde dicitur Genesis. vi. Terram ad quam ingrediemini possidendam de celo expectat pluuiam. Et nota q̄ ista pluuia fluere. dicitur. Fecūdat. Fecūdat. Fluuie bic vitam gratie continuando et augmentando. Et de hoc Esaie. xliij. Plauerunt prīs quam pluuia ueniret. Item delectat celestis gustādo et fruendo ꝑ. Pluuias manna ad manducandū. Item fecūdat fructus bonoꝝ operis in alia producendo. ⁊ sanctos bonis in ecclia gre.

rando ꝛ condimẽdo. Ram congr̃ pluuiolo generant ꝛ multiplicant apꝫ. ꝛ ccessꝰ ꝙ ipe locus ꝙor ꝺesertum homo ꝺ mutetur. Ideꝫ cũ ꝺ apꝫ pluuiolum ꝺligit ꝙ pluuiolo ꝙmagis crescam. Quia ꝙcto pluuia ne nominat ꝛ gre q̃ in locis vbi in religione abundat apꝫ. i. viros plenos multiplicat. ꝛ herbas. i. cetera ꝛ bona ope. ra generare ꝛ augmẽtat. ꝛ. Reg. xvij. Pluuia generat herbã. Et illa multiplicato apꝫ q̃ dam pluuiã. i. illa predicatio virop plenop ꝙ bonitatẽ figurata fuit ꝺ fabulo poetis. Dicũt eñ dicunt fabule poetaꝝ. Post diluuiũ cum pauci essent homines sup terrã. ꝛ milit quãdã pluuiã in terram. ꝛc qua natus fuit quidam populꝰ ꝙ dicitur fuit popul⁹ lineꝰ carctaꝝ. Qui ꝙ tanto vicit ꝛc pluuia non ꝙ in quendam summa siccitate ꝛc fungo terre seu ꝛc clarissimo qui ꝛc qua ꝺam pluuia gutturis fuerunt nutriti. ꝛ a fame ꝛ omnino pcussi liberati. Quia ꝙ cui dubio charissimi pluuia ꝙcessus in arcta ꝛ ocos populos influit. ꝛ ubi carctaꝝ ad ꝺuoles fuit talentis earum bonis quent generat ꝛ pduc. cit. Et ꝺ virtute generatiua ꝛ plãctiua ipius pluuie ꝺicit Zach. xvij. Et ambulabunt in viis ꝺ mandatis meis ꝺabo vobis pluuias tpibus suis. Sed ꝙ ꝺebito multe sunt sterilitates terre egypti in qua nisi cadit pluuia quia. i. aqua nili singulis annis recidentis irrigat terã terrã. Quoꝝ ꝛc ꝺ ei sunt qui pluuia celestis ꝛ ꝺuotionis ꝛ gre nisi irriguntur ꝺ aqua ꝺuinitatis terrestris. i. ꝺuotia nisi ꝺant ꝙpetuitatis affectionis ꝺ ꝺant ꝙpetuitatis affectionis ꝺ ꝺant humectant. Quia ipse verificatur illa ꝺ ꝺicto qui maledixit ꝺ mundo mortuꝰ gallice. ꝺ. Reg. i. Mons ꝛc gilboe nec ros ꝛc pluuia veniat sup vos. Et sic ꝙ ꝙ quasi ꝙpter ꝺ est bona pluuia. i. Pluuia ꝺuotionis. Compassionis. Instructionis ꝺ emptionis. Sic ergo pars ꝙ ꝺ est quedam pluuia infernalis. mortis. que ꝺ est ꝺ nabilis. Et ꝺ pluuia quinta significatur.

Tercio dico ꝙ ꝺ est quedam pluuia celestis que ꝺ est nubilis. Et ꝺ pluuia quinta significatur.

Temporalẽ ꝙ ꝺ pertinẽs. Pluuia ꝺ pluuia fluminea. Mobilis ꝺ ꝺ fixa. Secũda ꝺ pluuia grandinea. Criminalem ꝺ quitatem. Tercia ꝺ pluuia sulphurea. Infernalem ꝙ ꝺ mortis. Quarta ꝺ pluuia fulgurea.

Pluuia ergo ꝺ pluuia ꝙperiens ꝙ ꝺ fluminea. Pluuia ꝺ temperata ꝺ vtilis ꝺ ad ꝙ. pcerto quãdo ꝺ ꝺ equitas ꝛ impetus ꝺ ita ꝙ ad modũ fluminis in pcursu ꝺfert. ꝺ ꝛc maxime fluuius ois pluuie ꝛ tunc turbidus ꝛ nocuus. Tunc ꝺ solet flores ꝛ fruct⁹ ꝺ arboꝝ ꝺ corripere ꝛ ꝺ ꝺere. Quia ꝺ ꝺ ne vite ꝛ olim ꝺ ꝺ ꝺ

Misericordiam volo ↄ non sacrificiū z scientiam dei plus q̄ holocausta. Item plus habet actoris de sapiēa. Unus de ppō dicit Matth. xij. Ecce plus q̄ salomon hic. Item plus habet actoris de patiētia seu modestia. Unde Matth. xj. de eo dicit. Ecce plus q̄ ionas hic. Iona ēt inuocat celū. bas. que sc̄s suus ēt pacatus z benigna. Item plus habet actoris de amicitia. Ipse ēt plus actoris amat z plus etiam vult amari. Unde ipse dicit Matth. x. Qui amat patrē suum z matrem plus q̄ me non ēt me dignus. Ipse plus q̄ plus q̄ ratione ad deum creatorem. Quamuis enim q̄ redierit peccat ad infinitum vitiosum. Iustus enim habet suam qualitatem z sibi plus. quia sc̄s in virtutibus z bonis operibus salus plus actoris abundare. Ista enim dicit Matth. v. Nisi abundauerit iustitia vestra plus q̄ scribarū z pharisēorū non intrabitis in regnum celoꝝ. Arbor enim que plus fundat plus fructū. z que multus colit z purgat suo plus p. fecit pollicitus ēt. sc̄s quis plus abūdare fructibus compositus. Sic vere quia iusti sunt plus fundati in fide z in moribus radicati. z ab omni fuplluo p penitentiam z temperātiam plus purgati sunt bonis fructibus. sc̄z virtutibus operib⁹ pus actoris plus repleti. Unde christus dicit agricola vt. pit Joh. xv. Omnem palmitem in me non ferentē fructū tollet eum. z omnem q̄ fert fructū purgabit ut fructum plus afferat. Sic ille plus z ille alia moralia abūdantia z. pulentia possumus notare q̄ iusti. Plus habent

Sapiantie refplendentia.	Iusti ergo plus habent ct.
Reuerentie mentionem.	tatis vel splēdore q̄ motus
Amicitie diligentia.	singit. hoc ēt dicit sc̄ptūra
Efficacie sc̄ pbentia.	cutus Dauid. z Sapientia in
Substantie sc̄ hereditis.	quibus me ēt plus q̄ ille cū

eis viuebatur. Istud ēt ēt vnū plus q̄ homo ēt appendam. q̄ dicit Ecclī. vj. Hoc alie plus habet creatio z sapientia q̄ virtutē habet possessori suo. Item plus habent actoris de timore qui mēte corrigit simplex. sc̄z illo qui dicit. Necnic. vij. q̄ Ananias erat qualiter verax. z omnia deum plus actoris videbat. Istud ēt animum plus quo corrigit mens humana. sc̄z timor dei. Sicut dicit Petr. xvij. Plus placet exercitio blanda apud gentem q̄ctum placet apud filium. Item istū habent plus amicitia qui mentes erigit. sc̄z in primum z in deum. Unde dominus facit quēlibet de illo qui paterā mihi plus bonum. q̄ sc̄s ipse merito plus diligit. Luc. vij. Quis ergo inquit eum plus diligit. Et illuc q̄ cui plus dimisit. Et reuera deum plus q̄ semetip̄m diligere a quo sciat? non z plura recepturos z recepisse. Sic ēt malitie grauā in pēa z gloriā in futuro. Plus habet ēt ēt mēb⁹ q̄ pauperibus. Et ideo ipm plus diligere tenent. Quis ipe de malitia possit dicere illud. q. Cap. q. Licet plus vos diligam minꝰ diligar. Joh. xvij. Si non iohannes diligis me plus his. Pēt ille plus habet dulcedinē q̄ sua potiorē. z dulcedinē ille sc̄z potiorē in digitis. Ut de ille pl⁹ dicit illud Ecclī. xxxvij. Plus affert populus. q̄ necessē sit. Unde de vidua pauperē suo ere minuta offerente. z nomine in gazophilatium dicit Luc. xxj. q̄ vidua hec plus omnibus misit. Item iusti plus habent pudoris qui sole negligit quia. z. in illi per virtutē humilitatis plus contemnunt scipsos q̄ alios. sicut apls de scipso dicebat. ij. Cor. xj. vt minus sapiēs dicā plus ego. Et dauid etiam de scipso dicebat. ij. Reg. vj. capi. Vilior inquit fiam plus q̄ factus sum. z cum humilis in oculis meis. Patet ergo q̄ ēt vnus plus q̄ pertinet ad iustum vitiosum. Item dico q̄ in scriptura inuenit vnus plus q̄ pertinet ad vitium peccatorem. Unde cum quanto plus viuunt tanto plus peccant. Unde dc. Psal. vj. In meditationibus mis dicit. Cur inquit tanto desiderio appetimus vitam illam in qua quanto plus viuimus tanto plus peccamus. Sunt enim mali similes lecne que quāto plus vixit tanto pl⁹ sterilescit. Sic ēt scriptꝰ multe. ubi pl⁹ infecūdi z sterdes fiūt. Notabis igit de malis q̄ impī

Plus Querit sape q̄ decet.	dico q̄ impī plus sapiē
Plus Cupit cupe q̄ habeat.	sape q̄ decet. Et tamē
Plus Solet spnere q̄ debeat.	Eccli. viij. de q̄ dicit pl⁹
Plus Solet mere q̄ vigeat.	laborauit ad querendū
Plus Vult plangere q̄ valeat	sc̄s secreta dei conuenit.
Plus Vult putrefacere q̄ valeat.	nus inuenit. Ut bene

Plus Solet cadere q̄ redigat. vitat apls ad Rom. xij. Non plus sapē q̄ oportet sapere. sed sapē ad sobrietatem Et Eccli. vij. Non plus sapias q̄ necesse ēt. Item plus capit q̄ habeat. Istud ēt fatui bonis nihil sciunt ēt velle habere plus. Similis ydropico qui quanto plus bibit tanto plus sitit. Et igit enim qui quantoplus de ignis accipit tantoplus crescit. Unde de illo q̄ plus qui non ēt tanti bonum mentis. p quo cognoscunt ei: Matth. v. q̄ arborem sunt q̄ plus essent accepturi. Et eandem ēt rationem attendere ad illos qui colligebant manna. quoꝝ ille q̄ plus fecit non plus habuerunt q̄ alij. sunt dicit Exod. xvj. quia sc̄s in mente tenentes qui modicum plus ceteris colligere. non plus alijs secum portabant. Unde ibidē. Nec qui plus colligit habuit amplius. Item malum plus solet spnere q̄ debeat. sc̄z deum z iudicia sua. Unde de hiemalem dicit ppha. q̄ ipsa stercoris indicia mente plus elisa impia q̄ genera Exo. v. Item ille plus solet mere q̄ ceteri q̄ vigeat. Unde ille ēt ille de quo Eccli. xj. dicit. Ēt bono mutabo egens recognitione plus q̄ alia conuertitur. z ibi dicit plangitur. Item ille plus vult plangere q̄ valeat. Unde Esa. xvj. Sustinuimus super eum moab. super eius ēt valde. superbia eius arrogantia z indignatio eius plus q̄ fortitudo eius. Item plus vult putrefacere q̄ valeat. i. p peccatum luxurie. Unde de mortuo Lazaro dicit Euangelista Euāg. xj. q̄ ipa iam fetere incipere plus q̄ foetor sua. z fornicationem suā sup fornicationē secutus sit ad alienos filios. q̄ huc impudenter. Item ille plus solet cadere q̄ redigat. sc̄z p damnationem eternam. Unde dominus possunt dicere illud Gal. ij. Dominus sumus plus q̄ esse q̄ntus. Sic ergo patet quomodo plus dicitur in de sanctis scripturis sc̄z quantum spectat ad malum impie viuentem. Ad istā debite agentem. Ad bonum eterne mansionem. Sufficiat. Dc de malo. z de pluribus.

Otius. Poculū. Poller.

Et potius poculum z poller pauce sunt auctoritatis. Et loco non placuit. hoc solum adnotare q̄ potius accipit p magis plus. vel amplius. vel etiam quandoq̄ p melius commentatores. Potius enim z melius idem sunt. Unde ergo dr. Poculum ētis vas ēt ad ministrū vinum illi qui potat. Unde de potu. z potare. Pellex aūt grossus similiter bonitas. vigilans ellē. sc̄z in manu. Unde q̄ de manu

pollicer. Pollicitus.

Nota q̄ pollicer idem ēt q̄ p mittere cum certa cautela vel cum pacto. Ēt ad pollicer idem q̄d promittere alicui pactum aut promissa. Sic aut bene suppōnit Deus. j. vbi dicit. Ibi videbit ipse q̄ terram bonam quam sub iuramento pollicitus sum patribus vestris. Hoc loco ergo q̄ triplex ēt pollicitatio. sc̄.

Promerenda.	Prima dei.	Ec⁹ pollicebatur
Adimplenda.	Secūda iusti.	Justus vera.
Percipienda.	Tertia ipi.	Impius falsa.

Primo igit dicimus q̄ pollicitatio dei vera. q̄ ēt promerenda. Constat ēt q̄ deus promisit z pollicitus ēt suis fidelib⁹ omne bonum. Ut nota q̄ ipe pollicitus ēt nobis vicissim.

Equitatis ducem.	Pollicitus hoc fuit humano gene
Veritatis lucem.	ri eum sciuit. sc̄z sapiē
Translationis pacē.	qui se promisit ad nos venturum z
Bereditatis vitam.	nobiscum habitaturus in carne vir
Sublimitatis aulam.	ginis gloriose. Et de hoc potuit exponi illud. ij. Paral. vij. ca. Oculi pollicitus ēt ut habitaret in caligine. id ēt in vtero virginali. Habet ēt et caligo in circuitu eius. Item pollicitus ēt lucem veritatis. f. certitudinem fidei quam de mihi exclusit Gal. ij. Pollicitationem spōse scripturam p fidem. Item pollicitus ēt pacem tranquillitatis. Unde Esaie xxvij. Dedit illis pacē sicut pollicitus ēt. Item pollicet suis vitam eternā beatitudinis. sc̄z eternam gaudiorum patrie. Deut. xxvj. Introducēs filios israel in terram quam pollicitus eis. Item pollicet eternam sedem sublimitatis. seu dignitatis z eternitatis regnum z gloriam patrie. j. Paral. vij. Sufficiebat eloquium regni tui sicut pollicitus fuit vt z sibi dicat quilibet illud Josue xxiij. Ea ergo mihi montem illum sicut pollicitus eis. Ista ēt ergo pollicitatio dei que ēt promerenda.

Quia scy vobis illa vobis pollicitor sub cōditione. si scy ve bro modo non habuerim? erga ipm si nō offendamus p peccatū qz scy eis pollicitationem bonā polluimus. vñ Deb. xx. Timeam? ḡ frāc nr fidē relicta pollicitatione innoxiū do is regnū sine quibus? alijs ex notis vestis. Ex cōdo dico ḡ est pollicitio adimplēda. Et ista pcepta est illa qđ non iuramus deo z gētib. Quicūq; ergo pollicit fa mus deo fidem ipius fuis apōdo. et vota sibi nos obligan do. z ventos? mūdi z vicios reuocando. z in religōe ei⁹ ea seruari pmittendo. z quicūq; cōtra pmissa nr̄a polli cemur. aliter aliqua pacta iurando. non pcto debem? im plere z sine fraude facere z seruare. Vñ ecc. xxiij. Sacrificiū ex illo impietatis. Unde subdit. non fac. q. d. Christi z vndei z sibi z vicini qđ pollutus es mitte huc mia. Ista est ḡ pollicitio q est adimplēda. s. ea illa que de se est licita z honesta. Tertio dico ḡ est pollicitatio fcā agenda. Cōstat illa q de se est illicita z inhonesta. sicut fuit illa qđ fecit herodes filie Mar. vñ. vñ. qđ ei iurauit eo pollicit⁹ est ei dare quecūq; postulasset. Ipa ve pollu lauit caput iohānis baptiste. Fauna cū pollicitatio sibi im pōsitus fuit reddita. Sicut enī ex lege legim? qui ḡper fatū vota sua deo sacrificantur. z ex misera filia veritas ne mouit sublimem spm. Judic. xj. Fac mihi mihi qđ eḡp pollicit⁹ es. Talia ḡ promissa nō sunt facienda: z si fa cta fuerint nō sunt tenenda. Non est tenet bonū implere malo pollicitatōem qz ex sunt pria bona z pria bonis mo ros. Patet sunt ergo q̄ iuramenta z illicita alijs pollicent z iurant. sicut de raptore dicit Jeh. xvij. Qui cū eo longe fuerit et a disciplina. Sedetur. Deinde pollicit facio q̄ Et sciatur pro qđ in scriptura reperit pollicitatio fcāen da. adimplēda z generalia sufficiat. Unde supra vbi Ju ramentū. vbi pactū. seu pactū. z vbi. promittere ꝛc.

Polluere ¶ Nota ḡ polluere idem ē qđ immū dare. Et ideo ille ipaliter est pollu tus q̄ maxime vicio est subiect⁹. Unde pollumne nota re ḡ in scriptura inueniat pollutio z immundicia.

In ecclia exterius.	Et sic dico ḡ est pollutio exte
In anima interius.	rior z pudorosa. interior z vi
Et in inferno infernus.	osa. pessima: seu infernus z do

lorosa. De exteriori dicit in pl. Deus venerit gētes in he reditatem tuā. pollexerūt templū sanctū tuū. De interiori dicit Leuit. xx. Nō polluatis animas vras. De infernali dicit quilibet pānaro aliud. Amos. vij. Ex in terra pollues morieris. Et Ezech. xij. dicit. Comedent filij israel panem suū pollutū in terra aliena. 2. Esdre⁹ ḡit alijd de tua bus patuit. vbi de pollutōe ecclie. z de pollutōe plena rum. Primo ḡdem dico ḡ ecclia pollutē p scelera suoꝝ fornitor. sicut ēt videmus ḡ fabula ytalū z equos in q̄ bus sunt. s. ytalia. vultē z comedūt z deuorāt: valde sunt fatua z immūda. nō ḡdem ex se nec ex sui natura. s. p eo q̄ ipa ytalia que impinguatur z fabulant. deūt pollutē ex nō sibi pertinentibus suis. Sic de domibus fabulaꝝ ecclie (que erāt a ipo fabulā sunt: z plati eius fabulaꝝ nūcupant Luce. j. Quia ex sui natura se pura z mūda. q̄ ēt mali ecclastica q̄ ibi fabulāt. z impinguāt ibi bona. qđ ēt multiplices fecce vitioꝝ z peccatoꝝ. q̄ scy de facilē et pernitie. hinc ēt q̄ bodie illud fabulū multiplicat ēt pol luti z multis annis inquinati. pl. Polluerūt tabernā culū tuū ꝛc. Et ideo sicut nemo timuit hominē z cuer nam sui qđ vidit ab a vulpe ferocissima z pessima. Sic bodie tenet in multis videt sua ecclia deserere. p eo q̄ vi det ab per multa vulpis zpabolice tot z tantis pollutiōb? plena est. Ipe ēt unus facit bodie sm legē qđ ipse calū. Prohibuit ēt in lege ne aliqđ immūdū tangeret. Unde ait. Quicūq; tetigerit bitumē aut immundum pollucit. Et nō ēt sicut bodie. qđ. Quicūq; tetigerit immūdum immūdum facies Et ergo qđ si mūdissim? z videat totū status ecclastici vt in plurim? pollutū z immūdum. hinc ēt q̄ ipe bodie nō signat tangere nec sibi p amorē adhārere. imo videt ipaliter ab illis abhorrere. Adeo enī in ecclie q̄ ipe ecclie sacer in figura dicebat z pollicēbat suoꝝ. Ecce ego mitto vobis Deus pollū inqt z vidua contribulauerunt apud me. factuaria mea spurcificā. z sabbata mea pollueba. Unde deus accu sauit se se ad effundendū sanguinē sup montes comedē rit in te. Ezech. Unusquisq; i vestri proximi sui vxorē abominationem z fornus nras pollut. z. Maxera accepere in te. viura z usuram accepisti. Et ex hac similitudine q̄ ipa pollutē sunt bodie in ecclia sancta dei. Jhu cū hac ca. pit. s. Pollutōes intēpassiua. q̄ in pupill? z vidua cōmittunt. Jte pollutio matrimonij. q̄ de sacrāmēto fuerat ordinat. Jte pollutio ecclie. q̄ de sacrāmēto fuerat ordinat. Jte pollutio carnalis infectionis. q̄ ibi adulterā adulter z fornus nras pollut. Jte pollutio symonie z ambitōse. q̄ de misera accepērit in se. Jte pol lutio auaricie z cupiditatis. q̄ ibi est viura. Et ideo hu iusmodi pollutōes ꝛc. Et ideo de ipis dicit Ezech. xxij. Prophete eius in medio illi⁹ q̄si lupi rapientes prēdā. Et ideo bo mines

q̄ vnia sunt genera boni. Cerebra hec est dilectio aurea hec est honestas. virgo hec est innocentie puritas. mites hec est clemētia. natura hec est q̄dam cura hec est pia misericordia. hec est benignitas. mansuetudo. ad pena hec est arbor. vel ea hec est radix. et sic de aliis. Talia q̄ poma aspice virginia cordis nostri. pomare. et qui deo rapiat illius virginis. ei alio referunt ad christū. qui sibi illud Cant. v. Veniat dilectus meus in hortum suum. et comedat fructū pomorū suorum. Et ut ipse dicat illud q̄ sequit. ca. vj. Sedendi in eum meum ut valeat poma punicū. et insperet ea. Et ut sponsa. v. per mansiones mala punica. Dens enī libenter solet descendere q̄ sua infundendo. i. ostendo cordibus hūanis. et virtutes sicut ait in cantic. viri isth. ut sic germinēt bonarū cogitationum. et pomi eterni. et optimorū spūaliter odorē. Et ut sic contemplando dicat illud Psal. xv. Iocundi hereditas mea mihi. Et ut sic dicat illud Cant. vij. Dilecta pomia mea mihi. et ut ipsa seruat illi. Vel bona exhibendo. et diffundendo. Talibus p bona exempla. pomis ut sic nutriendo. et odores bone fame aliis diffundendo. ut de nobis dicat illud Job. xx. Exhorruit quasi nauis poma pontica. q̄ sic odorem posse diffundere. vnde et nobis dicit illud Cant. iij. Emittūt mandragore. pudica malos. punicos cum pomo q̄ fructū. Patet ergo q̄ sunt q̄dam poma interiora q̄ sunt bona q̄ fructuosa.

Sicut hec q̄ sunt q̄dam poma exteriora q̄ sunt bonis pernitiosa. Et ista. pariter nihil aliud sūt nisi mala opa et peccata q̄ certe sic poma putrida et corrupta ponit. dominus. Iuxta arbor. nec. e. bonis manducant. in exemplis sunt digna. de quibus dicit Cant. xv. Poma q̄ germinat. supple corruptionem. imitata erit vobis nec edatis ex eis.

Cetera hec q̄ sunt poma exteriora q̄ sunt bonis nociua. Et ista nihil aliud sunt q̄ vitia. q̄ sic nihil vinum et potentias in hoc nihil pernicio abhominor potuit. de quib⁹ in pr. Proferet ērā in pomo⁹ cultodia. Que possunt possent sua de ecclesiastica vanitas? talia tamē poma parū parent. Vnde cuilibet vanū parere dicit illi in meo. ne q̄ nisi sint sanctorū babylonis. Ista poma ista pestilentialia mala me reposuerit. etc. Apocal. xviij. Quia sic etc verificabit illud Eccl. v. Et euentus est verbo terrena. q̄d pomo⁹ arbor⁹ sūt. Pomerii sui vindemiā in qua alia poma crescūt est illud in quo sua fama fuit granditer exaltata. et mori fuisset adiudicata nisi daniel rescindere posuisset. vt habet Dan. xiij. Vnia remora illi q̄ in illo mō q̄ pomerio se delectant. et balneū: periculo frequēs. et mulieribus sepe reposuit. modo pponit aliter tali. p. Falsos iudices vendēdo iustitiā. sub pena. vendi. i. ipse misericordiā habeat aut non. Et q̄ potest de pomis vanis vnā q̄ sunt poma eterna bonis mūdanos. Valt ramē vobis hic addere. q̄ in toto libro in gallia romanos abhorrētes vobis sit mētio de pomario. et extra pomerio. Et q̄ pauci intelligūt. q̄ hoc est. vt. Secundū q̄ in vite mirabile. p̄ pomerio in circuitu muroꝝ erat spūs locus de muris ad edificare. et extra extra muros in circuitu in ipsis valletat aliq̄d edificare: ad finem q̄ infra muros extra esset liber aditus bonis bellatoꝝ. p̄ custodia ciuitatis. Vnde ergo spacii q̄ erat infra ciuitatē vocabat pomerii. Extra vero de nouo erat extra pomerii. sicut patet p̄ textū latinū. vbi agit de materia eorū. Sed de istis nihil ad p̄sens.

Quarto vico q̄ sunt q̄dam poma supina. Et ista ē gaudia p̄sētis. q̄ in ipso vico crescūt. q̄ve ipsis p̄ bona vitam. vel Deus. p̄mij. de talib⁹ pomis dī sic. De pomis celi. et de rore celi. de pomis fructuū terre. et bene de pomis colliū eterno. Cetera bibimolo ioseph. Hec ergo de q̄druplici pomo sufficiant.

Pondus. Et pōdus sit virtus vel virtute cuius vnūquodq; tendit naturali ad certa. possum⁹ nomē q̄ pondus pōt significare illa q̄dtās. et virtus. q̄ quia omia spūa liter iudicantur. et tendit in deū. quia sic vnio est. q̄ le centrum sui. Secundū est ergo q̄ pondus significat illicem. Prudentie maturitatē. Pro q̄ sciat q̄ significat pōdus. Iustitie equitatem. dentie maturitatē. q̄ sic loquere. Cerne virtutem. reo pōderosa nō facile mouetur. Glorie immortalitatem. ur. et in loco in quo ē. Et vbi pōderat. Ec vir prudens pōderosus est et maturus. et in gestu et actu. Ille est cui mouet p leuitatē. imo tarde et de liberate operatur. p prudētie maturitatē. magis est stabilis p̄stantie firmitas. Et ne deo dicat. Esa. xl. Et ipse appēdit montes in pondere. et colles in statera. Et ne deo dicat illud Psal. cxlvij. Qui ponit montes in fortitudine sua accinctus potentia. Et ne deo dicat illud Iob. xxviij. Qui fecit pondus ventis. et aquas appendit in mensura. Et ne deo dicat illud Sapi. xj. Omnia in pondere numero et mensura. Illud ergo pondus prudētie et maturitatis. Quod vico q̄ pondus influit et operatur. Sciat est videm⁹ q̄ pōdus ē illud p̄ q̄d ois ad quem ē. et ibi mē. q̄ ad q̄d tanq̄ valet et q̄ntū valet. q̄ ad q̄d tanq̄ rectū. Sic in actibus ē illa p̄ q̄d ois. q̄monant. et adequant. et p̄ q̄d valet et bonitas boni examinat cognoscit. et pōderat. Idco dicit Eccl. xxj. Molne facere iudicū. id est iudicia in recta in pondere et mensura. Qui est vera mensura q̄ det vnicuiq; iuste p̄ se. alij. p vicinis suis. vnū p̄ omnes. alij p̄ vniuersū. vnū publice alij occulte. Et tales sunt filij dolosi et falsi. vt supra. de eis dicit Prouer. xx. Abominatio ē apud deū pondus. et pōdus. Et vnio vico q̄ est pōdus q̄ est vnitatis. Cum enī et charitas sunt pōdus sic q̄ singulare ferunt in deū. Bellitas vo est pōdus spūale. q̄ bonos nō sinit vocare p̄sumptuosos. nec q̄s sine iuste. nec odiose p̄sumptuosos. Apes est pondus. vel magis sunt pōderose. vides bellue volat. Falsum? enī est ignes nobiles. sunt. q̄ leues sunt. et pōderosissimi. vides in aqua posse? contra naturā alios ignes ad superiū descēdere. Ignis etiā eterni valde est ponderosus: propter sui pōdus ad superiū eius seipsum velociter. Et ignis alcole q̄ magis est spūalis. vbi nō consequi. vult pōderare. Sic est de virginitate de castitate. de fortitudine. et quibusdā. q̄ sic. q̄to sunt pōderosiores. tanto in suo genere sūt meliores. Pōdus est humoris. vt. Ecce. attestat. et vbi illa q̄ magis pōderant. ampli⁹ ascendūt. Hec pondera. dissimilia. q̄to sūt pōderosiora. et bellitatis. et q̄to in vobis p̄speritatis posse? libentius ad seipsum q̄ sui. p̄pij vel ordinē. tendūt. apud deū. et vbi. reperiūt in alios malos. Talis est pōderositas plenitudinem malis. et bonis dicit. q̄ significat. et significat q̄ magis p̄ bellitatē pōderat. in bonū. dicit. q̄ plus abūdat. Et ne illi q̄ pōdere pōt vnio illud Psal. c. Pōdus manū vehemēt. Et Ecc. iij. Cibus nr̄. ante vesperā erit. i. pōdere. Ista est. est cibus sic. pōdus. et bellitas. q̄ sic cibus in pōdere comedit. q̄ sic cū bellitate habet. Illud ē ergo pondus glie et bellitatis. Quarto vico. q̄ est pōdus glie et felicitatis. Pōdus est signat. q̄ significat. et mensurat. Et nemo vl q̄ res malis pōderat. q̄ multū valet. Et ne immittit. et romani imperij. dicebat Quidius. Quasi in terra. q̄ et. pōdera mobis. Sublimes. alios. q̄ quos succedere regi. Cetera. q̄ gloria. vocant. q̄ imperij pōdus habere dicit. eo q̄ ceteris rebus alijs p̄ponderat. et p̄stat. Et sic dicit apostol⁹. ad. ij. Co. iij. Ut p̄ momentanea tribulatione in sublimitate eterni glorie pōdus operari in nobis. Et sic q̄ patet q̄ quadruplex ē bonū pōdus. i. gloria. glie. inflatio. et ponderis. Et vico q̄ in malo significato est q̄druplex

generaliter multum ponderat. Solliat ponderat.
Stipendium ecclesiam. Primum est diuidendum.
Negotium secularium. Secundum est fugiendum.
Flagitium criminalium. Tertium est appellendum.
Supplicium corporalium. Quartum est perferendum.

Loco ergo q̄ est pōdus spatium stipendium. Bona est modi ponderosa sunt & grauia. & de rebus ponderosis & grauibus aggregata. q̄ sic aut oneret fructū. aut metallū. & ideo ita suo pōdere solūt possessores bonorū loco & tempore & aggrauare. & a bonis operibus retardare. Et ideo ista sunt pōdera seu onera terrenoda. Scripto cerui q̄ post suo pondere cornua ipsa ossea omittat. Figuram in exod. j. Regi. xvj. Am pondus pōdere armor. saul ipsa portare libere nō potuit. & ideo ipsa cuncta vomuit. Et sic loquit Esa. xlvj. Onera vra grauia pōdere imposuerūt. nō poterūt saluare portantē. Ite loco q̄ est pōdus secularium negociorū. Vnde est illi viri pōdus graue & difficile ad portandū. Et ideo scribe & volebat mopsus exortare cui dicebat Hiere. xj. Cur impositus pōdus vniuersi populi super me. Vnde & pondus q̄d ponitur. i. insufficientes & simplices facere cadere in peccā. Vnde pōdus videt figurari in fabula poetarū in quadā de que fit mentio in Ouidio. li. xij. fab. vij. q̄ vocabat Cenis vel cenc⁹. q̄ ex femina in virū puersus est. Neptun⁹ illi duo maria q̄ insulas circuit fuā. nauigare cū de femina in virū. & videns sibi tale bonum q̄ nullo ferro penetrat penetrari. quare cū idem cenis q̄dam die haberet bellū in Thessalia neptun⁹ contra centauros qui erant gigantes & erāt medij equi & medij homines. & nullo mō posset eis ferro ledere. mersit eum gigantes ad fundū & super eum arenā ponentes & pgellerūt eū sup eum & ro mansit in parte filua. arbor. nemus. seu ligna q̄ sup ipsum nō facere aggregata. Et ideo tanti pōdus fere nō sustinēs q̄ cenis sub eis mortaliter suffocat⁹. & sic ipm pōdus oppressit & occidit. q̄d ferro occidere nō potuit. Sic & charissimus ipse fit q̄ neptun⁹ rector maris. i. mūdi. Cenis natat homo de femina in virū. & de vite impassibi in pbrum. & hec pōdera in ista. tantūq; sibi dat secularia & vxorem q̄ nulla ferri. nulla pena. nulla tribulatio potest eum separare Job. xlj. Reputabit quasi paleas ferrū. in stipulā ei veri sunt lapides fundę. Et ideo cernuus. i. pronus & pstratus & deiectus & boies q̄ sciam & rōem pene illos nō pōt verbū ps̄alterre. Dicit. j. Declinabūt admirabiles de ps̄alterre nō poterūt. Sed ḡdē pōdo illi gigantes ipsi erāt libi infesta pōdera relinquēs negocios procurāt sibi officia. dignitates. difficia. & interdum negocio oppressit. q̄ oblito exemplo ad mūdi q̄ solicitudine puerile. tua ipm in parū deiciant & psternit. Figura de statua nabuchodonosor. de qua Dan. ij. dicit. Que habebat caput aureū. pectus argenteū. ventrē eneū. pedes ferreū. p eo q̄ in vltima sui ḡre ad modū ferri cuncta fugabat & vincebat. Et tamē dicit ibidē. q̄ lapis de mōte ceciderat q̄ statuā percut & conquassauit similiter sepe fit q̄ ille q̄ a pyrabolo nō vincit. pl⁹ tua mūdi negocia fugat. Ite tales dicit illud Job. xxxix. Pōdus eius ferre nō potest. Pōdus ergo pōdus secularis negocij.

Tercio loco q̄ est pōdus criminalis flagicij rei. Et maxime sunt tria vicia pōderosa. i. Mala pfectio mundicie & accidia. Ista est aggrauāt bolem infer⁹ ad terrā. & ipm impedit ne ad bona opa surgam mouet. Et ideo ps̄alte ap̄lo Rob. xij. deponētes omne pōdus & circūstans nos pccm. Quarto loco q̄ est pōdus corporalis supplicij. Et de isto dicit Mat. xx. Parce illos nobis scelti qui portauimus pōdus diei & estus &c. Vide supra de onere. & gravitate &c.

Ponere Nota q̄ ponere idem est q̄d aliq̄d in alio loco esse vel diligentia collocare. Ponere est & pōnere differūt. q̄ res de qua nō curat fine adhibitis ratiōe in loco ponitur. Sed ea res diligēt & rōnat. ibi ponitur & dicit prudenter & deliberate in loco suo. Ponit etiā ponere p ordinare. p cōstituere. & p fundare. Et ergo b̄ beatissimus Iob de ponere ipsū. quo sc̄s bō vel in loco vel in statu laudabili vel vituperabili a deo collocat. Notandū q̄ vnus modus fuit de bonibus in hac mūdi domo. sicut artifex de lapidib⁹ in edificio. Artifex eīm lapides eligit seu nō. seu pro posse in vno loco & in diuersis. q̄ sic diuersimode ponūtur locantur atq; ponūtur. Et inde est q̄ idam ponūtur in alto. idam in imo. idam extorus. idā intus⁹ idam in loco honorabili. idam in loco vituperabili. Sic & nos vna eadē diuersimode bones ponit. quoq; in diuersis locis & statib⁹ sm̄ suo merita sucut. sunt. colloc. & ordinat.

Quidā est ponit. Vnde michias corpla diuersi.
Ite ordinat. modo ordinatus in corpe & locatus dicitur. & Cornelius.
Quidam in merore. ca. Et bene potuit membra
Quidam in tristicia. vniuersa coram in corpore sicut volui. Erant. Ergo possumus notare q̄ homines diuersimode ponūtur et constituūtur. vici. Quidā in pene asperitate. Quidā in patientie solidate. Quidam in indignitie calumniate. Quidā in affluentie. desperate. Quidam in cruditate inhumanitatis. Quidā in cōfidentie securitate. Quidā in diligentie sedulitate. Quidā i eloquitie vilitate. Quidā in pbitie accreditate. Quidā in ordinatione. Quidā in celsitate. Quidā in pbitie

noli ad faciendū tibi z subditis tuis pontē trāsitū q̄ quātucūq; trāseāt violentā rapinā huius mūdi. Ois q̄ pōtifex dicit Dicero sup illud apli. Qui epūs desiderat &c. q̄ vita debet esse pōtificis pōtificis. q̄ gelasius constituit q̄ ut q̄ tō num sit cardinalis subdatur. Gregorius enī dicit sup Ezech. vij Ut duo debāt esse pōtifices opa &c. Ite debet esse eminentes in imperio. Et illud notat in nōie cardinis. q̄ dicit q̄ sicut ille stans. q̄ sic pōtifex sit dignitate z bonore alios attendo. Ite est gemmarū sol z aure lunā. et duo quā te subditos. De pastore enī dicit Job. q. q̄ aute quos vadit z regnitur cū. Et q. Pastor erit, dicit. q̄ sollicitus lenire z veniens iudex eis que peperant violata pōtifex. Ite te, bene dic precedentes in labore nāe. Et hoc ostendit in nōie q̄ pōtifex quasi pre alios salcens. q̄ sic ad ēmū pōnit ali os p bona exēpla pcedere. z pre alijs ardere. z pre alijs lucere z vniuersis iudicādis q̄ p̄ceperāt

habemus ergo pōtificem magnum qui penetrauit celos. audiamus fingit fuisse quidam gigas q̄ vsq; ad celum attingebat: q̄ alia humeris sustinebat. Veritatem cum ascendere ad quaddā pedū altitudinē dicebat. celū pertendit. q̄ sic bercules (vt fingit) celū pertigit loco ablantis. q̄ humeris sua sustinuit. q̄ nudē (vt aiūt) in lydos celestia mutauit. Sic vbi aliud fuit nisi q̄ stolidus q̄ fuit. altercatione hac. q̄ de celo et celi fabricatore tractauit. bercules fuit. celum sua fortitudine dirimit. q̄ sic vterq; celū sustinere fuit. Sic pastor dominus celestis magni? q. ipse q̄ celū et celestia moderat q̄ de mūdo illo necessit. loco sui beatitudinis id est qualibet boni pulcris subliuat. q̄ sui celi q̄ celestiū conspectum ponit. Et ideo ascendit celi p̄ palpitationē debet mergere. q̄ celū et celestia in sua mente gerere. q̄ potest. vt sic dicat illud Esa. li. Celi mihi sedes est terra autē scabellū pedū meorū. Et sic dicit Hieron. vii. Talentū plumbi mittebat qui celestia in terra sedia magnificabat in celo. Celi est contra multos q̄ putarent nō habere celi scientiā. q̄ in terrestribus. nō in celo q̄ in mūdo. nō ad celestia intenti. q̄ ad mūdi pertinent. Et ideo contra tales loquit Hieron. q̄ de pulueribus ad Eugenū dicens. Quid inquit celesti mihi mare? quando saluare. Obstruxit nos est gradus ferreus animus in se. sedet gemit. q̄ vita ymbra lingua magniloqua q̄ manus edacis. formis multis q̄ sor? mali? vanis? grauis q̄ actus leuis. Caput cani. q̄ os vanis facies rugis. q̄ lingua magnis. ingens auctoritas. q̄ nulla fiducia. Nō sic dominus. nō sine in terra. q̄ in celo. non intrauit. q̄ sapientia. nō in terreno. q̄ in terra. q̄ in celo non intrauit. q̄ sapientia. nō in terreno. q̄ in terra. q̄ in celo.

dpē in malo. Et sic possum⁹ scire q̄ multi sunt populi mortui ofiegia. multe gentes sunt iniquoꝝ q̄ntū ad. ip̄m sine caritate mīdi inuenitur vel aliquando inue. t̄ horū populi monstruosi. Dant ex eis quidam nomē Magni sunt populi gygantū. Patet. sicut pplis pigmeo rū. Cum sint pplis arabie? Immundi sicut pplis gerā mantū. Nudi t̄ crudi sunt pplis gafaphārū. Cor sunt po. pulus cynocepā. q̄ ex visu oculi est petitus. Curti sunt po. pulus blemmoꝝ. q̄ ex capite curti. Cū sicut pplis trogodi tarū. Scire cheritismus q̄ duo pplis mōstruoꝝ intelligi pte monstruosi pplis petēdi. q̄ ex sunt ab in corpibus ded et anis t̄ in modo? monstruosi. Et ideo dico q̄ est pplus Gigantoꝝ. Populꝰ signabilis significat p gy
Pigmeorum. gantes. q̄ alios in altitudine ex
Cynocepalorum. cedūt. ita q̄ pre corpis potēti
Arimaspeorum. tia deos t̄ homines contēnebant. p
Cyclopum. per q̄d Iupiter eos vocat deos
Blemiorum. fulminasse t̄ eos potentia tapal.
Makrocolorum. se. Sic facit supbi. Et ideo Ie
Crudelis t̄ efferor⁹. pater. i. mundus pater. Cum deos
in morte fulminat t̄ eos qualiter t̄ eternaliē eorumpit de
finit et mortuat. Patet. q̄. Nō sicut gygantes à principio
fuerūt magna fabrica bellī nō bene cogit dīc. Et illis dici
tur Psal. c. Populꝰ durꝰ exercitus eo. Et Hiere. xiij. dici
tur. Populꝰ q̄ ab aperto? pcare fuerunt. Et ii. Regum
xij. Adhuc pplis inuitabat in gaddis. Populꝰ ignauus
significat q̄ pigneos q̄ ita sunt qui t̄ debiles q̄ nunq̄ pōt
ēe grauis? ecclesiabare. significātes ignauos imbecilles t̄ in
firmos. q̄ nullam bñt cautā in mentibus nec vllam bñt vir
tutem t̄ potentiā resistendi. pro symboli tentādēs sino sp
patiūt romanos p cinodā impōsitōes. De q̄bus dicitur
Mac. viij. Custos fuit t̄ grandia t̄ pplus parꝰ in medio
eoꝝ: t̄ ipsi erant dñi? ādiuāte. Populꝰ amazo significat
ē cor p arabicos. q̄ sunt pplis in desertis ethyopie. q̄ mo
re gentili vadūt gñi. t̄ nudi? t̄ pedib? t̄ arcum tangētes
sic ad certū pctū mouentur. Sic nuari tepo. appetūt ter
rena obligit. t̄ ad ea se conuertūt. t̄ tēpo ānō se reflectūt. vñ
de pplis amazoꝝ. i. in pā. Ecce alienigene t̄ exules t̄ popul⁹
ecclesiastes nō fuerūt dīc. Nuari ēn pcēdit aliēnigena. q̄ pro
gressibus a deo alienant. Ecclesiastes tyrus q̄ interficit angu
stia. quia ibi p sollicitudinē pōt cētrio angustiant. Exhibit
pplis ethyopū. q̄ ardore solaris abutūt t̄ affligūt. et p
desertūdines infamē sufficiūt t̄ peregrinant. Populꝰ lapi
dosoꝝ significat p garamātes. q̄ sunt pplis in ethyopia q̄
per deserta vagant. q̄ vrbes domos nō t̄ legis mīmo
res sunt. cryptos. Cōtra quos Esa. j. Audite filium alti qui
habitat solitudinē. populꝰ suꝰ. Populꝰ solitos significat p gasaphares. q̄ sunt pplis in ethy
opia nudi similiter incedētes. t̄ si in nullo pcēdi. exercitio
cōpugnantes. q̄ sep pigri t̄ otiosi audi sunt. otio a deambi?.
t̄ manū cōpugnā in aliqb? bonis opibus Exod. xxiij. Se
dat pplis manducare t̄ bibere t̄ surrexerūt ludere. Po
pulus ignauus seu obiectiōes significat p̄ cynocepa. q̄
sunt pplis vndiq̄ otiosi in fronte bestie: significātes illos q̄
semper fidei t̄ facienē fili nimirati. t̄ q̄ illi vno oculo. i. p
infectione spūs sūt munit. alio. no oculo. i. alterādo
spūalis sunt priuati. t̄ in hoc q̄ ad salutem primo tendūt
et cito. De q̄bus dicit Esa. xlvij. Educ foras pplm cecū.
Ille est ēn pplis de quo bñs Esa. j. Cognouit bos possidē
tē sui. t̄. Pplis aūt me? me nō cognouit. et Deut. ij. Po
pul⁹ meus ablu⁹ est mi. Populꝰ malitiosoꝝ significa
tur p blemmios. q̄ sunt pplis capite carentes t̄ os t̄ oculos
in pectore bñtes. significātes illos qui caput recte intellectus
nō habent. t̄ p malicia oculos cordis alibi q̄ deberēt mittē
pontē. t̄ ideo q̄ facile ad malū flectūt t̄ ad mille culpas inē
nonē faciūt t̄ exercēt. Hiere. v. Audi populꝰ stulte q̄ non
habes cor. j. Macha. vij. Caput nichanoris impietatis ei
t̄ lenat? est pplis valde. Populꝰ de lenib t̄ timoꝝ scili
cet p trogodicas. q̄ sunt populi in deo cauētes q̄ cinef
curis super dicitur. significātes lenes infallibles t̄ pusil
lanimes pedes ad malū currēt t̄ festinēt et effundūt san
guinē. q̄ sic rebus sp parati sūt ad cōtēdi ad offic malum
t̄ ad mīdata symboli facienda. vnde. ij. Reg. xv. dicit. Or
dopul⁹ cenaurōꝝ angebat eū ablalen. Et sic pōt q̄ diuīs
hoc bo in mūdo variis malos pplos. sibi cautā tyrā
ni. q̄ mūdus replet. t̄ a deo sibi p mala opa uocatus.
Ille est ēn pplis de quo dicit. q. Reg. xvij. Ecce pplis mul
tus venit a q̄tro aquilō. Et sic vnus est q̄d illud nouē
populoꝝ in bono sumit. t̄ in malo. ꝛc.

Porrigere. Nota q̄ porrigere est vocabuli ti
beralitatis. Conferre ēn accipē p
tradere. tribuere. seu dare. sicut ēn de Zacheo. Ec ecce
pone bona t̄ media t̄ porrigebat pauperibus. Porrigere
minus p̄ tradere. sicut ēn dicit Ecclesi. Manū t̄ aqua ap
pone tibi ad q̄d volueris porrige manū. Porrigere ēo sumit
p adiuuare seu sublenare. sicut ēn dicit Job. xiij. c. Quis
manū meā porriget nisi tu. supple ad ēn sublandum.
Et Ecclesi. dicit. ne ꝛc. q̄ porrecta manū tuā in symbolū ꝛc.
Vade ad emulū t̄ materia supadictoꝝ t̄ alia sibi q̄ li
pat offerūt sunt assentiatur.

Porro. Nota q̄ porro est aduerbiū affirmandi.
Cōmūiter ēn est q̄ vera dicere. verificare t̄
filia. Et sic significat affirmare videt. q̄ tā de bono q̄ de
malo multa possūt affirmari. Et pro exemplo de bono.
q̄ sic vere dicit bono. Dico igit q̄ p̄ porro
Decibat cassias illud. ro pōt affirmari q̄ ille
Emūdat puritas aquas. flos decibat nimia ca
Inflamat veritas aures. stitas. vnde Ecc. xxviij.
Sedendi firmitas supra. stat. sic porro super ma
Mescendi cautissima. nus meas pabo hec.
Exhibit signatus laurea. be ei de dauid vi. ij. Re
gi. vj. Porro dauid erat accinct⁹ ephod lineo. Nota q̄ porro
pōt affirmari q̄ illos emūdat aquas puritas. sic q̄ fa
nūs ladeyma. vnde. j. Regū. j. de anna dicit sic. Porro il
la debat t̄ nō capiebat eos. Nota q̄ porro pōt q̄ illos in
flammat aures claritas seu veritas. Cassia sapia q̄ re
nem significat. Ec quo. j. Paral. ij. Porro aurū erat pro
bissimū. t̄ vt sic accidit ille versus⁹ predicator: Porro
sicut. i. Ecc. vij. Porro beca ad veritatē vestram dico.
Nota q̄ porro patet. q̄ illos defendit supra firmitas. q̄
virtus fortitudinis t̄ constātie. Ec. j. Paral. ij. Porro ea
quē erat in ppho. Item q̄ porro patet q̄ illos. ascendit
terrea cautus. Dicit ēn mons montis. q̄ sic ibi se abscō
dūt illi sicut cuniculi sub terra pertalia vocatoꝝ soraz
dauea. vnde. ij. Regū. xxiij. Porro dauid t̄ viri eius in
fortiori gte spelice latitabant. Item q̄ porro patet q̄ illos
pmouet t̄ exhibit laurea. dignitas seu obtenta sc̄ glia pa
radisi. Ec quo. j. Paral. xxvij. c. Porro de regno iudā plu
rima ei ne me dignetur regere. Ec. j. Paral. xvij. ca. Porro
rex israel t̄ Iosaphat rex iuda vtrq̄ sedebat in solio suo.
Vita ēst ēn dignitas appetenda t̄ nō dignitas mūdana.
Vnde morbe dicit. Luce. x. Martha martha sollicita es
t̄ turbaris erga plurima. Porro vnū ē necessariū. Ma
ria optimā partē elegit. ꝛc. De malo ec dico q̄ porro pōt
affirmari t̄ dici. Ec ipos De malo dispensat
Ebalcas rerū dispensas. q̄ q̄ cum malo pollenē
Cōmbat mūdi adūersitas. vel etiam sufficient. pōt
Deuorat mortis necessitas. dici illud iij. Regū. viij.
Porro inijt cuctos illum offendit rex in pcta. q̄ q̄ndam
de frumento. i. sufficiat⁹ est a populo pauperate. Ec mū
di aduersitate q̄ ab ea mali pourbent. pater. ij. Paral. xxj.
vbi dicit. Porro roboam erat nudus t̄ gracilis pusillo. Item
de dolenti necessitate q̄ in eo mali vehement. patet Danie
lis. xiij. vbi dicit sic. Porro illos q̄ pridie vindicta cau
sa fuerant introuenit rex in locum vbi deuenti sunt. Hoc
ergo ad pdicta de porro sufficiant. q̄ non placet amplius
inhiare.

Portare. Nota q̄ portare est nomen habenie.
nomen vigoris. nomen amoris. nomē
benignis. nomen velocis. nomen languoris. Nomen dici
tur habenie. Mauth. xx. Portauim⁹ pondus diei t̄ estus. Ita
me ēn vigor. Ecc. xv. Portabit eos i sentiedie ea. Ho
men insup amoris. Hiere. xj. Porta eos in sinu tuo sicut
portat nutrix infantuli sui. Nomen velocis? bo
nitis. Vnde Ecc. xj. Infirpicabilis portabit syderum.
Nomen ēst velocis. vnde Mathei. vij. Irā dñi portabo
ōni percussi ei. Nomen insup est languoris. vnde Esa. x.
Infirmitas meas portabo eam. Et ideo breuiter possum⁹

uere q in ſpera iuſtit multiplex portare. vic. portare
Ginaſium. Primo ergo uico q eſt quida por-
Fructuoſum. tare deuo ſum. Et eſt aliud qd ſonant
Eluoſum. boni in illo mō do quia procuratio
Coloneſium. ſicut miles portat arma ad defendē-
Cauſidium. dum. arbor portat fructus ad recrea-
dum. aparuus portat onus ad lucrum habendus. Sic ve
re actus debemus portare t habere arma virtutis vt nos
a ſymbolo defendamus. fructus bonoꝝ operū vt cinde
animi ſpiritualiter nutriam⁹. onera penitentie vt cinde
lucrū. corpe glorificabimus. Sicut eſt aluus nauis eſt
naturaliter ad onus portandū. Sic bono. nauis eſt t ve.
parauus ad ſpiritalia onera ſuſtinendū. Et ſic de qualibet a
li pōt dici illud. Portare grauia. Facta eſt quaſi nauis inſtitu
ta ad longe portanda panem ſuū. Et ideo monet nos apls
Gal. vj. dicens. Alter alterius onera portate. In qb⁹ ver
bis oſtenditur quattuor onera que a nobis cum diligentia
ſunt portāda. Et eſt Primus portat penitentia. Al-
Onus corporale. ter inquit. quia ſi penitēs bo
Onus fraternale. minem alterū t odiuit. Sed
Onus temporale. eidem amicicia. Alterius inſti.
Onus paſtorale. tia. quia amicicia tendit in alterum
Sed certum penitēs. Onera inquit. Quattū vero diligē
tia. Portate inſtit. Portā pondus portate penitentie.
Sed ſolū portate condolentes. Sed tamē portet patī.
entes. Quattū autem portant ꝓficientes. Sciamus er-
go q portandū eſt onus corpale. quod facit penitentia. Et
illud ſi audiatur in verbo alter. q ſolitor penitēs fiat bo
minem alterum. & erat ante ſtum. ſcz bonū malū in bonū al
terando. t ſpm moraliter mutando. t q multa puertūdo
Justa illud. Regum. c. Mutaberis in virum ſed ſi vis te
ipſū alterare vide ſupra. alterum de altero. t de altero
mutare. Et de cōuerſione. Nam ſicut videmus q infirm⁹ nō
aliter ſtur ad ſanitatem niſi in ſuo proprio corpore ponta-
uerit t ſuſtinuerit medicinam ſic nec homo in bonū ꝓ pe.
nitentiā alteratur. niſi onera t labores ipſius penitentie ſe
cum ponat. Quod eſt nō ſangit non agit. Et ideo ſi volu-
mus q penitēcia efficaciter in nos agat neceſſe eſt q pe.
nitentia nos peingat. Apud eſt alchimiſtas t apud meta-
ros panno⁹ t apud oēs alios rerū inuentores ſuccrſos
ſemp eſt neceſſarū q res alterāda ꝛ alterabile contēdat.
Nam res que ꝓfunditer nō tangit nunq̄ efficaciter alte
ratur. Et ideo ꝓfunditer debemus onus penitētie gerere.
ſi per ipam volumus nos mutare. Vnde eſt ponat arma
ſua nō per alium: ſ per ſeipm contra hoſtū impugnatōes
ſtertius eſt ponat ſpinas ſuas in gena volū contra ca.
ium inſultū. Anes etiam in terra ponunt alas ſuas ver
per eas poſſunt in celum. i ſuperius ad aeream manſiōē
Deipo etiam legimus Joh. xix. Qz ipſemet portauit cru-
cem ad ſui crucifixionem. t ipſemet onerauit ad ſupplciū
affictionem. Et ꝓ hoc ſo certum eſt q ipſemet portauit li-
gnū ad ſui oſſionem. t ad ſui glorificationem. t ne multa
latiocinem. ſicut dicit Beñ. ꝓfū. Sic paulabio chariſſimi
vnuſquiſq; noſtrum debet in ꝓpria perſona portare onera
penitētie ad ſui penitētiam t caſtigationem: t ad ſui in etiam
lenationem t emendam. t ad ſui me ꝓximi ſui ꝓficiendū
nem. Justa illud Gal. vj. Vnuſquiſq; onus ſuū portabit.
vnuſquiſq; inſtit. q. d. nō per alium ſubſtituas ſ portare de
bet ſuā penitētia q ſeipm. quia ſicut dicitur Eccl. iij. Bo
num eſt viro cum portauerit iugum ab adoleſcentia ſua.
Patet igitur q eſt portandū onus corpale quod facit pe.
nitentia. Alter inſtr. Secundo dico q portandus eſt onus
fraternale qđ facit amicicia. Et hoc oſtendit cum dicitur
Alterius. Amor eſt enim in alterū nec vult ſibi ad ſuū
ſum. Ignis eſt vndę eſt calentia ſuipm calorē. imo ſem
per operatur q habet aliud qđ valeat calefacere. ala ſolet
cuilibet q uino delectare t offare ſibi vere amat. dulo a ſe
incipiat. ſed ad alios terminat. Amor eſt nō eſt penitus
ſuipm diligere ſino neceſſe eſt q habeat aliquem alterum
in quem poſſit t ad quem ſe valeat dilatare. Vnde Phy-
lyp. c. ca. Nemo qđ ſuū eſt quarat ſed qđ alterius. Et po
ter hoc ad amicitiam pinet q onera fratꝛ t ꝓximorum
ſint ꝓpria ſua ponat. Puer em pro eo q ſeipm nō
quit neceſſe eſt q a matre portet. Rex etiam apum ſi fa.
uarus fuerit: ſolet cum orbe apum portare ſm Plinii
Et certum qđ eſt ſocietas cristiani ſuaq; ſolet nobilioꝛ
alia. quia charitas ſuffert. Jn ſibus mutuꝰ q debilis t
enerois. fragilis. t infirmioꝛ. Portate etiam t vicioſ
os debem⁹ in vitiorū charitate portare. t ipſos ne de
ſperent aut offendant ſuſtinere. Roma. xv. Debemus aūt
nos firmioꝛes imbecillitates infirmoꝝ portare. t non no.
bis placere. Deut. j. dicit. Portare ſolū hō paruulum ſuū
Et bene dat paruulū: q̄ pudentē ad ꝓfectū portare pot
uulos ſuos. i. habitos ſimplices t imbecilles portare t ſup
portare. Exemplo canale q̄ catulos crudos de cubi
tolet portare: t ne ei dentibus eos ledat lolā poptime pa
cauere. Sic lupa etiam legimus q q̄ de caterua ſua fugā
re compellit. catulos ſuos quos videt impedire ad fugā
dum vel ſe defendendū nō ſolet omittere: ſ ſecum portā
re t gerere. t p ipſo periculū non timere. Quid dicemus
de ſymia? q̄ filios ſuos tantū diligit q tum ꝓpe ſecum
portat: ſepe ſit q venatoꝝ periculo expoſit t ſuccumbat
Et breuiter nihil eſt qđ non portat amoꝛ. Vnde ſicut dicit
Aug. li. viij. Confeſ. Qui amat nō laborat. Sic eſt labat nō
amicitias ſuſtinet. ſplus alit amoꝛ nomen vſſicitas cru-
ciat. Et ideo breuiter chariſſimi catulos nros. i. miſerabi
les. gloriam nobis ſubditas. vel nobis p plangentiam con
ſortes. vel ſaltem p fidei vnitate admirantes in charitate por
temus defectuoſq; ipoꝝ tam naturales q̄ caſuales. q̄ etiā
criminales p capaſſitē noſtros parentes: t ipſos q̄ virtu
bus adiuuemus t in vitijs ſuppoꝛtem⁹. vt ſic dicamus il
lud Deut. vj. Ego quaſi nutricius eſtringā portabo eos in
brachijs meis. Nam breuiter chariſſimi ſi ſubdit⁹ et ꝓxi
mus noſter videmus aliqđ onoroſum vel vicioſum non
poterit ipos debemus fugere vel poſſunt ipſos portius
tolerare. t in charitate viſcerib⁹ ſuppoꝛtare. q̄. Si mihi
bus portabit ne me forte offendat ad lapidem pedem tuū
Alia tamen ſunt onera multos q̄ nec in ꝓmittendo in lab
dendo nec in aliq̄ neceſſitate aliquē portare. ſicut pontifex po
test ex ſuis indultis. t placito. q̄ etiā volūt ad virginū
partū. t nulli penitus indulgere. Nam bodie (q̄ dolen
dum eſt) nulli onoroſi penāt: q̄ infirmi ſuſtinentur. fortes
gloriant. t conculcant. pauperes fugant et vilipenduntur.
peccatores allumant. t in peccatis vitra debitū permittūt.
O vos quare nō cogitam⁹ in quot tantis. t qualibus neceſ.
ſarijs eſt nos portare. t quot in nobis ſint. que indigent q
ab alijs ſuppoꝛtent. Et poꝛro ſi hec cogitarem⁹. aliter nō
ſericeditur portarem⁹. Justa illud Matt. vij. Omnia q̄cū
q; vultis vt faciant vobis homines: ſic t vos facite illis.

Septimo dico q portare debem⁹ pondus temporale. qđ
facit pena. Onera inſtr. quia ſcz nō om̄ eſt neceſſarij porta
re onera penitētie corpale: ſed onera amicicie fraternalis
imo etiam neceſſe eſt portare onera publice t ꝓpale. ſcz
miſſi tribulationes. hoſtiū terrores. carnis languores. t ſi
militudines. Homo eſt debet eſſe ſic imobilis t ſtabilis. q
quicūq; ſi ſuppoſitum fuerit tribulatiōi. t angustie poſſit
portare. t ablq; hoc q̄ in impatiam non cadat. ea equani.
miter tolerare. facie om̄ eſt. Prouer. xij. Nō contriſtabit iu
ſtum quicq̄d ei acciderit. Virtus aūt ſemidiuine fortitu
dinis eſt neceſſaria ad portandū. Nullus eſt poſſit portare
tare nili fortis. Ideo dicit Beñ. ꝓfū. Ut vlachar alijs ſor
tis: accubans inter terminos: vidit requiem q eſſet bona. et
terrā q eſſet optima. t ſuppoſuit humerū ſuū ad portandum
facturq; eſt tributi ſeruiens. Iſta portem⁹ pondus tale
qđ ſunt pena. Onera inſt. Et ſic erim⁹ equi ſpirituales vo
ri ſalomonis ꝓfi. de quo⁹ dicit. iij. Reg. x. Et ipſe habebat ſyr.
milia equoꝝ. q̄ onera portabant. Tertio dico q portare
debem⁹ onus paſtorale. qđ facit ꝓfidentia. Ad qđ notant
in duo portare. Ad platos em pertinet portare onꝰ officij:
qđ eis incubit rōne officij regiminis paſtoralis. Alias ſicut
clau⁹ oſtudis portat omnē edificiū: ſic platus portat ecclias
gū. Et ſicut arca portat quadrigā: ſic platus portat ecclias
Job. ix. Deus qui portat columnas. q̄ portant orbē. Ad platos em
t ad eccliaſticos pertinet portare onus eccliaſticoꝝ negocio
rū: t onus criā eccliaſticoꝝ officioꝝ. Soli em leuiter portā
bile onera tabernaculi: t ſi portabāt eis inſolita ſicut ar
Mūs. iij. Soli em eccliaſtici q̄ vicini nobis leuiter q̄
dinet portare onus diuini officij t ſeruicij t miniſterij. q̄ pa-

mus offia cerimonie fuit vetus. Ideo de archa teſtame
ti que corpus xpi ſignificabat dr. j. Paralip. xv. Illuxi
ſe q̃ a quocũq; portet archa dei nihil a lenitas. Sollicite en
dũ eſt portare xpm p imanitatẽ nomen xpi p predicatores
bonos xpi p gloriolam plationẽ. unde xpi q̃ p ortorum t ci
paſſionẽ. dicit̃ pes j. Cor. vj. Glorificate t portate deũ
in corpe veſtro. Ne note xpi vinat Eccl. xj. Ens dandis eſt
malo. ille vt portet nome meũ coram gẽtib⁹ ſc. Ne gloria xpi
de Zadi. vj. Ecce vt eccie nomẽ ei⁹. t ipe portabit gloriã.
De cruce ẽ xpi dicit̃ Gal. vj. Ego aũ ſtigmata ihu i cor
pore meo porto. Illud eſt ḡ onus paſtoralis q̃ portet pas
ſtores. Et ſic patet q̃ ſũt quatuor onera tolerãda
rare t ea diuerſimode tolerant. Et ſic ergo patet q̃ eſt qd
dam portare bonũ t malum. Secdo dico q̃ eſt quod
dam portare pium t fructuoſum. Et iſtud ẽ portare bona
ne peccatis t clemẽte. Diuina eſt pietas in pium. ſcut
dr Deu. j. Portat eũ verbo ſcutus ſue. Summa eſt de
mentia. ſcut dicit Epod. xij. Portauit nos ſcs ſuper⁹ ad
paradiſum ſup alas aũlarũ. unde Eſa. lvj. Ego portabo
t ego ſalvabo. Ad nota breuit. q̃ tr⁹ eſt portare non mul
tiplicit. tr⁹.

Portare dico nec tenue nutridio.
Mutuando.
Eſtrangdo.
Blandiendo.
Ebriando.
Dominando.
Et pnoli mutildo.

ſũ gratia t deuotiõe. unde illud
Dict. xj. Ego quaſi nutrians per
ebam eos. Item ſuſtinẽdo i em
ni tentatiõe. Eſa. lvj. Gadies me
tomus iacob q̃ ab vtero mea por
tamini. Item blandiendo ſperati
cõſolatiõe. vñ Eſa. lvj. Ad vbera
portabimini t ſup genua blandient vobis. Item adiuũ
do in oĩ tribulatione. Eſa. xl. Feras ipe portabit. Iere
mie. liberando ab eterna damnatione. unde Deut. xxxij. Aſſum
pſit eos t portauit in humeris ſuis. Item dominando
in ecclẽ regendi mandatione. unde Epod. xv. Portaſti eos in
fortitudine tua ad habitaculũ ſanctũ tuũ. Item p notos
matem tolerando in cruce affictione. unde Eſa. liij. La
guores nostros ipe tulit: t dolores nros ipe portauit. Iſti
ẽt ergo portare fructuoſum. Tertio dico q̃ eſt portare
vitioſum. Et iſtud eſt illud qđ mali portant in hoc mũdo
t peccata. Unde ſicut arbor q̃ portat malos fruc⁹:
ſolet de orto eradicari t in ignem mitti. Sic mali portãtes
fructus vitioꝝ qui ſunt pnicioſi. t fructus bonos t ſalutif
qui ſunt periculoſi. De portatibꝰ eſt bonꝰ t ſalutif dicit
dicit. xvij. Nolite portare pondera in die ſabbati. Et
Eſa. lvj. Onera veſtra graui pondere vſq; ad luſtitudinẽ
ſtabuerũt. t nõ poterũt ſũlare portantẽ. Et vere dico,
rũſtani bona t malia nõ ſalvant. imo damnant portatores
ſuos. q; ſicut camus ꝑter peleram pellem qui portat
aliquotiens occidit. Columba etiam egypte ꝑter ſue eruſt
portat aliquotiens ſagittat. Arbor etiam ꝑter fructus o
nos quos aliquotiens portat frangit. t a ſtabis trãſeũtiꝰ
incidit. Sic bono ꝓpter bona t alia que habet aliquo
tiens punit⁹ t penis t verberibus ſubiugat. Et ideo ſci
pitur Luc. x. Nolite portare ſaculos neq; peram. Unde
calceamenta. Quarto autem dico q̃ eſt quoddã porta
re deleoſum. Et iſtud eſt portamentũ pene eterne. quam
mali ſuſtinẽt in inferno. Et de hac dicit Eſa. xxx. Os furoꝝ
vñiri ardore eſt. t grauis ad portandum. Quinto ui
co q̃ eſt quoddam portare qđ eſt gloriolum. Et iſtud eſt il
lud gaudium t illa beatitudinis inſignia que ſancti portãt
in celo. Apoſtol. vñ. Coronam auream portare in capite et
iſta de poſſe ſuſſicere. Unde ſupra de etere. t de ponde
re. Et infra de ſuſtinere.

Porta. Porte.

Nota q̃ porta eſt ille loc⁹ per quẽ homo ingredit̃ ad
mansionẽ vel domũ. vel etiam quilibet locũ. Et ſpiritu
aliter loquendo q̃ portas poſſunt intelligi homines tam i bo
no q̃ in malo. Unde breuiter nota. q̃ in ſcriptura inuenit̃
ponit in bono t in malo ſignificato. ſcilicet porta

Lata.
Arta.
Stricta.
Aperta.

Dicit̃ ſunt duodecim porte ſpirituales p
quas hõ intrat vel ad ſcipm. vel ad mun
dũ. vel ad deũ. vel ad infernũ. Patet er
go ſcr ſcripſit in malo. Sicle ſcr accipien
tur in bono. Porta ergo lata eſt porta

Oſtruens.
Ferrea.
Erea.
Cupea.
Lutea.
Saxorũ.
Saphyrea.

ſenſualis capacitatis. Cenſus eſt nil ſit
pote valde capacem viare. t nunq; ſatia
ri nihil deficiendo⁹? aut repleri. Et p
illam portam intrant illi q̃ delectationibꝰ
quinq; ſenſuũ obedire. De qua dr Ezech.
xvi. Lata porta t ſpaciola eſt via que
ducit ad ꝑditionẽ. t multi ſunt q̃ intrant p
eam. Porta grata eſt porta ꝓpter ꝓperiũ. Ita ẽ ua
grata q̃ ſibi valet in ſolere. Et eandem ita eſt porta vel
quelibet ſedes claudus t mendicans ſc. Quis nõdũ ꝓpter
nimias homines facit claudos p iuſtitiam. t mendicos p
mendicia. Unde Aug. ij. de ciuit. q̃ claudus ab vtero mi
ratus fuit pontibus q̃ondie ad portas templi. que dicũt
ſpeciola vt ꝓtrent elemoſynam. ꝛc. Iſte eſt claudus in el
ta porta p miraculum fuit ſanatus. ad ſtendendũ q̃ illi
qui ſedent in porta ſpeciſa mũdane ꝓpter mendicitatem p
uenũ miraculum ſunt ſalvati. q̃ ſunt dicit. Facilius eſt
camelum intrare p foramen acus. q̃ diuitem intrare in
gnum celoꝝ. Matth. xix. Porta alta eſt porta mũdane
ſublimitatis. Et illa eſt porta officiorꝝ. dignitatũ t honoꝝ
eccl. Iſta eſt dicitur alta. q̃ difficile eſt ibi aſcendere. t fa
cile eſt inde ruere. Dicitur alta. q̃ viri alti t elati. ſ. ſu
bi t ambitioſi ſpm ſolent appetere. t ad huiuſ porte in
greſſum toti ſolent affectibus anhelare. Dicit etiam alta.
q̃ ita ſolet alios ſupmittere. t ꝓdere. ceteros apparere.
Et de illa dicitur Iudith. j. Os arrogantie tũ medio eccl
cauit claritatem pontificũ. Et ſcitur. q̃ poſuit portas t
altitudine turrũ. Ille eſt porte mũdanarũ t eccleſiaſtico
rum dignitatũ ꝓpter quas ſepe fit q̃ ignis crudelitatis. ignis cupiditatis. ignis carnalitatis de accen
ditur. Per quem ignem ſpertur ſcdm Hieron. vñ ibi
ri. j. Murus babylonis de altiſſimus ſuffoſſione ſubleda
tur. t porte eius crudelitate combuntur. Porta ferrea
eſt porta coꝝalis mortalitatis. Moyſi eſt eſt porta valde
ferrea. q̃ ſcs nullus intrat ibi q̃n. ſimilitat ſpolatꝰ carnis
ſue. Mar. vj. Concedit intrare p angelũ portas. Et ut
ꝑ. dicitur. Ap propinquauerũt vſq; ad portas mortis.

Porta aperta eſt porta criminalis iniquitatis. Et iſta ꝑt
ta apta eſt oĩ intrare volenti. t ideo ꝓ illam intrat vt cõ
muniter oĩs caro. et de iſta dicit Hiam. j. Porte illuxis
ſunt. t templũ ad ſolũ eruti. q̃ ſcs eſt porte
fluminũ. j. criminũ aperiũtur. nec templũ grãe eruit ſpi
ritualiter. t exſtatur. Porta obſtructa eſt porta inferna
lis calamitatis. Iſta eſt eſt obſtructa. q̃ bõ q̃ ibi intrat.
nũq; amplius egredit. Dant eruc labores? ardali. q̃ erat
quedã domus vbi bõ poterat intrare. t nõ exire. j. Regũ
xxiij. Quid intrauerũt eſt vobis in qua porte t ſere ſũt
Et j. Macha. v. Obſtruxerũt portas lapidibus. Iſti ſunt
igit ſcr porte male. Sed in bono ſignificato dico. q̃ inue
niũtur alie ſcr porte bone. Prima eſt porta ferrea ſigni
ficans viros ꝓnitentes. q̃ ſcs ſanctũ ꝓnit. t religionis dicit
porta ferrea q̃ frigida eſt. t dura. Et. xlij. Dicentes ad por
tam ferream que ducit ad ciuitatẽ que vtiq; apta eſt ei. ſa
pcrto porta ferrea ꝓnit. in qua intrãtes ad clauſtra gaudi
t nuciatur. ſolus eſt patens. t quia. t vitro nullus aperi
tur. Alia eſt porta erea ſignificans viros ꝓdicantes. q̃ ſcs
ꝓdicatores ſunt porte ꝑ quas in paradiſum intrat. t ſic erit
q̃ p eos in eccia refert. Eſa. xiij. Ulula porta. dicens ci
tate. Et Mich. vij. Dñe tibi ſacies celũ tuũ. Eſa. xlv. vi
cta. Portas ereas conteret. Alia ẽ porta ſtrea ſeu lapi
dea ſignificans viros ꝓdicantes. ſ. ꝓlatos q̃ ſit porta ꝑ quã
alii bñt in ecclam ingredi ꝑ gmeũ. t vdent eſſe lapi
dei ꝑ ſtantiã. t duratiõem. Ec ch⁹ dicit ubi loquũ eccie
Eſa. liij. Ponã iaſpidẽ ꝓpugnacula tua. t cũctas portas tu
as in lapides ſculptos. Alia eſt porta lutea ſignificans
ſtatus indigentes ſeu mendicantes. q̃ ſolent ſtatus pau
tatis. t mendicitatis eſt via porta ꝑ quam intratur in ce
lum. unde de iſta porta dicitur Exod. xix. Egredere ad vul
tem filij eorum q̃ eſt intra in eccliã porte ſcribis. Stat⁹ eſt
ille de vallis eorum q̃ interpſat ſono meretrix. t mitiſic. q̃
ſcs plagens ẽ vilis ſcribis. t lutea scribis portet ergo mu
rones. Alia eſt porta ſtercorea ſignificans ſubiectiones
ſeu ſe humiliatiões. t ſe ſtercore. t humiliatem reputantes et

ferocem videat alium per offensiones suspiciens. qz sz portas ferocem inebriatur illa q quam ferocem custodis cucurbitas et cetera significans sacerdotes p quos in confessione ejiciunt ferocem a vita sua. Ille de Phenice. q. Ingressus sum p portas nocte. et ante fontem vaccavi et ad portas sepulcrorum. Hierusalem porta sapientia significans vias in amphitheatro locatas et statuas. Ille de celesti urbe de Deuteronomio. Portas ex sapphiro et smaragdo edificabimus. Sic igit pz evangelium quo varie et diverse mansiones portas spiritus in domo patris mei. Sz omnib⁹ illis ne ponte custodiam urbem id est ne virtutib⁹ p quas bona paradisum ingrediuntur. aliquid est videndi et addendum. Videndum est ergo q sicut dicit Apocalypsis Civitas nova paradisi habebat xii. portas et singule porte cohabant ex singulis margaritis. Tempore enim Ezechie quando post captivitatem babylonie urbs fuit reedificata. in portas legit babuisse viginti. Portam

Ferocis	Jhon civitas spiritualis quam vidit Ezechiel in habebat portas sm nota duodecim filiorum Israel. sicut dicit Ezechielis
Pudicus.	Igit duodecim portas duodecim virtutes possum intelligere duodecim virtutes p quas intrat in civitatem paradisi. Sed qui dicit duodecim porte ad eundem lapidem pretiosum quos ponit Johannes et ad duodecim vocabula que ponit Hieronimus. et ad duodecim nomina patriarcharum que ponit ezechiel referantur.
Vetercus	
Sorgulinq	
Callis	
Fortis	
Judicalis	
Aquarii	
Orientalem.	
Equorum	
Regis seu regalis	

Primo p ordinem est videndum. Et sic opponamus illud Apocalypsis de quatuor portis. Ab aquilone porte tres. Ab austro porte tres. Ab oriente porte tres. Ab occasu porte tres. Ubi nota q est q. duplex status salvandorum. quorū dicit habet tres portas ad intrandum paradisum. sm q in celo. vii. fundata. significa per quatuor cardinales. scz Orientalem et aquilonarem et occidentalem. Meridionalem et aeream. Quidem celestes et equos. Et quilibet istarum civitatum significat quatuor virtutes principales. scz prudentiam. fortitudinem. temperantiam et justitiam. Meridionalem. credibiles designant p plagam australem. Occidentalem. Primo ergo ad eos q in ecclesia est status sincere innocentie. A parte in que orientali porte tres Pure est innocentia est magis pura. Res etiam ipso est magis ipse cum sit tanto est simplicior et purior significans statū innocentie. q. d. vita humana et simplicior et innocentior. Ipso equi tramitem est p quem incedunt pueri. Et ille qualitas habet tres portas significatas p tres primos lapides pretiosos in pariete sardonis vii. q. d. sunt de fundamento primi sunt in spiritualibus lapidibus. sardius calcedon⁹. Et isti signāt Porta

Humilitatis.	Jaspis enim signat humilitatem. q
Benignitatis.	Jaspis vidit nimocem ydropisis repletum. p quos infirmitas significat benignitatem.
Simplicitatis	

Et ista significat. p portam sterocis. Stercus aut vilitatem et humilitatem significat. Sapphirus significat portam benignitatis. q. d. sapor⁹ suc bonum. et calcedon⁹ et rubellatus. tardos ire refrigerare. sic benignitas q. gerit et virtus innocentie. et ista significat in secunda q portas graecis. q. d. grex et nomen humilitatis et benignitatis. de qua Hier. in Epistola sacerdos magnus edificavit portam graecis. Calcedonius significat portas simplicitatis. q. d. calcedonius est colonis bibentis. et ibi fuit vincere causas. Sic simplicitas habetis et sensus ibi facit habetis contra tyrannum pugnare. Et ista in secunda significat p portam

Ferocis.	Stercoris. Et ideo in ipso potest via dici Ezechiel.
Benignitas.	vi. Aperite portas et ingredietur gens iu.
Simplicitas	sta et custodiens veritatem. Ille sunt ergo tres porte orientales. Et ille eam possunt significari p

semetalem triplicem que continet tria signa. scilicet.

Arietem.	Arietis enim animal humile signat humi.
Leonem.	litatem. Leo qui est animal quod bonum
Et sagittarii	significatur sm Plinium valde est benignum. signat benignitatem. Sagittarius vo quod est ignis ignem signat simplicitatem. qz ignis est elementum simplicissimum. sicut dicit Evantius. Ab oriente inquit porte tres. Et de hoc dicit figuraliter Ezech. viii. q. ad plagam orientalem porte tres. Porta ioseph una. Porta Benjamin una. Porta Dan una. Joseph qui interpretatur augmentum signat humilitatem. q. d. virtutes et gratias augmentat et auget. Benjamin qui interpretat filius dextere signat benignitatem que ad modum filii patienter versanti et vitat. Dan vo qui interpretatur causa vel judicium signat simplicitatem quendam quod de lapide de aliis audiet et scitur. Sic ergo patet q est status innocenter constantis. A parte inquit orientali porte tres. Secundo dico q in ecclesia est status fideliter penitentium. qui essentialiter constatur. Ab aquilone porte tres. Aquilo enim qui est pars frigida gelida et ventosa signat aliquem statum penitentie qui pecora similiter habet tres portas significatas per tres alios lapides pretiosos. scilicet per smaragdum qui fuit quartus. Sardonicum qui fuit quintus. Sardium qui fuit sextus. Et sic dico q ille status habet tres portas. scilicet Porta

Compunctionis.	Smaragdus enim signat contri.
Confessionis.	tionem. quia Smaragdus lasciuet
Satisfactionis	mentes refrenat. sanguinem tollit. et valet ad inimicandum sm Isidorū. Sic contritio (si fuit vera) mentes impetu solet refrenare. sanguinem iracundie facit refrenare. et hominem facit in confessione quia crimina manifestare. Et ista significant in secunda per portam veterem quia. res veteres facilius franguntur et aperiuntur. Tres q Domus porte eius debruate. Unde Hieronimus. q. dicitur q portam veterem edificasse iovida. Et ideo in potestate confessionis dicit Esaias. Merebunt aque lugubres porte eius. Sardonix signat confessionem Sardonix enim tres habet colores. scilicet. Rubeum in medio. album in summo. Sic effectus tres debet habere confessionem. Color rubeus per qui significat amorem et reverentiam. q. d. in quo deo et proximo solent generare timorem. Album per quem designat puritatem et fidem. Nubeum per quem designat pudorem. per. cati et verecundiam. Ista effectus debent comitari confessionem. scilicet.

Verecundia.	Verecundia dico de peccatis confessione
Spes.	Spes de salutis obtentione. Et timor
Et timor	de eterna damnatione. Et ista porta significat in Domus per portam Hierusalem. q. d. confessio est ista porta per quam de civitate anime peregrinantis vita eternam expetunt. Hieronimus. Portam Hierusalem edificavit nobilem. Ista autem porta debet esse aperta Zach. xiii. Aperiebatur domus mea. Quia in multis confessio peccatorum fit dubia. q. d. tacet et pudet pondere male confectionis et obstinationis. confiteri peccata nō curant. j. Machab. v. Obstruxerunt portas lapidib⁹ et. Sardius signat satisfactionem que quidem satisfactio debita in se. L. In

Jejunio.	Sardius enim reputat malignam esse.
Elemosyna	se. Deus est qui est lapis babens nigredinem malas suspiciones non potest nocere.
Oratione	
Peregrinatione	
Disciplina	
Et vigilia.	

Satisfactionis. quia solicet homini non nocent peccata. Deus vacat ad opera laboriosa et virtuosa. Et ideo de ista porta dicitur in Psal. Non confundentur cum loquuntur inimicis suis in porta. et ista porta in Hieronimo dicitur pomerium. in Ezech. xl. Portam vallis edificavit annon. Quia sunt valles abundant fructibus. Juxta illud Psal. Valles abundabunt frumento. Sic sanctitate abundat bonis operibus. Proverbiorum xxxi. Laudant eam in portis opera ejus.

Et sic bene patet quā plagā aquilonarie id est flatus pe-
niemis hs tres ꝓnales portas. Et sic etiam possunt assi-
milari septentrionali seu aquilonari. q̄ habet similitudinē in si-
gnis. Cbaurū q̄ dicit terra tres. p quā significat obedire. Alii
q̄ mendicitatem notat. p quā significat cōfessio. Capricor-
nū q̄ macies potest. p quā significat sanctitas. Et aquarius
nō q̄ macies potest tres. Et ut dicit figuralit notat Ezech. xlvij.
Porte tres in quit a septentrione. Porta ruben una. Porta
tres inde una. Porta Iudā una. Ruben inquit q̄ interpretat
videns p mentē. signat contritionē q̄ in mente videt suppli-
tudinem peccatoꝝ. Iudas q̄ interpretat cōfessio signat cō-
fessionē. q̄ est porta ad eminentiā multitudinē virtutuꝝ. et
ad introitum ē mitandum mentaꝝ. p̄. Introite por-
tas eius in cōfessione. Leui q̄ interpretat appositus signat in-
structionē q̄ apponit. t addit plenitudinē operi virtutis
rū. Dicit igit ps. q̄ est flatus scribe pentemin. Et aquilone
inq̄t porte tres. Et ut dicit figuraliter de Ezech. xlvj. vbi scri-
ptū est q̄ ingredit p viam porte aquilonaris ad orientem. t ad
adorandū. p portam meridionalē ingredit. t egressus ē
p viam p portam meridionalē intrauit. similiter p portā aq̄-
lonarē exibat. In quo notat q̄ illi q̄ nō p portam aquilona-
rem tribulationis. t pene transiunt. similiter ad portam me
ridiei. i. ad diritatē eterne. ꝓsperitatis. t affluentie veniūt.
Illi eo. q̄ egressus nō volunt intrare p portam meridio-
nalē mundane. ꝓsperitatis. similiter venient ad aquilonarē
portā. i. ad frigus eterne. pene. infernalis aduersitatis. Et
sic fiat. vt visum est scribē pentemin. Et parte inq̄t aq̄lo-
narie. Tercio dico. q̄ est fiat. subtiliter contempla-
tiū. vel etiā sublimiter predicatū. Et tres significant. q̄ por-
tam australē. q̄ est. q̄ magis dare magis calida magis al-
ta. q̄s ps in sole. q̄ ignis in meridie vel in austro magis est
alte magis calide magis durus. Sic flatus contempla-
tionis vel plationis debet esse durus p fiduciam. t altitudi-
nem fundatus p amicitiā. t dilectionē alt⁹ p eminentiā. t
sublimationē. Et hoc tantus effendat cum dō. Ab austro in-
quit porte tres. Et ille stat⁹ perfectionis debet habere tres par-
tes. q̄. q. p alios tres lapides preciosos notatos a Iohanne Si-
gnant. i. p crisolitū. q̄ erat septim⁹. q̄ berillum. q̄ erat octa-
uus. p topazū. q̄ erat nonus. Ille alie tres porte. et tres spā
les virtutes q̄s ꝓnales debet hic vicinū. portā
Prudentie. Crisolitus. cū. q̄ est sicut aurū lucentes et
Iustitie. ignis scintillans. t q̄ sicut intellectū con-
Clemētie. fortes. t memores terrore. signat portā
virtutū prudentie. t sapientie quā summe debent habe-
re plan. q̄ inclinatum obedire. t sicut ignis t aurū in me-
te replat. t scintillat. Et cnōes hoc etiā berticem clamant
aug. fugat. Et ille in nomia signant p portam fortis. quia
sine sapientie ebum nō Eccl. j. Ait Hermic. ij. Portas
fortes edificauit sibi. Ille etiā de sapientia dr. paer. viij.
Et flatus intra portas audientis loquit. Berill⁹ signat por
tam iustitie. q̄. berillus valet ebetitos. t cōtrarietā oc
lor. t sic magnificare bonū. t exaltare significatiue iusti
cie. ad quā pertinet hos vitimere. oculoꝝ vitia. i. acceptionē
plonap. t indebitā perturbationē eruditere. t ad liberā posse.
sionē suos magnificare. t exaltare. In portis enī antiquis
reddebant iudicia. In portis sedebant seniores ad tractā
dum publica negocia. In portis enī adiuuenduꝝ. t e-
mant bonū⁹ necessaria. Sīc in ecclesia debet esse ordo in
iustitie primo que. t iudicia nouit facere. publica negocia re
gere. t de necessitib⁹ bonis prudere. Et ille porta figu
ratur in nomia ꝑ portā iudicialē. De qua Mic. iij. dr. q̄ mul
titudo edificant vsq; ad domū sanguinū contra por
tam iudicialē. Et de ista porta infinite dicere. spūs. Je-
rusalem fuit principes regis. t sedebant in porta media. In
ista enī p medio designat. sicut supra de medio fuit dictū
Et breuiter dauid de portis istis inquit in ps. Aperite mihi
portas iustitie. &c. Quasi. dicat porta dīna iustis introeunt
in eam. Capitulum de signat portā clementie. q̄ sequit. Be-
quit modi tanc q̄ est mater regis. Et sic Ezech. motum
subitum impedit. t expellit. t signat virtutē. t portā clemen
tie. q̄ miseros. p dementias. t desolationes rectificat. Etiā
pea filium Arnoldi monet subitum impedit. t retardat. q̄
sicut dicit Hiero. Nō mentiri me legisse bonos malos no
stri q̄ debent facere opa pietatis. Et ista in Hermia signi.
ficat p portā aquarii. q̄. aque significant irrigatiō pietatis
Et dicta di Hermic. ij. Barbanno habebatur in opid
contra portam aquarum. Ista est etiam porta vbi mitera
parat. vbi clemosyna conceditur. vbi multa leduntur af-
fligit. Glos. super ps. Non conteret eqnum in porta. &.
Et sic ergo patet q̄ flatus possidentium habet tres portas
scs Paulinum Clementē. Iustitiam. Et ille etiam per
significat per australem obediptionē. q̄. Cornet tria si-
gna. videlicet Gemini. Libram t aquarium. Gemini enim
prudentiam signat. q̄ gemini dicunt esse homines cordis.
Libra etiam iustitiam denotat. Aquarius vo clementiā si-
gnat. Ab austro inquit porte tres. Et ideo ait ille flatus il-
las emplet porta erat figuraliter Ezech. xlvij. vbi scribit
q̄ ad plagam meridionalem q̄ idem est ab australis erant
porte tres. Quasi dicat hymnus vna. Porta psalter vna. por
ta fabulen vna. Symeon xlv. q̄ interpret audiens introit
signat prudentiam. q̄. ad prudentem pertinet prius et si
ligenter audire t examinare merces t quem modum alio-
rum. Psalter qui interpretat numen tri signat portas iu-
stitie. q̄. plateus tribus nec a recto iudicio deuiat sed q̄
bet omnium in mente habere. t sequi ps meticulosam iusti
tiam animus iudicis. Zabulon vo q̄ interpretat habi
taculum signat portas clemētie. q̄. In nocte. i. in spe adue
sitatis necessitatis solet fuere. t adhuc nunq̄ desinet de
nascitur. Et sic fiat⁹ subtiliter q̄ dicunt. Rhabitus inq̄t
porte tres. Ezech. xl. Q̄ tendit mihi quasi edificium ciuita
tis vergentis ad austrum. Quarto vice q̄ in ecclia inue
nit flatus audiet mentem. Et ille est flatus religiosus
qui signat p portam occidentalē. vbi sol occidit. t plenis
abundat. q̄ sol. mundane ꝓsperitatis. t diuitias mūdi ti-
net occidere. q̄. Alli romani fuerunt. t plurimi tenuit gen-
tes sol⁹ sol abundare. Et occasu inquit porte tres. Et ille
tres porte possidebis sunt mite vera religiosis significate
q̄ tres virtutes lapides preciosos. videlicet per Crisopasius
qui erat decimus per iacinctum qui erat undecim⁹ q̄ ame-
thistum qui erat duodecimus. Et ille porte sunt scs Pacien
Caritatis. t continentie. Crisopasius signat continē
Lenitatis. t obedientie. tiam. t caritatē. q̄. Iasphela-
Pauperis. t indigentie. pis est nic colorem gerit rose
pallidat. hc nocte vo arridet. t inualescit. Sic caritas in
die prosperitatis perdit. In nocte vero aduersitatis forta-
tur. Et ista porta in Hermia dicitur porta orientalis. Ber-
mic. ij. Semeya custos porte orientalis. Porta enim orien
talis vt visum est magis est para. videlicet merito potest si-
gnificare caritatem. Ista enim porta debet esse precipua
in religione. quia peccato inter omnes alias virtutes ca-
stitas magis fugat. Cassic. vij. Mandrigore sederunt
solium suum in porta nostra. Et ista peccatrix. t vna
porta per quam ipse Christus dei ad nos intrauit. scilicet in ip-
sum per virginis caritatem casta viscera penetrauit. Et
ideo de ipso dicitur Ezech. xliij. ac porta sanctuarij. id est
de beate virginis. Porta inquit hec clausa erit. nec aperi
etur. nec non transibit per eam. quoniam dominus deus
israel ingressus est per eam. erit q̄ clausa principi. principi
ipse sedebit in ea. Jacinctus signat obedientiam t agilita
tem. Jacinctus enim mutat colorem suum. sic colore tem
poris. quia ex tempore claro fit clarus. tempore obscuro
fit obscurus. Et sic iste turnus. Et ab adamante tamen scal-
pitur t frangitur. Sic vere obedientia ad voluntatem alio-
rum dispēsa. t variis sonis ipsum. Et sic naturaliter se
uerus t radius. ab adamante tamen id est a bono pastore.
se permittit corrigi. atq; sculpi. Et ista porta in Hermia fi-
gnatur per portam equorum. Hermic. ij. Sursū ad por
tam equorum edificauerunt sacerdotes. Equi enim inter
cunctia animalia magis obedientie sunt subiecti. Hermes
autem signat indigentiam t pauperiem. Apple volun-
tariam. Hermetus enim facti hominem vigilem. benū. di-
sert intellectum. vocalem contra eloquentem. Sic pauperta
ad literam facit homines magis sollicitos t attentos. et
magis intelligentes t diserctos. t magis sobrios t mode-
stos. Iuxta illud Senece. Pauperis aut pauperi similis
si animo vacare vis. Et ista porta in Hermia significat p
portam regis. Se cum Hermic. ij. In porta quoq; regis
edificauerunt artifices. q̄ sic rex nolet. Chaldeus interdi

g ifrm postam in me rdum. f. per pungentem. et in illa hede q̃ dr fuit. n. Reg. xi. Surrexit rex et fodit in porta Jherusalem ergo aree spūales porte que pmittit ad fruendam melior mansio. Et alie ecie possunt sign̄ificari p quarta et eodem modo implentur. q̃ ebenus sit ecia signa. f. Lancea. Scriptura. Pilus. Lancea enī q̃ est nom̄ hastile sign̄at q̃ dñs venit ad nos in virgo gloriosa. Scripta enī q̃ ol facere bonum ḡre sit valde signat obedientie vbedientiam. Pilus enī q̃ est nom̄ fortitudo et laboris signat pugnatorem. Ab ecclia equit porte ires. Et illa significant figuraliter Ezechielem. vbi dicit. q̃ ad plagam occidentalē porte eius. Porta aquilonis. Porta septentrionalis. Quid est q̃ interpretat tentatio vastitas. signat castitatem q̃ homini furat carnem. ppter. q̃ ora abstinentie et fugiendi. Alter qui interpretat beatus erit vel beatitudo signat obedientiam que specialiter beatitudinē pmittit. Unde etiā Symon qui interpretat obediens dicitur. Mat. xvi. Beat es Symon bariona. Meridiem vo q̃ interpretat latitudo signat pugnatorem qui. f. ducit homines ad latitudinē summi regis. Quia beati pugiles spūm qñ ipsos ēt regnum celorum. Et sic patet ergo de illis qui dñs suis? ecclie mlt. entibus fm q̃ habet quatuor latera habent quatuor mplicitates portarū. p quas iterat ad palatiū ecclie trūl, phantes. significatur q̃ porte eundem q̃ celebrabit ex fundamento margarita. sicut supra de duodecim lapidib? ē dictum. et p duodecim portas ciuitatis ierl̄m a Ioanne parate. p duodecim portas spūales ierl̄m p Ezechielem conscriptas. Et p duodecim patriarchas q̃ in ipsa porta erant dedicate. et p duodecim eoī signa q̃ bene ipse porte et spūaliter adaptare. put ad moralitatem superius ē recitatum. Ab Apoc. xxi. Ostendit mihi ciuitatem habentē murum magnū et alū habentem portas duodecim. Et in scripta nomina duodecim tribuū filioꝝ Israel. Et sic simpliciter de ecclia militante possūt dici illa Ezech. xxvii. Vbere nō ēt hic aliud nisi portas. et porta eius. Quia sicut dicit in ps. Elegit dñs portas Syon sup̄ omnia tabernacula Jacob. Sufficit. Vide supra de Ostio in fine littere O.

Portentum. Dicta q̃ portentum est mirabile signum supra vel contra naturā demonum carnem ad nos ostendendū et significandū aliquid notabile a deo ordinatū. Sed vide de hoc infrascripto Prodigium.

Porticus. Dicta q̃ porticus dicit esse domus circumdata arcubus sive columbis qñ ecclesie fuit ante portam, et qñ factum fuit antiquitus ad replendum. Alii p porticus dicit quasi porte custos. Sicut ergo q̃ dicit Portici mentis. Porta est in conscientia interna.
Porticus gentis. Secunda est in ecclesia militante seu
Porticus mundi. inferiori. Tercia est in patria superiori. Primo igit̄ dicam? aliquid de porticu interiori. id est de conscientia. Ista est illi porticus columnaris: que facta est ante templum. De quo. iii. Reg. vii. q̃ Salomon fecit porticum columnarū. que. f. columnarum vocabat porticus q̃ a columnis sustentabat. q̃. f. porticus conscientie nō fit columnis. f. virtutes solet habere que ipsam valde sustinare. Unde in eodem capitulo dicit. q̃ Salomon statuit columnas in porticu. Que enim columne sunt nisi spūales virtutes. f. theologice et cardinales seu morales. que. f. in porticu conscientie debent esse. Secundo dicemus aliqd de porticu inferiori. f. de ecclia militante. que. f. figurat in illa porticu de qua dicit. iii. Reg. vii. q̃ Salomon edificauit ultra in porticum ad faciem mansionis porticus. Maior ei porticus est ecclesia triumphans ante quam. f. posita est minor porticus. f. ecclesia militans. iii. Reg. vii. Porticus ante templū. Ista alia porticus figurat in piscina piscina q̃ habebat quinq̃ porticus. in qua angelo descendente et aquam mouente sanabant infirmi. Ecclia ei militans q̃nq̃ porticus. f. q̃nq̃ species suas habet. f. Clerum. Religiosos Seculares. Clericos. Coniugatos. et prelatos. In Cubet talis porticus nihil inuenit languidum. et p̄ quinq̃ vicia spiritualia in motu et nō. f. in diuina clemētia prōdētes et angelos diuine gratie expectantes. Et revera in ista porticu ecclie militantis sunt Seculares q̃ salue in clerice. Coniugati q̃ ve ex pdicat. Prelatus q̃ pie supplicant. Religiosus q̃ corda corripiant. Clericus q̃ bñ sint vel eos iuste in dicendo pcy. iii. Regū. vii. vbi dr q̃ Salomon fecit porticū solij in qua tribunal erat. Sequit. Et domum in qua iudicare debebat. Item q̃ in sint de clero vere pdicantes pcy. Job. q̃ vocat pdicantē vocē. q̃ ipse ambulabat in templo in porticu Salomonis. Item q̃ in sint oratores seu domini seruitores ei patet. ii. Paral. xv. vbi dr q̃ eodem altare coram dño erat ante porticum. Item q̃ in sint electorum et inter le concordes sui electorum patet Hester. v. Erant vtrinq̃ omnes in porticu palatinis. Ista ergo dicta sint de porticu inferiori. f. de ecclia militante. Circa id tamen aliqd de porticu superiori. hoc est dicta de ecclia triumphante de qua pdicit ille Ezech. xli. Erat porticus intra porticū triplex. Porticus ei triplex statum signat angelorum q̃ in tribus hierarchijs sunt ordinati. Porticus illi ecclesie statum signat beatorū seu eni sanctorū. q̃. f. in ecclesia beatis angelis sunt continuati. Ita q̃ de eis pdicit. Isaie. Paral. xxvii. Ingressi sunt porticus domus domini.

Ista ergo sufficiant de porticu enim. ecclie patria. Porticus gentis vel ecclesia. Porticus mentis vel conscientia. Sufficit. vide de atrio et vestibulo. domo tabernaculo et templo.

Porcio. Dicta q̃ porcio nihil aliud est q̃ aliqua? rei aliqui facta? assignata et distincta. vt de mensuris dicam q̃ in scripturis reperiuntur. Porcio
Dei. Ecclesie.
Iesu. Gratia vel salutis.
Leui. Gloria
Pauperis Dec est Miseria
Gentis. Opulentia
Peccatoris. Iniquitas
Damiani. Angustia.

Et breuiter ita est q̃ res mundane vident pcias pro diuersis hominibus varie distribuere. Ista peccatis multiplicitatem. sed mirandum non est. Solū ergo dicit q̃ non inuenim? porcionē. f. de Iuda et Joseph. Primo igit̄ dicamus de porcione dei summi creatoris. Omnia enim pia porcione sua accepit ecclesia fidelium. multe et sunt sorte infidelium. in quibus pmāt? nihil percepit q̃ tenens certe modica porcione. Unde ista est illa porcio de qua dicitur q̃. Macha. viii. Qr deus porcionem suam fidelis obtinendo pungit. Et ō ipse valde videtur conquerī de tyrannis multis pdatis qui porcionem suam. id est ecclesiam depredantur. Ubere. xii. vbi dicit. Pastores multi demolierūt vineam. conculcauerunt partem meam. et dederunt portionem meam desiderabilem in desertum solitudinis. Ista est igitur porcio dei summi creatoris. Secundo dico q̃ summi? porcio iusti victoria. Et ista porcio est multiplex. f. in locis. rebus et temporibus in quibus et de quibus recipit porcionem. Et sic dico q̃ iusti multiplicem habent porcionem. f. q̃ Iustificatam quo ad virtutes et scientias et bona. Exteriorem quo ad mundi bona. Superiorem quo ad celorum premia. De omnibus enim illis iustus recipit partem suam. quia. f. deus cuiq̃ legitimus dispensator suis dat prout valet singulis ista bona. Sanctus enim habet de scientijs mundialibus et opulentijs eminentia virtutibus q̃ moribus et sufficientijs et finaliter de celestibus bonis et de gloria vestis atq̃ premijs certam et propriam porcionem. Est q̃ ordinauit voluntas et pdispensatio largitoris. Distinctio enim gratiarum sunt. vnus quidem spiritus diuidens singulis prout vult. f. Corinthios. xii. Unde de porcione gratie et glorie vt iusti dicit q̃. Porcio mea domine dixi custodire legem tuam. De porcione autem eterne glorie dicit idem similiter illud q̃. Porcio mea domine sit in terra viuentium. De porcione eo bonorum ecclesie quas sc̃i pdatus habet subdūs distribuere. Possumus dicere q̃ sine acceptione plenus. Ista ex esse equalis omnibus ceteris tamen pars? et cōsideranda meritis personarum. Unde. i. Macha. viii. dicit. q̃ singuli accepērunt porcionem debitam. papilio videtur. Quam vide. Ea non equa tamen vel sed equalitatem in officio. que ēt sic certa multo. qui. f. non attenta meritis personarū. nec liberalitate q̃ pinguiorem porcionem de bonis sibi commissis consanguineis et adulatoribus solent dare. Unde Leuiti. vii. dicit. q̃ ille de filijs Aaron qui sanguinem vel

adipem ouium et arietum cum medulla et adipe frumenti et sanguinem uue bibebat. Ille est ergo uerus sacerdos qui pro populo offert sanguinem et non alienum. Ille est qui pro se et pro populo offert sanguinem. Ille est qui pro se offert adipem et non alienum. Ille est qui pro se offert medullam et non alienum. Ille est qui pro se offert frumentum et non alienum. Ille est qui pro se offert uinum et non alienum. Ille est qui pro se offert sanguinem et non alienum

ei poss̄ ee mortis bn̄ū. q. l. illud ee mortis quo tyrabo lus interrat animas ip̄oꝝ assportat. Illud om̄ ab eo⁹ cōcupiscit. q. l. nō ee cure posse in quo nō sit aliqd delectabile ⁊ peccato cōuenibile. Prouerb. Stulti ea q̄ sibi ee nocia cupiunt. Aut sti possessio ibi? valde ee grauosa. q̄ sic possessores eius grande solent incurrere infernale periculum ⁊ iacturam. ad modū eoꝝ q̄ hinc suspendit q̄ in possessionē huius mundi incumbit. Et ideo dicim⁹ ee miseri possidere habere. quer. viii. Possidebant pauli fulsicii Et certi ee possessionem bn̄ū refutare. Eccli. v. Noli ante dare ad possessiones iniquas. Illa ee ergo possessio criminalis. Decimo nono q̄ ee possessio iqualis. Et illa ee possessio bonoꝝ iqualis. De qua dr̄. Abacuc j. Subuertendo subtrahendo gentem amari vt possideat tabernacula non sua. bona ee mundi dicunt nō nostra. q. l. nō ee. q̄ie nostrum q̄ nichil nris aliq̄ nimirum? ⁊ q̄ quasi pcaria possidem? De illa alt possessione dr̄. Gen. xxi. de lacu abrahā. q̄ erat possessio cōtrouersie ⁊ nō quibant habitare circa. Quia p certo bodie possessiones ⁊ diuisiones sunt cā⁹ offendic⁹ ⁊ ruine. ij. Reg. xx. Lu⁹ Siba diuidite possessiones. Decimo viio q̄ ee possessio infernalis. Et illa ee possessio tenebrosa ⁊ horrenda. Et de illa dr̄. q̄ tenebre eadem sibi illuminatio eoꝝ. ⁊ possessorem cop̄ient. Possessio ee sibi cum inimica. q. l. carere rōne ⁊ sensu. Ille q̄ grandiat eternop̄ tormentop̄ tradent⁹ ee in possessionem ignem locabitur. Hic ergo sunt res male possessiones. Et sic p̄z quomodo ee male possessores ⁊ res male possunt in scriptura reperiri. vi. Ide de supra de nomine de habitatione ⁊ habitatore de terra.

Post. postea. posterius.

Hic. 9 post ⁊ posterius que signant ordinem rerū partes plic in scriptura multa significare ⁊ in bono ⁊ in malo. Et ideo vt breuiter tractem⁹. Notandū q̄ posteritas possit significare statū humilitatis interioris.

Post potestatis exteriorie
Mortalitatis exteriorie.
Adversitatis spiritualis
Felicitatis glorioseꝝ.
Stultitie sapientie
Iniquitatis veteris.

Dico breuiter q̄ posteritas significat statum humilitatis q̄. vir humiles mundi alios se putant ⁊ p̄sumpsisse. sed postea postea se ponunt p humilem subiectionem. j. Regi. vij. Quicunq; transit post eo mihi. Pars ee posteriori temp̄ sequi priorem sicut gens ruit⁹ pes in alios aliob⁹ potest cascrisini. ij posteros sequi ee finem q̄dē priorem. Sic vere in congregatione corporis ecclie vel religiosoꝝ temp̄ illi q̄ sunt in gradu ⁊ statu posteriori debent ee humiliores ⁊ priori maiorum sup̄ioꝝ. l. ⁊ plures sequentes ⁊ obedientiores. Et talem sequelam potuit sperare Eccl. j. Trahe me post te curremus⁹ in odore vnguentoꝝ tuoꝝ. Quia bodie ecclesia videtur similis corpori canceri q̄. l. partes posteriores valde bodie ee priores. q̄ tunc sit q̄ illi q̄ penitus nihil velle videntur nisi deorsum spectare. ⁊ q̄ illi q̄ in gradu ⁊ statu alios se debent subesse volunt superiores⁹ simulari sed ipsis mores ⁊ gradū nemini ari. vt sic eis dicat beatus Petrus illud ij. Reg. xiij. Me aūt piscis post tergum mū. Et q. Deu. ij. Facta sunt eis posteriora veteriora priorib⁹. Illi ergo. sed posteriora sequunt priora. vt sic pudentes de bonis possessionibus ⁊ subditis posse vicere illud Matth. iij. Patrem habemus abrahā. ⁊ post me ingredi non cessabis. Ista ee ergo posteritas humilitatis. Unde mihi dr̄ ipo humiliato. Iob. j. Qui post me venit ante me factus ee. Humilis ee vadit. l. Post Deum sibi parendo subditur. Proximū sibi se in agendo preponit. Mundum sibi sacrificando benigneer. Iudicem ipm imitando moraliter. Imperium ipm castigando seueriter. Mundum cuncta cogitando subtiliter. Negotium ipa ordinando sagaciter. Corpus culpas vincendo stabiliter. Paradisum ipm appetendo mentaliter. Infernū ipm p̄cauendo efficaciter. Etiam ⁊ q̄ vir humilis seu iustus vadit post bonum sibi subditur parendo. ⁊ persequendo mundum ⁊ vitia relinquendo. Matth. xvj. Si q̄s vult venire p̄ me abneget semetipm ⁊ tollat crucem suam ⁊ sequatur me. Quia multi dicuntur illud Esa. liv. Ecce ego conuertam me ad te post tergum mū. Item post planum ipi humiliter parendo seu obediendo vt sic quidam stultus dicat stat⁹ illud p̄dictum Exod. xj. Per vocationis mee post me ingredi no cessabo. Et vt tales dicat plato illud Gen. xxiij. Cū post me placeat aut vbi me? Item post primi discedere se sibi inuidendo seu quidē sibi nocendo. Cant. j. Egredere te ait post greges sodalit⁹ tuoꝝ. Item post matrem sibi benigniter succurendo. Ut Paul⁹ ecclie Ephe. xxiij. Post annos aut plures dona eleemosynas facient⁹ in gentem meā veni. Item post iustū ipm moraliter seu virtualit imitando. Ut Eccli. xxvi. Mortuus ee iudē? ⁊ ee quasi nō mortuus. ipsum en post se reliquit filium. Et Exod. xx. Mentes post se sibi coercinquet. Item post impiū ipm seueriter castigando. vt. l. d impio dicat illud Job. xxvij. Post eum fugiet seuit⁹ aeoꝝ voce magnitudinis sue. Item post mundū seu post natura vadit iustus ipm subtiliter cognoscendo ⁊ inuestigando. Eccl. j. Et ego cepi scire cognoscere quid natura esset post bec. Item post negotia ipa ordinanda sagaciter. Prouerb. xxiij. Sapiens esset impotens. Item vadit post corpus culpas subiciendo mortificando. ⁊ vincendo penitendo. Job. xxvij. Cogitationes mee destruxerunt funes eoꝝ. ⁊ cū ea penitendo. Item vadit post infernum ipm volenter precauendo. Ut Eccles. xi. Post hec ad inferos traducit. Ista igit ee posteritas humilitatis seu veritatis. Secundo dico q̄ inuenit posteritas priorizatis. Bona ee temporalia eiusmodi posteriora. eterna vo ee spualia sunt priora. Ista posteritas posteriora dici possunt q̄ velocia sunt. post nos remanent. ⁊ in nouit totaliter non cognoscunt. ⁊ finaliter ad terrā posteriorē. ad infernus nisi conuerin⁹ nos immittit. Et ideo dicit Gen. xxv. Heli respice post tergum tuū. Et dicit q̄ vtro lob reliquias possessoꝝ eius ee stantia falsa. Quia illi q̄ ad ista posteriora respiciunt p tumū inanis ⁊ afferum. flatui. l. passioꝝ ⁊ mendacioꝝ adhereant. ⁊ humane rōnis efficacia ipsoꝝ. l. ipi morbi. v. Quidam contra sunt retrorsus post saluandi. Tertio dico q̄ ee posteritas moralitatis q̄. l. secundum meos ⁊ iudicii sunt ego posteriora. ⁊ ii sunt ad nocendus crudelissimi. Peccatis inimicos suos in posteriora. Et pecuda ee pecudis in capite vel in anteriori parte parum sedere. In caude so vel in parte posteriori peccatis facilit enecat. Sic vere homo si a tyrabolo peccat⁹ ⁊ pūs in parte anteriori intentionis vel vite pūs non ita ee periculosum. q. l. homo peccat pectore. Sed quando tyrabo? peccauit cum aliquo peccato mortali in parte posteriori. l. finali. tunc vel in morte tunc irreparabiliter vulnerat in. Regum. xvi. Gamram posteriora basila. ⁊ posteriora eoꝝ abuse ee. Et sic dico q̄ ee posteritas moralitatis. Quarto dico q̄ ee posteritas aduersitatis. Et ista ee illa que aliter ante in iudicio ⁊ in inferno. Ista enim posteritas veniunt peccatoribus que tamen eis potenter seculo nō apparebit. in. Reg. xvi. Posteriora boum arietum⁹ tantum laudabant. Illi sunt sicut ribaldi q̄ in taberna ludunt bibunt ⁊ folacantur nihil cogitantes de fine. quitamen postea cum soluere nō possunt vel incarcerant vel optime verberant. Sic ⁊. Unde quer. xx. Quamis ee homini panis mendaci postea impletur os eius calculo. Scorpiones enim in parte posteriori habebant acutum. sic ⁊ tyrannis in fine ⁊ posteritate pene habebunt mentem spectat ⁊ inferni. Eccles. ix. Filij hominū implent malicia ⁊ contempta invita sua. ⁊ post ibi ad inferos traducunt. Figuram in egypcio ut ipsius scribit Ero. xxiij. De filij israel viderunt egyptios mortuos post se.

Quinto dico q̄ ee posteritas salutaris. Et illa ee ista quā habent beati in patria. que ex post veram pacem consistit. Ere qua Eccl. j. Ego ad ipm sustinebit patiens ⁊ postea reddito iocundissim. In isto ee posita sit mentalis retributio. sit operationum reuelatio. sit premioꝝ acquisitio. sit gaudioꝝ comprehensio. Sit loco retributio mentalium Ut Eccle. xi. Mitte panem tuū sup̄ aquas transeuntes. aquas. ⁊ post qt̄ multis inuenies illum. Item ibi ee retributio seruoꝝ. vel Job. xiij. Ecce ego facio in nobis mō sicut ante posita. Item ibi ee acquisitio premioꝝ. Eccl. xi. Posteri⁹ ee fructū peccatoris reddet. Item ibi ee comprehensio omnis gaudioꝝ. Job. xiij. Sequetis ait posteā. ⁊ j. Reg. xij.

Quicunq; fruā post illum. Ista est igit̄ posteritas felicitat̄

Secūdo nota q̄ est posteritas beatorū. Colligit̄ ex q̄ dicit quidā de anteriorib⁹ est post. de primo posteri⁹. de tertio ultimo⁹. & de maximo omniū. in finem. Hoc omnes sancti mortui. & de eis sit humanum. Ibi nota q̄ dicit̄ est post seu posterus. l.

Primo post sect mirabile actū. Secundo prendat mirabiē vultus Tercio monstrauit laudabile statū Quarto imperando Quam ē q̄ nuncupatum post: quoniam apparet actus mundi. Et secundo ibi aliud est q̄ sic actus quo fuit bō fact⁹. & post. i. in fine temporis. & fruā eum homib⁹ conuersat⁹. Ibi Baruch iij. dicit q̄ post hoc in terris visus est & hoib⁹ conuersat⁹ est. Ubi dicunt gentes potuit videre nunc vero ipso illud Esa. 8. Expectat post patrē suū. aspectus p̄ sanctitatē. prospectus p̄ cognitionē. & videt⁹ me⁹ loquit mihi. Postea cū nostet est humanum corpus. sensibile. & caducū. sunt humani sensus. Et tenebit ipse post apparuerunt in ipso multa alia post. i. mala. & alia consequenter. q. videlz Postea Cū velut Mundum secuit. Mors patuit. Gens splendit. Cunis effut. Celo datus. Ja patria remunerabit. Postea nec cū velut canaliter sm̄ corpaliter. q. l. vt dicit Mat. iij. Ecce manna. & dicit⁹. & necdū⁹ postea clarior. Humanitas tare variatis in se monstrando. Postea cū mundū deum vt veraciter. Luc. ij. Post triduum inuenerunt eum in templo in medio doctor. audientes eos & interrogantes. Ibi postea mortī patuit crudelior. Unde Gal. iij. Postea nec. cidit ppa. & non erit cum populus q̄ ipm̄ est negotiorum. et Matth. xxvij. Scio q̄ post biduū paschā fiet & filius hominis tradet vt crucifigat. Item postea vita splendait et lucitur. l. post triduum resurgendo. Mat. xxvij. Post mortem resurgam. Et Marci. xiij. Solute templū hoc. post triduum reedificabo illud. Item postea fulcasset alacrit. seu ipse post resurrectionem apparendo eos consolando Joh. xx. Post vicos octo venit ihesus ianuis clausis & stetit in medio & dixit vobis. Et Luc. j. Post resurrectionem suā q̄ eos. & apparens eis & loquens de regno dei. Item postea celo clarior nubilor ascendendo. Marc. xvj. Post triduum assit de sepulchro. Et Job. vj. Post hec abiit ihesus trans mare. Patet igit̄ q̄ est vnū post quo de⁹. l. in multos post mortē a seruis suis reperet rōnem. Ubi Matth. xxv. Post multū tp̄s venit dns seruor. illoz & posuit rōnem cum eis. Item in patria remunerabit liberaliter et strenue. Unde ibi est vnū post quo ppe fedebit seu ipse debet fieri laudabile. l. in paradiso. qñ in ipa distribuet stipendia seruor. Cunis ē sicut dict⁹ in p̄. Apparebit postea posteriora dei. q̄ in pelle ac nari. q̄. l. antiphona. q̄ in primo nō videt⁹ esse gradus sed merces postea ibi exercitatis per eam fructum pacatissimū reddet Hebr. xij. Unde hc. gloria minima quam effundet in patria vita potest dici. ij. Regum. 1. q̄ si minima ejusmodi rotunda erat in parte posteriori. Rotunditas alit q̄ finē caret & principio carnalē significat. Ista sunt ergo posteriora dei que corde multum sunt considerāda. Deut. xxxij. Ubi posteriora videbitis me. Posteriora ibi bōi intrabant interiorem sub manu q̄. Paralip. Posteriora etiam nostra cherubin lactabant sub ardore sicut vidit. ij. Reg. vi. Ad hoc videlz q̄ illa posteriora dei que ad ipsius indigā gaudium & infernum spectant mō sunt latentia vocabula nec possunt a nobis cognosci. nisi ea fuerint manifestata. Exod. xxxiij. Posteriora mea videbis. &c. Ista ergo possunt offendere q̄ est posterioratus diuinitatis. Sepius dico q̄ est posteritas iniquitatis. Mali enim dicunt se posse. & non peccā. Et post etiam & non amē. Et nota q̄ isti dicuntur habere filiā vnum post Quod est

Pigritie.	Dicā ergo q̄ mal⁹ habet vnū post qđ ē
Malicie	pigricie bestialis. Equi em̄ cardi sp̄eluunt
Superbie	se post alios nisi forsan calcarib⁹ vrgeant
Luxurie	Sic pigri. & vicentes. l. illud. j. Reg. xxv.
Requidie	Precedite me. ecce ego post vestigia sequar
Gulādie.	vos. Item habent vnum post malicie insi
Impietatis.	dioſe. Ille enim qui insidiatur alicui. con
Auricie.	fingit venire post regnum. Falsaliter sta
Crudelitatis	tuitur. Josue. viij. Ignorans q̄ post tergū
	insidiās. Item mali habent vnū post iuxta con

tempnosc. Illud est qđ expendit aut contemnit. post tergum proiecit aut dimittit. Psal. xlix. Posuerunt legem tuam post tergā suā. Item habent vnū post luxurie ignominiose. Ezech. xxiij. Post cha pelicarum tuarū es cum. qñ no adhuc concubuerunt in pupillentia feminaꝝ. Ezech. xj. Item habent vnū post requie pigritie. sicut sunt illi q̄ vadūt p̄ oyabolis siue ornamentis⁹ obediendo. vbi p̄ heresiē et ydolatriam honorando. Hiere. xj. Abierunt post deos alienos. Contra illud Hiere. xxv. Nolite ire post deos alienos. Item habent vnū post sullitie impietatis. Et illud est. l. sud qđ sibi semp̄ volunt ire post appetit⁹ cordis sui. p. pri⁹ capitis voluntatibus. propter malas iniquitat⁹ ob edendo. Hoc quo sit Deut. ij. Abierunt post pauimenta dias sunt post bestiam. Et Eſa. lxv. de impio q̄ ipse gradit in via nō bona post cogitationes suas. Item ifti habet vnum post imprudentie stultitie. in finem ipi nesciūt de hiis que post erunt. & de futuris negotiis cogitare sed ea ordinare. Ubi Eccle. iij. Melior est puer pauper & sapiens rege senē & stulto q̄ nesciat prudere in posterum. q̄ & de carcere catenisq; aliquis interdum egredit ad regnū. & alius natus in regno inopia consumit. Item ibi habet vnū post auaricie ambitiose. Et illud est in finem ipsi certis p̄ mundū & post principes & plures hominū pro curando. p. Reg. viij. Declinauerunt post auaritiam & acceperunt munera. Item ipsi finaliter habebunt vnum p̄ petitentie pigritie. qñ. l. post illam vitam ipi currunt in ignem. Et sic de eorum posterioribus intelligit illud Jerē. Bene faciem eius ignis vorans. & post eum procella ualida. Facies enim iniquus est vita pessima. vbi peccata ipsi habent ignem vorantem. l. crudelitatis. auaricie. rapine. Posteriora eo ipsoꝝ est vita futura. vbi peccata ipsos sequit et urens flamma. hoc est dictū. ardor: incendū infernale. Sic ergo patet q̄ est quedam posteritas iniquitatis. Et sic patet q̄ post. posteritas & posterū sum in bono & in malo sic. pro modo sumitur. Sufficat ergo. vide vbi nouissime vltimum & similia. Et vide etiam vbi finis & vbi vltim⁹ & postremus. &.

Postquā. Nota q̄ post̄ semper denotat aliquid posibile. aliquam posibilitatem aliquā successionem. Et enim consortio canonis vel rōnalis. et qui semp aliquid aliud subsequit. Excepit em̄ p̄ quicunq; eoque. qñ. & tūc. Cum igit̄ possit dici in bono & in malo potest etiam dici de illo & illuſto. Primo ergo possumus notare q̄ iustus habet multa bona post̄. sed multa bona antecedentia. & quibus caret sequunt multe bone consolationes. igitur quam post̄ Quo concludit equa

Clementie.	Primū post̄ erit interior contri
Indulgentie	tionis affectus. cuius. l. sequunt opera pie
Iustitie	tatis. de qua dicit Deut. xxvij. Post
Iustitie.	q̄ iustificatus fuerit. & vere ipse
Potentie.	cat remunerēt nō colligentis & pau
Abstinentie	peribus ministrētis. Scdm̄ post̄
Penitentie	erit vbertas spūs post̄o q̄. l. post rem
Excellentie	pestatem erunt in facie. de q̄ Sec.

xvij. Post̄ ingrediet. ad extremum vsq; ad mi.

Tercium post̄ erit interior culpe abhorsio. & qua. si. facie loquitur lectio mentis. Unde de nouatus dicitur Rome. vj. Ut post̄ ruine caput suum & sacrificium obsequij libere posset vinum. Unum enim letitiam signat que fulcit per spem & consolationem habitur. quando caput mentis & capillis. id est a peccatis radicem mundatur. Ille autem est spiritalis purgatio & circumcisio de qua. l. ca. Luce. ij. Ut post̄ conplerentur sunt dies octo vt circumcidere puerum. Et sic dem dicitur. Post̄ impleti sunt dies purgationis Marie iuxta legem Moysi in hierusalem. Facta enim circumcisione. & Marie id est mentis a mare purgatione facta. Jesus id est anno custos. est & in sion. l. in quieta mentis possessione pōtat. Quartum post̄ erit fruitio iuxta eūdē. qui. l. sequit omnia iusti. de complemento. De qua dicit. vij. Post̄ ex sedent. i. solio regni sui. & scribet sibi deuteronomium legis hanc. vt discat timere dominum. nec elatur cor eius in superbiam sup fratres suos. nec declinet in partem neque ad dexteram

Quinti de postis cui succedit mistica perfectio que. l. perdit. z pulsa cōtra nemo nocz peccata. Cui Josue vxo. Postis constituetur filij israel tabernacule testimonij. Secundi tributarius. Septimi postis ante quem. es carnis operis quo. l. homo abstinet a lapsus. Et illa e solacium familie. Sic quinq. Reg. l. di. Q. anna soluit pro eli scorn in ysto postis solacium. z. i. a lacte carnalitatis q. abstinentia abstraxerat. Septimi postis ante aspectu rerū turbatio. l. tribulatio mundana. q. l. homo expellit ad eum redire z priusq. incboare suas. z. Matusale dixit. Parat enim q. postis cōsagittat. et enim nisi z equi priuatis valde. vt sic q̄libet talis tribulationis penitentie vicat. ideo dicit hic. xxj. Postis peccatis me egi priusq. z postis q. nisi. mihi egressū. l. mei. z. nobis. Septimi postis q. eni priusq. cordis cognitio seu enim cōsiderauit z. z. tenuit. quia. l. quasi homo z qualitatis humane regula. Unde Rabanus dicunt sunt. di. xxj. Septimi inquit mali mandatur nisi postis cognouerit ptidem esse celestem. Et sic q. prius quemlz postis multimode de quinq. ad ortos. Scilicet vocum q. postis q. ad ortos. Conflat enim q. mali z multi habent sua mala antecedentia sua q. mala postis. z. ex quo. l. male cōsolationes sequunt. Et vno ex peccato sequit aliud. sicut videm⁹ q. in vna olla mixtim sal z vinū z aqua deinde in vna cōcauitate sal z vinū receptacula ab alio recipit. z inde in tertio. postis in quarto. et sic de receptaculo ad receptaculum fluens sicut continue volui circ. Sic vere si in rota mūdi humane studia symbolice intendūtur in vno angulo cogitationis recipit. z vno actus peccatis ad aliud trahit. quo adhuc tota rota illa in vicinū pōdus inclinat. Cetera enim quinq. postis qui q. prius no solum male suo pondere ad aliud trahit. Et Jacob. ii. di. q. duno peccauerit nihil bonū p. dat. Ideo istos postis. septimo malo antecedente possumus notare q. mali habent. Sex. Etiam postis. Superni culminis quo sequit mens de corpore. Extoti exercita. quo sequit carnalis vitatus. Primi regnis. quo sequit fides parvitas. Quinti dies tales. quo sequit rapine pauperes. Sexto ergo q. mali in hoc mundo habet qui. q. multi antecedente z vna postis multe dominatio quā sequit mentalis ignorantia. Collat ei q. multi sunt q. postis. q. mentes. primo ad ecclesie vel sensū cognitionem. sunt spiritualiter sunt cor. mo cognoscunt illa que pertinet ad salutem. Et Rome. xvj. di. Qz postis in gressū sunt tabernaculum operuit illud nubes. Ingredi ei tabernaculi signat ecclesiam primitiuam. Nubes vo operimentum. signat obliterum ignorantiam z oblitionem. Item vicq. q. mali habet vnum postis gulosi. voluptuosis. quo sequit carnal immundicia. Quare ei dictum est. q. vno peccato sequit aliud. z. q. quia luxuria generat. sicut ac alluero legit Walter v. Qz regina Walter placet oculis eius postis vinum biberat eum dormit. Item vico q. mali habent unum postis inepte gubernationis. quā sequit error atq. pfidia. Sicut notū Judic. viij. q. postis mortuus est Gedeon mortui sunt filij israel a domino. Conflat enim q. qñ Gedeon. i. bonus rector mortuus est. populus peccauit a deo z perfidiam facile elongauit. Item vico q. mali habent unum postis crudelitatis quam sequit ardor z avaricia. Et de illo crudelitatis legit Mat. xxvij. postis qui crucifixerunt. z pro. nau. fragant inter se vestimenta sua. quasi dicat. q. sanguis z crudelitas. q. pendit. mater sunt rapine z avaricie que succedit. Et sic q. pro quo vnū malum antecedens malū cōsequens introducit. Sufficit de postis. Unde de alijs.

Postis. Hoc q. Postis ly. q. accipiat. p. ore, duobus sex. p. illis grossis lignis in quib⁹ postes claudunt ostium. Quinti ei cōter. p. illis tabulis seu pecis lignis crudis. z latis que a grosso ligno ei scrie secundis ab inuicem diuidunt. z ad compositionem pecuarū. z edificia. arcbam. z velia. domoz. z alia multiplicat ppārantur. Jgit exo. q. moraliter loquēdo nos inuenim⁹ postes.

Templi ecclesie. Ecclesie. Ecclesie est. Ianua. est?
Cordis z obscenie. Postes. Celestis z corpis sens?
Sensus z sapientie. Sapie. ti. Sapie. ti. postis?
Homine carnis. Celestis. ti. Ianua. ti. gressus

Per plures ergo nos introitus? domus sapientie intromittit. Per virtutes enim nos introimus domum sapientie ac ne triumphamus. Primo ergo vico q. sunt postes p⁹? in gradimur in ecclesiam. Et illi. pcepta tue plan. q. l. ubi. li. ethum ecclesie vel ingressus. Postes ei ethesi simul iuncti z clausi tenere domū nitam vt latrones inde arceant. relatum tamen z erecti tenent domū apertam. vt filij israel de mo sunt recipiant z ingrediant. Sic z plan. xl. Ubi. Ero. xxj. pupil. q. ille qui volebat esse seruus ppetuus applicabat ad ethum z ad postes. z perforabat subula aurem ei?. z ille erat perpetuus eius seruus. Sic vere ad hec q. ali. quis sit in ecclia ppetuus? spi. seru? necesse est q. ad postes id est ad plurios applicet z q. si aliqn? reperi? fuerit aur. ei? subula transfigat. hoc ipso ad seruitutē ppetuā obligetur z in religiosum vitā in plurib⁹ aut diuersis ordinē. Et advertē q. tales postes. i. tales prelati debent esse. z. Ezechiele planari. Planan eos per modellum.
Linea quadran. Quadrat per cathetum. Ezech
Scripturis ppārati ppārati per sacerdotes. Sanguina
Sanguine poluti a vita sanguinolenti p. cathecticis per passionis christi remissionem deuotionem z mundi. Et primis sanguinis. sc. de extremitatibus modellie z cōstantie notatur q. Salomon fecit in introitu templi postes de ligno olivarum quadrangulatos. Olivus enim que oleū. unu fundit valedinem z vtilitatem modellie z puritatis ei. grat. Quadratura vo constantiam z firmitatem notat. de virtute vo sapientie z sapientie dicitur Sextro. xj. Sapientia inquit edificauit sibi domum. scz corpus. Sapientia vo est precepta legis diuine super postes z ianuas domus nre. Et Deut. vj. Ligabis ea quasi signum in manu. z mouebunt ante oculos tuos. z scribes ea in limine et postibus domus tue. Declarat ei quid in scriptura manus z oculus. sensus enim z opus. Sic virtute ei. sanguine iustitie. qua. l. sedarus debet esse pugnet. et contra malos sanguinolent⁹. z ferus. vñ paulo illud Ephesi. vj. Sumentes de sanguine z ponent super vtrunq. postis id est super quemlibet pdictoz. Patet ergo q. ali vere postes per quos intrare in ecclesiam. Secundo vico q. alie vere postes per quos intrare in confessionem sui in oratiōe salutis. z illi sunt sensus hominum. qui saliter debent esse clausi ad audendum vana appetibilia. z aperti ad introducendum bona. Jlli sunt ili postes quinq. z quibus firmamento q. Regum. vj. vbi notatur. Qz Salomon fecit duo ostiola z postes angulosum quinq. de ligno olivarum z sculpsit in eis picturam cherubin z palmarum. Jlli ei duo ostiola quibus saliter intratur ad animas sunt sensus z anus. Postes vero quinq. sunt quinq. sensus qui saliter debent esse in oratiōe per patriā in curiam. cum deuotiōe sue puritate plenitudo scientie per veritatis scripturam. z cum palmis. que saliter dantur trium pharum⁹ per victoriale firmitatis naturam. quia sc. in sensibus nostris debent pietas z modestia. veritas z scientia. firmitas z constantia apparere. Et revera illi sunt postes quos precepit dominus mittere sanguine agni. ad limen q. tho sanguine vitulū ibat ab angelo occidente primogenitos filios regni. Sumentes inquit de sanguine eius z ponent super vtrunq; postem. xij. Exod. xij. Quis revera quando sensus nostri. agni id est mansuetudine modestie z puritatis innocentie. seu etiam sanguine agni. id est desiderii sanguinis passionis mei ostia lenitatur. confixit q. spiritus primogenitus nostri. saliter anima a percutiente angelo. id est a tentatione symboli non lederetur. sed saliter (hoc visa sanguine) pertransit. Aspergite ergo et vbi sanguine superliminare et vtrunq; postem. Exod. xij. Et ibidem dicitur. q. cum viderit saliter angelus de sanguinem in superliminari z vtroq; postē. non finet percussorem ingredi domos vestras. Jlle ramen domus que isto sanguine inuenie sunt non figura. sc. saliter domus egyptiorum. id est domos z consolamenta peccatorum. z postes suorum sensuum exteriorū ab isto percussore z tentatore sunt percussi. et morte interiorum peccatorum mortalium sunt replete. Bene ergo vocer scripturas Ezechie. qui vbi dicitur sc. Sacerdos de sanguine ponet in postibus domus. Ubi sunt ergo postes quibus intratur in confessionem. Tertio vico q. sunt postes quibus intratur ad sapientiam. Et illi arte sunt libris sa-

ere scripture. ꝺ̃ eis vt ꝺ̃ctor postibus inclusum. Hoc ergo mecū pauperū ad postes eius ad limen fauere semper rebus⁹ optatare. t veritatis clamorē. vt ꝺ̃ctus est. Postulatur t rogatur humiliter postulare. te quo anima tua diligit. Psal. viij. Beatus hō ꝺ̃ audit me t exigilat ad fores meas quotidie t obseruat ad postes ostij mei. Exemplos⁹ huius fauentes⁹ ac quo dicit. j. Reg. j. q̃ ꝺ̃ fauebat super filium suum postea⁹ dñs⁹ dixit ad sapientē

Quarto vo inuam q̃ sunt postea quos inuat ad actionem. Scilic postulabo t⁹ natos. q̃ ꝺ̃ sunt ad celestis glie patriā t sunt ingressus eius⁹ aditus postea. Ec ꝺ̃ Ps. q. Paral. ij. q̃ Salomon humane auree q̃ plantā in area domū t templū⁹ postes ꝺ̃ eius t portas t ostia. Et ponit vtq̃ ac postib⁹ seu tabulis fuerit ostia. monte. arbore t alia infinita. t applica quę voluerit. Explicit.

Postulare ·re. actiue. petere. petere vel rogare. re. hoc quibus in locis cum propagine q̃ aliis fuit notum est vel dicetur. Idem ac postulare est breuiter transeundum. Notemus igitur q̃ in scriptura sacra reperit Postulatio Justos. vt possint valere.

Scelus. Qui postulant. qđ solet nocere.

Malos. qđ nequeūt habere: seu quę vtent bonum. Item ille postulat spiale bonū. Ille stultus postulat spiale malum. Ille impi⁹ postulat fraternale inimicū. Primo ergo vide q̃ est postulatio bonū iustoꝝ. Ille ergo postulant postulanda. vel q̃ sibi vtilia t necessaria. aliis ho nō onerosa aut offensiua. Sicut ois videt⁹ q̃ membra cēa postulant q̃ sua mō petunt necessaria sibi de patrimonio⁹ ꝺ̃. vestra a corde. sensum t motū a cerebro nutrimentū ab epate. quę si tam sunt nimis deficiunt postulandi⁹ q̃ ipsa postea faciunt postulare. Ago⁹ enī sine. somnū nocte. balneū post. murū lanei nutrimenti. t ab ipsa postulat necessaria sibi mō. Et nome eius sumus a⁹ acquirēt t vitamur possit postulanti. Sic dicit q̃ dilectus debet petere t postulare libenter. q̃ necessaria a membris. Ita hoc t a fratribus requirat si mō temperate. t a plenis tenere postulant. nisi q̃ deficiant postulanti. nimo ih si sunt ibi. hoc ꝺ̃ dicit. j. Mach. viij. q̃ audiūt iudas nomen romanoꝝ. q̃ sunt potentes viribus t acquiescunt ad omnia quę postulant ab eis. Notem⁹ ergo socialē q̃ iusti petūt nō singulos sed necessaria. nō inania. nō vtilia. nō impossibilia sed facilia. t hoc nō totū a bene sed etiam a primo. quare vt plato. hoc ri certa lege. decreto deberūt fieri. vel postulem⁹ signi. signet signa. t iubi. iussit. t iussa. ne forte alio dicat notes illud. Jacob. iij. (si q̃ indigat sapiēcia postulet) Indigatis t belligeratis t non habetis propter quod non postulatis petitis t non accipitis. ex q̃ male petatis. Igitur hec Postula. feliciter

Remissionem vt totaliter purgetis. Ille sunt ergo

Dilectionē vt fabiliter seruetis postulandos. vel

Perfectionem vt moraliter operetis bonos t benefic. q̃

Dilectionē vt humiliter amet⁹ sos si illis t iusti

Cōuersationē vt cōcorditer vertatis patent⁹. ne nō

Saluationē ne crudeliter dampnetis potent⁹ benigne

Defensionē vt benigniter iuuetis. nimo certe dig

Retributionē vt immutter recipiā illud q̃. Paral. j.

Pulsationē vt fabiliter leuetis. Postula. qđ vis

Passionem vt genitor viderit ve facil ubi. Ja

nūr postulem⁹ picare t remissionē. Ista ch ex⁹ esse prima t principalis petitio nostra. Judith. viij. Penitem⁹ nō indulgentiā ei⁹ cum lacrymis postulem⁹ humiliem⁹ spiritū nostrū. Et vt sic fiat. ne illis ne ꝺ̃ vt. ij. Machab. viij. Ex obsecratione facta cōmuniter ab eis⁹ misericordē eius postulabant vt in fine seruis suis reconciliaret. Item postulem⁹ diuinā t cognitionē hoc est dictu sapientē ei⁹ omnes veritatis. Ec qui dicit Jaco. j. Si quis vestrū indiget sapientia postuler a deo q̃ dat oibus affluenter. t non improperat postuler autē in fide nihil hesitans. Ec ꝺ̃ dicit affluenter. q. d. ve tōter ipse deficeret plura dare q̃ postulet sint in Salomone patuit. qui dicit. iij. Reg. iij. Postula qđ vis ve dem tibi. Ipse ho nō dimisit nec bonoꝝ sed sapientiam postulauit. Ec placuit dñō q̃ rēdixit postulasse. Deinde q. d. Quia postulasti hoc⁹ nec petisti diuitias. sed postulasti sapiam. ecce feci tibi iuxta sermones tuos. t ecā tibi cor sapiens. Sed. t hec. q̃ nō postulasti ꝺ̃ dabo tibi. t diuitias. t gloriā. Vel sic de cognitione vere sapiēte q̃ facere dicat cuilibet aliud Col. j. Postulantes vt impleamini cognitione voluntatis eius. Postulemus igit claritatē t cognitionē. Item postulem⁹ bonestatem t placentē. seu honestā t gratā cōuersationē. Ch Esther. x. Mardochēus postulabant pacē ad omnē gentē suam. Item postulem⁹ humilitatem seu pauperē t subiectionem. Exemplo. j. Sufanne. q̃ cum lachrymis postulauit a deo filii t audit⁹. Fili⁹ ch ij naturaliter subiectus est patri virtutem humilitatis t subiectionis signat. Item postulem⁹ vitatem t cōuictū sic etiam paci t concordem cōuersationē. Ch. j. Paral. xvij. Misit Chonerē ennabi ad regem david adurā filium suum vt postularet ab eo pacem. Ch Act. xij. Percusso Herode postulabāt pacem. Item postulemus securitatem t saluationē atq̃ nr. Exemplo. j. regine Esther. q̃ fleat viri sui Esther. v. postulauit a rege saluamentū t liberationē animę sue t generis. t reuocationē Aman inimici⁹ t eius indoctē. Pro q̃ nr. quę re postulet Esther ē. respōdit ca. vij. Si placet rege ꝺ̃. dona mihi animā meā t pplm meū ē. Item postulem⁹ auxilium t defensionē Judith. vj. Clamauit ad deū vt. num postulans auxilium contra inimicos. Item postulem⁹ placitū t placentē. vel possim⁹ placere nō precibus. Exemplo. j. romanoꝝ inter quos vt ꝺ̃itur nō erat alicui magistratus⁹ nisi postulatum. Unde ēn. Cyri⁹ hist. In ꝺ̃ cōmunem ait. eligebant magistratus⁹. venerant ili. q̃ se reputabant benemeritos. Ideo nō cuilibet digno erat dignū. Postula a me t dabo tibi gentes hereditatē tuā. t possessionem terminos terre. Et t sic dicebat alie sicut deus. no dicit Gen. xxv. Ch secretis que postulo ne eam patcam peccatis. Item postulem⁹ immunitatē t redemptionē hoc est dictu libertatē a vitijs. j. Reg. xj. Postulauit ionathas a rege vt immunē faceret iudeam. Sic postulem⁹ redemptionē t possessionē. q̃ paradisi. Unde ꝺ̃ filiab⁹ salphaad q̃ peterent hereditatē in medio fratrū suoꝝ ꝺ̃ Num. xxvij. Justū rem postulant fiat salphaad. Ista ch q̃ postulatio boim iustoꝝ. Secio vo vide q̃ est postulatio malorū stultoꝝ. t mandatoꝝ. illi ch sunt filii pecoris t asinorū t fatui. q̃ libentius petunt t postulant nocua t ꝺ̃ stulta. t stultas q̃ necessaria q̃. ch libent⁹ postularet vellent temporalia t eterna. terrena q̃ spiritualia. celestia. Que nocua t mala q̃ aspera q̃no vellā aliq̃ bona. Cum enim videmus inimicos ad possidendum. feliciter

Scientias seculares. Diuitias⁹ q̃ tales⁹ Ab Deo

Diuitias temporales Magnā vtem⁹ nr. postulare. Abeo

Sententias populares ra postulat. Abeo

Delicias corporales. Et alia potentia. Cotra eos ꝺ̃. cū

Socios sceleris. studio t diligentia. Socios

Altas possessiones phetationes scientias. vel

Latas possessiones scientias postulant. Sentia

Gaudia spiritualia. tur t vitant. ab Deo. ꝺ̃. Ja

rea vias gentium ne vite. Isaie. xlij. Quia leges populorum vane sunt. Idipsum confirmat Deu. xvij. Dixi⁹ ne omnes homines in quibus non subest scientia dei. Ec alia peiatione. quam. ꝺ̃ fatui eam p se. Et q̃ alij postulant. vide. iij. Reg. x. Quare inquit postulas abyssi⁹ tua mittas ydolos. postula a ꝺ̃ regnum. Et Act. xiij. Postulauerūt regem t dedit illis Saul. Ordata ho petitione t diuisam postulatione ꝺ̃. Judic. viij. Unam inde⁹ rogo vos petitis postula a vobis. Date mihi inaures de ꝺ̃a vestra. Ismaelite enim vt ꝺ̃ untur te aure erant. Fuerāt enī mille. Peccant enī aures fidi. Ec lanea autem epistolarum dicit Sapientia. q̃ sic fiat in ordine postulationum ꝺ̃ dicit. Ec ordinatio ista. Hec est igit postulatio hominū stultoꝝ. Tertio vide q̃ est postulatio hominum penoꝝ seu iniquoꝝ. qui ꝺ̃ petunt t postulant crudelia t iniqua. mortē. t supiū gentiū. t miseriā vicinoꝝ. Unde nota q̃ mali postulāt. ꝺ̃ Crudelis ipse afflictores. Improbus vsuras accipiendo. Iniustus tempora vltionis. Ec crudelitate p. sonali⁹ p̃ dictis postulat⁹ iudeis. ꝺ̃ sunt dict. Luce. xxiij. Postulabant postulantes vt ꝺ̃ crucifigeret. Et Act. xxv. Et q̃ illi mali ꝺ̃ propter sacerdotum postulabant aduersus

postulationem. De acceptione alte munerib⁹ pro re in diuin⁹ z precepto⁹ q̄ multe postulant alienū. ac dño⁹ de Mi chae. vij. Princeps postulat z iudex in reddito est. De re latione cui⁹ pena qua-l. mala offerunt solutiones falsa z cum pen⁹ petitores di Ecclesiastic. In rege reddendo postula bit tpis. z legitur verbatim. Dec igit oe postulantes sunt cauti. De postulantes to sm nullam iuste in finem sunt z assumptōe alicui⁹ q̄ digo nō potest ad aliquā plam tam seu magnum postulatio fuisse. pro adnotatione subi ad potens.

Potus. potare. Nota q̄ potus multipl. iter sumit⁹ in scriptura q̄ in bono q̄ i malo. Primo igit pro q̄ intenit ibono pot⁹ Refrigerium⁹ Potus refrigerium⁹ est potus gra- Incrementum⁹ tie z deuotionis. Ille est refrigerat ar- Letificatiuus⁹ dores tentationum. Et ideo vin⁹ bonus Letificatiuus⁹ z cum illo potus refrigerant sitim suam gñ. Potationes omnes bestie agri. et pecora ibunt onagri in fi si sua. Thobie xiij. ch. dr. Ot angelus dixit. Ego cibo z po tu q̄ ab hominib⁹ videri non pōt⁹ vsus. De illo potu loquit⁹ dñs in euāgelio. Sic potestis nescitis bibere calicem quem ego bibiturus sum z baptismo quo ego baptizor vos baptizari. Et ad Cor. xij. ch. dr. Uno spū potati sum⁹ omn⁹. Potus inebriatiuus est potus doctrine z infructio nis. Et de illo dicit Eccli. xv. Cibauit illū pane vite z intellectus z aquā sapiencie salutaris potauit illum. Ille est ch⁹ potus q̄ pollicetur. i. plam z pfectionem istam etiā bus. i. simplicibus manifestare. Eccli. xxxv. Qui potum cul tum z sufferent⁹ ei⁹ est in eius potibus. q̄. l. mundi po tus dulcedo potus vini z potus aque. Potus dulcedo est do ctrine simplex q̄ puerilis. dulcedo z simplicitas est eccle sticis. De qua. i. Cor. iij. Lac vobis potum dedi non escam. Potus vinum est hominu⁹ plenitudo z alta q̄. l. vinū p. nitens z in fide z moribus crudius eloquio pgrua. De qua Eccl. xxj. Exultatio anime z corporis in moderato po tatu. Potus ho aque⁹ est doctrina celo z mundissima. De q̄ Mat. x. Quicūq⁹ potum dederit vobis calicem aque frigi de non poterit mercedem. Potus ebrietiuus⁹ est potus pene z amare compunctionis. de q̄. l. vini penitencie inebri ant. De q̄ dicit ps. Potasti nos vino compunctionis. Et alī bi. Lacrimis meis pauem meum rigabo z potum meū cum fletu miscebo. Potus letificatiuus est potus gaudii z salu tionis. De quo dicit ps. Torrente voluptatis tue potabis eos. q̄⁹ apud te est fons vite. Ille est potus potant beati in regno celorū. in. Regū. Omnia vasa de⁹ potabat rex salomon erant aurea. Ille est potus de auro⁹. q̄ sicut aurum splendet nō corrumpit. z p metallis cēteris⁹ magis valet. Sic potus eterne gloie splendet splendore vere co gnitionis. incorruptibile manet eterne durabilis sa per omnia valet complemento omnis z imminet glorifica tio. Illud igit est poculum ambrosie. quo fm fabulas po tarū dñi antiquitus vsi sunt. Figurati in poculis aurei. Quos libebant comisse in comuniō affectu. sicut dicit Ec ster. j. Et de hoc Esa. xxij. Miserator eos reget eos. et ad fontes aquarū potabit eos. Et sic potus sumit⁹ multipli citer in bono. Secundo dico q̄ potus potest accipi mul tipliciter in scriptura in malo. Inuenitur enim Potus Gulositatis. Potus est potus luxurios⁹. Secus d⁹ Iniquitatis est potus turbatiuus. Terci⁹ est per⁹ este Prosperitatis minatiuus. Quartus ho est por⁹ inuene Et desertatis natiuus. Dico ergo q̄ est potus gulosi tatis q̄ est luxurios⁹. q̄ potens illi q̄ excessiuis potib⁹ indul uit ad ofnia mala delectabilia z opa luxurie. Figurati in fe delibus regendis q̄ excessiuus z ductus in babyloniē. cum sumpsisset poculū luxurios⁹ qd̄ Balthasi misserit in po te eius madefactū luxurios⁹ ignominiose coram oibus e lu xurios sicut dicit magister in hystoria scholastica. Et sicut ei⁹ nimis abusus pbatur vicium. Abusus. ij. De q̄ potus dat initio suo misterio vel suū z inebriatus eus vt spiritus malitie eius. q̄ vicio potus excessiuus solet homem ad ota mala largire. ipm inebriare madefacit sensus. alios reno lare nullam in eis reuerā vbi regnat christus. sicut dicit p. uer. xxxj. Et ideo ualeo potatores malefactores Esa. v. De qui mane cū ebrietio ad mescendā ebrietatem z ad potandū⁹ q̄ ad vesperam vt vinū exhestio. Sed de illo potu vide ij. de ebrietate. Ille est ergo potus gulositatis q̄ est luxurios⁹.

Secundo dico q̄ est potus iniquitatis q̄ est mendax⁹. Ille est aliqui potus z aliquorum q̄ statim potum ordinem z imaginationē confundit. ex q̄ potus vinū rationē omnē prudentie cū incedit. balbutiendo loquit⁹. z alia q̄ vidit ab insanis imitat. Sic vere est potus peccati z iniquitatis. q̄. d. diabolus replet z inebriat peccatorem. vere. Deus tollit ab eis rectē eligendis intellectum. rapit sermonē veritatis eloquii. Ille de potu peccati. xij. Per vinū q̄ peccat⁹ in balauerunt in iniquitate z potatores⁹ eius. Ubi dicit glo. calix⁹. Potus est ille est ficte potus cuiusdam fantasie q̄ de lineolibus q̄ potatores sues facit errare. sicut vinū ple q̄ sanum efficit inebriandos. sicut dicit Ouid⁹ li. me. tha. v. fa. qui. Rectē calix sanū⁹ est peccati. sanus ille q̄ p deliberationē z consilium peccat. ratio enim efficit. z vo luntas p mala delecta illatur z mouet. Ille est ille pot⁹ quem mulier symbolica habebat in manu ad inebriandū omnē terrā. sicut dicit Apoc. xvij. Quā symbol⁹ sicut dicit Apoc. xiij. Vino fornicationis sue potauit omnes gentes. Ille est ergo potus iniquitatis q̄ est carbon⁹. Quinto di co q̄ est potus p̄sperantie q̄ est indurans⁹. vt ille est cui dicit ps. xx. xxij. Est quidam fantus apud Cyconas q̄ po tatus fuit vitera lapidea loca enī vbi gentile fant⁹ mur mortes. Idem enī dicit de lacu q̄ de Ethiopie. ale de lacu Ethyopie q̄ q̄ eo potauerit. aut flere aut pati nō rum gratiam sepeum. Sicut infra idem. Et si q̄ de fonte illo potauerit. vnū q̄dē odiet z detestet. Ille vere ebrietas fuit vinū z potus mundane p̄speritatis. ille et fu⁹ potatores z amatores sui habet. vitera lapideos per durā incompassibilē sicut patet de auaris z gaudentibus. Fuit enī eos furere citra alios p̄ superbie z elationis. Fuit insup eos nomine q̄ capeum pigmentū p delectus bene apositū. Fuit nichilomin⁹ vbi vanos enim z vanitegratie abhorrent. q̄ salsidum malicie z cibū nanōis. Ille est ergo potus. de quo dr Abacuc. c. Deuinū potenti se decipit. De illo potu dr Deffer. j. q̄ ait⁹ p⁹ nimis potationē incitat⁹ z volat videre regiā vrbis in q̄ sedet rabi rali potu p̄sperantes seruientes ad vrbem. Et po dicit z ad libidinem ardentem. Ecce. ij. In calore eorum potam potos eos. Ille est ergo potus p̄sperantie q̄ est sapia⁹. Quarto dico q̄ est potus admirantie q̄ est ve nenata⁹. Potus est sacerna est pot⁹ ille q̄ dant natos inue nenat⁹ occide. Gen Exod. xiij. c. ix. Ecce ego alubo po pulū illum ebrietatibus. z potū bubo eis aqua fellis. Et sic q̄ pet quō potus diuersimode sumit. Sed vide ij. de bibere z de aqua z de fontibus.

Potenna. potestas. Q potestas ni. dicit alio loc̄ sec̄ fec undo corporalis. et q̄ gradus z eminentia secularis. pot⁹ sumit⁹ notare q̄ eam in bono significato q̄ in malo. Scriptura nuncupat potestas diuina. humana. Mundana. An gelica. Symbolica. Potestas diuina est admirabilis. q̄ sicut dr. Dan. vij. Potestas ei⁹ potestas eterna q̄ nō auferet. z regnum ei⁹ q̄d nō corrumpet⁹. Potestas humana est te. fensibilis. Eccl. x. Dis potentiū⁹ bonis vita. Potestas mun. dana est caducabilis. Et de hac dr. Apoc. xx. Prius eos in ore hominū⁹ mendā⁹ q̄nq. Potestas angelica est bonitabi lis. Et de illa dr Col. j. q̄ ipse est caput omnis principat⁹ z potest. Potestas symbolica est damnabilis. et hoc q̄ sicut de est Job. xli. Non est potestas super terrā q̄ compet. ei. q̄ factus est vt nullū timeret. Quam⁹ q̄ pmo q̄ est potestas diuina q̄ est admirabilis. Illa quam admirabilis dicit. Felix Dura Loco non contrak. Dico et loco nō contrak. Dura Termino nō limitak. sicut de Moab. xv. vii. Quia ē nisi Expensis imputak. hi eis potestas in celo z in terra. Ter Opere nō fatigak. mino enim nō limitak. q̄ sicut dr. est. xxvij. c. Lequet populus gentib⁹ z potestas et⁹ in medio qui nō mare. Tempore enī non annichak q̄ sicut dr Esa. xx. Potestas eius potestas eterna. Latorem nō fatigak. q̄ sicut dicit in ps. Ipse fecit gotteiū in brachio suo dispersit superbos mente cō. Ipse igit est potens. Et ideo ille est n. mendax. z mendax. benedictus z frequentandus. Mul tos enim in errorem de potentia faciant sibi in eorum apos tasiam alicui potentiorem z maiorem dicant sibi regem. Cor

ti etiam ꝛpsiani. Nunq̃ gentilem ꝛ hereticum consilium sibi regem assumsit sequitꝫ. Et ephraim vt ait scꝑs ꝛ pecora arbor q̃ dominari inuenit. Sic ꝛ nos dilectissimi qui sumus in aliena ecclesie. Et in milicia huius vite ꝛ huius mundi pericolum ꝛ rapidum fuge ꝛ infirmitas ꝛ fragilitas patria nostra? necesse habemꝰ sequi ducem ꝛ rectorem. i. nos digere. qui p imitationem sequamur. aut p documenta imitamur. ꝛ a quo q̃ sue grauedinis nocumento a nostris aduersarijs defendamur. Ille em solus est potens nos erigere ꝛ saluare. ꝛ nos in tentationibus ꝛ tribulationibus adiuuare. Et ideo potentia sua habebat unde habuit in ꝓ dicendo. Omnis potestas ea ꝛ vera. Et ideo bene ait potestate dei dicit Sap. vj. vbi de sapientia in ancilla loquens ait sic. Cū ea inquit vna. omnia potest ꝛ permanens in se oia innouat. Et adhuc q̃ sui potentia ꝺ mentiat? Et mirabili singularitate q̃ una. Et nec alibi gens reperitur q̃ omnia potest. Et quibus immobilitate. quia se gerunt. Et laudabili liberalitate. q̃ omnia innouat. Et eo ergo q̃ illa potentia habet singularitatē valde mirabilem. Cum sit vna. Illa em est vna. i. singularis ꝛ sola q̃ ab ea dependunt omnes alie potestates. sicut ab vno principio singulari Eccl. j. Deus est altissimꝰ creator omnipotens rex. potens ꝛ metuendus nimis. Quia em est principium omnū numerꝰ. sic nec potestas est nisi una. Omnis. potens nulla alia potestas sufficit sine ea. Quia sicut pater nō potest aliqd facere sine potestate nutricis. sic nec homo sine potestate dei. Ait Job. xv. Sine me nihil potestis facere. Et ideo illi fatue sunt ꝙ flumen sine aqua sic nolunt se peccato resistere. ꝛ in statu gratie se posse continere. ꝛ omnē tribulationem ꝛ tentationē contrarie. Una sola pura potestas generalissima ꝛ mirabilis procedit quasi nunq̃ stetim solet cadere. Sic homo sine ꝛ nō carne generationis statim ꝛ posse labit. ꝛ statim a facilitate ꝙ sensibus bonum operi impedit. Job. iij. Homo qui bonum facere que in facto nō sunt. neue cum eo. Warty. res ergo tentantis ꝛ tentationē ꝓ pulsorum. q̃ scit dei potentiā habuerit. Regis em potestas tuteguardia in re gno franci vbi q̃ timet. Et ideo illi qui potestate gratia sua nō possunt defendere solent ad potestatem regiam recurrere ꝛ auxilio regis se iuuare. In natura enim inuenit. q̃ pisces in mari videntes pisces venenosos ꝛ immanes se bestias velociores (sicut sunt mulogo ꝛ crocodilli) ꝛ q̃ potestatē eoꝝ se non possunt resistere. solent eorum sequi eius potestati se committere. ꝛ sic eis ceteri potestate ꝛ auxilio sue fortitudinis euadere saluare. Sic vere dilectissimi et nos sumus ita fragiles ꝛ impotentes q̃ malicia pessimi vt mani eoꝝ. ꝛ tentationum ꝓ potestatem. gratiam non possumꝰ obuiare. necesse est q̃ ad eam ꝛ ad regis. i. ad dei potentiam recurramꝰ. vt ꝓ eius potentiam aduersarios malicia ꝛ vi eloquio euitemꝰ. Ait Luc. ix. Dedit eis potestatem sup oēs dēmonia. vt languores curarent. Sic o. q̃ illa potestas ita habet singularitatem valde mirabilem. Cum sit vna.

Deinde dico q̃ illa potentia habet generalitatem valde mirabilem. ꝛ hoc ostenditur eas vicinis. Omnis potestas. Qui enim omne dicit nihil excipit. Marci. xiij. Pater omnia possibilia sunt tibi. Ille enim Potest

Bonos adiuuare.	Potest sic bonos adiuuare. q̃
Malos refrenare	sicut dicit Hebre. ij. Ille potens ē
Mala temperare	bis ꝙ tentant auxiliari. Et ipse re.
Culpas expiare	ste apostolo. j. Cor. x. Non gra.
Penas intentare.	tet vos tentari sup id qđ potestis.

Potest etiam malos refrenare. quia sicut ait Eccl. v. Potestas hominis in manu ei⁹. Potest insup mala mitigare. q̃ sicut dicit in Psalmis. Tu dominaris potestati maris. Motum aūt fluctuū eius tu mitigas. Potest nihilominꝰ culpas expiare. Matth. viij. Domine si vis potes me mundare. Potest sup omnia penas peccatoribus intentare. q̃ sicut dicit Matth. v. Ille est qui potest corpus ꝛ animā ꝑdere in gehennam. Habet ergo illa potestas generalitatem valde mirabilem. Job. xlj. Sub quo omnia pena ꝛ nullus ne latet coagulo. Deniq̃ dico ꝙ illa habet durabilitatē interminabilem. In secuqui permanens. Permanentia enim durabilitatem ꝛ ꝑseuerantiā signat. ps. Ipse ꝑdet in eū permanet. Et dicit. Potestas eius potestas eterna. Luce. vij. Iuniper dico. Q̃ illa potestas habet liberalitatem inestimabilem. q̃. i. illa omnia innouat. Quia enim in potentia dei et solus habet omnia innouare. ꝛ illa deo. omnibus terrarum ꝛ arborum. nisi creatus. ꝛ fructus ꝛ flores. solus solet mirabiliter renouare. Sic potentia dei in peccatore quando ipsum ꝑ gratiā iustificat. peccatum a puncto malo conuertendum ei innouat ꝛ immutat. ꝛ ille est vnus de ambobus in quo magis potest omnipotentia dei. in conuersione ꝛ mutatione humane voluntatis in peccatore. Maius est ꝓcentia est agere in repugnante q̃ in obediente. Et ideo maior potentia misericordie omne ius conseruare. Psalm. lxxxiij. ꝛ Deum obedientem. Dicit em Paul. Ephes. vj. Filie est qui vite ꝛ mortis habet potestatem. Et Roma. xiij. dicit. Qui ipse est sicut ꝙdam luto potest facere vas in honorem ꝛ vas in contumeliam. Sic igit est ista gratia potest omnia innouare. Omnia inquit immutat. Ecclesiastici. xxxvj. Innoua signa. immuta mirabilia. Et adhuc hic q̃ ista potestas ꝛ bonitas summe apparet in potestate virtute quam alie potestates omnibus. Maius em potestas potestatem faciendi q̃ posse facere. Adamas em nō solum potest trahere ferrum immo ꝛ ipse ferre tractus aut potestatem trahendi posse aliud ferrum sicut adherentem parti. q̃ adamas non solum trahit primum actum qđ tangit immo etiam illa actus trahit alium ꝛ alia aliam. Et vere dico q̃ tu potestas non solum apparet in propria operibus immo apparet in potestate quam communicat hominibus. Sicut enim dicit Ecclesiastici. xvij. Deus vidit hominibus potestatem eorum que sunt super terram. Et ideo nota q̃ deus tradit sanctis. Potestatem inferendi curandi. Demones fugendi. Leones calcandi. Serpentes fugendi seu deo succedendi. Dico infirmos curandi. Marci. vi. Dedit illis potestatem curandi infirmitates. Dico etiam demones fugandi. Marci. v. Et similiter potestatem super leones. Leonem insup calcabis Luc. Dedit il po. calcandi sup spentes ꝛ scorpiones. Dedi nihilomin⁹ eligendi q̃ sit Job. j. Dedit eis potestatem filios dei fieri his q̃ credēt in nomine eius. Et sic igit patet charissimi q̃ dei potentia est liberalis. Est eternalis. Est generalis. Est singularis. Et sic de potestate illa divina sufficit. Sedo dico q̃ inuenitur potentia humana. Et illa etiam scripturis in bono ꝛ in malo. In bono est ut homo possit quando homo bonus ꝛ pfectus habet potestatem ꝛ virtutem spiritualem faciendi bona. sufferendi mala ꝛ resistendi diversis ꝛ pessimis. Et sic dico q̃ sunt homo qualiter ꝛ corporaliter sit potens Ad Romanos. xiij. Sic spiritaliter homo efficit

Fundamentū inferioris	potens qñ habet bonum ope
Valimentū superioris	rius mandati. i. bonos mi
Armamenti volentis.	cos spiritales ipm suis offen.

dere adiuuantes. qñ. Potest adiuuantem in potentia Ephes. vj. Possibile est omni plebi vitos potentes. Item si potens quando habet bonum inferius fundamentum. Homo enim potentior est in sanctitate q̃ in debilitate. Sic bonus humilem in bono fundamento humilitatis est potentior. Humilitas est est aqua spiritualis qui sibi ipsum sternit et potentem ꝛ fortem. i. Pet. v. Humiliamini sub potenti manu dei vt vos exaltet in tempore tribulationis. Item si potens quando habet bonum superius sui timoris. Et sic dicit potens ille qui est cum potenti domino. Sic spiritualiter ille q̃ fidit ꝛ fultus est a deo. Roma. viij. Non est potestas nisi a deo. Item dicit potens qñ habet virtutem velocumenti Eph. vj. Induite vos armatura dei vt possitis stare. &c. Sed adhuc dico potentia humana fortis in malo. Et sic illi dicunt potentes q̃ sunt gigantes. Genes. vj. Illi sunt potentes a seculo. viri famosi. Illa alia potentia. i. auctoritas ꝛ dominatio secularis seu habuit originem a violentia ꝛ a fortitudine corporali. Illi ei q̃ primo fuerunt potentes corpe fuerunt. sicut fuerunt gigantes. alios rebelliones oppugnarunt ꝛ sibi subiugauerit ꝛ potestati sue subiugauerunt. ꝛ erant sup ipsos potestas ꝛ dominium habebant. Sicut ꝛ Nemrod gigantē legitur q̃ ipse capit esse potens in terra. erat enim venator robustissimus coram domino. hoc est dictum. q̃ ipse erat oppri-

sor bonis. De mundi ergo malis potentibus ⁊ diuitib⁹ nō timēdum est q̄ dñs sunt Pauperum oppressores. Superni contemptores. Psalmis⁹ aduersus potestores. Futuræ pestilentiæ incolæ sores. Sunt eīo pauperū oppressiua sūdē dauid in psalmo pauperū dicebat in pō synagogæ potentium q̄dferunt aiam meam. Et Jheremi. Nonne diuites q̄ potentiam opprimunt vos? Et nō Ecclesiā. Docet sapiens. Noli resistere ⁊ facies potentis. Ille figurantis oculo ygnitus q̄ erat peccatum? pastor fauli q̄ ois sacerdotes erit mercēs. Multa vere sepelit q̄ illi q̄ inter populos reputantur iudices præcipue ⁊ plato⁹ sunt peccatores. Sūt eīam sacerdotes boni ⁊ contra bonos simplices et subditos nequā otes. Unde malis pastoribus dicit Ezec. xxxiiij. Cum austeritate ⁊ potentia imperabatis eis ⁊ dispersi sunt oues mee. Potentia et fuit iustitia tibi simul et ꝑ rapina. Nec quo q̄ illi sunt dei ⁊ supni contemptores. Exemplū habemus de nabuthodonosor q. Madan. iiij. dicebat. Si est potes in celo q̄ aperit oculos tuos dñe audi. ⁊ ego potens sum super omnes q̄ imperio sunt omia. Item illi sunt mundane gloriæ possessores. Illi enī gloriant ⁊ exaltant honorati ⁊ diuites. Quia sicut de puer. pp. Multi colunt gloriā potentis ⁊c. Illi figurant Exod. xv. vbi dr. De ventus pauperi effecisti locū. ⁊ vasa eīs pēs sicut habent pelagi scorpiones. Fumus enim ligna mundi posperitatem q̄ facilius deperit sicut fumus. Locuste ille que habent vires ad corrodēdū significant mundi potentes ⁊ diuites ⁊ magnifice nobiles. Ille enī ut fumo mundane prosperitatis sunt. vbi alios mores scorpionum pungūt et vos bona pauperum mox locustarum corrodunt. Jodis. j. Malitia a potente venit. Item cruor inferni miserie in cordibus. dū sicut scitur ꝑ sapientie v. Malignitas cecidit sedes potentium. Et Sapientie vj. dicitur. q̄ potentes potenter tormenta patiuntur. Sed si vis aliquid potere de impotentia. Possumus notare q̄ est impotentia que Cuncta in esse naturaliter. Iustis inest virtualiter. Malis in esse eīam malitiæ. Omnia inest supernaliter. Prauis inest infernaliter. Ista duo q̄ est impotentia sanctorū que est natura in Ecclia et illa quā. nostra non possum⁹ viuere. q̄ vo lentiam dei nō possumus obuiare. nec ipsius iusticiam possumus ordinare. nec ipsius sapientiam intelligere. nec ipsius mirabilia opera exoptare. Qz enim nemo non potest vitari potest Job. xiij. vbi de homine dicit. Consumitur tanquam cinis qui putredini nō potuerunt. Et Job. xix. Semitam meā circumdedit ꝑ ⁊ transire non possum. Item q̄ dei potentie non possit resisti. nec ipsius infinitas comprehendi. ꝑ. xij. Reg. viij. vbi deo dicit Salomon. Celi celorū te capere non possunt. Et Esther. xiij. Ethi in ditione tua ciuitas sum posita. ⁊ non est qui tue possit resistere voluntati. Item q̄ ipsius iusticia non possit vitari per Job. ix. vbi dicit de deo. Quis enim ei resistere nemo potest. Et ca. x. Non est qui de manu tua possit eruere. Item q̄ ipsius sapientia non possit intelligi. patet ꝑ vbi dicit. Mirabilis facta est scientia tua et me confortata est ⁊ nō potero ad eam. Et. xj. Re. viij. Non potuerunt sacerdotes stare ⁊ ministrare ppter nebulam. Item q̄ mirabilia operum suorum nō possit cognosci. ꝑ dicitur. patet Eccli. j. vbi dicit. Cuncta opera altissimi non ꝑ ea bona explicare sermone. Et Eccle. viij. Intellexi q̄ omnis operis dei nullā possit homo inuenire rationem. Et Baruch. iij. Non est qui possit scire vias eius. Ista est ergo impotentia ignorantiæ que est naturalis. Item est impotentia iustorum q̄ est virtualis Et ista est illa qua isti ita sunt radicati ⁊ firmati in gra q̄ peccare nō ꝑt. Narrat ratio in lib. de celesti scala⁹ nō beatus animalis. Qz Alexander portabat secum vas lapideum precidatum q̄ balebat summā potentiam conservandi animā ⁊ salutis. habet etiam virtutem alios bestias. Qui enim vt ait illum lapidem super se portabat. nō venenū non poterat. Veruntñ (vt ait) sic fertur contigit q̄ Alexander deposuit vasculū se balneat in Eufrate. ⁊ tūc ser pens illum lapidem sub pedes. aquæ ipsum in fundo inuidens. Alexandro q̄ haberet gemmā que haberet tantam potentiam in venena. Sicq̄ similiter factum est q̄ alexander veneno necatus est. Qui tamen veneno mortē nō potuisset si bene lapidem seruasset. Quid dicam de marsis populis de quibus dicit Plinius. vij. capto. ij. Qz a venenosis animalibus lesi non poterant. quia nō carnes eorum serpentes audientes terrebunt. Et revera tales impotentia virtualis mēti quibuslibet bestiis? ꝑfectus ⁊ iustus. Potuit enim lapidem paradisi. tm̄ nam gratiam semp habuit. j. Ioan. manere nunq̄ possunt mors q̄ venenum mortalis. nec ciuis celestis ciuitatis terrenarum nec filius tam ciuis eterne pereunt eternus. nemo ora venenosa ⁊ vita habent victoria ⁊ triumphū inimicum q̄ eos cautus ⁊ ipsos celestes serpentibus ⁊ bestiis fuit rerum. Et breuiter de tali impotentia peccandi potest dici illud j. Joh. iij. Nō potest peccare q̄ ex deo natus est. Cauete tamen tales negotium facit lapidem aliud ne gratie ꝑ serpentis venenosi nō nocumentum patiat. q̄ sunt et ꝑ alios ⁊ contrarios venenosi bestioli nō nocumentum. Dicit enim sapiens ⁊ ecclesiasticus. Fili in mansuetudine tua opus tuum fac non peccabis. Apud istos ergo ignominiosi non possunt ꝑmanere. charitatem. sicut dicit Cantic. vij. Hec ioseph se potuit ⁊ fieri vestis fraenum abstinentie. Sic filius potuerit abominationem egyptiorum domino immolare. sicut dicit Gen. xlvj. ⁊ vij. Ista est ergo impotentia iustos que est virtualis. Item est impotentia malorum que est criminalis. Pallus est enim in fonte et potens quin per infirmitatem possit fieri impotis. Sic vere illi qui per fidem ⁊ innocentiam poterant de bono esse potentes per infirmitatem vicio rum quas contrahunt fiūt totaliter impotentes. Igitur notandū q̄ mali non possunt

Deum laudare	Ista sunt eis viginti impossibilia
Clare cernere	j. Mali. Istis mali sunt facere nō
Pium perficere	possunt. Et hoc q̄ ꝑ peccatum hic
In pace viuere.	ne o ꝑdi potentia se ꝑhauerit.
Templum struere	Quam ergo q̄ illi nō possunt ter-
Iram vincere	rum scandere ꝑ celestium affectio-
Verbis parcere	nem. Exo. xix. Non poterat vulg⁹
Se corrigere	ascendere in montē. Et Josue. xvij.
Requiescere	Non poterim⁹ ad montana ascen
Iuste agere.	dere. Item non possunt clare cer-
Bona videre.	nere ꝑ veram fidem. cognitionem
Sua pandere	extraneorum seu contemplationis.
Alia videre.	Ihū Gen. xxvij. dicit de ysaac q̄ ca
Se defendere	ligauerat oculi eius⁹ videre non
Gemitū fugere.	poterat. Et iij. Reg. viij. dicit. Qz
Fructus reddere.	Achias non poterat videre ꝙ cali
Se subiicere	gauerūt oculi eius. Item illi non
Gratia sacere	possunt sanos gustare ꝑ consuetā
Laudes canere	seminationem ⁊ in bono curationē
Celum querere	Exo. ix. Nec poterant malefici sta

re coram Moyse ꝑp. Confringam illos nec poterunt stare. cadent subtus pedes meos. Item non possunt in pace viuere per concordiam ⁊ pacificam vitam. Unde dicit tribus Ioseph in officio dicit. Gen. xxxvij. q̄ ipsi odiebant Joseph nec poterant ei quicq̄ pacifice loqui. Item illi non possunt templum struere. Iuxta illud ꝙ per cautionē ⁊ vocationem j. Paral. xxij. Non potes edificare domū nomini meo. tanto effudi sanguinem coram me. Illi nō possunt iram vincere ꝑ patientiam ⁊ debitam tolerationē. Unde Judith. ij. de holofernes dicit q̄ sue cupiuit peccatis eius mitigare non potuerunt. Item illi nō possunt verbis parcere per loquele moderationem. Unde Jacob. xxv. Sicut verbo peccatū ⁊ ab q̄ maxime tribus ita qui non peccat in loquendo cohibere spiritū suum. Item illi nō possunt se corrigere ꝑ culpam in diuitiarum ⁊ concupiscentiarum. Unde Eccles. vij. Ipsum inquit q̄ nemo possit corrigere quem deus despexerit. Item illi non possunt requiescere per tranquillitatem ⁊ sublatis negotiorum turbationes. Unde Esa. lvij. Impii sicut mare feruens q̄d quiescere nō valet. Et Hiere. xlix. Turbati sunt in mari ꝑ sollicitudi. ne quiescere non potuerunt. Iustis non possunt iuste agere sui ⁊ aliorum ordinatum regimen ⁊ correctionem. Unde Baruch. vj. de ydolis dr. Falsa sunt ⁊ non possunt loqui. Et Luce. i. dr. q̄ Zacharias egressus de templo non potuit loqui. Item illi non possunt bona videre q̄ peccatis ⁊ vocationis predicationem. Jo. v. j. Habes vbi legis pietre sed nō potest potuere Item illi non ꝑt sua pau

dere seu purigare p demonstrare compassionem. Unde Baruch. vj. di ne talia ego q̃ uiuimus dare nõ ptt. Item non possunt alia videre seu se purgare per terrenorũ delectationem. & superos defendentem & volentem. Ut Lucius dicit de muliere que habebat spiritum infirmitatis q̃ erat inclinata nec poterat omnino sursum respicere. Item illi non possunt se defendere p peccatum cuiusdam. & hoc illum segnem. Ut Ezech. j. Infirmata est virtus mea. & dixi ne etiã in mentione qua nõ potero surgere. Sicut ei dixit de mundi cruce? Gaspi. j. Arguam eos & surrã nõ poterit liberare eos. Item illi nõ possunt seruiũ fugere per bonam vigilam. & occupationẽ. Unde Moab. xxvij. dicit. Cessauit vindemia potuit vna hora vigilare mecũ. Item illi non possunt fructus reddere q̃ bonam & rectam operationem Job. xv. Sicut palmes non potest facere fructũ nisi manserit in vite sic nec vos nisi in me manseritis. Item illi nõ possunt se subjicere p humilitatem & seruitij exhibitionem. Ut Luc. xvj. & Mat. vj. dicit. q̃ nemo potest duob? dominis seruire. Et Rom. vij. dicit. Sapientia carnis inimica est deo legi enim dei non est subjecta nec esse potest. Item illi nõ possunt grata facere q̃ diuine voluntatis cõplacentiam. Roma. viij. Qui autẽ in carne sunt deo placere non possunt. Item illi non possunt bene cantare q̃ diuine laudis exaltationem seu melodiam. Apocal. xiiij. Nemo poterat dicere canticũ nisi illa quadraginta quatuor milia. Item illi non possunt eciam rapere seu querere vel acquirere q̃ eterne beatitudinis. j. Cor. xv. Caro & sanguis regnum dei possidere nõ possunt nec corrupcõ incorruptelam possidebit. Unde Job. xiij. Ut nil quidem natus sit, qui bonus nõ potest introire in regnum dei. Sic ergo patet quãdiu est hec impotentia. Infernalem. Purgatalem. Celestem. Terrestrem & Mundanam. Nota q̃ sex dicit esse in principio huius circa factam adhuc singulariter esse necesse de potentia mundana. angelica. diabolica. & illa membra hoc nobis autor non oblitus. sunt tam expresse sub aliis vocabulis explicanda. unde ad ea redeam ordine mediante. De potentia mundana habet. §. 20. ij. n. §. Sed adhuc dico q̃ potentia humana sumit in malo. De potentia angelica vide in. §. Hec est impotentia infernalis q̃ est virtuosa. De potentia bo angelica vera. §. Item est impotentia celestis q̃ est criminalis. Sufficit § quod dictum est de Potentia. Posse. Peccabile & Impotentia. &.

Raaus. Prauitas.

Cũ prauitas malũ peccatum & illa idem significare videant. tamen mihi videt in materia morali. esse faciendum. plures imponere de prauitate nuncupatiua vocales. Non ignorantes inquirere tractando q̃ prauitas dicat esse. & quo pacto. & q̃ prauitas inualida. nociua. nihil sit. alia q̃ peccata. vel etiã bona spalia vel remota. Dominus ei pati. peccatum: tenemus possunt dici prauitas simplex per se. Mundi vo bona & fortunas malos prauos dicunt per accidens. quia p se. ex. q̃ male peccati seu commenti causa seu occasio possunt esse. Prauus ergo idem est. q̃ pessimus plenus & corruptus. Ut generationi & Ciuitati ruine dicit Deut. xxxij. Generatio prauus atq; peruersa. beatus reddidit olim pessimus & infidelis. Unde nota q̃ generatio ista prauus dicit. q̃ dupl habet in modũ? rectum prauũ tam pti. q̃ spalẽ. Habent et illi mali sui pauci. s. Prauitates Cordis sui prauus machinant. Prauus igit dicit q̃ Mala tum pessima operantur. prauũ sunt. q̃ habent Mentem eorum malum cogitant. prauũ cogitatus seu Cuncta eorum male plectunt. machinationes. Mebon est exterior interna sunt q̃ interiora & principalia. s. cor epar & cerebrum corrupta sunt. Sicut alibi videm? q̃ in arbore fructus & nuclei & corrupti efficiunt & cadunt quando a radice corrupta pendent. Sic vere ait cor & cogitatio mox & actus sint radices. necesse est q̃ si illa interiora sint corrupta que sunt exterius prauũ fiant. Incipiamus. Dicit ergo q̃ in eode malos habeat affectiones necesse est q̃ omnes exeant passiones. Omnia est alia sequunt cogitatus q̃ si bonũ fuerit bona sunt que ab ipso pendent. Si prauum fuerit. prauũ sunt. Ubere. ij. Non audierunt vocem

meam. & nõ ambulauerũt in ea & abierũt post prauitatem cordis sui & post baalim. Prauitas autem ista consistit in quadam grandem insanabilem quadam guerram & corruptelam quadam venenositatem intolerabilem & pessimam. Ut prauitatem grandiorem que non cognoscat. Patet Ezech. xvij. Prauus est cor hominis & inscrutabile. & ipse quis cognoscet illud. Item. quia est hec malus qui ex cunctis malum sunt q̃ cordis cogitationes cognosci non possunt. immo scit q̃ aliquam aut mendacem. Et guerrianz ho cotidiana & incorrigibilis per se malus qui. s. voluntarie malitiam. & ita in sua malicia delectat. q̃ nunq̃ amplius bonũ velle vel facere illud Deut. xxxij. Pax erit nobis tam malo & pessimo cordi nostro. & Ezech. xxvij. Desperam? post cogitationes nostras nimis. & vnusquisq; prauitatem cordis sui malũ faciemus. Et venenositatem nil est stabilis. & malũ. & inquinate qui. s. dum habere se gloriant vicium. Ut illud Ezech. xxiij. Pax erit vobis & omni qui ambulat in prauitate cordis sui. & puer. xj. Abominabile domino cor prauum: voluntas eius in eo qui simpliciter ambulat. Colligit ergo q̃ illa que fiunt q̃ certa scientia & malicia magis regulant cum eo & illa que fiunt ex passione & quadam impotentia. Et ideo ille deo summe displicere dicit. q̃ malicioso & voluntarie prauus malignari gloriat. Unde de prauo & malitioso dicit puer. vj. q̃ ipse est homo a perfecta. vir iniquus omnis ostendit pedem signo loquit prauo corde machinat malum. Sequit. Sex sunt que odit deus &. & p?. ait machinans cogitationes pessimas. Et revera tales & tãti ab hominibus essent odi & summe fugiendi. Justa illud pi. Non adhibit mihi cor prauum: declinabat secreto prauo huic pleq̃dam. Et merito q̃ sicut dicit Eccli. xxxvj. Cor prauũ subit tribulat. Prauũ ergo vitandi & fugiendi habent prauus cogitationes. Secundo prauũ dici possit hi qui habent prauas placibilitates. Sicut est prauitas sue nõ sanitas possit cognosci in oc. sic prauitas hominis in verbo. Ideo sapiens confortat puer. q̃. prauus. Remove a te os prauum & detractionis labia longe fac a te. Remove inquit a te? nõ solum a gestu & a cogitatione tua: nemo etiam a te & a tua societate q̃. Quia solum prauũ & detractionis verba hominis ab eo nostro fugere. sed etiã detractores & alios prauus libenter loquentes odiem? fugere & odire. Unde sapientia dei dicit puer. viij. Ego odium & superbiã & viam prauã & os bilingue ego detestor. Constat ei q̃ verba prauus non solum detestabilis sit intheramo etiam ipi deo. Unde Job. xv. dicum sunt ipi Job. Quãdiu grande est verbũ tuum? & verba tua quasi hoc ptibent. Et merito. q̃. in verbis diuitis multũ aliqua prauitatis & semp omnia penitus inuenit. Ut patet. viij. Justi sunt omnes sermones mei. non est in eis prauum quid. nec q̃ peruersum. Prauũ sunt ergo hi qui habent prauas placitationes. Et ideo prauũ sunt hi qui habent prauas operationes sicut. s. sunt illi qui prauã ordinant & vitiantur. Qui prauã vocant & allicunt. Qui prauã ledunt & permittunt. Et de prauis pedatis ordinationibus dicit. q. Matth. iij. Ut quidam ordinem aure prauã sanctitatis instituit. Et prauis hominum collectibus & materiã corruptionibus et allatis illum potest dici Eccli. xxxv. Noli offere munera prava. Et prauis alicui molestationibus & insolitis plt dici illud pi. Patres eorum obtorti sunt in aream prauã. Remote est a longe pessimi. q̃ vita zelus & contentio. ibi & in constantia & omne opus prauũ. Jacob. iij. Prauũ ergo sit hi qui habent prauas operationes. Quarto prauũ sunt hi q̃ habent prauas placationes. Prauus est gressus: prauus vitæ prauus impertinentes prauas placationes & negotia habet prauũ. Et quibus dicit Eccli. q. Ne dies q̃ peruerunt sollicitantes & perdiquerunt iter rectum & deuerterunt in vias prauas. & puer. xxviij. dicit. q̃ melior est pauper ambulans in simplicitate sua q̃ dives prauus in itineribus suis. Patet ergo quã ibi prauũ sunt q̃ habent prauas gressus prauos actus prauos affectus & prauos etiam cogitatus. Unde ergo sunt hi illi. s. prauã generationis. de qua dicit Actuũ. ij. Saluemini a generatione ista prava. Et phi. ij. Ubi inquit sine querela & simplices filij dei sine reprehensione in medio nationis prauæ atq; peruerse &. Ibi igit de prauitate morali sufficiant.

Pre. Nota ꝙ pe qđq; fumꝫ ꝑ vitra fen ꝑ fug fen ꝑ ꝓpter fen ꝑ ante fen etiam ꝓpter. Pne fu. ꝑ vno i eoꝝm vult. Deus noster ꝑ omniꝰ ꝓpt. fug ⁊ ante omnes eos. Qđq; fumꝫ ꝑ ꝓpter sunt eum exalt ꝑ pi. Pne fulgure in aspectu eius tabor tremuerunt ꝛ. Pne fulgore indꝛ. ꝓpter fulgorem. Item ꝑ antecessum ei dicit ꝑ deum ꝑ antecedentes ante alios incedere. Jtem ꝑ valde fune ei dꝛ. ꝑ opus vel ꝑ darno. Et sic ꝑ vltiꝰ ꝙ pe qđq; fiat excellenti ⁊ ꝓgnanti. Qđq; vo aim rationale ⁊ intellectuale. Sue igit ꝑ fumat ꝓgratie seu causa pne vltio ꝙ omoq; mõ in bono fumꝫ ⁊ in malo. Ut note mus ꝙ ista vltio pe qđq; refert ad deum. qđq; referꝫ ad iustum. qđq; refert ad impiũ. Primo ergo istam ꝙ refert ad deũ. Confitebit ei ꝙ deus bꝫ fuã pie. Suam excellentiã iustificationem qua. f. pe omniꝰ. Ideo omnes ipe fundat ⁊ peccatis. Unde nota ꝙ deus seu eius ipe Peccatis obꝰ Dominꝫ potens. Confitebit ei ꝙ deus facilit offitia

Decore sacerdotij — In potentia collendine. In mansuetudine patentis — ne pulcritudine. In clementie plenitudine. In sapientie seu redolentie magnitudine. Habet ei ꝙ deus potens ꝙ ei potentiã collendine infunat. Unde pater de ipso legit in pi. dicitur Et ego primogenitũ ponam illum excelsum pe regibꝰ terre. Item habet unum pne. i. unum ꝓgratiã qđ ei decorat ⁊ pulcritudinem infundit. Unde sic dicit in pi. Speciosus forma pe filijs hominũ. diffusa ei gratia in labijs tuis. Item habet unum pne clemẽtie ⁊ mansuetudine ꝛ. ꝛõ dicit in pi. Christe ꝛ deus eleo lenitꝫ ꝑ consolatione tua. Item habet unum pne. i. unum pe regalẽ redolentiã ⁊ fragrantiã dulcis eq̃ulitate boc ei suauitate bone nominis ⁊ bone fame. Ut ve ipso dicit Eccl. i. Ut ipse fuit tanto melior angelis effectus quanto ꝑ illos differentꝫ nomen hereditauit. Sic ergo pater ꝙ illa vltio pe referꝫ ad deum.

Secũdo nota ꝙ qnq; refert ad iustum. Accipiat enim pe fine causaliter sui peccatores ⁊ bñ pñ referri ad iustum. Habet enim iustus multiplex pne in multiplici confessione boni ⁊ confitendi gloriam eternam. Sic. Pne impe. quo contemplando dei admirat. Pne liquore quo aquitatis unus celebrat. Pne feruore quo diligendo deũ inflammat. Pne dulcore quo ꝑ gaudendo pie lachrymat. Pne colore quo pensando culpe erubescit. Pne equitate quo abstinendo caro macerat. Pne valore quem ꝓspiciendo proximũ gratulat. Pne splendore quem possidendo sanctos consolat. Dico ꝙ omnibus habent pne ihesum admirãtes. Et hoc ei ꝙ contemplando diuinam maiestatem miratur dicentes. Ipsi vos illi Dñe. pr. Conturbatum ei mente eo mei ꝑ timore gloie tue valde eis admirabilis ea dñe ⁊ facies tua plena ei gratiaꝝ. Dñe ei am apparuit in regione fabore qua dꝛ. Psal. ix. Dñe nõ habebat vltra ipsũ ꝑ stupore. Item iusti habet unũ peculiã gaudiũ ad eternam eam multitudinem beneficiorũ a deo ac eoꝝm memoriam in dei bonitate odorantꝫ. Ubi dum fons de grate diuine irrigat spiritalit exultant ⁊ consolantur. Item iusti habent unum ꝑ tarditatis inflammatiuũ. Habet ei virtutem feruide charitatis ex exemplo Jacob ꝙ seruiens labon ꝑ rachele. f. sepe annos videbatur sibi dies pauci ꝑ pre amore magnitudine. Habet ei ei vita eterna. ꝑ qua. f. iusti seruiunt ꝛpo. ⁊ hoc f. septem annis. i. toto tempore ite bus ꝙ septem siderũ cursibus mensurat. Item iustibus ei unũ pne pulcritudinis lachrymatiui. f. pierium ei ꝙ pulcritudo virtutis ꝑ facilitez lachrymat. Exemplo. f. rhode ⁊ voluis sue ꝙ oculantes filium fuit coperit flere pe gaudia. Jte habent unũ pne volatis eburnatiui. f. dentem pennate ascendentes. f. illud Ezech. ꝙ deficerit ꝑ lachrymis oculi mei. eburnata sunt viscera mea. Item habet unum pne ꝙ aloes macerativi. f. ab abstinentia a cibis. Ex qua re dicit ei sanũ miraculose factum. Gall. ꝙ. vbi dicit. ꝙ vultum pauperum abstinentia apparuerunt corpulentiores et nutriores pe omnes pueros ꝙ vescebant cibo regio. Item habent unũ pne volatis infinitiui. f. diuini gratiã. De qua dꝛ. Matth. xiii. Dñe ei regnũ celos ebolauro absconditio in agro igit ꝙ inuenit homo ꝑ gaudio illius vadit ⁊ vẽdit vniuersa que habet ⁊ emit agrum. Item habent ei ꝙ tem finaliter habebunt unum pne splendoris consolatiui. seq gloriam padisi. De qua Esa. lxv. Ecce serui mei laudabunt ꝑ exultatione cordis. ⁊ vos clamabitis ꝑ dolore cordis. ⁊ ꝑ contritione spiritus ululabitis. Sic igit patet quo multi habent multiplex pne. vel ꝓpter. i. multiplicem causam in hoc qua sunt multi. Igit patet ꝙ pne qđq; spectat ad iustũ

Circa hoc ꝙ pne qñ deq; spectat ad impium. Multi eñ habent suum pne ⁊ sũt ꝓpter hoc eñ iniustitiam malam causam suorum malum. Unde nota ꝙ alii pne

Fragilitate sunt fatui. — Cupiditate sunt aridi. — Charitate sunt stolidi. — Securitate solent timidi. — Pulcritudine sunt rapidi. — Amicitate sunt stupidi. — Timiditate sunt stupidi. — Cautione sunt equidi. — Calumpnie sunt bestiali

Unde igit ꝙ mali diuersis pne. i. vna cum fragilitate. ex qua sequit inconstantia. Ley emplo filius reginette qui ei dixit Dñe pr. ꝙ pne nimia de nequitie corpus tuũ forte non sustinebit. Item habent vitã pne cupiditatem. ex qua sequit turbulentia. Ut Job xxx. Ossa inquit mea aruerunt pe calumpnie vestre. ⁊ in luctum cithara mea ⁊ canticũ meũ in vocem flentiũ. Cautela eñ arcet ⁊ seruos cautele arcitat ⁊ macilentiam in eis ⁊ pallidam intro ducit ⁊ exhorum ⁊ gaudium vilipendit. Item habent vitã pne dulcoratis ex qua sequit ignorantia Ut Eta. xxvi. Ut quoq; ꝑ vino delectẽtur ⁊ pne ebrietate erubescant. Sequit. Miserebor ei. ꝓbeta ne corrit ꝑ ebrietatem execrabilem fuit a vino. Item habent vnum pne timiditatis ex qua sequit subsannatio seu derisio. Sap. v. Ille qui introierunt nesciunt quam erat pne tribulatione. Ruer. pie. Turbati sunt in metu pne sollicitudine quidem non poterunt. Item habent vnum pne pulcritudinis. Ex qua oriũ ornatus ⁊ compositio mundi ex qua sequitur impudentia. Pluribus eñ inuentis mundi ei ad singula sentus. Unde Luce. v. dicit ꝙ illi nõ poterant inferre paralitici ut illum curarent ꝑ turbã ⁊ ꝓter hoc necesse fuit ascendere super tectum. Turba eñ nequaq; impedit ne spiritus imbecillus ante ihesu ponꝫ possit. Sicut etiam ne zacheo dicit Luce. xix. qđ ipse querebat ihesum videre quia erat ꝛ nõ poterat ꝑ turbã eo ꝙ statura pusillus erat. Item habent unum pne inuidie ex qua sequit tristitia. Jte habent vnum pne timiditatis ex qua sequit turbulentia. Ut cui dꝛ Jacob gressus ꝙ pne timore eius egrotãti sunt cursus deo ⁊ facti sunt velut mortui. Item habent vnũ pne rami exis seu spiritalis paupertatis ex qua sequit in digentia. hic remic. pia. Erunt pueri in vita ihesu pne fame. Jte habet vel etiam habebunt. f. pestẽ mortem in inferno vnum ꝑ exclamatiõis seu etiam admirationis ex qua sequit. pestilentia damnationis eterne. Unde ipse potest sic illud ꝓdictum Esa. lxv. Ecce clamabitis pne dolore cordis ⁊ ꝑ contritione spiritus ululabitis. Et Sap. v. Justi stabunt pne magna constantia contra eos qui sibi angustias intulerunt. Et de ipsis dicetur. Ecce homines qui non posuerunt deum adiutorem suum. Et de ipsis dicetur. Hi sunt quos habuimus aliquando in derisum. Et quasi parabolam opprobrij. Nos insensati vitam illorum estimabamus insaniam. Ecce quomodo computati sunt inter filios dei. Et inter sanctos sors illorum est. Ergo erravimus a via veritatis. Et lumen iustitie non luxit nobis. Et sol intelligentie non ortus est nobis. Lassati sumus in via iniquitatis et perditionis. Et ambulauimus vias difficiles. Viam autem domini ignorauimus. Quid nobis profuit superbia. aut divitiarum iactantia quid contulit nobis. Transierunt omnia illa tanquam umbra. Et tanquam nuncius current. Et sicut navis que pertransit fluctuantem aquam. cuius cum transierit non est inuestigium. Et sicut avis cum transvolat aerem. Et nullum signum pertransitus eius invenitur. Et sicut sagitta emissa in locum destinatum. Et nullum signum pertransitus eius invenitur. Et sicut sagitta emissa in locum destinatum. Et nullum signum pertransitus eius invenitur. Et sicut sagitta emissa in locum destinatum. Et nullum signum pertransitus eius invenitur.

Prebere. Nota ꝙ Prebere. Dare. Porrigere ⁊ sibi eam significare vt in pluribus: sed ꝙ multa vicia sunt aut videnꝫ in malo poni ante. Bo lo. b incip. ptransire. Nota ꝙ ꝙ non inuenit ꝓbere mi ipsi ⁊ impũ. Primo igit sicut ꝛ deo. Pbe enim ei ꝙ bñ bñ omnia bona bonitate omia mala malis. Prebet enim ei Constantiã miserentibus. Prebet vico in se credentibus. Ebredam semitam — ebꝛ constantiam. m. Ut. f. ps Sapientiã se diligentibus — ralip. xxj. dicit ꝙ deus ꝓbet Sui gratiã se placentib — bus sapientiam bis qui in corde placito credunt in eum. Item ꝓbet se mentibꝰ ꝛ credentibus. Ut. f. Paral. xx. dicit de illo rege Josaphat qui timebat dominum. Ut quinto regum Josaphat ⁊ ꝓbe. te ei dominus cuncta ꝓ circuitu. Item ꝓbet se diligentibꝰ sapientiam. Ut Eccl. i. de sapientia ⁊ disciplina dicit. Ut deus ꝓbet illam diligentibus se. Item ꝓbet se ꝓficientibus suam gratiam. ꝙ. f. cui ei dꝛ Genesis. i. Jte ꝓbet se ipsum videndum pe visionem fidei ꝓ dicto quadrigesimo apparens discipulis. Dico enim quadrigesimo significant penitentie tempus in quo. f. tmis per gratiam apparet se fidelibus per gratiam virum probet. Item dicit ei ꝙ deus ꝓbet qđ facit bene. Unum tamen scire ꝙ sicut deus ꝓbet hominibus se ⁊ suam ita etiam ipse vult ⁊ pe-

eit q nos sibi sit nec ea sibi. Donatio dñi inter vi
rum et vxorem reprobea debet esse. debet alterna parte
plus q ab altera claudicare sm iura. Filius ipsius q bo
na ita sperabit eterna bat. q pudet hic anime ipsi
ne accelle ei illum eit q contuerso ipsa sponsa sibi tenet
et bene bona sua. Petit ergo deus q homo bene sibi. scy

Cor ad cognoscendū. Item pbeam? tibi cor nrm
De ad quarendū. mandata tua ad plemendū
Caput ad subijciendū Posuer. cxix. Filii mi pbe mi-
Aures ad obediendū bi eloquia. Eccl. [illegible] Paral. xxij. ei
Manus ad plocandū sio. Pebete corda vestra et ani
mas vestras vt querat dñm. Item pbeam? tibi ora nra
ad laudes ipius pronunciandū seu ad ipm ipsaliter olu-
tandū. Eli pater eccbat filio. Eccl. xxvij. Ea mihi oblatū
filium. Item pbeam? tibi capita nostra ad nos sibi subijci
endum. Justa illud Eccl. iij. Magnato hūis caput nū
Item pbeam? tibi aures nostras ad tuis legib? obediendū
et ad ipso audiendum et faciendum. Job. vj. Pebete au
rem et audite. Et concorda vt voluerit. Eli igit rerum po
bere quod vult rem. et quod facit deus. Secundo hoc
q eli suum pebere quod facit nobis. Justus eli pebet

Deffinenti fregelcenb?. Pebet vico nocio et fri
Alimentū fame cenbus. gelcenb? indumentum.
Documentū ignorantibus. Thobie. j. Audi verbū
Increpationē pantendus. ra pbebat. Joey pbet fame
sentio? alimentū. Judic. pti. Ego pbebo q necessaria sunt
Sequit. Introduxit eū in bolpitū et pabulū alimie pbeat
Jte pbet ignorantib? documentū. Eccl. xlvij. Pebe lumi-
na ne peccatis dormiat redigat ea in tenebras. Jte pbet
pantelio? ira indignab? tormentū. [illegible] multos malos
j. Paral. xxi. Pebuerit angelū david adnertim lamban.
tes. Hoc eli q vnū pbere qđ facit mult?. Ecclo vico q ē
vnū pbere qđ facit multi?. Stulti eli habent Unum pbere
Crudelitatis et violencie. Mali eli pbere quedā
Pestem tatis et insolentie numera crudelitatis. Eze.
Iniquitatis et malicie v. Pebuillis gladiū vt oc.
Carnalitatis et immundicie. cidarent vos. Item pebet
quedam numera pestilentie. sicut de obstinato et pertur-
bato dñi paralytico. Qz auerterunt faciem et pbeerūt bestia
Item pbent quedam numera infirmitatis. vij. ij. Paral. xxi.
ij. Impio pbetis auxilia. Item pbere numera carnalita-
tis. Uli de illa meretrice di. Eccl. xxiij. Qz scinditionem
adherito pbent impudentie. Hec ergo sufficiant qz nobis p
sequas gratia benignitatis. Et q? ena supia se pbere et in aliqs
similib? similia dicam eli.

Precellere. Nota q precellere idem eli qđ
vsitate excellere. Et nota q de ex
cellentia multa possent dici sed nulle sunt necessitatis. vi
de ergo vbi Melius. et vbi Bonitas. Valor. Eminentia.
Peregrinus et alia.

Preces. precari. Cum Preces precis.
Dicto. Supplicatio.
deprecatio idem sunt. et supra et infra in titulo de Exaudire
Clamare. Rogare. Orare et aliis de prob? sic satis dictum.
Dicit q de pbo vocaliter loquendo sacerdo bonū pbēsi
re. Dicas q q in bono significato i scriptura reperit preces
Hemorog. Preces sunt faciende. Secunde p.
Misereo. ces sunt audiende. Tercie preces sunt re.
Indignor. pellende. His premisso dicamus aliqđ
de precib? quas nos mortales debem facere pro nobis no-
stro. Constat eli q illud qđ homo se videt p virtutem et po
tentiam obtinere non posse. p humilitatē et preces obtinere
conat. sicut exemplariter videmus de catulis animalium.
et pullis eaū q famelicum et pudere sibi de necessariis
non valentes. sed impotentes in suis nidulis sunt vocales
ore latrando. balatu. mugitu. gemitu. garritu apud matrē su
am. clamant. et vt necessaria obtineant suis modulis et pre
cibus ipam pulsant. Sic vere nos cum omnino impoten
tes simus nec aliquid a nobis ea? et nobis facere possi
mus et matime ipsum ad bona spualia et eterna obtinenda
ad mala et peccata vitanda. et tribulationes tolerandas. ne
cesse eli q pulsem? matrem ꝑ clamor pulsem? ad effectum in
stantia amicitie qđ virtute non valemus. ꝑ clamorem obtinere
possimus. Justa illud. j. Macha. vj. Clamauerunt ad re-
gem cum precibus dicentes. Domine mitte nobis viros et fac
amus dñm pacem. Dicitur eli offare eli pro pbo
pebulare. Unde bene Isaac qđ scripsit. Confitebor tibi do
Precare in secreto cri et munie offendiculo. Eli adhere
qm pedibus tuo faciendis nria debent amodi. vij. Deus q
Impedit et repellit. Repellere et impedire debem?
Pecalet et expellit. repellere. Excludere et expellere
Admonet et impellit debemus quidem. Impellere e
excludere debemus cerere. Josef. Pelamus enim q pre
cation. Queramus eli pmittū. Certum eli sequere eq
datum. Dicā ergo q si preces nostre volum? efficaces
nos oportemus expellere impedientes peccatum. Utrum in
quit offendicula. Non debem? requirere expedire obsta
cula, ipsum deus vt non offendat. Hoc facere deb inquit. Non
debemus attendere vrgens mundi. qđ eli impedimēta
impellunt. Precare inquit. Deus q ē cause peccati re.
bea tollere. Et hoc offendit cum dicit Nonne offendun
la. Confitebor tibi q preces nostre non bñ recipiant. imino
sicut dicit Greg. Cum deus vt displicet q ad interecedēdū mit
tur ingrati animi ad iracundiam provocat. Et ne dñs filius
alumnos occidisset et post tenero gladium cum quo ipsos
occideret patrem precari voluit. ipm certe magis offende
re. et qđ peccat nullatenus obtineret. Cum igit peccatum
dei impetrare cessat. sine dubio q ipsi filium a beredum vite
animā. quia mortaliter peccando a regno nō subtrahit q q
dij gladij cum quo eum occidit. peccati locum habuit
Deum pulsare precib? nullus queat. nec ab ipso impetra
qđ intendit. Hinc omnia ergo peccata debet precanti gla
dium a fedamare et vicium offendicula manere q pe
nitentia et purgare. Tunc eli preces nostre acceptē qđ
eli mundē et sine offendiculo comprobant. Job. xvj. Et
haberem manus ad deum pure re. Munde ergo offendi
cula. Exemplo qđ q victor Samū. xxiij. Studet tur ei.
fendiculo obstaculum habere. Dura sicut dicit Prece. xx.
Si abstuleris offendicula tua a facie mea nō dimorabor
Pone ergo q omne peccatū tibi tollere. Secundo di
co q si preces tue voluerint acceptari expedire obstacu
la debes querere. hinc facies dñi inqt. q. nisi quis ab alio ē p.
candum non grue lo quendo ipse solus innare possunt. j.
dicamus illud. v. Re. xxiij. Precor ne vt transferas me q
ratum seruum tuū. Unde supra ex Pocari in illa auctoritate
Thobie. viij. Deprecamur dñm deum tuum et cras. Certo si
eo si preces tuas voluerit acceptari q cognito mandato
debes attendere qđ. [illegible] loquendo scriptura dicit
precare. Actu. viij. Precamini vos ad dñm. Et nota si vis
q preces tue ad dñm debent esse gratie et efficaces et gra
tia quod ex debito requisite. Postulatio loco. j. q humilita-
tem. qz. j. nullus eli ita seruus amagis dñs sapiū debeat ve
mine ꝑterere. et ipsius iram peccatis flagitare. Dicit.
xxxvij. Prostrauit ego preces meas coram dño. Exemplo
sq lacrime de quo dicit Plin? q is sit animal sereciss
in necessitate ñ inuenias eli ad boiem recurrere et ab ipso
auxilium postulare. Unde narrat q in affrica leo babuit in
pede stipite seu spinam quam amouere nequiuerat. pter
qđ pes eius fuerat putrefactus cobuiauit hominē in sylue
to q timens statim a fondi arbores. leo ait ad arbores ra
dicem venimus et vltum blandientem tibi fuerimus pre
rendere pedem suum homini ostendebat et quod a feleri
tate fuit p hominis beneficii et adiutorii sui mō pebuit
et querebat. qđ spendens homo defendit et stipitem re
mouit. leo de gratabundus recedens pollem pisces q.
tranat animalia in medio quali p satisfactione appor
tauit. Uiri nāt Plin? qui rōne scierint leo bestiam ne.
dicam habuisse manū? q vis malos affligi cogit. Tol
lat ergo se ab seruus quis se coram deo vigilet humiliet
infirmitates passionum et vicioꝝ eidem dñm frangat. ab
ipso remedium implorare. Ut Eccl. Paparuerit et o
derunt ante faciem suam sq terram adorare dñm deū
suum et pare pces omnipotenti deo eccliō. Dic ei sic ō
tes malos fac bonos. Ut non vigilent dñm peccati. nec ab
ipso auxilii in suis necessitat? obtenturos. Ut Levi.
dicit de quo dicit Job. xl. Num? id multiplicabit ad te
col. ait loquēs. qđ obmittit q. d. non vigilet. Sint ergo
gratie et humilitatem. Item sint preces efficaces et multip

ationem & continuitatem. Vñ Judith. vj. Vnanimes pacem suam vbiq; effuderant. Item debent esse non ex timore sed ex gratie requisitione. s. faciebant vt Deũ &c. s. l. vt. ecclesiastice. Item debent esse non ex timore sed ex gratie requisitione. s. faciebant vt Deũ &c. s. l. vt. ecclesiastice. Item debent esse non ex timore sed ex gratie requisitione. s. faciebant vt Deũ &c. s. l. vt. ecclesiastice.

Precingere. succingere. etc. Cingulum. Cum homo se cingendo aut precingendo velimus ea sua ab pregat & cõtinget & potẽ corpus sui arcere & restringere vel eũ ad aurea seu armoꝝ ornamenta in cingulo suo sibi compleat & assumat. videl. modo aliter loquendo & sancto seu precincto possunt omne motum superfluum vicios. & compulsum refringatur: seu etiam bonis. & virtutes circa horum aggregatorem spiritus reficiatur. Iuxta illud Esa. xj. Erit iustitia cingulum lumboꝝ eius. & fides cinctorii renũ eius. Cingit nota q homo multa cautio & modus pingit vicios. Vñ sit Fidelis ad laborandum. Nobilis ad obsequendũ. Agilis ad ministrandus. Stabilis ad progrendum. Utentis ad manducandum. Docilis ad meditandum. Virilis ad superandum. s. carnis. Stabilis ad federandum. Stabilis ad sic parandum seu ordinandum. Sic ergo dicam q moraliter loquendo influx pingit. Nobilitas pudicie. Nobilitas auditus seu obedientie. Sedulitas diligentie. Stabilitas cristatis. Asperitas abstinentie. Modalitas compatie. Sinceritas continentie. Integritas amicitie. Nobilitas apparentie. Et sic vere dicam q diuersimode p istas causas spirituales potentias.

Penitentia potest aliquis vt culpas delet. Audientia seu obedientia mouet vehemẽs vt eis pareat. Diligentia facit seruitium vt bonis seruat. Pertinacia suffert tedium vt mala fugiat. Abstinentia cellit edulia vt ventrem impleat. Temperantia tractat ciborum vt lapsus caueat. Continentia suffert martyrium vt carnes seruet. Amicitia ligat consortium vt simul maneat. Apparentia omnia bospitium vt bonis placeat. Igit charissimi pingamur cingulo penitencie vt culpas deleamꝰ. Penitentia ẽs est illud aliquis quo antiqui sancti patres se solebant pingere q̃s habebant sordi materiam & dolori. Vñ Judith. iij. Induerunt se sacerdotes alicies: & altaria pstraverunt & facium compti eñi: & altare eñi cooperuerunt alicio. Et & cingulus luci. de quo Esa. xxij. vocauit eũ ad seruum & natum. Sequit. Et ad cingulũ sue. di. Item pingamur cingulo obligantie vt bonis seruiam⁹ seu ministremus. Luc. xvij. Precinge te & ministra mihi. Et Luc. xij. Precingat se & faciet illos discumbere & transiens ministrabit illis. Item pingamur cingulo obedientie vt bonis parcamus in omnib⁹. Actoꝝ. x & beneficio. Ebreo. v. Iumenta iuuent pincernas & paratis ad ambulandũ. Vñ petro angeli secutore dicunt sint Actoꝝ. xij. Gurge. Precinge te & calcia te. Et Joh. xxj. dicit eñ sibi. Petre cũ esses iunior cingebas te & ibas quo volebas nunc aũt alius cinget te & ducet quo tu nõ vis. Luc. xvij. Astringere cingulo aprum renale. Luc. xij. Sint lumbi vestri precincti & lucerne ardentes in manib⁹ vestris. Item cingamur cingulo constantie vt infantis ogibus pmaneamus pti. Fratil. Li. Sint constantie sicut zona qua semp̃ pingit. Semper eñ in eo ne q̃ueranie rẽm. Item cingamur cingulo abstinentie ne carnem nimis cara & delicio foueam⁹. Judith xij. Lineo erat pincta. Lineꝰ eñ q̃ ex lineis & tramibus fit⁹ contexit. tenuitatem vicios signat. Item cingamur cingulo compatie vt iuuam⁹ i. sup̃luentes magnificentie in ogib⁹ nostris conuers⁹. q̃ pingit se ortuse. supplicet. pœnitie. Item pingamur cingulo clementie vt non sit⁹ gamus vel. Lucas dicit illud pũ. Deus q̃ pingit me virtute ad bellum supple. & cũctꝰ & posuit immaculatã viam meã. Vñ & alit̃ quis pingit lumbos seu renũ. de qua de Eph. vj. State succincti lumbos vestros. Quoꝝ eo stat. q tunc lumbos pingim⁹ cum carnis luxuria p̃ cõtinentiam coartam⁹. Illud ẽ alit̃ cingulũ bifurũ quo s. sacerdotes mandabant pingi. Exo. xxviij. vbi dr̃ p̃pit q̃ aaron & ei⁹ ecclesiastici fierent femoralia linea. & cingulũ de bisso retorta. Lineꝰ eñ ẽ ortus que candida sunt mundicias carnis designant quã p̃pter nos ecclesiastici tenemur habere. Exo. xxix. Cinges baltheo aaron & filios eius. Item p cingamur angelo amicicie vt simus ardentes. charitas ẽ cingit & stringit. De quo Apoc. j. dicit. Dr̃ fil⁹ pois erat p cingulo ad mamillas zona aurea. Et Apoc. xv. dicit. q. vii. septem angeli q̃ erant induti lapide candido. erant p̃cincti circa pectora zonis aureis. Vñ pingamur cingulo honeste apparẽtie quo placeam⁹. Exe. xvj. Cinxi te bysso. calciauit te iacinto. vestiti te olee. vestiui te discolori⁹. indui te vestibus fabelaureo. ornaui te ornamento. Et breuiter de bonorũ sic⁹ dr̃ pũcto põt nos illud Esa. v. Non est mirabile neq̃ commutacio q̃ lucet cingulum rem eius. Et illa ẽ pingendi bona. De malo ẽ notabo q̃ ipse cingit & stringit pectora. & auricia sentias. & iracundia. colaphizatus atq; crucifixit. et sic de peccatore dicat illud pũ. Fiat ille sicut vestimentũ quo operit. & sicut zona q̃ semp̃ pingit. Vñ et sic dicat peccator. & maxime damnat⁹ illud Job. xix. Affixit me & flagellis suis me circũdit. Sequit. Expoliauit me gloria mea. abstulit coronam de capite meo. destruxit me undiq; & pereo. Vñ de hi. Vide supra sano plene vbi Accingere.

Precidere. Vide infra de Scindere.

Precipitatio. Dicta q̃ papitatio nihil aliud ẽ q̃ de alto in bassum labi. ita dicendo. Et sic dico q̃ semp̃ accipi cõsueuit in malo. dicens semp̃ signat subitam deuotionem de alto in bassum. de summo ad ymum de supellito in grandi deformitate. Igitur moraliter loquendo dico q̃ ẽ triplex precipitatio. scz Corporalis. Prima ẽ mortis precipitatio. Secunda ẽ Spiritualis. culpe lapsus. Tercia ẽ pene sequentis Infernalis. Precipitat enim hunc vinum vendo ad paupertatem. Iudas currens ad pendendum. Impium tribunus ad vindictam. Primo ergo dico q̃ ẽ papitatio que fit a fortuna. vbi nihil aliud ẽ q̃ accidens subita quoꝝ q̃q; incurrunt omnes. & potentes subito p infirmitatem corporalem & ad paupertatem & inde mundi relinquendum. Capreas ẽ vt dicit Plinius q̃q; a venatore nihil curant q̃ ab altitudine rupis in infimũ papitat. Veritamen q̃ fortissimi habent cornua q̃q; se q̃ eoꝝ cadere non possit ẽ falsum. Sic vere sepe dicit̃ q̃ aliqui alii & magni. dum cogitant de fortuna papitant & dicunt⁹ a q̃ sit⁹ sui. Conflat ẽ sepe q̃ fortuna multos erigit & sublimat: vt tandem ad papitium & inferni⁹ ipos deducat. Sic videmꝰ vel. le Scipio dñ Luc. iij. q̃ putarunt ipm ad supplicium meum⁹ vbi papitarent cum ille ẽ transitus p medii illos ibat. vel nitii tales sic papitat⁹ fortia capita bestiꝝ mendaciis. fortibus contra⁹. Constantia⁹ virtutib⁹ eminita debent habere q̃q; que possint a morte culpe & pene. & a desperatione q̃q; se saluare. Fortis ẽ homo & ẽ ab alio vincit. virtutes tamen mentis in ipso. quer. hoc nõ cadat. immo ter. restales debẽt se conuertere ad fortem & vincere illud Job. xv. Manus me ẽ fecerunt me & plasmauerunt me totũ in circuitu. & recepiste papitas me memento quoꝝ &c. Ista igit ẽ papitatio q̃ fit a fortuna. Secundo dico q̃ ẽ papitatio q̃ facit hõ q̃ fit a gratia. Et sum ẽ gratie ip̃ papitat hõ q̃ ne arce eorum aliquo casu committ⁹ potius. Erat ẽ Pil. Ce aquile in montib⁹ ponũt alienationes cibꝝ eorũ. Volutat ẽ si in arenis & fic alas suas ebernis circumplexus oculos ipsi⁹ implet arenosis q̃ vsq; ad temp⁹ pditoꝝ ppendens a sole roseo & vngulis & unguis⁹ illum pungere. & sic facit ẽ (si le requere velint) ne alio papitet. & sic mortuum cernũ solet ad la mouere. Sic vere symbol⁹ in oculos cordis eoꝝ comuersi. hoc mirũ ne solo carnium vanitas. & affectionẽ aliter immittit q̃ visum diuersis papit⁹ eis tollit. & sic ab arce eorũ ipos in peccatis papitat cosq; confundat. Vñ bis boluendo dicere de nili⁹ illud Esa. xix. Corrumpet ipse egypti. & cõsilii eius hauriabo. Et sic de tumentib⁹ tentoribus & papitantib⁹ & pulsat⁹ p pedis motu in illo papitatis offerendi⁹ pot nisi illud Esa. xl. Et erit q̃ deficit.

eant ppin illi seductores & ꝺ beatificant ꝓpinqui. Et aduerte q̃ plura sunt q̃ ꝓpinant boiem a virtute. videlicet.

Iactantia q̃ vane gloriat.
Sollicitudo q̃ pauꝺ aduersat.
Malitia q̃ male machinat.
Stupiꝺa q̃ nemo timuit.

De iactantia pẽ dicit Ecclesiastes. Labia insipiẽtis ꝓpinabunt sibi. De stupiꝺa scribit ꝺns ꝑ ꝓphetam.

Precipitabit eos & eunꝺe lingua eorum qui vult inquietare & contraꝺicentes in eadem. De malitia eo ꝺicit Job. xviij. Attrahit enim fauces eius malus: & ꝓpinabit ei contra ꝺeum. De stupiꝺa autẽ post ꝺicit ꝺns. Precipitabit eum ꝺeus & non parcet. Pauꝺa enim ꝺicit ꝺns ꝓpinquat omnia mentia o. Mens enim altitudinẽ sapiẽtie ignorans. vel de stupiꝺa ꝺicit illud ꝑ. Paratum. Precipitauerit eos & ꝺns in puteum ꝺamnationis. Illa est ergo ꝓpinatio que fit ab hac vita. Cristus ꝑcepto ait ita q̃ peccator de vita ista & de mundo. Imitꝺi epulonis ꝓpinat in mente eterni: figuratus in impia regina Jezabel: que ꝑ legem omnia ꝑ cultu ꝺolos paganorum: & ꝓbeas eius occiꝺerat. & unꝺe oculos suos ꝺepingerat: & se ꝺapibus ornauerat. Quos ei ꝑ ieburegem ꝺixit a ꝺomo ꝺeorum ꝓpinatus: & ꝺicitur a canibꝰ ꝺeuorata. Quia remota illi ꝺolatria. vita coluit ꝺe qua certatur: q̃ ꝓbeas. i. ritus. i. magine religiose & clementes ꝓpinant & impugnãt q̃ luxuriã & luxuriã vultus suos pingunt: & ornãt: & ego ait ꝺeorum in infernum ꝓpinat. vbi. i. a canibꝰ. i. a ꝺemonibꝰ ꝺeuorant. Tertiꝰ q̃ Precipitant ꝺns nec pepercit ꝺis speciosis Iacob. ꝺebuerunt furgere: qui manu nocens regnis iudas ꝺeiecit in terra: & pollut regnũ & precipes eius. Et nota si vis q̃ in infernũ ꝺescendunt qui Fiunt carnali sexu. Cooperti ꝺelictis suis. Sedent in statua arce. Splendant gazarũ luce. Precipitant vero luxuriosi carne feruentes figurati. filii peccatrĩs ꝺbon ꝺi: Mat. viij. q̃ postq̃ maligni spiritꝰ intrauerit in eorum greꝭ ipsos abire q̃ peoꝭ in mare. Et Marc. v. Ut eos ꝺicit peoꝭ ꝺ ꝓpinat. & in mare. Peoꝭ aũt inuꝺum animal luxuriosos significat. Item ꝓpinant ꝺeficient mense torpentes sen sanctꝰ ꝺicitur q̃ ꝺ significat ꝺesponsio ꝺñi Exoꝺi. xxv. Fiues remiscuit cruꝺer ꝺeopes. Per ꝓpinationẽ ambitiosi ꝺelectantur. Vbi ꝺe colore. i. ꝺe aliqua eminentiã & ꝺapibus ait. Ibiere. xxij. Cecidit electus cedros tuas: & ꝓpinabunt in igne. Per ꝓpinant pecuniosi quia pollentes. i. multi ꝺicitur. figurati in lentulum ꝺ ingerebat additamentũ: q̃ illi vite ad summũ sunt addicti & repleti. De quo ait Job. xl. q̃ spes ei? frustrabit eum: & videnti? cuncta ꝓpinabit & sufficit. Si tñ ꝺono significato ve lis ꝓpinationẽ accipere q̃ bona est q̃q̃ ꝓpinatio ꝺesperatio: & hoc est pauperis sui aduersitas: & ꝓpinatio ꝺ mihi est q̃ ꝺñs. Bonũ est mihi ꝺ me ꝺe alto ꝺoluisti: & exaudisti me ad ymũ paupertatis mee. & de claustro ꝓmptissio: & fuga ꝺe ad ꝓfunꝺa ꝺolentis ꝓpinari. Exemplo ꝺicis. q̃ ait ad optimũ. q̃ ad euaꝺendũ piculum venturũ solet se ꝺ ad ultima rupibus ꝓpinare: & se sine piculo sup caput & cornua ꝺ by fortissima recipere & se venatores & canes piculi eripere. Sic vere multi fuerũt ꝺ se alios transtꝰ ad ultimos se voluerunt ꝓpinare erãt: multa ꝺ ipsi alios ꝺominia reliquerunt: religione sumpserunt: & in religione vtperis. Et sicut natoꝛ inferni. i. natationis ei? piculum euaꝺere sciat ꝺ & lo stremma viro ꝺ. ꝺ. Mob. cum q̃q̃ ꝓpinauit semel. ipm viriliter. Et sic ꝑs q̃ ꝓpinatio in malo sumit: & in bono. Vide ꝛc Cadere. Ruere. Deficere.

Precedere. Cum ꝺedere nihil aliud sit ꝺ ali ꝺ ante ire. Precedere ẽ ide ẽ q̃ ꝺ alios incedere. Et primꝰ ꝺedere ꝓprie ad ꝑsonã ꝛ ad vitã ecclesiasticã ꝛ plarem. Illi ẽ ꝺedere debent alios ꝺ. dupliciter & quadrupliciter vel rõne. Precedit ẽ bñ ali. q̃ sicut Paulus alte ꝓsiliendo. Precurrit viam ꝺñi ꝺe ꝺo. Minister inꝺ faciendo. Salutifera bestias repellendo.

Illi ẽ ꝺ quatuor modis ꝺebent plari & clarici alios ante ire: & ipsos ꝺedere & ante eos pertransire. Primo ꝺ vico q̃ illi ꝺebent eos ait ꝺsiliendo singulariter. q̃ ꝺ. pulari ꝺ cedunt alios gradu & ꝺignitate. Ecclesiastica ꝺo alios ꝺbz ꝺedere ꝓfectione & bonitate. Corpa ẽ celestia ꝺebent inferiora in situ q̃ sũt altiora: & in lumine q̃ sũt clariora in ẽ actione q̃ sunt ꝺurabiliora. Et ꝺ ꝺlati ꝺñi ꝺicere. celi. habz ꝺbz illud Exoꝺi. xxj. Mno ꝺi regni solio ne ꝺedam. Et Eccl. xxxij. Precedat ꝺmiꝰ manus seruum fuũ & ego paulatim ꝺsequar vestigia eius. Ecclesiastici etiam debent in bonis moꝺibus precedere seculares. quia sunt ꝺicti Ecclesiastici. Vbi q̃ nomen precedere & ꝺ summa sublimitas quanũ refert lux a tenebris. Secundo ꝺico q̃ illi ꝺebent eos viam ꝺ offendendo exemplariter. Sicut ẽ ꝺ ꝺeptum ꝺ ait ꝺ. q̃ nocentes ꝺominum errantem in semitis ꝺ pessimis in via recta ante eum vt sic ei ꝺ precedendo viam recti ꝺ ꝺat. Sic ecclesiastica plari ꝛ ꝑsone ꝺebent errantes ꝛ infames per bona exempla ꝛ ꝓpa ꝺoctrinã ꝛ in recto salutis ingnere ꝛ ponere: vt sic ꝑ nos exempla ipsi possint ad viã ꝛ ꝺ. ꝺirigere. Eccl. xxxij. Vbi ꝺ angelum meum qui ꝺedat ꝛc. Sicut ẽ ꝑ ex scriptura ante ꝺedebant filios ipsi in solemn. Angelus Columna nubis ꝛ Arcba ꝺederis Ad ꝺeuotandum q̃ illi in ꝺeterno ꝺo? mundi ex gratia ꝛ officio ꝺebent alios exemplariter ꝺedere ꝛ viam salutis eis ostendere. Debent ꝺ ꝺaniꝺno esse angeli ꝑ excessiã sublimitatem. Et nubes ꝑ ꝺoctrinã ꝛ sapientie filiũ ꝺam humilitatem. Esse arcbe ꝺederis ꝑ ꝺeuotionis mundiꝰ sanctitatem. Angeli ẽ ꝺebent esse ecclesie contemplando Vñ ꝺicitur Exo. xxiij. ꝺicit. Precedat te angelus meꝰ Ho ꝺeo plurium ꝺoctrine aliis effundendo Exo. xxj. Pecc. ꝺebat eos ad ꝺefendendum viã q̃ ꝺicit in columna nubis Arcbe ꝺederis fuere ꝛ ꝺonec mundꝰ ꝛ se ꝺo ꝓpitiat ꝺedicendo. Hunc ꝛ Arcbe ꝺederis ꝺi ꝺedit eos. Illi ꝺ ꝺebent alios viam ꝺ offendendo exemplariter Tertio ꝺico q̃ illi ꝺebz ꝺedere ꝺbditos ꝛ eis alios ꝺuces ꝺ ꝺiligendo ꝛ ꝺ. ꝺirigendo. Et ꝺ. ꝺ

malicis circuitu offici inimicos suos. Cupbi enim z amb
bitiosi mittur ignoscy scy minor ignis sursum ascendit alio
o p superbiam pcedere cupiddo z alios inflammat scelerib
et insolentia. Et hec de pcedere sufficiat. vide vitiosus ego
nar ex flatu. z Pro.

Precipere. Preceptū.

re. Cum pape
ad sapiendum. obedire eo ad inferiorem. Possumus nota
re q in scriptura sic mitio de pcepto bono et malo. Et sic.

Precepti tenendi.	Precepta eis que deus mandat
Precepti vitandum.	et pcipit sunt bona z volita. Pre
Preceptum vole.	cepta aut mihi dicimus z optabo
Precepti damnabile.	li sunt mala z damnabilia. Et? em
Precepti virtuo sum.	precepit ociosare a malo et face
Precepti vitiosum.	re bonū. Jbi sit precipit ociosa

re a bono z facē malū. Et ideo sanct? ille Machabeus
sicut dicitur sic scripsit de mandato regis Arabeli vel mādati sed
precepto regis. Jocunter q possum? dicere q precepta mun
sunt cōplenda z facienda. z a nobis cuilodienda z invio
later observanda pi. Preceptum posuit. z nō preceptū.
Uerūtamen q scripsit de mandato aliqd est dicēdū. ideo no
do bene? est intelligēdū. Mouere q possum? q sicut pudēs
pater non pcepta filio pdilecto. quoy aliqua sunt a na
le rationis z alia ad bonū alliciens. Jnsta illud Pro
uer. vj. Ciberus fili pcepta patris tui. Sic deus in scriptu
ra dicit pcepta sua hominibus vt ipse ad bonū nrōrum z cō
uertar. z a malo retrahar. z viuam. Deut. xii. Cuncta q
cepta mea aop mādata q ego tibi pcipio hodie. Nay sicut infirm? custodio mandata medici solet sanari. sic bono
custodiens precepta dei solet a culpa sanari. z in bono re
formari. Sicut ecclesiast? Prouer. xix. Qui custodit pceptum
in pace versabit. Et Eccles. viii. Qui custodit pceptum non
experiet. q.s. mali. Uerū q q? pcipit homini pcepta val
de bona. z vtilia. et affirmatiua q? prohibitiua. Preceptū em
deus generaliter nouem genera preceptorum. vnū pcepta

Correctionis.	Dico ergo q sunt pcepta correpcio
Compassionis.	nis. z sic deus ordinat punitiones ma
Dilectionis.	lorum cathegoricam. z affectiuam bono
Gaudentie.	rum. vnde q. Regū. xvj. dicit. Quousq
Pauperis.	pcepta tenere q ego constituā tibi
Charitatis.	Et Jere. xij. dicit. Quousq pcipit vos
Humilitatis.	to calido z vento. z pallit sol super ea
Grauitatis.	pus. Jone. z ebuabat. Jtē dico q sunt
Solicitudis.	precepta dpassionis. Preceptū. n. mi

serere pauperibus. z nutrimenta dari pauperib? Ge pauperibus patet exēplo Dauid q precepit Joabet seruare filii
puerū ab Isboth q tamē erat inim? z persequtor Reg. xviij
Ge pauperibus ho dicit. xij. Regum. xvij. Quousq precipit
comedere. Similibus vt patet de Helyam. Item dico q sūt
pcepta dilectionis. Precepit em q inimos diligam. vigilas.
et circūspect. Mar. xiij. Janitori precepit vt vigilet. Et. j.
Machab. xij. Precepit Jonathas suis vigilare. Jtē dico q
sunt precepta benedictionis. q sicut dicit q. Paral. xxvij. Ge
rex precepit iude vt seruiret deo de israel. Et. ij. Paral. xiij.
Precepit iude q seruet deum. Et. j. Paral. xvij. c. Precepit
vt cōfitent deum domini. Item dico q sunt precepta pau
pertatis. Et sic deus precepit apl'is regulā euangelicā. vt qua
Marci. vj. Precepit eis ne q̄d tollerēt in via nisi virgā tantū
nō panē. nec pēram. nec calciamenta. Jtē sunt pcepta charita
tis. Job. xv. Hoc est pceptū meū vt diligatis inuicē. Et
Joh. xiij. Si pcepta mea seruaueritis manebitis in dilectiōe
mea. Jtē sunt pcepta humilitatis. Ge quo Marc. viij.
Precepit turbe discūbere sup terram. Et. j. Tymo. vj. ca.
Precipe diuitib? huius? seculi: no sublime sapere. nec sperare i
incerto diuitiarū. Jtē sūt pcepta grauitatis. ij. Machab.
xiij. Precepit iudas armatos esse in loco operatiōis. Jtē
sunt pcepta sobrietatis. Gen. iij. Cur precepit vobis de? ne
nō comedatis q? ex oī ligno. Exēplo rechabitaꝝ q? ex pcep
to patris sū liberte vixīt. Jere. xxxv. Firmauerūt sibi li
ij. Jonadab filij rechab pceptū patris sui. Jsta sunt q pce
pta bona que in scripturis sunt crebis illuminatiua. Sūt pacis ge
nerativa. Gaudij cumulatiua. Precepta q̄ ista solum

credis oculos illuminare preceptū dñi lucidū illuminato
oculos. ps. Item solum pacis federa pfitere. q? sunt dicit
Prouer. xiij. Qui pceptū timet: in pace versabit. Jtē q
sunt cum ea nocia exercitatione. q? sicut dr Eccl. viij. c. Qui
custodit pceptū nō experiet quicq̄ mali. Jsta igit̄ pcepta
amemus z toto virtūt? amplectam?. vt sim? dle de quo dici
tur Eccl. xlv. q̄ audit illi deus cor ad pcepta: z legem vite
et disciplinę. Ecce ē. hec mādata z nec mādata. Sufficit.

Precium.

Cum pactū nihil aliud sit q̄ solari.
um merces. retributio seu pmium
q̄d alicui datur p aliqua re. vel p aliquo seruitio vel labo
re. Possumus notare q̄ in scripturis inuenitur pactum

Soluendum.	Primo ergo dico q̄ est pactum soluē
Emendum.	dum. Et illud est pactū bonoꝝ operū
Spernendū.	q̄d nos debemus nro soluere vt sibi te
Habendum.	benficijo nobis facto. z laudabis pec.
Promerendū.	simus sanctificare. Et ge ij. dicit Eccl.

te. Et q multa videmus medico pmoque scy pactū operis
et studij quāt nihil est respectu rei appetite. z respectu be
neficioꝝ diuinoꝝ. Illud enī pactum solutiōi signat bona q̄
peculia q̄ pauperib? debem?. Ge quo dicit? e. Or. Ge
lea vendebāt ea bona sua. z afferebāt pactū z ponebant
ante pedes apostoloꝝ. Et illud mīi pōt significare pactū
q̄d debet dño q̄ p nobis aliq̄d operam. q̄d scy flamin debe
mus nos solutos. z nō cop solutū retinere. vñ Deut. xxiij.
Nō negabis mercedem indigentis z pauperis fratris tui et
aduenę. sed die reddes de pactū laboris sui. Et sic de igit̄
pactū soluendū. Secdo dico q̄ est dare pactū emendū.
Et illud est pactū inestimabile gratie pactū. q̄d a nobis de
bet emi p opa virtuosa. Deus em volūt hic opa bona no
stra affect? z actus. vltimū nobis mercedē et pactū gloie
paradisi. z etiā fomentum. Illud ē em pactū incōparabile. de
quo dicit Job. xxviij. Nescit hō pactū eius nec inuenitur
in terra suauis viuentiū. Fatui in de illo pacto nō curāt. q̄
sicut ois in pōsitur. Pactū meum cogitauerūt repellere.

Tercio dico q̄ est pactū spernendū. z illud est pactū bo
noꝝ tpaliū et adueniū corpalū. Diabol? em offert illū
pactū pestiferū p animab? luis. Exemplo achab q̄ nabo
both p vinea sua habenda argēti pactū offerebat. Et illū
pactū debem? repellere. Jnsta illud Micheę. xxv. Nō re
cipiens pactū ab eo q̄ reus ē sanguinis. z c. exēplo. Jhū
pactū debent pontifices refutare plati. q? fas non licet ea
accipe pactū p bñficio pferide. nō em licet ministeri. cor
banā q̄ pactū sanguinis est. Quarto dico q̄ est pactum
babylōis. z illud est pactū q̄ z virtutū z meritoꝝ. Si em
illud pactū abūdanter babylonis? q̄ tam multi mercāt
et amare peccāt?. z em nō tam nostra de merito q̄ bonā
tia gratie redimem?. Prouer. xij. Substātia hominis est
anī pactū. Quinto dico q̄ est pactū pmerendum. Et
illud est pactū redēptōis nostre. Hoc ipe ē. q̄d pactū ani
marū. Ge quo dr. j. Cor. vj. Empti estis em pactō magno. glificate et portate dñi in corpe vro. Illud pactū ap
petentib? pulcre mercatoꝝ spūalia de celestibus celesti ad em
dum nōb? vt em ipo vitā mercarēl. z captiuos redimē
rē de inferno. Jō ec mia dr Prouer. xxij. Prouoī a filiab?
terre pactū z. Cide supra de mercede. Et. j. de premio.

Preciosus.

Vere q̄ preciosū dicitur a pactō
quia illa res dicit̄ preciosa que ca
ro pactō comparatur. vel que ad magnum pactum exti
matur. Et sic hoc modo possumus dicere q̄ multa sunt que
dominus reputat pretiosa. videlicet.

Bone conditionis.	Dico anime condītōē. Jn re
Jubilei pfectionis.	thesaurus em sūt regis nihil
Diuitū collationis.	est preciosū? anīa q̄ piana q̄d be
Celestem possessionē.	ne apparuit. q̄ p ipīs pdita re

dimēda filij. q̄ti vendit mōti. j. Pet. j. Nō corrupt̄ ibus auro vel argēto vt preciosa sanguine q̄si agni incōtami
nati q̄ ille redepti ē. Et sic de preciosate dicit? Pro
uer. vj. q̄ mulier p̄ciosam aiam viri capit. Item dico q̄
p̄ciosam reputat ipse p̄ciosum. Nihil em apud deum
pretiosius viro iusto. Jnsta illud Esaie. xiij. Preciosior erit
vir aurum. z hō mundo obrizo. Et pontifices ih in monte sunt
p̄cij. q̄ sicut mare mons lapides pretiosos. z q̄ ore

ria inuenitur ⁊ cum diligentia recepit in thesauris poni, pium recolitur. Sic mōdus vitio nullo reijcit ⁊ contemnit spes eius in arena mouet recolligit ⁊ in thesauro paradisi reponit. pp. Preciosa in cōspectu dñi mors sanctorum eius. Dico q̄ q̄ deus pretium reputat infinitū pretiosum. vnde dñs vult figurare in vasis preciosis dom⁹ dei. ⁊ ecclesie. q̄ in nabuchodonosor. symbolus p peccatis est pie ve domo dei subripit et furat. sicut de ipso dicit. n. Paral. xxxvi. Et ipse asportauit cuncta vasa domus dei regnia sabaoth. ⁊ cetera in templo suo legit babuisse. sicut et. iij. Reg. v. Ille enim virtutes figurant in duodecim lapidibus preciosis q̄ erat in fundamento cūli. de quibus aliquantulū dictū est supra eodē de porta. Figurant etiā in nouem speciebus lapidibus q̄ erant in pectorali angeli vestimento. de quibus dicit supra eodem de oratione. Supra etiā de lapide pretio multum videre de istis lapidibus preciosis. vbi etiā de viro iusto et ipso. Posui. in oriente sep capiet eius cornua de lapide preciosi. Inter illas aūt septem tres sunt q̄ dicitur principales preciosi. videlicet

Fides certitudo. Deinde est dicit. j. Pet. j.
Clemētie plenitudo. Prudētia fidei vite multo p.
Sapientie lumēnositas. acelor fit auro q̄ p ignes p.
bauit. De clemēta dicit Job. xii. Qt maria babebat libras vnguenti nardi spikati pretii. De sapia ⁊ dicit Prouer. iii. Qt preciosi est supia cūcta opibus. Pars ergo q̄ deus reputat preciosam sancti collectionem. Quia in hac pars illa pretiosa q̄ plus diligit stercora ⁊ lapides preciosos. sic ille plus diligit vitia ⁊ tenebras filias ⁊ eterna. de quibus Cremo. j. Sederūt quos preciosa p obo. 2. Jtē dico q̄ deus preciosa reputat celeste patrimoniū. de qua Jacob. v. dicitur. q̄ agricola expectat fructū preciosum. 2. Paradisus est. q̄ dicit in libro Salomonis. q̄d preciosi lapides ⁊ gaudia inestimabilis et ornamenta sunt dicit. ij. Paral. xx. Et sic patet q̄d in bono significato quamor sunt preciosa.

In malo aūt significato preciosa dicitur bona spolia. q̄ illis nō sunt preciosa vere ⁊ eternaliter. Malis enim effundit preciosa bona nūdi. scz diuitias. delicias. ⁊ honores. Unde nota q̄ male querunt ⁊ diligit preciosa ista

Diuitiarū. Dico preciosa diuitiarū. Et sic dicitur
Delectatiōis. Psalm. p. glosa malos ⁊ rapaces. Qui
Honorū. non preciosa substantia animi? implebimus domos nras spolijs. De preciositate alle delectatiōis dicitur in glosa malos. Sap. ij. Vino ⁊ vngentis preciosis implemur nos ⁊. De preciositate alle mūdi eminentia dicitur Apoc. xvij. Qt mulier que ornabat bestiā coccineā. erat circūdata purpura ⁊ coccino deaurata auro ⁊ lapide preciosi ⁊. Unde vbicūq; agit de predicto.

Precipuū. Illud dicit esse precipuū qd est in suo genere sine bonitate multa possem? dicere nisi auctoritates timerē. Unde ergo vb. Precipuū. Odinus. Optimū ⁊ te silvos. Et si vis aliqa Senece qui facit. iij. de naturali? q̄ virtutē? multas q̄ bonos dñs fecit precipuū. Et respondeo de precipuitate virtutū ⁊ morum ⁊ eruditio gratia brevitatis.

Preclarus. Cum sit pare. scilicet
clarissimū.
Excellentie virtualis. Virtualis erroris corrigit.
Sapientie literalis. Literalis oculos dirigit.
Efficacie naturalis. Naturalis animos erigit
Splendoris temporalis. Temporalis lucis ⁊ dirige.
Eminentie spiritualis. Spiritualis trahit ⁊ colligit.

Jste dico q̄ est p clarissimo virtualis excellentiā q̄ omnes solet corrigere. Clarissimo. ⁊ tenebras fugare ⁊ oculos fugit vitia. vt sic dicat ille filio p. Hereditas mea p clara est mihi. Hereditas dico istam. Jste est p clarissimo filio sapientie que omnes solet dirigere. Clarissimo est solis dirigit viatores. scz sapientia vel doctrina. q̄. Calix meus inebrians q̄ preclarus est. Calix est ille diuini scripturē figura. Jste est p clarissimo filio efficacie q̄ animos solet erigere. scz ad sui speculationē. Opa est vel p clara sunt ⁊ splēdia. sicut de mari dicit Eccl. xlij. q̄ illic sunt p clara ⁊ mirabilia opa. Jste est p clarissimo regalis epulatiōq; fieri solet vocāte. seu q̄ fiebat solet vocare. Et ista est p clarissima generis nūcupatio ⁊ honoris qui scz ista fuit dantur dominicalibus que valde quo transferet tamē istum gramat. ⁊ lectu. Illi alie cōmuniē q̄ istum erit de babylonia exire. Ultimate inde opes mittere deiecte negotiatores eius. scilicet muros eius eorum? ⁊ ea p clara subuertere. Eccli. xxvi. Unde mīl de mundi potentibus q̄ mo do p clari sunt dicit Eccli. xxxj. Corpora ang p clara ligna in hybano. vnanimia q̄ irrigabant aquis delenderit ei eo. Illi lucifero ad infernū ad interfectos gladio. Jste est p clarissimo regnalis eminentie. q̄ dicit quos mortes seu bestias solet colligere seu allocare. Clari. eas est consolat ⁊ alicui mandat. Sic bi vbi est filius consolatio. De qua Dicere ij. Quo in prendus aerum debite rebit hereditatē predarū. operatū gentiū. Sufficit. Dicit supra. Claritas.

Preco. Nota q̄ preco ⁊ ille q̄ clamat ⁊ proclamat mādata principi seu regi: significat q̄ predicatores qui mādata dei hominibus predicāt. Dicit supra. vbi. Clamare. Nunciare. Et infra. vbi. Predicatores. q̄ in ecclesia crescunt.

Precurrere. Vide supra te Currere.

Precordia. Vide supra te Tubulare.
Ibi dicit quod sunt q̄ interna secreta cordis. vide de corde.

Preda. Cum preda sit illud qd ab aliquo rapitur vel tollitur. Potest? notare q̄ in scriptura inuenitur multiplex predarum in bono significato q̄ in malo. Nota ergo q̄ est hec predarum

Prudentie p̄dicatorie. Primo ergo dico q̄ est pre
Dei triumphatorie. da qui predat homo p̄dicatorius. Ephesiorum
Dominice Epyphanie. xxv. Et ista nihil aliud est q̄ aut magnanima qui fidentes clamido thalido ⁊ lancido ⁊ argendo. obtendido. increpido ⁊ symbolo subripit ⁊ predat. Dic si vis quō p̄dicator capitat aut b⁹ nobilis? ⁊ predatus ⁊ q̄ sunt clare vite. figura velatu. Plumis indute. Colore mendicitate ⁊. Dicit supra titulo te Dic. Dico de predicatore p̄t exponi illud. Exech. xiij. Leo factus ē ⁊ dicit. et capere predam. Et dicere ij. dicit. Absorsit leo de cubili suo predo gentiū se leuauit. Et sic dicit de predatis ⁊ de p̄dicatoribus? per nil illud. j. Regum xxvij. Egressi et viri cum agebant preda. Illa est ē preda qui predat bē predā eterā. Scdo dico q̄ ē preda qui predat ipa trāsgressores. Et ista figuat alias ij primo fuerūt preda dem⁹ cōfessionis in psalmo facte fit preda ipi. qui scz ipse ipos de symbolo rapuit et subtraxit. Et de hac dicit Job. xxvij. Conteret bā molas inq̄: ⁊ ne vestib⁹ eius auferebā predā. Tertio dico q̄ predat iustus spūalia. Et ista ē preda bonorū eternoq; qui bene predari dicit. Augē. quasi p violentiam scz qui inferte simplis ⁊ supra cōditionē humanaq; eternam gloriā assequūtur. Et alle cū dño Matth. xj. Regnū celorum vim patitur ⁊ violenti rapiūt illd. Et ne ista preda dicit. Ela. ix. Exultāt victores capta preda qui diuidūt spolia. Et sic preda signat in bono. In malo ne significato dico q̄ triplex ē generalē mala preda. videlicet.

Preda bonoz spūli. Prima ē preda diuinaq; est pre
Preda bonoz ⁊ mūdi. dauit ephraī p excellōz. Jste.n.
Preda bonoz p̄ūli. fit sicut leonez ⁊ alia animalia crudelia q̄ nō vnia nisi de pda. vel Matth. vij. Et leo capit sub ficiant cauū sine ⁊ vocauit leonis fuisse ⁊ implue pda spelūcas suas: ⁊ cubile sui rapina q. s. Jste leonez nō solū predat p sc̄ipso sed ⁊ p catulis ⁊ leonib. j. p vocab⁹ ⁊ filio sue in meridie ⁊ tenebris. Job. xxiij. Ysaiē ad populū pue parūt panē libet. Et sic videm⁹ q̄ multa mala ⁊ innocentia fit pda stultis crudelitatis bodie simplices ⁊ innocentes fit pda crudelis tyrannor. Ela. lix. Facti est sicut lebuldens ad rapiēdā ⁊ malo p̄de patuit. Secda ē preda eterni ⁊ q̄ qui a nob̄ p̄dat mabali p̄ receptōz. Et de demōb⁹ ventre ⁊ gl̄as expōdēb⁹ q̄ dicit illd. Judith. Qt ipi exercebāt latrocinia sagittes p̄dam de eternitē?. Tercia ē ē p̄da spūtuū ⁊ alia qui predāt demōes p̄ tentatiōes. vñ Ela. ij. dicit. Jniquitatē scripserūt ve eterni videat preda ipsorum. Videt est sic anie peccatrices. q̄ a vino suo legitimo q̄ sunt viduate. q̄ postdubio demonib⁹ nupt in predam et

infernalibus bestijs in rapinas. Et ꝙ debet dñatus pōr
re nescio? nisi forte illud ps. Qui eripuit me fecit leo para
tus ad ꝑdam. et sicut castel' leonis habuisse in abditu. Et
sic ꝙ patet ꝙ pecta humil' in bono et in malo. Quod de bi
ue plenius alias multo et rapina.

Predestinatio. Cū materia ꝑdestinatiōis
sit altissima et ꝙ
barō respectu ad intellū oīm mortaliū hūanū intellect⁹
capere possibile. multa et inde dici de hac possent si ma
teria moralis ꝙ causa scribendi nō procedit. intendit intēdo
ad eam alias copiosū generet. Quia tū illa materia facilita
tis et pcessus ꝗ moralia ex eis possibilis esse videtur. qz
inter libros plurimos de ꝑdestinatione modicet fuit? me
pene ideo materiā illam intrare non intimo? quo ad plenā
noticiā scz in mentem alicui⁹ ponere foleo nō tam nec cō
pus plūrigere plumeum. cū nec sufficiā aut scipsum rīgere
digni sumus. Vide tabulā huius opis.

Predicare Predicatio. Pre
dicator. Vbi ꝙ ꝑdicare idem est qd aliq̄d palā vocare
vel narrare. Et est genꝰ ꝑdicatio idem qd alterius manife
stā ꝓnūciatio vel instructio. Ut est ꝑdicare idem sit quod
laudare vel cōmendare. ꝓ Cant. vj. vbi dicit. Ut videa
tes ꝑdicam filie syon beatissimā ꝑdicatorie et regine lau
dauerūt eam. Ite ꝙ idem sit qd instruere patet Mat. xiij.
Cepit iesus ꝑdicare et docere. Priusq̄ agit vt. Quecūq; ꝙ
modo accipiat. vide ꝙ ꝑdicare ē officium in quo ꝑdicator
finaliē iudicio vt esse

Primū debet esse ꝑfecti ad
motū perfectibilem.

Metuens hūane pusillanimitatis.

Confisus diuine volitatis.

Sed quia ad finem ultimum

Vltricis sapientie matisfactus. non. Tertio quinto ad of
ficij conditiōē. Primo ergo dico ꝙ ꝑdicator debet esse
metuens hūane pusillanimitatis. qz vtz ad ꝑdicationem grauiorē
primo et principaliter sit bonus et iustus. et a peccatore mor
taliter alienus. Nulla sicut dicit Gregor. in omel. Cū⁹ vt
ex vtroq; refert vt cuius ꝑdicatio ꝓficiat. Esse enī pc̄. Peccatori nīl ꝓpie conuenire in exortus iustitias meas
et assumis testamentū meū ꝑ os tuū. Quo ei odisti disciplinā
et. Preterea est loquendo magis mentes ꝑdicatoris bona
vita ꝙ bona doctrina. Et ille sicut ante ꝓdales ꝙ ascipā
tur alios ante sicut ascipiens fuerūt ab ascipiēte dicit?
sunt ab aliq̄ auib⁹ quas ascipiūt offerentes. Quia scz illi
sunt inter auib⁹ audaciores volatus agilioris visu clariores cor
pe maiestatiores. et plumis etiam plenioris. Sic ꝑdicatio
predicatoris quos deus ad capiendū peccatores velit
mittit sicut petro et iacob fuit. Erunt enī homines cupien
Luc. v. et Matth. iij. debent esse audaces animo quia scz
nō debent timere vicere veritatem. quinto sicut accipit le
ge se imitatos ꝓ solet mandere. sic ꝑdicatio longe se
parentibus: debet audaciter arguere et corrigere. Iuxta il
lud libere. j. Loquere ad eos oīa que ꝓcepto tibi. et ne for
mides a facie ipsoꝝ. Qui est contra illos q̄ non audent aut
nō corrigere vel arguere. sed qui potius solent ꝓbosci suis
sermonibus blandiendo mulcere et palpare. Matth. xj. Ecce
qui mollibus vestiuntur in domibus regum sunt. Figuratiū
ij. Regum xxij. vbi ve talibus ꝓphetis dicit. Ecce sermones
eius prophetarū bona regi vnio cue predicūt. Item illi de
bent esse agiles: qz illi debent esse solliti et velaces ad volā
dum. i. ad discurrendū et ad ꝑdicationis officium exercen
dum. Esa. lx. Qui sunt isti q̄ vt nubes volant et quasi colūbe
de cū suis dicit. ꝙ. Psal. xxx. Ut proverte cursum⁹ cum
aquilis et regis imperio? ꝑdicatores sūt ihesu christi reuertimi
ni ad dñm. Aquila est debet esse ꝑdicator: nō tard⁹ nec ig
nauus. Figurat⁹ in angelo Apocal. xviij. vbi dicit. Vidi
angelū tū fortē volantē ꝑ medū celi magna voce clamā
tem. Et ideo ꝑdicatores dicit Bene. ix. Made in nimbum
clamor magni ꝙ ꝑdica in eis. Ite illi debent esse visu da
rissimi. ut sic mactellentes: ꝙ pennis etiam fortissimis
qz sicut ales debent habere illum datum ꝑ altum cont.
plationis. Carnem macram ꝙ abstinentie macerationem.
Plumis autem multis ꝑ sanctā ꝙ spūalem conuersatio
nem. Sicut ei pennis humidū ꝙ pingue nō bene fonat
sic ꝑdicator diuitijs ꝙ delectationibus ꝙ peccati bene ꝑdi
care. Debet ei ut fe collidere ꝙ splendidum aliud qd alijs pec
dicat ebullier. q. fm Greg. xvij. moral. ꝙ i ꝑsonā. Lec
predicatorib⁹ positis est vt vnumquodq; illuminēt quos loqnē
do accendat. Ille loquentes audiens ꝑdunt qd vas ogeno in
uasi. fo. Gregor⁹ mil⁹ fuit ei ne ira culpa remedia. ꝙ. Cur
pe est tacere ei culpa relinquit ipm. Et ideo de bñ Io
hāne legim⁹. ꝙ fuit dum primū ꝑdicauerit deserto plena
fuit habeuau. Marci. j. Erat iohānes in deserto ꝑdicās
baptismū penitēcie. Ad hoc tendit ꝙ illi ꝙ volūt alios poc
clarare debent ꝑme in deserto prie ꝙ abstinētie macerāt.
Et sic bene dico ꝙ ad ꝑdicatoris ꝓfectū ꝙ sit sciō ꝙ vtilit⁹
Et ꝙ sint multi ei ipe sit nobis hūane pusillanitis. Se
cūdo dico ꝙ necesse est ꝙ ipe sit ꝑfectus hūane voluntatis.
Et inde est ꝙ ꝑdicator debet esse ver Fatus in scripturis
eruditus. et in illis ꝙ vel sunt displacita informat? Quia
ei esset et per magistri sui aliq̄d aliorū si voluerit ipē
ignorabit. Et ideo ꝑdicator nunc ota debet sure studere et
addiscere ꝙ sit voluntas dei displacens ꝙ ꝑfecta. Romā.
xij. Et tandē ipe alios docat. et vt ea facias atq; cōplat ꝙ
dicit. ps. Deus me facere voluntati tuam. ꝙ deus meus es
tu. Et ō dicit Aug. li. de doctrina. Sit quilq; patus eruditꝰ
et poti esse potens predicator. Et ideo sicut ille ꝙ bene vult
facere volūtatē alicuius necesse est vel ꝙ sit ipso ꝑfectior
loquat. vel ꝙ in his eius voluntatem ꝑdiscat. Sic
vere ad hoc ꝙ voluntatem alti⁹ sciam? necesse est ꝙ ꝙ cond
placitum eius sciendum sim⁹. et ꝙ eius ipo ꝙ ꝑfecte loquar
ꝑ ꝙ speculatiōem moraliter videam⁹. et ꝙ istius scia⁹
tes sacras scripturā ei diligentia studeam? Et hoc ē qd
dicit Dauid in ps. Vbi alte adhereo deo bonū est. ꝙ po
nere in dño deo spem meam. vt annūciam oēs predicatio
nes tuas in portis filie syon. Et igit predicator confessio
nem tuam voluntatis. Tertio dico ꝙ ipe debet esse nīl? fu
pene maiestatis. Illa est se habens ꝓ ordinem. ꝙ sic ꝑ
dicator ꝑme se in se et iustus et sanct⁹. Iocūdo q̄ quine vo
luntas se obiciat. tertio ꝙ loquendo alijs fugit maiestā
tis se nūcios. Esa. lij. Expalsi sup montes pedes annūti
antis et ꝑdicantis salutem. Unde ꝑpria ve dignitate et ve
hemēcia dicit se fm fabulas fingūt esse nūcius iouis. ꝙ
qui scz ipe iupiter fulmina sua mittit in terram. Est aut
aquila terribiliter rebonans atq; clamans: inuenit ꝙ alias
aues audientes dicit admirari. ita etiam ꝙ aues alie ꝑdi
tes clamosis sui timore videant ꝑdicatis vie quiescere et
cessare. Sic predubio clamosus aquila spiritalis ses ꝑ
dicatores sūt iouis vel deus. i. christi. est nūcius spūalis. ꝙ
scz fulmina sua. i. iudicium sue iustitie alijs nūciat atq; pa
ret: debet habere vocem et tonitrum terribilem et sonoꝝ.
vt scz alios ꝑdales. i. peccatores terreant et a malis ope
ribus arceant. Et ideo de eis aquila dicit Apocal. viij. c.
Audiui vocem vnius aquile volantis ꝑ medium celi dicē
tis voce magna. Heue ve habitantib⁹ sup terram. Preci
catori etiam dicit Deut. xxij. In quatuor nō sit tua quali
aquila sup domum tuā. Et ideo breuiter cui debet ꝑdicato
ri assistere. ꝙ. Cyrurgi. iij. Predica verbū insta opportune
importune. In ipsis verbis aduerte. ꝙ ille melꝰ ille cō
sona: ille nūcius. i. ꝑdicator debet nūciādo et vocando sa
nare curia. scz.

Vtiliter vocare.

Suauiter monere.

Seuerius vrgere.

Primū probat ꝙ doctrine sinceri
tatem. Predica inquit verbum. Se
cundū probat per verbos benignita
tem. Instis inquit opportune. Tertiū
vero probatur ꝙ verbos asperitatem. Importune inquit.
Ista oīa via debet habere ꝑdicator. i. velox locutionem.
qz debet predicare verbum dei nō aliud. Et ideo ad ma
turē ꝙ sanā mentē dicit. qz scz interdū debet instare ꝓ tua
tune. i. benigniter. Aspere ꝙ correctionem. qz scz interdū de
bet instare importune. i. seueriter et austere. Dico ꝙ ꝙ ad
ꝑdicatoris ꝓfectū valet docere ꝑdicabile in ꝗ. q. vbi ē
debet ꝑdicare illa ꝙ ꝑtinēt ad amorē mundi vel ad illa. q
sibi dei qd solūmō ꝑtinet ad salutē. Semines n. aīē ys se
mare i agro suo malū semē? medi? qd se ait. Ecce malo se
mine scz sicut mal⁹ fructꝰ: et ve bono nō sp sicut bon⁹. qz si
cut dicit Luc. viij. in pabola seminis. Semē quia sit bonum
multi ꝑ accidēs ꝑdicē. Hic ve ꝑdicator sp debet semi
bonū et bene doctrine in agro. i. in corde audientiū seminare
qz sicut ibidē dicit. Semen ē verbū dei. qz scz et mala do
ctrina. scz vt cōiter sequitur mal⁹ actus. et ꝙ bono se mō ays

ssio: tute lo stor bonū epus. Verbū ēt dei ꝓdicandum
ēt ꝛ vocādi. Exēplo apli. q̄ sicut dicit Aug. in. Lo ꝓbā-
tur vbi ēt fidutia. Et Aug. in. xxxi. q̄ vbi no ꝓfitemin-
tur. Ith ꝙ debet vehiter vocare. Predica inq̄t ibi. Clā-
ma q̄ ad vltimū vocādi ꝛ ꝓdicādi necessē ēt ꝙ gradi
cano nostra sr. l. Debet ꝙ tendere ꝓdica-
Qui potentia cōmendatiua. tio ad tuniē penitie cō
Carnis tasciue macerativa. mendationē. Et de ly Ca
Dei clemētie declarativa. met. ii. Placuit ꝙ ꝓdica
Celestis curie collaudativa. ri signa sint q̄ magna sit
et mirabilia eius q̄ fortia. Itē debet videre ad carnis mā
cerationē vide. ꝙ. Parat. ii. Predicatur vnusq̄sq; in vnius
ta nda. Ité debet rendere ad clemētie gratiarū actiōē. Clare
ly. Et ꝓdicatum captiuis indulgentiā ꝛ clausis aperitōē
Item debet tendere ad glie inuitatiōem. vide Luce. xi.
Si filius ꝓdicare regnū dei. Et sic ꝓdicatio ꝙ ꝓdicatio debz
vehiter vocare. Secunde nota q̄ ad ꝓdicatoꝛ pertinet hu-
militer morare. Iustia inq̄t opōnunie. Predicatoꝛ ēt debet
sūme cauere q̄ opōnune loquat. i. vulgariter humiliter ꝛ mo
derate. Apta ēt que sūt aptalia valde facilia: et que sūt Pli
nii castra sua nunq̄ pcule replemenꝰ nisi folant et fiant? cō
ficere. Colliba enī molle cibata soleꝰ alios colibus ad co
lubare ofi sui attrahere: ꝛ vulgalie mollis q̄ baby in ore
alios mirabiliter delectare. Pantheꝛa insup vulcedine ac
bellitas sui alia sibi attrahit. Et fallax pisce marꝰ? alo
fallens natat. Penitēcia qua in ore ejus vulcedine alios
ꝓfectus ꝓcipit ejus ad se attrahens in os suo recipit et
ēt ſſiglutit. Sic ꝓdicatio charissimi ꝓdicatoꝛ debet ī ore
suauitatē verbos habere: ꝛ ēt aperitōis delectatiō debet
aliqa aquā vulnere eloquios diffundere: ꝛ sic potent alios
ad veritatis fontē attrahere ꝛ reducere: ꝛ ipos spialiter
comedere: ꝛ sic q̄ amorem ꝛ charitatē incipere: ꝛ spiritu
liter animarū vite ēsse debet sic comedere posse morte aliud
q̄. Ut dicit Iacob? meis dolos tua sup me oia mea. Iu
sta inq̄t opōnune. Eccles. viii. Omni negocio tēpus ēt ꝛ
opōnitas. Et sic filie erāt capelle filio soloꝛ ꝙ quo scitit
fabule. Qz in cythara sic soletur modulabat q̄ et lapi ꝛ
arbores ad melodiā eius currebant: ꝛ aures suas cantici
bus inclinabant. vnde ēt narrat Ouidius. Qz ēt quedā sic
cpti arent ꝛ quodā loco planū fuisse certi nulle penit? erāt
arbores: latini ad fontes cythare sue arbores de circuitu
mō montiū? cōuenerūt. ꝛ circa ipam sibi matrimā efficie-
rūt. Ubi pro tāto singt. q̄ Am. filii. cythara bulcedie ver
bōrū suoꝝ homines feroces ꝛ illustres ad eōm babitatiō-
nem attraxit: ꝛ ipos a silueſtribus ad ciuilitatē reuocat. Et
ideo poetica filia sua filia ipius attractiue filiam dixit.
Restera charissimi talis cupiens ēt ꝓdicatoꝛ ꝙ solis nūq̄
dicat. qđ vbet ēt filius spalis. Sic ēt vbet ordinare
per sua ꝙ monitionē ꝛ inductionē: ꝛ sic potent filios ꝛ fa
milios remollire ꝛ delectare p cōpunctionē ꝛ cōtritionē. et
ipos ad campū ecclie attrahere ꝛ reducere p confessi cōuer-
sationē: ꝛ p vnione gre acquisitionē. Talis ꝙ predica-
toꝛ debet plere dicit Prouer. viii. O vos ad vos clamito
ꝛ vox mea ad filios hoim. Audite me igit̄ de reb? magnis
loquitur? sum. Aperiet labia mea vt recte predicent: re-
pulsā mēdabit̄ guttur meū. Ecce ꝙ dñaliter vbs ꝓfi-
lare ihc orphe? opōnune in sr. Quia ꝙcto opōnune. i.
ēt offerte vbet loqui. l. vt tm̄ loca ꝛ tpa cōsule ꝛ perso-
narū ordine vbs sua. vnde dicit Greg. in pastorali ꝛ mo.
mēt. Cibus inq̄t lōge. Greg. nazanzen? mouit ꝓdica-
toꝛ debet vbs singula singulis cōpetere. Quia ꝙ alios offi-
cit alios ꝓficit: ꝛ herbe qđ hoc stulta nutrit hoc occi-
dit: ꝛ lenis sitē? equos mitigat: canes irritat: ꝛ panis ꝙ
viri sanū vegetat parnulū necat. Opōnune ꝙ. Prouer.
xv. Gaudio opōnū? opēri? Predicatoꝛi enī potest dici
illud ps. Ex tuo etiam illesti in re opōnuno. Patet ꝙ ꝓ
predicatoꝛ debet humiliter morare. Sanctissimo ꝙ ipe te
bet vigore fauoꝛis. Iustia inq̄t imporune. Quia vicꝰ pre
dicatoꝛ nō solū debet sua mollitie audientes mulcere: imo
etiā debet loco ꝛ tpe aerbiter reprehendere ꝛ mordere ꝛ impor
tune ꝛ cū violentia varios ꝛ obstinatos instruere ꝛ vincere
Canis ēt ꝙ impōnunitate dāmos suos cōpellit bestias
in tanto lupos fugere et cruc. Canis enī latrans suo solū
lupi insidias declarare: ꝛ ꝓdatoꝛ ofi sui solet morsu ꝛ la-
tratu alios ꝙciens rendere. Sic ꝓdicatio canis. i. debet
ꝓdicatoꝛ vbet impōtune ꝙcp clamare ꝛ ꝓdicare: ne sic ꝙ
si voluerit de caterua cordis latrantes illos. i. symbolū ce-
rabari: ꝛ lupi et ꝓdatores symboli insidias ꝛ ꝓcipi nocet
ve ejus ēt cius nocumēta fugiat ꝛ pcaueat. Et ꝙnit illud
ēt verū q̄ nō solū operat canem. i. ꝓdicatoꝛ liberare ab
alter ꝛ importune monendo: imo etiā necesse ēt eū latra-
re ꝛ mordere importune corrigendo ꝛ reprehendo. Impor
tune inq̄t. vide ꝛ hoc pē vno illud Ecc. xxx. Mulier in
lucro importuna narrauit. Predicatoꝛ ēt dicit mulier in
lucro: q̄ sicut mulier by lenocinio lucratur eo by ꝓficiam.
Sic ꝓdicatoꝛ debet lenari ingressum cordis ad eternā cēle
stium. Debet enim irritatiōem ingressi cordis ad eternā cele
stium. Sale vel clare ofi ēt quedā alia indicia: babita
tuo comuni. Iste ēt comuna sūt mobilia: q̄ in bello vnius
exercitu solent amore ꝛ aliud solet remittere: ꝛ sic vicissim ēt
alter exercitus suis comb? pugnare: ꝛ sic vno tūc alio stan
te. Sic de charissimi: ꝓdicatoꝛ debet bñe vno comuni. i.
ēt duplicē amorem ꝛ desiderium ꝓdicandi. i. benignā mansuetu-
dinem et asperā correctionem. Iustia illud. q. Primo. xii. Argue eū
sicut increpa. Iste tamē debet esse mobilis ꝛ discretibilis:
q̄ vicꝰ aliqñ debet vti cornu dulcis monitionis. i. virtuoso
cōmendando. aut misericordiam collaudando: et ad celestē glo
riam inuitando. Aliqñ debet vti cornu correctionis: dicendo
Peccata vituperando. Et tali modo scribitur
Dei iustitiam allegando. Jonas ꝙ dicebat Ionę.
Et eternā miseriā cōminando. iij. Adhuc ꝙ quadraginta di
es ꝛ ninive subuertet. Sic legitur Deuto. expendo illi Et
declarā. in. Verba inq̄t sapientū quasi stimuli ꝛ. Verba inq̄t
sapientū debent pūgere nō palpare: ꝛ contra vicia nō mol
liter ponderē sed aculeos. Et sic ligit̄ patet q̄ō ꝓdicatoꝛ de
bet seuere agere vel vegere. Suauiter monere. Dulciter
mouere. Predica inq̄t ebum: infra opōnune importune.
Ethe. de ꝓdicatoꝛe sufficiam. Dicit lapa de Docetr. de
Correctōe. ꝛ de Legi. de Ministrare. de Ministr. de Mar
tyre. et de Labio. de Lingua. ꝛ in alijs multis libris. Ere-
sia de vbo. Et si vis aliqd audere contra malos ꝓdicato-
res. vide vbicūq; agit de hypocritis: qui se vnū bonum in
me. ꝛ aliud in corde. vnū in verbo. ꝛ aliud in facto. vnus
apparēt. ꝛ aliud exhibetur ꝛc.

Predicere. Nota ꝙ ꝓdicere idem ēt qđ vaticinare. Et sic dico ꝙ ꝓdicere qđq̄ significat. Pro bono ꝓdicatoꝛe ꝙ predixit penas cōmūnde. Pro malo, vidatore ꝙ pre-
dixit multa mendāda. Pro vano diuinatore. ꝙ predixit ſſa ꝓdicanda. Pro certo ,gbernatore ꝙ predixit vera publi-
cando. Dico ꝙ ēt vnū predicere bonū ꝓdicatoris. qz ſſ
alicūde ꝛ cōmunde ipe vbis bonus ꝓdicere gaudia
paradiſi. ꝛ tormenta inferni. ꝛ terroꝛem iudicij ꝛc. Et sic si
cut aliqs illud Gene. viii. Si obtuno ofi sui mi scire? fa-
cis verba alimoꝛ: qm̄ predico tibi ꝙ cito euenient. Item
dico ꝙ ēt vnū ꝓdicere sūm ofuersio. i. sci ꝙ sci ꝙ ꝓb erat
dicit ꝛ ꝓdixit que futura fuerūt ꝛ erāt. sicut dicit ille Ecc.
ꝙ. Oculi fratres ꝓdicē implent scripturā quam ꝓdixit spi
ritus cōsummate ꝙ eo bonū. Item ēt vnū predicere vanū simi-
lacrorū. q̄ sic ꝙ symbolum malop spiritus vel malop fal-
lidorum aliqñ vera aliqñ falsa prenoticie de futuris. q̄ sic
nō debent audiri. vide Deutero. xiii. Si surrexerit in medio
tui ꝓpheta seu qui somnū videre se dicat ꝛ ꝓdixerit ꝓ
tentum ꝛ signū quod euenerit ꝛ dixerit. Nō audies verba
illius ꝓphete aut somniatoris: tentat vos dñs? ne
ne vester. Multa possent notari vide vbi. ꝓdicatoꝛ. Et
infra vbi ,gbera. Et super vbi. Dicere ꝛ annūciare ꝛc.

Preelse. Nota ꝙ ꝓfetia ēt quod ꝓfetie. Et
-cutis infra intende sicut plene de super
ce de sursum ire. ideo supfluo eum ad ꝓsens. Hoc ꝙ
solum notandum ēt q̄ ꝓfetie ēt; officium ēt actiōis iurif-
dictionis ꝛ potestatis. Et ideo de Adam qui fuit ꝓphe ꝛ
rum; dicitur Genesis. i. Faciamus hoīem ad imaginem ꝛ
similitudinē nostrā: et ꝓsit ꝓfetiam piscibus maris: volatilibus
celi. ꝛ bestijs terre. Verissime aduerte ꝙ sunt qui ꝓfetant
Diuiter et sapienter. Primi sunt pedes tol-
Crudeliter ꝛ imprudenter. lentes. Et de illis dicitur
Fabuliter et negligenter. Sapientie. vi. c. Diligite

tamen sapientie dr̃ q̃ stulta populo. Et j. Cyno. v. Qui bñ plant plorant cupiui bonore regni sunt. Scdo sit verum si plurimos. Et ec ille stat. Ruth. j. Bñ audiere peratis facta est fames in terra. Quis ergo iustus? impio ruine bo mini. Preter zeruij. Fames dñi et pugnas solet abhidere in terra ere dñi tyrannos z alios iudeis impios. Qñ ui solent filios rege z alios nobi bonitate pira illud. j. Mach. v. Pax absit pplo z nolite bellum pmittere adversus gentes. Ad illos dñi pugnat contra gentes. Contra subditos pauper bellu rapinas nō dimittere. Et in affluxa z indulto pplo gubernare. Esa. xxxij. Ecce in iustitia regnabit rex et principes in iudicio pcrit. Lucij. vo sunt pastores insipientes alii sec̃ q̃ ita male z ita negligenter plant q̃ ouile aut nō crescit aut ouatione. unde Sap. vj. Judicium durissimum fiet hijs qui plant &c. Unde vbicūq; agit de plato.

Preferre. Et preferre idē est qđ ꝓponere ꝓferre. gere seu ꝓ alijs eligere. possunt plura ita de bono vel malo. Et bonum est bona malis et vtilia inutilib⁹ anteferre. Malū vo est mala bonis z vtilibus inutilia ꝓponere vel ꝓferre. Sicut facit illi q̃ ꝓferunt tpalia eternis: z in officijs malos bonis: de his tamē offitibus nihil ad plato: q̃ ante ordinationē nō fuit. Unde infra de ꝓponere: z de plato: supra vbi mel⁹ z vbi dicere.

Prefectus. Prefici. Et prefectus fuit officialis: vt pare q̃ his in gradu z officio est ꝓximus. Et ita dicit q̃ a ꝓfici romanos illi q̃ primo vocati fuere ꝓfecti qñ scz respublica z ꝓsules regebat. tandē q̃ imperium fuit vocati ꝓsides vel ꝓfecti. Sicut⁹ ergo q̃ per ꝓfectos possunt denotari officia dei. iudicis z ꝓsulis. sine boni siue mali &c. Et sic nota q̃ est bene ꝓfectum

Utrūclum z laudabilem.	Pars⁹ est bonus ꝓsul:
Quodlum z inutilem.	qui vere ꝓficit. Scdo in.
Gentilem z notabilem.	der damno quē fames effi. cit. Tertius ꝓfi sucamo q̃ nunq̃ scitur.

Primo q̃ duo q̃ est ꝓfectus laudabilis z vtilis. Et ista est ꝓfectus bonj indicis ꝓ quo ꝓfici q̃ scz a deo constituit⁹ z primus se solet bene regere. z cōmissum sibi officiū iuste z laudabiliter exercere. Et ꝓpter scz patrū de quo dicit Gal. j. Qz cum rex ꝓbasset ipm virū sapientē z doctum z deum special amicū. exulit eū in sublimē z vocat filū mūera mitra z magna: z confirmat eum ꝓfectū magistratuū sup omnes sapientes babylonis. Sic est debet bonus z fidelis ab deo ꝓfici. z in sublimē gradū et excellentiā rōne virtutis z nō ratione generis mūeris vel mūdane cuiuslibet seruitutis. Et sic de tali ꝓfecto intelligi possūt illud qđ consulit Joseph pharaoni dicens Gen. xli. Nūc ergo ꝓuideat rex virum sapientē et industrium z ꝓficiat eum terre egipti. Dō tamen est contra multos sapientes q̃ sec̃ bodie in ꝓficiuntur sine nō ꝓficiūt virum sapientē z industrioſ sed potius adulatorem: frementicatorē. ꝓditorem z nepotulos: sicut fecerunt. iij. Regū. xxv. Qz godolias q̃ interfecit magistratū olim dōc est adulatorē q̃ magistrum sui fec magnificare et laudare ꝓdixit nabuzardan regem babel. Et sic ergo si sapientes z industrij ꝓficiant. qz ista est ꝓfectura laudabilis et virtuosa.

Secūdo dico q̃ est ꝓfectura dānabilis z vitiosa. Et ista est ꝓfectura malor. iudicij. officialiū. baliuorum seu etiā crudelium pdatorum qui scz a malis sapientibus ꝓmouent. vt malis ipsos rapinis z exactionibus nutrit. Dōc est sapientes nunc⁹ in suis ꝓfecturis z officijs volit ꝓmereri. tales q̃ subditos possint redere z sibi ad bona ꝓpria reportare. vide de. Regū. in exit. Qz salomon habebat tredecim ꝓfectos sup eōm israelitas qui ꝓbebant victualia regi z domui eius. Ita sic figurati per ꝓfectos ecclie ꝓlatos qui populū israel affligebāt z animas eor. ad auaritiā z dapia operib⁹ perducebāt sicut fecit Exodi v. Unde dicit exit. Qz ꝓfecti operū egressi ad populos instabāt dicētes. Colligite vt. Et breuiter dico q̃ tales mali ꝓfecti q̃ scz populū grauāt vt sibi et magistris suis bona reportent solent a magistris suis bonoratis z extra sanctiter custodiri. q̃ finaliter ipi solent in inferno crudeliter cruciari. Ideoque dico sicut de Godolia legit Jeremie. xl. Qz reliquijs de babylonia ꝓfecit eum relinquijs israel. Dicit etiam Hieron. j. dicit. Qz affectus sedi grauis quinti olt ne pe bona ꝓmouere &c. Tradidit eis sicut dño pecora bubi Lonco Godolia legit Hieron. ibi. Qz ipse illud intellexit. Igit dico q̃ illa est ꝓfectura dānabilis z vitiosa. Lor ao dico q̃ est ꝓfectura necessaria z gloria. Et ista est alia qua scz deus ꝓficit angelos regnum intencōi tam regionarum q̃ ꝓuinciarum. Sicut de ꝓfectura qua tradit⁹ deus sit per regna apparet. Dan. x. Ecce alius angelus dicebat sacerdoti rege ꝓsulū pfarum reliquit nos &c. Quis est hic? an gelus vocat⁹ alium ꝓpter regē pfarum. Et ꝓfectura alie pfarum q̃ scz ꝓficit habeat bonū angeli ꝓfecti custodi tuo pes Dñi. Psalm. xc. vbi ꝓpheta de pueris. Qz angeli eor semp vident facie patris. Duō igit illi ꝓfecti nostri regnant nos z rempublicam nostrā. z quo tanta sit ordinatio nem diuinā ꝓsentiē aut ꝓcreationē dñi nostri modo videre. venit aūt tempus in quo qualiter ordinet illa rum pfarum rarū z tota natura rep ipsos mirabiliter gubernat tunc nō cognoscem⁹. Et sic de talibus vari pot secus dicat illud. j. Paral. xxvij. Pastores q̃ ministrabāt re q̃ ipsa tormas suas ingrediebāt⁹ p singulos menses singuli per annū. Dicit igit de ꝓfecto z ꝓfectura sufficiant. Unde de rege. principe. ministro z alijs &c.

Prefinitus. Nota q̃ prefinitū dicit illud qđ fiat ante ꝓpositū z actualē et q̃ interfieri debeat ordinati. Cum igit sint quedam ante actus negotia bonitate q̃ est quedam prefinito

Prefinita negocia	Prima sunt occulta dei ꝓuidentia.
Prudentis consilium.	Secūm sunt ecclesia sibi ꝓpria.
Sequentia iudicia.	Tertia sunt exterra ad ꝓpositum.

Primo ergo dico q̃ est quedam ꝓfinito occulte dei ꝓuidentie quo ad negocia que sunt in ꝓfectu. Et circa hꝰ pot somnes adhereare q̃ oīa facta mūdi fiant videant⁹ a casu aut a libero arbitrio ꝓuidentia habeat tamen fuit ordinatum ꝓfinitū: z sui tempus ab occulta dei ꝓuidentia collocatum: quod nō solum videtur verum in vita humana z corruptibilē materia z alijs rebus naturalibus imo etiam in eternis⁹ forme: sicut est in durationē regnoꝝ in exaltatione malorum. in tribulatione bonorum. in sterilitate vel opulentia terrarum: et alijs eventibus temporalibus. Dicta enim sua certum finem z suam durationē pre fixum habent: z oīa ab occulta dei ꝓuidentia orpet deus. et sic quilibet nostrum in hac vita sic fiat homo pur nullus qui nō differe z formed solet nihil facit ꝓpositū rēpus a patre. sicut dicit apostol⁹ Gal. iij. Dies ei⁹ z forte na nostra habet suum ꝓfinitū. Quia sunt statute dierum ejus. Jn ꝓpositū ꝓfinito ꝓcedit⁹ contra eum. dñs est contra bonum rex assuer z venit quasi tempestas contra illum rex aquilonis. id est mors. Et ribaldi dñe etiā nil di q̃ habeant sui⁹ terminum ꝓfinitū. Patet. deut. scdm Exod. xj. vbi dicitur. Et eruditus erunt vt conflent⁹ eligā tur z dealbentur vsq; ad tempus ꝓfinitum. Et negocia vero impiorū q̃ sub quadam ꝓfinitione conflant. patet Exod. xxij. vbi de impio inde victur. Filius quidem hominis vadit sicut diffinitum est de eo. Illum autem ꝓfinitū autem occulte dei ꝓuidentie intelligerunt ydem pbm. nūs sentes qui dicerūt q̃ oīa que veniunt. de necessitate eueniunt⁹ quam veniendi necessitatem vocauerūt fatum: quod dicere esse legem rerum impossibile est aliter fieri habere. Alij autem sc̃ pene illam intellexerūt minus large. qui fatum fata dixerūt esse ordia. sc̃ rerum deus vel rem secundas quarū potentia deus ligatur z dominio sc̃ quicqd ordinabāt necessario fiebat. ita q̃ illud nulla esset q̃ dei potentia aliqualiter impedabat. sicut patet in Guidone de tribus romanis in infinitis locis. Catholici aūt aliter modum ponūt dicentes. q̃ licet in rebus a parte dei ordinatio ꝓfinitū esse necessitas. tamē tamen a parte hominis ē libertas. Sed qđ necessitas z libertas simul fiant nō pertinet ad hanc moralem materiam quā ꝓsequim⁹ ꝓsens. Patet igitur q̃ est ꝓfinitio occulte dei ꝓuidentie quo ad negocia que sunt in ꝓfectu. Secūdo dico q̃ est ꝓfinitio exterior ipsi sapiēte. quo ad consilia q̃ fiunt in ꝓdictis. Constat enim q̃ viri ꝓdentes ꝓsumūt z cogitant facta

ria q apud ipsos nihil a cibis potest aut fercula. De quo j. Regi. xxv. Fuit ei hoc et ne illa. t nemo po obtinuit et pugnauit in israel t quasi lex usq ad diem hanc. Cor ro no vno q est primo errore no ppetrie quo ad multa que sunt in lapsu. Debet esse q ipa sumat indicij sui a vno principio quod ex primo t prodeunte sunt pugnantia mala. t rembussão inferi. Luc. xi. Cum fuerit ois iniqtas. no erit sicut olim. Exodi. xxi. Impietas iniqt quasi venti ei es in qe inqrunt pestilentie vnde alii dicit q cerido impio olim sic. Ex ergo q vnius impie nup irruit. venit ei. cum ipe iniqtate plurima. Et hic etiã venit quasi t gaudi um ppetue lamentatõis. Lapso ad infros. Unde Osee. xi. Ex alit vade ad ipsos plures. t reqsites. t dabo ei tore nra in fine dierum. Et hoc de plurib⁹ implij sufficiat. q in his ois multis est tractatũ. t hoc minꝰ sunt quasi nulle.

Pregnicies

Ore pregnãtes peccãte multe sũ. alies quidẽ valde graues sunt. hoc tñ loco q moral ter loquẽdo nigles. monstrãt peccãtes vic⁹. Juste est impugnare spualiter scdũ⁹ Virtualis. Male aũt impugnãt animalit scdũ⁹ Carnalis. Nichilom⁹ ho impugnãt equaliter numeri Ecclpotalis. bus. Dolo q loco q ppetrãtes pnẽ. dabilia. Et ista est qua ho p boni gestus. t p pnãte inspiratõe ardẽtis boni cogitatiõibus occidẽtia t volũtatibus a vo impugnãt. q peculiãre boni semiis hoc t diu viuit. qr vel ẽtã verbi dei sine boni gestus fecũdatur. sicut ẽ in pcnit Plini⁹. In alchyus regnib⁹ eque impugnãt vetus. Oc celibis etiã vxat. q impugnãtur oculis. Sic et sicũ q vetus. t spũalem spiritualis. t boni doctoris. ho et diuturnitas oculis spe contingit spualiter bonum impugnari. t grauis. t inutilis scdũm. et ipas sq solet boni fetus. t bona opa parturiri. j. Reg. iii. Duo pheuoe meretrix erat. Aduerte ei qd dicit oualiũdes. t lapide. qd dicit pnãtes. Sic ẽ q hic lapis. t alia lapide filii sũ mirabiliter impugnãt. que certe ipe parturit. Dicit etiã q ille lapis mulieris pgnãtis inuat. Sic et dicit q filij dñi tui ipe impugnãt. t pariũ sicut fiat paulus. t alij simul. t etiam doctores boni quos sq vere impugnat per gladiũ et sciẽtiã quas etiã predicãdo parturiũt. t omnia solent mulieribus pregnantibus. Simplicib⁹ bono gestu. t nostre impugnari opitulari. t p sicut etiã sq q paulo ciores fuere ibi solet simplices in bono firmare. t ne scãdalo aliquo vel malo exemplo seu vitio aboriant in bono. mori⁹ cõfirmare. Duces ẽ pgnãtes q ipe timore horrendi iudicij abscidit. Sic et simplices. t rudimẽta bona gestus impugnari. facilius contra tentatõs. t fluctus. t illum fetũ cõcepti. t boni gestus motiui ei cremiũ ipos bonos actus. t pficiendo firmare. et a pericalo cõfodiri. Ideo et Joseph legit. q ipe mariam vxorem suã spũalmẽte impugnãt diligenter cõfodiebat. et ei fecundius sicut legit Luc. ij. Qr ipe in vt. plures. in ciuitatem suã cum Maria despõsata vxore pgnante. &c. Hec ẽ q pregnicies cõmendabilis. Sede vno q ẽ pregnicies vicios. que sq mali in tanta quãtitate cõcipit et pgnantes. t mokari filios. q iniquitas. t mala opera parturit. t emittit. De talibus ait malis pgnantib⁹ vi deoꝝ dicti dyabolo illud qd etiã fuit olim. iij. Reg. xxij. Parabilis eris alludes. t pgnantes venies. et qr dyabolus fuit homicida. t mendax. et pater eius. Ideo tales pregnãtes petõres solet pmittere. et fallaciã suam negãdo. t iudicare. t eos in inferno crudeliter cruciare. Talis sq lupa q pregnãtes mulieres solet li berũ⁹ occidere. t ferus eos interficere. t deuorare. Unde de Roman legit Titus. j. Qr sq ipe vellicauit. t pgnantes gladio ad sitiendũ eruntib⁹ fuit. Hic possit poni quo pcessu fauni incubi. satyri. t siluani q sũt genera demoniũ inuenti sunt. q ipi mulieres impgnãt. t ferus. possi ferus generasse fiunt de ppto homine. legit primo. t tritus nibus generato. t etiam de merlino. Quia rationem homines q ipi mulieribus. i. cũ simplicibus q tentatõs. credit. et sic eos viuerse vicios impugnare. mala. t ferus malenti operã parturire facit. Talis ẽ igit pregnicies. spualis.

Tercio vno q ẽ pregnicies despabilis. Et ista est illa q dr diuine ipegnat. qui sq sic sibi aliquonũ causa mortis. Mulieres ẽ pregnãtes q sũt nimis fricate. t femo ẽt nimis grosse facilius mouẽtur in partu. Sic et quãdo dr ẽ supra rhodi omnes impugnamini. t q amici eius nimis ẽt fracti. mei. cõtra legitur Ecclpotalis. Ut bene. possit eis dici Matth. xxiij. Marci. xij. Luce. xij. De aute pregnantib⁹ t nutrientibus in illa die. vi. q. Regum. xv. dicit. Qr manabat rex israel postq tapsi q ne luerant aperte sibi. t interfecit eos pregnantes eius. dicẽs. Quia sq ipe rex israel pregnantes vrantes qui sq nolũt aperire domos t bona sua pauperib⁹. imo sibi ipsis plena pauper. demolimur largiendo sibimet. p rapinã nem interficiũt. t bona eor sũdes auidas. t diligẽs. Sic igitur pater quo ẽt pregnãtes. Scripabilis. Gule. Ebrie. Comedentio. Luxurie. Unde vbi. Lasciv. t vbi. Parce. Parturire. &c.

Preire

Cum pire. Precedere. Anteire. multũ de posse. vno q tame pauce sũt auctoritates. decreti hanc gerentes. Merito igit q ei dare preire qõ sit Exemplariter. Magistraliter. Mandatarie. Dñalit. Virtualiter. Materialiter. Corpealiter.

Exẽplar cuiplati Magister mgratis. Famul⁹ famulati. Signifi signati. Virtus ãi peccatũ. Causa ãi causati. Genꝰ ali nonati. Miles ante seruati

Ante ipe

na pariter cuꝫ filꝫ ꝛ. ⁊ Succellarij sit in exercitu fidelium tales boni exemplatores ⁊ predicatores: ⁊ ppli que predare alterꝫ humana gaudia contemnere. Felices qui sunt qbꝰ dare aiam? que marc frequentia que. Luce? maria vertentia antecedencia ꝙ mare primo veteres aut redituri suo ad uerum offendit. Sic illi spiales explorationes pacto debet fructificare sanam mariā. Future amaritudis mortis audiri et infernꝰ: debent esse sua affectione gemitus ⁊ boiꝫ ꝛc. declarationi ve ne ipse futuri iudicij terrorem pelnb? possit ei aliud Luc. j. Cu puer ꝓpheta altissimi vocaberis: ꝓibis eis ante faciem dñi parare vias eius. Hinc ois facilitas, remissio, sanctꝫ ꝙ scripturis ⁊ necessaria eis parāt. ne sic ꝙ venerint aiam inuenare impia. Sic ꝓbus ꝓmittit ꝓdicatores ve sic talis ꝓdicatos dicat illud Esa. xlv. Premittet me deus vt reformem. Intret ⁊ influa suos origis ecclesiastes. Quarto hoc ꝙ pit vel amat iust? fatis fortiter liberaliter. Hoc est ois in romana curia ꝙ seruiendo pcūt ⁊ abundat oīos suos. Sic de ciuibus? alt alte nis seruicio ꝙ alterari seruiūt ⁊ ministrādo non vale mus alter alteꝝ amodare. j. Reg. xvij. Sinit ger eius alterꝫ debat eum. Quinto hoc ꝙ pit iustus suos defendat strenue. Hinc boni milites alios defendere solent pericꝰ ꝙ alios defendādo periclis ꝓpterre. Sic rectores nāt ⁊ ōs fluentes: ⁊ marine boni ꝓfidentes alios in periclis pcurre: ⁊ pene ⁊ tribulatiōb? se offerentes ꝓos ꝙ viriḃ? defendit hostibus anime ⁊ fidei. j. omnib? ⁊ heresiis se opponit sicut ad iam facerūt martyres ꝙ pro fide defendida sine ad certamina mortis ire. sicut de illo dicatur ysaie. 6. Mo dus. vj. Ce gladium meorum plusꝙ ocidalē vrā dignus vo latarie ꝓbat ad supplicia. De hoc talib? dicit illud ꝙ Mathei. xi. Sagittarij ꝓbum eorum. Hec igit sufficiant de amare ⁊ de amicolere. ⁊ pro. Vide supra de pedere. ⁊ si milibus.

Prelatus, Cum prelatus dicat quasi pre alijs datus? vel latus. Notabis ꝙ com. in communitate necesse est habere prelatum. qui sex ad hoc

Preſidet eminenter.	Ille ꝙ tante nouit edificiū
Prouidet excellenter.	boni plati ꝙ quos sex se ve
Preuidet diligenter.	bet cōmuni cibus erudire
Edocet sapienter.	et qꝝ reipublice proponit:
Coercet eminenter.	ac veritate cōmuni magis
Sublimet patienter.	ꝙ ipsis cogitare. Bona cū
Pietatem compatienter.	natura ciuis generalē sunt
Confundat arridenter.	concessa ⁊ multi spāliter se
Condoleat insidenter.	tributa. sicut patet de cale.

facere. aqua igne ⁊ filius. Caput etiam in corpe nō ad vsū vel ouo melius gubernanda cōstituti effi? generaliter ad oia vl ad multa. Sic vere plantis ostib? se debet regnolus se ordinasse esse cōem. ⁊ no illi vel alteri spāliter. Simꝫ enī ois facius sum in ipsi apli ve oēs luminaria. ꝙ Corin. xi. Quis queruꝫ inde qđ mihi vnde ostēdet qđ multoties. Co. mūnis. c. Quia bn rei veritate ille debet ois ostendere se publicū ⁊ cōmunis ⁊ nō in aliq̄ partiali. Hic est ois cōs.

Forus	Dico cōis sone in qua oblum? locus vicis
Porta.	ri. Cōis porta in qua eriḡmur? fluctus ad
Murus.	uersop. Cōis murus in qua colligam? flores
Lex.	ꝙemplop. Cōis lex in qua vidcam? metal
Rex.	mādatop. Cōis rex sub qua vincam? vires
Lex.	malignop. Cōis lex ꝙ quam vidcam? dau
Sol.	fa sceleop. Cōis sol sub qua cucurri? nō
Regula	na no cucurri. Cōis regula vt cōponam? no
Formula.	tus animop. Cōis formula in qua capiam?
Cochla.	mores antiquoꝝ. Cōis cochla est qua cō.
Virgula.	sigamus cocta diuersop. Cōis virgula ei
Ferula.	qua feriam? excessus paruulop. Cōis ferula cum qua coerciamus actus puerilos. Hec officia possit applicari ad bonū prelatum ⁊ multiplicīter dilatari. Cōis rei veritatem ille debet esse cōmunis ⁊ publicus versus. Sicut ꝙ ꝓpficiat oīs de lucerna que nō ponit sub modio sed sup candelabrum: lucat oībus ꝙ in tomo principis reigni? ꝙ bonus plantis debet omnibus ꝓdere. Prelatus est debet in flama ⁊ dignitate in gradu ⁊ maiestate in gestu ⁊ grauitate se ꝓdere ⁊ ostendere pote.

ricum: ve sex a subditis benedict ⁊ timeat. Timia est familiaritas pant contrarium. Ideo dicit apostol? timotheo j. Tymo. iij. Memo adolescentiā tui contemn. Deo est ꝙ animalis rei dicit. vultū debet seri. odium oriendum. atpe enim nouū sunt terribilem ⁊ claue nolam. Ad hoc enim ꝙ princeps ⁊ plantis debet se ferum ⁊ sufficientem ꝓuidere. recreatus et nouus? incedere seu ire. nouus? loqui et aspicere. vt sex a male possit alios coercere. Unde Lucꝙ ve claustro mie dicit. ꝙ pedat? debet subditos ꝓdere tribus modis. s. dignitate. potestate ⁊ officio. Exemplo sex ysaac qui fuit sacerdos. rex. ⁊ mother. Dignitas est debet reuerentia. Potestas obedientia. Officio cura ⁊ solicitudo. Debet ꝙ prelatus cūctos ordinēr ꝓdere. Quod sic ꝙ pedatus debet ordinēr oīos eminere. in mob? ⁊ virtutibus. Exemplo sex corporum superiop. ꝙ sunt alijs eminentia ⁊ procellit in sex. ⁊ in oīnibus ⁊ in membris ⁊ igit deubus ⁊ in aqua. In pudaj est ⁊ superioribus pte arcta eminere debet

Solemnis limpida claritas.	Procellat igit alios in sex claritate. Caput est procell.
Iusticie solida equitas.	lit membra in sensibus. sol
Clementie rotunda bonitas.	lis in splendeab? aqua.

la aues in claris volubus. Cū ergo pedatus se caput: ⁊ sol ⁊ aquila ālis patus. in gnum sup mēbra: ꝓfluere: ⁊ velocitas id est sup subditos est possit?. ⁊ ad ipsos regimen ordinationē necesse est ꝙ sensibus sapiēr splendeab? solemne. vitib? intelligentie ⁊ constantie. Exemplo sex antiquoꝝ regū qui ꝓbe fructuerūt. Quam ꝓbus sapientissimo babuerit qui ne sūm benevolentie ꝓdb? plurimū crediderit. sicut de ꝓtolomeo rege egipti patet. ꝙ 63 septuaginta interpretes de populo iudeoꝝ habuit. ⁊ scripturā sacram trāsferri fecit. ꝓter qđ meritum cenus milium iudeop in regno suo exꝓtionē liberari credit. Sicut patet hystoria inserta. Per etiam in alexandro ꝙ ab alexandro cōstituere rerū naturaꝝ intelligunt. Et sicut dicit alexander nesciꝫ alq̄ndo in va se vitreo se in maria ꝓfunda mittī fecit. ⁊ a grillis in aera sublevari ꝛc. Patuit etiam in nerone ꝙ seruos habuit ensiferum. In traiano ꝙ habuit Plinū ⁊ Plutarcū. Finaliter etiam patuit in karolo magno ꝙ viros sapientissimos sue ditauit: ⁊ in magistri alcuini specialiter habuit. Sedit de roma parisius translatū. rabanus semp secus portauit. et hoc scripsit ⁊ dixerat. De Julio cesare qđ dicatur ꝙ nauigans fuit ꝓbus? Item kalendarū ⁊ cōputi ipse cōposuit. Si ergo principes seculares scientie vacauerūt ꝙ debet facere principes ecclesiastici vel prelati? Ipsi certe debet pre ceteris vacare sapie ⁊ doctrine. vnde Ambrosi? in suo pastorali dicit sic. Pollicat in se? pedatus sapiā et doctrinā: ve nō solum subditos doceat. ꝙ etiam hereses confutet et repellat. Que autem talis nō est ad sacerdotiū nō accedat. ne vilipendat locum alteri? nō pertinat. Procellat ꝙ prelatus in sce claritate. Item precedat alios in officio equitate. De rigore est et rectitudine iusticie quā debet habere inde: pedatus vel princeps possint multa allegari. Cū sint ois q̄ arbores que sunt altioresclunt ve cōmuniter recipiones. Patet in abietibus ⁊ in querub? respectu fagi ⁊ pomerii. Radij etiam ꝙ ab alicui loco venūt a sole fulcit vel a stellis remissiū sunt. ⁊ super obstacula corpa directe venūt et ꝓfundant. Sic vere alte arbores ⁊ sublimes fulcit alij pedati vel principes recti ⁊ iusti pe cete ris debent effe: ⁊ ad vnam partem vel aliam se non flectere. sed sine acceptione personarum aut muneris iuste se equaliter se habere. Illud autem ꝓcipue reperitur vel reprimitur in radijs celestib?. Fulcit in illis pedatus qui de sursum a sole iusticie diuine mittuntur et ꝓmouentur. quis fulcit rales iusti ⁊ recti pe oēm? compatebantur. Pone si vis exemplum de iustitia Traiani imperatoris: quomodo defendit se ego pro faciendo iusticia mulieris ad iudicium postulauit. Justus enim debet ꝓpter se legibus se sub stando alienum non auferendo. cuiusq̄ qđ sui est tribuendo. iuste iudicando. neminem grauando. et ad omnes equaliter sine acceptione se habendo. et sic eidem sua ꝓcesit illud Ysai. Justus es domine ⁊ rectum in iudicio tuo. Et pone si vis qđ non est bonum ꝙ principi vel pelato toti licitat cuiq̄d vult. Unde romani nullus ꝓcessū officii habuerūt. nō vsq̄ plurimū officia erant annalia

Germanus nō ordinabat illud qđ ēt̄ fact. pcess. vel dicator fuctur' erat. Et si qđ inquit videbat ad ppm appellato fuisse: ve apparet p decretum C. vii. Unde erat aliq; fuchr principes gentes q aliquos mittuerit q eis pradicarent in agendis. Illud de theophilo spurtano q; rege narrat valerius li. iij. ca. j. Cui ch̄ri dicenti ipm ad egisse: ve filius suus mitior videret ptiosem. Ridet. Nunccp inq; rubiqua si vultumus. Et ch̄ri rara ēt potentia q; verbis suis modū imponit. Precellat q; prelatus fidelis in adhaie ej rare. Ire precellat precepe libidos in demone bonitate seu pietate. Illud leo rex alliarū pierat pfratas malefactō' z parricidas. sicut dicit Plu. z Solin'. Rex ēt apud scithas carcerad infrendū. Obtinuam naturam q; principes z pres tam clemēter debent parcere delinquentibus: z benignius se exhibere penitentibus. Postea' ēt nō debet esse vindicantis cupidus ire z vindicte spatiū. Exēplo traiani imperatoris: q; ne coco carnifici imperij su vacū habuit se nare. ēt si q; parcere nephas erat. ēt in multis locis z ipm plerisq; delinquentes. Sed in illa materia vide multa et pulcra exēpla de clemētia principū in codicho evidēter: vbi ponit exēplū de pompeo q; regem Armenie vi grandi in. festissimū qđ bello orgt genus ceci ne tractum z cōo hunc de capite depositū leuauit: z iuxta se sedere fecit: et vsq; hora reponi mandauit. z rendit competēs negocia inter eos ad pristinū gradū reducit: eque pulcrū ēt inclemēs vincere regem z facere. vt ponit Valer lib. v. cap. j. Et ipse erat ingratus penit q; pulcra obra sc de clemētia nō putauit: et ideo relatur. z in pristinū recepit amicitiam. Et ergo hoc Gen. Q; nobile genus sit vindicte quod ec. Multa erit sciam inducit z clemētia principū vel plan tatis facit illa figura supe posita de arabo reclamādo qui reposite fuerit ter duarū virga aaron q; floruerat: z mandrabule? qui te edo ceciderat. Herba ēt plāt' etiam quā pcerto debent reponi z esse tabule rōmne et scientie. Virga regalis z intellect: z mēsa balsami z clemētie. nec vnde Berlin quadā epla loquit pulsato dicit sic. Nō sitit inq; mensā ad aratri. Q; pus ēt fortitudinis z constātie. Speculatrix actus excepti ēt scit z prudentie. Scit vel sapiendi' z intelligendi' sacrum excepti ē auditoi. Pax incatat factus excepti ēt ēgrātie. Et sup Cantica dicit Beri. Solite vos subditos matres esse nō adhuc solite nō matres amare. Si in vobis materia pietatis z paterne fauoris suspendite libera ei. Dic igit patet quō plantus i clemētie bonitate. In istius edisse. In hac clemētia debet prelatus emingere. Et hoc ēt ideo precipiale. Terdo precipialiter dicit q; plantus debet diligenter cūctis prodere. Et similiter ēt debet esse sibi cura de cibus Sap. vj. Venerabis ēt sicut decet z sicut mdigent debet plantus de rebus z spiritibus prudere. vide Hostiē. xvj. Prudendū ēt pari cū prudentia sic debet plat' subdito suo dicit illud Ruth. iij. Quere tibi requiem z prudde vt bene sit tibi. Et prudentia vo dēmōstrat distributiōis qua prelatus bonus prudēter misero z indigenti. Vide vbi. Elemosyna. Et vbi Barc. z cetera. Debet ergo diligenter cūctis prudere. Quarto dico q; plantus debet sapienter cūctos edocere. Instituendo z prudendo: z falsa noxia fuisa declarando. vt de illud Mat. xv. vij. Ite mittite eos genus baptizantes eos &c. Vide de p̄dicare z docere. Et hiero. sup illud j. Tymo. iij. Qui episcopū &c. dicit sic. Si sciat z debet esse morigatio plati. vt gestus. cubitus z actus? ipsius sit eruditio subditoꝝ. Dū nunc ēt cōtra multos q; bene docent verbis nō exēplis. Et ipsius dicit Rom. ij. Qui alii docet teipm nō doces. q; predicas nō furandum furaris. Quinto debet plantus p̄potenter cūctos corrocere. a malo p correctionem fraterā. qs sit ingra docentium sapientia Sap. j. Prudentia virtutes corripit insipientes &c. Vide supra. vbi Correctio. Sexto dico q; plantus debet patienter oēs sustinere. Debet ēt hic tenere parie. modestie. z pmitie. ihesu sic supportet onera subditoꝝ ihesus ait. similiter z sustinet onerosos. Junta illud. j. Thessal. v. ca. Rogamus vos frēs corripite inquietos. cōsolamini pusillanimes. suscipite infirmos. patientes estote ad oēs. Septimo dico q; plantus debet pptenter eos pmouere. Ex virginis meritoꝝ. z sicut locus et tpus se offerūt operi mox cū accepte pmouere z miserum relevare. Gen Exo. vj. Elemosinate z mutuū date nibil inde sperātes. Vide de gemonie. Octauo dico q; plantus debet arridere cūctis z gaudere. ve ly gaudeat cū gaudentib' &c. Rom. xij. Junta illud. j. Thessal. v. Semp gaudete sine intermissione orate in oibus gratias agite. Nono dico q; prelatus debet mederi cūctis dolore. Sine cū spūaliter ñ ne regaliter videat aliquē errare: hoc ēt sic succurbat vi ejs sue delinquat in manib'. debet ei pio affectōe compti z affectōm cōsilio z opere prestare. sicut ad pōtificem ēt plantus dicit. Exodi. v. Dic pontifex et bodie affer pro populo hostias tuas. vt dolore pcūt hoc ē q; ignorant z errant. Nā ea possent in malū ei trahi. Et ideo ait hoc vocales ostiās z de cibus tactis ēt in sua ecclia. Vide de ergo de plato vbi Magister. Mattei. Perdica'. Pompeo. Pallas. Rex. Regere. Dux. Guardeo. Superecat cetera illa. Et malis nō pcedas vsq; posset dic. hz de Agamon Ambitione. Perlenarū z manerū acceptōe. Indignor promoueb. Carnali affectōe. Iudicior subuersione. Carnali querelle. Multa z plurima iam sunt dicta Vide in multis plabris.

Prelium Pugna q; plures simil pro defendēdo rebellione. p pugna z mutatione pro bello z ptradicēe. Et ideo dicitur ēt notandū q; in scriptura inuenit plū Pono dico q; ēt plium vocabulū. Ethnicum. ēt bellum moralis significatiū. Fructuosum. Et illo pacto plantur nōs cōtra vicia z peccata. Quod ēt manifestū solet plium contra serpentes z magnos Luciferum. contra basiliscū cum multa fuerit ar mata. Sic ēt nōs contra serpentes z hostes spūales ēt contra carnē. mundum z demonia plantare q; scripsit. vt. Fuit plium inter Saul z Hieroboam. Ideo ēt erat saul vituperabilis? vo erat cultor ydolor. z vitulo. Unde p certo culpabiles sunt vel nulli debet q; hic plium repugnātium z perseuerāt ergo culpabil? demonū z vitioꝝ. Unde dicit Eccl. xxvij. Quoniam bonū malū ēt z pro malo bonū et. Unde Apocal. xij. xxiij. Q; factū ēt plium magno in celo. Michael z angeli eius plabantur cum draconc. Et aduerte q; sunt in plio cōpalia necessaria sunt q; Armorum administrum. Sic in plio spūuali necessa Bellorum artificū. ēt q; habeat armatura ex Ducentum magistrū. tum z pfectio q; Regū. xvij. Sume arma z ingredere plium. Ite necesse ēt q; habeat arma bellandi. z vino pudentie z tolerātie. vñ Cui vocat manus meas ad plium: z digitos meos ad bellum. Item necesse ēt q; habeat suaues bonos z amabiles vinte pone clonia. p. Si exurgat aduersum me plium in hoc ē spero bo. Et mario. Dum sunt alibi in pp. dicit. Ipse ēt opa tio z potentia ecclie potens in plio. Illud ēt q; pulch. emensum. qđ ēt moralis plectionis. Pulso dico q; ēt pulso fructuosum qđ ēt bñ ac redemptiōis. Et illud ēt plium crucis in quo q; nobis alle contra dyabolus triumphauit nos de pēne eius expoit z redemit. Ite que pōt dici illud in gloria tpi Psal. c. Ille reuertet vt plia aduersus pia ciperem regni plarum. Tercio dico q; ēt plium victorium qđ ēt guerre remotiō ēt illud ē potēt quo mūdus. caro et demonia p diuersas tentatiōes diuersis modis pelia. Junta illud. j. Regū. iij. Facti ēt plium physillinoꝝ contra israel. Exercitus ēt hostiū spūalium ostinacia ēt generaliter in tres pres. Junta illud. j. Regū. viij. Egredi ēt de castris physillinoꝝ ad plandum eos cum. Pannus ēt hostis ēt carnisque quotidie luctatur nobiscū per vicium carnalitatis. Et de hoc Esaie. xxiij. Juuenes eorum confodientur gladio in pelio. Secundus hostis ēt mūdus q; quotidie contra nos pelitur per vicium cupiditatis. Unde Esaie. vij. Ascendit rex rasin in ihm ad pliandū contra eam. Rasin ēt interpretat varietas sue picture: significans mundum q; non ēt stabilis nec vnquā vernacled magis varius aliq; pictus. Tercius hostis ēt dyabolus. Et ille pugnatur contra nos p vicium superbie z vanitatis. Unde te tremendus pcessit dicit illud Ezech. xxvij. Pedibt chal-

ḡ ꝛ plabunt p̄ꝛdestinat. ibi. Quidā eſt interpretat ſi
remoti ſi mirabile ſi fore. Ad mercēdā ḡ remoti ꝓ
me ſint mirabile ſub ipe bōi boies laudāo vnde ſūt here
ad eternā merit bonoꝝ tribuēdo. Et ſi ſi figuraliter illis lo
cis ſi q̄ abſtinent ꝛ paco abyſſi. q̄ in cauda habēt aculeū
De quib⁹ dicit Apoc. ix. Or ipe vidit ſtellā de cēlū
ſum ſuper eos potatū ad ꝓfū. Ithe eſt locuſte ſunt ꝛ
mortes q̄ ꝛ paco abyſſi ad nos venūt. ſimiles equis ꝓ ſu
gitam ꝛ celatiē. ꝛ in cauda i. in fine portantes aculeū per
uersā damnatiōē. Equus eſt animal eſt fugbā. Illi ergo
ad plandū cōtra nos ſunt gati. ꝛ ad tempandū ꝑtinet oc
capan Joelis ij. Quaſi equites current. ꝛ ſi ꝑpius ſeqtur
ꝓpius ad ꝓfū. Quarto dico. q̄ eſt ꝓfā velocitas. q̄ ē
ꝓfā malitie ſeu bōtate veracēs. Et illud eſt ꝓfā tribula
tionis quo ſi mali non ceſſant cōtra alios ꝓfan. vel ḡ corpa
lem inuaſionem. vel ḡ rapine exactionē. vel ꝓbroꝝ vera
tionem. Pariūt enim cōtra alios ḡ corpoꝝ inuaſionem.
ſicut factum homicide ꝛ ſedicioſi. Et de hoc dicit Luc. xxi.
Cum audieritis ꝓlia ꝛ ſeditiones nolite terreri. Item ꝓ
pine exactionem. Et de hoc dicit. j. Mach. j. de Alexandro
q̄ ipe obtinuit ꝓlia multa ꝛ obtinuit munimenta eorum
ꝛ accepit ſpolia multitudinis gentiū. Item ꝓ inuidiā ꝛ ve
xationē. Et ſic de tertatione dicit Apoca. ij. Ot tradet
vobis abſq̄ faceꝛ plum⁹ eoꝝ reliquis de ſemine mulieris.
Exercitatos eſt plant⁹ pena alios ꝑ os impe exſumēdo.
ꝛ ſunt in cauſa q̄ alij inter ſe plant litigando ꝛ tolcordiā.
do. Apoc. xvj. Spūs demoniū in ipe remāp ab eis beſtie
reuertet. ꝓdūt ad regeꝝ terre congregare eos ad ꝓlium.
Rurſ eſt loq̄tur detractores ſignant. q̄ a beſtia. i. a dia
bolo miſſi ꝛ deſtinati alios ad plandū incitare ꝛ mouere.
Illud eſt ꝓfū malitioſi q̄ eſt bōrū vexatiōis. Quin
to dico q̄ eſt ꝓfā lacrimoſum ꝓpter damnatiōis. Et illud
eſt plum illud quo deus in die iudicij plabit cōtra malos
ipſos ſcz gladio huc vnc ſententie ferendo. ꝛ eos igne per
petuo cruciandos. Et de hoc dicit Zach. xiij. Egredietur
ignis ꝛ plabit contra gentes. Et ſic igit pet chriſtiani qui
nimirū ſuntꝑ ſpūm in ſcripturā Lectoꝝ. Soloto
ſum. Diciplum. Fructuoſum. Virtuoſum ꝛc. Vide infra de
purgare et ſimilibus ꝛc.

Premere. Comprimere. Deſp.
mere. Preſſura. Cum preſſura ſint loquendo ſimiliter ab aliquo ſi
ue pondere deſuper exiſtente. ꝛ ſubiectam materiam obru
mente ꝛ grauiter concalcante. ꝛ ipam inferius per violenti
am cōmouente. Poſſum breuiter notare q̄ eſt vare preſſuraꝝ

Iuſti.	Prima preſſura eſt virtualis et facienda.
Stulti.	Secunda eſt criminalis ꝛ fugienda.
Mixti.	Tertia eſt preſſura temporalis ꝛ ſuſtinenda.
Infirmi.	Quarta eſt preſſura eternalis ꝛ metuenda.

Primo ergo dico q̄ eſt vare preſſuram iuſtoꝝ qua ꝛ
pimunt lupi ſup ſuos ꝛ iſta eſt illa qua iuſti ſimuit com
primunt. repimūt ꝛ exprimunt vanos ſpeatos Iſaie. v.
Mali ſubmiſſi reprimūt. Tanos affatus. Sic quo Dñs
ver. xvij. dicit. Os ſtultoꝝ ſi tacuerit ſapiens putabit⁹ ꝛ ſi cō
preſſerit labia ſua intelligens erit. Secundo dico q̄ eſt va
re preſſuram ſtultoꝝ. q̄ reprimit actus ꝓfanos. Et illa eſt ꝓ
pria peccati. q̄. ſi mali ꝛ ſtulti vnerſimode ſunt repſſi. Jux
ta illud. ij. Reg. xvj. Ecce ꝓmuit te mala tua ꝛ ſi vir ſangui
num es. Quidoluc eſt eſt ſicut crudelis cyrinus. q̄. ſi vter
ſe ſeruientibus victos ꝓpter ſuū ſimē. Exemplo. i. pharao
nis q̄ filios iſrael q̄ ſu ſuerſit in ſua ꝓpria. in operib⁹ luti
palcere ꝛ lateris grauauit multiplicāt ꝛ oppſit. ſicut dicit
Exo. i. Hic dicit dicit. Or egptij ad amaritudinem perdu
cebant animas eoꝝ operibus duris luti ꝛ lateris omni.
q̄ ſeruiebant quo in terre operibus premebantur. Et ſi vo
mota q̄ autor diabolo ꝓmit iſtos.

Auaricie famen.	Premit vico diabol⁹ peccato
Inuidie rabies.	res auaricia q̄ ſemper appetit.
Gule ſitis.	Reos enim q̄ ſunt ſubiecti auſ
Ignorantie nubes.	ricie. ſi argentum ꝛ auꝝ ſum val

de ſunt ponderoſe. ꝛ ideo nos ipſi premunt. Iſta eſt eſt ter
tia diaboli que maſſam ꝛ vindemiam anime peccatrice
tant ſi premit ꝛ ſtringit q̄ in ipſa non remanet aliquis bon⁹
ſapor. Psaur. xxx. Dñi ſeniet ſimit vbera dicit Dñs. Ge
nde Geſ. plij. dicit. Or fames comedet terram vehemen
ter premebat. Item ſimit eos diabolus ſi non nolens ſed pi
gra q̄ nulli compet. Iſta eſt ita grauat ꝛ ſimit ḡ mo
ueri ad aliqđ bonū opus ꝛ ꝑfectum bonoꝝ nō ſimit. Iſta
eſt ꝑfura intrinſeca ꝛ ligamen de qua dicit. ij. Para. vj.
Si omnis plaga ꝛ infirmitas ꝑſert illud ꝛc. Unde ſupra
fuit Jone Jonc. j. Quid tu ſopore oppreſſus. ſurge ꝛ in
voca deū tuū. Et illud Prouer. xx. Moli obligere homi
nem ꝛ ꝛ egeſtas opprimat. Item ꝓmit eos diabolus vino
lentia que motos impedit. Contra illud Eccl. xxxj. Noli cō
pimere in cōuiuio vini. Item ꝓmit eos ignorantia que
ſenſus opprim. Unde Sapie. ix. Corpus q̄ corrumpit⁹ ag
gratat animā ꝛ deprimit inhabitatio terrena ſenſū multa
cogitantem. Iſta eſt igit ꝑſura ſtultoꝝ. q̄ deprimit actus
plenos. i. ꝑſura culpe. Tertio dico. q̄ eſt vare ꝑſuram
miſerorum q̄ reprimit viros ꝓpoſos. Et iſta ꝓpriū diabolo ē
ꝑſura plenum tribulationi. qua. i. mundo ꝛ mūdanis
boni plus q̄ mali ſimunt. Unde dominus dicit apoſtolis
Joh. xvj. In mundo ꝑſuram habebitis in me aūt pacez
Et bene dicit. In me aūt pac. q. d. ꝛ ꝑſura ꝓſtum tribu
lationū pertinent ad ſuſtentiam meritoꝝ ꝛ plectionuꝝ
ꝛ finaliter ad gaudiū eternaꝝ conſolationū. Item videm⁹
q̄ poſſ⁹ ſigulus terram eis poſſent tandem ipſam inuel
la vaſa conuerte. Pauci etiam poſſ⁹ ſimine ꝓpter⁹ cō
primunt boues pulsu efficaci. Sic ili ꝛc. Ergo eſt ſuos
in mundo ſimit ꝛ calcat. vt tandem ſpos ſublimet ꝛ exal
tat. Unde in ꝑ. de dauid dicit dominus Exaltaſti dexteraꝝ
oppimentiū eoꝝ: ꝛ non eis auxiliatus es in bello. Unde de ty
rannis pauperes oppimentibus dicit Amos. v. Qui ſiti
bolos iuſti pauperes in pera oppimentes. Et tamē eoꝝ
nemo ipſi debent ꝑſos pauperes ſublenare. Iuxta illud
Iſa. lviij. Solue ſaſciculos oppimentes. dimitte eos q̄ cō
fracti ſunt liberos. ꝛ omne onus diſrumpe. Mirandū ſor
taſſe in muliere plante. De quo dicit Job. xvj. q̄ mulier
cum parit triſtitiam habet. Et aūt paperet non meminit ꝑ
ſure. ꝓter gaudiū. Quia. i. illi q̄ modo ſunt tribulati ꝛ ꝑſi
erūt finaliter cōſolati ꝛ boc. i. in patria. Et finaliter dicent ill
illud Eccl. ij. boo ſes regrandio. Confitebor tibi dñe ꝛc.
q̄ liberaſti corpus meū a perditione. Et rugiendo⁹ paupe
ratis ad clam. ꝛ a preſſura ignis q̄ circūdedit me. Deꝰ eſt
liberat iſtos primo a perditione culpe. rendez a rugiendo⁹
puſſitis miſerie. ꝛ finaliter a ꝑſura ignis purgatorij. ꝛ in
fernalis pene. Advertendum q̄ in perſona miſeria etiam
mali multis preſſuris tribulationū turbant. Dñs⁹ em alios
oppimit vt ſe extollere ꝛ erigere non poſſint ꝓpriū poſſit. Unū
mera q̄ illi ſimunt multis negocijs ſeculis intrigatos. facto cō
cordijs. De negocijs potest dici illd Luc. viij. Contigit aūt
illos ab a turba compimebat. Iſta eſt eſt ꝑſura cum vel
perſona ſine fugitiua. Exemplo. i. dauid q̄ ſicut dicit Mar.
iij. Mandat ut nauicula ne turbe compimerent eū. Et
Mar. v. Dicit turbam compimentem ne. ꝛ in qua vis qa
me tetigit? Turbam vico negocia q. De ſuppliciis vero q
bus etiam nec mali premunt poſſunt⁹ terre ipſi nocere illd
j. ꝑsal. xxj. Et omni parte me angaſtie premūt. De malis
vero eoꝝ conceptis dñs⁹ ſes inter ſeipſi ſunt contra bonos
compoſſ⁹ dicit ꝛ figuraliter Job xlj. q̄ coꝝ ſeruientes
ipſi ſunt fallax. compacti ſeruentis fole premūdi⁹. Coꝝ
eſt diaboli eſt congregio malorū ſquame ei⁹ ſunt peccatoꝝ
ner ipſi mali q̄. ſepe ſe ſolent premere ꝛ in ſe contigere con
tra bonos. Iſta eſt igit ꝑſura miſeroꝝ. q̄ miſeꝝ ꝓpriū
viros ꝓpoſos. Quarto dico. q̄ eſt vare ꝑſuram eā
natoꝝ q̄ de⁹ ꝓmit malos ꝛ nocuos. Infernalis pena q̄
ſes ꝛ mali perpetuo premunt. Et q̄ poteſt dici illd Ex.
xxj. Erit enim ꝑſura magna ꝛ ira ꝓpio huic ꝛ cadent
in ore gladij ꝛ capiui ducent. Hec igit ſe q̄druplici ꝑſu
ra ſuſſicienter. i. de miſerali. temporali. Criminali. ꝛ Eterna
li. Unde ſupra. vbi Oppimere.

Premittere. Mota q̄ premittere ides eſt q̄
antē ſe mittere. Unde ergo ſupra
vel mittere ꝛ vbi precedere ꝛ pedre. ꝛ ſimilia.

Premium. Quia ſupra nichil de mercede ſuꝝ
dimus eſt de premio ſalario. vel ſti
pendio quod ſes ſub triplici differentia bene vel male me
rentis obſeruat nihil volo hic dicere de premio. maxime cū

uncti corones vocales sunt de fimo valde pauce. Hoc solum nec q̄ nullum bonū debet esse irremuneratū. sicut nec malum erit impunitū. Exemplū habemus in assuero q̄ ut dicere in recognitione gaborum quomodo mardocheus revelaverat insidias que machumbant in regem. statim petit quid premij hac fide mardocheus consecutus est. Et cū audisset q̄ nichil mardocheo fuisset impensum. ait. Quis in atrio est. Aman autem ipsum multiplicibus honoribus sicut dicit Esther. vj. Et sic nota. Si vis q̄ nos mercem? s. Premium debemus. Premii debitū est illud qd quilibet ultro reddit temporaliter Premium perditum. quilibet benemerito. sicut ve ob̄ legit. ij. Regū. v. q̄ ipse ḡpolit. t ḡmuit premiū illi qui ceperat biennalem. t percurrerat idumeā. Premiū perditū est illud qd sc̄s non benemeritis solet dari. sicut sc̄s faciunt illi qui adulatorib⁹ t lenonibus dāt ḡmia nimia magna sicut dicit de Nabuchod. Dan. ij. q magis. t stulte dixit. Si inquit somnū meū exponito mihi benevum multi. t magna. t munera acquiretis a me. Talea ois soluit plus q̄ pot utilitatē sc̄s ipse dans adulatorib⁹ t malemeritis ḡmia valde multa ipse sc̄s indebite ḡmerendo. t dicendo. benemeritos vero. s. virtuosos. t deicos non ḡmiunt nec ḡmiant vt deberent. Similes romanis. q quandam vinitem mere ariscum q̄ tempore cuiusdam cathe dadii. t amicum ad manifestandū contra eum. t cum efficaciter ḡmiare voluerunt. q̄ filij imaginem in loco publico ad speciem rei memoriam statuerit. t eandem lapis tempto ipsum adorare fuit. Multa revera multi sunt qui ve mercenarij facile mercas. t deos. i. dominos. t adulari solent. facilē plideos. t prelatos. Illud est ḡf premiū perditū. Premiū indebiti est premiū gloie paradisi. q̄ indebitum infinitū et omnium meritis potest dici. Et maxime q̄ non dat nisi personis inclitis. t plenis. Deo q̄ est romani sm̄ merita militū. t sm̄ q̄ si aliquo particulari actu melius se habebant. solebant eos diuersimode ḡmiare. t eos diuersis coronis. sm̄ q̄ meruerant coronare. Habent eni coronas murales. t trūpeales. t. Dant sm̄ q̄ milites muros fortiter ascenderant. hostes debellando superauerant. t aliquē actū virtuosum pacifice exercuerant. sm̄ hoc certum. t ad hoc deputatus. et coronā recipiebāt. sic et q̄ in premio corone q̄ tibi? nobil. meritum q̄ pacifice nō exhibuit. sicut hō ponit tymo iur⁹. Sic revera dico q̄ sanus? impune nobis ḡpo. sm̄ diuersitates meritoꝝ. variatē tribuit ḡmioꝝ. Unde ipse est q̄ ḡmiat. t remunerat. Cathracon. Victorian. Fiduciam. Credulitatem. De virtute cathecano di Sapie. iij. q̄ illa impenetrabilis armatura triūphat incōparabilesq̄ certamina ḡmium virtutū. De virtute domestica patriarcha. dicit dñs ad filiū suū ysaac. Esto virtute domestica patriarcha. dicit dñs ad filiū suū ysaac. Esto dñs fratrū tuoꝝ. Et incurvent tibi filii matris tue. Deus det tibi de rore celi. Sequit. Premiū est bonum tibi ebeneficium in die necessitatis q̄ elemosina ab omni peccato. t a morte liberat. De virtute vero spei. t fidei dicitur. et Heb. x. Nolite igit amittere confidentiā vestrā q̄ magnā habet remunerationē. Scitis enī a fide. t fiducialiter dicit Heb. xj. Credere inquit oportet accedentē ad deū. q̄ est. t inquirentib⁹ se remunerator sit. Et locutus de ḡmio. t stipendio. eternoꝝ. ita ꝑt de deo illud. j. Macha. iij. Armant viros virtutis. t ducunt ad stipendia. Boni eni milites vbi illi ḡmo armant. s. arma necessaria. i. virtutes theologicas. q̄ sunt fides q̄ est galea. Spes q̄ est scutū. Charitas q̄ est lorica concatenata. Tande vero dant eis stipendia. id est virtutes morales. t cardinales. tm̄ q̄dam quotidiana ḡmia. vt sic cum illis duci ꝑt ad ḡlium contra hostes. vt sc̄s in sua reportet palmas ḡmium gloie triumphalis. Economice vero mihi p̄ concertis stipendia. t ḡmia mortis eterne recipiens. q̄ post mortem in inferno culpas luens. Ad Roma. vj. Stipendia peccati mors. Hec q̄ sufficiant de Premio. Remuneratione. t Stipendio. quia vide pauce sunt annotationes. Sed vide vbi Merces et Munus.

Preoccupare. Nota q̄ occupare idē est qđ prevenire. id est ante alios ea ꝑ se alios ē occupare. t anticipare. Et nota. q̄ vis q̄ varie inueniant occupationes

Deus non preuenitur.	Preoccupat enim
Iustus iustificatur.	Dicam ergo q̄ est ḥdam occupatio q̄ est generalis.
Doctus multa preuenit.	Et ista est peroccupatio q̄e

Stultus culpas cōmittendo. ꝓuidentia q̄ Deus q̄ Spiritus diam non decidendo. t peroccupat ꝓuenire horum ipsi ḥdem. t iustitiam inspirando. etiam anteq̄ hoc fieri aut requirat. Sicut de paulo apparuit. q̄ a deo ꝑ occupatus etiam contra diuinā voluntatem suam bonum et optimum factus fuit. unde de sapientia dicitur Sap. vj. Ut illa peroccupat eos qui se concupiscunt. vt dicit sapiens offendat q̄ de hoc vigilauerint ad illā. Iterū dico q̄ est quedā peroccupatio. t iusti qui est fiducia. Et ista est illa que bene operando. t faciendo bñ ꝓficit. t fortasse. vtq. penitendo. t anteq̄ impellat a me tribulationib⁹. t ruinis se ad deū couertūt. Secundo. t aliud ḡ. Venite ergo et videte. Sequit. Preoccupemus faciē ei⁹ in confessione. t in psalmis cantemus ei. Ite dico q̄ est ḥdā peroccupatio. ne. i. ꝑ alterius delictum. q̄ ē attendat illa. t ḡ ꝑdito bō ꝑ sanā ꝑfessionē ꝑcipit futura ꝑcula. t anteq̄ casus eueniat. remedia (vt poenitentia) adhibet. ꝑ quam. sicut. s. faciunt pudici mulieres qui peroccupant ꝑfluas mentis. t fluminum nebulas transeant claras ipsas. Sicut ponit exemplū. Iustin⁹. in lr. unde lacedemonie. regē. q̄ angustias temporis ꝑcipiens. peroccupans. de aperitu ḡmo. primo. ꝑtis regis occidit centum milia hostiū vna. Unde de prudente. t circumspecto peroccupatione cōsilio dicit. iij. Reg. vj. Ut cū rex Syrie. t. Sic Sap. xvij. dicit. Frequēter cū peroccupant pessima reformantes eos cōsilia. Unde etiā Gal. vj. Si peroccupat⁹ fuerit hō in aliquo peccato. &c. Illi cū sunt qui peroccupant fugere in thersis a facie dñi sicut Jonas. Jone. iij. Item dico q̄ est quedā peroccupatio loci. meritis que est ꝓuidenda. Cum sit cū q̄ mors q̄ peroccupat hominē ipsū subito inopinabile. celeriter inundando. Iuxta illud ps. Peroccupaverunt me laquei mortis. Unde propter pendēs homo debet bonis peroccupationibus ꝑcurere. t ne ledatur ipsa ingerere. Et sic verificabit illud qđ dī. Sap. iiij. Ut. s. iuste mente peroccupatus fuerit in refrigerio erit. Et sic ista media. q̄ ꝓbatum auctoritatum sufficiant de Peroccupare. Ponere. Precedere. Pouuenire &c.

Preparare. Preparatus. Cum supra sit ḥdam de ꝑparare. hinc est q̄ de ꝑparare (est quasi idem signare) aliq̄ sub breuiloquio sunt videnda. Ꝑparare nihil aliud sit q̄ aliqđ ꝑ alios parevel aliqđ ꝑ se ante parare. notandū est q̄ in scriptura inuenit. Preparamus

Mirabile.	Primū est ꝑparamenti diuine gratie.
Laudabile.	Deinde est ꝑparamenti humane diligētie.
Damnabile.	Tertiū est ꝑparamenti pueri pleonasmi.

Dicamus ergo primo q̄ est preparamentum diuine ꝓuidentie que est mirabile. Deus enim est summe potens. summe prudens. summe clemens. summe iustus. summe bonus. Et ideo dico q̄ dei potentia preparat omnia eius ad creaturam. Et sic dicitur ps. Qui extendis super aquas fundamenta terram. et super flumina preparauit eas. Dei prudentia ꝑparat omnia ḥdam ad gubernandum. Pouer. viij. Qui ꝑparabat celos aderam cum eo cuncta disponens. quando certa lege firmabat abyssos &c. Et loquitur ibi sapientia increata. Et Jeremie. ij. Qui ꝑparauit celū in sapientia sua. Dei clementia preparat omnia ḥdam ad necessitatem ꝓximum. Unde Job. xxviij. Quis preparat cornix escam suam quando clamant pulli eius ad deū. Sic preparauit Jone bederam in refrigerium contra ejus Jone. iij. Quia. Deus occulte ꝑparat homini quicq̄d ei necessarij. non solū ad salutem. t enim ad transitū vite brutes. Unde Esa. xvj. Ꝑparabit⁹ in misericordia solium eius. Dei iustitia preparat omnia ḥdam ad rigorem. t punitionem. Et sic dicit Jone. ij. q̄ ipse ꝑparauit piscem qui absorbuit Jonam quando a facie domini fugiebat. Et sic in quit Job. xxviij. vbi dicit dominꝰ. Qs ipse ꝑparauit thesauros ejus. t grandinis. i. pene eterne in ignis hostis in tribulti. hoc est dicere. ad damnationē malop. Et de his

ſuſcipiat eum in ſe. Et iuſticia et iudicia ſparatio ſedis tue. Deus alte benuolentie preparat animas ſuas ut ſint ſedes ſue. Et ideo ſequit. Et ſi ad horam nescierit homo alicuius quę preparanda sunt ut habeat ea que ſuadet ratio. Ista ſunt ergo ſparamenta animę pudenter quę eſt mirabilis. Secundo vide quę ſunt ſparamenta humane diligentie quę eſt laudabilis. Sicut enim patet in prudente artifice qui anteqū incipiat facere edificium ſolet et in primis materiam preparare. Sic enim patet in diuitibus q̄ anteqū veniant ad mensā ſolent ſibi neceſſaria preparare. Sic prudentes christiani ante ad ſalutem plura ſibi neceſſaria et utilia ſibi neceſſario indigemus. hinc eſt q̄ ipſa nos admoniamur in via ſua diligenter preparare debemus. Circa eſt gratie donationis a fonte misericordie per ſpiritum non acquiritur et materia cui virtutum et morales perfectionis edificium condi non ſolet. Preparate vero glorie et eterne refectionis anime non nisi ſola bene viuendo et cum omni diligentia ſparent. Vade ergo ad formicam o piger et conſidera vias eius et esto ſapientior. Dicit ſicut ait Dauid. xxxv. Formice populus infirmus preparat in meſſe cibum ſibi. hoc ne ſimus i hyeme id eſt in tempore mortis habeat lamentare. Et dauid ait legit ſi parat cor meū. Ut ipſe preparet animā quę creatur ne offenda ad edificii dei. Et Ieſus i. Eccli. xi. Ut omnia cibaria. Et ideo hortatur de preparatione qua debemus preparari ei Eccl. xi. Fili accedens ad ſeruitutem dei ſta in iuſticia et timore. et ꝑpara animam tuā ad temptationem. Vbi oſtendit q̄ non debemus negligere preparare. Et ſubiungendum. Fili inquit accedens ad ſeruitutem. Ad perſeuerandum. Sta inquit in iuſticia et timore. Ad deo placendum. Prepara in quit animā tuam. Ad malum vitandum. Ad temptationē ingrē. Ipſi ſparamus nos ad obtemperandum ei ſedulitate. Accedens inquit ad ſeruitutē? q. d. Sicut ſeruꝰ ſolet ſpē eſſe ſparatus ad voluntatē dñi ſui facendā ſic eum nos ſimꝰ ſeruꝰ dei et plantꝰ. et matre ſancte debemꝰ eſſe q̄ virtutum obedientie ꝑparati ad eop mandata et beneplacita faciendā Ecc. vi. Comite taba. ꝑpara opus tuū. Exemplo cuius monemur qui ſtat ſparatus ad currendum ad ſedem ſanctę q̄ ſibi offendit. et q̄ a vinculo tenimur. et eſt a ſuo vſo excluſus. Dnge q̄ vere ſtatim q̄ bene egit aliqđ nobis offendit q̄ nobis a deo vel ꝓlato vel ꝓdicatore ſapit. et ꝓ licentia ꝓdicatoris vinculi relaxat. non debemus currere et obedire. et q̄ nobis ꝓcipit adimplere Amos iii. Prepara ad occurſum dei tui frat. Accedens inquit ad ſeruitutē. i. Eccl. ii. Caſtigo eos? mili. et in ſeruitutē redigo. Preparemur ergo ad obtemperandum ei ſedulitate. i. Reg. vii. Prepate corda veſtra dño et ſeruite illi ſoli. Deinde ſparemur ab perſeuerandū ei humilitate. Sta inquit in iuſticia et timore. Et hoc ꝓcipit Eph. vi. State inquit ſuccincti lumbos veſtros in veritate. et induite vos lorica iuſticie. calciati pedes in ꝓparatione euāgelii pacis. Deinde ſparemur ad deo placendū ei integritate. Prepa inquit animā tuā. Quia ꝓcorpo ſicut ſponſa optime ꝑparat et ornat ſponſus tra dit vt vire poſſit amplius ꝓplacere. Ebria etiam vxor ſe amicijs ꝑparat anteqū ad menſas principū veniant vt complacens in eis amplius valeant. Nonne eſt in q̄ rē ad id facere optime ꝓpetur. vt in ipo placeatis? quiſquis Sic vere charissimi anima noſtra ſicut ſponſa debet virtutibus conari et ꝑparari. vt vire suo ipo valeat ꝓplacere. vñ Apoſa. ꝓ. Xpo eius ꝑparauit ſe. Debet etiā ꝑpari ſicut dño vt in ipſa ſe poſſit dño valenter Iudith. xii. Vndecunq̄ tibi q̄ ꝓpatur ei anilla tua. Debet inſup ꝑpara ri ſicut ſponſus vt in ipa poſſit dño ꝓficere et dominꝰ. Eccl. ii. Qui timent dñm ꝓparabunt corda ſua. Paremur ergo ad deo placendū ei integritate. Prepa inquit animā tuā Eccl. xviii. Ante tentationē ꝓpa animā tuā. Inſup ꝑparemur ad hoſtē reſiſtendū ei ſtrenuitate. Ad temptationes inqt. Quia ſicut nulus ſtatim ingreſſus ꝑparat ſe ad bellandū et ad hoſtē viriliter reſiſtendū. Sic et nos debemꝰ ſtatim temptationē ꝓtim ingreſſui Iudith. v. Nunciatum eſt holoferni q̄ filij iſrael ꝓparent ſe ad reſiſtendū. Et ſic de eo q̄ ſunt ſparamenta humane diligentie q̄ eſt laudabilis.

Tertio principaliter vide q̄ ſunt ꝑparamenta puerile cōſilie q̄ eſt vituperabilis. Stulta virg mala ꝑparant oleo mala. et ꝓpter hoc ad malū. Eſa. i. Re. xxvii. Congregauit philiſtiim agmina ſua vt ꝓpterent ꝑra iſrael ad bellū mali ei ꝑpat ſibi Stultus plenitudinē. Ꝑparant oleo plenitudinē Delicatꝰ amplitudinē. animę. Vnde Job. xxii. In Socors multitudinē. ſentiacē tradeq̄ mi poſſit. Cumulꝰ multitudinē. hec terra. Et Job. xxvii. diligui glauces ad ꝑdam ꝓpter ꝑare ꝑat liberis. Ista tamen nō re manet eis. q̄ ſunt dicit Job. xxvii. de viuis. Qui ſi cōpeces nerit quaſi terrā argentū. et ſicut luti ꝑparauerit vestimenta iſti eſt diuitis ſpolet eadem ſi iuſtus vestiet eis et. Et. i. Re. xxii. Forte ait plurimū ꝑparant dauid. Vere ſpiritꝰ impleuitiē velitatꝰ. q. ſtales ſemper velit eſſe pati ad delicias frequētandas. Vnde de mala muliere dicit. xvii. Ecce mulier occurrit ei habitu meretricū ꝑparata ad capiendas animas. Vere ꝑparit malitiandine malos ſodalꝰ Sap. vi. Rex alit preparabit malitiandine nimiā. Item ꝓparant malitiandine tormentoꝝ. Vñ Mat. xxv. Ite maledicti in ignem eternū qui ꝑparatꝰ eſt diabolo et. Et Eſa. xiii. Prepare filios eius occiſioni. Filios eius inqt. i. pōres filios diaboli. Et ſic pt̄s quō ꝑparare ſimile malitie modo ſed vide ſupra plenius de Parare.

Preponere. Prepoſitus.

Preponere q̄ ꝓponere ꝓpe ponit ꝓ dignare. Sicut ve ſapientia dicit Sapi. vi. Deprecatꝰ illa regnis et troni. et dominationibꝰ eſſe dign in eo grande eſt. q̄ q̄ vero ve ea tm̄ uiter ponit ꝑ ꝓficere vel ꝓfecere et ſic ꝓpoſitus eſt ille qui aliqui ꝓ ſone vel collegio animati vel populo eſt ꝓlatus. Iſte nominꝰ q̄ in ſcriptura reperiuntur Prepoſitus.

Summe potentie.	Primus eſt angelus. Vñ nobis ꝓ
Iuſte gaudentie.	nidet. Secdꝰ eſt ſtar' qui iuſte ꝓ
Stulte ſenicie.	dat. Tertiꝰ eſt peruersus q̄ male poſ
	ſidet.

Primo igit vide q̄ eſt dare ꝓpoſituꝝ angelice poteſtatis. Conſtat enim q̄ angeli a deo ſunt diſtincti et diuiſus ꝑ ꝓpoſitos eis et aſſignati diuerſis regionib' et gentib. Vnde eis ſuppoſitis q̄ regnat ꝓpter. et eis ſortitur partes loca plene magis regnat ꝑ ꝓuidentiā angelicā q̄ humanam. Vnde de regimine angelice ſūt ꝓncipis et regnis eis Eccl. xvii. Qui deus in vnūquēq̄ gentem ꝓpoſuit rectores et ꝓ deū ſui ad manifeſta facta eſt. Et Dan. x. ſi michis ſtet ge ge plat et grecor. Et ſtat ſm doctores q̄ ibi loquit de angelo regnoꝝ et ꝓuidat ꝓncipis. Sicut etiā de michaele canit'. Michael ꝓpoſitus gadii q̄ bono officit angelorum cheo. Ad q̄ ſuit eis dicit Dan. q̄ dixit ego. Nemo inquit eſt adiutor meꝰ niſi michael princeps veſter. Sic ꝓpoſitura vire qui habet ſup particulares gentes patrē dixi illud multotiens replicam Mat. xviii. Qui angeli eoꝝ ſemp videnꝰ faciē patris qui in celis eſt. Et Act. xii. de petro dr. Angelus eius eſt. Et Apoca. xix. c. xxii. Vbi angel' vult beato Ioh. ſm adorare voleni. Vide inquit ne feceris conſeruus tuus ſum et fratꝝ tuoꝝ. Et ibiem plis. Multi erit electus qui ꝓpoſitꝰ dicit. q. d. Admirandi ſunt tales ꝓpoſiti Eccl. xlv. Conſtituit ꝓpoſitos ꝑ ſingulas regiones. Iuſticia poſſent dici de alia materia. ſ. quomodo ſm aliqs etiam ipſi angeli inter ſe q̄ regna ꝓ ꝓncipia in aere diſtin. et quomodo ad eaquendas influentias planetarū ꝛc pertinentibus ad naturam ſi etiam ad homines ſunt ordinati et ꝓpoſiti. Et quomodo ſm hoc aliqui ſolares. alij lunares alij Ioviales. et ſic de aliis ſic vocati. Et quomodo etiam aliqui inferiores ſpiritus inueniuntur habitare in aquis et in locubus. alij in deſertis et in montibus. alij in aere et in ignibus. Et ſm q̄ p̄ure tangunt hyſtoriā et diſt. alij. que experientie aliquorum locorum. Ista tamen quia me. tue humane cognitionis excedunt. et quia etiam ignorantiꝰ fidei ſpiritus boni ſint an mali. vel ſi libri ſuper hoc ſint fidei ſint catholici vel damnati inducit eſt illa ibi diſſa dimittere ſi aliqđ tamen dicitur. Dico igitur q̄ eſt ꝓpoſitura angelice poteſtatis. Secundo dico q̄ eſt ꝓpoſitura eccleſie ſue ſanctifice et ꝓtectꝰ. Et iſta eſt illa eius boni et iuſti in aliis officijs et dignitatibus ꝓmouendis ſint

ge rege assodo legit. j. Mach. vj. Ce ipse vocat philippum vnū de amicis suis ⁊ ppositum regni sui vniuersum re gni sui. Et nota hic q̄ quemcūq; bonus ppositus vel dominus habet esse. Sed gaudemus eidem. Vocauit inquit rex Clara sapia podestas. Philippū qui interpretat os lapadis Comus iusticia potius. Eunus inquit. Amicus infantis meus. Ce amicus inquit suus. Alia podestatis nomen. Prepositus inquit ei. Summa diligentia argentum. Sagrum vestium regni. Vocare eū figurat sacri ministri electionē Philippi" ignarantis humanus ostentationē. Qui figurat iustum ⁊ eidem ministrone. Amicus figurat caritatē erga alios habendam. Prepositi figurat nec ei positā stationē. Sup aurem figurat cordis subtilis intuitionem. Juxta illud Abac. j. Sup custodia mea stabo. Dixit ergo q̄ bonus ppositus debet esse sed prudens edoctus. Vocauit inquit. q. j. multas scientias habet ingenere. E ne vocet a deo cui ē omnia patent. Rapuerunt eū nō absq̄ducat sagitte nisi solaribus radijs immittendis nocentib⁹ surſum ad obuiā ⁊ ppositus ambitiose ascendere nisi a deo sint vocati. j. Paral. xxiij. Conducit omnia ppositos eligere. Ce ergo debuerunt eligi illi qui nō vocati se ingerūt. vel p adulationē symoniā. ppositum ⁊ potestatē alios ppter volut. q. j. boni non appetit q̄ ante tempus procurāt. imo ante ipsi expectant q̄ vocētur canonice vel humanit. j. Paral. xxvj. Constituit aut iosaida ppositos in domo domini. Ce vide infra de Vocare ⁊ Ēlig. struere. Sit ergo platus vel ppositus ejus custodia ornatus. Vocauit inquit. Jesus sit clara sapientia podestas. Et hoc ostendit cum dicit. Philippum qui interpretat os lampadis. Os em loquit lampas splēdet. Ad innuendū q̄ in bono platō vel ppōto debet esse splendor sapientie ⁊ eloquentie. De vero ⁊ locutio bone doctrine ⁊ predicationis. Vide supra de lampade. De eo ⁊ de philippo. Jesus sit clarus iusticie studium. q. j. ipse esse debet. Unus id est vno modo ⁊ equaliter sine quacunq; exceptione se habēs ad omnes. Et nō j. Ponam prepositos meos in thoro. nec audiet vltra iniqtas in terra mea. Vide infra hui⁹ Ecclesiastici. Unus est ⁊ solus nō habet. Jesus sit amenus infantie munitus q. j. ipse debet esse amicus omnium. ⁊ omnia que agit in subditos sieri debent ex charitate. Unus est amicus suus inquit. Vide supra de amico. Amicus est debet et ipse platorum ad subditos. ⁊ subditorū erga ad magistros. Ecclesiastici. Charitas fraternitatis maneat in vobis. Memento nec vincentem eam q̄ sanctū vincit. Sequitur. Memento. ne prepositos vestrorum. Et in fine capituli. Salutate omnes prepositos vestros. Item si alia plādenda inde". Ponit inquit ei. q. j. ad superiorem pōnet q̄ si superiores offendat. q̄p femine familiarem non erubescat. ⁊ q̄ ipsius alios ppositos ⁊ platos quilibet gestu vultus debitū faciat. Vide Ecclesiastici de Josepho. Ce ante ipm paco dominabat q̄ omnes eorum ex gentibus. ⁊ ppositum esse sciunt vniuerse terre egypti. Quando ei superiores existunt se regi sibi melius obedit ⁊ ipse etiam amplius reuerentur. Juxta illud Eccl. xiij. Obedire inquit ppositis vestris ⁊ subiacere eis. Ipsi enim p vobis vigilare quasi rationem p animabus vestris reddituri. Item si magna diligentia amenus q̄ offendit ei dicit. Sup omnia ne. Stare ei si per aliquod seu vultum ⁊ laborare sup vno sicut infantes diligenti signat. Sicut Hiere. q̄ dicitur de illo qui erat prepositus super viros bellatores. Et Actuū. vij. dicit de Josepho. Ce pharao constituit eum prepositum super egyptū et tota infra de super. Sic ergo habes ter conditiones boni prepositi. q. j. ipse debet esse sicut vnus est.

Diligens ⁊ studiosus.
Jucundus ⁊ gloriosus.
Benignus ⁊ amenus.
Communis ⁊ granosus.
Diligens et luminosus.
Omnibus nō inuidiosus. seu
Electus non ambitiosus.

Vita est igitur prepositura facilis dignitatis q̄. Ce dicto vero specialiter dico q̄ est vna prepositura damnifere penalitatis. Et ista certe est prepositura malcorum officialium prelatorum. De q̄ hui⁹ j. Et dre. vij. dicitur. Participes erunt prepositi iniquitatis. Animalia etiam que alios sunt prepositi in natura: sicut est leo animalibus. Aquila auibus. Draco serpentibus sunt vt communiter creditum ceteris pisces. Ad hoc etiā videntur ceteris ppositi, vt magis te caueas q̄ fugias. Sic vere est de multis modernis prepositis. quia reuera tam crudeliter ⁊ fenicis sunt replati q̄ ad nouitatem potius q̄ ad inuenili videnī penitus esse fatui. Rogo siccare omnes officiales principum atq; regum. ⁊ q̄ pejus est plerique modernie prelatorum. si aliud q̄ crudelitatem inueniet. Ce dicitur enim omnes vt communiter esse debēt sicut prepositi pharaonis in hoc ad populum israhel nimis affligendum sicut ex. j. dicitur. Lege rex egypti prepositos eis magistros operum vt affligerent eos oneribus. Et j. Mach. v. de antiocho dicitur. q. spoliato templo ipse reliquit principes suos duces exercitus ad affligendum gentem. j. quemdā Philippum genere frigem crudelitatem eo ipso a quo constitutus est ⁊ barbariem ⁊ inendatum qui grauius q̄ essent imminebāt ciuibus. Quia pessimo hodie sic q̄ illi qui sit ceteris crudeliores ⁊ ad rapinas ⁊ cupiditates ⁊ alias enormes promptiores ⁊ cautiores. liberiusq; alijs preponuntur ⁊ in alios officio crudelitatis. Sicut penitus apostolus de simplo dicitur. ij. Cor. ij. q. q̄ quasi prepositus gentis arebat regis volucres eum comprehendere. sed cauerat manus eius in nomine domini. Ecce mirabilem est q̄ bono manus illorum caudet. Ce igitur patet q̄ est hec triplicium ppositorum vitia. Damnificum. Damnificum. Sacrificum et Anglicum. Sufficiat. Dicit vbi Persii. Pre. esse. Confitui ⁊.

Prepucium. Nota q̄ ppucij ē nihil aliud q̄ germe superflue carnis ⁊ superflue cutis q̄ est. Innere ob

Prepucium Arboris.	Ponam signat superfluas
Prepucium Corporis.	terrene possessionis. Sicut ob
Prepucium Cordis.	arboris habent quando q̄ pos

pulos ⁊ ramos ⁊ germina superflua que alias scinderet ipsa vitulamina vel adulterine plantationes. ⁊ alia peccata fiunt quia impedient arborem ⁊ a crescendo ⁊ a fructū. Sic homo qui recte dicitur arbor (iuxta illud Matth. vij. Facite bonum ⁊ quasi arborem) quando q̄ habet multa superflua germina corporalium cogitationum que peccata dicit ⁊ a corde et ab affectione sunt precidenda ⁊ penitus extirpanda. quia ne bene impediretur a crescendo perfectione ⁊ a fructu bone operationis. Ideo precipitur Levit. xix. Cum plātaueritis ligna pomifera auferetis prepucia eorum. Secundum prepucium signat superfluitatem carnalis imperfectionis. Prepucium enim est pellicula membri virilis que non est penitus de necessitate nature. immo est quasi superflua. Et ideo tenebatur illa populi circumcidere ⁊ auferri significans carnalem concupiscentiam: quam debemus circumcidere ⁊ tollere ⁊ a nobis penitus amouere. Josue. v. Circumcide filios israel ⁊ sedete prepucia eorum. Quia pontifex filij israel. id est viri ecclesiastici debent per cathusium circumcidi ⁊ a carnalitatis ppucio liberari. Quia sunt vicium Hiere. ij. Dominus volebat super omnem qui incircumcisum habet prepucium. Et Ezech. xxxij. dicit. Malculus autem caro ppucij circumcisa non fuerit delebitur de populo suo. Pagani enim quilibet manebat ppucium. quia circumcisi non erant sub nomine ppucij continebantur. Ideo bene dicitur Colo. Mortificate in vobis ⁊ ppucio carnis. Et ideo quia rarum sociatas a perfectis hominibus est vitanda reprehenditur petrus Sanum. ij. vbi dicitur. Quare introisti ad viros prepucium habentes ⁊ manducasti cum illis. Tertium prepucium signat superfluitatem cordialis elationis. Superbia enim ⁊ cupiditas in corde est sicut quoddam malum germen. ⁊ sicut quoddam prepucium in carne quod precipue debet abscidi. si in de populo velum? numeri Hiere. vj. Auferte prepucia cordis vestri viri inde. Quia certe mortem comminatur illis qui incircumcisi sunt in mentibus et in corde Ezech. xxij. Malculus autem caro prepucij caro circumcisa non fuerit delebitur anima illa de populo suo. Unde si israel terras promissionis non intrauerunt quia ipse per Josue circumcisi fuerunt Josue. v. Unde Genesis. c. Circumcidite igitur prepucias cordis vestri ⁊ sufficit. Et de supra de Circumcidere.

Presbyter. Quia aliqui voluerint nimis consolatorie loquendo q̄ presbyter trahitur quasi pre alijs bibens ter. Greci vero etymologizant presbyter ab eo q̄ alijs p bonis sit. Et sic nisi q̄ presbyter idem est

qđ faciendo qđ. f. in modo ꝛ doctrina alios habet fende re. ꝛ fiant sacerdotes. f. facer exp. in vita virtutis ꝛ mor. p bo na exempla alios antecedat. Sic ergo p̄bent. f. probendo ver. Probendo placentes. Probendo gratificant. Probendo petulantes. Probendo moderantes.

Probebant ergo ver placentes nec infrigendo. Sic Judith vir. 8. f. sc. Et nec frangebat eos alios p̄bendo in populo vocē vobis pandet anima illoꝝ. f. d. eloquia vestra corda eoꝝ angit. Jō bene vocamur Eccl. vir. Sic despicias narrationes p̄bentiū sapientiū. ꝛ ut p̄cerbis illoꝝ obtemperare Et Eccl. vj. 28 sc. In multitudine sacerdotū sapientis sta. ꝛ sapientes illoꝝ. ꝛ corde contingentes omnem narrationem dei posse audire ꝛ p̄cerbia laudū non effugiant a te. Illi igit̄ p̄bent ver placentes nos infrendo. Item p̄bent no bis ver complacentes nobis assistendo q. Esaie. 9. Assistentes accepio eoꝝ et omni loco p̄bentes. Item p̄bent nobis ver pacificantes nos excellendo. Habent eīm excellentiam eminentiā supra nos. ꝛ ideo sicut magistri debent nobis ostendere bonū ut eos vere debeam⁹ ipsos honorare. eos colime obedire. Sicut eīm in cap. 1. Thimo. v. Qui bene p̄sunt p̄byteri duplici honore digni sunt. Et ideo ver con reverentiam nos et malis. q. ipsis libenter audendis nec faciatur p̄sumendū. Sicut legit̄ q. Constantinus lectos quibus accusabant episcopi fecit cōburi nec ipse voluit aperire diem. f. q. no accusar. q. alios iudicaret⁹. a Deo ergo omnis finalis sic iudicii subeundi. Ideo apls vocat eū. in cōbeti. f. Thimo. v. dicens sic. Adversus p̄byterū accusationē noli recipe. supple nisi coram. nisi inde sub duob⁹ aut trib⁹ testib⁹ ꝛ pōt⁹ eos reuerter tractem⁹ ꝛ mera pace ciuili bonorem⁹ ut ille Ecc. in. Publico bōna viam malā magno bōna caput mū. Jō igit̄ p̄bent ver pacificatus nos excellendo. Item dico. q. illi p̄bent ver moderantes nos pungendo seu nobis confundo. Spectat eīm ad p̄bytēros sanē. ecclie alios dare. ꝛ postillare in eos obtemperare vos in viam salutis debent dirigere placentes. Unde Eccli. xxv. Qt speciosum canicies iudicium ꝛ p̄bytēris cognoscere consilium. Quod tamen non faciunt multi mali q. reuera sodie sunt multi leues infelices p̄byteri. qui non q̄rit bona consiliare exempla. sed potius pessima ꝛ corrupta sicut apparuit in filiis eusebi⁹ p̄bytēris pleni iniqua cogitatione. sicut dicit Eccl. xlij. qui. f. infamie non erubuerunt bonum aut benefactus consilium. sed luxuriosa ꝛ malum. qui etiam vbi se posse p̄fecere non viderunt. ad sacrum neq⁹ pudor. f. ad mensā ipsi⁹ voluerūt. Sic p̄byteri ergo mali a posse vici. f. qđ ipsi habent esse ordinati. no deroget. ca. stis. mōs ꝛ puer sūle benedi ꝛ grati. sed materiales vocales non sunt. Unde infra. vbi Sacerdos vbi sanio ziat. Et vbi Epa ꝛ pontifex ꝛc.

Presens. Presentia.

Cum p̄sentia signū sit amoris ꝛ charitatis. Signū sit vigoris plenū. Signū sit ipsius deitatis ꝛ veritatis hinc est q. prima p̄sentia inscripturis. Et ideo bene recenset q. tuenit Presentia

Veraciter tuentia.	Prima est presentia veritatis ꝛ me ritoꝝ. Secunda est presentia ami cōꝝ verōꝝ. Tertia est presentia bonoꝝ prelatoꝝ. Quarta est pre sentia culpe ꝛ vicioꝝ. Quinta est presentia falsoꝝ ꝛ amicoꝝ. Sexta est presentia hominum iniquoꝝ. Septima est presentia diaboli et tormentoꝝ. Octava est presentia dei ꝛ gaudioꝝ. Ex istis ergo presentiis possint inuiri exempla et figure
Veraciter tuentes.	
Tenaciter adhesiua.	
Utiliter placitiua.	
Honeraliter nociua.	
Fallaciter deceptiua.	
Crudeliter corrosiua.	
Perenniter ruinatiua.	
Eternaliter refectiua.	

Veraciter tuentes autem vocales pauce sūt. ꝛ etiam in diuersis locis ꝛ ciuitatibus de bonis presentia est tractatum ideo omitto. Unde supra de amicicia vbi inuenies quo modo ꝛ quando veri ꝛ falsi amici exhibent se presentes. Et Item de presentia diuine gratie. Unde supra de gratia ꝛ de adventu ejꝰ. Unde etiam supra de abhominatione desolationis. Unde etiam de appropinquare. Et infra de Prope ꝛ Proprio. ꝛ de tolerare. Ista est omnia tenaciter possidentium. Et ideo illi possunt multa ꝛ varia reperiri. Hoc solū nota q. in lege precipitur Leui. xxvij. Qt animalia vno vel pluribus vota vel per manum reddita ꝛ dedicata ipsi eidem debebant offerri ꝛ cum altero non mutari. Sic dico q. pastores no debent q. vicarios regere. f. p̄sentialiter ꝛ personaliter comino residere. Sic etiam dico de personarum sedentibus ꝛ similibus. Et nōta de presentia addere quis ꝛ his notabis q. non inuenimus presentiam bonam ꝛ malam. Unde nota q. in scriptura reperitur Presentia

Que est mirabilis.	Primo ergo dico q. non inue nimus presentiam dei que est mi rabilis ꝛ multū reuerenda. Con stat eīm q. cum deus se infundit necesse est q. semper vbiq⁹ sit presens. Et ista presentia presentialis qui cuncta scrutatur et conspectu iudicis cuncta cernens. Et hi vis nota q. ipse est Punitencia
Que est laudabilis.	
Que est ruinabilis.	
Que est damnabilis.	

Prima p̄tia est dei.	
Secunda est iusti.	
Tertia est mundi.	
Quarta est diaboli.	

In tempore.	In tempore dico visitationis est plena in carne habitando. In arbore tribulatione quando pulsus cruce tribulatur. In corpore. In corpore confessionis quando plene pa ne latrie sc̄o sacramento. In robore. In robore tormentorū quo le plene cruciatur in inferno. In pectore cogitationis quo plene gratiam tenuit. In capite fructificationis quando pulsus suos defensat. Et sic ergo dicam q. deus trib⁹ modis nobis se pulsat quasi corporaliter ꝛ visibiliter. vi. In carne nobis humana. In cruce p nobis subiit. In pane sb nube latitie. Et ut hoc ens alias mōis spualiter ꝛc. In ob⁹ assimilat se vestib⁹ dei. In mitib⁹ spūalē se plandit. f. p gratiā. In moribus temptationū ꝛ tribulationū affectualiter nos defendens. De his omnib⁹ patet fieri magna placentia sed deficiunt amicos vocales. cum locis suis plenis⁹ debis dari et magne vbi nobilis ꝛ vobisci. Hoc solū dico. q. primo dei ē sit p gratiam ejꝰ no necessaria est. Sin est eīm q. redire debet accepta ꝛ grata. Similis illi lapidi primo de q. gladiatores q. fuit se portante ab omnib⁹ adamari. q. sm Esaiē. 62. gloriatur. q. si homo malle abundantia habet illi lapidem a me latere vespis non rangit. si alit lapidē dimittere ab ipso gratiā inter infideles. Pacientia enī sancti non gaudet q. cum no. erat. qui alio. dilexit no erat. Sic vere dico q. si minima gratia vel citi ipe deus p gratiam nobis sit placi reddit nec amicabilem vehementia q. malet ꝛ vespe. f. tyranni ꝛ iniqui efficiabo ꝛ bellum q. quer mal. f. gratie bone spalis inter hominibus sunt inimicitie nec diligunt nec nocebit. Constat eīm q. etiam ipi mali affligit ꝛ honestos homines virtuosos qđ pacta non facit nisi prima ri qui hij p gratiam secum habent. Et hoc certe latis patet vbi homo lapidem illum q. peccatū diuinit. qui. f. nec cum a domino non mutat. plat q. a domino⁹ ꝛ tyrannis crudeliter infestat Deut. xxij. Sic re da non erat dominus mecum inuenerit me omnia mala. Et Judicū. vj. dicit. Si dominus nobiscum est quomodo inuenerunt nos omnia mala illa q. d. si presentia eius semp̄ continuerit adiuuare quomodo patimur nos iam ꝛ crudeliter infestare. Maia remota erit lapis maledictus. id est diabolus vel tyrannus illi non ledit quem presentia dei q. gratiam adiuuat ꝛ defendit. Unde. ij. Machab. xv. dicit. q. inimici bellantes mortuus est q. presentia dei gubernantis eos spūs. Aduersarios eīm terret ꝛ debilitat. potestates vero suos adiuuat ꝛ roborat. Sicut. ij. Machab. xv. dicit. q. inclit⁹ dominū celi. p̄fes. etc. multa bellum pōa dei magnifice delectari. Et breuiter dico q. p̄sis diuine gratie seu etiam dei p gratiam facit hominem. f. Victoriosum ad cimicandum. Gratiosum ad impetrandum. Fructuosum ad operandum. Facit eīm hominem victoriosum similis. f. lapidi primo dicto celestes autem primi fuerunt taliter positores q. sibi aut victoriam contra hostes. unde Sapie. iij. Cum pīs certauerit illatas sibi habebunt eam. cum se educerit in agonē coronā triumphat. Item facit hominem gratiosum. f. ad impetrandum a deo qđ petit. Leticiam Philip. iv. ca. etc. Sine cuius presentia nunq⁹ respondebat apostolo. Lazarus est semp virens virentis gratie significat. sine cuius certa presentia appellio sol infinite claritatis nunq⁹ lucet

gratiaꝫ odre rōsum. Ille ꝫ̄ ē lapis qui dicit̄ lapis angularis qui duos parietes coniungit. Iste ē xp̄s. Ad quē accedentes sc̄a ecclesia ꝙ̄ ē xp̄s. Et ad ipm̄ accedit ꝙ̄ ē ecclesia. Et ipse ē lapis angularis. Et ipse ē lapis electus a deo. Et ipse ē lapis preciosus. Et ipse ē lapis qui dicit̄ lapis angularis qui duos parietes coniungit. Et ipse ē lapis qui dicit̄ lapis angularis qui duos parietes coniungit. Et ipse ē lapis qui dicit̄ lapis angularis qui duos parietes coniungit.

Presidium dat̄ ad duo. Primo ad defensionem. Secundo ad ornatum. Ad defensionem dat̄ ad duo. Primo ad defensionem contra hostes. Secundo ad defensionem contra pericula. Ad defensionem contra hostes dat̄ ad duo. Primo ad defensionem contra hostes visibiles. Secundo ad defensionem contra hostes invisibiles. Ad defensionem contra hostes visibiles dat̄ ad duo. Primo ad defensionem contra hostes visibiles. Secundo ad defensionem contra hostes invisibiles. Ad defensionem contra hostes visibiles dat̄ ad duo. Primo ad defensionem contra hostes visibiles. Secundo ad defensionem contra hostes invisibiles.

Presidium dat̄ ad duo. Primo ad defensionem contra hostes. Secundo ad defensionem contra pericula. Ad defensionem contra hostes dat̄ ad duo. Primo ad defensionem contra hostes visibiles. Secundo ad defensionem contra hostes invisibiles. Ad defensionem contra hostes visibiles dat̄ ad duo. Primo ad defensionem contra hostes visibiles. Secundo ad defensionem contra hostes invisibiles. Ad defensionem contra hostes visibiles dat̄ ad duo. Primo ad defensionem contra hostes visibiles. Secundo ad defensionem contra hostes invisibiles.

et refugere, vel ab aliquo contra insultus hostium posse sue
persone habere. Sed aliam formam p collegia militaria
expeditionis. Et sic sumitur generaliter in Leo Lunc. l. p.
illa militibus qui adsecundum et secundum continue ca
stra a suis ducibus assignabantur. Et sic presidium idem est qđ
auxilium sicut Josue x. Ferte presidium vt pugnemus. Et
Judith. Mens vestra sit in presidium. De presidio aut nic q
alle sicut quili pro aliqua re aut alios sedere dignat sit
ve communiter malos appellare et prohibere. Ideo vide fu
gas te propositi et prohibe. Et sic in bono presidium possit
significare sanctam gratie et devotionis. Sedium celestis re
gnum. Sedium gloie et eterne beatitudinis. Item in ma
lo significat illarum hominis dominationis. Gramm. mul
dare. p persecutio et inordinatio. 2. Reges ii. vie quia omit
te gratia hypocrisis.

Prestare. Nota q prestare quando q sumitur
p gratiose. Et sic dicitur prestare qđ
si pro aliquo stare. Et sic vt communiter sumitur in vero bono
vbi nisi q in bonis sanctis meritorius ipsum autor gal-
lorum ceteris prestant mortalibus. Quandoq tamen vt cō
muniter prestare sumitur p concedere vel p parare. Et possi
mic pro comedere vel nutrire seu sub dominio. vel spe
cialissime aliquid eo gere. Horribile igitur q in scriptura
reperit prestare deo inimicis impijs mundi et diabolo. Prestat

Deus eorum mirabile.	Igitur primo dicimus q
Justus omnes mirabile.	est prestare deo ergo est ma-
Impius omnis nominabile.	gnum et mirabile. Constat
Mundus eorum inutile.	enim q quanto res est su-
Diabolus omnes terribile.	perior potentior et nobilior

eorum tanto nobiliores thesauros et mirabiliores pollet efficere, puta de caulis oleastris respectu insertis. Caule enim in
feriores exhauriuntur et debilitant ad producendo efficaces
fructus. Superiores vero pfundo mortalibus et inferioribus
effectum suos virtutes suas infundunt aut debilitant aut
Sic vere deus cum sit causa efficax et infinita virtutis infundit aut saltem
aut saltem dat posse bonis hominibus. et maxime bene me
ritis ipsum humiliter supplicantibus. j. Thimo. vj. Qui
bus inquit precipe non sublime sapere incerto diuitiarū. Si
ues et prestat nobis abunde omnia. Et bene dixit omnia.
quia pecora ipse Prestat Est igitur prestitus qui
Quietem laborantibus. quis laborantibus. Unde q
Curationem infirmitatibus. Paralytici. Salvator to
Gaudium infirmitatibus. minus Ezechiam et babi
Gratiam peccatoribus. tantes hierusalem de ma
Deum impiis habitatibus. nu sennacherib regis assi
Gemitum famelicis. rioꝝ et pstat eis quietē p

ei ostium. Expone de quiete mentis vel corporis vel labo
re vel tentationum vel tribulationum. Item est prestitus vir
cum tribulationibus pl. Domine in voluntate tua prestitisti
decori meo virtutem. Item dico q est prestitus salutis infir
mantibus seu languentibus. Unde illi qui diutius patiebat
subeunte filio sue infirmanti dictum fuit a duobus illis Lu
ce. vij. Dignus est vt hoc ei prestes. diligit enim gentem nos-
tram. et synagogam edificauit nobis. Item ipse est prestitus
gratie peccatoribus Sapi. xvj. Paratum patiens de
cetu prestitit eis omnino. omne delectamentum in se habentem. Item ipse est prestitus veritatis petentibus Psalm.
ix. Misericordiam prestabo eis misericordes. Item ipse est p
stitus animarum seu corporalis substantie famelicantibus q.
Ezech. ix. Qui alii administrat semen seminanti et panes ad
manducandum prestabit. Sic igitur patet q est prestitus ei
mirum quod est magnum et mirabile. Secundo dico q
est prestitus inimicis quod est primo laudabile. Justi est prestitus
alios documenta nutrimenta et tormenta vt sic de pia p.
stitione pecoris dicitur illud Exodi xxiij. Barbari inde
nos medicam humanitatem prestabit nobis. Et ij. Mach.
x. Apparuerunt illi celo viri quinq vocatum iudeis prestitis
ros. Tertio dico q est prestitus impijs quod est malum et
damnabile. Mala enim arbor non potest nisi malos
fructus. sicut sic pena prestitus non potest nisi venenum.
Unde natura pene q malis prestant et administrant.

Suis peccatoribus insolentiam.	Prestant dico insolentiam suis peccatoribus. Et tamen
Sanctis suis supplicium.	
Christi pauperibus violentiam.	

Invocatoribus pestilentiam. Eccl. xxvij. sicut sic.
Malis mundi complacentiam. Si plus amore me
concupiscentie eius. sicut scit glutton mundus. tuus.
Item prestant explicantium bene actiones. j. per vicium
ingratitudinis. Unde Eccl. xxxix. Omnia opa bona q ipsi p
fecerunt in tempore nichilū hoc qui le adinuenit. Item ipsi prestant
violentiam chuli pauperibus. Unde dominus dicit apo-
stolus Job. vj. Genui inquit rempsi que omnis qui eccl
deri vos arbitrantur obsequium se prestare deo. Item ipsi
prestant pestilentia inimicantibus. Unde Matth. xv. Es ce
eos deo ducatum prestet ambo in foueam cadunt. Item
prestant complacentiam malis omnibus. Unde Rom.
xxvij. dicitur. q dicit velens gratiam prestare indebi tori,
sic paulatim vincitur. Illud ergo est prestare impō quod
est malum et damnabile. Quarto dico q est prestare nil
di quod est vanum et inutile. Ille enim prestat suis beneſ.
factis. diuitias et bona eo que omnia vana sunt et inutilia.
vt sic figuretur in illo homine qui in me fiducia habet eden
argenteas qui non modicum prestabat ambitioni. Actuū
pri. Et illa etiam pudis demonica. que non modicum que
sum prestabat suis nomine ad diuinandum. sicut dicitur
Actus. xvj. quia. j. quando qui peopte aliatur a nomine
potest magnum in hac vita suis sequacibus prestare que-
stum. Quinto vero dico q est prestare diabolo quod est
eorum et terribile. Ille enim suis prestat nunc vitia. pessi
pomenta. vt sic damnatio finaliter intelligat illud Sapie.
xvj. Et plene instico illis apparentes terrores illis prestā
tant. Et hec sufficiant de Prestare.

Presto. Nota q presto idem est quod in pōn vel
in propinquo signat quandā propinquitē
famulatus. Et sic nic q boni sūt presto sp ad pauperum.
Ad ministrandum summo creatori. De ministrando
Ad famulandum bono preceptori. summo creatori
Ad obsequendum pseudo doctori. dicitur Eccl. x.
Ad parendum populo mundi. Omnis quidem
Ad respondendum iusto creditori. sacerdos presto
Ad consentiendum iusto petenti. Est quotidie mi-
nistrans. Item ad famulandum seu obediendum bono p-
ceptori. id est bono principi parato vel imperatori. Unde
aaron summo sacerdoti dicit dominus Numc. xviij. Fra-
tres meos de tribu tui sume tecū presto q sint tibi
et tuis et filiis tui ministrabūt in tabernaculo. Item ad
obsequendum populo mundi sicut de famulo dicitur j.
Regum. iij. Et hely sacerdoti vocauit eum. Qui respōdit
ei. Presto sum. Item ad parendum populo mundi seu
inferiori sicut de saul dicitur. j. Regum. xi. Nunc ergo pre
sto esto re. veller. Item ad respondendū iusto petenti seu
creditori. sicut samuel de lepo dicitur. j. Regū. xij. Presto
sum inquit loquimini de me coram domino et coram
iusto eius. an alium q.d. Presto sum subire iudicium.
Item presto sit ad consentiendum iusto petenti quando
deus infert sua iudicia. tunc enim debet esse presto ipse in
patientia sublimare sicut vnde dicitur de regno nicebor. j.
Regū. xv. Si inuenero inquit gratiam in oculis domini re
diuet me. et ostendat mihi archam et tabernaculum suum.
Si sic inquit mihi non placet presto sum faciat quod be
num est coram se. sufficit. Unde vbi Ecce vbi alium vbi
paratus et vbicunq; sit mentio de obedientia.

Prestolari. Vide vbi expectare.

Presumere. Nota q plumpno quādoq; su
mitur p vsidemia. sicut Judith
ix. Erandi me domine de ma misericordia presumentem.
Et Judith. vj. Non derelinquis presumentes de se. Et
q sumitur pro opinione seu pericia. sicut Sapien. vij. vbi
dicitur. Mihi sit vsdire de? dicere et fuia. et presumere de
gra bonum que mihi datur. Quandoq vero et communi
ter sumitur pro elatione sui estimatione et superbia. sicut
Sap. xvij. Semper enim presumit sua perturbata consci
entia. Ille ergo modo dicimus aliquid de presumptione
Sicut ex vsidemia q res naturales a casu superuenien
tes aut sunt malorum causa malorum. sicut videmus de
vaporibus terrestre aquis quorum natura est infundo ter
re quando tamen quiescentibus lucent. vel aliquo

rum ridiculo fratres furiam in aere ad alienos fines trahunt et dicunt. nulle venti nubes gradines. fulgura tonitrua et vapore inferne impunite defendere furiam quapiam remanet probant. Sic vere dicam in malitia quando quis non contentus fide sua et gratia filii a natura sua a fortuna concessa quinimo aliquo pacto filii mores seu diabolico errore et presumptione. alias plus debite extractione et opinione egredi fines suos. et falcem suam in messem alienam potentia et termines nisi invadere et occupare fas non abhorret nec pedes inde pueritie multa mala. Quia sibi qui plus iusto ascendere nititur p tribulationem ruinosa. q ignorantie nubila. q demonis flatus. q tempestatis grandines turbines atq; motus infernos p peccatum seu sibi proximale scomenti defendere vel recte operari. Exemplo Ananie q nō contra[m] terram nec gloriam sue domus equaliter vigilare presumpsit ut ceteri. sed ex alto. Excelsa sup altitudine nubiū et similia ero ait. sino. Et ideo de celo corpore est ejectus. et in inferni vilissimo fabricatus fosse. Audiens eum indulsit. Vericumen et quia ad interni doloris in profundi lacu. Sequit. Quasi cadaver proximi non habebis cōsortium. Circa hec q notabile q mali variis modis presumunt vig. Quidam de Sue potentie magnitudine. Sue sciencie latitudine. Sue artificis sanctitudine. Sue constantie fortitudine. Ipsi demente plenitudine. Presumit ergo de de potentie sue virib⁹. sic fos sunt illi q nimis sunt audaces. et q in nullo offendere vanos cuncti fos runt et ideo stolte pacis se exponit. Et ideo fere fit q in vindictam sue presumptionis de ipsa a multo se tuos hostibus fugari patiat. Exemplo Jeroboa regis pharis. q (autore beato Ilg.) plus in operibus suis mille milia armatos et audaces greci vno impetu se posse oppugnare credit a secunde regis portatore. ei tolle quos mille armatos in angustiis cernophilax vel alter triumphator pallas fuos. cum ei mille⁹ Nullus ait ex q tandē ille qui ei quasi. mille⁹ q duobus tantū⁹ mare trāsuerat in trapha presumpta redire copulos ait. Fere ponit Beatus Machabeus. Bene ait presumptione abhorrere et in suis viribus confidere. per panico in se spem tantum fugare et tolet. Sicut Judith ait vbi dicit. Audite inquit et offendite q nō ordinatis presumere debetis. et presentes de se. et de sua virtute gloriantes bellare. Dicit. Dominus apparuit in gigante q pharaō occidit ait. Omnis parua corpe pennibus pascet. et in tuo fiducie. Ait Bernh. de eo. gradib⁹ humilitatis dicit sic. Presumptio ait primū angelis. et primū hominis quia per eam in tartara trahuntur. lingua pluribus colis. pharaonis submergit. Presumit q dicit de potentie sue virib⁹. Scdo dicit q presumit dicit de scie sue mēsure. Et ait certe sunt illi q bonis apis dicit Mō plus sapere q oportet sapere q sapere ad sobrietatē Ro. xij. et de⁹ dia sentiunt i certo pōdere numero et mēsura sicut ait Sap. xj. Et virtutes omnia fecisti tua velle fuit. sicut ait j. Cor. xij. Confitat est q humano intellectui possibile est et ostensis certis metas vsq; ad aquas licite est sibi sapere et scire. et vsq; ad certū cognitionis punctū sciam inquirere. Ibi vltra ni p ere pus⁹ vite nō licet ibi manū extendere vel lapsare nō plus sapere. atq; quam oportet. Ibi de illis limitib⁹ nobis vana videre videbitur celitus indagini sciam illud Job. xxxviij. Hucusq; venies et non procedes amplius. Hic confringes tumentes fluctus tuos. Et pessime verū est de secretis fidei inscitiam esse incarnatōe verbi. de partu virginis. de sacramēto altaris. de alijs diuinis mirac. Ibi est ostia et multa alia etiam naturalia. sicut est cognitio sue? et nature angelice. partiale vite nobis fruita. et celestis res. virtutes et influentie. nobis interdicta videntur. qui q fidē fidē nō q etiam cognoscunt. Ibi est simpliciter velle credi et non presumptuose inuestigari vel tangi Exemplo Lucole boni latronis qui gemitus dixit ab beleta confitentis memor in cipso fuisse dominum in diadema ecclesia vt sic miraculose pendens in aere. et osculata et a peregrinis penitentia. Si vero manus tangere ipsam cum pharaone flamis furiam in aere se leuabat. Misales est vt ait scribat sed tacē penitus fugiebat. Recte dicit sic ergo illa furiam in aere pendens figura scoria fidei et superbie que. si furius supra vires humanas elevata videat. q que tanq; pendentia dubia et incerta diuina audeant? pauci vere que petant. Hec certe et prudens erga beneficia nos nos pri. q boni dicentes. q. d. inbelo capitane nostra conducendo furant (Jugera illud apli. s. Cor. xj. Ecclesiā dei persequor. Ego vero in calib⁹ crucianē. et in cognitione dei si plus esse nulla placere affligant. sicomes. f. Gal. q. dicitur confusus sum cruci. vivo iam non ego. vivit vero in me christus. Oppone. Sed dic Petrum illa erga celum velit et non tangi credi velit et non presumptuose reprehendi. Quia recta si tangere. et diuinum obsequium quodlibet nuncupare. Ananias presumptuose nuncupare. fraus deambulat ait et fugit. Quia ipsius cognitio quanto plus in quaeritis tanto plus reddet pl. Secundus bono ad eos alium et exaltabit bonis. Confusionem q multi fuerunt qui illa plus debito tangere cinqui vere poterunt pensent. qui magis vanui facti etiam per bene fos perierunt. Narrat enim Philo. q. in circuitu pectoris affixe fuit tabule auree in quibus nomina duodecim filiorum erat licitum attractari. Nam si ab homine attractabatur fluctus aufer insurgens arenas mouebat. ita q tangi non sine periculo in eo inuolucrabatur. Sic vere licet dicit est illa secreta mysteria. auctoritate specialiter sacrata et dedicata. immo etiam reseruata si ab homine presumptuose inuestigata fuerint sic tanta indignatio arcana tribulationum et temptationum permittit noscitari. quibus obnoxius presumptuosus homo confundit quod deos spiritus occumbere nec mori. Figura te arcta nec illa. mentum quam nemo nisi sacerdos tangere debebat. quam si aliquis alius tangere contemo deperibat sicut dicit Thamerus. Et sicut exemplificat de Osa qui archam tangere quia fuit motus suus licet facere bono zelo sicut dicit. 2. Regū. vj. Sicut etiam exemplificat de bethsamitibus archam videntibus; prius quod nomen tantum sepulcrum vitri de q nulla plebis motui sanctus tue. quia sic sanctam arcā videntes qd solus sacerdotibus licita tree sicut dicit. j. Regū vj. Sacerdotibus ergo id est fidei tuos? q docendo boni. et culta secreta vel inspicere vel tractare. Illis vero simplicibus et fidei negatū. q si contra homines mos se licet per errores et hereses aperire. et vanui in se iudicium sentire. Unde beatus Gregō. Mentē errat. In precipitii pedem ponit qui mentis q fuari limites non attendit Et sepe amicis qd potenter. q indiscrete audet arripere qd negabat. Precipue aūt arguendi sunt illi qui cum quasi penitus nihil sciant. sese tamen plus aliis se existimant. et se alijs sacrab⁹ plerosq; docendi affectu impudenter falsipiant et pereunt. Similes fuerunt scriptores de qua dicit ipse in quadam epistola. Q. vocā erat. et tamen se esse eorum ignorabat quinimo omnia bonum officia ac si videret ordinare voluebat. Sic vere dico q illi cum cecī sint et ignarissimi tamen oculos esse videntur ignorare. in quam offuscati videntur et scientiosorum nimiū et presumunt ante alios vsurpare. Contra quos loquitur Petrus. de. ij. gradib⁹ humilitatis dicens sic. Presumptuosus primus in conuentibus reliquos primus in concilio respondet non vocat? accedit non missus se intromittit ordinat ordinatus facit facta. Et quicquid ipse non fecit aut ordinauit nec recte factum nec pulcre ordinatum. Sic ergo patet q presumunt quidam de scientie sue nūbilum. Tertio vero dico q quidam presumunt de officie sue viribus seu meritis. sicut facium pharisei qui se iustos p ceteris gratiosos et se vigilantes et mediatos ceteris presumere non formidāt Et ideo omnibus se preferentes alios contemnere curant sicut exemplificat dominus Luce. xviij. Et certe si sunt q superbie vt communiter ceteris eodem. Deus enim bonum se fragilem cognoscenti. et se tot humilibus committens plus diligit. Illum qui se ipsum non cognoscens et propria officia et virtutes presumit. quinimo deus tales vt se cognoscant quandoq; cadere permittit. Exemplo Petri qui presumens de fidelissimis dixit. Etiam si oportuerit me tibi mori non te negabo qui tamen statim audiit a domino. Antē q̄ gallus cantet ter me negabis. Matth. xxvj. Ad

qđ omen fuit exempli Psal. q vbi loquit̄ de mirabilib⁹ terremotus. Dicit ei q̄ q̄ terremotus montes et loca transferuntur, q dicit etiam de magna altitudine ad extremitate planicies redacant. sicut exemplificat de monte Sinai qui tunc exposuit in situ campano. de quo in quodam terremotu tanta grandis erupit. que totum montis monstrum ad terre extremitatem planitiem adequauit. et sic qđ ante mons fuerat planicies equa fuerit. De alio etiam loco restatione exemplificat ibidē. Isa. li. c. lxxxvij. Ut tempore terroris primi q̄ eduxit eorum infinitam multitudinem de vno latere publice ad aliud latus plani. s. in locis alienis. q eductus in locis primis translatus mirabiliter extenuit. De reparatione eius dicit q̄ q terroris tempestatis q̄ tribulatio nos sunt effecit in hominibus mutationes stupende. Quia pro certo homines tanta secum tempestatis ejusdē. q terroris grauiū tribulationū conuertisse vno statu ad aliū transferuntur: q de fugibus humiles. et montosis planis. q alijs ē firmes q̄ firmibus. q de fragilis ignorantibus se cognoscentes de infirmis fortes q̄ constantes efficiunt. Tertia causa Magna. q verbo temnit. Multos impedit a firmitate perfectionis. Nemo enim erit satis firmus nisi qui se a fragilitate infirmū. Unde Gregor. xxviij. moralium. Qr pia confidentia desperationē ingerit. vt dū se confidens aliena tentationis capulo feriat. se infirmus quasi sit immunis: q sibi cum superbe promittit. Ad quod etiam facit glosa Augustini super illud Eccle. vij. Noli te iustificare nec plus sapere quam oportet. Nulla inquit presumptio pernitiosior q̄ de propria iustitia superbire. Fatuum enim est q̄ fiducias de alieno. Sicut solent facere quidam fatui mercatores qui ex alicuius mutuo accepto vtitur ac si suum esse se putare esse credunt. sic facendo esse diuites dei volunt. sic vere (q̄ virtutes nostre non a nobis sed a deo sunt iuxta illud apostoli. q. Corinth. iij. Non q̄ sufficientes simus cogitare aliquid a nobis quasi ex nobis. sed sufficientia nostra ex deo est. qui nos fecit idoneos ministros) presumptuose agunt illi qui quasi a seipsis habeant virtutes munus se iustos se reputant. q in sua iustitia plus debito confidunt. Sicut enim creditor a debitore famis mercatoribus quandoq; qđ suum est repetit. q eos pauperes q vacuos dimittit. Sic et nos indigentes aliis presumptione quandoq; solet virtus. ipse quasi diu videat repetere a ipsos lapsos manu sua percutere q cadere permittit. q sic pauperes confundat in mortuo facere. vt discant de alieno non debuisse aliter superbire. Unde dominus loquens animę ingrate. q plumpsum se esse credit. xvj. Quia inquit egressum est nomen tuū in gentes. propter speciem tuam. quia perfecta eras in decore meo quem posueram super te. q habes fiducia in pulchritudine tua fornicata es &c. Ecce ego inde extendā manū meā super te. q auferam iustificationes meas. q habes te in animo odientibus. Expende. Unde Psalmus ego in termino statis sic. Cū ego non sic nostrū qđ iustus quo nostrū posset esse qđ habemus. Similiter cū gratia et vt ei aliqs adhuc vite bonestatibus virtutibus ornamenta virtutū. Sic igit patet quā quidam presumūt de sue iustitie viribus. Quidam de sue sciētie viribus. Quidā de sue potentie viribus. Quarto sciendū est esse de hijs qui presumūt de constantie sue viribus. Sed q̄ de hoc fuse dictū est infra in f. v. Post ver hoc videtur in sermone qui incipit. Videte quomodo cauti ambuletis. s. Semper dico q̄ cauēdum impedimenta sapientes cognoscere et fugiendo cauēdū. qđ de sanctimonia est cum patet. Unde in tabula operis. Quinto etiam videndum esse de hijs qui presumūt de diuine clemētie operibus. quibus iam nihil amplius dico nisi q̄ eum quem presumunt benignum et piam illum etiam non ignorare esse iustum et rigidum. De quo vide in littera. Vel scindū de iudicio extremo. cū pluribus locis de tabula ibi nostra hic. Ergo iam sufficit. Unde de Superbia. Mundic. Misericordia. Bonus et cetera similia.

Peter. Cum peter sit apostolus seruilo casui accidit. q qđ. s. semp tenuit et excipit a generali regula sanctis. possum⁹ dicere q̄ p peter pōt quecūq; singularitas. pronominales. specialitas. designari. Specialē dicit regit generalē singulare detrahit a plurali. Dicam ergo: q in scripturis multiplex peter id est multiplex specialitas et singularitas designatur. videlicet vnus peter quod est

Manifestatus signū.	Primum est deus.	Primo et
Generatus mortis.	Secundū est iustus.	q deus q
Primitatis exterre.	Tertiū est impius.	q peter in

designat singularis dei creatura. Constat ei q̄ deus in omni substantie perfectione omne regulā cum excedit sua immēsa singularitas hanc non erat p̄ peter. Unde ei inquit Psal. Solus peccauī tibi nō vere nemo q̄ pōtest me virtute ad velle: q posse emaculari vita mea. Ubi nō q̄ ille singularis Petrus qui solus cauet. Ille ei habet excellentia Petrus qui cuncta tenuit. ans vnce omnia sit. Petrus qui cuncta sustinet. tra. xxvij. Videte q̄ ego Petrus qui cuncta cruent. sim solus q̄ non sit alius deus peter me. Sequit. Laudabo ad vltū manū meā et ad ejus vitā ego meterni. Et Judith viij. Sicut ei ego nolentes peter illū. Et capiēs ei. nolē. Tu es deus et nō ei alij peter te. Ille ei omnēs immēse potēs. Deo. xij. Ubi sali⁹ de⁹ ego peter ei. Et. s. Psal. xxv. Quia ei⁹ peter eius qđ ego peter deum nostrū. Item habet efficaciā extensa peccatū. Ille ei singulariter iustus et saluat. Dico xij. Deum ab ego me defensor: saluator non ei peter me. Idē habet quando dicebat Psalter. xiij. Dic mi qui nō nostre es sol⁹ adiuua me solitarius et ei⁹ peter te nullus auxiliator ei alius. Item habet efficaciā inde equalis. Ei. xlv. Deus iust⁹ non ei peter me. Peter ergo q̄ q̄ peter intelligit singularis dei creatura. Secundo dico q̄ peter intelligit singularis iusti peccato. Constat ei q̄ vir placitus qđ peter a regula quibus vitam et virtutes aliorum excelle. Excellit enim singulariter et eminēter alios in exemplo. Unde ei nos q̄ ille ē singularis

Habet igit vir placitus vitā	
In iusta peccatū.	peter iustū peter. Et sic ei
In dei cultura.	similes illis iustis regibus de
In carnis pulchra.	quib⁹ supra Ecclesiastes. Qr p.
In mundi natura.	ter david excellum et nobilis

omnes reges ēmisernit peccati. Item habet vnū peter dei cultore. Multi ei dei colit peter vnū verū deum. sicut illud Judith. viij. Abrahā deum celestium q̄ peter nominā. Et merito. Quia peccato sunt similes Ero. xxvij. Qui immolabit alijs peter omino soli occidetur. Non ē enim bonum dimittere illud peter. quia. s. ne filijs Israel dicitur Judith. v. q̄ quoniam ei⁹ peter ijm deum suum alienum colucrunt. dati sunt in predam et in gladium et in opprobrium. Et ideo bene consulit sapiens Proverb. vij. Fili inquit bonora deum⁹ et valebis. peter eum vero ne timueris alienum. Item habet vir perfectionem peter carnis pulchre. quia. s. ille peter et super alios pulcher et mirat. per abstinentiam carnem suam. similes. s. ipsi Judith. de qua dicitur Judith. viij. q ipsa mirabatur decora filijs electionis supra omnes. et laudabat omnibus victus pudor. sobrietas et secretarius et scita omnes Israel. Item habet vnū peter mūde nature. quia. s. ille per excellentiam calle vitalis. Exemple. s. Joseph qui interpellatus de adulterio a domina sua dixit Gen. xxxix. Omnia inquit que habet in manus meas eradicit in manu mea peter et que vtet ei⁹ et quomodo ergo possum facere malum istud? Ideo bene consulitur Eccli. iij. Peter inquit vtorem tuam nihil q̄ potiaris animam tuā. Peter igitur q̄ per peter intelligitur singularis iusti perfectio. Tercio dico q̄ per peter intelligit singularis stulti corruptio. Mali ei habet suus peter id est suam malam et singularem excellentiā in peccato. qui. s. peter et super omnes suos offendere et ab ipso recedere non verentur. cum tamen dicatur Proverb. vij. Peter ipsi ne cimeris alienum. Unde illi dicitur. quia peterire. id est peter dei mandata et vitra dei voluntatem progredi et offire. Quod ne illo vide infra de peterire. §. Tercio dico. Peter igitur q̄ peter sufficiat. Vide ne Tales et de Sing. et de Vitia &c.

Peterire. Nota q̄ peterire idem est qđ peter. ter. id est vitra ire. Et enim idē qđ transgredi vel peter exire. Et sic dicim⁹ q̄ cum peterire semper significet motum et fluxum multiplex peterit̄ peteritio reperiri. videlicet Sed. Juste. Impii. Mundi. Mo. sui. Mam

Deus preterit mala dissimulando.
Justus preterientes cumulans.
Impius pient peccata cumulans.
Mundus pcnt labores tribulando.
Pauper pcnt languor tribulando.

Quis vere deus nisi qui preterire videt inquantū .i. mala prius nō punit. homo enī q nūc nūlla non remouerat nec videt. Sīc de diuīs malignie diuina dr Mar. vj. Jhus ambulans sup mare venit ad discipulos laborantes. t volebat preterire eos. in. transire ad eos infra nauem. t cessare penas venturi iudicii. Deus ēt qñq dissimulat se velle preterire suos qs videt in mālī fluctibus tribulari ac si terre de eis nō curaret. finaliter in ad ipsos p gratiā ītrat. venit tempestati t tribulationi solat. t ipse solat t adiuuat. Job. ix. Preterijens vidit me bolam nec intellexi. qui in domum. non t mlam implexuit caudē tuam. Dum tacuerit q ipse dissimulando preterire negocia videat. in verba ne ēt nūbi preterit t ad ea diligēter aduertat. Eccl. pjo. Ne pretereat eū ois cogitatus. t no abscondat se ab eo ois hom Pena ēt vīr aut vmo aper. nō pterībit a lege vnec ois fiant. Mat. v. Donec ēt q ē vsq preterit donec omia orantur. Secūdo dico q ēvm preterire iustī victoria. Justus ēt ille preteriens q.d. sicut ille qui preterit. pollendo eunte t ad ante ipsa transiens nec ab loco moueat aut subit. q pcipue commue mouet t rēdit. Sic vere vir perfect de preterire q.d. pollendo. Cest illa nūdana q pell nos ranarit solet p contpt omittere. t de eis vīr curare. t ad aliqd ea bona .i. paradīsī tona ascendus se transferre nec se fo co in qo ēt. cū mūdo q affectum t complacentiā sūlere vel manere. Sīc q p bona exēplia t opa comīnac agere. t mūdi peccati t symboli legem ptergredi t transire. puer. iij. Gloria eius t iniqua pterībit. vt de talibus pterībilibus dr Deut. xij. Erit sicut nubes matutina t sicut ros matutinus pertens. Compara tales nubi t ros matine matutino. Unde locus suus. Et si vos nosti q peregrini t pterentes. Solent dico tales vsq. Limit dam vilipendere. Peregrini ēt et pterentes non sūnt it pulerie pnia vilia et obsolescentia. quia sic inuenūt sol pcium Plurimum offendunt. omnia vilipendit. Unde mūdo potest nocere vīr illud Eccli. v. Habe te in veritate et contpera eis parcentia. Iste stulte audes et egenus se ostendere. quia sic vt ostet tales non se amicant vestimē. tis. necessitati vestimēti pertinēs. sic ipsi et pleni nō habet plurimas vt sic bonus dicto de ipsis dicat illud Job. xxij. Si despexi pereuntē eo q nō haberet indumēntū et egentē vestimento pauperē. Item solent ecclesijs sua pandere. sicut Ab. Reg. xij. dr. q sacerdotes pro reparatiōb templi habuerūt omīē pecuniā sanctorū que illata fuerat in templū a pterentib. Item solent compatiendo huic facere sic p aliquam miseriā obstupescere et demorari. Sic facere. Unde Eccli. xxxix. Dabo inquit vallem visionum. ad caritē mariā que a bīspeficere facit pterentes. Item solent pterentib nullū dolere seu nullū dolōr vī nō tollere. Conflat ēt q tales cum peregrinent transeūt et pterēt. vt de eorum re quemq offendāt et eorum se pe sic q tales offendunt a malis et rapinis et iniuriis affligunt. sicut Judith. ix. dr. q ili qui erant ab oriente flumina transierant ascendunt montana aperta predas de pterib. trauib. De illo etiā simone dr Mar. xv. q iudei ut. gariauerūt quēpiā pterentē vt tolleret crucem dicta Patet ergo q est vīl preterire iusti viatoris. Tertio dico q ēt vīl preterire vani peccatoris. Peccator ēt erit pterens quia sē nihil habet stabile seu firmū. Motus etiam pīncīi mandatos secundo pterībit infra me tus iudicii manē sibi. Ut ois se tribus conquerī sine re. v. vbi de peccatoris dr visi. Magnificati sunt t pterībit in eternū sicut et impingentes et pterierūt sermones meos pessime cuiusm vidue et pauperū non audierūt. t cuiusm pupilli non exaudiūt. Et nota q mali sic Pterentes Deū non blasphemando. Ut ili deus blasphemat de Pauperem non laudando. Unde Mar. xv. de duobus Pacem violando. crucifixo dicit q pterebant. Sedeo pio eis non stando. mouentes capita sua. Seipsos nunq pertinendo. Crucifixi enim .i. ēt pauperes t tribulati a talibus blasphemant. Item ili pauperem non iuuant. Unde de malo samaritē t duobus dicit Luc. x. q fuerunt a latronibus non ispoliati sed viso eo pterierant. Deo communicando. et talibus. Josue. xxij. Communicate ēt inquit vobiscum. donec vos auferat atq dispergat de terra hac egregia. eo q pterientes pacem eius quod pepigit vobiscum. Item ili bona non etiam vel operare .i. aliqs. ēt. Et non curare q pterībant benedictio domini super vos benedicimus vobis in nīe dñi. Item ili non nisi pertinent. Ili ēt sūt per sue in fatu t mora. t nunq permanent in eodem statu q ili pspic bñ possint pterīre. eum non sint stabiles aut existentes similes .i. tempori quod nunq fuit in eodem statu. Dies etiam ad literam gloria t fama talium subito pterit. Unde Sap. v. dicit. De spe impiorum q tanq spes que a vento tollit: t tanq spuma q a procella dispergit. t tanq fumus qui ventus dissipatus ēt. t tanq memoria hospitis vnius diei pterientis. Postquere si vis compara inconstantiam talū t gloriam eorūdem tanquam spumę fumo vīo t hospitis vni? diei pterentis. Sūt ēt ista sunt inconstantia t fluentia. Et sic hanc dico q ēt vīl pterīrent peccatoris Sed nonne dominus iustus? Ipe ēt non sic volens pterīres sed semp in bono sīc tus t permanens. Unde nota q ili non pterierunt Pactum vel mandatum. dico q ili non pterierunt Sermo vel sermon. pacta vel mandata .i. ea vī Mensure statum. pulsa. Dum enim. Non Limitem monstrationem. potero pterire sermones meos. nec sum obligatus ad impiorum exemplo. Ubi rum hic deus dicit q. Et ire. q. ingulant t ingulant et. rigiderūt non pterierit. Item iusti non pterierūt statuta. vel omnia hec ēt mota. pauperes tribulatos t desolatos ut. docens quos .i. ipsos adiuuat t reducit. Deut. xxij. Non videbis bouem vel ouem fratris tui errantes t pterentes sed reduces fratri tuo. Ita non pterībit veritate tua. Sapien. vj. Ponit in luce lucem t nō pterībo veritate. Ita nō pterībit ordinate strenue .q.d. sicut dicit Job. xxix. Confidebā tanquam ex. q pterīri nō poterīr. Nō sicut mali dicebant nō. q. peccato ili fili pterībitur hec ēt necessitati mālicia manēr seruantes nec in bono pleuerantes. Et sic dico q ēt vīl pterire vani peccatoris. Quarto vero dico q ēt vīl pterire mūdi temporis. Mundus ēt t omia tempora t mūdana semp pterībit t sunt instabilia et in fluxu .i. Cor. vij. Preterit ēt figura huī? mūdi. Tempus enim ēt mutare mentē tempora aīe semper pterīre non ēt habet pterīri nec fuerit. Sēd momentanea atq pleq tanq pulue pterīt atq tranlit. Ut de pterībone tempora temporalia pōt dici hoc illud pō. Mīa mille anni ante oculos tuos tanq dies hesterna q pterīit. Et de mundo etiam pōt dici hesternus locus. ēt hic t hora tam pterīre. Mat. xxiij. Quinto dico q ēt vīl pterire miseri lamentio t tribulatio. Multiter nīr hic fuerat omnes huī? mūdi felicitate. qualiter exponit t sublimat. quibus comendabat crudelitatem. Unde supra vbi. Pauper. s. Tertio dico q ista paupertas a malis valde crudeliter impugnat. Erit multos alios modos colligimus. Hec igit de quadruplici pterītione sufficiāt. Et. De pterītio vere seu transitoria. Vbi q non inuenies? pterīta. Uidda. Cuidda atq Occidda. Videnda sunt exempla t documenta sanctorum. Redda sunt gratie t beneficia bonor. Solenda sunt peccata t malefacta nostrorum operum t sanctorum. Sic prudenter ēt vīr ut Sap. iij. q. ipse sit pterītra t de futuris cogitat. Sic ipse dum revero videar Ecclesiastici. viij. q. ipse ignorat pterīta t futura nullo pōt fore nōcio. Unde vbi Transire ex similia.

Pretorium. Nota q pretōr ēt dignitatis seu officii vbi habet ali? qui impat iudī aut curiā tenet. t vbi habitat ats manet siue in ciuitate fuerit aut in castris. Dicat pro in euāgelio Matt. xxvij. Mar. xv. Joh. xviij. t act. xxiij. Et Act. xxiij. vbi sit mīlio vrbanus hero dis. Cum igit in talibus locis duīs fue-

re infideliter. e paulus fallaciter accusatus. e iuero bona hoc liberatus possit dici q ei cuiqz mouenti multe sunt imputate falsitates e crudelitates q q ibi innocentes primitur occisi eo e impij absoluitur. Sed nisi eo gratia beneuane.

Prealere Vera q prualere idem equod p̄ualere ut valere illud qđ melius aliq̄ iudicat fieri ponit. q. Elidit. Augm. e ventus e prualuit. Et ibid. Prualet vini obres bonos. Sed in illo significato vide. ē. vbi bonū. e vbi malum. Item prualere idem ē qđ vincere e superare. sicut ei dicit ps. Nec qđ ei. cur inimicus meus p̄ualeat aduersus ei. Deus enī scripturā. p̄ potest fieri eō di. q. Paral. xxvi. Nisquid prualeat. vir ad gentil liberare eam de manu rabsacis. ec. q. q. q. nullo modo. Vnde ignur de Sugere e Vincere e cui de Valere satis fuit. Ideo hoc nomen pertractabo. Dicit q

Iustus prualet contra temptatorē. Primo igitur videndum
Temptator prualet contra peccatorē. q. ē vnū prualere in
Iustus prualet ꝑ nullum modum. tria. Iustus.

prualet in pectore temptationi contra spirituales hostes. scz contra demoniē carnē e mundū. Habet enī potentiā spiritualem virtutes per quas solet in omnib⁹ prualere. ē humilitatem qua medū ingat q penitentiā. Castitatē qua carnem macerat. Rep contemptū temporalium pauperiem quā multū vulnerat. vt sic de quolibet eorū illud ꝑ. Regum xxi. Prualuit dauid aduersus philistēū. Et ii. vbi pone ibi quōdā armis dauid prualuit. Lū dicit lapidibus e cū funda e. Vide alibi in pluribus locis. Et pone ii. vbi quā multū ei rara prualet pera bubilis. e quā per prudentiā e cautelā nobilis q̄q prualet astra fortes. vii. Esdr. vi. Ipse potenter contra regem assyrie. Illud ergo prualere in ii. vitatione fortis pugnatoris. Secundo vico q̄ illi prualere solet temptatorē. ē diaboli. qui. ē. non fortitudine si cautela (cū non possit vincere nisi velit) prualet pera nos valde sepe. Et pone ii. vbi quō cautus hostis qui obdit vbem munitissimā de prualet contra ciuē. quis. ē. quidem

Fames contra bonē. Hic vere vico q̄ diabolus atq; con
Ignis inflammātē. tra nos prualet p multa que facit con
Pallas ꝑdicte. tra nos prualere fecit q̄ fames in aurelie
Verbis ꝑdicte. ceremēdis. Regū. xxv. Prualuit
fames in ciuitate. Quādoq; p ignis iracūdie inflammātē
Ella ꝑdicte. Ore sicut faville prouisio multitudinis eoz qui p
uaserūt aduersus te. Quādoq; p fallacia malicie machinationē vt sibi vicarius illud quod dictum fuit diabolo. iii. Reg. xxii. Decipies inquit et prualebis egredere et facito. Quādoq; etiā p medacis fallacie ꝑsuasionē. ps. Verba iniquorum prualuerunt aduersus nos. ē. Proloquere si vis. Et vico breuiter illi de nobis p gratiam vestē sicut vere omnes sum⁹ in peccatis q̄ etiā nos vno vel alio modo deposuit diabol⁹ prualere. Quam⁹ ergo sibi illud q̄. Regū. Si peccauerint aduersum me fyrcanie mihi in scripturā. Et breuiter illa est veritas q̄ sanctus orabolus prualet etiā nos sic tentādos et mīlibentes vanitas inuitat de nihilo nos ad vanare vigarent: sicut bene dicitur Ecclesiastes. Et ecce inquit contra illud faciebat aduersus sanctos et prualebat eis vt nemo antiquus dierū venit. Scitote ei q̄ orabolus nō prualet nisi homo se sibi voluntarie subiugat. Vnde Eccl. vi. O Bonū inquit ubi qui fuit quis? potuit prualere nemo? hō nanq; qui contagii ita recipiūt vt deū a sua mente excludant et qui sue libidini ita vacāt sicut equus et mul⁹. Est igit prualere sibi rebellare. Et

Hic dico q̄ est prualere male peccatores. Peccatores enī ve
Dicor in hoc mūdo prualent etiā contra ipsos. Vñ. q. Psalt
pus Dei vas illius filij belial prualuerunt aduersus nos. Item Rom salomonis. Vnde de mundi diuite peccatore nota q̄ ipse prualet in hoc mundo scilicet

Bonos exaltādo detrahēdo. Dico ergo q̄ mali preua
Suos fallādo decipiēdo. lent in hoc mūdo. vñ in
Sese in mūdo pfidiosos. flexo grauiter erudeliter.

Abusc. ij. Inter hoc inquit lacrime est lex et nō posuit ad finem iudicii et impius prualet aduersus iustū. Item peccatores sum⁹ sanctis fallādo et aduersus eos. Vnde vñ. Et ecce vita peccatoris tales domesticos in seculo et labuit. co pedes meos e reconsertunt a te. Item prualet dum sese leuant mentes ꝑ. Speranti in nomine eius fugauit inimicos e prualuit in virtute sua. Hoc ergo est prualere scilicet. Vincere e Superare.

Preuaricari. Preuaricatio.

Nota q̄ preuaricatio nihil aliud est q̄ pactū vel fidelitatem, lege vel mandatū transgressio e violatio. Et sic igit duo q̄ vt cōmuniter in scriptura preuaricatio sunt qui. ē. pactus quod in baptismo ꝑ nos factus ordinibus christo pepigit e ꝓmisit: e legem dei ad quam seruandam se obligauit peccando de preuaricatore patet. Vnde Iosue. vii. Peccauit populus israel e preuaricatus est pactum meū. Et ibid ꝑ. Preuaricatores reputati sunt omnes peccatores terre. quia mandatum eius non custodierūt. Et nō q̄ preuaricatio e transgressio.

Iustus viuitur. Dicam ergo de preuaricatore q̄ ipsa
Et malus secat. scient mihi bene ere. Constat enim
Me⁹ damnat. q̄ illa que sunt in natura creata.
Et pena mulcat. sunt mihi cum se obtemperant e fugientia. Puta de igne e aqua que quia creature sunt naturaliter vnum aliud deserūt. Quia igit iustus pacta dei e primi fidelitatem vult seruare obedientia. scilicet mādato. Eccl. vii. Noli quarere in amicum. e Malach. ii. Pactum meum fuit cum eo vite e pacis. Preuaricatores aut ipsa solet facilius violare Deut. xxvi. Preuaricati estis contra me in medio filiorum israel. Vbi iustus e preuaricatorem fugit e preuaricationem detestat e odit ꝑ. Vidi preuaricantes e tabescebam eo quod eloquia tua non custodierūt. Et alibi etiam dauid dicit. Vbi quoddā ante oculos meos rem inutilē facientes ꝑ mercatores eo odiui. Exemplo. filios fratri. q. Machabeorum vii. Dux qui erant magis noui q̄ patrias sue legem preuaricari. Dico ergo q̄ preuaricatorem iusti debent horrere. Quia de dico q̄ preuaricatorem mali solent complere. Mali enī qđ peccant e ignorāt est nature. vnde in quo concludūtur sole facilius agnoscit e penetrando cpit. e possidere olentem de boue qđ mactat in quodam fonte supra mare sed boue fuit se supa qđ mallowate fuit toto diu tum fuerit tamen potest habere enim naturas ꝓpinquā ignibus sm̄ Phi. ca. de mala e machia. Hic vere dicam de peccatore Claudiā non vult iubi ambiri catulamq; legis diuine: hoc etiam quia mie boni federis seu pactū flamm enim illud ꝑ uiolatur et frangit. Ideo de talibus conqueri⁹ ihū Osee. vi. dicens. Dicit ubi transgressi sunt pactū dū preuaricati sunt in me. Et nota q̄ multis modis preuaricantur leges dei. ſ.

Male regendo. Preuaricatores enim sunt vbi
Carnem fouendo. sunt ei contemptores. Scribent
Suos prodendo. carnis delectatores. Amicos filij ꝑ
Statu regendo. ditores. Mali iudices e malitie
Bene legendo. cores. Mali clerici e mali rectores. Idolatre eīm preuaricā ꝑ ipm regē. Adulteri in diuina lege. Predicatores e suos greges. Mali rectores in vulgi fluxitiis. Mali doctores in scripture intellectu. Igitur dicit q̄ quidem preuaricatur male credendo sicut sunt idolatre e heretici q̄ pactum fidei christo non seruant. sed alios deos adorando seu aliam fidem credendo violant. Ezech. ii. Pro ea cos preuaricati sunt pactum meum. Unde male qui relicto puro vino et christo et diabolo fronicat. sicut Deut. iii. Vidimus preuaricatrix iuda. sed abiit e fornicata est cum ligno e lapide. Item quidam preuaricant carnem fouendo. Unde. Multi adulteri. ii. pal. xxi. Fornicari facitis preuaricari israel. Vñ Hiere. ix. Quia omnes inquit isti pene mei e recedā ab eis. q̄ omnes adulteri sunt. Et ecce ꝑuaricatores. Item quidam ꝑ uaricant suos ꝓdendo sicut. ſ. sunt ꝓditores sui ꝑ legem amicos. ꝑfidiatores. ꝓdant enī eos e amicos. Unde de iuda ꝓditore dicit Bern. ꝑuaricatus est iudas vt abiret in locū suū. Item quidam preuaricant impie regendo. Dicit enī rector christo suo ad fidelitatē subditis suis. ac. ſ. iustitiā tenere eis facere e eos recte subiectos gubernare. Hic ē preuaricator essent qui a iustitia ꝑuaricati sunt. Machab. xi. Preuaricati sunt principes tyrannidē. Item quidam preuaricant scripturā legendo. sicut ps sunt mali clerici qui legem dei e sacrā scripturā legere debent ipm in male viuendo violant e non seruāt. Vñ Hiere. ii. Et cuentes legē

inquit nolentis me. t passiones punicas sunt in me. t p-
ponat ppositum in bas. t Eccl. xliij. cb. Intergreo me p
nancam mit vt apostolus reddendi tales. Rom. q. Dei
in lege gloriamur p preuaricationem legis deum inhonorat.
Dn placeas neque non furandi furario. q. vocasse me-
chandi maleuolo. Patet igit q peruarication mali solet
complere. Tertio vico q puarcatiois nō sola cedes
seu q puarcatio tuo solet venire. Et illud certe satis patet
in eo q de' ipsis peccatū vltiscre, potest in scriptura di-
cere. l. Exod. xxxij. Percutiat a vobis offesa peuaricatio
nes vestre in quas puarcati estis. t facte vobis cor no-
uū t spūm nouū. t Eccl. xlvij. Mendicate inquit t cōfundi
mini. redite p. uaricatores ad cor recordamini priora scri
ti. Deus em est sicut leo q cum cauda facit circulum ut re
ra. ex qua unitalia animalia exire nō audet quodlibet capere
t elongare poterit suum. Et reuera circulus t regula lor
mis de vitio vitij quem puarcatiō facit. l. finis circulus
mandatoꝝ. q. l. sicut de Gab. vj. Decreti modop anno p.
Tarū t vt ultra qd statuere rex puarcatus nō liceat. Illū
est non licet epūs. l. ibi nouelle. l. quia latiliter remanere.
Patet ergo q peuarcatio tuo sola fatere. Quarto dico
q peuaricatores penā solum habere. l. in inferno sicut
em de habet. q. Dantis puarcatio infra accepit merce-
dis retributionem. l. in fumo. Quia certe in vita pūi pua-
ricatores seu peccatores non semp punit. immo semper
pie eterno pospergit. ne quo. l. conquiritur Jeremias
Dicere mi nocte. Quare inquit via impios. peperatur.
bene. t omnibus q peuaricant. t utique agit plātatis cos
t radicē mittit. psalt. t facile fructū. Sed pcto i fu-
turo non sic. quia finaliter Per nostrum eradicabit. Si-
militer epolabitur. In inferno euomitabitur seu emi ob
burētur t eradicabit. De primo eradicatōe dicit. Regum
xiij. Polygnatores quasi sine spallent. de bonoꝝ fue-
rū spoliatōe. t vastatōe dicit. Mat. vij. Vastabitur ea pe-
uaricatiōnis suę. de fructū eo puridēte seu diuinali gubernā
tione sic pōt illud Jesaie. vij. Qui in hac facientur fuerit
reliquus comburet. igni. quo enim peuaricatum. l. pecca
tū. Dec igit de puaricatione sufficiant. Vide supra vbi
Transgressio &c.

Preuenire. Ci preuenire idē sit q p alios et an-
te alios venire seu anticipare et
precedere. Notabo q in scriptura multiplex preuenio seu
anticipatio reperitur. Est enim Preuenio

Infusionis diuine gratie.	Et sic dico q est pulsio dei
Exercitionis et bonitatis.	infra. t inspi. Primo vi-
Damnatiōis et pestilitie.	ergo dico q est pulsio na-

turalis influxus. Et ista est illa cura lex tenax puerili peccato
rum q gratia preuenitur. hoc. l. antiq obtinet gratia gratis
faciens. Ad hoc em q flos et fructus procedat ex arbore ne-
cesse est q pullule vires foliorū ante ortū humoris nigredi
ne et medullas ipsius ad flores ablicet et disponat. Sic vere
ortū necesse est ad peccatoris conversionem q sol. i. gratia dei
luminis. antequ flos gratie gratificantis. i. fructus boni ope-
ris obsequiū accedat. vñ Osee. vij. Q potest preuenire soleꝝ
ad diluculum. Et nota q de' preuenit bonos. q. duplicitur. l.

Gratiam ad parandū.	De gratie infusione dicit in ps
In malis adiuuādo.	Preuenerūt me mei ad te custo-
A malis cohercendo.	diendū me. q. d. Quare q de' suscepisti me? nec
In cibis preparando.	mens me? misericordia ei? pre

uenient me. Preuenit ergo dñs. i. gratia nostra vires. et placita
ad bñ custodiēdū dū est a vero tribuēdo. et b q ipse verus
noster benigniter nos suscipere et misericordia ei? nos pre-
uenit et precedit. De tribulatiōe salutaris t pestifere pe-
cat. dicit in ps. Preuenerūt me in die afflictionis mee. et fact? est
dñs protector meus. Eripuit me cum voluit me vendit. in ob
probriū consolātes me. De malos coercitione dicit in ps
Exurge de. fac. et. t supplā. ei. ori. an. me. ab im. de celesti
eo simulate t conversatione ei in ps. Dñe preuenisti ei in be-
nedictiōibus dulcedinis. ps in ca. eo. de lapi. facie. Ista est igit preuentio nimi
nis influentie. Secundo dico q est pulsio bonis ali-
quantis seu sapientia. Ad sapientiam est spectat Preuenire

Aduersarii sapientia.	Sub dico aduersariū et repa
Amicos non nouos.	rent. l. dyaboli et impii t pec
Deum creatorem.	cati. De loca. n. legit q ipa

patre sue valde parulos t infirmos. monuit. Ce ecce.
les ad quotas multas. Et est expetanter q essent magis
vultuose ei vestis appetitus corrudentes in vngulis t cru
ribus nitis inclinatis. Et est q pti moueri poterit. ne
fouere eis nō posset parere sed incubare. Sic vere chanting
ei diaboli. t pari valde acute t pitulose sue condicōis in
nanti q quin eode tpe q creatione t malū aliquid copia
omni iuste perpetra valde pitulosum est q deos creatore p.
mittamus. ne forte quer nimis mota obstinatione t cōse
tudine. part. t emulo plestionis obloq nequeat. Et sequit
post. mota eterna. hinc est q antequ explen fuerint aut plesi
q deos fuerint adem. t nō adhuc sunt quasi vel infirmis
lq in pastino cogitant t deleratibus fenaria q deos p pestila
re expedient t antequ vires habeāt nos de eis expedient. Ex
emplo cui pigmeos in India q. l. sue pusil. cubitales
ei grues pugnare. t were aggregato exercitu ad letoꝝ ma
nus adiendū. t ova grues deruit aut frangit. ipse bellato
re multiplicant caute pacifice. ne forte si orientur no
possint sufficere refricto. Quia em tentationes cogitatio.
nes. t delectationes inimicoꝝ primo molestie. t machinatio
nes sunt. q. postea nō sunt frangere. t destruere. antequ
si intrinsi adsint. t caute pacificant. vel postmodū fugant. Si
gura. l. ad hoc. q. Mach. vj. vbi de obsidēte arce dicitur q
erat regio ambitu de scripti fuit. q. ei regi nil inde fumatio
nes videor. maiora hijs facile. t nō posse obtinere eos.
Quia revera qd arce nisi vie seu cui virtutes. t perite
ac animosi obsidentes? et q in proprio occurrunt. vt
pacifice faciāt transeant. Et sic de aduersario p de ri. l.
lud. q. Mach. cui Cognouit forte se vere puerili pacifi
niam? igit nō tentatoꝝ. Tē pacifice debemus nos pri
mi t amatoꝝ. Pacificus est. t sanctus. t magis pauper et
bon? bñfacēdo pacificet. t antequ petit aut indigeat fac
nie. Teste est Seneca. l. de bñficijs. Med carius emit q
qd pōt cōparat. Jō bi orent apli Roma. xij. studio. Chri
stiani inde fraternitatis obligatus bonoꝝ inuitē pacificos.
Tē pacifice debent? i. nos creatoꝝ. l. ad. vj. Job. v. ca
vi. Qui de qui pacificet alios ad pfatas. dñationis regi
dis repositabit. Sic vere si currendo ad pacificam miseri,
cordie dñi alios pacificamus ipsos pacifico reponendo quod
pacificos pacificos. t sanctorum a vicio p alios t ante alios
acquirimus. Deus enim obligatoꝝ obligat. t amicos et
obligatibus p alios bene facit. Pacificamus igit deum

Bona predicando.	Bona inde p dicido. ps. Mane
Magna sperando.	olo mea pacificate. Magna etiā
Certa sperando.	sperādo ps. Pacificati manifestate
Pia feriando.	t clamauit q. in oho me. Suspera
Lex clerādo seu etiā	ti. Cera insup sperando seu spe
Deum laudando.	culatio. ps. Pacificet odi mei ad
Carne domando.	te oblocuto. et meditatet eloquia

ea. Pia nabolonis? seruādo. hoc est vicos pacificat. t christ
fac. do. Et te magdalena circumpicto pic oleo. Mar. xiij
Quid moleste ebis huic mulieri bonū op? operata. l. in me p.
uenit circumgere corp? meū. Curata ei sollicitudine. t lenitate
peccatis adsignet. Deū etiā laudādo ps. Pacificati pacifi
pecos pacificat plāctus? et. Carne insup domādo. t macerādo
ps Ethiopia pacificet manus? ei? ne. Ethiopia est feruēs fa
ca. t nigra. maceratione carnis designat. Patet igit q mul
tiplex est pacificus hominis obligatio. Tertio dico q est
pessimus criminis pestilentie. Mali est. t pestilentes fugibi
t ambitiosi. sp volūt alios pacificare ps. Pacificatum me
in die afflictionis mee. Etiā mali. t pari offic bonos pacificat
ipsos pacificādo occidāt. similiter mors. q. d nil ei thesaure
antequ attingat carne pacificat: mors siquidem pacificat nec vi
tat ps. Pacificauerunt me lagnei mortis. Sic ergo pes q. d.
pacificus viri pestilentis. Justi sapientis. t Sanctis pesti
lentis. l. ei. Et b de pacificare sufficiat. Diligendi. Pacificare
Pacificatus. Pacificatus. Potare. t cetera similia.

Primus. Primo. Cum illud qd est pri-
mum dicat mihi qdam originale principium et quandam praerogatiuam pre
eminentiam respectu sequentium posse mus dicere q est
in bono. t in malo significato in scriptura potest multiplex
positio inueniri. Est enim in bono significato Principatus
Dignitatis eterne. Dignitatis eterne. Dominatio mortis

dū. Sanctū ac metuēdū. Est ens primū eternū z ad miradū. Magnū z potentabile. Interne z comendabile. Superne z orribilabile. Prima z principalissima causa omnium. Secunda z generalissima humane plantationis. Et cetera z pro ista materia vel plantatione. Quarta est primum meritū vel plantationis. Et sic finalia de' de primo. principium de primo bono spiritu z eterna occisa prima. ambo ens z totum vocant prima. Et sic pro vocabulo q̄ inuenit in primo Admiranda dominabilia. Effabilia z Cōcludenda. Ecce ergo primo q̄ est primum admirandum. Et illa est illa qui bene dicit prim' q.d. primus dei primus est z mirabilis z potentialis eminentie. Ille enim z primus Ope. Natura. z ad dine. Prim' ecce q̄ ens dicit est z sine ac eterno amore q.d. aliqd creatum. Et ac de hoc dic. ps. Prim' z nouissimus ego sum. Prim' enim natura q.d. ille z creatus qui natur inter primi z creatura. Ille est z qui naturaliter primi z compositus. Ille est simpliciter qui naturaliter primi z compositus. Ille z subpositus qui naturaliter primi est subpositus. Et ideo de tali primitate dic Gen. ps. Primus ad ipsum venit nec aliter. Prim' ergo erit ens. q.d. ille est sicut vnitas q̄ in ordine numeroū ponit prima. Ille z finis ordinis ac ipsa ordine ordinis ponit primus. Ille est sicut primus qui in ordine subditorum dicit primus Et sic pot re vno ens dici Iudic. r. Qui primus ceperit amicare. erit hoc bello. Et hic est Salomone Eccl. j. Primi eorum cuncta est sapientia. Et ideo de sapia dicitur de Sapiē. Qe sua compara inuenit primi. Qui adhere q̄ de' de primo tang Doctori subtilissimo. Quatuor robustissimi? Pectori sublimissimi?. Probat doctoratū summe claritas q̄ sui compat. Probat doctoratū nominis firmitas. q̄ inuenit. Probat doctoratū culmine dignitas q̄ pot. Et ecce ergo q̄ vnus primi? est qui a doctor. qui j. primus inf de sapiēa reperit. z in scholis primū occupat locū. Et hoc ostendit ac ex parte inc. quia sua z prima forma inf formato corporali. z prima cui ac esse creata. sicut ait Gen. j. Sicut cū nihil potest illuminari sine luce sic nec aliqs potest placere in fide z moribus infirmis nisi per vnctōē ad quā ille q̄ est lux vera que dominat cōm bonos veritatem in hac mundi. Job. j. Qui de spiritu meo lapidē sicut puer. q. q̄ primi z pontifici fuer? z? primi? est clarus egbus. Iste de' pōt vna prim' q̄ docto. Inuenit inquit. Sicut ens hoc z prim' in creatis in significatione sic primus alii debet esse in virtute et firmitate. Quia sic primus debet obra aduersarios currere. z pro defendendis aliis primus se debet alios' opponere. z primus aduersarios obstare. Sic de' sicut dux firmus? et fortis alios primus regit: prin' contra hostiles se opposuit. prim' ad gadiam vocati pour. prin' ad nocendū inuenit: prim' si nouos inuocat? fuere ad succurrendū hoc prelentat. Et hoc est dic. ps. inuenit. Quia sic nos exercit' et ad resistendum z ad adiuuandū debet poc aliqs inuenit. Ille ens est fundamentū exercit' ex ideo quia contingat edificiū exercitus cadere et subsistere ille ens sanc solidū firmamēt debet immobile inuenit. Apoc. xxj. Fundamenti primi. iaspis. Vide supra de inuenire. Iste de' debet dici prim' quia sicut q̄ sicut fons inder vel plat' est alius pot in gradu debet esse alius pot in ei bono actuālis de'. Quod etiā ostendit in verbo primo: q̄ poterit ille z pot in bonis naturalibus ingio. Sicut de rubeo dic' Gene. xlix. Et ideo sicut videm' q̄ subditi solent ad primos et principales cuiuscūq; in necessitate recurrere: et ab eis auxiliū implorare. Ita illis etiā que ordinate potēt semp secūda secunt primū. sic nat de gruib' qn volant: de apib' qn est locū mutāt: de elephantib' qn ambulāt: et de cervis qn fluuiū trāsnatāt Et ista est ratio Ut qui sunt primi in dignitate sic nuces in gradu regni in apibus antipodes in elephantib': sic stirpes in cervis: sic ens primi in ordine et alii subditi eos sequi et post eos ambulare. Iuxta illud Eccl. j. Omnia q̄ declinabat z primi iterū sequebant se inuicē. Sic vere dux. vestri non qui in ecclesia summa vestri z secundi debent ad vnum et ad paucos qui sunt primi z principales recurrere et refugere. eorum vestigia sequi et imitari: et ad eos amplius per omnimodo suffragius peruenire. Unde Dic. j. Revertar ad vnum meum principem. Ille enim est princeps in ecclesia Iuxta illud Job. j. Erit me factus est qui p̄ eis me erat. Illud tamen est ordinem multos qui pcepto non sequuntur pontifices sed viros. non tam eos mandatum non bonum sed malum. non eterna sed cupidinem. negotia sed ut errores. Deut. j. Exterit pontifices vt sequens ma. Ith pessime iam male religiosi. qui duellum patrii regni et communis salutis quem principio libi respondere pollicitum declinant. z ad errorem temporalis se conuertunt. Similes apibus que eligunt quando q̄ regem sum pontifices dimittere z regi alteri adherere. Figuratum Jacob de quo dicitur Gen. xxxj. Ut cum esset despondatus lyrandem despondisse se recredit. Et sicut matur index Simeon sequentis pacis pontifex. Quia vere quod tolendum est ab eorum qui primus est ac se removerunt per inordinationem debent: z alteri regi. s. mundo vel diabolo se conungant. et hic secundo. ad est religiosi vel ecclie quas primo despondauerunt recedere pulcrum. id est mundi z ipertinentia preferunt z ponunt spoca. q. Debeo adhere. sum te pauca quia dimittam eam primum reliquit. id est deum quia deus charitas est ac. Ioh. Sic charissimi. sed obligamur z queramus prima et superiora non infima et inferiora. Iuxta verbum Augu. dicentis libro de vera religione. Non summa queramus in infimorum ea in nouissimis querimus a primis inter nouissima numerentur. Et sic patet quomodo deus dicitur primus z quomodo de ipo primo ante omnia est diligendus. Exemplo apum que primo ante omnia edificant domum regi. Et hoc est primum principale. Ille est ergo positus admirandus. Secundo ens q̄ est quidam primus honorandus. Ecclia. xl. Ille qui plantat vel vir iustus dicit primus. Sic est in omni genere rerum est vnum primum a quo alia dependent. sicut est cor inter membra. Sol inter stellas Aquila inter aues. Leo inter bestias. Sic pontifex inter boies negotiatis est vere q̄ sint alij pont qui alios p̄sidere atq regant. Et sic pro vero debent esse sicut ea vitam gre alios influendo. sicut sol lumen doctrine aliis comunicādo. sicut aquile celestia contemplando z speculando. sicut leo audacter malos inuadendo. z bonos viriliter defendendo. Et sic de quolibet tali potest dici illud Eccl. j. Animal primum simile leoni. Ubi ostendit q̄ sicut ille qui vadit primus debet esse

Agilon ad precurrendum. Sic vere plantus vel vir in
Dagnitate ad ponendum. flus debet Agiliter plante
Potentie ad defendendū. re bona secunda. Animal
Dagaciter pedere mala secūdo. primū. Viriliter defendere bellos repellendo. quia sic ille debet esse similis leoni. Et sic breuiter possumus dicere q̄ ille qui est primus debet esse melior. quia animal. id est res animata. Exodus. qui primum Fortior. q̄ similis leoni. Sicut? ergo q̄ ille qui est inter ceteros primus in gradu z in statu debet esse melior per promptitudines bene operandi. q̄ ostendit cum dicitur animal. Animal est z arbor offerunt. q̄ licet vterq; vivat animal tamen motū habet voluntariū. q̄ non est ac ficus vere arbor que vere immobiliter adheret. immo de sui natura potest se voluntarie mouere. currere. pacere atq; stare. z q̄ plus est audire z videre. odorare. gustare. tangere. sentire. Sic pontifex plantus vel vir perfectionis peccatoꝝ valde inter se differunt. Peccatoꝝ est ficus arbor que ad modum truncī vere id est bonis terrenis per inordinatam adheret. Non est de motu voluntario. sensibus non habent liberam voluntatem. sed penitus radicatam z fixam vere. bonis temporalibus affectum. Motivis. Unitas fabricata est creatura non volūs. Sic vero in suo est sicut animal. quia. s. esse debet libere z voluntarie p bonis operationē se mouere pī. Voluntarie suscipiendo ministerio. p obedientiā audire. per discretionem videre. p conversionē gustare. p contemplationem odorare. per compassionē tangere. Et sic figurabit in illo animalibus Ezech. j. z. q̄ erant plena oculis ante z retro. ecce discretio. Que non recedebant cum ambularent. ecce boni. q̄ sūt inamabilis perfectionis. Habebant pennas ornatus desuper. ecce contemplatio z deuotio. Habebant pedes rectos. ecce cursus boni operis. ecclie. Et ad quem locum ambulabat primus. animal sequebantur alia. ecce vere obedientie fabricta. Et sic ergo patet q̄ ille qui est prim' debet habere propitudine

bene operandi. quia .s. debet esse animal .i. res animata nobilis atq; iuncta. &c. quo .j. Leon. xv. Primus qd sinis .i. Sit esse plures simul currunt. sic qui est prim⁹ debet aliqs alios currere. q; alis posset alios sequentes in suis curribus impedire. &c. vere dantissimi ei omnes simul currant⁹ per bona opa. q; per spm. & hilarem ad gaudia nobis certamen in radio vite bonis (inquit .s. Leo. ix.) Deo quidem currat⁹ vr⁹ accipet bonum. sic oulc q; prim⁹ inter nos. sc; sic qui pfectione vel plamone. q; prior. debet esse⁹. & velocius per bona opa currere. & vri alios sequentibus p bona exempla ministrare. q; alis posset aliis scandalu generare. & mortis materia ministrare. & de hoc .s. Job. xx. Currebant duo simul. & ille alius discipulus p̃cucurrit celerius pe⁹ & venit prior ad monumentu. Sic a similiter ille. debet aliqs p̃currere primi ad bona opa. ut si p̃mere. p̃mi onera penitencie future. primi ad monumentu vbi positi sunt corpa sc̃a. .i. ad paradisum p bona opa currere. & venire. q; Regi. xviii. Exemplo curlum primus velut currum ahymaas filij sadoch. Patet igit q; illi primi .i. primi & veri perfecti debent esse milites. & agitores. q; impetu diuini bñ operandi. Nunc .z. Moueat cattra primi filij iuda. Jam debet esse ordinate & prudentiores. q; rectitudinem bñ gubernandi. Et illud notat in .6to. Primus. Iuda ad eum ille qui vade primus. & qui alios excusum debet habere .i. visum clariorem. Oculi manu rum. Et sensum prudentiorē. Et hoc innuit salustius qui dixit Multa. xv. Oculi eius circa eos ducati debent ambe⁹ locum cadit. Et q; igit illi qui in ecclia sunt primi. alium sunt doctores. rectores. & pastores. scilicet .i. q; p̃fectiores. & prudentiū clare videbit. vt sunt alios regit. aut regant. q; sicut dicit Gilbertus. Ridiculosa res est magis periculosa speculator cecus. Socius insipiens. Pessimus dauus. Pessimus negligens. Pessimus nunc. Corpora ecclie .i. q; sunt in natura pfecta. sunt oculi clariores. qz patet in elementis. Quia ignis qui est primū elementū. est nobilis. & purius. & magis subtilius. Dicit enim in membris. qz Oculi qui primi in primo membro .i. in capite sunt locati sunt membris ceteris clariores. ad demonstrandū q; illi qui in natura ordine. & in ecclesie corpe sunt primi. debet esse p̃ prudentiū clariores. & p̃ omnes alios pfectiores. ad regendū alios doctiores. Exemplo de ephraim inter quos dicit qui est antiquior dicit maiores pces. Figurati Gene. xlviii. vbi in mensa Ioseph fratres sui sederūt pcipue. sm q; erant in etate puerilitate. Ad demonstrandū q; antiqui .i. viri sapientes & maturi debent in mēsa. & in grege ecclesie primi esse. vt sciant sic. & alios gubernare. Unde de quolibet tali dicit illud Luce .ix. Prophera virtus de pribus surrexit. Et nota q; ad illum primum scilicet ad doctum pertinet dignorum dignum vel pdictum pertinet scilicet

Sanctissime conuersari.	Dico q; debent sanctissime
Humillime domitari	conuersari. Unde Rume. xi.
Benigniter exhortari.	Significasti mihi quedā p̃-
Seueriter indignari.	mū nosse⁹ in Israel. Item de

beat humillime orari. Matth. xx. Erit primi nouissimi et nouissimi primi. Et illud Matth. x. Quicūq; inter vos voluerit primus esse erit vester seruꝰ. Item debent benigniter exhortari. .i. Mach. xi. Ipse machabe⁹ prim⁹ sumpsit primus exhortat⁹ est. Item debent seueriter indignari. .i. dura malos. Apoc. viii. Primus angel⁹ tuba cecinit et facta est grando ignis mixta sanguine. Et sic bene dico q; illi qui sunt primi ecclesiastici et primi debēt esse doctores et pastores q; rectitudini bene gubernandi. Item debent esse feruentes et audaciores per .f. virtutē bñ p̃pugnandi quod officiū est milit. Simile leoni. Quia sicut dicit inter milites qui sunt interceptu. ille qui vadit prior debet esse audacior. quia sic si contingeret ipm fugere. posset omni exercitui occasio pauli esse. Sic interceptus exercitus sic si essent primi debēt esse fortes et strenuiores ad resistendum malicie. ad inuadēdū. & conquirendū malos esse audaces. sicut patet in primi. Simile inquit leoni. Gami. vii. Ecce ista prima similis leonē. &c. Vide figura de leone. Illas ut dicim habuit beatus Gorgonius q; prim⁹ fuit in ordine martyrū et ideo audacior ad modum leonis in aliis pugnat. p̃ confessione fidei prim⁹ tyrannis se opposuit: & primus in eos debuerunt. vt de eo exponat illud Esaie. xl. Pagnus ad ysrl̃ dicit ecce ego sum. Ille est videns ysrl̃. ecclam testam. & indeus nesciet videlicet ysrl̃ qui sic ecclam testam. Ecce ego sum. .i. ille sum ad tui adutoriū. & auxiliū filie sion. ne timeas q; prim⁹ & primū es timere. & alios vel p̃ primū bonū timere. ne alq; timēdi soleat eos prim⁹ precedere. & pre ire. & aliq; sine claue. imitēs soleāt pessimi sic facere. Imitare. Sic ille sunt ceteris formes prim⁹ sunt. monet. & primi ordinat. Unde Aug. Monet qui .p. nobis saluat. ut. sanctus. ille prim⁹ reddat saluatos. Primus ter enim ad celi p martyriū alios ordit. Primus in fidei. p fide se opponit. Primus alios lapsos. repleti martyrij adiuuat. & iuuenci martyriū pest ipm primū animal nutrant. Figurat⁹ in symone machabeo de q; .i. Mach. xvi. Ut valde ppli expedire ad pfectiōē iuuenti militantes prim⁹. & vide. rit ei viri. & pfectiores pest ei. Et sic ens. sibi ex facere bonū plat. qz in ob̃ ecclie vel illius op aduersitates⁹ ps primū debuisse se erubere. & prim⁹ aduersitates sicha subire. & prim⁹ cruciatus se opponere. Inde illud supe dictū Ela. xli. Primus ad syon dicit ecce ecce illum. Et vbi nota q; ille debet.

Exemplariter informare.	Primū p̃bat dicto p̃mbola.
Verbaliter p̃dicare.	tus. Primus. Sed solum dicto
Personaliter visitare.	p̃sentia. Dicit. Ego primus.

cio repetitatus. Ecce ego sum. Sic .f. pars q; illi q; sunt in ecclia prim⁹ vel in mūdo vite esse audaciores ad p̃pugnandū Pericliores ad gubernādū. Sagaciores ad operandū. Et ista est secunda pars que est honestāda. Tertio dico q; illi qui sunt primi quos est affectanda. Erit⁹ est patet in bonorum spiritualium. & diuinorum. & eternalium. & superiorum. Bona enim spiritualia. & eterna. hoc est victoriosa. & grata. & sic. sunt prima. & principalia. Et dico primo. & principaliter sunt affectāda. ea ratione quia⁹ inquit da. Esa. est ō sola prima. Luce. Unde plene sola primū Alia vero ut referentia primū. Apoc. xx. Felix & sanctus qui habet p̃ in resurrectione prima. Arbor enim q; plures gerit fruct⁹ sunt primo. vt dicit malorum. sicut pr̃ ex. quia⁹ de mirra q; primū genit odoliferū. melius q; scim. Ut bene inuit. Can. v. vel vt libet mea odoliferū mirram primū. Sic vere ei bonū p̃dicit duo genera fructuū. Lpimo. & secundo. Primo dico qui signāt bona spūalia et eterna. Secundo vero qui signāt bona corpalia. & eterna. Quod probabo primi sunt alijs meliores. & cedi vere ex valiores. & suauiores. ij. Patet. q. Posteriora. & exteriora probabo. Unde sapiens Prouer. in. Nolite cōmendare se primum quia nescitis. Melior est acquisitio eius acquisitione auri. & argenti. primi. & pulchri fructus est. Et aduerte q; illi primos fructꝰ gratiaꝝ. & virtutū illi sapie nominant. sc;

Penitencie asperitas.	De pfectione pfectionis.
Sapiencie subtilitas.	Dicit. Ut mirra. & aloe. & sue cie amabilem cōparant. &
Eloquentie suauitas.	vngentis primis. Et ō Cas
Redolētie famositas.	si. v. Penitentia dicit mirra
Amicicie charitas.	prima. De pfectione sapien

tie dicit Tres. iii. Filij ysrl̃ & iudei eius amici auro primo. Per aurū est sapia designat. De pfectione doctrine & eloquētie ō Ecclesiastes. Loquere ea quia non decet omnē primū verbū. De pfectione famose redolētie dicit Ezechiel. Negociatores tui cū vniuersis aromatibus primis. De pfectione amicicie dicitur Matth. xxii. Diliges dominum deū tuū &c. hoc est maximū. & primum mandatū. Alterum aūt simile est huic. Diliges primū sicut seipm. De pfectione vero bonop operū efficace vt Apoc. ii. Meliora ego vobis ex hortor. & vera sic. q; ex ō Ephe. viii. Ephesi dicebat Pbl. ii. Que vero fuit solicitus ad ea vero que pfecta sunt extendit meipm pfectum ploquo ad hominē.

Quarto dico q; est quedā pfectio beatificanda. Et ista est pfectio vite plena. & bonos huius mundi. & mūdane dignitatis. & pcellentie. Ista est vita dicunt prima. ut bene venisti ō vir⁹ in hoc mūdo. Alia vero posmodū venient i futuro. ea tñ erit nouissim⁹ error peior priore. Unde. xxvii. Quo ostenditur genera arbor. quedā q; primo pferūt fructus acres. postea dulciter fiūt dulcissimi. Sic fuit genera liter ordo arbor. Quidā sunt quedā alie arbores q; primo

fructus malos facit. & similiter et vno oīne nimia acros
sitas. sicut in mera bolonis pereit vbertas apparere. Ec
vere charissimi in mundo sunt duo genera arboꝝ. i. bonis
scꝫ bonꝫ tmale. Sed prohdolor bonꝫ in mūdo illo habet
pomo fructus acros z amaros. Charissimi postmodū fi
unt dulces. q. scꝫ bona opa z virtutes parno sunt acria z
amara z odiosa similiter ei qñ sunt alacres sūt fructuosi, et
viretes in paradiso ebrietatis in valde dulces. q. sicut de
Deut. xx. Disciplina in pñi nō videt esse gaudij sed mero.
Postea vo fructi pacatissimi operationis p eā reddit
Matt. xx. Cognoscit parno habent fructꝫ dulces in mun
do. i. mūdi pferā z mala opa. Illa ei mala sunt dulcia
z ad comedēdū. Job. xxj. Dulces sunt glareis eius. Hero
ei similiter in inferno valde sunt acria vitia z amara. Et
illis q̄ dicet illi illud Jo. ij. Homo bonꝫ venū pmo
ponit. post ei inebriati fuerint tūc id quod melius e. Illi
sunt illi q̄ comedūt panē suū primū. quia peccando sicut
dr Luc. xj. Filii nouercarū bonis suis primū priorib⁹.
Sed penitentie te gratiaz supbie aliqd ē secundū. Illa
ei sup oēs alias ē excellentia. Superbi ei sp volūt ēe
primi ab oībꝫ nominari. primo z principaliter honorari
in primis cathedris collocari. Illi ei sicut de Matth.
xxiij. ca. Amant primos discubitus in synagogis. primos re
cubitus in cenis salutationes in foro. z vocari ab hoībus
rabi. Per primos q̄l possum intelligere superbos z malos
diuites z tyrannos qui. l. et in plurib⁹ primos z magnos
occupant z gestatos. Illi ei sūt cauerni serpentū. Sic
ei dicit de primis serpentū camelos quos pariūt pec
ce vel caniculi nisi venūt ad bonos. Inter plurimos enim
bocell vcz q̄ raurimus q̄ ei pcor ceteris ēt vacuior. Sic
gaudebūt illi quos mūdus vel diabolus primos costi
uit z magistros. Et illud bene apparuit in primo angelo z
in primo hoīe q̄ ambo plus q̄ cteri voluerūt. Ge. ij. Eq.
plin. Pr tuus pr⁹ peccauit. z j. Mach. vij. Cronica fuit
cuius nichanor z cecidit ipe pr⁹ plis. Et ō bonū nota
q̄ illi pmi sunt hodie pcor oīb⁹ multipliū ex ei. vicio q̄ sūt
Galesi vanitates. Cradelis spectacula. Honesti turbato
res. Secuti delectatores. Putrie grauatores. Qz sunt gulosi
vanitores pr⁹ Mar. vj. vbi dicit q̄ herodes facit cenam
magnis principib⁹ et tribunis et primis galilee. Jte q̄ sint
ambitiosi spectatores patet Esther. i. vbi ubi loquens de po
pulo suo dicit. Putrē comedit ei rex assuerus virūt. et.
assuet ei. Item q̄ sint bonoꝝ turbatores patet Actuū
vbi dicit q̄ assurexerūt primi iudeoꝝ adierūt paulum.
Item q̄ sint faciū delectores patet. i. Cor. xv. Primo bo
mo de terra terren⁹. Jte q̄ sint putrie grauatores pr⁹ Apo
ca. xvj. vbi dicit q̄ primꝰ angelus effudit phialam suaꝫ in
terrā et factū ē vulꝰ fedū et pessimū. Et sic ipe pr⁹ q̄ q̄
druplex immūdi pñcipatus scꝫ Gen. fuit. assecutus. bona.
randa et admiranda ꝛc. Septim.

Primū. Cum primū sit adverbiū ipis videtur q̄
in bono significato posse accipi et in ma
lo. Exemplū igitur vno q̄ primum et ante omnia ista sunt
facienda que sequūtur luce. xxj. Et postea pri
mum oportet fieri sed nondum statim finis. vs. qñ. primum
& criminibus sum⁹ purgandi. Dicit ergo q̄ si volu
In virtutib⁹ sumus placandi. mus esse amici dei p.
In celebrib⁹ sumus locandi. mi sum⁹ purgandi a
Compellentib⁹ sumus pulsādi. sodomꝫ et sic dicitur
Deis nob⁹ sumus votandi. Matth. vij. Ejice pri
Sanis morib⁹ sum⁹ posthabēdi. mum trabē de oculo
Pacis legimus sum⁹ amandi. tuo. Et Matthei. xiij.
Verbis pluribus sum⁹ firmādi. Colligite primū zizā
nia ꝛc. Item primū sum⁹ plantandi in virtutib⁹. Unde de
bono arbore dicit Job. xiij. q̄ ad odorē aq̄ germinabit z
faciet comā quasi cum primū plantatꝰ ēt. Item primū fu
mus lucidi in celebribus q̄ desiderū et offerri. Unde Lu
ti. et Mat. vj. Primum querite regnū dei. Jte primum
sum⁹ pulsandi ẽpsebrib⁹ seu auris eius scꝫ tribulatio
nem. Unde mīa de ipso fuit dicit Lu. xvj. q̄ primus opus
est illum pati malea et reprobari. Jte primū sum⁹ osculā
di pīs actibus illi ē operib⁹ pietatis. Illi ei primū sunt ꝛ
ante ei gustandi. Unde Hebyas dicebat mulieri sarepte.
ꝛc. iij. Reg. xvij. Facias mihi primū subcinericiū panem: tibi
autē ꝛ filio tuo facies postea. Et ille ethnis dicebat domino
Luce. ix. Permitte me primum ire ꝛ sepelire patrem meū.
Quare illi pant ꝛ sepelire mortui sunt opa pietatis. Item
primum tempus gbandi sanis mentibus scꝫ amicis proximis
amor ad magna. Unde. j. Thessa. iij. oramus ꝑfici pmi et
sic mīlibꝰ. Jte primū tem⁹ mundi seu alia creanda pecia
legit⁹. qz ante oīa nos debem⁹ querere z petere domi
num ꝛ pacē Luce. x. Ingredimini domū nūciantes pmū
mortis. pax huic domui. z in ea fuerit filius pacis requiescat
pax vestra sup eū. Et Deut. xx. de ſc. Si quando accesseris
ad expugnandā aliquā offeres primū ei pacē. Item pri
mum sumus firmandi verbis pluribus. scꝫ bonum pdica
tionis z mortium. Unde Matth. xij. Volens ostendere pri
mum loquitur dñs ꝛc. Ita possent dilatari z multa alia
addi ſ transeo. Dixi vbi primo z pleniꝰ de Deo ꝛc.

Primicie. Primitiæ. Nota q̄ pri
mitia z primi
tie erant certa pondera fructuum. z oblatum q̄ in lege pre
cipiebantur poni ad portam. z in vsus sacerdotū vel pau
perum separari. Dicitur enim Numeri. v. Ut omnes pri
mitie ad sacerdotem pertinent. Et Deut. xviij. Debile sacer
doti primitias frumenti vini z olei. De debilibꝰ que immo
labantur. terrer armus z primicie sacerdotibus debebat.
Levit. vij. Armus quoq; dexter dabit in primicijs de pa
cificis. j. victi. Primicias oblatum ꝛc. Igitur accedamus
ad materiā z dicamus q̄ per primitias q̄ de primā parte
fructuū sanctificari debant possunt intelligi. Primitie
Cogitationes. Quia. l. q̄dā prima sunt⁹ z habem⁹ q̄
Delectationes. q̄ bona sapim⁹ z volum⁹. q̄dā sūt mala.
Operationes. mala aut studem⁹ vitā teneram⁹ tm offere
re ois sibi attribuāmꝰ et sacerdotes ei⁹ ē ois ipi⁹ angu
lose ergo de spūali mundicia z delectatiōe. Vere ē q̄ dare
Primitias Corpales. Primitias Spirales. Primitias
Spirales. Primitie corpales sūt pmitie vite z nutricie. q̄
scꝫ tm ēt offerri in festis ab ipa mundi etate vel debemus
officia ministrari. Figurati fuerūt ois⁹ q̄ antiqꝫ mūdi mu
lieres q̄ tm erant tm sterilis q̄ martyrū tedium. Ut Apoc.
xiij. Hi sunt qui non sunt coinquinati ꝛc. Jn quib⁹ verbis
certe notat⁹ q̄ illi qui se in religiōe dño seruitio voluē dedi
cāt. non pcorio a lumēli etate se dño primicias pferrent
quicq; carnis z mūdi fuissent victis. Et nō vltimis manipa
re. Ego. xiij. Dei quodlibet pmitius ēt offerendo dño. Pri
micie spirales sunt primicie rez et facultatis. q̄ rectori de fru
ctib⁹ et pecudib⁹ vite nre debem⁹ ponere. vbi. i. separa
re z tm in ecclesiam pertē offerre. Et pcor. xij. Secun
dum vīm ꝛ nra fulciet te primitias frugū nrarū tu pangēs
et implebunt horrea tua saturitate. et vinū torcularia re
dundabunt ꝛ. Illis pcorio illi qui tribuūt de primitiis
fidditer et integre soluunt bonis terrestis amplius crebra
rant et affluāt. Illi vero qui huiusmodi primicias de tribus
non soluunt et subtrahūt. vt dicit pauper et fame sufficien
tia vitarū. Id quod scꝫ fecit illud. 8. Psal. xxxj. Expo
ceperunt offerri primicie frumenti: saturasti tumulū eius.
manserunt plurisce q̄ benedixerit dño populo suo. Hec sūt
ergo primicie spirales ꝛc. Primicie spirales sunt primi
de coelis et voluntatis. et ille pcorio sunt interiores cogi
tatus z affectiones. z etiam motus z operationes nostre rōi
z nostre cōditionis. que. l. ois⁹ debem⁹ tm offerre. z nos
tibi tanq; spirales primicias immolare q̄ Ebre. ij. Elegiuos
tmo primicias in salutē. Et Roma. viij. Nos ipi primi
as salutis habentes. intra nos gemimus adoptionem fili
oꝝ dei expectantes. Sed rectori bodie Spūalium pereſt
vici illud Gal. ij. Vide ē inquit in ipe hoc principio z p
phēta z patriarcharū holocaustū nec sacrificiū nec incensum
nec locꝰ primicias. coīt ꝛc. Quia rectori bodie deficiunt
primicie bone affectionis incensum oloc⁹ sacrificium spi
ritus cōtribulati z cōtritionis holocaustū totum combu
stum seruitio dilectionis dei z proximi. sufficit z deficit
omnē gloria sapientie z contemplationis. Quia rectori
sum videt posse dici de multis quod de Esau dicit Isdi.
ēt. q̄ pter vnā escam ipse vendidit primitiua sua. quia
scꝫ propter escam bonoꝝ temporaliū multi vidunt primi

nouerunt ⁊ meritoꝝ. ⁊ gdant ipſi primicias. i. ecclesiam
populorum. in vtralibus poſſit dici illud. Malach. iij. In
primicijs ⁊ penuria vos maledicti eſtis. Non ſic bona. ⁊ ſa
cra. q; rapina ſit oblata nec primicias bonaꝝ operū ⁊ vir
tutū. ⁊ etiam locū primicijs q; offerūt ſemp poſuit. i.
Cor. xvi. Primicie ſpe. tunde bū qui ſunt ſpe. et ſic ipſi fi
nalis et poſſunt eſſe de illis de quibus dicit Deu. xxi. Acceſſi
ſtis inquit ad ſyon montē ⁊ ciuitatem dei viuentis. hierusa
lem celeſtem. cum primitiuoꝝ qui ſcripti ſunt in celis.
Sic igit̄ poſſe quemq; eſſeri debent duo primicie. i. Spi
rituales. Corpales. ⁊ Corpales ⁊c.

Primogenitus. Nota q primogenit⁹ in
ſcriptura ſumit̄ trib⁹ mo
dis. Eſt eſt primogenitus Chriſtus. Ebrietas.
Deus ē primogenitus eternaliter. Secūdus ē homo ſeb⁹ primogenit⁹ virtualiter. Ceteri ē. ho
mo impius primogenitus realiter. Primus ē primogeni
tus in miſtice. Secūdus ē primogenit⁹ in bonitate. Ter
tius ē primogenitus in peruerſe. Primo igit̄ dico q ē
quedā primogenitura ſuperior ⁊ eternalis. Et illa eſt illa
qua duo ſilius ſi primogenit⁹ ex patre. Filius ad diuinita
tem. ⁊ primogenit⁹ virginis matris. Filius ad humanitatē.
Et adhuc q primū pōt dici duobus modis. q; q; pa
tri. q. i. ſibi nullus preferat. ⁊ ideo primogenit⁹ pōt dici
filius de virgine ſi. Matth. j. q; peperit filiū ſuū primogeni
tum ⁊ vocauit nomē eius Ihm. Q; pter ecclesiā ſi primo
genit⁹ dim filius dei ſpūalium. Et ideo ille vocat apoſto
lus fratrē nr̄m. q; licit de Ro. viij. Ille eſt primogenit⁹
in multis frātribus. Notandū ergo q; iſte primogenitus ē
Venerandus. Admirandus. Deploratus. Honeſtus.
Venerandus dico. quer nobilitatem eterne generationis.
Ebe qui generatione de Eſai. xxxiij. ⁊ loquit̄ ipſe dei filius. q
eſt ſapiēs patris dicit. Ego ex ore altiſſimi pdij primoge
nita ante oēm creaturam. Admirandus. quer nouitatē hu
me incarnatiōis. Et de hoc dicit Zach. j. Introducit primo
genitū in orbē terrarum. Deploratus. pter acerbitatem
mortis tribulationis. Et de hoc dicit Zach. xij. Dolebit fug
cum vt dolori ſolet in morte primogenit. Iſte eſt eſt primo
genit⁹ frater noſter qui pater voluit mortē ſubire p pec
catis aliox primogenitox. Figurat̄ in rege mortuo qui fi
lium ſuū vnigenitū dolebat deplorauit ſup mortū. ſicut dicit
iij. Reg. xiij. Honeſtus d⁹ quer auctoritatē ſupne dilectio
nis. quia ſcs iſte eſt primogenit⁹ frater noſter q hereditatē
paſſi poſſidet plenā iure. de quo Apoc. j. Primogenitus
mortuox et princeps regū terre. Iſta eſt ergo primogenitu
ra ſapiat et eternalis. Secūdo dico q ē primogenitura
inferior et virtualis. Et ſic quilibet vir iuſt⁹ dicit primoge
nitus q; vt communiter primogenitus eligit plus a patre.
Ultimo vero genit⁹ eligit plus a matre. Sic vere pat⁹ ſ
plus eligit primogenitox. i. iuſtos ⁊ bonos: nr̄ vero
ſcs caro vel mundus plus eligit vltimogenitos id eſt ma
los. Et ideo vere de bonis et iuſtis filijs ſuis primogenitus
poteſt dicere illud Geñ. xlix. Ruben primogenit⁹ meꝰ es
fortitudo mea. Et adhuc q illi qui ſunt deo primogeni
ti ſolent viri iuſti ſeu etiam prelati debent eſſe

Prudentie ſplendore ornati. Iſti eſt debent habere
Docentie honore diuiti. ſcs ſplendoris limpidi
Conſtantie vigore firmati. diuſ quos debēt eſſe re
bertati incaſſat videre p mediū. Honoris celitudine q
quia dicit primogenit⁹. Virginis firmitudine quia eius
ſur ſoginde mea. Primogenit⁹ eſt debet eſſe prudentia
nobiliter audacies. Sic eſt debent eſſe in ſenſu prudenti
ex quo Ruben. In moribus nobiliter q primogeni
ti. In virtū⁹ patibiliter quia fortitudo. Quem⁹ ergo q
viri iuſti ſeu etiam prelati debēt eſſe in fortib⁹ prudentiosi quia ſ.
debēt eſſe ruben. Videre p mediū quia ſcs iſti debent vi
dere p mediū cuiuſlibet rei vel negocij p ſobrietem mediū
mentis vel per mediū id eſt per ipſū cor noſtrū quod eſt in
medio per ipſius conſiderationē et examinationē: ſimile q
luci qui vltra medū plenū ſolet videre. Primogenitus
eſt de ſui natura debet eſſe prudentior. Et quo magis an
quus. ⁊ q; cura amplioꝝ⁹ oneris⁹. Sunt eñ dicit Iacob
iij. In antiqis eſt ſapiēa. Et eſſe ſapiēs. Primo. ⁊ ſa
pienti occaſionem ⁊ addiſce ei ſapientia. Et ideo ad hoc
primogenitos primos q; fuit ſapientiores. vt. ſ. hereditare
eccleſie p eſſent melius regere ⁊ omñ deo mūi gubernare.
⁊ cetera ⁊ quecunq; ad ſalutem gentis ſubditus ſolent
re et videre. Ruben inquit. i. videns p mediū Deut. xxiij.
Viuat ruben ⁊ non moriat. Et de tali primogenito dicit ī
Iud Ezo. xix. Primogenitus meus iſrael. Iſrael interpꝛt
videns deū. Propter q; iſti debent eſſe ut ſortis eſſentes.
res. Ruben inquit. Secūdo dico q iſti debent eſſe in no
tribus nobiliores. q; etiam notat in verbo primogenitus.
Primogenit⁹ eſt reputat magis nobilis aliq. ⁊ merito. q
magis eſt immediate principi⁹ paterne nobilitati ſuccedit in
omni nobilitatibus fundis in aliquib⁹ terris. Sic iſti in no
tribus debent eſſe nobiliores. ei fm rei veritatem eos patri
ſint ⁊ gradu ⁊ ſtatu principiores. ⁊ ipſi⁹ in nobilitatē ſuc
cedūt in bonis eccleſiaſticis. ⁊ in omnib⁹ ſcripturis. ⁊ finali
ter p premia bonis ⁊ bonis ſint ſpecialiſſimi ſucceſſores. Et
ſic quilibet talis poſſit dicere nre illud q; Jacob voluit re
portare benedictionē dicit Iſaac patri ſuo Geñ. xxvij. Ego
ſum primogenitus tu⁹ Eſau. Videte ei dicit q; ſicut nomē
Geñ. xxv. Eſau q erat primogenitus Iſaac. ⁊ q; conſeqꝛens
ſibi principaliter debebat ſuccedere. ⁊ terrā promiſſionis nre
hereditario poſſidere. eſſe tamen ius primogenture ſue amiſ
ſe. ⁊ ſit frater ſcs idegenit⁹ primogenit⁹. Iſte vero debet
dicere terre promiſſionis nr̄ premia repetentis. Sic vere de
us habet duo genera filioꝝ. ſ. primogenitos ⁊ ſecūdogeni
tos. hoc eſt dicta. eccleſiaſticos ⁊ ſeculares. ita q; iſti primo
genit⁹ debeant ſibi in hereditate terre promiſſis. i. in bonis
eterne glorie principaliter ſuccedere. Qui eñ ſit hodie q; nihil
primogenit⁹ ita ſe regunt q; ius primogenture ſue ſecūdi
genitis. id eſt ſimplicibus ſecularibus dimittunt. Ipſi ve
ro primogenita ſua vendunt vendūt aut perdunt. Et ſic
ſit q; illi qui erant in iure ſucceſſionis poſſeſſionis. ſunt ho
die primogenit⁹ ⁊ patres. Iſti vero qui principaliter ſucce
dere debuerunt. imo ſuccedendi pter eoꝝ temeritā amiſe
runt. ⁊ ſic ſunt primi nouiſſimi. ⁊ nouiſſimi primi. Juxta il
lud Augu. decretis. Qz ſimplices videre rapiunt celos. et
nos cum litteris noſtris mergimur in profundū. Quia ſi
cut dicit Hebreox. xij. Eſau pter vnam eſcam vendidit
primogenita ſua. Non ſic chariſſimi. ſed ſimus veri primo
genitos. et ſimus in meritis nobiliores. Secūdo dico
q illi qui volunt eſſe veri dei primogeniti debent eſſe in ve
ritate conſtantes. quod offendit eum dicit. Et ſcientia
do mea. Sicut eſt primogenitus ī in hereditate habet ſue
cedere debet eſſe fortis ⁊ ſtrenuus ut iura hereditatis ne
bis valeat defenſare. Sic viri eccleſiaſtici ⁊ prelati debent
eſſe conſtantes ⁊ fortes. vt ad defenſionem hereditatis eccle
ſie ſine pauoꝝ. Juxta illud Luce. j. Et Matt. xj. Ut
ſortes armatus cuſtodit atrium ſuum in pace ſunt omnia
que poſſidet. Et ex de quolibet tali dicit illud Cantico.
xxiij. Quaſi primogeniti dauid pendulo eius. ⁊ quaſi
cornua rinocerontis cornua illius. Comparat ſi vir conſta
tiam prelatorum eccleſiaſticorum et fortitudinem eorum
audacie rinocerontis ⁊c. Sed proprie de multis videmus
hodie impletum illud Exod. xxv. Primogenitum aſini re
mutabis oue. Quia vere multi qui deberent eſſe ſicut primoge
niti alioꝝ. hoc eſt bona fortia. conſtantes laborioſi. ſi
ſi tamen mutant̄ in oues quia ſunt fragiles. debiles ⁊ male
caſti. Et ſic poſſit dici illud pl. Ut diabolus percuſſit pri
mogenita egypti. percuſſit dico. id eſt mutauit ab bonis
vite ad peccata. id eſt de bonis illis ſuis primogenitis ſuis
bus ſuis debiles. de malach⁹ fecit debiles. ⁊ de ſimile fe
cerunt. Ideo ſic igit̄ chariſſimi ſed ſim⁹ veri primogeniti ī. ſ.

Conſtantiores in viribus. Et ſic erimus de illis primo
Nobiliores in moribus genitis quos deus ſibi ſpe
Prudentiores in ſenſibus. cialiſ dedicauit. ⁊ quos de
us ad ſuum ſacrificium conſecrauit ⁊ ordinauit dicit Ro
mer. xij. Meum eſt omne primogenitum. Et ſic patet q eſt
quedam primogenitura inferior ⁊ virtualis. Et hoc ſecun
dum principale. Tertio principaliter dico q eſt quedā

primogenitura inferior ⁊ vitulia. Et hoc satis principale

Tercio principale dico q̄ est ydē primogenitura exterior et corporalis. Et sic dico q̄ symbol⁹ huius primogenite. Ithi ēt omnes primogenit⁹ ⁊ erant. Quia sicut dicit Job. i. Ipse est principiū viarū dei. Ille est ēt ille frater noster primogenitus. de quo dicit Job. i. Cū essent filii iob comedentes ⁊ bibentes in domo fratris sui primogenitus mittit nuncius ad regione ostendi q̄ domū subuertit ⁊ filios iob occidit. In quo notant illi q̄ in domo symbolice hoc est sancta in mala vitalia ⁊ continga: pperantib⁹ ⁊ celebrationibus fanant. ⁊ ab non aduertentibus mente irruit sup eos et ipsos spaliter ⁊ spūaliter et alii eternaliter vastauit ⁊ occidit. Ille ēt unus primogenitus regis dauid q̄ fuit malissimus: q̄ thamar sororem suam. Liliam q̄ peccatū corruptū quasi pter ab absalone. i. a filio fuit pollutus ⁊ occisus fuit sicut dicit. ij. Reg. xiii. Item habet duos peccatū pter vitā primogenitus qui ij sunt cauendi ⁊ pena primogenito pertinet pmas mundi ad ordinē primos reperant ipsis vberius lacte abundātia administrate. Sic mūdi primogenitus suis. f. diuitibus ⁊ potentib⁹ solet pingiora beneficia porrigere ⁊ lacte mūdane pperitatis vberiorem abundātiā exhibere. Sed ei vtili. hoc est primogenitus pte beleā nam sup eum. Genesis xlix. Fuit primogenit⁹ mundi pperitas designat. Sed sicut dicit Gen. xxxvii. Fuit primogenit⁹ ia de nisi eorum vita. ⁊ pessis est sup nomerita sua. Sic ēt tales primogeniti sup eterna vt credit sunt nescioni. Ho a deo gaudium. ⁊ infernū miserie condēnant. Figurati i primogenitus ejusdem. quos vna nocte deus legit percussit ⁊ primos angelos occidit. Exod. xii. Unde in ps. Percussit omne primogenitū in terra. egypti primitias eius laboris eorū in tabernaculis cham. Et sic igit patet quō triplex est primogenitura. viz. Mala ⁊ vitiosa. Bona ⁊ virtuosa. Vana et gloriosa. Et vide supra de Primo.

Princeps. Dicta q̄ principo dicit quasi primus capit. vel principo dicit quasi primo incipiens. Ideo princeps dī quasi primo capiens. Et sic dico q̄ generaliter princeps significat deū ⁊ in alijs scripturis⁹ continet: ⁊ q̄ aliqo dicunt ⁊ principant. Ithi ēt sunt alicui patres ⁊ principales capitā p institutionem. Et nota q̄ principes primo debent imitari opera bona p bona exempli exhibitione. Primo debet capere ⁊ appendere ceteris mera p celebre glie acquirendi. Et de hoc. j. Paralip. Dauid qui fuit rebusq̄ primus erit: princeps ⁊ dux. Rectorē ergo q̄ in scriptura sit nomen de principib⁹ bonis et malis: ⁊ de principatibus eorundem. Innotantur enim principatus.

Insuperabilis.	Primus est principat⁹ ceteris mirandi.
Innarrabilis.	Secundus ē principat⁹ celebrat angelos.
Recōmidabilis.	Tertius est principat⁹ bonos glorificans.
Respectibilis.	Quartus est principat⁹ malos tyrannos.
Formidabilis.	Quintus ē principat⁹ demonios malignos.

Primo ergo dico q̄ est principatus insuperabilis. Et ille ē principat⁹ xpi q̄ principo dicit regi xpo. Apocal. j. Ithi ēt sicut dicit in ps. Celebrate deus potens dominus suus. ⁊ principē omnis possessionis sue. Ille est in quorum ecclesia contra symbolū fuit principo ⁊ dux. Primus est contra ol sibi diuicauit. primus ipm capit ⁊ ligauit. Primus p ecclia se mouit oppositū: ⁊ pmo⁹ ipm ⁊ mortuo gladio liberauit. et primus paul. ecclie reformauit. Et ideo de ipso dicit Eli. ix. Factus est principat⁹ sup humerū eius: ⁊ vocabit nomen eius admirabilis. fortissimus. deus fortis pacifer⁹ futuri seculi princeps pacis. Ille ēt est ille princeps qui dicit sedebit in porta clausa. in vtero virginali. De qua Ezech. xliii. Dec porta erit clausa pmaps princeps ipe sedebit in ea. Ille ēt igit principat⁹ insuperabilis. Sedeo dico q̄ est principat⁹ innarrabilis. ⁊ ille est principat⁹ angelicus. Quia ij angeli dicunt principes. Sicut ēt rex hy principes suos p quos solet regni regere. ⁊ quos solet hostes ledere. ⁊ quos solet ira reddere. ⁊ p quos solet iustū facere. Sic deus in regno vniuersi hy suos principes q̄ immediate ei subsunt angelos. q̄ sunt sicut lictores eius. deus regis. per quos ad sua placita exequēda. Et ideo p illos mūdo regit. et iudicia exequitur bestias. f. homines ne plus debito nocēt repimitur. mali punitur. boni gubernantur. et iustis fortuna sine aduersi sine. pspri ⁊ eos glorificant ⁊ complent. Et de illis dicit in ps. Principes populi congregati sunt cū deo abrahām. Et bene dicit populi quia singulos habent diuersos principes q̄ diuinus populus principant: Sic in diuersis regnis ⁊ regnis⁹ diuersos angelos potuit principes ⁊ rectores. Quia sunt dicti sancti et fideles rectissimi gloriosi singuli angeli deputati. ⁊ diuersum singulis regnis⁹ in terra singuli sunt angeli deputati principes ⁊ ordinati. Supra illud Gen. xxvi. Jn quorumquis gentem ppositi rectorem. Et hoc bene innuit Daniel. x. vbi angelus gabriel dicit uenisse de angelo principe regni persarum. Principe regni persarum restitit mihi viginti ⁊ uno diebus. ⁊ ecce michael unus de principib⁹ primis venit in adiutorium meum. Dan. xii. etiam dicit daniel. Consurget michael princeps tuus. Et Josue. v. etiam dicit quia angelus ei dixerat filius noster es an aduersarius noster respondit nequaq̄. sed ego princeps exercitus dei. Ille est quasi principatus innarrabilis. Tercio dico q̄ est principatus valde laudabilis. Et ille est principat⁹ bonorū platonum: ydeatorū et iustorū. Jlli ēt dicitur principes ⁊ iudices. q̄ ij ēt sunt ⁊ dī sub rege regum principaliter militantes: alios spaliter principant. Et ideo de bonis principibus ⁊ pijs dicit ps. Reges tharsis ⁊ insule munera offerent. Reges arabum ⁊ saba dona adducent. Et adorabunt eum omnes reges terre. omnes gentes seruient ei

motui: intenti q̄ vel adulationib⁹ cito moueñ̄ t lesiõ. tur. aut detractionib⁹ facilit̄ cõmouẽñ̄ aut iniurijs ad vindictam inducẽtur. vltra q̄ decet quotid̄. Caput. x. Ouer cetera multa valde ẽ mobile t valde ad diuersa q̄ eos mutabile t vertibile. Sic malus princeps capiteus vel planus solet vltra q̄ debeat populũ sic mouere. Et hoc dicit Prouer. xxviij. Leo rugiẽs t vrsus famelicus princeps impius. Ille sic ergo sed sint modesti ad opprimendũ. Secdẽs iudi. Denique dico q̄ oportet q̄ sint sublimes ad imperandũ. In cathedra iudi. Ad principes ẽ pmet q̄ nõ cõuenit sic minia homilem nosse vilem. ne sese a subditis contẽnat. Stulta ẽ nimia familiaritas parit cõtẽptum Cõtẽptus ẽ princeps vel plati: oat; subditis audaciam delinquẽdi. Aquila ẽ t leo solent alijs animalibus inferre quendam timorem t terrorẽ. Sic etiam malus quodãmodo solicitans gregem t cõmunitatẽ fugientia. Ad denotan. dum q̄ illi q̄ sunt regis principes t prelati nõ debent esse sibi nimis sociales seu familiares sed magis solitarij t alti, qualiter singulares. Et hoc ẽ subditi magis timere t reuerẽri. t a malis opib⁹ retardari. vñ Eccl. xxv. Pauci pes de medio eos producẽ. q. d. Princeps nõ debet esse inter aliorũ sed sup alios. ad ẽ timẽdũ cum dicit. In cathedra. Cathedra ẽ locus ẽ sapientie. auctoritatis t singularitatis. vñ sequit. Eccli. xxvij. In cathedra vel sedẽ in conde mar. Sint igit̄ sublimes ad imperandum. Cathedra inde. Adueni ẽ q̄ cathedra nõ solum significat sed̄ sublimitatẽ. imo eam designat in illic t indicẽ ostendẽs. que summe ponẽt ad principes iudices t prelatos. Iuxta illud Eccl. vij. Noli q̄rere ab homine vocatiõnẽ a rege cathedrã honoris. Noli querere seu indagare nisi posse virtute irrũpere ordo iniquitatem. Qd̄ veraẽ ẽ bodie ẽ ra multos q̄ pueros nõ solent in cathedra officie ẽ pestilẽtie nõ in cathedra honoris ẽ furoris. nõ in cathedra equitatẽ sed rapine. Sinistratis. Eccli. xxvij. Principes eius in medio eius quasi lupi rapientes ꝓdam. Non sic ergo sed sint sublimes ad imperandũ. seu etiam ipsi ad iudicandũ seu ad gubernandũ. Cathedra inde. Insuꝑ dico q̄ oportet q̄ illi sint sagaces ad meditandũ. Sapientissim⁹ inde. Sapientia ẽ t pendẽtia talibus time ẽ necessaria: t pro ea et p pariter p subditis t p republica gubernãdis. Iuxta illud Eccl. xxvij. Vbi vocabit vltra is q̄ insipiens ẽ pũ. cepe. Ros ẽ q̄ alijs sunt plati: sunt ve cõmuniter clari oculi. Prz is sole t stellis q̄ circũdãt globũ ꝑsonarum Patet in aquila regina auium q̄ vltra limpidissimo solem fixeri nititur. Et patet de leone rege animaliũ q̄ aperto oculo nomine t reflexore cõprobat. Sic de illis q̄ alijs sunt reges principes et plati: debent claritate t lumine sciẽtie pre ceteris illustrari. Gubernãtes ẽ debẽt in negocijs videre. t quasi in midi ꝑperitate ut manere semp tamen debẽt oculos cordis p discretiõem apte habere. t vbi bonũ nõ sperat semp debent in ordine cogitare. Eccl. v. Ego oculus t cor meũ vigilat. Esa. xxxij. Principes eo ea. q̄ reges sunt principi cognabit. Sapientissim⁹ inde. Eccl. ix. Ymmo artifex opꝰ laudabilissim⁹ t princeps ppli in sapiẽtia sermonis sui. Agit sint prudentes seu sagaces ad gubernandũ. Terrib dico q̄ illi debent esse audaces ad imperandũ. Et hoc ostendit cum dicit. princeps. i. primo in. cipiens. q̄ sic reales debẽt pr̃o in ope bonũ t opa t bñficia vt sint alijs in exẽplum. Cursus ẽ solet inter le bucena dicere. q̄ primo solet de terra surgere. primo inde alios incedere. t vie vocatiõ pedũ alijs demonstrare. Sic p. certo ad illos ducẽs et principes mũdi t recte primo. q̄ primo de terra. i. de corpe pigricie surgant. Primo volum bonũ opꝰ. primi in bellis animi patrie et recte pugnant. t primi vocatiõ vie ac pedũm alios ostendant. Quã. s. Ecce nubes venit de principio⁹ primo. Figurati in iudã de quo dicit. j. Mach. xvj. Q̄ primus trãsferuit fluuiũ ad aduersarios expugnãdos t alijs post ipm. j. Paralip. c. Qui peccauerit ipsum est primus erit princeps t vos. Recte ergo ẽ audaces ad indicandũ. principe inde. Rursus dico q̄ illi debent esse affectui ad obtẽdendũ. sed offendit cum dicitur. Inter mea. q. sic ad flatum t ad principes q̄ time q̄ si bene affodiamus. t q̄ credat filio sapiẽti. Ac. v. Principe sacerdotiũ t q̄ cum eo erant dixerũt eis filium. Non ẽ veber populo capiti credere nec sol. pleni affectionẽ in suo sensu plus vbere abũdanti gemus veber interficiantur bonos consiliatores fideles et iustos t tristarios fidei pfessores vbet plenaliter relidere. Quia sicut dicit ipse Matth. xviij. Vbi vel duo vel tres congregati fuerint in nomine meo ibi ego sum in medio eorũ Quod ẽ contra multos qui ita sunt fatui t obstinati q̄ nolit credere nisi sibimelipsi eorum habere bonos consultores sed potius viros impios t traditores. Esa. j. Principes tui infideles socij furum. omnes diligunt munera. t. Non sic ergo sed sicut vidum ẽ habeant padati t principes. Et certum socium. Sodomite strenuum. Sagacem subditorum. Crudelem auditorem. Tranquillum tractatorem. Constantẽ stabilitorem. Et ista de bono principe sufficiant. Iste ẽ ergo principat⁹ valde laudabilis.

Quarto principaliter dico q̄ ẽ q̄dam principatus vel dominabilis. Et iste ẽ principatus crudelis tyrannicus, et vt communiter modernos seculares dominos. t q̄ pessimi malorũ iniquorũ eodẽ pretiorũ. Vnde nota q̄ illi sunt vt communiter dicunt igitur q̄ mũdi principes carnis delicie impinguant. Carnis delicijs affluenti. Carnis lenicijs occupati. Mũdi eloquijs delectati. Malis familijs circũdati. Malis consilijs gubernati. Mentis supplicijs referunt. Verbis blandicijs oblectati. manne comedit. Item illi sunt lenicijs affruenti. Illi q. pse carnis hominũ? sunt crudeles magis papiros ad vindictam t etiam ad rapinam: similes vocoui qui elephantem naturaliter persequit t odit t contra eum pugnat. vt ardeat sui pessimi ipius sanguine frigido t melancolico temperet. Sic vere draconẽs. i. tyranni principes naturaliter habent odio elephantes. i. simplices subditos innocentes, t ideo vt ardeat rapine t auaricie sue possit eorum sanguine. i. eorum ripenti substancia fauorari vel sotiari. non essent contra ipsos obtrectatores t exactionib⁹ pediti. et eos dum possunt pdere sanguine paupare. vt sic vicant pauper illud pb. Principes plerumq̄ sunt nic grauis. Ouer. tamen sicut draco libens sanguinem elephantis t cõpellens ipm deficere t cadere. sic q̄ sub ipo inuolui t ipm focare. t sic ẽ meritus portet solet mori. Sic pauladie principes et tyranni dum elephantes. i. subditos sanguine bonorum temporalii euacuãt q̄ rapinis. miseriq̄ ad terrã ẽ inferno ad flatum pauperis compellãt cadere et mori. conflat q̄ in hoc ipi pulcerrim⁹ t decisse semetipos, quia sic pauperes subditos ẽ pauperes principes. t econuerso vnde subditos sunt diuites diuos. Principes enim vt communiter non ẽ pcess esse viros. si subditi sunt pauperes. quinio cum subditi pauperes sit principes necessario ingrossi et famelici. Et ideo dicit Prouer. xxviij. Leo rugiens t vrsus esuriens princeps impi⁹ sup pplum pauperem. Sic ergo dico q̄ illi sunt magis lenicijs infimati. Item dico q̄ illi sunt vanis lenicijs occupati. Principes ẽ mentis nõ curare nisi de leticijs t consolatijs hui⁹ mũdi. Vnde ẽ habere cantores citaristas. adulatores t lenitatores eos. in bonis volũt vocare vies suos. in puncto ad inferos ducere. Ideo de illis dicit in pb. Descenderũt principes eius ad stabilimẽtũ in medio inimicorũ t crepant strideri. Item illi sunt blandicijs eloquijs delectati. Illi ẽ bodie nõ diligit nisi adulatores. vnde ẽ habere aliquos correctores. nõ magis amant quãdiq̄ verbosum adulatorem t deceptorem. vnde Deffer. xvj. Surge principes sic simplices. Et ideo dicit de adulatorib⁹ Osee. vij. In malicia sua letificauerũt regem: t in mendacijs suis principes. Item illi sunt malis familijs circũdati. Non curant habere bñ dicẽ principes habere in familia sua nisi ideo q̄ sine offensa emendare eligãt. t qui correctiones in subditos facere debent. Vnus ẽ malos pedes habet diuersos. t inequales quibus mediantibus illa mentis quibus mundi inuolui et capit. t sic earum sanguinem euacuãt augebit. Sic

vere arma. Lorica iusticie t malus principe multos baby
lonios...malos familiares t seruos diuersos. ei⁹ liber
te officia constituens alios mediantib⁹ malos. i. pau
peres seperabat. t earū sanguine lauat. Hec hoc est Pro
uer. xxi. Principis qui libenter audit verba mēdacij. om
nes ministros habebat impios. Hec vide q̄ ibi sunt multa
contine gubernati. Ibi est bodie nō credite cōsilia bono
rū sed malorū. i. fallaciū aduocatorū t suoꝝ crudelis balli
uorū. aliq̄ est cōsilia eōꝝ sunt ad eprotionē pecuniarū et
ad grauamina subditorū. Et ideo sunt in pl. Deus assistat
cōsilio principū: reputabit alit cogitationes eorū. Item ni
si q̄ ibi sunt mortui supplicijs reseruati. q̄ sic valeo q̄ nō
essent alios ledere q̄ grauare. necesse haberēt mori aut
ne supplicia sustinere. Isti sūt qui dati sunt subditis in ex
emplū: t ramē pter hūa mala exempla sūt alijs causa ru
inosissime mortis penas pro ceteris sustinere. Ideo te pn
aplus q̄ doleret malis exēplum alijs dē. Hic. xxv. Col.
Ie videor principes ppli t lapenda eos obera solent in pa
gina. Et ideo in pl. dicit. q̄ offensa est cōtra sup̄ principē
peccē errare facit eos in anima t non in vita. Illud pensi
me fiet post mortē q̄ potest principes nostri sicut eccl
es vbi et vbei. t salmanā. i. ecclesie principes q̄ dei po
pulū vexauerūt. t ideo mortis supplicium subierūt pl. Con
turbati sunt principes eōrum robustissimi mortē obtinue
runt. Et sūgit pater quō est ḡdam principatus valde dā
nabilis. Z. Quinto principaliter vicio. q̄ est ḡdam gu
ciosum valde terribile. Et hic est principatus demonū. q̄
modo in mūdo t in mūdanis. in inferno erūt t damnatis
principāt⁹ inferior. Job. xxiii. Venit ēt princeps huj⁹ mū
dicet in me nō habet quicq̄. Et Job. xli. Hic est rex sup
omnib⁹ filios superbie. Principatus ti dyaboli non timebat
nisi vsq̄ ad iudiciū. sicut videtur velle apl⁹. i. Cor. xv. c.
vbi dicit. q̄ tūc euacuabit omne cōm principatū. Ois ergo
mens ex sancti vidit. Et principat⁹ demonū qui habet sup
animas se offert in iudicio quādo ipsi demones ei assistūt
tanquam ignē eternū eternaliter. Esa. xxvi. Clusi pinci
pes fugierūt simul: q̄ ligati sūt. Hic igit pōt apparere q̄ i
q̄ntur principat⁹? triplex. i. Terribilis. Horribilis. Lau
dabilis. Inuisibilis. et Iniquabilis. Et hec sufficiāt de
principijs. Vide in alijs titulis vbi in locis infinite inue
nies de principib⁹ et statis.

Principiū. Vera cum principia sint ille partes
agendi et dictionis a quibus finis t cō
clusio actus recte efficitur t optime p̄ducitur. valde re
ber cauere bō. q̄ principiū dicit: t mendat. vel a quo pos
sit incipere vel procedere. Et bonū est principio bene cōdu
cibus sequitur. Et et bonis causis boni effect⁹ p̄ducūtur.
Et malis ex causis t principijs mali sequūtur finis t ef
fectus. Igit quicquid facim⁹ incipiamus a bono princi
pio. Vbera ergo q̄ inuenit triplex bonum principium t
triplex malum. Bonum ois est soluer Principium

Sicrum.		Dei bonitatē t cōdelectē.
Interiū.	q̄s signat	Celestis puritatē t interiōrē.
Exteriū.		Vite bonitatē t perfectionē.

Primū est principiū creationis. q̄ placet naturā t rerū
varietatē. Secūm est principiū inceptionis. q̄ incepit grauia
et operū bonitatis. Exteriū est principiū effectuū. q̄ indu
cit gloriam celi t eōm felicitatē. Dico ḡ q̄ est principium
eternū eius. p̄dictū. Et illud principiū est deus in quo est
a quo p quē et ad quē sunt oia. Et ideo ipsemet dicit Apo
cal. i. Ego sum alpha t o principiū t finis. Hic est ēt prin
cipiū rerū ḡa in principio creauit deus celū et terrā Ge
nes. i. Hic vbei cui⁹ est principiū nr̄e actuū. Job. xxii.
Ego principiū qui t loquor vobis. Quē ēt in aeth⁹ finis
nō habet vel. q̄ principiū nr̄ē pōt ad finē vbiū pueni
re. Et ideo dicit Apocal. xxi. Hec dicit amen q̄ est principiū
creature. &c. Item est principiū interiū operū inceptiuū et
directiū. illud est principiū boni motiuū in. q̄ sic bona
intētio debet esse principiū actuū t operū humanoꝝ. Si
cut est principium cui⁹ sapiē naturam sui principij. sic em
nia opa sapiē naturam sue intentionis a qua ḡducuntur.
Job. xxvij. Habet principiū verborū vanarum principia.
Et in illo consilit. Eccl. xi. Vemite ibi principiū inuēi

erit vobis in mentibus anni. Item est principiū exterū
gloriē inducentis. Et illud est principiū bone vite a quo sic
p̄ducitur t sequitur conclusio glie paradisi. Vbera sunt tua
ter Deū. i. Plantatio dei tua paradisus voluptatis a pu
cipio. supple bone vite ut plantad quod sequit in futuro
plantario paradisi. Et sic inuenit principiū boni. Sed
adhuc dico q̄ inuenit principiū malum. Et sic vico q̄ ḡdā
incipiūt a principio. t. Quidā ḡ incepit a carne in.
Carnis infectionis. fectione. Et ibi sunt illi. Quos ca
Bestiales suggestionis. rō t sanguis reuelat. essua quoq
Diabolice pollicitationis. agūt. Mortuj. Principiū gl.
Iniquę delectationis. tum amalech cuius extrema per
dent. Amalech ēt lambens sanguinē interpretatur. Et igit
carnem q̄ in sanguine delectat. Item q̄dam incepit ab
bestijs imperatōr. Et de hoc dicit Eccl. x. Fons principij re
gni eius babylon. i. dyabolus. Hic quidā incipiūt a malicia
principiāt. Et de hoc Prouer. xx. Benedictus ad quem
festinat in principio in benedictione carebit. Hic alij in opi
nione peccati querūtur. Esa. xxvi. Facta summa sicut in prī
cipio q̄ nō inuenerit nobis. Et sic patet q̄ est quadruplex
malū principium t triplex bonū. Multa possent exempla
applicari de principio. t maxime de illo quod principes fi
mē nō peccidat. sicut sunt hypocrite. falsi amici. traditores &.
Sed in suis titulis dictū est. Et similiter de illis q̄ in prin
cipio sunt mali t in fine boni. Vide supra de Concretis. Et
similiter de illo q̄ nō reputant sibi originale principiū. t car
nis vel generis vilitatem. Z. Simili ēt ita omnia q̄ parue
sunt ancto citantes.

Prior Prius. Cum prior sit ille q̄ alios pre
dat ordine vel virtute
possimus videre q̄ sicut prius in tinte de Patrie valum
est multiplex est priorum multiplex.

Admirabilis.	Illum prioꝝ dei opa debēt admirari
Honorabilis.	Iusti priores debent venerari.
Venerabilis.	Vestra sodera debent venerari.
Reparabilis.	Omnia valiora debent reparari.
Non amabilis.	Rerum munera debent non amari.
Supportabilis.	Mundi pondera debent supportari.
Imitabilis.	Sancta funera debent imitari.

Dicit ergo q̄ est priorum dei q̄ est admiranda. sed de hi
bis sunt supra: vbi. Primus. ℣. primo. Hoc solum dico q̄ de
eis primo. i. ante incarnationem nobis erat ignot⁹. perfecta ta
men fuit? ēt mirabiliter nobis nocuq. vñ optime potuit ī
gurari. q. Dixabal. i. vbi dicit. q̄ tempus affuit q̄ sol reful
sit q̄ primo erat in nubilo: t accensus est ignis magnus ita
vt oēs mirarent. Sol est ille dei filius primo fuit in
carnandoque nobis latebat in nubilo cuius visibiliter non
erat notus. similiter ēt nobis splendet t relucet. qñ in car
ne visibiliter fuit notus. Ista est ℣ principius tribuc est vi
cinius excellens dignitas t nuchitas q̄ sic est admiran
da. Habet ēt vñ primo relationis. hoc est dicere. omne
cōditū. vñ primo incarnatū. vñ primo passū. vñ primo
resurrectū. vñ primo ascensum &. Et ipsum prio
ri et eterna diuina cōditione dicit Job. i. Qui post me ve
nit ante me factus est. q̄ prior me erat. Et incarnatione di
citur Luc. ij. Ut fuerat reputatus accepat nō virorum se
mentem: nisi prius videret ipsum &. in carne. Et passi
one dicit. i. Cor. xv. Ille vincit nisi pri⁹ moriat. Et re
surrectōe alle dicit Luc. xx. Peroptera vnus de discipulis
surrexit. Et ascensōe alle dicit Eccl. i. Primū ēdem fuo
rem sicut. &. relige assumpt⁹ est. Et ipse no nobis offensa
vilitate dicit. i. Job. xii. Nos ℣ reliquam? ēt qui ipse prior
dilexit nos. Hec est igit priorius nr̄ē ℣ est admirāda. Se
cūdo dico q̄ est priorius iustī ℣ est honorāda. Iustus est
pōt dici. f.

Prior in vigore.	Prior sic in vigore admirā tolerans
Prior in valore.	sicut de illo fontici ℣ nō pōt domū sic
Prior in honore.	nis armari vtique nisi prius fortē adu.
	cat. Et sic fit de illis de q̄bus dicit Iu

dicat. et q̄ qui prius simulauerit sugi vertā facie fortē ve
stiebant. Item prior in valore multis ꝑponderis. In va
lore ēt virtutis t meritoꝝ iusti ꝑponderant vnus eorū. i.
ad Thessal. iij. Qui in ꝑsentia sunt refulgent primi. vt sic bo
nitate et sapientia iusti ꝑparet luci. Sap. vi. Luci ꝑpara

mercif' pleo. Item pleor in bonose ceteris impune. vt ſi pleor in bonis mecū ei ingrio. Eccl. xlv. Multa poſſunt bona tribui: q̄ ſatis eſt ingra ſuſtineri vbi pleor'. hoc ſolum nota q̄ author ſeu perſonas vbet pleas

De acculare. Ingrat pleor ſe accuſat cū pleas. confi.
Ghe maerare. tendo eſt Pleuer. cviij. Pleſtus pleor
Dheſperare. accuſatore eſt ſui. Jtē pleor ſe macerat a
Alecacare. bus abſtinendo. Eccl. xxxj. Sup multos
Inoſtes grauare. magnā ſcientiā nō aperies ſup illam tan
Gerba lenare. quā ouem pauorine cyrēdas manū mit
Nere mutare. tas nec pleor poſcas habere. Et dicit Leſſa
Pacem agere. pleor cauſa diſcipline. Item pleor ob
Facta trahere. ſeperet maioi pacifico. j. Mach. x. Pol
Gerbis ceſſare. cepe t malum? ea ſi. Recede pec t fac
iuſti regē. Jtē pot nocere bonū faciendo. Quidā eſt de
bet velle eſſe pleor ad faciendū beneficia debet alios alios
ſperare. Quia ſi ſcit nocet eſt offerre paratū. vel
bet in pleor ſi ſanus ſebat. nocuit eſt offerre paratū. vel
Eccl. xxxv. Precatre pleo in omni mam t ſi ſic adueca q̄
ſum. Quidā eſt (licet tarde meipar) debet ſi poſſit in
cipere talē moderare t pmere. q̄ ſi fieri poſſit pot alios
poſſe eſſe. Sic eſt in aliqbus pribus ſdam nocet ſi alios
mitta eidem motum ſoliendo? t fructū gdacentibus ſi.
cc. ſolant vſq; ad vigilia ſancti Jobānis baptiſte penit?
remanere. Sed ſenera in nocte pariſone ille fuit miracu.
lose. fuit naturaliter nolas ſolent ſolis t fructus gdace.
re t ſi alijs pacib? ſparare. Quia no ſtans bō cū pma.
nente in ſcientie t ſtantie debet tamen tanto feruore ad
alios ſe edificare. q̄ alios ipſe ſcedentes poſſit antigere
et ſi poſſit ipſis in ſcientibus pleo eſt. Exēplo ſcs Jobes q̄
peccantē ciuis petre: t ideo venit pleor ad monumenta.
ſicut dicit Jobes xx. Quia rouera fortitudo accedentis eſt
poſſime alios pcutio t in meritis antecapario. Jgit aſſi?
pleor accidit bona faciendo. Jtē pleor ſe ſparet bona f
ciendo. Audacia eſt fortuna ſolet adiuuare: t illos qui
pauſa. illos inaudā quitantes ordinare. vñ de Jude ma
chabeo dicit in initio. j. Macha. v. c. Si ordinet ad nos
pleor nō poterim? ſuſtinere eū. Jra nīr fuit quidam ſcr
rens cruditi: t alios ſupauit. Jtē pleor verba ſonet fidē
edocendo: re ſic dic de ſcis dicit Eccl. xxxvj. Locuti
ſunt in nois mo. pleor t pleores. Jtē pleor ſe remunde cul
pam placando. Marc. xxij. Multa pleor qui remo eſt cul
pe t paraplydis t. vt ſint in qō ſonte eſt mibdam. Jtē pl
es pacifice ſe recōciliando. Matt. v. Si offers munus tuū
ad altare: t frater tuus habet aliqd aduerſum te vade pri
mo reconciliari fratri tuo t veniens offeres munus tuū. Jtē
pleor fortis tractet pudenter agendo. Prima eſt t nō om
nia conſilia in negocijs ſunt habenda. ſicut Luc. xiij. dicit
de volente edificare turrim. q̄ pleor ſedens cōputat ſi ha
beat ſumpt? qui ſunt neceſſarij ad pfectionē. Jtē pleor
loqui eſſe verba moderando. j. Cor. xiiij. Si aliqd fuerit
ti reuelauit fuerit pleor taceat. Jacobus igit in hac omnibus
pleor t alijs ſenebus gentis eccles debet eſſe: t ſic pleoris
tem ſenedam t honorabilē p: ris obtemperatiā q̄ nulli? ali
us filij pecerit ſparari ſenē. j. Mō erit pleor ille nouiſſi
mus. Eſt igit pleoris laſti q̄ eſt honorandū. Tertio nico q̄
eſt pleoris peccati q̄ eſt detestāda. Primo eſt peccatū no
ſtra t pleor etiam mala vita noſtra ſemp debet videri t re
tus virtus ſcuere t abominari: eiā et bonū ex ipo ſequi
dari: t vitari. Qi ḡo eſt a Deo malum eſſe: ſemp vitā deo
ne ſimere: t primum motum etiam abhorrere: t ſanita
tem pro virtus imperare. Bene ḡ dicit Eſa. xlvj. Re
dite preuaricatores ad cor. recordamini pote ſecali. Quid
tamē poſſe impedit ſrabol? Mō vult eſſe q̄ pleor pe
nitia videam? ad finem q̄ dō facilius indam? dicit f.
Eſa. xlvij. Ne meminerīs pleor: t antiqua ne intuamini.
Et q̄ nunq̄ a peccatis ſordibus recedam? ſed ſemp in ſor
ribus pedamus. Juxta illud Luc. xj. Filie mouiſſime ho
minis pleor pleoris? Et Marc. xxvij. Erit nouiſſimus o
rum pleor pleor. Nota etiā hic q̄ pleoribus detrahenda ſi
la qm ſdem p famam audacia t ſimptionem ſpes ſe
offerit periculo. t etiam eſt duo vicio t peccatis. Se d
duo dicit Hiere. xj. Seuerſi ſunt ad iniquitates patrū ſuoꝝ

pleores ita vt ſdebat talis vicere poſſit illud. j. Tymoth. j.
Penis blasphemus fui: t pſecutor. vnde t ſalto anno
dicit Eccl. xj. Si occurrerit tibi miſericordioſo cum illo
pleore. Non ſic, charissimi? pleor vita detectior? t pā
corum vitam in multis emulamur. vt ſic de nobis dicat il
lud Eſa. xxxv. Jn cubilib? in quib? dracones prius habi
tabant erit viror iuncis t calamo. Salue ſcs illi lapidi q̄ ſi
ninr ſoſet q̄ mouerit in capite buffonis: q̄ tame ſine vlq;
contra venena. vbi ſcs ſuper buffonis dicit appere. Quia
ſcs illi q̄ de corpe diaboli buffonis p pniam extrahunt. q̄
ſi ſine valent contra venena peccati. Exēplo. j. pmi. xj.
imagine tamē buffonis a pleor peccata ſ per mīcal ſe
cum debent habere. Quarto nico. q̄ eſt pleoris mitiga
nis ḡ eſt reprenda. Virtutes eñ quas pdidimus ſunt reſu
parande: t mia que vulnerata eſt reparāda ino certe vi
no: t gra eſt amplior ḡ amiſſa fuerat. pcurenda. Sed hoc
eñ rendit certa pcurentia medicoꝝ. vt ſcs per ſanitate recu
peretur. t mater etiam t ſpūs: pcurē. vt ſic nubile? pa
ris reſtitutio ad nos redeat. ſicut de bereditate alienis ci
uitat Leuit. xxvij. q̄ ſcs i anno iubileo reuertebant ad pri
mum dñm. vt ſic anie ad pdiſtinā inter comā redeūtes. hi
ent ois illud Eſa. j. Reſtitui iudices tuos ſi fuerūt prius
et conſiliarios tuos ſicut antiquos. q. d. Judicii t rectores
conſili t prudentiā reſtituam tibi ſint prius. q̄ ſcs boni?
pmittere debet ſortes t exercitus t miracula maiora q̄ pri
us fuerat reuelare. Job. vij. Placuit redder babitatori
ſuo. Pone te audax rogo: q̄ ſtranus ab beroule ſem
per ſortes ſ pius fuerat refugebat. vt t ſic tali pertinā
ad amplior gram redeūt dicat illi Specul. q. Mouſ epe
ria tua t clementiam: t fidē t mitiſſimū: t patiens nō t que
ra ma nouiſſima plura pecasti?. Rom. ij. Benedicta ſia
ma ano qui peccata miſeratus pſeruerit. Item q̄ eſt pleoris inocentie ḡ eſt reprenda. Quinto nico.
q̄ eſt pleoris mihi gloriose nō eſt amanda. Bona eñ
mihi dicit pleor. bona gradi poſſeris ea. Et reuera pro
ceſſus aliquis vt dicit non ſunt ita gloſi ſicut ſecūdi.
Jgit quia ſta pleoris vana ſunt ſpa timoris? t ad poſſe
ſiora gradi bona curram?. Nōne ſemp eſt Exēplum.
Ex ano facies ſis nouiſſimo offenderit ſed poſteriora ſua
offendere repromiſit. ſuper eſt ille antemeus t pleoris mu
di bona ſignat. poſteriora ḡ ſequitia gradi bona deſi
gnat. Vis ḡ vtem? contemere: ſta ro diligere querere t
amare. Exemplo ſcs Jacob ḡ ſupra vocat que pater fue
rat ſibi vxor contemno ſedam ḡ pulcra erat valent. Et ſic
dicit Gen. xxix. Invocam ſignāter pleoris ſenile. Sicut eñ
dicitur. j. Cor. xv. Prius qd aiale eſt deinde qd ſpuale eſt
Talis eñ pleoritas mundane glie finaliter cedit ad nihilū
quia ſcs exinde ſequit penitria miſeriales. Exemplū te re
uice in inferno ſepulto. Luc. xvj. Et j. Regum. ij. Replet
prius p panibus ſe locuerūt: t famelici ſaturati ſunt. Et
ſic ille q̄ modo in mihi magnificus ſua ſunt pulcra figurent
in ſepti vacis pinguib? pharaonis. vnde p vaccas tenu
es denotatis. Et ſpus dicit Eccl. xj. Ex pleoris pulcritu
dinem decenerūt: t tamē denotatus pecoꝝ? nulli ſe
uritatis cedere vellipsum. Jta eſt igit pleoritas nō amā
da. Sexto nico q̄ eſt ſdam pleoritas tolerāda vel ſup
portāda. Et ſta rebi aliud eſt q̄ ſtas? mūdi tribulationē.
et pleoriū miſeriaꝝ: t turbationū que prius in hac vita
venūt: t ſubſequūtur in alia bona: t ſpera ſuccedit. Et
ens eſt prius accidit. Et eſſe: t tribulatio prius venit q̄
felicitas. Mala ḡ ſta ḡ prius venūt in patia tolerāt. vt
finaliter eterna gloria cōſequamur. p quā ois ſequens pe
nitentia oblitioni tradat. Et ſic ſe gla dicit illud Eſa.
lxv. Oblitiones ante ſunt angustie prime: t abſcondite ſi
ab oculis veſtris. Sedent. Et nō erit in memoria prio
rū: ſed exultatio t gaudeūtis vſq; in ſempternū. Jta ḡ ar
gō ſdem pleoritas tolerāda. Septimo nico q̄ eſt ſdā
pleoritas imitāda. Exēplo eſt virtus t bonitas ſanctoꝝ pa
trū: qui prius t ante nos fuerūt. q̄ ſcs ſunt imitandi. q̄
maxime ſplendūt ſubſequēdi. Et ſic ſignauit in illo ri
tu Eccl. j. vbi dicit. Dies erat ſimilis ipſis quotidianis
ad quem locū declinabat que prima erat ſe hanc ſe ſtare
vnde quilibet bonus imitator vt tali pleoritas pōt alic-

et aliud Phyl.iij. Hec retro sunt obliuiscere ad ea eo que prima sunt extendās meipm extimari. ptinquere ad beatum. Hoc est q̄ proximus inuitandus: ut ama vt nosti est tolerā da. nō amanda. reprehendā. nō reprehenda. veneranda. t admiranda. Et hec de priori. t primo sufficiant. Explicit vol. anne Priore. t vltimo. Primo.

Priusquā Cum priusq̄ sicut t anteqū denotet ordinis quandā similitudinē inter ante quandā portionem tēporis. t precedentia. t gradus priuilegiandi. q̄ priusq̄ pōr̄ de eo Iusto. t impio. rectis. Patet igit̄ hoc. q̄ ad vtil. eius spectat vitā priusq̄ fieret. quoniam.

Parentis pulsatio.	De certa curabit pater. q. cōsilia q̄ deus semp̄ est. t fuit certa.
Iuuenis cogitatio.	nabitur. Et de illo priusq̄ loquit.
Sagax prouidentia.	bunt ad pl. proceres eo sic. Priusq̄

q̄ montes fierent aut formaret terra et orbis a seculo t vsq; in seculū tu es deus. De prima positione patris. q. constat q̄ ante priusq̄ quicq̄ fieret a principio fecit sapiēs pater i eternitate sue immutabilis positionis t ordinatione bonos futuros filios predestinauit ad gloriā malos vo reprobauit et ordinauit ad mortē. Vbi ge in plena bonos loquit ei. anne Pariss. Priusq̄ nō formaret in vtero noui vos antiq̄ egressos de ventre sanctificauit et. De malis aūt predestinatis seu reprobatis dicit in pl. Fuit ficut senū peccatum q̄ priusq̄ euellat exarui. Cū mente tuina p repro. bationis. De interna cognitione q̄ scripte nouo omia priusq̄ fiant quor q̄ visio Iob. viij. Et nūc vici vobis priusq̄ fiat vt cū fuit fuerit credatis. et. De signa vo promone terminabit et passione dicit Ioā. xvij. Sanctifica me pr̄ clarificare quā habui priusq̄ mūdus fieret. Priusq̄ igit̄ referunt ad tēp. Secdo dico. q̄ priusq̄ refert ad intum. Constat eīm q̄ vir sapiens t prudens videt multos bonos priusq̄ id est malos bonos anteq̄ bic et alios i bonis actibus antecedere. Et sic dico q̄ nōn habent vnum priusq̄

Dare confessionis.	De secūda cōfessione dicit in psal.
Pie petitionis.	vbi ps dauid videtur cōfiteri sua
Docte oblocutōis.	q̄ humiliauit ego vehū. De humi

li petitione qua ps bō petit priusq̄ moriat sibi peccata dimitti dicit in pl. Remitte mihi vt refrigerer priusq̄ abeam et amplius non ero. De vehi bo oblocutōe quam ps bō videt habere sapiēter agendo dicit in psalmo. vehite respōdēte Sapienter dico agendo. Eccl.ij. Priusq̄ obtorpuerunt spinis sapiam. Patam alios cum arguēdo Eccl.xj. Priusq̄ autē tegas ne vinipes quidē t cū interrogatus corripe inimicū.

Debet in tp respōdendo. vñ Eccl.xj. Priusq̄ audeas ne respōdeas verbum. Dicit eīm dicit Pauper.xviij.c. Qui priusq̄ respōdet q̄ audiat stultus se esse demōstrat t confusū esse signū priusq̄ ergo primet ad iuuā. Tercio etiā dico. q̄ priusq̄ cū primet ad salum. Constat eīm q̄ stulti t peccatores habent multos malos priusq̄ id est multos amici patientes et precipitantes scilicet priusq̄

Fallacis amicitie.	Falli eīm amici solent ante tēpus
Furentis ira cunde.	suos dimittere. sicut de petro legi
Crudelis violentie.	tur Marci xiiij.c. De ira priusq̄
Finalis pestilentie.	gallus cantaret bis me ter negabis. vnde Matt.xxvj.c. Priusq̄ gallus cantaret me negabis. Mali iracundi solent ante tēpus ante funeres. Vnde i pl. dicit sic. Priusq̄ intelligerent spine vestre rannū. sicut viuentes sic in ira absorbet eos. Crudelis impij solent ante tēpus bonos affligere. sicut Genū. xxiij. patet. Et illis q̄ blasphemantes eo priusq̄ apposuit paratī sum? interfecerūt eū sic pauli. Sed eos pueri solent ante tēpus mortem incurrere. Vñ in pl. dicit. q. vñ fiat sicut fenū velocium q̄ priusq̄ exalatur exarui. Et hec de priusq̄ sufficiant. Explicit vol. prius ante. anteq̄ et.

Pulsinus Cum pulsus nihil aliud sit q̄ quod q̄ pulsat. pulsus secundū suū antiq̄. Notabo q̄ non sentiat pulsus Iste dico. q̄ est bonus pulsus Innocentis pfectum. num innocentis quē est reparā. Pulsibus t corruptōem da. Serpens eīm insidiando p ruinosis t rebellionē. eum fouendo t opponendo pulsi antiquo. t aquila balneando se in fonte vius salū reparē t recuperare pullum suum. vnum. t pullinū fouendo. vnum. Dic de nos q̄ sentimus nos in vetus hominē. renouabemur pellem veterem. bolem veterē. malū pulsum. fouendo vetere tristitie q̄ artam penitentiā. t in fine laborum nos balneando reponere. vt sic possim⁹ pullum innocentie innocentiā reparare. t pullinū virtutum formositatē retinere. vnde Eph.iij. Deponite vos sm pristinam conuersationē veterem bolem q̄ corrupit t renouamini spū mentis vestre. et. Talem aūt pullinū renouatum habebat Iob cum dicebat Iob.xxix. Quis mihi tribuat vt sim sicut mensis pristinus. sm dies q̄bus deus custodiebat me. q̄n splendebat lucerna eius sup caput meum. sicut fui in diebus adolescētie mee. q̄n secreto me⁹ erat in tabernaculo meo. q̄n lauabo pedes meos butyro. t petra fundebat mihi riuos olei. et. Expone. Et reuera homo qui q̄nq; fuit rebus innocens t deuotus. q̄ videt se vsq; modum. valde debet innocentiā pullinū quam semel perdidit dolere. t pullinū secreti diuine visitatiōis t consolationis pullinū iuuenū subeūdum t renouandū pullinum dolorem peccati t op passionis. pullinū iucundū lapidē de formationis plangere t lugere. t ad ipū q̄ viribus reuertere. Igit̄ dico q̄ talis pullinus condigno t pfecto recupat. p

Emittam misericordiam.	Facit ergo ad hoc omnia mise
Deuotā postulationem.	ratio. Sine q̄ nō est bō bonus. t
Legalem estimationem.	peccato nunq̄ punit. nec pa.
Penarum celebrationē.	tima eius pfecto reformatur.

Vñ sno figurat Genes.xl. vbi dicit carceratus pincerne. Cros adhuc octo sunt post quos recordabit pharao mi. serie tui: t restituet te in gradū pristinū. Pharao eīm rex est ds qui ses post tres dies seu post tres gnos pene et bonine recordat. ea q̄ eū in gradū pristinū. imo q̄q; maiorē statū t innocētie restituere disponebat. Figura eīm ad hoc de templo vbi q̄ pene fierent q̄ duldeos exitu exirent. et per filios israel reparati. De quo dicit. s. Paral.xxv. Ut solicitarent domū dñi in pristinū statū. Figura eīm ad istum reparationē innocētie t virtutis etiāe gre miserātis. Vñ fiat ad hoc tercia venie supplicatio seu tercū. o. Et sic videtur sanctus a tēp̄ postulare dicens. s. Iudex. xvj. Esto tutus meus refugium mihi nūc pristinum sm tuū mentum. Vñ fiat ad hoc regula ēiāe confessionis. Et eīm est dicta q̄ peccatores q̄ priusq̄ ad pristinū statū reuertantur. Figura etiam ad hoc Exodi. xxv. vbi dicit q̄ omnis heredisque vendicat in iubileo reuertebat ad pristinum possessor. Sic vere gratia potest suo pristino possessori restituit. qui habebat remissionis t pacis continū. Vñ dicit sic. Reuertetur homo ad possessionem suā. t reuertit q̄ redibat ad sanctam pristinā q̄ habebat t quoq; gestimus est annus. Sednr. In ipso est ecclie vendito redeat ad dñm et ad possessor pristinū. Item fuit ad hoc tribulationū tolerato. vnde Deb. x. Renouamini pristinos dies quos illuminati certamen magnum sustinuistis passionū. Patet ergo q̄ est dare pullinū innocentiam que est emendanda. Secdo dico q̄ est dare pristinum insufficias q̄ est emendāda. Constat eīm q̄ pullus ieiquitatis suas relinquēdo t q̄ priam emendāde vñ Eccli. xxj. Bene consulit peccatori dicendo sic. De pristino tuo cave vt nihi retribuat. Quod tū est contra multos in suis iniquitatibus obstinatos t pristinis vitijs indurates. qui. pristinos vitia velle vsq; ad mortem in eis remanere. Vñ. de te necessitate eyri dicit Ezech. xvij. Nil quid nō hec vita ē que glorietur a diebus pristinis in antiquitate sua? Et de ista mentalia etiam dicit. ois. Reuertimini ad ephraim. q. sc̄ idolatrando iuuta conturbatione suam pristinā operabatur. Est igit̄ ne pullinum insufficia que est emendanda. Tercio dico q̄ est dare pullinū amicitiam q̄ est renouanda seu obliuiscenda. Deus eīm sp est paratus recedere pristini federis q̄ populo cum bruno genere in vtero regnali. t etiam q̄ quotidie nobiscū pangit in lauacro baptismali. sicut ip̄ solet dicit Leuit. xxvj. Recordabor federis mei pristini quando eduxi eos de terra egyptiorū essem deus eorum. Vñ igit̄ cum deo etiam cū proximis amicitias pristinas renouemus. t nos ipsis q̄ charitatis federa colligentes. s. Machab. viij. Vtinam ad rhomanos renouare amicitiā q̄ solebamus pristinā. Patet ergo q̄ est dare pullinū amicitiam t locū tatem tinsufficiam. t innocentiā. Et hec sufficiant. Explicit vol. Ezechias. t vltimus. prius. et.

Puare. Priuatus. De priuato in-
ferius accipitur
pro singulari et nō publico: et in hō sensu dicitur pro publico
et priuata nulle prorsus sunt ancoritates. Sed et priuare
inquam familiā pro spoliare: bonere vel auferre multa p.
cuidubio possent dici sancte sunt ancoritates. hoc tñ
nō q sint nobilius propter dictas q̄dā priuari pōt feu-
do. Sic de bono proprio dicitur que communi contra dei
voluntatem: priuari merito offi solatio atq; bono. Et sic no
ta q̄ pulcra sunt
Dat omni veritate.
Dat vite voluptate.
Dat fidei dulcedine.
Dat spei securitate.
Dat rerum fertilitate.
Dat bonorū cognitione.
Mali igitur priuant veritate bo
ne locutionis. p. Proverb. vj. Veri-
tate in ore priuati sunt epitheto ino
quissimi esse patrum. Item pri
uantur voluptate sancte tranquilla
nis. l. vite grate q̄ sancti sunt. q̄.
Madianite dicit q̄ rex iuste fa-
cilegij vitā priuari. Item priuant dulcedine certe conpatrio
tie. sicut de Saulone dicit Job. xxvij. Ut auferat ad filios
suos quasi nō sint sui. Priuantur enim tanta sapientia.
nec valet illi intelligentia. Iste priuant securitate femoralis
tionis. Habitatio tua et spes. Et. j. Michee. iij. Per diuinam inq̄t virtutem incebat omnia offi spe et sa-
lute priuatus. Item priuantur fertilitate bonus pessimus.
l. bonis illis terrenis p quib⁹ laborare nō cessant. Ec-
cles. xxvij. Lingua terrea mulieres viratus delicat. et priua
tur eas labore⁹ suis. Item priuant fabulosite alie potati
onis. scz bonore glorie paradisi. Hamer. xxiij. Deo enim
magnifice honorare nesciat omnes priuantur. Et bonis
no nos. sic quia proceto illi nō possunt uere bonis terrenis
q̄ semp vt communiter fatis habeant ad necessitatem. Ja
xta illud Job. xxj. Ecce peperit et nō est priuata fera sua
Hec patuntur etiam finaliter bonis eternis. sicut est dic
tum in. xj. Non priuabis bonis eos qui ambulant in inno
centia sue. Item priuatio bonis eos qui ambulant in inno
centia sue. Item priuatio bonis eos qui ambulant in inno
centia sue. Item priuatio

dā dicatur. Dicere pñr. Non misereberis inq̄r eius: sed animam pro anima. oculum pro oculo. pedem pro pede exigo. Item pro ipo gregat liberaliter. q̄ sicut enim Canis vig. Et volatile homo vere substantiam dentes suc pro ipsorum querentibus quasi nihil pelit eum. Item p ipso liberando: certat saluatorem. Quia sc̄s sicut dicit. Pauper. pj. Iustus de angustia liberat. ell. et tradetur impi' pro eo. Et Proverbio. xxj. dicit. Qui pro iusto datur impi'. et pro recto iniquus. Item pro ipo peccat. et erat supraliter sc̄s ad deum et ad sanctos. vt sic alius vocat illud in. Regum. xvij. c. Depeccare faciem dñi dei mei. et pro pro me. Et Job. xlij. c. Job aūt seruus meus orabit pro vobis. Iacobi. v. Orate pro inuicem vt saluemini. Tractat q̄ iustus p proximo.

Iam ultimo certat. et cogitat p simplo. Et hoc certe pro

Constantia. Labore igit̄ pro constantia vt stet. vigilat. vt sc̄s sic stat adhuc ll. et dic de quo dicitur Iudicii. ij. Qui vero usq̄ manu obstinauit pro dextera. q̄ sc̄s eglon regi mo

Patientia. ab interfecit. Item pro iustitia: vt recta compleat. Unde Eccle. Iustitia. Pro iustitia agonizare. p anima mea. vsq̄ ad mortem certa pro iustitia. Item pro pacientia vt carnem arceat. de qua dicit Proverbio. xxvij. Ira quasi cinis illum amari pro vulcanum. Item pro sapientia vt mente splendeat. dicens sc̄s. Sap. vij. Super salutem. et speciem dilexi illam. et proposui pro hac habere. et illam ignorantibile est lumen illius. Item pro temperantia vt deo placeat. vt de Eccl. xxiij. Vinum. p mensuram placeat tibi. Item pro pacientia victa seruat. Ingrauiat Roma. xij. Nulli malū pro malo reddentes. Sequitur. Non volentes vindicantes: dantes: sed date locum ire. Item pro vera eloquentia vt ipsum habeat. vñ Ec. de. xij. Pro anima tua nō confundaris dicere verū. Item pro vera moderantia vt malū tacerat. vnde Eccl. xxxij. c. Audi verbum simul. et quemadmodum. et pro reverentia accedentibus bona gratia. Sic ergo patet quō ista omnia possunt referri ad iustum. Hoc certe principaliter. q̄ principaliter refertur ad ingressum seu finem. Conflat ex q̄ impi habent sibi pro vltimum cautum meditantes. comedationem et ebrietatem. Unde nota q̄ isti habent multiplex malū. Primo ill est multiplicem malam causam mediatione. dependentem ex circumstantiis. quibus sc̄s ipsi nunt bona pro malis. mala pro bonis. certa pro falsis. animas pro peccatis. celestia pro terrenis. Dicit ipse Matt. xvij. Quis comparationem vobis homo pro anima sua? q. a. nulla dependens circumstantia possit esse. et tamen miseri peccatores hoc faciunt. qui sc̄s sicut dicit Treno. j. Vederūt quoq; festa pro ebrietatem ad refocillandū animā. Quinō ill habent gaudium et festum. f. gratias et virtutes: et bona etiam paradisi pro ebrietate et perditi pro modico gustando et deliciando ebrietatem. ill est pro vita sua misera recreanda. Sicut ill vsurarius aut fenerator pauperibus parua pro magnis. vina et blada corrupta pro grossis nouitia. et pro fuis principalib' hereditatibus atq; bonis. Sic ex diabolus mala pro bonis: sc̄s et talibus dare. et sic solet eos ad purgatorem inferni et damnationem hereditare paradisi. putarent sic istud peccatum tali circumstantione recipere illud pñ. Retribuebat mihi mala pro bonis. sterilitatem animę mee. Volentes ergo te bona conqueri peccatores. videns pro pernicia vituperandi ell. p bonis terrenis inflar sc̄s Esau pro lenticulis sui primogenita. hoc ell dicit. q̄ sum atq; gloriam paradisi. et recreationem illud qd dicebat apud thobie Thobie. v. Dñe q̄ mundū fuisset peccatum istu pro qua misisti percussisti nos nostrum lumen oculos. nostrorum. locutum sanctitatis nostre. Filius ell noster interior ell offensus. q̄ noster lumen ell mentis nostre. et bonitas sanctitatis ell per gratiam ell nobiscum. sed ad peregrinandū per peccatum misit. q̄ pro mūdi peccatis. i. p bonis hui' seculi. vel eis p pecunia diabolica. i. p pecis et sic inuitis' elongat sc̄s. q̄ pro. i. ne essi mala pñtialiter et eternaliter duret. Matthei. vj. Nūq̄ habes genogenitū meū. p scelere meo. Primogenitū inqr. Latum. animū vt ostendat. q. a. nō habeo qd ell amara sicut infidelem patrem q̄ sc̄s filios suos p pecunia solent dare. et ad participandū secum ipso q̄ naturaliter sint liberi ell modica pecunia cōmutare. et alteri virginis subiugare. Sic ell anima. et. Et si vis nota q̄ ill habentur plenī seculo multiplex malū. sc̄s vnū pro

Elatione et superbie. Et pro superbia elationis sequitur. Oblivionis non notitie. Pro oblivione notitie. Ponitur. Ego et peccatis. vnde. j. Ponitur et fallacie. Regū. xv. sicut fuit fuit sic. Delectatione et complacentie. Pro co inqr q̄ abscidit semen vberabit. et vena ne sui rq. Et pro ingrate oblivione segnit. Ibrago et pannis. Quia ell valde odit vicium ingratitudinis. et maxime q̄ homo nō solū nō reddit pro bonis beneficio. etiam infert pro bonis mala. sicut in pñ. dicit. Qui retribuūr mihi mala pro bonis detrahebāt mihi. Job. xix. Proverbio. xvij. Qui reddit mala p bonis nō recedet malū de domo eius. Et pro fallacia precipitio sequitur murmur et detractio. Pro eo vt me pñs. detrahebant mihi ergo aūt orabam. Et pro retentione possessionis seu cōmutatione et dilatatione solent inferre? et damna. vñ Esaie. iij. dicit sic. Et eris inqr pro suum odore fetor. et pro zona funicul?. et pro crispanti crine calui. et pro fascia pectorali cilicium. Et sequitur pulcra. q̄ tam inutilis gemitus. nec fructi possunt dicere illud. ij. Macha. vij. Deus enim pro pctis nostris hec patimur. Sic igit̄ patet quō ex istis mala causa procedat̄ multimod? malos finis. et quō mala habeant inter se cōmutationes varias valde malas. Et si vis dicam pauca videre q̄ p pueris mala significata pñt pelligi peccata mūdana. vel diabolica. q̄ sc̄s ell malus medius. falsus peccatores. varius pruritus. Stulticia. Pueritia igit̄ q̄ pro refert ad impiū. ad istū. et ad vtrū.

Probare. Probatus

Cū probare aliud aliū sit q̄ aliq̄d experimentaliter tentare. vel aliq̄d q̄ facti euidenti manifestare ad finē vt eius credibile possit in eius apparere. Possum? dicere q̄ deus probat bonos diuersimode in hoc mūdo. Sicut ell auriflaber probat metallum. q̄ bona et legitima inuenit: solet eiicere reiicere. et abnihilare. q̄ vero mala inuenit: solet penitus refutare. Sic deus probat et bonos et malos in mundo: vt finaliter bonos in gloria sibi recipiat. malos eo in inferni pellat et reiciat. Et de b' ill in pñ. Hoc probasti me et cognouisti mentem cognouisti scilicet mentem meam et reformationem meam. Potare q̄ possumus. q̄ deus probat et probat. Et ideo dico q̄ probatio diuina. In essi ell probabile non ll terminū ell probatio humana. sed locum probabilis et probatus. In probatione ergo nostra deus ell probator vel p se. vel per subiectam creaturā. Multum ell locum probatio homo de ell illud quod probatur. Sicamus ergo q̄ nam dno ell locus spiritalis probatio. Sicut enim metalla

Probantur in fladie. Sic pecunie boni p. Scolares probant in studio. bant in bonis mundi. Doctores probant in audientio. spectatoio. Marchus Metalla probant in officio. essi ell sicut scintilla in q̄ deus probat illos quos sibi vult specialiter retinere. Sicut ell papa probat et examinat bonum clericum vt beneficiet. Iudex probat et examinat accusatū: vt absolutus et innocens declaretur. Homo probat equū vt emat̄ et retineat. Cantor probat nouum: vt eius bonitas ostendat. Sic vere deus probat in illo seculo virum iustum: vt ipsum in innocentia faciat: et beatum paradisi sibi conferat. vt ipsum sibi quoq; retineat. et vt bonitas ipius declaret omnibus et ostendat. Patet illud. j. Timo. iij. Probent primum et ministrent. Sic fuit probatus Iob et Thobias. et sicut dicit Eccl. ij. In igne probat aurum et argentum. sic et homines receptibiles in camino humiliatiōis. Et ideo liter de quolibet probato vel probando pōt exponi illud Genesis. xxvij. Accede ad me vt tangam te. et probē vtrum filius meus. Ubi aduerte q̄ deus nunq̄ hominī conferat probendā: nō permittendo sed paradisi. probationes aliquotiens tribus modis. scilicet q̄ trium bellorum impugnationibus ipsum aliquādo subiungit. Secundo ell probat a carne p pueperium et delectationem. Tertio probatur a mūdo p aduersitatis tribulationem. Quarto probat ab

bolle p̄ iudicijs infligatiõm. Successus attractiuus probat consolationẽ prosperatis. Accede ad me inqt. Cõtract⁹ virtutis⁹ probat vehementiã aduersitatis. Et rangit te inquit. Processus probatiõis probat infligatiõem iniquitatis. Vt probet nos &c. Hic p̄ sunt tria genera probationũ in q̄ bus probat dñs. Primo igit q̄ homo probatur in successu consolatiuo. Secundo in successu tribulationis. Tertio in successu afflictiuo. Primo igit q̄ homo probatur in successu consolatiuo. Accede huc inquit. Et tange cetera. Et videbis q̄ nihil habet in substantia. Et nihil in accidentibus. Et ideo nihil habet in successu. Et ideo nihil habet in successu consolationis. Secundo q̄ homo probatur in successu tribulationis. Accede ad me &c. Hic verbum. Accede ad me &c. Hic verbum. Accede ad me &c. Hic verbum

Eternalis ⁊ eternaliter
Moralis ⁊ frequentia⁹
Caulalis ⁊ operationis
Exemplalis ⁊ antiquam⁹

Processus eternalis ē in
trinitate. Et sic est ille quo
dimus procedit a patre per ge-
nerationem. Secundo Job.
viij. Ego q deo processi ⁊ venio. Et sic est quo spiritus sanctus pro
cedit ⁊ emanat a patre ⁊ filio per modum inspirationis. Ut
qua Joh. xv. Mittam vobis spm veritatis qui a patre p
cedit. Processus moralis est voluntate. Et hic ean ē p
cedit omne ⁊ spiritale ⁊ omne vd de bono in malum vl
de malo in pena. Exemplo hanc que dicimus procedere vl ad
crimen vel ad decorum. Et ideo de bono processus et
pfectus dr in pl. Specialis ⁊ pulchritudine mat: intende q
spere potest ⁊ regia. Et de malo de quo supra vbi notare vbi
maxime diam auctoritatem vultum ⁊ placitum. Joseph
bisq. iij. Iudeus semita quasi lux splendens procedit ⁊ cre
scit vsq ad perfectum diem. Et male de processu in me
dium potest dici illud qđ de Saul dr. ij. Reg. xvj. Proce-
debat egrediens ⁊ maledicebat. Processus causalis est
in operum qualitate. Et hic est ille processus que a nobis p
cedant bona vel mala. Bona eñ. procedunt a bonis. Luce
iij. Mirabant omnes in verbis gratie que procedebant de
ore eius. Mala autem procedunt a malis. qđ licet vt Eccli.
xix. De vestimento procedit tinea: sic a muliere iniquitas
viri. Et Marci. vij. dicit. q quę de homine procedunt hoc
sunt que coinquinant hominē. Processus temporalis est
in rerum mutatione. Tempus eñ dicitur procedere. Cum ci
tempus sit mensura motus. iij. physicor. Hinc est q om-
nia que motui ⁊ transmutationi subiacent temporaliter p-
cedunt ⁊ finiuntur sicut ut Zacharie ⁊ Anne dicit Luc. j.
Qz postquam ambo in dictis fuit. Et si vitra hec ve-
lis aliquid scire de processu virtuoso quod. de virtute pro
cedit in virtutem qua bona bene agit non videbit. notabis
⁊ vide q possus seu profectus in bonum valde est neces
sarius in hac vita qi sine posita nunq̃ potest finis aut ter-
minus assignari. quinimmo si a processu cessabit. quasi necessa
rio retrocedit. Ita enim que secundum naturam sunt mobilia nō
q̃ possunt in eodem statu sistere. quinimmo nisi procedant vi-
rtute acquisite habent se cōmuniter retrocedere. Sic contra ci
bum habilis sit nature. sic q si semp vitetur procedat
in bonum necesse habet alterabus vel ambus facilius se
vertere ad aliquod inutile seu vanum. Exemplo. Magi
ster que quando cum impetu volabit si subito statim eo-
dem impetu nō ad oppositum inclinat. Procedat igit in-
fluentie esse a bono operis nō velit in contrarium non ob
re. In castris enim civibus nunq̃ ad summū astringitur.
nec etiam caste victoria reportat. nisi prius legitime pro-
cedat. Confer enim q̃ inter defectum boni possus mal
re casu que alii bene fuerint amittunt. Et ideo bene dici-
tur. ij. Reg. xix. Surge ⁊ procede ⁊ alloquere famulos tuos.
Ja quibus verbis ostenditur q ad bonum pro-
cessum faciendum plurima requiruntur. Quorū enim

Dimittere quod officit. Ista dimittamus pondus
Admittere quod placet. corporum quod nimis est.
Adiungere quod allicit. rit. Surge inquit. Admitta-
Porrigere quod sufficit. mus motum proficuus quo
virtus proparat. Procede. Adiungam⁹ eum sensum
quod mentem vulnerat. Eloquens. Porrigam⁹ panē ide.
bonum qui famē superat. Satisface inquit seruis tuis. Po
test enim vtuosus consilium. In diuisione lexalis pacis
re. In commotione mentalis nature. In oratione super
nę pacture. In nutritione puerorum sanare. Isti enim
sunt quatuor boni processus. Dimittere mundū impedi-
entem. Surge dimittendo mundi corruptelā. Admittere a-
cuum impedientē. Procede ad virtutem placitum. Refo
re vel placitum. Alloquens. Serum q̃ orationi. Requie
pleti dñi. Satisface seruis tuis. i. q̃ dñs tui largitio-
nem tuam. Primo ḋ hoc q si dñs volum⁹ in bono
placiti ⁊ proficere necesse est q dimittam⁹ pond⁹ corpo
um hoc est plancarū egalia ⁊ carnalia negotiorum. Ad
dit. Surge. i. surgam⁹ erige. ad. Tus pōr tū fieri ni.
Spiritus pōr aggravatus dimittit. Et de hoc vide plura ℞
Erurgere. Decollurgere ⁊ Surgere. Ponit tū figurā Ba-
sil q exercitus armis salutis nō potuit incedere ptra phili
thęum. sicut. ij. Reg. xvij. Sed posq ipse eius deposuit
armis: nunc fundam manu mea ⁊ percussit adversus phi
listeū: ⁊ cecidit in fronte ⁊ lapide fugauit. Exponit hoc de
duob⁹ lapidibus sicut alibi. Cū Exer. xiij. Deponam⁹ aquę
vehemētes in dñs mundi: ⁊ vehunt altū ⁊ hic precipit
Surge inquit. Ecl. xij. Surge petre qi cecidisti cathe-
re de membris tuis. Q̃ sunt bodie plures q̃ possū pon-
dere negotiorum in equilibrium nec surgere nec prodere possūt
Gyabol⁹ eñ est sicut ille psalmus antecedens de quo ve. j.
Madre. xv. Ut ipse celestis triphonem ne procedere. Nō
sic. sed si volumus bene procedere dimittam⁹ pondus cor
porum. Secundo si volumus bene procedere impelia-
mus motum pectoris. Procede inquit. pedi incedentis
sic motus corporis. i. bonus affectus ⁊ voluntas debe-
mus pedi. Cristi ad gradum impellere. ⁊ aliter nemo
intendere ⁊ incedere. si volumus de virtute in virtutes be
ne procedere. Procede inquit ad eñ precui incede. Psal.
Specie tua et pulchritudine tua intende prospere procede
⁊ regna. Procul dubio sciliet vsq vsq in paradisus. Iste
enim debet esse processus noster. quia sicut dicitur Pro.
verborum. iij. Iustorum semita quasi lux. Lucet supra.

Et nota si vis q nos debemus facere. Procedam

Fortem ⁊ bellicosum. Isti sunt igit certi gra
Constantem ⁊ virtuosum. dus quib⁹ accedit ⁊ pro-
Sapientē ⁊ seriosum. cedit ad terminum gloriosum
Diligentē ⁊ curiosum. patrie. Et primo quidem
Exultantem ⁊ gaudiosum. per gradum potentiam et
Suadentē ⁊ eloquiosum. bellicosum. sic per gradū
Benignantem ⁊ amorosum sortitudinis. quo scilicet.
Dimicantem ⁊ victoriosum. nos debemus contra spi
Triumphantē ⁊ gloriosum. rituales ⁊ temporales de
fectus nostros heroicos. vicia ⁊ tyrannos bellare. Unde
Hieremie. xlvij. Properate fortes ⁊ circumite precedite
ad bellum. supe in galeis. polite lanceas. induite vos lori-
cis. Sequitur. Exultate in curribus ⁊ procedat fortes.
Item procedit⁹ per gradum constantie ⁊ virtuosum.
Non enim sufficit q̃ bonus sit audax ⁊ forte ad inuadē-
dum: nisi etiam sit constans ad perseverandum ⁊ perma-
nendum. Unde. j. Machabeorum. iij. Processerunt viri
cum victoria virtute sua. Et. ij. Paralip. xvij. dicitur. Qz
processit spiritus ⁊ mansit coram domino. Item procedi-
tur per gradum prudentie ⁊ sciosum. In omni ei ma-
teria processus quidē per viam sapientie ⁊ prudentie op
timus est. Unde de Ezechia rege Juda dicitur. iij. Regum
xviij. Qz ipse adhesit domino ⁊ non recessit a vestigijs ei⁹.
Et erat deus cum eo ⁊ in cunctis ad que procedebat sapi
enter agebat. Item procedit⁹ per gradum diligentie et
curiositatis. In omni enim materia processus diligens ē.
mundatur. Unde in Psal. dicitur. Lauda Jherusalem proce-
dens de thalamo suo. exultauit vt gigas ad currendam viā.
Cursus enim diligentiam significat. Item procedit⁹
per gradum exultantem ⁊ gaudiosum. Gaudium enim et
spiritualiter est vnus gradus ad procedendum in eodem
j. Machabeorum. ij. Ecce inquit apparatus multus ⁊ spō
sus processit ⁊ amici eius cum symphonia ⁊ musicis. Item
procedit⁹ per gradum suadentem ⁊ luminosum. Lux eñ
fides ⁊ scientie optimi sunt gradus ad bene procedendum
in virtutibus. Unde illud Proverbiorum. iij. Iustorum se-
mita quasi lux splendens procedit ⁊ crescit. Unde misit de
spiritu veritatis qui a patre procedit dicit Johis. xv. Qz
ipse vos docebit omnia. Item procedit⁹ per gradum be
nignitatem ⁊ amorosum. Scilicet per viam obedientie. quia
scilicet boni procedunt bonis obviam ad eos benigne
dum sicut Jeremias. xli. dicitur de Chaldeis. q̃ pueri bethe
orum accesserunt ramos olivarum ⁊ processerunt obviam
ei. Job etiam de simplo. xxij. capitulo dicit sic. Quando in
quit procedebam ad portas civitatis ⁊ in platea parabā
bant cathedras mihi. Item procedit⁹ per gradum im-
ganitatem ⁊ viscerosum. Scilicet per viā clementie ⁊ pietatis
Unde vir pius est ille sum⁹ imitator pauperum. de q̃ Apoc
xxi. Dicit mihi ang. fluuius aque vive splendidus tan⁹ cr
stallum. procedentes de sede dei. Item procedit⁹ per gradus
seu etiam ad gradum eminentem. seu etiam ecclesiasticus

z gloriosum. Lad ḡlam paradiſi z ad deū facilius ſpecula dum. Unde Job. v. Procedant qui bona ſenſūs in re ſurrectionem vite. Et ſic de quolibet beato dicatur illud Judith. xvi. Erat aūt felix ſuccessus prodens cum magna gloria. Et ſic patet quō ad procedendū ad penā vīg ad pa radiſum inordinatio necesse eſt q̄ non impellam⁹ meorum peccatorū. Procede inquit. Certe ſi volum⁹ bene pro cedere adiungam⁹ verbū ſenectutis ne requiram⁹ reges ſy deriū. Illoquens inde. Illocutio eſt z actio z recipiens ad deū multū est necessaria in poſſu virtuoſo. In poſſibus eſt multū valde diuerſe alioqui cariales indoles z ḡlam q̄ p̄ verbū imperare. Et vere cum in poſſibus ſit ſpecta mutuus ſenſus ſe inuicē nosse cōtā quod. I. pedere nos oſ cere necesse eſt ut ipſi nouis ocationib⁹ laudab⁹ z ḡlap acionib⁹ illoquamur ad finem q̄ d⁹ḡlam z nilam colaq̄ mur. z q̄ poſſis oſſimilem nilam aſſequamur. Et ſic hō de illocutione diuine ſapientie dicat illud Sapie. vii. Gaudium inde eſt cōmunicabile mortalibus bonis. z est illocu tio cogitationis z redditus ad babebo ḡtem diuiſionem ad eundas. ut ſe bonus ſit ut illa de ḡtus dī. q. Unde. x. Eccl. ſub nō inde enim capat terra aſperginem. Iumbos ḡ. cinxit aliquod alterius crepidinem puoluit. ut ſibi ſterc ḡtuus. Sequit. Poſco etiam ut longa⁹ de cinctus pedē tis. Poſcebat ut via quō cauē adueſtatus timens q̄ alte rā pe bene pedat. z q̄ ḡtam iudicis habeat ſuam obti nēat famine cauē q̄ in pedendo poſſit errare vel q̄ ex clocutione ſuam poſſit incurrere. ut ſic illocutione z ḡtis tudine poſſit pedere z poſſus ipſius melius eſſe. Dicit vero ſyrach⁹ aduerſarius noſter inuidus bonis noſtris poſt ſibus: z timens q̄ p ſimilem ſuam pbendam ſeu beredita tem paradiſi obtinere nos ſolet p̄turbare p tentationem q̄ ſtinue pedamus. Ideo q̄ tenere aparuos z q̄ p parū mortale cōmunicationi ſpirualem. Liparuissem a deo z a ſtare. z ſic intelligit⁹ ut ſic poſſus virtuoſi q̄ ad tes ſcom⁹ animam⁹ ut cum. I. caliber illud Job. xxviii. Ubi hec venit z non pedet amplius: z hec cōtingere tamantes ſacras eius. Non ſic ergo. ſed ſi volum⁹ bene p cedere ad eundū ſeu requiramus regem ſyderum. Ille quem inquit. Quare dico. q̄ ſi volum⁹ bene pedere: peregrin⁹ pati ideoncū. I. ſyrum pompeū z regem. q̄ oſtendit cum dī. Sufficit gratia tua. Sufficit inquit. I. ſit diligentie miſerop. ut ſit talis pius bonus ualter ad opera patrie pedere figuret in illo flumine q̄ pedebat de ſe de dei. Eccl. xxii. Et in illa puella de qua dicit. Eccl. xl. Et paro pulſante ad limen pedit puella ad videndū. Pul ſante enim paupe z ſyrum poſtulante ſtatim debet ſuus ne z puella. I. vir uxori z mulieroſe pedere. z ḡtam uxo ris illam z ſyrum oſpectare. Sufficit inquit gratia tua in. Ubi. Per iii. Parati ſemp ad ſatisfactionē omni poſt. ti vos. Et ſi vis poſco hic videre quō valde bonū eſt bonū ei qui longum iter habet facere q̄ in via z eūti in termino multos habeat amicos. Sic vere valde tutius in loga via paradiſi pedimus. ſi hic z ſyrum paupes z illos deus z ſanctos p oſones amicos noſtros faciamus. Dicamus er go de homine pio ad pauperes illud q̄d de ipo dī Matth iii. Ut pedere vide bonos fratres z vocauit eos. Hic poſ ſes ponere quō nauis in marine pedat ad portum. cur ſor in terra ne attingat ad termini rigidi in nemore. I. cum ſpecula ne inuenit ſuum catulum a poſſu diuerſimo. de reuertant. Et vide ſupra de currere. Ire. Via. Iter et ſimilibus vbi multa inueries. Patet igit q̄ ad bonum et virtuoſum poſſum quatuor principaliter valent. ſoluet

Cōpaſſionis affect⁹.	Et hec ſufficiant de poſſu vi
Sanctis affatus.	li z virtuoſo. Si ſi vis nic ali
Affectionis cōtac⁹.	quid de puella fideli z virginali.
Cōtemptūs obtempt⁹	Mali eſt ſemp pedit in vicio

q̄. I. quo p̄ vitium tanto peiores fiūt. Gall. xx. Eſt pod ſio in malo vero indiſciplinato. Et ſic ad q̄ mali pedūt. I.

Ad mundi gaudia.	Procedunt vico ad letitias mun
Ad carnis prandia	diales. ſignanter. I. in illis d⁹ſo. quas
Ad ludos aleas.	videmus filii beniamin ad ducendas
Ad ebrietates.	choros et more pedere rapuerunt
Ad mentis oblia	Judic. xxi. Et cōmuniter ei extrema

gaudij luctus occupat: z qui procedit ad gaudia ſaltim⁹ vent ad luctus z ingia. Ire pedit mali ad ſpurcicias co pulsos. Eſt de illis q̄ erant in arce iſtis dī. I. Macha. viii q̄ illi q̄ de ea pedebant cōtinuabāt eā in circuitu calce Item pedunt mali ad ſilicendas ſignaturas. I. ſpoc. xvi. in illo cruce ſpiritus mundi q̄ pedent ad regna mo nis terre cōgregare eos ad ḡlam. Item mali pedunt ad iracundias cordiales ſignan. ſolicet in illa vipera de qua dicit Act. xxviii. q̄ cum pediſſet a calore arripuit manū paul. Calore eſt iracundie ſuccenſi ſolum alios ledere ſi, ne cauſa. Item pedunt mali ad pſtilentias infernales. Figurati. I. in ona q. Machab. iii. Mali pſtilentie indecens de illo pedere ſtatim fiat q̄ ad dronici interfec⁹. Cum ſenera ei pecunie quas de ſtilla. I. de templo ſibi pedere erat ardronicus ypocriſim ſpm ſimulter p cupiditatem con dit. Similis. Illi principi odioſo appellenio. De quo tur. q. Machab. v. q̄ ultra illos q̄ ad ſpectaculum pudice. rant erubescunt. Unde pectus illi qui ad mundi vanitates. ciū ſpectacula z ludibria procedere non verunt. z ydola lo ſaltare audant. Ille eſt ergo malus poſſus qui ſa. ciunt mali. Sed ſi vis ecce adhuc q̄ nō ſolum mali proc dunt male immo etiā ſiq̄ a malis pedunt male. videt.

Famus ſuperbie.	Famus tuus quō cauē ſi per
Ignis ſenſus.	gat. Ubi de ſagbo de Job. ii. de ma.
Fetor luxurie.	rib⁹ eius pedit fetor. Item inde
Sulphur infamie	procedit ignis ſenſus ſeu etiam ira

cundie qui fuit de nubis. Job. xli. De ore eius lampades pedunt quaſi de ignis accenſe. Et de ſecundo dī. Spe. ri. q̄ de ore ipſius pedit ignis. Item inde pedit fetor lu xurie que erat ſuper aſperginem. Num. vii. Quo de hoc procedit ſunt illa q̄ cōtaminate boiem. Item inde pedit ſulphur in famie qua nullus abhorret. Ubi Apoc. xi. dī. De ore equo rum pedit ignis z fumus z ſulphur. Equi ni ſunt carna les homines. q̄ ſicut dī. Eſa. xxxi. Equi eorum caro. De q̄ rum g corpe ore procedit ignis ira ſtractibilis z invidie. Fu mus d⁹ſuperbie. z ſulphur. I. fetor luxurie. z in famie. Unde dicitur q̄ tercia pars hominum occiſa eſt de igne fumo z ſulphure que procedunt de ore ipſorum. Illa ſunt ergo mala que procedunt a malis. Verabo ta men q̄ a bonis z poſſibus a pedentibus debent pedere. ſed

Verba certe pulcritudinis.	De pulcritudine verbi
Vita ſanctę cōuerſationis	ca dicitur in ꝓ. Que pro
Clamor alte predicationis	dunt de labijs meis nō ſa
Rigor ſtrictę caſtigationis.	ciam iram. De cōuerſati
Rigor ſtrictę dominationis	one ſanctifica dicitur Pro

verb. iii. Omni cuſtodia ſerua cor tuum. quoniam ab ipo ei vite. De predicatione aūdica dicitur Apocal. xi. q̄ de ibono pedebant vulgata z vocē z tonitrua. De caſtiga tione iuridica dicitur Apocal. xi. q̄ de ore ipius pedebat hec gladius vtraq̄ pte acutus. Et ſequit ibidem. q̄ ſimi lli q̄ acceperunt ciricterem bestie occiſi ſunt gladio qui p cedit de ore ipius. De dominatione etiam iuridica dicitur Ego. xxx. q̄ de altari cotinuo pedebant. Strate eſt ei pe tulare. de quo. I. debent pedere cornua potentie regnoꝝ ſe. Et ſic patet q̄ a ſtabo z maxime a plato debent pedere

Uerdica pdicatio.	Et hec de Pedere
Sanctifica cōuerſatio	ſufficiant. Unde infrabi
Iuridica cōfligatio.	Procella. Et ſupra vbi
Iuridica dominatio.	Ire Ambulare. Currere
Pontifica dominatio.	Transire z ſimilia ſigni.
ficantia motum.	

Procella. Nota q̄ procella idem eſt quod e. pellus. Eſt enim procella idē quod vemens vehemēs grandinibus z pluuijs intermixt⁹. Eſt igitur vt communiter procella triplex. ſoluet Procella

Tentatio tentationis.	De tentatione pmit.
Pulſatio vexationis	quia in ipſa vexatur pro.
Sequela damnationis.	bitas ad animarum ſal

uationem vero vehemētis ſuperbie. igne inflammat. eis accenſe. plumis luboſa audacia ſeguncs. fetoreo ſupe. fluentia abſcondit. Ira breuiter dico q̄ te procella tentatio nū dī in pſa. q̄ ignis grandinis. glacies ſpus pcellaru pe cullio eorum. Tunc eſt igit z ſapienter q̄ hic⁹ mundi pe lagum nauigandi ne ſcme procella tentationū nauc noſtros poſſit ſubuerte vel caſſare. Eccli. xxiii. Sapiens nō odi

mandata z iustificare non fidē quasi in procella nauis.

De mundi tribulatione z verande patet. Ita enim est quidam gelu qui fur' dicunt nimbos. De qua. Mat. Dare. xv. Facta est procella magna venti et fluctus irruebat in nauicā. Et nota ī vis q procella mundi tribulationum Certa lege a deo regitur. Dicam ꝙ q procella tribulationis in certa lege a Certo puncto a deo terminat Certo modo a deo compl'. Certus deus et ordinari. Certus deus augmentat diminuit modis z regulis talib' psalmus. vi. Non irascere quesumus ne quantum fortis ostendam. Ubi Job. xxvii. dicit q deus ponebat planctus legem z viam procelle tonantis. Et is in pro. Ignis grando ruit glacies. ipse procellari faciunt vbum eius. Iuxta ista procella certo puncto solet terminari. Certus est nō solū mensurabilis' posuit legem quam actuālter possunt seuire immo citō fugit cito terminū quem realiter possunt durare. Ut in pro. Exit z flent spūs procle. Iuxta ista procella certo nō solet augeri. Dabo eis certo modo tuos dī' nec vt nec alter licet mundi mala pō. Graues procellam eius in aurā z fluerunt fluctus eius. Item ista procella certis locis solet augmentari. Certus est q ex oppositione dispositionis huc vsque aliq tribulationes augmentat non solum contra malos immo etiā contra bonos. De malis est vt dicere pt. Procella ruine in capite impios eloquentes. De bonis etiā dī. Luc. viii. q ipse z discipulis ei' nauigantib' ipse obdormiuit z descendit procella venti in stagnū z opplebant fluctib' z periclitabant. Et ni de illis dē q discipuli excitauerunt eum dicentes. Perim'. Qui surgens increpauit ventum z tempestatem z facta est tranquillitas. Sepe ēt accidit q deus se tanq dormiens per etiā malationē amicoꝝ. p. dicit z quasi perdituri perimur p breue tribulationē. verū si nouerit p. alios excitat. solet nihilominus euigilare. z tribulationē increpare mitigare. Ita Gregor. sunt ve ista procella. s. nō dī tribulatione. De eterna de qua dicit ps. Ibi est pi procella qua naues. i. anime impioꝝ in mari. i. in eterna ama. rindine submergunt. vñ de damnatis dicit vbi supra Ezec. xiii. Erit inquit imber inundans. Et dabo lapides ꝓgrandines vndig inundans. z ventum procle diffipantem. Et in canonica Jude dī. q illis. s. pctō dī' damnate procle tenebrarum in eternum reseruata est. Hec igit de procella infernali. temporali seu criminali sufficiant. Vide vbi ventus. Tempestas z.

Procidere. Cum procidere idem sit qđ prin' seu grere cadere. hoc ad terram in diuersis. aut quando sic ruit ronā. sibi endo quis sicut repossumus vocare q pdere a pte pdentis est officium humiliatis z reuerētie. Et ꝓ pdentia. s. cōsq quo pdēt. et est ab nobiliat' z excellentia. Et pcedo fuit seu ō sequentis est officiū veneratis z obsequentie. qre. Inquirit. pcedendo. Dicam ꝙ q nos inuenim' procedere qs et

Seniores z principes.	Seniores pcedunt ante ōnes ipm
Viriles et subditos.	adorando. Subditi pcedunt ad
Peruersos homines.	te placti ipm honorando. Peruersi
Perditos adultos.	ꝙ pcedunt ante tyrannum et adorando.

Primo igit dicam q est pcedere fidelis oratoris. Et illud est quando infi' ruunt pcedunt aut faciunt genua coram deo orando. s. illud ps. Venite adoremus z procidamus ante deum. ploremus coram domino qui fecit nos. Et sic vis dicere q pcedere ecclesiam ante deum. vide. Ipsum Laudando z adorando. Procedat igit in hac. cōsi deo ipm laudans honorabi. Placando z exorando. liter. sicut. s. de magis dicit. Multi. q. q pcedentes adorauerunt pueri. cl. Et Apoc. iii. Procidebant. xxiiii. seniores ante sedentem in throno: z adorabunt viuentem in secula seculoꝝ: z mittent coronas suas ante thronū. Item pcedat infra cōsi ōne ipm placare amicabiliter seu vulcanabiliter. sicut de aligando bene placare dicit. i. Reg. xxv. Qui ipa pcidit coram dauid: z adorauit. De libertate etiā. vi. Libertate. vii. q. volēs efficacem placare pōtis ad pedes regis fleuit. Item p. cidit in fletu coram deo ipm rogando implacabiliter. s. p vē nia obtinenda vel gratia imperanda. Exemplo. s. dī' Lucē. v. Qui plen' lepra pcidit in faciem suā ait dns. Domine si vis potes me mundare. Et in pro. q. cōsi dlo. p. cidere etiopes: z inimici eius terram lingent. Ethiopes eīt nigri: sunt pctores q. s. coram deo orare debent pcedere p venia z gratia implorande. Et Mar. v. dā. q archisynago. gus pcidit ad pedes dñi. s. orpcare p filia sua infirmanda. Illud est igit pcidere fidelis orationis. Sedē vice: q est pcidere humilis subiectionis. q. s. homines gradunt z sic ciunt genua coram maiorib' ipius. s. humiliter seruiendo eis honorando. qđ. s. in scriptura vniuersali. ca. sm. sinet. sui' z meriti homines honorari debent sic de iudice de curiosi' dī. Dist. xxxvi. q. inuenies' eundē pauio z sic ad pedes. Et de achior dī. Judith. xiii. q. ipe pcidit ad pedes iudith vsq. s. capite bolo. z adorauit eum. Cervicem suā. q. est pcidere fallacie corruptionis. Et illud est illud quo ydolatre z heretici pcidunt ante dei monia z ydola z alia. rum. Unde de ydolatris dī. Esa. xlvi. Procidunt z adorāt z post ait illum. s. deū fili in tribula sue gelidum. Quarto alio dico q est pcidere fame plumptionis. sicut. s. est. s. laus. q. volunt q vltra debitum honorent. z q cōsi dlo ꝓ p' q. vocat. pdāt. sicut. s. faciunt q̄dam propter temporales q. qñ falsarie volunt q. falsarios terra qñ pdunt eis. sicut de soldano babylonie. z etiam de q̄dam ꝙ p. nis pncipibus narrat. Qualis etiam fuit alexander quib' mandauit tanq' de genere iouis natum ab eorum suo vt deum adorari. Ob q. qd callistenes plō facere noluit. in mo. q̄ sup hoc respondit ipm auib'. oculis. naso. labiis ꝙ sum. z cum cane in cauea ligari mandauit. Quid dicemus de Julio cesare. q. voluit vt deus adorari sicut ydola sua. unde iouis ydolum posuit vt romani. q. adorare mortalem horrebant ipm solem in imagine sua adorare videretur. qđ iouis ydola adorent. Ad alia igit erroꝝ fana fuit illud qđ scribit Dan. xiii. q. Babilon. mandauit regem. q. q sta tuam aurea ꝙ cum crucis pdēnt nō adorarent: mittat in fornacem ignis ardentis. Sic ergo patet q. est pcidere impio z adulatorio. Perueꝛse adorationis z humanorum auditor diuine supplicatiōis z deuotōis. Sufficit. Vide supra vbi Genu z vbi adorare.

Procreare. Vide supra de creare. Et. s. hoc p. dicere z.

Procumbere. -bere. z vbi de cumbere vbi fusius tractatur.

Procurator. procurare. -rari q. s. p. alios curare. Procurator est qui. s. p alio curam gerit. z. p curatio. s. quasi vispensatio. Minister. Rego. nuo. Potestatem essim vel scriptum aut beneficium. Et potest. se eo multa vti. sed quasi nulla sunt accusanda. Vide supra i alijs titulis similibus.

Procul. Nota q. pcul idem est quod longe. z si. gnat pcul dubium vel equi vel corporale vel mentale. Et ō possum' notare q. quā ligi distinxi

Commendabilem.	Distantia commendabi.
Detestabilem.	lis est illa qua boni distat a
Separabilem	criminibus. Et de ista dicitur
Memorabilem.	Esaie. liii. Recede procul a
Honorabilem.	calumnia. Et Ezechiel. xliii.
Odiosabilem.	Repellant procul fornicatiō
Desperabilem	nem suam. Distantia detestabilis est illa que inuli fuit procul a virtutibus. Prouer bioꝝ. xxvii. Odiosa et vicinus iuxta q. frater procul. id q. medio est fidelis secularis qui est iuxta deum per charitatem q. frater ecclesiasticus vel regularis qui est procul a deo per iniquitatem. Distantia separabilis est illa qua diuites distant a pauperibus. Quia fallax inuidi z odiosi semper et cunctis procul ab alijs. z etiam a seipsis. Daniel. xiii. Separate eos ab inuicem procul. Et de amicis. Job. dicitur. Job. xix. Cunctis derelictus est procul oculos non cognouerūt eum. Signanter fallos amicos qui delectatos socios a. p. cul respiciunt non a lapta. Distantia memorabilis est illa qua fugere debent a peccatoribus. Ista enim que procul a nebis sunt debem' memorari. z vsq lapsio. Memorari est debet. ubi felicitas Job. xxxvi. Quousq

mutabil' p̄cul. Et etiam indicij ⁊ inferni aperiam Job xxiiij. Procul odoral bellum. Diffamia honorabilis est illa qui bona fama quis se diffundit in longinquis gētibus Et ois d'n̄. Paral' proj. Egredam est nomen eius pauli. Diffamia odorabilis est illa q̄ bei aiam a mortalib⁹. p. uerb. xxiij. Procul a de vltimis finib⁹ terre pcul eū. ⁊ Vbi mors ibi fetida est lenctia infirmi pcul. Desperatio a se desperatione est illa q̄ damnat aiam a bonis omnib⁹. Et de hoc in Cayn. Dñs qui mentis sunt pariter pcul fugerunt Et illa bonum vita se pcul fallitum. Vide supra de lege. ⁊ de Absolone.

Proditor. Prodere.

Cum prodere aliquis sit aliter q̄ care. emittere. manifestare. p̄dicere. reuelare. dicit q̄ ille grauit' pdit⁹ q̄ secretū sibi cōmissū. est aliud⁹ reuelare seu q̄ sub specie amicicie alicui⁹ in se confidenti⁹ est deceptor. Cum igit̄ ista materia in plurib⁹ similis sit vulgata. s. de vitio q̄ de falsa amicicia: fraude fallacia: deceptione ⁊ malicia agit. ⁊ maxime eius pauci lime sint amore reuelate vocales. hinc est q̄ sub brevitate transire propono Dico igit̄ solum vnū q̄ Proditor solet p̄uidere figuram amicicie. Solet infigere panciarā volonie. Solet incurrere iacturam boroni. Primo igit̄ dico q̄ primo solet p̄uidere amicicie figuram. Sub spe enī amicicie solet plūs multa dare. ⁊ vt sic minus caueat de ipso se fidelem ⁊ amicū alis ostendere vult simulare. Sicut ēn patet Genesis Sichym populi crudeles vt alibi in scripturis recommendabiliter perimunt. solent sagittas suas veneno vipere ⁊ humano sanguine mungere. sic quicūq; illas sagittas ēnt leue vulnerint solet sine remedio interire. Sanguis humanꝰ dicitur cum se amicus nature signat fictā ⁊ falsam amicicia. dum seu consanguinitatem seu etiam humanā ⁊ caritē be nignitatem. venenū alit vipere signat venenosum ⁊ pditionem significat vt. ec. p̄ditoꝝ vocat aliud Job. xx. ca. per aliquos fugit a veneno cum lingua vipere. Cum in quit. Innocentes. Quid ergo? porro Sichym. i. p̄ditores solent cum veneno vipere inc̄ munibus sanguinē humanū. i. formā ⁊ figuram humanitatis ⁊ cōsanguinitatis. ⁊ bone amicicie ⁊ dilectionis mittere. ⁊ dilectum ⁊ mi cabi p̄tendendo. ⁊ inde sagittas suas crudelitatis vltionis vngere. ⁊ inire. ⁊ sic porro solent sine remedio vulnerare ⁊ nocumentum insanabile p̄parare. Sagitta est ire mediabile nocumentū plus confundit⁹ nocere. ij. sub specie amicicie ⁊ consanguinitatis p̄dentes solet nocere. vt sic vocat p̄dit⁹ illud Psal. xxxv. Iudicabo sagittas meas sanguine. ⁊ gladius meus deuorabit carnes. Iudas iste significat in iuda. ij. sub specie amicicie. Quando oculum p̄dit magistrum suū p̄m. vi. Luce. vj. Elegit inquit xij. discipulos. xij. Sequit. Et iudā ij. fuit p̄ditor. Et de ipso legit. Mar. xiij. Dederat autem traditor eis signum dicens. Quemcunq; osculatus fuero ipse est tenete eum. Dico igit̄ q. p̄ditor solet ostendere amoris figuram. Secūdo dico q. pditor solet infigere volonie punctūram. Constat enī q. nulla lesio est particularior aut grauior q̄ illa que fit a pdito re. Semper enim consuevit dici q̄ est magis pertinacialis. Exemplo. Iunonis. Que videns q. iupiter maritus suus concubuerat cum semidea mortalem ei ipsamq; deturpare voluerat. quadam die absente beroe mariti ac semidea mortalem. s. in ipsum venulam ⁊ meretricem. ⁊ venenosa ad se mecum consulit sibi proditorie q. quando iupiter alijs ab ipsa peteret q̄ ipse sibi apparerat in tali forma sicut apparuerat regine ⁊ dee iunoni quando obdormiebat cum ipsa. Illa ergo iupiter sit generalis. petitio de prima petito concedenda. iurat⁹q; q. a loue per aquas stigias q̄ iuramē tum transgredi nunq̄ haberi nō licebat: declarat petitionē. Iuno iupiter videns q. genitum non poterat reuocare. Descendit igit̄ in foream ignis tonitrui ⁊ fulguris ⁊ semel cō cremuit. Iupiter enim est aer superior in quorum cōmotione ignis fulgur ⁊ tonitrus generatur Sic igit̄ simplex puella perit p. pditionem ⁊ deceptionem simulatis sicut figuraliter patet Iudith. libro. xiij. fo. iij. Et ēn ergo q. ista simplex puella signat quantum ad simplicem ⁊ modestam: quem porro iuno. i. aliquis falsus deceptor volens p̄dere. transfigurat se in nutricem ipsi⁹. in. Enum. s. fingit se ipsius fidelem amicū. Ille ergo sub figura amicicie consulit sibi p̄dicte nocua consilia ⁊ peria. que postea eam complent: meos ⁊ perditos subsequunt. Dicunq; enim est pditor. tamen sub specie amicicie potest decipere vel fraudare. ⁊ nocere. Et iuno. i. lascivus ⁊ stupidus adhuc. Qui ambit. i. Iuno. de cathedra sancti Petri dicit sic. Erat inquit in nauicula Symon Petrus. sicut erat pariter ⁊ andreas. plures quam duodecim. sed mare nauiculam eorum tamen beatus gliscebat. Et quidem est vbi solus petrus naufragare impetus vt Iacobus occumbit. Et hoc esset petrus humanus tale nimirum. p. turbat tamen omnibus proditoris. Sequit. Hoc ergo exemplo perfidum cauemus proditorem ne per vnū plurimi humemus. Patet igit̄ q. proditor solet infigere volonie punctum. Tertio dico q. proditor solet incurrere iacturam. Constat enim q. finis peiorum pessimus est sicut patet de achitophel qui proditor fraudulenter quo vidimus. Regum. xvij. Qui videns q. non fuisset factum consilium suum. fuspendio interijt. Et nota quia videtur Matth. xxvij. Q. de desperatione laqueo se fuspendit. ⁊ Actum. j. dicit. q. ille fuspensus crepuit medius. Et dicit dictus ergo non legit. q. quia viros suos proditorie interfecerunt. ideo ipse interfecit eos. ⁊ sic pene vultus hoc ad implendum volunt fine fundo perpetuo in inferno sunt damnate. sicut patet in reductorio huius libri. xv. capitulo. j. §. xvij. vbi ego de fabulis poetarum. Patet igit̄ q. proditor. vt communiter loquimur. ⁊ ficcus vendit. q. Madian. dicit q. inde proditores ei q. fratres sui vendiderant interfuit. Sic igitur patet q. proditores incurrus boroni solent incurrere panciarā volonie solent infigere figuram amoris solent pertendere. Sufficiat. Vide vbicunq; de fraude. Malitia. deceptione. ⁊ fallacia. dicit. quia sunt nimis vocales sunt pauciffime.

Prodesse.

Nota q. prodesse idem est q. proficere vel bono. Dicit aliquis sunt que proficiunt ad vnum: alia ad aliud. Et pulchre nihil est q̄d careat effectu vel vsu. Dicunq; que sunt proficua homini. vel ad vnum vel aliud. Vnde dicit Iohannes Damas. Q. cuius quidā creauit ad bonū alia ⁊ adornauit vt bonus ⁊ cetera. Quedā ad bonū pertinentem vt vigiliam vlcus. Quedā ad bonum q. ercitium ⁊ consolationem. vt sunt fumus ⁊ mulcet alia animalia. Et breuiter nihil est pene in mundo quin proficiat homini ad aliquid vel spiritualiter vel temporaliter. Quia secundum Roma. viij. Diligentibus deum omnia cooperantur in bonum. ⁊ etiam que creduntur nocibilia: sunt quidoq; vtilia. Vnde de ventis ⁊ eorum vtilitate dicit Seneca libro. iij. de naturalibus questionibus. q. vtra modum confirmat homini magnam vtilitatem. Quia quamdoq; videntur infere cogitabus magnam ⁊ grauem pernicionem. Non potest inquit vtilitas eorum compensare. que in pernicium suum facta genitus humanus demens ex cogitat. Vnde etiam dicit ibi. q. ventus aruis enim edificiis cassum gallicū grauius agunt. q. salubriorem sui aeris posecrunt. Et addit. q. cum cesar augustus in gallias veniss̄et: vtilitatem venti illius comperisse. simplum ei fecit: cum adorandum inter numina reputauit. Et hoc pro tanto dixi. Multa etiam illa que nobis credimus inutilia. ⁊ quandoq; magis proficua ⁊ vtilia. vt vidimus pocuerbio dicimus. Omnia cum quodam veniant in commodo fructus. Quod etiam in spiritualibus verū est. quia contra q. nos diuina tribulamina que nobis a deo infernitur semper ad vtilitatem aliquam ⁊ comodum ordinat. Ipsa etiam animalia venenosa sunt in multis vtilia ⁊ fructuosa. Vnde etiam sicut Plinius dicit carnes vipere valent ad cruditatem. Fel cancrorum ⁊ anium ad oculorum caliginem. Pellis colubri cum oleo cocto valet ad aurium surditatem. Sic vere diuinissimi etiam ipsi demones ⁊ venenosi peccatores prosunt quandoq; hominibus spiritualiter ad salutem. Dux vere q. sic eorum caro. id est eorum interior consilium ⁊ cogitatio ipsorum fel. i. eorum crudelis ira iniuria ⁊ malicia ipsos pellis. i. eorum mala vita ⁊ conuersatio sit ita pessima. homini tamen ipse bene vendi ⁊ illa in potestate sua ipsi sunt. Quia Tytum. q. Omnia nūda nūda ⁊

De illa ergo que homini sunt ad salutem posse-
mus istimare nobis exempla plurima allegare. Sed in
hijs multis q̄ dā in omnib⁹ materijs communi ad sufficientiā
credimus esse dicere. Infra enim de virtutibus aliqd de hac
adiungem⁹. Ergo cū de possit affirmative loquendo pau-
cissimi sint in comparatione dispositi ad pfectionē. Secun-
do q̄ illa q̄ sit pficua sunt pcurāda. Illa vo q̄ nociua sit
fugienda. Videam⁹ ergo q̄ nā q̄ nociua. Que nihil pfunt homi-
ni ad salutē sed potius efficiunt ang obstant. Et ista sunt

Prosperitas t̄ affluentia.	Dicam⁹ q̄ ista nihil p̄
Pompositas ang superbia	sunt ad salutē: t̄ magis in-
Crudelitas ang sanitas.	bi poterit sibi in die indi-
Mala societas ang amicitia.	ci affluentia mundane p-
Varia anxietas t̄ solicitu	speritatis. psal. xxj. Nō p

derit mihi in die vindicte. Et psal. cxvij. Quid pdest ali-
cui habere omnia si sapiam nō posse emere. Item sup-
bia pompositatis Sap. v. Quid nobis pfuit superbia? aut quid
diuitiarū iactantia? Item sanctā crudelitatis Deū quere
Quid nobis prodest si occiderint fratres nostri. Item
amicitia male sodalitatis. ij. Para. xviij. Sedit rex Ach
rum cum rege t nihil pfuit ei. Item solicitudo vane anxie-
tatis. Unde Ecclesiastes. xxviij. Vanus edificauit t vanus de-
struxit: quid prodest illa assiduitas q̄ nihil Sic ergo pa-
ret quomodo multa sunt que pfunt t multa similiter que
obsunt. Si autem aliquid viderint vobis addere: vi-
deant q̄ nihil displicentie quod in rebus t peccatis habeat⁹ no-
bis similiter non pdērūt sed nocebūt. Ut vero q̄ nō pfint

Minera fidei nō annūb⁹.	Dicam igit q̄ nō pfit
O peramali agendibus.	homini minera colleri.
Murmura lingua loquendi?	Unde Leui. vij. Irrita fi
Federa mala legentibus.	et oblatio nec p deū offe
Dulcia carnem esuriti?	renti. Unde de illo psal-
Gaudia mundi volanti?	mo adhes dixit. ij. Para.
Somnia vana dormitibus	xxvij. Ut spoliata domo
Omnia nihil amantibus	ubi t domo regum t the-
Mendacia falsa dicenti?	saurum abstulit regi assyri
Iuania vana petentibus	us nimera t nihil ei p-
Terrestria multa gratis?	fuit. Sic ille verificatus

bene dicitur. Item nihil est nisi deus q̄ vere plurimum: si deus.
Respicite ad exemplum multa videa. Et deo ille q̄ ponta-
bant sup globum caudarum thesauros suos ad ppha q̄
eis nō pderit arguit q̄ ydeum Esa. xxj. Nō pfunt ei
go munera sibi collata. Item non pfunt opera peruersi
patrata. Esa. lvij. Opera tua non pderunt tibi. Item non
pfunt murmura verbo⁹ pfida. Sap. j. Custodite ergo a
murmuratione que nihil pdest. Item nō pfunt fedora cū
malis ligata. Esa. xxx. Cōsili sunt sup ppō qui eis pdesse
non possent. Item non pfunt pulcra seu delectabilia p cor
ne pensata. Ut Esa. xlvij. xxxij. Amantissima eorū non p-
derunt eis. Et de eis etiam di Deus. xij. Optimū ē ydo
stabilire cor non eius. Ideo nō pfuerunt ambulantib⁹ in eis.
Sicut scriptū Job. xxj. Spūs est qui vnificat carō alie
non pdest quicq̄. Item non pfunt grandia in arbitrio gra-
gata. Leuitic. xxvj. Persequentur t mactabūt vos quasi
Deus. v. Nil pderunt thesauri impietatis iudicia liberi
rabit a morte. Et Prouerbio. xj. Nil pderunt diuitie die
vindicte. Item non pfunt somnia t fallacia pacta. Iuuene
mini. t inanibus sicut sunt vaticinationes t fictiones. Unde
Hiere. xxiij. Ecce ego ad ppheta somniantes mendacia
ait dominus: et narrauerunt ea t seduxerunt ppm meum
in mendacio suo. Talibus videret sibi illud Eccli. xxxvij.
Unite occidamus eum: t videamus q̄d pfint ei somnia
sua. Item nō pfunt omnia munera mundana q̄ sine chari-
tate nihil pdest ad salutem quicquid homo facit. Ut apo
stolus. j. Corin. xiij. Si distribuero in cibos pauperū om-
nes facultates meas: et si tradidero corpus meum ita vt ar-
dens charitatem alit nō habuero nihil mihi pdest. Item
non pfunt mendacia falso penulgata. Hiere vj. Cōsidat
in semetipsis mendacij quę non pderunt vobis. Sic nō
pfunt ficta nulla vi formata. Ut Hiere. xxj. Vere men-
dacia posuit pseudo prophete que eis nō pfunt. Et. j. Re-
gum. xx. Nolite confidere pollicitationibus vanis que vobis nō pode-
runt. Item non pfunt correctiua plus iusto elongata. Sal
magne t equaliter benedictus t possessionis. Hiere. xij.

Hec credulitatem acceperunt que eis non pderent. Et Ecclesy
Deli attendere ad pollicitationes iniquas. nihil enī pderit
in die vindicte. Ecce ergo quomō sunt multa t varia que
non pfiunt ad salutē: t pter hoc nō sunt amanda nec
ardenter ab homine pcuranda. Unde ē pdest homini si
universum mundum lucret. anime vero sue detrimentū
patet. Matth. xvj. In fine ēt experientur q̄ munda glo
ria t delectabilia homini non pfuit. sed nocent potius ac
q̄ledunt. Infirmo ēt non pdest vinum t carnes tame-
nesis sibi videat plurimū complacere. Ista ēt nō pfunt q̄
efficiunt. q̄ motum t periculum utro dederit. Hic vere di
cam⁹ de mundi bonis q̄. Unde finaliter peccatores dicet il-
lud Sapiē. v. Quid nobis profuit superbia? quid diuitiarū
iactantia contulit nobis. transierunt omnia velut umbra.
Ecce ergo de Prodesse sufficiant. Unde vbi Proficere. Et
vt Utilitas q̄.

Prodigium. Portentū. prc

sagium. Nota q̄ prodigium idem ēt q̄ factum mirabile
t insolitum: t aliqū⁹ future rei notā: vel occulte significā-
tium. Et ideo dicit prodigii quasi porro id videndo. Nā
cui videt monstrare posse quasi porro id tendere. seu q̄
si prendens aut significans rem. Supra vel contra notans
advertens t aliud q̄ demonstrat significantem t designan
tem. Portagio vo lampe habet ad literā. quasi porro ad-
ducens. aut factum plane. seu qualiter significans: pdigia t si-
gnificantia. Omnia ea significare pdigia sunt miracula:
seu signa mirabilia. Et sic nota q̄ duo inuenim⁹ Prodigia

Mollie redditio.	Primo in sacra virgine. Quod
Mire plectionis.	secundum sanctos fuisse. Ter-
Dure punitionis.	cium vo finaliter futurum. Et quar-
Falle exceptionis.	tum falsorum crimine. Primo

igitur dico. q ēt prodigium dicitur naturaliter. Et illud
fuit summū t stupendum prodigium. quo salluit deus na-
turā ēt homo. virgo mater t etiam homo benedict⁹ sit. per
mediationē incarnationis beate genitricis saluator humanum.
Prodigium enim reputabatur antiquitus secundum Ty-
tum Iuuen. t Plinium quod contra naturam fuisse. ad
postponendum aliquod futurum notabile sacrificium pri-
mum fuit. ij. genit. Ut tempore Heroste flumina vsq; sit
retrocedere. sicut enim libro. xj. capo. xxxij. scribit q̄ in bel-
lo cimbrico quedam arbor voluntarie in aram Jouenis
vel Ioue cecidit. que tandem sponte surrexit. t constat q̄
romanis victoriā signum fuit. Sic vere dicam q̄ homo fac-
tus summū miraculum aut prodigium quando humanū
paradisum. filium suum suā per incarnationem retrocē-
dere. t ab arce terrestre ad humilitatem assumende carnis
descendere. Figuratum. Cui portento quod accidit Eze-
chie regi inde quando. x. in horologio achaz vmbra redit
in adueršs. Iuxta illud Ecclesiast. Retro redit sol: et red-
dit vitam regi. Unde pro illo mirabili signo venerant nū-
cij regis babylonie: interrogaturi Ezechiam regem su-
um de portento quod pter eum acciderat super terram. si
cut dicitur. ij. Paralip. xxxij. Sed illum figurem vide lu-
pa de sole. Sic enim fiat arbor ad aram Jouenis. id est
ad corpus virginis. t etiam ad aram cruce voluntarie se
sustinens t tandem ad celum gaia virtute t voluntaris
resurgendo. vbi per eternum gloriam est semper floreus
beate felicet illud pl. Cantq; prodigium factus sum mul-
tis. t tu adiutor fortis. Sic igitur romani id est fideles. ce-
tra christos id est contra deum eo pugnauerunt. t victo-
riam contra vitia reportarunt. Figura ad hec de filiis Ysl
qui a deo in signis t prodigijs de egypto liberati fuerunt. q̄
fallax virtute prodigij superadiri. t aliorum mysterium
nostre redemptionis tangentibus fidelis de egypto id est
de inferno. t de peccato. t de Pharaone id est dyabolo de
minio liberati fuerunt. Exodi. vij. Educam plebem meam
in signis t prodigijs. Unde Deut. xxxx. Viderunt oculi
tui signa illa potentesq; ingentia. Unde Joelis. ij. vidi do
minus. Dabo prodigia in celo sursum: t in terra deorsum
sanguinem t ignem t vaporem fumi. Sol conuertetur in
tenebras: t luna in sanguinem. Exponē quō sol ut fili? ēt
versus est in tenebras p carnis assumptionem. t in sanguinem
non per passionem. Et quō ipse sint pdigia in terra mira.

cula perparando: et sanguinem suum in sacramento altaris: ignem suum in missione spiritus sancti. vaporem fumi ut suscitarit spiraculo graminis nubes mundi: descendendo: et in oculum furiam congregationis absondendo: et non possit se abscondere faciendo: ydem sui in nobis p signa: et prodigia ostendo mundo. Joh. xij. Hec signa: et prodigia videritis non credetis. Illud est igit prodigii nostri euangelium. Secundo loco q est prodigii magne profectionis. Et ista certissime p digna miracula: que s. et apli fecerint sicut de beato Stephano dicit Lucas. vj. Dr Stephanus plenus gratia et fortitudine faciebat signa et prodigia magna in populo. Dr apli quam multa et sic. v. Dr p manus apli fiebant signa et prodigia in plebe

hoc est charitatem spatio vitæ qua cale supbie custodit hoc est humilitas z silencium. Ista ut vt sit fiunt certis horis qui hō aut q̄ Gnme possit in bonis gdcendis egibus laborare. Nota igit q̄ certis interuallis gducunt

Fernidi amorem relationis. Sicut igit q̄ subp
Sapidi saporem quietudinis. ducunt fructū amoris
Fluidi suauitatem alpathonis z relationis Eccl. xxiij.
Placidi clamorem silentio. Ad amici si q̄ deperis
Soliditas rotunditatis gladiū si desperes. Et
Lenpidis fulgore siderationis etī regressus ad amicum z. Item gducit
Viridis vigorem spatiis fructi sapeius z quieti
oris fructū. transitantis z pacis. Proverb. xiij. Itinera
eius in pace gducunt. Item gducunt fructū suauitatis ēt
passionis. Eccli. xxxvij. Filij sap mestus gducit adhoyman
z quasi vera passio inspe plorare. Item gducunt fructū
clamoris z silentij. Eccl. xx. Sapiens in silentio gducit sapiam. z bono pudens placebit magnatis. Item gducit
fructū sonoris z durationis. hoc est dictu. fructū gloriatōis
z confortatis. Et quo dicit Qui tuū placebis vno sup vitulū novellum cornua gducentē z ungulas. Cornua circ
ungule q̄ sunt gbantium z sentimēta signant. Item gducunt fructū splendoris z delectatōis sor etiā cognitōis. sq
fructum vere videri fit. Et quo illud ḡbiēli Job. xxxviij
Numq̄d gducis luciferum in tpe suo. Iusti cū sit sol. dicit
z fert z gducunt radios luminosos. Item gducit fructum
decoris z claritatis. Filij etī mirorem bonoz ep
ploz z documentoz suoz gducunt. Item gducit fructū
sanitatis z herbam seruitutis hominū. Item gducit
fructū vigoris z operatōis. Eccl. j. Producat terra alam vi
ventez in genere suo. Et hoc ter ista est veritas q̄ boni sp
vbi virtutes z bona opa gducunt z nō vnū bonitatis aliū
genus. Constat ēt q̄ malicia natura in hoc sit. z q̄ p.
ducūt res nāq̄ ḡlere valēt. Et. Lud oculi videmus Qz

Parentes	Parulos	Et. l. nos modo
Bethe	Camelos	simili gducam?
Arbores.	Ramulos	bonas affectū.
Ramuli gducunt	Floſculos.	nes bonas cogi
Floſculi	Fructilos.	tationes z opa.
Lumina.	Radulos.	tiones bonas me
Flamma	Ramulos	ditationes z consi

derationes bonaq̄ sentez z placitones bonas etiam exemplia z bonas z moriales cōuersationes. Ista est nōne esse sicut ḡdam ypocrita q̄ debent repere in medio cordis nīi. Justa illud Eccl. j. Producāt aque reptile ale viuentis et volatile sup terrā sub firmamento celi. Reptilia etī viatilia sunt boni affectus z virtutes practice z inferiores. Volatilia vo sunt speculative z sugiones q̄ sub celo z super terram. i. supius z altius nōne in nobis gducī. Ista est igit gducto inde q̄ est laudabilis Terra dico q̄ est gducti fruiti que est vmanabilis. Nomē fm Pli. aliqui se fontes q̄ aquas venenosas gducunt. Unde etiam solin? ait. Qz fons ciampeus. ales ciampeus in insula aquā gducit ama rissimā inantū q̄ flumina ydaspim. ales ydaspim in quem lurac ita amarizat q̄ nullaz animal inde potat. Marcus polo etiā dicit. q̄ in ḡdam insula pelp? indie ḡdam arborem fle q̄ primo gducunt venena. Et potū z cibū mund? gducunt amaritudinē tribulationū. z venena vicioz z infectiōnum. Item. l. ipsi inuenerunt z amarizant cōtingentes. Et sic nota q̄ in illis inuenit tā actiue q̄ passiue Producto

Tribulatiua.	Filij etī gducunt aliqs tribulatiōes.
Scelerissima	z pessime bonis z istis sicut ve Se
Adulatiua	deonc filio Jeroboal dicit Judicū. vj
Gessiua	q̄ patri eius aliqs dixerit. Producat.

quāt filij nullet monial. q̄ eram baal destruxit z succidit nem? Se bono aliqs etī illum lapidare volebant. sicut de beode legit Actu. vij. q̄ videns q̄ placeret iudeis ap. posuit vt apprehenderet z petrum. volens eis post pascha gducere ppto. Sed inordinandum. Item etī gducunt z sic disturbides. Proverb. xxv. Qui gducit iras gducit discordias. Item etī gducunt q̄ alios adulationes z mine mali status. Et Eccl. xij. Sicut locustis est z verbum eius vsq̄ ad nubes gducere. Item ipsi gducūt stentes miserie z damnationes. sicut de Chamar dicit Judan Genes. xxxviij. Producāt eum vt comburat. Gen. xx. Vide infra de Proferre.

Prophanus ◆ pbanus. i. a templo hoc est vicor. quia ordinis sacris non dedicatis vel etiā sm iura cū pbanus dicit q̄ de rebus secularib? nō ecclesiasticis aut spiritualib? ordinat. Et sic simil Ezec. xxij. vbi dicit q̄ inter sanctū z gbanū nō habuerūt distantiā. In sacra vo scriptura pbanus de vir peccatore z dle magine q̄ meretr bonestis sederib? ut regis? Saut ei dicit Ezec. xxj. Tu impie gbane impie dux Israel. nolle ulterius pone corona. Et si vis nō q̄ sicut in scriptura regū multi z gbantur gbanū Saporem z clamū. Et gbano maloum clamorem z dominū. nio quo. s. multa vnus in quantū Sermonē z colloquiū ō bonis alienus ih vicinus z natū Morum z cōtagiū nus ge vici illud Gen. xlix. gbanū putāt hmōi clamū. Et Leui. xix. Et si cōcubuerit et bestia pacificus post biduum. Pbanus erit z impietatis rem. Et pbano malop sufficio seu dominio potest ut ei illud dicitur. Tu aut pbane impie dux Israel ut. Et pbano maloum colloquio dicitur. j. Thimo. vj. Devitando pbanitates vocum nouitates. z. ij. Thimo. ij. Profanas autem z vaniloquia devita. Et pbano vo timoloum contagio seu de inquit z immundicie scelerato ex. cidio potest dici illud Esa. lxv. q̄ ibi comēdit carnem suillam. z ius pbanum in vasis eorum contra illud Ezech. xxiij. Et quas semitates aut pbanitas vt Esau qui pro pter vnam escam vendidit primogenita sua. Ibi ergo p. pbani sunt. qui sine dei mandata violant z pbanant. Iuxta illud Ezech. xxiij. Polluerunt sanctuarium meum. et sabbata mea pbanauerunt. Deus ergo tales pbanos pbanat. z per damnationem eternam penal z pbano paradisi ipsos relegat z elongat. z q̄ iustitie eius pbanauerunt. mandata q̄ ipsius non custodierunt. Ideo iniquitates eorum in virga visitat. z peccata eorum in verberibus punit z impugnat. sicut dicit in ps. Unde ibidem Auertit testamentum serui sui. prophanastis in terra sanctuarium eius. destruxisti omnes sepes eius. posuisti firmamenta eius formidinem. Sufficit. Vide vbi Violare et vbi peccator &c.

Proferre Qz proferre nihil aliud sit q̄ aliqd ◆ procul ferre. Et sic proferre sumitur pro ponere. pro emittere. pro ejicere. pro emanare. q̄ narrare. Possum? hanc notare q̄ sicut bona arbor ac bonos fructus profert diuersa. sic viri iusti z boni diuersis fructibus

profert	Sicut q̄ bo
De ore flores fandi eruditionis.	ni proferunt
De manu fructus bone operationis.	germen bene
De labiis verbum bone conuersationis.	cogitationis.

Et illud proferatur de corde. Quia sicut scitur Matth. xij. Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bonū. Item proferunt flores doctrine z predicationis. Et ille proferri dr de ore. Et de hoc Prouerbio. j. Converimini ad correctionem meam. en proferam vobis spiritum meum. z ostendam verba mea. Item proferunt fructus eternationis. Et illi producuntur de manu. Genes. xxiij. Protulit inanes aureas z dixit rebecce. Et Matth. xiij. dicitur. Qz paterfamilias profert de thesauro suo nova z vetera. Item proferunt folia bonelle conuersationis. Et ille producuntur de habitu z de gestu. Et hoc Genesis. j. Producāt herba virentem z afferentem semen.

Sed contra dico q̄ mali sicut male arbores z venenose multa mala gducunt z proferunt de sapia. Ut nota. q̄ illi proferunt. sq

	Sicut q̄ proferunt furore
Iniurie furorem	iniuriarum. Quia sicut dici
Sophie fumosum.	tur Prouerbiorum. z. Qui pro
Fallacie damosum	fert contumelias insipiens &c

Contra illud Prouerbiorum. xxv. Que viderunt oculi tui ne proferas iniurgio etc. Item tamorem iactantiam. Job. xv. Quid te elevat cor tuum et proferas de corde tuo huiusmodi sermonem. Item damosum fallaciam. Proverb. xiij. Profert mendacia beloses vehis &c. Vide d. de afferre de portare similib?.

Prophera. Prophetare.

Ca pro
phetare q̄ aliud sit q̄ res nō gestas tanq̄ presentes re-
ferre ipā declarare. Notandū est q̄ p̄phetes ꝓpr̄ie in-
telligi vir sanctꝰ t pontifex vel ecclesiasticꝰ t religiosꝰ deꝰ
nos pariter t alios. Illi ei dr̄ recipe diuinas inspiratiōes
t ipas alijs nūciare p doctrinas t p̄dicationes. Illi ei dr̄
bat Paul̄ p̄phetare: t plures res abscondites futuraq; vi-
Cū gaudio. Et sic illa patierent t p̄dicarent:
Infernū odia. ipius potent nici illud Job xij. Esse
Mores colores vt video q̄ p̄phēta es tu. Petrꝰ ꝛ.
Judaiterrore. q̄ p in scripturis inuenit. i. Prophe
Carnis querelas. te virtuosi: t p̄phete vitiosi. Virtuosi
Diaboli cautelas significant viros sagaces pudicos t di
scretos. Ec ihesus j. Reg. x. Omnium habebis gregē p̄phe
tarū ydolorum tu es eorū. Vitiosi significant viros fal-
laces t poenas t infernos. Ec dicus Ezec. xiij. Qui seul.
pas in deserto p̄phetant filij. Ec alio q̄f sunt p̄phete
vestri. i. falsi. p̄sequamur. Et pono dicam⁹ q̄ sunt p̄phe
te virtuosi t laudabiles. Et illi sunt sicut dictum est vir in
tis: t magne p̄dicatores t vocatores: ecclesiastici t religiosi.
Omnes isti illi debent in futuris t absconditis cogitare p̄
fentia vilipendere. dei voluntatem nunciare. t pōn pmo
t ante omnia adimplere t sic caliter potente nos alios Ec
ec. j. Tu puer p̄phēta altissimi vocaberis. In q̄ⁿ verbis
ostendit q̄ sicut antiquitus p̄phete erant Puritatis sancti
fice professores. Veritatis catholice confessores. Maiesta-
tis officē fuerūt. Signitatis autentice sceptrices. Sic
quoq; publico ecclesiastici debent. i. Puritatem sanctificā ob
servare. Cū puer. Veritatem catholicam p̄dicare. p̄phēta.
Maiestatem dominici salvare. altissimi. Dignitatē au-
tenticam vendicare. vocaberis. Ad illos ei q̄ olim esse
spūales p̄phete geniti q̄ sunt. vic̄. In conscientia sincer.
simi. In sapientia p̄fundissimi. In obediendo fedelissimi
In percipiendo intellectissimi. Primo q̄ dicam⁹ dantis
mi q̄ illi debent puritatem sanctificam observare. Et hoc
ostendit cum dr̄. Cū puer inquit. q. d. Illi debent esse puri t
sancti sicut pueri. Puer ei nomen est puritatis. Nomen
officiose fedalitatis. Nomen infigne formose pulcritudinis
t venustatis. Et ideo p̄phete puri sicut sunt q̄ erant puri et
sancti in viuendo. Mobiles t diligentes in obseruando.
Polari t formosi in conuersando. Sic pueri moderni p̄
phete nostri debent esse. i. p̄dicatores t curati doctores et
religiosi. Illi ei debent pure t sancte viuere q̄ innocentū.
Sap. vj. Diuerit ops eorum in manibus p̄phete sancti
Debent etiam facilter seruare q̄ diligentiam. Mattei
xj. Cū regnauisset in eis spūs p̄phanauerit necelitra cessa
uerunt. Debent insup polari t gratiosi esse q̄ benedi t ex-
emplarem apparentia. Jaco. v. Exemplum pcipite fra
labores patientie p̄phetas. Cū ergo puer inde. Et de Ezde
j. Reg. ij. Intelligit ergo Ieddy q̄ vnto vocaret puer samue
lem. Et sequit. Cognouit ergo eis dñs q̄ ficdia samuel p̄
phēta est dñi. Et ita si constat multos modernos p̄dica-
tores t p̄phetas q̄ pueri non sunt pueri. i. puri pueri sin
ceritatem. immo sunt viles t impuri p̄ carnis immunditi-
am voluptatem. Et de hoc Hiere. xxiij. Prophēta non q̄
sacerdos polluti sunt in domo mea dr̄. p̄phetis ipis vide si
militudine adulterantiū viue mendacia. a. p̄phetis hierlm
egressa est pollutio sup omnē terram. Vbi sic boni p̄phete
id est boni ecclesiastici. q. pueri illi debent ee sicut est
puritatem sanctificā observare. Cū in q̄t puer. Job j. pro-
phēta es tu. Secdo dico q̄ illi debent veritatem catholi.
cam p̄dicare. Et hoc ostendit in vocabulo p̄phēta. q. d. ad
p̄phetam pertinet scire veritatem rerū occultarū t scire vel
cognoscere voluntatis diuine t eam alijs nunciare. Et vere ad
ecclesiasticos maxime ad p̄dicatores t pastores pertinet scire
veritatem fidei t scripture. t illa q̄ ad voluntatē dei pertinet
alijs p̄dicare. Et sic ibi Hiere. i. dicit. Sanctificauit te in ut
t p̄phetam in gentib⁹ dedi te. Ezechi. Ad omnia q̄ mittā
te ibis. t que mandauero tibi loqueris ad eos. Illi ei de-
bent loqui. p̄phetare t nunciare abscondita t futura. vici.
Cū silentium. Et sic dico silentium seu p̄sentia
Infernū odia refrenat. Exemplo nigri seu oloris q̄ tm̄ oc.
Opes voluptatem. cultu de nouis penitus p̄hibere
significans p̄dicatores q̄ debent in hoc mari mundano de
bet p̄sentium lucrum t pactum mortis gloriā p̄hetare
j. Pet. j. De futura in vobis gratia p̄phetauerunt. Infer-
ni etiam odia refrenat. Exemplo aranee q̄ futuram pla
gam vicinē p̄dicare. t ō inde circa terram vicinē re-
gere telas suas. Exemplo etiā herodij q̄ de venia p̄dicare
da. Et ō cum ventos futuros p̄sentire ab eis cedat in
p̄fundo sue cauernule se abscondit. Sic a illi p̄phete ven-
tos t plusiam tempestatis debent male p̄sentiare t p-
nunciare. t ne ipi nimis occupari debent in cauerna mūdi
t circa terram busillando p̄ dilideratiōem habitare vi-
tiare. Ezec. vj. Pone faciem tuam aduersus montes t p
phetabis aduersus eos. Debent etiā grauiora vindicta
vitatum t necessitatem. Exemplo comitis q̄ fm Jose.
ma augurium suum de cursu boum gerere t suos gessit? q
cantib⁹ dicit futuros esse hos bonos hos malos boni.
nibus gerere. Ad q̄d facit illud Gen. ij. de natura q̄
silentiū? vbi de garritu auium t ceteris p̄dicationib⁹ aīe
rum dr̄. Cū nihil in mundo sit q̄d alicui⁹ rei future signi
ficet. Sed qualitercūq; sit de auib⁹ corpalib⁹ illud tñ ve
rū est de nobis spūalibus. i. de p̄phetis. p̄dicato.
ribus. q. pueris illi debent curas boum gerere. Juxta illd
Ezec. Cornua illi⁹ habe. t. vitulum. vel omnia bona
operā vel malos. debent eis suis garnibus vocitare. Et
de hoc Apoc. x. Oportet te iterū p̄phetare ppls t gentī
b. Et sic igit pro q illi debent veritatem catholicam p̄di.
care. Prophēta inquit. Certo dico q̄ illi debent maiesta-
tem officium honorare seu seruare. q. d. ipi p̄phete altis.
mi. Quicūq; ei agat famulus eorum debet facere ad ho-
norem t voluntatem eiꝰ sui. t maxime qñ ipe est p̄fons au-
tentica t solemnis. Sic illi quicquid faciūt aut dicūt aut
scribūt aliq̄ p̄phetando t p̄dicando terū debent ee ad laudem
t gloriam dei cui⁹ isti p̄phete sunt ministri. Multum magis
Et sic ipi possint vicare illo illud Matthei vij. Sic nonne
in nomine tuo p̄phetauim⁹? Et sic de illis vicat illud Isa.
ix. j. Et vocabit⁹ t filij altissimi vocabit. Quod est. q.
tra multos q̄ ad laudem dei non p̄dicant nec p̄phetare. q
magis ad laudem mundi t acquisitionē p̄sentium vel glo
rie secularis. Ad hoc patet. q. in hac p̄dicatione b⁹ nun.
q̄ audant aliquem corrigere. nec voluntatem dñi sui p̄dica
re altissimi⁹ exercere. Seruus nō potest in principio nihil
debet timere quia voluntatem eiꝰ nō facit aut dicit ve.
de Ezechiele mittendo ad p̄phetandum ciuitatē illa Ezec. ij.
Ecce dedi faciem tuam valentiorem faciebus eorū. t frō-
tem tuam durissimā frontibus eorū. quasi silicem t adamā
tem dedi faciem tuam. Sic p̄dicatores altissimi nihil
debent formidare. sed sine adulatione omnes equaliter
castigare. Signum ei dignitatis dicit omnia vanitatis sue
astrologus. Ad hoc tamen q̄ illi q̄ alijs futura denūtiare
gitare debent esse. q. i. q̄ gratia diuina. de quibus debent
alios sagitare. Quod tamen adulatores non faciunt. Ec
dicit ei nō diligunt. p̄phetare t p̄dicatores q̄ organum sed l
loquunt non qui respondunt. t qui condelectantur. Unde
de michea p̄phēta illi dicit. iij. Reg. xxij. Et sunt verba re
gis adonb. Et inquit dicentes. p̄phēta domini p quē possi
mus interrogare dominum. sed ego odi eum. quia nō pro
phetat mihi bonum sed malum omni tempore. Et sequit
ibidem q̄ ferni illius regis ei debuerūt illi p̄dicare domini. Et
ei inquiunt sermones omnis. p̄phetarū bona regi p̄dicent
ut ergo sermo tuus similis eorū. Ille aūt respondit. Viuit
deus. q. si quicq; dixerit mihi dñs hoc loqr. Et patet sic ēt
hodie. q. pl⁹ diligunt falsi adulatores q̄ viri p̄dicatores
Legit enim ibidem. q. sedechias fallax p̄phēta fecerit ci-
bi cornua ferrea t dixit regi hec dicit dñs. venetabis syriam. t sic fa
ctum est q̄ ille fallax p̄phēta. quia vendidit bona regi
p̄dicabat falsa honorando. Michee vo qui veraciter inter
tunium futurum p̄phetauerat fuit carceri mancipat⁹. Vbi
igit sunt p̄dicatores adulatores qui comuni t superbe sūt
qui tamen multotiens premiant. vbi boni t veridici reie-
rant. Illi sunt dī. p̄phete israel qui p̄phetant ad vacuū
falsum. t vident vobis vanum pactū. t non est. pax. dicit dñs
Ezechie. xiij. Non sic ergo. sed sint p̄phete altissimi. vt sic
possint maiestatem dominicam honorare. Quare vero
dico q̄ illi debent dignitatem autenticam vendicare. Illi

ceberis iudi. Predicare est ꝛ gloriare officium est auctoritatis ꝛ dignitatis. Predicatores sñ nō sic timnis bōllare ne putent se audaciter ꝛ auctorice se posuisse. vñ j. Thi. iij. Precipe in quit ꝛ docemo adolescentuli tuā contemnat. Et mortis qñ fm Gregō. Cui⁹ vita despicit refutat vt eius predicatio contemnat. Et ista auctoritas ꝛ dignitas odit ei mici. Glauberis. Verum sñ signi est prudentis ꝛ boni viri. qz sicut ait Ecclē. v. Melius est ut non vouas. q̄ ꝙ vouas ꝛ non reddas. Unde ne illo vocare pōt nici. i. lud. j. Reg. ix. Nui est gloria bodie di. vocabitur olim videns. Et hic igit pōt q̄ si boni ꝛ spūales properare esse volumus necesse est q̄ non simꝰ auctitis properes. Odit scripturas. Verdin pleruncq. Sanctis obuersatus est. Et sic prie caliter nostrum possent nici. Tu puer gloria altissimi vocaberis. Luc. j. Et hec de gloria in bono sufficiant. Ds adhuc dico q̄ inueniunt gloriare mali. Et illi significant in alios ecclesiastico ꝛ pontifices falsos ꝛ pseudoprophetas ꝛ hereticos. Sñ notandi q̄ sicut antiquitus i gelo ille fuerunt multi mali gloriē. q̄ laudi quarebant nisi ipse placere. ꝛ iō falso noie bn̄ soleant ais p̄sentari p. nobiscere. q uis de⁹ disponere cor infinitis adueritatis? cathgare. sicut ipse ois refutat Ihere. xxiij. Nolite audire verba glorie q̄ gerit vobis ꝛ decipiunt vos. visionē cordis sui loquunt. nō de ore dñi. Sic vere bodie fl multi mali ecclastici q̄ nō sunt veri. gloriē sed falli. sicut fl ypocrite ꝛ hereticī. Ds si falli audiendi? placere querit ꝛ verecundi aut pallidi aut subuerbie. Et iō nota q̄ tales solent

Ultiere odiosi.	Ds fl solent viuere deliciose.
Fallere dolosi	q̄ vt dicit tales fl carnalis. ꝛ in
Supplus suspitiose.	delicijs viuere volunt. Ubi Hie,
Loqui pernicioſe.	ronic. xxiij. Prophetā nam q̄ si
Uiuere fastidiose	cordeo pallidi sñ. Et Ysa. xxvij
Ambire affectuose.	Sacerdotes gloriā nescientes poc
Perire compassuose	ebriētare. ab ieqn fl a vino. Irej

ſti solent fallere pallidi. Tren. iij. Propbete aut viderit ebi falsa. Et Ezec. xiij. Sicut vulpes in deserto gloriē sui facti erunt. Item solent sape gloriari de ſe. sicut pro de illis q̄ nō cognouit sequi vba scripture sed vocabula. sed et ea de suo solent opinionis ꝛ sagmata fabricare. Ec ib⁹ Ezechiēl. xiij. Et gloriis insipiēs? q̄ loquunt spūs suum ꝛ nihil videns. Ne illi solent vocare gentiles. sicut pro de beatis ꝛ symoniacis q̄ nō querit in suis doctrinis ꝛ gloriē eis nisi lucri. Et de boq. Michee. iij. Judices eius in muneribus iudicabant. sacerdotes eius in mercede docebāt. ꝛ gloriē eius in pecunia diuinabant. Item illi solent nocere flagitiose. Uat. vij. Attendite vos a falsis gloriis q̄ veniunt ad vos in vestimentis ouiū intrinsecus aut fl lupi rapaces. Item illi solent ambire affectuose. Ds fl ꝛ in omnib⁹ fe volunt ingerere ꝛ omnia officia solent complere ꝛ ambire. Ec ꝙ⁹ Ihere. xxiij. Non mittebam gloriās ꝛ ipsi current. nō loquebar illis ꝛ ipsi gloriabant. Item illi solent perire compassuose seu ignominiose Figuratiū. gloriā baal. quos interfecit rex iehu. iij. Reg. x. In illis fallis gloriā ha beliral occidit iū. 4. Re. xvij. qui fm paradisi illos finaliter destruit in inferno. Ezechiēl. xiij Obstupescent sacerdotes. ꝛ gloriē pallescabunt. Ds igitur de malis gloriis sufficiant.

Proficere. Nota q̄ proficere accipit dñr pro virtutem acquirere. vel cumulatiue. Et de hoc Proverbi. xij. Radix iustoꝝ proficit. Et sic erō loquit Luc. ij. vbi dicit. Quid proficit homini si vniuersum mundū lucret. animē sue vero detrimentum patiat? Sed de eis. proficere vide infra de virtute ꝛ supra de prudēt. Item accipit proficere p. crescere. p. augmentari p. procedere. Et sic proficere dñr proficuum bonoꝝ operū ꝛ virtutum. vel etiam proficere in criminib⁹ ꝛ peccatis. De proficere vo dicitur intelligitur illud Ezec. xvj. ꝛ dicit anime. Profectū inquit in regnum ꝛ egressus est nomen tuum in gentes. propter speciem tuam. q̄ perfecta erat in decore meo. Et Luc. ij. Jesus autē proficiebat sapiencia ꝛ etate. Et proficere vo criminū dicit. ij. Thi. iij. Mali autem homines proficient in peius. Sed de proficere vide infra ij. sequi.

Proficisci. Proficiens. profectus. Nota q̄ proficere nihil aliud dñr q̄ posse ꝛ omnimodo, p̄gredi ꝛ gaudere. crescere ꝛ augmentari. Et autem crescere ꝛ augmentari bona vel mala. seu accipere in bono vel in malo. Et q̄ supra non dictum est de isto loco ꝛ de proficere ib⁹ de proficisci hic est tractandū. Nota q̄ q̄ duplex est proficere. Bonum ꝛ malum. Bonū dñr ille qui boni semp proficiunt de bono in melius. ꝛ quo ipi cum de virtute in virtutem donec videant deū deoꝝ in syon. Sic aut dñr videri? q̄ luna in lumine non cessat crescere ꝛ proficere quousq; ad complementum luminis possit contingere. Sicut etiā flumina versus mare p̄gredientia p̄ficiūt q̄. usq; ad mare veniens possit aliqualiter quietari. Sicut de nigs ignis sursum ascendendo continue proficit quousq; ad speram suam veniens proficua ipius terminet. Ecce p̄cludūtur eoqd bonum incepimus nunq̄ debem⁹ cessare a bono proficuo cremento ꝛ cōi unione. quousq; veneri. mus ad proficuū lumine gratie ꝛ virtutis. ꝛ quousq; ad terminum mentis venientes in gredimur mare ꝛ affluentiā paradisi. vbi sursum in spera nostra ignis. s. in deo poterimus quiescere. Illum sicut dicit Bernh. in quodā sermone. Ju virtute nō progredi regredi est. Exemplo rote puer. que si non cōtinue volauf. statim in contrarium rotarit ꝛ mouetur. Sic vere mens humana nunq̄ pōt esse fixa in eodem. Necesse est ergo q̄ continue in eirmab⁹ proficiat ꝛ p̄cedat. alo si a proficuo cessauerit necesse est q̄ ad vicia retrocedat. Sñ dicit Gregō. in pastō. Mens humana nō pōt in eodē statu permanere. Aut enim in sup̄ficit aut deficit. Sic gloriose dñr illud. Ihe quo de Gen. xxvj. Ibat proficiens atq; succrescens donec magnus vehementer efficatus est. Ec dñr ad eum legat. ij. Reg. iij. Et quanto erat proficiens ꝛ semp fortis robustior. Et quia de proficuo virtutum facio fit ꝛ. etiam supra de ambulare. de laborare ꝛ mouet. de ire. sic similis filio. Decit noster? q̄ ad voc q̄ bono bene proficiat ꝛ vadat ꝛ dñr de virtute in virtutem se mouere. ecia fl necessaria. vidēs. Instantis luminis. Ducatus luminis Proceſſus ordinis. Luminis fulgentis opus. Luminis magnus creatoris. Ordinis pulcritudo disp̄satio. Primo igit dico q̄ ad illum proficuum requiritur luminis fulgor. operatio seu preparatio. Et ista pcorre est lux fidei ꝛ sacre. ꝛ de lux gre ꝛ glorie. Cuius ille est lumine fl est possibile in bono proficere. vel in virtutum ipherc proficere. Similitudo enim lapis est qui imaginem lune in se medio dicit continere. Sed ista imago fequit lumen lune. q̄ quanto luna fl lumine magis crescit. plicit ꝛ splendescit. sic fl q̄ imago fl la ꝛ q̄tum ad crementum ꝛ q̄tum ad proficuum ꝛ q̄tus ad defectum ꝛ q̄tum ad figuram ꝛ q̄tum ad motum sequitur lumen lune. De mari etiam certum est q̄ in affluentia p̄ficit ꝛ deficit fm q̄ lux in luna p̄ficit seu deficit. Quid pl cum etiam de marib⁹ concludatur ꝛ etiam de animalib⁹ que in medullis p̄ficiunt vel decrescunt. Pro q̄ luna in lumine plus abundat. Et breuiter p̄ficuus lumine ꝛ clarius est p̄ficuus omnis inferioris nature ꝛ quantitatis. Sic pcor so charissimi loquendo spūaliter ad boc q̄ possimus i bono p̄ficere. ꝛ q̄ bona opera ad patriam p̄ficia. necesse est q̄ lumen lucis. id est fidem scientiam vel gratiam spūs recipiamus ꝛ habeamus. Per abundantiā etiā illius luminis solent in nobis creſcere ꝛ p̄ficere omnes bone. s. medulla ꝛ pinguedo. mare. i. amarinudo compunctiōis. ꝛ imago totius bonestatis ꝛ p̄fectionis. Eccli. li. Multū inueni in me sapiam. ꝛ multum profeci in ea. Si vo ista lux in nobis pa or defectum ꝛ non in moribus gdimus p̄fectum. Et ista bene figurauit Ezech. xl. vbi dicit. q̄ gñ nubes obscurabat tabernaculum p̄ficiebant filii isrl. Si vo pendebat velup manebant in eodem loco. Nubes est que impedit lumen patris significat qđ impedit lumen gre. Ignorantiam ꝛ impedit lumen lucis. Heresim que impedit lumen fidei ꝛ sapientie. Quia procul dubio nullus possit bñ proficere vel p̄ficisci nisi prius illa nubes obscuratum cordis deleret ꝛ ibidem lux gratie lucis ꝛ fidei se infundat. Exemplum habemus de ilo leuite. De quo dicit Judicum. xix. q̄ de nocte consurgens p̄ficisci voluit. sui tamen in itinere voluit male succesit. q̄. ei pes eius scissa ꝛ mortua fuit. Ad

tenendum q̄ illi qui in nocte peccāt. t in caligine lucis grauc. pficisci volunt. vestem suam. i. aiam amittunt. per eam. In luce ergo pficiscamur nō in nocte. Exemplo sancti. Dic quo dicit. j. Reg. xxi. Surrexit dauid vt pficisceretur mane. Et sic pt̄s q̄ ad pfectum illum requirit illustratio luminis fulgentis. Secūdo dico q̄ ad illum pfectū requirit gubernatio numinis regentis. Locus ille nō bñ pficiscit sine duce. Sic nec nos sine deo gubernatore. Unde de filio israel dicit. Psalmo. cv. Qui ad imperiū domini q̄ statuit. q̄ ad imperiū dñi rigebant tabernacula. Et ibi de pfectu qui habemus a bono patre pulcre loquit̄ Ipse go li. q. de duobus animē vicijs sic. Quamuis modus q̄ dam boni. i. in se iustus sit supra se tamen sub se. In te est animꝰ meus. iusta te primus tuus. supra te platus tuꝰ. sub te subditus tuus. In te pficis p bonam vitā. In primo pficis p bonam doctrinam. In platio pficis p bonam ammonitionē. In subdito pficis p bonā correctionē. Unde ibidē dico q̄ ad illum pfectum requirit dispositio animę pollentis. In pficientibus est ad pfectū summe recte q̄ ordinate pficisci. Uñ etiam grues t anseres filiastros solent ordinate volare. t sm q̄ rectores t magistri sui videntur ad terrā descendere vel a terra se leuare. solent greges suos t pfectus quasi quędā rōnis artificio ordinare. Sic vere si nos volumus pficere in moribus. t pficisci ad dominū q̄ virtutes. necesse est q̄ nosipsos spūaliter t erga inferiores t erga pares t erga superiores ordinemus. vt illis contentus statu t gradu suo absq; quacunq; ambitione t alterius impugnatione ad illum pacifice queram⁹. Iuxta illud Psalmi. cxxxij. vbi loquit̄ de filijs israel q̄ loca t ordines suos pficiscebant. Natura etiam in animalibus t plantis rerū suarū ordinem. Uñ est subito facti res est magnas. immo sine pfectu ordinem paulatim pficiendo efficiunt magne. Sicut patet in arboribus t animalibus t generaliter in cūctis creaturis. Sic vere t nos in pficiendo in virtutibus debemus ordinem tenere. t pute ad magna paulatim ende re. t sic nos in virtutibus t meritis augmentare. Nam sicut dicit Jhū. li. iij. de sum. bono. ca. xxxvj. vbi loquit̄ contra illos qui statim volunt ad ardua summa attingere dicens. Qui incōtinente status appetunt pene nihil eo periclitat Quemadmodū in rerū natura pes q̄ quocunq; velociter ad pfectum tendant celeriter finiunt. sicut herbe q̄ tanta celsitudo perdit. quo celerius crescunt. Arbores alte radices firmate q̄ durant. q̄ gradatim veniunt ad pfectū. Et sic patet quō ad spūalem pfectum requirit dispositio ordinis pollentis. Gubernatio numinis bona. ibi. Illustratio luminis fulgentis. vt. Unde infra de pgredi. t supra de prędere. de ambulare. de ire. de currere. etc.

Profugus. Transfuga: per

fuga. Fugitiuus. p eodem vident supponere. Et q̄ fugatio dicitur est de fugere. ideo patet vtrum. Dicitur q̄ profugi t transfuge sunt illi q̄ suam ptem dimittunt t ad aliā cōfugiunt. vtpote qñ duo exercitus cōtrarij sunt expeditione. t vnus timēs fugam t exercitum suum t ad aliū applicans se transponat suos quos prius habuerat impugnando t aduersarios adimando. talis dico pfuga seu transfuga appellat. Uerūtamen quandoq; pfugꝰ accipitur p quolibet vago t fugitiuo. in nulla certa sede morante. sed vndiq; vagante. t q̄si bellum exercitus fugiens. t q̄sum potentiam dimittens. possumus dicere q̄ pfugꝰ in bono sumit̄ t in malo. Et sic certe dico q̄ pfugus idem est q̄ pauper. cuius salus. meus in nullo est solida seu firma sed q̄ diuersis vicis vagabunda. t q̄ mundum q̄si exercitum inimicis vacua t inanita. Exemplo. i. Cor. vij. de quo di. Gen. iij. q̄ fratrem suū abel occiderat. Maledictꝰ eris tu super terram cū egressus fueris eam nō dabit fructus suos t vagus t pfugus eris sup terrā situs sicb⁹ vitā tuā. Pacatus est pulcre est. q. rōnis sibi fuit t ipsius exercitij. ly congregationi iustos peccando diminuit t bestijs ipsius. i. cis bolo t mundo se sodat t adiungit. t peccādo ad eos erāt fugit atq; cucurrit. Unde Gen. iij. Egressus cayn a facie dñi habitauit pfugus sup terram. Adiecit est q̄ tales profugi q̄si a dominio politico capiebant. vel ex pacto relicti erant. sicut. i. fuit factum in captione carthaginis q̄ Scipio nem. vbi ex pacto transfuge relicti fuerunt sub a carthag. nensibus relicti. Tales so ille capti vel recepti fuerunt a suis dño punichant. t sicut ꝓditores occidebant. Sic vere peccatores q̄. i. peccando. apostatando. t q̄ mundi negotia plus debito frequentando ꝑ religionis t fidei. i. quę illarum dimittunt. t ad tyabolū t mundum transfugunt. t recedunt. q̄ tm dño suo ꝑ motum resistunt. t ab ipso apponente manū captiuꝰ t compeditus. t in carcere inferni ꝑpetualiter ab eo includit vbi punitur. Ezec. xvij. Extendā manū meā sup eū. t rebellionem. t obpedientiā in sagena mea. t adducam eū in babylonem. i. in confusionē. t iudicabo eum ibi in prauitatione q̄ delinquit me. t omnes profugi eius cum vniuerso agmine suo gladio cadent. Sic igitur profugus semꝑ in malo. Sed adhuc dico q̄ pfugere. t transfugere. q̄q; semꝑ in bono. t illud est q̄ quis de malo exit. t extra in quo. i. bono malo. i. malę vitę manebat. ipse transfuga ad ordinē exercitum atq; ducem. Et sic ꝑ profugum potest quilibet penitens designari. q̄. i. mundum. t tyabolum linq̄t. t velut penitendo t ad ꝑm mīt fugit se ad eum conuertendo t veniam t gratiam ꝑquirendo. de Johanne ell legit Marci. i. q̄ eum indei ipsum vellent capere t tenere. t iniuste ledere t punire relicta fide eum nudus profugit ab eis. Nemo est enim a malis profugere. t etiam a mutende iudicem. id est diuersis periculum t mortis periculum euitare. Unde de ꝑfectis nimirum non potest dici illud. j. Paral. xij. Transfugit ad dauid. i. feruierunt ei. Talis autem profugi. solent penitentes ad Christum seu etiam ad religionis statū fugitiui

Sedent plene plenarie. Profugi ergo boni cas
Solent a malis se liberare. ꝑpe debent plenare. Ut
Possint in bonis exuberare. bi ell valet ad ꝑm mīm
Possunt ad celos tendere. ere nisi quis plenarie ibi.
dem. Dum sicut dicit Dunc. super. Qui bene occidere ad diuitem refugi transfugere poterat. vbi diues redire valebat q̄nc. i. dū plenarie ibi atq; manebat. Si vo diuitem illum timebat. ab amicis manu impune occidi poterat. Dicit rursus q̄ bonus primo suus. i. animū seu animā ꝑ peccatū occidit. diuitias refugit ꝑpter ipsum q̄ penitentia transfugiens recipit. t cum illo manet. t cum eo plenarie. t sibi. Unde ibidem dicitur. Debuerat ei profugus in urbe residere. Si vo ibam diuitem ꝑpter peccatum interfecit. amici mortui. i. angeli qui animā t consanguinei sunt animę ipsum per damnationem peccarunt occidere. ita q̄ morte eterne pecule subiacebat. Profugi. i. penitentes solent a morte se liberare. Exemplo. i. ephesinorum. i. transfugiendo ad filios dei a morte saluari fuerunt. sicut dicit Josue. ix. Uñ ibidem. xxj. qui egressus transfugerit ad chaldeos viuet. t erit anima sua quasi spolium. Item illi profugi. i. penitentes solent pręsentes in bonis virtutum t gratiarum in posterum. t celestis etiam gloriꝰ in futuro. Confer enim q̄ multi transfugi fuerunt diuites qui antea erant pauperes t inanes. sicut de romanis patet. Exod. xiij. in pluribus locis. q̄ transfugientes ad se benigniter recipiebant. ipsosq; sua merita remunerabant. Sic ergo transfugas penitentes benigniter recipit. et eos premiat t celestis iustis illud Sap. v. Ecce inquit dies sapientie. profugum ire fratris iustum reduxit q̄ viam rectam. t collidie ili regnum dei. ꝛc. Hic ell recte sapientum regnum dei est ella paradisi que penitentib⁹ cōcedit. qñ ab ira fratris sui tyabolī recedere per penitentiam studuerunt. Item illi profugi. i. penitentes solent ad celos itinerare seu etiam accelerare. t ibidem finaliter habitare. Unde de domino dicit Esa. xj. q̄ ipse congregabit profugos Israel et Esa. xvj. Dominus dixit meab habitabunt apud te profugi mei. Moab qui interpretat ex patre. Signat vbi sic profugi penitentes ad deum finaliter congregant. iuxta illud. j. Paral. xij. De Manasse transfugi erant ad Dauid Et sic ergo ꝑ quē pfugus. t transfuga in bono. t in malo significare sumunt. Unde vbi fugere. confugere. refugere. effugere. ꝛc.

Profundus. Profunditas.

Dicta q̄ in scriptura inuenit multiplex. profunditas. qz in bono q̄ in malo. Inuenit enim profunditas. i. Commenda

bilis que est desiderāda vt obtineat. Detestabilis que est vituperanda. vt abhorreat. Formidabilis q̄ est cōsideranda. vt pueat. Patet q̄ sic q̄ ē q̄dam pfunditas cō. mendanda. Sicut est gaudia malicie q̄ cōquit̄ z bullam⁹ puteus q̄ in aq̄ potiꝰ solent ad pfundū valia descendere nō ut sūpliciter remanere. Sic vere dī q̄ sit inter cetera ma gni boni. dūt et pfundū pl⁹ pfundi. q̄ gemibilis dī de hac se pfundare p q̄druplicē pfunditatē. vid⁹. q̄ pfunditate

Perfecte obedientie.	Dicam⁹ ergo q̄ bona legalia
Limpide obseruātie.	date in bonum p obedientiā q̄s
Bonare contemptis	vicē illa q̄ sunt bona sunt pfun
Fulmine subiectionis.	de diligenda z prosperanda. sic

p gemibilis debem⁹ non pfundare in pfunditatē inclinā bilis cordis. diuine z subiectat̄ eterne. Dūa sicut aqua q̄ pfundū⁹ augent nares in aquam q̄ vult bibere re. putat ad pōtum plus valere. Sic ille q̄ in deum z proxi z etiam in gaudium p amorē z affectionem. dīgit pfundū⁹ nares cordis ad pōtum cōtra vota magis valet. ut sic dica mus hominis sicut illud Eccli. xxvij. Vere ecce ornium lo la z in pfundum abyssi penetrauit z in fluctib⁹ maris ambulauit. Verus est ecce est celestis scientia. Profundū abyssi ē est immensa cordis hominis. sactus maris est primus im. mortalis sapibilitas. Illa est ofia sunt p amorem circūuā da z penetranda z pfunde z veraciter diligenda z ap petenda. Igit pfundare⁹ non in bonū p dilectionē. De inde dico q̄ nos debem⁹ nos pfundare in verū p dilectē onem. Iquia est oculus by pfundus. z sic acutissime vid mur videre. Sic et nos cor pfundum in celum habere de bemus. Terra illud pdoce. Sicut aqua pfunda sic cō silia in corde viri. et pfundatum suum. prudentis z con nia sūrie fidei z veritatis acute videre z cognoscere va leamus. Eph. iij. Vt possitis comprehendere cū omnibus sanctis. q̄ sit latitudo longitudo sublimitas z pfundū. Vi dere cū cordis nr̄i oculis. Dūa sicut dicit. j. Cor. ij. Spūs omnia scrutat etiam pfunda dei. Item p funda scias z omnimode veritatis. vt de quib⁹ dicat il luc Job. xxvij. Profunda fluminū scrutat⁹ est. Profun. dum⁹ igit nos in veri p dilectionem. Profunde facte sit cogitatus mee me. ps. xcij. Denig pfundem⁹ nos in amaritudinem p cōtritionē. Pisces est remotus fere in pfundo ma ris tempestate tempestatis q̄ in timore. Et⁹ cedit⁹ pisces pre sentiens tempestatem se citra mare fugit⁹ cuiusq; soli. la pillus arripere z in pfundum maris se mare vt contra flu ctus tutos posse esse. Sic vere dilectissimi homo nutissime potest versari in pfundo maris. in pfunditate cordis a mari p contritionē z compunctionem. Fluct⁹ enī z tempe stas tentationis tales pōt citare. maxime si lapilli sepul. ri. Cornelius maris voluerint p ōtinuam cōsideratione z memoriam secum ferre. Sic faciebat apls qn̄ dicebat. q̄ Castigo. vj. Mortē me dicit in pfundo maris fui. Juxta illud Matth. xviij. Expedit sibi vt suspendat mola asinaria in collo eius. z submergat̄ in pfundum maris. Mola enim asinaria est duricia mentis q̄ asini nostri. i. carnes p mor tem molit⁹ zerit. illam nobem⁹ suspendere ad collum pec tare p cōsiderationē. z mergi in pfundum maris. i. amari tudinis p contritionē. pe. Qui cōteritis pfundū maris fo ramen factum a⁹. Et Job. xij. Fenestre facte quasi ol lam pfundum maris. Profundum est maris. i. cor cōtri. tum z amarū p turbatū p timorē z p seruilē p amorē Profundū⁹ ergo non in amarū p cōtritionem. Ehū p fundū⁹ nos i timū p fabricationē. Germen est tantum q̄ gitabat⁹ z crescit. quanto radicem fumi in terrā pfun. dat amplius z ascendit. Dūa in altare medi⁹ a corruptione seruat̄ q̄ in pfundo terre infer⁹ inhumant. arbor enim cuiꝰ radix est pfundior est vt cōtet malos z alios. Sic ve ro diuersi⁹ si non in pfundum humilitatis z subiectōis cordis nr̄i posuerim⁹. ab⁹ a corruptione peccati seruabim⁹ z ipm p gratiā clarari z crescere faciem⁹. sic illud simili ter ad oēs dīmadni. pducimus. Et de hoc dī. Job. xij. q̄ dens effunda vbi pcipitis sup faciem. z cor q̄ oppressi fue rant relenat. q̄ relenat. pfunda de tenebris. Sic igit patet q̄d est pfunditas subiectionis cōtritionis z dilectionis z alle ctionis. Et ita dico q̄ est q̄dam pfunditas cōmendanda.

Scdo principale dico q̄ est q̄dam pfunditas detestāda. Et illa penalitas est quadruplex. videlicet Profunditas Carnalitatis. Et sic quatuor pfunditates accipiū tur. Vna quatuor pfunditates loci. quam du. Locus est. pfundus vt cōtet est ob scurius ad immundum. Difficilior ad ex eundum. Infirmior ad habitandum. Capacior ad cōtine dum. Et igit prima pfunditas carnalitatis gentis si in terie pfundi. q̄ obscurum est z immundū. Dūa sicut in pfundo loco nō videt homo bene. diuinam recolligan tur immundicie z luca. Sic in eis pōt esse bō lumen ra. tionis. z enim ibi magne fces immundicie z infectio nis. Et de illa pfunditate dr Prouer. xxij. Fouea pfunda os aliene cui⁹ est ira dei⁹ incidet in illam. Et gner. xxxix. Fouea pfunda mulieris. q̄ puta⁹ virginē alienā. Sicut est pfunditas obstinationis. de qua dicit est exire. Et de illa dr Prouer. xviij. Impius cum in pfundū peccatorum ve nerit contemnet. Et de illo pfundo admonet⁹ vbi nos exire. Eze. xxxvj. Conuertimini sicut in pfundo reconsigite. Ter cia est pfunditas pperitatis. q̄ gemibilis valde est infir ma ad habitandū. Ibi locus est pfundis et infirmū z pe riculosum habitare. Et est gner vitreum lumen dī est aer purus. Vbi etiā gñ remotionē a sole sunt me viget frigus Ibi ista p facilis est defectus. sed difficilis est reassectus. Sic vere mundi pperitas parum bs tristitiam portate multi alt de indemnitatis frigiditate. Vbi etiā facile bō p complacentiā collabit. sed erede difficulter iterū. Et de illo dr in ps. Infix⁹ sum in limo pfundi. vbi nō est sta. Et⁹ sicut ventus marinus nang̃ se pfundit in aqua maris. im mo semp solet in sugbatre sidere. Sic vere in aq̄ mūda. ne pperitatis nō debem⁹ p malos cōplacentiā seu cōm. placentias pfundari. sed solum in illis q̄ sunt de necessita. te z quasi de ea nō curantes in tpali⁹ peregrinā. Et est ci. tra multos q̄ certo non ambulant in sugbatre sed in pfun. do. q. sunt ipā p mala desideria semp ad pfundū. quoq⁹ pluent in immergunt Jone. ij. Posuisti me in pfundū. Quarta est pfunditas capiditatis. Illa est dī valde ca. pax ad continendū. q. illa est pfunda z alta q̄ nō pōt de nūcio sciari. Et de hoc Ezec. xxvij. Calcium scientie sup hi. bes pfundū z latum. bebes dī illū z possidere⁹ ad seces Sicut est nostra quā sicut sanctī teligim⁹ est mūdi pspe. ritas. cui⁹ cōtra pfund⁹ est insatiabilis cupiditas. cui⁹ ori. cles faces sunt bonoꝝ terrenoꝝ impunitas. Sic igit pz q̄ est q̄druplex pfunditas timēdanda. Ex tercio principal dico q̄ est q̄dam pfunditas seminanda. Et ita q̄druplex dico est pfunditas infernalis. De q̄ timens Job dicebat. In pfundissimū inferni descendet ola mea. Job. xvij. Et ita pfunditas sūr est quadruplex. q. l. sta est pfunditas

Submersiua	Dico submersiua. q. l. de submergit
Absorptiua.	pōtes. Figurat⁹ in egypto. De q̄ tus
Infectiua.	de Ero. xiiij. q̄ ferebant in pfundū. Et
Confusiua.	Hoc. q. Perseruantes non gressū in p

fundum. Item absorptiua. q. l. sta absorbet offas pecca tores hui⁹ mundi. sicut mare absorbet flumina. z sicut ca. ritas absorbet aquas maris. Et simile dī Esa. xxiij. Vbi me tempestas compulsus aque. neq; absorbeat me p. fundum. neq; vrgeat sup me puteus os suum. Item infe. ctiua. vnde Esa. xxiij. Verūtamen in infernum detrahetis in profundum lacu. Lacus enim impuritatem signat infe. ctam. Item confusiua. q. l. confusibile est incarcerari z mergine in carcere profundi⁹ z valido. Jacob. j. Confun dēt⁹ omnia profunda inferni. Et sic patet quō imminent profunditates. l. cōmendande. timende z seminādē. Vide supra de descendere.

Progenies. Cum progenies idem sit q̄ ge. neratio. pducio. cōsanguini. tas. parentela. Possus breuit videre q̄ progenies plura si. gnificat. vide Grandi

Tpis successionem	Primo igit dico q̄ est q̄dā pro
Generis relationē	genies tpalis successionis z sic su
Justos pfectiones	mit quando dicit aliqua res z p
Malop conditiones	genie in progenies prolongat. si

cut. l. est pfectus seleciam z opu lentia peccatoꝝ. Sequens supplicium z pestilentia tam. matop. in gens fastigium z excellentia beatoꝝ. De pri.

catoribus quin cōfitēt q̄ ſuper gloria in hoc mundo q̄
q̄ cōmutat t a gente in gentem plangit ꝓ. Tober.
iuſta ergo a progenie in gentem. Locuerunt mēdacia ſua
in corde ſuo. hō cum in bonore eſſet nō intellexit compa-
rantus eſt iumentis inſipientib⁹ &c. Item de damnatis cō-
ſtat q̄ ſuper miſeria eternā ſeuorabit t a gente in g
gentem ourabit. Ult Exod. xxxiii. dr de deo. q̄ ipſe reddet
iniquitatē patrū in filios vſq; in tertiā t quartā gentem
Un de cognoſcit dr q̄ ipſe introducit vſq; in gentes patrū
huoz. t vſq; in eternū nō videbit lumen. Item de beat⁹ cō
ſtat q̄ ſuper gla a gente in gentem nō cōſtabit. Luc.
j. vbi dicit q̄ miſericordia dei a gente in gentem timentibus
eum. Ita eſt ergo gentes ip alis ſucceſſionis. Dicto ni
co q̄ eſt gentes corpalis ꝓpagatiōis. Et ſic ſumit Genēſ
plin. vbi filii Iacob dicuntur de Ioſeph fratre ſuo. Interro-
gauit nos homo p ordine nr̄am gentem. Ad ſic dicit ſal
libet illud j. Reg. xvij. De qua progenie eo adoleſcens.
Et ipſe dicit illud. ii. Eſdre. v. De homo dauid t a gē-
te pharez. Tertio dico q̄ eſt gentes generatiōis t cō
gregationis boim iuſtoꝝ. de qua dr Pſal. v. Multiplex in
qui ant ſeuum ruū. t gentes ea ſitientes terre. Quar
to do dico q̄ eſt gentes criminalis cōpoſitionis. Et ita
ſcz eſt gentes viatoꝝ. De qua dicit Matth. iij. Progenies
viperarū quis oſtendit vobis fugere a ventura ira
Et Matth. xij. Progenies viperarū quō poteſtis bona lo-
qui cum ſitis mali? De illis ergo poſſent multa dici. ſi
pace ſint auctoritates. Vide ſupra vbi genus.

Prohibere. Nota q̄ phibere idem q̄ vnc-
gare. detinere vel impedire. t ſic
ponitur a priuat t habere. ſing enim ponitur negatiue. Et
ideo bene nota q̄ in ſcriptura inuenitur Prohibitio

Salutaris.	Prima eſt phibitio ſumme diuinita-
Mentoſa.	tis. Gene ſum phibet ne faciamus ma
Damnoſa.	lum. Ab bonum videbat nimiꝝ bonū
Affectoſa.	Nunc xxij. Oſee phibuit me venireno

bilum. Secunda eſt phibitio noſtre ſagacitatis. q̄ ſibi
vbet ſapiam continere. impedire t phibere. in faciendo
malum. ꝓ. Prohibe linguam tuā a malo. t labi. Ab emi
via mala phibui pedes meos. Tertia eſt phibitio bōa.
ne malignitas q̄ poſſunt ſi vadat in malicia. q̄ cum bo
nū facere nolint. alios phibere ſtudent. Ab de alienigenis
& Mac. ij. alo. ii. Eſdre. iij. q̄ ipſi phibebant edificare ci-
uitatē. Contra illud Prouer. iij. Noli prohibere benefac
cum q̄ poteſt. ſi poteſt tibi benefac. Quarta eſt phibi-
tio diuine cuerſatis quo. ſ. ipſe peccata noſtra phibet a
nobis bona gratie t gloie. vnde Amos. iij. Ego aūt phi-
bui a vobis imbrem. Et Hiere. v. Bona peccata tua phi-
buerunt bona a nobis &.

Proiicere. Nota q̄ proiere idem eſt q̄ pcal ia
cere. Et accipit multipl in ſcriptura
ſm q̄ aliqua res poteſt ab aliquo ꝓici multis modis. Ho
mo eſt proiectus illud quod nō curat. Ab proiere ſignū eſt ob
tempt⁹ t ingratitudo. Signū eſt nō curare t deſeruire. Si
gnū eſt q̄ res eſt inutilis t nulli placabilis. Eſt igit peccto
duina. Primo dico q̄ eſt peccto diuina. Alia q̄
humana. homo peccatores proiicit t a ſe pcal ci-
Mundana. at t contemnit. De qua Hiere. vij. Proi
cium vos a facie mea ſicut proiici omnes fratres veſtros. vñ
nota q̄ dñs proiicit t abominat peccatores ſicut aquila p-
piat pullos ſuos. Ne enim proiicit Deus ne dilexit ſeruientes. Sui imperii contemptores. Perſequit ſe
culi delectores. Ale ſuperbie peccatores. Mundane gle poſ
ſeſſores. Dico ergo q̄ deus in infernum proiicit malos
eccleſie ſeruitores. Equus enim de grādo ore proiicit ven-
tos ſicut homo. Sic deus. ſic eccleſia ſua ſolet ventos qui
ſunt in ebus ipſius. q̄. i. ipſos eccleſiaſticos quandoq;
dat eis inſtabiles t ambitioſos. viles. vetores t defectuo-
ſos. ꝓicere. t de ipſis non curare. t ipſos ꝓnus tribulat
enibus rapinis principum ſeculariū ministere. t eos a
ſe t nunc t tng patiūt denigare. Et ideo talibus videtur
dominus loqui. Ezec. xxxiij. vicesa. Poſui te in monte ſan
cto dei in medio lapidem ignitorum. Sequit. Peccaſti &
eiecti te de monte ſancto t pdidi. Sequit. Perdidi te ſupl.
mutam tuam in decore tuo t in terra proici te. ante faciem
regum terre dedi te. Item deus proiecit mundū ſpūalib⁹
temporibus. Exemplo ſume q̄ motiuū eſt hoc? deo proi-
cium eſt a domino. t ad perditionem regni q̄ a deo acce-
pit commiſſum damnatus. j. Reg. xv. Proiecto te ne regeꝝ
Saul cum ego proiecerim eum &. j. Par. xxviij. Si de-
reliquerit eum proiicit in eternum. Item proiicit pſalm
no ſeculi vicarios. Eſa. xxxiij. Proiecit ciuitates non re-
putauit homines. Item proiicit alte ſuperbie peccatores.
Eccl. ij. Proiecit de celo in terram inſtitam ſtaue ſeue.
Item proiicit munda affluentie poſſeſſores. Eccl. xlv. Et
ecce ad te venio magne qui cubas in medio fluminū. le-
quit. Proiiciam te in deſertum &. Ita eſt proiectio qua
deus punit peccatores. Dulia ſcut ſm Pl. comuniqui-
do plus q̄ duos pullos generat ſolet eos ꝓicere. t de ſi-
do expellere ne ſint in nutriendo grauē. Sic deus ma-
los peccatores q̄ exedant nomen duplicis diuitiis. in
quarū. t nutritione ipſe multum mento ſe grauare ſolet
proicit eos non ſint cogni nutrire. Et cum talis ſcriptura
Job. xxx. Vita putant indigni. t magne cum in pompa
t ſuperbiendo expendunt amplius q̄ liberam. proicit
eos de medio gratie ſue. t gnie libertat. t munci vel ſuper
bos ciuitatis. t lapis t cumbos infernales ꝓicos deus
randos mundi. xij. Reg. ij. Templum ſū ſanctificauit pri-
ciam. Ita eſt ergo proiectio diuina. Sicdo dico. q̄ mor
mē ꝓcipio humana. Et ita alicui eſt bona alicui eſt mala.
Bona eſt proiectio illa. qua homo proicit ſemetipm t
deum ꝓ humilitatem. gl. Iu te proiectus ſum &c vere.
Iuuenem per humilitatem. ij. Reg. xv. Proiecit te ab
dominū in verbum iniqui. In montem per cōtemplatio
nis ſublimitatem. iij. Reg. ij. Ne forte proiecerit eum ſpūs
ne de mōte in vnum montium &. Item eſt alia bona pro
iectio. qua ſe homo proicit a ſcelis que ſunt ſibi ad ſala-
tem cōtraria t nociua. Et ꝛ̄ nota q̄ tres debent ꝓicere. ſ.

Idolatrie ſautores.	Occidolatria &: Iudi
Immundicie carnalitatem	cium. ꝓ. Machab. decem
Emicitie pompositatem.	idola proiecerunt. Ab im
Auaricie cupiditatem.	mundicia ſeu luxurie &:
Mundi malicie ſallacitate.	ſ. Eſdre. v. Proiciam &a

Deos nequitie peruitatē. nobis venientes vnoſe vnoſ
alienigenas. De ſuperbia t ambitione proiicienda dicitur
Prou. xx. Si pone pedem ꝓicio te. De auaricia auet ei-
minanda dr Eſa. j. Proiicit homo idola argenti ſui. t a
tamarabit ſculptilia auri ſui &. De mundi ſallacitate t ne
quicia ſeu malicia &: Matth. v. Si oculus tuus fuerit ne-
qui eruc eum t proice ab te. Et perueritate ꝛ̄ t negoti-
cia &: Ezec. xviij. Proiecite a vobis iniquitates veſtras. De
mala proiectione qua mali proiiciunt in miſericordia dicit
Ezo. t. Et tu proiecisti de montibus tuis quaſi inutile. Quia
enim eſt proiectio domini. Iuxta illud j. Reg. xv. Cu pe-
ccaſti ſermonem domini. ideo ipſe proiecit te in mare. id. e. in
ſmartitudinem infernalem. Ezec. ix. Perſecutores eos ꝓ-
iectitios ꝓiendum mare. Ita eſt ergo proiectio humana

Tertio dico. q̄ eſt proiectio mundana. Et ita eſt illa q̄
mundus patitur a ſeleratis ipſum vilipendit t ſpernit.
Exemplo pharaonis qui dicebat Exod. j. Quicquid ma-
ſculinū ſexus fuerit in flumen proiicite. Legem enim vel
ꝓcepta mundi. iuxta illud Hiere. ij. Proiecerunt legem mā
poſt terga ſua. Et ꝛ̄ finaliter ille ere tanq̄ pulue qui ꝓ
de ventus a facie terre &. Crudo ſum mihi oſſa illa t ꝛ̄
tranſeo. Vide ſ. de ꝓicere. vbi multa magis plene.

Promittere. promiſſio. Nota q̄
promiſſio eſt quedam verbalis obligatio: que ſuis a principio ſit
voluntaria. expoſt facta tamen eſt neceſſaria. Poſſumus
ergo breuiter notare q̄ multe t varie promiſſiones inue-
niuntur in ſcriptura. Inuenitur enim Promiſſio

Delectabilis.	Prima eſt promiſſio plene malicie.
Obſeruabilis	Secda eſt promiſſio bone voluntatis.
Deceptabilis	Tercia eſt promiſſio ypocrite falſitatis
Beneficabilis.	Quarta ē promiſſio ſumme pietatis.

Primo ergo dico q̄ eſt quedam promiſſio delectabilis
t grauioſa. Et ita eſt illa de qua dicit apoſt. j. Cor. ij. t
Eſa. lxiij. Quod oculus non vidit. nec auris audiuit. nec
in cor hominis aſcendit quę preparauit deus diligentibus

& dicit enim operarijs ponite stipendium. cessabit bellum militum? ponit? expendit? triumphum? ponit? corona? ponit? Sic? beneficiorum? ponite cor ma iuum? salarium. Non sic tum? sicut operarij inuenta domini p ponite mercedem domino comedite. Et sicut militantes in campo est animus eius? mundi p cuius salario militando. Et hoc est qd mando suppone cor tuū in collecta. Ad gentilitatem vide sine offensione curiarū? que tua sunt libertis mentis? proponatur. Quere in q cōsentiunt non ponunt militantib? sed triumphantib? nec dicunt ponit? currentibus? currendo ad remuneracionem? ambulabus. Nec etiam salarium ponunt? dicebat laborantib? sed solum in labore? age dictam ꝓfectibus? completibus. Sic vere charissimi gloria paradisi q̄ est bonum. premium? coronamen ponunt? cultibus laborum aut cultiberbum ego incipiam. sed tota voluntati dei complenti? ꝓficiens. Heb. x. Facientes voluntatem dei reponetis p. missionem. Ista est ergo promissio infallibilis. Merito concludendo est. ij. Paral. vj. Quod vos promisistis ego complebo. Sicut enim vos dixistis que ante promiserat adimplere ad filij incarnationem. Spiritus missionem. quare collationem ei sperare possum? q ipse impleturus illa que ad hoc promisit. Ita me gloriosissimum. Ipse promisit incarnationem filij. Roma. j. Quod ante promiserat ꝓphetas suos in filio suo. Item promisit missionem spiritus sancti. Ex. xxxj. Mitto promissum patris in vos. Ipse etiam promisit reddidit munera gratie. q. Deut. j. Decem. sanctos promisit dominus. Quia sicut dicit apls Roma. iij Quicunq; promisit deus potens est reddere. Expectamus ergo promissionem patris quam audiuimus per os eius. Scitum. j. Iacobi. si vis quomodo non est petere? nominis sed peccata nostra erigendus. tollere inordinata promissa. vel auferre omnino. q quomodo de filij fraude? ideireo mortui fuerunt? terram promissionis minime intrauerunt. ita q̄ in illis peccat impleri illud Roma. iij. Euacuata? fides nostra est promissio. Ista est promissio infallibilis. Secunda vice q̄ est promissio observabilis. Et ista est promissio iusta? licita que deo? primo fit ab homine que inviolabiliter est seruanda. Hec enim promittimus do in baptismo fidem? obedientiam. Professo do. promittimus in professione voce obedientiam? castitatem. Ecclie do promittimus in promissionis articulo curam? diligentiam? sedulitatem? locum iurium obseruandum immunitatem. Ista ergo diligenter observare? sicut promisimus reddere? complere. Dicit mihi capitulo. Quod fortē expedit est de labijs tuis observabis. et facies sicut promisisti. et sicut ꝓpria voluntate? ore tuo locutus es. Bene enim debet custodire qd promittit homo. quinon est amplius licitum reddere. vñ Eccle v. capitulo. Si quid deo voueris non moreris reddere. displicet enim ei infidelis? stulta promissio. Tertio ipse deus q̄ est promissio acceptabilis. Et ista etiam est promissio fidelium amicorum qui promittunt? applaudunt in prosperitate negant aut? recedunt in aduersitate. Prouer. xxv. Nubes? ventum plurie nō sequentes. vir gloriosus promissa nō complens. Nubes est fui obtentione q̄ videt pluuiam? tamen ipsa est in fluxu q̄ nō reddit nisi ventum tonitrui sui? fulgur. Sic falsi amici? pdiciores pluuiam multos beneficios promittunt? tamen venti vani? ire? fulgur tormentis? iniquitatis reddunt. Ista potissime videnf facere vsurarij. Sub specie enim amicicie? mittunt pauperibus suplium in fine recipiunt ex penis tribulationum? ergastum. Ista alij petunt ad multos fauores? munditam. q̄ nō timent multa accipere obligationes facere? iurare? penitere indifferre. postmodo nihil vel parū reddere. sed omnia falsitatis que abnegare. Et? ista dr Eccli. xxix. Gratis accipient oleū? aut? manus tuas? in petitionibus humiliant vocem suā? et in ipsa solutionis postulabit tempus? loquet verba tarda. Ista est ergo promissio improbabilis. Quarto vico q̄ inuenit promissio acceptabilis. Et ista est qua bono pio benefactis paradisi? p̄mium eternū pariter ledendo alicui fuerit promissum. Exemplo Ualentis q̄ ambiens summus sacerdotium promisit regi vrsicino exercitu seruitia valentia argenti. sicut dicit. Macha. viij. Et sicut de Eccl. xxix. pecunia tua confide in altissimo & prosperabit te. Et sicut dicit Ambro. Si quis vult esse dominus pecuniarum? det pecuniam pauperibus. Et sicut dicit Augustinus. Si quis vult esse dominus frumenti? det frumentum pauperibus. Et sicut dicit Gregorius. Si quis vult esse dominus vini? det vinum pauperibus. Et sicut dicit Ambro. Si quis vult esse dominus olei? det oleum pauperibus. Et sicut dicit Augustinus. Si quis vult esse dominus vestium? det vestimenta pauperibus. Et sicut dicit Gregorius. Si quis vult esse dominus omnium? det omnia pauperibus. Et sicut dicit Ambro. Si quis vult esse dominus omnium? det omnia pauperibus. Et sicut dicit Augustinus. Si quis vult esse dominus omnium? det omnia

ꝑdupit me recto itinere. Item eſt pietas bonorum ꝓximi
dei reuerentie exhibitiua. dla. ſ. qua nos miſeriab⁹ humi-
mus. t ꝙ ipſe caput t genua curuum⁹. Vñ de ſcripto⁹ ꝓ-
pe di. Deū. ſ. q⁹ prope in terram adeuauerūt ei ꝛcentes.
Prope eſt eum⁹ ⁊c. ſ. Reg. xxiij. di. de anima Jehuſu q
conſpiciens animaduertit regem ſeruos q⁹ tranſire ad
ſe. t egreſſus adeuauit ei pcono vultu. Item eſt pietatis
ſui dilectus dla. ſ. q bene meruit. nouit. t vilipendit le-
ſum. inferiorem. t minoꝛ ſe reputauit. vniuerſis in. Regū
xxvij. Prope eſt terrum poſuit faciē ſuā inter genua ſua.
Item eſt pietas in cepto turbatus. ſicut. ſ. dr. Ecc. viij.
q⁹ Samuel timens pr angelica viſione dixit. Sam. xvj. Ci
q⁹ angel⁹ loquetur mihi collapſus ſum pietate in terram.
Vñ eſt igit⁹ pietas humilitatis t reuerentie. Sicut ei-
am q eſt pietas benignitatis t amicitie ſeu clemētie. Ar-
boꝛes eſt magis humoroſe t etiam fructib⁹ magis plenę
copioſe dicunt verſus terram ampius eſſe pronę. Sic dī
peꝛto q fructibus eoꝝ t meritoꝝ t bonoꝝ gratie ma
gis fiunt pleni. fiunt ꝛcte ad clemētiā magis pronī. ꝛc quo
Prouer. xxij. Qui pronus eſt ad miſeꝛicordiā. Spes ei-
ā eſt pena ſignum eſt q⁹ ſit gratia plena. Si aute erecta
ſurſum fuerit. tunc q⁹ ſit vacua ſignū erit. Bene ergo dr de
pietate miſeꝛicordie Ecc⁹. xxxv. Omniſ voluntarius ꝛc⁹
ti animi offerat pumices. ſ. pauꝑibus t egenis. Tertia
eſt pietas fragilitatis t inconſtantie. Et iſta eſt dla q pec-
catoꝛ fragilitate pronus eſt t declinis ad omne malū. filio
q⁹ pius habeneb⁹ ſibi as rigidas qui. ſ. pioꝝ ſunt ad omnes
caſus. Sūt etiam viri lapſus vbi eſt ruina ad errorē
lapſum. vñ Geſi. viij. Scriptus t cogitatio hominis pro ſ
ad malum ab adoleſcentia ſua. Et Ecc⁹. xxxvi. Cui enim
ſit pſpicuum q⁹ pnus ſit ad malum. Quarto eſt pie-
tas capitalium t mortalis. Confeſſi eſt q⁹ mori ſemp ſunt
pni t naturaliter inclinati inferi⁹ ad terrena. Vñ dr de bo
die qdam ſudeo reſpice pronā terram. ſ. Reg. v. Gregoꝛ
pronus iacebat in terra. Vñ angel⁹ reprehendit Joſue vi-
cem. Joſue. v. Surge cur iacꝛo pronus in terra. Hec igit
de pietate ſufficiant. Vide vbi inducare curiare. dolen
di ⁊c.

Propago. Cum ꝓpago ſit dla ramus ſeu vi-
tis generatio. q. d. p vinea multipli-
cem da ſub cetra relatu ꝓnit a malū a ꝓpuli ſtipites vel
radice. Vñde. q ꝓpago pōt ſignificare ſucceſſionē gene-
logiam parentelam. Et ſic notat ꝙ non inuenit⁹ ꝓponi
Auctoꝛ. Propago iſtius eſt bonoꝝ generatio. Et
Suidas. ſucceſſio t parentela hominū pfectoꝝ. quaſ
Ulpian. ſcy ꝓpter merita parentum de⁹ multiplicatē
Merito⁹ conſeruat. Sicut de vinea dīt. de religione
t colla. vel etiam de famoſo. ꝓpria corpalit. ſ. ꝙ. Ec-
cliſi inquit genera t plantaſti eā. ⁊c. Sequit. Extendit pal-
mites ſuos vſq; ad mare t vſq; ad flumen. ꝓpagines eius

Propago ſultoꝝ eſt malos ꝓpagatio. q. d. filij t ſemen
boꝝ impioꝝ ſolent multiplicari. ſed pereſt ſicilit t ſicut
ri. Adulterine eſt plantationes non valebunt radices altas
Vñ dr Sap. eap. iiij. Ecc⁹. xxvi. Propagines ſpurioꝝ in arce
ſcere facies. Et Hiere. v. Si te vomo ifrā peccatrice. Subſer.
te inquit propagines eius. q. nō ſunt dñi. p articulo eſt. p.
manicata eſt in me vomus ifrad. Propago vitioꝝ eſt de
ſectarum pullulatio. dla. ſ. qua dyabol⁹ in corde peccatoꝝ ſ.
plantat t ꝓpagat multa mala. Vñ Psalm. ij. de. ꝛc vomo
nibus t peccatoꝝ. q. vallauerūt diſſipauerunt eos t. p.
pagines eoꝝ corruperūt. Propago meritoꝝ eſt affectu
um. hoc eſt dictū. fructuum t pfectuum ampliatio. Et qua
ſcy ꝓt dici ſtud Geſi. xl. Videbam coram me vitem i qua
erant tres propagines. i. tres tutum ſpes. creſcere cēt. Vbe
elegice. cardinales t moules. vt ſic bona anima figuret. i
illa vinea de q dr Ecc⁹. xxvi. q. ipſa fructificauit in palmi-
tes t emiſit propagines. Et ita ſufficiant gratia beatitudīs
pauciſſime ſint auctoritates.

Prope. Vbi q ſtud aduerbiū me ſe ſignat vi-
cinitatem. cōmunionē. affectū. ⁊c. aggre-
gationem. t multarum rerum continuationem. Vocatur ꝛc
go notare poſſumus q in ſcripturis inuenit Propinquus
Mirabilis t commendatus. Amabilis t charissimus. Fidi
bilis atq; acceptus. Terribilis t deſiderabilis. Laudabilis
t conſolatiuus. Prima eſt q⁹ quinq; diuine bonitatis.
Secunda humane charitatis. Tertia mundane ſocietat⁹.
Quarta carne adherentis. Quinta eſt q⁹ quinq; ꝛc
ne ſeductiuis. Circo ergo q eſt qdam q⁹quinq; diuina
dla. ſ. qua deus fact⁹ eſt ꝙlanguine⁹. t q⁹quinq; eſt car-
nem humanam aſſumendo nos q⁹ ſibi commendo. ſoli
ꝓpendo t adiuuando. de qua dr. ſ. Prope eſt inuocā-
meus vt veniat. Item eſt q⁹quinq; q eſt amabilis. t dla
eſt dla qua inſi ſunt ꝙpe deum p deuotionē. t ſic.
ꝙpe alteri g charitatem t amicitiam. vt ſic dicat. col ber
dland. Ruth. iij. Extende pallium tuum. q. q⁹quinq; ei. Pro
eſt charitatiuus debet quandoꝛe pallium charitatis ſue t
ad deum t ad ꝓximū t ad ſeipm. vt ſit q⁹quinq; caritā
ber poſſit eſſe Ruth. q. Propinquus nobis eſt homo. Jo
eſt q⁹ inquetas q eſt fidelibus. Et ita eſt dla q mundi ami
ci. t ꝓpoſite ſe fingunt eſſe ꝙpe deum q deuotionem. q pia
pe primo q deuotionem. Sic qua literali. ii. Propeca
re eſt cor longe ⁊c. a rectibus ipſorum. Item eſt q⁹quinq
tas que eſt terribilis. Et ita eſt dla q⁹quinq⁹ mundi. ⁊c
t infernū. q valde de q⁹quinq nobis timent. Et enim
tempore iſtius vitandi eſt in vera dilectione. Mille ca
anno ante oculos dei ſunt ſicut dies hesterna que pterijt
Et ſō vt dla q⁹quinq⁹ tunc ei leri cauſa exilia. Joel. ij. a. a
q⁹ eſt dies dñi. Et ſequit. q. d. Prope eſt dies tenebro-
rum. Et Ezec. vij. Prope eſt dies ocaſionis. q. d. dies ꝛc
ſium. Item eſt q⁹quinq⁹ que eſt laudabilis. Et ita eſt
dla q bona eterna ſunt bona. q⁹quinq t ad dilectionē ſa-
lia. Qe qua Lucę. xxi. Scitote q⁹ prope eſt regnum dei.
Nec eſt dicere eſſe ꝓpe q⁹ ne eſt nō vnus partes nīſ.
medi⁹. ſic q⁹ pes⁹ partes coꝛpis eſt intermedi⁹. nec vltra q
bonos. t inter q⁹ am t gloriam bone dilecte ꝓpe. Matt.
xxiij. Satis q⁹ ꝓpe eſt eſſus. Sed de iſto ꝙquinq⁹
phus oratio dicet⁹ vbi de dla qua dr eſt ꝙquinq⁹ bo-
mini t qua bono dr ꝓpe deum. Et exponat⁹ illud pſal.
Prope eſt eius omnibus inuocantibus eū. Nō eſt dicere
te tenet ꝓpe non quam diligit. t etiam apud illum a q⁹ di-
ligit. Et inde eſt q brachia q ſit amici cordis ſi ꝓpe con
naturaliter ſe tenent. t dq; ſi cor diligit ad eius ꝙpinqui
tem amplexibus amrabunt t imitant. Sic vere. q. pr⁹ fi
lium ille. ſ. eſt dictum de patrie nos mirabiliter ampl
xus. Idco ꝓpe nos p incarnationem t p gratie collationē
ſe poſuit atq; ponit. Sic em eſt ſicut ancilla que ad alia
cationem t ſolationem accepta ita vocat ꝓpe ipm q
capi aliquotiens ſe gaudet. Sic dr ſilius ad ſibi ſi clamo
t inuocationem domini dicatoꝝ. ad eos appropinquat
per gratiam. t ab eis petit ſe capi p charitatem t amici
am. Sed bene apparuit in famulo patris⁹ q ſuis deuotis
ſibilis t inuocationibus ipm ita ꝓpe venire ſentiat. q. p
ſum in orbem virginalis uteri inclauſerit. Prope eſt ergo o
minus omnibus inuocantib⁹ eum. Vbi aduerte p. oſa. p.
pe eſt Ad celeriter adiuuandum. Prope inquit. quod dī
ter a propero dat. Ad viriliter ſuppotandum. Eſt inquit
qđ Sabbaoth ſignat. Ad fortiter gubernandum. Eſt
inde. ad quem pertinet fortitudo regere. Ad equaliter in-
dicandum. Omnibus inquit. qđ eſt vocabulum equalita
tis. Ad benigniter miſerandū. Misericordis inquit. qđ eſt
verbum ſupplicantis. Ad feliciter ſanandum. Eſt inde
qđ eſt vocabulum ſanantis. Prime ergo dicam⁹ q ille
eſt prope ſuos ad adiuuandū celeriter. qđ notat in adue
bio. Prope. qđ ne ꝓpero. ꝓperans deſcendā. q. d. ille q eſt
ꝓpe aliquem. magis poteſt ibi ꝓpere t celeriter ſubueni
re. ſ. Prope eſt iuſtus mens vt veniat. t falſe mouet
rendet. Ille em eſt ꝓpinquus noſter p incarnationē. Jo
ſua illud. ii. Reg. xx. Propius eſt mihi rex. Et ideo in lege
antiqua ille q erat ꝓximus ꝓpinquus ſolebat vocari
de ſuo genere accipere. ſolebat hereditem ꝓximo accipe
re. ſolebat benedictum ꝓximi vendicare redimere. Sic
ille ꝓpinquus noſter factus pudium de genere ſuo. t ſi
mum ſibi ꝓ gratiam deſponſauit. Figuratus in
Boos q accepit Ruth. Cui⁹ ruth appetitus magnificat⁹.
Glebat ruth. dī. illud ꝓdictum. Extende pallium tuū. da
ꝓpinquo ⁊c. Item homicidium ade primi fuit⁹ ſ. ui
mani generis. ſ. dyabolum ꝓtraxit. t in eum vindicauit.
Genesi. xxvi. Propinquus meus homicidium intuli.

dat. Jam beatitatem illam. ſ. illum paradiſi gaudium et veritatem nobis reddat et reſtauret. Luce. xv. Stat. pomum frater suus vendidit beatitudinem ſuā, propterquā nisi poterit redimere eam. Et ideo bene dico q̄ ille sit p̄p̄e ad adiuuandū celerior. Dō etiam eſt bodie verū, quia nullus indiget magis ope diuina q̄ ille qui vult inuenire ſibi ipſi. vizt. ad adiuuandum ipſum ꝑ̄ diabolū tyrannizatū. Et exemplo nostro ſi longe ſit nostr. ꝑp̄e patrem tibi cōſultus vel ſi occidere ipſum velit. Ruth. i. Pulsa eſt p̄p̄ior q̄ et egredere. Dicit mea q̄ ille eſt ꝑp̄e ad ſubueniendum ſtabiliter. q̄ notat in verbo eſt. q̄ eſt verbum ſubſtantiuū. et ſi quid ſecundum hoc vigoris. Quia ſicut ille q̄ eſt ꝑp̄e me iuuare poteſt aliquem ſalluare. q̄ ſi eſſet longe ab ipſo. Sic ille ꝑp̄e non ſic tantū vt p ꝑſam non ſubueniret ſuppliciter ꝑ̄ confidentiam. Eſt inde. Roma. x. Prope eſt verbū. Matth. xxvj. Tempus meū ꝑp̄e eſt. Tardo dico q̄ ille eſt ꝑp̄e ad gubernandū ſagaciter. Sic in q̄ſ. eſt nomen regimen. q̄. ſ. bene melius regit familiam ſuam. curat ſuā ſaluam. et inde ſibi cōmittam patrem q̄ eſt ꝑp̄e q̄ quando eſt longe. Et ō ille ꝑp̄e non eſt volut. et ꝑp̄e no q̄ mi ſericordiam et gaudium ſe sentit. vt non dirigat et gubernet ſo mēt in q̄. Pſal. xlij. Quis ꝑp̄e eſt nihil ſolicit ſit. Quare to dico q̄ ille ꝑp̄e eſt ad iudicandum equaliter. Quando? inq̄. Ipſe enim nō eſt ꝑp̄e vnum ſed ꝑp̄e omnes. quia ſicut dicit Sap. vj. Equaliter eſt ei cura de omnib⁹. pi. Prope eſt ut dicit. Ecclo. vij. nec veritas. Dicitur to dico q̄ ipſe eſt ꝑp̄e ad indulgendum benigniter. q̄s offendit cum ꝑ̄ti. Jeremie. iij. Tu cum fornicaris cū amicis multis tamen reuertere ad me dicit dñs. Et cum ſuppliciter ſe exhibet et benignum illis q̄ ipſum inuocant et implorant. Dñi de Ezech. xviij. Quarte vbi cum impius potest a quacunq; impietate ſua ꝑp̄e eſt. Unde Eſa. xlviij. Prope eſt vt veniat tempus eius. Ozee. xij. Reuertere ad dominum Jacob et israel ſaluabitur.

Septo dico q̄ ipſe ꝑp̄e eſt ad gaudendum feliciter. q̄. ſ. ille ſp̄s eſt paratus cum gloriam paradiſi. Luce. xxj. Notate q̄ ꝑp̄e eſt regnum dei. Et hoc oſtendit cum dicit. cū ſ. Chriſtum ſtarent gloriaſ. largiorem. De quo Joh. xv. Si ei videbitis ſicut dixit vobis. Illud enim ꝑmanet cum eſt vocabuli amicitie. vtilitatis. honeſtatis. delectabilis ſanctitatis. veritatis. Dico q̄ eſt vocabuli accelerantis. apoc. i. Ecce venit cum nubibus et videbit eum omne ꝑpl⁹ Jeſu ſ. Cibulum velocis. Matth. xxvj. Ipſe eſt tenebit eum. Jeſu ſanctitatis. Mar. xvj. a Mat. xxvij. Prope dat vox in galylcam ibi eum videbitis. Z. Jam dicendo. Mat. xxvj. Ecce nubes lucida obumbrauit eum. Jeſu ſanctitatis. Eſa. xj. Reficiet ſuq; eum ſpiritu ꝑmāti. Jeſu ſecuritatis. Pſal. v. Quoniā ſolicitudinem ꝑp̄ecoꝝ in eſt ipſi cura eſt de vobis. Ecce ergo quā ille eſt ꝑp̄e ad ꝑmandū ſalutē. Ab poſſumus dicere illud Rom. xiij. Nūc aūt ꝑpior eſt noſtra ſalus q̄ cum credidimus. Et vide de ꝑpinquitate anime humana ſuſtinet. Vide ſi. de Appropinquare. Et de iuxta. Et infra de primo.

Properare. Propere.

Cum ꝑp̄e rare idem ſit quod accelerare vel aliquid cito et velociter facere Vel ꝑparare. Notabo q̄ eſt Duodecim ꝑperare quod eſt

Virtuoſum.	Malum inſti ꝑperāt ad actus virtuoſos
Vitioſum	Mali ꝑperant ad actus nocuos. Cain
Lucroſum	ꝑperant ad patrās munera. Gen.

Dicit ergo q̄ eſt q̄dam ꝑperatio bonorū inſtoꝝ. Et ista eſt illa qua viri inſti ſolent ꝑperare et accelerare ad finem ꝑpe. nientiam et opera virtuoſa. Dñi Ezech. xxxiij. Venient ſi ſi. ipſi et ſili inſti ſimil ambulantes et flentes ꝑperabunt et dñm deum ſuum querent. Jam dico q̄ eſt ꝑperatio hominum ſtultorum. ſ. pctōꝝ. ſ. lentiſſit et ꝑperāt ad omne malum. Unde peccatoribus dicit Ezech. xxj. Cuy exercitu ꝑperabunt. et cum ſecuri⁹ venient. Dein ex hoc etiam dicit Ezech. xvi. Bellis cerre. ꝑperant ad bene agendum Demum eſt ꝑperant nocere malos. q̄ etiam ad ipſos ꝑperant ad infernum. Dñi peccatoꝝ de Eccle. ix. Quod. cunq; pōt facere manus tua inſtanter operare. q̄ nec ſcientia nec ſapientia erunt apud inferos. q̄ tu ꝑperas. Jam dico q̄ eſt ꝑperatio hominū cunctorum. Eccleſia eſt illa quā nos omnes tam boni q̄ mali ꝑperāmꝰ ad mortem. Unde Eccle. vij. Memento nouiſſima tua et in eternum non peccabis. Ecce igit vitio hic aliqđ de ꝑperatione bona et malā. Conſtat. q̄ res naturales q̄ fiunt ꝑ aliqs virtutē ſolent in suo ꝑficere. ſic ꝑperare et ꝑficere. Patet in cibo q̄n placuit q̄ valde cōcoquit et ꝑperat ſeipſum ſuum. Sic vere in mundū illi q̄ plus habent in gratia et virtute magis ꝑperant in bonum operū efficaciter et velociter. Quia in eſt in rebus q̄ mouentur violenter et q̄ naturaliter. Illa enim q̄ violenter mouentur. quanto plus accedunt ad terminū tanto minus ꝑperare ſolent. et tanto motus eius magis retardat et refrenat. Sicut pōs in ſagitta violēt emiſſa et in lapide ſurſum vel longe tamen. Illa vo que mouentur naturaliter. ſicut eſt lapis deorſum cadens. vel flumen deorſum fluens vel ignis ſurſum tendens. quo plus ad terminum ad quem tendunt accedunt tanto magis ꝑperant. et motum ſuum magis accelerant et feſtinant. Sic vere dicam in mundo. Quidam eſt iuſti q̄ ipſi volenter faciunt bonū. ſicut iuſti pigri et mali. q̄ non nisi timore ducti ꝑp̄e bonum faciunt. et ille ꝑcepto ꝑperare non poſſunt nec celerius facere q̄ oportet. imo q̄to plus ꝑcedunt tanto pl⁹ bonum dilig. et maxime q̄to plus accedunt ad terminū. ad mortem tanto ꝑperāt magis cardi et minus in bono gaudi et feſtini ſunt. Et. cunt enim illud Sap. v. Laſſati ſumꝰ in via. Caſ. ſi centrarium eſt q̄ſi facunt mali. q̄. ſ. tunc ꝑperant magis currunt. et hoc. q̄ certe nunc ꝑperant q̄ſi naturaliter. Naturale eſt ē ad ſuum malū. ſ. ꝑper malā cōſuetudinem. q̄ quaſi eſt in natura. Eſſe alit Deū. in ipſa nihil difficile q̄ in mala cōſuetudo placuit. Sz reuera de bono eſt aliud. Illi q̄ naturaliter faciunt bonū. influxu eſt naturali. cui. ſ. ob. niant nec unt obicem reſiſtendo. illi monent ad virtutes Et q̄ pcepto q̄to plus ꝑperant. tanto ait⁹ ad deū accedit vel ſic de illo intelligat illud Michee. iij. Ecce mōs ꝑperat mons dom⁹ ait in cacumē montū et ſuper ad eū ꝑfluet ꝑperabūt gentes et dicent. venite aſcendam ad montem dñi et ad domū dei. Dono ille eſt gaudiis ſuis. ad quē. Eſt inq̄. ꝑperandū. Et nihil ſic ipſe tantus aiam ſi. Cāt. ii. Surge ꝑpera amica mea. columba mea. formoſa mea et veni vbi adiuro q̄ ad ꝑperandū ad bonum plura inuam. q̄. dcis.

Ebo vigoris.	Fac igit bono ꝑperare et ſeſtinare?
Ebo exactoris.	peligoꝝ interius lateniū. Cur
Fac amoris	q̄. Per exactoꝝ ſuperius virginē
Acerbitas ſolicis	qñ. ſ. imperādo dicit. poſpera. Per
Auſteritas timoris	amoris vbertatē ſeruantem. Emi
Severitas ultoris	ca. Per doloris aſperitas ſeueritē
Benignitas exactoris	Celeba. q̄. ſ. comi. Per timoris au

ſteritatē pellentē. Mea. q̄. ſ. hoc iactos ſeptē timoris. Per ultoris ſeueritas ſeptenos pellentes. Semeſis q̄. ſ. ſignat puritatē. Per doloris asperitas tribuentem. Item inq̄. Jam fuit cū ſapiens q̄ inuitat ad hoc q̄ dō poſſit ad bona opa ꝑperare. ſ. vigor. exactor. doloris. timoris. pietas et misericordia. et vid. eo. De quolibet iſtoꝝ ſe videre in ſuo ꝑ. Bene ergo dicit Surge ꝑpera. Unde etiam ipſe ꝑpe ad talia nos mouēs. dicit Eſa. lv. Omnes ſitientes venite ad aquas. q̄ nō ea bene argentum ꝑperate emite et comedite. Et Prou. ix. Et ſe. Contemplamini et vocate fomentatrices et veniant. et ad eas que ſapientes ſunt mittite et ꝑperent feſtinanter ad ſumant ſuper vos lamentum. deducant oculi vestri lachrymas. et palpebre veſtre fluant aquis &c. Ille eſt enim modus ꝑperandi ad deum. ſ. dando ſi mentendo ꝑ peccatis noſtris. Unde illud predictum Jeremie. ſ. Flentes ꝑperabunt et dominum deum querent. Properem⁹ igit ad ip ſum Et q̄ ei ſubditer inſeruiamus Valiter premittendo Suauiter ſentiamus. Et nos cum humiliter deprecemur.

Properemus ergo ad eum vt ſomentur ꝑ hunc ſubditer. q̄. ſ. licut dicit Luc. viij. Cum turba plurima conueniret et de ciuitatib⁹ ꝑperarent ad ipſum dixit ꝑ ſimilitudinem &c. Item vt dicamus hunc valitur Eccl. xlv. Celere patrem veſtrū et cognationem veſtrā. et ꝑperate quam citius. Sequit. Q̄ manus opus cyprii veſtre erunt. Breve abentur per hunc ſuauiter. Dñi illud. Eſa. lv. Properate exire et comedite vinum et lac. Item vt ꝑperemur hic bis miſſus. Unde Sapien. xviij. de Moyſe dicit. q̄ ꝑperans homo ſint querela deſeruit pro populo ꝑſtituto. ſic fuit fauens ofientem. et p incensum reſiſtentē allegans

rebuit ire. Sic igit pes qđ ꝓperatio fuit. Tractico. Ha panes sunt accusatiue. Videbit scilicet accederare aut rare. alio uolor ꝛc.

Propicius.

Hoc q̄ propicius idem est q̄ ydul. gens misericors compassiuus benignus. Et est propicius ꝓpter illa spes misericordie qua de uenit diligere ꝙciat. Confessio t victa peccō. Iuxta illꝫ ps. Tu autem ꝙfitebere peccata mea mihi dñe. Et ipsum enim solum gener ꝙcessio t indulgentia peccatoꝝ. Apte enim ꝓpitat omnibus ad ipm reuertentib⁹ t penitentibus t remissionem omniū peccatoꝝ petentib⁹. Et ideo in tabernaculo sup ipsum archam testamenti erat qdam tabula aurea que ꝓpiatorium dicebat. in qua t a qua dominꝰ populo loquebat. t a qua ꝓpitiatione t ve nam ꝙcordium suffragium populꝰ consequebat. Sic et nos Exod. xxv. Ita venerandum q̄ oīes sanctꝰ in ꝙpitiatione t misericordia habitat t nocat. t exinde venia tribuit t largit ps. Apud te propiciatio est ꝛc. Ipse enim misericors t propicius fit peccatis eorum. t non delet det eos. Et ideo apud indeos fiebat unum festum solenne octimo die mensis septimi. sicut dicit Leuit. xxiii. qđ dicebat festum ꝓpitiationis. Compendiose di etiam sicut ere de aqua expiationis. Et ibi dicit populo ꝙciabat. Deꝰ igit est ille q̄ ꝙpitiat oībus iniquitatib⁹ nostris t sanat oēs infirmitates tuas. Qui redimit de interitu vitā tuā t tu miserationib⁹ t in misericordia nos coronat. Hoc ergo ip deꝰ in multis ostendit ꝙpitiatione misericordie sue erga nos. videls

Peccata remittendo. Dico peccata remittendo. ꝑ
Animalo ꝓbendo. Propicius esto peccatis nris:
Et penis liberando. ꝓpter nomen tuum. Vers. 1 ma
Gloriam reformando. lo ꝓbendo. Ma ꝙ est ma. gis gratia dei quando aufert hominꝫ occasiones t affectus male agendi. Et sic loquit. 3. Reg. xviii. Propicius sit mihi dominus ne hoc peccatum populo meo tibi. Et hoc de ꝙpitiatione sufficiat. Vide de misericordia. ii. de miseratione. de clemētia. t de Indulgentia seu venia t de pietate ꝛc.

Proponere. Propositum.

Hoc q̄ ꝓponere q̄q̄ sunt q̄ uidere. ostendere. declarare. scire cum de Iudice dr. Propone ꝓbemus ut mediatores. Et sic sumit in eodem sensu quo ꝓpositio. oratio. seu allegatio ꝛc. Item q̄q̄ sumit ꝙponere. seu ꝓtare. t affigere. Sicut cum dr Exo. xxvi. Sanctum t cocti ꝓpositi erunt in mercatu eius. sicū t retinam ꝓposuerit in omnibus tuis t operis multis. Tali ergo mō sumit ꝓponere ꝓponere. Et io sm dr significati nihil dic. Videbit ponere. Item ꝓponere sumit ꝙ disponere. ordinare. animo firmare. t deliberare. Et sic ꝓpositū est idem qđ deliberatio voluntas si ue bona fuerit siue mala. Dicitur igitur dicto q̄ Propositum

Intentionis. Primo igit dico q̄ est quedā ꝓpositum
Vocationis. sere intentionis seu etiam ordinationis
Locationis. deliberationis t rationis. Homo enim uellet a bonis. quia in ipso voluntas t ꝓpositum ꝓcedunt opus. Ia bonis autem non. Boni enim t iusti bona uolūtate. deliberatione t ꝓpito solent uti. Mali uo simili modo. Unde de bonis dicit Roma. viii. Scimus qđ oīb. diligentibus deum omnia cooperant in bonum. his qui sm ꝓpositum vocati sunt sancti. Ista constat q̄ bonum ꝓpositum vel malum constituit homines in fine vel peccatores. Hoc ergo q̄ iusti ꝓponit t intendunt bonum t beatificum finem. Iuxta illud. 6. Ephes. iii. Tu autem assecutus es meam doctrinam. institutionem. ꝓpositum. longanimitatem. fidem ꝛc. Quia renati iusti debent semp voluntatem. ꝓpositum. intentum t desiderium habere. Ad

Sapientie laudem splendorem. De splendore sa.
Habunditie aridum squalorem. pientie dr Sap. vii
Permanentie solidum tenorem. Propositū pro luce
Eloquentie placidum colorem. habere illam. quo. niam intelligibile est lumen ipsius. De squalore abstinē tie dicit Daniel. i. Proposuit Daniel in corde suo ne pol. lueret de mensa regis. neq̄ de vino ꝛc. Et dicit ibidem q̄ ipse puerilegit legumina t alia hmōi. De tenacitate seu de vigore memorie t plenarie. dicit. ij. q. i. Iur. nabas beatabat omnes in ꝓposito cordis manere in deo. De audacie seu de gaudio vide septimo. Cap. viii. Propositum inquit hunc adiungere mihi ad pugnandum locutus qđ comunicabit mecum de bonis t erit allocutio laboris mei. Illud est igit ꝓponere qđ est memoratiue. De hoc vide obscurius agit de inuentione. De voluntate t de odi natione. Secundo dico q̄ est ꝓponere locationis. Sic em supra dr. Proponere accipit ꝙ ponere. Sic Proverbioꝝ. xi. dr. de sapientia. q̄ ipsa nascat vitam t pelat ne fam. Et hu illud significatum dicebant panes ꝓpositionis. ꝙ. 6. qđ in quolibet sabbato sup mensam in tabernaculo eleuabi ꝓponebant. t nomine ire ꝓpitio offerebant ꝛc. Leuiticus. Quia reuera in tabernaculo ecclie vbi dñs est in ꝓpitiatione. i. virtus pietatis t clemētie. vbi. i. suscipiam opera misericordie. scz. Ipsalia t sic corporalia vite mee ꝓponere. ipse ꝙ manendo simplicibus t pauperibus exhibere. Et sic dicam illud. 6. Paral. xi. Sanctus uirtus mensam eius panib⁹ ꝓpitionis. Panem etiā ex charitie vbertate coram domino ꝓponere. quem. i. ipse sacerdotibus. i. solum sanctificatis hominibus licitum est manducare seu etiam offerre. ꝓponere t conficere. Exo. xxv. Conficietis et pes tus. t panes ꝓpitionis offerent. Unde. 3. Paralip. xiii. Proponunt panes in mundissima mensa. Est igitur vnum ꝓponere locationis. Tertio dico q̄ est vnum Proponere locationis. Et sic dico q̄

Imperatores ꝓponunt edicta. Dicit ꝙ q̄ est ꝓpositio
Predicatores ꝓponunt iudicia summoꝝ ipsius ꝙ.
Adulatores ꝓponunt confictas. latoꝝ regum t ꝓpe.
Doctores ꝓponunt conclusiones. Deus dr ꝓ
Prelati ꝓponunt decreta ponit dominꝰ legē
t mandata. volens. i. ut sub pena mortis eterne seruentur Unde Deut. xi. Ecce ꝓpono in conspectu vestro hodie benedictionem t maledictionem. Benedictionem. i. seruantibus. Maledictionem prauaricantibus. Unde nota q̄ de

Communibus ꝓponit gratia. De cernendo nichil
Speranda ꝓponit veniam Deo. ꝙ. Curramus ad
Vincenda ꝓponit gloriam ꝓpositum certamen ibi
Peccanda ꝓponit miseria certes in auaricia filii. Unde speranda dr Job. ꝙ. Habebis fiduciam ꝓpositi tibi spe t defossus fodiens somnos. Et Deut. vi. dicit. Forsitan solatium habeamus qui confugimus ad amplexandā ꝓpositam spem. Devincendus vero dicit ꝓpositum Saul. q. Regum. v. Proposuerat autem Saul premium illi qui percussisset Jebusseum. Unde de ꝓpositū dicit Deut. xi. Qui ꝓposito sibi gaudio sustinuit crucem. De peccandis vero dicit. iii. Regum. x. Si autem fueritis ꝙ sequentes me. nec custodientes mandata t cerimonias quas ꝓposui vobis. sed abieritis. colueritis deos alienos. auferā Israel de superficie terre quam dedi eis. Psalm etiam sanctum ꝓponunt sanctis suis de Moyse legitur q̄ ipse dixit populo Israel. Ecce ego. ego. Considera q̄ ꝓpositum bodie in conspectu tuo bonum. Et Jesus. xxiii. Proposui populo principes atq̄ iudices. Reges vero et principes seculares etiam proponunt sua iudicia t decreta. ꝙ. Esdre. vii. dicitur. Cyrus rex proposuit iudicium vt domus dei edificaretur. Et Dan. vi. dicitur. Ut rex Darius proposuit decretum ꝛc. Patet igitur q̄ est ꝓpositio summorum imperatorum. Secundo vero dico q̄ est ꝓpositio bonorum predicatorum. qui sic ꝓponunt mundo voluntatem dei t ipsius legis mandata vitia t virtutes ponam t plantā dicentes. scz illud Deu. xxx. Ecce ego voco hodie celum t terram. quod ꝓposuerim vobis hodie vitam t mortem benedictionem t maledictionem. Elige ergo vitam ut viuas et diligas dominum deum tuum t obedias voci eius. Illi adhereas. Et etiam dicat bonus ꝓdicator illud ps. Aperiam in ꝓparabolis os meum. loquar ꝓpositiones ab initio. Auditores vero bonos ꝓdicatoris possunt illud in. Regū. xviii. Optima est ꝓpositio quam bdyas loquit. Tertio dico q̄ est ꝓpositio falsorum adulatorum. ꝙ. Cōtinuus t ꝓcessus semp proponunt vana t ficta. vt sic de ipsis dicit ꝓpheta illud Ezec. xxvi. Oleum t retinā ꝓposuerunt in me

dinis tuis. Dicit ergo qd locut⁹ t vngit. t rectus q̄ ligat t necat. Verba adulatoria t placentia significat que sęs delectat. vngit t ligat. Talem ergo q̄dem habet quisq; eorum sęs in se. Per ambitiosū in mundicia cordis mei. t hoc dicto cognoui me. q̄ quidā ante oculos meos non ponā. Et sequit. Qui loquitur iniqua nō direxit in cōspectu oculoꝝ meoꝝ. Quarto dico. q̄ est gō magnop⁹ errorꝝ sęs qui sę gerunt caulas boni cōis nulli obesse t plane. Illa enim est gō oratoꝝ. q̄ sęs gerunt gōnes t gloriantes sue ostentatiōis vel laudis cāa. Est ergo gō ostentatiōis. q̄ ad vanitatē aut ostentationē. Et ideo illi videnf dicere peccatū illud p̄. Qui non potuero vltra principio latitie mee obliuioni datur ore ea mea sine memore mei. Cū etiam pauper superbus de sillacis contēpsum dicere dño illud p̄. Fetores fecerūt putrefacte cicatrices meę. t nō potuerūt mihi ante p̄spectū fili.

Quinto dico. q̄ est gō vitio boni cōmunis seu ad rem spectat. qui sęs facere dicit in offensione peccatoꝝ suoꝝ. p̄ponit et dicit dicant q̄ tum possunt. nolendo sęs illud p̄. Ne spectare in palloꝝ gressus meos. Unde quilibet tales videntur dicere deo. Recedere ab eis t auerte ab eis ut habeā tua. Scitur. Et sta in forte. p̄ter t omnibꝰ ꝺ. essent. Et sic patet quō gemere multimode sumit in scriptura. vide vbi. Potere. Dicere. Loqui. Orare. t illa

Propius Proprietas.

Nota q̄ propius sunt illa que vni soli inesse cōsueuit. Propium enī dicit illud quod ad aliquem gener⁹ ad nullū aliud dicitur pinere. Sicut philosophi cōcedit hominē t risibile aliq; aliū. t hoc in aliis. Notem⁹ ergo q̄ multiplex inuenitur p̄prietas in scriptura. sū in bono sicut q̄ in malo scz

Propietas eternalis.	Primo ergo dico. q̄ est p̄prietas eternalis. Et illa est p̄prietas scz qualibet plene et totalit̄ q̄ scz spe plene habet certas p̄prietates q̄ pueniunt vni t nō alteri. sicut dicitur in primo sententiaꝝ. Quia vt dicit magister sententiaꝝ. proprii est patri q̄ sit ingenitus. gnatus est filio q̄ sit vnigenitus. gnatus est spūi sancto q̄ sit pacificus t spiratus. Et sic dicit q̄ gnitas patris consistit in dando t accipiendo. qz scz pater solū genuit et spirat. qđ solū genuit ad vnitez filius spirat quod p̄tinet ad vnitez. t generat quod pinet ad recipiendū. Spiritus vo sanct⁹ solum spirat. qđ pinet ad recipiendum. Et sic dico. q̄ p̄prietas ꝺ̄ē eternalis. Secundo dico. q̄ ē
Propietas naturalis.	
Propietas virtualis.	
Propietas criminalis.	
Propietas operalis.	
Propietas superalis.	

p̄prietas naturalis. Et illa est illa qua ꝺ̄ naturaliter habet aliquas p̄prias condiōes t virtutes quas ꝺ̄ ab alijs est distinctus. Sicut est esse corpus humanū habet vna naturalē proprietatē. vices similitudinē corte facia. que sic vel circuit q̄ in nullo alio reperit. Sic enī in animab⁹ inuenimus q̄ vnus habet aliquas dispōnes naturales t alias. p̄ quas ad aliquid naturaliter inclinat. t in ipso per oppositū. Sicut. t unde est q̄ dam inclinat ad musicam. q̄ dam ad pictam. q̄dam ad diuersas artes. Hec est quā possunt ab illa interiora. quietis naturalis q̄ deus vel a corpoꝝ celestibus imprimit a natura. Et de hoc dicit Aug. quē. Ut pfamilias distribuit talenta seruis suis vnicuiq; sm̄ propriam suam. Ipse est sicut deus t nō ipse natus. Et ideo sm̄ ipsum. Roma. 12. Deus in corpe vnit vnicuiq; sicut vult. Tercio dico. q̄ est p̄prietas ocialis. sicut est stulta habere certas q̄rentes q̄ subsidium t nō alias querūt. Et inde est q̄ sm̄ Plinū. p̄prii est boni pastoris retrocedere. p̄prii est leoni pedē retro apponere. p̄prii est sui pulpeti inferioꝝ claudere. p̄prium crocodilo lapidē mandibulā mouere. p̄prii est p̄ dicere simili modo parere. t scorpioni volam manꝰ p̄ sedere. t sic de multis alijs similib⁹. Sic venter fidelis de sui officiuꝝ varietate sm̄ p̄prii locū in quo aliis preest. Et inde est q̄ dam pascitur ruminando p̄ sumendo et considerando. Similī modo dicit de pedum apposito et eorum affectu. Quidam visum vocāt a ꝺ̄ inferioꝝ oculi dicunt de q̄ terreno. ꝺ̄ tempoꝝ t auersione. Quidam manducāt lapideꝝ manducabili mundo ꝺ̄ sugentem gaudia et voluptates. Unde ille sensi pueri q̄ veteres rei gentes t boni p̄positi irrenocabile obligatōes. Quida vo iam manus. t oga alioꝝ nō tedit p̄ punctura et contactionem. Et breuiter inter sanctos ꝺ̄ est esse q̄ vnus habet qđ̄ p̄prii t speciale gratiā t virtutē q̄ qui specialit sperat saluari. t in quo specialit sperat nos placere t nos formulari. Sic etiā nos pueri q̄ sunt in pinea habent vnam nucē communē in qua o⁹ generalit continent. habet aliq; scholaris vnā aliā nucē in qua solus t in solidū scindat. t comit. Sic vere nos fideles generaliter habent vnā fidem catholicā in qua vnit nos per via pueritie. Quilibet autē virū hoc debet vnā p̄prii virtute sibi vendicare et eligere. in qua et p̄ quam possit se specialit saluare. Et hoc loq̄ur apostol⁹. 1. Cor. vii. dicens. Ut vnusq; p̄prii habeat vxorē suā. sic alius sit sic. Et. 1. Cor. 12. dicit. Ut non sit vnicuiq; sollicitū sm̄ p̄prium corp⁹. Et. Ista est q̄ p̄prietas virtualis. Quarto dico. q̄ est p̄prietas criminalis. Et illa est illa qua homo fragilitate p̄prii est facere magis malum q̄ bonū. Exemplo fidelis errantis. quare nec⁹ p̄pe? dicitur opponi motui firmamenti nec firmit firmamenti nili pro tanto p̄prii p̄ firmamenti voluntas rapiat. Sic motus sīi p̄prii. t inclinatiōes sīe voluntatis sunt ve diminuter. Quarū motus t voluntas nunq; nec sm̄ ipsum sibi aliter regulant. nisi ad hoc p̄ aduersitatem et violentiam compellantur. Gressus est cogitatio hominis pueri. Et ad malum ab adolescentia sua. Genesis. viij. Et ideo sicut dicitur Eccle. j. Peruersi difficile corrigunt. Illi ergo sic illi de quib⁹ a beato Petro dicitur. q. Pet. ii. Oculos habentes plenos adulterij et incessabilis delicti. Talem ergo p̄prietatē nō debent habere religiosi. Illi enī propter bonum voluntatis p̄prie similitē. Et debet Bernar. ser. cant. Celer proprii voluntas t inuentus nō est. In quē cū desiderit ignis ardenti nisi in proprium voluntatem. Ipsa enī est que bonum impugnat. paradisum spoliat. infernū dirat. sanguinē xpi maculat. mortem diabolo subiugat. Ista est ergo p̄prietas criminalis. Quinto dico. q̄ est p̄prietas operalis. Et illa est p̄prietas bonoꝝ operū. quia scz ipsum a p̄prio alij fuerit communis. modo nī per p̄prietatē t communia fuit ostensa. Et illa est illa qua ꝺ̄ debet esse communis t nunq; debet imudere alicui. Exemplo apem. q̄ communis sunt omnibus propijs. t ideo nunq; debemus ad eas accedere. Iuxta illud. ij. Paral. xxij. Constituit sacerdotales et leuitas turmas. vnūquēq; in officio suo proprio. Ex illa aūt p̄prietate debemus facere dem oblationes et sacrificia nō de aliena. Iuxta illud. ij. Paralip. xxxj. c. Paro regio erat vt de propria eius substantia offerret hostiam. Sexto no dico. q̄ est p̄prietas superalis. Et illa est gloria paradisi que nostra est propria nō aliena quia scz semel habita nō potest amplius perdi. Bona ēt huius mūdi propria nō sunt nostra quia aliunde veniūt. et aliis remanent. Ideo de illa dicit. ij. Petri. j. Docauit nos deus in propria gloriam modum passus. Et. 1. Cor. xi. dicitur. Ut vnusquisq; propriam mercedem accipiet sm̄ suū laborem. Et sic patet quō aliqua dicitur esse propria sm̄ diuersos modos. Unde supra de Aliena.

Propter

Nota q̄ propter est quidam p̄positi seu seruiens accusatiuo casui. qui semper significat causā finalē siue acceptatiē in bono siue in malo. Et ideo nota q̄ in scriptura inuenitur

Propter	Iustitie premio cathū. Clemētie exercitiū. Scientie reuelatiū. Requie quietiū. Penitentie confessiū. Innocētie saluatiū. Iniustitie efficatiū. Miserie inductiū. Amicitie ostensiū. Crudelitatis lenitiū. Audacie repressiū.

Hec enīm ois ꝺ̄tia sūt p̄ppi. Dicam⁹ ē q̄ illa ꝺ̄ q̄ est sufficit p̄ uocatiua. Et sic loquit⁹ in psalm. vbi dicitur. Propter misericordiā opus t gemitū pauperū nūc exurgā dicit dño. Hec ostende.

mente ecclesiam. ps. Propter nomen tuū dñe ꝓpitiabe
ꝑcō meo. Itē est finale respectus. Ideo in gloria martyrum dicit in ps. Propter te mortificamur tota die. Sicut
ō sum' sicut ouis occisionis. Itē est nocue causatiue. Cui
ce te multe dicit in ps. Propter iniquitatē eū suā dēlicti
tus fuit. Itē est pure causatiue ps. Propter legem tuā sustinui te dñe. Itē est immediate causatiue. Mare pauit. vbi
dicit. q nisi bonitatē dei omnipotēs hoīes perirēt. Sed
ro. & propter electos bonitabuntur. Itē est inuitatiue effectiue vnde de ꝙ dicit Esa. liij. Ob iꝑe vulneratus est ꝓpter
iniquitates nostras. q. d. sanus videbat iniustus. Itē est causa meritoria inducitiua. vnde Baruch iij. dicit de impijs. q
perierūt ꝓpter suam impietatē. Item est, pcedit ab ordine
effectus a. vnde Eph. ij. Qz ꝓpter nimiā charitatē qua dilexit nos suos misit filiū suū. Itē est mōdi triticie lenimatiua in paradiso vbi impletur illud Job. xxj. Qz mulier est
peperit nō meminit pressure ꝓpter gaudiū. Et in ps. dicitur.
Inclinauit cor meū ad faciendas iustificatiōes tuas. propter
mi ꝓpter retributionē. Itē est offus audacie repellitiua.
Job. xiij. dicit. q erant vbiq; pali congregati ꝓpter meā iuuentutē. Si autem victorius aliquid dicere velit de ꝓpter. Notabis q alia ꝓpositio propter quādoq; significat causam finalem. aliq causam occasionalē. Sed quālibet q
modo significet notare possum' q ꝓpter. quia ip tangat aliquā causā ꝓpt̄ referri ad primā tripliciter. vic.

Ad primū. Primo ideo dicamus aliud de eo
Ad secundū. Hoc est verum ꝓpter. i. vera causa tam
Ad tertium. efficiens & finalis eius bonitas. q. qua
Ad quartū. per quā. & ꝓpter quem fiūt omia bona.
Ad quintum. Sicut est dicit Prosper ꝓsp. Quicquid
ꝓpter homines operatus est deus. Cum igit deus sit q. si.
& plura attribuitur sue infinite potentie. sciētie. & ideo ꝛ
multiplex et efficax multiplex posse dici causa. Notabis
ergo q multiplex ꝓpter. ad ipm notat principium. vnū
ꝓpter quod est Primū est causa faciens.
Potentie insuperabilis. Secundum est finis ipsius
Sciētie inuariabilis. ꝗd Tertiū est mala puniens.
Iustitie irrefragabilis. Quartū est bona premians
Clemētie interminabilis. Et igit vnū ꝓpter di
potentie insuperabilis. Propter potentiā suam est effectus
dū. & magnificabis ipe me. facit ardua ego. & stupēda. vnde.

Liberando realiter. Literaliter dico liberando. scz
Miserando viscerāliter a periculo violēti. vnde. Sap.
Admirādo manualiter. iiij. dicit. q placita erat deo ani
Premiando liberaliter. ma eius. & modo. ꝓpter hoc ꝑ
Cōminando terribiliter. parauit educere se medio iniq
Eligendo ingratiter. tatis. Item viscerāliter miserādo liberaliter eū pcere ꝑcat ad nobilitatē pcepti. vt. dicitur supra Esa. xlviij. Propter nomen meū longe faciam
furorē meū. Et. q. Parce vt. vicit ipse deo. Propter nomē
tuū magnū. & ꝓpter manū tuā robustā. & brachiū extentū. tu quandoles de celo. Itē efficaciter admirādo. vt Esaie
xxxvij. Protegam ciuitatē vt saluē eam ꝓpter me. & propter
meū. Itē liberaliter pmiando. Illud est ꝑcatū ad nobilem potentiā ꝛ regale. Vñ Esaie. lxv. dicit dominus regi eyre. Ego māt ante te ibo. & gloriosos terre humiliabo: & dabo tibi thesauros absconditos. & archana secretorū propter seruū meū Iacob. & Israel electū meū. quem supplentū benigniter tractabi. Itē terribiliter cōminando seu
cōturbando. Unde Baruch iij. Propter hoc nobili ingenio
non tuo in corde? nobilitat. et innocuit' nomen tuū. & lan
dempto. Itē superaliter eminendo. Vñ etiam ipe de seo
benedicit in significatiua dicit Ecclō. xxxvij. Peperci nō
nomini tuō nec eō pollueret vomus Israel. Sed ꝓpter vos ego faciam vt vomus Israelitici. ꝓpter nomen suū
est meū. qđ pollutus. Sic. & ꝓpter q. est vnū ꝓpter: ut possit
dicit infinabilis. Vñ. est. est ꝓpter qui. & ꝓ quam
ipse regit et dirigit vniuersa. Sicut est dicit Sapie. vij. ca.
Omnium mobilū? mobilior est sapientia. attingit aūt vbiq; propter suā mūciciam. Item est habet videlicet

Eloquū quod vinificat. Ecclesiastes viuificat.
Obsequū quod rectificat. pitiū vt in ps. Prop
Alloquū qđ clarificat seu vinificat. ter eloquū suū viui

ficū me. & ambulā rectitudinis viā mā. Sic obsequio Deus utitur Sap. xvij. Qz filij tuos ꝓpter quos cū dolore
bitiam suorum habuerit. Sic alloquio est diuine sapientie
qua scz ostis veritas theorice. & ois bonus & dignitas creatur. dicit Sap. vij. Ego misi scz sapiēa vocata alloquio
rolp mū. habebo ꝓ hanc immortalitatē ꝛ memoriā eternā
bis qui post futuri sūt relinquā. Item. est qđ est ꝓpter
est scilicet inuariabilis seu immutabilis. Semp sic q
est vnum ꝓpter se nullatenus irrefragabilis Deus est ꝓpter
nullū sui Pauperes sicō cripit. vñ in ps. ꝛc.
Pauperes cripit. est. Propter miseri inopum ꝛ
Iniustos corrupt. mortem pauper nūc exurgam dicit
Sanctos cripit. dominus? Iniustos enim corripit. scz
ipos realiter et eternaliter punicdo. vnde Tren. iij. Corripiam vos scz plagis ꝓpter pcā vestra. Et in ps. Propter iniquitatē compuisti hoīem: ꝛ tabescere fecisti sicut aranea̅ eius. Sanctos insup viuificat vos malos ꝛ mundos. vnde in ps. Gentiamus ꝓpter vos fortis es. me
affi eos nam alienarent. Ita q vales ad inferiorem sedū
cit dicere posse vno illud Exod. j. Quidemiste me p.
pter inferentes mecū. Multi enim q mi? mei. ꝛ cor meū ne
regis. Istud est igit vnū ꝓpter: est iustitie irrefragabilis.

Insup dico q est vnū propter: ut demētie inestimabil
Ista est vñ ꝓpter qđ scz Dicit ergo q vnū
De celo videndo carnē assumēdo. rone istius. ꝛ propter
In cruce pendēdo mortē sustinendo. ipius benignitatē ꝛ
Et a bestie contendē suos crucifo. clemētiam carnem
Grauā impedit culpas eminendo. assumēdo de celo &c.
Verbera suspēdit nullos et pcedēdo scindit. vnde Esaie.
Gloriā repēdit beatos premiando. lxij. Propter syon
nacbo tacere tacebit. ꝛ propter ierusalē non quiescā. donec egrediat vt fulgor iustus eius. & Et Esa. eū
Propter hoc habet ostia ipe vobis signū. Ecce vc̄ virgo
et pariet filiū. &. Et Hiere. xxxij. Propter hoc ecce dies
veniūt dicit dñs. ꝛ suscitabo dauid germen iustū. Itē mei
tem sustinendo in cruce pendēdo. Sicut ois dicit. o. Corvis. Cū enim essē ꝓpter nos egenus fact' es. vt ip' inopia nra diuites essem? Quia fuit et Esa. liij. Ipe vulnerauit ē ꝓpt iniquitates nras an mortē' est ꝓpter scelera ipius.
Et huic dicit. Absolue ē de terra vinctus ꝓpter scel' populi mei. Item ꝓpter redemptionē seu liberatiōē ab hoste inimice. vñ in ps. Exurge vñe adiuua nos. & redime nos ꝓpter nomē tuū. Item culpas eminendo quas impēdit. vt ipe dicit Esa. xlvij. Ego sum q delco iniquitates mas ꝓpter me. vñ etiam in ps. dicit. Tu autē dñe ne mecū ꝓpter nomē tuū qđ. suauis ē misericordia tua. Itē malos ex pcēdo verbera suspendēdo. vt pueros nos in patia sustineas. vnde Coll. xvij. Propter hoc patiens est vnus in illos effundet sup illos indignatiōm suam. vidit plumptiōem eoꝝ. dicit illos. cū multa ē adeo adimplenda sup illos ꝓpter ea. ne sui. Item bonos premiādo gloriā repēdendo. vñ alia bis dicit Jerō. xxj. mulieri q parturit q non meminit pressure ꝓpter gaudiū. Et vnc bis dicit illud Esaie lxj. Propter hoc in terra sua duplicia possidebunt. letitia sempiterna erit eis Duplicia inquit. hoc est tuta. & plenā gloriam. ſ. corpis et anime. Unde vbi beatificando coronat: ꝛ glorificando beatos. dicit Esa. lxv. Propter hoc dicit. Ecce serui mei. q
mediāt ꝛ vos clamabis. Ecce serui mei habēt ꝛ vos sitiet.
Ecce serui mei letabūtur ꝛ vos confundemini. Ecce serui mei
laudabūt pre exultatōe ꝛ vos clamabit pre dolore ꝛ contritione. Sic igit pro q ista ꝓpositio ꝓpter ꝓpter accipit ad diuersa dicendi significationis. Ad iustitie dei correctoria. Ad scientie ꝛ sapiam dei gubernatoria. Ad potentie ꝛ omnipotentie sue illustratoria. Et sic bene dicit q ista dictio ꝓpter ordinat ad deū. Secundo principaliter dico q ista dictio ꝓpter refertur ad iustificabilis. Ille est multiplex ꝓpter. i. multiplicem causā habēdi ꝛ habendi boni. scilicet trahēdi ad gratiam in ps ꝛ gloriam in futuro. Videlicet quam propter

Iustitiam qua recte viuimus. Gratiam ergo q iusti habent vnū ꝓpter. qđ est iustificare quia dicit Mat. v. & bicit ad q gloriosos ordinatur ꝓpter iustitiam.

Sapientiā qua prius vīt amas.
Item omīā qua bonū amantia.
Amicitiam qua fidem seruamus.
Continentiā qua carne domamus.
Caliginem qua vires examus.
Misericordiā qua nostra rectam.
Obedientiā qua nos subiugamus.
Item habent iusti q̄ propter iustitiā meā ornabunt me vbi erit possidam terrā hanc ꝛ. Et q̄ est victuris. Filij iudā nō obtinuerūt terram promissionis propter impietatē illorū qui nō erant. Sic ne vos q̄ bonitas non obtinere cōsi propter iniquitates vestras: sed solum ex gra dei. ꝛ propter promissa verba. nō qui scelus suum perdiderūt ita q̄ ad reparandū ruinam ipsorum boles assumpserit. propter iniquitates nō suas sed aliēas fuer. Item habent iusti vnū propter q̄ est medicina qua furor fugit. pi. Propter veritatē et mansuetudinē ꝛ in timorem deducet te mirabiliter operans tua. Iste habet in iusti vnū propter q̄ est constantie qua malum vincit. vnde .j. Macha. iij. Iuda fortior. Eos satis q̄ ego ꝛ homines prime mei pro legibus facim⁹ pudia ꝛ angustias boni gratia pericula. odios fratres mei propter iudā ꝛ. Item habent iusti vnū propter q̄ est concordia qua vita tollit. pi. Propter fratres meos ꝛ proximos meos loquar pacem de te propter domū dei nostri quetus bona tibi. Iste habet iusti vnū propter q̄ est sanctie qua vita regit. Vnico anima p bonestā conuersationē regitur. Vnde in libro bonestē ꝛ famose persone pē mei illud Ezech. xvj. Prophetiā in regnū ꝛ regressum est nemus nisi procul. propter speciem manū. Memento signat bonam famam-spēs bonam conuersationē. Item habent iusti vnū propter quod est letitie qua spes aquit. Letitia tantū in me tibi mens ad tuum p̄ spem ꝛ desiderū desiderē. vnde in pī. Propter hoc letatū est cor meum ꝛ exultauit lingua mea insuper et caro mea requiescet in spe. Item habent iusti vnū propter q̄ est patientie qua mala pacit tur. Unde iustus pē desere tibi illud pī. Erit propter te sustinui dominū sperauit anima mea in verbo eius. Et alibi. Propter verba labiorū meorū ego custodiui vias duras. Iuxta illud .j. Pet. ij. Si cū patientia propter iustitiam bona ꝛ. Unde ille machabeus dicebat tibi illud q. Macha. vij. Propter timorem tuū libenter hec patior. Et vij. ca. dicit alius. propter dei legem nūc hec ipsa vt pacio. Et apostol⁹ ad Hebre. q. Cor. vi. Propter quē placere mihi in infirmitatibus meis ꝛ. Item habent iusti vnū propter q̄ est sapētie qua clara probant seu qua mala vitant. vnde Sap. vj. dicit. Ut qui vigilauerit propter illam ⁊ propter sapientiā cito securus erit. Iste Sap. vij. dicit sapētie. Propter hanc sapientiā et datus est mihi sensus: intellectui ꝛ verē in me spiritus sapientie ꝛ. Iste habent iusti vnū propter q̄ est innocentie qua bona seruantur. pi. Memento iusti fortitudinis. Item habent iusti vnū propter q̄ est amicicie qua fratres amant. Unde Prouerb. vij. Qui negligit diuinum propter amicum iustus est. Et Eccl. xxv. Perde pecuniā tuam propter fratrem et amicū. Item habent iusti vnū propter q̄ est constantie qua carnes domant seu arcant. Unde Math. xij. Sit cingulū ꝙ cingueritis lumbos propter regnū celoꝝ. Item habent iusti vnū propter q̄ est diligentie q̄ vires bonant. vnde Luc. ij. de filio diligenti ꝛ impigrante ad offium dominicū pulsante dicit. Qz si p̄seuerauerit. pulsans. saltem importunitate surgat. Amicus dominicus et subit sibi panes quotie habet necessarios. Iste habent iusti vnū propter q̄ est misericordie qua pauper adiuuat. vij. Et de cte. Propē mandatū adiuue pauperē ꝛ propter inopiā ne dimittas eū vacuū. Item habet iusti vnū propter quod ē obedientie qua p̄cia seruant. vnde in pī. dicit verus obediens oīo. Inclinaui cor meū ad faciendū iustificationes tuas in eternū propter retributionē. Sic ergo patet q̄ illa victio propter martirium de refert ad iustum. Tercio pn̄ expōlitur hoc q̄ illa victio propter martirium de speciat ad iustum. In ipo em inuenitur multiplex mala cōtra multiplex peccatū. Et si querat propter quod impij tot persequuntur ꝛ propter q̄d ipi sanctis inferūt martirū. ꝛ paradisū ingrediūt: certe propter sex rēspōdet propter

Carnalem intectionē.
Mundalem elationem.
Herbalem locutionem.
Crudelem verationem.
Audam possessionem.
Auidam potationem.
Cupidam affectionem.
Turbulam obliuionem.
Fetidam corruptionem.
Insidam adulationem.
Solidam operationem.
Solidam obstinationem.
Inuidam machinationem.
Stolidam generationem.
Impiam gubernationē.
Insipidam cogitationem.

Dicam ergo q̄ malus habet vnū propter carnalis affectionis qua sic propter peccatū lapsus mulier creauit ꝛ multa alia vicia diabolus. vt de q. Eccl. ij. Multi erroneo facti sunt propter vxores. ꝛ sepe facti sunt propter illas ꝛ peccauerē propter mulieres. Et Eccle. xxv. dicit. Qz propter spē eam multorū multi periere. Item habent vnū propter mentalē elationē. Cōtat ei q̄ propter elationem lapsus sue multi perijt. vnde Job. xxvi. Iste damnabit et nō grauiabit propter superbiam maledicam. Item habent vnū propter verbū lasciuie. vnde Prouerbio. xij. Propter peccata labiorum ruina proximat. Item habent vnū propter crudelem verationem qualis malus contumeriē pena ꝛ virgas propter ingratos ꝛ malos. vnde Job. xxv. Propter multos dies calūniator dominabit et exhalabit propter vim brachij tyranni. Item habet vnū propter auide possessionis. q̄ sic sepe sic q̄ malus patitur paupertatē ꝛ inopiā in hac vita, et magnas penarū granarū. vnde Eccl. xxvij. Propter cupiam multi iniquerūt. Item habent vnū propter auide potationis. Ebrei sūt qui deuorantur ebrietate. Unde Eccl. xxvij. Propter crapulam multi obierūt. Unde de re Elias dicitur Ecclesiastici. xx. Qz propter vinum elongabit gladius peregrinus. Item habent vnū propter cupide affectionis sic auaricie. de qua dicit. ij. Thimothei. Qz mens laute propter eos qui in pecunia erant auaricium putabant in pietatem. arcebant in malicia ad fugiendas eius vt ne auaro oriatur illud Eccl. xij. Propter iniquitatem auaricie eius corbacaui sum ꝛ percussi eum. Item habent vnū propter q̄ est turbide oblitionis. Iste sūt qui ignorantes in via que ptin ent ad salutem. Dicit. xxix. Obliti sunt patres eorum nois mei propter baal. Item habent vnū propter fetide corruptionis seu etiam male fame ꝛ infectionis. ꝛ q̄ Michee. ij. Propter iniquitatem eius eorum pcl patre dine pessime. Item habet vnū propter insidie adulationis. Iste sūt operatū oleo q̄ sc̄y tenet ꝛ maculat. contingētes Unde magnatus q̄ corripi pluscurit p talos vsque pīi illud pī. Sicut vmbra cum declinat, ablat⁹ sum: ꝛ equitans sum sicut locusta. Scissum caro mea immutata est propter oleum. videlicet me mouerit capitis sue. Ad litteram sūt qui gliatores ꝛ malis seruitoib⁹ ꝛ adulatoib⁹ occupātur. ꝛ ad modū verbor psalmiꝰ decrescit ꝛ deperiuerunt. et propter oleū adulationis quasi penit⁹ immutant. ꝛ in pelus eos taliter transformant. Finaliter sc̄o ē apparuit scripsit q̄ eos videbit. ꝛ motiꝰ capitis⁹ illudit. vnde Eccl. xxviij. talibus dicit. Propter hoc audite verbū mū viri illusores qui dicitis pepigim⁹ fedus cū morte. ꝛ cū inferno sum⁹ pacium. Iste habent vnū propter solide apparentie. i. pure et nupte actionis. Unde Prouerb. xv. Propter frigus piger forsitan nolit ꝛ. Item habent vnū propter solide obstinationis. vnde Ezech. xxx. Propter multitudinē iniquitatis tue dura facta sunt petita tua. Dura in scri. ad puertendos p obstinationem difficiles. Iste habent vnū propter inuide machinationis seu etiam malicie ꝛ gelosie. Ut Ezech. xij. Et quia lugebit terra ex hac verba eius regionis secabitur propter malicia habitatoꝝ in ea. Et Ezech. xxj. Indignatio mea vt ignis succedat. vnde si q̄ extinguat propter malicia studiosi vestros. Iste hēt vnū propter solide generationis qui sc̄y ve cōtra mali deficiūt ꝛ malitie vnū propter malos parentes solet esse in virgineo ꝛ pūpeu. vnde Eccli. xlj. De patre impio ortū filiꝰ. propter qm filij in obprobrio. Iste habent vnū propter impiamide gubernationis. qui sc̄y tales vt obtent q̄ assumūtur ad regimen male regunt. vñ ipsi victie illud Esa. lx. Propter hoc elongauit est mihi

cum a nobis. nō apprehendit nos iniſtia. Et ſequit. Conuerſus ē conualuit nudati. ⁊ iniſticia longe fecit. ⁊ cecidit in platea veritas. ⁊ equitas non potuit ingredi. et facta eſt veritas in obliuionē. ⁊ qui recedit a malo pdē patitur. Jte finaliter iſti habebāt vnū ꝑpter iniſticiā ꝑ quā ſcelus ſuū cōmiſerūt eternē mortis ⁊ damnationis. q̄ ſcs erāt ꝑmiſſus et ſalutis in q̄rē. vnde de illo vicimus ꝑter q̄d dicitur Eſa. xxj. Propter malum meū ego ꝑcuſſi eum. quaſi voluptas a me vocat. ꝑter hoc ois mus⁹ reſoluit. ⁊ offe cōi hominū cōtabulat ⁊ conterē. roſionis et doloris cruciat quaſi parturiēs doleāt. Sequit. Propter indignationē ei⁹ operati. ⁊ ꝑter iram ire furoris eius. Dicit ꝑter quē ira dicit ꝑter ꝑcatū. ſ. ad virum pctōrē. Sed in ſtatum viatoꝝ. Ad finē creaturā. Sufficit. vide ſupra de ꝑ. Et vis aliā dā ſpecialē litterā de propter hoc. ⁊ de ꝑter quod. Horribis q̄ ſta duo ꝑpoſita hoc ꝑ. q̄d ſignificant eandē. ſcz ſcs meriti paradiſum ꝑcti infernū. Quandoq; ergo dicit q̄ qđ ⁊ etiam hoc referuntur ad deum ſcs enim ad virtutem ſm meritū. Et ſic dic q̄ propter hoc ſ.

Jn deo gaudemus.	Dicit ergo q̄ ꝑter hoc in deo
Jn cruce valemus.	gaudemus. vel illud ꝑ. Propter
Nomini cōfitemur.	hoc lenti eſt cor meū ⁊ cōtra.
Suſpenda videamus.	mi lingua mea. ℣. Item ꝑter
Laureola caſemus.	hoc in cruce valem⁹ ⁊ deuote cru.
Gloriā poſſidemus.	cis. vnde Sap. xvij. Propter b

epiſcopo ligno creditū bonis animus ſeruo ⁊ tranſiluit mus. reliberati ſunt. Jte ꝑter hoc dñm timemus. vel illud Eccl. xlj. Propter hoc dedit timor tuus in cordib⁹ nōtis. ℣. Jte ꝑpter hoc ſuſpendis videm⁹. vel illud Eccl. xvj. Propter hoc habuit ſpe obſeruatus ſignū. ℣. Jte ꝑter hoc horrenda cauem⁹. ⁊ peccatū et eius inferni. Vñ anime pe natorū dicit ois Dñe. xv. Propter hoc ſi quaerens ꝑcatū ne. ⁊ ante faciē meam ſtabis. Et Mat. etiam vbi ꝑ dic. Propter hoc la cubo dicit ouium ei⁹ ſolutatione ⁊ loquitur ad eccl̄ias. Jte ꝑter hoc gliam. ſpadū habem⁹ vnde illud ſ. Ecclām Eſa. lij. Propter hoc in terra ſua duplicia poſſidebit. ℣. Illa ergo poſſunt dici de hoc ſine et ſcrūt ad corpus ꝑfectū ſine etiam ad meritū vel eius ad ꝑpm. ℣. Si autem in malo ſignificato vbi accipere hoc. vpote ad pctm vel ad miſeriā ꝑpōt dicere q̄ ꝑter hoc

Juſticia ſit ſcelerata.	dicit ergo q̄ ꝑpter b
Clemencia ſit ſeuda.	iuſticia ſit ſcelerata. vnde
Sciencia ſit tenebroſa.	Eſa. lx. Propter b dolo.
Laticia ſit luctuoſa.	gauū eſt audacia a nobis. ⁊
Pudicicia ſit luxurioſa.	cetera ſupra. ⁊ Matth. j.
Innocencia ſit rēpelluoſa.	dicit. Propter hoc hiems
Patiencia ſit impetuoſa.	ta eſt loc. ⁊ nō poterit vlg

ad finem indicij. q̄ impius ꝑcator odiuerſus nullā poſſet rea egredimur iudicium ꝑcatum. Item clemencia ſit ſeuda. vnde Agge. j. Propter hoc ſup vos prohibiti ſunt cē li ne darent rorem et terra prohibita eſt ne daret germen ſuū. Item propter hoc ſciencia ſit tenebroſa. Vnde de ſpō que interpretatur ſpecula ſignificans ſpeculatores ⁊ lumina ſtratum ſcientie dicit. Michee. iij. Propter hoc ſyon quaſi ager arabitur. ⁊ vbi in aceruū lapidū erit. Item propter hoc laticia ſit luctuoſa. vnde Mat. xxj. dicit. ℣. Propter b lugebit terra. ⁊ infirmabit omis q̄ habitat in ea. Item ꝑpter hoc pudicicia ſit luxurioſa. vnde Am. vij. Propter hoc vxor tua in ciuitate fornicabit. Item propter hoc inno centia ſit rēpelluoſa. vnde Eſa. xxvij. Propter hoc maledi cio vexabit terram ⁊ peccabit habitatores eius. ⁊ inſtaurent offensio ipſius. Et Matth. xxvij. Propter hoc vocat⁹ eſt ager ſanguinis. ager ſanguinis. Item propter hoc patiencia ſ. hoc ſit impetuoſa. Lipos patientia iuuer. num. vnde Eph. vj. Propter hoc eſt vestra ira dei in filios offidentie. Et ſic de damnatis dicat illud Matth. xxiij. c. Propter hoc ampliꝰ accipietis iudicium. Sic ergo patet q̄d propter hoc in bono ſumit et in malo. Et ſic dico ꝑ. me de bono q̄ eſt hanc ꝑpositionē quod quod eſt

Clemencie et remiſſionis.	De clemencia ⁊ culpe re.
Facundie ⁊ loquutionis.	miſſione qua ſcs vnus re.
Prudencie ⁊ diſcretionis.	mittit ꝑcatum penitēti.
Conſtancie et duracionis.	dicit Luce. vij. vbi dicitur

Leticie et equitationis.
Contemne ⁊ purificationis.
Amicicie et dilectionis.
Exhilaracionis ⁊ deprecationis.
Sentencie et ordinationis.

Propter q̄d ſepe nr̄os mōdum ſcs iuſtus veritas vnus quiq; ei proximo ſuo. q̄n iumus mund⁹ mortuus. Jte ꝑ prudencia ⁊ diuina ordinatōe qua ſcs bonū fit pctōrib⁹ ut cure viuūt. j. Cor. v. Propter q̄d chariſſimi nō fugite ydolorū cultura vt prudentibus loquor. vestr̄ iudicate q̄ dico. Unde etiam de virginē ſocietate malorum dicit q̄ Cor. vj. Propter q̄d egredimini de medio eor. et ſeparamini ait mūdum ne tangeritis. ⁊ ego recipiam vos. Jte de confeſſione et oratione noſt. ep̄ſtā. Propter q̄d ne ſcrutatores in tribul̄ioībus ꝛc. Jte de laticia ⁊ exultatōe dicit Luc. xij. Spūs ſēti fug me ꝑter q̄d vnxit me euangelizare ℣. ꝑ me. ſ. Leto letatus. Et. j. Theſſal. v. Propter q̄d ſolite. mini in verbis illis. Item de contencia ⁊ emulatione ſc Jacob. j. Propter abiectionē edm̄ inūdiciam ⁊ abiectam malicie in mūdicie ſuſcipite inſiti verbū. Et. j. Pet. j. mal. ic. Propter q̄d ſuccinctis lumbos mentis vr̄e lobet et ꝑfecte ſperate in eam q̄ offert vobis gliam. Item de amicicia aīq; dilectōe dicit Roma. xv. Propter q̄d ſuſcipite inuicē ſicut et xp̄s ſuſcepit vos in honorē dei. Et q̄nit. Propter veritatē et cā ad cōfirmādā promiſſa ꝑ. trum. Et poſt ſequit. Properea cōfitebor tibi in gentib⁹ dñe. ⁊ nomini tuo ꝑalmū dicā. Jte de obediencia ⁊ ꝑfectione dicit. ij. Cor. vij. Propter q̄d ter dim rogauī et ac. ferretur a vobis ſalutē. Item de emulatōe ⁊ exaltatione qui ſcs vnus ꝑpter merita aut finaliter cui dei beato ꝑfecti illud Pſal. j. Propter q̄d deus exaltauit illum ⁊ dedit. li nomen q̄d eſt ſup oē nomen. Igit quocūq; modo ac. apius ꝑter q̄d. ⁊ ꝑter hoc ſine acapiat ꝓ merito ꝑfectionis ſeu gratie ſiue mercedis vel ſecundo alter modo ſimile poſſunt ad ꝑpoſitum applicari. Sufficit ergo. Dicit ſa. pia de hoc. Et infra de quod. Et immediate de ꝑptera.

Propterea ꝓpter dicta. ſcz ꝑpter ⁊ ea. ⁊ ſic conſtat q̄ eſt vnius compoſita. Supponitio tamen q̄ tm̄ vnc dicimus ſine vocamus q̄ ea cum ſit actiuū neutrū. et plurale ſic condemne ſcz. ne id eius ſignat quidam ꝑtē ſue. quātūm ꝓpter ſignat cōcluſionem. Et ſic dicamus q̄ ꝑtē dicit hoc

Malum ⁊ malos.	Item dicam q̄ in illis ⁊ q̄ illis
Penale ⁊ penoſos.	ſequit multiplex ꝑpositio. ⁊ ne
Criminales ⁊ vitioſos.	plex. ablatiuus tam bona q̄ ma
Maledicos et ghoſos.	la. Dicitur vnū properea. q̄

cōcernens ꝑfectos ⁊ virtuoſos. Concernens affectos et poloſos. Concernens infectos et vitioſos. Concernens preciosos ⁊ gloriosos. ſcz diuitos huius mundi. Sed generaliter loquendo dicamus ſolum q̄ eſt hanc ꝑpterea concernens bonos et malos. Dicit ergo q̄ eſt hanc ꝑpterea concernens ꝑfectos. Et illud erit nihil aliud eſt q̄ illa bona concluſio ⁊ ſic bonus ſ. mis qui ſequitur in bonis ꝑſonis et illos operibus vir. tuoſis. Et ſic notabilis q̄ iſti habent ſcs vnū ꝑptera quo

Malum detestantur.	Jpſum dicit q̄ iſti bi
Leges ampliantur.	beate vitam finem ⁊ vni
Eos recudantur.	conclusionem. ſcz etiam
Laudes meditantur.	vnum ꝑpterea quo ma
Dona aſperantur.	la detestantur. Unde in
Fortes roborantur.	ſtitus in ꝑalmo dicit ſic. Ut
Leti iocundantur.	mandata mis intelligā ꝑ
Eorum ꝑpetrantur.	ptera odiui omne viam
Firmi radicantur.	iniquitatis. Lucerna ꝑdi
Eos concordantur.	bus meis verbum tuū. et
Erigne ſublimantur.	lumē ſemitis meis. Jte
Mundi conturbantur.	habent vnum ꝑptera
Mundi variantur.	quo leges ampliantur. ſcz
Deum in ecclo laudantur.	quo deo familiar. vel di

dem dicitur. Properea ingtic ad officia mandata mea obſeruabat. eorum viam iniquam odio habui. Item habent vnū ꝑptera quo dei memorantur. vel in ꝑ. dicebat quod dño. Properea dicit memoria tui ⁊ tra iocunditas ⁊ hec

morum a monte medio. Jté habet vñ ꝓterea quo lau
deo mediant. p̄. Propterea ſtudeo tibi in nationibus
et nomini tuo pſalmos dicā. Et Eccli. j. Propterea confite
bor tibi q̄ laudē meā nemini me. Jté habet vñ ꝓterea q̄
vana aſpiciūt q̄ ſcs illi ꝓter veā fidem q̄s tenet aſpi
ciant vanas creaturas ydolorū. vnde Eccli. xiij. Propter
ea iracundiam z mittā ab ydolis. Et Eccli. xxj. noluit
dic. Propterea vana nō videbitis z diuinationes nō cognita
bitis amplius. Jté habent vñ ꝓterea q̄ firmi roborā
mur. Et tradidit illud ē ꝑ virtutē ꝑſeuere z fortitudinē.
qua ſcs armati audacter tribuerūt in bellum. Eſa. Epſ.
vj. Propterea accepit armaturā dei vt poſſitis reſiſtere.
Item habet vñ ꝓterea quo ſcs locandant. ſcs ꝓter
lenam ſpiritꝰ q̄s conſiſtit ē fide et charitate z ſpe
et ē bona voluntꝰ q̄ ſe tenuit ſe habere. vñ in pſ. Et
ſenſi iuſticiam z edifi. audiant ꝓpterea viri te tuus
alco letice pſalmū tuū. Jté habent vñ ꝓterea quo
ſcī deſcant. q̄ ſcs illi erant ordo ꝓter rationē z elec
tionē quam habēt ad ipm. vñ Maria ꝑ. Propterea loc
vobis ola quecūq; vnctus pmiſi credite q̄ accipietis. Jté
habent vñ ꝓterea quo firmi radicant. vnde Eſa. xxvij.
Propterea plantabo plātationē hdelem. Jté bñt vñ ꝑ
ꝓterea quo bo ꝓpulant. ſ. ꝓter mīſeriam quas in ipſo
eſſidāt. vnde Eſa. xxv. Propterea exparent ois vt miſereā
tur noſtri. Jté habent vñ ꝓterea quo ingrī lubmanꝰ
ſeu etiam ꝑmanꝰ. ſ. in pacto. Et ſtud certe ꝓter tribula
tiones z miſeriā quas ꝑ eas ſuſtinuerūt in mundo. vñ de
iſto dicit in pſ. Ex inimicis meis vñ habet: ꝓterea exaltabit
caput. Item bñt vñ ꝓterea quo nūq; conturbant. z abſq;
ceſſ in finē q̄ ipſi ſcantent gloriā q̄ habebūt nūq; ꝑ
petuo dubitabūt. vnde in pſ. Propterea nō timebim? dū
turbabit terra. z trāſferent montes in cor maris. Jté ha
bent vñ ꝓterea quo nunq; variant. ſ. ꝓter ꝓmiſſiones
vite eterne. vnde in pſ. Propterea populꝰ cōfitebit tibi
in eternū z in ſeculū ſeculi. Jté habent vñ ſeu habebunt
vñ ꝓterea quo ode gloriant. De quo ſcs dicit Apocal.
pj. Propterea letamini celi z habitantes in eis. Ecce ego
quō iuſti habent vñ ꝓterea. q̄uiq; finem z ꝺdū ſtationem
in hoc ſeculo z in futuro. Ideo albus bonis videt vñs le
qui in figura monti dicit etiam. Ezech. xxxvj. Propte
ea auſt montes iſrael audite verbū dñi. hec dicit dñs mō
tibus z collibus torrentib? vallibus q̄ deſertis &c. Sequi
tur z vos montes iſrael nemus vestros germinabitis z fru
ctus vestros afferetis z arabimini z recipietis ſementem
q.d. ꝓter mīſeriā ꝓpriam z tribulationē ꝑ in mūdo ſuſti
nuiſtis fructum eterne gloriē interiꝰ reportabitis. Pater
ipſe q̄ eſt ꝓterea q̄s ꝑcat ad iuſtos. Dicit hoc ego ē
vnū ꝓpterea q̄s ꝑcare ad iuſtos. Confeſſ eſt q̄ mi
li no vocat? deum offendere leges contēnere. pauper lege
re. pcā facere. ſemos iuuere. bona cōtēnere. propterea
mag? ſcos nō verecūd? vſtruere finaliter z ſplendere. Un
de in pſalmo dicitur peccatoꝝ. Propterea iniquitatis ei
ſtruet te in finem. euellet te z emigrabit te de tabernacu
lo tuo. z radicem tuā de terra viuentiū. Sed lucerna eiꝰ pu
ter contemptū z obliuionē dñi multa peccata cōmittunt.
et ꝓpter peccata cōmiſſa finaliter ꝑdūtur animate.
et animæ ſuæ ad infernū trāſmittūt. Et ſi vite nic q̄ per
cata ſūdentia ſunt cauſe z propterea ſequentium. Unde
nota q̄ peccata ſunt venum ꝓpter quid.

Caſtis fabulitas variatur.
Mentis ſcīdicia conſiſtitur.
Cartis integritas maculatur.
Ejus fabulitas obſcuratur.
Ortus cruditas efferatur.
Mentis humilitas elevatur.
Aſſis fabilitas depenat.
Juſta veritas diſſipatur.
Sic benignitas irritatur.
Pacis tranquillitas diſſonatur.
Timoris beatitudo ꝑturbatur.
Honor et dignitas adnullat.
Libera voluntas captiuat.
Inferni vallibus ligatur.
Celeſtibus aſperatur.

Dicit ergo q̄ mali bñt vñs ꝓpterea ꝑ
q̄s variatur eis fabli
tas. vnde Tremo mā. ſ.
Peccati peccant bie
rufalem ꝓpterea in
ſtabilis facta eſt. Item
habent vñ ꝓpterea
ꝑ q̄s conturbāt om
nis ſocietas. vñ Ere
mie v. Propter hoc me
ſtum factum eſt in co
lore cor noſtrum. con
tenebrati ſunt oculi no
ſtri ꝓpter montē ſyō
quia periit vulpes ambulauerūt in eo. Item habent vñ
ꝓpterea ꝑ q̄s maculatur carnis integritas. vnde male
mulieri dicitur ſub figura Ezech. xvj. Mercimoniis tuis
fuit mercedes tua autem vestibꝰ meretrix z meretrices cūc
tis largiebaris ad re. Sequitur. Propterea meretrix audi ver
bum dñi. vnde etiā Roma. j. dicit. de impudicitia q̄ quia nō
probauerūt deū habere in notitia ꝓpterea tradidit eos
deus in reprobū ſenſum: z in paſſiones ignominie. Jté ha
bent vnū ꝓpterea ꝑ quod augmentat error in cordib.
Vñ anime viroꝝ clamare dicit Ezech. xxxvj. Propterea in
quit dominꝰ quia oblita es mei z poſuiſti me poſt tergū
tuū: tu quoq; porta ſcelus tuū z fornicationes tuas. Et Ba
ruch. iij. Exhoplitā inquit nō habuerūt ꝓpterea perierūt
Et q̄ non habuerūt ſapiam moruntur ꝓpter ſuā inſipi
entiam. Jté habent vñ ꝓpterea ꝑ quod effrenatur ſuas
cruditates. Ideo de ciuitate ſanguinū dicit Ezech. xxiij.
Propterea hec dicit dñs de ciuitate ſanguinū ecce ego ꝓ
go in te ait. Jté habent vñ ꝓpterea ꝑ quod dicunt ſcs
in ſuplicium condie ſimulate ſeu offis humilitas. vñ Ezec.
xxviij. ꝓterea hec dicit dñs. Eo q̄ elevatū eſt cor tuū q̄
ſi deus ſederem ego z habitarem ſuper te alienos robuſtiſſi
mos gentiū et nudabūt gladios ſuos ſup pulcritudinē ſa
pientie tue: z pollutā decorem tuum interficient te. et de
mabunt te: z morieris in corde maris. Expone. Item habent vñ ꝓterea ꝑ quod damnāt om
nia fidelium. Unde de inda ꝓditore dicit Job. xix. ꝓpte
rea q̄ me tradidit tibi maius ꝑcm habet. Jté habēt vnus
ꝓterea ꝑ q̄s audite ecclie ſuſpicat. Cauſſata. Unde Abac
cuc j. Impone pudet aduerſus infidi. ꝓterea ꝓcedit ar
dua non ꝓperum. Jté habent vñ ꝓterea ꝑ quod irrita
tur dñi beneficiis. vnde Ezech. xvj. ꝓterea hec dicit dñs
deus. Ecce ego adducam ſup te gla
dium z interficiam homīes z iumenta: et erit terra egypti
in deſertum et ſolitudinem. Sequit. Propterea ecce ego
dabo nabuchodo. regem babylonis in terra egypti. z ca
piet eā et deſolabit &c. Jté habent vñ ꝓterea ꝑ q̄s ſoa
cerat limites hoīm. q̄s ſit pontifex. ipſe probab? in
ferne q̄s ſi ſit in ꝓtas ſanctitatis z ſtrenuꝰ. ve
ro ornatꝰ dicit Job. xxix. ꝓterea circūdatus es laqueis
et conturbat te formido ſubitanea putabas te tenebras nō
uſuri &c. Jté habet vñ ꝓterea ꝑ q̄s adnullat bona et
dignitas. q̄s ſcs tñc alia excellentia z ꝓcitia malos. ꝓter ip
ſos ſedere nō ſuā cedet in nobilē. vnde Eccl. x. Propte
rea exhoſtauit deus pulpitū malos z ſtruxit eos vſq; i
finē. Jté habet vñ ꝓterea ꝑ q̄s capiunt libera volun
tas ſeu arbitrium. tñc eſt ꝓter ſordentes culpas mali
ſorū z capiūt ꝓpemo tenebunt. vñ Eſa. v. Propterea ca
ptiꝰ dūct? eſt ꝓplus meꝰ. Et cuilibet ꝓtio volūtatis ei
at dñs Ezech. xxxvj. Propterea inde expandā ſup te rete
meū et extrahā te in ſagena mea. Jté habet vñs ꝓterea
ꝑ q̄s dicunt infernū vallibus. ſ. ad reꝰ pūitū maloꝝ. ma
xime dānor z pctōr ꝓter ipſos ſuplicū. vñ Eſa. v. Pro
pterea dilatauit infernꝰ alum ſuū: z aperuit os ſuū abſq;
vllo termino: z deſcendit fortes eoꝝ. pplus eoꝝ et ſublimes
gloriq; eoꝝ ad eū. Jté bñt vñ ꝓterea ꝑ q̄s aſpat ſuluos
z voluptuoſ. q.ſ. ꝓter ꝓtā corp. ꝓcedēs tribulationē i alia
rūdine cōmittūt. vñ dñs de talibus dicit Exiere cuñi. ꝓ
pterea hec dicit dñs deus exercituū. Ecce ego flabo eos
abſumbo z ponabo eos ſcelis. Per ſal eſt q̄ abſtinēs inuol
ligitur amaritudo pene eterne q̄ impijs reſeruat. vnde
Amos. ij. dicit ſe terra z ne terreo pctōr. ꝓterea hec di
cit dñs deus. Tribulabit z circuiet terra. z terrabit et re
ſonitudo eius. et ſbipicient oēs me. Et ſic patet q̄s pa
terea ſperat ad impios z ad iuſtos. Gulſtior. Vide ſu
pa de Por. et Co.

Propugnare Propugnacu

lum. Propugnacula ꝓpriꝰ ſunt illa opera que in circui
tu murorum et muronum ſolent de lignis et lapidibus con
ſtrui, ꝓpugnande ſcutius contra hoſtes. q̄ aliāſ vt cōtur

ptegere ptrasibo. Mott ergo q̄ in scriptura pōt̄ tractare de alia ptectione q̄ de dei. Ad cognoscendū q̄ dñs eius adiutor⁹ t protector ē solus pōt ptegere t iuuare. Ec nclis.xv. Ego dñs protector tuus. Lapis ill⁹ etiam⁹ q̄ in vē re nobis signif⁹ t ei⁹ nimus pluit. nisi⁹ poterant se a ip̄ssore defendere t a fulgure liberare sm Ysaiā. Ednisi⁹ etiā lapis nūdi adhe a venenosis reptilib⁹ ptegit⁹ ber ba q̄ nisi⁹ vacuntea a morsib⁹ serpēs defendit. Pingue de ea⁹ celebri⁹ nisi⁹ infusū a leonib⁹ defendere. Et lapis qui⁹ nisi⁹ gelanee nisi⁹ a mūsas boies liberare. sicut Pli nius et Ysaiā scribūt. Sic ve dilectissimi dñs t protect⁹ noster. q̄ sc in ventre nubis purissime v. regnis gloriose fuit genera⁹. Ille etā ille q̄ in nido pētrenie sue ipēm p ingē mentū reponūt illos q̄ gratie sue pinguedine se aman. gāt. illos q̄ p̄ venienie t spem ipm continue sibi gerunt solet defendere t ptegere a musca carnalis inūdicie t de lectationis. a serpente diabolice fraudis t suggestionis. a repellendo mūdane mulicie t ambitiōis. a leonib⁹ humane feritatis t tyrānice tribulatiōis. necnō a nepestate t a fulgure eterne angustie t infernalis damnationis. Sic videmus pennifer⁹ de nido ei⁹ dilectos ip̄s. Protexit me vmbra ei⁹ a facie impiorum qui me afflixerunt. Ps.xvi. Protegit me vmbra ei⁹ a multitudine populi malignantis. Ve rificamur siquis nos in exercitu nō ptegit vt diuersi⁹ sue q̄ sc⁹ nō immerito vulnerat alienos. Delphin⁹ etiam bo mine mortuū si nō comederit ne delphino. dicit a martiall bestie ptegere si ne delphinū comederit soleat eum atrocit⁹ vulnerare et lacerare. Sed vide illud exemplū supra. Sic deus solū suos. viros iustos q̄ sūt ne exercitu suo in uat liberat t defendit. Iuxta illd Esa.xxxi. Protegēs defēdēs q̄ exercitū israel. protegens t liberans trāsiens t saluans. Pecto res autem q̄ sunt ab eo alienati protegit sed inuadit. Ec cles.ij. Ve offendunte corde q̄ non credit deo ideo non p. teginī abeo. Necessus ergo q̄ deus solum protegit.

Sublimiter⁊ēplanto.	Sic⁊ ergo q̄ deus ē p.
Simpliciter cōuersantes.	fectio sublimiter contem
Sagaciter meditantes.	plantū. Et ideo dr Dñs
Veraciter predicantes.	ij. Protegā ac israel. Iste
Studiosius inquirentes.	est interpretanse vidēs deū
Mentaliter cōtemplantes.	et signat cōtemplatiuo.
Pacifice cōmentes.	q̄ sc⁹ a deo protegit̄. Hō
Iustitie pacificantes	illud predicti Esaie.xxxij.

Protegit oēs exercitū israel. Iste est proprie simpliciter seu bonitate nuncupatū. vnde Prouerb.ij. Custodit re ctorū salutē. t protegit gradientes simpliciter. Item est .p. tectio sagaciter meditantiū. ps. Protexi⁹ eius est cognouit nomen meū. Iste est proprie veraciter predicantiū. Unde in ps̄ona predicatoris dicit Esa.xlix. Posuit os meū tanquā gladiū acutū. sub tegumento manū⁹ sue protexit me. Iste est proprie studiose rescrutantiū. vnde Eccli.x. Protector est⁹ omnibus se confidentibus se in veritate. Iste est proprie mentaliter cōsidentiū. illoꝝ sc⁹ q̄ in deo placide cōsidūt. vel in ps. Protector est⁹ omnī sperantiū in se. Iste est proprie pacifice quiescentiū. Ecclī.xii.c. Protegit⁹ vite habitatores vrbis: que interpretat⁹ visio pacis. Iste est proprie iustificātiū. vnde Eccli.xxvii. Iustitia protegit te in semp. terni. Ille est igit verus protector. q̄ vnus refugiū fortis est nobis. adiutor⁹ et protector⁹ in tribulatiōe. ps. Et ideo in ille solo est sperandū: t ad eius refugiū est recurrendū. si cut faciebat dauid dicens in ps. Esto mihi in deū protectorem: t in domū refugij vt saluū me facias. Econtra autem in mūdo. Ps. in mūdo adiutorio nō inuenit. proprie nec refugiū. Iuxta multi dicunt illud Esa.xxviii. Posuim⁹ mē dacīū spem nostrā. t mēdacio protexi⁹ sumus. Et ideo te dlis q̄ in mūdi adiutorib⁹ t protectorib⁹ confidūt: dicitur verissime Deut.xxvii. Vbi sunt dij eor⁹ in q̄bus habebant fiduciam fugite t opitulent vobis. t in necessitate vos p. tegāt. q.d. Illi nō possunt. t merito. in iudicio vltimo mo te. Deus ait vbique protegit. I. in mūdo. In morte. et Iū iudicio. t vbiq; est necessitas. Quia sicut dicit Eccli.vj. Amicus fidelis protectio fortis. Pater q̄ quō deus est no ster protector et defensor populus t adiutor. Sed si vis scire quō pugnet⁹ deus pro suis. vide in ps. Qui habitat. Et de supra de cherub in illa auctoritate. Tu cherub extens⁹ protegēs et. Quia sc⁹ platus debet esse sicut Iudas ma. chabeus qui protegebat gladio suo castra. Sicut dicitur. I. Machab.iij.

Protinus. Cum pōt⁹ idem sit q̄ statim. p. sperat. celeriter seu ato. Videtur q̄ protinus possit significare celeritatem.

Humane diligentie.	De humana diligentia qua sc⁹
Diuine pertinet ad iustic.	homo statim t primo erumpe
Diuine sapie t scientie.	re vult ad bona ope exequenda.
Ordine obedientie.	dicit Marci.j. q̄ pet⁹ t andre.
Fatue insolentie.	as gemine secute sunt istum q̄

Statim q̄n ab eo vocati fuerūt. Solutione n. seu gestatione nō preterīt⁹ mandatū poteris⁹ implerent. Sic iura ti in Esau t Jacob. de q̄bus dicit Gen.xxv. Quis vbi primo de vtero natus fuit. primus alter egredies plātam fratris tenebat. Nō ergo debet vnus post alterū ad bonū faciendū tardare. si potest⁹ facere debet⁹ t venire. De divina eo potentia t influxu. q̄ sc⁹ malos q̄nq; solet statim indicare t dili gere dicit Deut.vij. Qui ipe reddit odientib⁹ se statim. ut vt disperdat eos t vltra nō differat. primus eo reddens. q̄ meruit. De vel alij sapia t scientia qua sc⁹ potest⁹ pōt mentes boīm illuminare dicit Psalm.cxix. Qui ville pri mus aperui oculos balaam t vidit angelū. De magnedo obedientia t subiectōe pater Gen.xlj. vbi dicit. q. primo ad regis imperū educti ioseph de carcere nō differt. De malos eo inliberate accelerādo qua sine moderamine ad iniquitates pueriliter peccat Mar.vj. de filia herodiadis que dixit. Volo inde vt protinus des mihi in disco caput io bānis baptiste. Nō prosequor q̄ prince sunt accelerantes. Dicit vbi. Statim. Cito. Celeriter. t vbiq; agit de diligentia t obedientia.

Proverbiū. Cū proverbiū idem sit q̄ enigma vel parabola. i. obscura locutio. vel idem q̄ aliqd proverbiū dicitur dictum. t pro lege t regula communiter. Notandum q̄ proverbia sumitur pro

Allegorica positione.	Accipit hoc pro parabola.
Rhetorica placitione.	legenda. Et sic sumit Jo.xvj
Prophetica predictione.	vbi dicit. Hec in prouerbiis locu
Fabulosa derisione.	quens t proverbiū nullum di

cis. Iste pro placitone auctorica. Et sic dicit j. Reg.xviij. Quia in antiquo prouerbio. ab impijs egredit⁹ impietas. Item p editione gubernica. Et sic dicit Eccl.xxxix. Doctr na proverbiorū exibit sapia. t in gubernio vacabit. Iste p derisione fabulosa. Et sic dicit iij. Regum ix.c. Erit Israel in proverbiū t in fabulam cūctis populis. vi. Unde supra de fabula.

Providentia. Nota q̄ inuenit̄ providētia humana. prudēna mūdana. t providētia eterna. Providentia humana est qua hō ci. rcare sibi prudet de necessarijs remedijs contra immine tia incommoda. Iuxta illud Deut.xxxii. Utinā saperent⁊ intelligerent ac nouissima prouiderent. Exemplo formice t earum qui contra hyemis rigiditatem t etā famem prudēt et pparant sibi cibos. Exemplo etiam vermiū qui sedūt bombicesqui ex filo valde impatiūs frigori. contra il gnem hyemis pparant sibi domos. Exemplo etiā cuiusdā qui contra putrefactionem caude que est de natura pīs iuxta aquas sibi prudet debitas mūsiones. Exemplo in sup grue t yrundinis que ante oīa venit hyems vadūt ad calidas regiones. Auiculis etiā solent imminēia sibi pericula cipere et locos plenire. t pira illa de opportuno remedio prudere. Et sic dens q̄ immensa terre nos bona ipē quē quisq; facere comouit t mot. Unde prudebis t de cibo ge t potu⁊. t de domo celestis habitatōis. et de regi ne beatifice in illius nobis nobis dem⁹ prouidere. ipse q̄ ope ra bona procurare. ne forte putrida peccatorū fames inferni bi mos eterne dānatōis. t frigus eterne tribulatōis nos in peccatis inuenīt. t occidat. Jesus. Providim⁹ omnibus nostris. Et Roma.xij. Providētes bona nō solū co ram deo sed etiam coram oīb⁹ hoīb⁹. Providētia mūdana dicit quia in mūdo officia t dignitat⁹ de plene et plenis se bñficijs t officijs prudet. Debemus eā ipsam debet prudere de ecclesijs sibi subiectis. de pecuniis⁹ t rectorib⁹ idoneis t seloretis. Iuxta illud Eccl.xx. Sapi⁹ est vt aliqs prouidū mat domui. Unde nota q̄ talis rei

sicut ecclie prouidetur debet esse
Iustitie viuere bonitatis. Debet esse imitatio dei hominis pie
Predicatoris sincere veritatis. qui talia debet ei
Medentis fuisse clementie. fideliter annunciare
Gubernatoris perfecte sagacitatis. dei ⁊ sanctoꝝ. j. Reg. xvj. Prouide mihi in filiis tuis regē. Iacob debet esse pdicator veritatis exēple. Gen. j. Reg. xvj. Prouide aliquē bene psallentē. Item debet esse moderator cōmunitatis laborē. Nūc. xvij. Prouideat deꝰ sup ipsum alīo carnis petēs ꝙ sit lig multitudīē hāi. Item debet ee vidiator sanctitatis sue sagacitatis plenꝰ. Gen. xxxix. Prouide ait ne ois plebe viros potētes timētes deū i quibꝰ sit veritas. ⁊ qui oderīt auaritiā. ⁊ ponāt eos ꝛc. vbi grue erūt ipsi vtiq; illi esse vt ipsius ecclie pndeāt ꝛc. Vide ei expōnā ⁊ plenā ⁊ ꝛc Eligere. vel de cōstituere

Prouidentia diuina est illa ꝙ moderat ⁊ rpat vniuersa Et sic describit ab Aug. sup Gen. lib. xvi. vbi dicit. Multa fieri volūtate dei gerunt. nisi sue pndentie. Prouidentia nanq; est qua deꝰ pcurat disponit ⁊ pndet ꝙ geruntur. Voluntas vero ipsius aliquid vel nō vult. Est igit diuina pndētia ipsam diuinā virtutē ꝙ cuncta ꝙ fiunt iubet ⁊ disponit ꝙ ipse nihil aliud est ꝙ ipsam regulā eius actuū dicunt pponit ei cōtī in suo pcursu ambitu claudit ⁊ pficit omnia ordine. Omīa omnia que fiūt in rebus inferioꝝ dicunt. Sic dicunt ei ambitu suo pndentie pficit cōtī nihil nec est aliquid qđ oppositū ab ea ridiculū. Vbi sic ecclie ⁊ motus celi p violentiā mabe facti ordinē celestē plane eis inferiorē ꝙ stelle errare nominant. Sed ꝙ pura motus ⁊ cursus ipsius omnis sic naturali motu est regul. ⁊ ipsum velocē dispōnit. Sic vere deꝰ p motū suū ocult pndentie regit ⁊ regulat ordinē celestē. ordine hominē suoꝝ mōdi qui erratū hoc oculo vagibundo ꝙsus in terra habentē inuersos ⁊ cōtrarios motus ⁊ affectus ⁊ actus ⁊ fines ꝙ diuersis causis secundarijs vnus vult. alius aliud optat ⁊ facit atq; velle operari tamē ꝙ ordinē illi motui firmamenti qđ pndentie ⁊ ordinatiōi celestī. ⁊ sue velleꝝ sue nolleꝝ ab ipsa ⁊ p ipsum ordinatē recolligit ⁊ ordinat. Vnde Aug⁹. sup Gen. ii. vij. Deus dispartitis pndē tie sue operi pōt ambitus cōcurrit. ita vt sine suo iussu nihil faciant. Et sic cum illo motu firmamenti concurrit omnis motus inferior. ordinē ei ꝙ quidē planetꝝ simul ⁊ semel duplici motu rapit. f. motu firmamenti violenter trahentē. ⁊ motu suo ꝙdo in zodiaco ordinante. Sic vere vnusquisq; rex ⁊ magister vnusquisq; homo duplici motu regit. Vnus diuine pndentie qui ipsum mabe virtute supiori ⁊ motu ꝙdo condicionis ⁊ liberi arbitrij quo fruitur motu naturaliter inferiori. Ita est duo simul in eodē effectu cōcurrunt. f. causa prima ⁊ causa secundaria. causa dei pndentie. ⁊ causa humane efficacie. Quia beatior sicut dicit Augustin⁹. Deus sic res administrat vt eas ꝙsq; motū agere sinat. Ista exemplariter possumus videre in Nabuchodonosor. Deus enim ordinauerat ꝙ ꝙdo ꝙ per quos gentes annos ante predixerat populū israel per ipsū gentes ydolatriam capessendam. sicut patet Esa. x. Ecce ph. Super flumina babilonis illic sedimus &. Nunc etiam ad ipsum capessendum faciendumq; ad regna mundi subiugandū deus per suam occultam pndentiam ipsum mouebat quod tamen idem nabuchodonosor ignorabat. vnde sibi dicit dominus. Esa. xlv. Accinxi te ⁊ nō cognouisti me. Et tantamen ei ista causa primaria. concurrit in ista capessiū sine causa secundaria. f. pueri regis fidelitate ꝙ primo sibi ostendit ⁊ tribuit. punitorē ⁊ tandem fracto tumorē ab eo recedere. gter qđ Nabuchodonosor ipsum cum populo capessiuit ⁊ ei occecauit. Ecce ergo quō ocurrit simul tres duplex motus. f. liberi arbitrij ipsi regis exercitus in ciuitate exercitus. ⁊ diuine pndentie inuentus in diuina dispositione Sic beatior Augustinus de sacra. ger. ii. ca. xiij. sup illud verbū Exo. vij. Equalē est ei cura de cunctis ac singulis sic. Est ergo pndentia diuina ꝙ deus curat de omnibus operibus que facit. ⁊ qđ pnouit singulis. vt vniuersis qđ sibi debeatur mittat. ⁊ non solum fata que bona ipse facit. sed etiam aliarum que mala ipse non facit sed fieri permittit. necesse est enim vt omnia disponat. vt in regno suo nihil fiat. quod debitam ordinationem euadat. Et ergo beatior ad aliquos actus diuine pndentie particulariter oculos damus notādum est ꝙ per occultam dei pndentiam

Homines disponuntur. seruantur. Primo ergo ad
Regna ordinantur. ea ꝙ puncta ea est mentis
Fortune mutantur. dispositus. Sicut ei virtus
Culpe ordinantur. ages ouertimode agit in na
Iudicia ordinantur turam. sm hec tria ssti
nitur completiones. ⁊ inde sit ꝙ per virtutē eli ⁊ per offa diuine occulte in cōplexione ⁊ naturate hominū ogatur cōplexiones varias. ac sm ꝙ o cultus dei pudens. et acrimode in bonos operat. sm hec omnia conditiones mutant ⁊ disponit. Sicut ei dicit Psalm. xvij. Cū sancto moderatus es. Et inde sit ꝙ quidam sunt dispositi ad veri scientiam. alij ad alia ⁊ cetera similia. Omnia ei ista operat vnus eidem spūs ꝙ sum occulta pndentia ordinat singulis prout vult. j. Cor. xij. Et sm hoc dicit ad penitentiam reuocat. Aliquos vero ad damnationē indurari ⁊ obstinari permittit. Aliquos ei cerā mollem ⁊ argilla pie ser indurare. Ferrum vero aut plumbū liquefacere ⁊ mollire. Sic vere dei pndentia aliquando illos qui sunt mollis ad ei mouendum ⁊ dementes indurari per indebitas flexiones ⁊ obstinationes permittit. Illos vero qui sunt fixi ⁊ obstinati ad penitentiam reuocat ⁊ conuertit. Sicut ei dicit Roma. vij. Cui vult miserē ꝛc. ⁊ quem vult indurat. Non pertinet ergo iustus. quia potest damnari. sed qui sic videat ne cadat. Nec desperet iniustus. quia potest saluari. sed qui cecidit accelerat vt relurgat. Talle ei Ere gorio. Timendum est ne nobis cadentibus relurgat. ꝙ nobis stantibus inuidetur. Ista est ergo secunda dispositiua

Secunda dico ꝙ est actiua gubernativa. Q dominus ei dirigantur gressus viri sicut dicitur psalmis. Quia sicut ei cit Ieremie. x. Scio ꝙ domine quoniam nō est hominis via eius. ⁊ vir ve ambulet et dirigat gressus suos. Lux ei que oculis penetrat ventris ⁊ cordis cuiuslibet ⁊ motus animalium vt dicitur in libro fontis vite. Sic vere deus oculis cordis vel effectus vel penitus mot⁹ et opera omnia noscit. sicut dicit Eccl. x. In manu dei potestas hominis. Et inde ei ꝙ sunt incepta in manu tenentis ea cui non permittit eum currere ꝙ libito ad quemlibet pueniat. ⁊ tantū ad illa quē ipse vult. Sic deus interius actus humanos non permittit eos facere desiderio voluntatis. quinimo eius ipsos p multos modos suo occulte pndentie impedit cōpescit ꝙdq; dispositorie arripere ad perficiendū no permittit Deus ei secundū intentionē ad finem meditatam. Ille ei ante cui⁹ oculos mille anni sūt sicut dies hesterna que preterijt de malis operib⁹ fecit in futurū bona dicere sic fore bona opera vel impedit vel expedit. ⁊ mala enim ꝙ ei fieri bona vero quum permittit. ꝙ inde in futurū aliqđ bonū ei vtile sequatur cognouit. Et sic sm hoc dicit peccare ꝙq; permittit hominem vt tandem fragilitatem suam recognoscens. ⁊ ad penitentiam reuertens efficacior melior. Permittit ei eū deus sm hoc tyrannos seuire vt probet p eos virtutes efficaciē clarior. Permittit eū ei ꝙ bonos in hoc modo egraliter languere. vt ipse eos efficaciores. Et loquit Aug. sup illud Psal. cxij. Silete angelus pro balaā &. Pndentia inquit dei ita omnia disposuit ꝙ nihil eū etiam resistā. Malicia non facit. inuenit tamen ab aliquo non prohibet licet possit. Si enim malicia non esset virtus contrarij non haberet. Talle malicias fratrū ioseph ⁊ ipsius carcerem ⁊ laborem. sic somnij pharaonis non ergo nil nec regioni de vicinalibus pndidit. nec pater cum filio vexauit in egypto. ⁊ sic loca in mari rubro ⁊ in deserto miracula non complent. Talle balaā malicium ⁊ nō erit prophetie balaam. Talle inde procinouerit passio christi esset. Talle afflictas symboli ⁊ martyrio minime coronatur. Non tñ enim bonis vult deus ad opus boni. sed existentibus. sunt enim vasa ad honorem. sunt vasa ad contumeliam verūtamen necessaria. Ber Aug. Et sic ergo dicit quomodo deus permittit fieri mala pro eo ꝙ scit inde esse bona vel meliora. Et sic dico ꝙ pudētia dei est nostra gubernatiua.

Tertio dico ꝙ ista pndentia est secunda commutatiua. ꝙ. f. dei pndentia subito nō non speratur pauperes facit diuites. ⁊ econtrario diuites facit pauperes. Et primo ꝙ pauperes sunt diuites pars. Sicut est

per occultum ignis virtutem lapis q̄sq; in eo vel in aurus conterat fieri nesc̄. Job. xxviii. Lapis fodit' calore in everturi. Sic vero p occultā dei gubernā sepe fit q̄ pauper vilis & tenuis in viri potentis & nobilis cōmunit. Deus enī pauperib' & egenis, & etiā malis solet mederi & aliqua gubernā & cura gerere & habere sī. Et hoc indicium est pauperi cuiusdā & eius adiutoris, & alius cuiusdam habentis in pulsu eorum, quib' gener carnalis plumbe nigre a parentib' traditur, tunc illa gubernā & cura cessat. Et naturaliter ens potest, sed non vere quando a parentibus acquirit plumbi nigredine naturali, producta dei providentia valuit, & ea quāq; amplius esse deli reservat. Sic vere charissimi generaliter loquendo aliqui qui sunt a parentum & antiquo stipite defluunt de' & esse celi id est ex sui spiritali gratia dei & ecclesie gubernā aliud Deū creā. Ita esse celi & in progenie tenet ecclesiastica benedictio nā. Pro per vero a deo & ecclesia esse illud pī. Pater meus & mater mea dereliquerunt me dominus aūt assumpsit me. Pontifices aūt apparuerunt in vno occulte dei providentie miraculo erga pauperē & egenū eū. Quia sepissime & q̄ illi ex q̄b ad aliquā dignitatem per malicias celi sunt in ipsius promotionem & comodū per dei occultam gubernā communit. Et enī vitium habet valde mundiale, & deo hominī invidens ipsam sub terra abscondit, ne s̄ mortalis ab homine possit videri tamen in occulto dei hominī crudelis aliquis magis posfuit, q̄ occulte per virtutem celestem illa vana ocultatione huiusmodi mediante in puero fuit lapidem multo magis hominibus profuit conterit atq; frustis. Sic vere sepe fit q̄ aliqui mortalis mundi quādoq; bona possunt in ipso impedire. Quod q̄ spiritualem finem sacre diuine gubernā solet in multis cōmutare. Exemplo fratrū ioseph qui vendidit, & repperunt volentes ipm̄ dñm egypti occultaliter & fecerit. Unde etiam ipse dixit fratribus suis Gen. l. Vos quidē cogitastis mihi malū, sed deus vertit in bonū, vt me exaltaret sicut impleret. Sed adhuc dico q̄ ista fuit dubium qui q̄ppe auxilio non vidit cōtra iobito pugna. Et sī videtur q̄ diuitie & mundi gloria sunt bonum causa salutis, & interdum etiā possit occulte p infusionem gratie liberabit eis & eos ad penitentiam & agnitionem veritatis penitus, & illud q̄d causa erat eis peccandi vel etiā aliqua occasio deficiat ab eis auferre & tollit. Sicut est vere lunae occulte replet ossa medullis & maria aquis sic etiā occulte solet gratia auferre ab omni abundantia minorare. Sic vere tenet nō de Jam pauperes replet q̄ sua occulta providentia & cumulat aliquo etiā quando q̄ sua occultas influentia tristes eas aufert & rendat. Ille est depositā potentes de sede & exaltauit humiles. Ille est paupem suam virtutem humiliatis sub lecto sicut visit. j. Regū. q. Et sic ergo dico q̄ dei providentia est semper constantia. Quarto dico q̄ ista est causa inordinata. Omnis enī mundi cursus a dei providentia originaliter venit & procedunt. Cursus est a summo nō sit nisi effectus providentie dei occulte. Quia sicut malevidetur res effectus quoq; causē penitus nescimus sicut patet de fetore q̄d trahit a polo antico & admanne pe echino qui de tanct manet & cetera similia (quia dicit scriptura q̄ nihil in terra fiat causa sit. sicut dicit Job. v.) Sic vere effectus diuine providentie videmus, causa eo penitus ignorare? & inde est q̄ vnū videmus occidi alium subuerti, alii suffocari, alios ingulari. Unū videmus deponi alii sublimari, vnū deponi alium promoueri. Omnia enī ad dei providentia veniunt, & omnia ab eo inde fiunt q̄ sua causa quare fiant nobis pio illo tempore sit ignota. Unde de mortuo hominis dicit Sap. iii. Videbunt insipiēt finem sapientis, & non intelligent quare mīserit eum deus. Et ide de casibus dicit Hiere. Omnia providentia dei aguntur, & ad credit esse pena medicina est. Quinto dico q̄ est salutis alienatiua. Per dei enī providentiam dispositionem occultā certum, predestinationem & sapientiam sit quare vnus ad natū, alius saluat. Unus a deo eligit, & alius reprobat Sicut est dicit Pli. Filii gemelli & eadē & sui eodē ordine sugunt mammas. q̄ in vtero matris primi vel vltimi existerunt. Sic vere dico q̄ homines sic illi ordinati q̄ ab eterno in verbo occulte dei predestinationis predestinati fuerūt vel potius dicath. & ad virtutem ad interim ordinati sunt hoc ille ad vitā pacis pacis & vltimi ad interim ordinati vel p̄ damnationem ab eo penitus repulsi. Esse est Greg. 21 Moral. Quia q̄d scire venturi est in opere, in mente est facti p̄destinatione. Q̄ vero est reprobatorum, & q̄ dei providentia aliud pretendat & operetur. Et hoc Aug. in tr. de vtero baptī. dicit q̄ in illa rete dei predestinatis multi qui foris videntur intus sunt. Et hoc ego patet q̄d providentia dei in alienatione sua affirmata & salutis vocatione. Celestium ordinatio. Fortune circumstantia. Seculum gubernatio. Corporum dispositio. Unde supra & in dicente omnia.

Prouincia.

Cuy prouincia sit certa & definita ordo terrarū peculiū sui ciuitatū & ppli subiecti, & subiecta genera bestiarū animaliū & rerū diuersarū & loquelā. Possumus dicere q̄ referēdo ad mundū similes possunt poni reperiri vtres Prouincie

Intrinseca.	Intrinseca sunt in anima.
Extrinseca.	Extrinseca sunt in mundo.
Superioca.	Superioca sunt in celo.
Inferioca.	Inferioca sunt in inferno.

Primo ergo dico q̄ sunt quinque intrinseca. Et hec eius sunt primo regni anie. l. voluntas. ab. r. memoria. In mo equaliter gero principi simile. In principio voluntas regit homines potestas. Ista est ille caput regni q̄. l. voluntas est potestas libera, alie sunt potentie seu principie sensi. Postea alie ultime principie sunt bona desiderata & affectā. & q̄ bus. l. Estre. & ille sunt sit principi filii. Ista principia q̄ p̄ bestem. l. q̄ memoria & principia ea pri. principia legis in huc. Audi tyranno. Carni. inimico vel diabolo subiecti & tributario malegi. affectui p̄ malū consuetudine subiugat. & sic de libertate in seruitutē. de ille is captiuate mentis Et sic lamentabiliter lacrimatus dicens. Eccli. j. Facta est anima vidua domina gentis, quasi principatus facta est sub tributo. In principio intellectus vel rōne vigit sensus & scientia. sicut ille videm' q̄ in vno regno nō in illi principio studentium vigent. sed solū in aliquib' q̄ ad hoc magis ydonei specialiter eligunt. Unde erā in regno inde colebat & orientabe. q̄ interpat' diuitias & arti. In talib' ergo principiis intellectus & rōne sensus habetis & scia. cuius. Cū illis q̄ omnes alie principie mine gubernant. Unde Boeth. ij. Utere mēs sunt passiones regni aduersus pessimus. In principio memorie vigent disciplina et obedientia. Ista est electi est memoria beneficiorū & malefactorū sui nostri sibi non p̄ceptorū mandatorū legis et plus. Judith. vj. Scio plane tua omnib' principiis p̄dicat. Et homines ille sunt principiis ipsi in quib'. Libels in regno anime nominari. Sicut tamen q̄ ille principie sunt vicia aliquotiens occupant ita q̄ ipsius regni nobilem & integrum occidit & cui nil quidem relinq̄t. Ecce nō debilis unde sensus equus & vagus. Unde de hoc pōt exponi illud Eccle. v. Si videris calumnias egenos & violenta iudicia & subuerti iustitiā in quibus non miremini q̄ excelsus alius sit super hoc quoq; alii eminentiores, & alii sup eminentes sunt ne super eos. Patet ergo q̄ sunt principia interiora. Dicto quoq; sunt principia exteriora. & ille nihil aliud sunt q̄ varie res huius mūdi. Clarius secularia. q̄. d. si bene regat bona sunt & conuertio. Adueniat tamen q̄ in illo principio q̄ q̄ dicunt inq̄ principes indicia & plati crudelitati & maliciā tollit & intēta. sub quo certe regimine tyrannis dominat. & virtus & iustitia in hoc principio adnullat. Exemplum ille q̄ic fuerit in illo rege assyrio & in omni principe regni sui. q̄. Chron. ij. Hester. ij. & ideo regni sui principio ordinauerunt iudeos q̄ sol colebant & omnes ydolatras interfici. aliorum alie demonia colerent non interfici sed seruari. Quia reuera charissimi nec assyrius diabolus nec omnes principe regni id est cum mundi multis prohibet & ratum bonos & deum colentes studeat in illis penitus euertere et de mundi finibus eradicare. Malos vero & peccando potentia colant: ibi perficere & seruare. Unde

liqui tunc ab inde ad mortē damnati. ꝛ ꝑ deū miraculose sint liberati mali. vere dicit ꝙ ad ipsorū interfectionē generit prouocatur. Sic vere deo ꝙ sanctis dr̄ bonos liberat. ꝛ illos vult in hoc ꝓuocare ꝙ deū credant aut ament. Et hoc vult in hoc ꝓuocare. Vnde indignationē eorum sup gentes ꝙ eum cognouerūt. ꝛ sup paganos ꝙ nomē suū no inuocauerūt. qm̄ deuorauerūt iacob. ꝛ consumpserūt eū. ꝛ ꝑsumptuose ꝛ dr̄ᵉ. ꝛ dr̄ᵉ. ꝛ desolauerūt. Ille ergo sunt ꝓuocare ipsos. Item sic ꝙ sunt ꝓuocare ꝙ ꝓcos. Et ille ꝓcat ꝙ sunt ꝓuocare ꝙ sibi. i. mouēti statue ꝛ habitacula beatoꝝ in celo. i. deum ꝛ angelos ꝓuocant. ꝙ. i. bonos ꝙ illos vt. deum fouere obligāt ꝛ seruare. Vñ Heber. ix. Vñ ꝛ ꝓuocat̄ iudices crudelitatis iudeos. Quinto vere dicat ꝙ sunt ꝓuocare misericordiam. i. pacē ꝛ deū infirmos. i. ꝙ. i. ꝓuocare ꝛ habitacula sunt beatoꝝ vniuersi. ꝙ. i. sm̄ diuersa mercēda ostensa. Ille ait sunt ꝓuocare similes illi ꝓuocē ꝙ sm̄ to lani dr̄ apostolum. vbi. i. ꝓpetus est nos grando nix pluuia ꝛ tēpestas. Vnde dr̄ tales ꝓuocati eius ꝑe illud. Heber. xij. In omnibus quoq; ꝓuocare opus ꝛ locus ad ꝙ cruditas regit vegrua ꝓuocare planctus ingemiscere. apud iudeos tantum violatores ꝛ seruos. Sic igit̄ patet quomodo in bono ꝛ in malo ꝓcatio sumit̄.

Prouocare. Vnde ꝙ prouocare idem est qđ inducere excitare vel aliquem ad aliquid animare. Et ꝑe accipit in bono ꝛ in malo. In bono ergo ꝓcant iusti ad bene faciendū. Psalm. cxviij. ꝓcatores dr̄ memoriales ꝛ exemplo ꝑfecti excitare ꝛ ad bonum vniuersi ꝓuocare. Exemplo aūt ꝓcabilis sup pullos ipse ꝓuocat ad volandū. Exemplo eq̄ qui mitto clamando. et ali⁹ cubicādo ꝓuocat ad currendū. Exemplo elephantū ꝙ ꝑ offensos sanguis bellos ꝓuocant ad pugnandum. Dicit vere doctissimus qđ videm⁹ viros iudeos in nouoꝝ tando cōplanctus ꝓdere. qđ audim⁹ multa ꝓdicentia ad eos vitia ꝓuocē. qđ videm⁹ sanguinē alicui⁹ ꝑfecti occisi nrīs ꝛ oculis. fratrum videlicet ad volatū exemplariter animari. ad cursum boni ogni excitari ꝛ ad bellū fortis ꝛ imitationis ꝑfecti vita ꝛ via ꝓuocari. De ꝓuocatione vñ. ꝛ ad exemplariter volandū dicit Deut. xxxij. Sicut aq̄la ꝓuocauit ad volandū pullos suos ꝛ sup conuolitauit. De ꝙ uocatione ad eundū dr̄ Iudi. v. Cōsiderem⁹ inuicē in ꝓuocatione charitatis ꝛ bonoꝝ ogiū. De ꝓuocatione vero ad peccandū dr̄ Gen. xj. Prouocabit rex auster ad ꝑtus &c. Sic ergo vides ꝙ prouocatio sumit̄ in bono. Sed ad hoc dicit ꝙ prouocatio sumit̄ in malo. ꝛ sic dicit̄ ꝙ ꝓuocatione ad ire vel ad peccare accipit. Nam sicut dr̄ Prouer. xxv. Ventꝰ aquilonis ꝓducit ꝓcipitem. Sic dr̄ ꝙ ꝓcatio ꝑfecti ꝙ boies ꝙ ꝙ ꝓficiens ꝛ benignos. ꝙ ꝙ in flere ꝛ sanctos sue ꝑsecutionis⁹ ad iracundiā ꝓuocant. Exemplo sancte ꝙ expoliauit anne ꝙ adduxerat eos vel nam eius. ꝛ ita prouocabat eā. i. Reg. i. Etiā sup multos exemplo ꝛ inductiō⁹ ad ꝑm incitat Prouer. xx. De iustꝰ ꝑmittit ꝓuocare ꝛ ad iracundiā. Et mīs ipm vel patientissimum suis malis ogiū⁹ ad eoꝝ odiū ꝛ indignationē incitat. Exemplo contrarie ꝙ aliqs ꝙ multos benefactis damnosis ꝓuocat ad eum occidendum. Exemplo etiam elephantis qui ꝙ si ꝑ animal valde mīs. aliqualis ei ꝓuocat ꝛ grauiter ira fundum. Ideo de malis ꝛ ꝑdnis⁹ dicit Iob. xij. ꝙ abundātes habitacula ꝑdnis ꝙ audacter ꝓuocāt deū ei ꝙ ꝑducit ꝑmia in manu eoꝝ. Et hinc nota hic ꝙ aliq; ꝓuocāt dr̄.

Proteruiter contradicendo.	Prouocant vico rem
Carnaliter concupiscendo.	contradicendo nocentē.
Verbaliter detrahendo.	Et sic dicit Deut. ix.
Crudeliter affligendo.	Memento qđ ad ira
Mendaciter deficiendo.	cundiam prouocaueris

dominum in solitudine semper aduersus dominum contendisti. in oēb ꝓuocasti eum. Dicit aūt locus ꝙ vbi murmurant atque peruicacius sicut dicit Num. xx. Item ipm ꝓuocant concupiscendo carnaliter. Vnde dicit De sepulcris concupiscentiæ prouocastis eum. Item detrahendo verbaliter. Vnde Iob. xxvij. Simulans eos ꝛ calūdi ꝓuocant iram dei. Item afflingendo seu interficiendo crudeliter. Vnde de manasse de quo dicit. iij. Reg. xxj. ꝙ sanguinem multum fudit. dicit. iij. Reg. xxiij. Non est auersus furor domini propter irritationes quibus prouocauerat eum manasses. Item deficiendo mendaciter. Vñ Ezech. xx. Nos inq̄ egim⁹ ꝛ ad cruditas ꝓuocauim⁹. Et sic de prouocatione sufficiant ꝛ. Vide de Irascendo ꝛc.

Prout. Cum prout accipaf ꝓ sicut. ꝛ sic semꝑ fi gulam ꝛ explar ad qđ ipse debet moderari: congerere sua dangere facta sua. Habetur igit ꝛ respondat Deum ꝓout

Debite congruitatis.	Dicam igit ꝙ vir ꝓudens sal
Debite necessitatis.	tus vnū ꝓout ꝛ vnū regulā bo
Propter possibilitatis.	nestę ꝙnitatis. Cōgruus e ꝛ
Debite auctoritatis.	locus tempus ꝓsonę negō
Debite fraternitatis.	cioꝝ ꝛ meꝛ dnt quibꝰ ꝓcuꝝ
Infime capacitatis.	ꝓducet vnū ſeruet vnā regula
Diuine sublimitatis.	tm̄ qđ igit debz dirigere tacta
et spontaneitatis.	sua. Vnde de tali ꝙgruitia dr̄
Voluntarie libertatis.	ꝙ. Ecclē. ij. Qe fili itrasti ad ſeruiē

tū ꝓbatę igne ꝓout apostolus. i. ꝓut negocii requirebat. Et de ꝙgruitia ipse dr̄. i. Mach. viij. vbi loquit̄ de ordine fadęre inter romanos ꝛ iudeos: ꝙ auxilii ferre romanis gens iudeoꝝ ꝓout ipse ordinarat. Et econuerso si bellū iudeos contigisset: adiuuāt romani ꝓout ipse ꝑmisserat. Item dicit ꝙ ꝓudens sequit vnā regulā: vnū ꝓout accidit necessitatis. Et illud certe ille debet facere qđ aliqui ꝑ ordinē elemosinę. peccatis seu alioꝝ ꝛ ꝑfectionis ꝛ distributionis alijs cōuenit. qđ. i. nunc ꝓout requirit necessitas indigentis debet concedere ꝓout minus. Vnde Act. ij. Et ꝙ pecia rerum ꝙ discipulos vendebant omnibus ꝓout cuiq; opus erat. Item de Actis iij. Item ꝓudens sequit tur vnā regulā vnū ꝓout. ꝙ ꝓout ꝓsonę. ꝙ. i. Cor. xiij. nostrum ꝛ ꝓout requirit facultas vestra non debem⁹ aliqs ꝛ debuere plus ꝛ minus. exemplo. i. Thobie. De quo dr̄ Tho. i. ꝙ ipe ministrabat vnicuiq; ꝓout poterat ꝛ facultatibus suis. Et Act. xj. dr̄ ꝙ discipuli ꝓout quisq; habebat ꝓposuerūt singuli in ministeriū. Item ꝓudens sequit vnā regulam. vnū ꝓout ꝙgruit. ꝙ. i. ille debet dicere mare voluntatem sua voluntati ꝛ mandato dei ꝛ fugiendi fugit ꝙ vt ꝙ. Eccle. vij. ꝙ rex mandauit dari in vinis in gula sacrificij frumenti: sal. vnū ꝛ olei ꝓout sacerdotes ⅄ filii israelitici ministrarēt coram ꝓdicte. Item ꝓudens sequit vnā regulam vnū ꝓout mane fraternitatis. Unde Luce. vj. dr̄ Prout vultis inquit vt faciant vobis homines ꝛ vos facite illis sic. Item ꝓudens sequit vnā regulā vnū ꝓout misine capacitatis. ꝙ. i. ꝓut videt ꝙ discipul⁹ ⅄ fas finem remere ꝛ capere. debet docere ꝛ plane ꝑdicere ꝛ ore ꝛ ꝙ docere. Unde de ꝙ do vi Mat. xiij. ꝙ qui debet eis verbum ꝓout poterant audire. Et Ezech. iij. Prout potestis legentes intelligere ꝛc. Item ꝓudens sequit vnā regulam. vnū ꝓout diuine sublimitatis. quia. i. sm̄ ꝙ ipse vult dat ille deo placiū ꝛ accepti debet exequi facta sua. Exemplo Apostoloꝝ de quib⁹ dicit Act. ij. ꝙ ipi cepit loqui variis linguis ꝓout ꝑ ꝙcanus dabat eloqui illę. Item etiam dare habet ꝓ ꝙlam voluntatem ꝓ regula. quia fit vi. i. Mach. xv. Ille ꝓout ille placet nr̄ dignitati. ꝙ. i. Item ꝓudens sequit vnam regulam. vnū ꝓout voluntarie liberalis. ꝙ. i. voluntarie non cōcte facit bonū. Unde ꝙ Cor. ix. Unusquisq; ꝓout destinauit in corde suo. nō ex tristicia aut ex necessitate. Hylarem eñ datorem diligit deus. Sic ergo patet quomodo ꝓout sequit conformitatem ꝓudentiæ ⅄ rationis. quia. i. ipsi se conformant regulis virtutis. De malo vero regulo ꝛ conformitate potest dici peccatoribus illud. i. Cor. xv. Scitis inquit quoniam cum gentes essetis ad simulacra muta ꝓout ducebamini euntes. Sufficit ista de ꝓout. Vide infra de licet. ꝛ de Quasi. ꝛ de Ur. ꝛ similibus.

Proximus. Cum proximus dicat̄ ille. qui sanguinitate vel affinitate vel vicinitate alicui est coniunctus notandus ꝙ proximos possim⁹ intelligere omnes illos qui nobis per fidei vnitatem. vel p religionis status communitatem. vel per ꝓsimi dilectionē aliqualiter sunt ꝓsimi vel etiam ꝙ natura conseminatos. Et sic possumus notare ꝙ in scriptura inuenit Proximus Admirandus. Iste enim ꝓximos habet bo. Venerandus. mo dum militat in hac vita. Igit dico

Horrendus.
Diligendus.
Corrigendus.
Negligendus.
Dirigendus.
Procurandus.
Procurandus.
Mirandus.

q̄ ille habet vñ proximū ad miran
dum. Et ille p̄o culdubio est meus qui
factus est primus noster per casum si
simplicit. per gratiā inhabitantem per
amorē dilectionis. z per gloriā colla
tionem. Ergo queri debet Luce x.
Et quis est meus proxim⁹? quoniā pa
bola de Samaritano qui fuerat in
fusum latronib⁹ recepit z de sacerdote qui ipm̄ preter. z de le
uita qui de eo non curauit. Et quem quilibet enim vide
re debet sibi proximū? Et respondet. Mihi sicut misericor
diam ei illo. et proximus ille. Quia vere humana genus q̄ a diuino⁹? id est dilectio? fuerat
fractum et ruinā. z erga eū misericordia fecit. mediante sa
cramento z ablutione. z ipm̄ in paradisū tabule transpota
uit. Item nota q̄ homo habet vnū primū venerandū. Et
ille est angelus ad custodiā hominis deputatus. qui quil
dubio in reuerentia est habendus. Unde Rom. xv. Unus
quisq; primo suo placeat in bono. Item nota q̄ habet vnū
primū honorandū. Et ille est planus. De quo Eccli. xxxj.
Mandauit deus vnicuiq; de proximo suo. Et sequitur. In
vnamquamq; gentē dedit rectorem. Item habet vnum
primum diligendū. Et ille est quilibet bonus homo. quem
debemus diligere sicut fratrem. Unde Matth. xxij. z Mar
ci. xij. Luc. x. Dilig. primū tuū sicut teipm. Quia si
cut dicit Eccli. xiij. Omne animal diligit simile sibi. sic omnis
homo proximū sibi. Item habet vnū proximū corrigē
dum. Et ille proximus est corpus nostrū quod quotidie
debemus corrigere. z p penitentiā macerare. Eccli. xix. Cor
rige proximū tuum. Item habet vnū proximū negligendū
Et ille primus est modus qui peccato debet negligi. z odi
ri fieri. ut. Unusquisq; a proximo suo se custodiat. z in ofi
fratre suo non habeat fiduciam. Item habet vnū primū
irrigandum. Et ille proxim⁹ est quilibet simplex ho quem
debemus pp verb⁹ dei gratis ammare. Eccli. xij. Unusquisq;
proximo suo auxiliabit. z unusquisq; ille proximus est pauper
z egenus. cui corre. est per demonstrationē faciem ridendum. et er
ga eum misericorditer procedendum. Unde Ecclesiastici.
xij. Ne auertas faciem tuā a proximo tuo. Item habet vnū
proximum punendū. Et ille proximus est quilibet ho
mo malitiosus. pessimus z iniquus. z quo est summopere pe
nendum. Et tales erant illi de quib⁹ dicit in ps. Amici me
i proximi mei aduersum me appropinquauerūt z steterūt
Et ideo Eccli. xxxij. Secūdū virtutem tuam time proximū
tuum. Item habet vnū proximū prudendū. Et ille proxim⁹
est meus. qui semp̄ stat iuxta nos paratus nos iuuare. Et
de hoc Marci. xij. Satis q̄ in proximo se ethas. Et in
dem. Satiet q̄ in proximo sit in effa. Item habet homo
vnū proximū reuerendū. Et ille primus est discipulus qui
semp̄ a primo nobis insidiat. Unde ij. Machab. v. Proxi
mi hostibus effecti redderunt. Et Zach. ij. Saluabit vnus
quisq; carnē proximi sui. Ecce ergo quot habet homo proxi
mos in hoc mundo. Sed nihil⁹ primus generaliter omni
um. Dico q̄ p primos intelligere possum⁹ generaliter omnes
creaturas conflantes primo. z principio. Et ideo hominē
de primis nostris tam spūalibus q̄ temporalibus. vt Eccli.
xxxij. Dilige proximū tuū z conjungere fide cū illo. Hic offen
dit q̄ proximū habem⁹ Mentaliter adamare. Dilige. Hi
fiter adiuuare. Proximū. Tenaciter frequentare vel comi
tari. Conjungere inquit fide cum illo. Primū est opus cha
ritatis. Secūdū est opus pietatis. Certum est opus fidei
tatis. Hīa ergo mia sunt habenda erga proximos. s. Charī
tas ad interius adamandū. Pietas ad exterius iuuandus
Firmitas seu fidelitas ad diuinus refundum. Habent igi
tur primus erga primum charitatem z dilectionē. Dilige
inquit. Tanto enim ignis est maior quanto materia ignibi
lis est primior. Sic vere ignis charitatis tanto amplior ar
dor est. quanto boni⁹ qui est res ignibilis. Ad ligabilis. qui
minus contingi adesse. Ideo ait Luc. x. Dilige proximū tuū
sicut teipm. Et Eccl. xij. Omne est animal diligit simile si
bi sic z omnis homo proximū sibi. Si est contra multos q̄
alios nō diligit sicut seipos. sed peior est non et ipse non est
quia odiosus primi sed magis odiosus rectū primi. Sic ps
q̄ offendibus rebus cessat diuinus vel amor. Sicut ad sen

sum patet de pauperib⁹ qui nullis muneribus emptos. Unde
Prouer. xix. Ama primū tuū ne paup. odiosus sit. Amicus re
rum omnium mortalium. Sed de hoc vide supra titulo. de Amici
tia. Non sic sed habem⁹ ad primos charitatem z affec
tionem. Unde habem⁹ precare z largiri. q. d. ch in
quo offendit in rebus corrigere. z ipsum quasi ch magis ō
mutter suas diuinas pietates. Sic nos ch? Ih. Ch.
nihil nolumus preterem magis diligere. z bona nostra p p.
ctionem simpl⁹ elargire. z p largitate potius erogare. q. d
ani offdit in verbo premi. Quia sicut Eccl. xxxij. Di
uitis hominis erga primū suū. Et paulisper dū est
vera de paupere? z oppositū q̄ dū est simpl⁹? incurrit.
Ecclesiast. Ne reuerearis primū tuū in stultitia tua. Et si
pra multos q̄ nullū primū suū pauperē vel oppressum ta
lem reuere. z magis efficere tuo ore. vt sic ille dicat ibi
pr. si pauper loquent fortiter audiemus. Glorietur z hic
amicus. z primū tuū non modo a miseria. Non sic sed etiā
hominis primis peccatis. z oppressionē. Proximum tuum.

Tertio habem⁹ erga primos firmitatē z duraturam.
Et hoc ostdit cū dr Conjungere fide cū illo. id est fideliter
permanere cū illo. Fidelis est amicus cū primis sunt pmā
nentes. z cū ipsis veraciter permanēs. vt de talib⁹ amore
primos stabilib⁹ z fidelib⁹ dicat illud Eccl. Permanet
ubi de fundari. Et illud est pra multos q̄ reuera primi fi
deles non sunt fideles nec erga eos stabiles aut firmes. Et
illud pro. ergo nō offendat primos suos neque vel eos aut.
cadiuuando. vel iniuria molestare. Unde in dco. Ch Ec.
xxij. Ruere primos suos calumnias sunt in re. Lapsus enī
Ch Ecclesiastes. Unusquisq; erga primū suū. Item habet vnū
proximū diligendū. Et ille est quilibet homo. Unde Matth. xxij. z Marci. xij. Luc. x. Dilig. primū tuū sicut teipm. Quia si
cut dicit Eccl. xiij. Omne animal diligit simile sibi. sic omnis homo proximū sibi. Item habet vnū proximū corrigē
dum. Et ille proximus est corpus nostrū quod quotidie debemus corrigere. z p penitentiā macerare. Eccl. xix. Cor
rige proximū tuum. Item habet vnū proximū negligendū
Et ille primus est modus qui peccato debet negligi. z odi
ri fieri. ut. Unusquisq; a proximo suo se custodiat. z in ofi
fratre suo non habeat fiduciam. Item habet vnū primū
irrigandum. Et ille proxim⁹ est quilibet simplex ho quem
debemus pp verb⁹ dei gratis ammare. Eccl. xij. Unusquisq;
proximo suo auxiliabit. z unusquisq; ille proximus est pauper
z egenus. cui corre. est per demonstrationē faciem ridendum. et er
ga eum misericorditer procedendum. Unde Ecclesiastici.
xij. Ne auertas faciem tuā a proximo tuo. Item habet vnū
proximum punendū. Et ille proximus est quilibet ho
mo malitiosus. pessimus z iniquus. z quo est summopere pe
nendum. Et tales erant illi de quib⁹ dicit in ps. Amici me
i proximi mei aduersum me appropinquauerūt z steterūt
Et ideo Eccl. xxxij. Secūdū virtutem tuam time proximū
tuum. Item habet vnū proximū prudendū. Et ille proxim⁹
est meus. qui semp̄ stat iuxta nos paratus nos iuuare. Et
de hoc Marci. xij. Satis q̄ in proximo se ethas. Et in
dem. Satiet q̄ in proximo sit in effa. Item habet homo
vnū proximū reuerendū. Et ille primus est discipulus qui
semp̄ a primo nobis insidiat. Unde ij. Machab. v. Proxi
mi hostibus effecti redderunt. Et Zach. xij. Saluabit vnus
quisq; carnē proximi sui. Ecce ergo quot habet homo proxi
mos in hoc mundo. Sed nihil⁹ primus generaliter omni
um. Dico q̄ p primos intelligere possum⁹ generaliter omnes
creaturas conflantes primo. z principio. Et ideo hominē
de primis nostris tam spūalibus q̄ temporalibus. vt Eccli.
xxxij. Dilige proximū tuū z conjungere fide cū illo. Hic offen
dit q̄ proximū habem⁹ Mentaliter adamare. Dilige. Hi
fiter adiuuare. Proximū. Tenaciter frequentare vel comi
tari. Conjungere inquit fide cum illo. Primū est opus cha
ritatis. Secūdū est opus pietatis. Certum est opus fidei
tatis. Hīa ergo mia sunt habenda erga proximos. s. Charī
tas ad interius adamandū. Pietas ad exterius iuuandus
Firmitas seu fidelitas ad diuinus refundum. Habent igi
tur primus erga primum charitatem z dilectionē. Dilige
inquit. Tanto enim ignis est maior quanto materia ignibi
lis est primior. Sic vere ignis charitatis tanto amplior ar
dor est. quanto boni⁹ qui est res ignibilis. Ad ligabilis. qui
minus contingi adesse. Ideo ait Luc. x. Dilige proximū tuū
sicut teipm. Et Eccl. xij. Omne est animal diligit simile si
bi sic z omnis homo proximū sibi. Si est contra multos q̄
alios nō diligit sicut seipos. sed peior est non et ipse non est
quia odiosus primi sed magis odiosus rectū primi. Sic ps
q̄ offendibus rebus cessat diuinus vel amor. Sicut ad sen

Prudentia. Prudens.

Ps q̄ pu
dens nihil
aliud est q̄ rario docens a gressu. fruēs viare nocua z vti
lia pauare. vt dicit Isid. Est aut prudentia id. q̄ scire
ne seu cui⁹ prudentia futuros. Talis est Ysid. li. Ethi. pu
dens seu fidelis est quasi prouidens. Futuros ch sic
cere z euitare casus. Sed q̄ breuiter loquendo q̄ pruden
tem intelligit. vir rationis perfectio bonitatis z mutū.
Possim⁹ dicere q̄ talis Seneca in mb⁹ cognoscit prude
tia vir iusti vici. Prudens est vir previa
Ad premia recordanda. recordandi. prīa moderant
Ad presens ordinatione. fiendā medicant. Sic enim
Ad futuros meditatione. dicit Gene. iiij. de malis
Prudens si sicere unus? ut. premia recordare: prīa ordi
na. futura preuide. Sico q̄ premia recordari. Sicut ch fre
pere ita est flexibilis q̄ raro se p̄t respicere z videre si ha
longi corporis humanū. sic z nos ad illa q̄ iam raro mi
fieruut tebem? oculos videlicet mis vere verbere z ea sint
conducet cogitare z sic erim? Sicut ch sic quib? ai Mat. x.
Estote prudentes sicut serpentes. z simplices sicut columbe.
Alia ait premia que tebent recordari sunt illa. s.

Beneficia que recepimus. Et sic mori recordari. Co
Maleficia que cōmisimus. dari. q. d. cito. Ju sic bo
Adueritas quā habuimus. nos. sic memor sis mi.
Ultimū qui nati sumus. sep. Et Eccl. xxviij. Me
mento paupertatis in tie abundātie z. Unde supra de mo
nstari. Quia sicut sicit Prouer. xix. Cultor prudentie in
uenit bona. Unde precepit in sua precepta stat. Quop
tempus habenda est cura. mane. s. z vespere. In vno nil
gerenda prospice. in altero vero respice que gessisti. Item
sic q̄ prudentes primi moderat. q. s. ad virū prudentem
pertinet q̄ in istis agibilibus sagaciter se habeat z ordinate
qd possibile pertinet ad prelatos qui in administrationē
temporalium bonorū vt in regimine subditos tebent prude
ter z sagaciter se habere. Quia sicut dr Prouer. xiij. Qui
patiens est multa gubernat prudentia. Quia enī sicut

Luce pri. Fidelis ds est dispensator ⁊ prudens quem cō. stituet dominꝰ sup familiā suā. Sicut ergo forma prudentia animalis est in bru. ⁊ sancte obseruare intermittat necessa. Et cui barbe nō quasi nimium, plenas vero carpunt ⁊ eligant. Periculū enī pleruntē. ⁊ ab ipo fugit ⁊ refutat. Hic vera forma est boīs spūalis prudētia qū fat illa que sunt ad salutem vtilia et gere. alia vero fugere ⁊ negligere. ⁊ qō sat gentiū inform ⁊ peccati cognoscere. ⁊ ab eo fugaci ter recedere. Ds potissime debet esse verū de illo q ipa nos ex ⁊ gnala fugimꝰ vicia ⁊ peccata q expertū cognouerit qz talia ei prudentia fuit a talib⁹ penset ⁊ recedit. Unde Seneca in prec. dicit. q. bonū est in aliquo malo fugienda imitari. cuius prudentiā posterea laudet. Cautio est in rebꝰ lapsus ancipitis ignauus nimis est qui post exemplū imitat. incautus. Prudētia est cauēdaꝝ quā plasterie scripta nia. q. fuit qui faciunt aliena pericula cauti. Cesse est p. ser. cūi. In oculo prudentis requiescit sapientia. Ideo p ser. vi. Relinquite infantiā ⁊ viuite ⁊ ambulate q vias prudentie. Item loco q vir prudentes futura seu scisa ea moderant. Dicit sunt animalia quoddā influctu nature aligā profitent de futuris sicut de anc. q. ni mergus legimus q futurā tempestatē plante. ⁊ ideo ei magno clamore fugit ad litora. Et cū nauc cum futuri grauē tempestatem sue. Petr. in mari fluctuū. q. mergi ad littora cōsugimus. Sicut cū vetato ⁊ formica legim⁹. q. ipa future hyemis naturaliter prudent. ⁊ ideo in estate victualia acumulant arq; parāt. Inter apos erā aliquē fūt q vigiles seu et qubi ordinati. q. futuras mbras ⁊ passus temporū speculant. Sic prudentes christiani ad nos primū futura ꝛga guidere. ⁊ contra futurū famē ⁊ tempestatē monuit iudeos ⁊ inferni victualia granaria ⁊ vinaria ꝛgere. ⁊ de remedijs ꝑuidere. Celle Greg. Dñs in oculo seruit q. prudent. Et sic bene loquit Bñs. q. prudens vi quasi gubernātes ⁊ ita bene videant audiūt. illud Prouer. q. Prudentis seruabit ac ve ambulare a via malā. Et sic bene ter q. pericula cogitauerimus. si futura pro. uiderimus. ecce q. prudentes ⁊ sapientes erimus. ⁊ prudentiā conduxerimus. Circa que notare possumus q. sapientes seu prudentes apparent in istis videlicet.

In mandati implectione. Dicit ergo q. prudentes
In cautelā obseruatione. cognoscunt in mandato.
In cordium cognitione. rū explendo seu in obedi.
In virtutū perfectione. entie fabricatione. Un pr.
In modestia locutione. Prudentē me feci⁹ man
In pudica conditione. dato eucqz legis mei
In demerui compassione. tatio mea est. Item in ta.
In patiens correctione. cturna obseruatione. Eccl.
In fulgenti conuersatione. xp. Est nacio ⁊ ipe est pu
In temperata macerātione. dens. Et Prouer. xj. Ur
alle prudentia ornabit. Ista est alia vera ⁊ dulcis sapientia. scz noscere vitia ⁊ fugere. Unde Seneca filemoli vt Ambrosius. Prospicere prudēs in spe ille ⁊ cautus. qui vitia multa fugit. Item in cordiū cognitione. Dicit ad virū prudentē primo studiosum ⁊ cognoscere cogitat ⁊ videri nitet. Unde Prouer. xxvij. Ds in aq respondet vultꝰ ptpinquū sic corda boīm manifesta sunt prudentib⁹. Item in virtū perfectione. Dicit Sap. vi. Melior est sapientia q̄ vires vel pudens ⁊ vir fortis. Item in modestia locutione. Dicit Eccl. xxj. Verba prudentiū statera ponderabunt. Nō in pudica cōditione. Dicit ⁊ Dñs. xj. Oportet epm esse prudentē ⁊ pudicū. Item in demūi cōpassione. Dicit Ysa. xxv. Prudētes vero virgines accenderūt oleū suū. Oleū vero pietatē ⁊ cō passionē designat. Item in tolerata correctione. Eccl. x. Ut prudens ⁊ disciplinatus non murmurabit correctus. Item in benefica conuersatione. Unde Eccl. xxj. Omnem cū ratione prudens. Item in temperata macerātione. Unde. j. Petr. iij. Estote prudentes sobrij ⁊ vigilate. Et sic igit patz in q ⁊ quantū bono debet esse prudens seu prudens ⁊. Unde in multis regule vbi de vitatione agit vide etiā de Sapientia ⁊ supra de Cōsideratione ⁊.

Prune. Dicta q. prune sūt carbones ardentes ⁊ ex his fit cinis. Ens ardere. Ignis. Calor. Carbone ⁊ sūt pero vis festum? ad panas. Solū ē nō q. ē esse panas
Compatientia. Pane igit dico q. sunt pene tātū
Dilectionis. one quas dns succēdit. Sonus ei
Afflictionis. est qd. sibet qui panas arcuatū affe
Damnationis. ctionē nr̄as. solū? malaꝝ aggeti. onē sufficit. ⁊ sic nōcō ē ad ignē ire laqueū ⁊ anancie inflamat. ⁊ tūc ignis in quātuqz malū sentus mutat. Ūō de diabolo et Job. dj. q. alit? et? flamas ardere sunt. ⁊ flamma de ore ei? egredit. Multa enī ex ea videria. terrena q. etiam carnalia fabricia. malicrū gestus nr̄? ⁊ colloquia. malorū societas ⁊ pleria pene sunt quib? ānonos nr̄os ignitos ⁊ incendit. qñ ⁊ stanti sue suggestionis adhibet ⁊ impē dit Ysa. xlviij. Faber ferrar? lima operat? est in prunis. Hinc per? fideles ad panas ꝛpin negant. Dic ei est quin ꝛpin peccūb negat. q. ad panas illas q. affecti ⁊ attenti non sedet. Unde Prouer. vj. Numqd pōt hō abscondere ignē in sinu suo vt vestimenta illius nō ardeant aut ambulare sup prunas vt non eōburant? plane cius. Ille q. sunt pene cruciationis quas demon succendit. Scio enī q. sunt pene dilectionis quas deus spendit. Dic? ei dilectionis ⁊ sanctissīe feruor ignis seu pene sunt quibus mētes fidelū calefiunt. ⁊ quos ipsū in ipsū accendit. q. dicatur vero ipas inflat ⁊ exprobat Ysa. lxij. ego creauī fabrū fullantē in igne prunas ⁊ proferentē vas in opus suū vt sic tali spūali fabro. i. bono predicatori prunas amoris ⁊ dilectionis p verbꝰ succidens dicat illud Ezech ⁊. Ingredere inquit in medio rotaꝝ. q. sit sub ter cherubin. ⁊ imple. manū tuā prunis q. sunt inter cherubin. ⁊ effunde sup ciuitatem. Cherubin q. interpretat plenitudo scientie significat angelos ⁊ beatos. rotæ vero scripturā sacrā. designat inter q. ꝓcto ꝓdicatoꝛ ifundendo ⁊ exemplando ordinare. ⁊ de prunis. i. igne charitatis bonitas indeq; remanus sui. q. bonā operationē implere. ⁊ animat. i. ꝓpin cui ꝓdicat inde. q. virtꝰ inflamare. vt de olla rubiginosa. i. de anima peccatrice dicat illud Ezech. xxiij. Pone ei sup prunas eius vt incalescat ⁊ cōsumat ⁊ liquat. Tales panas ōnibꝰ scripturā habere ⁊ cruciātes. ⁊ inimicos nr̄os pare dicit scr Prouer. xxv. Si cruciat inimic? tu? cibū dā. si sitiert da ei aquā bibere. panas. eis sup caput eius congregabis. ⁊ dns reddet tibi. Panas dico. i. amoris in eo generabis. Sed quid? panis bodie pene cruciatis (qō odiū est) ecclesie flame vero cupiditatis ⁊ luxurie. ire etiā ⁊ inuidie valde crudeles. Dic Ezech. vj. Non liberabunt animas suas de manu flame. non sunt pene quib? calefiūt forne vt sedeant ad eis. Sic sunt ergo pene vite etiā quas deus impendit. Certo dico q. sunt pene vexationis seu tribulationis quas mundus effundit. Sic est sit pene quib? mūdus coquit bonos figurate. i. Job. xxj. vbi dicit q. ipi viderūt panas pollicis ⁊ pilet suppositi. de quo legit. i. epm comedisse. Quia revera ipse illos sibi incorporat ⁊ comedit. q. ignis tribulationis decoquit ⁊ ditorit. Quarto vero pot dici q. sunt pene tormentis dñi infernus effundit. i. sup illos q. illuc mittunt ⁊ damnant. Figurate. i. in urna plena prunis qua cerā ꝛ Jeremi rex iniquus. i. diabolus cerā se habebat sicut ei Hiere. xxxvj. Dic igit patz qđ pene vite sūt minime de pēt sunt.

Purire. Purigo. Cum purigo sit il. la carnis impigo seu etiam scabies exterior cutis que delectationem generat ⁊ pruritum. quem tamen dolor sequitur ⁊ pudorꝰ. Posset dici q. purigo signat omnia mala desideria. ⁊ pessime carnis illicitos appetitus. ex quibus pictura mortis eterne sequit post hanc vitā. Omitto tamen q. nō sunt auctoritates. vide dicunq; sit mentio de Scabies ⁊.

Psallere. Psalmus. Dicta q. psallere idem est q. citare laudare et exaltare. psalmos dicere. vel est psalterio iubilare. Quia ei de citaro laudebat. bilis gaudio multa dicta sunt. ō pauca de psallere sunt dicenda. dic igit q. nōe inuantimus. Quis psallere quod est Bñcum. Iusti psallunt domiō laudādo. ps. Psal
Hortatiuum. lite mio nostro psallite. psallite regi nostro
Gratiosum. psallite. Ps. ois terre deus psallite sapi
enter. Item modi psallū virtutes docendo. Unde in ps.

Psallite domino qui habitat in syon annunciate inter gentes studia eius. Item fluit psalmus vanus. vocantur. pl. Si me psallebant qui hebebant vinum. bois ergo premissa nec q generaliter nos debemus psallere. vid.

Ut bestias fugemus.	Ad hec est ria valet principali
Ut sanctos imitemus.	ter melodia sue cantus ecclesia
Ut deum laudemus.	sticus. t psallere catholici. t ne

mini. Primo ergo dico q psallere valet ad bestias fugandū t sup̄anos. Saul enim cū esset vexat⁹ a malo. non libere manet vt videt ienuū spiritalem cū t psalmū laudis et mire. t gaudij in psalmis. Exemplū habemus de saul. q arreptus a demonio nisi liberabat. qñ in ipsius psalmo audi psallebat. t ei cythara modulabat sicut habet. j. Reg. xvi. Ubi ibidem exaf. Erit filijs ysai benedicentibus. scienti psallere. Unde ei supra vii. Deo bene confitebit. Ephe. v. Notate inquit inebriare vino in q est luxuria. sed implemini spiritu. Loquens vobismetipsis in psalmis. hymnis. t canticis spiritualibus. cantātes. t psallentes in cordibus vestris vino. Valet igit nō psallere ad bestias fugandū. q in pandas. Secūdo dico q psallere valet ad deū exorandum. Psallendo enī deū rogamus. t exorat⁹ sperāmus. Unde videm⁹ q nobiles. t magnates volūt habere coram se illos q bene sciunt psallere. t melodiā facere. et maxime pueros. t iuuenes gratiosos. ipsiq; se psallentib⁹ solent ve Res. t ociosa tribuere. t eos secū libenter habere. Sic vere nemo sanctū deū qui exaudit eos in psallēdo. si nō pueri. puri. t mūdi fuerint libenter videt et audit. t verbos suos. id est primā stolā. s. gratiā eos induit. t virtutū ociosa illis cōcedit. Bene ergo psalit scriptura dicta in ps. Dñe exaudi orationē meā. t psallat tibi. psalmū dicat nō tuo. Et Jacob in. v. Turbat dulce vinū dicit equo animo. t psallat. Bene ergo dicit ipse. j. Cor. xiiij. Quid ergo? orabo spū. orabo t mente. psallā spū. psallā t mente. Valet igit psallere vere ad deū exorandū seu placandū. Tertio dico q psallere valet ad deū laudandū t honorandū. Deus em a creatura sua vult laudari. t magnificari. t psalmis. t psalteriis exhilarari. Ubi in ps. ij. In psalterio decē cordar. psallite illi. Et nota q duo debemus psallere et cum laudare. Unde

Gaudens ad consolandum.	Igit psallen⁹ alio. ex
Rectus ad iudicandum.	stimo est sine iudice.
Mitis ad imperandum.	Ut in ps. ix. Psallā ti
Promptus ad adiuuandum.	bi in cythara sanct⁹ isr.
Misericors ad miserendum.	Item q rectus est sine
Efficax ad permouendum.	pauersitate ps. Ut psal

lite ei in vociferatione. q. rectus fi verbi vbi. Item q altus potens sublimitate. seu etiā regali dignitate ps. Letabor. t exultabo in te. psallā nō mo alissime. Et alibi. Timet offic terre tuus. psallite sapienter. Item q pauper⁹ est. sec ad adiuuandū pollio. Exemplū habemus ps. Memor esto mei dñe. psallā. q. tuus fuscepit me? os. me? meus. mulcēbit me. Item misericors est pietat⁹ benignitate ps. psallite nōi ei? qm suave est. Item quia affectus est in omni largitate seu liberalitate. s. sanctos in patria remunerando. Ut Manue. iij. dicebat ille vomin⁹ inquit fortitudo mea. t ponet pedes me eo quasi cervos. Et sup exalta tedicet me victor in psalmis cantatem. Et si vis dic q psallendum est sic. s.

Pure seu mitter.	Mitter. t pure dico q cum
Recte seu prudenter.	puritate ps. Psallam et intel
Leue seu gaudenter.	ligam in via immaculata quan
Feruenter. t diligenter.	do venies ad me. Prudenter

et cum sapientia. Unde illud ps. Psallite sapienter. regnabit deus super gentes. Gaudenter insuper. t cum iocunditate ps. Psallite domino in cythara in psalterio decem cordarum psallite. Feruenter etiam seu diligenter et cum solicitate ps. Exurge psalterium et cythara exurgam diluculo. Confitebor tibi in nationibus domine. et psalmū dicā tibi in gentibus. Dic igitur sufficiant te psallere: seu psalmo. t.

Tolome⁹. Ptolomaida

Nota q ptolomeus fuit nomen regium. a pud egyptios. t apud syros. Ptolomaida nomen fuit ciuitatis in patria palestine. s. q. quidam victa fuit accaron. postea ptolomais. Postea tempore christianorum victa fuit a soldanis babylonie. soladynus destruxit. Interpretatur ille ptolemeus ad mensuram reducens seu reductus. Ptolomaidenses interpretantur ad mensuram seu ad mensuram reducta. Postquam sicut voluerit occurrat. quia malicio gratia benedicatur.

Publican⁹. Nota q publican⁹ in scriptura accipit ille q publicū negotium administrabat. sicut erant publicani fures rapaces vel illi qui publice vendebāt. sicut erāt lenones et meretrices. Unde ergo repente gratie calor publicani. qui fuit ad exactum consuetudinē. pharisei vero qui nullo modo exterius credebant ad exactum remanebant contenti. t in iis malicie obstinabant. videt q q publicanos plus audiebat. qi boios pastores. t sic t publicani vicia t negocia dimittere. t se ad xpm summū rectorē reipublice pertinere. Unde ei dicit publicani

Peccata corrigunt.	Primo dico q peccata corri
Mundana negligunt.	gunt q. revera illi qui quādoq;
Gemitum eligunt.	grauiter peccauerit. solent p.
Propria perpetrant.	fundum penitre fragilitatem
Ipso se contungunt.	sui melius cognoscere. ipsos
Gloriam colligunt.	vilos. t indignos reputare. se
Ad eum emergunt.	malent gratia impetrare. Illi

ergo se solent laudabilius ablue re. qui solent pectora penitere. aliena rehumere. et sic spi ritualem. t gratiam acquirere. t alii qui ritum non peccandi in gratia procurare. t eis in virtutibus pulere. si cui Petro. paulo. t magdalene potest apparere. Ludouicus ergo se lauit et ablauit Luc. xix. Ubi enim publicani ad iesum ve baptizarent. Item pectora sua rendunt. t peccatum Luce. xviii. Publicanus a longe stans. noluit. ad celum oculos leuare sed percutiebat pectus suū dicens. Deus mi. ipicius esto mihi peccatori. Et sequit. Dico vobis descendit in domū suā iustificatus. Unde omnis qui se humiliat. exaltabit. Contrarium vero fuit dictū de pharisco se iustificante. vt ibi videtur. Item aliena reddunt et rehumēt. sunt ne sudeo publicanos. prophetā legit Luc. xix. quomodo. s. qñ exactum gaudens recepit. et dixit. Ei quos defraudaui reddo q̄drupliter. Item alios precedunt in verbum. t gratiam. Matth. xxi. publicani. t meretrices precedūt vos. Ut igitur peccata solent corrigere. Secundo dico q illi mūdana solent vituperare. Exemplo. s. illius bon publicani qui sedebat in theolonio. Cui dixit ihesus. Sequere me qui illum relictis omnibus et secutus est eum. sicut dicit Lu. v.

Tertio dico q illi bona solent digere ipsum. s. in corum ipsius audiendo et faciendo. Ille credendo et obediendo. Unde Luce. xx. dicit q publicani erant appropinquantes ad iesum vt audirent eum. Et Matth. xxi. dicit q publicani. t meretrices credidērunt ei. Quarto dico q publicani solent pungere. sicut zacheus publicanus legit. dixit ihesus. Luce. xix. Ecce inquit dimidia bonorum meorum do pauperibus. t. Quinto dico q illi exactio se solent conjungere. et ipse etiam publicanos solet eligere. Unde etiā Matt. ij. Dicit si vocabant eum peccatorum et publicanorum amicum. Unde Luce. v. dicitur. q publicanus fuit ihesu comitus in domo sua. et erat ibi turba multa peccatorum et publicanorum et aliorum qui cum illis erat ei sumbentes. Sexto vero dico q illi ad paradisum solet emergere. et etiam gloriam celestem obtinere seu colligere. Unde Matth. xxi. dicitur q publicani et peccatores ibant ante ihesu. s. in gloria paradisi. Nullus enim est in peccatis quin si penitere velit ipm recipiat. et quin ad mansiones beatorum in paradiso ipsum finaliter admittat. In quo etiam non debemus q nullum finis peccatorum bonos contemnere. si si penitere voluerit ipm amare q recipere. et vt vite sibi pro viribus annuntiare. vt sic q̄libet dicat illud Luce. vij. Venit filius bois sequit. Publicanus amicus.

Publicus. Nota q nos inuenim⁹ generaliter loquendo. s. qñ publicum quod

Mentit veritas.	Primum est publicum qd in fun
Perit fallitas.	ligit. Secūm est publicum qd fuste
Captiuatur.	eligit. s. hypocrite. Tertium est publi
Fugit fatuitas.	cum quo vanus se erigit. Quartum
Tenet piuitas.	est publicum pro peccatis emergit.

Regit equitas. Quinti est publici qd ipius obligio. Negri ē publici qd plures pungat. s. res publica. Sicut? igitur q est vnum publici qd vir iustus solet diligere. Et illud est publici venturus. s. non sint angulos nec occulta si semper palam ⁊ publice velit videri. Est enim veritas si milis eidem agie quam in Sencam. vbi tractat de nō bono. gēnibus fere ⁊ pecora ruminare. q etiam nec arbusta nec herbas alit nisi q cernantur figant quam. s. liber. qui ea vicinia in fine cante erat esse penetrabilitas. qualis vae ipsas tenere pt quis erat nisi facium sit de vrgulio aut so lis immortali. Rectus ebanistam calo aqua videant esse vanitas Illam eam fere ⁊ peccata. Omnes male persone solet fugere ⁊ timere ipsum. q. eo q nulli fere ⁊ est nul la fere vanitas ipsi qe in publici esse possit venire solet vitare quo et horret.

Omnis est q male agit odit lucem suā. dicit Job. xxiij. Verbas est et arbusta. s. fallitatem et fallaciā embracula non aliqd neq nutrit qd. s. pulā et publice apparere et esse prendit. Veritas non sic. angelos. qd certe ill modo vir iustus et verida facit. Quia. s. ab publice vivere et in publici esse voluntas omnia fallacia tabula fugiunt et vanitate. Iuste est voluit Publice Parere vel ambulare. Publice in qui vivere vel ēsse. Docere vel pdicare. Constat est q iusti cum Mundare vel castigare. non abnitatur aliqua. quer q verecundari debeant aut timere. aut que sint turpia vel pudenda. bene volunt palam ⁊ publice videri. vt. s. bona quorum opa vel exempla possint ab alijs imitari: siles. s. illo populis mollegi qui audā fuerant in alia quos mos erat in publico comedere. cumbere ⁊ vinere ⁊ in occulto nihil facere. q apere dicit pomponius in sua cosmographia. qd. s. laudare vt ait ad omne luxuriā ⁊ vicia superfluā: ⁊ quia inonesta ops existendi. Sed enī potis infra de figuris regū. Accidentalior qui legibus suis cauit q essent in publico viuerent vel ostarent. Et ideo cena dicit ⁊ comes qd ē comune p eo q antiquitus conabat in publico vel cōmuni: vt dicant Iuli. ⁊ Papias. Cōstat est q via publica magis vt cōmuniter est dicens q siquestra. Sic vere via ⁊ vita eternis est secreta vita ⁊ contemptibilis ⁊ particulari. bus singularitatibus plena. Ideo filij israel dicebant. Mane. xx. Via inquit publica et regia gradiemur. nec declinabimus ad dexteram aut sinistrā. Sed et est contra superbiosos ⁊ singulares in religione qui vitam cōmunē vitare volunt. ⁊ particulares abstinentias facere querunt. Non sic ergo nisi quia certi sibi volunt publice parare vel ambulare. Secunde dico q illi volunt publice docere vel predicare. Scientie est bene ⁊ licite mentē tamen aperta male alit ⁊ suspecte non. Ideo apostoli cloth fidem publi ce docuerunt. ⁊ pdicando publice predicauit. Unde apostolo discipulo paulo dicit Act. xviij. q vehementer reuincebat ostendens publice per scripturas esse Iesum christum.

Quinto dico q illi volunt publice mordere vel castigare Melius enim valet publice corrigere ⁊ occulte terribilis seq mordens. In lege enim ille qui de vie furabat impunitum occidebat. Si vero de nocte furaret ⁊ poterat apprehendi impune poterat occidi. sicut dicit Exo. xxij. In quo nore notant peccati q illa que de vie. id est in publico fiunt. minus reprehendant si mala sint ⁊ ea que fiunt in occulto. sed per consequens condemnabile ille qui bona publice facit qui de nocte. id est in occulto bonum peragit annotandum est igit qui animum publice corrigit q qui occulte detrahit ⁊ offendit. Ideo bene dicit Lauit. xix. Nō oderis fratrem tuū in corde tuo sed publice argue eum vt nō habeas contra eum peccatum. Potest igit qd est vnū publicum qd vir iustus solet diligere. Secunde principaliter dico q est vnū publicum q vir iustus solet diligere. Et illud certe est illud apertum: palam manifestum ⁊ publicus qd hypocrite facientes vani gloriosi ⁊ curiosi semp querunt. qui. s. q laudem humanā habendis opera sua in publico facere ⁊ videri volunt. Omnia enim opera sua faciunt videant ab hominibus. Contra illud Matth. v. Attendite ne iustitiam vestram faciatis coram hominibus vt videamini ab eis. Et tamen constat q inanis gloria euacuat merita omnium operum q ea confectorum. Constatio effert dicit Plinius. concipi margaritum. Nam quando concubile seu concha marina hausto rore margaritum solet ē operē si tunc sit obnubilato solet concipium pectus impedire. ⁊ beneficio obumbrans que nisi aliud. ei q vana claritas subito parito ⁊ deficiens. gaudentem ⁊ manifestationem operum nostrorum signat. quia homo facit quando ad vanam gloriam se dilatat. Unde etiam hypocrite ⁊ vani gloriosi dicit illud ps. Apparuerit obumbrationes nec ostenere. Dicit ⁊ cōmota est terra. Per margaritum vero que pretio lapis est merita signant. que vt communiter p bono egibus reportant. Quia ergo si obumbratio mentis gloriosa hypocrite ⁊ vacantie ⁊ intentionis vane et inanis existentie in eis conceptione ⁊ bonis operibus emittere contingit eorum negotium macular seq cingit. ⁊ pulā conceptionis virtutem eorum ⁊ granum meriti potentiam impedit obtrudit ⁊ extinguit. Unde dicendum inquit salua tor receperunt mercedem suam. Matth. vj. Et bremer ille est verius q hypocrite in publico volunt apparere boni. s. occulto vero multi: simules quibusdam aquis arbuscule qs Plinius ambigue est natere quia. s. ne die penne non lecant. ne nocte vero penne occidit. Quia ergo hypocrite rum opera ne die ⁊ ne nocte in publico ⁊ in occulto sunt alia ⁊ alia. quia. s. in publico non lecant. sed in occulto pannant. Quia si quis est liberte. ⁊ sibi per imitationem incongauerit qualia sunt in publico ⁊ in nocte non lecit cum sint bona. Si quis vero illa qualia sunt ne nocte id est in secreto ⁊ in occulto libenter seu inuitus fuerit. nunc dico specialiter occidit. ⁊ vita grauis spoliat. Quia. s. sunt dicit Job. xij. Si quis ambulauerit ne die non offendit. quia lucem huius mundi videt. Si vero ambulauerit in nocte offendit quia lux non est in eo. Pater ergo q vnum publici qd vir iustus solet diligere. Tertio principaliter dico q est vnum publicum quo se studeus capit engere. Et illa sunt publica officia. beneficia ⁊ negocia. quia. s. studi religiosi ⁊ clerici ea piunt exercere. ⁊ hoc certe multociens fieri solum fuit. Quia paulatim multi sunt qui priuati ⁊ simplices clericales seu clerici permanserunt. boni ⁊ virtuosi fuerunt. qui rō dei in publici exercitio operabus officia negociale publicis administrationes multi sunt. Figuratur. s. in moyse. qui manū pharaonis monstrante cuius manus sua in sinu suo erant. reponite manus erant. exterius vero extracte leprose sicbant sicut dicit Exo. iij. Ad venendum q illi qui in sinu. id est in occulto et paruo. seu etiam in ecclesie claustro et statu vivunt nisi apud deum ⁊ homines. ⁊ ibidem manus ⁊ opera munda sistunt. ps. In sinu meo abscōdi eloquia tua vt non peccem tibi. Qui vero exterius ad publica officia ⁊ ministeria prodeunt. leprosi ⁊ peccatores. auari. s. luxuriosi ⁊ superbi. mendaces etiā ⁊ in epi facilius existunt. Bene ergo dicit in ps. Et quid aperis manum tuam de medio sinu tuo fuum. Illud est igit illud publicum quo se studeus capit engere.

Quarto vero principaliter dico q est vnum publicum quo peccatori solet emergere. Et illud est illud qua mali publice peccant. ⁊ quo publice de suis malis turbine gaudent ⁊ iactant ⁊ quo etiam publice alios vilipendunt ⁊ diffamant. ⁊ sic q mala exēpla ⁊ exempla alios facilius dilapsant. Ith enim non solum tenent ad crimen qd facile imo etiam de peccato quo alij ipsos malis exemplis committere. Figuratur. s. Exo. xx. vbi dicit. Qe ille te bene et de alio perdito tenebat. qui fouem speruerat ⁊ non dimittebat in qua bos ipse vel alius occidere cōperebat. Quia pecora si qe fouet. quia vel alieni peccata publicando seu publice peccando. narando aut diffamando diuulgat ⁊ aperit. ⁊ nō ponus celat ⁊ dimittit. de omni bene ⁊ alio. s. de alli plena simplici q occasione eius perierit. ⁊ exemplo ipse deliquit apud deū reus erit. Mos igit est si pastor sum ne si publice peccem aut alios diffamem sup omia cane vehemus. Nam vt dicit Greg. Pastores ex moribus si qui sunt de morte exēpla ad alios transmittit. Et inde est q publicos malefactores sicut sunt publici homicide ⁊ latrones quilibet licet interficere. ⁊ tanq bestie reipublice capi vel occidi. Quia. ergo illi qui peccare velocitate ab oib tanq bestie publici puniri et capi vel occidi merunt. Exemplo qz illius qui publice coram olbus filiū sū interuit ad scelus mediationem sicut dicit Matth. xxv. Quia. s. plebeus publice aperabilitate quis interficit. de cuius tamen occasione

bon parū imo gloriā reportaūt. Figurat etiam in ista lone qui publice gloriatur in capillos ponderatur eos ducento ficlo pondere publico. Patet ergo q̄ est vitiū publicum quo peccata solent emergere. Quinto vero dico q̄ est vitiū publicū q̄s peccatum solet cōfringere. Et illud certe est pena publica qui peccatores meretur vt hoc scelus in alio ulciscat pater in filio q̄ publice suspendant vt pena vnius sit multor. Chunbria cū illo qui inter pec cata sua absorpti fuerūt a terra. i. barathrū z abyssus affirmauerūt alteri vt publice ab omnib⁹ videri possent. z eoꝝ sup plicii ne cōmitterē similē recordari. Quor etiam apparebat in vestibulis vt nouissimo quoq; crimina eius publica essent. z ipsi publice punirent. vt de publica pena malop vi est illud q̄. Vindica vs. Publice p cunctā ciuitatē circūducentes scipsum cecidit p muros. Patet igit q̄s effrenū publicum q̄s peccatis solet cōfringere. Sexto vero dico q̄ est vitiū publicū q̄s omnibus solet cēsu generalis q̄s pudentes re bent vrgere. Et illud est res publica z respublice negocia de quibus certe infinita vici possent sed auctoritates talia nutricum tamen infra in ifa. 8. q̄s mihi videbat sufficiat. Vide vbi Coram. Conspectus. Palam. Manifestum. et similia.

Pudor. Pudicicia. Nota q̄ pudor ac cipit in malo et in bono. In malo accipit pro ignominia verecundia seu cō fusione cliētis vt dicit in ꝑ. Iudauit qui cōfudit mihi pudor. z operit se sicut typotyde confusione sua. In bono vero accipit p gratiosa z virtuosa verecundia z celebrate. sicut circumcisio beate virginis dicit Galam? pudenda. Sicut em pudor accipit pro verecundia virginali pudicia seu pudi cicia sicut Eccl. xxvj. Gratia sup gratiā mulier sancta z pu dorata. Similiter patet q̄ pudicicia est castitas pudorosa Nec possent dici plenius. sed fugas de castitate. z alibi dicit quia infinita de castitate dicta sunt infinita. Hoc solū igit nota q̄ pudicitia femine spectat. f. Ad plures z plidentes Ad clericos seruientes. Ad matronas vel nuptas. Ad ma riquos virgines vnos. Ad viduas vel z lapidos. Dant ē pu dici mūdi sint vel plidentes. vnde de eis vi. f. Cholo. iij. Deputet inquit eos inquinatos solum esse scholis ornatum pudendi pudici hospitalem. Item sint pudici ꝑ se dicti vel seruientes. sicut sunt religiosi z clerici. vt dicit Ds pos test hyeronimo similiter esse pudicos non nubentes nō mul to vino dedicos nō corpe bonis seruientes. z. Item pudici dī habeant bonesti strati nisi cōtra se boni cōiuges. z nati me mulieres. Pudicitia est z castitas decet mulieres. non solū virgines sed etiam vxoratas viduas z matronas. vñ idem. Mulieres similiter pudicas non verebantur fe minas fidelis in cibus. Item sint pudici antiquitus iure fa cantes. f. boies seruos. Hinc est sumpta decet esse castos pudicos. Unde Tit. ij. Tu aūt loquere q̄ decet sanam do ctrinam. sanos vt sobij sint. pudici pudentes. sanos in fide z dilectione z patia. Item pudici sint viri sanctī vel sapien tes. Unde est illud de pudicitia Fatuus z stultus. impudicicie z libidini esse subiectus. Ait Iacobi. iij. dicit. Qui illa q̄ deorsū est sapientia. primū quidē pudica est. de inde pacifica modesta. z. Et breuiter dico q̄ quilibet fide lem ꝑfectū decet q̄ sit pudicus vel pudicicia virginali vel cōiugali. vel viduali. Et dico pudicos nō solū carnis dili nentes sed mentis intentione z affectione. moribi cōuersatio ne verbali locutione. Ait Pet. iij. dicit. Sic. Semetipsi fra tres quecunq; sint vera. quecunq; pudica. quecunq; iusta quecunq; sancta. quecunq; amabilia quecunq; bone fame si qua virtus in vobis est hec cogitate. z. Sufficiat gratia beuitatis.

Puella. Nota breuiter q̄ per puellam potest in teligi ālibet mā vel ālibet mulier virgo vel casta. Et nota q̄ omnis talis puella debet habere. f.

Verecundiam in vultu.	Iste est sanctissimus
Continentiam in actu.	cuiuslibet bone puelle.
Modestiam in omnibus.	Qs est hic ois sanctus
Timorem in affectu vel affatu.	z castus omis sanctitatis
Clamorem in effectu.	Dico igit q̄ hic ds ve

recūdiā timorosam. q. f. nō debet esse effrenatā nimida z verecūda. Unde Deū. pij. dicit. Qs saluauit penitentē vir vel lauarit inquisitū est sola ei⁹ dulcēdo pudicia. Iste debet hic commendari pudicissimus. Puella ei debet esse virgo z cas ne integre pudica. Eti Deū. xxiij. Ecce rebecca q̄ nata erat virgo q̄ pulcherrima. Talis puellas desiderat rex regis deus. Ei Deut. q. Quardebat rex pueros z virgines speciosas. Istas ei mysticē. f. deus ab eternali electione plenarie dicitur. Nume. xxx. Puellas et omnes virgines reseruate. Item debet habere apparentiam gratiosā. f. bo nitatem puerilitatis. Ait ii. Reg. i. Erat aūt abysag puella pulcra nimis. Item debet habere letitiam gaudiosam. q̄ sic ista debet esse gaudiosa z leta in spiritu. ꝛ q̄ ne laden z fatigatione libenter debet psallere z cantare. Ec. de Zach. viij. Plateę ciuitatis implebunt puellis ludentiū bus. Item debet habere clementiā vitā spiritualem. q̄ sic ista debet esse pia. misericordiosa z benigna. q̄s bene apparat in Cremuth filia pharaonis que ei puellis suauis volatis or nem et filiolis puerīs vagientibus misertus est ei⁹ sicut dicit Ego. q. Et ideo ista puella pulcra nimis q̄ p̄ david erat curata vocata fuit sunamitis. Et sic de aliis puellis talib⁹ ad diuersos insignita vici potest dicit Matth. xx. z Marc. vi. et Luc. viij. Non est mortua puella sed dormit. q. sic talis puella ad ds valeo bone plene vel anime ꝑfecte non accusat q̄ damnationem eternam minime cum ipe dominus q̄ requā sempiternam. Sic ergo ꝑdicta de aliqua huius mundi mortua vic q̄ hec mulierē persona debet. f.

A virtuali perfectione.	Ista est sine virtualiter mor
A mortali lesione.	tua. q̄ puella. Ista nunc est in
Ab eternali secessione.	turaliter grauata. q̄ nunc mi
	nis. Ista est eternaliter beata. q̄ nō est mortua. Sic ꝑ ps

quō puella accipit i bono. Et adhuc dico q̄ puella q̄q accipit in malo. Et sic puella accipit p plena molli z delicata. z debili z effeminata. vñ nō q̄ in scripturis inuenit. f.

Puella lupha z plumpenosa.	Et puella plumpeno.
Puella camalis z luxuriosa.	sa stamt Thebe. ij.
Puella crudelis z inuriosa.	Et cum sara increpa
Puella falsaria z impetuosa.	ret puellam pro culpa

sua pulcherrima est cum redargueret. inquit. Planxerunt me oculare vis sicut occidit q̄ prius vixo mea. Et puella luxuriosa dicit Genesis. xxxiij. Non est inuenta in puella virginitas. Et puella inimica dicit Marci. vj. Et puella dixit herodi. Da mihi in disco caput Johannis baptiste. Unde Matthei. xiiij. dicit q̄ caput Johannis in disco datū est puelle. Et puella saltatrice et alia garrulosa ti ō eadem Mat. xiij. Et cū saltasset placuit herodi simulq; et conuiuantibus. Ista ergo te puella suffocant. Vide infra te virgine vbi dicit plenius.

Puer. Cum puer dicat quasi purus aer ita q̄ pu ritatē loquendo puer potest quātūcūq; pura z humilē gloriā significare. Et sic notabo q̄ in scripturis nos inuenio puer

Perfectum.	Primus Puer est dei filius.
Perfectum.	Secundus puer est homo sobius.
Infectum.	Tertius puer est stultus ebrius.

Primus ergo puer signat ois perfectum. Secundus ve ro puer signat ois successum. Tertius aūt puer signat ois contemptum. Primo igit dicamus aliqd de puero perfecto. f. de dei filio benedicto. Iste enim est. f.

Puer significatus. quia natus est a summo numine.
Puer puellarus. quia natus a matre virgine.
Puer mitissimus. quia prostratus in cruce sanguine.
Puer humilimus. quia relictus a mente turbine.
Puer altissimus. quia clarus in celi culmine.
Puer permanimus. quia verbum eterno nomine.

Dicam igit hunc puerū esse dignissimum tanq; a summo numine nobis datum. f. a deo patre. qui. f. illum veluti pa rum z filium nobis dedit et misit. Unde Esa. ix. Puer natus est nobis z filius datus est nobis. Et erit principatus super humerum eius z vocabit nomen eius admirabilis cō siliarius deus fortis pater futuri seculi. princeps pacis. z. Istum vide alibi. Nunc videamus q̄ simplicem hanc con ducant z concedant pueros suos aliq̄ pro ipsorum seruitio faciendo. z maxime pro ipsorum peccatis seruandis profundis. Sic vere dico q̄ deus pater puerum suum. f. filium nobis conduxit z dedit pro gregis diabolum seruitio

pascendo Dei.xxxvii. Joseph pascebat greges cū fratrib⁹ suis adhuc puer. Quia sm re veritatem. Joseph ꝙ interp. crescens. ipse est. filius ꝙ in multiplicationem fidei ip. erudit (Justa illud Deu. xxj. Creauit puer t adiutor⁹ est.) gregem fidelē p doctrinas pauc. t tam iudeos ꝙ gentiles greg fidelē faciant. Et.xl. Illuc⁹ leo t ceuus simul mecubant. t puer paruulus mīabit eos. Iste ergo puer⁹ ecce sanctissimus. t tang⁹ a sumo numine nobis datus. Scin de hunc puerū ecce puerissimū tangꝫ a matre virgine nobis facti Esa.vij. Ecce virgo concipiet et pariet. qđ lex facie apparuit in hoc ꝙ p stellam fulgentem ꝙ est res puerissima sit puer ille demonstrat? Mat.ij. Ecce inquit stellam quā viderant mag⁹ in oriente antecedebat eos vsq; dū veniens staret supra vbi erat puer. Et signif. Et intrantes domū inuenerunt puerū cū Maria matre eius. Ille est sue sicut puer carnalis pulcerrim⁹ qui videns formam pueritie sue in facien suam speculans tam decorā in ea sit immensa fe immensis sicut dicit Dauid⁹ li.vj. Fabula. vj. ac transformacio. Hic vere dico ꝙ puerissimus dei fil⁹ videns formam miserie sue virginem glorioſam puerum inuocantem t clarum sue mag⁹ dilectū p orationes imaginem respic. dentem. sui. id est hic mortalis abiit⁹. Videns ꝙ carnis assumptionem se mersit. diuq; mortuus t sub mersus. i. mortalis t passibilis factus fuit.ij. Regū.xiij. Cumq; illa ingredere. limen domus mee. est puer. Cū illa inquit. i. humana natura ingrederet limen domus. i. veritē virginalem sꝫ in filij incarnatione mea⁹ est. i. mortalis factus est puer. id est puerissim⁹ ac filij benedictus. Hunc ergo puerū ecce puerissimū tangꝫ a matre virgine nobis datū. Hunc ergo hūc puerū ecce mirissimū tangꝫ in multo sanguine spinee strictus. Conflat est ꝙ ille puer tangꝫ ouis ad occisionem ductus. est. sicut dicit Esa.liij. Apud Archadas est Joulitus t patricius qui a gentilib⁹ deus numina credebant puer omni anno sacrificabat⁹ ꝙ salute populi mactabat. Unde sm Plinii lib.viij. cap.xxij. quidam archas graecus circa sacra. asserit ꝙ quidam viros nouennes cōuertere sint in lupis. ꝙ eo ꝙ conclerat de puero Joulitus ab archadibus dum adhuc puer posset becomis carnes iterū fuerat bono fa⁹. t de lupo in hominē reformat⁹. t in certamine athletico apud olimpium vitam fuit fuerat coronat⁹. Ille alter vinus de puero ꝙ salute populi mactando (sicut a plurib⁹ plenis fidedignis audiui. qui in illis partib⁹ extenta fuerat) in hunc ferat⁹ in deserto a magis deus t alijs gentibus colenis qui puer occidit t aliat. t corpus diuisum sup altaribus ad vesendū t cōmunicandū dat. reliqu⁹ vero populus sanguine nouo mixto aspergit t cruat. O quis est ille puer nisi ipse. Ille est Joulitus id est nos pro ꝙ salute humani generis voluit occidi in cruce. Isie vo luit affari. corp⁹ suū in sacramento altaris. t fidelib⁹ voluit affumi. t sanguine suo populū expiari Deū.ij. Pueri ēt municauerūt carni t sanguini. Sed dū dicit vltra de illo puero. puero dicit ꝙ ille nouennis qui de carnib⁹ pueri carnecte mutatus est in lupū. Quid est ergo hoc nouennis nisi nouitatem populi indoct. qui sex carnes pueri ista di citur comedisse in sum ipsum dicit crudeliter occidisse. propter hoc cōc in lupū dicit conuersus fuisse. in finem. propter peccatum mortis christi ad vindictā per nouem mote in. pi. id est ad captiuitatem perpetuā est damnatus. Dei. qui dixit ruben fratribus suis. Manꝰ nō ego vobis nolite peccare in puerū t non audistis me. cū sanguis eius exquiri. Lupi enim facti sunt. quia cum illi venerit ad eos in veritatem. tū intrinsecus nīl sunt lupi rapaces. Fingunt illi tamen in humanam speciem reuertent. in finem postquam pinitentie effigiem. t ad fidem xpi. t gratiam conuenit. victores in certamine contra antixpm beati cum innocentes triumpho nobili potabunt. Judit.xv. Illi enim reuersi sunt in bethulia. Sed quid vltra dicimus de illo puero certe ei. ꝙ quia pro nobis mortuus est. nos debemus mortem eius deflere. t pro ipso t eius fide mortem si necesse fuerit sustinere. Exemplo delphini qui pueros dicit diligere. et socientes eos sup eorum dorsa delic. Ut narrat Solinus cap. de dilexione. Et Plinius lib.ix. cap. viij. Ut in persarum historia continet quendam puerum a delphino quodam raptum admirantem ꝙ se sibi equitantem

puebat. ipsumq; inter fluctus de vno portu ad alium deferebat. natare tamē tpe tam grauis puer non potuit. et mortuus. Et mortuū ad litus p delphinum portat. Sed plinius de quali confirmo rem suā ꝙ pro eo mortuus erat puer mouit se multotiens. t ad mare redire volens mortua puerum mortis p volens. Charissimi puer ille. t ipse. Delphinus eo in mari mūdi fluctuans est humanū gen⁹. Cum igit inter illos fuerit a principio magnus amor. ira. q; delphinus. i. genus humanū ipm puerū ipm vocauerit. et receperit. inquantū creauit ad eam fidem cum. hc factum est. q; ille puer est filius in tempestate persecutionis mundane mortuus esset. t submersus (ut Reg.iij. Puer mortuus iacebat in lectulo) delphinus eo. i. verbo vite. ita. ꝙ se mortuū fuisse. debet esse de morte ipius summe. eo. lese. Juxta illud.iij. Reg. xiij. Mortuus est puer. t plangent eū omnes israel. vicendo. i. illud Esa. xxvij. Puer non. compatet. t ego quo ibo? ꝙ eo. t ad fide mortis. si necesse fuerit se offerre. vicimus. i. illud. ij. Reg. xvij. Est ne pax puero absalon. Et sequit. Quis mihi tribuat vt moriar pro te fili mi absalon? Bene igit hūc pueri ecce mirissimū tang. & in cruce margine motte strati. Jntuit⁹ eo hūc puerū ecce sanctissimū tangꝫ a morte turbine reparū. Ille est a mortuis reuixerat. vi. iij. Reg. xij. Stetitq; puer sup pedes. t aperti sunt oculi. t ca. v. Reflorata ē caro eius sicut caro pueri. Et Ecc. xx. Adduxerit puerū viuentem vite vbi ꝙ reuiscent⁹ intra. Quem hūc pueri ecce altissimū rapiū in celi culmine sublimari. i. in ascensione. vij. j. Reg. j. Puer aūt glorietur in deo. exaltetur. Unde infra vbi ꝙ ascensio. Dedicemo hunc pueri ecce ymaginū tangꝫ eternis mole p donis. Confitē est ꝙ nomē sanctū. fides. t magnificentia sui⁹ quos sp multiplicat. Figurat⁹ in famulo qui volat⁹ interpretat. de q dic. j. Reg. q. Magnificat⁹ ē puer samuel apud eum. vide. ā. de nota. hic igit ps quō ille puer ē Insignitus p dono nomine. Ille sit⁹ de celi culmine. Reflorat⁹ a mortis turbine. Morte stratus in cruce margine Multo fatus a matre virgine. Nobis dat⁹ a summo numine. Ille est igit puer quem debemus semper inquirere. Matth.ij. Interrogate diligenter de puero. Quem debemus sollicere. Luc.j. Suscepit israel puerum suum recordat⁹ est misericordie sue. Quem etiam debemus tangꝫ nostrum diligere et dilexe. dicentes sꝫ quilibet illud Matheu.xij. Ecce puer meus quem elegi dilectus meus in q̄ bene complacuit anime mee. Potest igit aliquid dici esse de puero celi posse. Solo principaliter dico ꝙ dicendū est aliquid de puero celi successore sex dexiro puro. t nudo qui similiter in celi hereditate succedet sicut puer multiplicabit⁹ et nunq; quales offendunt⁹ in illa assertione que scribit Job.xl. Est puer vnus hic vbi sꝫ offendit qđ est vt iuniter. Ecce sic ꝙ ipse.

Ceteris longior in duratione.	Et sic ꝙ ipse.
Ceteris pulcrior in aspectione.	Inter loquendo
Ceteris simplicior in intentione.	puer id est iust⁹
Ceteris puptior in subiectione.	seu vir placitus

Debet esse durans et stabilis. est inquit qđ sex durationē signat. Debet esse pulcer et babilis puer inquit id ē purus et mund⁹. Debet esse simplex et humilis. ve⁹ id ē simplex et non duplex. Debet esse prompt⁹ et mobilis. hic inquit id est pn⁹. Sic igit ille puer durus et stabilis plen⁹ ptinx Puer enim naturaliter diuine durat et vivit. & bono tener. Sic iustus et perfectus magis perseverat in bono q̄ imperfect⁹. quod offendit in verbo est. quod signat durationem perfectam non deficientē. Unde ve⁹ potest dicere de quolibet celi illud. j. Paralip. xxij. Salomon⁹ fil⁹ meus puer parvulus est. vt ver hic dicat illud Hiere. j. Puer ego sum. Item sit ille puer pulcer et babilis plenus sciencia. Et hoc offenditur in verbo puer. id est purus ac. qui scilicet pulcrior est et magis placet q̄ turbidus. Unde ve⁹ vir perfectus est purus mundus. speciosus et docilis et sep et hominibus gratiosus et placens. Illegi ē vnū illud quod predictus est de puero t delphino. Et pone quo modo mundicia puerilis placet etiam animalibus crudelibus atq; feris. sicut etiam de leone legitur ꝙ saliet pecoribus et mulieribus parcit. sicut tam pluries fuit dictum et tactum. Pone etiam de alijs feris sicut de lupa ꝙ remisit

romulum pueros feris expositos ad vorandū lactare in. uenit. et z matrem eius ponit tyrus iuuino. Cui⁹ simile po na illiuno z cyro rege persaꝝ. z cronica de britico ter. co vi quercs ingaico romano. qui ocha in ingentur a fe ne. carni. fuit. z ab bobbus vt moccrent expositi. a feris lenam fuerit. z rande ad alta imperia sublimati creuerit Sicut est anima prudentia q varia media effectus fuos solet introducere. sic enꝝ q̄ fera animalia solet innocentes a per. celo liberare. Deus est oculus custodit illi qui ad aliquē regnū sunt pueruere animū. scio. i. n. Regum pcm. Custodiat mihi pueri absalon. Igit spūalis puer z hec esse pulcer z humilis plant' dicitur. Puer in ysa. Pic sic talis puer simplex z humilis carens malicia q̄ dicit. n. q̄ pueri nō sunt malitiosi nec duplices. Simplicitate plant z simplicem. z inde ē q̄ pueri facilius decipiuntur. q. facilius nulli velunt decipere. sic alios ergo se velle facere opinant Celle est stella. Puer sua innocentia alios mensurant hic vere viri iusti sine malicia volūt esse. nullius querunt decipere. nec etiā se decipiunt censere. q̄ offendit et nocet. Dicit. q. d. non duplex aut malitiosus. z simplex innocēs z sincerus. vt Judic. xiij. Ecce ēt puer nazareus tuus. Ut⁹ inquit. Loci iij. Ut⁹ est z scabiem non habet. vii. j. Reg. xvj. Ecce inquit dabit regis. transferat vnus de pueris z tollat eū. z. j. Reg. iij. Tolle tecū vnū de pueris. z con surgens vade z ejce illum. Anima est z puer z alina sim plicitatem designat. Item se enim talis spiritalis puer prepotes z agilis sine pigricia. i. obediēdo z obsequendo et diligenter bonū agēdo. Dicit enim ēt dicit. q̄ ē aduer. bii loci significatio plenius plenalem. Ad demonstrandū q̄ si. cut pueri sunt naturaliter mobiles z agiles. ppter virtutē caloris ignei in quo plurimū sunt vigentes. sic viri iusti p obsequiū obedientiā z diligentiā offitiōs volūt esse pe sentes. Hic inquit. q. vos ignis charitat' quo feruit. ideo facit ad obediendū agiles et ad oia bona opera diligētes. Hinc in quit. vii Gen. xxij. Ecce abraam ad pueros. Expe. ctate hic ēt asino. ego z puer illuc gerentes adorabim⁹. Expectate inquit hic. vt. j. semper presto inueniri possitis ad obediendū obsequiū et agendū. Et sic ergo pa. quo modo spūalis puer id ē vir gloriosus debet esse velox et agi lis et laboriosus sim plex et humilis nō malitiosus pulcer et abilis nō despectuosus durans z stabilis non deficiens fus. Et sic hec dicta est vt videt de ipso. Est puer vt' hic vide de vno. de esse. et de hic localiter et adiuerbialiter. et si vis poni hic duodecim bonas cōditiones que de puero ponunt' supra vbi ysaias inuitbe in cērarii de malis et immūdis pueris sicut ibi. Sic ergo dicit q̄ talis bonus pu er spūalis debet gubernari et regulari. bonorari et sublimari ritet ad dignitatē talem et eternalē dijūpici et legari. vt sic de bono clero dicat ois illud Mat. xix. Ecce puer me us qui dicit. Et illud Mar. ix. Accipiēs puerū statuit eum in medio. Hi certe talis electus consecutari poterit. Et singulariter dicat'. Accipiēs inquit sex de'. Et virtualiter confirmat'. statuit eum inquit. Et regulariter adequatus quia in medio. Vide de qualibet in medio suo. In illa me. dio stare. Ecce puer me'. z. offendit q̄ hunc deus posuit me. Ecce. Hunc de' adoptat. Puer me'. Hec igit de bono puero in singulari sufficiant. Quia tñ in scripturis q̄ pue ros familiares et seruitores intelliguntꝝ. Posſumus notare q̄ multi mali pueri bodie inueniuntur sic Pueri

Blasphemi z iniuriosi.	De blasphemijs et iniuriosis di.
Stulti et ambitiosi.	ci vbi. iij. Regum. xij. Pueri re
Nobiles et delicatosi.	gis assyriorum blasphemauerunt
Cannales et luxuriosi.	me. De stultis ambitiosis q̄ sep
Discordes et litigiosi.	semp querit alijs offari. hoc po
Ludentes et lasciuosi.	nit illud Esa. iij. Dabo pueros
Ignauiles et ebriosi.	principes eoꝝ. et effeminati dñs
Parentes et luxuriosi.	buit eis. De nobilib⁹ et delica

tosis. j. ses carnē ei fortitudine et fronte. nisi pō illud Esa. xl. Defecit puer et laborabit. Et. De carnalib⁹ et luxurio sis. seu etiā de lenonib⁹ et psciosis qui sex aliene fauent luxurie pō nisi illud Deffer. ij. Et reperti sunt pueri z mi nistri regis querant regi puellę virgines speciose. De dis. cordib⁹ et litigiosis potest nisi illud q̄d de puerie Joab z alter dicit. ij. Reg. ij. Surgant pueri et ludāt coram nobis. sequit. Et vnusquisq; apprehendit caput contrarij sui. et ei ad latus gladio in latus contrarij mittit occidentes. Ex hoc ēt q̄ nudi tales pueri in monte z in foreabus sepul. me reuniunt. De ludentib⁹ nit et indiscretis qui nullis vacant nisi fatuis z inepte solatijs bonus mihi dici potest illud Lucc. vij. p. similes sunt pueris sedentibus in fore z loquentibus ad inuicem z dicentibus. Cantauimus vo. bis z non saltastis vē. De ignorantib⁹ nit et obliuiosis vī Sa pi. xij. Cum pueris insipientis iudicij in tertium vesti. Contra illud. j. Cor. xiij. Multe pueri effici sentibus. sed malicia parvuli estote. De pueris vero finaliter pereun. bus. id est de peccatoribus simpliciter z eternaliter mori. ris⁹ pōt hic illud Cret. v. Pueri in ligno corruerunt. Et Baruc. iij. Mcq; pueroum mitti fuit. f. Simeon Ju. me enim dicit. j. Macha. j. Suspendebant pueros z ar. matib⁹. Et Job. j. Irruerit subito tolletiq; omnes z pueros gladio occiderit. Sibi qui inter peccatis capitis sui inno xiā a celo facti ejulabūt in hoc nere captiuati. qz sic illis et illi pueros. i. in peccatoris finaliter irruit. ipsoꝝ per pe nam eternam pereunt z occidūt. Figurati. iij. Regum. j vbi vsi. ejecti de salu. illi pueros occidistis. qz beliseum illuserūt. Quia ēt. i. demones illos in inferno finaliter tor rabit. q̄ bdelli. i. fauces. i. iudeos in hoc mūdo vinxerūt z illudēt hec q̄ dicta sunt de peccatoribus q̄ sunt pueri re figurantes. Sed si adhuc velis aliquid dicere de istis q̄ sunt pueri ois seruitores poteris notare q̄ tñ sunt Pueri

Infirmi et pauentes.	De pueris patēb⁹ pōt hic
Muti et contentes.	illud Gen. xxij. vbi abrahā
Loci et pallentes.	dixit pueris suis. Expectate
Pueri et abstinentes.	hic cum asino. Expectate et
Docti et sapientes.	etiam asinus parentum fi.
Pueri et penitentes.	gnat de pueris omnino⁹
Pusilli z concedentes.	dicit. j. Regū. xij. Si mundi
Docti et corregrantes.	sunt pueri maxime a malo.

ribus. Sequit. Erant ait vnus puerus mundus. Et merito q̄ puerus illi qui regi celi seruiunt z familiares sue mense in conspectu speciales esse conant. Dan. j. Puerit rex proposito cuiusdam vt introducerat pueros qui erāt de semine regio de filijs israel in quibus nulla esset macula decoros forme eruditos omni sapientia. cautos scientie doctos disciplina. & qui posſent stare in palatio regis. De pueris con gaudentibus seu etiam deum laudantibus z aliquibus signum pi. Laudate pueri dominum laudate nomen domini. Sicut. j. dicit de pueris hebreorum qui tollentes ramos olivarū obviauerūt domino dicentes. o. sanna vē. De pueris abstinentibus dicit Dan. j. Ut vidua pueroum qui solum vescbant legumibus apparerent co. pulentiores pre omnibus pueris qui vescebant cibo re gio. De pueris sapientibus dicit Dan. j. Ut pueris his et de omnibus disciplinam z sciemam in omni libro z in om ni sapia. De pueris penitentib⁹ potest dici illud. j. Macha. ij. q. ipsi circumdederunt pueros nutrientes. Circuldo e nim penitentiam signat. q. d. vicia circūcida. De pueris cō cordantib⁹ seu pacifice z charitative viuentib⁹ potest dici illud Job. xxix. Erat nisi omnipotens mecū z in circuitu meo pueri mei. Et Luce. ij. Pueri mei mecū sunt in cubili. De pueris vero coregrantib⁹ seu pueri suo loco in regno paradisi succedentib⁹ potest dici illud. j. Macha. j. vbi dicit q̄ alexander vocauit pueros suos nobiles qui secū erant nutriti a iuuentute sua. z obtinuerunt pueri sui regnum vnusquisq; in loco suo. Alexander enim signat deū. Pue ri aūt nobiles sunt omnes fideles z quicūq; viri virtuosi in fide per fidem z dilectionem comitem et per gratiam ens esti. Hinc ei in regno sui. Coparabit gloriæ cuidā. in q̄ vnusquisq; in loco suo. id est in gradu sibi debito finaliter succedit Luce. xviij. Sinite pueros venire ad me. talis ēt enim regnū celoꝝ. Sed q̄ nos perducat ille q̄ istos pueros matris superius et educat. sufficit.

Pugna. Pugnare.

Nota q̄ pugna si ue a pugio ōis q̄ pugnio homines pugnant. Et ēt pugna idem quod p lium seu bellum. Quia enim ista vocabula grammatica lia differant veruꝝ tamen accipitur pro alio in scriptura. Moraliter tamen loquendo dico q̄ inueniuntur Pugne

Virtuosa. Prima est pugna humane fragilitatis. Secunda est pugna carnis contra spiritum. Tertia est pugna pessime malignitatis. Quarta est pugna pessime crudelitatis. Quinta est pugna diabolice crudelitatis. Hec ergo q̄ sit quedā pugna q̄ virtuosa. Et ista est pugna q̄ milli pugnat p̄ nobis contra nos. Ideo qua pugna pot̄ dici illa. q. Reg. xvij. Dauid. i viri eius pugnabit p̄ philistiim. Ite di co q̄ sit quedam pugna gloriosa. Et ista est illa qua deus p̄ bona manu genere p̄ subditis dimicauit. qua etiā omni die pugnat p̄ eis nobis auxilii conferendo. i de hoc Josue. xxiij. Deus noster pugnabit p̄ vobis sicut pollicitus est. Item dico q̄ sit quedam pugna viciosa. Et ista est pugna q̄ multi pugnant p̄ eis p̄ obtinendum. i p̄ sequendum p̄ cupiditatē i rebellionē. Illi te pugnat p̄ deū di. Eccl. xlvi. Contra illi pugnare nō est facile. ide pugna etiā p̄ scriptos exit. Deut. xx. Quum coeperis pugnabit in medio tui. Item est quedam pugna luxurie seu pessimalis. Et ista est illa q̄ diabolus pugnat contra homines in pēn p̄ temptandos. i in futuro p̄ damnationē. Ille de pugna dominus mihi i carnis quas facili p̄ nos. di. Judic. vj. Filij autem pugnabant contra filios israel. Dicam⁹ aliquantulū vicerius de pugna virtuosa. q. d. non cessant pugnare contra occidere vel anime inimicos. Sicut est animalia inter se pugnare i pliant. q̄ si bi in obtinendo⁹ i obtinendo⁹ aliter fiant i aduersantur. Et inde i q̄ elephas pugnat contra draconem. multida contra scorpionē. i cornu p̄ crocodillū. Sic vere istius pugnat p̄ diabolū i qualibet alia spiritale in inimi. Et hoc est qd̄ apōst. j. Machab. iij. Ecce pari vt pugnet aduersus nationes. vbi adde q̄ in pugna quinq̄ spiritus requirunt. s.

Dirus. Dirus dico ad laborem sustinendum.
Arma. Arma ad corpora munienda.
Opera. Opera ad inimicos impugnandum.
Et aduersarij. Hostes ad finem terminandum.

Sic vere in illa pugna spiritali concurrit ibi quatuor. s.

Dirus. Dirus sunt coactiū fortitudo. Ecclesie inquit.
Arma. Arma sunt scutū sanctitudo. Paruli inquit.
Actus. Actus sunt opus mentis. vt pugnet⁹ inquit.
Et hostes. Hostes sic malos malitiosos p̄ natibus inquit

Dirus facile ad laboris tolerationē. Prima ergo virtus
Arma fortiter ad malorū p̄hibitionē. est q̄ in ista pugna
Actus fortiter ad virtutis executionē. nō requiritur vir
Hostes fortiter ad animi p̄severationē tus fortitudinis et
constātie. Et hoc ostendit cum dicit. Efforte q̄ abscedens fabricatis spiritalis fortitudinis et vigoris. q̄ paulatim i necessaria ad pugnandū contra spūales inimicos. et ad laborem pugnandi libenter sustinendū. Iuxta illud q̄ cantur. Efforte fortes in bello et pugnate cū antiquo serpente. Quia ecclesia et bellie spūales i pugnātes sunt fortes naturaliter et audaces. sicut patet p̄ singula aduersitate. Sic vere illi qui spiritualē pugnam volūt facere debent fortitudinem et audaciā obtinere. Exemplo dā⁹ Josue de q̄ dicit Judicum. ij. q. Josue galaditis erat vir fortissim⁹ atq; pugnator. Quod est contra molles q̄ fluis pugnandi officium habent audaciā et fortitudine nullā habentes similes milites qui audax est ad pugnādū contra pullos animi⁹ vero ad pugnandū contra graues ardeos i alias aues magnas. Ita vere sunt quidā qui audaces sunt contra inimicos spūales. pro audacia contra inimicos sunt feroces. Nullā est aut̄ fortem id est nullā opus arduus audere inuadere vel accipe. Molles est debilis id est ega ingens et inertia se putantes viriliter arcere. Quod possūt vep est de p̄latis officialib⁹ iudicib⁹ et ballistis qui pecto suos fortes id est magnos tyrannos et nobiles pessimos etiā vsurarios et violatores ecclie impios et crudeles non audent in audere nec ipsos per iusticiā impugnare sed solū pullos. i. pauperes i imperitos solent p̄ suas expensas iudiciis molestare et ipsos ledere et grauare. Sicut est dictū simili. Iudi. j. Machab. Dūq; poterim⁹ pauci pugnare contra multitudinē. Nos fortes debemus virtute audacie et constātie exemplo beroldi q̄ est unus nō multi magni corpe sed tota mens mentis est virtute. Ista est non parua auicula sed modico se malorū nocumento inuadit. nullo q̄ ostendit. Ipse et si ad plures grues volauerit nō p̄ desistit donec quatuor vel quinq; ad terrā p̄strauerit sicut dicit in li. de natura rerū. Sic vere istos nō pot̄ parua et pauper ista pugna fortes p̄ponere aduersus grues. i. magnos tyrannos nocumentum audaciter tibi inuadere. i quos q̄ sint multo se maiores et potiores nō desistit in pugna inhac fortiter durare. quamuis q̄ plures sint quisq; eos p̄stranerit paulatim nō eos velut bestias vel volatilia capere. inhac desiderent esse. dicit beatus nō confidā plus velle gaudere facere inhac re magna q̄ de partibus terrarū⁹ q̄ de paupib⁹. de regnis eius q̄ de obedientib⁹. Et hoc papa. ij. Reg. xxij. Nō pugnabis pro maiore vel nunoz sed pro rege tuo. Ellore ergo. j. Reg. xvij. Esto vir fortis et pugna filios aīi. Pro q̄ q̄ in ista pugna debet esse virtuosa fortitudinis et pugnacis. Ellore inquit.

Scdo dico q̄ in tali esse arma sanctitudinis et iustitie ad offendā in verbo Paruli. Milites dī q̄ arma gerit ad pugna. Sic iusti dī q̄ virtutes q̄ sunt armatura dei. Iuxta illud. j. Mach. xij. Precepit Jonathas iusto vigilare et esse in armis gratis ad pugnā tota nocte. Sine armis armis nō pōt bo pugnare nec temptationibus resistere. dicit Bñe. xxij. Armate et vobis ad pugnā. Illud bō pro in cornu⁹ ejus caret armatura comuni. i. qui bono animo contra impositiones videt se inhabile ad pugnandū i alijs animalib⁹ ad resistendū: absēdit se nō audēs in publico apparentia q̄ vt pōt nec ipse in certa significatione illoz q̄ arma virtutū i cornua gloriantes ad pugnā spiritualē sunt apti⁹ pōt inhabiles i nepe. cupit ad pugnādū pessimos et tyrānos tenerit cōpere. solet magis fugere et se absēdere. i latere. Illi q̄ nō sunt habiles ad pugnā dī⁹ pot̄ ad laredū. Illi respōdeant Bñe. xxij. vbi dicit Quando filia vā ibit ad pugnā et vos hic sedebit. Cur sub nomine milites filios dīt. Nō sic ergo q̄ bēate anime sectandū. i. iuthac. Tertio dico q̄ in ista pugna requirit a. etus fortitudo et pudicie. Et si ondit cū de pugnare. Ne pugnādo est requisit verisq. i. fortitudo et pudicitia. post dubio. pugnādi est fortiter et pudiciter implicet ei. vij.

Pro fidei defensione. Et pro q̄ fidei defensione
Pro anime salutione. Exēplo apum q̄ p regē suo
Pro subditor⁹ protectione. pugnāt. i mori p eo paratī
Pro ecclie tuitione. parate vt dicit Pli. Quia
pcepto p regnū ejus et p fide sua defendida tebem⁹ contra saracenos et hereticos pugnare. et mori p eo paratī et nobile existimare sicut fecerūt martyres i pdicatores. Illi de deo di. Esa. v. Ut pugnabit p eo adue eorum. Si inferatur. Item pugnandū est p anime salutione. similia et pugnāt p vocabulo suis ne ab alijs maculent. Sic et nos debemus pugnare et certare p animab⁹ nostris ne a demonibus inquinent nec inquisent. j. Machab. ij. Vos vero pugnabitis pro animabus nostris et legibus. Item pugnandum pro subditorum protectione. Exemplo apis qui p filijs pugnat contra lupum. Exemplo galline que p pullis pugnat contra milui. Et exemplo comitis q̄ nolle Philistoeorū alias aues pugnat p ciconijs. Et exemplo elephātum qui p draconē pugnāt p bobus errandū atq; tuendis. Quia pcepto ad nos et ad plures magne pūnet p subditis et alijs fidelibus contra spūales aduersarios. i. contra demones. qui bestiales et tyrānos pugnare et p ipsos viriliter rebellare. j. Machab. iij. Erigamus bestiales popli nri vt pugnēt⁹ p ppō nro et sanctis nostris. Item pugnādi est p ecclie tuitione. Exemplo auis q̄ pugnāt p defensione nidoz. Et exemplo animalis q̄ pugnāt p defensione suoz similiū. sicut patet de rare et vulpe. ij. Reg. j. vi. Pugnem⁹ p̄ populo nostro et ciuitate dei nri. p ecclia. Et sic bene dico q̄ requirit actus fortitudinis et pudicitie. Pugnemus inquit. Quarto dico q̄ requiritur ibi fortis turbinis i malicie contra inquit nationes. Nulla est enim pugna sine aduersario. et in omni pugna spirituali necesse est q̄ aduersarios habeamus. q̄ alis virtutes contrarium non haberet. Illi aut̄ aduersarij sunt tres pessime nationes. scilicet

Mundi cupiditates. Mundus enim et caro et
Carnis voluptates. demonia diuersa mouent
Demonum fallitates. podia. Unde. j. Machab. iij. Pugnemus pro animabus nostris. Et sequitur in eodē cap. Ecce nationes congregauerūt aduersum nos vt perdant nos. Ecce ergo quō in pugna spūali requiruntur tres

et l. virtus anima actus z bostio ꝛc. Sic̄ si de pugna vellet vincere aliquid agere. ꝛc q; pugna sit minus z vita hominis sup terrā. hinc ē Job. vij. q; cū cōtra hostes spirales z suos z cōmuna sumus pugna pluraq; sint vt. nō. Ero ppt. Violanter pugne audētiā castria hinc ē q; nos semp parati z virtute armati esse debemus vt facilius pro hostes veliter occurramus. Judith. vij. Omnes pauerūt ic pauter ad pugnā. Et si vis nota q; in pugna vi etiā obtinetur quando populus habet l.

Ducem prouidum. Militē strenuum.
Vadiū mundum. Victoriā certam.
Hostem vanum. Hostis est timidus z fugax.
Dux est prouidus z sapiens. Miles est solidus z patiens.

Hoc est q; in pugna infroy ductor ē sapiēs z prudens. i. ppter sensu nostr. q. l. pro salute fuar victor z ductor ni. q. l. primo in q̄ sic̄ar mus nostre bīcuriat̄ se armauit. z ideo in cre ex p nobis pugnauit vt ei figuret. dicens. ij. Paral. xxij. Mirabo habitū z sic ad pugnā vadam. Figurat̄ in Ihesu q; cū q; lapidibus. i. q; valoribus in tonitru patri cuius ascensus armatus. ppt hoc figurā z vitā sic d. q. Exo. xvij. vñ dicit ds. Pelleauit manū ad pugnā et adhuc pbillā. Hic ē pbiale p nobis pugnauit q; sic fuit ihs quasi vir pugnator ppe nome eius. Hic ē q̄ quotidie p nobis in pugna temptationū z tribulationum p bole pugnat. sep vocez z adiutoriū ipius pstat. q. l. bō in ipm cōfidens adiutorium ipius inuocat sepq; clamat. vt sic dicat bō illud. q. Psalm. xxxix. Deus vt q; auxiliator noster pugnator p nobis. Ego tñ tui mei. z pugnā nostra bumiliter cōmittamus. z ipius auxiliū suppliciter imploremus vt dicit. i. Machab. xij. Ero cū nob. pugnat. pugna ḡtā nostrā. z ois q̄dēp exercit⁹ nostr. pugnabit p nobis. Ego tñ tui mei. z pugnā nostra hum

alicui ego. vel Eta.pp. Certamare facium egyptios cōtra egyptios. i pugnabāt vt contra se inuicem. i vt contra amici fabricas aduersus contrā regnus aduersus regnum. i subiect ipsis egypt. Ith est pugnāt contra se p̄ discordias. Aly pugnat contra deum p̄ negligentiam. vel p̄ ill imitationes vitiorū. p malicia obstinati. dō mā data facere cōtemnendo. i ipsius iustitia non curando. cōtra deū pugnare videntur inquantū sibi rebellant i contradicere cōpiebant. similes sol equo qñ. i temp̄ se vertit i se aperit contra sole. Similes venti ab. qñ supra dīpanabile est qñ long vente faciem contra venti. Quia reuertatur ad similitudo temp̄ contra sole influere ppm. i contra spūs sanctū. i solent p̄ rebellione vertere citra ipm pugnare. i sibi contradicere. i ipsum mandatis ei⁹ obuiare. Sic alia vitia vel alii peccatores dicuntur aliquādo pugnare contra deum. Ita inquit ppheta meo pugnauerūt. 3 me. i. sin fide vel cōtra me. Et rationem ibi reddit mandare ad illud Eccl. xlvj. Contra deū pugnare no est facile. Et hoc q̄ sicut cōtra q̄nq; pugnat contra aquila ipm damnabiliter impetendo. ita q̄ aquila nō sibi nocet victa nō cognat se defendere de cōdēnatione rationabiliter pena cōmēdabiliter. vel lacerat i occidit sicut dicit liber reg. Sic vero q̄ deus peccatores pena sempiterna. i peccātis ē. ei rebellantes volēt nō p̄iudicare vel mandare inquantū peccata eorū. quor primū videt ultionis esse. f. ei Sap. q. in finem. i in morte i tādiu contra eos consurget. i ipse defendet i confundet. Ith ergo dicendum. p. Pugnat qui vbi vi. Melius pugnare contra deum et nunc patre vt eos. Sunt igit quidā q̄ pugnāt p̄ non peccare. Sunt alii quidā q̄ pugnāt p̄ non peccare. Sunt alii quidā pugnātes p̄ primū q̄ secundas. f. sunt mali q̄ certant. f. Reg. xxvj. Dabitum alle pugnabant a diuersis strael. i Esther vj. Constituti sunt milites vt pugnarent contra gentē iudeos. Et sic igit patet quō in nullī pugna malos licet i iustos sufficiat vide vbi Bellum. Dabit vel Certamen.

Pulcer. Pulcritudo.

Cum pulcritudo sit qdā speciosa res q̄ debet p̄mittere cōsurgere. Possumus ei cere mediātes q̄ in scriptura inuenitur multiplex pulcritudo sit in bono significato. Et in malo. Nō. Et q̄ē pulcritudo

Moralis et virtuosa.	Ec pulcritudine mentis dicit
Carnalis et vitiosa.	Ezech. xvj. q̄ velam erat de ia-
Spūalis et mentalis.	cinto pulcra varietate cōtexta.
Corporalis et gloriosa.	tum. De pulcritudine carnali

dicit Eccl. vj. q̄ videntes filij dei filias hoim q̄ essent pulcre elegerunt sibi vxores. Et de pulcritudine spūali sic de pulcritudine mūdane gloriē dicit Eccl. xlvj. q̄ videns mulierem q̄ esset pulcra vitis et ad vel cendū flamē comedit. Et de pulcritudine tō spūali sic ac decore glorie patris dicit Eccl. xxxvj. Sedebit populꝰ meus in pulcritudine pacis in requie opulenta. in tabernaculis fiducie. Ille sunt ergo quatuor pulcritudines in genere. Dicamus ergo aliquid de qualibet earundē. Primo ergo dicam? q̄ē pulcritudo moralis et virtuosa. Et illa. p̄cie est illa qui acquirit animā vel homo ex aggregande gratie et virtutum. Et aut est virgo tunc dicit pulcra quādo in mēbris non ē mutilata vel deformata. quādo colore rubeo est picta et colorata quādo decoris vestibus est adornata. et quādo non ē nuditas sed anima vestimenta. Sic vere homo vel alia aperti et bonis ē pulcer et speciosus qñ bō ois mēbra sua scz

Speciosa et caput recte intentionis.	Pes positio. n. i
Os et linguam vere locutionis.	aggregatio orbi
Pedes et cruris bone affectionis.	natio et compe-
Manus et brachia bone operationis.	titio illarū spēci
Pectus et fidei cor firme dilectionis.	erit ex membro
Oculos et aures dare discretionis.	rum hominē spi
Gutter et palatum dulcis deuotionis.	ritualē facit pul
Nares i olfactus pie i misericordie ppetitus.	cram i apud te
Pedes et capillos bonestē cluerisationis.	ner abominem

gratiosum. Et maxime qñdo bō est vir? i animatus per gratiā et donū sanctū mūdus et coloratꝰ? p caritatē vestitus et ornatus p̄ honestate. Et sic dicit de ista illa. Cant. xiij. Sicut vitta coccinea labia tua. i eloquium tuū dulce. Et sic dicit de alia illa. Cant. xiij. Quam pulcra facta es amica mea. vel Eta.pp. Certamare facium egyptios contra egyptios. i pugnabāt vir contra fratrem suum. i vir contra amicū suū. ciuitas aduersus ciuitatē. regnus aduersus regnum. i subiect ipsis egypt. Ith est pugnāt contra se p̄ discordias. Aly pugnat contra deum p̄ negligentiam. vel p̄ ill imitationes vitiorū. p malicia obstinati. dō mā data facere cōtemnendo. i ipsius iustitia non curando. cōtra deū pugnare videntur inquantū sibi rebellant i contradicere cōpiebant. similes sol equo qñ. i temp̄ se vertit i se aperit contra sole. Similes venti ab. qñ supra dīpanabile est qñ long vente faciem contra venti. Quia reuertatur ad similitudo temp̄ contra sole influere ppm. i contra spūs sanctū. i solent p̄ rebellione vertere citra ipm pugnare. i sibi contradicere. i ipsum mandatis ei⁹ obuiare. Sic alia vitia vel alii peccatores dicuntur aliquādo pugnare contra deum. Ita inquit ppheta meo pugnauerūt. 3 me. i. sin fide vel cōtra me. Et rationem ibi reddit mandare ad illud Eccl. xlvj. Contra deū pugnare no est facile. Et hoc q̄ sicut cōtra q̄nq; pugnat contra aquila ipm damnabiliter impetendo. ita q̄ aquila nō sibi nocet victa nō cognat se defendere de cōdēnatione rationabiliter pena cōmēdabiliter. vel lacerat i occidit sicut dicit liber reg. Sic vero q̄ deus peccatores pena sempiterna. i peccātis ē. ei rebellantes volēt nō p̄iudicare vel mandare inquantū peccata eorū. quor primū videt ultionis esse. f. ei Sap. q. in finem. i in morte i tādiu contra eos consurget. i ipse defendet i confundet. Ith ergo dicendum. p. Pugnat qui vbi vi. Melius pugnare contra deum et nunc patre vt eos. Sunt igit

ndo eſt colli multum attendit in perſona. Sic vere bo-
nitas ꝛ prudentia viri. Eſt Cant. iij. Speciosa es amica
mea. Sequit. Sicut turris dauid collum tuū ſtructa cor
cuius ibi tua ꝛ eloquii tui dulce ꝛ Cant. v. Tot mutuo
andita cū tota tua. vt etiā te tui collo exponatur il-
lud Dicit. Tranſiui ſup pulcritudine colli eius. Et vere
ad vnū perfectū gener q̄ habeat pulcra verba. cultū mi
tia ꝛ honeſta. ſicut dicit Joſeph. Geſt. xlix. Pulcrū ſalem ſer-
uum omniū dare eloquia pulcritudinis. qđ eſt contra il-
lud q̄ magis adorant in verbis turpibus ꝙ in pulcris. Il
males posse ꝙ libentius ponunt ſe in ſeruitute q̄ in ſeru.
Habeant ergo eloquia rectitudinē. Colli inquit. In
ſuper hoc q̄ ad ſpiritalem pulcritudinē requirit q̄ habe
annus apparentiā gratia diuī. ꝙ offendit cum dicit mon
tus. Mundus eſt eminēcia corporis ſine omissa. q̄ cui
nationem cōuerſationem religiōſi ꝙ procedibus ē eminens
bois ornamenti. Sicut eſt aliqua ſunt animalia quoꝝ
pellis exterior eſt ita pulcra q̄ ad ſui aſpectū mittit oc
culos alioꝝ animaliū. ſicut ce panthere. ſic vir iuſtus ita debet habere pulcrum pellē conuerſationis q̄
ad ſui imitationē rapiat oculos hominū imitandi. Odi eo
rum alios ꝙ conuerſationem. Isti ita horribilē atq; turpem q̄
non ſunt digni ab aliqs videri nec etiā imitari. Similes ei
mdenti qđ animal valde pulcū. ꝛ eum vitat in exteri-
oribus coleabus ē valde pulcū ꝛ tamē qñ eſt mortuus ex
lorem habet valde horribilē atq; turpem. Sic vere ſunt ꝙ
dam qui dicit viuūt. bum in ſua gratie pulchr. honeſti
ꝛ in conuerſatione pulcerrimi ſunt. qñ eo per peccatū mo
riuntur ſtatim turpem colorē inhonestę cōuerſationis cōſe
quūtur. Illud patet de apoſtata ꝙ quanto ſe euerunt
in fide vel religione erant in honeſtate et apparentia pul
critudinis. tanto per vicia mortua fūt in moribus turpio
res. ita q̄ tales poſſunt dicere illud ꝙ. Madea q̄. Pulcri
tudo noſtra ē dānis noſtra deformata ē. Non ſic habeba
mus apparētiā. quam dicit de nobis dicit illud Gal.
liij. Folia eius pulcerrima ꝛc. Et ſic generaliter de pleris
ꝛ honeſta viris dicit illud Creno. iij. Candidiores fune
niditate lacte rubicundiores ebore antiquo. pulcritudo
ſapiero. Et bene comparatur ſapiero. qui quia hoc ſi ſa-
ter eſſe pulcer. q̄ calidus colonis ſanitudine repulcratur.
Sic illi. quia celeſti conuerſatione pulcri dicunt. Mon
ſta inquā. Et ſic quilibet vicia mihi Eſa. ij. Quaſi ſpōſus
decorati corona. et quaſi ſponſam ornati monilib⁹ ſuis.
multi ſunt qui iſtis monilib⁹ ſue conuerſationis ſapbiz
abundāt. ſicut ſunt hypocrite qui in eis gloriant. Iuxta il
lud Eccl. vij. Ornamēta montium ſuorū in ſuperbia po
ſuerūt. qua propter ipſa quādoq; amittere cōpellebantur.
Vnde Eſa. iij. Pro eo q̄ exaltate ſunt filie ſyon ꝛc. auferet
dñs ornamēta armillas. ꝛ monilia. Et auferet dñs mo
nilia⁹ exteriores cōuerſationis q̄ ficte in vno monili ſunt
quādoq; multi lapides pleſi qui monilia pulcritudinem
augmentant. Sic in vna conuerſatione ſunt quādoq; mul
ti mores virtuoſi qui ipſam pulcificant et decorant. Mo
ta ergo q̄ in conuerſatione honeſtas ad hoc q̄ bene ſit pul
cra habeat lucere. ſi lapides preciosi videlicet virt⁹ Amo
ris et charitatis. Solicitis et pietatis Caſtitatis ꝛ puritatis
Diligētie ꝛ ſtrenuitatis Decētie et honeſtatis. Clemētie et
verecūdie. Pigritie et equitatis. Ita eſt omnia facit
hominē pulcū. et coā deo et hominibus gratioſum. Ita
habet ergo bonā pulcritudinem ſeruoris et charitatis. Et
ſic dicat illud Eccl. xxiiij. Ego mater pulcre dilectiōis. et ti
moris. et agnitionis. et ſanctę ſpei. Sic habeat pulcritudi
nem ſolicitis et pietatis. Cant. iij. Pulcre ſunt mamme
tue ſoror mea ſpōſa. pulcriora ſunt vbera tua vino. ꝛ odor
unguentorū tuorum ſup oia aromata. Pietas eſt pulcer-
rima virtus. ſicut Hiere. vj. de oliua dicit. Oliā vberam
pulcram fructiferam. ſpeciosam. vocauit dñs nomē eius.
Item habeat pulcritudinem caſtitatis et puritatis.
Eccl. xlij. Pulcritudo diē candoris admirabil⁹ aculi⁹. Item
habeat pulcritudinē vigoris ꝛ firmitatis. Eccl. xlvij. Mitra
dixit fortitudo pulcritudo ei⁹. Item habeat pulcritu-
dinem decoris et honeſtatis. Cantico. vij. Quā pulcra es
amica mea ſuauis ꝛ decora. Item habeat pulcritudinem
clemētie et verecūdie ſeu virtutem confeſſionis. Eſa. Co-
ſalio ꝛ pulcritudo in cōſpectu eius. ſanctimonia ꝛ magni
ficentia ꝛc. Item habeat pulcritudinem pigritie ꝛ equitatis
Et qui dicit Hiere. xxxj. Benedicat tibi dñs pulcritudo
iuſtitie. Quod exponens Aug. dicit. de ciuitate dei. xxi.
bus. Iuſtitia eſt pulcritudo animi. q̄ placet hominibus pul
cri ſunt. ſine corpore ſine oculis. Sic igitur poterit di-
ci anima pulcra. quę omnia ſupradicta habet q̄ in eis pote-
rit illud Cant. iij. Tota pulcra es amica mea ꝛ macula nō
eſt in te. Et offendit q̄ ipſa eſt. Generaliter dicitur. Tu
pulcra es. Conſulitur amanti. Amice mei inquit. Inte
galiter purgata. Et macula non eſt in te. Et tu pulcra ſu.
ii beata virgo. quare dñs tam elegit ꝛ amauit. Tota tu
Aug⁹. Vbi poſſumus amare niſi pulcra. Vt ſe beata vir
gine ꝓbet dicit illud Iudith. Pulcritudo tua tibi atq; fi
Et Gen. xxvi. Rebecca ē pulcra ſic mater. Iuli erant oſtra
dit q̄ba mat. Sarai tamen decore fulgida. Pulcritudo
inquit. Pulcra pulcre rosida. Femina inquit. Digna
eſt bona eſt splendida. Quia dicit ei. Et ſic pulcra quando
do eſt pulcritudo appetibilis. Eloquentie. Sapientie ꝛ
ſalcre. Et ſic ergo oſtendit q̄ eſt quedam pulcritudo na
ralis ꝛ virtualis. Et hoc eſt primū principale. Secūdū pa
cipaliter tres q̄ eſt quedā pulcritudo carnalis et corpoꝛalis
Et ſic dicit pulcritudo vana eſt ꝛ fallax. Deceptoria ꝛ mendax.
Quia licet aliquam eſt Prouer. xxxj. Fallax gratia ꝛ vana
eſt pulcritudo. Et vere fallax eſt ꝛ vana. Quia.

Ceo pent ꝛ oſtcit. Ceo ergo q̄ corpis pulcri-
Mentes arabit ꝛ inhiat. tudo eſt odoritur delectatur ꝛ
Multi pdeſt aut pfiat. alios in ſcriptura cōgat ſeri
Animā damnat ꝛ afficit. Ita ꝙ. Eſorū eſt ſeruus
odoribus ꝛ meis vultus eius deperit. Hoc etiā habet pul
critudinem apparentiā. Gerūi habet debilissima cōplexi
onē. Sicut eſt medico caloris tūc ꝛ tota ſua pulcritudo
ſpoliat. Sic vere decor corpis habet cōſentiā valde debi
lem. q̄ ſepe bonis eſt vtile ꝛ magnifice inuenitur valde
ſe horribiles ꝛ ſordidos. qñ camē ſicut in ſequentibus mor
es ſtatim ſubſpidus ꝛ ingratos. Job. xxiij. Consedit pulcri
tudinem eius eius ꝛ conſumat brachia eius pamogenita
morte. Item sico q̄ iſta pulcritudo eſt damnabilis in-
fectiua. Inficit eſt ſubiectum pugnans ꝙ vitam gloriam
ꝛ ſubiectū etiam alienū p̄ malā concupiſcentiam. Secunda
eſt gloria certū eſt q̄ iuuat videt ſua perſona pulcra qua
dā videt ꝛ gaudet etiam de pulcritudine cōmodum. Ie
ra illud pociorum. Delectant collia etiā proceres ſcripſ.
Pone enim ſunt in libro veri dicit ꝙ pauo in plumarum
ſuarū pulcritudine gloriat. gaudetq; quando ſeorsū ab o
minibus inſpicit ꝛ videt. ꝛ quale ſuperbiens ad rotam ſe
dendum ꝛ candā ſe extendit. ꝛ ad ipſam plumas pulcritu
dines offendendū ſenſibiliter excitat. Et quod plus eſt pa
uo de voce cōgaudet. ꝛ propter istos plumas ſuarum
pulcritudinem non videns rotam ſuam pulcritudinem a-
miſſe ſe credens ſubito clamat ꝛ contriſtat. ꝛ in ſe plori-
mum debilat. Sic multi ꝛ multe ſunt qui quando ſe ſūt
plumas pulcras. Exteriorem corporis pulcritudinem ha
bere ideo gloriant ꝛ videri ab hominibus delectant. ꝛ ad
illum ve magis appareat qđ in eis pulcrū eſt ſolent rotare.
id eſt pompam facere. eundum perſumptionis pomparie
oſtendere ꝛ ducere. eorum ſuam pulcritudinē alios videre
Exemplo regis aſſueri q̄ glorians in pulcritudine vaſti
tatis fuit iuſſit eum venire vt oſtenderet cunctis populis
ꝛ principibus pulcritudines ipſius. Et qđ plus eſt. Illuc
luxe ſe continue videre. Et ideo ſi quandoq; ſunt q̄ ſe non
ſpeculant ꝛ inſpiciunt eorum ſole pulcritudinē credit. ꝛ ꝓ nihi
re amittere pulcritudinis ſpe gemit. Sic ſe fugbia et vana
gloria talis dicit Hiere. xlix. Abominatio ſuperbia ſedu-
nie ad pulcritudinem robuſta. Vere tales ergo ex pulcri
tudine gloriantes Innocent⁹ ex virtute conditionis bū
ne dicit. Abſit vt aliter colos compoſitis ſit natura. quā
eſt varius. ſi crimen putare. ſi arcum ei⁹ ſacies vngi
re. genus producere. fallax enim ꝛ vana gratia eſt pulcritu
do. ꝛ omnia caro fenum. Et non ſolum ergo iſta pulcritu
do infert populum ſubiectum ꝙ inanem gloriam inuite
tiam infert alios ꝙ luxuriam. Sicut eſt ad ſenſum patet q̄
pulcritudo corallos. panthere ꝛ cerdis alia animalia ad
ſui conſiderationem attrahit. ꝛ dū circa ea mutatur ipſa per

cutiē ꝛ occidit. Illa aūt habēt pulcerrimas pelles ꝛ valde colectas. Ideo dicit Jhēs. quot colores tot dolores. Sic vere sunt pulce mūdo ꝛ eiam pulcr mūdū. Illos est ad spēcul andū ꝛ ornādū mūdū pulcrū dū ꝛ amabile. ꝛ ideo q̄ multa adūersa volebant ꝛ occidit. Ideo cōsulit sapiēs pulcr. Non cōsp̄icat pulcrū dū ꝛ cet. Illi nō cognōscūt mūdū illū. Ideo ipē q̄ corp̄a pulcrūdū ꝛ dāmnabiliter infecta.

Item q̄ corp̄a pulcrūdū ꝛ ad mūdū. p̄cessū. Constat aūt q̄ de illa multa penūria vestē dūodā nō h̄ pēnas indūtū ad ꝛp̄ūdū ꝛ illud punctū ꝛ cōtēr dā qui sūt ceteris pulcriores sūt ꝛ cōtēr nobiores. Pars in primo angelo q̄ in natura ignis sūt pulcerrī. ꝛ illa tanto ē nōbilissima. vēl ꝛ ea de Exc. xxviij. Ex q̄ decus aūt ē cor mū q̄ sic accedit adeuca super te rotabilibus ꝛ mūdabit gladius sanos sug pulcritudines tuas. Et sequit. Perdidisti sapiam ꝛ decore tuo. Pulcritudo in Absalon ꝛ cognāliter erat pulcr. ꝛ illi ꝛpūlter sūt nequā. quia pēra poēm inuenit sicut ꝛ. ij. Reg. xiij. ꝛ pr. Illam ꝛ ꝛ. ij. Reg. xiij. Sicut absalō vir non erat pulcer in omni ītrad. Ita corp̄a pulcerrima ꝛ terribiliter damnātur. Cuius cām ē mūdus peccatoꝝ. et finaliter multos tormentoꝝ. Cārnis cām in pelle pulcritudine fluxibus efficit. ꝛ tandē quot pelles pulcrūdinē occidit. Sic sepe fit q̄ dō vel mulier fluctibus et luxurioso efficit oīa in suc pelle pulcrūdine gloriat. Exc. xvj. Habens fiducīā in pulcrūdine tua fornicata es quapropter in meretrīcē finaliter ocidit. sanq̄ pelle ꝛ pulcrūdine spoliat. Ezē. ij. Occidit vbi effic q̄ vitā pulcri ēt. Illa ē igit pulcrūdo carnalis ꝛ corp̄alis q̄ ē ꝛ cōis ꝛ ē omnibus q̄ ē ītrinsa ꝛ ē extrinsa ꝛ ē celata ꝛ celanda.

Cetera p̄paūter nūc q̄ ē pulcritudo spūalis. Et ista ē mūdanē p̄sperata. Illa aūt q̄ sūt hic. vident nō esse valde pulcra. q̄ nō sibi cognoscēt corpis esse videret. Mortalia ēt de nouo lucet ꝛ videt mirabile esse pulcra. ꝛ hoc quia tūc hō nō bñ videt ita q̄ nō pōt bñ de rep cētēnia iudicare. ꝛ de re quādo homo videt bñ. ista cognōscē. q̄ quādo vermis vilis turpis bombilis ꝛ deformis. Sic vere dūrissima in ore tuo. plenus turbulēte vite quando mali? quic cognoscit quid sint res. p̄speritas mūdi videtur pulcra laudā et formosa. Sed vere in pic vite sanare quādo ambulabim? non p̄dē sed p̄ spēcē quādo de rebus p̄cōa cognitionē habebim? hanc veraciter cognescē mus q̄ mundi p̄speritas nō ē pulcra. sed magis vilis bōi malis ang turpis. Illa ergo p̄speritas ē pulcra et allusio Figurata in illo ligno paradīi quod erat pulcrū ad vescendū suauc. quo eua allecta fuit ita q̄ mandatū dēi p̄tēnit. Tali pulcrūdine sunt pulcri diuites hui⁹ mūdi. Figurat in vacca quā pharao vidit pulcre inter annam. Ge. quib⁹ dicit Gen. xlj. Septē boues pulcre et crasse comīs paluerūt inter annia ripam. Et sic ingrediēt pulcritudo dicit Eccl. xxvij. Ecce sicut quasi cadē in lebetē pulcer rumpit ꝛ frendit⁹ nemo solus ecclesiast⁹ alicui dicat. Illa ēt ergo pulcrūdo realis et ēpōalis. Quarta p̄paūter nūc q̄ ē pulcritudo finalis ꝛ ēpōalis. Et illa ē pulcritudo gloriē paradīi. Sicut ēt palma inter? ēt aspera et spinosa: sanctus aūt ē virens pulcritudine ꝛ re cora. Ge. padua ē hic q̄ ege huius vite in briaua climatoꝝ ē valde asper hyēmē ꝛ desolatus. illi omnes qui sanctum sunt: sūt pulcri inuenīt ꝛ formosi ita q̄ de eo ti ei potest illud Prouer. iij. Hic ē⁹ vie pulcre: ꝛ omnes semite pacifice. Illa ēt ergo ꝛdūpler pulcritudo sc. Eterna. Carnalis ꝛ Ephemalis. Et hec vē pulcritudo sufficit. Vide vē Specie. vē Decore. de Forma. et de Ornatu de Colore. de Pelle. Et infra de Vestibus ē.

Pulsare Ēt pulsare famāt p̄ excitare. cuigilare. reuocare vel vocare. Dicam⁹ q̄ nos inuenimus pulsare

Qui quod fiat mentionibus.
Pulsus q̄ fiat orationibus.
Symboli quod fiat cōfessionis⁹.
Pulsat ꝛ ad⁹ vt intus ꝛ aperiet.
Pulsat in ⁹ vt ad⁹ ꝛ aperiet.
Pulsat symbol⁹ vt h⁹ ꝛ aperiet.

Pulso ergo ē pulsare pīnc mentionis quia sc⁹ habet p. cordiales suos apud hominē quib⁹ mediātibus ꝛ aperit. Et illi sunt symbolis que pulsat interius rectam viam ostendendo. Scripturam sacrā que pulsat exemplis et mandatis declarādo. predicatores q̄ pulsant ad penas ad bona inducendo. ꝛ a malo retrahendo eos et ab arrabendo. cōmando ꝛ p̄mendo. pauperes ꝛ egenos clemosynas petendo ꝛ misericordiam implorando ipsi met qui pulsat superna inspirando. ꝛ sic vt intro offerendo ꝛ peccatum ꝛ ꝛ aliter ad ostium corporis ei malleo tribulationis et mortis pcussendo. Exaudiet ergo ille est qui vocat apocal. iij. Ego sto ad ostū ꝛ pulso. si quis audierit vocē meā ꝛ apperuerit ianuam introibo ad illū ꝛ cenabo cū illo ꝛ ille mecū. Ille ēt ēt ostium anime. qui in sanctam spem hic esse mirabiliter se edificat. et ideo vt sibi ostium cordis aperiat. valenter flagitat et q̄ pulsat. Cāt. v. Ecce dilecti mei pulsantis. aperi mihi soror mea. amica mea. columba mea. quia caput meū plenum est ro. et. Deus enim animam ad aperiendum sibi cor ex affectus per charitatem valenter inuitat ꝛ pulsat ꝛ abundantiam roris deuotionis ꝛ gratie sibi offert si volumus et plenit. Et ideo Luc. xi. vigilate ergo dū peccipiunt vt cum venerit ꝛ pulsauerit sibi confestim aperiam. Est igit pulsare duplex mentionis. Secundo vico q̄ ēt pulsare humane alicui ostio. Homo enim quando orat ad aures diuinas vt clerdendo qd petit aperiat. pulsat somnolentus ēt ēt deus. pulsari vult. ꝛ ab eo orandus. Unde Mat. vij. Petite ꝛ accipietis. querite ꝛ inuenietis. pulsate ꝛ aperietur vobis. q̄ sic fieri videmus videtur. Omnis qui petit accipit ꝛ qui querit inuenit et pulsanti aperietur. Quam caueat aduerte q̄ deus nos statim aperit pulsanti. vult enim ipsius indigentiam ꝛ diligentiam experiri sicut Luc. xj. Ipse vero exemplificat de amico dormiente. qui (licet cum difficultate) tandē surrexit ꝛ apperuit ꝛ panes postulatos concessit. et hoc q̄a pulsando perseuerauit. Ideo de petro pulsante ad ostium dicit Beatus vij. q̄ sibi non fuit statim ostium apertum. sed postq̄ pulsando perseuerauit. Petrus autē perseuerabat pulsans. Illud ēt igit pulsare humane oblige. Tertio vico q̄ ēt pulsare diabolice tentationis. Ille ēt ad ostium cordis cōmuniter pulsat. et ad malum nos stimulat ꝛ inclinat. Unde Jud. xix. dicitur. Ce filij belial. circūdederūt ostium domus. Ideo ergo circūdantes nostri sensus foris pulsare cupiūt. Hec igit sufficiant de pulsare. q̄ pauce fiant memorationes.

Pulnis Nota q̄ pulnis nihil aliud ēt q̄ illa materia circa res putrida in qua res corruptibiles resoluūt. Corpus ēt putride ēdit p̄ formā substantialē imitatur mutuāt. corpus sunt. frustri vero q̄ consumpto humido radicali ꝛ recedēte forma substantiali abiūcitur separāt pulueres sūt. Plenū⁹ ē q̄ pulnis signat multiplicē in scripturā cum in bono q̄ in malo. significat ēt

Cedis humiliatem ꝛ mentionem.
Carnis mortalitatē ꝛ corruptionē.
Mundi p̄speritatē ꝛ successionem.
Culpe iniquitatem et infectionem.

Pulnis enim

Bibi ēt in humana reputatione.
Ramane et corpeq̄ resolutione.
Rapitur et ventorum collisione.
Maculat et contract⁹ confectione.

De pulnere igit humilitatis et meritorio dicitur in. Regum. xxij. exaltauit te ⁹ pulnere. Ad ēt te humili statu⁹ posuit te ducē super populum meū. De pulnere mortalitatis dicitur in gē. Erbit spiritus eī ꝛ reuertet in pulueres suum reuertentur. De pulnere prosperitatis dicitur Matthei. ij. Quante pulueres de pedibus vestris. De pulnere vero iniquitatis dicitur in pr. Dū sic impijs non sic. sed tanq̄ pulnis quem proicit ventus a facie terre. Generaliter ergo dico q̄ ēt vere pulueres vellem ꝛ pulueres inutiles. pulueres bonum et pulueres malū. Igit primo ꝛ principaliter de pulnere in bono sūmitto aliquid ēt dicendum. Et vt dictum ē ut supra dicit ēt q̄ pulueres pōt inolligi ꝛ status humilitatis ꝛ secunda ne mortalitatis. De humilitate apparet quia sicut pulueres pernitet ad vilem personam. pauperes et vtiles. Jsa. ca. illud Esaie xlvij. Sedens sede in pulueres virgo filia babylonis non ēt solium vltra tibi. Pulnis enim ēt illud quod pauc aut nihil reputat ꝛ quo homines asperiores ꝛ deformes vident. significans humilitatem q̄ hominum sua consideratione ꝛ extractione mirabiliter facit vili. Et isti boles antiquitus q̄ volebant signū humilitatis et reuerē

tio aduersitatis vel delectationis, penitētie vel pruritionis esse, dicere debet ille pl. Mouit mea in pulueré reduces. Et no tico q̄ est pulnis finalis resipiscentia, qñ videt se in puluerem reuerti. Sicut em alabastrū p solas uenas fac de materia puluere facit q̄ calcinationē ipm puluerē nec in corpus nec in metallū reducit p congelationē. Sic homo p mortē redit in terrā vnde sumptus est, nec vñq̄ in corpus redibit nec viuet. Reuertetur inq̄t. Et Eccl. xij. Reuertat pulnis in terrā sua vnde erat. Et sic pl̄s q̄ et ni plez pulnis pñderandū ne sermo pectoris reprimendus. Sicut em videm⁹ q̄ pulueres ad multa solent valere. Ita ses de pulueribus sunt mundicia et electuaria medicinalia. De puluerib⁹ sunt confectiones quib⁹ mortuos condire sunt in corruptionē. De puluerib⁹ sunt colores ad picturas pingendā. De puluerib⁹ sunt cementa ad domos et palacia edificandū. Sic vere dilectissimi puluerem illum pñ considerari et meditari sunt valde utilia sunt cordibus vestris. q.d. per considerationem talis puluerē bonus spūs, aliter rendit a corruptione peccati pferat. Bonus per bonā pñsam dissertationē pungat. hō ab infirmitatib⁹ peccati liberat. edificat deo patri bonus spūs per ipm. Calor q̄ puluerib⁹ adest⁹ animam nostrā confuere. Calor pulueris⁹ adest⁹ amorem nostrum pingere. Calor puluerib⁹ adest⁹ sanitatem animę procurare. Calor puluerē adest⁹ deo nos in eo edificā ipsum. Et sic patet quō pl̄s Michee j. In domo puluere puluerem conspergite. Sic ergo dico q̄ illi emplem puluerem ad domū i celū reponendū pingē memoriā cogitare. i. puluerē ista vilis ordinis. Puluerē nostre finalis solutionis. Puluerem vitalis reuisionis et reparationis. Et sic pl̄ dico q̄ puluis accipit in scripturis in bono significato. Sed adhuc dico q̄ pulnis pōt accipi in malo significato. Et sic vere dicit illa figura mūdi pñperitatē et mox subiungit. Ppter quod et p speritate mundana puluerē comparat. q.d. Pulnis est

Vermū nutritiuus.	Sic est vere mūdi pñperitas
Pestium fedatiuus.	ses viciorū odiosa alienis
Bestie obturbatiuus.	di bona q̄ mens pulueré sit
Venenoles obfuscatiuus.	facilter aggregant et facilē
Luminis impeditiuus.	ab gant. qi porro illorum

mens i pectora nutriunt Esa. lxv. Serpēs pulnis panis eius. Pl̄ p illū vestes puerilitis vitiorū vicio maculat Job vij. Induta est caro mea putredine et sordib⁹ pulueris. Pl̄ p illū aer pñs obfuscat i homi qui impedit. Vnum. j. In ipsis pulueré et turbine vie eius. i. nebule pulnis pedū ei⁹. Pl̄ in illo veneno⁹ animalia. i. puerilis boies pueriles. Michee vij. Ligit puluerē sicut serpētes. Et Job. xxj. Simul in pulueré dormient. Pl̄ p illā oculi negligentie pturbant. Ut sic malo in pñperitate pñsumo ne Deū. pñ. De ipsis dicit⁹ cur pulnis turbine rapit⁹ et arca. i. sicut fumus de fornace

Sed adhuc dico q̄ pulnis figura mox indicat. Pulnis em vt vidim⁹ est peccatoū deligatū. Pulnis em nihil habet firmitatis permanēs aut fecditatis. Ut em arena maris i. quia est pulueris nec habet stabilitatē nec etiā fecditatē. Sic vere pulnis nec est stabilis q̄ pfunā. nec est pur⁹ q̄ pl̄ mentū. nec fecditas q̄ bonos operū redundantia. quinimo illi sunt vilis instabiles i mentis. et a cūctis bonis operibus deficiūt pl̄. Vñ sic impij nō sic sicut⁹ pulnis qui proicit⁹ a facie terre. Unde nota de malis q̄ ipi habent i. Per sumptionē reprehensibilem. ideo dicit. Non sic impij nō sic. Conditionem abhominabilē. ideo vi. Et sicut pulnis. Abiectionē inclinabilē. ideo vi. De vermo pñcit eos a facie terre. Et sic ergo patz quō in bono significato et in malo accipit pulnis. sufficit. Vide de arena.

Pullus Nota q̄ pullus sunt iumenta seu animalia volucrum seu bestiarum. Et ō breuiter dico q̄ per pullos possunt intelligi persone mirabiles et paupes. Et plone in scria vel in moib⁹ vel alib⁹ in tpalib⁹ defectus. Vñ pulli id est in malib⁹ q̄ pueri in bonis⁹. Vñ nota q̄ in scriptura p pullos intelligunt. Vñ

Simplices et innocentes.	Significat dico viros simplices et innocentes pulli et
Humiles et fabulantes.	sui nō sine malicia sūt. et.
Pauperes et impotentes.	Aut inutiunt medē malicia
Fatui et pusillanimes.	dicere. et illi sic pulli col

bus q̄ i lege pcipiūt offerri. De qb⁹ vi Leui. xiij. Offerat

vnos pullos columbarū. Ecce ſ cuꝫ Matth. xxj. Inuenit eos alios ꝫ pullū eū et. Alia ē ſingulatim ſcripſit. q ꝫ pullos comitat ꝫ allegat, ꝫ iuuatur ab ſua ꝫ pullos cōmitat ꝫ allegat, ꝫ iuuatur ab ſua pullitudine ſe claudit, ꝫ mediatur vt colimbo. Ité pullus ſignat viros iuuenes ꝫ ſubiectos. Et ſic ꝫ pullis medii gunt ſubditi ſui ſtare debent quēadmodū gallina ſub alis ſuis congregare. ſic gallus debet ſub ſuo ope voluntate ordinq; gubernare. ſ. ecclia ſtare debēt ſub ſuo ope dilectōe aligare. Ité eſt pulli a Xpō ſunt claudidi. Matt. xxiij. Gallina congregat pullos ſuos ſub alis. A ſtatis ſunt pusculi. pū. ſcā Greg. xxvij. Aquila pusculos pullos ſuos ad volandū ſ ſup alas volitās. A ſtatis etiā ꝫ ſtantia ſunt aligata. Matt. xij. ꝫ Luc. xiij. Inuenistis pulli aligatos. Ité pullus ſignat vitio pauper ꝫ impotēs. Pullus eſt ni bō ſtatim ſanis ꝫ ōnia ſc nec pauper habent alibi ſcriptū ſtatim ſanis. Ité eſt ſunt ſignati in pullis eis pauper ſpūs paupes. q; eos ibi videt in nigredine peccatōꝝ alios ꝫ nigros negare ſpūs in bō ſolet regi. eſt manifestare. Ideo vere illos pullos. i. pauperes bō mali pudet. q; eos cernere ſuo pudori putarēt ſ amicos ꝫ adiutores videt pñs. Qui eos in omnes ſecum ipſos ꝫ pullo cōmitat iuuenibus ei. Item pullus ſignat virtus ſanctos ꝫ plenitos. Pulli eſt vt dicit ſ ꝫ cū est ꝫ volunt exi ſuū libere vadūt. Sic mali obſtinati ꝫ ſtumpnoſi nullum obedire ſ ſcipi recipiūt ſed per mundū in ſuis vanitatibus libere pambulāt ꝫ ſaciunt. Job. xj. Tūr vanus in ſuperbū erupt. ꝫ unde pullus onagri ſ libere nati putat. Item nos ꝫ pullus ſignat virtus carnales ꝫ infelices ſunt. Pulli eſt unis ſunt valde velox ꝫ maxime pulli turturū. ꝫ ideo no ſani vt dicit in libro de natura rerū. Sic pulli dyabolī ſunt ꝫ lasciui ꝫ malam carnalē vitā ꝫ immundā. Ideo nō ſunt ſani. Ih ſunt illi pulli de ꝗbus dicitur Job. xxxix. Pulli aquile lambūt ſanguinē. Sanguis enim delectat ꝫ carnalitatē ſcilicet quo ſ dilexit angelus bonus ꝫ. Unde de pullis in infinitis exemplis ſ in materia ſimili ponunt. Suffrid.

Punire Nota ꝫ punire idē eſt qđ penā infligere vel aliter re. Multa poſſunt dici. ſed ſacris scriptis vocales ſunt quaſi nulle. Videbis. Pena. Correctio. Percutere. Verberare. Vexare. Flagellare. quia tractā.

Pupillus. Nota ꝫ pupillus ſū ꝫ ſcie ſtatus vel ætas carens patre ſub cuius arbitrio a patre vel a iure deſignatus ſub tutoris arbitrio a patre vel a iure deſignatus ſub tutoris arbitrio ꝫ ſtatus ſuos ꝫ ſtatus ſuos ꝫ ſtatus ſuos

et eſt. Et j. Thimo. ij. Quanto potẽ min⁹ fuit mixta Et Jacob. iij. Purificare corda tua. Ezechielis xl. a mente pauperũ. Scdo ſi volumus eſſe puri oportet mundare⁹ ab omni ſordidate. Homo eſt pura ſed mixta. omne quod eſt immundũ. Sic vere ille nõ potẽ eſſe ſpiritualis⁹ bonus qui de ſuo thesauro cordis ſui malũ et ſordidum mundũ affert. Et ideo dicit. De abundantia enim cordis ſui os loquitur. Et ideo dicit. De abundantia. i. de eloquentia. qui ſcit nõ ſolum habere⁹ habere pura affectionũ. immo etiã facundũ et eloquentẽ. Juxta illud Job. xj. Purus ẽ ego meus mundus ſum ego a peccãto. Quia ſicut dicit in pr. Eloquia dñi caſta argentũ igne examinatũ probatum terre purgatũ ſeptuplum. Tertio dico q̃ ſi volum⁹ eſſe puri vilipendamus⁹ mala ſolicitudĩ. Egredief. Unum eſt nõ eſt purum q̃ dñs facit⁹ eſt peccãtũ. Salom⁹ dñs hanc purificat q̃ ab omni mala mixtura ſeparat⁹. Sic vere ſi puritatem mẽtis et corporis habere volum⁹: neceſſe eſt q̃ nos ab immundis ſpiritualibus ſeparem⁹. Egredief inquit. Ideo dicit. Egredimini de babylone. Quia ſicut dicit Rabanus. Quicũq; in ſcientia immundus immundus fuerit. Ut populi. Hanc vii. Lauetas ſepabis te medio. Et ſequit. Purificabiſq; et conſeruabis eos. Quarto ibo dico q̃ ſi volumus eſſe puri primo mus fugiamus. Mas inquit purificat. Aqua eſt purificat vas in quo ponit. Sic q̃ a puris fugiendo in quo recipit. ut ſic de viribus eorũ noſtros dicat illud q̃ dicit. j. Paral. ix. Vasa domus ſalomonis erant de auro purissimo. Sic ergo dico q̃ ſi illa quotidie habuerimus pura ſancta mundi animus Mas inquit purissimum. Sed nota q̃ dicit purissimum in ſuperlativo. Ad hoc tendamus q̃ nos debemus habere omnes gradus puritatis. videlicet Puritatem

Conſcientie.	De puritate ſcientie vide j. Thi. iii. Habentes misterium fidei in pura.
Continentie.	De puritate pudicie vide Luc. ij. Impleti ſunt dies purgationis mee ſ. ſ. erat virgo.
Apparentie.	De puritate apparẽtie dicit Ecc. xxxvij. Sicut arbori de ligno thim vestimẽt cum auro purissimo.
Sapientie.	De puritate ſapientie vide Luc. ij. Impleti ſunt dies purgationis mee ſ. ſ. erat virgo.

Purpura Nota q̃ purpura aliq; ſumit⁹ p pigmento. aliq; p veſtimẽto. aliq; p colore. aliq; p tinctura. Quocunq; ergo modo ſumat. Purpura colorem habet rubeũ. pulchrum ſpeciosum intuitus et amiquinus non fuit licitũ cuilibet vti purpura. Sed eſt regibus et magnatibus et comitibus. Ut dicit de lenatoribus romanis dicit. j. Mach. viii. q̃ nemo induebat purpurã niſi cui ſenatus illud poteſtatẽ ſibi purpura vtendi. Notandum ergo q̃ purpura poteſt ſignificare gloriam eminentiam et honorem tũc in bono tũc in malo. Et ſic breuiter dico q̃ in ſcriptura inuenit Purpura

Auctoris q̃ eſt vindicta.	Prima ſignat charitatẽ rubeã.
Exteriꝰ q̃ eſt gratiola.	Secũda ſignat honeſtatẽ morum
Superius q̃ eſt gloriola.	Tercia ſignificat ſplendorem
Inferiꝰ q̃ eſt victoria.	Quarta ſignificat ſeptuplũ feruoꝛ

Primo igit dico q̃ inuenit purpura charitatẽ interiorẽ Mta eſt indumenti ſponſe dñi Proverbi. xxxj. Byſſus et purpura indumentũ eius. Byſſus eſt caſtitas. Purpura eſt charitas. Indumentũ eſt bonũ opus. Purpura que eſt igneo ſignat feruoꝛem charitatis et amicitie. Purpura que ſanguineo ſignat ſanguinẽ martyrum et vigorem paſſionis. Purpura do que ẽ roſea ſignat rubeorem verecundie. Mta ſunt ergo interiora sic indumẽta. Quia ſicut dicit Cant. iii. Deus aliquãdo purpurã media charitate confouit. Et ideo breuiter de illa interiori purpura dicit Eccl. xlv. Ut ſtola ſplenda erat de auro iacinto et purpura. Stola eſt ẽ gra que erã a ſcriꝰ dicit ſtola gena. que pecto pulcre nutrit ſplendore ſapiẽtie et iudicii fulgoꝛe apparẽtie. Ille eſt dicit ſe ceſtos egregios quo corone eccleſie vel tabernaculi pro parte compendiat. Quia pecto nullus pẽ eſſe vel tabernaculum aut corona niſi habeat purpurã charitat. vñ Eccl. xxvj. Facies vestiam de iacinto et purpura. Mta eſt ergo purpura charitatis interiorꝰ. Secũdo dico q̃ ẽ purpura honeſtatis exteriꝰ. Conuerſatio eſt noſtra debet eſſe tota purpurea. fulgida admirabilis et honeſta Eccl. xlv. Jacinctus et purpura de in ſtilio dñi facta ſunt opera manuum tuũ. Quod bñ figurat Exodi. xxv. vbi dicit. q̃ ad tabernaculi opertum debebat misceri cinere et iacinctus purpura veſtimẽta. Ad cuius euidẽtiã q̃ ſi aliquis vti eſſe voluntate purpura veſtimẽto bonũ opus puritatis veſtiat ſecundo Exod. xv. Indutus eſt bonũ opus purpura. Et tertio dico q̃ eſt purpura manifeſtatio ſuperioris ſeu gloriæ paradiſi. Purpura enim nõ concedebat nisi regi et amico regis. Sic nec gloria eterna niſi ipſo angelis et hoĩb. vii. j. Mach. x. dicit q̃ rex iuſtis donabit ſpoliaꝛi veſtimẽto ſuo et indui cum purpura. Quia ſcz rex nolluit⁹

Complexant qđ est fugacitas.
Cupiditas qđ est nobilitas.
Gaudium qđ est infirmitas.
Gloria qđ est nobilitas.
Gaudium qđ est fantasia.
Fiducia qđ est vanitas.
Fatuitas quod est nobilitas.
Stultitia qđ est loquacitas.
Justa equitas qđ est crudelitas.
Summa fiducia qđ est amaritas.

nūdare de occisione Saulis occisus fuit a duab. Gedy pot Judic. xx. vbi filij beniamin pauerunt filios israel fugere quos tamen innocentes fortiter rebellare. Ter cio ij. Reg. v. vbi naaman putans babylonia simpliciter agere de hoc q̄ ipm corpaliter nō tangebat. t de hoc q̄ in flumine habebant nobiliora. qui ei opus est pendere cū ipse Quarti ij. Paral. xxv. vbi rogi de multitudine t robore sui exercitus confidenti sunt gbota. Si potes in robore exercitus bella conficere superari te facit deus. Quinto patz Judic. vj. Putant animalia in magnitudine posse superari nō posse. Septimo patet Job. xxij. Puteus te confundet non vt furem. Septimo patet Sap. xiij. vbi dicit. q̄ idolatre existimabant de corporibus suis bonorū abhominabiles existimabant. Octauo patet Job. xij. vbi dicit. vanū nascitur homo pe putaretur esse sapiens. Et hinc dicit Jacob. j. Si quis putat se religiosum esse non refrenās linguā suā sed seducens cor suū huius vana est religio. Unde Matth. vj. Nō efficiendi q̄ putant q̄ in multiloquio suo exaudiātur. Undecimo patet in illo amen qui dicebat Psalm. v. Putā me habere pace q̄dā video Marci decimo sedentē ad portas palacij. Duodecimo patz Luce viij. vbi dicit. Qui q̄ non habet etiam qđ habere se putat auferetur ab eo. Sufficit de patet.

Puteus.

Cū puteus sit fossa stricta t profunda in qua homo potest facilius cadere t difficilius exire. potest? notare breuiter q̄ in scriptura inuenitur Puteus

Humilitatis et pfectionis.
Gabelitatis t obseruantie.
Benignitatis t cōpassionis.
Fidelitatis t salutaris.
Prosperitatis t successionis.
Carnalitatis t infernalis.
Cupiditatis t ambitionis.
Penalitatis t afflictionis.

Est ergo puteus humilitatis t pfectionis. q.d. virbus malis t pfectis qđ. est puteus vbi continet abundantia gratiaꝝ Cant. iij. Puteus aquarū viuentium q̄ fluunt impetu de libano. Puteus fabulatus t obseruationis est puteus scripture vbi aque scientiarū dōnec hauriunt. quas tenere animi irrigant. De qua Gen. xxj. Appellauerunt loci illum puteum videntis t viuentis. Puteus est ille fidei viuere p gratiā t facie videre p scientiā. Verumtamē de isto pōt multa alia qđ dicit sunt vbi aquā viuam de puteo. puteorum Joh. in Ephesum cum quo hauriās hos t puteus altus est. Puteus benignitatis t compassionis est cor t affectio viri pij vbi refotari solent aquam id est flagitum miserico die reperire. De qua Proverbi. v. Bibe aquas de cisterna tua t fluenta putei tui. derivent fontes tui foras. t in plateis aquas tuas ducas. Puteus fidelitatis t salutaris est inexhaustibilis pfectus eterne gloriꝝ. De qua Gen. xxvj. Effoderunt nomē putei latitudo. Puteus prosperitatis t successionis est pfunditas mundane opulentie. De qua dicit. q. Machab. j. q̄ inuenit erat puteus altus t siccus. In valle est huius mundi est puteus prosperitatis qui altus t siccus dicit. pter altitudinem elationis. t propter siccitatem indeuotionis. Munditia est flauidis que habebat multos puteos bituminis. Et bene dicit bituminis. q. nimis violenter detinent homines arripiunt. Puteus carnalitatis t infernalis est insatiabilitas luxurie. Et sic dicit Prouer. xxiij. q. fouea profunda est meretrix. t puteus angustus aliena. Ille est puteus de quo dicitur. j. Mach. j. q̄ in puteo non inuenerunt ignem sed aquam crassam. Dicit vere tales putei luxurioſi et mariti male mulieres sunt putei. pter insatiabilitatem et fetorem. pter incasabilitatem non habēt ignem id est charitatem sed solum aquam crassam id est carnalitatē. Puteus cupiditatis t ambitionis est insatiabilitas auaricie. Et ideo de illo puteo pōt intelligi illud Apoca. ix. Aperuit puteū abyssi. t ascendit fumus putei tanq̄ fumus. Sed de illo puteo loq̄tur auaro vide satis plene in. de illo plenus. s.n. Et ille est ille puteus de quo dicit Gen. xxvj. Fodit alius puteū. appellauitq̄ nomen inimicitiarū qđ. t auaro sunt omnes pessimi inimici. Ibi sunt ergo valde multi putei qui ebtinent aquas venenosas et pestilentes. Et ideo non de bonum dicere multo fluit illud Matth. xj. Ibi bibemus aquas de puteo nro. Puteus penalitatis t afflictionis est puteus inferni. De quo dicit in ps. Ea te deus deduces cōm in puteū interitus. Quod multo validi dicebat in ps. Ille q̄ deprobebat me pfundum non vgsus sū in me puteus os suū. Sic igit ps quō diuersimode sumit puteus in scripturis. vide supra de Profundum.

Putredo.

Nota q̄ putredo nihil aliud est q̄ res rum corrupta t consumpta. Et ideo breuiter possum dicere q̄ in scriptura inuenit. j. Putredo

Naturalis mortalitatis.
Spiritalis iniquitatis.
Corporalis carnalitatis.
Cordialis malignitatis.
Temporalis infirmitatis.

Putredo est bō p naturalem naturaliter Job. xxv. Ibi putredo et filij hominis vermis dicunt. vbi a tinea. Et Job. xiij. Quasi putredo cōsumēdus sum t sicut vestimentum qđ comeditur a tinea. Item putrefit homo p iniquitatem spiritualem. Unde Michee. vj. pter iniquitates eius corripiet putredine pessima. Item putrefit p luxuriam corporaliter Jocelin. Computruerunt iumenta in stercore suo. Et Gen. xxxviij. Qui se dicit fornicatio erit neque putredo t vermes hereditabit. Ibi Item putrefit p cordialem ocalitatem Proverbiorum. Putredo ossium medulla. Item putrefit homo p infirmitatem spiritualem. Unde Matth. xxiij. Assimilamini sepulchris dealbatis que a foris parent hominibus speciosa. Intus autem plena sunt ossibus mortuorum et omni spurcitia. Ubi de manna reseruando plus debito dicit Exo. xvj. q̄ factum est vermes? computruit. Et de flumine egypti vbi sex tanta erat aquarū abundantia dicit Exod. vij. Computruerunt aque t nō poterāt egyptij bibere aquam. Item putrefit homo pter accessum t ferentiam calcis cupiditatis. Ut ita enim in statu putrefcit t accessum pter calcem. Unde pro amaro loquit Jacob v. dicens. Agite nūc diuites et flete. Divitie vestre putrefacte sunt &c. Et ō Job vij. Induta est caro mea putredine t sordibus pulueris. Pulueris est vanitas significat. Item putrefit homo propter peccatum t excellentiam tumoris cōpositatis. Tumor est apostematum semper patiet putredinem. Ubi dicit. xiij. Putrescere facium superbiā iuda t fugosum hierusalem. Et Joel. ij. Ascēdet putredo eius. qt fugebe egit Hunc. v. Inflatio venere putrefac et fetor eius. Item putrefit bō pter accessum t defectum vigoris t bonitatis. Dicit vt dominus q̄ bō putrefit sic recedente sic ala gratia meritis Christi. Computruerunt pisces sine aqua t mortui in sit. Item putrefit homo pter accessum t defectum spiritualis fugacitatis. i. pter defectum fidei spei. Putruerunt t corrupte sunt cicatrices mee a facie insipientie mee &. Sufficit de Putredine dī.

Explicit littera. P.
Incipit littera Q.

Quadraginta. Nota q̄

Numerus quadragenarius est numerus solidus t quadratus. Alians et verius quadratus pōt significare multa in scriptura tā in bono q̄ in malo significatus. Et primo dico q̄ significat in bono. Et sic dico q̄ ex tic numer? constat ex quatuor pter assumptis. ideo significat illum statum in quo seruatur decem legis mandatorum. t quatuor cardinalium virtutum. Et ideo pter loquit

ste numerus ꝓpic signat illas triplicem quadragesimam
quā ipe ois obseruauit. aiq; eam scz .xl. diebus & .xl. no-
ctibus ieiunauit. Ihc quoq; cū .xl. bestijs in sepulcro iacu-
it. Ihc quoq; in hoc ꝓpe .xl. discipulis post resurrectionē
apparuit. Ihc ē ois ipi q̄dragesime signatiuꝰ mos huius
tēpis q̄ ꝓpter q̄dragesimā sex ꝑ q̄dragesimā obseruari scz

Strati populi ne quo ad primū. Prima designat ꝑ in
Strati miseric quo ad finalem. ferno iudicium.
Strati grate quo ad terciū. Sexta designat ꝑ in fi
nalem requiem. Tercia ne designat ꝑ in discipulos ap
parituꝝ. Dicamus ergo prime de quadragesima pric
qui ipe specialiter placuit. tripam celebrā & ieiuniā
dam addit' declarauit. Illa em q̄dragesima a ipo ve ri
tatis est fuit exemplata. Il patrib' fuit obseruata. Il ipe
no fuit placata. Il figuris fuit indicta. Dico q̄ a ipo fuit
exemplata. q; scz ve dicit el in exemplū fidelium bene q̄dra
gesimā ieiunauit. Mcbxiij. Cū ieiunasset .xl. diebus. & .xl.
noctibus &. Ite fuit a patribus obseruata. q; el moy
ses q̄dragesimā ieiunauit vicis Deut. ix. Postea el idem
fuit ꝑ .xl. diebus & .xl. noctibus panem nō comedit &.
Helyas etiā q̄dragesimā ieiunauit. q; scz ve ipe dicit. iij.
Reg. xix. Qz in scripturis variis reflexionis ambulauit .xl.
diebus &. Ite illa a gentib' fuit placata & maxime a Jo
na dicente Jone. iij. Adhuc .xl. dies & ninive subuertetur.
Ac si diceret. Ninive ciuitas symbolice. i. ydolatrie vicios &
fraus. .xl. dies agit a fidelib' ieiunauit. Item illa fuit
in multis actibus figurata. Et sic dico q̄ illa figurata fuit
in scriptura siu suos diuersos & varios ꝓdictores & virtu-
tes ꝑ in locis obus vbi de numero q̄dragenario fit men
cio i scriptura. Et ad obediendi gratiam & ipe diuer
simode figurate possum' uere q̄ q̄dragesima ē Comp'

Deuotionis.	Est dico ipe deuotionis. Ad ipam ois
Orationis.	ipe q̄dragesimali bumo terre & ar
Affectionis.	boli ꝓpic abiciare. ita etiā q̄ sic lo
Quietionis. &	lent vinee laboremare. Sic vere spiri
Suratiuꝰ.	taliter nos ꝓ nobis abiciare bumo
Temperantie.	mentis & inebrietate cruā ꝓ passiōis
Contemplationis.	et compassionis. Et ꝑ figurā Exo.

Peregrinationis. pxj. vbi dicit. Qz filij israel .xl. annis co
medere māna. Manna ne ꝙ cibus erat subtilissimꝰ. de
uotionē & compassionē designat. Item est ipe oionis. In
ipo est ipe mens incipiunt modulari. sic & nos debemus p
orationē & gratiarū actionē ipo in cōcludi. vñ Deut. ix. Pos
quā nāq; essem .xl. diebus & .xl. noctibus. Ite est ipe affliti
onis. In ipo est ipe boues maiores labores & afflictiones
patiunt. q; scz agricolare tunc ipis exercent. Sic spiri
ter in ipo ipe debemus terram corporis ꝓ penitētia colere. &
ops virtutis exercere. Et hoc figurat ꝑ deserti in quo .xl.
annis ꝑpls israel ꝓgrauit. q; scz deserti aperitatē ꝓnis
tic designat. vñ Deut. viij. Addam vos ꝙ desertum .xl. an
nis. Ite est ipe quietionis. q; in illo ipe solet terra quie
scere a frugibus hyemis & tempestatibus. Sic vere dē de
bet sic cessare a vicijs & criminibus. Et hoc figurat Jud.
iij. vbi dicit. q; a filijs quietata terra .xl. annis. Item est ipe ou
rationis & ꝓfectionis in bono siam. sic est magis solere
ꝓficere boies in laboribus et magis ibi q̄ in alijs anni
tēporib'. Sic spiritaliter magis est tunc bono operib' in
sistendum Deut. ix. Perseuerauimus in monte .xl. diebus. Ite
est ipe penitentie & tēptationis. sic est solere reges ad bel
la pcedere. sic solent aialia & volatilia annue stimulata ꝙ
ventibus alia tolerare. Sic & nos in isto ipe debemus con
tra hostes spiritales bella gerere. Exemplū ꝓbl. de quo dicit
Luce. iij. q; ieiunat a spū in deserto & tēptabat. Item ē
ipe exemplationis. q; in isto ipe solent bumores de ter
ra sursum ad ramos ascendere. Sic & nos etiam de terra cor
poris debemus ad celestia surgere & per contemplatio-
nem superius nos leuare. Exemplo moysi dicitur Deut. ix
Steti in monte sicut prius. .xl. diebus &. Mona est alius
diuersꝰ exemplationis designat. Item est ipe peregrinatiōis
In isto est ipe solent boies ire in peregrinatione. Ver enim
sicut est ipe nō nimis calidum vel frigidum. sed magis in
siste q̄ntibus equatum & ad itinera ipius aptum. Sic nos
in isto ipe debemus nos facere peregrinos. s. abdicando pa
triam huius mundi. & ambulando mentaliter ad alicuius
patriam. s. ad paradisum patriam nostrum. Exemplo le
ye de quo dicit. xl. Regum. xix. Qz in fortitudine cibi illius
ambulauit .xl. diebus & .xl. noctibus vsq; ad montem dei.
Ista est ergo quadragesima pric. Scdo dico q̄ est ista
q̄dragesima pcessionis siue miserie. Et ista signat ipe vng
pūcti q̄ fuit ꝓ q̄dragesimo sexagesimo octogesimo &
centesimo q̄dragesimo octogesimo. Ihc est numer' q̄
tes quatuor q̄dragies sūt ipe pūcti. & etiam vitā nostrā q̄
quatuor elementa cōponūt. Quatuor humoribus cōpo
gimur. Quatuor q̄ualibus obligamur. Quatuor mundi
partibus connect. Ihc ergo numerus quadratus figurat
in illo numero .xl. annoꝝ in quo filij israel cum immēsa la
boribus tolerium circuierūt vbi penas infinitas sustinue
runt. & vbi plurimi eoꝝ plagis variis perierūt. ita q̄ pau
cissimi eam terram promissionis intrare meruerūt sicut per ola ꝑ
Blume. xiij. significatur pricm vitam vbi desertū hoc' mū
di. & tribulationes varias sustinem'. ita q̄ q̄libet nostrū de
bet desiderare & certare ad paradisum tuerlo vicio
impedimus. Hoc ē sic q̄ illa q̄dragesima est ipe pcus
sum & odiosum multis rōnibus scz q̄ est Tangua

Submersionis.	Dico ergo q̄ in quadragesima hui'
Subuersionis.	vite nr̄e reliqie submergūt Gen. vij.
Destructionis.	Facti sū diluuiū .xl. diebus. Ite mīe
Afflictionis.	vicijs subuertunt Jone .iij. Adhuc
Punitionis.	.xl. dies & ninive subuertet. Item ne
Dissolutionis.	supplicijs cruciant. vñ. ij. Regū. x.
Flagationis.	Decidit david ne ferie .xl. milia. Ite

boni miserie afflignt. ij. Cor. xj. Quinquies quadrage-
nas vna minus accepi. supple plagas. Item mali ꝑ hāc
negligiā puniunt' Blume. xiij. Quadragenas annis sol-
pizate indurate vestras. Item deus & angeli offendunt
ꝓ. Quadragenas annis ꝓinꝰ' hui generationi huic. Illa
les hō. Offendi. Item mali tēpi cruciant. vñ Blume.
xxiij. Filij vestri vagi erunt in deserto .xl. annis. Illa est ergo
quadragesima miserie ipalis. Tercio dico q̄ est ista
dam quadragesima gre virtualis & illa signat ista ba
minam perfectus. q; in .xl. virtutibus consistit videlicet
In duodecim articulis fidei. In decem legis mandat.
In septem sacramentis. In septem donis spiri-
tus sancti. Et in quatuor virtutibus cardinalibus. Vbi
simul iuncte numeri quadragenarium perficiunt ꝙ huius
ꝓfectus ostendunt. Huic sicut scribe Phi. ponunt .xl. diebus
impiguit. Lapis est qui ꝺ excoriacio .xl. colaphos re-
cepit. sic vir ꝓfectus ꝓ .xl. annis adoniat in q̄
talem figurat in ysbosth. de quo vi. ij. Regum. ij. Qz .xl.
annoꝝ erat ysbosth cū regnare cepisset. Ad tenendum
q̄ illi qui regnū celestis volunt accipere vel tenere vel re
gnum paradisi finaliter intrare debent .xl. annos i .xl. vir
tutes ꝓfectus hic .iij. Re. ij. Dicbus ibsu regnauit annis
.xl. annis sunt. Sic ergo ps ꝑ triplex est q̄dragesima. s. Cue
dā ꝓic cessatio. Quedā miserie ipia. Quedā gre ha cti
cede virtualis &.

Quadrus. quadratus

Nota q̄ aia dicitur bene
fitur in bono & in malo. Ros est q̄drata ꝙ tres angulos
& est talis ꝓditionis q̄ diffinitus monet. & in loco Ezech'
scribitur quā res alia dicamq̄. Signat ista in bono q̄dra
turam virtutum & maxime virtutū cardinalium que sunt
quatuor que bonum facium & stabile in bono. Ingra dicit
ij. Regum. v. Precipit rex vt tollerent lapides grandes
in fundamento templi & quadrarent eos. Et ad hoc etiam
facere possunt figure de aiam de rōnali. de lapidibus. & de
quo templi & tabernaculi. que omnia erant quadrangula
ficut dicit ipse Exodi. xxvj. & Exo. xxxvij. Et iij. Regum. vj.
q̄ scz illi qui sunt altare per mentionē rōnale per bonos
mores lapides per curationem ligna q̄ mollicies & ꝓpitia
tionem. in templo & tabernaculo per pedationem vel stati
onem debet pedestris esse quadrata & quadrangula per
virtualem ꝓfectionem. ij. Regum. vij. Domus super colū
nas quadrangulatas ligna. In malo signat quadraturā
quarumcumq; malarum affectionum vel aliorum curabilium
peccatorum que hominem in malo faciunt stabilem ꝛ̄ ob-
stinatum. Ideo de tali obstinatione dicitur Ezech. xij. Ce-
dule vias meas lapidibus quadris. Tene ergo bene
q̄ q̄drata ligna stabilitatē in bono vel in malo vel etiam

quadrarum quatuor cardinalium statum. Vide infra de Quadrigis.

Quadringenti. Nota q̃ ois quadringenti numerus sit quadrat' constans ex centū quater centis. vñ pōt q̃ signat quadratum stabile & solide constantia. & etiam plenitudine moralis plenitudo. & quaternitate stabilis seu cardinalis profectionis. Ita etiã ꝑ hūc quadringentū intelligit. q̃ per quatuor q̃ cardinales virtutes habē q̃ quatuor euangelios & quatuor affectiones ordinatas regnum quadrant. & per plenitudinem etiã eadem intelligunt. Et ad hoc satis videt ꝓpositum d. tus quod scribit. j. Regū. xxv. vbi dicit. Et fecisti sunt nauigia nisi quadringenti viri. Et Iudic. xx. xl. q̃ in tabor q̃ laudauerunt sunt quadringenta millia q̃ducentes gladios. Ad intelligendum q̃ illi qui quadringenti. i. viri solidi & stabiles. viri virtutes pleni & ꝑfecti ingrediunt. quod ipse significat. a monte & periculo liberant. & malos etiam perdere quasi dicat. j. Reg. xxv. vbi. q̃ quasi pleonasmus est amodo dicens ipse. q̃ quadringenti viri ꝑ eo. Et ibidem ꝑ eum mos audacter interfecti sunt ꝑ quadringentos adolescentes. Et sic ꝑ quadringentos vir intelligere debemus perfectos in malo. Allega gl. vt de malis. gręcis. s. Patet etiã q̃ adhuc significat quadringentos pleno gladio & Vide. s. de Quadrare. & s. de Quarto.

Quadriga. Est quadriga ꝑ instrumentum ad res & ꝑsonas de loco ad locum vehendi aptum ꝑparandū & enim quod ad bellandū & ꝓfligendum ordinatū & factum est rotis volubilibus compositum. ab equis & bobus trahens. & ab aurige arte gubernatum. Dicit ergo q̃ quadriga in bono signat & in malo. In bono signat ꝓ

Virtutes perfectas.	Ille est sanctorū status quadriga in ꝑpetuo ꝓfectu vadit. & in qui bus meritorū & bellantū ꝑfectionis Scripturę studiū. portant. & p quas hostes ante se bellant. figurate ꝓ in quattuor quadrigis Zach. vj. Quas de medio duoꝝ montiū vidit esse. Duo ergo montes duo testamenta seu ordines status gręe & glorię vel ecclię duo charitatis indicia. vel insuper duas ꝓphetię leges vel significant. q̃ ꝓ ab illis mōtibus ꝑmanent ipse quadrigę virtutes aliter emanant. De equis et Cant. vj. Quinquaginta comturbatus est ꝑ quadrigas animadab. Quattuor rotę plene quadrigę ꝓ viri iusti sunt quattuor status cardinales. Quattuor rotę scale quadrigę. i. ruditis sive animę sunt quattuor bonę affectiones. Quattuor rotę ęreę quadrigę ꝓ scripture sunt quattuor euangelia. Quattuor rotę quarte quadrigę ꝓ ecclesię sunt quattuor ordines in ipsa fides erudit bellatori. p quattuor mundi partes. Quadrigę primę trahit equi iusti. &c. de ipsis Zach. vj. In quadriga prima equi rufi. Mobilis est iustitię vigor ad motū & sanguinē qui ruffus seu rubeus est. Cerni. Quadrigę scalam trahunt equi humilitas & modestię. Iste est trahunt quadrigam bonę mentis Zach. vj. In quadriga scala equi nigri. Nigredo est humilitatis signum. Cerni quadriga trahit equi sanctę & fortes. &c. ipsius. Zach. vj. In quadriga quarta equi albi Albedo est splendor ꝓpositę religionis. Ita est est quadriga in qua vehebat appollo. comitatus. i. nouę mulieres. q̃ ꝓ appollo deus scientiarū ꝓ in hac quadriga ꝓponitur. vbi a musis. i. a sectatoribus et ꝑdicatoribus celebrat. Ita est quadriga ꝓ ruben qui intelligentur fatue ꝓpinando. &c. qui ꝓ ex. xl. ꝑ. Paral. xxvij. q̃ dauid vidit fabricari aurei ꝑtillati vt et ipse ibidem similando quadrigę cherubin extenderent alas suas et vtrinq̃ archā federis vtę. Ezech. Quartum quadrigā trahit equi bonitatis ꝓdentię atq̃ scientię ꝓ boni ecclesiastici et ꝓlati. Unde Zach. vj. Quadriga quarta equi varij & fortes. Varietas est ꝓ bonitas circumstantes varie arbus doctrinā & bonis mōrum ꝓfugnat. Ille sunt igit quadrigę venit de quibus ꝓ ipse Esaie. xxij. Erunt inquit valles tue electę plene quadrigarum. & equis. Equi est iustitię qui ꝓ trahunt virum iustum sunt mores honesti. Equi modestię. qui ꝓ trahūt mentē sunt sensus verecundi ꝓ boni & fortis. &c. Equi sanctę. q̃ ꝓ trahūt sacrā scripturā sunt doctores sui. Ej etiã meritę q̃ trahūt vnctę & rectę ecclię sunt palefredi recti. Et similiter de rotibus quadrigę & ipse admirative loquit. Et ecce q̃. rotes. i. ꝓ vel. Note tñ de dict super equibus dicit. & quadrigę erāt similiter. Quę igitur ꝓ quę ꝗdrigę sunt in bono. Sed adhuc dico q̃ ꝗdrigę sunt in malo. Et sic dico q̃ nota ꝗdrigę Ecclesiastarum. Et sic dico q̃ de alio ꝗdrigę Pessimarum. ma significat corpus humanū. Se. Luminosarum. cundū quosdam status mundanorum. Competentarum. Ceras ꝰo designat superbū volatū. Quam igitur q̃ est vere quadrigam fragilem que cito cessat. Et hoc est corpus nostrum humanū. qd ex quattuor rotis quattuor elementorum & compositū. & quattuor equis quattuor qualitatibus trahit. & a sathane ꝑ gubernat. a morte tñ facilius ꝓfligitur. Ut Zach. ij. Dispergam quadrigas de efraym. Facilius tamen ex ꝓmissione quadriga illa reparabitur. quia rotę nouę ex quattuor rotis eidem assignabitur. ij. Paral. vij. Extruxit salemon vrbes quadrigarum. Est igit hanc quadrigam fragilem q̃ cito cessat. Item est vere quadrigā mobilem quę parum ꝓficit. Et ille ꝓ certo est mundus seu etiam mundi status. qui ex quattuor rotis sustinet. ex rota vanitatum ꝓ alium. Rota vel earum corpalium. Rota eminentiarū ꝓpularium. Rota scientiarum scolarium. Equi ex trahentes illas quadrigas sunt mundi ꝓcessus sed certe tam quadrigę q̃ rotę & equi fatales & cito pereunt & franguntur. Quomodo ipsum et imperus eorundē in nihilū eliminat. Unde vbi videt ꝓcere mundū illud. Michee. v. Auferam inquit equos tuos de medio tui. & aspergā quadrigas tuas. ꝓ pondus ei. ut eos rotę tuę. & bellatum eos ministrum tuum. Et igit hanc quadrigam mobilem q̃ cito cessat. Ultimo est hanc quadrigā terram seu terribilem que multa efficit. Et ita certe figitat superbos et tyrannos qui tantitudo & impetuosis impetuosi et flagitiosi in facies suis ꝓcedit. quorum sex quattuor sunt quattuor principalia vicia scę.

Superbia.	Equi ipsos trahūt & ducentes sunt ex
Auaritia.	mōtibus. quorum etiam aurige ipsos ducē
Luxuria et	tes & regentes sunt fraudes & pompe glo
Inuidia.	ria. & q̃ innumerabiles sunt ille quadrige Esa. j. Replet eā terra equis et innumerabilibus ꝗdrigis eius. Ille sunt quadrige falcate de quibus loquit ꝓphata de bello macedonico dicens. Qz antiochus rex assyriorum nisi quadrigas extra romanos fabricauit. quas falcatas fundentibus in pluribus locis armauit. & sic terrore & periculum romanis (si non ꝓuidissent) immisit. Sic de ecclesiastica bellis suis quadrigas scę tyrannos contra bonos armat. quos falcatas crudelitatis ipsos ferre nisi ꝑmanent & ei turbat. vt de diabolo & illis ministris suis sic ꝓfert illud Esaie. lxvj. In igne veniet. et quasi turbo quadrige eius. Et Zach. j. Bestiam quadrigarū sup capita montiū. Sicut quid ꝑcito quadrige ille diabolice mundi tyrannis facilius & finaliter per mortem & infelicitatis ꝓfugunt. Iuxta illud Thes. ij. In tenebras conturbate sunt quadrige eorum. collis sunt in ꝓfundo. Et ꝑ ad nihil amplius valeant ignibus infernalibus exponunt. Unde de talibus impiis videtur ille dicere mūdo & diabolo illud Thes. ij. Succedat ira ꝺ̃ vlq; ad summū quadrigis suis & lenticulos meos ꝰ. Dicit igit quod quadriga in bono signat & in malo. Vide de vbi Currus.

Qualitas. qualis. Nota q̃ qualitas & qualis non reducunt. Referuntur ad illud an. Et qualis. Genotat ergo diuisę aliqua similitudine & aliquas rem. Et ideo qualitas de se non est res finita. solida nec ꝓpria. Et. qz ꝑ ꝓprie loquendo ista vl qualitas ꝓle significare in bono vel in malo. Signat em.

Effrenis debilitatem.	Hinc ergo q̃ qualis ꝓle
Iustitię equalitatem.	effrenis debilitatem. Et sic
Sanctitatis conformitatē.	signat hypocritas et fal
Pigritatis ꝓpositum.	sos amicos qui sunt qua

les. i. nō tales. dicit. qui sunt. si nō sunt tales quales. i. equales. tum sex habent ꝓ participium. i. nō existentiam. q̃ sex ipsi apparent videnti boni. & reuera reuera sunt mali. quia quia videnti esse personę bone et rōnabiles. ipsi tamen sunt lapidei et miserabiles. Exemplo imaginis lapidee q̃

apparet esse aliquotiens q̃m bō cū nō relinqr sit lapis. Ge 23 arui. xiij. Recipies q̃dē lapides z ꝓnes structure. Jte li gnū in libro equalitat. Et sic dō Leui. xxvij. Quale vili, pens ei aslam eiꝰ estimare cogēt. Item signat bonita tis cōformitatē. qualis est q̃ est ille talis z econtrario. Et ideo q̃lis signat similitudinē mor. Et sic in bono signat. li bō z aliq̃ bonus mor⁹ se ꝓbendo. Et sic dr. j. Cor. xv. Qualis celestis tales z celestes. Et cū dr nolo q̃s sit malus vel alio genere aliter ornatꝰ nisi ꝓ z virtuti placentē. Unde Cant. vi. Qualis electa mea ꝓ electo tē. Sequitur Electa mea candida z rubicunda electa ex milib⁹. Caput eius sicut optimū tē. Sequi. Talis est electꝰ me us. Jte signat prauitatē ꝓmittat. q̃ sic locutus z subdi tus dō ei malo talis efficit. quālē habere ingēs vel. sequi compellat. Eui. i. Qualis est nemo civitatis talis est po pulus qui habitat in ea. Et j. Cor. xv. Qualis terrenus ta les z terreni. Dicitur ergo q̃lis signat exteriorē p̃dictō nem z ꝓpositum sue bona sue mala. vel etiam signat si militudinē vel imitationem sine mala forte sine bona. Di dr ergo infra de similitudine z sicut etiam de talio. Dis p̃ missis satis patet videre q̃ est quare Qualitatem

Mirabilem z gloriosam.
Laudabilem z virtuosam.
Damnabilem z viciosam.
Tristabilem z dolorosam.
Excellentē z gaudiosam.

Qualitas admirabilis et gloriosa est excellens condicio nostri saluatoris. Licet enim omne genꝰ leguido nō possit nisi q̃s. cum quattuor sē accidēs in ipso dr accidēs nō sit vllum q̃dem ni si ad humanitatē eterne apparuit z voluntati accidentē z accidentēs. z etiam q̃dam ad aliquos extrinsecos et formas dr pōi nisi qualis. trēne excellentie comparatiue. erone efficacie ꝓpagatiue. trēne etiā apparitie venustati ue. vel sic de sue humanitatis excellentia dicit illud Eccli. xlviij. Nemo natus est in terra qualis enoch. De sue potestatiue efficacia dicit illud Matth. viij. Qualis est hic. q̃ venti z mare obediūt ei. De sue venustatis apparitia dicitur illud Maroch. Trāsfiguratus est inquit z facta sunt vestimenta eius splendida z alba sicut nix. qualia fullo nō q̃t facere. Qualitas commendabilis z virtuosa. z excellit z mdxxxbus cōmat. vt sic ethos inthe dicat dict q. Decimo. Quales oportet vos esse in sancta conuersatiōe z pietatib⁹ expectantes. Simon igit qualem. vi

Qualis es meus es
Simplicitatem informando.
Infirmos nō ꝓbrādo.
Honestissime viuendo.
Diligentissime laborando.
Patientissime tolerando.

Qualis est Jhesus habebat aplꝰ sicut ꝓprium et alia suo. Habebat enim vnā qualitatem doctrine informatiue. Ideo dicebat Gal. vj. Videte quali bus literis scripsi vobis manu mea. Habebat etiam vnā q̃litatem similitudinis conformatiue. qua se ois fidē fieri z milem in bonis esse volebat dicēs sq̃. Act. xxvj. Opto inquit deo q̃ me audiūt fieri tales q̃lis ego sum. excepto vinculo rum. Et sic accedit illud p̃dictū. j. Cor. xv. Qualis celestis tales z celestes. Habebat insup vnā qualitatē puerilis modestie. dicēs sq̃. j. Thes. j. Facti sumus modesti in vobis. quasi cū nutrix fouet filios suos. Sequi. Qualem me habuerimus inter vos. quales nos inter vos. De qualitate anxietatis z cupiditatis dr illud predictum. j. Cor. xv. Qualis terrenus tales z terreni. De qualitate inconstantie z mobilitatis dr Jacobi. Considerauit se in speculo z abijt. z statim oblitus est qualis fuerit. De qualitate seu volentie z cruditatis dr. of. Matth. ix. Facta est tribulatio magna in diuel qualis nō fuit. z hec est ergo qualitas detestabilis z nociua. z.

Qualitas detestabilis z dolorosa est excellis mālitia ꝑ tantis. z tribulatio qua modo sustinet dem. z qui in fine in inferno sustinebit eternū. De tenebris dr Thob. v. Qua le gaudiū erit q̃ in tenebris sedes z lumen celi nō vides. De eternali ac dici potest illud Ezech. Ero damnatio eius quales nō antea fui. Hec est ergo qualitas execrabilis z dolorosa. Qualitas excellētie z gaudiosa est q̃litas in celo existens scz qualitas q̃e paradisi et boni bea tos de qua dicit z Paral. xxvij. Beati illi scz celibes hu iusmodi de qua dicit. Item nullus habuit ab eis. Patet igit quō in scriptura multiplex qualitas inuenit.

adverbii. Nota q̃ tam et q̃ sunt duo ad.

Quam vertia inuicem sociata z punctā et etiam quo dlibet inuicē relatiua. Dicit ergo q̃ tantū sine al tero sunt tales z quales. Adiuncti ei q̃ accipit q̃ q. d. paratus sum ei dicit. Matth. xij. Ecce plus q̃ salomon hic. Dicit aggregatiue z sociatiue sicut ei dicit. j. Regum ij. Crescit semiel z placebit tam deo q̃ hominib⁹. Dicit q̃ ne cessit ꝓpagatiue excellentie seu quātitatiue sicut ei sunt q̃ q̃ quātū seu etiā q̃ valde sicut ꝓ pē. Ut omnes simul unus sint qui recto sunt corde. Primo igit dicamus de q̃ in ipsum sunt excellenter z ꝓpagatiue. i. q̃ valde seu ꝓ quantū. Et sic igit dicam primo q̃ q̃ sunt ꝓpagatiue. Et hoc illum modo sumēdi huic q̃ q̃ dō referri ad deū ad ip sū. z ad ꝓpū. Primo quidē ad deū. Et sic dicento in unit q̃ ꝓ per illud adverbium deus commendatur sq̃

Ab operū magnificentia.
A pietatis pia dementia.
A verborū sua iusticia.
A potestatis diuina sapientia.
A sapientie grata manentia.
A munerū munificentia.

Commendat ergo deus z magnificentia sancti operū pē. Quā magnificata sit ope ra tua dñe. dicit in sapientia scilicet implenda est terra possessione sua. Et Eccli. xlvij. Gloriabitur in laudibus ꝓclarare. Calix meus inebrians ꝓclarans est. Calix ei z crater dñi est sacra scriptura. De qua ad Rom. xj. O altitudo diuitiarū sapie z scie dei ꝓ quā patet biblia sunt iudicia eius. z inue stigabiles vie eius. Item commendat a grata manentia la bernaculi sapientie pē. O quā dilecta tabernacula tua dñe virtutum concupiscit z deficit ala mea in atria dñi. Item commendatur a munificentia summoꝝ nunciꝝ sq̃ gloꝝ paradisi. de qua in pē. Quā magna multitudo dulcedinis tue dñe quā abscondisti timentibus te. Patet igit quō illud adverbiū q̃ ponit ad deū. Deinde dico q̃ q̃ adiuncta ponit ad ipsum. Et sic dico q̃ illiger illud adverbium multiplici ter cōmendatur. s.

A charitate fraternitatis.
A cultate separatiue.
A puritate macerationis.
A claritate indicatiue.
A veritate cōfessionis.
A benefactore recreationis.

Ex creatura dicentis z amicis dicit in pē. Ecce gloriosum et gloriandū habeant fratres in vni. Et ꝓ ex amicitia dicatur illud Cant. vij. O speciosa es amica mea dulcis columbarum. De virtute

Pulcritudo. calliditas ꝛ pudicicie vi
Bo bo ſpiritualiter dicuntur. Eccl. iij. O q̃ pulcra ẽ
caſta generatio cū claritate. Ge virtute paratuꝛa ꝛ abſti-
nentia dicit Eccl. xxvj. O quã bona ſunt vbera caſti viri
qui ſtudiose nutrit. Eccl. xlv. O vir ſpualis vnde
virtute claritate ꝛ ſapientie vi Eccl. xxv. ſpectabilis ca-
nicies iudicium ſpiritualis veteranis ſapia. ſenectus qui
manus ſapiũ. Ge virtute ꝛ veritate ꝛ elegantie dicit
Eſa. xl. Egredietur ſup montes pedes annũciantis ꝛ pdican-
tis ſalutẽ. Ge virtute benignitatis ꝛ apparitionis dicit Cant.
vij. Egredere ꝛ ego q̃ ſpectus tuus ſicut malorum. Ge virtute
ſtatura ſua aſſimilata eſt palme. Et ibidem. Egredi ſunt greſſus
tui in calciamentis tuis filia principis. Ge virtute pulcritu
ꝛ eloquentie dicit Cant. iij. Egredere filie ſyon ꝛ videte
regem ſyonis pulcritudo ſue vbera ejus vinũ. Ge virtute bo
beſtialitate ꝛ benignitate pñt dici illud Mathei. xxiij.
pulcra tabernacula tua Jacob ꝛ tentoria tua Iſrael. Sic er-
go pꝛy quõ ſtud aduerbiũ q̃ pouet ad iuſtũ. Genus vi
co q̃ ſtud aduerbiũ q̃ aliqñ refert ad ſtulcum ꝛ ad peccꝫ
ſtulcum ſumpſit. Et ſic videt q̃ mali pñt hoc adiectiuum q̃
aſperatiue vel pendantur et reprehendunt ꝛ malitioſe.

Vanitate mentali. Ge mala vanitate vi. li. Reg. vj.
Vanitate carnali. Ot gloriabãtur ſint bonũ ꝛ ſtud
Mundane mentali- alio operico ſic ante nullas fer-
Cupiditate pecũ. uentũ fuerũ ꝛ modus eſt quaſi nu-
Ab aduerſitate ſtuali. dauerunt de ſuimis. Ge carnis
voluptate dicit Eccl. xvij. Stud requiro q̃ cogitauit caro et
ſanguis. Et Rom. ix. in perſona mulieris meretricis dicit
Quale facta es nimis iterata vias tuas ꝛc. Ge mentis ce
citate ſeu pulcritate dicit Eccl. vj. Q aſperi eſt nimiũ ſapien
ris indocto hominꝫ. Ge pecũ cupiditate dicit Lu. xviij.
Q difficile d pecunias habẽt regnũ dei intrabũt. Ge ſtuali
ab vitiorũ aduerſitate ꝛ penalitate vi Eccl. xlj. O mors q̃
amara eſt memoria tua homini iniuſto ꝛ pacẽ habẽti in vi
ris ſuis ſuis. Sic igit pꝛ quõ ſtud aduerbiũ q̃ ſumitur
pꝛegnatice. Quãdo ad principaliter dico q̃ ſtud aduerbiũ
ſumitur q̃ quandoq̃ ſumitur aggregatiue ſeu etiam ſociatiue
ſicut cum dicitur cum malicioſo q̃ minoꝛe. Circa quod no
ta q̃ omnes ſic ſe ſociatue conuenit debẽt Equaliter cre-
dere. Conuenit vniuerſe. Communiter edere ſibi ſimilere.
Ge vnifformitate credulitatis dicit Rome. xv. Ot tam in
dignis q̃ aduenis vna lex erit omnibꝫ. Ge vnifformitate
diuitiarũ ꝛ ſocietatis ꝛc. ij. Para. viij. Cum maioꝛibus q̃
minoꝛes omnia ſibi equaliter miniſtrabat. Ge vnifformitate
alte edulitatis ꝛ ſimilitudinis pñt dici illud Geneſ. xv. Tam
mundus q̃ immundus velociꝫ ſimiliter. Hec omnia ſpa
bantur. Sumit ergo q̃ aggregatiue. Ergo patui-
paliter dico q̃ ſumit compantiue ſicut cum dicit Eccl. iij.
Laudaui magis mortuos q̃ viuentes. Hic eſt ſr compa
rano inter viuentes ꝛ mortuos. ꝛc ſy vni alteri preferatur
vnum dignus alterum refutat. Verumtamen illud aduerbiũ
q̃ ſemp ſe habet vt dimittãr a parte ꝛeiecti ꝛ refu-
tati dicit Prouer. xxj. Melius eſt habitare cũ mi-
libus q̃ diuidere ſpolia cum ſuperbis. ſemp eſt ſequitur
gradum comparationis ſcz plus. amplius. magis. melius
ꝛ ſimilia. ꝛ nunc ſemp adhere parti meliori. quãdo com-
parationis precedens ſignat malum ſicut cũ dicit. Q pe-
ius eſt mortuo pater mortuo. non ille q̃ habũes. Se bis
alijs nihil amplius. quia difficile ꝛ quaſi inutile eſt ea
ad meliora reducere. ꝛ in pacis nullo cõparatiue ſcz
melioꝛ. maioꝛ. peioꝛ ꝛc. ſanꝫ dicit eſt. de quo vide vbi Au
guſtinꝫ. Et vbi. Gobem. ꝛ Gdũ.

Quamquã. quãuis. Et licet idẽ ſigni
ficãt. ſed q̃ pau-
ce ſint auctoritates tranſeo.

Quamdiu. Nota q̃ Gdũ eſt aduerbium tpis q̃
grauis quandã durationẽ. interual-
lum ſui ſpatium. Et quandã incertã ꝛ ſuſpenſiuã motum
Et nota breuiter q̃ eſt dare. Ot dũ

Perfectionis. Primo ergo dico q̃ perfecti habẽt
Malignitatis. dic ſuum q̃ dñi. ſuum incertum hoc.
Beatitudinis. ne ꝛ ſuſpenſiuã ſpe vnãdem quo q̃
nantes q̃ nolunt q̃ ſuũ habẽt. nec habẽt aliud ſpe meri-
di q̃ illud. q̃ habunt quicq̃d boni poſſint. Unde nota q̃
iuſti in illo Gdũ Dico ergo q̃ iuſti in illo
Equitatis lenitat pondera. Gdũ vec pluſq̃ ſeruãt
Beatitudinis laudant opera. pondera grandia q̃ratis
Penitentie plangit ſedera. ſcz ſine plenarij accepti
Peccatis pñt vbera. one inter viri ꝛ primi
Glorianꝫ ſpiciant lucera. iudicantes. bonitas ſcz
Job. xxvj. Mos accipũ plenũ viri ꝛ deſi bonitatis equa
bo meliꝰ eſt Gdũ ſubſiſti. ꝛ ſi poſt modicũ tollat me fa-
ctor meus. Jte laudãt opa ſumme veritatis pſ. Laudabõ
deũ in vita mea pſallam deo meo Gdũ ſacro. Item plã
gunt ſedera ſue pauperitatis pſ. Ot dũ pona conſilij in ari
mia volũtas in corde meo per vic. Item pñt vbera nul-
lius peccatis. ita q̃ ipſe valeat loqui Malach. xxv. Cuꝛui
inquit ſcz in gloria pauperum ꝛ tedebat nihil mirabicare.
Sequit. Ame dico vobis. Gdũ ſcrift vni de his fratrib⁹
meis nihil feciſtis ei. Item ſpiritus ſcz clare veritatis ſcz
alios docẽdo ꝛ informãdo ita q̃ illuc pñt dicere illud ſal
uatoris verbũ Job. ix. Ot dũ ſum in mũdo lux ſum mũdi
Illud eſt ergo Gdũ placitor. Gdũ dico q̃ eſt dare. q̃
dus quoꝛlop. Illi eſt q̃ ſciunt q̃ non habẽt nili veri Gdũ
id eſt veruꝫ medici ꝛ dare ipſe vinctis. adulterũ in hac
vita ſcire quicquid mali poſſunt. Exemplo ſcz cyrilli
de quo ſupra Spectat. pꝛ. Habuit iratꝰ magnum ſacra
eſt medici ipſe ibi. Nota ergo q̃ mali in illo Gdũ

Pinacotece ſolent infectare. Per malos eſt in illo
Concubitus ſolent perturbare. Gdũ ſine cibus in cibꝫ
Ebes ſaluatus ſole no amare. ri ſolent ſicut de ſuperbo
Boꝛ ſaluatus ſolet expirare. Bouꝫ legit q̃ ipſe dixe-
bat Heſter. v. q̃ nihil ſe reputabat ble Gdũ videret mar-
dochei ſedentẽ ad fores palacij. Et ſequit q̃ ipſius mar-
dochei imagines ſummatim imperauit a regi. nili deus
alb ordinaſſe. Joſ q̃ malos in illo Gdũ ſanctus ſolet
perturbari. vt ſcz ad malos applicetur illud. ij. Mach. viij.
Ot dũ ſuperſt impoſſibile eſt pacem vari negociis. Item a
de in illo Gdũ vilipendere ſolet nõ amari. ſeu enia abbrei
rari ꝛ refutari. Ubi de malis dicit ipſe Mare. ix. O genera
tio inquit incredula q̃ dũ apud vos ero. Gdũ vos patiar.
Jtem a diabolo poſt illud Gdũ in inferno ſolent vinciliari
vt ſic cuilibet dicat illud Rome. viij. q̃ dus inde poterit
pbinere: aſſur eſt capite ꝛc. Illud eſt igit vni Gdũ q̃ ſi be
ateꝛ. Ge ſcz ſpe dici illud Mathei. x. Nolite inquit pti
mere occidentes Gdũ ſpũm ẽ ei de ſolumancia. x. q. vj.
eſt nupciarũ ſunt beati qui vocati in paradiſo nunc ſcu-
mere ꝛ cenã. immo certe ſine fine comedere q̃ bũm fruiti
enim noſtrum. ꝛ hoc Gdũ ſpenſus ipſe ei ipſe eũ. ſ. ppe
tuo ſine fine. Hec igit de Gdũ ſufficiant.

Quamobcauſam. Obtutu. Quapro-
pter. Cop. Nota q̃
iſta aduerbia cõpoſita. Gobcauſam. Gobrem. ꝛ quapꝛopt
Eadem ſignificant. propter hoc. pꝛeria. ꝛ quia. Ge
quibus ſuperius facta eſt mentio. Significant enim cau
ſam propter quam introducitur finis ſine bonus ſacti ſi
ue malus. Ethe dicam q̃ iſta referuntur ſalutẽ Ad

Deum. Et primo dico q̃ referunt ad deũ. Conſtat
Ipſum. eis q̃ illus habet ſuum Gobiectum ꝛ quapro-
Templum. pter. Unus iuſtus ꝛ rationabiliter cauſas ob
q̃. ſ. quia ipſe facit opera ſua. Ot nota q̃ ad allegat
vnũ Gobrem mutuatario ꝛ ſeruitutis. Ubi. ij. Para. xxvj.
Gobrem iratus ẽ pter iniuſtam. quia ſcz adhuerat deos
alienos. Et Ezechiel. xvj. ipſe dicit anime peccatrici. Pau-
ta coſti me inquit quapropter vias tuas in capite meo de-
di. Ge iſto vere dico q̃ ad ipſum ſpectat vnuꝫ Gob-
rem neceſſarie ꝛ veliganꝫ. Et ſic dico q̃ iſtius habet per
modum cauſe finalis Unum Gobrem.

Generationis. Ge generatione dicit ſalomon. iij. Ec
Gratitudinis. clesiaſtes. v. Gobrem inquit cepito edifi-
Dedicationis. care templum nouum olij. Ge con-
Conſecrationis. ſione dicit Job. v. Gobrem ego ne-
Glorificationis. peccabo: dominum et ad terram pe-
nam eloquium meum. Et. ij. Macha. v. dicitur. Quapro-
pter omnes regebant in bonum noſtra centuꝛi. Ge ab-
dicatione ſeu ſolica compaſſione rerum dicit paulꝰ illud

Deut.v. Gehoen nō habā lenile pārē nec possessionē ei⁹ trāsiū⁹ sui. De cōplatione pōt vici illud Job.vij. Cū requieuerit inquit p somnia rap villonem horroꝛe concutiet q̄ eligit suspendium anima mea: De attributione nāe seu bonop. suop. largitore nra pōt illd.q. Pars ttuy. Gehoen frāo cop. lenare pariuerit ca.f. iambob' cibos. Et de abigail dicit q̄ ipsa offerēs aboria dauid dixit p. Regum.xxv. Ut ipsa propter subpe hūdictionem hanc quā attulit ancille tue. Secundo vico q̄ ipse etiam baberi suum Gehoen sc̄z suam causam fiualem quare sc̄z facile z sustinet mala. Cū nota q̄ ad eos spectat Dñi Gehoen Fallacie accusantis. De fallacijs seu infidēs accusantis. Crudelis infestationis. Et admonitione de ij. Regum. Carnalis delectationis. Et de ij. Gehoen. f. quor lal. Finalis tribulationis. sum ecclesiastici huius pera nabeth Gehoen inquit adueneruat cum extra ciuitatem et lapidauerunt. De crudeli ordinatione mandato z opere nec ei Dñi. i. vbi post datum mandatum q̄ lapidentur interficerent dauid interrogabat. Gehoen causam tam crudelis sentencie a facie regis esse egressa. De carnali autem delectatione z infectione patet de illis malis seniorib⁹ qui sc̄z dixerunt Susanne Danielis q̄ Gehoen cubuerit nobiscum z assumite nobis. De finali de talium punitione tribulatione et damnatione dicit q̄ Regum.xxi. Gehoē non recedet gladius de domo ei⁹. Et Hiere.xl. Gehoen p bebite fuit ille plurimum. z tandem ymber nō fuit. Et Hiere.vj. Abominationē inquit fecerūt. Sequit. Gehoē erubescere nō erubuerūt. Sufficit vide vbi. Propterea Et vbi Propter q̄ Et vbi. Ecce Et vbi. Caula.

Quando. Cum q̄ sit aduerbiū ꝓpie videt q̄ ꝓ quādo pōsit significari quod significatur per ipsū vicī Quum quando quod est

Secundum. Primū est q̄ ipse fecerit. Secū Ordinatum. dum est q̄ ipse nāe plenus. Tertiū Primitus Hm. est q̄ ipse cōsequutus. Vico igit q̄ est vnū q̄ ipse fecerit z sic vico q̄ nos debemus habere in memoria bona et mala transacta: videlicet

Diuina beneficia que recepimus. Vel recordemur diuina beneficia. Cō-
Propria malefacta que cōmisimus. siderādi est. q̄ q̄
Labores z supplicia q̄ genimus. et quomodo deus
Terrores z iudicia q̄ cognouimus. operatus est mira-
Naufragia z naufragia q̄ sustinuim⁹. bilia opera sua: ter
Miracula z solacia q̄ sumsimus. ribilia iudicia: et necessaria beneficia. Exemplo Job qui.f. dicebat Job.xxj. Audite inquit me z obstupescite: z ego q̄ recordat⁹ fuero pauebo: z pauor carnē meā tremere. Sic meditabat ille q̄ cogitabat de eo q̄ ponebat plumbū loco⁹ z vīā pedis sui in fundo. Job.xxviij. Q̄ ponebat fundamentū terre: z q̄ fundabat palmis in terra. Job.xxxviij. Et ille q̄ filr cogitabat in pē. Q̄ dixerat altissim⁹ glacies: q̄ fit gelabat filios aq̄. Et sapiēs q̄ dicebat Prouer.viij. Q̄ ponebat celos ederā: q̄ circa ibera firmabat sursum. Q̄ circūdabat mari terminū suū. Q̄ appēdebat fundamēta terre cū eo inq̄ erā cūcta cōponēs. Et breuiter vīā q̄ via talis q̄ i. cōia opa dei pteria sūt ꝓplanda z meditāda: z scier⁹ ī indagine recolenda: z ipsius beneficia memorāda Luc.xvj. Q̄ mīsi vos sine sacculo z pera numquid aliquid defuit vobis. Recordemur ergo diuina beneficia. Item re cordemur illud quando boc est ꝓpria malicia: q̄ sc̄z bō debet semp̄ bñe in mēte q̄ z qualiter retro acta ꝓpter offendit sicut dicit Hume.xxvj. vbi dicit q̄ q̄ pera ēām rebellabo aperiens terra os suū deuorabat eos. Et re cordandi sunt labores z supplicia que.f. genitus ꝓ peccatis suis. Deut.xxv. Memēto q̄ fecerit tibi amalech in via q̄ egrediebaris et egipto: z quāmō occurrerit tibi: z extremos agmini⁹ eius q̄ lassi erant ceciderit: q̄ tu eras fame z labore defectus. Sic reco dādi sunt terrores z iudicia: sicut illud q̄ refert Leui.xxj. Q̄ filij aaron offerētes ignē alienum interfecti sunt. Item memorādi trifacta ii naufragia sc̄z mala z pericula a q̄bus sum⁹ a deo liberati: sicut i psalm⁹ facere sc̄z pluralocia filij ih̄ī memorari iubent de illis ꝓpter q̄ misericordē mare rubrū: z q̄ egressi sūt de egyptofiscat ꝓ Deut.xxv. z Josue.ij. De quo idem to mitus sc̄z recordari faciatur Leuitic.xxvj. vicinio. Recordetur inquit federis mei patris quādo educti sūt de terra egipti in conspectu gentium vt eſſem eoꝝ deus. Item recordemur virtutes z suffragia sc̄z que audimus habuisse sed peccando perdidimus. Et sic lamentando dicamus illud Job.xxix. Quis mihi tribuat vt sim iuxta dies pristinos quos deus custodiebat me: quando splendebat lucerna sua super caput meum: quando erat omnipotens mecum: quando lauabam pedes meos butyro: quādo p. celebam ad portas ciuitatis: z quando sedebā deus erat in tabernaculo meo &. Patet igitur q̄ est vnum quando temporis ꝓdeuntis. Secundo vico q̄ est vnum quando temporis nunc presentis. Et sic nota q̄ in illo quādo tempore presentis sc̄z Boni vigent. Mali vigent. Pauperes iugit. Boni vico vigere sc̄z in virtutibus: q̄ mores illi mō habent vitā q̄. i. vitā duraturā: z vnum tempus

Sapientie contemplatiue. nic lugubre. Habent ēī in.
Innocentie iustificatiue. fi in presenti vnum quando
Audacie atq̄ constan. sapientie dare contempla.
cia. Et illud est illud quando de quo dicit Job.iij. Pone ad me dicam est verbum absconditum in horore visionis nocturne: quando solet lepos irruere super homines. Item habent in illi in ꝓfi vnum quādo innocentie longe ꝓseruationis. Innocentia est ab omni malo plorat Job.xij. Interroga obsecro quis vñq̄ innocēs perit: aut quādo recti deleti sunt? q. d. Nunq̄. Item habent in presenti vnum q̄ audacie atq̄ constantie sancte vīuentes q̄ erat de Judith dicit Judith.xvj. Qz horruerūt pectora eorum timore tuo: et medi audaciam illius. Sequitur. Obstupuerunt castra assyrioꝝ quando apparuerūt bandas nre. Patet igitur in hoc quando vigent virtutibus. Item q̄ mali in hoc quando vigent criminibus: quia proceris in hac parte huius vite mali vigent. Dicit

Cupiditatis et fornolatie. Se quando pigmie so
Gulositatis et vanitatis. fornolentie z cupidi.
Infidelitatis et inconstantie. tatis dicit Prouerbiorum.vj.
Pompositatis z crudelitatis. Vsque piger quando
Cupiditatis z auaricie. quādo surges e sō.
no tuo? psalmus nonnullis &. De quādo aut vindicte z quietationis dicit Prouer.xxiij. De innocentis autem quādo statuit: z quando cum splenduerit in vino oculus eius. Sequitur de persona quietis dicens. Custodiebo inquit vt verbum vite reperiam. De quādo aut inconstantie z fidelitatis dicit Ecclesiastes.xxiij. Fulti inquit baculus huius mundi ibi: z q̄ appendederunt te manu confidentie. De quādo etrolitie z pōtatis dicit Sap. v. de Ydolatra. q̄ q̄ elementi est cor eius: z spes eius obfirmatus ad superbiā z repositus est de solis suo. De quando auaritie z cupiditatis dicit pō illud Job.xxviij. vbi ecclesiast' id est raptoribus dicit &. Munq̄ capies leone predam: et ilam catulos eius implebis q̄ cubant in antro: et ꝓpulsis suis insidiat. Mali igit in hoc quādo rapiūt rapinas. Item q̄ miseri in hoc quādo lugit delectibus q̄ sc̄z illi in tpe pīus vite multis penis inclemodis. Et sic indigentia miseros dicit Job.xxxviij. Quis preparat cornio cibum suum quādo pulli eius clamant ad deum vagantes eo q̄ non habeant cibum. Patet igitur quando est vnū q̄ ipse nāe pīus. Tercio ꝓpalius vico q̄ est vnū q̄ ipse obsequitis. Et sic vico q̄ nos debemus male ꝓpter q̄. i. multiplicē ipse futuri offidere vice. Unum est

Dei clementie. Dico ergo q̄ attendere debemus ad
Nostre miserie: vnum quando quod clarent bi de
Dure iustitie. memoriam. Semper est debem⁹ ha
Summe trinitatis. bere oculum ad futurum dominū
Summe leticie. diuinum: z q̄ deus nobis peccata di mittat tribulationes subeniat: z gratiam et virtutes immittat vt sc̄z sibi dicamus de illo quādo illud psal. Domine q̄ multiplicati sunt tribulati multi insurgunt aduersum me: multi dicunt anime mee. Non est salus ipsi in deo eius. Tu aut domine susceptor meus es. Gloriā meā et exaltans caput meum. Voce mea ad dominū clamauī. Et exaudiuit me de monte sancto suo. Ego dormiui et soporatus sum: et exurrexi quia dominus suscepit me. Non timebo milia populi circūdantis me. Exurge domine saluum me fac deus meus. Quoniam tu percussisti omnes adūrantes mihi sine causa. Dentes peccatorum contriuisti. Domini est salus: et super populum tuum benedictio tua. Item vico q̄ attendere debemus ad vnum quando quod concernit ea q̄

dem. Iq̄ sibi dicit fumū in diē. De quo dicit ipſe. Quot ſunt dies ſeruī tui: quādo faciēs de perſequēt̄ me iudicia. De quo etiā dicit Mar. xiij. Vigilate: qm nescitis quādo tempus ſit: q̄ quādo dño veniet. De quo dicitur etiam. xx. ad. cpm. Discedebā quādo hoc audiui: q̄ quod ſi quem adueniens mi: exclamatiōes ſecuit. Dico in ecclesia canimus. Quid dicam aut quid facā miser: vbi fugā: quādo eā mouenda ſunt tēpora. Item dico q̄ attendere debemus ad vnū quādo quod potuit ſumma iuſticia. ſcz extiuā eternalem. De qua ſcz dicit Eccl. v. Quādo ni ſero fugitiua furtiua poſſimus in eam: que erunt mouſſere: q̄ quo mentem vt reſpondā eoꝝ. Item attendere debemus ad vnū quando q̄ potuit ad celi lenitatem. Et illud certe nihil alius ē eſt q̄ gloſa paradiſi. vt. ſcz illo q̄ intelligatur illud pſ. Conuert anima mea ad requiem tuā quādo tantum exaltauit me tuā pſi. Et ergo illud Eſaie ix. Exultare virtutes capet pedes q̄ diuidet ſpolia. Sic igit̄ pz q̄d eſt quādo tpis ſubſequēs. ergo nunc plantis. tempoꝝ precedentis.

Quantus. quantuz. quanto.

Hec q̄ quantū t tanti relatiua ſunt ſicut qualis t talis: t ſignificat qualitas dimenſiones ſubſtantie: t ideo vt ōmodo qualitas accipit p magnitudine: t ſic quātū idez eſt q̄ magnus. Et accipit quantū q̄nq; interrogatiue aliquātū poſitiue. Denotat ergo quātū quātitatē equalitatē t ſimilitudinē. Nota q̄ q̄ quātum hec ſit nomē ſignificādi potiſ. Similitudinis. Comparatiue. Alternatiue. Similatiue. Interrogatiue. Item hoc admiratiue p. Quanta audiuimus t cognouim⁹ ea: patres noſtri narrauerūt nobis. Et alibi. Quātę t videre oēs q̄ timoris dñi qualia ſunt mi me nec. Hec ſunt comparatiue ſicut ei dicit Eccl. xij. Quāto magnus es humilia te ꝛc. Et Eccl. ij. Canto melior angelis effectus: quāto pr illis excellentī⁹ nomē hereditauit Hec ſunt alternatiue t ſic fuit vbicunq; dicit tantum quātū. Unde Apoc. xviij. Quantū glorificauit ſe t in deliciis fuit: tantū date illi tormētū t luctū. Item fuit ſimilatiue t ſic fuit ꝛ. Et quanti oriūtur a mane ab occidente longe lecit a nobis iniquitates noſtras. Hec fuit interrogatiue t ſic accipit vbicūq; ponit quātus vel quā tumagis. vt ei dicit Exo. j. Quāto opprimebat eos: ſic multiplicabant. Et Deuter. xj. Si in ſtus in terra tua pter quātumagis impī t peccator. Item fuit adequatiue. t ſic fuit Exo. xvj. Fiant vos vnum q̄ pone tibi mas. quātū pōt capi gemer. Et Zach. j. Quidnā hi dicūt quātus ſit loquendo ei⁹: t locutus. Hec ponit ei minutie. t ſic fuit ꝛ. Para. ij. Quātus ſum ego vt pſim domo deo edificare tēplū. Et Job. xxi. Quāto magis qui habitant domos luteas t terrenū hūi fundamentū plantatur vel ut a tinea. Sic eſt accipit p diminutiue hūilitatis. Hec Job. xxv. Quātomagis hō putredo: t filius hois vermis. Et Job. x. Quantus ſum ego vt videā ei. Hec fuit interrogatiue: t ſic fuit Job. xiij. Quātas habeo iniqtates t peccata federa mea atq; delicta mea oſtende mihi. Quidā q̄ ſi in ebrietate vel ſacie inuenit quātū: vnū de ſignificatiue precedētibus ibi nota. Si ſe vis te quantitate ampliare: ſic q̄ in ſcripturis reperitur Quantitas

Habenda.	Prima eſt quātitas meritoꝝ. Secūda ē quā
Laudā.	titas peccatoꝝ. Tercia eſt quātitas corre
Spernenda.	ctoꝝ. Quarta eſt quātitas penaꝝ. Quin
Videnda.	ta eſt quātitas miraculoꝝ. Sexta eſt quā
Timenda.	titas aduerſoꝝ. Septima eſt quātitas tor
Poranda.	mentoꝝ. Octaua ē quātitas penaꝝ. Dā
Amanda.	no ſi dicā q̄ ē quātitas meritoꝝ quas de
Querenda.	bem⁹ hic. Quātitas eſt pfectio in rebꝰ exi

stentibus ordinata ad vnūquodq; q̄ nos debem⁹ querere t hoc quātitatē bonoꝝ operū t virtutū que ſ. offia pfectē in pōdere numero t mēſura: ſicut ei Sap. xj. Omnia q̄ quātitate habēda t querēda pōt dici. iij. Regū. c. Q. ſ. Salomon fecerat vt vtrūa eſſet abūdātia argēti in diebus ſuis. quātitate t lapidi. Quia rogem ſalomō. i. pacifice vic t iuſtus: debo parare t facere q̄ in hoc loco. Lin cōſcia t in alia ſua ſtia ſit quātitas argenti ſicut lapidi. i. q̄ tāta ſit ibi qualitas virtutū t meritoꝝ quātū vnūq; de futuro videbit. Et dicit hoc eo q̄ alia ſit a nobis hic ſua ſpiritalis p̄ſideratio: alia ſpeculoꝝ ſide: p̄ſentia timoris t boni amoris. Iuxta illud Apoc. xxj. Cum ea in quadro poſita eſt: longitudo eius eſt tāta quāta t latitudo. Et Zach. ij. dicit angelus. Curre loquere ad puerū iſtum dicens. Absq; muro habitabit Hierl. p multitudinē hoīm t iumentoꝝ in medio eius. Ego ero ei murus ignis in circuitu: t gloria ero in medio eius

rum venit Pſa. Quibus offendiſti nihil tribulationes multe z malae: z peccatis vindicaſti me: z de abyſſo terre iterum reduxiſti me. Poſt ſpeſtatem enim z penitentiam venie ſerenitas ſolet ſequi. Et ideo competitus lectus nativitati ſe ſerenitas ſuccedit z a nomine habetur. Hic z de mundi tribulationibus. Gaudium eſt in penitentia orbem: q̄ modicum turari habet: z ſerenitati conſolationis z gloriae in ſe habet. Et quantum ergo talis infancta eſt eſſe lo quor z paulo. Ecce. Offendi illi quia operatus eſt peccatum meum. Dic eſt ergo quantus adueſtus. Et. Et primo dico q̄ nouit quantus commotus eſt. Inferualium quam timemus timere: quia ad quantitatē criminis ſequitur quantitas penarū Leui. xxv. Iuxta menſuram culpe erit z plagarū modus. vnde z quantitate penarū ſignata dicit aliud predictum Apocal. xviij. Quantū glorificauit ſe z in deliciis fuit tantū date illi tormentū z luctum. Ita eſt igit quantus commotus. Quanto eo dico q̄ maiorem quantitas gaudiorū ſeu z premiorū: quā habemus fruere: z illa eſt quantus bonus paradiſi quē. f. mentis z infinita eſt: z de illa pōt dici illud Eccl. xliij. O felix cuiuſ de tuis fructibus legit precepiſſe. Impleſ inquit facies eos fructu quanti poſſum capere. Sacci noſtri ſignant animas capaciſſimas: que ſolent in paradiſo quanti poteſt recipere tantum beatitudine z gloria adimpleſ: ita q̄ voluntas z voluntarium deſiderium ſaturat. Sapien. viij. Comedere vanum quantū vis pla cuerit. Quia ad ea ſit quantus ſine limite omne: illa tamē ad quantitatem condignas ſue in finitatis non ſ attingit ſicut bene dicit Eccl. xliij. Magni ficamus dominum exaltare illum quantum poteſtis: maior eſt enim omni laude. Patet igitur quomodo in ſcripturis multipler quantitas inuenitur. Vide vbi menſura pon dus. Suffiat.

Quare. Nota q̄ quare ſonat vt communiter ſignat queſtionem. interrogationem vel rogationem. Et ſic poſſum notare q̄ in ſcriptura inuenitur multipler quare. ſcilicet Quare

Reprehenſiuū.	Sic ergo q̄ illud aduerbium quare
Excuſatiuū.	dicitur cauſa reprehenſionis z. Ecce iu
Allegatiuū.	mē. j. Regū. ij. Quare facitis rem hu
Cōpercatiuū.	iuſmodi z. Et. q. Paralipo. Quare
Admiratiuū.	tranſgredimini mandata domini z.
Inquiſitiuū.	Item dicit cauſa excuſationis. Et ſic
Exortatiuū.	dicitur Job. xl. Quare non in vtilia
Sollicitatiuū.	mortuus ſum? egreſſus ne vulua nō

ſtatim perij? quare data eſt miſero lux z. Sequitur. Cur excepcus genibus? cur lactatus vberibus z. Item vt cauſa allegationis. Et ſic dicit Job. ij. Si bona ſuſcepimus de manu domini: mala ſic quare non ſuſtineam? Et iterum Job. vij. Quare me poſuiſti contrariū tibi. Item dicit cauſa cōpercationis. Et ſic ſumit in pſa. Quare ſedem euam: oblitiſcēris inopie z tribulationis noſtre. Iſte dicit cur cauſa admirationis. Et ſic ſumit Jere. xij. Quare ergo impijs viuit ſup terram. Et Hiere. xij. Quare via impiorum ſpcrit. bene eſt omnibus q̄ preuaricant z inique agunt? Et abacuc. j. Quare nō reſpicis ſuper iniq̄ agentes: quaſi dicat. Non eſt. Iſte dicit cauſa inſtantie. Et ſic ſumitur Matt. ij. Quare cum publicanis z peccatoribus manducat magiſter veſter. Iſte dicit cauſa exortationis. Et ſic dicitur in pſa. Exurge quare obdormis dñe. Item dicit cauſa ſollicitatiua. Et ſic ſumit Ezech. xviij. z xxxij. Quare moriemini filij iſrael: convertimini z vivite. Nota q̄ adhuc q̄ quare dicit p̄ multis partē argumēti dicendi: z cauſam in ſcripta. Dñs nota q̄ q̄ illud aduerbiū frequentius reperitur in ſcriptura quaſi de offenſione male factis. Repre

hendit ſ p Quare	reprehendit z arguit te de
Operibus malis dicitur.	tractatis malis dicitur. Hie
De malis cogitatis.	re. xij. Quare nō timuiſti ne
De iniuſta ſocietate.	trahere ſermo meus? Moyſi.
De iniuſta repulſatione.	Et Job. vj. Quare tabrati
De iniuſta explicatione.	ſtis ſermonib? meis? verius. Iste

te iniuſtam crudelitatē. vij. Exo. iij. Quare affligis populū meū. Et. ij. Reg. j. Quare nō timuiſti mittere manū tuā ſpm̄ dñi. Iſte de iniuſta ſocietate z fidelitate. dicit. ij. Regū. xvj Quare nō exhibes oī amico meo. Et. ij. Reg. xiij. Quare non vaniſti meū mihi b. oſtis. Iſte de remiſſa repulſatione. vij. Reg. xij. Quare nonſtum relinquis regem. Et Luc. xj. Quare non reddis pecuniā meā ad vſurā. Iſte de exiſta cupiſcatate. vij. Reg. xiij. Ingredere vxorē iuſtorū quare re alia eſſe ſimilia. Et Judic. v. Quare babitas inter duos terminos vt audias bolaos gregū. Ita q̄ oia ſi alia illoꝝ per ipſe poſſunt intelligi: z ad ipſa z intima alia poſſunt quare ſecundū applicari. vide q̄ de cur. quādo. quo modo z vide que alia interrogatiue ſignificant z. Si vis adhuc de iſta queſtione dicere aliquādiu dilatare. Dico q̄ illud adverbium Quare poteſt ſpectare ad

Deum.	Quidem eſt dicit vidit legitam audiſſe q̄
Juſtum.	fit fuit multiplex. que. Et primo dicit multipl.
Impium.	cum? z. do. Coſtat. q̄ eſt ſcipturā facta ſi.
	de z dicit vnū ſre. Fuit igit tres vult ſre q̄ſi ſi
Diſcretionem amoris.	paſſionis: z ſic ſcipturae dicit
Reſpectum timoris.	lej. Exod. xxxij. vij. z. Et qua
Exclusū inſtructionis.	re monumiti filij iſrael. gentes.
Ingratū erroris.	ni z dicit. Iste fuit vult ſre q̄ſi

eſt reſpectionis q̄ ſupſe reſpēdit ſuperbos z plumpaſtes re ſic dicit pſa. Deus ait dixit deus ſpectu eternus inſtitua mea. z affectio vel amentū meū p̄ eos mīc. ne eo exhibeat. exſcipiā z. Iſte fuit vult ſre q̄ſi eſt inſtructionis ſeu mi am ſolationis z exhortationis. Et ſic certe legit dicitur pe. ro in fineb? epiſtolis Matthei. Modice fidei ſre dubitaſti: z apphēdit manū ei? z. Iſte fuit vult ſre q̄ſi reder guitatē: z ſic certe interrogādo q̄ ſre ipſe reſpōdit bonū

De feritate cōmiſſa.	Dicat eſt ve? pōtē. Quare ſi.
De veritate omiſſa.	militi vrſi feritatē ſeu crudel.
De ſimilitate amiſſa.	tatē. Et ſic dicit Exo. xij. Quare

re inquit nil eas loera cubatur nil leones. qui. f. ſuā ſimilitudinē amiſe. Iſte dicit ſre omiſſi parati veritatē Et ſic dicit Job. vij. Si veritatē dico vobis quare nō credite mihi. Iſte dicit ſre omiſſi cura ſimilitudē ſeu ciuilis mā pacis habitatrici. Et ſic certe dicit q̄ ſapiē. j. Cor. vj. Quare nō magis iniuriā accipit? ſre nō magis fraudē patimini. Sic igit patet q̄ tanta q̄ntas vult ſtio aduerbio ſre. Cede dico q̄ iuſt? q̄ntas vult ſtio aduerbio multi modis. Ergo

Deum.	Et ſic certe dico q̄ vir iuſtus loquente de
Juſtum.	dicat z facit Deū ſre quo animā Pſal.
Proximum.	tiam admirat. Clemētiā ejbenat. Iuſti

tiam veneraſ. Prudentiā colliniſ. Dico q̄ q̄ iuſt? ne loquit locutione ſcripturiſta ſuam prudentia admirādes ſic certe dicit Hiere. xiij. Quare ſi celer? ſeruus eſt terra tua: z ſi viator: declinio ad manendū. Quare fur rus ea vdut vir vagus: z vt fortis qui nō poſſe ſaluare. Et alit in nobis es vbi z. q. d. mirabile ē. Iſte dicit ſre ſui de mentū ejbenūdo. Et ſic teo loquit in pſ. dicto. Exurge z re obdormio vbi ſe exurge z ne repellas in finē: ſre facit te am meritū oblitiſcēris inopie nre z tribulatiōis nre. Et ſic ſed. Ne? e me? reſpice in me ſre nec derelinqſ me z. Iſte dicit teo ſre ne exurgendo ſeu etiam formidādo ſui inſtū Et ſic dicit teo illud Job. vij. Quare poſuiſti me? contrā te ſre nō auferis iniquitatē meā z. Et illud pſ. Quare obliuis es meī? z ſre pmittas? incedo ne affligat me inimicus. q. d. mimis rigoroſe agis tecū me. Iſte fuit teo aliud ſre. ſic arguēdo ſuā prudentiā. Et ſic loquit Abacuc. j. Quare nō reſpicis ſup iniq̄ agentes: z tacēs deuorāre impiū iuſtū ſic z facis homines vt pisces maris: z ſi repelle nō be benes ſpicip. Deus igit quē inſtus vult ſto aduerbio q̄ntus multiplicat ergo deū. Iſte ipſemet multiplicat ergo ſolos Et ſic certe dico q̄ inſtus dicit z facit. vide Deū quare te

Qua vita fragili.	Iſte dico q̄ inſtus ſolūmodo ex
Per ſua rerū labili.	quent cuicūq̄ ſre te carnali fragili
Mūdi luxu fictili.	tate. Et ſic dicit illud Job. xij. Cur
Mouſ meta ſtabili.	re nō in vulua meā? fuiſ? egreſſus ex vtero quare nō ſtatī perij? Et Job. x. Quare te vas eduxiſti me. Iſte dicit ſre de fortuna labilitate Et ſic dicit Job. xij. Quare miſero data eſt lux. vnde bñ q̄ in arū rūdine ſunt anime? qui expectant mortem et non venit z. Lux inquit id eſt claritatē ſpendet mundane fortune. Luce eſt nihil poſterius aut delectabilius: et nunc nihil horribilius aut delectabilius: ſubito eſt apparet et ſubito media nube interclipitur: et medio eo ſtaculo impedit

Quasi. Nota q hoc adverbiū quasi vt ceteri ver-
sus significat rei implicationem vel rerus adequa-
tionem. Signat em q̄dq; implicationē q̄ta pcess res q̄s
dicit quasi facta: adhuc sapporat imfecta. Et sic sumit
Eccl. xxv. vbi de puero q̄ boni habet signa dicit: q̄ mortu⁹
est pater eius: et quasi non est mortu⁹: quia filium similem
reliquit sibi post se. Et Esaie xl. Omnes gentes quasi non
sint sic sunt coram eo. Item quādoq; adhuc signat simili-
tudinem et adequationem: vt hic quasi idem est qđ sicut vel
quadrendū: vt hic sumit Ecclesiast. xxxix. Fluxit sicut vr rosa
eloquium meū quasi myrrha super herbam: et quasi stille sup
gramina. Potenter igit vt illa similitudine designata p
quasi q; quasi quādoq; dicit de homine: quādoq; de mo-
quādoq; de symbolo. Primo igit dicam⁹ aliq̄d de hoc
ho est in q̄tū pōt ad illud in numerīs stat⁹. i. In statu

Patere.	Discernendo pōt esse quasi: et aliquo modo
Erutie.	similitudinis⁹ adequari. Et ideo dicitur ad
Gloie.	rorem q̄ ros inuenimus in scriptura dupli
Peccati.	quasi Nature et defectionis. Gratie et perfe
Corrēti.	ctionis. Gloie et saluationis. Culpe et infe
	ctionis. Pene et damnationis. Primo ergo dico q̄ est mō

quasi i natura defectionis. Quasi em vr vicius est signat
rem fine complemento: etiam quasi signat similitudinē: si-
militudo aūt habet poniri pro quadā fictionis imagina-
ne q̄ entitate. Significatio hui⁹ nois quasi dicitur q̄ est ve-
re imaginaria nō ficta: et nihil habet veritatis aut firmi-
tatis. Et sic dico q̄ homo est naturaliter quasi filius in in-
gressu. Non in egressu. Patredo in egressu. Est dico q̄
si flos in principio. Job. xiii. Homo natus de muliere &c.
Quasi flos egredit et conteritur et fugit velut umbra. Et

otium quasi aqua in medio: quia sicut medii vie nostre
est fluxibile et variabile sicut aqua. v. Reg. xiv. Quia omnes
quasi aque dilabimur que non reuertuntur. Aqua dī mag
per eandem viam reuertit per quā exiit. Sic nec homo
per eadem et non terius inuenitur Job. xvi. Semita per
quam non reuertar ambulo. Et insuper quasi pereūs in
nouissimo termino Job. xix. Quasi putredo cōsumēdus sum
et quasi vestimentum qđ comedit a tinea. Illud est q̄ vnus
quasi naturalis defectionis. Secūdo dico q̄ effectus qua
si virtualis plenitudo. Et istud est illud quo vr iustus est
perfectus finalis et rebus notabilis⁹ a bono. Debet em
se adequare et conformare ceteris aliq̄ viris iustis: et sic
vnus cr ipsis in cēteris bonis moribus se hic Eccl. xxxix.
Recedens et pollentissimis erudit: sic et in illis quasi vnus
ex illis. Non em quāto sunt puniendo cito sic ad cōcordiā
rerum quib⁹ conuiuunt cōcreatiuorum. Et inde est q̄ aut
cum fit purissimus demonis facilius inuitat a cupidi
tatem per quod manifestē q̄ quasi vnus efficit colegam. Sic
vr iustus facilius se conformat bonis hominib⁹ quos fre
quentat: colens perfectionis virtutes quas in ipsis mul
tiplicat libenter in se recipit et resistantiam ipsi ipsum vult
qualitatem similitudis vult imago qui in se virtutes aliorū
complanter reperiuntur vt sic de tali similitudine intelli-
gas et reperies cōtinuo vt de tali quasi dicat quilibet vel quili
bet de loquo illud Eccl. xxxix. Quasi cedrus exaltata sum
in libano: et quasi cypressus in monte syon quasi palma
exaltata sum in cades: et quasi plantatio rose in iericho.
Quasi oliua speciosa in campis: et quasi platan⁹ exaltata
sum iuxta aquas in plateis. In quibus verbis ostenditur
q̄ vir iustus aliq̄ virtus perfectis: nec videtur angelos et
sanctos in istis assimilat. vnde p verbū platanī videlicet

In mentis deuotione. Quasi cedrus.	Igitur dicit
In carnis abstinentia. In libano.	sum⁹ quasi
In cordis roboratione. Quasi cypressus.	cedrus q̄ mē
In sensibus cōtemplatione. In syon.	tis deuotione.
In spei sublimatione. Quasi palma.	Quasi cedrus
In penitentie exercitio mortificatione. In cades.	inquit exalta
In patientie solidatione. Quasi rosa.	ta fuit. i. sicut
In pietatis irrigatione. In iericho.	cedrus sprigs
In honestat puerilitate. q̄si oliua speciosa.	crigit se mens
In largitatis emendatione. In campis.	istius surgit
In amicitie vnitatione. Quasi platanus.	ad celestia per
In sapientie inhabitatione. Iuxta aquas.	efficacem vnū

derium dicit. Unde Eccl. l. Quasi platanus exaltata cedri circa il
lum. Et sim⁹ qñ libanus p carnis abstinentiā. In libano
inde. Libanus interpretat candor: et est mons nimis⁹ ce
dibus et fragrantia suauitatis significans statū cōfessoris: vbi
puritatis et candor et fragrātia boni fame Eccl. xxxix. Quasi
libanus exalt⁹ suauitatis habens et more dicens qñ dixit.
Et sim⁹ qñ cypressus p cordis roboratiōnē qñ cypressus inge.
Cypressus em est arbor ita solida q̄ ex ea columna non cedit ymō
cuncta q̄. Sic nec influs omni tribulatione cedit. Et illud
Genesis. Viere officio qñ semel turpiter est em cedere. vñ Eccl. l. vi. Quasi cypressus i altitudine se rollens. Et
sim⁹ qñ nihil sum p claris propatiens. In quibus sum⁹ inter
Syon et speculā interpat: significās illos q̄ p cōplatis
nē dei et celestia speculant pi. Dicebat enim vnus de syon
vñ Michee. iij. Syon quasi ager arabit. i. mens boni spe-
culatiui p disciplinā exercebit. Et sim⁹ qñ palma p spei
sublimatione. Quasi palma iuste exaltata sum. Palma. n. al
tissime ascendit: et ab rami et⁹ et folia in sursum tendūt. si
gnans illos q̄ p spem sursum erollant: et sic⁹ rami affec-
tum sursus erigunt ad prim. vñ Eccl. Quasi rami pal-
me obū filij aaron in ala sua. Item sim⁹ qñ cades p cōpū
transformationē. In cades inde. Cades est interpat mu-
tatio. Cades est locus in deserto vbi maria mutata fuit: et
vbi petra aqua manauit: q. d. in pena et pressura mu-
tatio. Et sicut in deserto fuit carnis afflictio: et sic erit q̄
de petra. i. de corde lapideo. signa. Ezechielis. xxxvi. Auferā
de medio carnē lapideā et dabo eis cor carneum. Et sic
de mari. Maria. i. amara desperatio. vñ Psal. xcv. Mutauit
mare in aridā et aquas in cades. Ubi de illo deserto cadem
pōt exi illud Deut. ix. Qui eduxit tibi de petra silicis aquam
de deserto inuenit est. Et sim⁹ qñ rosa p patientie solidatione. Quasi rosa inde. Rosa
est que quāto plus ceteris tanto amplius fragrat signū vi

ros patientes: quanto plus in tribulationib⁹ seruit: tanto
adhuc virtutis ipius amplius radarat ag. Ihesu de Eccl.
Sit tua ds arcus refulgens inter nebulas gloriæ: a quasi
flos rosarum in diebus veris. Joc sm⁹ quasi lucendo p pic-
cante creatione. Is lucendo inquit. Luna a uiat mater
rosa. Ut eo pulcr uiat illud Osee. xiij. Ero quasi ros et
ifr germinabit quasi lilii: et ei⁹ radix ibit uiat illud Eccl.
Is. Quasi luna plena in diebus suis. Pos sm plena faciliter
supplendir. Joan sm⁹ quasi oliua p bonitate pacifica
mon. Quasi oliua in qt pacifica. O luna ds semp uiret: fe
bonitas charitatis uestre. Osee. xiij. Erit quasi oliua glo-
ria eius. Jc sm⁹ quasi cupus p largitate exuberationem.
Jc cupis inquit. Cupus ds nutrimenti hominis⁹ appro
riat. Sic hō largus pampes eurit: z facias Osee. xj. Ego q
si nutrix ephraim portabā eū. Joan sm⁹ quasi platanus
per umbrose dilationē q̄n placas⁹ inqt. Platan⁹ ds et
arbor q multū crescit in latitudē hō inter alios vtor ad oīa
Eccli. xxiv. Ecce assur quasi cedrus in libano. Sequitur.
Platani nō fuerūt eque frondib⁹ eius. Jc sm⁹ quasi ni-
pis aquag̃ sapientie ppatiens. Justa aqs inde. Aque
ds sapiam os ipsius sicut illud Eccl. xv. Aqua sapiēcie sa
lutaris potauit eū: et sic sanus quasi lilia que sunt in riu-
libus aquar: quasi ebur redolens in diebus estatis Eccl. Ec
ce ergo q̄d vir placitus deo vanis compat: tq̄d primi
mone hoc sanctus euangelio adequat. Illud ds q̄ quasi vir
mihi placitus z. Circa hoc q̄nq̄ vnus quasi
eternalis salutis. Et illud q̄ beati in pia re⁹ affi-
miles: z ingressis rebus ipsi p adequant. Et sic nō q
beti q̄ nic sunt in gla. et tali q̄ finaliter erūt in pria ff Quasi

Ros. Hic dico quasi ros rōne vtroq⁹ Eccl. Quasi
Ros. flos rosarū in diebus veris. Sunt qñ ros rarior
Tuo. vulcone Osee. xiij. Ero quasi ros z. Sunt qñ
Arcus. tibus rōne formosis Eccl. Quasi iris fulgur
Fulg. z quasi rbus ardens in igne. Sunt quasi arc⁹
Lili. ssime arcus rōne fulgoris Eccl. Quasi arcus re
Nebu. fulgens inter nebulas gloriæ. Sunt qñ solum
Stella. rōne vtroq⁹ Pos ut sp. Juth ubi quasi virgu
Luna. soli germinabit. Sunt quasi lilii rōne candō
Ros. ris Eccl. Quasi lilii que sunt in transitu aque
Turi. Sunt quasi stella rutile flucus Deutro. xxviij.
Oliu. Quasi oliua pulcr in campis: z quasi stella super
gramina. Sunt quasi stella rōne splendoris Eccl. Quasi
stella matutina in medio nebule. Sunt quasi luna rationē
amoris: quia saltem luna magis coniūgit soli z frequēs
q̄ alie stelle Eccl. Quasi luna plena in diebus suis. Sunt
quasi rosa rōne odoris Eccl. xxiv. Quasi platanus exten
ta iuxta. Sunt quasi aurū rōne valoris Eccl. Quasi vas
auri solidū ornatū oīe lapide pciosū. Sunt quasi olee ra
tione unctionis Eccli. xxxvij. Pinguissima reddat aquas egypti
quasi oleū. Illud ds ergo vnū quasi eternalis salutis
Quarto dico q̄ vnū q̄si criminalis infectionis. Et illud
illud q̄ mihi rōne fuerit additionis malum. diuersis reb⁹ at-
tentis modo compat. Et ideo nota q̄ mali in scriptura bi-
cunt esse quasi

Plumbū rōne ponderositatis.
Ligna rōne arboreitatis.
Spina rōne crudelitatis.
Lapis rōne vanitatis.
Mare rōne mobilitatis.
Mygdus rōne obscuritatis.
Vas ratione infirmitatis.
Palea ratione instabilitatis.
Lapis ratione dure voluntatis.
Latro ratione fallacitatis.
Stulti ratione male simplicitatis.
Leo ratione crudelitatis.
Siccus rōne carnalitatis.
Infirmus rōne infirmitatis.

Ecce charissimi quō
mali efficiuntur diuersi
modo essi quasi ex quā
rebus varijs compa-
rauit. Illi enim quasi
plumbū habent pon⁹
rositatē pigritie. Ezo.
xv. Descenderunt in
profundum quasi lapis:
submersi sunt ffi pli-
bum in aquis vehemē
tibus. Item quasi li-
gna habēt arboreitatē
seu vic. Ut de talibus
possunt pampes ute-
re illud Job. xvij. Cui dixi tu es mihi pater: ego vermiculo
tibi me quasi soror. Item illi quasi bestie habent cruditā
tem secundū. Job. xix. Sic me habuit quasi bestiam suam
Item illi ffi lacuna habent vanitatem aurium. Leuī
ta ffi nisi viride estimat Job. xxxix. Ridebit fustibalem
eum quasi lacunam. Item quasi mare habet mobilitatem
ira eundie. Unde Job. xlj. Feruefacere fecit quasi olla
profundi mare. Et Esai. xvij. Impij qualitate ferucns
qñ quiescere non valet. Item illi quasi obscurus habent ig
norantiam ignorantie. Unde Job. xlj. Reputabit abyssum
quasi sinicarium. Jc ih quasi boni habent infirmitatem
impudentie Job. xl. Fortis quasi bos comedet. Item illi
quasi palea habent instabilitatē inconstantie Job. xiij. Re
putabit quasi paleas lignum z quasi lignū putridū ei. Jc
ih quasi lapis habent indomabilitatē obstinatie Job. xlj.
Cor eius indurabit quasi lapis: z stringet quasi malleus
eius incus. Item illi quasi latro habent fallaciam malicie
Proverbij. xxiij. Judicat in via quasi latro: z quos non
cos videre interficere. Item illi quasi stulti habent simpli
citatem infidie Esa. liij. Non effecit quasi stulte erubuit
Item illi quasi leo habent gulositatē effrenatē. Unde
Ezech. Quasi leo rugiendo et superbia exultans. Jc ih
quasi taurus habent carnalitatē immobilitatē Eccl. xl. Ubi
ber lumbaris quasi taurus in via. Et Osee. viij. Efraim
quasi vas immundū. Item ih ffi infirmus habet infirmi-
tatem auricie. Ut Osee. ij. Educauit quasi infirmus stirpem
suam: ipse ipsius mores z non adimplet. Sic igit patet quare
dico mali diuersis rebus comparari. Et sic dico q̄ ei⁹ vnus
quasi criminalis infectionis. Quinto dico q̄ ei⁹ vnus
quasi pene z damnationis: seu infernalis affectionis. Et
illud ei illud quasi seu illa comparatio qua homines di-
uersis reb⁹ assimilant. Hō ffili vicunt in scriptura Quasi

Pila ignis relegationem. Ut ffi ei modus
Mons ignis admirationis. pile pficiant ignis ffi
Chamus ignis inflammationis. Cocytus ignis
Lapis ignis aggravationem. nubis z tribulationis
z miserie quasi pilam in terram latā z spaciosam de mi-
sericordia z. Ut etiam ffi quasi montanus admirans pate
Osee. xi. Sed ignis quasi filia fraudis z quasi montanus
fraudem operantur. Sequit. Ultio gentes quasi non sit fe
sunt coram eo. Ut etiam ffi quasi adulterus inflammat pa
tet Osee. vij. vbi dicit. Omnes adulteri quasi clibanus Ut
insuper quasi lapis aggravent. patet Eccl. xv. vbi dicit il
lud predictum. Descenderūt in profundum quasi lapis z.
Illud ei ergo quasi infernalis damnationis. Et ad
huc hoc q̄ quasi habet quādam rōnem infectionis. Ut
quod ei illud quod apparet z non ei. Et sic quidem pa
tuit ad malos aliquando ad bonos. Ad malos portas
unum quasi ypocrisis fictionis. Ypocrite ei non sunt sed
quasi sunt iuxta illud Esaie. xxix. Ut quis hic: aut ei ip
hic. Et Proverbio. xxij. Et quasi unus cum nihil habeat.
Unum ad bonos ho adiungat vocem humane elimina-
tis: quia saltem nubes elimat statum bonoz: quasi nō
rum super terram. Et sic dicit ij. Cor. vj. Quasi tristes
semp aut gaudentes: quasi nolentes z nec vitam. Et
q̄ bonitas z bonis in via illa dicat illud Proverbiorum. Et
quasi nuces cum nihil habeat. z quasi pauper cum in rui-
na domus sit. Ubi ei sunt quasi pauges in hoc mūdo q̄
nam ad regulandum ei statuos q̄ad qualia. Sed adhuc
dico q̄ quasi potest referri ad ipos boz. Jpe.n. fuit Quasi

Ros te virgine nascendo. Fuit ergo quasi ros in ei⁹
Colonus pampe vinendo. ceptione Osee. xiij. Ero
Equus nihil respondendo. sicut ros ifr germinabit q
Pugil penas sustinendo. si lilium. Jc fuit quasi co
Lepus sup vilis apprendo. lonus in nauitate z post
Tuba veritatē predicando. sationē fructus. Fuit
Leo te mortis superando. quasi colonus fructus ei
in terra: z quasi vinea declinans ad manendum. Item fu
it quasi agnus ad occisionē. Unde Esaie. liij. Quasi ag⁹
coram tondente se obmutescet. Et Hieremie. xj. Ego quasi
agnus mansuetus qui portatur ad victimam. Item fuit
quasi pugil in passione. Unde Job. vj. Calamitas quam
quasi arena maris grauior apparet. Item fuit qui
lepus in cartis vilificatione. Unde Esaie. liij. Reputauimus eum quasi leprosum. Item fuit qui tuba in pre
dicatione Esaie. xl. Quasi tuba exalta vocem tuam. Item
fuit quasi leo in resurrectione z ascensione Hieremie. l. Ascē
det quasi leo te superbia exultantis. Et sic patet quomodo
quasi diuersimode ad diuersa referatur. Unde te sunt z
tus. te Quemadmodū. z te Obsecrationē. z.

Quatuor. Nota q̄ quatuor seu quaterni⁹ numerus in scriptura accipit multos modos. Est enim quandoq; numer⁹ Deus quaternitas

Naturalis. Primo ergo dico q̄ quaternitas naturalis. Et ista est quaternitas humorum

Medicinalis. Quaternitas qualitatū. Quaternitas cōplexionū. Quaternitas elementorū. Et ne

Criminalis. illa quaternitas pōt opponi illud Ezech.

Infernalis. Apparuit rota vna rote alia habent

Supernalis. quatuor facies. Rota est nunc alia est natura cum animalia q̄ deinde volunt mouere rote. Ista ḡ rota quam vt fingunt, quatuor quaternitates principales q. ipsa cōstat ex quatuor cōplexionib⁹ ex quatuor qualitatib⁹ q; quatuor elementis ex quatuor humorib⁹. Ista est igit̄ quaternitas naturalis. Secundo dico q̄ est quaternitas medicinalis. Et ista potest quadruplex plagis. Et ne quatuor adiuncta. Quatuor est sunt pestis mala. Quinalis. Meridionalis. Occidentalis. Septentrionalis. de quibus Ezech. vij. Mittet sagittas quatuor plagas meas. Quatuor etiā sunt venti ordinales principales de quibus Ezech. xxvij. Ab quatuor ventis veni spiritus. Tertio dico q̄ quaternitas cardinalis. Et ista est quaternitas quatuor virtutū cardinaliū quarum aliquando fit mentio in scriptura. Sed ordo virtutū cardinaliū. de quibus Ezech. vij. Mittet signum super frontes virorum. Quatuor etiā sunt venti ordinales principales de quibus Ezech. xxvij. Ab quatuor ventis veni spiritus. Tertio dico q̄ est quaternitas cardinalis. Et ista est quaternitas quatuor virtutū cardinaliū quarum aliquando fit mentio in scriptura. Sed ordo virtutū cardinaliū. de quibus Ezech. vij. Mittet signum super frontes virorum. Quatuor etiā sunt venti ordinales principales de quibus Ezech. xxvij. Ab quatuor ventis veni spiritus. Quarto dico q̄ est quaternitas virtual

Que ¶ Nota q̄ q̄ q̄ est plurālis oppōlatiua: z sic sunt q̄ p̄ q̄ sīgnifīcat affirmatiua. Et sic tenitur q̄ pro certo seu p̄ so: sunt quoq; suum ō positū. Cōsigit q̄ signifīcat quādā certitudinē affirmatiuā. Possum? nōn q̄ ois affirmatio sine vera facit hāc falsa p̄ q̄ aduerbia designāt. Dicit ḡ q̄ p̄ illud aduerbiū q̄ affirmat vanū. ne. Seu enim fa affirmatio vt sum affirmat iustus. ma vera. Et iuſti firmatur. Deus affirmat impi. pis prauitate. Et sedi vanitate. Iſti est aduerbiū virtutem habens pauciōis additiuā z assertiuam. Dicunq; enī primo z vltimo dicimus. Addit et augmentat cōtinuo. Assert z affirmat eum esse nō sic pōt redarui ad iustum z ad impium: quia scilicet nebula adungit per durationem addit per largitatem affert per veritatem. Impius etiam z peccator solent tangere mala dicendo. addere vicio vicia: afferre falsa mālicia. Qz aūt ad tam q̄stum ad bonos virtutem habeat pauciātā z durationem. Patet. Ego q̄ vbi dicit. Qz filia pharaonis nutrita Moysi in fluuio vigilanti ipsum charitatiue nutrit mandauit. Cum eſq; inquit puer irrepuit ei. Item q̄ habeat efficaciam additiuam z largitiuam. Pax Domini. ego vobi dicitur. Dilige z duram cum q̄ possederat. Et Deū. p̄ter. Dilige pulmenti z pisces quos coperat. Jacob pauci sno pro hereditate habita. Et illud ij. Regum. xvij. Cum q̄ pauci vt pascant te. Et illud Judith. pū. Creatiq; puer z benedixit ei domin⁹. Item q̄ habeat efficaciam affirmatiuā: patet in multis locis vbi ponitur q̄ pro certo. Sicut dī Ecclē. Erit q̄ amici domini ego exaudiam. Et. ij. Reg. xviij. Facit q̄ salutem magnā dominus in diebus illis. Multa alia possent hic poni vbi fuerit gratia brevitatis. Vide supra in Et z infra in Deus z Dixit pro q̄ sunt aduerbia affirmandi.

Quemadmodum ¶ Cum quēadmodū sit nomē mihi quandam similitudinem z quandā etiam cōformitatem z imitationem: sicut patet. ij. Thes. iij. vbi dicit sic. Ipſi eſt scitis quēadmodū oporteat imitari nos: possūt dici q̄ nos imitamur vtpter quēadmodū. i. implicē p̄fomitate. vicz Jath. Primo ergo dico q̄ est quemadmodū qd spectat ad Sinai. erat. ad istum: quia. Cultus semp̄ nititur se cō Xpi. formare deo z sanctis z ille quēadmodum ipi fuerunt. Hī notatio q̄ dñi habere. Dñi quēadmodū qd

Efficit feruens affectio superioꝝ.	Etiam igitur q̄ in
Perficit placens cōditio meritoꝝ.	stitus imitat sanctos
Efficit decens receptio exemplo.	affectiōe feruētes
Efficit grossa indicio veracoꝝ.	opere superiores. i.

tum z pauciōrem p̄. Quēadmodū desiderat cervus ad fontes aquarū ita desiderat anima mea ad te deus. Et sic alia quilibet illud p̄. Fiat misericordia tua. Dñe. quēadmodū speravi te. Item regulando placenter meos exteriores p̄. Eligentes quēadmodum filius vnicornis. ij. Cor. ix. Quēadmodum vici parati sitis. Jō assumendo prudenter gestus vilicorum hoc est bona aliorū exempla. Vt Job. xiij. Exemplum inquit tibi vobis vt quēadmodum ego feci et vos faciatis. Item admiplendo fidenter/vocez auferoꝝ. recipiebat et non sapiēs mandata z documenta. j. Thes. iij. Obsecramus in domino Jesu vt quēadmodum accepistis a nobis quomō oporteat vos ambulare sic ambuletis: vt abundetis magis. Hoc est ergo quēadmodum qd spectat ad iustum. Secūdo dico q̄ est quēadmodum qd spectat ad fratrum. Constat enī q̄ fratres z mali libenter se conformāt alijs malis: z libēter operāt quēadmodū ipsos operari vident. Et sic nō q̄ ad malos spectat. Cūm quēadmodū quo Malos sequunt. Male vtunt. Cito labuntur. Pessis placunt. Mali dico malos sequuntur ipsos imitando p̄. Et aperuerunt se z non seruauerunt pactum quemadmodū patres eorum conuersi sunt in arcum pravum. Mali etiam male vtunt malum operando Sapi. xij. Quemadmodū p̄ nationes nimalia educti vera mittens z mo pisibus eructuit sanies ranarū multitudinē q̄ n. Mi p̄dicunt mala loco bonorum. Unde etiam de malis que faciunt dicit. j. Thimo. iij. Qz quēadmodū iannes z mambres restiterūt moysi sic z hi resistunt veritati. Mali insuper dicō laburē vita finiendo p̄. Quoniā tanq; fenum velociter arserunt: z quēadmodum olera herbarum cito cecidit. Mali quādoquidem male peccant pensando seu incurrendo. i. in inferno p̄. Iniſto z tempore vt benefitiati fuerint z epulati efficiēs quēadmodum fumus absūtur. Et Sapiēs. ij. Exarserunt quemadmodum cum ira iudicati impij comētes paterent. Illud est ergo quemadmodū qd spectat ad finē. Tertio dico q̄ est quēadmodū qd spectat ad p̄m. Xp̄s est habens ostendit nobis. Unum quemadmodum quo Suos eligit Bona postigit. Bonos diligit. Unum dicit. Malos odit. Bonos punit. Bonos diligit. Unum dicit. Malos odit. Bonos punit. Dico q̄ p̄o ostendit nobis multiplex quemadmodum. multiplices exemplar z documenta. scilicet vnū quemadmodum qd est vocationis. De quo Luce. xiij. z Matth. xxiij. Quotiens inquit volui congregare filios tuos quemadmodum gallina congregat pullos sub alas. Item vnū quemadmodum qd est compassionis seu distributionis largitionis. et quo in p̄. Deus misce z immensa salutis nostre quemadmodū multiplicasti misereberis nostri. Item vnum quemadmodū qd est directionis seu mansionis. Unde dicitur apostolus Luce. xxij. Portantes quis in crastinum vestra non potestis quēadmodū respondetis. ego eī vobis vobis ex tripertium. Item vnū quēmodum dum qd est pauciōnis quo scilicet ipse noster pauciū ascendendo ad celum. Unde Matth. j. Quēadmodum vidistis eum euntem in celum sic veniet. Item vnū quēadmodū qd est exercitiōis scilicet in iudicio Xpi cū q. Vidi inquit angelus fortem descendentem de celo &. Significat. Et clamauit voce magna quemadmodū leo ruget. cum clamasset leo ruit septem tonitrua voces suas. Et sic ergo patet quomodo quemadmodum spectare possit ad xpm. Ad finem z ad istum simul. Videlicet Dñi. Cum q̄ z cetera similia.

Que ¶ Generis femini cum suis casibus. Nota q̄ que femininum refert ad personas z ad res. Et primo quidem ad personas. quia scilicet per illud genus q̄ vel qua cum suis casibus potest intelligi quelibet bona sancta persona seu etiam quelibet persona etiam mala. Et primo quidem accipiemus in bono. Per quam sine aliquid interrogatiue sine etiam positiue potest intelligi beata virgo seu etiam quelibet sancta. Ista est ibi pronomen: quia pronomē potest dici est quia est pro nomine z sustinet nomen actui caleo quia femola z nomen tantum singulare. quia excellens z prerogatiua. Qz aūt pronomen. i. p nobis etiam z intercedēs patet j. Reg. xvij. vbi dicit. Que contingens adeuntē prona. Et beatissime dico q̄ illa bene dici potest que z potuit z interrogatiue. Potuit: quia pro nobis pendit: appendit z exponitur interrogatiue: quia. quot fuerant virtutes credendi an ex ipsa potest fieri questio magnum stupenda z mirabile predicat. Nota ergo q̄ in ipsa possum? admirari.

Fecundissimam cum puditicia.	Gloriamur ergo q̄ in
Humilitatem cum reuerentia.	rabilis fuit in ipsa pu
Jocunditatem cum verecundia.	dicitia cum fecundi
Formositatem cū placentia.	tate quia. Ipsa fuit ta
Famositatem cū redolentia.	lis mater. Item illi
Sedulitatem cum vigilantia.	Deū. p̄ter. Que cō
Liberalitatem cum amicitia.	cepit z peperit filium. Et
Auctoritatem cum reuerentia.	go etiam semp̄ mirabilis fuit in ipsa humilitate. Unde de ipsa psallimus. Beata es virgo maria q̄ omnē potestis creatorē mūdi genuisti qui te fecit z inuiolatā manes virgo. Ista est figurata in illa q̄ cum videret subem filium suum regis adamauit eum z rapuit vocauit q̄ cum illa vi opprimēs virginem. vt pz Deū. ij. Reg. xij. filī mi filia hec vidit z amauit: z ei ipsa q̄ beatissima domina dominum ipsum sibi rapuit z plancit. j. Regum. ij. Que cum ingressa esset ad illum dominū cum illa. Item mirabilis fuit in ipsa reuerentia eius humiliate. Et sic legit Luc. j. Que ei audisset turbata est in sermone eius z cogitabat. Ecce ancilla dñi. Magnificat anima mea dñm. respexit humilitatem ancille sue vt sic in humilitate expectat. Gen. xxij. Modo. j. Que erat libera facta z ancilla. Jō adeo grāta est in ipsa reuerentia ei ipsa humiliate. vt Deus. p̄ter. dixit. Que fecit ista. Videlicet q̄ ipsa est in ipsa reuerentia ei humiliate. vel Deus. p̄ter. dixit de ista que erat occulte. i. audito q̄ dicipe debebat pfalmo. Fili dico q̄ glorietur. i. seu per patrem. Et ipsa est anda

ab inimicis q̄ gaudebūt operātes mat̄ in qua ponebat se
filium suum sicut ait Ezech. xxv. Jte mirabile ē in ipa displa-
cere ei fornicatrices. vñ Cant. vj. Quegelli tue q̄ pascāt ḡ̄s
aureas polera vt lana agnoscat vt viol. Item admirabile est
in ipa rubedinem in ea fame fieri. Undecima est virgula fu-
mi q̄ ascendit p̄ desertū ex aromatib⁹. i. ex rubedinem boni
nominis. De q̄ nominando ponit vñs exercitū. j. Paralip.
xxij. Dom⁹ q̄ edificat in cōpto nisi ille debet vt ei
ait regina⁹ nominet. Item admirāda est in ea vigilan-
tia et solicitudo. Ut ait Ezech. xxviij. Que sollicitudo
in ea. tepefiat ydiā de humero. Jtē admirāda est in ipa
amicitia et liberalitate Dei. xxviij. Que nūc. Debe nomi
ri et memorari ḡ tepefiat ydiam. Jtē mirabile est in ipa
humilitas et anchē penitentiā dicam qua habuit q̄n ad filiū
reperti est assumpta. Figurata in matre salomonis. De q̄
dicit iij. Reg. j. Que fedet ad dexteram ei⁹. De ista in regem
habet. et q̄ dicit Esther. v. Que accedis ad regē absalutata
est fornicatrix virgo. Similiter est virgo regalis. Quia non
in excellentia ancorarit alia. i. potestatis. Et sic pōt q̄ beata
virgo ponit hoc qui. Et non solum beata virgo immo
etiam quilibet sancta potest. q. d. si bene videtur vita sa
pientis possunt ipsi ad famā quilibet applicari. Vñ

Qui si male significato vitio accipe q̄ vel q̄ seu quārū-
sunt ac mala fama. ita vel plene notabo q̄ ita est Que
Jmmūdicie sunt boni oculi. Ista q̄ est q̄ immūdi
Violante vasa arentium. de oliga bonorum Ec-
Exolentie sunt vaporibus. cle. v. Ania q̄ negligit
Fallimur ne sit qui pat̄ filiis. alios immundos res e et
Pestilens ne habeat furoribus. videt vt de ea fama ta
lis plene dicat illud Dei. xxviij. Qui a videntibus cuncti
mittent est ab eo recedet. Jtē ista est q̄ violante sociat ar-
rones. Dic q̄ Lenit. xx. Qui q̄ mōchantur ad magos et ariō
los mechādo dñi. Jtē ista est q̄ exolentie. i. sup hic sequit
vaporib⁹. vñ Blanc. xv. Ania q̄ p sup hic q̄d peccant cō-
mittere perhibet. Item ista est q̄ fallimur mi. spōnsis nūr⁹
pallorem. vñ Osee. vij. Quo. Debilis erat defendus vel
de alienis. Jtē ista est que pestilentie sublunc terrenor⁹
hoc est dicere damnationē mortis eterne quia sicut dicitur
Ezech xviij. Anima que peccauerit ipsa morietur &c. Dere
bus ista que significant pōt per que quis quis ḡs sicut ex
dict. Que terra q̄ nimis q̄ rem q̄ nimis & silue q̄ longū est
plegni fugiendo. Ventū de qua interrogatiue loquendo
possum notare q̄ per que homo interrogat querit scire

Vbi mirando. Quorum q̄ duo dicendo que ar-
Causa formādo. dua mirādo & obstupēdo. Et sic ad-
Bona laudando. mirādo dicim⁹ Cant. vj. De admira
Vana spernēdo. beli aliorum virginū gloriosa te et
Mala arguendo. vita mirabili vel pgressu. Que i ista
Summa fugiēdo. que pgredit quasi aurora. Et Ca
pi. iij. Que est ista que ascendit p̄ desertū sicut virgula fumi
ex aromatib⁹ mirre & thuris. Et Cant. viij. Que est ista q̄
ascendit de deserto deliciis affluens: nitra sup dilectū suū.
Primo ēt mirandū de virginis portatu: q̄ virgula fumi
ex aromatibus. Secundo q̄ de virginis dignitate: q̄ ascen-
dit ad celum vñ. Sed tertio de virginis felicitate: q̄ omni
sup celestia sui. Jtē querim⁹ causam de occulta fortitu-
dine & munificēcia. Et sic dicebat Josue querēs causam si-
lentii edificari Josue xxij. Que est ista mālegatio. Et Bed.
exponit per⁹. Que ē causa q̄ hoc vestrū. Jtē querim⁹
secundo que optima laudando & glorificando. Et sic dicit
Deutro. iij. Que est ista alia gens & generatio q̄ndiu vt
habeat omnia ad iustificationes iudicia? Item querim⁹ secun-
do q̄ suspicio spernēdo & vituperandū: & sic certe q̄s indi-
gnitate non querim⁹ Dei de hominibus fit
Que celi vitia in terra hominū. questio Jacobi. iij.
Que virtutes stabilis possidet. Que est est vita no
Que somnus vana felicitas. stra inquit Et respon
Que ex naturalibus sanguinibus. dit vapor Ecclesi. vij.
Que mendacia ingt iniquitas. dicit parentes & tem.
Que fundamenta necessitas opes exterminabit.
Et j. Regū. xvij. Dixit ego sum: aut que est vita mea aut
cognatio patris mei in israel ut fiam gener regis? De
virginis nec nominate fit questio Job. v. vbi dicit. Que est
est fortitudo mea vt sustineā aut quis finis meus vt patien

tia mea vt patienter agam? Et Eccl. vij. Que est est anie
mea in eam inanis creatura. De fortune pestilente vanita
te & labilitate fit questio Ezech. xxvij. Que est vt terre q̄
ebenum ornabat in medio mari: que in cuius negotiationē multe
insule pelles multas. Et Apoca. xviij. querit de fortune
peccatrice babilonie dicendo sic. De. ve. civitas illa ma
gna que amicta erat bysso purpura et cocco et auro et ar
gento et lapide pretioso et margarita: q̄n una hora desolata
sunt tante opes. Sequit. Que similis civitati huic ma-
gne. Et valde multa. De carnis aut p̄ sanguinitate et q̄nq̄
care fit questio Matth. xij. vbi dicit. Que est mater mea et
qui sunt fratres mei? Sequit. Quicunq̄ fecerit voluntat
patris mei qui in celis est: ipse meus frater et soror et ma-
ter est. q. d. Carnalis sanguinitas non multū est curanda.
De gratia inde ait p̄nitentie fit q̄stio Deute. xvj. Que in
quisitiones aut qd peccatū. Sequit. Quia verebāris me
dicit ecce. De mori. de necessitate adueniente questio
in pl. vbi dicit. Que vtilitas in sanguine meo cum descen
do in corruptionem. Patet ergo q̄ nos querimus videre
do que nō pōssit spernendo & vituperando. Jtē nos querē
mus dicendo que. Malos arguendo atq; condemnādo.
Et sic dico q̄ in subjectura notatur. Dicendo que

Vpocrite vana confectio. De vpocrite fictione fit q̄
Superbie alta pretumptio. stio Job. xxvij. vbi dicitur.
Pernersor sacra polluit. Que est est spes vpocrite si
mant rapiat & nō liberet deus anīā ei⁹. De alta & vana
pretumptione fit questio. iij. Reg. v. vbi dicit. Que est fidu
cia qua nititis vt. De mala & fictitia & cautelosa fit
questio Eccl. xij. vbi dicit. Que communicatio sancte boni
ti ad canē. que pars boni habet ad impium. Et ij. Cor.
vj. Que est concordia christi ad belial? aut que pars
fideli cū infideli. vt. Sufficit te hec. Quam ad omnia me
dum accipiendā.

Que neutrū. Nota q̄ que neutrū plurili
ter pōnit ad multa notanda in bo
nos partes et in malo. Et sic dico q̄ est dare quedā Que sunt

Meditanda mentaliter.	Dicamus igit q̄ sunt alia
Perlustranda subtiliter.	que sunt mentaliter medita
Speranda valenter.	da. Et ista certe sunt opera
Veneranda humiliter.	& mirabilia ho. et ipius be
Referenda vocaliter.	nefficia nobis impēsa. Opera
Confitenda veraciter.	enim dei magna & mirabi
Vulgarizer vitandenda.	lia sunt Ratione potentie
Aspernanda vivaciter.	quam summe offendit. Ra
Fugianda fugaciter.	tione clemētie q̄ bonis im
Metuenda finaliter.	pendit. Ratione iusticie q̄ ma
	los offendit. De ipsius fit

questio dicit Deut. x. Et ut
que nouissimus qui fecit magnalia & terribilia que videre
oculi tui. Et in ps. Venite & videte opera dei q̄ posuit pro
digia super terram. Et Job. xij. Omnia que sub celo sunt
mea sunt. De operibus aut̄ sue clemētie fit beneficien-
tie dicitur in Ps. Quid retribuam domino pro omnibus
que retribuit mihi calicem salutaris accipiam & nomen do
mini invocabo. De operibus ei⁹ sue iustitie dicit Eccl.
xlij. Cum ergo sic iustus omnia iste operatus. Ista sunt
igitur que sunt mentaliter meditanda. Item nota q̄ alia
quo sunt que sunt subtiliter perlustranda: & ista certe sunt
occulta dei iudicia & secreta & omnia etiam divine pagine
documenta. De quo Deut. xij. Quid precepta & iudicia q̄
ego hodie te. Et Josue viij. Legit omnia verba benedi-
ctionis & cuncta que scripta fuerant. Item nota q̄ quedā
sunt que sunt veraciter operanda seu etiam facienda & adim-
plenda. Et ista certe sunt mandata dei & omnia bona ope
ra & cautela. de quibus Deut. xij. Observa & audi omnia
que ego precipio tibi. Et Bibl. Facerunt filii israel iuxta
omnia que preceperat dominus. Item quedam sunt ho-
naliter venerāda. Et ista sunt ecclesiastica sacramenta sa-
cri ritus & sancte & officia edifia bona & divina. ij. Esdre. j.
Consummata sunt omnia que pertinebāt ad sacrificia do
mini. Item quedam que sunt vocaliter referenda seu etiā
predicanda. Et ista sunt omnia q̄ pertinēt ad salutē. De q̄
Deute. j. dicit dominus audiebat predicatores et doctos. Ad
omnia que mirum te dolent que mandauero tibi loquere

ad eos: vt ipse dicit illud Iudith. viij. Omia que loquuta es vera sunt: nō est in sermonibus tuis vlla reprehensio Item quedam sunt que sunt veraciter pfitenda seu etiam credenda. s. articuli fidei: z omia que credit: z tenet ecclia sancta mater Ro. pmij. Credens ebes q̄ in lege: z ḡbis sanpta sunt. Et Luce. j. Beata q̄ credidisti q̄ pficient in te omia q̄ dicta sunt tibi. Item sunt quedā q̄ sunt vulgariter cognita. Et illa sunt bona spalia que s. ḡ ch̄ristum sunt aliqō cognita: vt Job. j. Cuncta q̄ habet bō habet p ipsa. Et illud Luce. xv. Gaudete q̄ possidete: z vate ch̄ristū. Et merito: q̄ sicut dicit Gal. vj. Que seminauerit hō hec: z metet. Item quedā sunt q̄ sunt occulter apprehendā. s. bona glorie paradisi: quia. s. qualia sunt pmemoria. eterna hō: z celestia apprehendo. Dicat ch̄s. n. Cor. ij. Que qualia sunt videnti. q̄ nec vidit oculus eterna sunt. Ch̄s hoc pbat illud Luce. x. Beati oculi qui vident q̄ vos videtis. Dicit⁹ enī vobis q̄ multi reges: z prophete voluerunt videre q̄ vos videtis: z non viderunt: audire q̄ audistis: z non audierunt. Item sunt quedā q̄ sunt fugienda. vicia peccata: z omia q̄ displicia nobis bono. De ḡbus Eccle. j. Vidi cuncta que fiūt sub sole: z ecce vniuersa vanitas. Et Eccl. iij. Dicta que preterita sunt in terra pueneni. Et maxime q̄ illa peccata q̄ quidē nō sunt: quia. s. nobiscū post mortem non pterit. Ch̄s ille vnus dicit illi Luce. xv. Simile hoc nō erit tuum: z tecū nec pterit. Et ideo dicit Luce. iij. Facite ḡ fructus dignos penitentie: z ne velitis dicere intra vos. Patrē habemus Abraham. Dico enī vobis q̄ potens est de lapidibus istis suscitare filios Abrahe. Et ideo dicit Ro. vj. Quos erubescitis in illis: nam finis illorum mors est. Item sunt quedā q̄ sunt fugienda. vicia peccata: z omia q̄ displicia nobis bono. De ḡbus Eccle. j. Vidi cuncta que fiūt sub sole: z ecce vniuersa vanitas. Et Eccl. iij. Dicta que preterita sunt in terra pueneni. Et maxime q̄ illa peccata q̄ quidē nō sunt: quia. s. nobiscū post mortem non pterit. Ch̄s ille vnus dicit illi Luce. xv. Simile hoc nō erit tuum: z tecū nec pterit. Et ideo dicit Luce. iij. Facite ḡ fructus dignos penitentie: z ne velitis dicere intra vos. Patrē habemus Abraham. Dico enī vobis q̄ potens est de lapidibus istis suscitare filios Abrahe. Et ideo dicit Ro. vj. Quos erubescitis in illis: nam finis illorum mors est.

Quercus.

Cum quercus sit arbor. s. ḡnalis⁹ terre: sermo incipit. Exterius hanc pcurate. Interius hanc pcurate. Exterius sic ista terra possūt⁹ dicere q̄ in scriptura inuenit multiplex quercus. vicia. Prima quer⁹ debet vomerari. Secūda Ramus iustus. quercus debet adorari. Tertia quer⁹ Crucis lectus. debet colaudari. Quarta hō quercus de Medicinalis. bet meditari. Prima igit dicam⁹ q̄ Vir fortis. est quercus q̄ est honorāda. Et ista p certo est vir ḡfectus z iustus: qui. s. exterre arborē⁹. i. exteriis plenus est. pfundior p humilitate inferius inserit. Et pallor. p charitate exterius pcurat. Stipitē p mentē sub humilitate celestis erecta. Robustior p firmitatē mentis cōfectam. Formosior p bonestatē morū adiectā: vt sic de tali quercu. s. de viro iusto possit exa illud Amos. ij. Alienu. do cedros altitudo eō⁹: z fortio ipse. Ps. qui quer⁹. vij. Ecc. vj. Sicut quer⁹ ḡ expan. ram. suos sic ego sapiēs erit ad qd̄ fructi. in ea. Secūdo dicam⁹ q̄ est quercus que est adorāda. Et illa est pulchra arbor crucis que ex merito pōt ḡ. cui ch̄ristus. Et b arte

Quia radicat in fide ḡfunditate.
Quia ditat in bonoris sublimitate.
Quia vitalat in ethis vniuersitate.
Quia roborat i eterna verabilitate.

Quia cūi decorat fol⁹. s. miraculō mīplicitate: et cuius fructus vbertate: z vilitate. Et magis q̄ ista est arbor q̄ pertinuit fructū vite ḡfm. vicy fil quercū. Ecclus ch̄s q̄ sola hec arbor portat: z pduxit illā p. dosam arborē⁹ q̄ vi vitam querā. s. q̄ sanat a morbo ca ducitē: dicat Ps. Quia rectus bēdictus: z mirabilis arbor. soula ego in ḡra crucis fuispositi: z appellor: z pcuratio ne ebis a morbo caduco. i. a morte eterna q̄. s. ḡm⁹ bīnati cadebat dudū visibiliter ebdē⁹ z inuen⁹. Ch̄s de ḡpo in illa ḡra pfundit reliduc. q̄. s. pallor pī nici illō Judic. vj. Dicit angelus dñi z sedit sb ḡra. Et nō q̄ crux est ḡnus

Sub qua debes manere.
Pro qua debes vellere.
In qua debes pendere.

Sub q̄ dico debes manere p tolerantiā. s. Regnū z. Ad querā debes inuenire ic.

Debes inesse vestis lane: significās ppi crucis: q̄. s. mediāte vera lege fidei venit in mūdū. Pro q̄ cui debes te ffere p cōpassionē. s. p dolore passionis ipi. vñ Gene. xxxv. Sepelia eū inde arbori subter querā. vocauitq̄ est nō men loci illi⁹ querc⁹ fleti. In q̄ insup debes pēdere p affectionē seu cōpassionē z dilectionē. Exēplo. s. abrahā q̄ p cri. mes ad querā fuit suspēsus: z sic erib⁹ lancea p cussus. Ad nouissimū q̄ q̄ origo affinitatis ad crucis arborē⁹ fuisse. dant erib⁹ bonis z ꝑnālib⁹ lanceis. i. implicationibus de lore. s. p peccatis cordis. oris z opis offendūt. s. Reg. xviij Dicit absalon pendens de querca. Crux ergo est quercus

que est adorāda Deo. iij. Recolendū est ch̄ristianis fidei querci. Et ideo dico q̄ est quer⁹? q̄ est refutanda. Cui⁹ cortex querc⁹ est amarissima mūdi fluxa. vel etiam. mus: z crudis dulcis malus. De quo. Enoch q. vltā c quercū

Sub q̄ gemiunt homines impij.
Cui coniugunt homines vesci.
Et qua succidunt rami superflui.
Cui infigunt volucres nocui.

Dico igitur q. ista querca. s. hec. di gloria seu cupi. de mūdi vanitas

gloriosus q̄. s. homines impij ib hac pmouent. Confitetur. q̄ sub vmbra malor: z etiam ib cornicula mūdani flatus gemuerunt vt cōtra nos. Exemplo Lāb. ipsum. qui. xxxi. dolendo de. s. suoc. Judic. ix. Q. ipsi offuscati regem abimelech iuxta querci. Item q̄ homines bona ci hac cornua gunt. Mali enī q̄ amari faciunt: z confodiunt multa mala⁹: z etiam mūdi flatus⁹ z bonas⁹ q̄. Eccl. xviij. Palpebat ablalon herens in querco. Item ramus superflui ab hac excidunt rami. s. mundani: z bona: q̄ laici artifici: z pertinēt ab hac ḡra. vñ Eccl. j. felices beate esse velut querc⁹ ramis⁹? Solue: z vdut ex⁹ sine ra. Item volatus eorum bni infligunt. s. post mortem. Dicit Eccl. ij. Eccl⁹ nomi sup oēm superbū: z sup oēm arrogā tem: z bumiliabit: z sup cedros libani: z sup quer⁹ basan ic. Et Zacharie. xj. Ululate quer⁹ basan quoniam ruit fortis est facies munitas: vox vlulatus pastoū quia vastata est magnificentia eor⁹. Hec est ergo querc⁹ q̄ est refutanda. Quarto dico q̄ est quer⁹ que est medicanda. Cuius

Per infirmitatem?
Per terrenop cupiditatem.
Per superbiam?
Per incuriam?

pcurate est vt peccato: q̄ quia dicit quercus q̄ cura est. pfunde terrā infirmi. De cupiditate alie creature. Folijs vestitus? Per cupiditatem omē? Per pompositatē? Per incuriā? De negligentia

peccatis pcurē sua illud Eccle. viij. s. q̄ te dico z ḡm⁹ solebat ydola fabricare. ydolū est surdū: z mutū insensibilemq̄ ic. ḡnat. De ipsi⁹ anarida sua cupiditate pōt allegari illud Judicū. vj. Exiit gedeon ois⁹ querc⁹. Tollere dī ei⁹ pōt. s. dolio suarū. De ipsi⁹ de vanitate pōt allegari illud Ezech. xxvij. Or. s. quercus de basan remis⁹ tuis. Remi ei⁹ nauis vagant p mare: de fugibla alie ibi⁹ allega illud q̄dicit Eccle. ij. Dico enī ego omē superbū fefficiat ic.

Querere.

Hoc q̄ querere est actus religiosi. Et idem ḡre q̄ inuestigare: inquirere. Et idē querere. Et idē q̄ rechercre seu appetere. Et est aduerbiū q̄ in scriptura inuenit⁹ multe persone ḡnales. Querit

Deus. Querit nos nostrum conuersationem.
Iustus. Querit iustus suam saluationem.
Impius. Querit impius meum corruptionem.
Diabolus. Querit diabolus nostram damnationem.
Mundus. Querit mundus rerum possessionem.
Corpus. Querit corpus carnis delectationem.

Dico ergo q̄ deus querit nostrum conuersationem. Ipse enim est q̄ non vult mortē peccatoris: s. vt magis conuert⁹ z viuat. Ezec. xviij. Unde Michee. vj. Judicabo tibi homo q̄ tibi sit bonum: z q̄d alius requirat a te. nisi facere iudicium z diligere misericordiam z sollicite ambulare cum deo tuo. Ille est enī sicut auiger q̄ odore spūs z persequit vestigia suam. Est etiam sicut ouis q̄ voce ḡnis q̄ te rapuit cantile⁹ ipsi⁹. Est insup sicut tygris q̄ te rapuit catulos tuos. Ipse ergo sollicitus ḡre donec eos inuenit⁹ z ad locum pacis. Unde pcurate charissimi vt de amittere ḡre vestris. s. animis dilectionē z pallor z cantilog⁹ suos. i. fidei deuotio pie compassionē z iuc volere. i. ad medū relevatis se habere. Et ideo ipse z per se inspirando: z ḡdicatores remouendo solet ḡre: vt eos possit ad cognitionē z ad statū gratie reuocare. Quod bene figurat in pastore quem errantem querente Matth. xviij. z in muliere quę gnam p dram diligenter inuestigante: z te inuenisse gaudente Luce. xv. Dicit iterum vt querit q̄ homines peccatores saluent: z vt eos saluet non modicū laudat. Unde vt sapientia increata dicit Sapientie. vj. Ut signes circuit querēs: z in vijs suis offendit facilius. Ps. tet ergo q̄ ḡre vt nostrum saluatorē. Secūdo dico q̄ querit iustus vite ḡfectionē. Sicut est anima nostra

salē ḡrere q̄ sibi sunt vtilia ⁊ ad salutē cogit necessaria sicut pars q̄ sequit salē querere ⁊ apl̄ē adiuuare virtute eius pariter. Cant. querit herbam cypranū vt fugiatur ⁊ corpe ejus. Matth. querit rutam vt contra bestiales pruritū. grece. cyprus. ⁊ hyrudines salē querere loca calida vt ibi se hyeme refrigerent. Sic vere viri sibi debet q̄rere remedia spiritualia. scil. virtutes vt saluari nō possint obtinere. vt ep̄a bona possint parere. vt fugitiua peccatorum possint expellere vt bestiales. i. carnes ḡptam venenosam possint fugare. vt etiā corpe hyemis. i. mortis possint mente ⁊ fine gaudio residere. vñ Eccl. j. Propositū in corde meo querere ⁊ inuestigare sapienter. Ipse querat̄ ergo ardēter charitatis mote aquile ve parcamus bonā opera. Querat̄ ergo cypranū cōtritionis penitentie ⁊ afflictionis ad reparandā carnis fuscā. Querat̄ etiā mōe grauē locum ⁊ thuri etherne patrie ad odorandū pacis fidelis. ⁊ hoc ē q̄ precipit. Cā. vj. Si querit̄ querite. conuertimini iij ⁊ venite. ac si diceret. Si aliquid ḡtis. ḡtie q̄ est vtile ad salutē. vt breuiter exponat illud. breue reamanen. Petrus. v. Querite etiā ⁊ viuāt. In duobus verbis effectū q̄ in ista spirali inquisitione seu q̄rie etiā sunt necessaria. s.

Amor diligentissimus. Dico etiā q̄ offendit ibi ait?
Finis peruestissimus. exquirendus diligentissime.
Fructus gloriosissimi. Querite inquit. Petrus dicit. ⁊ caute quidē competentissime. Etēm inquit. Prouenit. Valde fructus affectandus gloriosissime. venire inde. Et ex ipsi q̄ hic offendit amor diligentissimus q̄ iniungitur. Querite inquit. Amantes n. solet sollicitare cunctis suos ad gaudium ḡdendū. sic ⁊ deus nos sollicitat ad diligendū vel ad p̄curandū. Querite inquit. q̄ est p̄tio ejus ⁊ impensa tanti modi. q̄ omnia prompta diligentia significare nō valet. Ille est cunctis est melius q̄ diligentius querat p̄dam. Cunctis sunt de pace. q̄. Et diligit diligendo q̄ querit bonū. Et ideo dicit. Querite. Iuxta illud Mat. vij. Querite ⁊ inuenietis. pulsate ⁊ aperiet vobis. Omnis enī q̄ ḡre inuenit. ⁊ cui q̄ petit accipit. ⁊ pulsanti aperiet. Valde autem exp̄sitū. ā. de Ianue. Notandū ergo est q̄ multa sunt que cum diligentia sunt querenda. videlicet

Iuxte me sapientie limpidū. Fratrē amicissimū.
Opes efficaciē fancinando. Pacis nup̄ concordie ḡnādo.
Fidelis potentie caminādo. Virtutū opulēte plenitudo.
Et ḡtiā infinite retinendo. Celi. Iudei signa petūt. Cedēthe eminentie calitando. greci sapiam ḡrant. Ihesus

ḡtiam fratrum amicabā. Deū xxxvij. Fratres meos ⁊ iudicia mihi vbi possit ḡregem. Item ḡtiam operum efficacis. sicut de sancta muliere de proverb. xxxj. Mulierem fortem ⁊ fidē. ⁊ quasi est consilio mentis sue. Item quę rum? Ihesus possidētē. Exiere vię. Querite pacē custodite ad quā transit ḡtia vos sec. Item ḡtiam fidelem potentiā. s. Cor. iij. Hic iam ḡtē inuer dispensatores vt fidelis q̄s inuenit. Item ḡtiam? virtutum opulentiam. Mat. xix. Simile ē regnū celoꝝ homini negotiatori querentibus ei margaritas. i. virtutes. Item ḡtiam? infinite equitatē ⁊ iudicij. j. Mach. q. Scelerū multi querentes iudicia ⁊ iustitiā in deserto. Item ḡtiam? celestis eminentie. Matth. vj. Primū ḡrite regnū dei. ⁊ Col. iij. Que sursum sunt querite vbi ipse ē in dextera dei sedens. Que sursum sunt sapite nō que sup̄ terrā. Ista igitur sū diligenda debent q̄ri. ⁊ ab omni solertia petūri. Querite inq̄t

Quasi dico q̄ hic offendit̄ finis ḡperentissim⁹ qui ḡcedit. ⁊ hoc ostenditur cū dicit. Etēm. Quia Cantus ē ille ultimus finis qui ab omnibus debet q̄ri. Sicut ēm Dilectus libenter ḡrit ḡredit. Opportunus adiutor. Discipulus docilis. Sic ⁊ nos debem⁹ ḡrere saluatorem. Unde nam q̄ ille q̄rendus est tanq̄ refugij magne securitatis. Remedij magne salubritatis. Palatij multa tri quillitatis. Spectaculi grandis amenitatis. Propagnaculi fortis soliditatis. Querat igit̄ vbi tanq̄ refugius securissimus ps. Querite dñm ⁊ viuet anima. querite faciē eius semper. Item tanq̄ remedij salubrissimū. Iu. vj. Ubi verba ḡpendat cū langore. q̄ virtus de illo ḡpebat ⁊ sanabat ofēs. Item tanq̄ palatij quietissimū. Ecc. prīū. Iā omnibus requiem ḡquisi ⁊ in hereditate dñi morabor. Item tanq̄ spectaculi amenissimū. Lu. xix. Querebat eum videre ⁊ nō poterat. Item tanq̄ propugnaculi solidissimū. Job. xj. Si fortitudo querit robustissimus ē. Querendus est ergo cum tribulatione. Ex multa deuotione. Ex lacrymarū ḡmplatione. Ex gemitus ⁊ compassione. Lu. ij. Gaudentes querebamus te. Sic ēm cū multa deuotione. ⁊ sic mulieribus que cū vngentis venerūt ad monumentū dñi. ut dicit Mat. xxvj. Item querimus nazarenū crucifixū. Sic ergo cū lacrymarū gemitu. ps. Lauat̄ cū querentib⁹ dñm. Et alibi. Lauat̄ in te omnes qui ḡrunt te. Sic ergo ⁊ solomō. cū cōtinua occupatione. ps. Querite faciē eius semp. Ibi ēm qui sic quadruplici modo ḡrunt dñm inuenit eū. Juxta illud. j. Paral. xxviij. Si ḡrieris eum. et inuēs eode tuo inuenies eū. Ex parte ibi qui ḡrit pfecta ⁊ peccata. vel querit eū in de facto ⁊ virtute sui? mīdi. ⁊ nō inuenit ipm. Ro. ma. xj. Ad quē adhuc israel nō ē assecut⁹. Job. vij. Quęretis me ⁊ nō inuenietis. Sic ergo patet q̄ ista inquisitio debet habere fines competentissimos. Cipiendi. Sed de hoc vide magis plene supra de inuentione in primo milio ad contrarium.

Restat nūc q̄ in ista inquisitione possimus attendere fructū copiosissimū. Unde inquit. qui ḡ talem inquisitionē habet ⁊ acquirit vitā gratie ⁊ glorie ḡre. Querite enī ⁊ viuet anima vestra. Omnium ēm sunt gaudia cunctis nationib⁹. Unde sunt qui optime querant suum accipiūt. Sicut lactigeni. Alij ḡ optime accipiūt sed nihil querūt. sicut cunctes sunt leoparti. Alij vo qui bene querūt ⁊ accipiūt sicut sunt aliqui mediocres bestiarij. Alij vo q̄ nec querūt nec accipiūt sicut sunt multi q̄ magis latrant bestiales q̄ bestie. ⁊ sicut etiā sunt canicule. ꝛc. Sic vere charissimi in mūdo ista sunt quatuor genera plenarū. s. quidam querentes ⁊ nihil accipientes. Et illi sunt illi q̄ optime sunt in principio. ⁊ in fine. Alij inuēti. ⁊ ideo illud q̄ querebant. s. salutē ⁊ gloriā minime adipiscuntur. Mi Cant. ḡ Querebat eum ⁊ nō inuenit. Figurati in ḡpe mundo qui ex eo ab hoc querit requiē ⁊ non inuenit. Matth. ḡ. Alij sunt nō querentes ⁊ accipientes. Et illi sunt q̄ in principio ad nullū bonū vocāt. Sed de vi misericordia puerunt ad salutē ⁊ gloriā adipiscuntur. Sic de vi mīlierec

Querit iam vt auferant ei. vel. j. Pe. v. Sobrij estote & vigilate. q; aduersarius vr diabolus. tanquā rugiens circuit quē deuoret. ꝛc. Quanto vico & q̄rit mūdus q̄rit & q̄ualibet. Mūdus ēt & mūdani non q̄runt nisi q̄ualia sūt. & vltra ē de talibus amicis. q; sicut dicit Ps. q. Office q̄ sui sunt q̄runt non q̄ ihu xpi. Contra ibid. j. Cor. x. Vnusq; q̄ sua ꝛ. Vnusq; q̄ sui ꝛ. q̄runt & q̄ alteri?. Sexto principaliter vico q; cor. p̄ q̄rit immūda delectabiles. Ille caro dicit vicere illud Esa. xlj. In loculo meo q̄ncta ꝛ. fiat q̄ dixit ait mea. Hic ergo patet ꝛ Querere ꝛc.

Questio. Querela Hora q; in scriptura inuenit Questio in ꝓuerbs. Questio litigatoria. Questio murmuratoria. Questio inquisitoria ē illa qua homo nō cessat querere ꝛ inuestigare illa q̄ sūt sunt abscondita ꝛ secreta ꝑ illud Eccli. xj. Altiora ne q̄sieris. ꝛ in superuacuis rēb' nolueris curiosus. ꝛ Eccle. vij. Insanu q; locuti sūt boiem recti. ꝛ ipe infinitis se inmiscuit questionib'. Questio litigatoria ē illa qua iter ꝑsonas ꝑticulares nego aut ꝛ cōtrā. q. Deus. q. Socrates ꝛ sine dubitatione q̄ncta genus. facta q; generis lites. Questio murmuratoria est illa qui ꝑ q̄rit. l. cōquerit se aliquo. Et de hoc dicitur Ps. q. Sine querela ꝛ simplices filij dei. Ec ꝑ q̄ murmurationa querela ei: Nunc. xxij. Succedas filiolus illud audiui. ꝛ loquitur de illo qui murmurabant ꝑ eo q; ipse ocluperet se equos. ꝛ fugaret.

Qui. q; fuit ꝓsuit ꝓsuisse. Est ei nūs singularis nūer ꝛ sic fuit semp ꝓsuit. Est ei nūs q̄q; nūs nūer pluralis vtpote qi ē pluralis ih'. ꝓsuit quo. ꝛ sic fuit interrogatiue. Quicūq; ergo fuerit dico q; illud ꝓnome qui in bono fuerit ꝛ in malo. Et sic dico & qui pōt referri ad deū. ad nobi. ad ſtulti. Est ei deus q; cūctis ꝓsidet. Est ei influus qui firm' relidet. Et influs stultus q; mala ꝓsidet. Et q̄ritur mundus q; eo ꝓsidet. Est nihilominus symbolus q; bonis inuidet. Primo ē dico q; de' potest dici qui. ei. si. ille qui cūctis ꝓsidet. Qui. ei. ꝛ. sui significato ꝓ bendit quandā infinitatē virtutis. ꝛ quando ei infinitā omnibus misericordie. Et sic ante dico q; qui pōt ei eligi deus est. l. infinitus bonitate ꝛ potestate. q; describi nequit a mortalib'. si placeat vocat. q. Dat hic ꝓnomi ne se interpolsuit. ꝛ sic fuit ꝓnomen. i. p nobis omen. Qui summo nomine dator ꝛ datum sic fuit nominatiue casus. Qui circuliter stat. stetit ꝛ vigilat. sic fuit signato positiue. Qui singulariter potest ꝛ ponit. sic fuit numeri singularis. Qui efficaciter ꝓdest ꝛ ꝓsit. ꝛ sic fuit adiectiu'. Dicam igit q; hic ꝑ boie se interpolsuit. ꝛ sic potest dici ꝓnomen. q; ponō nūc positiue ꝓnit. quia l. ille est qui fuit ꝓ

Nobis a patre veniens.
Nobis a matre orient.
Nobis in cruce morien.
Nobis ad cōli redient.

Dicam ergo q; hic qui ꝓ nobis in mundum ꝓsit. Ait Matth. xiij. Ecce ꝙ semina se seminare semē fuit ꝛ. vbi in symbolo nōcupamus sic. Qui ꝓpter nos homines ꝛ ꝓpter nr̄am salutem descēdit de celis. vbi de ille qui fuerit dicam. Bene ꝓsit. Non autem ꝓsperū de nuda cruce. vnū ar qui sustendus est. a ipse erit expectatio gentiū. Iste hic est qui ꝓ nobis de matre ꝓsit. Ait magi discubante mat. q. Ecce ē qui mecū ē rec indeop ꝛ. Item hic est ꝙ ꝓ nobis testamēta subiit. l. in cruce. vnde Cyrill. q; dicit sic. Apparuit gratia dei saluatoris nostri ꝛ. Sequit. Qui dedit semetipsū ꝓ nobis vt nos redimeret ab omni iniquitate ꝛ. Item hic est ꝙ ante nos ad celos adiit. l. vt nobis ianuam aperiret. ꝛ vt hi eternam requiem nobis daret. Dicit ille est de quo dicit in ꝑs. Deus qui inhabitare facit vnū mōs in domo. qui educit vinctos in fortitudine. qui retinuit se inferna vitā suam. qui coronat te in misericordia ꝛ miserationibus. Et. ij. Reg. viij. dicit. Benedict' dominꝰ qui dedit requiē populo suo. Et in ꝑs. dicit. Qui ponit nubes ascensum suū. ꝙ ambulat super pennas ventoꝝ ꝛ. Pater ergo q; hic ꝓs homie se interpolsuit. Enim dico de illo ꝙ qui summo nomine datur ꝛ datur. Et sic bene dico q; ille est nominatiui casus. Unde ꝙ Ecclē. vj. dicit. Deus ꝙ in habit ecclā fecit nomē sūū. l. in bladis ꝛ. Item dico de illo ꝙ q; circuliter stetit ꝛ vigilat. ꝛ sic fuit ꝓsitiue. l. ꝑ tum ad sui eternā ꝛ inuariabilem quietudinem. vnde ipse erat Deus. in Ego sum qui sum. Et ibidem. Qui est misit me ad vos. Deinde ꝛ ille ꝙ q; singulariter potest ꝛ potest. Et sic ꝓ eo nūero singularis. q. l. ipse est excellentissime ꝛ singularissime potestatis. Et ita certe bene apparuit in mūdi creatione. q; licet ꝙ Eccl. xviij. Qui vixit in eternū creauit omnia simul. Ap parauit in diera cognitione. vñ ille est sicut ꝛ Matth. vj. Pater meus qui vsque in hodiernū operatur. & ego operor. Ecclē. xj. Benedict' ex qui dedit mihi sapientiā. ꝛ in ꝑs. Qui creat hominem scientia. Apparuit in boim liberatione. Rec. ij. Ille est ꝙ ego pie ꝛ de egypto. Apparuit in bellis expugnatione. ꝑs. Qui percussit reges magnos. ꝛ occidit reges fortes ꝛ. Apparuit in actos remunerationē ꝛ vite eterne distributione. vt. l. in ipo vocat. q; libet beat' illud ꝑs. Qui potuit animā meā ad viram. ꝛ non dedit in cōmotione pedes meos. Et mi bi. Cantabo domino qui bona retribuit mihi ꝛ. Item q; vico & ille qui q; efficaciter potest ꝛ ꝓsuit. ꝛ sic ꝓnomē adiectiuū. Addit ēt. est ꝛ augt suis fidelib' ꝛ bonū. Addit ēt nobis suam Prudentiā nos diligendo. Prudentiā nos diligendo. Iusticiā nos corrigendo. Clementiam nos adiuuando. Iter. habet prudentiā nostri originalis. Genesis. iij. Ecce qui dicitur nostri similis erit. ꝛ. habet ꝛ pietatem nostri directum. Ruth. ij. Ego sum ille qui babito inter filios tuos. Habet etiam iusticiā nostri correctionem. vñ ipe dicit Ezech. xx. Ego sum deus ꝑtector ꝙ vindicta iniquit ꝑtm in filios. Habet viscera clemētiā nostri adiuuāmi. vñ certe dico & ille qui nos adiuuat eo quia ipe ē.

Qui nos regit ordinatiue.
Qui nos regit ordinatiue.
Qui nos cogit dominatiue.
Qui nos eligit inspiratiue.
Qui nos pascit ostiatiue.
Qui nos vocat gubernatiue.
Qui nos ingit lenitiue.
Qui nos vngit gratiatiue.

Hic est qui nos regit. Psal.
Qui regis israel intende. Ps.
hic est qui nos regit. Psal.
Qui regit equos ꝙdos ꝙdos ꝛ.
Item hic ē qui nos cogit. L.
cerende ꝛ cōuitrendo ꝑs.
Qui respicit terrā ꝛ facit eā
trimere. Item hic est ꝙ nos
tangit ꝑs. Qui tangit montes
ꝛ fumigāt. Item hic ē ꝙ nos pascit ꝑs. Qui pascit oues
cum. Et alibi. Qui dat iumentis escam ꝑorum. ꝛ pullis ꝛ.
Item hic est qui nos vocat ꝑs. Qui vocauit me ante
ventrē. Et isay. Qui vocauit populū suū ꝑ nomen. Ps
hic est ꝙ nos ingit. l. ꝑ charitatē qa ſm apostm. Hic est hic
est vtraq; vnū. Item hic ē qui nos vngit. l. ꝑ eterne gloie
similitudinem. vñ ſm ꝑs. Ille est qui replet in bonis desiderii sui. cuius renouabit vt aquile iuuentus tua. Pater igitur ꝙ deus qui. ꝛ maxime deus pater. qui Colossenses. Pater gratias qui eos in celis ꝛ. Pater enī deus filius de ꝙ Apoc. xxj. Et vidi qui sedebat in throno dixit nouā facio omnia. Pater insuper deus spōsus ecclē. de quo dicit. Spiritꝰ ꝛ vinū facit ecclē viros non ꝑdit quicq. Unde in symbolo dicimus ꝛ eodem. Qui cū ꝓtre ꝛ filio simul adoratur ꝛ. Qui locutus ē ꝑ ꝓphetas ꝛ. Patet igit ꝙ est pater eorum qui cleric ꝑsidet. Secundo principaliter vico est cōtra illum qui firmus relidet. Ille enī est hec ꝓnomen qui ꝙ sunt charitas. Ꝓo aliq; enī ſrabat. ꝓo aliq; cruciabat ꝓo aliq; exulbat. ꝛ ꝓo aliq; allegabat. Ille ergo ꝓ aliq; pugnabat ꝛ dimicabat. vñ. j. Paralip. xxij. Qui anteibat est noster pugnator ꝑ nobis. Item ꝓo aliq; clamabat ꝛ orabat. vñ. j. Machab. xv. Hic est qui multum orat ꝑ populo. Item ꝑ aliq; allegabat seu adiuuabat. Unde ad ꝛ ipo poterit dicere illud Mar. ij. Qui non est aduersus nos. ꝑ nobis est. Item q; ille qui l. influs singulariter mouet est quod facit sanctitas. qui l. ille singularis ꝛ excellentis sūt scitatio ꝛ vite. vñ Apoc. xxij. Qui iust' ē iustificet adhuc. Et reuera ille sūt excellentis ꝛ singularis. l.

Diligentie mee.
Permanentie state.
Prudentie visus.
Amicitie fructus.
Doctrinonie lucus.
Sanctimonie ros.
Eximonie ſrauis.
Patientie gustus.
Sapientie quetus.

Dico ergo q; noster qui est homo influus singularis ꝛ excellis in meis diligentiis. Unde ad ꝛ lo flumine paradisi dicit Gen. ij. Ille est qui circuit omnē terram. Et Eccles. Flumina egrediuntur de paradiso voluptatis qui inde riuulatur in quatuor capita. Item in flatu pru

Eo quenne vides.
Videlicet cum.
Confidenter gaudet.
Resistentie actu.

bere. Unde Jo. xv. Qui manet in me & ego in eo ꝟ fert fructum multū. & Leui. xxiij. Dies qui de genere israel est manebit in tabernaculo. vel de perseuerantia & permanentia virtutū. hoc apostolus j Corint. x. Qui stat videat ne cadat. Item singularis est prudentie stans. Magna siquidem est fore aliqs edoctus plures. vt Eccl. xxiij. Ego namq; vt ceteri mei qui docent &c. Item in tractu amicicie. vel de seruore vere amicicie de Leui. vj. Ignis ē iste perpetuus q̄ nūq; nefarie in aliqm. Item bonis pertinens. Un ens est q̄ ens. j. Paralip. xxj. Nonne ego sum qui precepi q̄ numerarent populum. ego qui peccaui. ego qui malē feci. Et sic de ceteris. Et in nouo nam & David indutus alicuius crudelitatem pectoris in terra. Item singularis erat in rixa famosissimis. vel illud proditor Epocr. xxij. Qui sanctus est sanctificetur adhuc. vt si qc de illis de quibus dicit Ezech. xxxvij. Sacerdotes qui accedūt ad eum sanctificent. Item singularis erat in strata cautissimis. Un ille erat de illis de quibus in eadē Apocal. vij. Hi qui amicti sunt stolis albis qui sunt & unde venerūt. hoc fuit q̄ venerūt de magna tribulatione & lauerūt stolas suas & dealbauerūt eas. Et Eccl. xxvj. Beatus ē qui inuentus ē sine macula &c. Item singularis erat in strata gestu pacifico. vel Jacob. j. Beatus vir q̄ suffert tentationem. qm̄ cū probatus fuerit accipiet coronā vite &c. Sequitur. Qui potest manus greek unō & transgressus. & facere mala. vnde dicit. Item singularis fuit in questu sapientie. Eccl. xiij. Beat? vir qui in sapia morabit. & qui in iustitia meditabit. & in sensu cogitabit circūspectionē &c. Item fuit singularis in statu seu in statu eloquentie. de quo Eccl. xiij. Beatus vir qui non ē lapsus verbo. Item in tactu clemēcie seu misericordie Eccl. xxxiij. Qui fecit misericordiā seruat proximo suo. Et illud puer. xj. Fenerat animo qui miseret pauperis. Item in gustu spei seu desiderio videndi. Matt. v. Beati q̄ lugent quoniā ipi consolabunt. Beatus vir qui confidit in domino & erit dominus fiducia eius &c. Item in actu resistentie. l. contra temptationes & tribulationes. de qua Apocal. ij. Qui vicerit non lesa a morte secūda. & Apoca. iij. Qui vicerit faciam illū columnam in templo dei mei. Qui vicerit dabo ei sedere in throno meo sicut &c. Sic igit patet q̄ quidā sit vir iustus & numeri singularis quod erat faciendum.

Item ille qui postmodū accipit. q̄ facit firmitas seu certā cōformā & stabilitas. Lu. j. Ego sum gabriel qui astio ante deum. vnde illud psalterium. Qui manet in me & ego in eo. Qui stat videat ne cadat &c. Item q̄ ille qui fuit notarius q̄ sciat equitas. Nominatissimo ām quasi famosissimo. Nomē nam? aīe sicut rectus ad venerandū dī q̄ rectitudo iustitie, ejc ipm̄ sciat famosum. quia sicut dicit psal. j. Qui recti sunt habitabunt in terra. vel de tali nominatio dicit illud Num. ij. Hec sunt nola filioꝝ aaron qui uncti sunt. & ij. Reg. v. Hec nola eoꝝ qui nati sunt in hebron. Item ille fuit adiectiuus q̄ facit bonitas. q. d. ille qui in vita addictus fuit gre & virtutes. in fine eo poss monte addictus est ipse gloria scripturā. & locus & habitatio paradisi. Unde ps. Domine q̄s habitabit in tabernaculo tuo. aut q̄s requiescet in monte sancto meo? Qui ingredit sine macula & operatur iustitiā. Qui loquit veritatē in corde suo. q̄ non egit dolū in lingua sua. Et sibi. Qui in abscondito meditē eni aut quis scabit illo, ejc finxerit ei? Jeremie manib? a mūdo corde q̄ non accipiebant animā suā mendacium in proximo suo. Et bonitas de illo q̄ dicit ipse Jo. xvj. Qui credit in me habebit vitā eternam. & Jo. viij. Qui sequit me nō ambulat in tenebris. & habebit lumē vite. Patet igit q̄ q̄ significat virū iustū qui fuerunt relicti. Veritatē q̄ qui aliqs ponit in plura. ij. Dies q̄ per qui in bono significato per intelligi plurali ter viri iusti & sancti qui ē pie vite. premium. q̄ p̄ solā intercedere. Nominatissimi casus. q̄ magni nomē & famā solent acquirere. Dici aliqs gloriose. q̄ in bono solent fabulare. Quando q̄ etiam dicitur interrogatiue. q̄ multos solent interrogare. arguere & inquirere. Adiectiui nāq; sunt. q̄ virtutes virtutibus solēt addere. Pluralis etiam sunt n singuli. q̄ plurib? virtutibus & meritis solent dare. ſ core. & benignitate multimoda. finaliter in eodē misericore.

Ita q̄ de illis potest dici illud Eccl. ij. Qui timent deū parabūt corda sua. & in conspectu illius sanctificabūt animas suas. Qui timēt dominū custodient mandata eius. & patientia habebūt vsq; ad inconspectum illi?. Et breuit de pluralitate virtutū istaꝝ notare possum?. q. bij sunt q̄

Uenient rerum creatorem.
Remouet vanum mundi florem.
Ablatis carnalem feruorem.
Arguit fratres errorem.
Confitetur penas voluptatem.
Abstinet hec grat abeas vultum.
Retinens scripture saporem.
Optimā gloriā splendorem.

Dicuntur ergo q̄ illi sunt qui rerum creatorem solent metuere. Un ille ps. dicit. q. beati omēs qui timent dñm. q̄ ambulant in vijs eius. Et Epocr. xix. Laudā deū & te vos nostro omēs famuli eius. & qui timetis eum pusilli & magni. Tales ill sunt qui vanū mūdi florem solent respuere. vel ps. talibus &c. Unde ps. Ecce nos reliquimus omia & secuti sum? te. quid ergo erit nobis. Amen dico vobis & vos qui secuti estis me in regeneratione? sedebitis &c. Et Genesis qui reliquit omia fratres patrem agros & domū vxorē suscipiet & vitā eternā possidebit. Tales ill sunt de illis ceteꝝ quadraginta duo? milenis qui empti sunt de terra. i. de corruptibili amore. Item ill sunt qui carnalem feruorem solent abluere. l. per virtutē mōstrū me castitatis. vel de illis canit in psalterio beati immaculati in via qui ambulāt in lege dñi. & Epocr. xiij. Ibi sunt qui ei mulieribus nō sunt coinquinati. virgines ēni sunt & sequūtur agnū quocūq; ierit. Tres ill sunt qui fratres errorem solent arguere. l. monere & predicare. Ut apostolus de illis q. Monet ejc omes illi q̄ loquūt gallici sunt. Unde de talibus qui admirabile lectur scripture Esa. lx. Qui sunt illi qui vt nubes volant & quasi columbe ad fenestras suas. Item ill sunt qui penarū molestias solent sustinere. Sancti ēni plus q̄ ceteri sustinent in hac vita. vel Thob. viij. Omes q̄ placuērūt deo p multas tribulationes transierūt. Ideo de talib? ait Lu. vj. Beati qui nūc fletis quia ridebitis. & Matth. v. Beati q̄ nunc lugetis quoniā ipi consolabimini. Beati qui persecutionem patiūtur. propter iustitiā quoniā ipoꝝ est regnū celoꝝ. Tales ill sunt qui alios voluerūt solent abscondere. vel Lu. vj. Beati qui nūc odiūt vos quia fauorabimini. Item ill sunt qui scripture saporem solent retinere. ps. Beati qui ambulāt in lege domini. Beati qui scrutant testimonia eius. Unde scriptura dicta potest dicere de illis? qui illud Eccl. xxiij. Qui edit me adhuc esuriet. & qui bibit me adhuc sitiet. & qui audiūt me. vel qui operāt in me adhuc non peccabūt. Item ill sunt qui gloriē splendore solent obtinere. Un de ipis possum? dicere illud Jud. v. Qui aūt diligūt eū sicut sol oritur in splendore suo. ita nullū impedimentū in gloria paradisi. Et sic de patet q̄ qui in plurali significatiue virgo in loco. per suarum plagalium reperies. Qui ergo tam singulariter & pluraliter dicit. q. qui sigillat sibi & culpas possidet. Et sic certe de quolibet viro impio vel puerili patet dicit q. ipse

Qui ad fraudem semp̄ paratus.
Qui in malo semper obstinatus.
Qui a viarib? culpis nō cessat?.
Qui occulta plus iusto scrutat?.
Qui peccata suos beneficiatur.
Qui flictuis pendet & vagatur.
Qui pauperes grauat & pdatur.
Qui bonis terrenis letatur.
Qui liberter nō disciplinatur.
Qui socijs mala cōbinatur.
Qui in verbis nimis effrenatur.
Qui blandis pacta non seruatur.
Qui credere deo non ꝺ gratur.
Qui tendētis ire nō obsistatur.
Qui deo semper aduersat.
Qui a deo excōmunicatur.
Qui in fine mortis condemnat.

dicam ergo de stulto id est de spirituali impio & puerili. Qe ille est qui ad fraudē sp̄e paratus. vel de ipso dicit sapiens. Si malignus fraudē meditatur decipiens ei. Sedu in. Qui dixit ad multiplicem. Quare peccabunt vobis deus ne comedetis de ligno &c. Et sic de corpis comedit & vicarii est de paradiso. Qe ille dicit puerilis. prouis. Qui decipit iustos in via mala & in ruinā suo corruet. Item hic est qui in malo semper est firmatus. l. per obstinationem peruersam. & sic figuratur in eum q̄ egressus de arabia non reuertebatur. sicut dicit Gen. xiij. Item hic est q̄ a viarib? culpis est peruersus. Unde Job. xv. Qui bibit quasi aquam iniquitatem. Item hic est qui occulta plus iusto scrutatus est. Item hic est q̄ occulta alioꝝ q̄. l. scrutari & inquire

re: n on offalit vt occasiones nocendi inueniat. ꝛ vñ dicit Leui. xiij. q qui interuerit in domū qñdo dauia est. immundus erit vsq ad vesperas. Malum alicui abscondita sunt voluntates eius vo a deo ꝛ a fuerdote absconditi. vtrumq; scriptū pour. xxviij. Qꝛ qui abscondit sua nō dirigit. Item si aliquis cōfessus fuerit ꝛ reliquerit ea miserico dia cōsequetur Item bic qui pauperes nō ꝛ vult audire. Deutero. xxviij. Maledictus qui nō benedixit priori filii ꝛ mitrem suā. Item bic est qui fugit ne recipiat vestimentū. vñ Deutero. xxij. Maledictus a deo qui pendet in ligno. Item bic q̄ pauperes fuit depudatus. Ideo sibi dicit Esa. xxxiij. Vbi qui predaris nemo tibi predabitur. Item bic est qui in gaza mittit denarios. Et in oriā pour. xj. Qui confidit in diuitijs suis corruet. ꝛ pour. xx. Cōturbat domū suā qui sectat auaritiam. ꝛ Eccl. v. Qui amat diuitias fructum nō capiet ex eis. Item bic est qui negligit ēt disciplinatus. Item bic est qui moribus nō ē regulatus. i. q errorib⁹ obseruat. Et in oriā pour. xij. Qꝛ qui diligit disciplinā diligit scientiam. Et pour. xv. Qui abijcit disciplinam despicit animā suam. Item bic est qui cupidus fuit cōmunia seu secula⁹. Et vñ dicit Eccl. xlij. q qui tetigerit picem inquinabit ab ea. Et Esa. xlv. Dñus qui tetigerit montē montes mouet. Mons est bonus superbus ꝛ elatus qui i. non est frequentans duos aut tres in duo. Dura sicut vō Eccl. xiij. Qui cōuersat superbo induet superbiam. Item bic est qui in vita nimis effrenat. De quo pueꝛb. xxix. Qui primo mitis est nouissime sentiet. Item bic est qui se videri sapientē ꝛ cōsiliatore dignū ꝛ prouidū. Qui vñ verba sagax nihil habebit. ꝛ Eccl. xx. Qui nō est vitator verbis ledet animā suā. Item bic ē qui de pecunia ē pernicacus. De quo dicit cupidis verba sua dirigēs deo. Qui negligit viam suā mortificabit. pour. xix. Item bic est qui non credit ē est indocilis. vnde Ja. xl. Qui nō credit non intelligetis est. De obstinatis dic⁹ Job. xxj. Qui credit in me habet vitam eternā. Item bic ē qui in re nebris semper est obscuratus. seu bic est qui lumine veri ē obscurus quia. i. sic Ja. xl. Omnis qui male agit odit lucem. Et ostensa dño dicit Job. xxij. Qui sequit me non ambulat in tenebris ꝛ habebit lumen vite. Item bic est q̄ semp deo est aduersarius. vnde alibi dicit de eo Matth. xij. Qui non ē mecū contra me est. ꝛ qui nō colligit mecū dispergit. Item bic ē qui a deo est excōicatus. quia scriptū dicitur Deute. xxviij. Maledictus qui facit op⁹ dñi fraudulenter. ꝛ Gal. i. Maledictus omnis qui non permanet in verbis. Item bic est qui in fine mortis est condemnatus. vñ. j. Jo. iij. Qui nō diligit manet in morte. Sic ergo patet q̄ qui in numero singulari significat vnū sed numerus hoc est dictus hoc est impiū ꝛ peruersum. Sed si inuenit qui in numero plurali. certe sic etiam dico q̄ signat homines impios ꝛ iniquos plurimos vicijs inundatos. qui pluraliter inuicē federantur. Sic ergo notā q̄ isti sunt. Qui merguntur in vna voragine desperationis. Qui vngitur sede pessimis delectationis. Qui regitur terra caligine cecitatis. Qui plagitur dira rubigine contradictionis. Qui cogitur dura flagellatione damnationis. Dicam igitur q̄ isti sunt ē merguntur desperatōe vna voragine. Et vt alibi dicit Esa. xxix. Ve qui profundi estis vt a dño abscondatis consilia quos sunt in tenebris opa. Item isti sunt qui vngūtur sede carnalis sedis pessimis. De quibus Gala. v. Qui seminat in carne sua de carne ꝛ metet corruptionem. Item isti sunt qui regūtur cecitate terra caligine seu caligine ignorantie ꝛ obstinatis. Vnde isti sunt de quibus dicit psalm. xj. Qui reliquerūt iter rectū ꝛ ambulāt per vias tenebrosas. qui letant cum malefecerint ꝛ exultant in rebus pessimis. Item isti sunt qui plagūtur dira dictionis seu etiam rebellionis dira rubigine. quia. i. sic ira dei semper rebellare nititur. ꝛ mandatis ipius obviare. Vnde isti sunt de quibus dicit Job. xxj. Qui dixerunt deo recede a nobis. scientiā viaꝝ tuaꝝ nolumus ꝛ quis ē omnipotens vt seruiamus ei. Item isti sunt qui cogūtur flagellatōne. i. eterne damnationis pena caligine. Vnde isti sunt de quibus dicit Esa. xvij. Domus hō in quit interfecti ruentium gladio sunt qui defenderunt incredulis si ad terram vixeri. Qui posuerūt terram suā in terra vinū. ꝛ ponuerūt ignominiā suā. ē hoc q̄ defenderūt in lacum. Sic igit patet q̄ qui etiā in plurali refert ad viros impios ꝛ peruersos. Et sic bene obtendit q̄ qui q̄ bū predicari pōt. De isto patet satis de isto vitatore. De homo creatore sufficit.

Quia Cum ista caritate ōmnia q̄ sp̄ possumus. etiam aliqua in omni morali materia allegare. ꝛ ē materie moralis sicut alibi sepe dictū est videant cōtinere quamvis videātur. In ꝓmio. Locis. Retrib. ꝛ Locus. Personis dico q̄ sunt Deus. Angelus. Anima. Iesus. Homanus ꝛ Homo. Locis etiā ꝛ sunt. Mundus. Religio. Corpus. Infernus ꝛ Paradisus. Rebus istis q̄. Sunt. Bona. Mala. Virtutes. Effectus ꝛ Bn⁹. Termini sunt. Timores ꝛ pena. Temporalia. q. sunt. Per certa pūcta ꝛ sunt. Videt q̄ q̄ quia. de omnibus tm̄ q̄ in bono q̄ in malo. ꝓpter sui multiplicitatē q̄ in materia concordantes sunt. Inuenit cause multiplices ꝛ varie pōt assignari. Et ē ordo. vt de quibusdam ponat intentio. pauca de multis dicam ꝛ transibo. Primo ergo dicam ad personas notabo q̄ ista vicia caritabi quia reiciunt

Ad ipm⁹ esse potentem. Deo q̄ refert pōt ad se.
Ad iustū recte viuentem. Confrat ei q̄ se operatur.
Ad stultū male agentē. Sed semper ē viuere q̄. is ē semper pōt reddi nō sue causa. Sicut vō semp causa salutis omnibus. Nihil em̄ a deo sine causa legitima fit. ꝛ sine legitima rōne ipius facti aliq̄d non grauiter sunt ꝛ Job v. Nihil in terra sine causa fit. Et em̄ accidens vt inducitur. ꝛ natura etiā secundas causas nō ordinat. ipse tamē est legitimus nullatenus culpamus. In omni em̄ opere vt ē dare q̄re ꝛ quia. interrogatiua ꝛ responsiua. Et sic dicam q̄ deus ꝛ ē opus mirabile ꝛ multiplicia facit opa ut. ipler quia. ꝛ ea allegat. i. verum quia. quod certat eius

Essentiā genitiuum. Et⁹ essentia ab omnes plures.
Potentiā creatiuā. Et⁹ potentia debet sapientiam.
Clemētiā redemptiuā. Et⁹ clemētia debet adamari.
Pudicitiā regimē. Et⁹ pudicitia debet admirari.
Iusticiā punitiuam. Et⁹ iusticia debet formidari.
Misericordiā largitiuā. Et⁹ misericordia ꝙ clementiā.
Eminentiā possessiuā. Et⁹ eminentia debet possessari seu affectari.

Igitur dicam tibi q̄ bonest amicus honorandus. formidandus ꝛ supplicandus multiplicit⁹ ratione. Et primo certe quia habet essentiā primā sum. vnde ipse dicit Exo. vij. Sciant egipti quia ego ipse sum. ꝛ Esa. xlvj. Audite me q̄ ego ipse sum. Ego pm̄ et. Quia immensum non circūscribit. Item habet potentiā creatiuā. vñ Ecclī. Quis laudabit q̄ ego ipse sum. Ego pm̄ et. Quia immensum non circūscribit. Item habet potentiā creatiuā. vñ Ecclī. Quis facit mihi magna qui potens est ꝛ sanctū nomē ei⁹. Et in ps. xl. Cantate deo q̄ mirabilia fecit. ꝛ alibi. Quia terribiliter magnificatus est mirabilia opa sua. vñ etiam Esa. xlj. Non timebo inquit quia fortitudo mea ꝛ laus mea dñs mihi. ꝛ factus ē mihi in salutem. Et alibi in ps. Dns. ꝛ quis hec audiui quia potestas dei est. ꝛ alibi dic misericordia quia ab eo dolos viuentiq̄ terra opa sua. Item q̄ habet deus mūdi redemptiuā. vñ in ps. Quia apud dñm. mi. ꝛ copiosa apud eum redemptio. Et alibi in ps. Ex⁹ exurgens miserebit⁹ ei⁹ misericordias q̄ ve. rem. Ista aut mia dei non est apparitiua vnius hoīs in gratie collatione. immo ēt in bonis ꝛ malis necessaria exhibitione. Et in ps. Quia saluabit me dñs iuxta. ꝛ alias similiter sanabit bonos. Et in ps. Quia saluū me fecit ab inimicis meis fortissimis ꝛ ab odientibus me. vñ in ps. Quia eripuit pauperē ab impio liberauit. vñ in ps. Quia contriuit portas ere. ꝛ vectes ferreos confregit. Quia liberauit pauperem a potente. ꝛ pauperē cui nō erat adiutor. Quia factus est spes mea auxiliū fortitudinis mee fuit mihi. Et iterū dicit. Glorificabo nomen tuū in eternū. q. misericordia tua magna ē super me ꝛ eruisti aiam meā ex inferno inferiori. Et alibi. Quia fortis est mia tua. Et iterū. Quis magna super celos mia tua. Item habet potestatem regimē. vñ potestatis. i. q̄ potestas dei regit celos terr. vnde Ephe. ꝛ Apoc. vij. Non eturient neq̄ sitiēt. quia misericordia eos regit eos. ꝛ Esaie. xxxvij. dicit. Quia de syon exibūt ꝛ verbū sanctū de hierusalem. ꝛ Esa. lx. Surge illuminare hierusalem. quia. i. venit lumē tuū. ꝛ. Et iterū. Nō occidet vltra sol tuus. ꝛ luna tua non minuet. q. dñs erit tibi in lucem sempiternā. ꝛ ad diligendū ꝛ rogandū te. Item habet iudicii punitiui. vir⁹ boni impij. Vñ in ps. Dñs amat iudicia ꝛ nō derelinquet seruos suos. ꝛ Et

dei. Quia facit vbi indiget inopie ⁊ vindictam pauperum. Item q̄ habet affectum largitiū. pe. Quia satiat animā esurientē ⁊ animā diuitiones ianant bonis. Item q̄ habet omnimodā plenitudinē pe. est. est vbi veritas. pe. Quia vbi ibi deus. Et Leui. xxv. Quia ego sū. Item q̄ habet affectum largitiū. ⁊ q̄ sit ad hoc vide glosa parabole. vbi supra pe. Quia exhi. no. deus vult in glo. sua. Et actu. Quia misit veritatē ⁊ elegit tenū gratū ⁊ glorium odit verum. Et iterum. Quia redeo ⁊ non vra in aiam mea super vrā. Patet ergo q̄ sū quia reuertar ad deū exceptorem. ¶ Si vis nota adhuc. q̄ ē. s. summe Est ergo summe diligendus. Finis est diligendus. naturaliter solet diligere pium. Odies Exercendus. diuum. Populus regē. Seruus dñm. Mouendus. Discipulus magistri. Homo etiā naturaliter diligit bonū. Vbi bī est diligibile nisi sub rōne boni Et igit deus sit pi nālis aut pōnalis, aut vniuersalis. vno generalis magister cui⁹ species ⁊ signatio bene sequit q̄ sic a nobis merito diligendus. pe. Diligere tenuit ois sancti⁹. Et si valemus nocentes q̄ sic diligendus est Quia misericors pie compatiēs. Quia liberator hostes ei⁹ amicos. Quia sublimator manū subditorū. Quia assistentiator statim cū indiget. Quia exhibitor dilectis ⁊ mercis. Quia visitator nr̄a amē salutis. Quia misericordiator ⁊ pius ⁊ iustus. Quia exhortator multos respicio. Quia benign⁹ exhortator nouitē conuerso. Quia seruādus infirmatos corda ignitos. Quia seruator omnis alligatos. Diligatur ergo sic q̄ pius est ⁊ misericors pe. Quia apud deum misericordia ⁊ copiosa apud eū redemptio. ⁊ alibi. Et ex urgētia misericordie tue q̄ cessa⁹ misericordias q̄ venit sup⁹. Et ibi. Quia suauis ē misericordia tua. Et alibi. Quia apud te gratiatio ē. Item diligat q̄ fortis ē ⁊ liberator. pe. Quia liberauit pauperē a potente. ⁊ pauperem cui non erat adiutor. Et sic sibi dicat. Liber p̄ ipius fortitudinē liberatus illud pe. Quia tu es deus qui liberas ab omni malo. Item diligamus eū q̄ redemptor ⁊ sufferator pe. Quia sustinet est deus susceptor meus. Et illud. Redi q̄ sic adiuit me. psalmus Babilonie in inferno ait mea. Ait de visitatore sua dicit Lu. j. Quia visitauit ⁊ fecit redemptionē plebis sue. Et Luc. vij. Quia. prheta magnus surrexit in nobis. ⁊ q̄ deus visitabit plebem suā. Item q̄ est consolatio nō contemptor. pe. In die tribulationis mee clamaui ad te quia exaudisti me. Item quia liberalis ipi spectatus sui saluator. vñ illud Ysaie. xxv. pe. Quia saluauit animas tuas. ⁊ animā eius in igne saluauit bonis. Item q̄ charitatiuus ⁊ visitator. Semp̄ est solet suis socians tribulationē. vñ Esa. xxxiij. Quia ego dñs saluator tuus. noli timere quia ego tecū sum. Et ideo Ihere. j. Ne. n. semp̄ nobis sum est paratus. Item q̄ nobis sapiens est informator. Vñ quidā a deo illuminato ⁊ edocto dī Esa. lx. Vñ oc. di luc vltra sol tuus. ⁊ luna tua nō minuet. q̄ deus erit tibi in lucē sempiternā. Item quia placidus est consolator. Esa. xlix. Quia consolatus ē plebē suā ⁊ pauperū suoꝝ miserebit. Item q̄ benignus ē ⁊ conuersator. Mat. xj. Discite a me q̄ mitis sum ⁊ humilis corde. Item q̄ firmitas est infirmator. Per charitatem est infirmus corda sanctoꝝ. vñ Esa. xxxj. Quia exce pñs in igne venit. Item sapiens ⁊ sup oīa diligendus ē semp̄ q̄ splendidus ē semp̄ ecclesie beatis p̄ premio glorie sempiternā. vñ in Dñi. Quia misit ⁊ veritatē diligit deus. gratiā ⁊ gloriā dabit. Vide de qua etiam gloria dicit deo. Quia melior est misericordia tua super vitas. Quia. s. dū vita ē mea mea in seruo tuo super multa. Quia. s. dū vita ē mea mea in seruo tuo super multa. Quia. s. dū vita ē mea mea in seruo tuo super multa. Item illud pe. Quia sol oculi me dñe ⁊ factura ea. Et sic ergo patet multe cause quare deus ē summe diligendus. Item deus etiam est super omnia summe reuerendus. Et circa multiplicē rationē videlicet

Quia bonitate viget assidua.	Hicamus igit q̄ deus
Quia veritate fulget spiritus.	ē omnia causa pma
Quia dignitate inter papua.	potest. quia vita quia.
Quia entitate manet ppetua.	Et sic dicamus de ista
Quia charitate ferue contigua.	Quia viget assidua bo

nitate. pe. Laudate dñm q̄ bo. to. p̄l. no. dicit q̄ sua. est. Item fulget spiritus veritate. Ipe est habet sapientiarum omniū claritatem veritatem. Mat⁹. xxij. Magister sic. mus quia veritatē ⁊ viam dī in veritate docet. ⁊ in p̄l. Quia misericordia ⁊ veritas obligi deum. Ipe est veritatem ⁊ certitudinē scientie. ⁊ sapientie confer. sicut patet p̄ius. ⁊ Quia omnis vie sapientia. q̄ a deo fecerit et prudentia. Et illud p̄dicti Esa. lv. Quia cogitationes mee non sunt cogitationes vestre. Et Leui. xxv. Quia ego sū. Item q̄ habet affectum largitiū. ⁊ q̄ sit ad hoc vide glosa parabole. vbi supra pe. Quia exhi. no. deus vult in glo. sua. Et actu. Quia misit veritatē ⁊ elegit tenū gratū ⁊ glorium odit verum. Et iterum. Quia redeo ⁊ non vra in aiam mea super vrā. Patet ergo q̄ sū quia reuertar ad deū exceptorem. ¶ Si vis nota adhuc. q̄ ē. s. summe Est ergo summe diligendus. Finis est diligendus. naturaliter solet diligere pium. Odies Exercendus. diuum. Populus regē. Seruus dñm. Mouendus. Discipulus magistri. Homo etiā naturaliter diligit bonū. Vbi bī est diligibile nisi sub rōne boni Et igit deus sit pi nālis aut pōnalis, aut vniuersalis. vno generalis magister cui⁹ species ⁊ signatio bene sequit q̄ sic a nobis merito diligendus. pe. Diligere tenuit ois sancti⁹. Et si valemus nocentes q̄ sic diligendus est Quia misericors pie compatiēs. Quia liberator hostes ei⁹ amicos. Quia sublimator manū subditorū. Quia assistentiator statim cū indiget. Quia exhibitor dilectis ⁊ mercis. Quia visitator nr̄a amē salutis. Quia misericordiator ⁊ pius ⁊ iustus. Quia exhortator multos respicio. Quia benign⁹ exhortator nouitē conuerso. Quia seruādus infirmatos corda ignitos. Quia seruator omnis alligatos. Diligatur ergo sic q̄ pius est ⁊ misericors pe

Quia de peccatis conterebatur.
Quia de contritis confortabatur.
Quia de confessis consolabatur.
Quia totus deo dedicabatur
Quia in mandatis exercitabatur.
Quia legem dei perutabatur.
Quia charitate inflammabatur.
Quia patiens humiliabatur.
Quia bonū opus operabatur.
Quia celestia contemplabatur.
Quia super omnia benedicebatur.
Quia humilis confortabatur.
Quia inhonesta medebatur.
Quia in opera celestia exhortabatur.
Quia flebilis consolabatur.
Quia inhonesta regulabatur.
Quia diligentia exortabatur.
Quia colloquia moderabatur.
Quia veracia amplexabatur.
Quia fallacia detestabatur.
Quia celi gloria premiabatur.

Ille est finis eq̄ rōnes t cause q̄ re nostre quia deo fuit dicendo Per verum finis dicitur.

Ad deū finaliter turbam venio. Sicut sibi ut sic mens laudabit te. nos expectabit t. vñ Job.q. Et confitebor eis t non negabit. t confitebor tibi ego non sum ipse. Item quia de peccatis fuit emendatus. Ego faciam eis condignā vñ ipse mihi dicere ezech. quia ut minus de² pessimis conuertis me ego ei penitentia. t pessimis offendit mihi peccatis semur mei. ō infinus sum t erubui quia suscepi opprobriū adolescentie mee. Item quia totus deo fuit dedicatus seu etiā diuino seruitio deputatus vñ ipse est qui dicit in ps. O dñe dñe quia ego seruus tuus. ego seruus tuus t filius ancille tue. Item q̄ in mandatis fuit occupatus. supple complendis t exercitus. Vñ ipse met dicit deo in ps. quia mandata tua credidi. quia non dixi quia quia mandata tua desiderabi t cetera similia. Item q̄ de lege fuit p̄scrutator. vñ ipse dicit in ps. quia legem tuā non sum oblitus. vt t nos dicamus sibi illud psal. ej. quia mandati tua nimis est. t lex tua. vt in ueritate tua sapiēe. Item q̄ diuinitus fuit inflamat⁹. Vñ ipse est qui dicit Cant. ij. Fulcite me floribus. stipate me malis. q̄ amore langueo. vel ipse petit ista deo illud Job. xiij. Et spes mea q̄ amo te. Item q̄ pietate fuit bonus unde illud Can. v. Dulcis amicus meus t pulcher. t cetera. Item q̄ Ezech. Expoliauit me tunica mea. vt eam haberet pauperibus sicut fecit beatus Martinus. t non decepit sibi illud ps. quia apud te propitiatio est. t Jacob. ij. quia benign⁹ t misericors est. t in ps. quia misericordia diligit. t Jacob. ij. q̄ pauperes elegit. Item quia vnus fuit operus. Unde sibi pōt dici illud Eccl. ix. Vade cum gaudio vinū tuum q̄ deo placent opera tua. vt t nomin⁹ consolat eales dicēs Psal. xcij. Delectast me dñe in factura tua. t cetera. Item q̄ in labore suo. q̄ est merces operis tui. Item q̄ celestia fuit contemplatus. vñ Ephe. iij. de fc. quia delectat primū in scriptis post terre. q̄ desunt ipse est q̄ alienat super omnes celos. Item q̄ sup omnes fuit benedictus. Ut nomin⁹ possit sibi dicere illud Rom. iij. quia post multa nam gentis posui te. t Augu. ij. Ponam te quasi signaculum q̄ te diligi dicit deus. Item quia humilis fuit placitus? Ps. sacrificium deo spiritus t benedictus humiliantes cor suum Hebr. ij. quia magis seruire minori. Et ideo ipse dicebat nomini illud ps. quia humiliatus sum nimis. t alibi. Bonū mihi quia humiliasti me. t Gala. iij. qui est in forma dei esse humiliauit semetipm factus obediens usq; ad mortem. Sedner. Omnis lingua confitebit q̄ nomīs ie. sus ppe in gloria est dei patris. Item quia iudicia fuit me diturus. vnde ipe dicebat in ps. Cognoui quia fuerit dñe iudicia tua inopia t vindictam pauperum. t alibi. quia in iudicium superstrauit. vnde t ipse dicebat de nomine. quia iudicia tua iudicia. Item quia dei opera fuit conectatus vnde dicit Sap. iij. Placuit mihi scire signa eius quia magna sunt. t mirabilia eius. q̄ stolta. vt. f. qui bet ipsum

Igitur supponamus q̄ nomīs quia fuit q̄ dam sanctus qui habuit illa. xij. virtutes t dicamus de quia de cōmilio fuit conuertendus. f. per conuersionem Et ideo ipse audiebat deo illud ps. Ego dixi dñe miserē mei. fana mihi animā meam q̄ peccauī tibi. Et alibi etiam ipse dicebat in ps. quia inflammatus ē cor meū. t renes mei commutati sunt et ego ad nihilum redactus sum t nescius. Jā q̄ te conuerso fuit confessus. Unde dicit non solum conuertebat. immo etiam confortabat vñ ei fuit dicto non cessa. vñ Esa. quia nō intermisce.

Sicut sibi ut sic mens laudabit te. nos expectabit t. vñ Job.q. Et confitebor eis t non negabit. t confitebor tibi ego non sum ipse. Item quia de peccatis fuit emendatus. Ego faciam eis condignā vñ ipse mihi dicere ezech. quia ut minus de² pessimis conuertis me ego ei penitentia. t pessimis offendit mihi peccatis semur mei. ō infinus sum t erubui quia suscepi opprobriū adolescentie mee. Item quia totus deo fuit dedicatus seu etiā diuino seruitio deputatus vñ ipse est qui dicit in ps. O dñe dñe quia ego seruus tuus. ego seruus tuus t filius ancille tue. Item q̄ in mandatis fuit occupatus. supple complendis t exercitus. Vñ ipse met dicit deo in ps. quia mandata tua credidi. quia non dixi quia quia mandata tua desiderabi t cetera similia. Item q̄ de lege fuit p̄scrutator. vñ ipse dicit in ps. quia legem tuā non sum oblitus. vt t nos dicamus sibi illud psal. ej. quia mandati tua nimis est. t lex tua. vt in ueritate tua sapiēe. Item q̄ diuinitus fuit inflamat⁹. Vñ ipse est qui dicit Cant. ij. Fulcite me floribus. stipate me malis. q̄ amore langueo. vel ipse petit ista deo illud Job. xiij. Et spes mea q̄ amo te. Item q̄ pietate fuit bonus unde illud Can. v. Dulcis amicus meus t pulcher. t cetera. Item q̄ Ezech. Expoliauit me tunica mea. vt eam haberet pauperibus sicut fecit beatus Martinus. t non decepit sibi illud ps. quia apud te propitiatio est. t Jacob. ij. quia benign⁹ t misericors est. t in ps. quia misericordia diligit. t Jacob. ij. q̄ pauperes elegit. Item quia vnus fuit operus. Unde sibi pōt dici illud Eccl. ix. Vade cum gaudio vinū tuum q̄ deo placent opera tua. vt t nomin⁹ consolat eales dicēs Psal. xcij. Delectast me dñe in factura tua. t cetera. Item q̄ in labore suo. q̄ est merces operis tui. Item q̄ celestia fuit contemplatus. vñ Ephe. iij. de fc. quia delectat primū in scriptis post terre. q̄ desunt ipse est q̄ alienat super omnes celos. Item q̄ sup omnes fuit benedictus. Ut nomin⁹ possit sibi dicere illud Rom. iij. quia post multa nam gentis posui te. t Augu. ij. Ponam te quasi signaculum q̄ te diligi dicit deus. Item quia humilis fuit placitus? Ps. sacrificium deo spiritus t benedictus humiliantes cor suum Hebr. ij. quia magis seruire minori. Et ideo ipse dicebat nomini illud ps. quia humiliatus sum nimis. t alibi. Bonū mihi quia humiliasti me. t Gala. iij. qui est in forma dei esse humiliauit semetipm factus obediens usq; ad mortem. Sedner. Omnis lingua confitebit q̄ nomīs ie. sus ppe in gloria est dei patris. Item quia iudicia fuit me diturus. vnde ipe dicebat in ps. Cognoui quia fuerit dñe iudicia tua inopia t vindictam pauperum. t alibi. quia in iudicium superstrauit. vnde t ipse dicebat de nomine. quia iudicia tua iudicia. Item quia dei opera fuit conectatus vnde dicit Sap. iij. Placuit mihi scire signa eius quia magna sunt. t mirabilia eius. q̄ stolta. vt. f. qui bet ipsum

Item quia fletibus fuit consolatus. vñ ipse dicebat illud ps. quia dedisti cum vitificare me. Item quia rebellibus fuit consolatus. vt sic quibusdam filiis dicat illud ps. quia tu domine adiuuisti me t consolatus es me. Item quia iudicia fuit regulatus. Ecclesiasticus q̄ docuit omnem hominem rectum. vt. ih q̄ dicatur illud ps. quia equitas iudicia tua. Item quia q̄ quia fuit curatus. Diligens esto t labori tuo erat. Unde de eo notatur proverbio xxvj. Cultuarē t vidit quia bona est negotiatio eius. vt figuratur in illo verbo de quibusdam Ezech. j. quia ipse vnc erat in eis. Et vt similiter dicat ipse illud Eccl. ij. quia modicū laboraui t inueni mihi multum requiem. Item quia colloquia fuit moderat⁹. Parum est loquebatur Crem. ij. Sedebit solus⁹ t tacebit quia leuauit se supra se. Et sic se dilexit quibusdam dicitur in psal. Letati sunt quia silueris. t reducis eos. mihi in portum voluntatis eos. Item quia veracia fuit amplexatus. Veritas est papie verbum. Unde sic ps. mirabile illud dicimus quia verax es t iustus oculi tui te decet. t illud ps. quia misericordiam t veritatem dilexisti. unde Apoc. xv. quia vere t iuste iudicia eius. Item quia fallacia fuit detestatus hereticos et hypocritas odiuit. Unde sic loquitur dominus Apoc. ij. quia odibilis es mihi nicolaitas quos t ego odi. Item quia celi gloria premiatus fuit. Unde sic potest dici illud Esa. ij. q̄ venit lumen eius. t gloria domini super te orta est. q̄ super tenebre operient terram. t caligo populos. Super te autem orietur dominus. t gloria eius in te videbitur. t Cant. vj. dicitur quia vidit eam luna. Sic ergo patet quomodo q̄ id est vir infans t sanctus variis virtutibus insignitus. t quomō bonus est multiplicium causa dictus. Et sic bene dico q̄ quia referitur quando q̄ ad influxum formationis in

Circa ea dico q̄ quia referitur ad impiū nobis agnitū Quia est causalis. confusio significat in quo. t detestatio qui. f. sunt causa t occasio eorum videlicet figuratiue ad ridendo t illudendo. a risu gaudium t multitudinem. ut sic volumus confiteri rectus suos in me t mentem que male agunt semper nituntur reddere causas. t contemnere eum qui. Supponit igitur q̄ dominus quia fuit vir mirabilis t proterue bono. cui causa erat multorum miseri. t qui malum eorum assignando t reddendo magnitudo sue impudice defendebat. Ad ista mō sic. Et vir nisi? fes a deo vilipendatur. a risu. dolo subsannetur t contemnat. mide tribulatur t affligitur. a cibo effugatur t exulet. Et infirmo tenetur t recipitur multiplicitē nobis detrahens. quia videlicet sue

Mendax t detractor.
Mendax t iactator.
Raptor t exactor.
Sicator t locutor.
Fallax t deceptor.
Tenax t non datus.
Fugax t non fatus.
Crudelis t durus.
Pedus t non pudus.
Debes t obligatus.
Pauper t non locuples.
Falsus t non verus.
Mitus t non meus.
Superbus t ferus.
Mollis nō fecundus.
Discolus t asperus.

Dicamus igitur q̄ verisimiliter quia possit moueri ad hoc quod ipse dicit hoc multiplicitē videlicet. Quia fuit detractor t mendax. Unde ipse fuit de illis de quibus dicit in psal. Quia ecce iniquitatem gladium linguas suas. inebriauerunt arcum suum ut sagittent in occultis immaculati. Et alibi dicit ipse. quia ecce peccatores t ecce ipse super me spuerunt eū. Item quia fuit iactator t mendax. Unde ipse potuit dicē illud Esa. xxvij. Flagellum inundans cum transierit non veniet super nos. quia posuimus mendacium spem nostram. t mendacio protexi sumus. q̄ sic dicit iactator fuerit satis patet in euangelio vbi dicit quia non sum ego. t alibi. quia filium dei se fecit. De mendacio autem dicitur Zach. viij. quia mendacii loquimini ea. Et qui fuit exactor t rapax. Unde pauperes de ipso t similibus peccatis dicere illud ps. quia ecce operati sunt iniquitatem. concepit dolorem. t peperit iniquitatem. Et illud Ezech. xxij. quia rapinas meditatur in medio eius. Item quia fuit crudelis t durus. Unde Esa. xv. quia aque lybici replete sunt vermib. Unde Proverbio xxvij. quia vacuitas pectoris

q̃ blandis simbolis confumentur. Item quia fuit mercator
Hilar. Unde Hiere. ix. Quia omnis frater supplantans
supplantabitur. z omnis amicus fraudulenter incedet. et
homo homini irridebit. Item quia non fuit datus
timor. l. per martirii quem amabat. Unde diabolus de
martiris potest dicere illud Hiere. vj. Quia exandi mi
nil mecum sup labore meo terra. Q̃ manoc est vsq; ad ma
iorem omnia martiria studeat. Item quia non fuit Sator
si legat. quia. l. in bono non perseuerauerit. Unde in ps. Si
bi possit dici illud. Matt. ult. ubi mare q̃ fugiti. z tu iordanis
nus quia conuersus es retrorsum. Item dico q̃ impius si
naliter carnaliter quia fuit crudelis z durus. Unde Esa.
ploy. sibi natur. Scio eñ quia durus es tu. z nervus ui
ferreus cervix tua. z fronz tua ærea. vt z tibi dicatur illud
Matth. xxv. Quia quia homo durus es. metis vbi non se
minas. z congregas vbi nō sparsisti. Item quia fuit sedens
z non parcus. l. per immundicia luxurie. Unde sibi per dici
illud Ezech. xvj. Multiplicasti fornicationem tuam. Et
quidem. Quia fabricasti lupanar tuū in capite omnis vie.
Et Hier. j. Quia fornicatus fornicasti. Item quia fuit be
bes. z delicatus. Dñs enim scientiarum non subebat. Si ei pe
nitus contemnebat. Ideo dominus sibi dicit Hier. ix. ne
sapiens in sapientia sua. z non glorietur potens in potentia
sua. nec diues glorietur in diuitiis suis. Sed in hoc glorietur
qui gloriatur. scire me. Iu auditus infirmitatis ne loquaris.
quia despicient te omnes circumquaq; tui. Et in ps. Quia reple
ti sunt qui abundant sunt tribulationi. z Esa.
v. Ductus est populus me⁹ captiuus. quia nō habuit scie
tiam. z quæ vos. v. Dominat quia non habuit disciplinā
z illud Esa. lv. Quia cœci rectores eorum. z cultores
populi. Item quia fuit pauper nō securus. trepidabat
eñ mors vbi non erat timor. Unde Judith. xiij. Time
bat eñ quia adhuc puer erat. Item quia fuit verborum
parum vtus. Unde Esa. lv. Quia contur in platea veri
tas. z equitas non potest ingredi. z Job. viij. In veritate
non stetit. quia veritas in eo non est. Sequit. Quia men
dax est. Item quia fuit mitis. z non mercus. sicut l. sunt
operarii similes z stolis quæ mutā sunt de vestitu: apparē
si z salutare confouri. Unde Baruch. vj. Stat inquit po
tius quia falsi sunt. quia nō sunt dñi. z nullum opus vē in
eis est. Item quia fuit superbus z ferus. Ezech. iij. Quia
leonine se supra se. z Hiere. l. Quia contra dominū erexit
est. Item quia fuit mollis non seuerus. quia. l. delicias nō
penitentiam frequentabat. Unde delicias enim et Luc.
xvj. Fili recordare quia recepisti bona in vita tua. z ita pa.
Quia anima ipius in vita ipius benedicit. Veruntame ca
uent ite. quia postea ista mollis z prospera adulatores to
mittet in fine affligat. Unde Esa. lvij. Quia non vocabe
no vitera mollia. Item quia fuit otiosus z sufferens gaudij
z consolationi non amabat. Et eam rumpebat sepius z tur
babat. vnde ille poterat dicere illud Matth. v. Noli arbi
trari quia veni pacem mittere in terram. non veni pacem
mittere sed gladiū. Igitur multimode rōnis z causis sunt q̃
remali a deo punitur. z quare finaliter in inferno tam
mantur. Et quare etiam ipi quia causa sunt malorū. malis
perpessis affligitur. Et sic patet quomō illa obiectio cau
sabilis quia reprobi possit. l. ad finem peccatoꝝ. Ad iustū
vindictam. Ad bonum creatorum. Et. Sufficit.

Quid Mota q̃ quid possit vt dictur respondeatur obiectioni. z sic dico q̃ illa dicta sūt ē q̃dā. l.

Superbie reprehensiua.	Et dico quid reprehen-
Iracundie ultrix.	sibile superbie. Eccl. x. dī
Fallacie redargutiua.	superbia terra z cinis. Et
Pigricie exprobratiua.	Zach. iij. Quid tu mōs
Ignauie confirmatiua.	magne coram zorobabel.
Inuidie condemnatiua.	Item est disceptatiuā in
Cōi gloriæ inquisitiua.	stitia sic Michee. vj. Po
Obedientie exortiua.	pule meus qd feci tibi?
Mali mitis tolerantiua.	aut qd molestē fui tibi?

Et Esa. v. Quid vltra debui facere vineæ meæ z non fe
ci. Item redargutiua fallacie. Et sic simil Lu. xx. vbi frau
dulenter se componebant nūtij ptā. Quid me temptatis
ypocrite? Item est pigricie exortatiua. Matth. xx. Quid hic
statis tota die ociosi. Item est ignauie cōfirmatiua. Mat.
xij. Quid timidi estis modicæ fidei. Item est inuidie con
demnatiua sicut Matth. xvj. Quid prodest homini si vni
uersum mundum lucretur. animæ vo sue detrimentum pa
tiatur. Item est cōi gloriæ inquisitiua. sicut matth. xx. qd
faciam vt vitam eternam habeam. Item est obedientie p
parationi. sicut Actu. xx. Domine quid me vis facere? Joē
ostendite milerie allegationi sicut in ps. dicitur. Scie quid
est homo qui inuenisti eū. Et ibi. Quid est homo q̃ memo
res es eius. z filius hominis quia. l. omnia ista interroga
tiua possunt significare quomodo tū q̃ ad diuersa ne
gotia applicare. Et tamen aliquid vltenius adhuc vis
dic. q̃ per quid arguit. increpat z reprehendit et quomodo?
et quibus. Patet igit dico q̃ deus non arguendo et de
modo conquerendo valuit sibi prouenire quia et sic
et dico q̃ a deo per quid arguitur et reprehenditur

Vltrice fraudis cruenta tela.	Igitur dico q̃ per q̃d
Vltrē pigricie cōstricta vincla.	a deo reprehenditur cru
Vltrē facunde lata spicula	delitatis vera fraudis. si
Vltrē sophie alta cathedra.	arguebatur. Cain pest
Vltrē auaricie vita perosa	occisionem abel. Geñ.
Ia seu basta manuscula.	iij. vbi dominꝰ sibi di
Vltrē inuidie fera pilibula	xit. Quid fecisti: Cōt
Vltrē iustitie ingrata furcula.	vox sanguinis fratris
Vltrē gule cōtorta stringula.	tui clamat ad me de ter
Vltrē superbie fusca tu specula.	ra. Item arguit a deo
Vltrē apparitie picta figuracula.	ignauiam torpitu pigri

Sic videtur ille summus pater familias dicere illud
Matt. xx. Quid hic statis tota die. Ite z vos in vineā meā
et. Et ipse discipulis suis dixit. Quid vomeris. surgite et
ecce se inertis in tempestatem. Lu. viij. Et Jone. j. Qd
sopor oppressisti surge. inuoca deū tuū. Item arguitur
logacitā mentis facundia. Unde dominus dicit do
minus Thome. xvj. Quid est eñ quod vt nō intelligitis ea
ra eum? Et in ps. Quid gloriaris in malicia qui potēs es
iniquitate? terra vic iniustitias cogitauit lingua tua. sicut no
uacula acuta fecisti dolum. Dilexisti omnia verba precipi
tationis lingua dolosa. quare hoc. vt. Item arguitur a to
mino potentiā alta superbia. Et sic dicit Eccl. x. Odibilis
coram deo z hominibus superbia. Sequit. Quid superbis
terra z cinis. Ideo superbo dicit Job. xv. Quid tumet ei
ra deum spiritus tuus. Item reprehenditur auaricia. Ezech.
xxviij. Et sic dicit dominus Lu. xj. z Matth. xvj. Quid
prodest homini si lucretur totum mundum animæ vo sue de
trimentū patiat. Ideo dominus mūdi z mūdanos negō
cios celestibus dicit Hiere. ii. Et nunc quid tibi vie via
egypti vt bibas aquam turbidam? Et quid tibi vie ei via
assyrie vt bibas aquam fluminis. Item arguitur a to
mino clericoꝝ sedā luxuriā. Et sic videt dominus dicere illi
Hiere. ij. Quid est q̃ dilexisti meretricē tomo mea facie
sedera multa. Item arguit a dominō ingratitudinis iniustitie
z verecundie. Et sic conqueritur dominꝰ de obliuione be
neficiorum suoꝝ dicēs Esa. v. Quid est quod debui vinee
facere vinee mee z non feci? Et Deut. v. Quid facitis tibi
ostrayni? Quid faciam tibi iudee z Michee. vj. Populo
meus quid feci tibi? aut quid molestus fui tibi? respōde mihi
Item arguitur a domino turbidem. id ē in gratia fratris
modestia. Et sic dicit dominus Hiere. xxv. Quid clamas
super contritione tua. insanabilis est dolor tuus. Item ar
guitur a domino accipiens pena decorum. l. ypocrisis z ap
parentia ficta. de qua dicit Hiere. ij. Quid vtichi bonam
ostendere viam tuam vt quieres scelestissimo. quæ nō p
malitiā tuā vocasti vias tuas. z Esa. xxix. Et quia hic
aut quasi quia. Sic ergo patet qualiter reprehensiue illud
pronū quid primo ad deū. Secundo dicit. q̃ illud pro
men quid primo ad iustū. Et sic dico q̃ iustus dicit qd. in
terrogando. l. Scil. Sepius z Dominus. Et primo inter
rogando eum. Et sic certe dico q̃ homo dicendo quid

Admiratur dei benignitatem.	Dico igitur q̃ a deo quid
Contemplat dei subimitatē.	iustus admiratur diuini
Amplectat dei suauitatem.	humilitatem. z sic intrat
Amicat dei suauitatem.	quomō accessit ad bonū.
Dilectat dei benignitatem.	non carnem suscipiendo et

ēm in hac vita aliqualiter videndo. Unde in ps. dicitur.
Domine quis est homo qui inuentus es. aut filius hōis
quia q̃ reputas eum. homo vanitati similis factus ē. dies

dus sicut verbum patefecit. Et alibi. Quid é homo q̄ memor es eius aut filius hominis quia visitas eum. Item secundo quid iustus contemplat omnia sublimiorem. t̄ si q̄ sibi incomprehensibilia é eis quæ. Job. xj. Excelsior celo est t̄ quid facies profundior abysso t̄ unde cognosces. Item secundo ꝺ̄ iustus amplexat omnia suauiter. Ois de anima Sancta ꝓpter sapientiam q̄ mouet ad amplexante di pouerb. xxxj. Quid valent mi quid vilecte veri mei quid placete voces meæ. Item secundo ꝺ̄ iustus inflectatur sua alienat omnia leuitatem. ꝺ̄ aliquatur de ea conqueritur. sic videtur scandalose dicere illud ꝓb. Ut ꝺ̄ de me reputasti nos in sinceritatis est furor meus super omnes pasce me. t̄ serum. Et quid dñe recessisti longe despicis in opportunitatibus in tribulatione. t̄ rex. Et quid deffraudasti macerā eius &c. t̄ sic. Deus tuus mane vt quid me derelinquisti. Item secundo quid iustus ꝓtestatur de bona gestorum. sic ꝓpter misericordia ꝓdicendo. t̄ ad gloriam assecutus. sic ois in ꝓb. Quid. n. mihi est in celo t̄ a te ꝺ̄ volui super terrā. t̄ sic dicebat ille Mar. c. Magister ꝺ̄ sciam vt vitam eternā possidem. t̄ apli ipse dicerit Mar. xiij. Ecce nos reliquimus omnia t̄ secuti sumus te. quid ergo erit nobis. Amen dico vobis &c. Potest ergo q̄ iustus dicendo ꝺ̄ interrogat dei. Secundo dico q̄ iustus dicendo ꝺ̄ ipse interrogat ipsum implicite. videlicet

De natura carnalis fragilitate.
De figura mundialis inanitate.
De natura finalis nequitiæ.

Quærit ꝑ de carnis natura quantū sit fragilis. t̄ sic dicit illud ꝓbrium Quid homo q̄ memor es eius &c. Sequit. Homo vanitati similis factus é dies eius sicut vmbra pereunt. t̄ Job vij. Quid est homo q̄ magnificas eū &c. q. n. Ponis est q̄ num ad naturā ipsum cognoscis. Ecc. xvj. Plus ho ꝺ̄ iumentū t̄ bestia. v. Quid cinis est ois caro. Item quærit de mūdi figura. Hec gens sua fortuna quantū ꝑ mobilis. Et sic dicit Qui. v. Quid ꝓfunt nobis fugitiæ aut diuitiarū iactantia ꝺ̄ mobilis aquæ transierūt omnia tanq̄ umbra. t̄ tanq̄ vlcius ꝑtrans t̄ tanq̄ nauis q̄ pertransit fluctuantem aquam. De vanitate etiam ꝓb. xxvij. Quid ꝓ ꝺ̄ habere vanitas stulto cum sapiam non possit emere. Apostolus etiā ꝑ. Cor. iiij. querit de fortuna vicio. Quid habes quod nō accepisti & si accepisti. ꝺ̄ gloriaris quasi non acceperis. Item quærit de mortis natura & sic terribilis. Et sic nisi potest te homine memorare illud Ec. xxiij Quid superbis viventem ei mortuum. q. n. homo simul vivit t̄ moritur &c. t̄ Eccl. xvij. Quid laudabis felicē t̄ hic deficiet. Potest igitur q̄ homo per quid interrogat de supto.

Tertio dico q̄ dicendo quid iste querit seu interrogat de progressu. Et sic dico q̄ q̄ quid ſ. q̄ actibꝰ.

De spiritualibus cur sic ꝓficit.
De sic ꝓficientibus cur nō ꝓcedit.
De innocentib⁹ quare crucifigit.
De iniquitatibus quare ꝓsperat.
De peccatoribus quare retardat.
De ꝑfectis ꝺ̄ alia seruantur.

Dico ergo q̄ quæri potest quid é q̄ ipe. exaltantes suppona contemplant. cur. ſ. dia sint ultraviros ſ. genꝰ nostri. sic quærit angel. Quid ſ. q̄ boies contant imaginē naturā &c. lestib. cū in vij terrestria possint fieri. Sic dicebat Act. i. Viri galilei quid admiramini aspicientes in cēlū &c. Item tales omnibus imaginē argunt Amos. vj. Qui vanū gaudetis t̄ dicit. Item quæritur quid est q̄ peccatores ſ. mal non ſolentur. Unde Naum. vij. Fremet quicquid sit contra. Item quid est q̄ innocentes in mūdo tribulantur. Et ꝓpter hoc Luc. xxiij. Quid. n. mali fecit. ſ. vt crucifigi. t̄ ꝓ. Quomodo qui q̄ perfecti sectari. iustus autem quid fecit. t̄ Matth. xxvij. Quid malefecit ille huic. mulieri. bonū op⁹ operata est. t̄ Joan. Quis peccauit hic aut parentes eius vt cecus nasceret. ꝺ̄. Et quid est q̄ lamentantes in mūdo conridebunt. sicut dictus est magdalene. Mulier quid ploras. t̄ Matt. xxj. Quid fatue flentes t̄ affligentes cor meū. t̄ Mar. v. Quid cōrumpitis t̄ plorate non est mortua puella ſ. dormit. Item quæritur quid est q̄ cōfitentes in deo non firmātur. sic ꝓcedit Matth. vij. Quia timbi ecclie mādice fecit. Dico ergo potest quomodo iustus ꝓmouere quid pertinet ad iustū.

Tertio dico q̄ iustus ꝓmouere quia quilibet peccator impiꝰ. Et sic dico q̄ q̄ ꝺ̄ peccatores reputabuntur. ſ.

De auaritie feruore cupido.
De iniustitie furore rigido.
De inconstantie luce fallido.
De negligētie sopore stupido.
De ꝓsumptiōis errore stolido.
De cladis in vapore fumido.
De ambitiōis ardore feruido.
De corruptiōis odore fetido.
De ꝓditiōis timore pallido.
De longanimitatis nitore turbido.

Dicam ergo q̄ iustus quia arguit de auaritie cupido feruore. t̄ sic dicit ꝓ. Deus ꝓpter quid habere dixisti me. t̄ Eccl. xxvij. Quid habet auarus cum sapientiam non possit emere. t̄ dicit Eccl. xxxj. Qui amat diuitias non ꝓficiet ex eis. Item arguit de iniustitie rigido furore. xxj. Quis parua ira tua. in furore tuo. t. j. Reg. xxj. Quia intercalabit est furor eorum in me. Item arguitur de inconstantie fallido lucre. Et sic dicitur in ꝓ. Quid é tibi mare q̄ fugisti t̄ tu iordanis quia conuertisti in retrorsum. Item arguitur de negligentie torpido sopore. Unde illud ꝓdictum Jone. j. Quid tu sopor? surgito. t̄ sic dicit Matth. xx. Quid hic statis tota die otiosi &c. Item arguit de ꝓsumptionis stolido errore. Et sic dicit Eccle. vij. Quid ꝑdest homini mercari si lucrū. Item arguitur de cladis fumido vapore. Et sic dicitur illud ꝓdictum. Quid superbis terra t̄ cinis. Eccl. x. Unde Ecclesiast. xij. Quid superbit feditatis. Item arguitur de ambitiōis feruido ardore. ij. Paral. xvj. Combusserunt super eum aromata multa. ꝙ̄ desiderio ad sepulturam mandatum. Item arguitur de corruptionis fetido humore. Dicit autor Ecclesiastici. xvij. Quid nequius ꝙ̄ quod caro t̄ sanguis cogitant. Item arguitur de cōmunionis infido amore. Et est de falsa t̄ male ꝓpositata fraternitate. t̄ sic dicit Ecclesiastici. xij. Qui tetigerit picem inquinabitur ab ea &c. Sequitur. Quid cōmunicabit cinerbus ad olla? Et Ecclesiastici. xxxj. Quid palee ad triticum &c. Item arguitur de ꝓditionis fraude pallore. Et sic dicitur Ecclesiastici. xxxj. Propter oculo quid creatum est. Oculus enim qui claritatis lucre t̄ tamen videt ꝓditorum deligna. qui caute t̄ male ꝓsentit. t̄ tamen sub palliationis nomine occultare t̄ tacere. Item arguitur de locutionis turbido rumore. Unde de homine verbosi dicitur Ecclesiastici. xxij. Quid vult feminatus verbosi hic nouarum nouorum videtur bonum dicere esse. De misericordie de dicitur Ecclesiastici. xxviij. Et misericordiam ei mundabitur. t̄ mundare quid mihi dicitur. Et Isaiæ xxxviij. Ecce in pace amaritudo mea amarissima. t̄ sic. Quid murmurant homines viuentes &c. Sufficit.

Quidam. Nota q̄ quidam semper signat singularitatem. Et quia singularitas ꝺ̄ ꝓprio quandoq̄ significatur in bono. aliq̄ in malo. Item q̄ quidam aliquando signat virum iustum t̄ ꝑfectum per viam singularitatis t̄ excellentiam ab aliis segregatum. t̄ sic sumitur Luc. xvi. vbi dicitur. Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquā accipere sibi regnum. Et Matth. xxv. Homo quidam peregre proficiscens &c. Aliquando ꝺ̄ signat virum impiū t̄ imperfectum a communi fidelium t̄ a charitate per odium t̄ inuidiam separatū. t̄ in malo singulare solitarii t̄ iniquū. t̄ talis ꝺ̄ dicit infirmatur. Ut illi vicio infirmentur.
Qui illi vicio firmentur ꝓsit.
Supplicia grauantur. Job. xij. vbi dicit. Erat quidā regulus cuius filius infirmabat. Ut illi vicio dicit pater Lu. xvj. vbi dicitur. Homo quidam erat diues t̄ induebatur purpura. Item q̄ illi malitur supplicia grauantur patet Lu. x. vbi dicitur. q̄ ꝺ̄ quidam ꝺ̄ celebrat a diebus in diebus t̄ inde in tempus. Et si vis nota adhuc. q̄ quidā ſ. signat quandoq̄ totum t̄ singularem priuilegiatū siue bonū fuerit siue malus Et isto modo dicitur dicere possum q̄ quidam in singulari ꝓpositi de deo. de iusto t̄ de impio. Prime igitur dico. q̄ quidā potest dici de deo. Ille est. de quibus. q̄ vt verba possit. Pictorem est. ſ. Ille. n. ꝓ creatio operis.
In virtuali operatione. virtualiter. Et isto modo
In generali dominatione. ille agricola. de quo dicit
In magistrali ordinatione. Matt. xxj. Homo quidā
In liberali distributione. plantauit vineam t̄ locauit eam agricolis. Unde. n. ille est ecclia. agricole. de ꝙ̄ alia vel scriptura. quā. ſ. dñs ꝓpositi. cessat diuersi

made to grow, adorn, vel plantare. Iré ille p̄ ceteris dicitur gaudere qui ex illo ell rex et imperator vniuersalis. Et sic de ipso dicit Luc. xix. Homo quidā nobilis abijt in regionē longinquā accipere sibi regnū. Item ille pre ceteris et tanq̄ magistratus q̄ ex fide in iudicio cōtra malos. Vnde Lu. xviij. Homo quidā erat iudex qui dicebat villicum qui eū exhonorat ad apud eū recurrebat. Item ille p̄ ceteris potest liberaliter ac hoc faciendo de patria q̄ sui fidei⁹ ac rei gestā exp̄tabat. Et sic dicit de eodē illud Lu. xix. Homo quidā ibat eūtē magnā et vocauit suos et misit bona sua eis vsque dū veniret et quia sunt ista. Et sic ergo p̄ quā quidā p̄t hoc de deo. Secundo ante hoc q̄ quidq̄ dicitur de isto. Iustus em̄ propter singularitatem p̄fessionis quā alios fugit quidam mirū in modū vita. Et sic hoc q̄ ipsum singularem reddit

Iuste caritatem depurantes.
Zelum largitatis ostentantes.
Equales pauperum obedientes.
Eosdem pietatis misericordie.
Odiose crudelitatis enormitatis.
Lingue falsitatis solidatis.
Clamoris elidit ac collaudatis.

Dico ergo q̄ nulli⁹ de. cit quidā quia hic ca stitas reddit mūdissimum. Hic ell si cum deo qui se p̄ter regnum celos castrauit q̄po propter ipse vōs ad eū gloriā euocauit. Undecū. Reg. xxi. Ecce nō est vnus deus quidē. Iré dicit quidā q̄ hic largitas reddit gratissimum. Chri⁹ em̄ liberalitatis largitatis et hospitalitatis reddit bonem deo gratissimū. Hoc em̄ dicit Ezech. xxiij. Per hanc virtutē placuerūt quidā angelo hospitio recepto. Et ideo ipse voluit omnes legē angelis exhibere. Mat. xxv. Hospes eram et colligistis me. Undecū. Reg. xxi. Ecce nō est vnus deus quidē. Et sic hospitali liberalitate dicit illud Job. xxj. Ut in erant ostia mea q̄ quidā catholicus: nullus extraneus hospes mansit in platea. Item iustus dicit quidā q̄ hic largitas reddit gratissimū. Pauperes em̄ q̄ nihil habet quod aggrauet reddit homine agilē ad currendum: Et sic ipse q̄ bona sua infra quendā Exēplo Job. de quo dicit. Mat. xviij. Adolescēs autē quidā sequebat eum amictus sindone sup nudo. Iré dicit ille quidā: q̄ hic p̄ mūdo reddit totalissimū sed ad aliqd misericordiam cōtendendū. Exemplo Samaritani. De quo dicit Lu. x. q̄ vulneratis a latronibus samaritan⁹ quidā misericordia mot⁹ appropiās infirmis fuit: et ligatis vulneribus infudit oleum atq; vinū. Iré ille dicit quidā: q̄ hunc charitas mundat in mūdissimū. Exēplo in monte oliueti ipē memorat et bona sua non vt alia quidā fr̄ ille de quo dicit Lu. xix. Arborē sycomori habebat quidā plantatā i vinea sua. Arbores enim in monte sun figurantes. Vñ quidā symeon cyrenen q̄ angariauerunt vt tolleret crucē ihu. Symon qui interpretat obediēs. Et quilibet xp̄ian⁹ debet⁹ qui sin cordē sue p̄ passione angariat: quādo crucē ihu portare p memoriam compoſuit. Iré dicit quidā: q̄ hunc firmitas reddit sanctissimū quia sc̄s talis ell in bono stabilis atq; cōstans sc̄s in sua pacīa et adversis. Et sic dicit Job. xij. Scient gentes quia ego nō agnoscebā vultū meum: quasi oculis meis. et Mall. xvj. Sunt quidā de hic stantib⁹ q̄ non gustabunt mortē. Item vir potest quidā quia considerat vnde huic no men oportuit sc̄s nisi laudando et magnificando. Vñ Lu. in Epistola vocē quidā mulier de mar. in hoc ven. q̄ te portauerūt vbera. Et beneficio facto potest quis quidā signare sic glorianter in bono. Et quā ostia viri iusti i ecclesia quidam ipse hoc p̄t. sicut sanc⁹ potest. j. Cor. xij. vbi ei sic dicit. Quidam q̄dē posuit de⁹ in eccla. Primū quidē apl̄os. Secundo p̄phetas. Tercio doctores. Quarto virtutes. &c. et. Epho. iij. dicit. q̄ de⁹ dicit quosdā ordinatissimā ppham. Et hoc ordo q̄ certe dicit Eccl. xlviij. Quidā eos fecerūt et placerunt deo. Et sic potest quis quidā aliqs dicit de iusto. Sequitur dico q̄ quidā aliqs dicit de impio. Impij ei et mali vt ceteri nō sunt ordinati p̄ eleēm̄ prescitā. charitatē et largitatem. sed potius sunt quidā per particularitatem et singularitatem per odij et inuidie enormitā particularitates. Et sic nota q̄ illi sunt singulares in malo: et hoc certe quia

Ignorantie nube regnat.
Idolatrie lege vigilat.
Dominatio fronte regnat.
Cathenargie ebo anglic.

Dico ergo q̄ tales ordinati sunt nequissimi p̄ ignorantiā dei. et quicquid plenet

Iniustitie passu fluctuat.
Inmūditie tigu exuuat.
Incōstantie fuga labuntur.
Sonnolentie rerum pennis.
Impudicie verbis vrentur.
Insolentie curris feruentur.
Sacrilegie fossa clauduntur.
Auaricie nexu stringuntur.
Epicūe vitio angūt. seu enim
Epicūrie stupa peliuntur.
Pestilēte pene subduntur.

ad salutē. j. Cor. xv. Ita nouissimo ell⁹ dei qualis habuit. Figuratiue si le exo te quo dicit Lu. xvij. q̄ cū ea quidā seddebat secus vi⁹ medicinā. Dicit ell qui ea de ad. paradisū. ell sacra scriptura circa quā pocato quidā sedent: et ni veritatē ipsius ignorant

Iuste dicit Eccl. xvj. Lōge et nobis a deitate. Iré dicit q̄ tales ordinati sunt malefici p̄ p̄destinati. Celsat ei q̄ cruciatus vitales. Iré dicit q̄ tales quidā sūt furiosi seu effrenati p̄ pensa. Et sic dicit Apocalipsis demoniacos et furiosos primates suos et p̄fectos. Lu. viij. Quarta die vir quidā q̄ habebat demonium. Iré dicit q̄ tales quidā facti sunt quasi bestie q̄si. Et sic dicit Lu. xvj. Dō quidā erat homo q̄ indiebat purpura et byssō et epulabat quotidie splēdide. Iré tales quidā sūt claudi p̄ inutilitatem: pendēt ei nō vere in pē. Vñ Act. viij. Quidā vir latus ab vtero matris sue portabat claud⁹ ambulare erat supplicatus. Et Act. iij. Et mendo quō vir quidā claud⁹ ambulabat ibidē ab porta vt elemosynā acciper. Communiter iudices dicūtur q̄ non querit nisi recipere munera. vt de tali iudice dicat illud Lu. xviij. Iudex quidam in ciuitate q̄dā qui deū nō timebat nec hominē reuerebat. Iré dicit q̄ tales quidā sūt malitiosi p̄ carnis superfluitatē. j. Cor. v. Quidā ex ipsis fornicati sunt. Iré dicit q̄ tales quidā sūt habitatiui p̄ incontinentiā. j. Mach. vij. Quidam formidines et nō credētes dei iustitie in fugā dati sunt. Iré dicit q̄ tales quidā sūt odiosi p̄ somnolentiam seu pigritiā. vt sic de eis possit dici illud. j. Cor. xv. Quidā nō resurgemus. Iré dicit q̄ tales quidā sūt maliloqui seu amā plus verbosi p̄ ex. dicitur q̄. Cath. p̄ vanilogia et stultitia in verbis puerilibus detento p̄ obnoxiati. Vñ. j. Thi. j. Quidā aberrantes chaerūt in vanilogiā. Et j. Cor. v. Quidam eos murmuratores et p̄iti ab exterminatore. Item dico q̄ tales quidā sē curiosos p̄ inquisitores. Vñ dicit Sapiēs. xij. Et indesi. vij. ā. Thes. iij. Audiuim⁹ q̄sdam inter vos ambulare inordinate nichil operantes sed curiose agentes. Increduli quidā sūt rancidosi p̄ infidelitatē seu incredulitatē. Vñ dicit Apostol⁹ vere fidei. j. Thi. j. Quidā circa fidē naufragauerūt. Et j. Thi. iij. In nouissimis tp̄ib⁹ recedēt quidā a fide attendētes spiritib⁹ erroris. Iré dicit q̄ tales quidā sūt delosi p̄ amentiā. Vñ. j. Thi. vj. Radix em̄ malorū ē cupiditas. quidā appetētes inciderūt in fidē et dolorib⁹ multis. Stulti em̄ sp̄ ē in miseria et dolore. Iré dicit q̄ tales quidam sūt superbi p̄ cupiditatē seu enī superbia. j. Corin. Iustus sunt quidā. et Mar. xvij. Erat quidā iuuenis seruiens ei. Iré dicit q̄ tales quidā sūt pusillanimes p̄ timiditatē seu enī superbia. j. Cor. xv. Ubi dicit de eis. Timuerūt timore vbi non erat timor. Sed sicut

Quidem. Vbum q̄ quidē adverbiū affirmādi accipit p̄ hoc vel p̄ certo. Affirmat em̄ certe hoc illud cui cōiūgit vel ligat. Et vt breuiter assignem⁹ dicam⁹ q̄ illa affirmo quidq̄ affirmat de eo quo q̄ in illo quo q̄ de iusto. Primo igit dico q̄ affirmat q̄ deo. Illa ei q̄ de eo p̄dicit. p q̄dā ipse affirmat. Affirmat em̄ ipse

Quinitas largus in homine.
Humanitas ditata ei nomine.
Benignitas plena dulcedine.
Mansuetudo pleta sub turbine.
Sanctitas modus acredine.
Ductoritas ei celso nomine.

Efficit ei q̄ in ipso sit vt diuinitas. j. Cor. xv. Quidē vnus erat ipse. Iré affertur q̄ in ipso manet humanitas. Figura. Ebo. ix. vbi si ei debitas vestes dant anglus quē dñe boies exhibebat. Iré affert q̄ in ipso viget benignitas: qua scz ipse pōt misereri. dicit ebus. Vñ Job. xiij. Tu quidē gressus meos dinu-

mundi⁹ p̄ peccatis mis. Joan affert q̄ in ꝑm cadit mentitur scz in passione. Mar. xiij. Plus quidem bo mihi vidit sappe ali mentit sicut scriptū est de eo. ¶ Dic. loco. pro. Et ois esse filius dei videat et bis q̄ passus é obe dientiam. Jhes affert q̄ in ꝑm regnat sanctos. iustitie ¶ Dic. xij. Just⁹ quidē ex eo vite si ostendē nō. Jhes affert in eo dē autoritas circūcīo nōis in quinto scz omnia ꝓcedūt filii. Unde Gertrud. vj. Sol quidē et luna et syde ra obaudiūt scz voci dei et ꝓcūt quod nō a deo imperit est. Hic igit patet q̄ hec adverbiū quidē aliqd affirmat de deo. Scdo vero q̄ illud adverbiū qdē affirmat de in ⁹ro. et sic vero ꝺ deo qdē scz si est ver⁹ cert⁹ et stabilis hō q̄ li

Sole nominum mutuere.
Pauperes solet iuuare.
Feminas solet affligere.
Mortali se solet vicere.
Sub nomine solet se regere.
Inimicos solet abhorrere.
Sequaces solet ꝓcedere.
Mutuū se solet credere.
In altum solet ꝓcedere.
Magnas solet iudicare.
Gentes solet reddere.
Socordes solet ꝓcedere.
Gregibus solet ꝓcedere.
Fidera solet contingere.
Carcer solet incumbere.
Compedes solet effugere.
Se mūdo solet abhorrere.
Sic dare solet obtendere.
Calices solet effundere.
Gregibus solet assistere.
Obedientie solet se ꝓcere.
Postlucem solet ꝓcedere.

ginā igit de vno quidem hoc ē de quolibet viro iu sto. certo videlicet ange ro q̄ hic deū amat et me rant. Jdeo ꝺ ē ꝺ qui erat Ebed. xij. Pungam q̄dē vinū gerūt⁹ multa bona babebūt⁹ si inebriū⁹ fu um. Jhē hic pungēs erat et incitat. Job. xxvij. Si il aut luſi ꝓpauerit vehi menta ꝓpauit quidem si ipſi⁹ vellet esse. et argen tum ignoīa dimisit. Jhē hic immūdia fugit ꝛ vespi ī hoc est vitam luxuriam. ¶ j. Reg. xij. Et quidē si de malorib⁹ agit cōmi nam⁹ nos. Jhē hic vitem damnat et mortale iniuſ vicio scz Sap. vij. Si q̄ dem ego mortalis hō fui ſo hominib⁹ et ex genere terreno ortus q̄ primo fo mat⁹ est. Jhēc labores ma vitare statuit scz sub regulis disciplinę vt si de

Dulcedinē solet ꝓcedere.

illis ne quid⁹ pereat Sap. xij. Cum eīm ꝓcan fuer ꝛ quidē ei misericordia⁹ ꝑscipiūs accepērit. Joan hic inimicos mūdat et abluit. Act. j. Johannes quidē baptizauit aqua vos aut baptizabimini ſpiritu sancto. Et Luce. iij. Ego quidē baptizo vos in aqua. Jhē hic legem colit et instruit: legem vico scz mosaicam facere scripture. Matth. v. Matthe quidez multa ꝓparij aīt pauci. Jhē hic ꝓ cancris scz dominus. f. scbumilem reprimendo. q. Cap. c. Ju facie quidē ꝓbi bis fui inter vos. Jhē hic in altum crescit se affirmat. similis scz ab grano sinapis. Matth. xiij. Est quidē minimum ex oībus semin⁹ et leguminib⁹. ci aīt creuerit mai⁹ est om nib⁹ olerib⁹. Jhem hic nuptias dignit et confirmat. nuptias vico diuinas et veri amoris vinculū scz illud Mat. xix. Ille pcē quidē pauc sunt. Jhē hic gratiae reddit et annuit. q. f. mus? solet deo et ancille benefactori suo signa et vestigia gratie ve sibi ꝺ. illud. j. Cor. xiij. Ita quidē bū gratias ago. Ro. j. Primū q̄dē gratias ago. Jhē hic apostatis pallat ꝛ affligit. Matth. xi. Primus quidem erubescat sibi hic eloquia dei. Et Rom. x. Et quidē in omnē terrā exiit sonus eor. ꝛ. Jhem hic singulis amore influit. Ad Philip. q. Epafro dr⁹ quidē amaus vos desiderabat⁹ et molt⁹ erat ꝑturbatus eo quod infirmati. Jhē hic mūdana spernēdo dēnat. Ille ꝑ est q̄ dicit Philip. iij. Que quidē retro sunt oblitus extendēs ad ꝑtenda ꝑsequor bonum. Jhē hic ei mente pugnat et argut quia scz iustus dñm ꝺ. mentes vinat mentem. Ad. xj. Cornel. j. Ait scz ipse ostrupit q̄ dem mentē illuminat aīt vitā et incorruptionē. Jhem hic a deo manat et effluit. q. scz ille est filius dei ꝓ adoptionem et gratiā. Ad illud Hebre. v. Quidē cū esset filius dei didi. cit ex hijs q̄ passus est obedientiā. Jhem hic in sacris mini sterio affuit. q. scz ille fuit spiritalis sacerdos ecclesiae docuit sacra vocula. Unde Job. x. Omnis quidē sacerdos pectus est. Jhē hic in deo lex⁹ resplēdunt quia scz iust⁹ semp ꝺ gau dens in ꝑsonam. Ad. xj. de apostolis dicit Act. v. Et ille q̄dem ibant gaudētes a cōspectu concilij: quonia dign⁹ ha

bitus fuit ꝓ nomine ihu contumelia pati. Jhem ille in pace ꝓ pit et dormit quia scz ab omni ꝑturbatione conscientie remanet. Act. ix. Ecclesia quidē habebat pace et edificabatur Jhē hic tribulationes et carceres ꝓ deo et iustitia sustinuit vt scz sibi et suis similib⁹ dicat illud Sap. xvij. Sicut q̄ dem fuit carcer luce et pari carcere. Luce vico mundi ꝓ spectatio. Carcere vero vico seue tribulationis. Jhē hic ad signa multis emicat. q. scz ante suā ꝺ. fecit mirabilia opera et stupenda. Job. xx. Multa quidē et alia signa fecit ihesus q̄ nō sunt scripta libro hoc. Jhē hic se nudo solat et abbas ꝺ. scz nullius virtutes suas ꝓ inani gloriam nō publicat sed eas ꝓ regni aīe quas poterat aliqs nō celebrat. ¶ Ad. ix. Quomodo quidē vocabimini videntes. Jhē hic exemplo claris vocat quia scz inst⁹ q̄ sp vocat exemplo non verbis et quidem cū verbis et no exemplo. Chap. Act. xxij. Tumen quidē videritis vocē ait eius non audi rant. Jhem hic sibi ꝓpter arbitrat op⁹ ēē mirabiliorē ꝛ silentium potare. Unde ille dicebat silentiū Gen. Mat. xx. Calicem quidē meū bibetis scz ire aīe ꝺ. ꝺ. Mat. xx. Calicem quidē meū bibetis scz ire aīe ꝺ. ꝺ. ꝺ.

vel de spūali & alijs scripturis multe vere bonae. Figura. ti in ps̄a illis verbis dicentis de quo vult. Job. xiij. q. coep⁹ es quasi tota bestia cognitis siquantis ista, sementibus vera vel contingit ut non pro certo quidem intelligit q. eas. Cū pus est leui abstrahi. Arabolet est societas reposita eis⁹. s. figuratae ut ē ponere talia que sunt abscondita q̄ ne spiritalem qui de q̄ eis pertinent. Jte patet de sua ōbitus & beatitudine. De quo sq̄ dicit asserimus q̄ eos ēt. q̄ alios quidē clarus alios aut ocultus est. Item patet de sua resurrectione & quia vocabit me & ego faciam me. De quo sq̄. Sap. xvj. Illi quidem cōpulsati sunt ab inimicitia sua deleti ipi multitudo sonitus eorum & vox bellūq; ira ⁊. Jte patet de sua ira & furibus crudelitate de qua s. dicit Sap. ij. Pos fonte qui dem sanguinis humani sanguine humano abstinuistis. Item patet de sua vera et stabili labilitate seu fugacitate. de qua sq̄ dicit Baruch. iij. Vbi est sacerdos? vbi dum dicit sit. Quorsum ergo quid ego fugiam et liberabuntur q. ⁊. Illi ei⁹ ō ps̄icrabunt stabilitas in fugam p̄ incertitudē cōmutabilitet de inobstantia sua dicit ipe ma lachi Sap. v. Non inquinam omnes abstinā⁹ ab ea. Vbi sūt ergo quidē nullam sigillū alienus offendere. Item patet de sua terra et fumida obscuritate hoc ē ductare sua ignorantia inbecilli. de qua sq̄ dicit Sap. xvj. Ut ignis quidem nullā vim poterat ea habere p̄ ere. Et merito qui. s. dicit Sap. xvij. Signi q̄de sunt cātes luce et pati carcerem. Carere dico luce vere fidei et sapie. et pati perpetuā ignorantie. Jte patet de sua vita et tristitia perpetuae. De qua sq̄ dicit. q. Madi. xv. Vidimus quidē semina fugibus aromā cogitabat ale trophoeum statuere de tuba. Item patet de sua stolida loquacitate. de qua dicit Jaco. iij. Lingua modicum quidē membrū ē et magne exaltat. Ecce quātus ignis ē magna silua incēdit. Pry igit q̄ q̄ quid asserunt impie ingens inūtas qua solet ferre

Deus dico q̄ p̄ quāde asserit in ultimis sequēs adversitas qua solent notare. Mala vere mali post punitorem pos sperare et iniquitate solent finaliter venire ad interitū ad uersitatem et penalitatem. Et sic notes q̄ per quidam malis insinuatur q̄ impij et peruersi

In peccatis suis morientur.	Deus ē q̄ ille morientur
Ab hostib⁹ suis capientur.	in culpis ipsis. Vnde
In tenebris atris indudant.	Exechiel. Si non fue.
rit conversus a via sua mala in q̄de quide in iniquitate sua mo	
riet. Jte dico ille capiunt vinculis impijs. Vnde Exech.	
xxiij. Si venerit gladi⁹ vindicte de eis gens ille quidem	
in iniquitate sua capiens ē. Item dico q̄ ille indudant tene	
bris ignis. Vnde illud Ysaie Sap. xvij. Signi sunt illi	
quidē carceris luce et pati carcerem ⁊. Sufficit de quidem	
asserentibus.	

Quicquid. Nota q̄ quicquidde ē q̄ oē qd̄ si ue quid refert ad res. Et sic nota q̄ ē pars quicquid

Mandatorū quod ē obseruandum.	Item dico q̄ ē
Promissor⁹ qd̄ ē ad̄plendum.	barē vnū cuius
Meritorū quod ē p̄mendi.	quid qd̄ ē fa.
Malorū qd̄ ē euitandum.	ciēdum. Illud
Terribiliū quod ē formidandum.	certe ē q̄dā
Promissorū quod ē asserendum.	a vo vel flagro

nabis iniangē ⁊ mundē. Vnde Hume. xviij. Mone si, ptibi q̄ q̄d tibi placet⁹ mihi ē facere. Et Hume. xviij. Quicquid ergo voueris dec loquar. Et Math. ij. Quicquid ergo vultis vobis fieri. Sic de bonis operib⁹ q̄d̄ obseruā da sunt ⁊ facēda dicit Hume. ij. Tribꝰ sem fac fiare in aspectu aaron sacerdotis vt ministrent ⁊ circuibit ⁊ ob seruent quicquid ab eis⁹ primer. Et illud epi. ij. Johan. Fidelit agis quicq̄d operaris in fratres. Jte ē vere vnū quicquid quod ē ad̄plendū. Et illud certe ē quicq̄d votorum aut promissor⁹ licitorū ⁊ bonor⁹ faciendor⁹. Vnde de filia Jfrael. i. de alia ps̄alm⁹ dicit Hu. xxv. Quicq̄d pollicita ē et iurauit ope complebit. Item ē vnū quic quid q̄d ē acquirendū. Et illud certe ē quicq̄d meritor⁹ et bonor⁹ possunt⁹ acquirere. Vnde de⁹ et omnes possunt ce lestis dicere illud Hume. v. Quicquid optimū fuerit ex⁹, perdꝰ subiu⁹ alis. Illud ē illud quicquid sanctū et bū ecclesiē. De qua dicit Leui. xxiij. Quicq̄d sanctificauerit quicquid fuerit sanctū sanctū erit. Alia ēt que ipse ecclesia facit vel ex se vel specialiter ordinat sunt meritū ⁊ virtutes et alia bonarios vertuoli et religiosi. De quib⁹ dicit Leui. xxvij. Quicquid vouerit consecrari sanctificabit. Religiosi enim et clerici ipse dicuntur vocati. q̄ p̄ humano genere occi sos in fonte dei sunt assumpti et deo specialiter dedicati Jte ē vnū quicquid q̄d ē recipiendū. Et illud ē quicq̄d vicios ē vel mali spūalis gaudior. malor⁹ ēt ⁊ mundi cō fessio. Illud ēt triplex q̄dā ē summe vitandū videlicet

Quicquid peccati inquinatio.	Quicq̄d vicio iniquita
Quicquid corrupt⁹ ps̄pectatio.	tis. De quo Deu. xxiij.
Quicq̄d inutile locutionis.	Quicq̄d mouerit lu

bricū non vescamini ex eo. Monachi⁹ vicios peccatū. Peccatum ē ps̄ eo dicit mouens q̄ ps̄ecutū alia ingulat. Hume. xxv. Quicquid malesuli genere fuerit ingulare Quicq̄d mū ps̄pectans seu ingulis faculeans. q̄ sic terre ita bona sunt illa que inebriant et infamāt eos humanum Di bene dicit. Ba. vj. de nazareis. q̄ quicq̄d de vua exp. mit non bibēt. Sequit. Quicq̄d de vinee ille ps̄cit non comedet. Quicquid inlap mole locutionis. Et mento. quia pueris sicut dicit Hume. xv. Quicquid religiose mouet duo immūdā facit. Juramēti aut reputabit⁹ lege Deu. vj. Quicq̄d pinulis et squamis carebat. Quicquid sup pect⁹ sui rangēbo terrā mordebat. Et quicquid alas aut pedes quatuor possidebat. Primi significāt carnales ⁊ in sidiosos. qui sic alpa cum ē pennis aspirare carent. Se cundi significāt auaros et ambitiosos. qui sic pectora ad ē corde et toto corpe terre adherē. Terrā vero significant fugibus datos et gloriosos qui videlicet quasi or alis et pedib⁹ diuersis affectionū mentē et animā sue. sum tenent. Illud ēt igit vnū quicq̄d q̄d ē respiciendū Item dico q̄ ē vnum quicq̄d q̄d ē metuendū. Et illud ē quicquid sit oppositorū⁹ gratiarum. De quibus dicit. j. Reg. xv. Qr quicq̄d vile et reputabi⁹ fuit ostendit sunt. Et Jude vj. Quicquid tenger⁹ desultantes. Et quicquid il nabet fiet afflictib⁹ diuersis ostentib⁹ ⁊ ps̄ecutib⁹ ⁊ sic dicit posse illud Leui. vij. Quicq̄d tetig⁹ immund⁹ non ignis ab sumet. Tres ēt dicit sunt tria ops sex glorieux posseuse. ra. Item ēt vnum quicq̄d q̄d ē appetendū sc⁹ quicq̄d ēt gaudior ⁊ premior⁹ padis. Illud ēt illud quicq̄d q̄d beatis percrib⁹ dat. De quo j. Joh. iij. Fiducia habem⁹ ad deū vt quicquid petierim⁹ accipiam⁹ ab eo quoniam mādata eius custodim⁹. Vñ de pacis illuc id ē bea ne vitib⁹ dicit Psalm. Quicquid ingredientes ad regē quicquid ad amasij principes postulitos accipiebant ⁊ Sufficit.

Quicūqs. Nota q̄ quicūqs accipit ꝑ omnia ꝑ. ut nomē sm̄ genomē significans genē raliter sm̄ communitatē rerum vel personā. Sicut in bonū sunt in malo. Et ō notare possim⁹ q̄ ḡcūq; significat ēt

Mutabilitatem.	De primo dicit Math. xvj. Quecum
Humilitatem.	q̄ sup terram erit ligata erit ligata
Ordinatem.	et in celo. De secūdo Math. xx. Quicū
Probabilitatem.	q̄ voluerit inter vos maior esse sit ve
Dominationem.	ster ser⁹. De tercio dicit Jobā. xvj.
Supplicationē.	Quecunq; habet patrē meū dabit. De

quarto Deū ⁊. Quicunq; effuderit humanū sanguinem fundat⁹ sanguis ill⁹. De quinto dicit Jaco. ij. Quicunq; totam legem seruauerit offenderit autem ⁊. De sexto Jo chā. ij. Quicūq; inuocauerit nomē dñi saluus erit. Sed si vis vltra aliquid dicere de quicūq. Dic ē quicunq; sic cipaliter referūt ad personas et ad res. Et primo quidē dicamus aliquid de personis. Et sic dico q̄ per quicūq; possunt intelligi Quicunq;

Electi.	Primi quicunq; sunt benedicendi.
Reiecti.	Secundi quicunq; sunt reprobandi.
Luctuosi.	Tercii quicunq; sunt sustinendi.
Fructuosi.	Quarti quicunq; sunt amandi.
Gaudiosi.	Quinti vero quicūq; sunt beatificandi.

Dico ergo q̄ non inuenimus quoscūq; virtuosos esse benedicendos. Quicunq; enim boni sunt benedicendi sunt. Psalm. vj. De benedicēdi quoscunq; tu se. crescunt benedicere. Et Ba. ij. dicit q̄ quemcūq; elegerit dñs ipse erit sanctus. Et notanter q̄ vir iustus prudens et gloriosus esse vult diligenter omnibus sui diligere omnes

congregantes erigere: et in ejus virtute se gaudent se habere: videl. q ipsum possumus quemcunq; generaliter appellare: q quibuslibet virtutib⁹ potest polleri. Et sic vocabo q ille vocatur vir perfectus. Quicunq;

Subtiliat humiliter. Sic ergo q a deo obligit: et q ejus humilitate salvat: ille
Ditiliat viriliter. quicunq; subtiliat humiliet.
Attiliat fideliter. Humilitas est summe placet deo. Ut ipse dicit Matth. xviij. Quicunq; humiliauerit se sicut parvulus iste est maior in regno celesti. et Luc. xviij. Quicunq; non acceperit regnū dei sicut parvulus non introibit in illud. Ecclesiastes vero dicit Mar. c. q quicunq; voluerit fieri maior erit minister vester. Et quicunq; voluerit inter vos esse primus erit omnium seruus. Ille ergo est amicus qui resistit viriliter. Unde j. Reg. xiij. Quomodo vidisti saul virū fortem et aptum ad prelia faciebat eū sibi. Item quicunq; insistit agitur hoc est dictu. Quicunq; obediat sapienter: diligenter. Ubi Matth. xj. Quicunq; fecerit voluntatē patris mei qui in celis est ipse meus frater et soror et mater est. Item quicunq; assistit fidaliter se gerendo boni et suum gratis implendo: et fidem ipsi mercenario: et ipsi seruiendo. ij. Paral. vj. Qui cunq; essent in loco illo in quo de habitaculo eius. et Luc. xvij. dicit dñs. q quicunq; confessus fuerit me coram hominib⁹ filius hois confitebit illum coram angelis dei. Et j. Reg. ij. Quicunq; honorificauerit me glorificabo eū. quia honorant sicut victur Ecc. o. Quicunq; inuenerit nomen bñ salutis erit. Item hoc q ille intitulo: placet debet reparari quicunq; diligit amicos solere. Ut quod j. Matth. viij. Quicunq; accesserant ad romanos flumentum cum eis ambulauit. Item quicunq; ligat volucres manere: hoc est dictu. Quicunq; libenter aliq⁹ dat quod habet. Matth. c. Quicunq; potum dederit calicē aque frigide non p̄der mercedem sui. Item quicunq; corrigit eius dolos pondere. Unde Eccl. xxvij. Cum viro iusto assidues esse quemcunq; cognoueris obseruare timorē dei. Item quicunq; regit spiritus solere hoc est eum viuere sapienter iuxta q sentiunt Gal. vj. Quicunq; hanc regulam secuti fuerint pax sup illos et misericordia. Regula est dicit a regula. sapienter ait regit et regulat vitā ei⁹. q: sicut dicit Sap. ij. Per sapientiā sanati sunt. Item quicunq; ligat horrenda solere id est quicunq; purificat et lauat a māditia vicioy. Ut q Balthasar in Daniele in conuiuio bapt̄ali ejus deitatem induebat. Item quicunq; pulsatur saporis vbere: hoc est eum sacramento altaris digne: videlicet. et honeste. Unde Matth. xxij. Quicunq; inuenerit vocate ad nupcias. Ca uent ne ille quia sicut dicit j. Cor. xj. Quicunq; manducauerit panē vel biberit calicē dñi indigne: reus erit corporis et sanguinis dñi. Et certe ualos quicunq; sunt magno comēdandi. Quia pocrio illi sunt quos de⁹ elegit ad finale regnū. Unde xvij. Quemcunq; elegerit deus ipse erit sanctus. Item quos de⁹ voluit ad dignē regendū: unde de q mīl ipse dicit in regē israel dignē eos fumadi j. Regū xvij. Ergo quicunq; monstrauero tibi. Item quos deus erigit ad filii inocendum. quia sicut dicitur Romanos viij. Quicunq; spiritu dei agūtur hi filii dei sunt. q filii: ergo heredes. Unde de successione regni paradisi dicitur Gene. iij. q nemini excellus ingressu bonum: et quicunq; voluerit habet illud. Item de deus adiget ad fidē credēdū. Ecc. ij. Unde ait ille reprobis: et filius vester discet omnib⁹ qui longe sunt quos cunq; ipse deus vester adiuocauerit. Sic igit ps q̄ quicunq; fuerit in bono. Ite quicunq; fuerit pōr in malo. Et sic patet quicunq; de his q dicuntur vicia gratiarū manifest. Et sic vides q ille se vituperādi: reprobādi quicunq; sit

Ligant amore mūdanoy. Dico igit q vituperandi sunt
Fedant horrore vicioy. et reprobādi quicunq; sunt
Mudant valore meritoy. ligant mūdanorum amore.
Turbant supore aduersoy. Et sic dicit Jacob. iij. Qui
Lenant labore miseros. cunq; voluerit amicus esse hu
Leant honore famoy. ius mūdi fieri inimicus dei
Fugant fore seruoy. constituetur. Quia ministra

Petunt dulcore gaudioy: mūdana est fraudulē. ubi
Lenant merore torm̄toy. cum q suos decipit vicioy.
ros. Unde ille videt dominū: et mundi oblectamenta sicut illi qui vidit indies Matheū. xvij. Quicunq; ergo alius fuero q̄ est tenere ei. Et ido bene dicit de nouis bis iuratoribus Ecce. xj. vij. Quicunq; manserit in timore hoc mortē. Item quicunq; sunt sedens vicioys bonoris peccato carnis. Ut quib⁹ dicit Gal. vj. Quicunq; voluit placere in carne hi cogūt vos circūcidi. Et Apoc. xxj. Dicit q non adorauerit imaginem bestie occidat. quia ij. no. de apud malos quicunq; bestialiter nō viuit: carnaliq; &c. loqs vult: signum mortis ab impiis reputat. Et tunc patuer. ij. dicit q luxuriosa res est vinū. et nunc vos deuitas. quicunq; hoc velociat non erit sapiens. Item quicunq; fuit audax mortiorum valens. Et sic patet inuidi. Iud Luc. xvij. vbi dicit q qui habet habit ille quicunq; autem non habet etiam quod se putat se habere auferetur ab eo. Item fuit nobus admodū suppos. fuit se sine illi qui modicis tribulationibus carent. Ut quib⁹ dicit ij. Reg. xij. Ecce ego inducam mala sup vndam e domū tuam: vt quicq; audierit tinniant ambe aures ei⁹. Item q cunq; fuit beati miserorū labore. Ut quibus dicit Matheus. v. Si quis te percusserit in dexterā maxillam tuam: porrige ei et aliam. Sic per. Quicunq; augmauerit se mihi pl fuerit de eum illo alia vna. Item quicunq; fuit beatitudinis numerū vituperabili qui q symonia promouentur ad sa cra. Ut quib⁹. ij. Reg. xiij. Quicunq; voluerit implere manum suam et sibi: sacerdote. Item quicunq; fuit fugiti seu reprobati diuinoy: hoc. quia se tales deles reputat. indigni administrare sacramenta diuina. Ubi j. Para. xv. Illatum est vt a quicunq; portet archa dei nisi. Item quicunq; fuit patuit gaudiorum vulcore. Et gaudia potabi ti. Ut quibus Luc. xvij. Quicunq; quesierit animam suā saluā facere: p̄det eam. Et quicunq; p̄diderit eam viuificabit eam. quasi dicat. quicunq; amorem id est vitā sa luti in mundo fouet et diligit in paradiso gaudia ipsius no inuenit immo perdit. Item quicunq; fuit gemitū fletuū. ululatuū meroris: ei illi qui in inferno damnat. Quia sic dicit Rom. q. Quicunq; sine lege peccauerunt sine lege peribunt. Quia sicut dicit. iij. Reg. xj. Quicunq; cum sibi erit rebelli regnū. quia carnē aut voluntatē peccando secuta fuerit gladio ferit ei⁹ damnationis eterne. Pax ergo quomodo peccatis plumbus et causis p̄ vitia gra q. Et maxime quia ille in quocunq; loco cadit et labitur in quocunq; die lapsus fuerit gradit. et quocunq; vitio mal subiacet. q talis in quocunq; loco cadat et labatur. Ut Ecclesiastes. xj. vbi dicit. q lignum si ceciderit ad austrū aut ad aquilonē: in quocunq; loco ceciderit ibi erit. Ite quicq; de dei lege erit gradit. Psal. xiij. Reg. ij. vbi malos it semel q quicunq; die egressus esset de hierusalem transiret. Item q ex quocunq; vitio seu alpecto mentis fuerit pur ea eterne. Ut Exod. c. vbi pharao dixit moysi. Quicunq; die apparueris mihi morieris. Ille ergo de quicunq; in malo significato sufficiat. Vide infra vbi q quibi inuenies de Quodlibet. Et vbi Quo aduerbium. quia ibi est de Quicunq;. Et vbi Quando: Quia ibi de Quotiens sufficit &c.

Quiescere. quies. Motu q̄ desert. et deq; accipitur pro mire. sicut faminar Proverbio. xj. vbi dicitur. Quiesce a fluuio erit somnus tuus. Pro cessare accipit vt communiter. Unde Esa. j. Quiescite agere perverse: discite bene facere. Pro stabiliter manere accipitur Psalmo. j. vbi dicit ea que perpetuā habet stabilitatē dicit. Ecce omnia ista habentur et quiescit. Possumus ergo notare q mutiter accipiendo quintuplex inuenitur quies. videlicet Quies

Interior. Quiescit ei ala inter⁹ in mente quando
Exterior. tate. Quiescit homo exter⁹ in reliq; pleni
Inferior. tate. Quiescit beati. sup⁹ in celi felicitate.
Dupler. Quiescit mortui infer⁹ in terre penalitate.
Exterior. Quiescunt gaudia exter⁹ sunpsive adueri tate. Primo ergo dicam⁹ q est quadr. quies interior et spiritualis. Et ista est quies mentis que summe est optimanda. Quies ista est vnum de illis sex q ad celestis vite

vre et laudare sunt necessaria que sunt Sermo. vigilia
Cibus et potus. Labor et quies. Hec de quibus mentaliter
ad vitā gr̄ obtinendam et vanitā necessaria sunt plura. s.

Sermo de contemplatione. Quies mētalis pna.
Vigilia meditationis. mentis et tranquillitas af-
Cibus sacramentalis. fectionis. Hi sūt tres
Potus doctrine et eruditionis. Sic ruminemus et di-
Labor diligētie et bone operatiōis. cāmus salus erit. Aper
ui oculos ppositos ne videant vanitates. Sic ve-
re bono me preparabo gaudio et virtuti? q̄ quietis sp
eos nitores ad eā quando cessat a septem peccatis mortis
libus: ad quidē se extendat in spē mei eterne operis?
Eccl. xxvij. Cum quiescerit hic operabit. Exponam? ergo
hunter de spirituali quiete illud ps. De cele audiam fest.
li indicium terra tremuit et quieuit. Hi adhuc q̄ sunt
quies ex pena cessatiue aliquando Ratione

Rei qua aggrauatur. Super timor aggrauatiue
Loci quis collocatur. ppter Interni amor collocatiuus
Motus q̄ terminat. Externi labor terminatiuus.

Timoris aggrauatio offēdit eū vicē. De cele au. se audi.
Amoris stabilito seu collocatio offēdit eū vicē. Terra.
Laboris terminatio offēdit eū vicē. Tremuit et quieuit.

Dico ergo q̄ mēte quies generat primitus timoris. Au
dituri inquit festi audicio q̄ quidē est valde timēdum.
Res ēt grauis et pōderose vt cōtra magia stabilos sunt
et quiescētiae patet de magnis regib⁹ et mundi: terra
quia edificata et turrib⁹ ac magnis lapidib⁹ et collib⁹ que
ppter pondera stātē sunt a nomine circumferri et in qi
te ppetua solidant. Sic vere qui de meo habet in se bo
nam et gratiā timoris timēt qui ipsam habet aggrauare
et ab omni elatione depimere et repimere nec offēdit spi
ritalis stabilis et quieta. Audiēs inquit festi. Ecclē. xij.
Hic audiat audiēs tui et timui. Job. xij. Timet qui time
bam cuncta mihi horrore dūmmodo? nūne timi horre q̄uis
quasi dicerē post timore dulcia bona. Arbor ēt magis ē
quieta si sit profund⁹ radicata. Animalia etiā hic quiescūt
secur⁹ quādo sunt in caverna terre profunda⁹. Sic vere
mens humana hic securius dulcia quādo q̄ sui timoris in
profundis terrarum id est in profunditate mentis q̄ infimis q
cōsiderationē infer? se abscondit. s. Psal. xij. Abscōdā? e
endo homo in incorruptibilitate quieti et modesti spir.
tus. Deinde dico q̄ quietis generat firmitas amoris q̄
notat cum vicē. De terra. Terra ēt habet ppetuam qui
etem in semetipsa. Et hoc q̄ omnes partes eius tendūt ad
medīū et ad centrū, ppter cōtrariā qualitatē suarum
ter frigiditatis et siccitatis: quare motus ēt a circūferētia
versus centrū. Sic vere humana mens hic quieta efficit
mūdo qualitates eius id est interiores affect⁹ ipius in me
dium id est in deū p̄ amorē et veridicā terminant. Zach.
j. Terra habitat et quiescit. Ipsum ēt cognōsit et mediū
eius rectū deum: ēt vera et ppetua quies: vel⁹ et quietus lo
cus cordium humanoꝝ. Super illud Augu. Inquietū est
cor meū bone ista donec quiescat in te. Sicut habem⁹ ēt
plum de lapide fortium lacte: qui descere nequit nec ad
terram descendere. quātūmo si liberaret⁹ libi terra non
primo a motu descēret quousq; ad illud centrū ubi quod ē
in rerū medio quiesceret. Quia bonitēr cor humanum in
nullo re quietem sumet immo vndiq; fluctuat et vacillat
quousq; in ista terra id est eternitate affectu in solo deo qui
est. Quod bene patet de impijs peccatoribus q̄ non in deo
immo in rebus mūdi locant. et ideo nulla quāte firmant
immo desiderijs infinitis mouent. et affect⁹ variis agi
tant. Esa. lvij. Cor impij quasi mare feruēs quod quiesce
re non valet. Non ēt par impijs dicit deus. Unde nota q̄
bonis spiritaliter quietis. videlicet ab q̄ Super? in ce.
lo q̄ contemplatione. Infer? in inferno p̄ timorem et con
siderationē. Exteriius in primo p̄ pacifica conversatione
Interi? vero ex in simplo p̄ bñ amorem et dilectionem. Et
illa ēt pacis q̄ hic ore ista loquor sc̄z firmitas amoris que
efficit cum vicē quia terra stat et quiescit in semetipsa et in
centro sue. pō. Fundauit eā sup̄ stabilitatē suā vt sic
ne sit terra credo vicē illud. s. Paralip. Firmauerūt ter
ram latitudinem quietam et fertilem. Talis ēt est cor per dra
tiaꝝ et laū p̄ tranquillitatē ēt quietis. Et pertinuum

Vberatem ēt fertile seu plenū. Illa ergo quietis generāt
firmitas amoris. Terra inq. s. Para. xij. Regnum Ass
in cui⁹ cubi? quietā terra. Infuge inquit q̄ spiritualē qui
etem generat p̄ natura laboris. Tremuit inquit et quievit
Quare ēt nulla res pōt quiescere q̄dū est in motu cū mo
tus et quies sint cōtraria grāde ēt q̄ aqua nō potest qui
escere q̄dū supplicium ipi⁹ manet. Sic nec cor humanum
ppfecte quietat donec a motu malorū desideriop. mūdi la
borum et negociop. abstinuerit seu sensit. Juxta
illud Eccl. xxvj. In multitudine virtutū labor⁹ non erit.
ti quietem. Tremuit inquit et quievit quasi dicerē. Pri
mo oportet tremoꝝ et motū cessare ēt quies posse in no.
stris credi? habitare. Hi ps. Timor et tremor venerunt
super me et obtexerunt me tenebre. Et ego. Quis dabit mihi
pennas sicut columbe. et volabo et requiescam. Job. xxxix.
cum? a nobis omnes tales malos mores? hos vitia et pecca
ta mortalia tumulē? et negocia et vana merita deleria.
vt sic simus spiritaliter liberi et quieti. Juxta illud. j. Ebes.
iij. Quem deus vt sui finis. Job vt sui fin? quietem?

A criticis moralibus. Quiescendi. est cū a moralī-
A scientia sacrab⁹. bus criticis. Unde Ecclē. xxxx.
A sapbie sermonibus. Quiescat vox mea plorum.
A lenicie clamorib⁹. Item a sacrab⁹ scientie.

Hinc ēt Quomodo cessant cantica quietā trahunt. Ecclē.
xxvj. Quiescam et nō irascar amplius. Item a sermonibus
sapbie. Esa. xxx. Superbia eorum ēt quietes. Item a cla
moribus vane lenicie. Esa. xxxj. Celsa ruit gradiens tempa
norum. quietā sonum leonum. Et sic igit̄ patet quo
modo ista requirantur ad quietē spiritalē habendam sc̄z

Labor⁹ terminatio. Ista tamē sunt contra multos
Amoris firmatio. qui sc̄z non amant requiē nec q̄
Timoris aggrauatio. eam. Juxta illud. j. Thessa. v.
Gaudium? quādā inter vos ambulare in desiderio ali.
os inquietant et molestiae. j. Mach. xiij. Bella nuncia
sedicionē in eadē nec patiūt regnū esse quietum. Mor
tē desiderāt sed timore pacifici et quieti. Justi illud. Cessa
j. Quiescite agere querelā: discite benefacere. Ista ēt ergo
quies interior et spiritalis. Et hoc ēt primum principale.

Secundo principaliter dico q̄ in scriptura inuenit qui
ēt exterior et corporalis. et ista ēt quies et delectatio qui
habent mali in prosperitatibus bonis mundi. Isti sunt
sicut crocodillus qui inter fluvium quiescens ab aliquibus
pennis formicis habentib⁹ scalpit. et ab ipsis vincit et
subinermis? finaliter occidit. Isti sunt sicut apes que a
labore tinnit quiescentes infirmari dicunt. Isti enim sunt
sicut leporarij qui dicit. Primo quam nimium quiescit mi
nus potest generare pbibentur. Quia pcto charissimi d.
li qui in quietis delicijs. et in mūdi diuitijs. et in secūl⁹
gaudijs et eminentijs quiescunt. ab aliquibus. s. a demoni
bus primo per tentationes quidam scalpunt. et finaliter ab
ipsis per eternum supplicium puniunt. Isti in super q̄ vi
cij informantur et a generatione bonorum operum retar
dantur. Ista ēt ergo mala quies. quia cessa.

Puniuntur a demonibus. Isti dico a demonibus
Emendantur a laboribus. puniuntur. Et dico ibi
Terminantur in miseriis. figuraliter in populo Is.
chis qui in prosperitate mentis quietebat et qui a nullo
caudebat. Sed quem tamen filii non venientes ipsos subito
percusserunt et terram eoꝝ possederūt sicut de Judei qui
venerūt inquit in lachis ad pcto quietantes et securi ab
omnibus esse credūt. habito dum non speront a filijs dei.
id est a bonis hb⁹ pacificis. et terra sua id est terrenis bo
nis et extā operatis spoliat. Hi in pena dyaboli de Ecc.
xxvij. Ascendam ad terram absq; muro. habitam ad qui
escentes habitantesq; secure. Isti infra a labeab⁹ exter.
rent. Talem ēt qui in quiete mundi vivunt nimis omnia
terribilia et maxime mortem. Eccl. xli. O mors quam a
memoria tua bonum iniuste et pacem habenti in substan
tijs suis. vere quieto cuiusvis viventi tibi est in omnib⁹. Isti
etiam in miseriis terminantur. quia sc̄z talis quies te.
minabit in miseria. Unde Sapientis. Dum quietem sibi
dicunt tenebit omnis homo eos. Sicut et implent ista
mores. Ista ē ergo quies exterius et pessima. Tertio pos

paliter dico q̄ in scriptura inuenit quos inferior seu pa-
tiens et corpalis. Et ista est quos mentis qua scz aīa a
morte et labore⁹ huius vite quietat. De quo pōt bono
dicere illud Sap. vii. Intrans in domū meam quiescam.

Quarto vero principaliter dico q̄ in scriptura inuenit
quos supior et cornalis. Et ista dī quies beatop qui fiunt
in gaudia gloria et quiete. Dicit. xiv. Jacob dēscēdā ppe
rans et nō erit qui contradicat dī. In paradiso dī c̄ pfecta et
vera dei. Dī. v. Paral. xxiij. Locut⁹ est omnis popul⁹ ter
re et vide dant. no dī dī perfecta dei. quia scz ibi cessat

Motus mentis cupiditatis.	Ista est quarta spe.
Motus exterior admirationis.	dictū quietis in hoc mū.
Motus superior ambitionis.	do. q̄ ibi cessant mo.
Motus inferior pruritus.	cessē q̄ ibi sit perfecta

quies. Hic est abundantia intēr⁹ ordis affectio. quieti⁹ mo
dus affluentia superi⁹ ledēs oppōsio inferius surgens rebel
lio. Sed certe in paradiso dēlicie ordis cupiditatis nesciam.
Ordo⁹ enī est cōtempt⁹ temporalīū bonop quis⁹ finis est
qd habēt similes celesti et superno corpi qđ primus est for
ma sua. et ideo a corruptōne et generatōne quietat. sic c dī
vr sic intelligit illud. j. Par. ij. Refecēbit igitur hō cordis
in incorruptibilitate dei. c modestia spūs est in obsequeu dīi
locupleti. Item in paradiso quietat modus affluentie adver
sop. Nulla est aduersa que dicentiat furet loi. Dī pauper.
ij. Tunc ambulabis fiducialiter in via tua. et pes⁹ non
impinget. si mansueto nō timebis. dulcis⁹ c somnus erit som
nus tu⁹. Item in paradiso quietat ledēs oppōsio tyrannop.
Magna est dī et tuta quies qđ desuper nō pōt cōtingere
quicq̄. Fulgur pluuia seu grādo. Dic pecorio mala q̄ veni
unt desup. Tyrānica bella dicit quietant et cessant et ab
ipis quietat et cessat. Et de quolibet beato dicat illud. j.
Paral. xiij. Quiet⁹ erat et nulla ipsius finis bella sumere
runt pacē dēo largiēte. Dē in paradiso quietat furēs rebel
lio subditop. Cum est dī nullos habeat subditos fieri dei
et cum eis dīm nisi sola charitate subiecti sint. cessat q̄ a
quocūq̄ rebellione perfecta c dī dei. j. Paral. xxij. Et bel
lis quietis fuit ois ea q̄ quelus erimus vīm c dedit nobis
pacē. Dic ergo patet qđ inuenit quies superalis. Quia
ta vero dico q̄ inuenit quies inferior et infernalis. Et sic
certe quidam fuerunt p̄ cessare. quia scz in inferno facie
bonis⁹ cessare c quidam gaudia c vicia huī⁹ mūdi. Un
de nota q̄ ibi cessant et quiescunt.

Leticie plāu modus.	Quia dicit dico scz posse mansion
Sagbie dari cumuli.	leticie for⁹ et musica. hoc est con
Gemitie dari stimuli.	uiuium leticia huī⁹ mūdi. Un

de Eccl. xxiij. Cessauit gaudiū cordis nr̄i. quietē⁹ est luctus
letitie. Dicunt dolendo cybare. dī carnico nō habent vi
tam. amara erit potio bibentib⁹ illam. Jté quidā ibi su-
pbie cure vanitas. Eccl. xij. Quidā cessare faciam superbiā in
fidelib⁹. Item quietat ibi feticie mūdi tyrānica. Unde Ec
cles. vij. Regis ira quietat. c Exech. vij. Quiescere faciam
superbiam potentiam. Ita igitur est quinuplex quies &c.
Vide infra de requie.

Quippiam. c quicquā In nostro genere. Mo
ta q̄ ista pōtia nostra c cōpotes aliq̄d dēficiā c nesciāt
et dignāt. Dī nō q̄ deus seu dppiā pōnit i bono c̄ malo
In bono ponitur.

Deo titulo meritop.	Primum datur homini virtuoso.
Deo dīculo securop.	Secundum fidelī curioso.
Deo seculo finitop.	Tertium homini gloriolo.

In malo autem significato quicq̄ ponitur

Deo vinculo vitiorum.	Quintus homini criminoso.
Deo cumulo terrenop.	Quintum diuiti copioso
Deo stimulo tentatiōis.	Septī hospiti bellatoso.

vicys boi pdito et damnato. Pono igit dicam⁹ q̄ c dare
quicq̄ q̄ est pcurandū. Et hoc est titulus meritorū. Et sic
de veritate dicit. j. Esdre. iij. q̄ omnis terra veritatem in
uocat. et omnia mēdax eam et non est in ea quicq̄ in-
quum. Et sic dico certe q̄ ad iustum pertinet. Unde quicq̄

Perfecti operis.	Habet ergo iust⁹ quicq̄ agit vires
Iustus ponderis.	est. Unde de penitēte dicit Ezech.
Prospecti sideris.	xxiij. Et si in mandatis vite ambu
Fructuosi meritis.	laueri nec fecerit quicq̄ iniusti. vi

ta viuet et non morietur. Jté habet quicq̄ ponderis q̄ nō
sit omnis mandatop dei. De quo Deute. xij. Hec propre
tibi dies. hoc nō facias. nō addas quicq̄ aut minuas. Jtē
habet quicq̄ sideris luminosi q̄ scz ad intūs spectat q̄ ip-
se cognoscat quicq̄ sit ptinēt ad salutē. et sic dici potest
de eo illud Eccl. xxiij. Non est quicq̄ absconsum ab ocu-
lis eius. Jté habet quicq̄ muneris fructuosi scz quicq̄ meri
ti vel virtutis q̄ sit ipse vel a deo si debeat regnare. Unde
infra pōt eos illud Sapie. xxv. Nō est tam est mercē
regi quicq̄ negare. Justi enim habent quicq̄ boni tam

quicq̄ mali. quia soluet illi non habent Quicq̄	
Peccatus locutionis.	Nō habet dico quicq̄ pctus
Inique cōditionis.	locutiōis. Unde Eccl. xxij. Ca
Exactiue cupiditatis.	ue ne quicq̄ aspere loquaris.
Fraudatiue deceptōis.	Item nec habet quicq̄ pctī
Cōstrictiue obligatōis.	cōditi. nisi vt se ex pcto possit
Infectiue delectatōis.	iudicij. Reg. xxiij. Non inuenit in

te quicq̄ mali. Item nō habet quicq̄ exactiue cupiditatis
Dī illi dicit Jone. ij. Nō gaudet quicq̄ aut pctm̄ sit
ad sagittandū. Item nec quicq̄ callide deceptōis. Juxta
illud Gen. xv. Nō agas quicq̄ callide. Item nec quicq̄ ad
uersē obligatōis. Ro. viij. Nemini quicq̄ debeatis nisi vt
inuicē diligatis. Jé non habēt quicq̄ carnalis delectatio
nis. Dī Ezech. xliij. Ecclē⁹ limen induerē. nec abscedet
sup eos quicq̄ sanum. Cum est ex carne procedit et vin
cit carnis ignē. Patet ergo q̄ est quicq̄ qđ nō pcurandū.

Secūdo dico q̄ est dare quicq̄ qđ est pcurandū. scz
certa fidei et scīe que sunt necessaria ad salutē. Dī ex re
gina saba dicit q̄ ex eius ad sapiēiā grauiob⁹ nō fuit
quicq̄ qđ non posset ei fieri. Cui⁹ contrarium ignorat.
ideo c pcrīt de veritate scīe⁹ dicit Job. xj. Melior de
q̄ nec cogitatio. Melior inde quicq̄ vere et vtiles scīe.
licet forte sint habēte facie secularis. q̄ cautis solet pro
fiere q̄ nocere. Ad quod facit figura de illa ancilla q̄
erogauerat substātiā suam dī medicis. nec tū et quicq̄ p-
fecerat sicut dicit Marc. v. Dei est illi non curare om-
ni⁹ quicq̄ de salutis secularis q̄ potē⁹ de vanitate. vt sic de vi
ro sapiente et iusto dicat illud Eccl. xxxix. Non est quicq̄
absconsum ab oculis eius. Tertio dico q̄ dare quicq̄
qđ est effectandū. Et istud est illud quicq̄ aliquan-
dum. Ala potiō paradīi quam nemo scit quicq̄ meri
tum nobis debitum est. Et de illo quicq̄ dicat dominus
Job. xv. Nec modo nō possūt quicq̄ in nomine suo pe
tere et accipere. Tale quicq̄ est quippiam non colligen
in vinciis id est in bonis spūalis⁹ huius mūdi. Unde Eccle.
xxvij. Uinum plantabis et fodies et vinum nō bibes nec
colliges et ea quippiam. quia a vermibus rodet. Illud
est dī vult mirari de quicq̄ qđ scz non potest esse in mul-
tum quia sufficiat plenissime possessori. q̄ scz nihil eorū
vult possidenti. Unde Eccl. xlij. de deo in psalmo dicit
Qui ipse non fecit quicq̄ de esse. vniuersitatis confirmabit
bonis. et quia satiabit videntes gloriam dei. Illud ergo q̄
est spectat ad bonos et non ad malos. quia scz in regno de
lorum mali nihil habent quicq̄ ea q̄ propie ipsi possint
dicere illud Hieremi. xxxi. Possideant filij israel hereditā
tem suā. nec quicq̄ quorumcūq̄ cruciandorum. quia illa
bonus ne filium possit quem in celestiali plaga. Nec pos-
sūt dicere. Sufficiunt nobis pānia. et nihil quorum
de futuris. Et sic patet qđ quicq̄ sumit in bono. Ca-
mitur etiam in malo significato. Quarto igit dico q̄ est
dare vnum quicq̄ vicij vel pctī. quia scz ipsum. Nam
per in homine reperit quicq̄ quod cupit. vnde gaudēs in
mi. Sicut videmus q̄ homo gaudet quando in aliquo lo
lo inuenit quicq̄ sui nomini seu iuris sui. Ita scz q̄ &
illi qui portabāt ignem bellis pmittebant vendere vel e-
mere vt. Ad denotandum q̄ bestia infernalis vrabit il-
los suos esse reputat. in quib⁹ signum suum et stigmata
scz aliquod signum pditionis aliq̄ spectat. Dī igit dī
quicq̄ se carere gloriam dicebat Job. viij. Dicit dī pū-
cipe mundi huius et in me nō habet quicq̄. Unde &
cunq̄ in. j. Item q̄ q̄ sunt pcepti in malo vel malis ac-
centur vt et culpabiliter iusto dicit illud Genes. viij. Non ad
berebit de arca homo nisi in manu tua id est quicq̄ peccati.
Et merito. Dni sicut de Leui. xj. Quicq̄ qđ cadēt quicq̄

ne nocebit. Potest ergo dicere nobis Iudex, nil vobis dixi. Quare vobis vana nec licita nec quicq̃ inutilia comedistis. Quia sicut dicit Hieronymus. Alia que sp̃ialiter nobis tangunt inutilia erit. Ideo bene dixit Deus ecce vos nil estis. Ille autem quicq̃ de ydolo in somnis uti. id est quicquid peccati in cogitatione nam. Et beatior illi qui habent quippiã vicii vel peccati nõ sunt digni vita in melan. sicut dicit Deus ecce. Ille immolabit vitio deo suo bouem ecce in quo dicit macula aut quippiam vicii. Et sic patet q̃ est quicq̃ quid refutandũ. Quinto vero dico q̃ est quicq̃ quod dicit comedendũ seu alii detrahendum et illud dicit medicis quicq̃ vel aliquid boni quod in his reperitis? nunc quia et illud quicq̃ prior vite pfectus necessitate necessitatis debere dicit non debent? cor sus affectu apponere nec nos in talibus delectare. Illi vitis gloria in figura filioli Israel videtur vitis vocare illud Gen. Transibunt a terra filios eius. Et postea sequit. Non pugnes contra matrem tuã. Non ergo habo vitã quicq̃ q̃ de terra ecclesie q̃ filios lucis tradidit cum in possessionem Iesu ergo quicq̃ mundanorũ bonorũ filios Israel id est vitis sancte non sit? filios Iosue qui interpretat salutem. id erãt unio et peccatorũ? qui sic dedicare a bonis? Iuxta remalii non offuit eboniũ et nouũ. Vnde dicit ergo quicq̃ quod aurei alijs sunt nolunt? Illud sibi non ab alijs volunt vitiores scyllam j. Regum xxvi. Non habeo? eis quicq̃ se pocha. Quid vero sibi dederit ange volãt et matre eos rupit iudices? pudaus ac quibus sic dicit. Nabuch. ij. Qui quicq̃ nõ pedent in ore eorũ quippiã. Im officiũ sug cum q̃ sum. Cuius ut eorum facilis sapiencia boni vitiosa scyllam j. Reg. xxi. q̃d sic dixerit sibi Israel samuch. Nõ es calumniat? nos. nego oppositũ nego nihili te manu alicuius quippiã. Illud est ergo quicq̃ sic quippiã accipiendum.

Septimo dico q̃ nos manum? vñ quicq̃ q̃d est fornicãdum et illud certe ẽ pena eterna. Ne q̃ Lucif Ecc. viij. q̃ qui custodit preceptum nõ experiet quicq̃ mali. Mali. i. eterni. Quia ne malo tpali eterni constat q̃ vitabitur bonũ qui non precepta custodit. malũ tpale pene sepe inten. pun. Dic igitur sufficiat te quippiam et quicq̃.

Quinqs. Nota q̃ numer? quinari? p eo q̃ ostenditur actus bonam quinq sensũ? gubernãtur ita q̃ quicq̃ li facit homo sensũ ad aliquos quinq sensus ordinat. potest in scriptura multiplicitur designare. Mysticus igitur q̃ numerus ille quandoq; signat.

Legis plectionem.	Dicit ut dico legis perfectionẽ q̃
Spiritus reformãtionẽ.	sq̃ hic continetur in quinq libris
Crucis afflictionẽ.	moysi. Et ideo q̃ numeri quinari
Carnis corruptionẽ.	sunt tres? legis doctrina et scientia

designat. Ih. vñ quinq libi moysi figurant? in quinq partib? ordinatis. quib? bina quinq milia hominũ seruare si cut dicit Matth. xiiij. Mar. vj. Luce. ix. Joh. vj. quia. l. ea deum q̃ optat? habet palam. integrum vero medallã legem designat in qua sub pacta bydonia le linare latet medalia spiritalis sensus. Ih. sunt quinq talenta que in duplũ multiplicãs a dño cõmendat. Matth. xv. Quia ille d̃ doctrina legis accepta. q operi complementũ multiplicat. a dño gloriam et premium recipit et reponit. Dic inquit quinq talẽta tradidisti mihi. ecce alia quinq superlucrat? sum. Et sequitur. Euge serue bone et fidelis intra in gaudiũ dñi tui. Ih. sunt quinq diuitones in terra egipti lo quelas linguas chanan. Ezech. xvi. quia laudabile quinq libri moysi. Loquuntur hodie egyptia id est iudeis q̃ egyptij erant. sicut hierusalẽ dicit spiritualiter lo domi et egyptius. Ezec. xvi. Lingua chanan id est lingua vitiosi et ydolatre. Quod si lingua chanan id est lingua vitiosi et ydolatre loquẽt intranũ q̃ vitiosit inde ligere vicat. Ih. sunt quin q̃ lo cis templi que erãt ad sinistrum et quinq que erãt ad sinistrum. sicut dicit. iij. Reg. vij. quia sex in templo ecclesie a dextris q̃ sinistris id ẽ in spiritu et adversis. Ih. quin q̃ libri sunt bubalꝰ id est motuum et fidei fundamenta. Ih. sunt decem bubalꝰ in quo cor uno offerunt hodie quot ibi decem? sunt. Ne q̃ dicit Ezo. xxxvij. q̃ alias bubalꝰ quicq̃ quinos erat q̃ q̃ dñi. Signat ergo numer? ille legis plenitudẽ. Secundo dico q̃ signat sensus discretionẽ. q̃ quinq sunt sensus corporis per q̃s nobis res non q̃ immutat. q̃ dicit Ambro. Dic pugnis nostra incipit a sensu. a ideo q̃ numeri illi possunt significari illi qui illos quinq sensus debite regit sicut dicit Greg. in omelia virgin. Ih. sunt quidã vas pleni et oleum significant. i. quos q̃ lapidibꝰ signib? q̃ vigilanter et oleũ de lapadibꝰ mittentes. ydolo alienis ecclesie ad nuptias ll̃ recepte. q̃ libenti Sunt virgines p̃ cognitã. habẽt lampades. i. spũ
Sunt vigiles per obligatis. dent bonop operũ per
Sunt prudentes p̃ sapientiã. bonitã apparentiam.
habẽt oleũ id ẽ intimẽ virtutẽ et gratiã. Sponsus. i. ydo alienis venit p̃ peccatoꝝ et recessum. Et sic nuptiæ pa. dili interclusum p̃ adepta gloriæ effectus. Ih. figurant in quinq filijs mathathie. j. Mach. ij. Ih. figurant in cherubin templi quoꝝ ale singule habebãt quinq cubitos. sunt les q̃ habilis maximis bobus. q̃ fuse in media ad quinq cubitoꝝ. Similes eis arbori mirre q̃ vsq; ad quin q̃ cubitos crebat. Similes eis pinulis rose q̃ natura in quinq numero terminant. Quis pacto dicis q̃ sint veteres si q̃ macrobi. in patrio dicis q̃ sunt cherubin. i. plen scientia et philosophia in templo ecclesie sic misis. dicis qui fuse in indie (vbi fervor calor solis) p̃ q̃nt dominatis. dicis qui sunt mire q̃ fragrantia sanctitatis et bonestatis. dicis q̃ sunt pinnule rosæ p̃ cõsideratione rosæ. i. valoris sanctitatis q̃ nu mero quinario cõtinent. et quinq cubitos. i. quinq sensus bene creta cõtinia gloriant. Ezech. xl. Mensus est vestibulum templi quinq cubitis hinc et quinq cubitis inde. Signat ergo ille numer? sensus discretionẽ. Tertio dico q̃ numer? quinari? signat crucis afflictionẽ. Ipse ei crucifixus quinq habuit vulnera. Figurat? in phatica piscina q̃ erat in hierusalẽ q̃ quinq porticꝰ habebat. in quib q̃ multa agrotꝰ q̃ angeli potꝰ descendebat. sanꝰ a cuius infirmitatꝰ apparebat. sicut de Job. v. Sicvere corp? ipi quinq habuit por ticus plagas in q̃s nõ ale languores p̃ dolorẽ possent curare. solet per quinos nõ mor. i. dolor hic misericordie comitte sanitatis remedia reperire. Et ille etia quinq plage figurant in quinq lapidibꝰ q̃s david in pera sua ha buit et eis golia interficit. sicut de q̃. Reg. xvij. q̃ sq̃ tus goliath. mysti? signat. q̃ in pera cordis quinq lapides. i. quinq passionis xpi valorem q̃ mortem reponunt. Ille q̃ numer? signat crucis afflictionẽ. Quarto dico q̃ ille nu merus designat motus et carnis corruptionẽ. et sic dico q̃ q̃ numeri quinarii in malo significato significant illi q̃ qui explet sensus ꝰ libidini et voluptati obediũt et q̃ sui corpis sensus vitiant se regũt. Figurant in illis qui vitabãt Em. piij. Iuga boũ emi quinq et necesse habeo pbare eis regre se habe me excusatꝰ me. i. vadã ad nuptias ppatas. Quia vere illi q̃ quicq̃ nego boũ. i. quinq sensus corpis q̃. p tot so lege vitiant. q̃ regula sensus semp bina et bina ampli ant? ad lege et seminũ. in illo circa boz carũ intendũ oc cupant. q̃ p eam delectationẽ a p̃dicti nuptijs retrahũ tur. Figurati erãt in quinq virginib? fatuis. q̃ boi lapadibꝰ vacuis nomine. a sponsi nuptias excludunt. sicut de Mat. xxv. Illi enim de vitis uestigate q̃rto designati. de Josue x. q̃ quinq reges regis ab̃ donitꝰ se in spelũca et adduxerunt quinq reges de spelũca et suspenderũt super dñ q̃ stipites. Ad hoc ergo dicit q̃ illi q̃ sensus quinarios male vitiãt. in spelũca inferni finaliter ab̃ donãt et super dñq; stipites id ẽ in penis eis q̃rto correspondẽtibꝰ suspendunt et affi gunt. Illi bene supponit pena. Hoc. xxv. vbi dicit. q̃ quit? angel? effunde phiolã sui iuge ire dei bestie et facies ei regni tenebrosꝰ et cõm tidacrunt lingua? suas p̃ do lore. q. d. illi q̃ vitiose quinq sunt sedi bestie. i. carni. gratias philie carnalibꝰ delitijs inhiãt. et ib regni tenebrosi sunt eis lingua cõmdacunt bestie in sterno finali? accipiãt. Sic q̃ patet quomodo sic numerus quinq potest significare in malo et in bono. Sufficiat ꝛc.

Quis. Qui. Notant ibi q̃ ponit interrogati ne. Quidã ponit pertinẽte. sic Ec. lesi. Quis ẽ iste q̃ venit de edom ponit? i. numero pl. vbi q̃ q̃q ponit interrogatiue. q̃q ẽ ponit narratiue. sic Job. Qui sunt hi q̃ ve nubes volãt. Nota ergo q̃ dicit qui in quarto ponit interrogatiue. Quarto modo considerãtur. Ih. quidã ẽ q̃ q̃stiones que sunt p q̃s. p. q̃ q̃q; fiat Ad Inquirendũ. Omnes ih ille questiones et similes a. Tentandũ. le possunt fieri q̃ ita quidã q̃q; q̃

Appetebandus.
Reprobādum.
Mirandum.
Dominādum.
Formidādum.
Arguēdum.
Rogandum.
Condolēdum.
Precandum.

Sicut⁹ ergo q̄ ista dicunt⁹ ad inquirendū. t hic dicit Mar.xvj. Quę dicunt boues esse filij boues: et Esa.vj. Quę mercam aut quis ibit ex vobis? Jter dicunt ad cognoscendū. Et sic dicit .j. Reg.xxv. Nabal dixerunt⁹ nūcijs. Quis ē dauid? et quis ē filius ysai? et Eccl.xvj. Prop locu⁹ eſſet eis cui⁹ dę eſſ dicit. Jte quis dicit ad approbādum. Et sic dicit .j. Reg.xvj. Quis crēt in oculis⁹ sicut⁹ audit fidelis? Jte q̄ dicit ad reprobādum. Et sic dicit Job.xxvij. Quis ē spes hypocrite cupidus⁹ impie? Jte dicit ad admirādum. Et sic dicit Job xxvij. Si per rotuit de. Quis pdidit ethyę mare? q̄ de eit vndis eorum fuit. Quis ē pluuie pat. Quis bedis gallo intelligētā ꝛc. Vide vbi in fratres admirationē. Sic Jte dicit ad honorandū. Et sic dicit in ps.q̄ dicit. Quis de⁹ p̄ter nos? aut dę de⁹? q. b. ille eſt sol⁹ deus et infolidū honorādū. Jte dicit ad formidādum et sic dicit dabiliter loquebat⁹ dauid in ps.xviij. Sic q̄ dabilia tabernacu. Quis sic⁹ in mari. ꝛc. et cetera similia. Item dicitur ad arguēdū et sic dicit Esa.xxxvj. vbi dicit. Cui⁹ quis dixit q̄ dę b. et Esa.xlij. Quis cec⁹ nisi⁹ meus. Jte et eſt ad rogandū. Et sic recitatur lectione Dicere.v. nostra Quis nō timebit te o rex gentiū. Jte potuit ad condolēdū et sic dicit in ps. Quis ē homo q̄ vi. et nō vide. mo. erue am⁹ tuā. Et Cre.q. Magna valut mare cōtritio tua. q̄ medebit tui. Jte dicit ad precandū et sic dicit Amos iij. Leo rugit quis nō timebit? Sic igit vice dominī q̄ ista quis. q. q. qđ. quid. et ista adverbia. qđ. quomodo dę semper cōiter ponūtur per modū interrogādi. Sic etiam q̄ q̄ querunt de persona qđ et quid q̄rit de essentia. Cur et ubi querit de causa. Ut vero querit de ꝛpete Quō vero de modi arguere. Ista possunt multiplicter relatiui. Verūtamē si volum⁹ simplr⁹ dilatare possum⁹ dicere q̄ per illud pronō q̄ dicimus q̄rit et interrogat valde multū. Et nota q̄ ipse querit de deo. de facto. de isto. de impio. et de multo. Querit etiā homo per q̄ de supremā dominatione. de grata fragilitate. de multorum voluntate. de malesū perueritate. de multarū varietate. Primo ergo vico q̄ prudens querit de summa dominatione ipsius admirādi et sic dicit vico q̄ ipse admiretur deū

Cuiꝰ rumor et multi similē.
Cuiꝰ summi et valde nobilē.
Cuiꝰ fortū et sp stabilē.
Ignem nec pgo stabilē.
Benigni et amicabilem.
Clemēt⁹ demōstrabilem.
Medicum valde mirabilē.
Mouentē atq; pascibilē.
Regentē et remunerabilem.
Glodemonem et triumphabilē.
Indignandi et irascibilem.
Dominū et imperabilem.
Gubernantē et venerabilem.
Triumphātem atq; memorabilē.

Dicit ergo q̄ de⁹ p. illo pronō q̄ eſt admirādus tanq̄ vnus et multi similis. Et sic dicit Sibi in ps. Quis deus sicut deꝰ noster in celo et in terra. Jte dicit ad cognoscendū. Et sic dicit Jhesus nauē xxiij. Quis ē ille q̄ quasi flamē exardet. Jte quis dicit ad approbādum. Et sic dicit Job xxvij. Quis ē ille q̄ quasi flamē exardet. Jte quis dicit ad reprobādum. Et sic dicit Job xxvij. Quis potest ethyę mare? q̄ de eit vndis eorum fuit. Quis ē pluuie pat. Quis bedis gallo intelligētā ꝛc. Vide vbi infratres admirationē. Sic Jte dicit ad honorandū. Et sic dicit in ps. q̄ eſt sicut⁹ deus noster? Jte quis dicit ad formidādum et sic dicit dabiliter loquebat⁹ dauid in ps.

Vbere q̃ Quis dixit capiti meo aquas et oculis meis fontem lachrymar. q̃ plorauit die ac nocte interfectos filie populi mei. Jte conqueri de timore cōfusione seu de occasione mortis. Vnde Ysa. xxxviij. Quasi leo sic contriuit oia ossa mea. Quis ē homo qui vult et nō vidēt mori. q. d. nullꝰ. Et sic igit patet q̄ hō q̄ quis mirari seu cōfiteri de propria fragilitate sepius debet. Tercio circa q̄ hōmo querit de iusti sanctitate et ipsam collaudando. Et sic dico q̄ per quis non laudamus et admiramur iustum vt virum

Virtus et innocentia. Splendor et sapiēcia. Clemencia et elegancia. Concors et moderatio. Constans et magnificus. Honestas et mūdicia. Maturus et credibilis. Quietus et affabilis.

Jgit dico q̄ non interrogādo et dicēdo quis collaudabit iustum et innocentem. Et sic dicit mus in pō. Quis ascendet in mōtem dñi aut quis stabit in loco sancto eī. Innocēs mundꝰ et mūdo corde. Jte dicēdo quis comendabit iustū sapiēt. et sic dicam⁹ illud pō. Quis sapiēs et custodiet hec et intelliget misericordias dñi. et Dcor. xiij. Quis sapiēs et intelliget hec quia recte vie dñi. Jte dicēdo quis non exaltabit iustū adquerit et laudet eū. Item dicēdo quis non iustū magnificabit verba moderanter. Unde ipse dicit Quis dabit os meū custodiā. et sup labia mea signaculū fortē. Ad quod illud pō. Quis est hō qui vult vitam. diligit videre dies bonos. q̄ dicit lingua mā a malo. et labia ne loquāt dolū. Item dicēdo quis non iustū amplificabit nobis mentem. Dicere. q. Quis non timebit te o rex gentū. Jte dicēdo quis nō miramur iustū mōde manentem. a mōde et cōfe vincentē. seu quis ē iste regnāt. Et sic dicit mos illud pō. Qñe quis habitabit in tabernaculo tuo aut quis requiescit in mōte sancto tuo. Qui ingredit sine macula et operatur iusticiā. Jte dicēdo quis non miramur iustū facē excellentē. Et sic dicam⁹ illud Eccl. xxxij. Quis est hic et laudabim⁹ eū. fecit enī mirabilia in vita sua. Item dicēdo q̄ non miramur iustū gloria fruentē. Et sic dicim⁹ Eccl. xlix. Quis genitꝰ fuit similis glorie tue. Sic igitur bene patet q̄ non p̄ quis interrogam⁹ de iusti sanctitate ipsum collaudādo.

Quarto autem dico q̄ per quis non interrogamus de impij aduersitate ipsum arguendo. Et sic circa dico q̄ impius per quis reprehenditur scilicet de

Corpus pompositate. Actorum crudelitate. Potentia ruinositate. Natura cupiditate. Natura obscuritate. Blasphemia loquacitate. Precepta crudelitate. Vite mala malignitate. Gloria penalitate.

De pompositate dicit Jsaie. ix. Et quis ē abymelech vt seruiam⁹ ei. De crudelitate dicit Job. xxxj. Quis det de carnibus eī vt saturemur. et Ysaie xlij. Quis dedit in rapinā Jacob. et israel direptoribus. Jacob. de ruinositate dicit. j. Regum. xxvj. Quis es tu qui dormis et inquietas reges. De cupiditate dicī pō illud Eccl. xlix. Jte de cōpositate dicī pō illud Eccl. xlix. Jte de crudelitate dicit Ysa. xlix. et Job. xij. Qñe quis crudelis inuenietur. De malignitate vero in ē te ypocritica falsitate dicī Ysa. xxx. Cui quis dī aut qualis quis ē quia exaltabit dñs hic sepelierit. Sepulcra enī patrū nostrorū intus ferunt ypocrisim significat. De penalitate vero in ē de vilis futuri penalitate dicī pō illud Ysa. xxxiij. Quis poterit habitare de vobis cū igne deuorante quis habebit ex vobis cum ardoribꝰ sempiternis. q. d. illic finaliter habitabit impius. Sic igit patet quā alta vox interrogantis quis spectare pōt ad impiū. ad iustū. ad fragilitatē. ppriā. et ad aduersitatē impiorum. Sic quis vero in quib⁹ ponitur positiue. vide vbi supra. de mira vera varietate quere in multis locis et in tabula moralitatum.

Vi. Cum cui sit pronō relativū cuius significatus acquisitionē. Dico q̄ refert pōtest ad actū. ad iustū. et ad impiū. Primo dico q̄ refert pōt ad actū. Deus est acquisitus⁹ est et dantes. Acquirit est et appropriat sibi animas penitentiū et iustoꝝ. Dat vero suis fidelibꝰ munera merito. et gloriā. et cui potestatē munera terrenoꝝ bonoꝝ. Dicit ille qui Jacob. j. Jpse ē qui eos adꝰ affligit et non imp operat. Iterum ergo notabo te illo cui. q. ipse est Cui

Nullus potest similari. Omnia debet famulari. Iusti querunt amplexari. Impij nolūt cōsequi. Cura rerū solet dari. Debet laudes cumulari.

Dico ē q̄ ille est cui nullꝰ se quiparat. Dicit Ysa. xl. Cui ergo similē fecistis deum. Cui ergo similē fecistis me. et adequastis. q. d. Impossibile est mutare tibi similes Eccl. xxxj. Cui assimilabo eos q̄ indutꝰ. Item ille est cui omnia debent famulari. Dñs ille est cui omnia debent famulari. Dñs Gen. xlvj. dixit q̄ ipse vocauerat Jacob. Cui Jacob respondit. ascendi. Dñs beata Agnes dicebat Jli sum despōsata cui angeli seruiūt. cui⁹ pulcritudinem sol et luna mirant. cui⁹ gaza sunt diuicie seruiūt⁹ obedire. Jte ille est cui multus querit adaptari. Et sic dicit apls. q. Cbi. j. Scio cui credidi. et certus sum. quia potēs est depositum meum seruare. Jte ille est cui malus nō vult conformari. Dicit ps. Deb. j. malē de rebellib⁹. Cui voluerit obedire pōtes velle. Item ille est cui laudes debēt cumulari. Unde Judith. xiij. Dicit⁹ illud cui testimonium perhibuit. Ipse capud eius in manibus meis. Jte ille ē cui omnia rerum solet dari. i. attribui et ascribi. Dicit Sap. xiij. Cui q̄ ille est cui cura est de cibus. Dico ergo q̄ cui q̄ refert ad dari. Quia ab eo dico q̄ quis cui refert ad iustū. et sic dico q̄ iustꝰ ē ille q̄ ē acquisitus⁹ suum angelo et suis fidelibꝰ. Et si dico q̄ ē cui a deo datur et concedit⁹ Gratia benedicta seu gratia. Jucunda consolatio vel letitia. Humana roboratio vel pfectio. Clemens perturbatio et mestitia. Honestas erubitio et reuerētia. Peccati abolitio et penitētia. Benigna miseratio seu clemētia. Corpus macerato et abstinētia. Caudis rembatio et refulgētia.

Dico ergo q̄ illi cui concedit⁹ electio bene dicēdo. Et sic dicit Ge ne. xxvij. Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni cui benedixit dñs. Et ysac. xxv. Cui sex ante dixit sex calceb. Quid habes. Sequit Da mihi benedictionē. Cui eīm vult misereri deus et quem vult indurare. Rom. x. Item sibi dat a deo interna consolatio. Unde ps. thebia. dicit ē. Debbie. v. Cui dixit inuisid est angel⁹ fortis. dicebat thebias. Tace et noli turbari. Item sibi dat virtutis roboratio. Dñs in. Reg. j. Cui dixit adonias. Ingredere. quia vir fortis es et bona nuncias. Item sibi dat timoris cōturbatio seu timor dei. Eccl. xxv. Beatus cui donatū est habere timorē dei. et Roma. xij. Cui timorem timorem. Item sibi concedit⁹ et dat honorē et ultionis. Rom. xij. Cui honorē honorem. Jte sibi concedit peccati abolitio. ps. Beat⁹ vir cui non imputauit dñs peccatū. Cui vult eīm misereri deꝰ. Rom. ix. Jte sibi concedit interna miseratio. Unde canit in oratione. Cui est proprium et misereri semp et parce. Jte sibi a deo datur corpus in macratio. Job. xxxix. Cui dedi in solitudine domum. Solitudo eīm carnis macratione signat. Item sibi similiter datur splendoris remissio seu gloria gaudij. Unde de Judith. x. Cui vite comitis splendorē. Et cui ergo reputatur ad iustum. Circa vero dico q̄ cui quandoq; reputatur ad impium et iniustū. Et sic circa dico q̄ ille ē cui

Dicit detractio mordax. Dicit deceptio fallax. Dicit cognitio veraz. Dicit damnatio vorax.

Jgit dico q̄ peccatoꝝ est ille cui inest mendax detractio. Unde ps. Deb. v. dicit q̄ adnichilas⁹ omnes qui loquūtur mendacium. Quem detestat. cui resistit. Item dicit fallax deceptio. ut. Reg. xxij. Ego decipiam eum. Cui dixit dñs. ut eum. Et quid. Decipies et preualebis. Item dicit vorax cognitio. Proue. xxiij. Cui luteolus oculus. Item illi cui finaliter dicit vorax et eterna damnatio seu maledictio. Proue. xxiij. Cui ve. cuius patri ve. cui sine causa volerunt. filios qui consumit in vino. et qui vacant calicibus repotandis. Scilicet de cui.

Cuius. Nota q̄ cuius est genitiuus de quis. ē dicitur interrogatiue. Sicut ē dictū ē de cui. sic dici pt de cuius. Cuius ferri potest ad rem. ad iustum. et ad impium. Et primo ad rem. Et sic dico q̄ ille est Cuius

Exhibicio p nobis fundit.
Potencia tocalum regit.
Clemencia filios parcendo.
Justicia impios feriendo.

Jhc est igit cuius fabrica sic fabricatus pro nobis fundit. Unde ecclia potest intelligi illud Le-

uiticus. Jeronimi e genus humanū immolatur vitulis p peccatis suis cui? sanguis obsolevit filij sui. Jhesus ille e cui? potestas seculi regit. Ubi Job. xij. noct sic. In cui? manu e anima oia viuentis. Unde nos nam? in collecta. Deus cuius est exercere quod est optimum. Jhc ille est cui? clemencia filios gerit. vt Rom. ix. Cuius vult miserek deus. Jhesus ille est cuius iusticia impios plenit. Ubi Job. xj. Deus cuius est resistere nemo pōt sub quo curuant q̄ portant orbē. Ille iudex vere dic q̄ ille dicit cuius gnomē sc̄s gemmis cuius quādo q̄ potimur. quādoq; interrogatiui. quod sc̄s semp possidemus designat e hoc actione vel passione. hoc est dicere vel quis possidet. vel q̄ possidet. Ad intuendū q̄ iudex est gnomon q̄ p noticiā e p proximo se ponit et exponit quod facit charitas. Gemmi? est q̄ bona opa generat et producit q̄ facit beatos. Potestas? e q̄ immobiliter manet et resistet. quod facit firmitas. Interrogatiu? est q̄ malos interrogat et arguit. q̄s sunt veritas. Possessiu? eius e q̄ bonus ipm possidet. quod facit omne gre benignitas. Aut vtil q̄ ipe possidet scīa et virtutes habet. quod facit sanctitas. Et ideo bene dico q̄ ille cui? figurat in illo cantic. labeo lumine. de quo dicit Ezech. xxxvij. Ibe cui? vestc indt calami. apoc. Aperuit et alii. perdebant. Calami eni ei dicebus scribit significat eloquentia. Cipis ei quib? labour siguant sapiēti. Sperule aut sunt circuli volubiles significantes obedientiā et diligentiā. Ista vero cādida figunt castitatē et mūdicia. Ecce bene notabo de iusto q̄ ille est Cuius

Altitudo scandit supera.
Puleritudo fulget extera.
Mobilitas plangit inferna.
Eternitas superat vbera.
Sanctitudo durat perhenne.

Dico ergo q̄ ille e cuius altitudo scandit supera. Ubi Sanctorū. Ubi Gant. in Arbores vidi. sublime cui? altitudo pūgit vsq; ad celū. Jhc ille est cui? exter? fulget pulcritudo. i. p bonestatem. Ubi ne belyn stalt in. Regū j. Cuius figure e babet? ell vir qui ecurrit vobis. Qui dixerūt. vir pilosus e vestis pellicea ascinct? renib? Et vir belyas thesbites est. Ubi de ymagine hac exteriori diuersitatis dicit Wulf. xxij. Cuius est imago et superscriptio? Dicūt ei. Cesaris. Jhesus ille est cui? interius plangit multitudo scīa p penitēciā lamenta. Unde de hieremia monet iosie regis inde plangente. dicit ij. Paral. xxxv. Cui omnes cantores vsq in presentē diem lamentationes replicāt. Jhesus ille est cui? vbere? fugat ereditando. quia scīa tua? certissime sperat in deo. Unde in ps. Beatus vir cui? est nōe spes e?. Et alibi. Beatus quem elegit deus iacob hereditatē sibi. Et alibi. Beatus quem cui? est nōe deus e?. &. Jhesus ille e cuius possessio? viget sanctitas. de scīa q̄ longiqua redolentias bone fame. Ubi Eccl. xlv. Electum deo et hominib? memoriā cui? nam oia in benedictōe est. filem alii facit in gla scōrū. &. Et b̄ ut iusto fulli cōit. De ipso bo q̄ dicit psalt e? potest nōe q̄ ille e?. e?

Conuersatio iudicat.
Suggerit inquirit.
Gubernatio contemnit.
Exaltatio deprimit.
Condemnatio premiat.

Jgit dico q̄ ille est cuius e in. scōta conuersatio. Et sic dicitur Lenit. xxij. q̄ vir fuit mulier in cuius capite vel barba lepra apparuerit videbit eum sacerdos. Regū. Ubi fuit mulier de cui? capite capilli fuerut calui et immundus est. Barba eni et capilli conuersationem exteriorē significant. vbi sc̄s si stupra incestuosa et ne pos sibilis luxurie apparet immunda mente in dicat. Jhesus ille est cuius e suspecta exagitio. Et sic dicit di inuento in lego. j. Reg. xxv. Cuius es tu. et vnde es. quo pergis? Qui ait. Puer egypti? ego sū. Jhc ille est cui? e corrupta gubernatio. et sic de Gehazi. e. De terre cui? rex puer e? e cui? pedes manne comedūt. Jhc ille e cui? e dilatata exaltatio seu mūdi pompa exaltatio. Unde Lu. xij. Stulte hac nocte repetunt animam tuam a te. que aūt parasti cuius erūt. Jhc ille est cui? est inflicta condēnatio scīs cuius morte cerne. Unde Lu. xiij. Cuius vestrū asinus aut bos in puteū cadet. Puteū dico infernalem vt. Sufficia.

Quem dicit q̄ per quem q̄s est premium acci. scauit cuius de quis seu de q̄ seriatim pe

est intelliḡ spe iudicis. et finis. Primo de q̄ p quem intelliḡ spe. Qui ēn sunt possunt. predicari a cognitione interrogatiue et singulariter. Que vere spe pōt sunt poss. q̄ quo ad essentiam bonitatis. predicari ut e p bois quo ad psonā beatitudinis. Accidentie quo ad accidentē et damnationis passibis e supplicij. Interrogatiue in oīe et damnatione passibis e supplicij. Interrogatiue in discipatiōe iudicij. Singulariter in retributione vnius pro meritis e in excellētia sui dominij. Jhc est ēn qui diligit te mi? e in excellētia sui dominij. Jhc est ēn qui diligit te bonum querere. et cicle nequ p petuo adherere. vt sc̄s figuratur in illo thesauro de quo dicit Matth. xiij. Simile e regnū celoz thesauro abscondito in agro quem qui inuenit homo abscondit. e vadens vendit vniuersa q̄ habet e emit agrū illū. Ager ēn ille sacra est vbi sc̄s thesaur? inuentus, bona bona et nullo alibi absconditus reperitur. quem emere summe debem? diligere et ei obligantia exhibere. Unde dicit Cant. iij. Quem qui diligit anima mea. hanc ei nec dimittam. Dicit de maria magdalena cantt q̄ ipa sc̄s desiderat. Regnū mūdi et omnem ornatū seculi contēpsit. propter amorē dñi mei Jesu xpi. qui vidt. qui amauit in quē vidt. di qui eligit. Et breuiter dico q̄ ille diligend? quia sic est

Eternitate indeuitabilis.
Luce inaccessibilis.
Gaudio incomparabilis.
Gloria interminabilis.

Et sic vere dico q̄ hic est quem habem? patrē eternū sc̄s ad nos regendū e gubernandū p ordinē in via dei e in via hui⁹ mūdi. Unde de eadem et possessa angelo qui sc̄s p beatitudinē filios israel ducebat ad terram gentilem dicit moyses ōne Exo. xij. Obedi ei ne mireris quē nullus? ex. i. vt ad offendēdum parcā non ēt ducat. Jhesus hic est quem videm? validus potensq; sc̄s ad nos tuendū et liberandū. Ubi Esa. ij. dicit. Deus noster quem colim? potest erige nos de manib? tuis. Jhesus hic e quem sentim? solidā victoriā. quia scut dicit Psalm. xvij Ephesios vbi ait. magn? es tu. et p̄clar? in virtute. quem superare nemo pōt. Jhesus hic est qui audiuit? splendidus vectōr. q̄ sicut dicit Job. xxij. Paradū? ubi spūlitus? quē mittat pater in nōie meo ille vos docebit oia. et Joh. xv. Cum aūt venerit ille? quem ego mittam vobis. ille testimoniū phibebit de me. Jhesus hic est qui audiuit? p uidem patrem. q̄ sc̄s ille est qui dat spūalia. temporalia et eterna. Psal. j. Per quē accepim? gratiam et apostolatum. Et. Coo. j. Per quē vocati estis in societatē filij? Et breuiter ille est p quē oia facta sunt. quem laudāt angeli atq; archangeli. vt in quē anima beata cupiddinis desiderio sc̄s dicit sc̄s illud Cant. ij. Inuenī quē diligit ala mea. vt i nos simili modo dicam? illud Job. vj. Ubi ad quem ibimus? verba vite eterne habes. Et sic patet q̄ p quē intelligit ipe.

Sed secūdo dico q̄ p quē q̄s intelligit istius ille est ēn assūptiu? alias corrigēdo. Ubiq; adiectiuum in bono crescendo et virtutes virtutib? cumulādo. Singulariter alios precedendo. et aliqñ substantiuum in bono perficiendo. Et nota si vis me dño quem q̄ scīat ille est Quem

Benedicat supra misericordias.
Liberat potēs in potestas.
Ethonat eterna veritatis.
Informat diuina veritas.
Cōfirmat vigoris gratia.
Inflammat eterna charitas.
Dirigit eterna sapientia.
Stimulat timoris aspiritus.
Corrigit paterna seueritas.
Emulat vigoris scientias.

Jgit ecomplare vite perfecti quem sibi vendicat misericors supra. inf? ab est benedictus et possessiu summi dei. Ubi Ezechiel. Fuit immobilis. Ubi ipis. vnice permanebat ppetuū? eius ille q̄ possessiu. Et in ps. Memor de congregatiōe me quem possedisti ab initio. Jhesus hic est quem carnis liberat potestas eterna. vel Exo. xxxij. Cur hic irasc furor tuus contra populū tuū quem eduxisti de terra egypti in fortitudine tua magna? Jhesus hic est quem potis et cunctis benefica eterna. Unde Esther. vj. dicit. Homo quem rex honorare voluerit debet indui vestibus regijs. &. Uestes et regia sunt bonestas conuersatio et exercitata virtutum. Jhesus hic est quem fide informat veritas interna. Ubi de paradiso dicit Gen. ij. q̄ plantauerat deus deus paradisum voluptatis a principio. in quo posuit hominē quem formauerat. Jhesus hic est qui tutat et firmat vigoris vis veritas. quia sc̄s in illo viget et manet scientiā virtutis. e tute firmitas q̄c non perit. vnde in ps. Et lap filium hois quem confirmasti sibi

vi. Item hic est quem seraphin tetigerat amodo talorum. Unde nil? est alie virtutes que erat absq; angelo in ō mūdo peragendum sicut mal. Deli. xvii. Iusti? quoq; ut ange? sic bene? in vepre? ac quo Deli. xvij. exal? sic. Quo autem absentia absalo bolocaustū p filio. Bolocaustū unū sic? quod nō ardebat cultus. Item hic est quem furtiue erigit bonorū inuenta. Unde iii. Reg. ij. Propter dauid seruū meū quem elegi qui custodiuit mandata ? precepta mea. Et hunc xvij. Quem elegero genitabit virgā ei? Item hic est qui negotio affligit nimirū ier supra. Unde ne nobis nisi Deus. j. q. genuit ley filū quem ab infantia nimere noli sequi et abhorrere a peccato. Iste hic ē qui vigore corrigit sortes patrum quia ley sunt vitā ponunt bonū. Quem ost diligit deus corrigit. a quali patet in filio complacuit sic. Item hic est quem diligis agit vigorē iudicia. Et ne vigil diligitis rationē vitā Matth. xxiij. Ecce ego mitto ad vos vobis. sup omnia bona sua cōstituit eum. Hic ergo nico q ꝙ illud ꝓnomen quem intelligit vir pacifice ley filium bonum iuit? Tertio vero nico q ꝙ illud ꝓnomen quem intelligitur bonus finitus sed etiam vir mortuus. Et sic nota q peccator est die scilicet Quē videt

Pristinum luce privatum.	Hic est ergo qui a se extu-
Damnū sue infectiue.	lse dura discretio figurat?
Damnati vocē ore viua.	ley in Samson de quo dici-
Gemitum voce extinctiue.	tur Judi. xv. Quē cum ce-

perisset philistei dixerūt eunūc ocidat eū. Iste hic ē quem sedans macular carnalis vnctio. i. Reg. ij. Quem vnimus rogi sup nos mortu? est. Iste hic ē qui damnans in. aliat vrina sanctū. Et sic dicit ōno de homine peccatore Eccl. vi. Ordeho inquit homini qui creauit a facie terre se. quē. Penitet eū me creasse eos. Item hic est quem dure vapulat mestis damnato. Dic. ij. Paral. xiiij. Quē de Jeroboam q rebellare nō valuit regi inde qui genuit eius et nomen est. Et ne antiqua dicat. q. Dicit ij. Quem dies te fuo interficit spiritu oris sui &c.

Quo pro nomē ablatiui casus. Nota q quo pōt referri ad plonas ad res. et ad loca. Et primo ad plonas ley ad deū. ad virtutē. et ad impiū sicut de aliis ex illatis patet. Primo igit dicamus de quo possit referri ad plonas. Et sic dico de deo q ille sm ouia colligit ecclesiastes. Deus a q sunt oēs deficia recta pfecta et iusta sunt opa. Iste est finis quo nihil est validum nihil firmius. Iste est a quo bona cuncta procedit sicut causa? in. Rome. Iste ē in quo omnis edificatio cōstructa crescit in templū sanctum in deo. In quo et vos coedificamini in habitaculum dei in spiritu sancto. sicut dicit Eph. ij. Et sicut dicit. j. Cor. xv. Iste ē in quo et statis p quem et saluamini.

Ite vite mē iuste dicam? q ille ē de quo dilexit? ponit ecce illud Matthei xvij. Hic est filius meus dilect? in quo mihi bene complacui. Et merito. quis certe ille ē quo

Purgant crimina nopia.	Iustus est dico ille quo pur-
Addit merita ꝓpia.	gant crimina nopia. Dic Le-
Gignit sana consortia.	uit. vij. Quo expiato et sanc-

tificato in de sanguinem ad fundi altare. Et eius ille q addit merita ꝓpia. Unde de angelo apparente dicit ma. nue. Judi. xiij. Quē ei interrogatus quis esset aut quo nomine vocarē? nolui dicere. Et infra quo factum? sunt consortia. vnde Deu. i. dicit de Joseph. Quo absidente letantes deo omnes sancti eius? pharaonis. De vino vero ingio et iusto possum dicere q ille ē de quo dicit Lu. xv. q. vir de quo egredit semen cui? lauabit coxp? suū in sanguine. Et Lucie. xxij. Omnis homo qui necessarie ad eū ꝙ sanctificata sunt. i. que ornamenta filii israel domino in quo filium dei. q. dixit eorum vino. Hic ergo potest q quo referri ad personas. Secundo dico q quandoq; refertur ad res. Et sic dico q est oare Unum quo quo

Eluunt viri pessimates.	Et dico vnum quo. quo di-
Eluunt viri sapientes.	cunt pessimates viri ley pec
Eluunt viri pessimates.	catores et hoc est peccatum

sen etiam quod bet ydolorū sibi mūdi bonus. De quo Ge. xxij. Et ego quo ne ꝓpeream ne comederes comedi. Et. Talibus par dici illud. j. Reg. j. Digere paulisper vinū quo madet. Item est vnum quo. quo ornant sapientes vi. n. Et illud signat bonū gratie ley nouitia et virtutes. Ite ꝙ Blanc. ij. Ornent patrū sanctorū quo cooperiant. i. delabrum. Possum et illud signar ornamenta virtutum quo ley sancti viri vdunt. De quo Gen. vij. Veruntamen vnum quo operibamis nequaq; vacabant deficit. Item ē vnum quo. quo ornant ffideles viri ley cyadem gloriā gaudij quo ley coronant bean. De quo Cant. iij. Egredimini filie syon ? videte regem salomonem in cyadem in quo coronauit eum mater sua. Quo igitur aliquādo referatur ad res. Tertio dico q quo quandoq; refert se ad loca. Et sic dico q est oare solent vnum locum Quo

Boni recedunt.	Primo locus signat locum mundi
Iusti pcedunt.	alem. seu etiam statum ꝓsperitatis
Bona succedunt.	mundane. Iste ē ille locus in quo
Mala accedunt.	mali delectant fluere. et a q viri sanc.

ti solent recedere. Iste ē ille de periculoso loc?. de quo osee. ij. Reg. xxj. In loco hoc in quo interfecti canes sanguinem naboth. lambet quoq; tua sanguinē. et ac ita possum? intere illud. iij. Reg. v. Locus in quo habitam? angustus est. Quid? signat locū regularem ley locū eccle ? vel religiosis. seu etiam statū hominum glorioū. Iste est pudibus voluptatis quam alio a principio plantauerat in quo posuit hoiem quem formauerat. De quo. j. Paral. xi. Venerūt ad pfectum in quo morabat dauid. Tertius vero locus signat locū supernales in quo ley ē abundantia omnū bonoꝝ. De quo Judi. xviij. Ecce vobis abūdancia oīm bonoꝝ. in q nullius rei est penuria. Et de isto potest exi illud. j. Regum xix. In quo loco sunt fumad et canid. Quartus vero loc? signat statū infernalem. De quo ley dominus loquit? suum natiū Esaie. j. Super quo peccatum vos vltra addetis prauaricationem. Omne caput languidum et omne cor merū &c. Et sic de ipo vis aliqd dicere nico q illud ꝓnomen quo signat ipm.

Prudentie moralitatis.	De tempore vite plentis pa-
Ingenis vellacis.	tet dici illud Esther. ij. Sicut
Fluentis ꝓsperitatis.	solita erat eō tempore ficam
Sedentis pruritatis.	pauli mentiebat. De tempo-
Fluentis feliciatis.	re vite ingenis id ē de vita ē

tate hominū perfectoꝝ potest dici illud Judi. xviij. Venerat tempus quo sacrificium offerri solet. ē Esther. ij. Ex inquit tepore quo mandabatur ad regis ianuas morabatur. Illud est ei tepus ꝓprie quo ley sacrificium corde contriti deo offerim?. q quo pōt spem et per fidē ad iamai cēli flamas. De tempore fecundo. seu mūdane ꝓsperitatis infallibis et fluentis patet dici illud. ij. Macch. j. Tempus affuit quo sol refulsit qui prius erat sub nubilo. De tempore vero pene sedentis seruāt missi in inferno pariter? dicit Job. xj. Tempus quo fugient a me qui videbant me. Et ne inducias soluunt tur de loco suo. De ipe aute fluxus fluentis quo ley beati in eterna felicitate gaudēt potest dici illud Job. xiij. Constituas mihi tempus in quo recorderis mei. putas ne mentiuus homo rursum viuat? cunctis diebus quibus nūc milito expecto donec veniat immutatio mea. Sequit. Opera manuū tuarum patriges desiderabis. Et hoc igit de quo ꝓnolle sufficiant que ad pcepta.

Quorum illoꝝ q illud ꝓnomē quoꝝ quod ē genitiui plurale. ꝓt referri ad bonos et ad malos. Et primo dicamus de malis q illi sunt. i. ꝓpe

Rebelle deo opponitur.	Illi ei obstinare deo oppo-
Opinio fertur a ipietate.	nunt. Unde Job. xxj. Qui
Clario cadit et labitur.	dixerūt deo recede a nobis
Potestas nimis extenditur.	et quali nihil possit omni-
Cognatis splendida cernit.	potēs omnabunt eū quoꝝ
Efficacio ardet et vrit.	sententia ꝓpe sit a me. Iste
Cognitio cordis regitur.	sunt inimici mei contemp
Locutio murmure ꝓfert.	nunt. Unde Proverbio. ij.
Opinio melle vngit.	Quoniā vie peruerse et pra

uus gressus illoꝝ. Iste alii q prudentes nunq; extollunt sur. Unde Job. xxxiij. dicebat de talibus Job. xxj. Quoniā vires erat mihi pie mihi. Et ibid. Quoniam patres non dignabitur ponere eum contra? gregi mei. Iste illi terrenoꝝ opibus immerguntf. Unde de peccatore dicit potest. xxij. Ecce fo. Hoc more magni est peccatum mentium. ibi re. pleta quoꝝ non est numerus. Repetita dico id est omnia

Jeru illi ꝑ ceteris ꝓpe secundū. ꝑa. Quoꝝ filij sicut noue plantationes ꝛc. Filie eius dñe. ꝛc. Jeru illi capti sine ceteris combuuntur. Unde in ꝑa. In quorum manib⁹ iniquitates sunt. scptra eoꝝ replta est munerib⁹. Jeru illi caligine cecu comeguntur hoc est cecu. ignorantie cecitate. Unde dic. ꝛc. Ne qs ꝑsumat alios coadiuuare vel alios abstrahere consilii quoꝝ sunt in cordibus opera. Jeru illi accedit ne verbogi eunt. Unde in ꝑa. Quoꝝ os maledicitur plenū est et amaritudine. veloces pedes eorum ad effundendum sanguē. Jeru illi vulcedine alij alios aut. quia sunt vcif. Sunt. ꝓpij. Ne quorum vanitate conculcabant alij pecuia habebant vires abundantes. Et Dbl. ij. Quoꝝ deus venter ei. ꝛc. In bono vero significato ꝛc. q quorum potest referri ad bonos. Unde nota q ibi sunt Quorum

Spūal⁹ pauitas fabricata ꝑ penitentiā.	Dico ergo
Frugal⁹ lentes cruciata ꝑ temperantiā.	q ibi sunt q
Declarat lentes planctus ꝑ complacentiā.	rum q pau
Candidat cælestes purgatus ꝑ cōtinentiā.	tentes cle.
Confirmat ecclesiā rosata ꝑ martyriū.	pa roborat

Unde in ꝑa. Beati quoꝝ remisse sunt iniquitates et quarum tecta sunt peccata. Unde Lu. v. Quoꝝ vi ipius fidē vidit dixit. homo remittunt tibi peccata tua dr. Job. xl. Quoniam remisistis peccata remittunt⁹ eis. Et quoꝝ tecta sunt cuncte vulnera sunt eis. Jeru illi sunt quoꝝ ꝑ reparationem vitij dr̄ipit. Unde Ezech. xxvij. Quoꝝ mensure erant omnia fagi quoꝝ quinq; imagines sculpsum. Quinarius. n. numer⁹ quinq; sensus signat. q ꝑ sunt sonp ꝑ temperantiam moderādi. Jeru illi sunt quoꝝ q mirant et demirantur lenes angl. ibi etī sunt lenes suaues et vtes. Ba. xxxvij. Hec sunt nomina filiorum aaron qui vncti sunt et ꝙrum cōplent⁹ sunt consecrationes. Et Exod. xxix. Ei sunt vt ministrent michi quoꝝ peccata non dimiserim. Jeru illi sunt quoꝝ ꝑ confessionem purgat⁹ sanguē. Unde de paritate q celestis id est de sanctis viris dicit Leu. xxvij. Quoꝝ sit ab eis subtracta fuga mortis ꝑ ꝑfectā cōam deo stantes. Jeru illi sunt quoꝝ ꝑ permanentiā durat eterna ea quia scripti vitule in eternum. vnde Dbl. iij. dicitur q ibi sunt quoꝝ nomina scripta sunt in libro vite. Et hec de quorum sufficiat.

Quos in accusatiuo. Nota q quos simili modo ꝑte dicit de bonis. Ibi nota q boni sunt de

Statu⁹ supius sunt nutissimos.	Hoc ergo q ibi
Amor fraternos facit charissimos.	sunt quos efficit
Spiritus lucem⁹ facit vocatissimos.	tissimos puri
Algentiores⁹ facit pudentissimos.	tas supra q ꝑ
Labor eterni⁹ reddit aptissimos.	ꝑter virtutē cor
Regni paterni⁹ facit sanctissimos.	ruptibilis quo ꝑ
Gaudia eterna⁹ reddit lentissimos.	pollent fortissimi
Tenia eterna⁹ reddit certissimos.	sunt et uti. Et.

de ve angelis dicit Gen. xxxij. Quos cū vidisset iacob ait Castra dei sunt hec. Jeru illi sunt quoꝝ vna gratissimos charitas fraterna. Unde de Joseph et fratrib⁹ suis dicitur Gen. xlij. Quos ut vidit et benignis sunt fecit cū intrepidatione domū. Jeru illi sunt quoꝝ vna decissimos claritas lucerna: hec ē rendatio sanctissimi. Ibi Exo. xxviij. Quoꝝ facies lapidibus sculpe quasi repleri spū sapientie Jeru illi sunt quoꝝ prompti⁹ mos ad vigorē fratrū intrenia. Exo. xxxij. Vide dicit. q. beseleel fecit quatuor circulos quoꝝ posuit in quatuor angulis ꝑ singulos pedes mense. Et circulus erat in pede nihil aliud ē q volubilis obedientia et prompta executio. pes ab ārium et motū signat. Jeru illi sunt quoꝝ efficit aptissimos adueritate eterna quia. ē. Jeru vir sancti magis ꝑ tribulationes conuertitur et mutant. tanto aptiores in dei mīs⁹ iudicant. Unde de lapidib⁹ fundamēti templi dicit 3. iij. Reg. v. Quos lapides voluerūt cementarii salomonis. Unde de tribulatis ꝑ patriarch⁹ ꝑlt dicit Aug. Job. xiij. Stub⁹ non ē experimentus in frigore quos vehens montū rigor. ē. Jeru illi sunt q⁹ efficit sanctissimos fauoritus patrie. Et sic dicit Apoc. iij. Ego quos amo arguo et castigo. Jeru illi sunt quos efficit seruissimos felicitas supioris hierusalē que superna ē et est mater nostra. De quo Bernh. v. Ecce venient dies tui quos omnibus respice colleai ab exilio in occidēte in verbo sancti gaudios in bonoꝝ dei. Jeru illi sunt q⁹ efficit certissimos veritas eterna. hoc est dicere veritas fidelissimos eterne qui sc̄ illi sunt quos ad eterni numeratione et in felicitandū numero adscripti et appropriatos. Unde de numeratis dicit Nu. j. Illi sunt quos numerauit moses et aaron. Et de adscriptis dicit 1. Paralip. Hi ergo sunt q⁹ supra adscripti⁹ nominū. De appropriatis ait de Leuitis. Ada sit terra sunt filij israel q⁹ edati de terra egypti. Et beniter de predestinatis dicit deus Job. xxij. Parce manifestum nomē meū quos vocabit mihi ne timeo. Sequit. Ego quo ois rogo non pro mūdo sed pro his quos vocabit mihi. quia mi sunt. Sequitur. Pater sancte serua eos in nomine tuo quos dedisti mihi. Et Dbl. quos in bono significato sufficiat. In malo ꝙ significato dicit q mali sunt Quos

Ibi duo sunt quos error seq.	Adorat eros seculares.
Ibi duo sunt quos ignis solet adorare. q⁹ ꝑ in	Honorat suos ꝑfanos.
Ibi duo sunt quos magni ignes	Secuerat ngos supradlos.
Ibi duo sunt quos ydolatria. vi deus. ꝛc. Ado	Lacerat terre tellenales.

rauerūt eos quos nō fecerunt et quib⁹ non fuerant attributi. Item illi sunt ꝙ bonos ꝑplexos solet equitare. Ibi etī bonos⁹ deuant. sed in fine tantū ꝑter oppressunt. q. Reg. xxij. Plures fuerūt quos filius consumpserat de populo ꝙ de voluerat gladi⁹ Stat⁹ ē. ē est regnū alta et falsa bonoꝝ ostentat⁹ alienat dñi. Item illi sunt quos ngos supradlos solet venerare seu etiam coadmare ꝙ regni influxe venire. Ibi dic ipse deus Hieremie. vij. Ecce quos ego edificaui ego destruo. quos plātaui ego temporalia ꝓsperitate. ego euello et destruo ꝑ cultores adueritates. Item illi sunt ꝙ terror infernalis seu crudelitas bestialis solet ingiuere seu etiam lacerare. Ezech. xij. Regna ee barbarica et bestialis⁹ dicit sc. Quos non apprehendisset virtus ingaluerunt eos.

Quibus Nota q sunt simili fere de quoꝝ ꝑte quibus. ē simile dicendū est de quib⁹ q⁹ q⁹ ad bonos. tūd malos. seu etiā ad bonos et ad mala simul ea de referat. Dic ꝙ de bonis pacata. q⁹ ꝑ ibi ꝙ

Affigunt virtus integralis.	Dicam⁹ ergo de his
Monstrat pacis ꝓpitius.	quib⁹ id ē de viris pa
Perficit in suis paternalis.	cis. q⁹ ibi sunt
Erbuit terra ꝓpitialis.	quibus affigunt sanc
Non ꝓualet bestia infernalis.	quib⁹ dementat vi
Valde placet seruo ingralis.	rus generalis in fe
Infligit labor temporalis.	licibus. Ibi et cōplent
Mercetur celum eternalis.	adulte sunt virtutum

de de quib⁹ filius ysaac dicit Deū. xxv. sc. Quib⁹ adultis factus est eius vir gnarus venandi et bono agricola. Jacob aūt vir simplex habitabat in tabernaculis. Ibi illi sit quibus ministrat panis spūalis seu ꝑpalis ꝙ exhortatio. Ibi etī est panis infernalis nō peccatoꝝ. Unde de Joseph et fratrib⁹ Gen. xlvij. dicit sc. Nutriebat fratres suos et omnē domū patris sui ꝓ mensura ꝓuisionis. Ibi Exod. xvj. dicit⁹ est moysi. Ibi est panis qđ dedit vobis dñs ad vescendū Item illi sunt quib⁹ ꝑtinet infinis paternalis. Ibi etī sunt malenti⁹ ad obedientiā semp ꝓpensi. Ibi Gen. l. Stub⁹ iussa explenib⁹ trasierūt. et dicit. Jeru illi sunt quib⁹ sunt dāt seu tribuit terra ꝓpialis ꝙ hereditas gaudii. Unde Gen. j. Parauit verbū de quib⁹ dicitur q capitui aperit⁹ ipi ingredient. et ipis nubes terrā et pullulabunt eam. Et Job. xv. dicit. Stub⁹ solū data est terra. Jeru illi sunt quib⁹ non ꝓualet bestia infernalis. Unde illi ꝓfanari filiq; machin. quib⁹ nulli ꝓuerit et aduersabitur resistere dicit Deu. ix. Jeru illi sunt quib⁹ valde placet seruo magistralis id ē doctrina mala et malos. Ba. ij. Parauit. Stub⁹ audabib⁹ legit nec ois verba voluntas. Jeru illi sunt quib⁹ infligitur labor ꝑpalis ꝙ pēa aduersitas ꝙ pugnas. Unde Job. xxiij. Stub⁹ nos ē experimentus in frigore. Et Luc. xj. dicit de corpis. ē. in bilibidie bestiarum et alijs viris sanctis. Considerate inquit corpa quoꝝ ossa minuit seq; metuit. quib⁹ ab est collarium nisi bestia et bona pacis illos. Unde de aduersitate dicit Ecclesiast. Ecce quib⁹ non erat iudicii ve bibendi calicem ire tibi bentes bibit. ē. Jeru illi sunt quib⁹ afferbit celum eternalis ꝙ cibus gloie et subsidio gaudii. Unde Sap. xvj. Ipsoꝝ in qui populum tuum quibus oblii clementiam delectamenta fui nouum saporem ostam parasti.

Ja malo vero dic q̄ pōtius ad impij sunt illi ex quibus
Indignat summa omnium:
Detestat mentis stultitia.
Reformat norma obseruantiæ.
Destruit exodus calliditatis.
Quis? vter? vbi verum? quēm.

Illi sunt qui de rebellibus filijs
Israel dicit Moyses. Ecce
videbunt homines illi terram quam pollicit⁹ sum eis dabo: & ē in ea. Quib⁹ iuramēto irati ne introirent in requē meam. Item illi sunt qui
bus mentis deprauatio debetur. q̄ ex hac fluxit q̄ ignoti
tiam sunt passi. Dic quib⁹? Exp. ex. Illam sunt offa lo
mentis quib⁹ nō est facta est. Item illi sunt quib⁹ mor
tis obscuritas reseruat videlicet in inferno. Eccl. ij. Pal. ix.
Qui sunt fontes sine aqua: nebule turbinū? eruginate. qui
bus caligo tenebrarū reseruat. Item illi sunt quibus cordis
calliditas celebrat ex ad faciendū malū. Dic de calliditate
Israēl malitia dicit Moyses. ex. Verum vobis serpentes & regulo quib⁹ non est incantatio & ego dico de quib⁹ sufficiant quo ad plenā.

De rebus vero dicendum bonis
& malis & variis & diuersis & negotiis rerū vsus dicā breue dō?

Instruimur.
Corrigimur.
Perficimur.
Reficimur.
Quedam male dō?.
Illuminur.
Instruimur.
Affirmur.

Dico ergo q̄ sunt res bone quibus
illuminur et ista sunt diuina lex & mā
data. et sacre pagine atq; sacre doc
trina. vnde & mandata tenebris
posuit eis illud Gen. dic. Fenisti in
cob mādat quib⁹ filios instruebat
colligit pedes suos sup lectum. De
rebus vero exclamatio pōt incidi
q̄ illud Hieme. v. Vae nobis quia peccauimus angelus quib⁹ cō
uocare possis malo dicitur. Ista sunt figurate in vasis au
reis falso nomine. De quib⁹ dicit. iij. Reg. xi. Omnia vasa de
quib⁹ potabat rex salomon erāt aurea. Item sunt quedā
quib⁹ corrigimur. Et ista sunt mūdi tribulationes et adue
sa. De quib⁹ Luce. xxj. Venet vobis in quib⁹ nō relinquet
lapis sup lapidē. Gloss. Sanguis genus clades gentē et ter
remotū erit per loca &c. Item vbi q̄ sunt quedā quib⁹ q̄
fiamur. Et ista sunt gratie merita et virtutes. et ista sunt spi
ritualia ornamēta. de quib⁹ dicit Iudi. viij. Tulit godeon
ornatus et bullas quib⁹ colla regalia cingebant decorari
solent. Item vbi q̄ sunt quedam quib⁹ reficimur. Et ista
sunt delicie et gaudia gadii. De quib⁹ dicit Leuitici. xxvj.
Faciet q̄ptas meas atq; iudicia et custodiet ea. et habitare
poterit in terra absq; vlo pauore et gignet vobis bestias
fruct⁹ suos quib⁹ vescamini vsq; ad satietatē. Ista abā
dātia gignit gaudiū quib⁹ ies liberet vsitat sicut dicit Gene.
xxvj. Item vbi q̄ sunt quedam res male quibus allici
mur. Et ista sunt equitas mūdi bona quib⁹ fauet plus debi
to attrahunt. Ideo Gen. vj. dicit. Non cōtendet spūs meus
et argenti. de quib⁹ dicit sapiēs Eccl. v. Auarus non implebit
pecuniā & qui amat diuitias fructū non capiet. Et ista sunt vicia & pec
cata de quib⁹. ij. Reg. xvij. dicit. Ambulauit in via patris
sui. et peccata filij quib⁹ peccare fecit israēl. Et. iij. Re
gum dicit. Secutus in omnibus quib⁹ fecerat pater
ei⁹. Item vbi q̄ sunt quedā quib⁹ afficimur. Et ista sunt
mania infernalia. quib⁹ ex ij peccatoribus affligimur.
Ideo bene consulit scripsura Eccl. xij. dicens. Memento
creatoris tui in diebus iuuentutis tue anteqū veniat dies af
flictionis tue. et appropinquēt anni de quib⁹ dicas nō mi
hi placent. Hec igit de quibus sufficiant &c.

Quisquā. Quicquid.

Nota q̄ quisq̄ idem & quod q̄.
cunq; sic aliquis. Sunt tñ vt dicter in terminis negati
uis. Nota igit sicut nichil est de qui et de quis. Quisq; po
test ad diuersa referri. vide. Ad infra. ad fluxit. ad summa
tum. Primo ergo dico q̄ iustus pōt dici quisq; id est ali
quis vel quicunq; et potest sumi pro eo q̄ q̄ dignitatem ad
eius generaliter se extendit. ita quisq; seu quicūq; merito di
ci pōt. Morabis ergo de tali quisq; id est de viro iusto. C. De

Hec mecum loquens colligitur.
Hic chori sanctū? non grauatur.
Dicitur confessus non mutat.
Deceptoris artib⁹ non ledetur.
Ad sanctis vocib⁹ non fraudat.

Dicam ergo de eo
Quisq; id est de quo,
Liber vite iustus. q̄ si
sine imperio non va
cat. Ad infra ad spe

Castigantis sexib⁹ non feminat.
Hic terrenis specib⁹ non locat.
Hic pugis opib⁹ non tendit.
Hic cibum omnibus tribuit.
Hic inferni oriundis nō repulsat.

erat q̄ non se vagis
bundum. sed q̄ inte
rioribus? se habue
rit. Item Joseph
in plena fuisse et
cet. Exo. vij. Ubi q̄ eo imperio nō moueret quisq. Item
dico q̄ clerici edulio non grauat. Abstinēs enī dicit cle
ricus. Dt. Leui. vj. Hec quisq; comedat ex eo hoc est
de sacrificio sacerdotū. Item dico q̄ vicium gladio nō trun
cat. Dt. j. Reg. xj. Dō scendunt quisq; in me bñe. Ita q̄
sermones de illo plus vacare illud quod inde de ipo scri
runt Joh. cviij. Nobis nō licet iudicare quisq. Item et
eo q̄ hic fraudis cōmercia non latat. Deus enī tales non
patitur q̄ ipi fraudent seu decipāt unū alterū. Unde de fi
lijs israēl dicit. j. Paral. xvj. q̄ de⁹ non passus quisq; calū
niari eos. Item dico q̄ verbosi eloquio non fraudat ios
p adulationē. Non delectat enī in adulationib⁹ sacerdo
tum. Ideo cuilibet adulatori potest hec illud psal. cxiij.
Non laudes quemq; laqueum. Et Eccl. vj. Ante mortem
non laudes hominē quisq. Item dico q̄ correctoris incolo si
mulat. vñ Eccl. vj. Pessimq; interrogatio ne vituperes quis
q̄. sed ei interrogatiōis compe satisfac. Item dico q̄ tem
moris tumulo non locat vicio q̄ avaritiam. Unde de tumu
lo verus quod erat ejectum in petra dicit Luce. xviij. q̄ in
eo nondū quisq; potū? fuerat. Item dico q̄ potestas vincu
lo nō ligatur. Justus enī liberales est et nō pcul. ita q̄ illa
que habet non sunt sibi. quia sed omnib⁹ communia. Unde
Act. iij. Nec quisq; eoꝝ possidebat aliquid nec suus esse
dicebat. sed erant eis ea. Item dico q̄ hic edicti fercu
lo sugit. Iste enī habet finaliter sufficiencia pabuli. Unde
Mat. iij. Nec est quisq; egenus erat inter eos. Item dico q̄
b eterno stimulo nō urat. q̄ sex alie no iudicat aut dedi
catur ad penam eterna q̄ sex sicut dicit Job. v. Neq; enī
pater iudicat quisq. Dic ergo pater q̄ sex damnat in be
mo. Sed adhuc dico q̄ sunt pōe in malo. Et sic dico q̄
p quisq; intelligit peccator. Quisq; enī semp signat aliq
subiti. licet ei aliatur. Quisq; sic loquit meam. Est enī p
nomē compositū et adiectiū significans sex peccatoꝝ qui
sex semp est cum? et incertus sallat. opposit? incipit. So
nus? et errorib⁹ in auribus impo. et ei par sic q̄ inimicus
suspicat sic dicit Job. xv. Etiam? q̄ dispi seu dispo. i. perfo

Detractionis vicio rodit.
Rebellionis odio fodit.
Possessionis amore mouet.
Oblationis horrore mergit.
Iniustitie furore ducit.
Sollicitudinis pauore soluit.
Opulentie tulcore pollit.
Pestilentie terrore sternit.

De detractione talis dicit
Hieme. xviij. Nec quisq̄s
ex his q̄ detractorie vsus in
habitat. De rebell dicit
rum q̄ sex obedire suis no
luerb⁹ dicitur Ro. ij. Re. xij.
Nec fecat? q̄ quisq; venit
ro terrena quō tales p cupiditatē exercuat et quō vita gre
gis ipsos pauat dicit Lu. vij. Non in abundantia cuiusq; vi
ta eius. De oblatione vero et ignoscitia illoꝝ dicitur. j. Co
rinth. vj. Non scitis vos iniqui regnū dei possidebunt.
nec audiat illa que grandi ad salutem. Unde. j. Reg. xxvj.
Non erat dispi qui videret et intelligeret et vigilaret. Et. j.
Reg. xxx. Nec audiet vox quisq. De iniustitia dicit ezech.
Ro. ij. Non timuit quisq; nec est intelligis aut requirens
deum. De timore aut seu sollicitudine illoꝝ dicit. ij. Regum
xvij. Festinauit dispi pauore solicitus. Unde et vecordia
talis dicitur. q. Mach. v. Nec implicare quisq; se audens
esse confidebatur ex p timore. De opulētia ait q̄ sic in ore
ei⁹ qui. videri⁹ vinos et in sinib⁹ et in aliqs studio. et in
tabula. De pestilētia vero ex damnatio et morte q̄ ex
itus finaliter expectandi. dicit. j. Regū. xxx. Non euasit ex
eis quisq. Et. j. Paral. xvij. Nec superesse quisq; qui euā
dere nec potuisse. Hoc q̄ de quisq; et dispi sufficiant.

Quispiam

De quispiam sicut q̄ de quisq̄ po
test dici q̄ referri pōt ad impium et
ad iustum. Est enī idem qd aliquis seu quisq. verum vt
dicitur referatur ad impiū et iniquū. Dicitur ergo q̄ talis quispiā
carnali macula inficitur. C.
peccato letuntur. Dt. Ecclesiast. Potest dici quispi

Refigit a gñte credula.
Ibi pñcit secreta pabuli.
Manifat infernū ianua.
Quo. Quocūqꝫ. Cum quo sit aduerbium loci. possūt vocare q in simpara sit motus de malo in quo seu loco. videlicet de loco mortali. vitali letali. fatali. venali. mortali. Locus

Mortalis est fruēdus. i. virtutes sue.	Primo igit dico q per quo seu q. cunq; intelligit status mortal' vir
Vitalis est affectandus. i. paradisus.	
Letalis est detestandus. i. peccati virus.	
Fatalis est acceptandus. i. mortis sue lex.	
Venalis est reformidandus. i. cs mundus.	
Mortalis est formidandus. i. cs infernus.	

malis. Dic' q et pñcio et mortali loc' et statu est quo q libet tendere debet. et ibi quocūq; ierit declinare. sicut dicebat se sapiō dicebat. j. Reg. xv. Ego vadā quo iussit me. Et sic vnus alteri vicat Gñal. j. Regū. xiii. Perge quo ei pis et ero tecū. quia parere ad illud quo. i. ad status et gradum virtutis habent' alter alteri comitare et emulog. et exemplo illuc accedere et trāsire. Hic et loc' seu stat' et loc' Gloriositatis. Est dico locus beatitudinis. Deus ibi ad beatitudinis. hunc locū continue nos precedit et nos Sanctitatis. debem' enim ei sequi dicēdo sey illud Securitatis. Luce iv. Magister sequar te quocunq; Sodalitatis. ieris. Et Mar. xiii. Sequimini eū quo ebq; introierit. Sequi dico debem' ei in finem sey nostre fragilitas possibile est q sey attingere summū pfectionis sine impossibile est. sicut sey ipse dixit Joh. xiii. Ubi ego vado dicit Ihūs. Quo ego vado vos nō potestis venire Et Joh. viij. ipse dixit. Ego vado et quo vado. vos ego vado vos nō potestis venire. Ille est ergo loc' ubi mansionis. et quo sey recedere ab valebat ille qui in pa. dixit hec verba. Quo ibo a spiritu tuo. et quo a facie tua fugiam. Si ascendero in celū tu illic es. si descendero ad infernum ades. T. a. p. vbicūq; ad loci et stati virtutis accessero'. veri pfectum inuenimus. vade. Petr' sibi legit dicisse Hic quo vadis? Et ille pcisi' respondisse vado romam iterum crucifigi. Spiritus vbi vult spirat. et nescim' vnde veniat aut quo vadat. Sequar pa vrbis' ad illud q. seu quocūq; Justa illud Ezech. j. Quocūq; ibat spiritus illuc et rote pariter eleuabant sc̄m eas. Ille est ergo loc' ac creatis seu diuinitatis. Joan dico q ille est locus beatitudinis. Hinc vir pfecto potuit sui illud Ezechiel. xv. vij. Quo pulcrior es descende et quiesce. Illuc est debem' ire manu mundo. sanctos sectando. mala euitando. maiorib' parendo. minoribus benefico. Deum dico semdo. Unde iij. Reg. viij. Quocūq; inieris eis assistā te. Dictos enī sectando seu etiam imitando dicitur sey Ruth j. Quocūq; ego pergis pergam. Mala fugq; vincendo seu etiā fugiendo. Ait j. Reg. xvi. Et fuit confirmato regno sue. et pugnabat per circuitū adversus inimicos. et quocūq; se verterat fugabat eos. Joan in apibus gentis et obediendo Unde de nabab' dicit Job. xxvij. Quasi lutum congregauit aurū et sicut figulus vilia vasa conflauit

tus est terrenis locum est horroris. Et errore et ignorantia
spat Ecclesie. Nec sensus nec ratio. nec sapientia. nec scien
tia erit. Apud inferos ignorantes. Et errore ante seu cum
se sciet sapuisse in pe. non sunt illud poterunt. Quo ibo
a spiritu tuo et quo a facie tua fugiam. Si ascendero in ce
lum tu illic es. si descendero ad infernū ades ecce ad puniē
dum me. Et horror. vere ecce future et horrende habitan
onis potest sic de anima dānata illud quod de deus? n.
lana mulieris? quādo ausorum portandū? in qua latebat
iniquitas eius? Ezech. ij. Quo ibi celestis ausorum vt edi
ficet ei locum in terra sanctam. Sentiam qui interpretantur
ecce signat infernū quo ecce ausorum id est peccatrix anima
p cuius inhabitatōne d̄r deus? culpis populo. ij sunt
cura aliquem. et modi gloria decipere finaliter deputat
et deiden locus sunt apertus sathanę. Patet ergo q̄ per ecce
quod cunq; potest locus int sacros multiplex octoriam

Quotiens. Quotienscunqꝫ.

De quotiens quē accipit per multiplicationē cum nume
ri ē opus possus dici q̄ p ipso sumit multiplicando in bono
et malo. In bono si dico multiplicanda ē remittenda.

Copiosio caudis inuenitur.	Refert igitur compun.
Remisso culpe enormis.	ctionē interiorem. Etiam
Quotio caule superiuus.	plo ecclesie dicit. Ecce ij

bono dicit Iudicū v. q̄ quotiens ecce penitentie te recedit.
se a culpa dicit. quādo ecce virtute residenti. Patet ergo
ecce remissionē frequens. Iuxta illud Matth. xviij. Quotiens
peccauerit in me frater meus remittam ei? vsq; septies.
Non dicam tibi septies: sed septuagies septies.
Potest ergo quotiens accipi pro ecce septies. Ecce
ecce ergo quotiens accipi pro ecce septies. Ecce
mandatum pane huic et calicem bibens. mortē ecce ei.
nunciabis donec venit venias. In malo ecce significa
to nota q̄ per quotiens ostenditur quotiēs mali. silent
male agendo aut sollicitudo vices multiplicare videtur.

Caret do lumine ecce cius.	Ieh ecce mitto nos lum.
Vtendo lumine turbatio.	ne patent ecce lumine fi.
Eadem do turbine ecce cius.	cta. Gemme et gratie. Ecce

de Iob. xij. Quotiens lucerna impiorū extinguet et lup
uenit eis inundatio. Item ecce multotiens turbare et tur
bant quia ecce per mala opera sua exacerbant. multotiens
creatore. ps. Quotiens exacerbauerunt eum in deserto in
ira eos nouerunt ecce in iracundia. Item ecce multotiens pe
tis agrauit ecce ab ipso deo. Unde Exodi. x. Inquit quoti
us contemnem egyptios et signa mea feceris in eis.

Quod. Quodcunqꝫ. & eoq.

De
eadem fere de que supra. dicta est potest dici. De quod
videlicet q̄ est sepe multiplex quod id est multiplex sub
stantiam in bono vel malo significatio assumptam. Nota
ergo q̄ est sepe Quum quod.

Reuerendum fulcior sepe.	Dico q̄ dicendū quum
Attendam fulcior corpus.	quod reuerendum. Et
Promerendū fcs pudicus.	illud certe est quus qui
Perferendū. tribulatus fer tol.	fulcior valde ē nature
Referendū. f. culpa seu pecti. (mēdā	et mentalis condicio.
Se derendum fcs mundus.	nis et hoc certe. q̄ du
Afferendū. f. fides seu cultus.	rat eternaliter. f. Iob.
Regendū. f. cor vel habitus.	j. Quod fuit ab initio.
Operādū. f. bonum opus.	quod audiuim? quod
Fa in dandum fulcior infer?.	vidim? hc verbo vite.

Item venit temporali
ter. Luce. j. Dabitur loquebant ad inuicem. transeam?
vsq; in bethleem et videam? hoc verbū quod factū est. et
quod fecit nōs ro sciendē nobis. quia vincit virtualiter fcs
spiritū. Quia sine dicit. f. Iohā. v. Quod natus ē ex deo
vincit mundū. Quia potest liberaliter fcs offerendo vitam
eternam. sicut dicit Iob. j. Quod scrui ē in ipso vita erat
et vita erat lux hoim. Item dico q̄ inuenit vnum quod at
tendū. Et illud certe ē corpus nostrū. q̄ fcs p penitentī
am et abstinentiam debet ten. calcari. pariter atq; frangi. Et
hoc certe. quia ecce pene et nocet. q̄ sedat et iuuat. q̄ ad
malum trahet et allicit. Sedat dico et hoc quia est carnem
fragile et infirmū. qui sicut dicit Iob. j. Quod nisi est
et caro caro est. Iuuat enim q̄ sicut dicit Leuit. xj. Omne
quod repat sup terrā abhominabile erit. Et Psalmo xiij.
Quod non habet operculū octup immundū est. Alit
et inup fcs ad peccatum. quia sicut dicit Sap. ij. Corpus
quod corrumpitur aggrauat animam. Item dico q̄ inue
nitur vnum quod promerendum. Et illud est premiū glo
rie paradisi. Illud enim est Quod

Solatur delectat.	Quod dico delectat delectat. Et
Pia mens affectat.	de illud est illud inde de quo dicit
Patiens expectat.	tur psal. xxxv. Delectamini corde

de quod sufficit. Quod enim pia mens affectat. Ab hoc
dicit anima sitibunde de illud in. Reg. ij. Postula q̄ vis ve
bem tibi. Quod insup bono iustus expectat sicut scilicet
finale salutare et mercede. De quo dicit apls. Corin. ij.
Quod oculus non vidit. nec auris audiuit. nec in cor ho
minis ascendit que parauit deus his qui diligūt illum. Ite
rum cū mente reddit illa mercēs. Matth. xx. Ite et vos
in vineam meā. quod iustū fuerit dabo vobis. Cum esset
dicit illud quod sequit. Amice non facio tibi iniuriā non
ne ex denario conuenisti mecū? tolle quod tuum ē et vade.
Item dicent vnū quod proferendū fcs omne quod in mise
do scitle vel sperū reperit. Illud est cū quod pectus in
fert dolor. Quod celeste confert bono et. Quod sanctus
auferet. in eos. Ut si pleng dolores conferat patet in scr
pturis. vnde Eccl. ij. Omne qd tibi applicari fuerit accipe
et in dolore sustine. et in humilitate tua patientiam habe.
Item q̄ celestem bonum confert patet. Phil. ij. vbi de cru
ce et crucifixo ihū dicit sic. Propter quod et deus exaltauit
illum. et dedit illi nomē. ꝛc. Ut insup sanctus id est infernū
locum mortis auferat fcs ens q̄ scripturam vulcere obser
rat. patet. ij. Cor. iij. vbi dicit. Id enim quod in presenti est
momentaneum et leue tribulationis nostre supra modum in
sublimitate eternum gloriē pond? operat in nobis ꝛc. Item
dico q̄ in nouē vnū quod inferendū. videlicet peccatum.
quod fcs p penitentiam de cella extra debet quiri. Et hoc
certe q̄ metaliter solet sedare. Cuius modi ester solet frau
dare quia finaliter solet necare. Peccatū est animā sedat
id est peccatū dicit immundicia. Unde Iaco. j. Propter
quod abdicātes omnē immūditiam et abundantiam mali
ce ꝛc. Peccatū enī animā fraudat. Et ideo dicit mendacii
Unde Eph. iij. Propter q̄ deponētes omne mēdacium
loquimini veritatē. Peccatū insup animas mactat fcs in
fernū. Unde Col. iij. Qui est mortū facit membra ve
quod inique gessit. Unde Mala. ij. Propter quod de
di vos contemptibiles et humil? populis. ve ex peccatis dicit
dicit illud Rome. viij. Cur transgredimini verbū dei.
ni quod vobis non cedet in prosperū. Item dico q̄ inue
nitur vnū quod referendus. Et illud peccto est inundus
tia gloria vana mundana. seu etiā vanus gaudium corre
ptibil. q̄ fcs mortaliter debet deferi et contemni. Et ideo
de quia semp illud dicentur ingens iniquitas. vigor ne
cessitas. fcs ignis adurēs. Vigor dico iniquitas q̄ sicut dr
j. Iob. ij. De q̄ mundo ē. aut est concupiscētia oculor. aut
concupiscētia carnis. aut superbia vite. Vigor insup necessitas
quia videlicet omne quod terrenū seu mundanum est ens
compellit. relinquere. hanc est et transitoria dicit. esse. Unde
Eccl. viij. Omne opus corruptibile in fine deficiet. et Za
cha. xj. Quod mori moriat et quod succidit succidatur
et. Despice insup aduersitas quia fcs omne gaudiū terre
num eruit finaliter ad mercedē. De quibus est potest
operti illud Iob. ij. Omnis homo pro pelle sua dabit. et
cum mortuus fuerit id q̄ mercedis est. quia fcs bo
num vitā id ē solacium. prosperitatis. Sequit quod dece
rius est fcs peccati. aduersitatis fuere. Item dico q̄ inue
nitur vnū quod referendū. Et illud est certe quidē pecti
net ad nostre fidei sacramentū. Et de fide catholica pec
dicit illud Apoc. iij. Tene q̄ habes ut nemo accipiat coro
nam tuam. Et in alio fuerat q̄ id est de fide potest intel
ligi. per quod et saluamini. Ideo etiam nūc occultatur q̄
fcs nunc videm? per speculum in enigmate. Unde dicit
nus qui hec fideli dicit illud Iohan. xvij. Quod ego facio
tu nescis modo. scies autē postea. Quod insup finaliter re

lebatur sc̄s in patria. quālē sc̄s nunc facie ad faciē videm⁹ sicuti est. Dna sic uidebim⁹. 1 Joh. c. Illud ergō qd non uidet et oculis quod nō fiat. Item uno q̄ nouerit ꝑ quē reparandi. Et illud certe est cor et cum cetera mūdo ꝑfecta sc̄s etiam nostrum collegit subiacent. Illud est qd

Est requirendum quādo perdatur.
Est recolendum quādo ꝑmittit.
Est alligandum quādo frangitur.
Est consolandū quando infirmat.
Est confortandū quando frmat.

Et sic dicat quilibet illud Eccli. xxxiij. Quod peccata requirum. qd abscōdi fuerat reducam. Qd fractū fuerat alligabo. Qd infirmū consolidabo. Et qd pingue et fortē custodia. Item uno q̄ nouit ꝑ quē operandū. et illud certe nihil aliud est q̄ quod sibi bonum opus ꝑficiendum mandatorum. Illud est quod debemus operari. et facere Ut iudicium magistraliter. vt edictū scripturaliter. vt officium exemplariter. vt censum fraternaliter. vt appetitum equanimiter. Illud est quod est magistraliter iudicū. quia sc̄s de illud quod ꝑcipit aliq̄ mandat. Illud ipse videt cuilibet dicere tibi aliq. Regum iij. Hoc age quod ego ꝑcipio tibi. Qui Baruch. vj. Perfecistis quod imperauit est eis. Item illud quod est literaliter edictum sc̄s in aliqua scriptura. Qui aliquo. j. Quod videtis scribe. Et ij. Cor. iij. Scripti est cordibus quæ cognoscitur a cunctis hominibus. Item illud quod est exemplariter officium. Exo. xxv. Inspice et fac ꝑ exemplar quod tibi in monte monstratū est. Et Judi. vij. Quod me videritis facere hoc facite. Item illud quod est literaliter ingenium. q̄ sc̄s bonus opus semp debet fieri fraternaliter et charitatiue. Qui enim bene conuiuit bono non ligat. Et penitus illud qd spectat ad suffragium ꝓpositū quę sc̄s est propitiū inferiores diuersimode iudicandi. Unde Act. iij. Quod erit habeo hoc mihi. Et 2 Reg. xv. Si reuertere me Dño. Et illud Matth. xx. Colle quod mihi debetur vade. Item illud qd est equanimiter appetitum hoc est in mente rationis quia sc̄s qđ quid fiat⁹. iuste et equitative fieri debet. Iuxta illud ꝓpa. xxvij. Facerēt quæ decent recti coram domino. Et Sen. vij. Iuste quod iussū est exequeris. Ultimo vero dico q̄ inuenit virum quod sibi dandū. et illud est qd est commissū et ꝑcepta seruare. quod sc̄s correspondet mihi operib⁹ quę hic fiunt. Unde de quolibet malo et peruerso opere et de omnibus sibi correspondentes. potest unusquisque cuilibet peccatori illud Eccli. xxxiij. Lac comedebatis et lana cooperiebamini. qđ crassum erat occidebatis. Quod infirmū erat non consolidastis. Quod egrotū non sanastis. Quod fractū non alligastis. Quod abiectum non reduxistis. Quod perierat non quesistis. Et sic patet quomodo inuenit multiplex quod. Sic q̄ uero ꝑ quia qđ ē consilium consilia multa possunt dici sed omitto grata brevitatis. quia sapiēs dicit⁹ est de multis. Sic quo dicit q̄ uero possit dici q̄ idem est q̄ quod. nisi quia magis dicitur et generaliter supponit. Est ergō idem q̄ omne quod Nota ergo sicut supra de quolibet q̄ est bene. Quodcunq;

Pudendū erubescentiæ.
Petendum voce filiali.
Reddendum iure naturali.
Videndum mente spirituali.
Audiendum auribus verbali.
Agendum manu corporali.
Pensandum lance equali.

Quodcunq; pudendus et erogandi signat bona mihi data seu quicquid temporaliter possidem⁹. q̄ sc̄s tale quodcunq; est in necessitate ꝓximis erogandum. Item quodcunq; uolens uidere quilibet uiro liberali dicit. j. Reg. xxv. Quodcunq; inuenerit manus tua tibi seruis tuis. j. Esdre. vij. Quodcunq; petieris a vobis eborum scribæ. abūdē mori uolo. Sic quodcunq; petendi signat bona superna sc̄s gratię et gloriæ. et quicquid est de eisdē petendi et appetendi semper debet. Joh. xvi. Quodcunq; volueritis petetis et fiet vobis. Et ibidē. Quodcunq; petieritis patrem in nomine meo dabit vobis. Sic quodcunq; reuocandum et reflectendum signat uota seu verba non vana. in quibus sc̄s deo et proximo fuim⁹ specialiter obligati. unde Eccle. v. Quodcunq; voueris redde. Sic quodcunq; videndi et intelligendum signat scripta sana sc̄s sacramenta et sacra fidei et salutis quæ sunt cum diligenti perscrutatione. j. Reg. xiv. Quodcunq; videro manifestabo tibi. Item quodcunq; audiendum seu ꝓclamandum signat præconia diuina. Cum uero sanam doctrinā et quicquid sonat laudē spectat. ita sc̄s quodcunq; tale loquendū est et dicendum. ij. Ec. viij

Quodcunq; dicunt mihi alii hoc loquar. Et Job. xij. Loquar quod occurrit mihi mens suggesserit. Item quodcunq; agendum seu operandū signat facta virtutis sc̄s mandata dei et quicunq; bona opera quę nobis a deo iniuncta. Ec quis⁹ Eccle. ix. Quodcunq; facere potest manus tua instanter operare. Et Colos. iij. Quodcunq; facitis ex animo operamini. Et 1 Esdre. iij. Quodcunq; ædificia facium. Sic quodcunq; ꝑcedentium seu moderationem significat seriosa acta. Ec quis⁹ Eccl. xlij. Quodcunq; tractu mercis et appetus. &c. Ec cog subeo in quem furiose cuncti petiit dicit q̄ vt computet cog bonitas cuiusq; mali. Mali dico aut culpe aut pene. Si ergo quereris quare sc̄s peccatoribus insultat. et quare ipse mala ꝓpositis et ꝓpria a deo ferat. Certe pōt ꝓbari ꝑ rōnē dicti q̄ cog

Immunia solent insultari.
Irrigue solent irrigari.
Confuse solent conversari
Effrene solent obstinari.
Inepte solent commutari.
Supbe solent elevari.
Acerbe solent effrenari.
Verbose solent garrulari.
Dolose solent amicari.
Curiose solent verbis iactari.
Impiose solent inimicari.
Solemne solent inquietari.
Deose solent deum sectari.

Jste enim sunt. ꝑ. cog seu cause quare diuinū odio habet peccatores. et voce arguit et vulnerauit. Et primo certe cog immunio sterne mentis insultauit. quod sc̄s fecit in paria. Ut de illo Exod. qui contigerit diuinitatem Jacob sicut Esau. xxxiij. q̄ filij Jacob erant sine operat⁹ in mal. Jte arguit eo q̄ superbo more irrigauerunt. q̄ sc̄s si alios in aliquo graui ꝓpositi ꝓcessum facilter contra eos irrigant. Unde contra murui ꝓpositum dicit Eccle. j. Ego inquit q̄ irrigo quod est vanitas et affluens spū⁹. cog in multa sapiencia multa fit irrigatio. Et qui nouit scientiam auget et laborem. Jte arguit cog conuersi sunt confuse ꝑ hypocrisim. eruam scilicet habitum in peccatis et aliud in opere. Unde Esaie. xxix. Cog populus ille ore suo et labijs suis honorat me. cor autem longe est a me. Loquitur. Pereat sapiencia a sapientibus &c. Item arguit illi cog edicto deuiti non ligantur. quia scilicet illi non obedit ꝑcepto et verbis eorum. Unde Hieremie. xxiij. Dabo eos in vituperationem maledictionem stupefactionem sibilum. et obꝓbrium cunctis gentibus cog non audierit verba mea. Item arguit illi cog infirmi statu vertuntur. quia scilicet illi non ꝑseuerant in bono. immo conuertuntur in nihil et in malum. Unde Ezech. xvij. Cog conuersi ethis in ficulnea congregabo vos in medio urbis ad conflandū. Item reprehendunt illi cog ꝓ dicto sua subleuantur. quia sc̄s illi sunt elati et ꝓfumpti si in facta sua. Unde quilibet talis dicto dicitur Eccl. xxxij. Cog dicentem est eo quasi ex te videris hoc dixit dominus Ecce ego adducam sup te gentes alienas robustissimas gentium et nudabunt gladios suos super pulchritudinem sapiencie tue &c. Item redarguuntur illi cog non bono tacto offenduntur. quia scilicet illi erudiri nolunt et frenantur contra alios ad vindictam. Unde Ezechie. xxv. Dabo vindictam meam super ydumeam. Loquitur. Pro cog fecerunt philistini vindictam. et vltr se fuit zelo animo. Item reprehenduntur illi cog verbosi sui garrulitatur. quia scilicet illi solent verbose et garrulose alios verberare. Unde Ezechie. xxv. dictum fuit a domino populo. meum. Pro eo q̄ dixisti euge euge super sanctuarium meum qđ pollutum est et super montes inde quoniā bene fuit in captiuitatem ideirco ego eradam te filijs orientalis⁹ &c. Loquitur. Pro eo q̄ plausisti manu et percussisti pedem et gaudisti eo toto affectu super terram Israel. ideirco ego extendam manum meam super te. et dabo te in direptionem &c. Et breuiter illud est verum quod certe deo summe displicet. quādo quis alios uerberat et quando infirmitatibus eius letatur. Item reprehensibiles sunt illi cog non solum cum eo planctur. quia scilicet illi non sunt veri amici immo falsi. Unde Exechie. xxix. dixit dominus egypto. Pro eo q̄ fuisti baculus harundineus domui Israel et te manu contrectus es. Loquitur. Adducam sup te gladij et interficiam te &c. Baculus est harundineus enervis et nihil firmi⁹ vero concus⁹. et alio ꝑ scilicet frangitur. Significat

Virtus amicam qui? apparet q̃ non est. Item arguit pñs
illo ex q̃ in medio tēpe simulatur. Illi est pñsumptuose
se iactare sicut et pharisei de Eccl. xviij. Pñs ex q̃ ingre-
ssus fuerat mens ē ego sici eam. idcirco odio terram age
pñs in solacium gladio pñsecutus ē. Item illi sunt q̃
posbenedicti ex q̃ malignos ducem mutuant. q̃ sic illi
sunt qui grati odio et inimicos alios q̃sequitur. Unde
Eccl. xxxv. Ecce ego ad te mons leyr. ē extendas manū
meā super te. ē dabo te desolatū atq; desertū. ex q̃ fuerūt
inimici semp̃ mei. ē conclusione sūt. Israel in mas-
glatū. Item arguit pñsentiū ex q̃ inquiūt sanctū ex q̃
tant. ex. Cū enī impij quāli mare feruūt quod quiescere nō
valet. sicut dicit Esa. lvij. Unde ē iquietudine malos dicit
Chri. q̃ Dñus meus affligens ē tacuit ex q̃ non esse
respice. Item illi merito redargui pñt ex q̃ ociosi calcu
peum semini. quātūcūq; pārū curant ē culto diuino. vñ
Ezech. j. Vñe ipsi dicere ex q̃ non sūt qui veniāt ad so-
lemnitatem. Sufficit.

Quomodo Nota q̃ dra dictio quomō quan
do ex q̃ est adverbiū interrogādi ē
quando ex q̃ est adverbiū similitudinis. Interrogatiue em
ponitur vt dñmodo ex q̃ eorum. sicut dicit Chri. ij. Quō
obscuratum est aurum? ē in similitudinē. Comparatiue seu na
rratiue ex q̃ ponit quomodo p̃ fiat vel pro quemadmodū.
sicut illud Deutro. xxij. Circūd reperiet ē. Quomō per-
sequebatur vnus mille. ē illud Luce. ij. Considerate lilia
agri quomō crescunt. Possumus ergo notare ē inuenire
in scriptura vas quo ingrediūt. Aliud comparatiue seu ex
emplarū. Primo vico q̃ quō sumit significatiue. Et hoc
quasi vbiq; q̃. ex q̃ maxime pro similitudine p modū dictionis. Et
possumus notare q̃ quō quandoq; dicitur Ratione

Stuporis ē admirationis.	Dico ergo q̃ dicit quo-
Dolōris ē desolationis.	modo pater stupore ē
Mororis ē cōpassionis.	admirationem. Et sic di-
Decoris ē deprecationis.	cebat beata virgo ad ētā
Cōtrarii ē deprecationis.	verbi conceptione Lu. j.
Feruoris ē inquisitionis.	Quomō fiet illud q̃ vi-
Clamoris ē allegationis.	rūm cognoscā? Sic enī

stupebat nō bodie mas audita mirabili occasione spiri-
tus sancti Joh. ij. Quō potest homo nasci cū sit senex? Ité
dicit pater mororis q̃. ex q̃ maxime pro similitudine p modū doloris

ctis fortis fuimus t viri robusti ad pugnandum. Sed arguitur vir multus de proximis istu quo minus audebat hoc murmurando pro aliis t peccando. Et sic dicitur de peccatoribus illud ps. Quomodo mortis mortem mea manus nigra ut mortem sicut pulset te. Potest ergo q quomodo quandoq; sumitur negative. Item dico q quō dnq; sumitur negative seu etiam allegative. Et sic certe dico q; pōt quomodo homo solet inquirere dq.

Per pia gloriosa.	De pia dico ignorantia sic filio
Divina sapientia.	per quomodo. Et sic dicit Iobē.
Secundo nefanda.	xxi. Ecce nefandus quo vadit t q
Humana impietas.	modo possumus viam scire. De
Postrema diaboica.	divina sapientia t potentia sic qui
Malos permanā.	filio per quomodo. Sic et de ppō
Vidoloq; pōnitia.	Jacob. Quomodo potest hoc fi.

gura fieri nisi fuerit homo cum eo? De malosō etiam nefandia. seu etiam de discordiā inter adulterare t desponsia q̄ mitur Matth. xxi. vbi dicit. Si sathanas sathanā ejicit quo modo stabit regnū eius. De humana impietate querit j. Machab. xi. vbi dicitur. Quomō poterim⁹ pauci pugnare contra multos. Et Iudith. Quomodo poterimus subsistere ante faciem illoꝝ? Et Hiere. vj. Cum pedibus curremus laboraūt. quomodo poterō contendere cū equis? De pietā autem eloquentia queritur Matth. xij. Quomodo poterimus bona loqui cum sint mali? Item queritur de obstinata pertinacia. Et sic dicit Exo. vj. Ecce filij Israel audierunt me. quomodo ergo audiet me pharao? Item fit questio de ydoloꝝ clementia. Et sic dicitur Baruch. vj. vbi dicitur. Quomodo ergo eis mandus est esse deos et videri. Quomodo ergo fortiri debeat querimus qui sint. Postea ergo quomō aliquando inquisitive. Item dico q̄ aliquando ponitur deplorative seu etiam desolative Et sic certe dico q; homo lamentando dicit. Quomodo

Labitur vite fragilitas.	Dico ergo q homo de.
Frangit illa⁹ piperitas.	solatus quem. Quō la
Perdit innocue puritas.	bitur vite curricula. q̄
Sperni videbo augeri.	q; cōos mouemur q̄.

si aque illabimur super terram. Ideo bene possumus dicere illud Eccli. xxxiij. Iniquitates nostre t peccata nra super nos sunt. quomodo ergo vivere poterimus? Item queritur homo quomō fragiliter mūdi pompa cadat. filij stultitiarum t eminentes profecto fatue. Et sic desolative dicit Ecclesiastes. Quomodo contracta est virgo sonis bacchus gloriosus desolate de gloria. scde i fin filia babylon. Illo est bene statim mūdane gloie cum possessum quin facile cadat aut frangatur. Unde illud psalmista Ecce. Quomodo sedet civitas plena populo? Et Ecclesiastes. Quomō dulcescunt amaritudines? Item queritur quomō perditur vite regula. Dico est vitam innocentie pueritie nre virtus. Unde anima de anilla innocentia videre videtur illud Cant. v. Expoliauī me tunica mea quō induar illa? quia. s. post q̄ tunica innocentie perditur. nunq̄ facile recipitur. Item queritur homo quomodo ingrediatur celi cubicula. scz ad vitam paradisi. t sic dicitur. Hiere. xliij. Quomodo bene diligeremus dilectionem laudabilem verbum te dicit? Sic ergo patet q; quomodo quandoq; ponit desolative. Item dico q; quandoq; ponitur insultative. Et sic certe quandoq; nos insultamus t derideamus. s.

De rerum gloria t magnitudine	quomodo teperit.
De carnis furia t pulcritudine	quomodo ponerit.
De bestia furia t acritudine	quomodo sese contenerit.

Potest dico q; nos insultamus mūdane gloie qui fabulo videmus perire. Et sic dicitur speciose t gloriose vi derelicte Sapho. ij. Dec inquit claritas gloria habitans in confidentia. vj. Sequitur. Quomodo facta est in cubile bestie in desertō omnis qui eram sit p eam sibilabit. monebit manū suam. Item insultamus de carnis specie qui fabulo videmus transire. Et sic dicim⁹ illud Sapien. Eccli. xiij. Quis obscurabit ē aut mundus? ē color equi? Item de deus de bestia rabie qui subito videmus finire. Dec est dicta. de crudelitate t furia tyrannoꝝ. Et sic dicim⁹ illud Esa. xiij. Quō cecidit lucifer q̄ mane. s. a illud Hiere l. Quō contractus ē t confractus malleus vniuersē terre. Dec igit sufficiat de quō interrogatiue. Hy adhuc dico q; q̄q; simil positiue. Sic quō ē admirabil⁹ simulando vel mut q; quātus vel p tant. Sic quō simul p certa regula seu forma seu alia quo exemplum simulandi vel p similitudinem. Vbera ergo q; quō potest reperi. Ad vtil. Ad nutrit. Ad imprō. Quam⁹ ergo q homo di quō p cas. quia quandoq; similitudinem se solet aliq; conformare. t sic dic q; ille bal

vinum quomodo	Dico ergo q ille vinum
Patrem paterne.	quō quer quando pia
Fortes seu fortia fierne.	gnem paterne portare.
Potentiam superne.	Et sic di in pō. q; dic de
Clementia materne.	ferentur pal libro. scde.
Largitatis eterne.	tus ē vbo tm̄ modo q;

qñ ipe cognouit sanctū nostrum. Item di quomō. pōt quandā vexationem mentis ferentis hoc est dicta. rectū thuc q̄ sibi ad similitudinē leonis incumbit. s. Sic di Eli. xxxj. Quō si regnat leo t catulus leonis sup predam ei. Scdm. Sic de leone et omnibus vi pudicē super nomē hoc. Item dicitur quō. pter quandam vertiginem hone pestilentie qua. ille mos agitant t defendit. vi Gre. in. Dialogi vestri viterit omnia que fecere dominus. tera beelzebegoi. t quomō contenus omnes alios de medio vestri. Item dicitur quomō. pter quandā pungitiuam fraternē charitatis. t sic dicit de ipo. Lazarū respicitante Jo. xj. Ecce quō eū amabat. Item dicitur quō pter quandam languidem externe largitatis quia. s. dicit quilarge t liberaliter confert externis nobis pecuniarū sillus Jobē. xxix. Pacem relinquo vobis pacem meā do vobis nō quō mundus dat ego do vobis. Illa ergo sunt. simul quomō speciē ad oēs. Dempe dico q; illa sunt simul seu competit quō aliquibus speciat ad istum. Et sic dico q; iustus pōt cōpatiue videre t videri. s. Quomō

Sanctificat equali pondere.	Quia rectus et ut.
Credi placet occulte videre.	simi si quis velit ha.
Se subiungat sub uno verbere.	bere bonum quem
Semp gaudeat vicina piscere.	in est bonum simili
Cauere faciat sese vulnerare.	tudinem t placen
Semp habeat suū respuere.	tem quem plenius in
Semp vincat suū impetere.	homo recolle est. Sc
Semp fugiat a male fugere.	Qui in Equitate sit
Semp valeat in bono crescere.	affectum in Cari.
Semp feruent amico succurere.	te fiat confpicuus si

Firmitate sue perpetuē. in Mentione fiat prudens in Prudentia fiat prouisus. in Facilitā fiat mediocris. in Clementia fiat benignus. in Pregritia fiat in exemplo in Pietate crescat. pfect⁹. in Amicitia gestat fidel⁹. Iustus ergo remunerat equa iustitia. t sic dicit illud psal. xvij. Quomodo fecit mihi sic faciam ei. Item illud Ezec. xviij. Retribuet ille quomodo fecisti. Item iustus cum considerat clara scientia. quia. s. scit videtur pecare. xvij. Quomodo splendet vultus respicientis in aquis. sic manifesta sunt corda hominū prudentibus. Item iustus gaudia tolerat cum patientia. quia scit dicitur gaudia. xvij. Quomodo in confluentio probatur argentum. t aurum in fornace. sic probatur homo. Item iustus semper in vita se perseverat vera constantia. iij. Regum. xx. Obsecro te mine memento quomodo ambulaverim coram te in veritate t corde perfecto quod placitum est coram te fecerit. Item iustus sapiēs moderatur cauta prudentia. Ephes. v. Videte itaq; fratres quomodo caute ambuletis nō qsi insipientes. Item iustus verbis ephebet vera facundia. quia. Corone admittitur sine. pfectibus quid sit loquendū. vi illud Matth. v. Cum autem stetis ante reges t pncipes nolite cogitare quomodo aut quid loquamini. dabit enim vobis in illa hora quid loquamini. Item iustus pauperis miserat pia clementia. Eccli. xiij. Quomodo pietas ad ethyopem misericors. Item iustus sapiens. perat male agentes. Amos. v. Quomodo si fugiat vir a facie leonis. Item iustus virtutes iterat cum obligatis Matth. vj. Confer ruellis agri quomodo crescunt. Item iustus cicius temperat cum amicitia. Unde philipp. j. Certe cupio desiderio esse deus quomodo concupisco vos omnes in viscerib⁹ ihu. Et Iobē. xl. Ecce quomodo mutabit eum. pōt igit q; quō aliqñ ponit ad iustum. Semp dico q; ponit ad iniustū. Mali est habere sūm quomō. sūm quem

modam hui sicut ꝛ fuit quasi hoc est dicere. fuimus mali
similitudinem qui tibi complaciter delectauit. cupio il-
lum alteri in malignis splendere similitudine. Et sic nota q de
impio videndum ꝛ considerandum est Quomodo

De falsa lactitia.
Seducat prudentes.
Postponat ambitiose.
Despernat stultitie.
Cedere ad patrocinia.
Sacra contemplacio.
Celum det beatitudo.

De impio igitur videamus quō
se habeat interiorē. Et sic dicit j.
Reg. ij. De bei sacerdote audie-
bat que facebant filii sui omni-
bus israel. ꝛ quomō mentiebat cū
mulieribus que excubabant ad
ostium tabernaculi. Item quomō
Iudicat pusillanimes. sic dicit Deut. xiij. q sanum sacerdo-
tem ꝛ scribe querebāt quomō eum solo scientie ꝛ sedule-
rent. Et valde erant pusillanimes in oculis Iudicis. vj. q admirer
ꝛ inquirerent quomō sanctionis sacrata iura. ꝛ quomō per
dita fraudulenter reparari possit. Item videamus de impio q
mō provocat ambitiose. quia. i. male vt dominetur malos
tribulationes provocat. ꝛ ipsos ad dignitates erigit ꝛ ex-
altat. vide Esa. xl. Ut quid fulgebit scentibus faber.
aut melius auro figurabit illud. Sequit. Quorū quomō
Patrocinia similacris qd non moueat ꝛc. Item videam⁹ quō
deponit animose bonos videlicet grauiolo ꝛ molestando
vt Dauid. q. ruinat de tyranno. Duo n. ferunt dominari ꝛ
vomat omnia. sic dominus ꝛ continet omnia. ve ꝛ de ipsis ꝛ
tyrannis dicitur illud Matth. xij. Exeuntes pharisei consi-
lium faciebant aduersum eis quomō eū perderēt. Item
videamus de impio quō contra scripturas. qz sc impij
contemnūt dei sacrāmā ꝛ potentiā. sicut de divina sapientia
dicit in ps. Experrexit quomō sat bene. ꝛ est ironia in
verbis. De potentia ait psalter Exaltet. ij. Duō si contem
nat mulier amatore suū sic contemnit me dom⁹ deus ei⁹
est tonitr⁹. Item videamus de impio quō sicut tempe-
stuose hoc est dicta quomō sua gloria tempestuose uberio re
perit ꝛ sicut. Et sic de sua appo maledicta ꝛ archana. ꝛc
Matth. xvj. q vidimus discipuli mirari sunt nimis. Duō
contrario arua. Contrat ait q mali quiq; subito fructū per
prosperitate. ꝛ subito arent p paupertate ꝛ aduersitatem.
quis scit dicit de tabernaculo Psalm. ij. Quomō erigit
eū ꝛ deponit. vñ Ecclo. v. dicitur de diuite. q sicut egre-
ditur nudus de vtero matris sue sic reuertet nihil ferēs
auferet de labore suo. Mirabilis portus tranquillitas quo
modo vanitate reuertet. Item videamus de impio quō
modo confundit ꝛ erecta ossa. i. similiter in inferno. Unde
de damnato patet dicit illud Hiere. ij. Duō confundetur
sicut quādo deprehendit fur sic confusi sunt dom⁹ israel. Quasi
Aperuit ad me tergum ꝛ non faciem. Sic ergo patet de
quō. qualiter pōt dici de impio. De iusto. ꝛ de deo. Et qua
liter quando q simul ponūtur. ꝛ aliquādo interrogantur.
Dicit q hoc Sicut. Quādoquidē. Quasi ꝛ similia.

Quippe. Cum quippe sit aduerbium affirmādi
notabo q illa vox affirmatiua quippe
potest sperare ꝛ pertinere ad deum. ad iustū ꝛ ad impiū.
Mala enim quippe. id est cum dicuntur de deo. de iusto.
pertinet ꝛ de iniquo. Et sic dico q est hanc vim quippe.

Certificans de rei veritate.
Verificās de iusti sanctitate.
Protestās de fratri pietate.

Igitur dico q ē hanc
vim quippe per-
tinēs ad deum. per

illud enim aduerbium quippe affertur
Dei potentie eminens titulus.
Dei clemencie sufficiens hauriā.
Dei iustitie indignis oculus.

Primo igitur dico q
per quippe affertur
dei⁹ eminēs titulus po-
tentie. quia. i. summe apparuit in hominis creatione. de q
Gen. i. Ad ymaginem quippe dei factus est homo. Item
affertur humilis sufficiens dei clementie. quia. i. ille solet
adiuuare qui sperantes in se. Unde ii. Paralip. xvj. Dei qp-
pe est adiuuare. ꝛ in fugam convertere. Item affert indi
gnis oculus dei iustitie. qua. i. malos ꝛ reprobos ipe pu
nit. Unde ii. Paralip. xvj. Valde quippe fui super hoc de-
mentus indignatus. ꝛ interfecit de populo in tpe illo plu-
rimos. Item igitur q est hanc vim quippe pertinēs ad iustū
Per illud est aduerbium dignificatiuū eius virtutes in quoli-
bet viro iusto. vide. ꝛ iusti per istum illud Ecclo. vij. Ne
li quippe sapiens fuisse. quia. i. sibi cautissime poliuit.

Curationis solido vigore.
Reficientis lucido splendore.
Compassionis fluido balsamo.
Operantis viuido labore.
Discipulis rigido timore.

Ergo quippe mā ꝛc bedie in diuersum mittetur. ꝛ mā
rum ferens ꝛ plabantur aduersum ꝛc. p circulare nō pō-
terunt. Item affertur in eisdem delectionis splendor lo-
cutus. vñ sic dicitur de eis illud Zacha. Iv termino q⁹
tyrus ꝛ sydon. congregauit sibi quippe sapientiā valde.
Unde. j. Paralip. xv. Chronicus autem principe leuit.
rum. gdue preerat ad prandū indebitū. Erat quippe vñ
de sapiens. Item dico q in viro iusto affertur copulo.
nis dulcis studus. scut. i. de illa muliere dicit. ii. Reg. ij.
Comota sunt quippe viscera eius super filio suo. Sic affe
rtur in eisdem equationis labore vinduc. j. Paralip. xvj.
Erat quippe bono agricultore dulcius. Item affert in
ipis adequationis rectis rigidus. vnde Lu. vj. Eadē quip
pe mensura qua mihi facitis remetiet vobis. Patet igit
q est hanc vim quippe pōnis ad iustū. Sed ergo dico
q est hanc vim quippe pōnis ad iustū sed etiam ad iniu
stum. Et sic ergo dico q p quippe affertur in iniquo

Luxurie fedā corruptio.
Subtilie dulcis pellicio.
Malicie fallax receptio.
Pigrie gratis oppilio.
Falsedis sura ductio.
Tristicie vera turbatio.
Ignaviē coca clausio.
Auaricie vilis inventio.
Pertinacie effrons pōnis.
Pusillanimitatis vilipendio.

De luxuria igitur
quippe
dicit Deu. vj. Omnis quippe
caro corruperat viam suam
de substantia ꝛ possessione
inde gaudente dominā q
pe vñ potest illud Gen. xxx.
Erat quippe fastidiū cōs
cientia ꝛ nequidare habitare
dominū. De malicia vñ
quippe qua. i. non possunt q
homicē insidiari vt Josue. ij. Exploratores quippe fuere.
De pigritia igitur quippe dicit. ij. Reg. iij. Dominus q
pe. i. moriemini mulier oppressit filii. De falsedia igitur
quippe dicit Creator. in. Iurgati quippe sunt ꝛ comati.
De tristicia igitur quippe scitur. ꝛ Paralip. xxij. Gran
dis quippe terror cecidit inuaserat. De ignauia igitur
ni quippe potest ipe cum suis vicere verbi illud qd Jo
dicitur. xxvij. Non quippe inuenit inter remiges. ꝛ mul
titudo igitur quippe dicitur Hiere. vj. Omnes quippe ad
maiorem omnes quippe auaricie studunt. De pertinacia
igitur quippe dicit Ezech. ij. Omnis quippe dom⁹ ista
est autem fronte est ꝛ duro corde. De pusillanimitate igitur
nationes ꝛ inferni igitur quippe pōt dici illud. ij. Mach.
ix. Appendit eum volat deus vñ cetꝛ. Sequitur. Et
quidem satis iuste. Quippe qui multa ꝛ mala cruciati-
bus alienum tollerat viscera ꝛc. Patet ergo quomodo q
pe videtur affirmare. ꝛ assecurare. sc ꝛ impio. Iusto. ꝛ
Deo.

Quondam. Nota q quondam idem est q
olim seu endum. Sunt enim ad-
uerbia temporis. temporis. i. preteriti designantia. Et sic
dico q per quondam intelligitur quicquid preterita vel
transactum est videlicet

Quondam tyrannos vera sentia que mente reperit.
Quondam bonos blandicia que eos preterit.
Quondam fallax letitia quam cassa contexit.
Fictos amicos absentia qui aduersitas aggerit.
Quondam egenos nullo miseria que eos aperit.

Nam tyranni quondam sentirit. Nam terrena quondā
flouerit. Nam leta quondam placuerunt. Nam amici
quondam dilexerunt. Nam miseri quondam viluerunt.
Sed pro flore eclam bibuerunt. Iste dico q tyranni
qui potuerunt habere sui quondam quia. i. quondam sui
viuebant alios tyrannice oppimebant. Unde Ecclesiast
xvij. Universi inuenit interfecti cadentes gladio. quia de-
derunt quondam feminibus suum in terra viuentium.
Item dico q diuites qui transitu habent sui quondam.
quia. i. illi quādo de infortunio eriscunt a fortuna. de sua
quondam. id est de sua transacta gloria cum dolore incipiūt
recordari. nudiq; vanam gloriam ꝛ fugacem ꝛ tran-
sitoriam mentem dicentes. i. cum Job. xvj. Conclusit me
deus apud iniquū ꝛ manibus impiorum me tradidit. Et

ego lic quōdā opulēne repēte pīrāt' fuīm. te pīrrita cnā mīdi lenia t gloria quomo pōr plangere fuit quondam. t quō eram pcell fua paīna ſolutus ſeruiēn. pīe vici il lud Eſa. xxij. Quo cogitauit hoc ſuper tyrū quondā co. ronatam. cuius negociatores principes erāt tyri in terre. Item dico q amici ḋ peccāt habet ſuū quondam qui ſibi ḋ quondā in ope pſperitatis aſſabilē. caudē tempe aduerſitatis recedit. Ut Job. xix. Abbreuiati ſunt me quondā cōſiliarij mei t qui t qui maxime diligēbā aduerſātes ſunt mihi. Item dico q egēni ſubeūt t hīc ſuū ſpē. dam. q. ſ. ne pungāt egenis qñ veniūt ad gloriam t p. ſpēnāt tēpalem vel eternā pīt alīs recedāt quō ſpē. dam habuerūt miſeriā in hoc mūdo. Ut ne qualiber tali pīe vel illud Eccli. xxxvj. Ne de qua terra tolerā. tur ea que quondam erat tolerata in oculis eius viato. ris facta ē verbū voluptatis. Sufficiat vide vbi ſtim.

Quoniam Nota q quoniā videt ſignificare idem qđ q. ſed. ppter hoc q ea qua dam affirmone. Et q qñ eſt vel de generale vocabulū. t q̄ſq; videt eſſe cōmūnis cauſalis. t q̄q; aduerbiū affir. mandi. nonnūq̄ q ſicut te multis alqa vīa illud q̄ſq; di

Ide ſumme creatōr.	Primo ergo dicam' te qñ q̄ re.
Ide ſolo victor.	ferūt ad deū. Et ēñ accipit affir
Ide vane peccatōr.	matiue. conſtat q̄ deus ſumme ē
Ide mūdi rogatōr.	certus. firmus t verus. Et vo ſu.
Ide hoſtie ſcriptōr.	mē cauſaliter. conſtat q̄ ipſe ē cau

ſa prima t omniū rer t ſummus. pō. Qm deus mag. no. t rex magnus ſup oēs deos. t Roma. xj. dicit ſc. Quoniā ex ipſo t in ipſo t per ipſum ſunt oīa. t j. Jo. v. Quoniā ipſe eſt veritas nr̄a. Item dicam' te qñ q̄ refertur ad deū. Et ēñ accipit affirmatiue. conſtat q̄ deus ſummē ē certus. firmus t verus. Et vo ſumē cauſaliter. conſtat q̄ ipſe ē cau

Dñi lapidis. Et tenebre ei non fuisset vise. Et Sapi. vij. Quis celorum spem excluserit. et gloriā p̄ luce habere dignū. Quoniā. qñ ingenuabile est lumē illud. ⁊ Eccl. xv. de. Quoniā gracia ⁊ misericordia sapiencia. ⁊ necessitas. Quoniam multa ē sapiencia dei. Item quoniā hic nemo gemitus. Et hoc fuit ita multitudinibus gaudentis. quia. f. sine ⁊ cessatione generaliter gens cara sua. Esa. vj. di. Quoniā pusillum ⁊ magnū de terra. ⁊ generaliter ē ira dei de omnibus. Bñ ergo dicit. Deus. Quare tolerandum est vtam pacientes in eis. qñ ipi cure ē ne vobis. Item quoniā hic fulget superius. ⁊ illuc fuit sua valde mirabilis efficacia illa. Lapis mor. virtutes ⁊ ordines rerū naturaliū ipe regit sicut ipos. f. ⁊ inferiora omnia. vt ne ipo sit Eccl. xj. Quoniā mirabilia opa altissimi. Item quoniā hic plendet inferius. Et hoc fuit sua misericordibus inflamma. quia. f. ipe solet grauy velocer ⁊ serena spiralia reddere. vt libi dicam ps. Quoniam tu illuminas lucerna mea. nisi ego deus meus illumina tenebras meas. quia ergo qñ deus habet cura ei nō infallibile. Item quia habet benignitate effabile. q. pcurat bonitas illius. qñ. id ethus pme. esse influendo ḡ omnia ⁊ delectabile. Et sic non quoniā ipe ē bonus. Item illud ps. Confitemini dño quoniā bonus. qñ in secula misericordia eius. Quoniam hic

Agit suaviter.	Dicam ergo quoniā hic agit suaviter
Audit faciliter.	quia rectora in oībꝫ factis suis su.
Parcit benigniter.	auis est dño. ⁊ alibi. Pfalite nomi.
Saluat veraciter.	ni eius quoniā suave ē. Item hic au
Beatat veraciter.	dit faciliter quia. f. precū humanoꝝ ⁊
Juuat viriliter.	humiliū licenter exaudit. ps. Quo.
Amat fideliter.	niam audiet dñs oratiōnē meā. vo.
Beat feruliter.	mea. Et alibi. Quoniā exaudiuit
Ornat nobiliter.	pauperē. ⁊ vinctos suos nō despe
Pacat p̄fulciter.	xit. ⁊ cetera. Confitebor tibi domine q.
Saluat permiter.	niam exaudisti me. ⁊ factus es mihi

in salut. Item quoniā hic parcit benigniter. Ysa. p̄ph. Quoniam confortat est super nos misericordia eius. Quoniam melior est misericordia super vitas. Et Eccl. ij. et ix. Quoniam pius ⁊ misericors deus. ⁊ remittit in die tribulationis peccata. Item quoniā hic saluat veraciter. f. a pericolis spiritualibꝫ ⁊ eqlibus ⁊ eternis liberando. Et sic dicit in ps. Saluū me fac deus qñ intra aquas vsq; ad animā meam. ⁊ alibi. Quoniā deus saluū faciet. Item quoniā hic beat veraciter seu etiam tutae fideliter. Unde in psal. Quoniā a vetustate ē mihi in ne pena. ⁊ alibi. Quoniā in eo pcurat mihi. Item quoniā hic iuuat viriliter ps. Quoniā in domine adiuuabis me. ⁊ consolatus es me. ⁊ Judith. v. Quoniam deus eius defendit illos. Item quoniā hic amat fideliter. Ron. v. recedit ab hoīe mali bona gaudium zele inquat eli ps. Si ambulauero in medio vmbre mor non timebo. qñ tu mecum es. ⁊ Dicit. xxx. Requiescet inquit ⁊ cilicio affluet hoīs. ⁊ non erit quem formidet. quoniā ego tecū sum dicit ip̄e. vt saluem te. Item quoniam hic beatificat feruliter. f. bonis grauc fortune ⁊ glorie. Esa. j. Quoniam spōs tuus vocabitur orbis terre. Item quoniā hic ornat nobiliter. f. corona ⁊ ornatus templi ⁊ de lapide preciosis. ps. Quoniā posuisti eius in benedictionibus dulcedinis posuisti in capite eius coronā de lapide pre. Item quoniā hic patat p̄fulciter. f. forte gloriē paradisi. ps. Quoniam apud te est fons vite. ⁊ in lumine tuo videbimꝰ lumen. Item qñ hic saluat permiter. quia. f. saluat ⁊ ps. Quoniā ille mandauit omnibus beneficiorum. ⁊ vt tuus eligantur. Dicit igit ḡ quoniam refert ad deū. Et hoc est primū principale. Secundo principaliter ostēdit ea q̄ illa causā in confitio quoniam aliquando pertinet ad iudicium. Confitebor. ⁊ ḡ omnes virtutes que sunt in viro iusto ⁊ perfecto possunt affirmari ⁊ allegari p̄ quoniā. Et ideo singulariter que sunt merita vel virtutes gratie facit in illum a deo singulariter premiat. Juxta illud Eccl. ij. Quoniam inquit sic est misericordia eius ⁊ virtus illius expectantes quā deus retributo est illis qui fidem suam nō mutant ideo ea. Certe possit breuiter responderi. Quoniam hic est Jam secure sine malicia.

Propositu plenus scientia.	Igitur dicamus ut iusto ꝑ
Firmans sua latricia.	ter a deo vel a quouis eligi
Meditans dei iudicia.	tur ⁊ tenetur multiplici rōne

Et hoc certe quoniā hic est

Metuens summa fatigā.	iniquitas sine malicia. vt. f.
Tribuito pia suffragia.	sicut illud. j. Regum. quia.
Respuite facta crudelia.	Quoniam non est in manu
Juramenta legis iudicia.	mea malū. ⁊ illud ps. Quo
Detestatio vite carnalis.	niā ego in manu mea tegrā
Cōtritione vite flagitiōse.	factum. vt omnes sperāt
Clamatio mūdi pericula.	non vane. Item quoniā hic
Cogitatio mortis vestibula.	est propositū carnis ignauia
Recreatio culpe placula.	qua. f. virtus ⁊ virtutis.
Auxiliator pacis oracula.	Et sic de pace sicut vir a
Vlagitia dei inuocatio.	virtute. q. Regum. xvij. Co
Negotia tua solenia.	gnoui quoniam vir dei es
Egritudo dei volamina.	tu. Et est dictum supra.
Predicatio verba prudentie.	quia. f. sine dictum. ⁊ Eccle
Judicia legem iustitie.	vij. Quoniam virtute erit ei
Medicina fatue sanitas.	quid. et cum viro perfecto
Supplicia negotia secunde.	⁊ iusto. vt. f. Ipi comitabi.
Mendacia meretrīs gloie.	cet quilibet illud ps. Quo
Ira carnis ignauia.	niam gloria virtutis eoꝝ ps

et. Item quoniam hic est exultatio sine letitia. Justi enim semp gaudet ⁊ exultant in deo. j. Esdre. vj. Fecerūt solemnitatem azimoꝝ septē diebus qñ letificauerat eos dominus. Item qñ hic ē meditatio dei iudicia. vt dicat. f. illud ps. Qñ omnia iudicia eius in prospectu meo. ⁊ iustitias eius non repuli a me. Item qñ hic est metuens summa fatigā. f. vt pcurāti ⁊ sanctos. vt ne Judith de Judith. viij. Oēs hec erat in oībus diebus vite eius. qñ timebat deū valde. ⁊ non erat q̄ loquere de illa verbū malū. Et merito. quia certe Eccl. xxiij. di. Dñs nihil melius ē timore dei. Et ps. Timete dñm oēs sancti eius. qñ non ē inopia timentibꝫ se. Item qñ hic ē tribuens pia suffragia. ⁊ cetera. f. ut. f. libenter dicens sua inopia. Et merito. Quia certe sicut dicit Thobi. iij. Qñ elemosina ab oī peccō ⁊ a morte liberat. ⁊ non patit animam ire in tenebras. Item qñ hic respuit vel fugit. Quia rectora iusti non solent in gloie crudelia inducere. ⁊ ergo oēs se pcurē benigniter ⁊ modeste. sicut. f. illud Judith. vj. Qñ ego nunqꝫ nostri viri. ⁊ voluit obedire. Item quoniā hic ē intuens legis iudicia. hoc est dictū. mandata tua ꝙ. f. nobis indicit. ⁊ intelligunt in viris sanctis. ps. Quoniā mandata tua elegi. quoniā iusti. mandati. Item qñ hic est detestatio vite carnalis. f. vitiose gratie condicio. vnde in ps. ⁊ iusto pōr sic illud ps. Recordatus est quoniam pulvis sumus. hoc fuit ⁊ cetera. quia ⁊ quoniam pulvis sumus

deo sperare. & sic spem suam habere in deo multiplicit allegare. Exemplo dauid q̄ dicebat in ps. Miserere mei deus miserere mei. quoniam in te confidit anima mea. & in umbra alarū tuarū sperabo. Et alibi. Quoniam tu es domine spes mea altissimum posuisti refugiū tuū. Et iterum. Quoniam tu es patientia mea dñe. Et cetera dominus collaudat tali dicit Esa. xlix. Quoniā fortem meum te ex quoniā redemi te. Item dico q̄ iustus apud deum & hominem reverendus. quoniā hic est placens verba predicte. Ad iustū n. pertinet verba bona & vtilia & prudentia dicere & docere. Unde Sapie. xiiij. puer. viij. Audite me quoniā de rebus magnis locuturus sum. & aperient labia mea recta p̄dicent. Item q̄s hic est iudicans legem iudicat. Iust⁹ enim existit ea q̄ se & proximo sūt iudicare probantur. Eccl. viij. Quoniā quod iustū est iudicat vir ipe. xxxi. j. Cor. vj. Nescitis quoniā angelos iudicabimus. Item quoniā hic est abdicans sibi sanctū. Iustus n. fuisse dicit que pertinet ad salutem. nec in ipso glosat. ps. Quoniam non cognoui literaturā introibo in potentias domini. Item quoniam hic est propicians nequā concedit. q. d. ad iustum spectat delectabiles amicos concordare. Unde ipe allegat & exod. xxxij. Cor. v. Quoniam vnūs corpus sumus in ppō. Iustū est per charitatē omnes amāt. Iustus illud ps. xv. Quoniam tu ipe plenū offo tuo lectitie. Et eo ipse alios amat amici conciliant & concordat. Item quoniā hic est vendens cuncta mercedē glorie. q. d. iustus post tot & tanta bona virtutū vendicat & acquirit gloriam paradisi. Unde bene de iustis dicit Matth. v. Beati qui lugent quoniā ipi consolabunt. Beati mites quoniā ipi possidebunt terrā. Beati q̄ esuriūt & sitiūt iustitiā quoniā ipi saturabūtur. Beati misericordes quoniā ipi misericordiā consequent. Beati mundo corde quoniā ipi deum videbūt. Beati pacifici quoniam filii dei vocabūtur. Beati qui persecutionē patiuntur propter iustitiā. Et beati pauperes ipi quoniam ipsorum est regnū celorum. Et sic ligit patet quō quoniā multis modis pertinet ad iustū. Tercio principaliter dico q̄ quoniam aliquādo refert ad finem. Contra. n. q̄ sicut iustū bonitas multos & custodit bonos. sic iniusti & impij multiplex pessimitas malos. & causa malos. Igitur dicam q̄ peccator p̄ dicatur & affirmatur per quoniam. Ecli ad Pulcherrimū se luxurioso qui nitet floribus. Segnes inquirit qui sect pueridas. Sequēte adueritatem qui super nitidas.

Iust⁹ dicatur q̄ affirmat & allegat se p̄fin finaliter p̄sperari. Et sic nota q̄ p q̄ affirmat & dñi p̄ ceteris

Florere rerum numeribus.
Gaudent fame fauoribus.
Fulgent magnis honorib⁹.
Fercunt dies fureabus.
Sonant aure sermonibus.
Sperant vanis somnijs.
Ardent aure flamūbus.

Iust⁹ dicto q̄ malis hoc mūdo pre ceteris floret magnis diuitijs. ps. Quoniam ecce qui pec. v. bā. in seculo obtinuerūt diuitias. Iste p̄ ceteris gaudent fame humana. ps. Quoniā laudat peccator in desiderijs anime sue. & iniquus benedicit. Item p̄ ceteris fulgent alijs in solio. in dignitatibus & honoribus ecclie. ps. Quoniā ecce inimici tui domine. & qui oderunt te exaltati sūt caput. Item p̄ ceteris fercunt dies in luxurijs. Sapi. v. Spes impij tanq̄ lanugo que a vento tollit. Item p̄ ceteris sonant aure in delicijs. quia. l. p̄speritas illoꝝ eos adat ad nūdū. ps. Quoniā tanq̄ fenū velociter arescent. & quēadmodū olera cito cadent. Unde de illis dicit in ps. Quoniā cum inierint non famet omnia. neq; defecabit cum eo gloria eius. Affirmat ergo q̄s de pena malos pertinaces. Unde dico q̄ q̄s allegat de ingenti malorū pertinacia. Et sic certe nota q̄ peccatores fugiendi & vitandi & puniendi. Quoniam

Obstat obuius diuine voluntati.
Fallit cautus sese putat fallere.
Fauet deitas sue fraudulēti.
Obstat varius sinceri veritati.
Subeli spius lingue mendacijs.

Iust⁹ si queras qua re peccatores odibiles sit deo & hominibus. Iustus illud Eccl. xij. Quoniā abhominabilis deo & hominibus superbia & iniquitas. Item

Fauet dolius falsiloquentijs.
Claudit iustus portā fugacium.
Rus impius nō credit vicium.
Obstat purus bolpitum diuitijs.
Odest prumpt⁹ fugibe vanitas.

Iust⁹ obstat grauat⁹ vitijs.
Hic arcent? vacat ebrietas.
Exhat curpius vanitū claritatē.
Se cat iuuos mitis p̄speritati.
Hic inuitus repugnie equitati.
Hic obtemperat thuici cauillatiōi.
Hic seruus vacat crudelitati.
Hequi socius odiat veritati.

Iust⁹ generaliter & q̄ niam id & ne peccatores odiūt. Quoniam obstat omnino voluntati vnde Matheo. v. Quoniā contra deū & mandatum eius. Et ideo ne rebellione peccatorum mentes fideliū. ps. Quoniam ecce qui inimici tui domine rebellio sunt. perdent omnes qui operantur iniquitatem. Et sic de omnibus rebellibus. Iustus illum & maledicum vocat illud j. Esdre. iij. Cacus quoniam verba illa vetus & dicta est & nocere regibus. & bella concitare. Item quoniam falsitatem cautus. seu vir fallax. decipit enim & fraudat alios quantum potest. Unde de abner fuit dictum Regum. ij. Regum. iij. Quare ingressus es huc abner ignorans quoniam ad hoc venit vt decipere te. Et iij. Regum. xx. Scrit rex israel de rege syrie. Dic te quoniam inducit nobis. Item quoniam fauet deo? sue fraudis. Et sic de abel dictum est. ij. Regum. xx. Quoniam sic homo stultus est. Item quoniam obstat veritati sibeli veritati. ps. Quoniam inimici sunt veritatem filijs hominū. Et alibi. Quoniam non est in ore eorum veritas cor eorum vanum est. Item quoniam subeli sepe lingue mendacium. hoc est dicta. vitio detractionis & verbi murmurationis. Unde de talibus dicit alij illud ps. Quoniā detrahentes me canes multi consilium malignantium obsedit me. & illud. Ps. in ascensi vindictam habeas domine quoniam dixerunt. Item q̄s fauet dolius falsiloquentijs. i. adulando & p verba falsa decipiendo. ps. Os mēdacij dilexerūt & in tractatu terre loquentes adue eum. Item q̄s claudit ostium portam fugacium. Prou. xxvij. Qui custodit ficum comedet fructum eius. Item q̄s de sapientia & prudentia nihil curat. vide Sapie. j. Quoniā in malevolam animā non introibit sapiēa. Iō quoniam rus impius non credit vicium. Unde Sapie. xv. dicitur sic. Quoniam ignorant eum qui se fecit &. Et ibidem dicitur de idolatris. Quoniā res fugaces fugit. Item q̄s obstat purus bolpitū charitati. q. d. pulo non bene recipit hospitio amicū charitatis. sunt de federali a deo sub certis pactis. Eccl. xij. Qui iniuste recipiebat extraneos. sicut est dictum Matth. xxiij. Qui abundabit iniquitas refrigescet charitas multoꝝ. Item quoniā adsimpeino superbie vanitati. Ecc. contra istum exigendo de se plus debito plumendo. Unde Eccl. x. Initiū superbie a deo q̄s ab eo q̄ fecit illum recessit cor eius. Item quoniā hic attentius vacat delectati vel gloriari. Esa. xxviij. Qui inhabitatis eā. Item quoniā cetus corpius virtutū claritati. hoc est dictū. dare conversationi & bonestē. Esa. xij. Qui stellę non expedient lumen sibi. Item quoniā se vel latius mūdi p̄sperari. ps. Qui p̄ benedicunt. Benedictionem. n. & p̄speritatem mūdi vocāt. Item quoniam alte gratiam & benedictionē sperāt. Ecclesiastici. xxvj. Qui ascenderit fontem aquas viuentū stet. Iō quoniā hic iniustus repugnāt equitati. Malach. n. iustici non fiūt & impij. Amos. vj. Quoniam peruertistis amaritudinem iudicij. & fructum iustitie in absinthium. ita q̄ alii dicere possent iniustis illud j. Machab. ij. Quoniam non stabit pax nob. Item quoniā hic seruentius studet certatim seu luxurie voluptati. ij. Cor. ij. Quoniā multi gloriant secundū carnē. & rom. xiij. Matth. Quoniā sapiēa carnis inimica est deo. quia sicut dicit Gala. vj. Qui seminat in carne. de carne metet corruptionē. Item q̄s hic fratio vacat crudelitati simplicem. & fraudulento. dicens. l. illud Gala. j. Quoniā supra modū persequebar ecclesiam dei. Et sic de eo dicam oppositū illud. Ps. Quoniā placem sunt mei gratie. Item q̄s inquas facta repugnat veritati. q. d. peccatores pace & veritati nō amīt

ꝑ ſam beſtialē ꝛ impugnat. Rom. xvij. Mali beſtie qui non ſeruiunt deo. ꝛ hoc ad hoc veniunt. vt q̄ ꝛationabiles ſint ſimilibus pēcare ſimplex bō illud q̄ audit in Pſal. Mīs ei bos q̄ edorit pecora eorum pecudes ꝛ. Sic q̄tur queat quis q̄ ſit affectus ꝛ ingenij malos euertere. Et ſi ſic q̄re male fugendi ꝛ ꝓmouēdi ſunt. Sic reſpondeo ſic dico

Iſti ponebant capite ꝛ equitat.
Dī fruſtrabit ſagas fabulas.
Spoliauit bonos ſtulti.
Mors oppreſſit in mortis angustias.
Alligauit eorum vinculis.
Lacerabūt ſtultū in cruciatu.
Cumulabitur amaris peccatis.
Crucifigūtur ignes ſtultos.

Hoc ſenſu q̄n ſi pauperes q̄ ꝛ epulones. Et quo vide in pauperes ꝛ ſtultos ꝛ in tabula. Item quoniam dī fruſtrabitur ſagas fabulis. quia ſtultos adulationib⁹ ꝛ populares laudib⁹ ꝛ fame cum ſua non defendet. Sa. Q̄ſi nemo adiuuabit eos q̄ bonitatibus placere cōſuli ſunt q̄ deus ſpiritus eſt. Item quoniā ſpoliabitur bonos ſtulti. q.d. mali quanto plus bis bonorum fuerint. tanto grauabuntur ibi cōfuſione mali. Sap. vj. Quoniā iudicij durissimū fiet his qui p̄ſunt. Item quoniam mors oppreſſit in mortis angustias. ij. Reg. xij. Quia ſilius meus natus eſt qui ſcilt bec Item quoniā alligabūtur eorum vinculis. i. in carcere eternali. vñ Eccl. xx. Vincti peccatis. Sicut in quē quoniā in medio laqueorū ingrediēte ꝛ ſuper ſolentib⁹ arbea ambulabit. Item quoniā lacerabuntur ſtultū in cruciatu. Dicere poſſit Eſaie ꝛ fame ꝛ peſte conſumti ego. Job xix. Quare iam vicem inquirit gladius i. Q̄ ego ille ſubito contingant eis pene. pater. cuiꝰ vbi dicit. Quoniā in qui repente ſolarget plāctū eoꝝ. ꝛ Eſa. xxx. Quoniā ſubito ſi non ſperat venit ſcientia eius. Item quoniā cumulabitur amaris peccatis. Dī anima damnata p̄t dicere illud Treno. i. Vide dñe q̄ habulo. conturbatus ē venter meus ſubuerſum ē cor meū in me miſera. amaritudine plena ſum. Sic q̄n cruciabūtur ignes ſtultos. Sa. Ignis. grauio. mi. q̄ſi ex ſpō pracll⁹ ꝑ. para calido ego. quoniā iuſtus tenuus. Patet igitur quoniā quoniā vniuerſimo dicitur de peccatore. de iuſto. ꝛ de no. ꝛ.

Quoqꝫ Nota q̄ quoq; q̄ſi doq; ſumit ꝓ eo ſeu eque. Quoq; ſumit ꝓ etiam. ſic eſt tamen q̄ ſemp ſum tur affirmatiue ꝛ affirmē. ſeu adiective ſeu adiective. Igitur dicamus q̄ iſta dicta quoq; referūt. ſig. dñi nō. Iuſtū. Iniquū. Primo dico q̄ quoq; refert ad deū. Omnia ſunt ꝛ eſſe habent eo ſi vere ens. Addit quoq; ꝛ multiplicat eſſe bonitatis. Et ſic dicī q̄ ille quoq; dicit predicat. Magna fabricat. Iuſte iudicat. Pace vindicat. Pie ſe applicat ſeu ſuis fundamentis. ꝛ Job. xxvij. d. de ipſo. Ecce inquit deus magnus ꝛ vincens ſciam noſtrā. Sequit. Qui volue ſtr extendere nubes quaſi tentoriū ſuū. ꝛ fulgurare lumine ſuo ſuperq; cardines quoq; maris operiet. Item iuſte iudicat ſtultos corrigendo. q.d. deus ſuos quoq; quando peccant punire ſolet. vñ Job xxxiij. dicit. q deus vt auertat hominē ab his q̄ fiūt ꝛ liberet ipm a ſuperbia. et vitā illius vt ab tranſeat in gladiū. inter pat quoq; ꝓ ſolum in lectulo. Sic ex ori. Q̄ deus ꝛ bonos ꝛ iuſtos ſi quoties punit hoc quoq; iuſte. Quis cauſam ſic iuſtiar ignem?. Vñ dicit dr. Item quoq; ꝓ q̄ſi nō ſolet punire condemnat. ꝛ oppoſiti ſi dicat a tua virtute. Iſte vere vindicat malos puniendo. Et ſic ille dicit impio illud. Exo. i. Ego q̄ ſi in decretis veſtro reddito. ꝛ ſuſtinebo. ſi vobis id q̄ emendare a tuentē. Item pie applicat ſeu ſe cōmunicat ſuis ꝛ diuinis. ꝛ ſe bonis ꝓ gratiā ꝛ gloriā diffundēdo. vt de cōmunicatione gratie intelligi poſſe illud Leuit. xxvj. Ego quoq; viſitabo vos. De conceſſione quoq; gloriē. vñ illud Zach. ix. Ego ſe quoq; annūcians duplicia reddam tibi. Duplicia ſi dicitur bona gloriē ꝓter duplicē ſtolam ſ beatū ꝛ̄ aīe. i. ꝛ corpis. Sic igit̄ patet quoq; quoq; pertinere ad deum. Sic ille dicit ꝓ quoq; aliquo reſtatur ad iuſtum. Iuſtus eſt affectus eſt ꝛ affirmatiue ꝓ veritate. Additiue. ſe ꝛ aggregatiue. i. bonum opus ꝛ veritatē multiplicitatem. per continuā obſeruationē. ꝛ per placitū ꝛ incolatum bonorum. Et licet, q̄ vera q̄ iuſtus habet multiplicē quoq; i. multiplicat. ꝛ multiplicando ꝛ aggregationē virtutum. Iuſtus eſt ergo ſic ſeruatur. ſimus ad quatuor ſtatus ſuos. i. ſimus ad

Naturam. Q̄ ſimus ad naturam ſe dicimur fragiles
Formam. ꝛ mutabiles. Et ſic dicit Job. xxviij. Et
Gratiam. ec ē me ſicut ne ſcit deus. ꝛ de eccl. ij.
Gloriam. to ego quoq; formatus ſum. Quinto ad formam ſe dicit fidelem ꝛ veracem. ſic dicit Job xxxix. Hic quoq; in amaritudine eſt ſermo meus. et validior plage mee aggrauatus eſt ſuper gemitū meum. quia. i. noſti in hac mundo miſeri pene ſumme. i. mihi erbulationis ſue vendicare ictum ab ſeipſum gemi. i. miſeri conſolatiōnis ſue ſperēs. ꝛ abſcdant. dicentes. i. illud Eccle. i. Scit ego in eccle meo vadam. ꝛ affligam delecta fruar bonis. ꝛ vidi quoq; q̄ hoc eſſet vanitas. Quinto ad gratiam ſe meo ſtrat vitam veritatem. Et ſic poteſt dicere illud Eccl. ij. Super geſſus ſum opibus opifices qui fecerūt me fuerūt hec mihi ad laborem ſapientia quoq; perſeuerauit mecum. Quarto ad gloriam qui. i. noſti poſt hanc miſeriam conſequitur et verbatura ſecuritate ꝛ gaudio poteſt dici illud Job. xj. Nō ſene quoq; obſcurabitur. ꝛ tabedo ſicut q̄ſi ꝛ ſicut meridies ſurget ei ſecurus ꝛ quaſi mane requiescet. ꝛ non erit qui eū exterreat. Hoc ergo quatuor gradibus reducimus ad noſtrū quoq; id ē ad noſtri adornamēti ꝛ plenam quo. i. noſti multis abūdant virtutibus in hac vita. Et ſic dico q̄ nos poſſumus notare q̄ iuſtus ſeu probatur per quoq.

Clemencie pollet dulcedine. Igitur ſupponēdo ſi
Iuſticie viget acredine. volumus q̄ dominus
Mundicie nitet albedine. quoq; ſint quidā ſanc
Prudencie vnit in margine. ctus ꝛ perfect⁹ bonos
Sapiencie fulget ymagine. dicere poſſum⁹ q̄ ille
Patiencie ardet vrgine. clemēcie pollet dulce
Confidencie fit concordie. dine. Iuſtus eſt clemēter
Famulari ſuccedit ordine. mittit offenſas iuxta illud. ſ. Matheꝰ.
Exemplum precedit lumine. vi. Remittimus quib⁹
Superuis conſurgit culmine. q̄ ignorantias ꝛ pec
Magiſtrali obedit ſarcine. cata vlg in bodiernū
Edoctrali reſtitit machine. diem. Unde ꝛ iuxta
Bona ſua dat dicens beatis. Iuſtus qui. i. erga illū
Iudicia dat dicens ſuſtine. malos ꝓcliuior. ſcg
Suffragia ſumme dat omnibus. illud Gen. i. Mos quoq; imamus vt ſemo dei patri no re
mittas iniquitatem hanc. Item ille iuſtitie vigor acredine
iuſtus eſt ſm diuerſos caſus ꝛ tempora quandoq; clemēcia quandoq; iuſtitia tribuit vñ. Unde Ecclſiaſtici. initiuſt iuſtus ſigoroſo ꝓcedo ſic. Pauperis quoq; non miſere bonis in iudicio. Item ille mundicie nitet albedine. Albedo eſt puritatem caſtitatis ꝛ mūdicie ſignat. vt de illo ſ. q̄ dicatur illud Exo. xxviij. Facietq; omnes veſtimēta operis textili aaron ꝛ filios eius ſericeis quoq; linea bellium. i. Byſſus eſt ꝛ linum candoris caſtitatis ſignat. qui. i. in parte ſeruabilium pluſq; alb apparet. Ille etiam candoꝛ figuratur in throno dñi ſm Salomonē. De quo ſcribitur. ij. Paralip. ix. Fecit quoq; rex ſolū eburneū ꝛc. Quia reuera dicit quod eſt candidū id ē caſtitatis cādoꝛ ſeipm tenet regem. id ē officet in mūdicitatis ſolio ꝓdūtos. Item ille quoq; prudentie vnit in margine. Iuſtus. i. ſapientia ꝛ prudentia fulgent. ſicut de eccl. ſ. Regem. xviij. dicitur. In omnibus quoq; vijs ſuis prudēter agebat. ꝛ iij. Reg. iij. Dedit quoq; deus ſapientiam ſalomoni. vt q̄libet talis dicat illud Eccl. ij. Sapientia quoq; perſeuerauit mecū. Item ille ſapientie fulget ymagine. quia. i. iuſti ſemper ſolent figura ꝛ ymagine bone operis ſua veſtiri. q.d. ſicut figurat in. Reg. vj. vbi dicit q̄ ſalomon tectū quoq; ecclī veſtiuit auro. Et ibidem. Et tectū quoq; edomus auro. Iuſtus eſt ſicut domus eccli. i. ecclia. Ecclia ergo quoq; auro tecta. i. ornata. i. ſplendore bonoꝝ operū ſuorū vestita. Iuſte quoq; ornate vel ornādo. Figuratur. i. in ſalomone. de quo dicitur. q̄ ipſe quoq; ſcripſit multa. Ubi eſt ymaginatiuꝰ cōmentator.

signat. fusio eo diffusionez beatitudinis notat. Item ille quoq; coniuge illa fanctitudine qui fuit coniux perfecte z fancta coniux fulgens. Ubi pleia vel fanctas figurat in fan ctificatoq; z ciu ut medio aeris interiorate. vt dicit di. ij. Parabp. ij. Erat quoq; salomon semp fanctificatoq. z ca. vij. Sanctificauit quoq; salomo medium aeris ait ipse vbi. Item ille quoq; famulari succedit ordine. Sic milites ait spectat equi z famulari mirabiles. Josue. ij. Ecce ego inquit precedens. Figuratus Exod. x. vbi dr. q de nocte ebrulus a terra rote quoq; recte fuit. Item ille q exemplari predat lumine: Iusti ait bonis ipse imitan do fuccessit. vbi in bona iuando exempla p̄cede. Unde Josue. ij. Sacerdotes quoq; pergebat ait populi filij ru ben precedebat arman. Item ille quoq; superuit ollam dr culmen. q. l. iusti p contemplationē superius semp ma net. Josue. x. vbi de Josue dr sic. Ascendit quoq; ei ollis israel de galgal in ebron. z Judic. j. Dom⁹ quoq; ioseph ascendit in bethel. vt. l. ille pcat illud Exod. xj. Spiritus quoq; domini me z assumpsit me. Item ille quoq; magistrali obedit fortune. iustus ait sum obedit mandatum. Jo fue. xxiij. Ubi quoq; in oibus obedistis. Item ille quoq; aduersis resistit machine. q; recta cursus equibus et spualibus celebre sole bestiis. z alios nebie defuerit do t pestilus pauperes. z depictos. vñ de Dauid dicit Judic. iij. Ipe quoq; defendit israel. de Banaya ioiada dr. ij. Reg. xxiij. q; ille percussit leone in medio cisterne in die⁹ mnicipe quoq; pessit viñ egipti signum spectacle. Item ille quoq; dat bona sua pauperi bestiae. q. l. vir per fectus q elemosinā z largitate communicare solet aliq bo na sua sicut. l. Bona sua mendicis pauperibus erogabat ecclesiastes. Se manipulis quoq; relictis p̄cise et industria supple et ruth potest reperi qd remanet. Sed qd facit il. Judic. xx. Reg. xxij. vbi dr. q comi quoq; defendunt et. l. be lye panem z carnes manē z vesperē. Item ille quoq; iu dicia dat ordine future. quare pena Contradictōes com pimit suas. z inter potentes quoq; iudicat. Item ille q suffragia sue fiducie odit. vicz virginē gloriose. q. l. in illius apud ipsum cum p se q̄ p aliqs humiliter intercede. Ut Esther. xv. dr. Aman quoq; fuit cet ve rogaret hester regina p anima sua. Sic vñ patet quō illud additum et affirmatiue quoq; aliqñ refert ad istum. seu etiam quo mō aliqs signat et causis varijs variū istius. Ceras eo principaliter dico q̄ aliqs quoq; signat viñ fluxū. Impi us ait seu vir peccator z fluxus ipse quoq; dr. quia ma la malis continue addere z accumulare vbi olim. Et quia mendacia affirmare sepius opprobr. Jgit nota q in illo quoq; l. in peccatore addē z affert. Et hoc certe pro E. cum ad plenū peccat. Secundo eo q̄ tum ad figura z le quentia tenuerit. Et primo dico ad peccata dñs imbu. uit. Et sic dico q̄ ibi Jndulsit supbie fastu. Jsaie xxv. ma lice situ. Jndulsit superbie pastu. Maccab. xij. Jnsanie gestu. Ezech. xxxij. Scientie terre. De fastu ait superbie pri. Reg. xvij. Scit quoq; Ezechias filius Chozam cō tra leges dicit. Ideo vanitabis syriam donec deleas eā. De situ ait seu vlcera sue malicie. patet. j. Esdre. iij. vbi dicit. Ut populus terre volens impedire indeos ab edifi catione dicebā malicioſe conturbāt aduersus eos consi liatores vt subuerterent consilia eor. De pastu eo seu ge stu sue celebrantie patet Esther. j. vbi dr. q in cōui uio assuet virū quoq; vt magnificētia regia signum erat abūdans z p̄cipuū pendebat. Sequit. vasti quoq; regi na fecit convivium femine. Et vñ dicit femina. q. l. illos qui pessimis z omnibus vacant effeminati et femine pes sime dicit. De cultu eo seu gestu fuit luxurie patet Ezechie. xxiij. vbi de Oliba meretrice dr. sic. Denudauit ips fo rnicationes suas. z denudauit ignominiam suā. De cetu eo vere scientie qualiter illi per ignorantiam erubes ce sint ab eadem. patet Esa. xxviij. vbi dicitur. Qui quoq; per vinū offensi. z p ebrietate errauerūt. sacerdos z pa pheta nesciens p ebrietate absorpti sunt z vino. Et tamē solenia non ignorantia figuraliter precipit in scriptura. s. Deutro. xiij. vbi dicit. Uxorem quoq; z vespertilionem non comedetis. quia. l. ille nuce que de mōte volant z te nebrosam ignorantiā signant. plenis peccata quib⁹ mo. dern quoq; Lpeccatores spiritualiter inbuūtur. Ad hoc eco q p ipa afferuntur sequenta tormenta quibus ip finaliter cruciantur. Et sic nota q̄ ibi finaliter Bestiis subantur canibus. Serpentib⁹ subitur cubus. Equi. Quando subuertur bestiis. Mulctandi subitur rabie. Comburendi subitur ignibus. De canibus. l. bestiis. bus infernalibus patet. xij. Reg. ix. vbi sic. Jezabel quoq; comedent canes in campo Jezrahel. nec erit qui sepe. at eā. De gladio aīe seu de enibus patet Esa. xl. vbi pro peccatrice dicitur sic. Erit inquit p̄ligni edomitoꝝ. z p̄ pona funiculus. z p̄ crimen ense celestiū. z p̄ fatis pe crudi ohuū. Pulsi quoq; ni gladio cadunt z sternunt in pelio. De bestibus etiam quoniam. l. animali ab eis capiuntur z corporaliter patet Gen. xxxix. Putea lue quoq; z vpores eorum capiuntur. De cibus ait. la bentes sue morbus. qui. l. damnatos ingratitudie pat. Esa. xxiij. vbi. l. anime peccatrix dicit sic. Je sch ne im. furgone eruditrex tu quoq; nō erit requies tibi. Ecclesi ast interpretatur spine signans pūctorē z dolores infer ni. Sic igitur patet quomō quoq; Addendo et aliquan do diuersimode spectat. l. ad impium. Et infra. Et de. um vide supra de etiam.

Quot quotquot. Nota q̄ quotiens q. l. quot numerum. vel quantitatem. de quacūq; re dicitur fuerit bona vel ma la. Et sic nota q̄ ibi dicit quotquot Penitentes quos de us eligit. Eminentes quos deus eligit. Celipsentes. l. deus negligit. Quam ergo prime q̄ deus eligit quot quot cum fletibus penitentie. Nullis ait penitere volen tem deus refugit. Et quotquot venient ad me non ejiciam. vnde Mar. vj. Quicunque tangebant eum. l. ejus vestis bant. Ille enim spiritaliter deum tangit. qui ab ejus pa nitentiam. l. consentit. Per penitentiam enim

Christum tangimus. Christi sico tangimus me.
Culpas plangimus. quinis. Unde dicit psal.
Corpus frangimus. cum. Quotquot ergo dicam cum. P. Culpas enim plangimus seu linquimus. Unde j. Machab. ij. Sedimpserit inquit aras z destruxerit pas res et idolatras quotquot inuenerit. Puncta ait ideo crebrius nostras z peccata crebrius nostra. z aralig petenti ne nostris cordibus cuiuimus. quando per penitentiam nos lauamus seu purgamus. Corpus enim frangit⁹ z mortificamus. l. Ethic. viij. Quecunque transgressi fuerint di genter plectebantur. Patz ergo q̄ deus diligit quotquot cum fletibus penitentie. Secundo dico q̄ deus diligit q̄ quot virtutibus eminentes id est in virtutibus. l. quibus ten. De quibus. l. dicitur Johan. j. Quotquot autem rot perant eum dedit eis potestatem filios dei fieri his. l. credunt in nomine eius. Uiri enim perfecti filij dei efficiun tur eo q̄ ad hereditatem celestis glorie adoptentur. i. p. destinatione ad eam ordinatur. Jugra illud Hom. pro de dicebant inquit quotquot erant predestinati ad vitā aet nam. Eligit igitur quotquot virtutib⁹ eminentes. Ter cio eo dico q̄ deus negligit quotquot criminibus pollu tos id est offensa vniuersaliter peccatores. Et certe tribus quotquot dicit homines Psal. c. Quotquot autem a me fuerunt furce sunt z latrones. Sufficit vide vbi Omnes. vbi Quicunq; z vbi Universi &c.

Explicit littera. Q.

Incipit littera R.

Ratio. Nota q̄ in scripturarum

r ment Ratio sequenda. Ratio mouenda. Ratio reddenda. Ratio defendenda. Ratio ordinanda. Dico q̄ est ratio sequenda. Et sic ratio accipit p superiori potentia: aie q̄ quando habet rectitudinē vehemēs inferamus q̄ qui vult q̄ ordinēt quid sit bonū quid malū. Et ille q̄ vocat ynderalis hoc rectitudo mentis. Ille qui dicit Ecce vij. Ecce mens q̄ sunt ibi homīs rectū. Et ista est q̄dā regula mētis q̄ sēm bō in sua anīa habet sc̄j. Et ista est ratio q̄ data a deo pōt̄ posuisse Job xxviij. Pondus ventis ordinat eis: et rōnē aquis posuit in mensura. Secūm ordinē eis celi. Per mensurā ipsius dē posita est rō ibi in terra. Cū dicit q. f. bn rōnē ibi sunt sua. Facies bonū ad magnū et similia dicē nostrū. Iste est rō vocanda. Et ista est melior humān in quib̄ summe respectus creatōis q. f. bona rō nō attingit ad nothing dicēs q̄ aliter? credere: nisi p fidē reuocamur. Sicut ait ōr Ecce vij. Spēm ei nulli pdē bō inuenire rōnem. Et ide sunt bi Roma vij. Reddit est q̄ habeam? ipsum sm rō nem fidei. Ihc est rō reddēda. Et sic rō accipit p cā vel ratione negotij. f. Petri q. Rōnabiles sine dolo lac cōcupiscite. Iste est rō ordināda. Et sic rō idem est q̄ pondus. Iterū dicit. f. Madue. c. Stamptus subunt te rationē regis. Et que sequūtur. Nullus communicauit mihi in ratione dati et accepti. Se vult autem de ratione amplius dicere dico q̄ est bare rōnē que

Cancta sequit que rōn attingit.	Prima est ratio ori ginalis. Secūda est rō mentalis. Tercia est rō in dictis.
Monstr repat quā nullus sequit.	
Iuste impat q̄ non subuenit.	

Prima igit est bare rōnē que est rō originalem q̄ non attingit. Et ista est ra q̄ data in sacrosancta natura et dei sola: vel. Constat enim q. omnia opa q̄ fiūt in deo et secreta sunt ad naturam pertinent sue ad ydeam artis et vera rōne sunt facta licet nos hec imagina vel occulta. Et ideo ali humana cognitio ad rōnis huius notitiā nō attingat. tamē est indagare. Secūda est rō in la. q̄ naturalis? ephemerides dicit. Ot comete stelle cōsuetudinaliter vident oriri certū tamē habētibus et ordinē in natura li? bonum vehiculi notū. vel Eccl. ij. vbi. Duo ignorans que sit via ipius: et qua rōne cōpingat ossa in vtero pregnantis. sic nescis opa dei q̄ fabricator omnium. Et Job xxxviij. Quis enarrabit celos rōnes et cōcentū. Rōnē dico ordinem. Secūo dico q̄ est bare rōnem meaginale. Et ille est ille q̄ inuenta est ad cōdi humanis. que. f. ad ōm virtutē morū componit. Homo est a bruto q̄ ratio differt q̄ hō rōnē habet bruta no rōne carent. Illi igit magis bruta q̄ homines esse vident: q̄ in tali actibus rōnis obsequio nō vtunt. Bene ē monet apls Roma. xij. dicens. Exhibeatis igit corpa vestra hostiā viuentē. me placentē. rōnabile obsequiū vestrū. Tercia dico q̄ est bare rōnem iudicialem. In iudicando ēm valde est necesse vti iudicio rōnis. Ad q̄ sunt Exo. xxviij. vbi dicit quem? vestis sancta. Electa rōnale iudicij contexes vt artifi et veritatē facient sunt opere polimito cum aurifis et coccinio: et interli cum purpura mirabili cum duobus cherubin et mollus pontificalib?. Ad significandū sāctū et rectū aaron facer dot. Ad significandū q̄ aaron. f. debet sapiēs vel platus rōnale in dicij. f. vtam debet rōnem in iudicando habet habere. et in effectus suis in dictis rōnem seruat c. Romāno filiop. ij. rad. f. curam cōm habentes habet potentes et vocatiā et veritatem sapiēt custodire. Sapientialis etiā q̄ omnis negocius signat. cū rōnali cōsiliū gerebat. p eo q̄ iudex et superior omen sibi mandatū habet cum rōnis iudicio moderari. Rōnale aut illud polimiti sm opere polimito facti dicitur. p eo q̄ efficia dictum potuit. i. examinatū et exquisitū esse intelligitur. Cathene etiam et anuli rōnale iudicij circumdare dicunt̄ p eo q̄ in omni iudicio q̄ debita rōne regitur semp debet catbena dominatio habere et anulus celestis premij et eternitatis speratio. Hec oēia vide et allega sicut Exod. xxviij. et xxix. vbi. vij Leuit. vij vbi. Ot moyses indutis aaron et filiis sanctum. atq; humerale ipsius. q̄ obtenui. pro angulo aptauit rōnale in quo erat doctrina et veritas. Sic igit patet quomō ratio in duplicitate sumi pōt. Multa possent dici de ratione et de via rationis: et de creatura rōnali sed pauca sunt auctoritates vocales. Et de his omnibus dictum est supra de hominē. et sicut infra de Sapientia et in alijs similo. ꝛc.

Radere. rasus.

Cuj radere nihil aliud sit q̄ capillos abstergē vel auferre: et hoc virago nouacula mediante. Per capillos vo multa significent. f.

Diuitie quibus adornamur.	Peccata quib̄ inficimur seu quib̄ vestimur et peccatis illuminamur.
Terrena quibus onerāmur.	
Temporalia quibus spoliamur.	

Triplex radere pōt genus aliter iuxta Ihū radere q̄ d Faustinū. Primo radit inimicus virgo persecutor.

Iulianū.	Sed sāctū radit vir pius et misericors.
Maximianū.	Sed tercio radit tyrannus et deputator.
Maximianū.	Quarto eo radit vir iniquus culpe plenus.

Primo q̄ dicam q̄ est bare virum radere sum me violentum. Et illud certe est q̄ quis a scipo per potū radit et capillū cum rasorio et capillatura virtutū: quia. f. barba significat animi virilitatem. capilli vo virtutū ornatū et mundiciam. fatuū est ergo talia radere et a se vitia animi et virtutū colorē abdicare. Iuxta illud Leuit. xix. Senem debes honorare radet barbam. Unde et de sacerdotib? dicit Leuit. xxj. Non radent capite. nec barbam. nec in carnib? suis facient incisuram. Rasura est q̄ualis capillos. Hoc est dicta exercitia virtutū et bonarū affectionū et conditionum virtus animi colligit et inuenit efficaciam significat et in melius dicam vertit. Figura Judic. xvj. vbi dicit de Sampsone q̄ rasis septem capillis de capite suo recessit ab eo fortitudo et sic deceptus et debilis fuit et diuitus philistim et ab eis occisus. Figura etiā ij. Reg. x. vbi dicit. Ot in vespertinum tempus David rex abisai seruo suo dixit q̄ venerit ad eum Iebusæus ecce ibi vinculis barba rasa et vestis sua sit: sic debet sibi ad ōm suis mitt. Figura ipius Ezechielis. xlij. vbi. Ot Ihēz vir rasi barbā et sectio vestibus et squalentes per capitū sunt ab vmbilicū in medio diuisus. In duobus signat. f. q̄ illi q̄ capillatura virtutū et barbam virilitatis et fortitudinis potunt. a bestialitate. f. ignea carne decepta. abdicare et bonis virtutibus succedunt et oculos vere illuminationis p̄dant. et sm quosdam ydiotas animum. Iuxta illud Psal. xxxij. Et rasum fuerit caput meum videbit a me fortitudo mea. Per etiam simeon. f. dyabolus. seruos dauid. f. viros ecclesiasticos tpi seruos capillis et barba virtutum spoliat. ipsosq; multis vicijs debonestat. et mabdi dyabolus dicit q̄ sine capillis et barba virtutum inuenit et offendit. f. Regū. xxj. Pueros inde nouit decalnauit et rasit. Q̄ dens quot et quales sint bodie fermē nouit. f. viri ecclesiastici et spiritū q̄ caliter barba carent: et q̄ virtutes celestis nudi squalent. Et ibi sunt similes secundū illum ydolum. Ec dicit Ezech. vij. vbi sic. Sacerdotes inquit sedent habentes tunicas lineas in capitibus suis et capita et barbas rasi. quoq; capita nuda sunt. Quid enim rectū tales nisi cum exteriores penitentiales habent lacrymis et sollem. cū pugnationis virtutibus nouandū: et barbam virilitatē abstulerunt Elaie. xv. Omne barba radet in cunctis eius. Et scitū est sacer.

Secūo dico q̄ est bare virum radere femine fructuosus. Et illud Psalmo mihi aliud ē q̄ bona sua respondia a se radere. mulcere et abdicare et ipis praipui? arogare. quod scripturis potuit significari in negatiuo tamen conformo. qui scripturis in fine sue p̄fectionis et obseruantie capillos suos quos incautos seruauerat abradebat ipsosq; abiectos et sacrificiis domino offerebat. Ad denotandū q̄ ministros sui interpretat̄ Iosidus. f. vir misericors et pius. qui. f. apud eum Iosidus est et gratus. capillos inutiles suarum quas via retinuerat. debet loco sibi radere et abstergere prospe

nouas. Largende t deo ipsos adhuc offerre: q p dominū incendere ipsa in eo visus expendendo. Ab Deū. f. deo aliquare t rendere sup suos odiosi mali. f. sup pas peres ep. D q pulcra est a venella talia contra rubo fer lia dat radices capillos. Valde est placet alcuino vale re bonum deo alium: t per deum proximis amicis demandatum. Unde loquit dominus Gedie de talibus Cū ingressi erit Gog in terrā qui ascendant de lauacro vbi gemellis scribus. t sterilis nos est in eis. Confundat tamē tua rubiginem. f. confusionem t expositio facium multi sicut abel de quo dicit. f. Regū xxv. q cum oues tondebat vere tamē benedictionem vsuit t suis locis in agendis vbi negantur qua sunt multi qui bona sua expendunt t rendent in malos vsibus non bonis. Pater igit q est deo virum radere femine sue molestum. Terra vero q est dare viri radere valde odiosum Et illud precepto est Leui que rapiebat t tyranni radunt et spoliant viuentes substantia equi. vide Ezech. xlvij. Super eius inquit caput calumdie: t offlia barba rasa est. Ista est etiam ratura qui in sinistra facie comminus impie. quādo saltem barbam t celarium glorie temporalis auferet t abradet vt dicit Esaie xv. In die illa radet dominus in nouacula vocata in his qui trans flumē sunt in rege assyrios. capud t pilos pedum: t barbam vniuersam. Et breuiter sic est q mens sanguinem radet malos. sicut si profani tyranni t impij radunt bonos. Legit etiā de dyonisio tyranno q cum esset in templo ecclesiastico qui fingebat fuisse filius Apollinis: t qui ei barba pingebat. apollo vo pater pingebat sine barba. eyo nihil video barbam auream deuitate capitis quē magni thesaurum valebat. occasione rapine accepta abbatis cum fi. bi dicerit. f. indecens valde esse q filius esset barbat: t pater sine filius imberbis. Sic reuera tyranni nostri videntur hoc opere te ecclesiastico: q saltem indecens te eos barbam auream. f. diuinas temporales obtinere. cum eorum sit partem ipsis tonsis. Verum quam barba huiusmodi carnalis: hoc igitur occasione nituntur radere barbas suas: t spoliare singulos bonis suis vicinos. Scitur illud Ieremie. vij. Tonde capillum tuum t proice t. Et sic q patet quomodo est dare viri radere valde odiosum. Quarto dico q est dare virum radere valde virtuosum. Et illud certe nihil est q pilos superfluos a nostris. f. malorum affectionum inordinati malos actuum exteriorū e malos cogitationum t motuum radere t euellere: t per ignem t medicinam radicare. Figura. Leuit. xiij. vbi de leproso mundando dicit sic. Cum lauerit homo vestimenta sua radet omnes pilos corporis t lauabit aqua purificationis ingredietur castra. Quia pecto lepra est id est peccatos qui ad sanitatem t mundiciam grate redire videtur: oportet fugitus p penitentiam vbet mūdare: t offlia p confessionē radere: t p lachrymarū pluuiam cuncta abstergere t purgare: et sic extra paradisi purgatos valeat subintrare. Sicut de muliere captiua dicit Deutro. xxj. q ad hoc vt vir illa duxit vxor fieri meruit vehem vbebat mutare: odiarit t vngues radere: t parentes genitos deplorare. Ad mouendum q mulier captiua. f. anima peccatrix que fructus spiritus valt fieri sue sponsa. ante offlia vbet vestem conuersionis mutare. f. in melius conuertendo. Celarium vngues. offlia superfluitates vitiorū vbet radere t vellere contendo t partes. f. carnē t mundi vellere. transitus criminū explendo. Exemplo. f. Job de quo dicit Job. ij. q. te. sta sanies radebat scdis in sterquilinio. Testa est que de terra est. f. carnalitate nostram. f. memoriam mentis designat sterquilinium aūt vilitatem nostre carnis designat. Quia scilicet si sanē peccatorum radere volumus t auferre. celle est cribyn t sterquilinū. f. gnor vilitatis t mee[illegible] memoriam adhibere. Sic igit patet quomodo est dare quapiam raturam. f. Utile vel malum. Molestum. Fructuosum, t Odiosum. Sufficit.

Radix. Nota q radix in scriptura sumit in bono t in malo. Et ideo dicamus q p radicem hui⁹ loci varias p̄prietates possunt assignari varia t diuersa. Unde nota q radix potest denotare. scilicet

Iustorum conditionem. Per radicem significat iustorum perfectionem. Horum conditio virtuosa. Mundanū successus. Habet est influxus pl⁹ tis Peccati corruptionem. radix. Iuxta illud Prouer. Mundani defensionē. xij. Radix iustorum pfi. e. Sicut enim radix est pars arboris inferior: occultior. pulcior. Sic iustus in arbore ecclie militātis vbet esse inferior. f. p̄ supbie vacuationem. Occultior p bonop̄ suorum abscondonem. Pulcior p bonop̄ operū p̄dicationē quia. ille more radicis vbet inferior p humilitatē manendo in corde Esaie xxvij. Ad reliqui est mittē radices terram. Vbet etiam sub terra. f. in abscondito p fugam offlia humanis gloric fugacior latere Sap. vij. Ornatus radicū t. cum sunt abscondita t occulta vidit. Debet nihil hoc operando ergo esse vult se habere Ecce. xij. Plantabit eos t radicem mittent: pficient t facient fructū. Et ideo bene ter de quolibet viro iusto potest exponi illud Ezech. xvij. Potest illud in terra p semineer firmare radicē fugi aquarum. Ubi adiuere q sicut radix arboris nutrimentū habet. f. Terra sustentum nerve fortior adhesionis. Ideo dicit. Potest illud in terra. Humanitas fructus inquit p̄dicandi. Ideo dicit. Pro semine. Stabilitas. fundus arboris sustinendo. Ideo dicit. Firmauit. Tenentiam. ruri sub fluuium retinendo. Ideo dicit radicem que dicit. f. ruinare. humiditatem. qui arborem nutriendo. Ideo dicit sup aquas multas. Sic vere charissimi vt iustus adeo durā radicis vbet habere sic Tenacem adamantem. potest illud in terra. Ligat illud in deo p amorem. Diuine deuotionē. Ex semine inquit. Stabilem mentionem. Firmauit inquit. Plicabilem subiectionem. Radicare inquit. Flexibilem compassionē. Sup aquas inquit. Ecce q̄ in illa radice vbet esse tanq̄ vinculo t adherentia q̄ sicut radix fortiter adhuc terre: t totaliter ligat infra terram: t p quosdam capillos fortiter ligat cum terra. Et tales q̄ radix infra terram vnit extra terram vo sicut. f. vbet. Sic iustus fortiter vbet terre. f. cum deo p amorem ligari t in ipso plurdie infici t influi. t in eo mediantibus veris seu capillis bonap̄ affectionū totaliter radicari: quia sic eo t infra eum p charitatem fuerit: ipse potest p̄ fructus virere: si vero p peccatum terram illam ejiciunt. necesse est eum arefacere spiritualiter t perire. Potest inquit illud in terra Esaie. xij. Germen radicum eius in terra putrescet. Sicut ess aliquē sunt arbores t plante que oburtunt in radicem. t que in ossi pte sui habent virtutē seminalē: sic potest de sicu. vite rubo salice t albus. quos ramos plantatos efficit radix t terre adhuc. Quia femo a terra est penitus separatus. Sicut etiam patet in pagine vbi ramus in terram depositus t inde ipsius novam radicem acquirit p̄ se efficit vna planta. Sic vere quis quisq̄ contingat non a terra. f. ab amore eo t primi separationis nunc vbet iterum ibidem p charitatem infigi. vbi radicem. f. amoris fixit: t p tenacem amorem ibi verius radicari. Potest inquit illud in terra. Quod est contra illos qui in terra id est opere dei t proximi p̄ dilectionem. vel in terra. f. paradisi p contemplationem: vel in terra. f. monte vel inferno p humilem t considerationē nolunt. f. ipsius radicare nec sibi mentaliter profundare. Unde valdeo potest dici illud p. q. f. zyzabelus cudlet te t eruigrabit te de tabernaculo tuo t radicem tuam de terra viuentiū. Non sic charissimi. f. sit in nobis tenax dilectio t adherentia. Pa sit inde. f. ra. Item sit in vobis virtus denotio t in fluentia. Pos sunt inquit. Sicut est semen habet in se radicalem humorem virtute cuius fructus p̄ducit. Sicut etiam radix habet quidam naturalem vigorem virtute cuius in ramos arboris folios t fructū vis influit: t p quam tota ad p̄ductionem disponit t aperit. Sic vir iustus vbet habere in se vitam vigorem t humorem gratie que ipsum debet interius spiritualiter vegetare: ad p̄ductionem fructuum bonop̄ operum disponere t aperire. Ex semine inquit Esa. xl. Stabit de germine radicem a⁹ plantatio. Unde est sunt plante que habent fructus suos inferius in radicem sicut patet de allio t de cepa: Quedam etiā sunt alie res que habent virtutem seminalem in radice. sunt de quo dicit. cuius radix in plures pars diuidit: t in quolibet partiuncula plantata. planta vna (quod mirum est) gignit. Ad notandum q in radice. f. in vno tallo sepe vbet

fructus bonos operum abundare: z virtus fundanda ad
ꝓdificationem bonorum operū apparuit. Ex qualibet ꝑ-
uersitate alterius radicis id est quolibet bono cogitatu vel
affectu non contineꝫ vel etiam vim tribuit. Inter malos vna pla-
ga, inter prodigia aliquod eorum opus. De homine inde.
Quos fecit dicit. Lucretius. Omnes ecclie in terram bona
z omnia fecit fructum. Quod est contra multos qui nō ba-
bent vitia extrema grauia, nisi ꝑ peccatum sunt mortui et
steriles: z ideo fructus bonorum operū non ꝓducunt. Si
gurgio in semie quod accidit in petra quod quia carnē ra-
dicē naturā arcuit quia non habebat humorem. Unde nisi
mur ibidem. Et hoc radicem non habuit sed tantū tempora-
les. Unde et ramus dicit. Deus. xx. Radix eorum efficacia
fructum nequaq; facient. Non sic ergo: sed sit in nobis vi-
tus mentis z infantia. Pro homine inquit. Quando ali
cui q in tali radice sit in corde seu in vino intellectus effectus
ne eorum z gratia. Firmare inquit. Sicut enim ex
ali inter alias grex arboris est firmus z stabilis: z hoc ꝓ
terre est adherentiā: z habet ramos ꝓdiuos z ꝓdereter.
ꝓ auctoritate z ab impetu ventorum auctionis z remotionis
Et inde est q radix ꝓpter suum firmitatem est tectus ar-
boris fundamentū. Hoc vere est ita dicit radicem ꝓtra
inquit Ecclesiæ. Firmabit in die z non flectetur. Et
Eccl. xxxix. In electis meis mitte radicem. z sic in ſyon fir-
mata sum. Sicut ait apostolus radix est: qui sibi crucianus
efficit lapis vivus sic ibus in habitaculum lapidem con
uenit quidē sibi inhibe ꝓ amorem z veluti dicit ꝓpter
Idem de illa femmilie dicit Esaie. xj. Radix yesse qui stat
in signum populorum. Quod est contra multos qui non
sunt radices stabiles sed magis nubiles z flexibiles. Quod
patet quia in bono non ꝓficiunt: sed ad mala faciliter se
obnubunt. Unde de symbolo potest dici illud Job. xxviij.
Extendit ad silicem manum suam: subuertit a radicibus
montes. Non sic charissimi sed sit in nobis fortis virtus
z penitentia. Firmari inquit. Semper esto q in vobis
uere esse mollis subiecta z reuerentia: que notat in vos
humeratione. radix est dicit a raritate habet est substan
tiam valde tenuem atq; rarā, valde ꝓclibile atq; mol-
lem, significamo illos qui mente sunt humiles: tamen et
benigni ad obediendū: mollos quoq; flexibiles atq; gen-
tiles quia. Scalos ad voluntatem dei vel ꝓximi habent se fle
ctere ad omne ꝑtum ꝓ prompte obedientie famulatum.
Hoc quo potest dici illud Esaie. xj. Egredief virga de radi-
ce yesse: flos de radice eius ascendet: z requiescet sup eum
spūs domini. Quia paulatim spūs sit sup illos libenter
quiescit qui sunt sicut virga z sicut radix. flexibiles q obe
dientiam z humilitatem: qui sunt yesse. i. incendium z per
penitentiam z ꝓpositum qui sunt flos de radice ascendens
q munditiam z celsitudinem. Caleb est calbos. obedientes
z pauper vitæ spūs ancus. Quia sicut dicit Esaie. lxvj
Ipse non respicit nisi ad pauperes contritū spū: z tremē
tem sermones meos. Est igitur in nobis grandis subiectio
z reuerentia. Radicem inquit. Insuper dico q in nobis
ved in corde nostro debet esse dulcis compassio z affectus
Cristi offendit eum dicit. Sup aquas multas. Genus
est radicis est q habeat multū de humore z de medulla
adhuc arboris nutrimentū. Unde radix humoral a ter-
ra liquore ꝓ se ferebat z recolligit: z tandem ad numen
dorum medullam ipm mittit. Et ideo a philosophis radix
os z stomachus arboris dicit: eo q in radice humor nutri
tur vt in stomacho arboris comeritur. Sic vere vi
rtus debet habere multam medullas compassionis qua
dam fouere z fortificare. Humorem bonos est compassiū
debet a terra recolligere vt inde ramos z pauperes valeat
nutrire: vt sic totius arboris ecclie eo atq; stomachus
possit esse. Ita potestas etiam doctoribus z predicatoribus
potest dici q vere illi humorem scientie debent in se recol-
ligere z habere vt alios possint inebriare z nutrire. Et ita
offendit eum dicit. Sup aquas multas: quia fallax aque

significant resistentes pectoris: z dulcedo eloquentie vel do
ctrine Job. xxxv. Radix mea aperta z secus aquas. Et Ezec.
xxxj. Radix alius iuxta aquas multas. Quod est contra
malos qui peccato ad sunt humida radix sed arida. De
quibus Mat. j. Siderit siccam arida a radicibus. Quia
ſys multi sunt ita aridi atq; sicci q nihil habent de humo-
re lacrime vel devotionis Eccl. j. Radicem omnium superuacu
arefecit dominus. Non sic ergo sed sit in nobis vel in cor-
de nostro compassio et affectus. Subiecto z reuerentia
Durando z gementia. Semelio et dei gratia. Celerio et
dei amicitia. Hec est sunt quinq; condiciones radicis spi-
ritualis. Sex eadē omnes vel etiam vim tribuit. Et hoc est pul
mū principale q quod offendit q radix signat influxū cō
cordiam. Et sic hoc etiam dicitur se vocat radix Apo-
cal. xxij. dicens. Ego sum genus z radix David. Nulla spē
cies z mansuetus. Et Apocal. v. dicitur. Vincit leo de tribu
iuda radix David. Radix enim vincit dicitur. solent

In conceptione. Deus in conceptione. Unde illud
In passione. Esaie. xj. Egredief virga de radice
In ascensione. yesse. Deus in passione vii illud
In iudicio est cursibe. unus Apocal. v. Vincit leo de
Deus in ascensione. Unde Esaie. lxv. Ascendet sicut radix
de terra faciem ꝛc. Deus in iudicio benose z pulsatione. vn
de illud Esaie. xj. Erit radix yesse qui stat in signum popu
lorum: ipsum gentes deprecabunt. Signat ergo radix vi-
rtutes condimentum. Secundo principaliter dico q ra-
dix signat virtutum ꝓfectionem. Radices enim sunt
mechanales: z vite z sanctis humane valde necessarie et
vtiles. Sic virtutes ꝛc. Et positime sic virtutes radices
dicunt que se habent ꝓ modum fundamenti. principi vel
radicis sicut est charitas que est vinculum ꝓfectionis. Si-
cut est fides que est fundamentum omnis vere cognitionis
Sicut est sapientia que est principium totius discretionis
sicut etiam est timor qui est origo omnis bone cogitationis.
Ut charitas sit radix z origo patet Ephe. iij. In charitate
radicati z fundati ꝛc. Item q fides sit radix patet Colos.
ij. vbi dicit. Ambulate radicati z confirmati z superedificati
ti in fide. Item q sapientia sit radix. Patet Eccl. j. vbi dici
tur. Radix sapientie cui reuelata est. Item q timor sit ra-
dix patet ibidem eodem ca. vbi dicitur. Radix sapientie ti
mere deo. Hic ergo sunt species radicum que in apothe-
ca confectionis faciunt electuarium sanitatis. Et verificat
bit illud Esaie. xxvij. Mittet radices eius ꝓfectum z florē
ebit surgum. Radix ergo signat virtutum ꝓfectionem.

Tertio principaliter dico q radix designat mundanam
perfectionem. Bona est mundi dicit radicem. Juxta il-
lud Sapientie. xij. Quare via impiorum ꝓsperat bene est
omnibus qui prevaricant z inique agunt plantasti eos et
radicem misisti: posuisti z fecisti fructum. Hic est
mundi boni sunt de radicem de quib' vitiantur potest. pec-
catores. De quibus dicit Job. xix. Quasi est sub sentibus ra-
dix eius repetant, z radix imperatoris est arbus eorum. Hic
sunt radices que facilius siccant z de igni ad nihilum pla
cant: z ideo sancti sunt qui in radice caritatis radicati sunt.
Unde Job. xviij. Secundum secunt radices eius: z sursum
ascendit messis eius. Significant ergo radices terrenam
perfectionem. Quarto principaliter dico q significat ol
mium affectionem. Et sic positime q radicem intelligit
ur peccati radicalis z pene pulsa sicut est cupiditas. z fe-
cat est pessimpsio z superbia. De qua dicit Job. v. Vidi
stultum firma radicem z maledixi pulchritudini eius statim.
Quinto principaliter dico q radix signat malorum affe
ctionem quia. Quali sunt sicut quedam venenose radices
platane. Sotto symboli. ꝛc. sinus. j. Mach. j. Et exiit ex eis
radix peccatrix antiochus illustris. ꝛc. Nota radix est
Flexibiles q inconstantiam. nellam apparuit. Ca
Tumosi per malitiam. les tamē radices ꝓsequi
Terre adherentes p auaritiā. ter securis stulte infixis
Qui despecti colubris q inbo. Quia sicut dicit Mat.
iij. Jam securis ad radicem arboris posita est. Et ipsos in
flammabit ignis infernalis in finem quia sicut dicit Malach.
Omnes superbi z omnes facientes impietatem: quasi ſ.
pula vorabit inflammabit eos: z non derelinquet eis radicē
z gemmā. Hic igitur de malis radicibus z de malis satis.

dant. Dicit. Lis multis deuia. vbi de radice fit mētio. 2.

Raguel. Pastor dei. vel egressus eius interpretatur. Fuit ei pater sacerdos madian vocatus. Exode legitur. In Exodum ⁊ applica ⁊ moralizā de ramis. Ramus affectus ⁊ alia nomina debuit reperiri. Vide per. A. Vide hyeronimū in concordantijs ⁊ in biblia. ⁊ interpretationes. ⁊ applica ⁊ moralizā ⁊.

Ramus. Vide q̄ ficat arbor. consilit ex ramis et corpore et membris. Dicit bonus vel anima ipsius loquendo constat ex pluribus virtutibus ⁊ donis. Sed vtrobique omnia perstringam⁹ notandum q̄ tam bonus q̄ arbor multiplices habet ramos. Habet enim bonus. solum Quosdam ramos

Interiores. Rami interiores sunt seculares conditiones. Exteriores. fames. Rami exteriores sunt spirituales Spirituales. charitatis species. Rami superiores sunt Superiores. spirituales operis seu officiorum. Rami inferiores sunt nostre carnis vitia⁹. Rami coadiles sunt crescendi p charitatis vel desiderii. Exemplo palme cuius omnes rami tendunt in sursum: ⁊ etiam rami expansi ad modum pranidis sursum tendunt. quod etiam facit turbo. nisi per accidens ⁊ subditis qui sursum eleuat materiam ⁊ humorem. qui fluunt illos quorum rami id est quorum affectus ⁊ desideria superius sunt in celo eleuati. Psalm. Illuminati. Coli. iii. Hec sursum sunt q̄rite Scil. Circa diam. 8. terunt quasi rami palme. Unde de ipso dicit. q̄d de cedro et Eccli. xxiij. Eleuata sunt rami eius. p̄ aquis multis. Ramus enim est sicut arbor. q̄ tot habet ramos frondes et baias bonos affectiones ⁊ virtutes. Et sic dico q̄ ipse habet ramos. vt

Ramos frondes castitatis. De ramis castitatis ponit ista illud Isaie. vj. Albi Ramos virides bonitatis. facti sunt rami eius. De ra
Ramos vberes pietatis. mis bonitatis patet per illud q̄. Matth. v. Ramos virides ⁊ palmas plandebant. De ramis eo pietatis patet dicit illud Job. xiij. Rami eius pullulant. Et Hec. viij. Afferet frondes olive ⁊ ramos palmarū. Oliua est pietatis refrigerat. Ps. Sunt ergo rami coadiles qui sunt crescendi p exercitia officiorum. Rami temporales sunt extendidi p pietatis refrigerij. Rami est bonus temporalis ad pauperes vtlandi sunt: ⁊ eorum fructibus pauperes sunt recreandi eorum q̄ verbis ⁊ suffragijs sunt benigniter refrigerandi. Exemplo quercus ⁊ terebinti q̄ ramos suos valde in latum protendit. Exemplo etiam ficuum vides quo rum ramis vndiq; vtuntur. q̄ sub vna ficu centum milites compatenter umbrat. Quia rami bonorū nūtrices et pedissim vbere ad pauperes q̄ pietatem vtlauri. vt sub ipsis possint misericordiā recreari. Et sic vican bonus pius illud Eccl. xxiij. Ego quasi terebinthus extendi ramos meos: rami mei honoris ⁊ gratie. Et Eccl. vj. Et in cruce sicut terebinthus. ⁊ sicut quercus expandit ramos suos. Rami crucis sunt frequentandi per meditationis mysterium. Rami est crucis sunt sicut rami arboreum

Qui sonat frondes vere nouas. Et ideo arbor
Qui pendunt fructus optimi saporis. crucis cum ra
Qui gaudent suos tegendi umbra. mis suis fert
Qui sperant gentes quietis habenas. optime figura
ta in illa arbo
Illi enim rami crucis sunt re. Dan. iij. q̄
Fructus q̄ p̄ corporis sustentationē. habebat folia
Species q̄ p̄ sanguinis colorationē. pulcerrima q̄.
Gaudia q̄ mediantib⁹ cōsolationem. cum ad pauci
Virtus q̄ confortat ad sufferentiā. Fructus eius erat nimius. Item ad fedū. In ramis eius habitabant volucres celi. Item ad tertium. q̄ ea velut hec omnia cave. Item ad quartū. Et ideo breuiter erue illud granum sinapis. q̄d fuit hominis sere pusillo in seruorū ⁊ cum sit minus cibibus seminibus. Et cum creuit maius olusculis: ita q̄ rami eius inhabitant a celi volucres. Scut dicit Matth. xiij. Marci. iiij. Luce. xiij. Erue est dicit granū sinapis. in quo tantus seruor inuenitur ⁊ q̄ tantum ad fidem compatiendo inducit. Illud est granum pusill fuit valde modicū tunc pene nullum q̄. tum ad pigritiam ⁊ reputationem hominū erat vilissimū. ⁊ fusile ⁊ dispensu. Scut vocat patibulum generale. Verū tamen quia ipse ibi pependit tanq̄ crucis in gloria ⁊ benore q̄ bodie natus est omnib⁹ desiderabilis. Et ideo volucres celi. vt populares ramos eius q̄ tentione inhabitant. ⁊ volucres celi compassionē plurimū se delectant. Unde Gregorius. Inter ipsos arbores ramos erat vita nomen suum. Patet ergo q̄ rami crucis ipsi sunt incrementi per meditationis mysterium. Rami nostre carnis sunt tentationis per confessionis magisterium. Caro enim ista habet multos malos ramos. videlicet

Culpas criminales. Ith ista rami sunt arcubis penitendi per confessionē pe
Motus carnales. abdicandi. Melius est dicit Gregorius quādo rami fugitiui non amputant. Prius enim dicit altius crescere quādo rami inferiores cidendo sunt. Sic vere si volumus a bonis operibus non sterilescere. nos debemus ramos inutiles ⁊ superfluos vitiorū vel carnalis affectum. vel etiam communia parentes ⁊ amicitias. inutiles abscidere ⁊ ab affectu eorum penitus elongare. Iuxta illud Iudith. Precidite ramos et arbusta sequentur ruinam. Ista sunt ergo quatuor genera ramorū que potest habere homo sine in bono fine ⁊ malo. Sed arbor tua q̄ per ramos intelligunt subdit. Palarus est enim qui sit dit qui ramos ⁊ subditos habet potuit habet etiam habere augmentare ⁊ habet eos ad conditionē. quam nouerunt. Quia sicut nascit est q̄ rami ad plantas radius seminis. rami de radice habent oriri. habent circulare vita. habent humoris suum ad eam in hyeme q̄ seruare. Sic q̄ arbor dicit rami ⁊ frondes habet ramos suos. subditos esse potest per paternā charitatem. q̄ eos in vel desiderium augmentare per promotionem: ⁊ ad bonum conditionem inducere q̄ conuersionē. Quia sicut dicitur Rami ej. Si radix sancta ⁊ rami. Ecclesia de ramis subditis dicens filios in qua sunt. Confidam patri patrati vel mihi bonos parentes omnes vigne ⁊ inclando: circidere q̄ pro abscindendo ⁊ humoris sui ⁊ q̄ram substantiā eorum ⁊ in conflatione q̄ sucurrendo Exech. xvij. Scipsi ramos tuos eius ad ea radices eius sub ipsa erit. ⁊ fiet. Ad istos ramos gerunt radices sunt ⁊ parentes. pinos. col etiam vel partem relpicere ⁊ si necesse fuerit subuenire. De ramis de malis. De peccatoribus q̄ mox sunt rami rami ⁊ crudeli plani sunt scelere peccatrix vel alij rapinarij quibus scelera alij lectant ⁊ inflamant. Per illud Exech. xx. Egressus est ignis de virga ramos eius ⁊ deuasti eius comedit. Hoc igit de ramis sufficiat sine bono sine in malo.

Rapina. Rapere. Vide q̄ rapere id q̄d alicui subito et violēt auferre. Et postea notare q̄ i sequenti nouē rapine

Diuinalis. Diuinalis est rapina infidel. qui Christo
Cupidalis. ⁊ eius sponse vendicat ⁊ rapiunt gloriā
Criminalis. paradisi. vide Matth. xj. Regni celorum
Carnalis. vim patit violenti rapiūt illud. Cupidalis
Spiritalis est rapina inimicorum qui rapiūt mulieres ad suum libidinē adimplandā. Et de
Cupidalis. Dina rapta dicit q̄ videbat adamante et rapuit ⁊ dormiuit cum ea Genesis xxxiiij. Criminalis est rapina grauans quia ⁊ nobis rapit ⁊ nostri symbolum peccatis. Et de hoc Matth xiij. Cum malus homo venit q̄ semen sēi eli. Carnalis est rapina animalis qui ex ortine a tenentib⁹ rapiunt ⁊ ad interni ducunt. Et ista dicit Hec. viij. Grues quasi subes manuina. ⁊ quasi pulus turbine raptus et area. Spiritalis est rapina mulierum qua ij rapiunt mentaliter superius ad complacentiā proximi. Et de hac Act. viij. vj. Spiritus dñi rapuit Philip. Et. Cap. xij. Sine bonum fuit ⁊ corpe sine extra corpus vbi tunc fuit rapti vsq; ad tertiū celi. Tertius rapina spiritalis ⁊ ista est rapina beate contemplationis. de mūdo a me p mentis rapturis in paradisum subito inferunt. De quo j. Thessa. Rapiemur cum illis obuiam christo in aera. ⁊ sic semp cum dño erimus. Sic fiet rapture circa. de quo dicit Sapi. iij. Ut raptus est ne malicia mutaret intellectum eius. Tyrannus est rapina tyrannos. q̄. si quis rapit bona alicui⁹. De q̄ in pl. Insidiatores rapiat pauperē rapiendo attrahet eū. Vocem⁹ q̄ vicij rapinā intellige. q̄

Rapiens aut trucidet.
Fraternitatem violat.

Primo ergo dico q̃ rapina q̃ fit cū violentia
quia. Lmagis violat rapto
res sic fere q̃ homicidi: quia vt dicit Isidor. Rapina pauperis in domo tua. Isa. iii. Rapina pauperis in domo tua. Isa. iii. Rapina pauperis in domo tua. Isa. iii

ciduum seu furtum. vñ Thren. iiiᵉ. Qui volentes sanguinē fudere. Sequit. Et quo pacto ferro percussi? z percussi maximus fuerit: qn percussit eū suus dominus Scquitur. Non accipies pecuniā ab eo qui reus est sanguinis. Iste reus efficit homo: qui cessat in diligenti. et sic dicitur Exod. v. q. sua d. cōgerit aliquid immundū aut occidum a bestia: aut per se mortui: z obliti fuerit immundiciā sue rei: et z alique. Item dicit homo reus p̄ter omnem cōtinentiam: sicut de adultera dicit Thren. v. Cum iuit mulier babent. si obtempto viro adulterij rea e. peramplexe eam aque malediccionis: z infra ventre computrescat femur. Multa pertinent ad de remissi facto: et de peccatore. Sceleratus est inquinatus sum: fm̄ra. p̄ vitiositate cordis. Sceleratus enim q̄ inanis vel scissura nihil ponitur vocaliter in scriptura.

Rebellio. Nota q̄ rebellare idem est q̄ stultizare vel iterū bellare. Est aūt idem qđ cōtradicere. Nota igitur q̄ inuenitur. scilicet

Rebellio aduersus spm̄ qui sic intelligo.	Primo igit dicam q̄ est
Rebellio aduersus vnitatē seu planū q̄ sit ecclesie.	quedā rebellio cōtra vnitatē
Rebellio p̄ pacem q̄ sit fugere.	(ecclesie.
Primo modo rebellat anima.	nem que sit
Secūdo modo rebellat animus.	in anio. Cō
Sed primo rebellat pessimus.	

stat aūt q̄ in monte nostra semp̄ inueniunt aliqui malit p̄ terni affectus: qui sensualitatē regentes pena rōnē rebellāt Caro enī concupiscit aduersus spm̄. z spūs aduersus carnē sicut dicit Gal. v. Quia aūt Pelagiani q̄ in ripa baronis apidi putei vacuant. z cōminuāt eius occcanum mūdū z augēt: quidā eo occcanum minuūt nunc illi putei plus replent. Putei alyeni sunt nostri interiores affectus: q̄ si sunt q̄ occcano d. mortui rōnis obuiant. z suis inclinationib⁹ rebellāt. Ubi ve talib⁹ pōt michi illud Job. xxiiij. Ipsi fuerūt rebelles lumini. nescierūt viam eius: nec reversi sunt p̄ semitas ei⁹. Ipsi inquit Carnales z sensuales affectus lumini. i. rōni rebelles erūnt: z p ipsius semitas non incedunt. Illa est igit quedam rebellio p̄ rōne que sit in anio. Scdo dico q̄ inuenit quedā rebellio peraduersum que sit ab infimo. Et ista est illa qui. Cmali habēt et inferiores rebellant ptra platos. z superiores. Multi em̄ sūt rebellis. z dicē sunt natura q̄ superiob⁹. z medioḃ. sp̄ obstant. illos ill. pisa. q̄ si acceptēr vel acceptēr vel dispectus fuerūt ve rō. nā. cuius signe quidā in Jonam verbis caput. qui etiā cauda pisa. p̄ alios natura. q̄ maria sp̄ natat. In illa est pisce cauda natādo ꝓponit. caput ꝓ retro cedit z post trahit. Sic vere dicit q̄ in multis Christum z collegio inuenit. qr. Quamuis rebodie. p̄ caput. i. p̄ superiores z malignos p̄ rebelliones inuidias z detractiones se ordinātē: z cauda. i. inferiores z minores valētes p̄ponere z erigit. Capita ꝓ. i. deos. q̄ capitancos regni fuerit sup. positi. ipsiq; post deos sequi cogit. Et ideo de cōgregatione talis pōt dici illud. i. Esdre. iiij. Civitas illa a retrosanctis antiquis aduersus reges rebellat. z sedītiones z bella dilexerūt in ea. Et dādē dicit sic. Rebellio est z nocumento regibus Rome. re. Iudite rebelles z incredeli. Tria est q̄ rebellio p̄ nōm q̄ sit ab infimo. Tercio dico q̄ inuenit rebellio p̄ sanctionē. q̄ sit a pessimo. i. rebellio p̄ rōn. Celbat. n. q̄ pacē fi. z obtenuit q̄ Joiakim rebellāt deo. ipsiq; voluerūt ipsi fieri p̄ dicit. p̄ illud Ysaie xiij. Melius rebellio est p̄ vitio. Et merito. Quia certe q̄ p̄ vitio rebellat z recalcitrat. Finaliter mortē p̄ānique reportat. Paule paule dicit illi qui p̄ simulā recalcitrare dicit in Cain? ei Dñs fecit dādē. p. q. Quia certe dādē sit q̄ p̄ deo p̄ tribulatiōes sine p̄ce ita ei. pugnā z obtinuit sunt q̄ p̄ deo recalcitrare z rebellare p̄ dam. Sicut angelus q̄ cum pollē recalcitrata z pulsāt a re calcitrat ꝑ se mortē. Sic ealcitrāti tribulatiōb⁹ recalcitrāt. q̄ pauperē bonis obsequādi q̄ superbi ei palcitrare recalcitrare nō cessant cum murmuratiōe z querelle. re. bellant. Sed dīr. q̄ illi illud Ysaie. re. Anis q̄ p̄ superbi aliqđ pati meruerūt. qđ aduersus dīm rebellis fuit. debit re. pēlo suo. Cain⁹ ḃñ ꝓ Deus. re. Cōfessi sū iniq̄ imperiū dī i me vt vix nō meditissim. mag vocē ei⁹ audire voluntis. q̄ superbi rebelles. Sic igit pec. quō multiplex rebellio re. pert. Vide vbi Cōra. vbi aduersus. z in libros multa.

Recedere. Nota q̄ recedere idē est qđ abire. q̄ fugere z elongare. Et ideo nota q̄ multiplex recessus inuenit in scriptura. vñ Recedere Damnabile z vitiosum. Item recedere mpi z ne Laudabile z virtuosum. cubus. Scdm̄ est recessus Utilabile z voluntas. ma criminū⁹. Tercius q̄ dē Culpabile z peccatosum. non a peccato sibus. Recedit impius ab omni bonitate Recedit iustus ab otij pessimis. Recedit ne? z modis sequentibus. Primo q̄ est qđā recessus malus z vitiosus. Et iste fit qn̄ recedit ab alio cum quibus ipse debet manere. vel q̄ ipse secū debet esse et non recedere. Et hoc. B. Plato. ab sapiē. B. primo. z B. vere iusto. B. hoc est recedere q̄ nequā z obstinatione. B. Plato recedere p̄ pecuniā z indignatione. B. sapiē recedit p̄ fugā z ignorantiā. B. primo recedit p̄ fallaciā z p̄fusionē. B. vere iusto recedit p̄ malitiā z pusillanimitatē. Dico ē q̄ a deo recedunt p̄ malitiā z obstinationē. q. d. hō ē q̄ ita p̄ gnat a deo p̄ peccā recedit. z infidē. z maxime qn ab ipso p̄ obstinationē z malitiā elongat. Exemplo tamē ē. q̄ ē. pacis cōmuna esse incipit. qñ primo a sole recedit. Sua p. cepta ille cōmuna supdc̄ plumpsilue z aure. nā obstinatio accipiūt qui a deo p̄ viaz se retingūt. De illo ai Jobxxxiiij. Quasi de industria recesserit a deo. z vias eius nolligere voluerit. Penultime sūt a deo recedēgli. q̄ sūp ydolatriā opponūt: z q̄ aduersarios ei⁹ ydolos p̄ vias ei. sunguāt: z sequi viam ipsius negligunt. De ydolatria ait dī Exo. p. Juxta fugibi spōlatores sunt a deo qui recedūt. Ille recedit cor cius. De illo etiā. q̄ nolunt esse de timoratis z imperitis sc̄ timoris dīni ait Deut. v. Recessisse a deberunt z non iterūt meorum? dīm. Et Dionysius. vii. Malefactus hō qui pfecit in bono: z penit cum bonis fuit: z a bono recessit cum? Et sic dico q̄ ille recedunt a deo p̄ sequiā z obstinationē. Ille dico q̄ a pluto recedunt p̄ pigriā z indignationē. Et ibi sunt nobedientes apostate z negligentes: z mandata dei z matris sue ecclesie nentes. De illis ait Zach. vij. Auertere scapulā recedentes: z aures suas aggrauauerūt ne audirēt cor suū pone runt ve adamant. Ibi sunt signate in naaman qui filiabie mandatū babēti facere gemebat. imo recedebat ndgemere dicit. iij. Reg. v. Quia servus meus Reg. vn. ver. Recessit adom ne cū ille inda. Ille dico q̄ recedit a fide p̄ superbiam z elationē. Antiochi cū ve cēter recedit a nobis vbi sunt gentes z munita sua. qñ sūt volare z q̄ placet vir aut mulier. vbi pfecerit amplius reuenire. Sic vere dicētibus bō a nob. q̄ te virtutis. i. q̄ est creatio z alie tue munitus. i. p̄sideratione. p̄fectione. q̄ te recedit qñ volatus supbie in spē: z qñ petius est ad fugiēdū vt ne munq̄ amplius reuenit aut accedit. Sola cū supbia fuit beliā recedere a sepso. z obliuisci penitus. q̄ sic. 5. Ille. iij. Stile vel ante oculi recessit. Ille recedit a primo p̄ fallaciā z p̄fusionē. Sicut est cum frequentat bonos. Ille videt ipm̄ tenere pane in manu. postq̄ se nobis bonis recedit z remisit eū. Sicut etiā locutus. ymaginis z rectitudo in effate apparēs z venit. in hyeme abeūt z recedunt. Sic fili amici omnes frequentant boiem se habet panem in manu. i. cum est diues z dum est in effate p̄speritatis. Item si qñ illa cessauerit ille ab eo recedit z ne ipso amplius nihil curant Prouer. xix. Fratres pauperis boīs odierunt eum: z insup amicissimi longe recesserūt ab eo. Item recedit a viro iusto per imitatiōē z operationem. Invidus est nunq̄ vult esse cum malore neq; cum potentiore se. Ut dicebat Abimelech ad ysaac Gen. xxvi. Recede a nobis q̄ potentior nobis factus es. Et Gen. xxxvij. Recessit ei⁹ a fratre suo Jacob. Ille est ergo vel ipse recessus malus z vitiosus. Secūdo principaliter dico q̄ est qđā recessus bonus z virtuosus. Et ille est cessus a malo z a peccato. Quia sicut dicitur Ecclesi. xi. Multa bona babet omnis timoratus deum z fugiens ab omni peccato. Unde nota q̄ recedendum est.

A malaria societate.	Recedēdum est ergo a mala
A contraria crudelitate.	societate z amicicia. Ecclesi
Ab stulta impietate.	xiij. recede lupo a societate
Ab incōmoda impietate.	enim? ouis a societate lupi

rum: sic z bono fulius a societate malop. vnde Gal. iij.

Recedere reddere: possit nisi bene tingere etiā remedio eius: mundamus qn sordis vasa nomiā. Et illud Hiere. xxxj. Recedite a tabernaculis homi impios. Itē recedendum est a vana credulitate ydolatria. Homo ofi qui delegat ofim suum alterius recedit a cultura et familia aduersarij sui. Sic fidelis recedere debet a quacūq; culpa: et reuerentia ydoli. Ezech. xiij. Convertimini et recedite ab ydolis. Item recedendum est ab omni iniquitate et malicia. Hinc est aliqn in gaudijs frigidis solent in brevi recedere ne ipse gere frigus operetur succubere. Iniquitas est frigus caritatis aliam p̄ inducendo et peccatū: vnde est ab eo recedendum vnde Psalm. iij. Time malum et recede a malo. pro illud iij. Reg. xv. Non recessit quidquam ex istis a peccatis ieroboam. Itē recedendū est ab impietate et malicia. vñ Eccl. xxvj. Salutare sapientiā amicis et manducare: et a pessimo q̄ peccatis recedere ab iniquitate. Sicut ergo recessus bonus et fructuosus. Tanto plus equalior meo q̄ est recessus gratie et voluntas. Et sicut ē. Ie recessus quo ego recepit a peccatoribus et iustis: ipse gratia fauoris bonis in p̄sti et gloriam in futuro. Ut. j. Reg. xxviij. Dominus pugnat contra me et ego recessit a me. Et vere qn ide ego recedit ab homine: dō sequit̄ q̄ dyabolus id est nemanus contra eum pugnat: quia vere qui a deo recedit: multis impugnationibus fatigat. vnde Dicit q. Sed et vos eis non cessastis ab eis. Illam timor recessum procurant tria genera perfectorum. videlicet

Prosperitate gaudentes. Qui de his ait qui gaudit p. Carnalitate madentes. sperantes dicit Job. xxj. Qui Pacifice viuentes in domibus suis et sine timore: qui dicebant deo recede a nobis: scientiam viarum tuarum nolumus. Qui de his dicit qui madent carnalitate dicit Job. xxij. Finitus deficiet: suppleti subuertit. fundamentū eius qui riperunt deo recede a nobis. Qui de illis deo qui tumore pessumpositate dicit Esaie lxv. Recede a me: non appropinquabo quoniam mundus es. Qui ante vlo aliquid etiam negotium. ut non recessu ab ide est q̄ aliquibus vel cum illis habeatur permanere: et ab eodē recedere vel cuius. Sic q̄ vitia fratres: et obsecro a deo et a virtutib⁹ nō recedit: Scriptura habitet in filiis. Ecclesiastici Job. q̄ dicebat Job. xxvij. Donec deficiā nō recedā ab innocentia mea. Igitur nota q̄ est duplex. Recessus fugie abstinentie qui influus apperit. Vñ recessum ingie malicie q̄ malis compete. Vñ recessus ire tristicie q̄ malos appetit seu impetit. Vñ recessus gratie lētitie qui semp suppetit: sufficit. Primus nō recedit primo ad iustos. Secūs nō recessus primo ad iustos. Tertius nō recessus primo ad damnatos. Quartus ad nō recessus spectat ad beatos. Dicam igitur q̄ est vnus non recessus qui est pōrum. Alter est influs et plen⁹ nunq̄ fugit aut recedit a p̄sti fide qui semel suscipit. a p̄si verbis q̄ semel p̄cipit a sancta vita q̄ semel incepit a bono amore quē semel accipit. Dic a p̄si fide qui semel suscepit ꝛc. Non recessit retro cor nostrum. Et Eccl. vij. Ne festines recedere a facie eius. Item non recedit a p̄si verbis seu mandatis q̄ semel percipit. vñ de Ezechiele ij. Reg. xvij. q̄ adhesit dño et non recessit a veritate eius seruauit mandata ei⁹ Et Job. xij. Et mandatis labiorū eius non recessi. Item nō recedit a sanctitate qui semel in ipsi facie fidem facit bone religionis: quia a via incepta non facile recedit Ecclesiastici. Iesus non recedebat a tabernaculo. Unde j. Reg. xij. precipit sic. Nolite recedere a tergo vestro: sed seruite domino in omni corde vestro. Item nō recedit ab amicitia quam semel accipit. Iuxta illud Sapien. Sic pōrum quasi retinere non licent. Hic est natura nō recessus boni. nō pōrum. Quinde dico q̄ est pare non recessum bonis et iustis: scilicet. qui in fide malicie obstinati nunq̄ voluerunt recedere ab iniquitate. iij. Reg. xvij. Ambulauerunt filij israel in universis peccatis ieroboam et non recesserunt ab eis. Malis ēn vel est horum. quādo a culpa ad penam adamantis trahitur vel aut nunq̄ pōt amplius recedere. Horum ēn est qui ibi est tanto impetu trahitur ab adamante q̄ amplius recedere non possint. Sic vere in naui mentis humane ferrum pare obstinationis cum fuerit punctum adamanti amoris a peccato et eius complacentia: taliter adhesit q̄ amplius recedere non licebit. Malis sicut Proverb. xiij. Malefactio iuste viam suam grādit etiam cum scruerit non recedet ab ea. Semper iniquitas peccatis antiquatus facit. Duo igitur cludit aut recedere curse et obstinatus peccatis. certe necesse est q̄ facies cor nunc. qui videnter se in mari ab adamante detentos. rupem illam adamantinā circumit. et aliqn se q̄ talem ea galeam rapere inuenit. qui sicut non amplius ire fugit. Sicut ēn vicunt nonnulli: ego q̄ experimēto vidi lapidem illum esse vnus angulus attractiuus et alius retractiuus. Sic vere est de peccato. Habet ēn cum suis angulis et conditionib⁹ complacentiā et attractiuā malos aliqs retractiuos. Circuit ergo et considera et certe multos causas inuenies recedendi. vnde Psalm. Omne qui videris te recedere ꝛc. Et sic dicat peccatū: penitens ipsi peccato suo dimisso illud dicere. ij. Recessimus nō venient? vbera adte. Et ergo vere nō recessum boni inuenies. Contigit bono et est vere nō recessus bonis damnatos. Et ille vere est ille qui in inferno ligatis recedere nō licebit Job. xv. Nō recedet de tenebris ramos ipsius arefacit flama. Illi ēn amplius non recedit a malis: et male amplius nō recedit ab eis Proverb. xvij. Non recedet malum de domo ei⁹. Et Psalm. Non recedet a te rapina. Ultimo de loco q̄ est vere nō recessus bonis beatos. Hoc est qui sunt in patria et gloria semp̄iterna: qui sicut ex inde recedit nec velit nec pōt Ipsa enim gaudia gaudii ab eis recedere nūq̄ pōt Ecclus. Delicta ēn mea nō recedit a recessibit. Unde te fugere. te remittere. te relinquere.

Recensere. Nota q̄ recensere idem est q̄ iterare vel computare. Et sic vide de re. Ibi.

Recidiuum. Nota q̄ recidiuū dicit a reinde. de. cis. ius recido. dis. Et est p̄ recidiuū idem q̄ reiteratus casus. Est ēn recidiuus in magis peculiarib⁹ a magis vitiosabilib⁹ q̄ casu. Quia sic primus casus debet esse causa ꝛ plenarie recidiui. Et aut Seneca in primo de ira. cautio est in reliquis lapsus anterior. Etiam in infirmitatib⁹ peculiarib⁹ fiunt recidiua. Igit̄ vide q̄ le quidā monachi ille recidiuare dicit. q̄ post penitentiam aut penitentiā relabi in peccatis. Quia tamē non illud inf. secundum vocales de bonis recidiuo reiiciendo. Cū alijs modis sicut sunt redire. retrahere. et reuerti plenarie satis tangam ꝛ.

Reclinare. Vide vbi Indinare.

Recludere. Vbi Includere.

Recipere. Nota q̄ recipere sumitur multipliciter in scriptura. Et enim generaliter. loquendo Recepit

Contributiue.	Primo ergo dico q̄ est generaliter re.
Retributiue.	cepit retributiue. Et illa est qua deo re
Consolatiue.	cipit ve cōsolatur et vt reddat. Et ita
Castigatiue.	recipiunt illi qui a deo recipiūt gratiā et
Condemnatiue.	virtutes: ipsi cōsolatur et reddit opera virtutis. Exemplo rerre que recipit
Charitatiue.	semen et fructū reddit. Exemplo radi-

cis que humorem a terra recipit ipsum tamē illi non retinet: sed ad ramos retribuit et transfundit: quia. l. homo iustus recipit a deo semen bone inspirationis: et rationis fructus bone operationis recipit a deo: qualem possessionem et ipsius rationabit q̄ gratiarū actionem vel q̄ alios fructū recompēsationem. Exemplo speculi qd ipsum ymaginē a facie recipit: eam p̄ reflectionem radiorū iterū facie ꝛ oculis retribuit ꝛ remittit: quia scilicet viri gratiā quicūq; beneficij a domino recipiunt illatis ipsi domino p̄ gratiarū actionem vel p̄ boni vsus acquisitionē vsq; ad oculos reputant reddiunt et remittunt. Et sic faciunt iuxta illud qd dicit Eccl. iij. Non se pereca manus tua ad accipiendū et ad tribuendum collecta. Ecce est vera illa q̄ bene recipiunt sed nihil reddit. similes auri vel alij corpei vrapbano q̄ bene speculum ymaginem recipit. ipsum tamē nō replicat oculo nequ reddit. Sic vere mali ymmo vel ꝛ alios beneficia recipiūt ipsa tamē nec p̄ recompensationē nec p̄ gratiarū actionem retinunt nequ reddunt. contra illud Rom. xij. Reddite

alios vbiq. Dñs est etiam cōtra illos qui nō solum bona recepta nō reddunt. immo qđ erit peius est p bono reccepto malum reddūt. Exēplo male currē. q̄ quis recipiat bonum tamen recidit tamē aliquotiēs malum fructū pr. Retribuebāt mihi mala p bonis sterilitatē animē mee. Ista est ergo receptio cōtributiua seu reflexiua. Quia sicut qđ receptio retributiua. Et ista est illa q̄ mali in isto mūdo tam recipiunt mali bona pro reali retributione ac mercede Matth. vj. Amen dico vobis receperūt mercedē suā. Isti illi nō habēt oculi nisi ad recipiendū aggregandū. Et illi sunt fatui: q̄s cum natura plus se obijs recipat q̄ dignere possit. infirmitatē incurrit. Sic illi quia de bonis mūdi magis recipiunt q̄ digerant ꝛ ds habet dispensant. infirmitatem vie ordis. via ois ꝛ postea mortem eternalis seperatio num q̄nde finaliter incurrunt. Et ista quoadie inueniunt in mundo q̄ non essent bona mūdi plenis hausibus recipere ꝛ nalliano licet ei habere. Sunt ēt de natura manne que tm plus habet pessibilitatē recipiendi alimentū Sic ih. capacitatē habēt ad recipiēdas oēs pecunias. Glo. ad actum qđ dictus fuit epulum dixit Luc. xvj. S. ille recepit bona in vita sua Lazarus alit similiter mala. Hic alit ille plosus ea eo ornatus. Quia pcepto de receptione vitiatā pueris ad receptionē pertinēt. Et sic dico q̄ ista est receptio retributiua q̄ua. Cretos recipit sui genis in hoc mūdo. Tercio dico q̄ est receptio plosiuua. Et ista est illa qua ihs a deo in paradisum recipiunt: ꝛ qua ipsi a deo sua pcepta recipiūt ꝛ amplectunt. Luna ēt nunc a sapiēti parte plenam a sole illuminationē recipit: qñ et tinctis, dico in resultatio se plungit. Lunc ēt a pte orb plene illuminat: quia a pte terre carens lumie videt. Sic vere beati in patria qñ cum sole iustitie xpo clarificati sunt: nūc a pte fugiēs. l. plenam ad eam illuminationē gloie padisi recipiunt. ꝛ tunc a deo q̄ gloriā sapiēs illuminant. Quia a parte inferiori. q̄ tum ad corpus adipiscēti ꝛ gine hic inferius sepulcialiter obseruant. Et de tali receptione dicit Esai. xxij. vt adoptionem filiorum dei recipemus. Isti recipiunt

Spūalē lacrym ꝛ vitutē.	Deus q̄ dr recipitur pl
Dei sēl pacem ꝛ securitatē.	na merces ꝛ vitutes ab
Dei sēl hospitiū ꝛ humanitatē.	operantib Ruth ij. Pl
Psalmi remediū atq̄ sanitatē.	nam mercedē recipies a
Famulis pueris ꝛ sanctate.	domino. Item recipiunt

pacē ꝛ securitas ab obsessis Thebis iij. Recepit in pace spūm meū. Isti recipiūt hospitiū a regibus Luc. xvj. Recipiant vos in eterna tabernacula. Ex. j. Mach. ij. Ecclesia dux scelat scelum legis recipit in edū. Isti recipiūt remediū ab infirmis. iij. Regū. v. Recipiet sanitatē caro mea. Isti recipiūt clāmis a famulis. Ad Judicū xix. Postq̄ lauit pedes eoy recipit eos in clāmū. Ista est ergo receptio celestialis. Quarto dico q̄ est receptio castigatiua. Et ista est illa qua bonis in mūdo ihs recipit castigationes flagella quia filios dicit Heb. xij. Flagellat omē filiū quē recipit. Et nō solum in istis recipiunt tribulationē. immo etiam viri impij ꝛ mali. Quia scriptū est. Posuerūt sp. Si latus in cruz recipit. Quo magis impij ꝛ peccatores. Ista tamē est utilis: quia istis recipiunt patienter: iustis eos imputabit. Quia scriptū dicit Deute. vij. Hec gens q̄ non audit vocem dñi nec recipit disciplinā. Quinto dico receptio condēnatiua. Et ista est illa qua post labores hui⁹ vite mali recipiūt in infernū loco tenarij dicit Colossenses. iij. Qui iniuria fecit recipiet id quod iniuste gessit. Sexto dico receptio abominatiua. Et ista est illa qua quis recipit alios ad hospitiū ꝛ ad vestium Heb. xiij. Hospitalitatē nolite obliuisci. p hanc ēt quidā placuerūt angelis hospitio recepti. Sic quo Matth. x. Qui vos recipit me recipit. Septimo dico receptio abolitiua. Et ista est illa q̄ deus p fidē ꝛ penitentiā in corde recipit a deuot. Sic qua Heb. ij. Quotiens alii receperit cum vellet eis peccatū illos dei fuit. Ista igitur de receptione sufficiant. Vide. ē. de accipe. Et infra de Sapore.

Recordari. Cum de memoriali ꝛ memoria. de meditatione ꝛ cōsideratione sint superius multa dicta. Sic recordari hoc loco est siendum Cum ipse recordari nihil aliud sit q̄ aliqd pterita meditari. Possum⁹ notare q̄s scripsera impetrē reprobatio, humanā. l. diuina. Recordari dr pariter ad mentem reuocari quia recordatio est actus potius rōnis. Dicam⁹ ergo primo de hijs q̄ nōs recordat. Recordat dr aliqs q̄tū ad se ꝛ aliqs q̄tum ad nos. Quātum ad se dr recordat. vt

Quātum immemor ingratus.	Ista dr ēt alias recor
Quātum demerendo benigratus.	dat deus vel id re
Quātum alienatus fragilitatem.	ferum misericordiam
Quātū ad nos q̄ ipse recordat.	vel ad nostram pu
Nostram paternale generositatē.	nitionem. Recordatur
Nostram amorem singularem.	ergo dominus facie
Nostram miseram fragilitatem.	pernalis notitiam
Nostram ppetuam aduersitatē.	Dr ēt poni pro re
Nostram confusam iniquitatē.	bus nocte tibi ꝛ

dignat. qñ suas creaturē ordinatē recordatur. Et sic allegat Jeremias volens deum ad misericordiā pcce re. ens Jeremie. xiij. Solij gloie tue recordare ꝛ irrum factus pactum cū nobiscum. Isti recordat incarnationis benignitatis Luc. j. Recordatus est misericordie sue ꝛ veritatis sue domui israel. Et in ps. Cum transmigrassent sanctus recordabere. Item recordat sue fraternitatis humanitatis quia. Ipse recordat quō ipse ꝛ incarnationem fuit humano generi fraternalter copulatus Gen. xlj. ꝛ ro. Cum apparuerit arcus meus in nubib⁹ recordab⁹ pacti mei qđ pepigi tecum. Isti ipse recordat sue paternalis generositatis. sicut facit boios qui q̄sq̄ recordātes pueritum nobilitatē in gloriā cōplacentie cōp faciunt filiis multa bona. Sic nos recordat sanctop fundatop ꝛ pdecessop nostrop. Exo. xxxij. Recordare abrahā plaac ꝛ iacob Item ipse recordat nostre spūalis salutatis: quia. Homo alteri facilius miserat. qđ peccata suorū inhantiq̄ recordat. Dicit Hiere. xxxj. Recordare q̄ fecerim in conspectu tuo. Item recordat nostre corpalis fragilitatis. Deus ēt nobis facilius indulget. qñ fragilitatem cognoscit nostre vite. qđ. Recordatus est qđ pulvis sumus: homo sicut fenum dies eius tanq̄ flos agri sic efflorebit. Et iterū Recordatus est quia caro sunt: spiritus vadens ꝛ non redicus. Item ipse recordat nostre reposito adversitatis. Deus cū illis libentius compat: qui nunci tribulationibus affligunt pr. Requirit sanguinem eorum recordans eā non est oblitus clamoē pauperū. Item recordat nīe criminalis iniquitatis: quia. Quoi modo crimina nostra vindicat. ꝛ recordat ꝛ ea finalē punit Osee. viij. Isti recordabit iniquitatē eorū ꝛ vindicabit peccata eorū. Ista sunt igit illa que dominus recordat. Scito vbi q̄ sint aliqua de quibus iudex recordari cessat. Et sic nota q̄ ad quemlibet iudicē pertinet recordari multa videlicet

Flagitia que commissa nō	Isti recordant de
Supplicia que merentur.	quis q̄ penitus? Ezec.
Solacia que promissa nō.	xvj. Recordabor vi
Judicia que perpetrauit.	rum mariꝛ ceruicis
Securitatem quam exhibuit.	ris. Ex. xx. cap. Recor
Vindictā quam effudit.	dantes viri vestri
Ipsi pastores qui curam habuit.	Exemplo pueri. de qo
Tribulationem qui habuit.	dicit Matth. xxvj. Or
Beneficia que recepimus.	recordat verbi q̄ a

verso ih. Jesus egressus fons flevit amare. Isti recordemur supplicia que meruimus. l. mortem, iudicia eterna Contra qđ dicit Eccli. j. Sordes eius ne pectibus eius recordatus est finis tui. Isti recordemur solacia q̄ perdidimus. Bona paradisi q̄ pccatis gdam pr. Sup flumina babylonis illic sedimus ꝛ flevimus dum recordaremur tui fron. Item recordemur iudicia q̄ ppendimus. Ista enim sunt summe recordanda. q̄ iudicia dei qđ q̄ vere pastinocten ꝛ ferat innocētes. Exo quo Job. iij. Recordare obsecro quia vt q̄ innocēs perit. Contra qđ dr malis iudicibus dicit Esai. xlij. Qr assertorem equos fuos ne recordarent iudicop israel. Item recordemur seruitutem qđ sustinuimus: quia. Homo qui cruciat a pari sp debet recordari seruitutē pri. Deutro. xvj. Recordabere. qđ seruus fuerit in egypto. Isti recordemur malitiaꝛ quam effudimus Esaie. xlvj. Redite prevaricatores ad cor. recordamini priorū tuoꝛ. Et Esaie. xliij. Ja vōs mis recordabere nominis tui. Item recordemur duris passionē qđ sustinuimus Ezech. iij. Recordare pauperiatis mee absinthij

q̃ folia. Fili recordemur tribulationē q̃ fuit patiẽ pa
tiẽtia. Eccl. j. Recordatus est iherẽ diem affectionis tue
Job recordamur tribus q̃ recepimus Luc. xvj. Fili recor
dare q̃ recepisti bona in vita tua. Tertia igit sunt illa q̃ vir
intimo recordari tenet. Tercio dico q̃ sunt aliqua q̃ vir
inq̃t recordari debet. Et hic vota q̃ peccata recedat
Desiderium ad delectandum. De reliqs ut Ruff.
Tristitia ad vindicandum. xj. Recordamur pũi
Pigritia ad explendū. am quos comedebat
mus in egipto. De interpretatiõe vt. j. Macha. x. Recorda
ti sunt malitiæ magne qui fecerãt. De requisitis autem
quibus se ad complendū mãt recordant vt Eccl. xxj
Recordare eius in operibꝰ vite: nec transibis in angustias ve
stras. t apparuerũt pedes vri. Sic ergo pro quo aliq̃ recordā
dature deus. aliqua iustus. aliqua impius. Dicit. Ieremias. De
media. de Considerationē &c.

Rectus. Rectitudo. Hoc q̃ rectitu
do dr quedã re
rum ad regulã q̃ quã in equalitate et proportione debita pla
centia. ita q̃ nõ plus ad vnã partẽ q̃ ad aliã se inclinãt
Ja. morũ. vie rectitudo dr. et q̃ plana. veritas solidꝰ
t debita. Rectꝰ ergo dr et q̃ debeãt seu iuxtam.
Et ideo possumus dicere q̃ rectitudo nihil aliud est q̃ mo
rum iustitia t sanctitudo. Et sic rectus dr aliq̃ diuber bõ in
tus. q̃ in nulla parte sui est p̃ hypocrisim vel p̃ fallaciam
vel p aliam nequitiã tortuosus. Et nõ inest ista rectitudo
homini naturaliter nisi p̃ accidẽs inducat. Sicut exemplũ
habemus de illis arboribus parũ vie siue sunt rubi seu
vepres. de quorũ nõie dr nature est q̃ sint arbores recti.
t q̃ recte ipm̃ducant vias celum. ita etiã q̃ in principio q̃
q̃ncta naturaliter recte sunt t vias celi tendãt. Sed post
ea tamẽ est in eis debilitas naturalis q̃ statim quãdo cre
uerit ad annũ inclinant. t quãto plus creuerint tanto am
plius incurrunt. t tãto magis a rectitudine deprauantur
Sic vere bõ naturaliter creat rectus ipsum ad aiam. quia
sic bõ a natura habet finderesim seu rectitudinẽ rõnis per
quã cognoscit naturaliter quid sit iustũ. t q̃ quilibet
ex inde sursum ad opa q̃ celidentia et affectum. Quia
sunt dicit Prouer. xxvij. Cor eorum exquirit iustum. Et
post debitũ pditio carnis t mentis nostre ita est debilitas q̃
statim ad terrã. t ad terrenos. miseriã inducat. t ad mun
dana t mundana quãto plus vterer inclinamur. t sic tota
ipsius rectitudo in tortuositatẽ vicii cõmutat. Et hoc est
q̃ dr Eccls. vij. Hoc inueni q̃ fecerit deꝰ hominẽ rectum et
ipe infinitis se inuoluit quæstionib⁹. Quia igit talis rectitu
do naturalis nõ solũ corrupit̃ p̃ peccũ sed q̃ bonum
fuit alia rectitudo que est moralis t ciuilis (que so
idem est q̃ iustitia) q̃ nõ sinat bonum tendere ad aliqua vi
cia vel pcã. Et q̃ dr plena Job dicit Job j. Quia erat vir
ille simplex et rectus ac timens deum. Hic adnotre q̃ sunt
res recta sine sũ regula sine columna dr vt communiter

Firmitas ad mandum.	Est firmitas per pũitie fortitudinem. Erat inquit vir.
Pulcritudo ad videndum.	
Planities ad tangendum.	Est pulcritudo per apparẽtiã
Gloria ad segundum.	gratitudine. Ille inquit demonstratiue loquit. Est planities per innocẽtie rectitudinẽ. Simplex inquit. Est veritas per caritatis rectitudinẽ. Rectus inquit. Primo igit dico q̃ dicẽs simpliciter dr rectus habet fortitudinem patientie. qd ostendit cum dicit. Erat vir. Illud enim verbum erat. significat firmitatem stabilitatis. Illud nomẽ vir significat virtutẽ fortitudinis t firmitatem. Nam sicut columna quãto magis dr recta tanto magis dr firmior tanto sub onere plus dr solida atq; fixa. Sic homo quãto in motibus dr rectificatꝰ tanto ad sustinendũ onera tribulationũ per patientiã dr fortior. t ad perseuerandum in bono per fortitudinem dr firmior. q. Esdre. ix. Cum absolutus fuisti legem omnes recti fieremt. Pulcritudinem videt simplicitas columne significãs que cum dr bene recta vir aut mulier dicitur satis esse. Sic nec iustus. Unde Genesis. Erat rectus sub quo Deꝰ pandere nulla dubitat res mouere facie. Vir inquit erat in terra hus nomine Job. Unde de stabilitate et perseuerantia talium dicitur Job. xij. Recordare obsecro quis vmq̃ innocens parit aut quãdo recti dilecti sunt. quasi diceret tales qui sunt recti et iusti non facilitꝰ pereũt per peccũ. et ideo non debent deberi per tortuositatem. Illi igitur habent fortitudinem patientie. Erat inquit vir. Secundo dico q̃ illi qui sunt spiritualiter recti habent pulcritudinem apparentie. quod ostenditur cum dicitur. Ille. quod dr pronomen demonstratiuum. Res enim que sunt notabiliter pulcre solent dr hoc modo demonstrari. Et ideo cum ille demonstratur per illud pronomen ille bene videtur significare q̃ illi sunt per bonestam apparentiam demonstrabiles atq; pulcri. Res enim que sunt recte et alte sunt ad videndũ vt communiter valde pulcre. sicut pro de illis arboribus t celsis que quanto sunt altiores t recti ores tanto sunt ad videndum pulciores: delectabiliores t mirabiliores. Et maxime quia tales recte t alte arbores sunt vt communiter dicimus remotiores. Sic vere illi q̃ sunt recti in actu per intuitum sunt vt clarius delectabiles in aspectu per honestam apparentiam. Et ideo de illo dicit ille id est de ista honestabili apparitia dicit Gen. x. Iustus dedisti eos per vias rectas t offendit illi regnum vt. Illi ergo habent pulcritudinẽ apparentie. Tercio dico q̃ illi qui spũaliter sunt recti habent minutudinẽ innocẽtie. Simplex inquit. Res enim que sunt bone et recte: sunt vt communiter bene leues. suaues t plane. q. de illis si haberent gibbositates t asperitates non essent recte. Sic vere illi q̃ spũaliter sunt recti debent esse innocentes. simplices. mundi plani. non enim debent habere aliquam cõtrariantiã solitarie. sed simplicitatem t planitiem totius veritatis. Simplex inquit. sine plica. q. sic res que sunt sine plica t sine tortuositate sunt recte. Sic illi qui sunt innocentes t simplices sunt sine fraude. Unde Prouer. ij. Qui enim recti habitabunt in terra. t simplices permanebunt in ea. Et si viceres. Idẽ sunt recti t simplices. Habent igit illi aperte dinem innocentie. Quarto dico q̃ illi q̃ spũaliter sũt recti habent certitudinem certitudie. q. sic tales nihil habẽt curuum: siccum t falsum. sed totum quicquid est in eis et interius in intentione. et exterius in conuersatione totum est verum. solidum atq; sanum. Et hoc notatur in verbo. Rectus et timens deum. Rectum enim et verum pro eodem supponunt. Et ideo ille propie rectus dicitur qui sine qualcunq; fictione verus. firmus et solidus inuenitur vt sic dicibus tali possit dominus dicere. Illud quod dicitis fuit mihi. j. Regum. xvij. Rectus es tu et bonus in conspectu meo. Iterum autem rectitudinem certitudie debemus habere pręsertim religiosi et clerici qui summa exemplar et regula aliorum. Regula enim summe debet esse recta quia si ista falsa et curua. omnia regulata fierent similiter ita curua. Sic vere nos qui summe exemplar et regula aliorum habemus necessario esse recti et virtuosi. quia alias si essemus tort. curui et defectuosi. omnes alii nostre imitatione fierent vitiosi. Rectus ergo et timens deum Prouerbiorum. xxj. Qui autem rectus est dirigit viam suam. Sed pro dubio euidẽti est aduertendum q̃ ad bonam rectitudinem omnimodę perfectionis multa recta sunt necessaria. Debemus enim habere

Rectum cor intentionis.	Omnes iste rectitudines alias debet habere bõ ad hoc q̃ possit spũaliter esse rectus. Qui habent rectitudinẽ in corde intentionis. q. sicut dicit ps̃alt. Lux orta est iusto. et recto corde lętitia. Et iterũ Quomodo diuel deꝰ bonus q̃ recto sunt corde. Illi sic vere boni et recti corde. Rectitudo est intentionis t cordis sup alia placet deo. Qui habent rectitudinẽ in oculo siccitionis Eccle. xxvj. Facite mihi vt bonũ est t recti in oculis vris. Est enim inuidus qui recto oculo nõ potest respicere alios. j. Regũ. xvij. vbi dicit. Non recalcitrauit oculus aspiciebat saul et dauid. Est enim simon qui alios de suis propriis actibus recte nolunt iudicare. q. sicut dicit Prouer. xvj. Via viri recta in oculis eius. sed non sic. sed iactat illud qd dicit Prouerbi. xij. Oculi mi recta vident. Item habent rectitudinẽ in pede affectionis Eccls. j. Pedes eorum pa

dos recti. Ité rectos simplices vocabulo Cant. j. Recti obligit ꝛc. Ité rectas pravis præponit Eccl. j. Pé ne cor rectum alterius ad alterū. Ité rectas manus operanti bus Prover. ꝛꝛ. Et sedēs suas dirigit puer si recta et munda sunt opera eius. Et. iij. Reg. xv. Feci ais recta in oculis meis. Ité rectas vias vite ⁊ conversationis vel Sapientie. p. Justi ambulant eis per vias rectas. Et Eccl. ij. Ambulauit pes meus iter rectum. Quis de malis dicat illud Prover. ij. Qui relinquit iter rectum ⁊ ambulant p vias tenebrosas. Quinimmo sicut vt Prover. xxiij. Abominant impij eos qui in recta sunt via. Quia sunt dicit Prover. xvj. Est via que videt homini recta. ⁊ nouissima eius ducunt ad mortem. Item habeat recta oba ꝓfessionis Prover. viij. Veritatem meditabit guttur meū. aperient labia mea vt recta ꝓdeant. Item habeat recta la bia eruditionis Prover. viij. Recti sunt omes sermones mei. Item rectam vocem jubilationis. ps. Rectos decet collaudatio. Laudabunt eos recti corde. Justicie eis recte letificantes corda. recta corde letitia. Item habeāt recta vie fruū moderationis Eccl. xxvij. Facito semes ei tuo rectos. Et sic habebit ipse rectū gressū ⁊ bona conscientia. ps. Cor mundū crea in me deus. ⁊ spūm rectū innova in viscē ribus meis. Et similiter gaudet ad terrā rectas dicere ba bitationis ps. Spūs tuus bonus deducet me in terrā re ctam. letificabis me in gaudio cū vultu tuo. Ista igit no dicit illud bō rectus. Quia multi sunt ita guersi. q nihil vo lunt cognoscere nec facere recte. sibi credere q̄ non q̄ vadit recte. Et sibi cani videbit q̄ vacillādo ⁊ non q̄ recte ei incedere. q̄ breuiter bodie sunt pauci boni in recti. q̄ sicut ait Michee. vij. Periit iustus de terra. ⁊ rectus in bo minibus nō est. Et Amos. iij. Nescierunt facere recti. ꝛc. Non sic ergo sed sit bō verus rectus recte ambulās ⁊ non q̄ recte vel obliquus. Rectus incē ⁊ timēs deū. Sic habebit. Ex stremis cor tuum ꝛc. Jam cetis mirabimur. Apparentis pulcritudinē. Permanentis fortitudinem. Et sic bene dice tur. Erat vir ille simplex ⁊ rectus ⁊ timens deum. Suffi cit. vide. ℟. de iustitia.

Reconciliatio.

Hoc q̄ reconciliatio idem est q̄d de concordia ad pa cem ⁊ ad gratiā reducto. Et q.ℓ. de pace ⁊ penitentiale plenarie est tractatū modo supest aliquid dicendū. Nota ergo q̄ reconciliatio est ex Deus charitatis. Deus veritatis. Deus bonignitatis. Indulgentie vene ⁊ pietatis. Et ideo est triplex reconciliatio vig Quam quam

Facit deus circa se ipsum de mundo.	Et igit reconcilia.
Facit homo corde penitendo.	re ecclīe numitis
Facit iustus mente remittēdo.	placatus. Et ista est

ista q̄ qñ deus fuit mihi reconciliatus qñ filius ejus in carnatus. Ista est reconciliatio facta est p patrimonii filij dei. qñ fuit ista humana natura q̄ incarnatione accepit in verbo. Ipse est fuit sicut sapiens qui dicit. oportet deus reconciliare eos qs ille odit ⁊ bonos reconciliauit. ⁊ ad vitā fidei perduxit. Ut. q. Cor. v. Dia alit et deo qui re conciliauit nos sibi p̄ xpm. Et ibid. Deus erat in xpo mū dum reconcilians sibi. Jō est reconciliatio dei ⁊ hois vnitas Et ista fit p penitēs. q̄ ois dē est inimic⁹ ⁊ peccati⁹ aliqui quor possit. ꝑ vult reconciliari necesse ē q̄ prius interueniat satisfactio de culpā cognitio ⁊ emendā agende. ⁊ sic ī obus humilitas. Adamas est ⁊ magnus dicunt lapides reconciliationis. Quia sicut dicit Eyasor. Per illos mulier re putata redit in gram viri sui. Sic pena illam peccatricem ipso viro suo reconciliat. ipsiq; sī pacificat ⁊ perducit Ju dicē. vij. Secundo est ei vir suus voluit reconciliari. Po ssime ait ista reconciliatio fit q̄ mater ejus dei p̄ passi bus interuenit. Q̄ o ois bō agnitis ⁊ confes: ⁊ offensā. Cha ritas ois nō ēs pati q̄ nos qui frēs sum⁹ in xpo q̄ rixā aut p odiū habeamus ꝙ immō necesse est q̄ statim inuicē cō cordemur. Scripto grauī q̄ q̄q; inter se dicunt fortiter pu gnare. sed statim finita pugna inuicē reconciliare nō abnit. tant. ꝑ hoc inuicem volumus ⁊ cōtēr vt deus habitare.

Sic se nos ab alter alteri aliquātis fratribus: necesse est q̄ inuicē reconciliemur. ⁊ q̄ cōm odio ⁊ rixe tamulo. ⁊ rabiatione ⁊ in volūtate. in oculis dei reconciliemur. Et de hoc Matth. v. Si frater tuus habet aliqd aduersum te re de prius reconciliari fratri suo ⁊ sic offeres munus tuū. Ro ma. v. Reconciliati sūt crimus de ira. Quare est q̄ deus tue est nō habeat munus grati si sit ab odio ⁊ rancore dio offerat. Et ideo vult vt nō sis reconciliatus et vt pe dentat inuicē procedemus ij. Matth. viij. Reconciliatus ebenit sanctū. patet ergo q̄ est reconciliatio fratrum. Ja terra. Cinis ꝛc. Vide. ℟. de Pace. Pacificare. Concor dia. Charitate. Amicis ⁊ similibus ꝛc.

Recumbere.

Vide vbi Recumbere seu Re cubare. Et vbi discumbere.

Redarguere. reprehēdere

seu Reprobare. Nota q̄ multiplex redargutio inuenitur videlicet Redarguere quod fuit

Animus.	Primo dico q̄ est vitū redarguere. qd q
Optimus.	est animus qd est emendū. Et illud ps.
Pessimus.	cetera nihil aliud est q̄ remedium ꝓfi. q

fis ꝓfectis statim vt bō malū aliqd fecit ipm redarguit ⁊ remedet. Est ēt sicut verbalis supra cāpanile. qd ti mēt ⁊ subito vento pīratis se opponit. Ut Cap. xvij. Fre quenter ēt peccantes pessima redargutione eos ꝓfitig. Boni aūt ⁊ alii boni redargutiōē vitant. q̄ sibi ꝓpe bonis bonus cauet. ⁊ sicut impij corda sua nō ma. leficant. Sicut Job de se sepe dicebat Job xxvij. Absconso non quam cepi tenere nō deseram: nec ēt reprehendit me cor meum in tota vita mea. Et Judith viij. ad. Quia q̄ locuta es vera sunt. ⁊ non est in sermonibus tuis vlla repre hensio. Sic est nimē q̄ certe talis ꝓfectio reprehensio nec est vnius. q̄ et tali redargutione emendato loquit. ⁊ qui de quo q̄ prius in modestie ꝓfectu reformat. sicut Job de sepso dicebat Job xlij. Ipse me reprehendo ⁊ ego pe centiam in fauilla ⁊ cinere. Et bene dicit. Ego prius q.ℓ. et tali credis redargutione non vbet loqui obstinato et desperato sed potius spes venie ⁊ pīe sue confidat bñ videt innocere scriptura Ecc. j. Job. iij. vbi dicit. Si rep hendit me cor nrm: maior est deus corde nostro. q. sua ior est deus vt indulgeat ꝙ habeat esse cordis desperati. vt remedetur. Ista est igit redargutio quā facit anima.

Secūdo dico q̄ est redargutio qua facit optimus. hoc dī dictu bonus predicator: seu pdicator. qui scz malos redar guit ⁊ castigat. Jacta illud Jude. Redarguens aperte in pīo. Ut ⁊ de malis operibus dicat illud Eph v. Nolite dicere opibus infructuosis tenebrarum. magis aūt redar guite. Et certē solum male ⁊ mala redargui debent. imo etiam ipsi boni si ipsos pungat male agere. sicut patius legit reprehendit petrū. p eo q̄ gentes iudaizare cogebat. sicut scz ipse dicit Gal. ij. Reliqui inquit patre in hoc qz reprehēsibilis erat. Ista est igitur redargutio qua fuit optimus. Tertio dico q̄ inuicē redargutio qua fuit pessimus. Inuidi ēt detractores nihil inuenire habent facien quin inuicē reprehendant. Boni aūt econtra. qd boni redarguant se ⁊ non alios. alios nō se sed alios. Et de viro iusto dicit in ps. Factus sum sicut hō nō audiēs ⁊ nō habēs in ore suo redargutiones. Sufficit. Vide de arguere. ⁊ corrigere ⁊ similibus.

Reddere.

Nota q̄ reddere ꝓsupponit prestā nem. recepcionē. vel aliqualem obligationē. Et q̄ bō obligit ⁊ tenet. Deo. Proprie sibi ⁊ ꝓ ximo. Quia cūi deus tenet homini sicut creato: conser uatori. factori. gubernatori. gentori. Hinc est q̄ aliqua reddit deus. Aliqua reddit homo. Et aliqua sunt reddenda deo. Et aliqua homini. Primo quidē dicamus de deo. sicut dicit Eccl. v. Melius⁹ est paupertinus reddicat. Potentissim⁹ est si. q. ℓ. nō statim reddit. punitā sua sue bo nitatis. immō differt ꝓpenit offerre vsq; ad ꝓfectū. sed similiter q̄dme reddit homini q̄quid debet. Ipse est sicut grus que subito nō mouetur a terra. imo in principio antēq; volare incipiat dicit facere nouē passus. Post. q̄ sic incepit alto volat. Sic deus non statim punit q̄ volatum suorū actuum ꝓsequendum. vel ad reddendū

penicia iustis vel supplicia iniustis. Multos enim possumus iuste transire cui iniuste peccata bona recommendent. et inserta iustos et malos probent. Sed quero qui ipse iuste per reddere. ipse non solet q̄ medico differe. immo sibi sanitatis sue exercere celeriter et complere. et vniuscuiq; reddere. et reddere q̄s meruit. p̄s. Tibi dne misericordia. quia tu reddis vniuscuiq; secundum opera sua. Ipse est enim sicut pater. q̄ si bñ colit reddit bonum fructus bonos. Si vo nō bene colit. reddit scissuras et rubigines. i. alios fructus malos. Dicit propheta deus reddit generaliter bona bonis. et mala malis. Respice ergo Ecce venio cito et merces mea mecum est reddere vniuscuiq; secundum opera sua. Subpentatum enim qui est super opera non reddit mercedē operantibus offert enim non expectat vsq; in finem septimane. et tunc reddit cibum salutem q̄ promisit. Sic deus finē septimane huius vite expectat. vbi post mortem reddet omnibus quod debebit Proverb. xxiij. Seruationem animę tuę nihil fallit. Reddet q̄ bona opera sua. Mercenarios q̄ff q̄ deus Reddet

Gratiam penitentibus.	Sicamus q̄ff q̄ deus peni-
Coronam regnantibus.	tentib⁹ reddit gratiam Eccliā.
Gloriā mīp bambus.	Ste gloriose ct q̄ reddet
Coronam p̄dicantibus.	gram. q. Regi. ij. Filius ber-
Premia martiribus.	sabee reddens gratiā. Ire indi
Premiū laboratibus.	genib⁹ reddit regni Jacob. q.
Gaudiū iam tantibus.	Reddā vobis annos q̄s co-
Salariū miseribus.	medet locusta. Ire stephan
Supplicia obliquibus.	ibus reddet gratiā Zach. q.

Hodie quoq; amicianę supplicia reddam nbi. Per supplicia ostendit gloria paradisi. per cupidē solam animes et corpis. In pdicatibus reddit facundiā. vñ Sapb. q. Tunc reddā pplis labium electum. Ire dico q̄ de⁹ misericors reddit beatis. vñ. q. Thomo. q. Cursum consummauī fidem seruauī bonū certamen certauī. ideo reposita est mihi corona iustitie q̄s reddet mihi dñs in illo die. Ire laboratibus reddit premium. vñ Gap. c. Reddet vnūscuiq; mercedē laborum suoꝝ. et reducet eos in via mirabili. Ire tribulationibus reddit gaudiū. p̄s. Reddet mihi lętitiā salutaris tui. et spū principali confirma me. Item miseratibus reddit salutē. q̄ scis deus valde verecunde bonitas misericordes. Ut quid posset pepedisse sanctū vocum tibi fuit. p. Reg. xxiij. Reddat nbi dns vicissitudinē vñ Psalm. xvij. Si clamauerit inimicus meus oba illi. et dba reddet nbi. Ire confessionibus reddit supplicia. q̄ scis ipse est qui reddit retributionē superbis p̄s. Ipse est q̄ impio et peccatoribus reddit vindictā Eccl. xij. Ipse est qui reddit vltionem hostibus suis. et bis qui oderūt eū retribuit. Et sic pot q̄ est q̄dam redditio superior et diuina. Secūdo vo dico q̄ est quędam redditio inferior et humana. Et ista est illa qua homo ad hoc reddere vniuscuiq; q̄s suum est. Dia est q̄ sunt liberaliter reddunt illud ad q̄d naturaliter obligant. Sicut pater reddit. q̄ liberi reddunt dilectionē. Et terra q̄ libenter reddit fructū. pluuionem. Dicit homines ad creaturę sue officialitate conseruerit reddere illi debitum sunt homines ad quę ipsa natura voluit obligare. Et q̄ bō gratis ad barbaros et insipientibus debitor est. necesse est q̄ vniuscuiq; reddat q̄d debet. vñ. ro. primo. Graco sub. dite. sapi. Item illud Mandā xvij. Reddite que sunt cesaris cesari. et que sunt dei deo. Ubi aduerte q̄ in ista reddi mercuria sunt duo iter attendenda videlicet

Debitum preparatū.	Primū facit mercenarius le-
Exactio recitudo.	gis. Reddite. Secūs facit
Diligentia cōsimilo.	mercenarius regis. q̄ sunt in-

qui cesaris cesari. Cerūm q̄dam tabularius regis que sunt iuris ipsi⁹ dei vel. Ille est sunt tres causę. propter quas debet bō reddere illud quod debet vicis Propter timorem legis mī datorum. Reddite. Propter amorem gregis principum. que sunt cesaris cesari. Propter bonorum regis superiorum. que sunt dei deo. Igitur dico q̄ ad reddendum debita non excitat sanctus mandatorum dei vel legis. Et hoc ostendit ore dicitur. Reddite quod debitum est cui debitum est. Ubi significatur q̄ ex lege imperii. mandato ad reddendū debita obligamur. Item illud Rom. xiij. Redde re omnibus debita. cui tributum tributum: cui vectigal vectigal. cui timorem timorem. cui honorem honorem. Et Matth. xvij. Redde quod debes. Quicquid est a deo vel a gente q̄ recipimus. necesse est q̄ vno mō vel alio reddam⁹. Exemplo manifesto quod aquas fluminū et fontium recipere plerūq; mentium fontibus et fluminibus refundi atq; reddi. Sic et nos bona que a deo recipimus reddere debemus per gratiarum actionem. Psal. Vouete et reddite domino deo vestro. Illa vero que recipimus a proximo debem⁹ sibi reddere per recompensationem laborum. l. Reddite ei fructus opus suum. Adverte tamen q̄ quidam sunt similes famulique que sanguinem bene bibet et recipit. pro cui non nisi per violentiam reddit. Sic sunt multi qui semper volunt recipere et nihil reddere libere xvij. Mercedem eius non reddet ei. Ita sic ingrati reddamus quia ad hoc excitat nos tot nostra mandatorum dei legis. Item reddam⁹ debita. quia ad hoc nos inuitat necessitas primorum gregis. Due sunt in quit ordines ordinis et est que sunt bonum hominis. Sic i. dicit. Reddite primo vestris illa quę necessarium est reddere. Unde nota q̄ nos debem⁹ reddere sex

Parentibus pietatem.	Igitur reddamus nostris
Malefactoribus iudicium.	parentibus pietatem. Exē-
Creditoribus chartarum.	plo quarundam auium que
Seruitoribus victum.	parentes suos senio confec-
Confratribus cōsortia.	tos fouent et nutriunt. E-
Delinquentibus veniam.	cut in iuuentute ab eis fue-
Benefactoribus vicem.	rant enutrite. Et vocantur

ille aues a comic. tales sunt aues illius nature sicut dicit Plinius. Datur nobis exemplum. vt parentibus vicem reddamus et q̄ eos necessitas tempore senium nos pro Deus. v. Mutuum vicem redde parentibus. Item reddamus nostris malefactoribus iudicium. quia sic nos ipsos permittet vicere nobis illud Luce. xvij. Redde rationem vil lacionis tue. Tenemur enim eis humiliter reddere rationem de regimine vite nostre. Item reddamus creditoribus nostris vocabus. vices vocabus naturalibus si sumus legitimi spiritalibus seu ecclesie et beneficiis si sumus clerici. Unde j. Thess. v. Ite vnus debitum reddat. Item reddamus vitiatoribus nostris seruitoribus Matth. xx. Dicit operarios et redde illis mercedem. Item reddam⁹ equalitatem de nobis congruentibus Luce. xix. Si aliquem de fraudauī reddo quadruplum. Item reddamus sanctis. non malis debita querentibus. Unde Deffer. c. Peccatoribus fides interdicenda est. ne quod sibi paruerit faciens. Item reddamus veritatem arguentibus Actuū. iij. Hic tunc magna reddit redapostoli testimonium resurrectionis Jesu christi. Sic igitur patet q̄ homo debet reddere que sunt cesaris cesari. et est reddere aliter q̄ sit et aliter quam conditionem ipsius sibi debet. Unde Matth. xxij. Reddite que sunt cesaris cesari. Patet q̄ ad reddendum debita non inuitat necessitas precipuorum gregis. Tertio dico q̄ ad hoc nos inuitat fidelitatis superiorum regis que sunt inquit vii. deo. quia fidem bonam et excellentiam cum principis nos debet inducere ad sibi reddendum illa que debemus eidem. Phil. Reddo altissimo vota mea. Nota ergo q̄ sibi reddende sunt deo et gratiarum actiones. Preces et orationes. Laudes et gratiarumactiones. Oc promissiones debitor Ecclesiastes. v. Si quid voueris deo non moreris reddere. Oc orationibus debitor Oseę xiij. Reddamus vitulos labiorum nostrorum. Oc gratiarumactionibus autem debitor Ecclesiastes. Deo autem glorium redde tuo. Sic ps. Tibi reddet vota in hierusalem. Sic igitur patet quomodo reddendum est. Aliquid supponendum regi. Aliquid proximum gregi. Aliquid mandatorum legi. Et ista est reddito inferior et humana. Hec igitur de reddere sufficiant. Dicit supra de Recipere et de Restituere.

Redigere. redactus. Cum redigere idem sit qđ aliquid in aliud conuertere vel mutare. Possumus dicere q̄ in scriptura reperitur Redigere quo

Vita conseruatur.	Est igit ista redactio dominatus a
Corpus castigatur.	Et ista est illa q̄ caro nra spiritui re
Uirtus exercet.	digit i. ducit. i. mouet. vñ Job. xvij
Libertas ligat.	In nihilū redacti sūt ego am⁹ mei. i.
Fomes mutat.	Job. xvij. Caligauit ad indignatio

q redimit aliquis aliquē

membra mea: et membra mea quasi ad nihilum redacta sunt. Ita et redacta carnis subiugatio. Et ita est dicta q̄ istius corpus sua in seruitutē redigit, q̄ qui enim mentē et intellectū in fidei obedientiā supponit. Et eadē ratione dicit q̄ spiritū suū in seruitutē redigit. Paulus j. Cor. ix. vbi ex Euangelio corpus meū i seruitutē redigo. ne forte cū aliis p̄dicauerim ipe reprobus efficiar. Et intellectū vel q̄ in fidei obedientiā capiunt. Paul. ij. Cor. x. vbi apls dicit sic. In captiuitatē redactes oēm intellectū in obsequiū xpi. Item est redactio virtutes destructas. Et ita est dicta q̄ q̄ pauli boni mores i cōditiones ad nihilum redigūtur. i in malos i superbos mutantur. i qua etiam mōe humana in seruitutem carnis seu dyaboli redigit i frangitur. Sicut dicit de lapsa ecclesia in p̄. Et ego ad nihilū redacta sum i nescioui. Et sic peccatorib⁹ dicit aliq̄ Job. xij. Memoria vestra comparabit cinere i redigent in latū organicū vestrū. Cinis ramē peraliū erectus aptus est saepius. j. Cor. vij. vbi scribit sic. Omnia mihi licent sed ego sub nullius redigar potestate. Item est redactio pauperū gemitus. Et ita est dicta q̄ malos impi i tyranni suo seruitutis iugo redigunt primo. Quia scā Cirec legit in Danielis xij. Filiola pe. q̄ hospites ab ea recedentes in peccatum eligere cōstringit. i in seruitutē eā primū redigebat. Quia scī tyranni hospites suos. i. alios q̄ in sua terra hospitari p̄sumūt i manere solent in seruitutem suam redigere. i a libertate effige transmutare. Ut Sap. xij. Illi quidē ignoto nō recipiebant odientes. Illi autē bonos hospites in seruitutē recipiebāt. vt sic ne de bonis talib⁹ in futuro iudicio dicat illud q̄. Cor. vj. Scitis nescio inde q̄ de vos in seruitutē redigat. q̄ de deuocat. si quis accipit. si quis in faciem vos cedit. Item est redactio sensus mentis. Et ita certe est illa qui mōdi vanitas peccatorū. q̄ scī nō magis i vocibus quo ad mundanā gloriā repugnant finaliter in nihilum redigunt. p̄. Dñe in auditu tuo imaginem ipius p̄d nihilū redigas. Et. q. Eccle. j. Omnia bona ista ad nihilum redigentur. vt. v. Secundum de redactio ne homis ad nihilum quo scī p culpam i pena est sine fine. Item est redactio sensus mentis. Et ita certe est illa qui mōdi vanitas peccatorū. q̄ scī nō magis i vocibus quo ad mundanā gloriā repugnant finaliter in nihilū redigunt. p̄. Dñe in auditu tuo imaginem ipius p̄d nihilū redigas. Et. q. Eccle. j. Omnia bona ista ad nihilum redigentur. vt. v. Secundum de redactio ne homis ad nihilum quo scī p culpam i pena est sine fine. Ezech. xxvj. Posuit et dedit gloriam tuam in terra viuentium in nihilum redigit. i nō eris. p̄. Ad nihilū redigor valde infr. Illa est reductio in nihilū qua

Ipse ē sine vlle. j. Regū. Mortificat ⁊ vluificat. redu
cit ad inferos ⁊ reducit. Deus ē mortificare ⁊ ad infe
nos hūi⁹ generis deducere. q̄ ipm̄ ipse pcēs ade mor
tuos genus ⁊ scme ⁊ nīe adamauit. Ipse vo tue vi
uificauit ⁊ reduxit q̄ q̄ vocem suam ipse eripuit ⁊ salua
uit. Mundi. xxv. Liberabit innocentē ⁊ reducet q̄ suas in
verbum. ⁊ in paradisum. Mortuos etiam illos ⁊ in carcere
collocationis ⁊ perdicte tenebre capitū solet ad salu
tem reducere ⁊ eos in sensu reducere laborare Deut. xxx. Se
ducet te vīs eius cum de captiuitate tua. Ipse ē ergo
reducens q̄ p inspirationes. q̄ q̄ p tribulationes. Per cōsolationes ē reduct q̄ spera blandē
do Iudicū. xi. Si quereris me reducere. Per reuelationes ei
am reducit q̄ aspera detergendo Ruth. j. Egressa sum ple
na. sed reduxit me reduxit omnipotens. Per inspirationes
eo reducit mirabiliter psequēdo. sicut dicit paulꝰ. q. f. in
ecclia sua iudicia sepe nostra beneficia in admonitiōnē
suo facta sūt penia tribulatio crucio sit. ut post ēt mirabili
ter reducat. vñ Ezechiel. Circuiui vidi. ⁊ ecce ibi ē ⁊ redu
cit. Et sic de ista reductione. ⁊ ōib⁹ ei⁹ ordinatione quā multi
plex sit. Nam ipsemet dicit Zach. c. Reducam eos de terra
egypti. Et sic bō dicit reducī⁹ dicit ille illud ꝑo. De abyſ
so reducet iterū reduxit me. Ista ēt ergo reductio spūalis
q̄ complet p bonum voluntatem. Secūdo dico q̄ ēt reductio
exemplaris q̄ complet p istum pastorē. Dicit. c. sicut pa
ter enim gentil⁹ gregē ⁊ ouēs cum sequunt ⁊ sic a cāpo
⁊ pascuis ad domicilium reducunt. Sicut enim ouēs
errāte q̄q̄ vocando. q̄q̄ verberādo. q̄q̄ etiam pecudē
dando ⁊ vīs obsidēdo ad semitā rectā reducit. Sic pastor
pcēdit q̄ bona exempla dumūdo p bona merita vel ꝓ
mendo p spēra facta ⁊ dictis salubribus ad viam rectitu
dinis reducere ⁊ eos vlq; ad domicilū. Ecclesie vel reiq
etis. q̄ etiam velentes salutis ⁊ domicilū amare. q̄.
Reg. xv. Reduc nōs fratres meos. Elephas ēt vl bestia
errantes ad viam reducere ⁊ in via se ponere vl eam pce
dere ⁊ viam oīdare. Sic vere bonus pastor in via iustitie
exemplū mundo se ponit. ⁊ sic subditos errantes ad veritā
tem reducit. Vñ plantus dicit ille Gen. xxxvii. Dic per
quem requirā. qd absentem fuerat reduxit. qd ꝑ iram suā
ne rediret abo. ⁊ quod infirmū fuerat confolidabo. ⁊ qd pin
guē ⁊ fortē custodiā. Ista ēt ergo reductio exemplaris
q̄ complet p bonum pastorem. Tercio dico q̄ ēt redu
ctio manualis q̄ complet p iustum rectorem. Et ista ēt di
la q̄ faciunt mundi iudices ⁊ rectores. q̄ violenter ⁊ per
timorem possūt reducere bonos a malis vitijs. similes al
diem filii. q̄ vi morali pulueriare ⁊ calamata non redu
cunt. in corpus nīi p grāde violentiā. cum admonitione re
rum lūbilium admittit. Baculus etiam rectoꝝ ad recti
tudinem nō reducit nīi primo in ignē ponat. vnde q̄ vio
lentiam ad partem oppositam ꝓducit. Sic vere necesse
ēt q̄ mali. ⁊ impij p rigorem iustitie reducant ad bonū. q̄
alias forte vacarēt ad malum suis ibi sunt q̄q̄ alias ba
bent. Et qui vi Mundi. xxij. Ut ab malum aberret. eas
violenter ad semitā reducere. q̄ incipiat eum reprehendē
dicit. Cur me cedis ecce iam tercio. ⁊ q̄ se ralem in pati
entia nō recipiāt bonū castigationem. sed potius cum mur
mure ⁊ ꝑdā. quor bos ramen non velut iustus iudex cef
fare sed potius ꝑpetuum ꝑpetuo ad reatū finem iustitie reducere
Exemplo habetis qui similis bouem reducit. dicit. Ecce
tres. Ego reducam te in viam p quam venisti. Ista ē er
go reductio manualis q̄ complet per iustos rectores.

Quarto dico q̄ ēt reductio verbalis q̄ exercet per ꝓdi
catores. Necessario ēt ꝓdicatores clamando. vocando mo
nendo. arguendo reducit homines ad salutē. Vñ ipse dicit
illud Gen. xviii. Ante portā ciuitas ⁊ sic ad pastorē eos re
ducere. Et sic igit per quā ēt ꝓdrupler reductio. Et vide
supra de Conuersione. Et infra de Reuerti.

Redundare. Videvbi abundare.

Reedificare. Vide vbi Edificare.

Referre. Reportare. Nota q̄ Re
ferre idem ēt q̄ iterū ferre seu iterato portare aut reportare. Et sic dico
q̄ nos multotiens multiplex refert. Erit certe duo q̄ b
dupliciter dicit modo. Referuntur

Fructus et opera. Primo igit dico q̄ referuntur
Merces ⁊ munera. fructus ⁊ opa. q̄ fiūt a bonis reū
Verba ⁊ sedera. per homines ⁊ agēt lemon. ⁊ tandē
Graues nō aspera. fructū restituit ⁊ referit q̄ pie

Sic bobis semen ⁊ humor gignit ⁊ boni ꝓfectꝰ recipiunt. ⁊
tandē fructus bonor operum reportant et referūt. Et sic
dicunt tales fructus relatores illud Gen. xliij. Pecuniam
pecuniam in ore sacco. qui nunc eodem pondere repor
tauimus. Pecunia ēt illa ēt quinq; q̄ in ore sacci
plenitie recipit. sed tandē p multiplicationem bone cum
operū eodem pondere. ꝓpriōe tribui reportat. Unde
dicit dicit Jacob filius suus pecunia duplicē ferte vobiscū
ad illum qui inuenistis in sacculis reportate. Quos remu
neratiōis faciunt multi. qui sūt bonos fructus nō referūt. im
mo nullos vel saltem inanes seu paucos. Vnllos dico. q̄
sūt multi sunt q̄ sicut bone arbores in fide ⁊ caritate plan
tatē ⁊ seminātē. quasi p peccata corrupti a bono fructi
bus impediunt. Sicut de semine facto ad spinas dicit bo
minus Luc. viij. Et bi sunt qui audiūt ⁊ a sollicitudinibus
⁊ diuitijs ⁊ voluptatib⁹ vite euntes suffocant. ⁊ non refe
runt fructū. Paucos etiam. q̄ sūt multi sunt q̄ paucos bo
norum operū fructus reportant sicut Matth. xxiij. dicit.
q̄ sūt multi ad bauitandū aquam ⁊ non inuenerit. portare
rant vasa sua vacua. Patet ergo q̄ referunt fructꝰ ⁊ opa

Secūdo dico q̄ referunt debita munera. Ille ēt referre
debita in mutuo ēt a quo merces ingrā q̄s recipit repor
tat. Et sic ēt q̄ alicui alio seruitur bocilium debet ab eo re
portare. q̄s apud ei⁹ salut meruisse. Ideo bti ol⁹. Cup
v. Ut ōes non manifestari oportet ante tribunal ꝙ. ve reci
piat vnusquisq; ꝓpria corpis prout gessit siue bonū siue ma
lum. Et sic bō dicit reddī illud Psal. c. Potestas inde vo
bis ne occidatis. Et ꝙ fanctos voluntate dei reportantes ꝑ
missionem. Tercio dico q̄ referunt verba ⁊ ponderā
q̄ rogari ēt q̄ vba dei referat. sicut sunt ꝓdicatores ⁊ qui
alium vba reportant ⁊ nūciādo. siue nūciādo vel relato
res vbi⁹ alia sua vbis ꝑ ordinē ponderare. vel q̄ istum ⁊ verū
ēt reportare. q̄. Regū. xv. Quare nunq; reuertēris ois. Et
Judicū. xi. Si nunq; referebat q̄ viderat. Vbi ēt ssa
multos relatores verbor. q̄ sūt nō dantes. sed adulato
res noti solent q̄ ꝓ plano q̄ audierūt referre. Quid de talib⁹
relatorib⁹ ⁊ relationib⁹ seu reportationib⁹ bonis vtili
bus tractat. q̄ multe vtilia sunt vbi Ebreus vel Barrare ⁊
vbi Verbum seu sermo ⁊ similia. Et vbi Narratio. Jnuē
dia seu Murmur. Quarto alie dico q̄ referunt gratiā
nō aspera. q̄ sic q̄ ois bona creatura nostris vtilitatibus refer
re ⁊ ꝓpter nos de sua munificētia emendare. vñ Ecc. xl. Ebr
rus solo q̄ ois reuertitur ⁊ post ad eundem. Vide ꝑ. fanis q̄
q̄ ira mutatione. Et sapiēs de Narrare ⁊ similib⁹. q̄ ipsius
multos de Referre.

Reficere. Refectio. Nota q̄ reficere
q̄q; sumitur ꝓ
ingrare sicut cum dr Matth. xiij. Et reficiēs suos fratres
refocillemus verbis sua. Matthei. xv. ⁊ cēteri simil⁹ quo fa
ciare seu recreare. Et sic igit dico q̄ in scriptura reperit

Refectio spiritalis qua reficiūt boni seruitio.

Refectio fraterna siue qua reficiunt fanctis egenis.

Refectio sensualis qua reficit homo pulatio ꝙ bestiis.

Refectio mundialis qua reficiunt stulte gentes.

Primo igit dico q̄ ēt dare refectionē boni seruitij. Et ē ei⁹
cui refectionē boni spūalis ⁊ diuini. Vbi ꝓmittitur ꝓfec
uit seruos suos post labores ad refectionē recreare. Et ancil
la mā pulsu suo refectionē affluere ⁊ ꝓparare. Sic vñ de
uotos suos reficit. ⁊ q̄liq; p q̄s. q̄q; q̄ audientiā ⁊ q̄
q̄ p minus scripture sūt. eos pascit. Vñ ipse dicit Matth.
xi. Venite ad me oēs q̄ laboratis ⁊ onerati estis. ego reficiā
vos. Justus ēt a vo spūaliter reficit. ipse ēt eduer
so reficiat spūaliter ⁊ reficiat ipm vñ sicut ipse dr ꝑ ipm.
ii. Mare. xiij. vbi ait. Vbi ē refectio mea vbi ēt discipulis
meis mādauit. Et ista bō iustus reficit ⁊ recreat alterū si
cut ois paulus dicebat ꝓdictum. Inuīo frater ego ne fru
ar in ōño. reficie viscera mea in ꝙ. Ista ēt igitur refectio

gnini feroni. Sed a deo q̃ eſt vere refectionē ꝓpere agam. Et ibi a eſt ille ā pq̃ a deo ſpiritu nutrit a refouet indigētes Iudith. vj. Glocanis olus epulas ſimile refecerunt. Et Act. xxvij. dixit paulus q̃ poſt quīq̃ mane in cole regionis accēſa pira refocillat eos. Et certe tales refectiones facienda eſt. q̃ ſcs ipſe deus reputat ſibi factum. ſicut ipſe dixit Eſa. xxxvij. Hec eſt requies mea refocillate laſſum a hec mea eſt refrigeriū. Et ſic vere refectiones ꝓpere ꝓpter me. Tercio ſo dico q̃ eſt vere refectionis bona ſi ꝓpe. Et iſta certa eſt illa q̃ bonis in patria ꝓ fruitione beatifica refouet. a q̃ de ꝓpetuo vlcerant. Pſ. Deus rege me a nihil mihi deerit in loco paſcue ibi me collocauit. Sup aquā re fectionis educauit me. Quarto dico q̃ eſt vere refectionis diuine eterne. illa ſcs qua deus in hac mūdo replenit. a qui ſanctorū a voluptatibus ſaciant. Cōtra ſpm Eccle. v. Quā terra cui⁹ rex nobilis. a mane ſimpres volunt ſpe ſuo ad refocillādū tuo ad ſapiēs. Triſtico q̃ ſatis dicit eſt vbi Sacerdos ꝛc.

Refrigeriū. refrigerare.

Nota q̃ refrigerare eſt de calore ad frigiditatem tranſire. Et dico ſm q̃ dicit̃ multiplex eſt actio. ſic inuenit multiplex refrigeriū. Et ſic nota q̃ eſt vere Refrigerium quod ſit in

Deo ne ipſorū.	Iuſtus refrigerat ab ardo- re
Lictore eterni.	gratiarū. Pauper refrigerat a
Sub arbore ſupiori.	ſeruore vexationis. Beatus refri
Deo ne ſuperiori.	gerat a feruore mutatiōis. Pec
Feruo ne poſteriori.	cator refrigerat a fudore ſolati

gaudi. Dominus refrigerat a fudore conſolationis.

Primo igit inuenit refrigeriū qd̃ inferior facit ſuperio Sicut eſt euidens q̃ feruor primo ſeruis bonum accidere. nisi refrigeriū intermitteret qd̃ ſeruorem bonū temperet. Sic vere ardor temptationis aliam q̃ plurimum accidere. nisi iam ſpe ⁊ benignitas refrigeriū ſparet. Ideo in ſti dicere volunt nō illud ꝓb. Tribulationē q̃ ſpē ⁊ agrā ⁊ cruciſti me in refrigeriū. Sciendū aūt q̃ ſunt modi quo ꝓ refrigerādo ardoꝛ inferioris plura adhibere ſolet auxilia. Sic de ſi ardoꝛ ſpūalis refrigerare volum⁹ plura temperatiua adhibere debem⁹ Adhibeat igitur

Contritionis gemitus.	Refrigerat igit̃ mentē gemi
Confeſſionis vomitus.	tus ⁊ flatus ꝓtinus ſeu cō
Subiectionis aditus.	punctionis. Aqua eſt frigi
Lacrimationis fremitus.	da ſumme ſolet refrigerare.
Deuotionis ſperma.	Sic aqua ſeu pituita ſadey

mari. Et ne hoc dicat. xviij. Plunde de pera agri delicat et nix lebani aut nudi poſſit cōſpentes aque frigide ⁊ defic gentis. q. d. nō. immo tales aque frigide ſemp debent in pe ra agri. Ibi firma cōſcientia repiri. Item refrigerat mentē vomitus ⁊ lacrimis pſeſſionis. Hoc eſt q̃d refrigerat et fri gidat ꝓ vomitum. Sic peccator q̃ pſeſſionis facti. Vnde Eccl. xxxj. Surge de medio ⁊ vome ⁊ refrigerabit te. ꝛc. nō. mūdicia corpis nos infirmitatē. Item refrigerat mentem abstinā ⁊ manus ſubiectionis. Motus eſt in rebus ſubi libus ſolet refrigerare. ꝓ in aere ⁊ in vento. Sic vere mo tus obedientie ⁊ diligentie mentē ab ardore cupiditatis ſolet refrigerare. Vñ Eccl. iij. Qui obedit patri: refrigera bit matri. i. ſalcientiam ſue mentem. Item refrigerat ani mum frenitus ⁊ metus turbationis. i. diuini timoris. Vñ ſpſi mente humane pōt dici illud Ihere. xlvij. Vſquequo cō dolēris o mucro dñi vſquequo nō ſilebis ingredere in va gina tua refrigerare ⁊ ſile. Item refrigerat mentē ſpūs et letus deuotionis. Sic eſt ⁊ etiam aure ſtatus ſolent refri gerare. Sic vere deuotionis roꝛ ⁊ inſpirationis flatus re frigerāt mentē eſtuantē ⁊ mōtam. Vnde Eccl. xxxij. Non ne ardoꝛem refrigerabit ros. quia ſcs flatꝰ dicit Eccl. xliij. Ros ebullans ab ardore venienti humidum ſiccat eum. Vnde etiam ſanctꝰ talem refrigerationē ſpūs appetebat ſi cens. Domine mihi vt refrigerer ꝓuiſq̃ abeam ⁊ amplꝰ nō ero. Et breuiter iuſtus debet eſſe frigidus ⁊ non feruī dus. q. d. ſcs ad ſpandum ſe et alios debet eſſe refrigeratus et maturus. Exemplo cerebri q̃d̃ aūs ſit frigide nature. cor di quod eſt natura feruidus. ꝓ tanto fuit expoſitum vt re frigeraret ⁊ reparet ſuo frigore cordis eſtum. Quia rese ra frigidi ⁊ ſiccati viri ſeruorem ⁊ rigorem diuine iuſtitie et etiam alienū rigorem temperāt. ſm quoꝙ refrigeri dicit̃ vocatus. i. illud ꝓbrum Ihere. xxvij. Vſquequo ca aderis o mucro dñi ꝛc. Ita enim eſt dicere mucro dñi. i. re calor. qui ſcs dei q̃ eſt nim. rigoroſus ſeuus. ꝓ ſeruos. mentes nō ſolant ⁊ valent temperare. ⁊ debito refrigerio moderari. Sicut eſt dictū ſi ſupra Eccl. xxij. Sed ꝛo ꝛc frigeralbit vos. Sic igit ꝓ q̃ inuenit refrigeriū q̃d̃ inferi ꝛes facit vocatus. Sciēdū aūt q̃ inuenit refrigerium q̃d superior facit compaſſus. Et illud eſt refrigerium miſerico die. quo ſcs ꝓ pauperes ⁊ egenos a viris miſericordibus refri geratur per opera pietatis. ⁊ a mundi tribulationib⁹ ⁊ mi ſeriis recreatur. Quādo eſt fatigatus ⁊ eſtuans inuitat ad bonum ſolitū ⁊ fructibus plenum. magnum compaſſionis ⁊ refrigerii fumit ibi. Sic certe pauꝑ ⁊ tribulatus q̃ illa nō bonum miſericordē. q̃ ſcs ipſum ſub umbra boſpitii ſolet colligi. ⁊ fructibus elemoſynarū ſuarū ei paſcit ⁊ mane. magnum refrigerii de ſumit. Vñ apte de ſapo dicitur. Domi. j. Det miſericordia dñs omi bꝰ domui. q̃a ſepe me refrigeraūit. Vñ alio ꝛe tali refrigerio dicit Eſa. xxxij. Refocillatum ⁊ eccē hoc mihi refrigeriū. Illud eſt ergo re frigeriū q̃d̃ exterior facit compaſſio. Tercio dico q̃ in, uenit refrigerium q̃d̃ ſuperiori facit ſalutatio ſeu baſeatio ſeu manſio. Et illud eſt certe refrigerii gloꝛ paradiſi. Ju ſtus eſt omnibus inuenit grauis refrigerii q̃ in valle? Vñ ꝓ babendo aere frigidiore ⁊ purius ſolent mutare lo ca ardua frequētare in regionibus feruētibus. Sic vere in aliis mōdus paradiſi inuenit ⁊ eſt locus refrigerii q̃d. cia. ⁊ nō in valle? huius mūdi. Sap. xij. Iuſtus ſi ꝑcito patria fuerit mors in refrigerio erit. Et ideo mors ſpe ra dicere. ſ. dicens ſc. Interrogate de ſemitis antiquis q̃ ſit via bona ⁊ ambulate in ea. ⁊ inuenietis refrigerium ani mabus veſtris. Quarto dico q̃ inuenit refrigerii quod inferior facit deficio ſeu etiā q̃d̃ exterius facit affectio. Et illud eſt illud q̃ per indeuotionē a ſeruore charitatis ⁊ de uotionis pacto refrigerat. et in diuerſis viis conſiſtit Mach. xxiij. Vbi abundabit iniqtas refrigeſcet dilectio multoꝝ. Vñ de infrigidatione talium dicit Zach. xiij. Ita in tocō erit tur ſed frigus ⁊ gelu. Quinto ſo dico q̃ inuenit refrigerium quod poſterior facit damnato. Po na eſt infernī frigoꝛ dicitur ꝓ eo q̃ ibi mortem ꝛe q̃ eterna mors vocatur inuenit. ⁊ eos ꝑdere ſemꝑ penitus adnullat Deut. xxviij. Percutiet te dñs febre frigore. Et de damnatis ⁊ demonibus dicitur illud Sa xxviij. Illudes amictum beleo veſtimenta rotundi. ſes non eſt operimentū in frigore. Demones eſt enim ſi dānatos nudos ab omni ſcs veſtimento ſpei q̃ ſe circumue ipſos frigoꝛe tam nationis eterne grauāt. Sanctꝰ ſo boni refrigerium non timent. ſed eiusdē ⁊ conſolabili refrigeꝛe gaudēt Psalm. xxxj. Non timebit mortem ſue a frigidi nimis. ideo eſt domeſtici eius veſtiti ſunt duplicibus. Ma ergo de Refrigerio ſufficiant dicta in bono ⁊ in malo. Vide ſupra vbi Frigus ſeu Frigiditas ꝛc.

Refugium.

Nota breuiter q̃ ea ille q̃ non ſi ſanis potens bothibus euitare lo let ad alienus refugiū recurrere ⁊ adire. hinc eſt q̃ cū non ſimus ſancti ⁊ potentes nō ſimus vt noſtris boſtibus ſpi ritualibus abalienus. neceſſe eſt vt ad eum ⁊ ſcorum refugia recurramus. Igitur nota q̃ nos inuenimus Refugium

Locum ⁊ locorum.	Primo dico refugii nature ⁊
Bonum atq; parum.	ſecurit eſt deus. Ad illum eſt ꝛe
Vanū ⁊ obſcurum.	homus refugere ⁊ ſue gratie ⁊

⁊ cuſtodie nos committere. ⁊ nō a ſuis inimici. triplici. pericli q̃ a ſuis lentatibus refugiāt ad eundem cui vt ab ſo defendant. qui ſcs pugnat ꝓ ſalute viriliter pro ipſo ſcit dicit Proverb. Sic vere nos lentatibus dyaboli pugnā mꝰ inſidias metuētes debemus ad ꝓtor ꝙ eiusdē refugere ⁊ eius protectioni ⁊ cuſtodie nos committere. qui ſcs nos ſo os defendere ⁊ ſaluare. Dicat igitur quilibet illud ꝓb. De us noſter refugium ⁊ virtus adiutor in tribulationib⁹ q̃ inuenerunt nos. Et certe dico q̃ ille eſt refugium ſcs.

Pauperibus pe ſtanc periant.	Eſt dico tuus refugꝰ
Debilibus ne hoſtis pareat.	ne ſame pereāt pau
Egenibus ne domo careat.	peribus ꝓb. Fuit eſt
Sperantibus ne ruat ſtoccus.	tentibus refugiū ꝓ

per hoc saluatorem ab oppugnantibus. Ihc est refugium ne hostis possint nocere? qui scis te defendere ne pñs. Petra refugii nostri. Ihc est refugium ne vento careant vagantes. pñs. Esto mihi in deū protectorē et in domū refugii vt salum me facias. Item ille est refugii ne mali lateant spiritus. pñs. Cū ea refugii mali a tribulatione q̄ circūdederūt me. Sexto legit refugii tuti et securi. Scilo eos q̄ inuenit refugium sancti ab eis parum. Et illud cōtra nihil est q̄ religiosis aliq̄ pōt accidere seu etiam bonorum seu malorum sanctis. Homo est q̄ fortes et impios. hy homines solent refugere ad loca seu ad castra fortia aliq̄ tuta seu etiam ad plenis solida aliq̄ firma. Hō enī se conducit magis vbi solum. Mat vides psentes insidias ad scopulos refugii vel ad canum marinos ad auxilius fugies ipōrum pleuis seu refugio se demittes. Hic vere hō qui hic insidias nec hostili experit ad asperos scopulos et ad castra refugiens vel pōt habet refugere et cambus marinis. i. homo pōtest? seu aliq̄ rethia hostium. Sapientes. i. homines impugnantes se cōmittere. sicq̄ eorum exemplum demandatur sic posset hoc consilio rutus esse. Hō illud psalmus Petra refugium hericinis. Petra. i. munit. i. pōt. inexpugnabilis. Et. i. caelibet ratione refugiens. dicat illud pñs. Misericordia potuit refugium mihi. Illud est qđ refugium sancti ab eis parum. Lectio nona q̄ inuenit refugii tuti et obscuri illud est q̄ malis recurrat ad auxilia seu refugia mandatorum. Quod potissime est petra illos qui refugiūt in necessitatibus ad fortitudo et ad auxilio et ad tutamen refugia que nominatur. j. Mach. xij. Eos qui ab igne refugi erāt glādi ne pōnit. Et hoc de refugio sufficiant. q̄ pauca sunt ad cetera. Vide. s. vbi Fugere.

Refulgere. Vide supra vbi fulgor seu fulgere

Regalis. Vide de rege et vbi regius.

Regere. Nota q̄ regere potest ad rectorē. Et ir. de hō recedendo eo q̄ ad rectorem pertet q̄ sit rectus. Secundus ergo primo de regē et rectore. tpō. Hēa de recedendo a re recto. et successiue de rege et regimine et regno. Notemus igitur q̄ regere est actus

Elementie. Ille est q̄ vult se et alios bene regere. de.
Religiose. Ter bñe sapientia et scientiat. s. Paralip.
Eminentie. xvii. Ter ubi ostis sapiam et scientiam vt regere possis istud. Quia scy ibi q̄ alios regunt. et regi et regi sapiam debet. Hō Prouer. xij. Qui sēr ens agitur cū pñdo regunt sapia. Item ps bñ religiosū et scientiarum. pñs. Qui regis israel intende. Item ps habere omnimodas et rationes. pñs. Reges eos in virga ferrea. Ista est vna pertinente ad rectorem qui sciant ille q̄ debet alios nō ps esse, sed dare videre non ps esse eminens sed ad vtā aliorum. nō ps esse impossibile sed gradū et unitas aliis placeat. Sic vere ille q̄ se et alios vult bene regere et rectore. ps dare et videre p intentionē. debet hi attendere p aliquē medium. debet enim aliis placere p plationem et amicitiā. Sexum. Sic ne qualibet dicat illud Apocal. vij. Agnus qui est in medio throni regit eos. Postquam est vel vocatus dall agnus ab agnoscendo. quer sapiam dicit esse in me de regendi. quer religionem. ol esse in throno. quer eminentiam. Secundus igit hic q̄ sm eos illius auctio. quer illa q̄ dicta sunt. Rectos ps habere tres spūles partes. Hō ante q̄ ipse debet habere Clementiā et mitissimum. q̄ ne bet esse agnus. Iudicium et rectitudinem. qui ne debet esse in modo. Potentiam et obtemperationē. q̄ debet esse in throno

Primum debet nomen pietatis. Sico ergo primo q̄
Sed scdm locus equitatis. rectos ps habere mitiū
Sed tertium stantis signaculū. dinem et clementiā
q̄ rebet esse agnus. Exēplo rectoris quem qui acolet et amare curare. Iterū illud Eccl. xxviij. Rectorem te posuerūt noli extolli esse in illis sicut vnus ex ipsis. Valde est commendanda clementia in rectore. sicut scribit Seneca in libro de clementia ad Neronem. Quia scy rectos ps esse agnus bullus et humilis et benignus Apoca. xvij. Vide supra nō Pietas est in facie gladius est in bello. et deo pius rebus alle vt sua operantes apli. j. Thimo. v. allicat pius omnes suum regere et mitissim vicem reddere gaudebat. Iube at ergo mansuetum et clementem. Iterū illud Esa. xlix. Misereatur eorū regat eos. Scdo eos q̄ rectos debet habere rectitudinem et iudicium. que notat cum dicitur. In medio. Medium est nihil q̄ signat sicut supra de medio vitium est. Quia scy rectos debet esse in medio per equitatē non in angulo per plenarium aut numerum acceptionem et parcialitatem. Et sic sit ille de quo dicitur illud Gen. j. Fiat firmamentum in medio aquarum. Firmamentum est et firmamentum debet esse rectos. vt non nil sm iudicium mouetur. Et de eo dicat illud Eccl. xlv. Planus est ho pōs cepe fratri. firmamenti gentes. rectos fratri. stabilimentum ppli. Et Eccl. x. In medio fratri illorum rectos in hoc nole. Tertio nos q̄ rectos debet habere et sufficiens et potentiam. Throni inquit. Quia scy ad rectorem pertinet q̄ habeat auctoritatem et honorem. et potentiam vt timeat. Exēplum rectoris apum qui ample et alijs esse maior. Hō enī nunq̄ posset bene regere nisi haberet potentiā qua rebelles posset per violentiam gubernare. Exemplo oli q̄ plures inferiores regit et mouet ipso q̄ malo velle suo contra naturam sui. q̄ cursus sect per suum potentiam debet et tenet. Quia scy rectos debet esse potens in iustitiane. signatur et virtute vt subditos rebelles posse per violentiam gubernare. et patientes qui nolunt obedire posse violenter regere et ad siquendum cursum et ordinem iusti de pōs appetitum. genium coercere. pñs. Reges eos in virga ferrea et tanq̄ vas figuli pfringes eos. Throni inquit. Quia scy thronus signat iudicium. pōt. Ec qui in pñs. Sedili super thronum qui iudicas iustitiam. Quia si cut. vi. Apoca. iij. Ec throno pendebat fulgura et voces et tonitrua. Et sic igitur vico q̄ ad rectorem primo habere Potentiam et Auctoritatem. Iusticiam et Equalitatem. Clementiā et Benignitatem. Sufficit. Vide. j. de Rege et supra de Iudice. ij.

Rex. Reges. Regnare. Nota q̄ rex est nomen dignitatis officij et potestatis. Et dicit rex ille qui regunt dominando et regit etiam gubernando. Et possunt distinguere q̄ in scriptura inuenitur Rex

Eternalis. Rex eternalis est superior scy oē. Ihē
Spiritalis. qui Esa. xxxiij. Deus rex noster. legislator
Temporalis. noster. deus iudex noster. Rex spiritalis
Infernalis. ille est rex inferior. Et ille est quilibet hō iustus q̄ bene et debite si regit. Ec j. Petri. ij. Vos autem genus electum. regale sacerdotium. gens sancta. pñs. Ihē in virtute tua letabitur rex. Rex tyrannus est rex externus. vel sic per regem intelligunt omnes mundi principes et potestates sine bene sine mali. Ec quibus Luce. xxj. Reges gentium dominant eorū. Rex infernalis est rex inferior. Et de illo dicit Job. xli. Ipse est rex super omnes filios superbie. Et Apoca. ix. xi. Ot habebant regē sup se angelum abyssi. Ihē abaddon cuius omissis nominis aliq̄. j. Ec regē

Eternalis et admirabili. Patre ergo dicam? q̄ est
Eternalis et laudabili. quidam rex admirabilis et
Eternalis et damnabili. gloriosus. Et ille est ec? qui est rex regū et dñs dñantiū Apocal. j. et xix. Quia sicut dicitur in Psal. Ihē est deus magnus et rex magnus super omnes deos. Sicut enim quelibet communitas hominū vnum pedanum iudicem vel rectorem habet. sicut Ecclesiastici dicit scriptura. In vnam quāq̄ gentem constituit rectorem. Sic necesse est q̄ sit vnus rex regū q̄ pōt dici omnibus aliis regib⁹ et alijs cōi creaturis. vt sic nō sit processus in infinitū. Quia sicut dē Ecclesiastici creatis sua alius est. et infra vnius est terre rex impij seruiens. Hō est ille aliq̄d quia habeat superiorē pter deū qui est dñs sup oēs. Omnes isti nomen ad virtutē referunt. Et alii est status nec victoriosus est pacifus. Sic oēs mundi dignitates ad virtutē diuine potestis terminant. Vltra illam ens nō est pōdere nec vltra aliqm regē dare. summū est et vltimū gradū tenet. Ille est vnus est et nō dē virtutis tenet. q̄ quo oēs numeri oriunt et ad qui istum reducunt? qui ille vnus est oim principiū atq̄ finis Eccl. j. Vnus est altissimus creator omnis. omnipotens rex potens et mirabilis vltis. Et ideo bonū est ille rege vnico psumus

reponere illud Ecclesiastes. Rex vnus erit omnibus imperijs. Hic adnexere q̃ alle rex habet quinq; adiunctos bono regi. Quidnet est rex debet esse q̃ Sapiens. Liberalis. Fortis. Communis. Sequens. Sapiẽs ad gubernandum. Rex inquit Liberalis ad pugnandum. Vnus inquit quia vnitas se cõmunicat alijs numeris. Fortis ad subiugandum. Sint inquit. q̃ ille verbis subditorum. Communis ad iudicandi. Omnibus inquit. Sequens ad cultu gaudii. Imperio inquit. q̃ hoc est verbis coercitiuis. Sic vere vir q̃ vnus habet Sapientiam prudentissimam. q̃ rex Clemẽtiam nobilissimã. q̃ vnus. Potentiam stabilissimam. q̃ erit. Prouidentiã cõmunissimã. q̃ omnes. Iustitiam serenissimam. q̃ imperans. Ad hoc em quisq; natus perdit nec quicquid in mundi regimine bene facit. Omnia em q̃ ipse bene aut fuit actus fuit sapiẽs aut fuit clemens. aut fuit potens. aut fuit prudẽs. aut fuit iustus. Quam ergo q̃ vnus est rex sapiẽs & prudentissimus. q̃ offendit in nobis rex qui dicat a regendo. q̃ hoc regere. & a alijs est actus hominis sapiẽs. Iusta illud. Si bene regis regis regium te noli rege. Hic aut rege & ordinat vniuersa. & ideo pl̃supponere oportet ipm habere sapientiã infinitam q̃ res creatarum scit regere & ordinare. Scis scil qui est rex nostre. q̃ hoc in splẽdore lucis eius planetas alios ejecdit. & qui vidit regere vniuersa. q̃ hoc ille lucem hoc sapientiæ infinite q̃ quã omnia bene regit. vñ Marcianus dicit. Ut sol ille propriis locis rex nature mens mundi fulgor olim pi moderatus firmamenti. Vñ & ego sic sapiẽs & laudabilis dicit in psalmis dauid. Suscitabo dauid germen iustum & regnabit rex & sapiens erit. Quia sicut vt Iob. 5. Sapiẽs corde est & fortis robore. Rex inquit Et ideo de sapiẽti regimine huius regis põe sibi dicit illud. iii. Regum. iij. Cui alio auctor de q̃ bene regis regnum israel. Hic est ergo rex sapiens & prudentissimus. Item vnus est rex pius & clementissimus. q̃d ostendit cum dicit. Vnus. Virtutes enim se dicãt complõ numeris. Nõ em est vnus numeris quin esset ex vnitatibus aggregatis. Sic pius cum se vnus omnibus se cõmunicat q̃ misericors & liberalitatem. Rex est vnus aliquem q̃ bona sue clementie domitis non semper ut sepius Prouer. xx. Misericordia & veritas custodiunt regem. Et Eccl. j. Vnus est altissimus omnipotẽs rex &c.

Item vnus est rex ꝓpositus & stabilissimus. Sit inquit. Ad regem em̃ pertinet q̃ habeat primum ad impugnandum inimicos & stabilitatem ad defendendũ subditos. Sic vñ potens est ad operandum & stabilis ad ꝓpositi perficiendum. Sint inquit. q̃ fluvius effusus stabilitatis & ipse erit virtutem. Quia sicut vt Sanct. vii. Percellas eius pedes eternus & regnum eius nõ auferet. alio corrumpet. Et iii. Reg. ij. Regnabis sup eos q̃ videbant alia tua. & ecce rex sup eos. Ita est regere. potle loquendo nõ sunt nec erit. q̃ alis possit. tantus locutus vita Eccl. j. Et Esa. vi. Omnes gentes quasi nõ sint sic sunt coram eo. Hic aũt solus est. Et erit. pũ. Ideo virtutis ipse est rex gloriæ. Item vnus est rex prudens et communissimus. Vnus inquit. Hic est rex ꝓ sua occultissima prudentiã nõ solum & vno vel de pluribus solet ea rare. sed de omnibus rebus & ꝓpositis solet vniuersaliter prudere. Cause em vniuersales equaliter se habẽt ad oia. sicut pars in sole. q̃ est pater planetarũ sm Aristo. & aliqs corpus simile? q̃ generaliter influunt vniuersis. quãuis q̃ sol in medio alios. & deo est creatus. vt omnes effluere effectus. fluere magis pompose. Sic vnus pertes ad oia & ad oia generaliter medio ordine & equaliter se habet sicut causa vniuersalis & pater et oĩa animata. q̃ sic nõ est pcurarum accessio apud eum. q̃ ad modũ solis paratus est & oĩa illuminare. ꝛc. sui prudentia paratus est de regimine oĩa tam naturali & spirituali curã gerere & habere. Omnibus inquit Eccl. vi. Et liter est ei cura de omnibus. Sicut em qui sit ad regimen corpis constituti. nõ magis curare de salute vñ membri q̃ alterius. immo q̃liter de omnibus curãt. Sic vnus sicut. q̃ sicut sol in pl̃. Rex oĩa terre vnus: psalliter sapiẽs ter. Est ergo rex prudens & communissimus. Item vnus est rex iustus & serenissimus. q̃d ostendit ibi imperans. Imperii em iustitia & regnũ signat. Iustitia em cui imperans solet ostendi cum dicit. Et ideo

Audire ad procedendum.
Fame ad refillandum.
Cautus ad prouidendum.
Clemens ad indulgendū.
Iudex ad iudicandum.
Diligens ad inquirendū.
Humilis ad seruiendum.
Astutus ad cognoscendum.
Stabilis ad perseuerandū.
Sustinens ad imperandū.
Liber alos ad præcipiendū.
Gubernator ad gubernandū.
Innocens ad operandū.
Pacificus ad componendū.
Honorificus ad conseruandū.
Fidelis ad seruimendū.
Deuotus ad offerendū.
Tranquillus ad audiendū.
Seuerus ad corrigendū.
Modestus ad loquendū.
Facilis ad obtati credendū.
Parcus ad vina gustandū.

Iste sunt diuersitudines ēt cautelæ q̄s debent habere boni reges & boni prelati. & ēt q̄libet bonus iudex & prelatus sicut possunt, ꝑba n̄ ꝙ exemplis creaturarū & auctoritatibus scripturarū. Rex ergo q̄ debet talis esse debet esse audax ad procedendū. q̄ sic ꝑlatus debet alios audaciter ꝓcedere bonum exemplū eis dando. terribilis ꝙ eorū defectus nō timendo. & ꝑ defensione reipublice ꝓpriā & terribilis in delicto. Sicut de rege apum legit q̄ primus de alueari egredit. et post ipm totus grex apum sequit et obsequit. Sicut etiam de Julio cesare legitur nunq̄ ei displicuit militibus suis in die. sed semp vestis eius erat munda. Et ꝙ audax ad procedendū. Item debet esse sciens ad refrendū. Bos enī qui dicit esse rex animalium inuentus. est animal sciens unde in labore Pauper. xiij. Boi manifesta & fortitudo boris. In quo notat q̄ illi q̄ sunt reges & prelati alios debent esse scientibus sciens. & ad sustentationem labor & terribilis & pauci ꝑ defensione ppli & vellut patrie infrigidatur pugnatores. Exemplo enī regis apum. q̄ in duplo dicit alios apibus esse maior et corpore & virtute. Quia breuiter & fortitudo spiritalis ad pugnandū ꝓtra dyabolū requirit in subditis inferiorib⁹. multo magis in ꝓlatis & in regibus. vñ Esa. xlv. Rex fortis veni mihi cōs. j. Esdre. iij. Reges fortissimi fuerūt in diebus.

Item debet esse cautus ad prouidendū. et sic ipe ex cautelæ fuidere pericula gregis sui. & insidias hostiū. demonū sic & hereticoꝝ. Exemplo regis grūi q̄ caput cæteris frequentius erigit. & videtur frequēter circūspicere & si aliquē insidiantē viderit. ad ꝓclamandū clamando fremit. Sic ꝓlatus debet esse cautus ne subditus gregis capiat ignorantia & negligentia sua ꝓpria. & ne sibi & subditis suis aliqd ꝓpriculi accidat debet cautus circūspicere & videre. & si qd ꝓpriculi viderit imminere eis aut damnosæ fallaciones ꝓmanare. & ad ꝓclamandum periculū animare. Iuxta illud Hie. xx. Attendite vobis & vniuerso gregi sup quem spūs sanctus vos posuit ꝯos regere ecclesiam dei. Item debet esse clemens ad indulgendū. Ex natura enī regum et ꝓlatorum debet esse ꝙ sint clementes illis q̄ ꝑnitent deliquisse. Non enī debet esse crudelis nec vindicativus. Exemplo regum apum. qui suis habent aculeū nunq̄ ei vtuntur aculeo sin Ambrosium & Plinium. Exemplo enī leonis regis animaliū qui mulieribus pueris & ꝑsonis debet parcere. ipsos nō sine ꝙsilus nunq̄ ledere. Quia vt dicit Aug. & ꝓpter eos debet parcere miseris & pauperibus. & suis habent aculeum id est potentiam vindicandi. dicta tamen nō debent vti nisi forte tamen. i. pro sufficiente compulsus. ij. Regum xx. Reges nostri sunt clementes sine. Bibl est mulier habet ꝙ clementia in ꝓncipe. sicut vult Seneca liber de clementia ad Neronē. vide ibi. Item si quis cautus se audit qui ens inimico suo capitali sibi ꝓpinquo sc̄ ꝑsuli si. j. Wach. ij. Ex hoc dauid in sua misericordia conseruauit eum. & fecit eum regni in scula. Et Pauper xx. xij. Misericordia & veritas custodiūt regem. Iste esse debet esse humanus ad iudicandū. Iudicia enī sunt ꝓpter omnes alios virtuosus debet esse & ꝓpter alios ꝙsonales. Ista enī est ista ꝙ quā dicimus regunt & qui iura sua ordinant. & ꝙ quam bene ꝙ puniunt. & ꝓpter quā innocentes ab impijs defendunt. Item ergo debent habere reges tam temporales & ꝑ spiritales ꝓ. Pauper regis iudicium dilige. Et Prouerbiorum xxix. Rex iudicio erigit terrā suam. Exemplo leonis qui rex omnē planitiē. & ideo locū tenet medium inter eos. Sic decernendi q̄ talis debent esse inter eos. Sic debent non plus ad vnam partem q̄ ad aliam ꝓ acceptione ꝑsonarum ꝑdere seu pendere. Sic & talibus regibus loquitur ꝙ metaphora solis Mal. in Matheon dicit sic. Sol iustitiæ est oculus mundi secundum suū ꝓprium modū oēm mundum compos. virtus & rigor omnis terrenæ mentis. & cor & ꝓfecto stellarum rex & oīo planetarū. Et ideo boni rector de rali virtute iustitiæ dicit ꝙ. Parū. ij. Iudicio ꝓsum & oīa rege sig ꝓpria ꝓnum ne faciat iudicium & iusticiam. Item ille debet esse diligens ad inquirendū. Debet enī ꝓlatus diligēter inquirere veritatem. & de illis que gerunt ad aliam & de illis que ꝑtinent ad rempublicā. Quia ꝙ dicit Prouerb. xxv. Gloria regis est inuestigare sermonem. Diligentes enī debet esse & ꝓssime ad custodia subditos. Exemplo regis apum ꝙ in domo manens nō cessat undiq̄ circuire. huius exemplū superiorib⁹ ꝓnes debet ad sollicitū & diligētes ad custodiā domus dei. Cant. iij. Suscipiam & circuibo ciuitatē. Ille ne diligens inquisitione & circūspectione talis regi dicit Job. xxix. Cum ederet causā rex circūstante exercitu. Exequē. Oculus fui cecis & ꝓ pedibus & causam quā nesciebā diligēter inuestigabam.

Item ille debet esse humilis ad seruiendū. q̄ sic ipe debet seruire & deo & ꝓpto. Ille enī ꝓpa ꝙ est rex regū vocat se seruū seruoꝝ dei. vt & de illo dicit illud ꝓ. Regnet vt seruiat illo. Et Esa. lx. Reges eor ministrabunt tibi.

Iste ille ex esse astutus ad cognoscendū. Quia sic sicut aquila regina auiū vltius habet limpidissimā & clarissimā intuitū q̄ alia auiū aeris videt ꝓcul in mari natantes. Leo enī rex animaliū dicit oculis agutis ꝓminere. Sic vere tales ꝙ alicui sunt ꝓ rectores & reges debent ble esse leo oculis & intellectus limpidos atq̄ clarus aptos vigilantes & attentos. vt sic discrete videant agenda & fugienda. tenenda ꝑnter & vitanda. Ita q̄ sine ignorantia in ꝓpria ꝓpriæ sine surdum ꝓcedant in negotijs subditorum. Debēt tamē semp cogitare. attendere & videre. sic dicit⁹ sapiens ꝓces. i. subditi in bonis secuū vanitate Ecc. xlix. Reges videbunt & cōsurgent ꝓcipes. ꝓl. Et nunc reges intelligite erudimini q̄ iudicatis terrā. Item ille est stabilis ad ꝓseuerandū. Nō decet enī regem esse nec in dictis nec in factis mutabilē atq̄ vanum. Exemplo leonis regis animaliū qui collū dicit habere immobile. et sic edicti et voluntas talis debēt ēt immobilis atq̄ firma Deut. vj. Sedeto rex ꝙ sic mandet & ꝑficiat & ne edicta decreta ꝙ statuerit nō licebit immutari. Item ille debet esse sustinens ad imperandū. Exemplo leonis regis animaliū qui in incessu vultu. gestu & regimē audacem ꝓcedit. intrepidē ꝙ forte & ꝓpter debent esse patientes in gestu. habitu. ope. & sermone. & hoc nō ve sic ꝓpter. sed ne subditi eos ꝓtemnāt. & vt terrorē malefactoribus incutiāt. ij. Para. ix. Magnificatus est salomon sup oēs reges. Item ille debet esse liberalis ad ꝓmiendū. Exemplo aquile auium regine & leonis animaliū. q̄ condītionem habēt mirabiliter liberalem sic q̄ ꝓdam suam ꝓli non comedunt. sed ꝑtem aliis animalibus ꝓ se ꝓsequentibus condiūnt. ꝙ sic ad illos ꝑtinet liberalitatem habere bona sua aliis impartire. & benemereri. tos ꝓmiere. Exemplo regis ꝓrij. de quo dicit. ij. Esdre. ij. Rex ꝓrius fecit eatam magnam. Et in signū huius regibus conueniebat inungi. ad benedicendū & eleo ꝓmiis et liberalitas debent ꝛc aliter esse vncti. ij. Reg. x. Unxit samuhel ꝛc dauid regē super israel. Manus eius vncta facilius mittit dona qd tenet. Reges enī vncta valde est suauis mollis et leuis. Sic vere illi q̄ sunt vncti oleo ꝓmiis ꝙ reges spūs. sancti. huius sui debēt alios libenter impartire & largiri. & misericordes & humanos ab oleo misericordie. ij. Reg. ij. Ne vnxit dominus in regē. Pietas eius est mansuetudo q̄ reges debent esse subditos nutrire. Iuxta illud Esa. xlix. Erunt reges nutricij tui & regine nutrices tue. Et Esa. lx. Mansuetudo regni habebis. Sic ipe liberalis ad ꝓmiendū. Iste ille ex ꝓ piere ad gubernandū. vñ illud Esa. xxxij. Ecce in iustitia regnabit rex. & Sap. vj. Rex ingens ꝓpi subliminorum.

Jte inuocio ad operandū ꝙ. Reg. viij. Rex e thesaurus eius sicut inuocio. Jte pacifico ad mouendū iij. Reg. i. Quia rex laborauit ꝙ ly interpretat pacificus. Jte benefico ad puerlandū 2ª. 2. reg. 19. Regem autē suū videbit Jte fidelis ad occisionem. 2. Reg. xij. Rex 2 occis seruū suus fecerūt. Jte seu ceruo ad offerendū ꝓd. Regem thar sis et insule munera offerēt &c. Jte ariq̄llus ad audiendū Sap. vj. Audite reges 2 intelligite. Item seuerus ad coercendū Psal. 71. Deus iudicium tuum regi da. Item impios rex ispios. Jte modestus ad loquendū Esa. 36. Comendauit regem os suū. Jte facilis ad consilii credendū ꝙ ly illud ꝙ summe. Item ad regē audiet vel placum est eum audire 2 habere bonū consilium. Quia sicut rex quem semp est circūdatus multitudine quam ad hoc armatam habere 2 defendere paratam. sic ꝙ bene talis ly facil habere multitudinē bonorū placorum 2 discretorū consiliarioꝝ ad hoc 2 stimulo sibi de placentie dulcedo. quos ydē regal. 2 quorum adiumento vsū Job. xxix. Cum solebā qualis rex circūdare &c. erat. eram ei mercedis plenitudo. Item parcus ad vitia castrandū. Nam cū immoderatus vsus vini in ebrietatē. ut ebrii eant in vitā bonā p̄ditionē turpitudinis aliq̄s et vicio sit a humanū 2 fomentū in aliq̄b⁹ ciū regibus 2 principibus ꝙ maleficia remanēt in cruditatis crimen vertere nō erubescūt. punit sibi ꝙquid liberioꝝ magnie vi no ebrietas. querens Salomon ꝙtis rex regibus remanere viam ꝓbet. xxxi. Noli regibus nere vinū Jte sunt ergo additiones boni regis. Et sic dico ꝙ dictum est de rege laudabili: 2 denuo. quis bodie possūt dicere illud Judith. xvij. Jte cuius illos nō erat rex in ista. Tercio principaliter possemus aliud de rege addidi 2 vicioso dicere. de furax p̄dape vel p̄dato. Et possumus dicere ꝙ mali plani 2 principes bodie sunt vitiosi. quia scilicet

Gloria impingūtur.	Dico ꝙ tales impingunt
Blandicijs delectant.	magnis delictis. vnde Esa.
Luxurijs inquinantur.	iij. Ve populo pctis et
Sanctos effrenantur.	2 plebi malino regis. Jte
Ignorantia habentur.	dico ꝙ delectant falsis blan

dicijs. ꝙ sic tales bodie nō adigant vili 2 dolorosa Sfeuvii. In malicia sua scilicet coercēte regem tam medicus suis principes. Jte dico ꝙ illi inquinant sedis luxurijs. scilicet basilisci venenosissimo regi serpentū. cui luxurioſi comparant ꝙ vita interficiunt 2 aspectu. Et ꝓpara eos platoni regi inferni ꝓ. Concupiscet rex decorē. Item effrenantur vino sonijs. similes aquile regine auū 2 leoni regi animaliū ꝙ sup ea sunt crudelis vii Gen. ix. vi. et rex in furore 2 in ira gessit se pessime sapientes. Jte illi delectant magnis ignorātijs. similes boni regi inuentor. qđ est animal bebes stolidū 2 mane Eccl. x. Rex insipiens pdet pplm suum. Et Eccle. x. Be terre cuius rex puer est. Jta ig̃ sufficiant de Rege Diuisio. Mutuo 2 Glosio. Ps si velis vlter⁹ ꝙ dicere sic ꝙ in scriptura sit mētio principaliter de quatuor regib⁹ scz de rege iuda. de rege israel. de rege babilonie. de rege assur. de rege samaritano. de rege iherusalem. de rege israel. Qui scz significant. quasi ceci sunt in via. 2 vmus in patria. Et illi ceci sunt

Insipientes.	Primi viuit in vera fide christi
Pusillanimes.	ane. Rex iuda. ꝙ interpretat confes
Timore viuentes.	sio. Sedi viuit in boni opis patrati
Gloriose gaudentes.	one. De israel mane sonio. Tercio

viuit in ficta mūdi ꝓsperitate. Salomon pacifi⁹. Quarto vero in beata salutis adeptione. Israel vidit ceū

Primū est regnum nouiter conuersoꝝ.	Et cum ergo ꝙ est bene
Secūm est regnū fortiter actiuorum.	vitā regni in
Tercūm est regnum penitus perfectoꝝ.	ciperūtes in
Quartū vo est regnū celitus beatoꝝ.	que vitā bo
Primū est regnum penitentium.	mines pau
Secūm est regnum militantium.	peres. vñ si
Tercium est regnum superantium.	gnant per re
Quartū vo est regnum triumphantiū.	gem iuda. q
In primo regno incipiunt errores.	Iuda inter
In secūdo regno exercentur agones.	pretatur con
In tercio regno vincit cōfitentes.	fitens vel glo
In quarto regno cōfitentes pudentes.	rificans. quia vidēt ore filij qui nouiter conuertunt ad deū.

tabiliter peccata sua confiteri 2 dolere. vñ cū debent ꝙ ve re fidei confessionem agnoscere. quia laudare bñficia 2 agnoscere dolere pertin. Item in pcessu ꝙ quis ingredit regno iuda. Postea cū illa est pax facta fidei. ꝙ sic est pena ingredientis ad salutē. Sīl beatior et quolibet tali rege iuda seu regeiudeoꝝ pot vsq̄ illud Matth. 11. Qui est qui venturus est rex iudeoꝝ. videmus thalam eius et exitus. Talis est rex noster iesus xꝝ filius ꝙ ipse vere dicitur in oratione specialē vbi orat⁹ a magis seu regibus. a plurimis bonis laudat 2 adorat. Confitebūtur ei ꝙ viri multi nouiter incipientes dimendare. ipso rege nouū regnū 2 regnū ne gotiante ang laudis. quādo scz Mattheus xxvij. Es tu rex iudeoꝝ. Et dicitur. Jte rex iudeoꝝ. Sdenter ei ꝙ multi sunt reges iuda id est reges bene incipientes. sicut est dictū eneas 2 male per omnia finiuerūt. sicut ad sum videmus de mundi regibus 2 principibus 2 etiam nostris plane 2 ap̄tius. Et sic notabiles de talibus nouis regibus q̄ dicit.

Ydē edictus solent spoliare.	Illi vico gratiā
Vanas fantasias solet frequētare.	2 spoliāt ipsi ende
Legis iudicia solent abdicare.	fisa. vñ iij. Reg.
Pauc maleficia solent tolerare.	xij. Cuius Boz

rex iuda omia sacrificata ꝙ sacrificauerit patres sui regno iuda. Jte ille agunt 2 frequēnāt malos nequitias. et ij Reg. xij. Fecit autē asa rex iuda ab hominatione pessimo super omnia ꝙ fecerant in eum antecessores. Et penult. die horribilia aegritudine pedis. Item illi solēt ꝑ. dicare legis iudicia. 2. vñ Cociolit. Reliquerūt legem pōtis (ab altissimo) regis iuda 2 cōtempserūt mandata eius. Item illi solent tolerare paruas malefitias sed ꝓ multerius. sicut vbi scz remedio fabricāt. iij. Reg. xiij. Ego ascendi Joachim rex iuda ad regē babilonie. 2 trāsduxit eum captiuum in captiuitatem &c. Vñ sic boni incipientes. non qui sicut pueri est. Est enim vnus regni incipientis qui viuunt homines penitētes. Scindo dico ꝙ est bene vñ regnum ꝓficiens. quo viuunt boni laborantes sic eis militantes. Jte illi regnat 2 imperat rex david qui interpretatur manu fortis. qz scz illi per bonas operationes 2 fortes manualiter seu actualiter laborant 2 militāt in isto regno id est in isto statu ecclie imperante aīq̄ regnant. Et vñ de illis manu fortibus 2 ad bene operandum et laborandum babilibus possumus notare q̄ illi reges

Deuotionis titulo sunt notati.	Hic ergo ꝙ tales re
Copassionis titulo sunt rigati.	ges david dicit ꝑ.
Operationis titulo sunt fundati.	titulo deuotionis cui
Salutationis titulo sunt letati.	qz illi fir ꝙ eo pe

nient 2 deuotiōnē affant ꝙ deo sacrificāt 2 immolāt. Et hoc est qđ dicit. 2. Reg. vij. Ingressus ait david rex stetit coram dño. Et. j. Para. xvij. Dixit aurea arcbea 2 cetera sacrauit david rex dño. Jte illi reges david nouit multo ꝙ affinis. Dicit scz de david rege legit. 2. Reg. xx. De compassione ductus ad sanat ꝑsequi abdicat. ꝙ ne ipsius pene genitum occidisset. Item illi reges david fuit cum illo operatione. unde dicit 2 perseuerē in bonis iij. Reg. j. Rex david senuerat. Senectus est signat ligum operatione 2 perseuerantia. Unde ibidem. Quare ego anima mea david rex inuocium. Item illi reges david leuit in malo consolatione. j. Para. xx. Sed 2 malitia letatus est gaudio magno 2 hodie dño. Patet ergo ꝙ est bene vñ regnum ꝓficiens quo regnant boni laborantes. Secūdo dico ꝙ est bene vñ regnum fortiter viuentium quo regnant viri superantes. Et illud est regnum bonorum perfectorum qui scz intelligunter per regem salomonem qui interpretatur pacificus. ad talem viri perfecti regis pacifici. quia nuncupant. Regis nō est ꝙ debite se 2 alios regere nouerunt. Pacifici et ꝙ eis cum bellibus mētibus mūdialibus 2 infernalibus ꝓ virtutis ꝓfectum certat. De viro illi perfecto dicit Seneca ꝙ ille facit sibi pacem ni similis animus nō cupiscendo. Unde de tali rege salomone dicit Eccl. viij. Salomon imperat in vita pacis. Et iij. Reg. xi. Salomon pacem habebat ab omni parte. Et breuiter nota ꝙ tales rex Salomon id est vir perfectus solet

Affluere bono liberali.	Dic ergo ꝙ tales
Solet ruboreꝫ more matronali.	no liberali solent
Solet claresceꝛe luce moralī.	fluere. ij. Reg. i.

Dolet fragrare fama virtuali. Dolet quereri corethum regali.

Rex salomon vocat regine omnia q̄ vo lunt. Item talos mos matronali solent murmurare q̄ sic ma res solent esse vnctas regem vt sit benignus misericordes ⁊ marci. iij. Reg. v. Mittit hyrā rex tyri seruos suos ad salomonem audiuit eū q̄ vnctus esset cum in regem. Item talos fame nouerali solent clamare. q̄ sic ih hac ispānie fulgent. q̄ Regum. iij. Vocat vīo salomonē sapiam. vnde iij. Regum. v. dicit de deo habebat rex salomon erāt aurea. Garum aūt splendorem sapie signat. Item talos fama vīe tuali solent fragrare. Ista fuit aromata bone fame que regina saba amulit salomoni. q̄ sicut ait in. Regum. x. Aromata vocat regina saba regi salomoni. Aromata autem significant fragrantiam bone fame. quā sic regina virtutes sapientie solet dare. Item talos decore magistrali solent poliere. q̄ sic salomon perfecti tūr hoc dicto ⁊ in futuro excellentia manifestatio signi fuit poliere. in. Regil. i. Fecit rex salomon troni de ebore. Et in dem. Magnificatus est rex salomon sup oēs reges. Sic igit pīs q̄ est pax vīa regni sancte viuentis. q̄ regnāt vita fugientes. Quanto hoc q̄ est pax vīa regni sīnp lenitas. quo regnāt celestes ciues ihrlm. Et illud cōte est regimen parualū. q̄ sic p regnū dei ⁊ p regem ihrlm domandū. q̄ Isaias interpret videns oculis. q̄ sic vitio bouicipe est morcos ⁊ glosa milphalin. q̄ sic bestie possūt poll obscenā vicinitatē vicios. Et sic cuilibet rali accid illud Isa. j. Redi in te filius dei in ea rex ihrael. Sic ergo patet q̄ in scriptura sic mentio de q̄druplici bono rege. Sed ⁊ vīs adhuc vic q̄ in scriptura fit mentio de q̄druplici malo rege videlicet de rege

Assyriorum.	Ille est Ismael regum ⁊ regni filios ira.
Amorreop.	el gramaticā. eorum interpretatis ⁊ regi.
Babyloniop.	be sup alios regnauerit. Euidēs autē q
Egyptioꝝ.	illeo possūm demones vel tyrannos in.

adligere. q̄ sic semp superbe et cruēliter solet alios imperare. De tyranide ait legit q̄ ipse est rex sup omēs filios superbie Job. xli. De tyrannis aūt seu malis planū vidit ānā Sīce vii. Ipsi regnauerūt sed nō ex me. principes extiterūt. ⁊ nō p̄spui mei. Vnta igit de talib⁹ malis regib⁹. q̄ illi sunt

Qui capitale odium et emulac.	Sic igitur q̄ multi re
Qui plāctum inp depopulār.	gno liberare solet et
Qui occidunt grauit ⁊ ingulāt.	ulare. q̄ sic demones
Qui affligit pungit ⁊ stimulāt.	anime liberate gle et
Qui primit saltum ⁊ stipulāt.	glorie spolāt ⁊ eas in
Qui se malo iungit ⁊ copulāt.	feruentē peccatī ⁊ in
Qui se monte eterna incolāt.	ferni captiuāt. vii. iij

Reg. xviii. Trāsibat rex assyrioꝝ ihrael in assyrios. Et. iij. Regum. viii. Omnes viros fortes ⁊ bellatores vsque rex babylonis captiuos. Item facultatem solet populare. sic etiam depopulando vastare. quia sic demones depopulāt possessionem virtutum. tyranni ip̄o possessionem similiter. Vnde Hieremie. xxvj. Rex babylonis vastabit terrā hāc. Item annexantes solent ingulare. tyranni enim eranī in. necrabāt non parcunt. Vnde Hiere. li. Ingulauit rex babylonis filios Sedechie. Item quiescentes solent stimulare. sic enim perturbare Glaie. vii. In die illa requiescent omnes hui. qui transitum sunt in rege assyriorum. Iste verbo ⁊ penitentia sua suis confidentes solent accipere ⁊ ad sua ⁊ mundana narrare. Sicut pater. j. Macha. xj. vbi scribit q̄ Jonathas misit ad regem Demetrium vt eos qui in arce erant eiceret. Cui respondit demetrius. Non hoc tantum faciam tibi ⁊ genti tue. sed etiam gloria illustrabo te ⁊ gentem tuam. Sequitur. Memimus est omnia quecūq̄ dixit ⁊ adimplevit sed ⁊ Jonatha. Iste populos solent erudire seu capulare sic ibi. quia sic mali principes et tyranni malos et impios sibi iungunt et copulant. sic ip̄i in suis curiis ⁊ officiis promouent ⁊ erudiunt. Vnde Hester. iij. Rex assuerus exaltauit aman et posuit solium eius super omnes principes quos habebat. Item delinquentes solent se damnare sic in fine quando oculi ip̄ius impij aperientur. auferet ipsum in inferno cum demonū. Vnde Ezechiel xxx. Ecce ego ad pharaonem regem egypti. et confringā brachium eius forte. sed contra. dicit. et elidam gladium de manu eius. et confringā brachia regis babylonis. i. dyaboli contra eos ⁊ beatos pōa

rauis conādam. Et hoc de Rege in bono et in malo sufficiant. ⁊c.

Regina. Vnta q̄ regina in scriptura p̄t multip g anima vocata. vel qui eiber fauerunt qlas bene regerunt. Regis summi sponse et vrores sunt. Vnta ergo q̄ ad reginam pertinet solicet

Regem cum populo concordare.	Hoc enim omia fa
Semp clementiam demōstrare.	cit beata virgo. vel
Se per decentiam adornare.	etiam sancta anī
Vitiis penitus refrenare.	ma persona. Ista er
Regis amicitiam vendicare.	go est regina cui re
Se populo concordantia.	ges populo concordantia. Populus enim ad reginam so

let recurrere quando vult regem ad veniam aut clementiam inuitare. Exemplo regine Hester ad quam mardochee cum cum populo iudeorum recurrens. regis Assueri iram ⁊ sententiam auertit. et ipsum iudeis reconciliauit et concordauit Hester. vij. vbi dicitur. q̄ cum rex assuerus vidisset Hester regnum placuit oculis eius ⁊ extitit ei. Quid petis Hester regina? quo est petitio tua? ⁊ si dimidium partem mei regni petieris dabitur tibi. Et illa respondit. Si mihi animam meam pro qua rogo. et populum meum pro quo obsecro. Ista enim regina tantum placet regi assuero. q̄ peccatores sibi pro libito reconciliat. et omnia que vult ab ipso acquirit ⁊ impetrat. Item dicit q̄ ista est magne clemētie benoluentia. Ad reginam enī p̄tic pertinet q̄ sit clemens ⁊ misericors. ⁊ ad indulgendum ⁊ ad gratiam impetrandam ⁊ ad beneficia concedendum. ⁊ ad misericordiam veniam petrandum Gen. v. Regina ingressa est domum ebanii Et Hester. j. Regina vnā cum rege conuiuium. q̄ sic ista est liberalis ita q̄ conuiuium misericordie sue ois bus est paratum. Vnde Esa. dicit. Erunt reges nutrices tue. et regine nutrices tue. Item dicit q̄ ista est magne decentie ⁊

pte eſt paratum a rege ſuo vsum. Item debet eſſe timida a ſollicita. q. ſcz regem debet timere a reuereri. Unde Deu. xvi. Cum q̃ inquietes clamoſiſ fuit a ardentibus oculis furorem peccatis indicaſſet regina cotinuo colore in pallorem mutata. Item debet eſſe casta religioſa ſcz ab oī vsu do a ipm̃ pudore colendo. Unde Deu. xxiij. Deu. quo q̃ regina fuga ad oīm̃ vt. Item debet eſſe ſtata ingenua. Unde in pſa. Aſſiſtit regina a dextris tuis in vestitu deaura to circūdata varietate. Item debet eſſe copia patrimo. qua ſcz libenter debet pauperes recreare. Unde Deu. j. Anna quoq; regina fecit cotinuū vt. Item debet eſſe impio rigoroſa. qua ſcz regina nunq̃ debet eſſe ita clemens a pia quin bene permittat impios a pcuratos ſuſpendi. ſi. cut Deu. regina permiſit Aman ſuſpēdi. licet legit ipſa rogaſſe pro anima ſua Mach. xj. Regina auſtri ſurget in iudicio cū generatione illam a condemnabit eam vt. Item debet eſſe ſolio gloriosa. nomine ſcz Apoca. xvij. Sedeo vt regina. a vidua nō ſum. Saffar. vide. 8. de filia. de Paella. Et infra de Thoro.

Regius. Regalis.

Cum regiū ſeu regale dicat illud qđ ad regem ſolū pertinet ita a regibus a ꝓpendere dicit a q̃ ſm̃ diuerſitatem regum inest diuerſitas regiones. Et quia eſt dare regē bonum a malum. hinc eſt q̃ regium ſumitur in bono a in malo. Et primo quidem in bono. Et ſic certe dico q̃ illud regium dicitur bonum. regnum. virtuoſum. bonum a autenticus inuenit. ſcut ſcz id qđ a ſummo rege vno ꝓcedere inuenit. vel qđ ad viros ſcōs a iuſtos (q̃ ſcz in ſupera regni ſeu regna a ſacerdotes dicunt Apoc. j.) ꝓtinet a ꝓbat. Sic ſ. dic q̃ eſt dare. Aliqđ regii

Compendiatur.	Primum debet parum reputari.
Circūdatur.	Sed ſedes multum honorari.
Circūdatur.	Sed totum ſemper affectari.

Igitur dico q̃ eſt dare regium temporale. quod eſt vanū et tranſitorium. q. genera ita illa quę in hoc mundo regalia vt regia ſuoſcunt. periculoſa vana a tribulatia comprobantur. Et hoc certe multiplici ratione. videlicet Propter

Exactiones a controuerſias.	Et horum dicit q̃ in domib⁹ a curijs regis ſolent vt dicunt ſtertere.
Vſurationes a inſolentias.	
Occaſiones et iniuſticias.	
Curationes inuidentias.	
Ambitiones a auaricias.	
Proditiones a fraudulentias.	
Violentias a extorſiones.	
Adulterationes seu blandicias.	
Stultationes a caſtrimargias.	

Item ibi ſolent vigere inſolentie a vagationes. Et cōmuniter ibi tales regii ociū a vagationibus inuenūt. Sicut de dauid legit. ij. Reg. xj. Et cum deambularet in ſolario aule regie. vidit bersabee ſe balneantē a eam concupiſcēs ſedauit a vxorem virum eius occidit. Item ibi ſolent vigere iniuſticie a occaſiones. Multa enī bona dicta iuſta vt publica vt occulta ſolent in curijs regijs operari. ſicut in multis regum hyſtoriis legit q̃ ſemꝫ regii ꝓximi eſt vt aliq̃ iure poſſunt ſuccedere loco ſui. Sicut iij. Regum. xj. legitur. q̃ ydolis omne ſemen regium interfecit ne regnaret in hierusalem. Item ibi ſolent vigere inuidentie a detractiones. ſi. cut de Aman legit Hester. v. q̃ inuidia motus dixit. Cum hec inquit oia habeam. nihil me habere puto q̃diu videro Mardochēum in ſolio ſedentem ante fores regias vt. Ibi ſolent vigere auaricie a ambitiones. Nemp̃ eīn ſolent ad ampliores ꝓuincias anhelare ꝓ ad alios eos ſumos ambire. Ere plo Aman de quo ibi Hester. vj. q̃ Aman atrium dom⁹ regie intrauerat. q̃ ſcz vocatus fuit a rege vt diceret quo honore dignus eſſet quem rex honorare vellet. credens q̃ ſe ſibi queſtionē dixit ſic. Homo qđ honorare rex cupit. debet indui veſtibus regijs. a ascendere regium ꝓ̃dromꝫ vt. Item ibi ſolent vigere fraudulentie et ꝓditiones. ſicut de Ymael legit Hiere. xlj. q̃ ipſe ad qui erat de semine regio venit ad godolium in maſpha a comederūt panes simul a ibi inebriati ſunt ipſe a ſocij ſui. Et ſequit ibidē. Et ꝑ. mael incedens a plorans venit in occurſum. ꝑ. virgas a ait eis vt. Item ibi ſolent vigere violentie a extorſiones quia ſcz tales officiales regij ſolent rapinas a extorſiones facere. a eruditatibus violentias ſc a regium palacium flamare. Eſth. ij. Regū. ꝓxi. ij. Zanni ingreſſus eſt palacium a ſuccedit ſe cum nemo regna. Et quoc̃ hinc bodie loꝫ regio palacio. qui ſcz ꝓter suas admonitiones a conſilia nemo regias ipſe rapinis a violentie incedunt. Item ibi ſolent vigere blandicie a delectationes. q. ſcz in hoc regii oblectio a blandicijs ſolum vacant. Eſth. Eſaie. xxxij. babylonice cantat. Et multe inquit regio vigilie. a multiplicatis pigmēta tua. Item ibi ſolent vigere caſtrimargie a epulationes. Eſth. ac vna legit. q. Aman xj. q. a hac regina ſcorsum eſt. ꝓuocatus. ante ꝓmas bone. ge. Et nō cōtūt q̃ occaſione illius conuiuiorum fuit regia ipſius machinata. Dic igitur ꝓter q̃ eſt dare regium temporale qđ eſt vanum a tranſitorium. Scdo dico q̃ eſt dare regium virtuale. qđ eſt ſanum et meritorium. Et ſic dico q̃ illi dicunt regi vel regales. qui ſcz ipſo regi ad ſunt dedicati. vel ipſius regie virtutibus ſunt pares. Illi eīn bona regia dicunt vel regalia. que ſcz ſunt magnifica a bonesta. a a ipſo rege regum data. a ab ipſo deputata et concēſſa. Sine igit nos agamus de ſuperioꝫ ſine regalibus ſeu regijs. Dic q̃ in ſcriptura reperiuntur ſcilicet

Regia ſeruitus.	Et ſic dic q̃ viri iuſti a ſancti poſſunt regi vel regales. q. ſubſunt ſub rege celorum. q. ſi in ſeruitute regis ipſi viuunt. ſicut in ſtatu religionis dicitur vel poſſunt.
Regius tributus.	
Regius habitus.	
Regius affectus.	
Regius aſpectus.	
Regius pallus.	tenue ſeruitij. nec ſubſunt. nisi. tes illud Gen. xlvij. Cum non ſit.
Regius poſſus.	
Regius cetus.	nimal regū. Sequit. Reſtat ſemꝫ
Regium genus.	mus regi. Item q̃ viuunt virtuo. ſe vel regio more. Vita eīn ſanc. ta vita eſt regia a gloriosa. De qua ſcz dicit. Pſa. xcvij. Alia regia gradiemur. nō declinabimus ad sophiſtarū ſi. nillium. Item quia polient regio camino. hoc eſt ſanc. tanca a bonesta obſeruatione. q. ſcz honeſta conuerſatio eſt regium habitus regis ipſi. Unde de eiuſdē ſancto a bo nesto viro poteſt dici illud Hester. vij. Mardochēus aut̃ de palacio ac de ꝓpeta regis egrediens fulgebat veſte regia iacinctina. a aurino cornuum aureum ꝓtexit ma pire. a amicto pallio ſerico atq̃ purpureo. Sic q̃ ꝑsone regio affectus. q. ſcz viri perfecti debet habere animū a regnare animum ſualiter indulgendo. Exemplo regis aſueri. De quo dicit Hester. viij. Cū ſceptrum regis aureū ꝓtendiſſet ſcz ad hester quo ſignum clemētie monſtrabat. Sic placent regio aſpectu. Illi eīn habent aſpectum regium ve tentium videlicet a honeſtum. Unde Gen. q. xv. Quare ingue nobis legemina ad veſcendū a aqua ad bibendū. a contemplare vultus nostros a vultus pueroꝝ qui vescūt cibo regio vt. Item quia cibant de regio pallo. Ecclesiastes. Eſth. q. Reg. xj. Secretus eſt eīn cibus regius. Et illud ſupra dicti pueroꝝ qui veſcunt cibo regio. Sic quia potant de regio gultu. ſcz potu. Ecclesiastes. xlv. ipſi Hester. j. Unum quoq; magnificētia regia ꝓtinet. Item quia locuntur a rege cetu. hoc eſt dicere. Et regia a bonesta affectum ſonāt. Unde de rege Aſſuero dicit Hester. j. Qđ ipſe interrogaret ſapientes qui ex more regni semp̃ aderant. Item quia circūdant regio genere. Prouerbiorum. xxxj. Dic ergo genus electum. regale ſacerdotale. Et Daniel. j. Ait inquit rex ꝓpoſito eunuchoꝝ vt introducat de filijs Iſrael a de semine regio ſeu ſanguine ꝓceres. Et ſcz filij illi dicit qđ dicti eſt. iij. Regum. x. de regina ſabba de anima beata q̃ rex ſalomon ſcz ipſe vidit a oia q̃ volu. it. a ꝑ pocula exceptis his q̃ ultra obedientie et munera regio. Sic igitur patet q̃ eſt dare regium virtuale. ad eſt ſanc a meritor. Tercio dico q̃ eſt dare regium eternale. qđ eſt regni a pmanſionis. a illud certe ſignat bone a eterne regie glorie paradiſi vt ſic de anima beata a ipſo rege ſcz ſo suo dicat illud quod de rege Aſſuero a regina habetur Hester. xvj. Cum inquit hester regio fulgeret habitu. fa cie pari regē vbi ipſe reſidebat ſup ſolii regni ingenio ve ſtibus regijs mirum refulgebat. Et ſic ꝑ ꝓ̃. q. eſt dare quoddam regium quod eſt eternale. Quoddam regium quod eſt virtuale. Quoddam regii quod eſt regale. Et hec ſufficiant pro preſenti.

Regio. Nota q regio inuenitur multi-
plex in scriptura. vide Regio

Diaboli. Regio viator. est vita ista. Ista est illi
Perditor. regio in qua multos c̃ adit pegrinari potit
Beatorum. patri Ruth. j. Qui tñ de beatorum vi-
Peccator. ta pegrinant in regione mortis inde.
Malor. et Regio peccator. ē vita spiritalis. Et ista ē regio vbi
Mortuor. gloria vel ecclia vel facre scripture in q
Cumulos. lex viri gloti habitat. t malignat. Ista ē
rego de qua ait Iob. vj. q ociosa abijt in regione inpa ecclesiam. Ista est regio ad quā venit dei filius q incarnatio nem accipere filij regni. t recipere possessionē aiarum Luce. xix. Homo quidā nobilis abijt in regionē longinquā accipere sibi regni. Ista est regio in qua sancti sicut spiritus marcianus mercis virtutis pertransierit. t electi meritorum. t poenis repatriauerit. Quia sicut dicit in ps. Deus habitat in regione gentis. t labores populor possidebunt Regio beator. est patria superna. Et ista est illa regio vbi sancti post bonum vite labore. requiescunt. De qua in ps. dicit Placebo dño in regione viuor. Regio peccator. ē patria malignor. Et ista est regio qui alter alteri nolunt violenter rapi qua vnus multa mala facit. t infert. De qua Esaie. j. Regiones vestras coram oculis vestris alieni deuorant. Ista est regio que dicit peccatoris. sit vestigia. et eorū ipis damnabilis. t periculosa. Sicut scriptū legim. q ipse dominus oculis videt oēm regionē circa habitantē que vniuersa irrigabat aquis. Et sequit. q dñs fuit pauper post egenus. t expirantes. Regio vicios. t mentis. est habitatio cordialis. Et ista est de qua dicit Esa. xv. Habitatoribus in regione vmbre mortis lux orta est eis. Regio enim vmbre mortis est ecclia cordis vbi fur spiritalis oritur. qñ exposito vicio gratia fabricatur. Regio dominator. est habitatio infernalis. Et de ista pōt dici illud Iob. j. Flamma succedit de vi ligna regionis. Ista igit de regione sufficiant. Et de de Regno. de Patria. et habitatione. et Ciuitate. t aliis similib⁹ dictis locis vel patriā significantibus.

Regnum. Regnare. Nota breuiter q in scriptura multiplex regnum inuenitur cum in bono. t in malo. In bono enim inuenitur Regnum

Superius Primū est regni ecclie triūphātis. Se-
Inferius. cundū est regni ecclie militātis. Tertiū
Interius. est regni aie vel gracie viuifie. Quartū do
Exterius. est regni scripture vel sapiēie lumināte.

In primo regno regnant beati. Ista est sunt quor re
In secūdo regno regnāt pfecti. gna dei. videlicet Pa-
In tertio regno regnāt proficiē. tria. Ecclia. Anima t
In quarto regno regnāt edocti. Scriptura. Regnat ei deus in patria sicut rex in celestia. De quo Luce. xxiij. Beatus q̃ māducabit panē in regno dei. Regnat deus in ecclia sicut rex in palatio seu filio. De quo Ideor. xxiij. Regnabit rex. t sapiēs erit. t faciet iudiciū. t iustitiā in terra. Regnat deus in anima sicut rex in camera seu in palatio ij. Reg. ij. Salomon iubet sup eū vnci. t firmari eū regni eius. Regnat etiā deus in scriptura sicut rex in secreto cōsilio. Et de hoc Michee. iij. Regnabit dñs sup illos i mō. te syon. Et breuiter ista sunt regna dñi. vbi loquit dauid in ps. Regna terre cātate dño psallite dño. Et ideo sicut legit filius hereditet regni naturaliter habet affectū. t appetitum ad regni. sic et nos simus heredes. t successores istius ꝙ. dñi. regni dei Iacob. j. Heredes regni qd repromisit deus nos simus. Istud regnū desiare. t appetere. t ad ipm totis affectibus anhelare. Patet illud Matth. vj. Primum q̃rite regnū dei. Regni etiā gloie est querendū vt acompetat. Regni ecclie est querendū vt gubernet. Regni aie est querendū vt reparet. Regnum scripture est querēdū vt pfundatur. Et ideo breuiter de isto quadruplici regno ꝙ premisso dicit Luc. xix. Videbatis q̃ssum. Ihesu. t Zacheus et omnes ppter ipm in regno dei. Ubi ostenditur q̃ sicut q̃ssum est. bonū habet quadruplex regnum quod a nobis inquisitionis est querendum. videlicet

Beatorum. Sicut est regnare in patria. Et ibi fit
Diabolorum. vsus qui interpretat vitia. Pudat re
Perfectorum. gnare in ecclia. t ibi sunt Mentes q̃ desiderantes. interpretat pater multarum gentium. Perfecti regnant in gratia plenitudo. t ibi sunt Iacob. d. populus ante eos oratoli. Edocti regnant in scripture sapiā. Et ibi sunt proficiē. Primo ergo videmus q est vna regnum para. dicit quod vult intelligi p vsus. Iacob qui interpretat vsus seu gaudij. p eo q̃ ibi ꝙ sunt vsus sūt in eternū gaudio. atq; vsu. ps. Dño regnauit exultet terra. Iterū infide multe Dñs. etc. Vocauit abraam nomē filij sui. vsus dicit. Et sunt mirabilia. Et possunt notare q̃ istud regnum est affectandū multiplicatione. vicij quia habet semper

Interminabile sui durabile eternitate. Qz est sic eterni
Indefectibilem fertilitatem. tas interminabi
Imperturbabilem tranquillitate. lis. ps. Dñs. vj.
Inestimabilem dulcitudē. vbi dicit. Pote-
Inestimabilem amenitatem. stas eius pote
Indeprehensibilem sanctitatem. tia. t regni eius
noti eternum. Et Dani. iij. Regni eius regni sempiternum. Item q̃ sit sterilitas indefectibilis patet in Glorer bo Luc. xiij. Beatus q̃ manducabit panem in regno dei. Ideo de pauperibus dicit Matth. v. Beati pauperes spiritu. q̃m ipsor. est regni celor. Sequit. Beati qui ploratis. t sanctus illis q̃m ipsi consolabunt. Item q̃ sit tranquillitas imperturbabilis. patet Luce. xij. vbi dicit. Nolite timere pusillus grex. q̃ complacuit patri vro dare vobis regnum. Item q̃ sit dulcitas seu iocunditas inestimabilis patet Matth. xxv. vbi dr. Fulgebunt iusti sicut sol in regno patris eor. Item q̃ sit decliuitas incontristabilis. Dicit q̃ sit amenitas inestimabilis. patet Esa. v. vbi vi. Qz sancti accipient regni decorā. t ornamenta special de manu domini. Item q̃ sit successiue indeprehensibilis. patet in ps. vbi dicit. Regnum ipsius omnia seculor. Istud est regni superius qđ est affectandū. Sciēdū vlt̃ q̃ in scriptura inuenitur regni infernus qđ est gubernandū. Et istud est regnum ecclie militantis qđ nullus debet appetere vt possit sed solum vt ps. vt sic sibi possit vsui dici. Ecclie. xij. Reg. xij. Eruditi amabilitatis ei. t bene regis regni israel. Et hoc ostendit cum dicit Moyses qui interpretat pater multarū gentiū. significās Platone q̃ in regno ecclie pugnant. q̃ sic plus spūales merito nūcupant Luce. j. Quia tenuit ad abraam plen nim bonum se nō. Et nota q̃ in isto regno ex ese

Iusticie reuocanda. Ex iustitia dr Esaie. xxvij. Eccl.
Iustitie miserande. in iustitia regnabit rex. Et in-
Perseuerātie legenda. nocentia dr Matth. xix. Simile
Penitentie arridendo. a parualos venire ad me. talium
Concordie quirendo. est enī regnum celor. De perseuerantia dicit Luce. xix. Nemo mittens manū ad aratrum et respiciēs retro aptus est regno dei. De penitentia dr Matth. iij. Fagite penitentiā: appropinquabit enī regni celorum. De concordia dr ij. Regū. ix. Confirmauit est regnū in manu salomonis q̃ sic interpretat pacificus. Istud est regnū inferius qđ est gubernandū. Notam inquis. Certo videtis q̃ in scripturis inuenit regni interius qđ est reformandū. Et istud est regni potentiarū atq; t appetitus corpis t delectationes corporalium sensuū. Ista enī simul iuncta sunt vnum regnum in quo nullus nisi placitus dñs ad plenum vti Seneca epla. xxxvij. Multos regno si te rapuerit. Et de isto regno dicit Luc. xvij. Regnū dei intra vos est. Jacob inquit qui sic interpretat supplantator. q̃ sic eram fuit luctator. q̃ sic illi qui sunt Jacob. i. illi qui sciunt oratulum deludere. t supplantare. t ideo ipsis deuicis. sciunt luctari. sciunt in anima sua spūaliter regnare. et suis appetitibus imperare. Et istud est illud regnum de q̃ dr Roma. xiij. Nō est regnū dei esca. t potus. Quia qs illi q̃ voluptatibus et pōnibus indulgere nunq̃ possunt in regno anime imperare. quia videlicet non per carnis delectationes sed per multas tribulationes oportet nos regnum celorum intrare. Item. xviij. Jacob inquit Luce. j. Regnabit in domo iacob in eternum. Et ideo dei filo regnante sine regno erit Dauid. Et habebit in glo. Per inquit a regendo dicit. Si ergo anima sic regnat et corpus obtemperat. Si vicia freno subiectatis premas merito rex vocaris. q̃ ipse te regis et affectus tales vt digne ad audiendā ebo rex vocaris. Istud est ergo regnum interius quod reformandum. Et sin illum modum regendi quilibet viri iusti de-

auffer regnum z regge. Jubi illud Apoca. ſ. Feciſti nos deo nostro regni. Et regnabimus sup terram. Et illud ibi. Seruire deo regnare. Quarto vo dico q̄ eſt regnū eternus qđ eſt habitandi. Et illud eſt regnū facere ſcripture z fidei q̄ tene mur q̄ ipſum q̄ ſex deus multiphariē loquēs patribus in prophetis id ē in ſcripturis ꝓbarum ꝓdixit. Et hoc ſibi regno dicit Luc. xii. Unde venit ab oriente z occidente et recumbēt cum abraam ysaac z Jacob in regno celoꝝ. filij aūt regni ejicient in tenebras exteriores. Tenebras inquit id eſt cecitatē z obſtinationē eternā. Illud eſt eſt regnū qđ pdicit iudei z translatū eſt ad gentes. Quia ſicut dicit Eccl.v. Regnū transfert de gente ꝓpter iniuſtitias. iniurias. contūelias z diuerſos dolos. vñ Matth. xxi. Auferet a vobis regnū dei z dabit genti faciēti fructū eius. Illud eſt eſt qđruplex regnū ut ſcripturę ſtatuit. Ec clēſie. z Patrie. Et hoc dico q̄ regnū accipit in bono. Sz adhuc dico q̄ regnum accipitur in malo. Et hoc dico q̄ eſt triplex malum regnum ſalucē Regnum

Enormis impudicie.	Regnū ydole eſt regnū erroꝝ.
Confuſionis criminalis.	norū. Regnū criminale eſt re-
Pestilentie infernalis.	gnū vitioꝝ. Regnū infernale

eſt regnū demonū. Regnum tyrannoꝝ eſt tranſitorium Et de hoc dicit Sal. q̄ deus mutat ꝓa z regna. tranſfert regna atq; ꝓhibit. Regnum vitioꝝ eſt infectiuū. quia ſcy qui vicia in alis regnant z dominant. ꝑdo ſemen ipſius corrumpunt. Ideo vi Roma. vj. Non regnet ꝓccā in mortali corpore vo vt obediatis concupiſcentijs eius. Regnū vō martyrum eſt officiorum. Et de hoc vi Apoca. xvj. q̄ quintus angelus effudit ſuam in bestiam z facta eſt regnum eius tenebroſum. Quia ſcy angelus iſte ꝑdicit quintus pōt vici. ꝓ eo q̄ ipſe ſuperbiæ ſpiritū. ſicut eſtimia ducta copulibus ſuam venenū ſuū in dignationis in bestiam id eſt in diabolum effudit. z ſic totum regnum infernū tri ſte z tenebroſum fecit. Et de hoc dicit in ꝑs. Effunde iram tuam in gentes que te non nouerunt. z in regna que no mē tuum nō inuocauerūt. Et ſic vico q̄ in ſcripturis inuenitur triplex malum regnum. Sed de quali regno poſſum⁹ ad hoc notare q̄ illud regnū eſt vituperabile ſcy Propter ſua

Turbabilem mobilitatem.	Illud eſt regnum habet
Turbabilem inſtabilitatem.	mobilitatē inſtabilitatē q̄
Terribilem crudelitatem.	ſcy ſunt vi Eccl.v. Regnū
Odibilem filaciarum.	tranſferet a gente in gentē
Mirabilem carnalitatem.	Illud eſt regnum vbi vbi

ſemꝑ accidit q̄ ſemꝑ plus capitalitē z occiderunt. et loco eoꝝ regnum erit. ſicut patet in biblia. Sic vo in regno mūdi z ꝓmiſſa eccleſie mali imperāt. ſemꝑ regnant. omnes ve roꝝ z viri iuſti z boni ſeruiunt nec ſubſunt Eccl.v. Vidi ſeruos in equis z ꝓncipes ambulantes quaſi ſeruos ſup terram. Ami. ii. Regnum de gente Aldonitas. Dicam eos regnum ſed trāſitorium eſt regnum z factum eſt ſtrenis mei. Et Dan. iii. Regnum eorum tranſit a te. Et Dan. v. Dani. ſum eſt regnum tuum z datum eſt perſis z medis. Sic habet vniuerſitatem turbabilem. q̄ ſcy in regno huius mundi nō eſt pax. vñ ꝑs. Conturbate ſunt gentes z inclinata ſunt regna. Et Luc. xxi. Surget gens ꝓra gentem. z regnū aduerſus regnum. Item habet crudelitatem terribilem. Eſa Prouer. xxx. q̄ terra mouet ꝑ ſeruū cum regnauerit. Eſa verſus. Crudelius nihil eſt humili cum ſurgit in altū. Item habet filacitatem odibilem. vñ Dan. xi. Ducet eam z obtinebit regnū in fraudulentia. Item by carnalitatem valde mirabilem. q̄ bodie in multis regna regunt ꝑ mulieres. Eſa verſus. Puppa regant vulae damnē gens tota ſimul ve. Dedecus eſt regi a muliere regi. Sic ergo vi regno z de regno z de regnare ſufficiant. Vide. ſ. de Regere z de Regno. z de Rectitudine. Et vbi ſcripſi. Et vbi Monstrare. Et vbi pugna. q̄ vbi inuenies de Regno. z mi ſterio bonoꝝ z malorꝝ angelorꝝ ꝛc.

Regredi.

Vide vbi Reuerti.

Regula

Nota q̄ regula dicit a regēdo. q̄ ſcy il lud vehit regulati vi eſt inſte z vbi te gubernatum z rectum. Eſt em regula idē q̄ regimē vel menſura. Et ſi vis dic q̄ no⁹ inuentimus Regulam

Rationis. Regula rationis eſt in cordiali conſcientia. Lectionis. quia ſcy quilibet in corde ſuo habet inſti Paſſionis. tium z regulam rationis. In quā ſi ſcrupulum aliquē vō erubit. Ista eſt eſt regula valde rara ad reperiendum. Sed ſi inuenis operum eorum ꝑpetuis. ap̄ re cum z ꝓfectum opaberis. Illā q̄ mouet ſcriptura Exod. xxxvi. Volūtarios corde inquit quicūq; in iudicio in regula in ponderis in menſura. Illa eſt in regula inquit ſtāt ſe et qui pura ꝓficientiam ſuam agit. Ista eſt ergo regula re morum que eſt in cordiali ꝓficientia. Regula lectionis eſt z litteralis ſcripta. q̄ ſcy ſcriptura ſacra regula ē z norma fi qui recte z ſancte viuit in hoc mundo. Figura ad hoc. ſ. Regum. vj. vbi dicit q̄ ſalomon in templo ſculpſit cherubin z palmas. ꝑ ſculptis omnia lamine auree opere qui dro ad regulam. Cherubin eſt interpretē plenitudo ſcie. Palme ſemꝑ virentes ſignificāt immortalitatē. Sua ꝓpria verus ſalomon dñs deus in templo eccleſie ſue ſcripturam durabilem z immortalem poſuit. vbi plenitudinem ſcientie collocauit. qui certe opere quadro ad regulam fabricauit ingnatum in ipſa olim eorum regulas z omnis certitudinis quadraturas ſignauit. Et de illa dicit Pſal. xij. Idem ſapientes z in eadem ꝓuidentia regula. Cuius tamē ꝓprietas faciunt bereni. q̄ ſcy in illa ſacra ſcriptura regula nō idem ſapiunt cum fidelibus nec tenēdo regula permanēt cum eisdem. Figurati in illo adhuc q̄ abſcondit regulam auream. ꝓter q̄ ꝓphus iſrael occidit in filio z ideo lapidauit eū. Quia in illum aurum regule ſcripture ſuine z ipſius veritatē bereni celare tentauerunt. immo etiam male interpretando confundūt. z ſic populum iſrael decipiendo cadere ante hoſtes faciūt. nec per diuerſos errores faciunt. z ꝓter hoc ꝓ ſinaliter in inferno percūt z ſuccumbūt. Non ſic fed ſemper ve rum regulam lectionis q̄ eſt in litterali ſcripta. Iuxta illud ꝙ Cor. x. Spem habentes creſcentis fidei veſtre in vobis magnificari ſm regulam ſuam. Regula inſtitutionis ē in fraternali ſeu in virtuali obſeruantia. Et ſic dicit ſcripta eccleſie vel religionis que ſtat in obſeruantia mandatorum. quam ſcy qui ꝓfitiū ſcind. facēt ꝓpter ſcindalū vitandū. qui ſi digne ſeruauerit eternā vitā ꝓmissam ꝓsequetur. Iuxta illud ꝙ Gal. vj. Quicūq; hāc regulā ſeruauerit. pax ſup illos z miſericordia z ſuper iſrael dei. Quod nobis accidat qui viuit z regnat.

Religio. Religiosus.

Nota q̄ religio nihil aliud eſt q̄ ſtatus hominū placitus ſub certis mandatis z regulis tue famulatuis. Et dicit religio a religo religas. quia illi qui in baptiſmo ad fidei cognitionē obligāt. z ꝓfitēt in religione ad meliorē ꝓfectionē voluntarie aſſumūt. z ꝓ certis vinculis voluntatis ibidem ſeruitio religant. Et dicit religio habet eſſe in mundo ſicut arma ſortitudinis z alacritatis in caſtro. Quia ſicut illi q̄ in caſtrate vel in caſtro anti non ſunt ad turrim ꝓ ſecuritate refugiunt. Sic infrā quā mundo a ꝓxabolo timere capi. ad turrim religionis accedunt. Ibi enim alongē decurſus bellium ſpeculant. Ibi arma virtutū z tibi ſecurius habitat. Ista eſt eſt ſicut ꝓ phani q̄ reſpicit ꝓ naualis. mille deppā pendit. q̄ ea ois armatura ſemꝑ. Dicunt igit non poſſum ſecure q̄ ſtare extra. z ideo q̄dam electiones. q̄ multas laudabiles ſtatus q̄ ibidē eſt noſcunt. Et iſte ꝓ laudatio eſt. ſ. Vitam Caſtitatis. Ista ſunt eſt quedā ſpiritalia ligamina quibus bono ligatus religioſus efficitur Caſtitas eſt ligatura. Paupertas ſuperbiam. Paupertas auaritiam. Obedientia z humilitas ſuperbiā. Continentia. dientia z humilitas ſuperbiā. Continentia. Tacturnitatis. mentias inutiliter. Patientia gla Habitus vilitas. mentias inutiliter. Patientia gla tiam indicia m. Charitas iracundiam. Tacturnitas vō inſolentiam. Operositas accidiam. Habitus vilitatis vanam gloriam. Ista ſunt ligamina quibus religiosi ſacri patres puros z fidelibus ſuos in cunabulis eccleſie religionis nr̄e ſcy per vicia deſſuerent. ſed ne infra ſibi pelimitos perſiterent z mancrent. Dicimus ergo primo de virtute floride caſtitatis. Ista eſt eſt ſpecialis cura religioſorum. quia ſicut apes que communiter in calore alueari morantur perpetuam caſtitatem ſeruant. z nunq̄ carnaliter cohabitant nec immundas aut ſordidas ſecū

lequer vitam sic sequitur. Sic vere religiosi qui communiter habent vitare debent cathenam perpetuam secure omnia mundana a carnalia fugere. a mundi se q carnis vitam maculare. Et ideo dicit Jacob. Religio mūda a immaculata apud deum hec est immaculatum se custodire. Et ideo Cyprianus libro de sex abusionibus dicit. Ut pudicicia seu castitas est omnium virtutum nobilium ornamentum humilium nobilitas ignobilium polimentum virum. salamen meritorum augmentum paradisum deum regnum. sic nimirum omnium multiplicatio meritorum. omnia creatoris omnis. Ita sine dubio sunt bodie intra muros finales columbine. que sunt in communitate vitam. a quis sub eisdem columbarij umbris residuant. sunt tamen nec vere medium luporum a immundi animum q mitique simplicitate vite operi nō valent tamen ecclesiam nō esse. In qua notat quinta ois ille q in collegio a conobio vitam casti sunt. quamvis multi sunt q vitra modū luxurie a immundicie non solum in mulieres sed etiā in seipsos se intromittit. Sicut ad plus pte religiosis istis nimis plus vacant bodie voluptati q castitati. plus luxurie q continentie vel religioni. Et hoc est q lapsus domini mundi. canc. est impotentia q vbiq; te agent. Relinquit enim palacia principum. penetrat cameras palatorum. possidet solas dericorum. subvertit corpus contemplationum. rumpit cellulas religiosorum. In sedibus eis fumigat in immundis mulier. in meretricibus imperat. Quid plura. sedi sedat sedi insidet. mitis aquis alienis consumit. ita domina luxuria. Patet igitur q religiosi debēt habere virtutem sancte continentie. — Quinto dico q ipsi nō debent habere virtutem nimie paupertatis. quia scitum religiosi ex hoc esse pauperes voluntarie. et omnia bona temporalia sibi vilipendere. a mere sua totaliter abdicare. Exemplo apum que florentes seu volando circumeunt. q ad alias arcthum ipsi nunq; possunt neq; debent. Columbe a hyrundines nisi de nidis florentes sua eligere. a ad hoc sui filios educere. Sic vere religiosi qui aliquare religionis sunt ingressum: debent ola florentes diuiciarum dimittere. a ipsa a nido cordis sui penitus ad amorem a desiderij eorū ex abdicare. Ut dicit Cesarius in admonitione. xxv. Qz ad perfectionem religionis pertinet abdicatione a abiectio. esse gaudere paupertate studium querere a non solum sua exteriorum etiam voluntates de cordibus extirpare. Ut sit habere interdum necessitate est: nihil aliud expetere. a virtutis. Et ista sunt pura multos religiosos q magis sunt ad temporalia inclinati a in amorem terrenorum inuolati. q alij qui sunt in seculo nutriti. Similes vespe que de nido florentes non egredientur ipa fidem applicat et dicit. Quia sic tales florentes diuiciarum non exeunt nec relinquunt: sed in nido cordis a boni patris sui ipsa per meritum accumulant a dimittit intenti q multi qui pauperatem primi sunt: ociosi in claustro sunt q effecti sui in seculo remanserunt. Quod bene apparet de religione albeti nō nadum qui facit de formicis illud animal qd vocat grillus quod semp fert intra ignem in muro: et specialiter in formicis de illo animali facium formicas: qd est dicere q religiosi qui deberent semp stare in claustro a in ecclesia ad orationē a oratio nē assimilant formicis aggregandum cupiditatis: a quasi q debēt facere pecunia a congregari bona. p monachis modo sunt gili: q sunt intra monasteriam ad seruitium monachos vagandos ad exteriora. de quibus Hieron. in epla ad Rebiodeā. Multi inquit sunt de istis monachis q fugerūt seculares: a sub pio pauperis opes possidentes quas sub ypathesi locupletes non habebant. Sunt igitur ergo cor religiosi multos quos mundus habuit indigentes. Non sic ergo sed habeant religiosi virtutē diuine pauperatis. Tercio dico q ipsi debent habere virtutē obedientie a humilitatis. Obedientia est q ois virtus religiosorū q ipse voluntati rendicantes a voluntate proprium & subiungant. Exemplo apum que mirio modo obediunt regi suo sine quo precedente sequunt: a ipsi fatigatum deferunt a ei obsequunt. Sic religiosi mire modo debent regi. et plane suo obedire ipsum patiēter et humiliter supportare. Ut Bern. in quodam sermone dicit q ista religiosa vita nulla est nisi quedam scola discipline. in qua discitur abnegare semetipsum. et tollere crucem suam. et sequi dominum. Et ideo nullus debet esse religiosus qui non vult humiliter obedire. Et Bern. in quodam sermone dicit. Si quis inquit vult esse religiosus et non vult humiliter obedire. ille non est religiosus. sed apostata. Et ideo dicit Gregorius. Nullus inquit

gie sim placarē: vt scribit Ecclī. iij. Modo ēm nō ēt q̄ consolet hoīm ꝙ ebus carnis cuiusq; bodie fuera ēt ḡn vna nēa genīt. Primū ꝓpter nr̄m ēt fuis ebus to. Cessa ēm ꝑpere ibi oē vita cōtemplatiua. Quidā ad religiōē veniēs ꝙ ꝑfectē moribus nibil addidit: q; ly nō mutauit mētē sed vestīā sāa sed habitū nō ꝓpē sed sermōe. In religiōne ēm seculariter viuit: opīonē vanitas ꝙ vitrabi querit: ꝑdicat magna nec facient: accedunt vicia nec opperiunt: publice libi ꝙplacere affectat: qđ nec ante cōmisit. Quid plura? Magis fugit ē nō fieri sed videri. Mō sē charissimi sed habent religiose. In habitu vilescunt. In verbo cadunt rubore. In cibōrū cōmunitate. In obedientie humilitē. In mente pauperē. In carne penitēā, t castitē. Et sic erit religiosus ut ēt verbum t ꝑfalbatus ingnūe religiosus. Gaffrid. Dicit ē pie dicta ebūbus in circulo suis. Jhū vide ec Justo. ec Pr̄ferro R.

Relinquere Nota ꝙ relinquere sumit ibo nē ꝙ i malo. Dura ēt malum ēt relinquere bonū: t bonum relinquere malo. Et ēt relinquere idē qđ dimittere. Fugere. Operiere. Abscondere t ē ꝓpria fimilia. Et possimus breuiter notare ꝙ in scriptura inuenim̄ Relinquere

Dimittere. Christe ēm relinquit discipulos inquit: Ecclī. xvi. Committere ad nām t relinquere pārā tua. Christe relinquit in infirmitate? Pr̄mer ij. Relinquere ire recta t ambulāre per vias conchoe. Fraudare relinquit iustos post ꝙ bona meamenta t exempla. Seductores relinquere vitia. ꝙpientem: t hoc ēt in morte qñ relinquit alienis diuitias suas: t sepulcra illis nomen eorū internum. Mundo relinquit bona hereditatem ꝙ ꝓparāt qñ fuit incarnatus Ecclī. xxi. Reliqui domū meā: dimisi hereditatem meā: dedi dilectā animā meā in manu inimici eius. Mundo relinquit bona mundialia: vita quidē in morte relinquit ebus mundialibus: vita quidē in morte relinquit ebus mundialibus ala ambulat ad eternā vitā. Job. xvj. Exiui a pātre t veni in mundum: t iterum relinquo mundum t vado ad pātrē. Periculose relinquit de? fragilitatē qđ ꝙ si nos ꝓpter pārā relinquit hoiem Christū ēm exhibet. Xl. Ecclī. vj. Qui relinquunt t obtectus fame morit. Discamus ꝙ primo q̄ ēt quodlīt relinquere nos dm̄. Cristus ēt illud ꝙ virginem relinquīt ille ꝙ fuge ꝓpria sunt salutē. Naturale ēt ēm alienos alienas ꝑsonas fugere periculū: t ipa relinquere t fugere tuto posse sicut ac aque planus ēt experīt. Sic bō ꝙ pārā sua fuit sibi ēt periculosa: ex ipa relinquere: ne ꝙer ipsa pereat refutare. Exemplo ethonis qui ꝙia mundū virilia verbū re linquit: ꝙer ꝙ immiuere periculū sibi sentire fu venusta. vita periculū effugit t euadit. Dulā scrbō vicdo tibi immineat ꝑicula ne mortis spiritalis t eternales ola illa ꝙer ꝙ sibi immineat relinquere: ne ꝙlle periculum euitare. Jnt illud Pr̄mer. xxvii. Dum cōfilius fuerit t relinquere pārā tua nolite cōdi ꝙ cōsiliū. Matt. xv. aplis legim? Matt. iij. Ex relictis rbebis? t ꝓ scom sunt ebus. Jn ebus verbis ostēdit ꝙ ꝓpria sunt ꝙ sunt ꝓ quib? relinquēdis videbis Quinq; sensū facultates. Mundi scelerate ꝑbat

Mopie corporis voluptates. factio aliquarum rbebū?

Propie cordis voluptates. Carnis voluptatē ꝑbat

vicio generatiue: patre. Cordis voluntatē ꝑbat opio ꝓ sensus sicuti sunt dīm. Hēc ēm alligit a sensū facultatibus. Et hoc ostendit ēi vtribus. Hēc ēm̄ generalē ex corpis voluptatibus: t hoc ostendit per vocabulū patre. Homo ipsp sanctus? cum animi voluptatibus: t hoc ostendit dicit cum ēi. Secuti sunt dīm. Per rbeta ergo intell gīt sensū facultas. Per patrē intelligīt corporis voluptas. Per confusionem intelligīt animi voluptas. Et hoc inter nos ꝙ relinquere debemus animi rerū possessionē ꝙ nocet ꝙ rbeta. Nectum carnis infectionē ꝙ nocet ꝙ patrē ꝓpria mentis affectionē quę nocet ꝙ hoc quod dicit: Secuti sunt dīm. Sequi ēt alīs ꝙ sectatū ēt ꝙ hoc ēt cōtra ꝓpriā voluntatē. Jgit relinquere? rerū animi possessionē: ostendit ēi al. Relictis rbebis? Dildi ēm possessiones rbeta sunt quedā rbebis quibus in hoc mundo vtimur ꝙ ipa dolos peccatū: drabolus per mundialia bona ci ꝓpitiolog ꝙ multū ꝓmendat rubor mentis ꝙ ad terna inferni ipos ꝙtabit ꝙ ꝓdest Abacuc ij. Facies bonā sicut pisces maris: t sicut reptilia nō habēta ducē. Sicut ꝙ bona sua subditos mentis ꝙpit. Sicut in fagena sua: t congregauit in rbete suo. Cuius ēm rbeta sunt relinquēda: ꝙ ꝓdens animo ꝓtemnēda. Exemplo cuiusdā pisces ꝙ ei magis ꝙ mare obscurius vbi rbete piscatoum sentit: ita fortior ꝙ oppositū retia t recedit: ꝙ cum ante se rbete vidit: a periculo se liberat t euadit. Quia vere cum rbeta ita ꝙ mūdi bona videmus ꝙ nos nō debemus illuc ꝓ videndum fortius impingere: ꝙ exemplū ipsa refugere t ꝓcul querere: t retrorsum ad ꝓdeorandū dīm ꝙ retro nos voluntas ꝙ mentis indicia t inferni foro conuersi mens nr̄a sit: ne ꝓximus in mortis periculū cadam: t a tribulationis nos saluare. Relictis inquit rbebus Matt. ij. Relictis rbebus suis sunt cum. Figurat Gen. xxxix. qđ Joseph relinquēs pallium in manu mulieris ꝙ eum tenebat ēt: t ad ꝓtā indicium voluntatis fugit ꝓpter ipsa rie t ꝓditionis cauēt. quer qui sup totum regni ꝓtestatem dum ꝓcessus fuit. Symbolice ēm dicit mulier ꝓpter mundi. dum ꝙ bonis omnis malicia sup malicia mulieris Ecclī. xxv. Homo mundi dicunt pallii: q; exterius nos operit: t q; nos calefacit ꝙ ad tricā. Sed ꝓpter nō ostēdit pallium per contemptū relinquit: multiplex ꝓtā vicit: et regni ēi solū imperat. Ut ipe discipulis suis ꝓmittens Matth. xix. t secundum Ecclī nos relinquimus ea t sequimur nr̄a: quid ergo erit nobis? Ecclī. xxiij. Qui ex te relinquit patrē matrē: fratres vxorē: filios t agros: centuplum accipiet t vitā eternā ꝓfidelibus. Relictis ergo rbebus. i. ꝓmptis bonis ꝙdit. Quod ēt ꝓra multos qui ista rbeta non relinquunt: ꝙ ipa ꝓ virtutibus repunt t reficiunt: t in eis q̄ ꝓsunt ēt ꝓ auaricia t inordinate iuuta illud Job. xvi. Immisit rbete ꝓdē suū in corpus ēt planta eius la quco. Pisces ēm bene vitam vocāt ecclīa: t ideo in rbeti facilius capiuntur. Sunt ēm ꝙ vitam naturaliter habēt darā: in rbeti ēm facilius inuoluuntur: nīsi forte de morte qđ ab ipis rbeta nō videāt. Et ideo dicit Pr̄mer j. Qr frustra iacit rbete ad oculos primatos: ipsi ēm ꝓra sua ꝙdē suum rbetis capiuntur. Sic vere illi ꝙ sunt pisces fragiles t infirmi: qui ex vitam reflectionis habent nebulam t obscuri: in rbetis diabolus ꝙpidant impingūt. Illi bo ꝙ vitam reflectionis habent clarum: t qui ꝓmitta contemplationis fortium tendunt: rbetis dīc nā rbeta ꝓcauent: fugiunt t relinquūtia q; ꝙlibet rubo t dē fr t dē alijs ꝓcauent? nō ꝓ. Cadit in rbetis diabolus peccatores: singulariter tamen de bonis: tribus. Relinquamus igit rerū animi possessionem ꝙ. Madia. ij. Reliquebāt quoq; babebāt in diuitijs. Et ꝓcul dubio charissimi relinquere ꝙdā suum ad tempus nō debet esse nobis grauissimum cum simus ꝙ vita breue sine volumus sine nolumus necesse erit nobis eam in morte dimittere Eccl. xj. Recte inquit q̄ vita ꝓterea t mors appropinquat: t relinquīt omnia alienis. Et Ecclesiastici. xxix. Relinquere alienis labores meos. Procuremus ergo voluntatis necessitatem: t relinquamus exterius: vt victum ēt rerum animum possessionem. Felicis inquit rbebus. Quinde dico ꝙ nos oportet relinquere carnis nostrā voluptatem seu infectionem qua ostenditur cum dicitur: Patrem suū seu carnis voluptatē ille ꝙ pater qui ꝓducit t generat vniuersa. Sic quo Ecclī. xxj. Pater tuus amorreus t mater tua cebeo. Calcem ergo patrē seu carnis voluptatē t infectionem debem? relinquere t heredere Genes. ij. Propter quod relinquet homo patrē t matrem suam id ēt corpus t carnē t omnem carnis infectionem: t adherebit vxori suę id ēt gratię t virtuti. Dicut ēm dicit saluator. Qui diligit patrē suum et matrem suā plus ꝙ me non ēt me dignus Matth. x. t Lucę xiij. Relicto ergo patre id ēt relicta omni carnali infectione et omni carnali affectione. Unde ꝙ Cicer. iij. Homo patrem suum relinquit. Quod ēt contra illos qui non possunt relinquere carnis infectionem: sicut sunt vlus et luxuriosi. Hec carnales parentele excessum affectus ēt fuit multi ecclesiastici ꝓdant qui sunt vlus et

ubi a parentibus ⁊ fratribus. Ille enim ⁊ nos reliquisse putat. Ne-
tram. Sapor fratres. Decet enim ⁊ affectione carnali ami
cos quoniam ⁊ nimis affectus charne secum ponit
Gomitas hymi que sibi nimium obligant ⁊ nos reliquere
solemnes poma secum ponit a venatore capit. xl. Ec-
de sapta ut supra. Non relinquo sed relinquam' carnis infe
ctionem. Iuxta illud Psalmi. Relinquite infantiā ⁊ vi-
vite. Et etiam carnalis affectionē ⁊ nimiam affectum pertē-
nen. Unde Ihesus. xviij. Reliquerunt omnia ⁊ secuti sunt
Igitur relinquamus carnis nostre infectionē. Patre in-
quit Gab. j. Nunciata sunt omnia que secerat ⁊ cum reli-
querit parentes suos ⁊ venerit ad terrā quam ostendā ei.

Quidq; vtile ⁊ bonū? relinquere nemo potest quin velit
nem sue affectionem. Secundi sunt inquit nemini. Quia cū
omnis quisq; appetat alienis carere: videtur tamē nominū ac
magistratuum ad partē opposita nec solet quisq; ex ci-
uitatem ⁊ ad superandū nominis se transferre. Hic vere quia
non ex appetitu nostro malum velim? facere si tamē nomi-
nem nostrum mouet plenus eorum nobis dicat: quorum
videmur ut nostrum ciuem relinquere nos velentes in
mali ciuem are. Secundi inquit sunt nominū. Unde ⁊ pa-
rabolico q̄ nominū sola gloria curata. vidit Luc. v. Qui reli-
quis omnibus secutus est eum. Hic igit per quem
nia sunt principaliter relinquēda: ⁊ quō est vtile relinquere
virtutem. Sed scindū principaliter vitia q̄ est virtu
tibus querere vicissim. Et illud est relinquere malum: quod
relinquēdo illa ⁊ sunt vitia ad salutem similes puero q̄ habet
ter relinquit cultū vt discat pomū. Et qui libenter relin-
quit scholas vt currat ad circos. Sunt homines peccatores
voluntarie relinquit bonum ⁊ eligit malum. Relinquit pa-
radisum ⁊ currit ad infernū. Unde nota q̄ illi relinquunt
Deum per iniquitatem. Deo ergo q̄ illi re-
Parentes per impietatem. linquunt deum per
Correctionē per pertinaciam. iniquitatē Deum o-
Religionem p̄ apostasie pauitatē. ptio. Deum qui ex
gratie vocauit in gloriā. Et ideo ipse dñs dicit. ij. Paral. xij. Re
liquistis me ⁊ ego reliqui vos. Et. j. Paral. v. Reliquerunt
deum patrum suorū. Item relinquit parentes p impie
tatem ⁊ fraudē. Dum pater sui relinquit ⁊ ad quic
rem suam pergit. Item relinquit correctionē p̄ guerā aut
Dede. Proue. v. Qui nō odit increpationes arcte. Item
relinquit religionē p̄ apostasie pauitatē. vt Proverbi. xv.
Qui autē transfugerit ⁊ relinquit locum suum. Illud est relinquere vicissim. Ter
ra ⁊ vbi dicit q̄ est vtile relinquere fructuosum. Et illud est
illud q̄ faciunt iusti quādo relinquit posteris suis bona
exemplā ⁊ bona exempla. Et. xxxi. ij. Macha. vj. Adole
scentibus exemplū sancte reliquit. Et relinquitis? ⁊ bo-
num eorum ⁊ bona vacuemini dicit Scriptura. Pon-
dionem quasi aquā effundam: ⁊ relinquā eam querentib?
lapidibus. Vtile ⁊ quō possit se relinquere mala exemplaris mi-
les limaci qui possit se infectione sue vestigia relinquit. Et
in relinquere vbi signa ⁊ vestigia sue male vite Sapi. ij.
Vbi relinquam? signa lenitie nostre. Et relinquere in-
locis amoenis. glariosis. pulchris colligit ex similitu
dinis. Ille igit ⁊ Relinquere fuit clare.

Reliquie. Nota q̄ reliquie dicunt omnia illa q̄
post consumptionē alicuius rei remanent ⁊ relinquunt. Et sic reliquie quie idem sunt qđ reli-
quie: Et ideo nota q̄ in scriptura inuenimus Reliquie
Mundicatis. Et sic dicit q̄ reliquie nostre fame illa q̄
Putrefactis. possunt nos remanere de corpore nr̄o
Posteritatis. ⁊ de genere. Et sic dico q̄ sunt Reliquie
Nature. Prime sunt reliquie corporales.
Forme. Secunde sunt reliquie temporales.
Parentele. Tertie sunt reliquie personales.

Reliquie corporales sunt honorande. Et ille sunt reliquie
sanctorū que nobis possunt esse mortem sunt reliquie. Ille enim
tunice vbi cum reconditi ⁊ honorifice pertectus Machee. v.
Sunt reliquie Iacob quasi rosa ⁊ lilia. Ille enim sunt re
liquie ⁊ fragmenta que nobis remanserūt de mēsa christi.
In mensa enim christi que est ecclesia: milites ⁊ sui tyranni
parauerunt diuersa genera ferculorū id est diuersa genera
tormentorū. Iuxta illud Mat. xxij. Omnia mea

occisa sunt. De quibus reliquie sanctorum corporali ⁊ vtile ad
iuuentum nobis sicut pauperibus remanserūt. De quibus
etiā remanserūt nobis vestimenta que ne fuit veterum seculo
rum. sicut quibus fuit affectus: ipse quibus fuit affectus
sanctis cum qua fuit pietas. Ioy sanctis: ⁊ qui plus est fuit
aliquos peperciti quo fuit circumcisio sacratissima qua fuit
plorando plurimos angelos qui fuit in cruce quasi lis. Pue-
pocis cū se ab angelo Karolo regi relatū ⁊ in cuius nomi
ne in monasterio de corolo picturis dyaconi esse fuisti: ⁊ cor-
rosum a carne filij nō corporum. Lachrymose in monasterio
rio Vindocinensi offenduntur. Et sanguis in diuersis multi
locis a fidelibus honorat ⁊ veneratur. Quare ille nimis ali-
quibus videat q̄ aliquid de corpore ad virgine assumpto
remansit in terra nō est mirū: in mundicia quia fuit mate
re q̄ filius. solum de christi corpore cum eo resurrexit quod
de necessitate humane nature fuit. Hic vo quēdā necessa-
ria non quod simpliciter sit necessaria sed quia ex nature fuerit: in mundo
ad violationē fidelium remanserit: ⁊ pro incompatibilibus
reliquie regis francie ⁊ eius populo sancti specialis filie fi-
dei ⁊ pacifice et ne prosperitas reliquerit. Psa. Quantus
sunt reliquie hominis pacifice. Hic ille primo fuerunt hec
fidelium tandem athenis. tandem rome. tandem parisius
Clarac. xxxvij. De hierusalem exhibit reliquie. Illud tamen
mirum videt q̄ in pictavia ecclesiam habuit Sedn de reliquie
fuerint tandem ab liberalibus armis ⁊ sceptra. Petri
salem ille athenis rome magna fuit temporibus fuerit
studia: ⁊ modo cum reliquiis parisius sunt translata Za-
chariae. xiij. Possidere fidelium reliquias. Hic ille reliquie
runt nobis in retinendo patrimonio nr̄i pr̄i relicte: ⁊ per
sino successiones ad nos sunt posterorum nostrum. Unde
sicut dicit Esaie. v. Ite veritate reliquie Israel consolentur
Et bene dicit christus quia. Ille ad francos finaliter sunt
christe Wisbee. v. Reliquie fratri sua consumit ad filios
Israel. Hic sunt igit reliquie corporales que sunt vene-
randē. Et universa aie reliquias sanctorum. ade infinitis mi-
raculis eorum possent infinita narrari sed videor q̄ha bre-
uitate. Illud solum addo q̄ quando reperiuntur reliquie sanc
torum magnū debet esse gaudiū ⁊ tripudium populus. Ite-
rata illud qđ dicit aug. Regis dic. Fac eorum pia memoria
que reperte sunt. Quia sunt nunc tibi bona exore ⁊ plus q̄
alia demonia esse. Et esse q̄ hic effundit Gregorius tribuas
qui nobis habere. Fac nos oro. Grates potissimo qua nobis
splendere: pia reliquie. Nona tractio qua nobis gaude-
re cepte sunt. Prosequitur sicut vis. Sunt igitur quedā ne
reliquie corporales que sunt venerande. Et si vis pone hic
possibile fatis videt nō est mirum si reliquie sanctorum faci-
ant miracula: si membra bonorū moraliter viuentis mi-
randa facere in hac vita. Patet ex Plinio. ij. q̄ in scri.
Mos mirū vt ait dicens si nos nature morum comedāt ho
minem in hominē volant generare ⁊ etiam venena in alij.
bus membris aliquos bonis posuere ne quod inde malū
effet quod homini nocet. Sicut tamē natura potuit vene
num in aliquibus membris bonum aliquos. Sic cōe nō
mirum si in aliquib' bonis membris posuit remedia sa-
nitatē. vnde ait idē lib. vj. ca. ij. Ex pollet arteri pectus pō
re nigo sole cauta limolos seu arenoso curabus. Hic enim
vt ait dicens pollet cum reliquo corpe eremari nō potuit
anno in templo q̄ reliquie cordis fuit: sicut etiam dicit
idem Plinius. Et vere dicit quod illi esse quos salue fer-
pentium ictibus medebantur. Etiam hic apud nos reges
francorum sacra sue infirmitatem guttur seu glandulas
curant. Hec certe omnia ad virtutem sanctarum reliquia
rum applicari possunt. Quia certe si membra infidelium
paganorum talia possuerunt multa fortiora talia posse re-
bent membra fidelium ⁊ sanctorum. Sicut ille potuit Cal-
dius li. pri. fabule. ij. Ex memoria in bello troiano memo-
ne ab achille occiso in phrygia spondo ortū animo ad liquē
dum memoriis pugnate quos vitae memoriales: ⁊ memo-
res belli ibi fortiter inter se conligit. Et etiam Plinius ca.
ca. xxij. dicit. Non mirū ergo si a fidelibus sanctis corpa
veneranter ⁊ honorant: eorum vite vt sancti in memoria hominū
viuant: qui dum viuerent in hac vita soli deo viuere cu-

rauerunt. vnde Eccl. dicit. Corpa sanctoꝝ in pace sepulta sunt & viuent nomina eoꝝ in generationem & generationem. Reliquie sancti saluabunt. Secundo vico q̃ sunt quedam reliquie temporales que sunt erogande. Et alie sunt reliquie bonorum temporalium que relinqui debent: eo q̃ ad modū reliquiarum alterius patris valere & parū reputant: & quia tam q̃ superflua & nō necessaria esse dignoscunt. Sic etiam q̃ pater moriens filio & parentibus & aliis relinquunt. Pr̃terea moriens filio & parentibus & aliis relinquunt. Et preterea ille reliquie parentis sui. Et preterea ille remanent reliquie quasi bona specialis parentis sui: nō tenet ipse pauperibus dare: sed magis studentes eas suis successoribus erogare. Quia sicut mortuos pedant & alij magnos reliquias faciūt vt pauperibus detur. Sic inpō aliqn magnos possessiones congregant vt suis filijs relinquant. Relinquit ergo aliquis animas suas: & spolia illoꝝ tam̃ eoꝝ inter. rum. Tertio vo vico q̃ sunt quedā reliquie plenales q̃ sunt inferende. Et sic reliquie accipiunt p sacerdote & filijs: qui post hominē relinquunt. Sic reliquie q̃q sunt bone: quādoq; male. Bone ergo reliquie sunt bonis bene vocis. De quibus dicit Thobie. iij. Beatus ero si fuerint reliquie semis mei ad videndū claritatē hierusalem. Unde & bono filio sic relictus dicit Eccl. xxx. Mortuus est & quasi nō moritur: filius enim similis sibi reliquit post se filium. Male vo reliq̃e sunt mali filij male vocis quibus dicit in ps. Reliquie impiorum interibit. Quia sicut dicit Eccl. vj. Ex vitulo est mali sine filio & relinquere filios impios. Et sic secundum modum accipiendi reliquias. per relictos & per reliquos intelligunt viri iusti qui saluos a se relinquunt & qui reliquie nullius valoris esse noscunt: & qui reliquias ad ecclesiam & ad videndū claritatē hierusalem. Unde nota q̃ filij ad est peccatorum Per

Delictorum auditum.	De reliquos
Semina eliminat.	ctis insidiose
Iustitiam alios persequuntur.	unt. s. Reg.
Incantatorib⁹ fides dilabunt.	.m. De reli
Quasi gloriam & paradisū expellunt.	quiarū sunt
Iniustitiam quasi ferulam portant.	ū venom ve

Singuntur duo pter. De reliquos crudeli inuasione dicitur Matth. xxiij. q̃ reliquos occidunt seruos patrifamilias & diuersis affectos pos occiderit. De mora vo talis pcessionis dicit Zach. xij. Reliqui tribuū terre singulq; cognouerunt

bonis remisit absalon sibi factum quando plures amici eius p remissione sui interedunt. Sic tenet ille remittit nobis pcta: qñ amici eius. s. xpc z virtutes p pte illa sunt z sic p nobis apud eū interpellāt. Alle alie renes q̄bus mediantibus tante nobis peccata remittūt sunt ses Christi:

Humanis inuocatio.
Sanguinis irrigatio.
Flaminis inflatio.
Luminis apparitio.
Flaminis inflamatio.
Culminis exhortatio.
Quietis in tribulatio.
Panis crimen pfectionis.

Remittunt vico p xpi nominis inuocationē. g. Iob. 8. Remittūt vobis peccata p nomē eius. Sic p xpi sanguinis irrigationē vñ Ebr. ix. Sine sanguinis effusione nō fit remissio. Item p xpi flaminis expirationē. s. p baptismū. vñ Luce. iij. Predicatio baptismi penitēcie in remissionē oīm peccatorū. Sic p xpi luminis apparitionē. s. p lumē fidei z scīe Luce. j. Ad dandam scīam salutis plebi eius in remissionē peccatorū eorum. Item p xpi flaminis inflamationē. s. p ardorem charitatis. Ut Luce. vij. Remittunt ei peccata multa qm dilexit multum. Item xpi culminis exhortationē. s. p bonorum exemplorum z preceptorum vnde Actuū. viij. Roga eum si forte remittat tibi peccata. Sic p suoꝝ tribulationis flagellationē. s. p compassionē z misericordiā huius vite vnde Eccl. ij. Remittit in die tribulationis peccata. Item p oris confessionis confessionē. vñ ij. Reg. Confessionē meā tibi ostendi: z remisisti impietatē peccati mei. Pars ergo q̄ renes remittit peccata primitiuos qui est primum.

Secdo dico q̄ ipse corpore debita postulatiua. Mouemur siue ad multa debita: quia s. non solum tenemur libe rōne propria que erga eum contrahimus etiam rōne beneficiorū q̄ nobis ab eo recipim⁹: tenemur sibi restituere. Et quia impotētes sumus ei rembourse necesse est q̄ nobis clemēter remittat. Matth. xviij. Misit debitum oī mihi qñ rogasti me. Et. j. Matth. v. Remittimus vobis peccatorū nostra. Et. vj. Sic ad nos pticipatur remissio z relaxatio remittimus. Bene ergo remittit debita postulata. Tertio dico q̄ oīa remittit remedia sue alis relinquibus. Pater eīm noster addit obligatū nos nō ad habendū rēmissionē z peccatorū sed patres ista offerūt in reparatione nouissima sanctis remittūt qñ absolūtissime mors in victoria z immortalitate relinquet: z ideo vita eterna significat p tabulā annū in quo oīes possessiones ad patres suos reuertebant: in quo oīa seruus ad libertatem reliquebat: z ostia q̄ vendita fuerāt sine sclo redimebant. Sicut dicit Leuit. xxv. Significatiue tantum dictum in quo est plena remissio oīm miseriarū eius⁹ vite. De quo Leuit. xxv. Sanctificabitis annū quinquagesimū z vocabitis eū remissionē. Sic ḡ patet quo deus remittit debitum z penam. Et sic dicto ḡ q̄dam remissio superior dimissa. Et ista est illa q̄ non tenemur aliqs remittere z offensa z pena: z nō vlra debita nec rigorose procedere contra proximū ipm potius indulgere. Sed de hoc vide. 8. de Pur. vbi q̄ hic nō sunt addenda vocalia. Vide si vis in Mainardo vbi materia multū decenter.

Renes. Vera q̄ renes sunt membra coopta ad humanā reparationē z ad calorē pluralitatē nutrīd' plia substantiā z generationē ordinata. Sic est generatiua virorum. contraria vis humoris veneris cū materiam latet in renibus. Et ideo spūaliter loquendo per renes possunt multa diuersi. videlicet

Viri spirituales. Viri est spirales sunt renes ecclesie.
Affectus cordiales. Affectus cordiales sunt renes amicie.
Appetus carnales. Appetitus carnales sunt renes carnis nostre. Patet ergo dicto ḡ per renes designant viri spirales. Renes est habet vtrū generatiue seruire. caloꝝ nutrit' ad fortificare sanguinē purificare z vtilia a sanguine segregare z ad vellicam trahere. Sic vere viri placiti z compositi ecclie generationi bonoꝝ operū z generationi. ē. mysterij fidelium deseruūt. Caloꝝ charitatis in se z alios conducunt. In viis etiam purificant sanguinē id est vitia signant. Gregorius peccatū id est ab alio fugere medium docet. Eccle. xxj. Fidem amicabilē retinē eius. Et Dan. p. dicit q̄ de vi mirabilis quē vidit Daniel ḡ quē ebullitus ignis. sicut habebat renes aquarum auro ebullo: q. d. viri spirales sancti sunt auro splendide bonestatis. Et sicut videmus q̄ inter renes alie q̄ est exportet semp alios q̄ similiter. Et etiam vt ēmunctor mundo patuit. Sic inter viros spirales illi q̄ sunt magis pperi. i. magis vernesi z ferendum sunt p contemplationē z affectionē magis alij. z magis mundi z pauptatem z rerum exteriorum. Unde qñ pcessit dns ecclie dicit Ezech. xj. Vulsi ex renibus meis filias pharaonis fuc. i. sagittas pauperat. Per renes ergo possunt significari viri spirales. Secundo dico q̄ p renes possunt intelligi affectus cordiales. Dicit eīm in renibus est velleramen carnis. in affectu est velleramen mētis. Unde domino dicit. Scrutans cordia z renes deus. Et in Ps. Ure ignē renes meos z cor meum. Deus cordis mei z pars mea deus in eternū. Et Deut. xij. Que ex iu eo coniūx longe sūt a renib' ipsius. Et rempus magis id est ab affectibus. Tertio dico q̄ p renes possunt intelligi appetitus carnales. Quia eīm in renibus est fedus z semen humanū ibi diuisa bene pcedit p renes vera carnalis inferiōr: z rota carnalis condicio intelligit. Ibi sunt eīm renes qui p delectationes inhonestas p luxuriam. Renes comitant p incontinentiā. Renes madefiant p affluentias. Et ps. Quoniam repleta sunt viscera mea illusionibus. Et ps. Ne effundas sicut aquā cor. Et cōsultationes eo rubris inconstantie dicit in Ps. Renes mei conturbati sunt. Et malefactores eo sic inde. facientes temporalia affluentie dicit Eccl. xlvij. Transiuit me per aquam vlq; ad renes: Et ideo quia tales renes sunt ita affluibles. Ita variables z defectibles. Ita mi defambles z corruptales necesse est q̄ eis saluet Pat

Mundum contēptum conseruat. De mundicia. v.
Strictam abstinentiā in arcentur. continentie: dicit
Iram penitentiam vigentur. Eccl. xxvij. Qr
Motus remittentes compescunt. facientes obsequium

equi famulabus simus a renibus vlq; ad femora. Et ab flantia pte dicit illud Exo. xij. Renes vestros accingentes. i. stringentes. Et loquit de eis agni qui cum lactucis agrestibus comedebat. Et penitentia tuā in ps. Et renes mei. ea z cor meum. Et motus memoria dicit in. Reg. j. q̄ belyas erat fons pollicea acin cum renib'? Zona eīm pellicea que fit de pellibus animalium mortuoꝝ: motus memoriam est gnat: Sufficit.

Renouare. Vñ q̄ supra de Nouitate satis est. Sed q̄ supra de innouare nihil dicit: ō nō fit q̄ de renouatione videndū est. Igit dico q̄ in scīptura regit Renouatio

Naturalis. Prima est inuocatio nature.
Eternalis. Secunda est inuocatio gratie.
Mundialis. Tertia est inuocatio fortune.
Criminalis. Quarta est inuocatio culpe.
Supernalis. Quinta est inuocatio glorie.
Infernalis. Sexta est inuocatio pene.

Primo igit dico q̄ est quedā renouatio que est naturalis. Et ista est illa qua tota p vicissitudinem tempoꝝ ostia renouat ostia anno: sicut. s. pater de floribus barbis z fructibus: qui virtute nitida cum adminiculo celestium corpus plurimū nobium z antiqs annis singulis renouant z ad nouitatem pristinam reducunt. De quo ht aliter intelligi illud ps. Emitte spm tuum z creabunt: z renouabis faciem terre. Spūs eīm ventus est: cuius flatus ad terre renouationē congrē. Unde de sapientia eterna dicit Sapie. vij. Que in se permanēs innouat ostia. Deus est idem manet ostia sine alia g̃ eum immutant z innouātur. Ista est ergo renouatio naturalis. Secdo dico q̄ est renouatio virtualis. Et ista est illa qua homo de virtutibus peccati medicine prie g̃ gratiā renouat. Quia. s. sicut aquila innouescit z renouat quando ardendo sursumuersus in solem calefit z rand in fonte baptismi. s. quia. s. Christi z penitentie antiquis relictis ipsius innocētie nouitatem repat. Sic in vi ces antiquitates deserens peccatis calefact: z fonte lachrymarū rigat: z p confessionē pannis verecundie. i. peccatis criminibus tendat nudus se spūaliter renouans ps. Renouabitur mea renouabit vt aquile. Psa. v. Innouabitur eis ros sc a principio. Hinc fuit supposuit Petrus li. vij. fabula. j. Medea incitatrix eius. sc. ad hoc regem patrem iasonis vt

ri fui in labore Moysi renouabit: et ad inuidiam pellitū regnū: dilatari. s. barbaro influxu mediante. Quia reuera summa hominū incantantes fidem nostrā: quā. s. incantatus humanas sic spiritus incantat q ipsos facit credere quod nulla rō nobis dictat pī. Renouā mentibus fidelium. Jta dico sapiens meditatio hominis in viciis antiquos: per recognitionem confessionis et penitentie renouant: et mediante lumine et influentia gratie ipsum ad statum pristinū reducunt et reformat pī. Cor mundum crea in me deus: et spiritū rectum innoua in visceribꝰ meis. Et breuiter dico q tales renouant p priam vitā relinquendo. Et eis q gratum facientes virtutes predidit: et sanctificationis mutādo et sordes dō pī. Et renouabit cor meū. Unde nota q dñs renouans

Conscientiam interiorem.
Apparētiam exteriorem.
Amicitiam inimicorum.
Sapientiam sinceriorem.
Penitentiam asperiorē.

De renouanda obliuionis interioris fit mentio Ephe. iiij. vbi dicit Renouamini spū mentis vestre et inducite nouum hominē. De renouanda exteriori hominis. Ecclesiastici. xxxviij. Ephesiantes veterem hominē et indutum nouū hominē q renouat in agnitionem dei. Jtud dñs est specialis dei replum qđ certe semp dñs vir ambos repandit. j. Machabeo. xiij. Modernus nunc mūdus ecclesiam renouare Ebre. ix. Dominū q dñs in ea incensa reedificabit. De renouanda amicitia inimicorum: dicit. j. Machabeo pri. Q. ionathas sommus sacerdos misit roma renouare amicitiā cum romanis. Veri dñs amicitia nunq̄ vere et stabiliter omne renouat nisi tamē dñs q per gratiā ipsius: q p vitiantes et mundicia mutuo se renouent Unde dicit dicit. Cogitemus inquit eumenū et antipatrū q missimus ad romanos renouare cū eis amicitiā et fedus earum pristinū. De renouanda sapiēcia sinceriori seu simpliciori dicit Ecclī. Jesus filius syrach renouans sapientiā in corde suo. De renouanda pena afflictiōis pī. Renouasti et humiliasti nos: et non fui a retro: et dolor meus renouatus est. Qui dñs vult se q penam renouare: aut in se penam renouare necesse est cum ab huius seculi et a mundi delicijs abstinere. Penitentia est dñs qđ sicut supra dictū est dñs renouat: et q qđ nouus conscientie reedificat: et ad statum pristinū renouat. vñ Amos. iij. In die illa erigam tabernaculum dauid quod cecidit: et reedificabo aperturas muros eius: et ea que corruerūt instaurabo. Jta dñs ergo renouatio virtualis.

Tercio dico q dñs renouatio manifestia seu sensualis. Et ista dñs illa q fanū peccatores qui pdie multiplicant et innouāt in semita: et qua modo qđ. die mutat et innouat mores mores. Membra dñs suplicia quādo dñs in homie primo renouant sicut sunt vngues et capillitie mali cogitatus et actus. Sed de hoc vide T. de Mortuis. Quarto dico q dñs renouatio criminalis. Et ista dñs reprobatio dolosa qui in peccatibus quotidie renouātur. Sapiens dñs dñs corpus polorum diu vigeat: si honoris et dignitatis dñs dñs fulgeat semp nō volet aliqua sagelle: ad quem dñs pōt attingere. Quarus dñs multa possideat volet tamē quasi nō semp assumit: vel sic si ista dñs quādo relinquit. Jauitur ad venerē oblectamēta: fuligo dñs fenestras impedit a dñs ut: venerē ipsos reuocat. Jta sepe sibi suadet qđ post facta penitet facile: vel pena dñs facere nō possit. Dulcis homadi tarda vigestio dñs molesta. Jnuidia primo ledit inuidentem q inuidiā. Accidia: dñs plumā corpis mollicie fouet: a mile prēmat salutem anima negligēdo. Humana dñs verecundia stimulat actores se adijs nō abere fruī ad salutem. Jtem nulli dñs crimen qđ nō aliquo colore ipsius renouet: et quo criminosus nō dñs sendat. Hanc igit dico q dñs renouatio criminalis: ita vt quocunq vicio de fuerit in anima: dicere cogat illud pī. Dolui: meum renouatum dñs. Quinto dico q dñs renouatio eternalis seu sepenalis. Et ista dñs renouatio beatorū in paradiso que. s. gloria mūdi effarino penitus renouat sicut. Lux sole renouat: et renatat' ossi vic. vñ Job. xxix. Gloria mea semp innouabit: et arcus mea in manu mea semp instaurabilis. Septo dico q dñs renouatio infernalis. Renouatio dico et eternum tormentoꝝ. Sicut. s. potuerūt poete et filipo a dijs in infernū dñnos q. s. pena ipsius penitus renouat Damnatus dñs fuit ignis grauissimū ad altissimi mortis cruciatus perpetuū. Dñs dñs statim sibi penitus inferius cum sapo nutrigō ignis sursum repouat et repellit: et sic pena eius vbi cessare visa fuerat renasci recredit. Sic et penis et miserijs damnatoꝝ renouat dñs quotidie et nouat. Unde de Antiocho rege dicit. j. Mach. vj. Ex tristi in languore: et erat illi mens multos: q in eo renouata dñs tristitia magna. Sufficit de renouare.

Unde supra vbi Annunciare. Et vbi Narrare. Et vbi Referre &.

Renunciare. Et vbi Narrare. Et vbi Referre &.

Repellere. Nota q repellere idem dñs q euitare seu uerti pellere. Et dñs dñs qđ sūt Euitare. Reuocare. Repudiare et Refutare. Et sic notabimus q nos inuenimus Repellere

Summi creatoris. Primum repellere fuit infidis.
Iusti viatoris. Qđ secundum facit pudicos.
Multi peccatoris. Qđ tercium facit fluxa aquarum.

Primo igit dico q dñs dñs repellere qđ omne fuit infidis. Jta dñs dñs qđ qđ qđ repellit ordinatus. Quotiens repellit castigatus. Quotiens repellit execratus. Postremo pallio fit p eternā versionē. Et ista dñs illa q ab eterno dñs impios reprobandos et a sua misericordia repellendos Deus. Deo dñs dñs vidit qui erāt mali futuri: et ideo repudiauit et repulit: et a sua predestinatione et gratia reprobauit Malach. j. Jacob dñs dilexit: et Esau odio habuit. Et repulit tabernaculum Joseph et tribum Effrem non elegit sed tribū Juda montē Syon qđ elegit: sicut dicit pī. Alia dñs repulsio fit p moderatam correctionē. Et ista dñs illa qua deus facit ad alterum, quādo. s. bonos et predestinatos solet reprendere allegere et eos quantū apparet a suo amore repellere &. Et hoc dicit ad iurare ipsos sui amoris seruitio reducere et figere. Et unde tribulationibꝰ subiungitur. Et hoc quod subiungit quasi in pī. vicero. Quare me repulisti: et quare tristis incedo dum affligit me inimicus. Et aduerte q ista repulsio supradicta apparet in tribꝰ modis sibi annexis pī. Et quid tuos repulisti in finem: respicis in opportunitatibꝰ in tribulatione. Jtem in penosa negatione. Deus dñs videtur patenter repellere quādo nō statim dicendi qđ petit pī. Et quia repellis eius meam &. Et medio finis me in finē. Jta in primis. Et dicit pī. Tu deo repulisti et respexisti: tribulasti xpm tuū. Sed dñs certe talis tribulatio non est repulsio sed est correctionis reprobatio sed finalis misericordia: sicut. s. ipse dicit dicit in pī. Deus repulisti nos et destruxisti nos: iratus es contra nos et nobis. Quia certo deus fidelem suos a se finaliter non repellit: sed ad se potius tribulādo attrahit et impellit pī. Non repellet dominus plebē suam: quia in manu ei sunt omnes fines terre. Et Ecclī. xij. vi. Non repellatur misericordia deo. Quia si abiecerit: et miserebit. Jta dñs igitur dei repulsio que fit p moderatam correctionē. Est alia deo dei repulsio q fit p penalem seu p finalem dereliquionem. s. ipse deus quoquet repulsum fugit pena dicit: qui. s. odiauerit ab eterno. Et ista dñs illa qua metuebat quasi qđ timebat i pī. Exurge: ne obdormias nec eiicias me a facie tua in finē. Et Genesis ad illam repulsionē dicit dictum pī. de bonis. Dñs nō repellet dominus plebem suam: hereditatē suā non derelinquet. De malis aut et de damnatis dicit alibi. Sicut vulnerati dormientes in sepulcris quorum non es memor amplius: et ipi de manu tua repulsi sunt Patet igit qđ dñs repellere quod omnia fuit infidis. Et quādo dico q dñs est verum repellere quod humana fuit pudenda. Et illud certe dñs illud quo infidi repellunt et abiciunt a se malum: sicut dñs dicit Ezech. pri. Hunc ergo pellam a se pro fornicationes suas: et rursus regi luxi: et habitabo dñs eis in medio eoꝝ semp. Et Ecclī. xxvij. Ne videris in malicia eos qui sed repelle dñs a te et memento nouissimoꝝ. Tercio dico q dñs vnū repellere qđ nimis fuit fidelis. Et illud dñs illud quo peccatores et hostes quos diligunt et abiciunt a se bona. Exemplo. s. frenetici q repellit a se medicos et eius medicinas. Unde nota q dñs repellit

Deum ipsum contemnendo. eiusdem dñs curādo. Re.
Amicum ipsum fugiendo. pellit igit vel vocādo
Seipsum fastum. s. fui. fuit infidis. Et sic. et no
dicit Stephan' loquēdo iudeis Act. vij. Cui inquit nolueruꝝ obedire patres vestri sed repulerūt eum. Repellunt eum

Psalmo abdicib⁹ do fabiu fiduciam: fiunt re valida dicit Judic. xvij. Qr postq̃ ecrondidit sampsone cepit abijcere eum a se ⁊ repellere. Repellunt illuq; cū fiunt non curant dereram fidem. Unde talib⁹ dicit dominus Oree. xij. Quia ꝓ fidem repulisti: repellam te. Potest ergo q̃ in scr. pura reptar triplex repulsa. Dicit supra de Expellere ⁊ Abijcere ⁊ Encere ⁊c.

Repente. Repetinus.

Nota q̃ re pente idem est quod subito: alio celeriter ⁊ inopinate. Et potest unico uocabulo q̃ aliqua fiunt que repente speramus: scilicet

Dei beneficijs peccatores eluerendo.
Dei sententijs peccatores puniendo.
Justos fedelitas malorum obedijdo.
Malos crudelitas innocentium offendo.

Dicim⁹ q̃ q̃ est quoddam repente mu te boni. tare. Et illud est illud quo deus quãdoq; repente inspirat ⁊ eluerit hominem ad bonum. Sicut apparuit in Paulo q̃ repente fuit a domino inspiratus. Act. ix. Simbo. Mutat cū turda mominis spōsa ⁊ cū grata. Et ibi dicit Rab. ij. Fa mes est repte ⁊ odo sonus tanq̃ aduentus spūs vehemētis ⁊ replerit totam domū ⁊c. Item dico q̃ est vnū repente mutue saneritatis. Et sic dico q̃ octo sunt que repte a domino saneritate fiunt. Ley Deus. Exodus ⁊ Judicius. de monte elt planū est q̃ repente labsit ⁊ inspirato cū tangat Ihiere. vj. Repente venier vastator sup vos. Et j. Ethes. v. Cum dixerint pacem ⁊ securitatem tunc repente ⁊re. Ite casu etiam apparet quia ꝓ quodlic videmus q̃ mueri casus ⁊ infortunia repte accidit diuersis: sicut de Job habem⁹? Job. j. q̃ repte venus venit a regione deser ti qui domū cecidit sup filios eius oppilt. vij. Ezech. xxvij. Ero mi super regnum casu suo mirabunt. Et Ihiere. iij. Repente vastata sunt tabernacula mea. Ita posslime vi demus de his qui diuicias ꝓperitate mundana repente qui dicp infortunijs obruunt Exod. xxvij. Repte venit sup q̃ miseria quam nescit. De malicia etiam certus est q̃ dominus repente venit Marci. xiij. Ne cum venerit re pente inueniat vos dormientes. Et Luce. xxj. Repte sup ueniet in vos dies illa. Ite dico q̃ est vnum repte mo rtalis fedelitatis quia. Uberi obedientes repte ꝺ. est subito obedire Judici. xxj. Ente repente te vincis. Item dico q̃ est vnum repte mundane crudelitatis quia. Multi ꝓ spes ⁊ tyranni fine deliberatione repte tolunt alios mole Rum. de qua dicit Prouer. xx. Pe pauca repentino ter reac impio ⁊. Sed pauca sunt ipi reprue. leluut alios ſic ⁊ hoc repte ꝓuenit ⁊ diuersis dualibus obnunt. sunt ad finem patet. Unde Prouer. xxiij. Repente veniet in gloriam eorum ⁊. Sufficit.

Reperire

Nota q̃ in sacra scriptura inuenit ⁊ repire dei. Justi ⁊ Impij. Dei mo quide repire dei. Opus est ipm multa videant ⁊ ꝓbare ⁊ laborare: ⁊ ab eo se abscondere vel celare: similiter quod ipsos repperire ⁊ bonum vel malum sic q̃ meruerie de reddat: scut. Exod. bonus ander qui facta inquisitione sic q̃ nunc iudicium reppit iura dicit. Unde ꝛc duo qualit in hoc repte mala nostra. dicit Job. iij. Ecce qui seruiunt sibi sunt stabiliores in angelis suis reppit prauitate. Etiam ꝛc ecclesiastes qualiter deus ipa reppit aeq̃ punit. ꝓ Job dicit. vbi Job ꝛc duo dicit sic. Mutus inquit quercdam me reppit: abscondit ea ab oculis meis. Quid est igit reperire hec. Sciendo dico q̃ inuenit repire mihi. Cuius est nobilis lapis: margine: parui ⁊ qui habent aurea pendentes magis valent ad rependū pecdam. Et ruthul vel matonis. Ad re mouendā q̃ illi qui in mensis? ⁊ vinum? nobiles sunt: et ꝙ humiliat sunt parui: ⁊ obedientiam auribus inclinant: sunt ad rependum ⁊ obtinendum pecdam grauc ⁊ gloric magis apti ⁊ sic dicitur qualibet bono ut? Aliud Job. xxxj Lectus sum sup diuinis meis multis: ⁊ qz plurima mea reppit. Sapia inde ꝺ. virtutibus. Justus est multa reppit: dicit in psalmo illo qui saluari sunt vilia acquirit reppit ⁊ seruat. Et sic dico q̃ iusti acquirit ⁊ reptit ⁊ retinet. ſ.

Summam scientiam ut obtineat.
Gratie voluptates ut hauriat.
Rerum vilium ut acquirat.
Bonam societatem ut habeat.
Cordis inquisitor ut speculet.
Scripture veritate ut addiscat.
Bonus mirantur ut veneret.
Eti felicitatem ut nanciscat.

Festinan vestigia ut comprehendat ⁊ vsq; ad effectum ꝺ. perfectum reptat. Ité reptat grane voluptate seu amen boni tatis. Ut Eccl. xxxj. dicit ut seruis plene. Ut ipi fodierunt in torrente ⁊ reppererit aquam viuam. Ité reptat certi vel latenē. unde Judicu. xvij. dicit ut ille iuuenis. Ut ipse peptinam voluit habitare ⁊ domicilij reppeller. Ité reptat bo. nam scientiā. Unde ut dicit⁹ dicit. iij. Regū. xx. Ut ipse etiam inde reptt delectum. Sequit. Conturgatisq; abijt ⁊ reperit carnē ꝺ. bouem ⁊ mutilauit ei. Ité reptt cordis mundi tiam. ſ. vt ipsum ꝙ peniteam ⁊ confitebit expellat. Uti. ij. Paralip. xxx. Sacerdotes quoq; ingressi sunt ꝺ. templum domini vt sanctificarent illud ⁊ cumerūt cūm immundicias quas reppererūt. Sacerdotes em. facti sunt cū. ſ. quilibet iuliarū ꝺ. templum domini. ſ. primo confitendum ingrediunt per confessionē: ⁊ immundicias peccati quas ibi reperiunt eiunt ꝙ confessionē penā expellere molunt. Sacerdotes etiam nolen confessus subditos vndi mueligere ⁊ peccata que reperiunt expellere ⁊ fugere. Item reptt scripturas reperiunt. Unde. iij. Regū. xxij. Uxoli legem reppert in templo domini. Ité reptt sensus maturant. Uti. Prouer. xxvij. Corona significat sententiaq; que in vita iustoꝝ reptt. Ité reptt ecclesiā vbertatē: quia saluat iustos postq̃ in mundo alio reptt pluta meritoria ⁊ virtutes in fine reperit premiū gloriosū. Salices vbertatem gloric paradisi. j. Paralip. xij. Abermina dicit⁹ pascua reptt. Pet igit q̃ inuenit reptre ſ. illud ꝙ petimus impij non malunt inuenire reptre nisi. Ut no ꝙ mali Reptre

Diuinas temporales.
Delicias gutturales.
Luxurias corporales.
Dilcordias fraternales.
Molestias eternales.

Vadi ergo temporales reptt sunt similiter ⁊ ad hoc adue tera intime auroꝝ. sic ad diuinas reptendū ⁊ acquirē. dias. Ad hoc etiam vacant tem starum vanitas rapiarum. Unde Prouerbio. j. Dicunt alteruter. Abscondamus tendiculas contra insontem. Sequitur. Omnē preciosam fabstantiam reperemus repledem⁹ domos nostras spolijs Et Sech. xiij. dicitur q̃ reperemur in ore stoltorum labia peccatrix. Item ali gutturales reperiunt delicias. Unde Prouerbio. xxiij. dicit plena bominis ebrietā. Quando cuiglabo ⁊ rixas vina reperiam. Ité ali corporales reperiunt spurcicias seu luxurias. Un de muliere luxuriosa et fatuere dicitur Prouerbios. vij. Ce ecce occurrit ei mulier ornatu meretricio. Et sic de aliis. Item ali fraternales reperiunt discordias. Unde ecclesiast. xxxvij. dicit. Omne vulnus reperiet malediction. ſ. in eternali pena. Unde Prouer. x. dicitur q̃ Foliæ altera que in domū reppert confusionē gladio. Quem interpretantur trāsmodi vel trāsgressio que fiunt contra paganos. Sunt sollicet ordines illi qui in transgressione tui mandatoꝝ repe riunt eterne mortis gladio similiter feriunt. Et sic igit pq̃ quomodo ꝺ. vnum reptre quod sit a peccato. Aliud a culpa vocare. Aliud vo a summo creatore. Sufficit. Dicit supra vbi Inuenire ⁊c.

Replere. Plenus. Plenitudo.

Nota q̃ plenitudo seu repletio significat generaliter abundantiam ⁊ complementū sine in bono sine in malo. Plenitudo enim se habet positiue sicut vacuitas priuati ue. Potest? ergo notare q̃ est replenie seu plenitudo bo. nitatis ⁊ malitie. Bonitatis autem est multiplex. Scilicet

Interior que est virtualis.
Exterior que est temporalis.
Inferior que est criminalis.
Medio que est eternalis.
Superior que est infernalis.

Justi est replent interiu. plenitudine meritoꝝ. Ex alios replent exter? plenitudine peccatoꝝ. Ite replent inferno plenitudine violentie. Beati replent superiora plenitudine gaudioꝝ. Damnati replent inferiora plenitudine tormento. rum. De plenitudine virtutis: vt Eccl. xxvij. Replet ſyon

inenarrabilibus virtutibus eius. De plenitudine temporis dicit in pl. Semina eos replens est numeribus. Et alibi. Promptuaria eorum plena eructantia ex hoc in illud. De plenitudine sunt primitie ad Ecclesiast. Ut multi unde repleantur inquirunt. De plenitudine ex eternali dicit in pl. Replemur in bono omnis nec sancti et templum eius mirabile in equitate. Et Esa. vj. Plena est omnis terra gloria tua. De plenitudine ve eternali: qua fos anima damnata replebit: unde Cris. j. Subuersum est cor meum in semetipso quando amarudine plena sum. Et Ezech. xvj. Eras nuda et confusione plena. Primo igit oramus de plenitudine virtutis que est meritorum. Quo est nobis sunt plene gratie et virtutibus. Sancti est q vacuatur in scripturis reprobat Ezech. xviij. et Genesi. xxj. Non apparebis in conspectu mei tui vacuus. Et ideo ut dicitur bonis et gratiis se replere et atque eorum omnino valeant comparare Quia est videmus q pisces et animalia nunc habent plenitudinem medullarū quādo luna superius plene lucet. s. in plenilunio. Sic nobis nunc medulle gratie et meritorum plene sunt: quādo luna plena incarnis et nobis in celo fidei claritas lucet ostendit. Et quādo p totam gratiam ipsos illuminat atq replet: unde alibi pl. Replesti sumus mane misericordia tua: exultauimus et delectati sumus. Illud bene apparuit in apostolis in die pentec. qñ luna dñi. Qui filius plene sit relucet et lumen fulgentissimū qñ misericordia. s. nunc plene et repleti fuerunt spiritu sancto, et cuncta gratia atq bonis actib. q. Facies est rei prime ac celo sonus adunationis spūs vehemētis: et replenit totam domum ubi erant sedentes: et repleti sunt omnes spiritu sancto. Et ibi ergo spiritali plenitudine qua replet verbis pl. dicit illud pl. Replet in bonis videntium tuum. Replet in bonis est renouabit ut aquile iuuentus tua. In quibus verbis ostendit q sm q bono replet vacuitates naturales habet in rebus peccatis antichristi hoc replet bono habet replet homo est habet tres potentias in anima. s. Concupiscibilem que tendit in bonum. Rationabile que tendit in veri. Irascibilem que tendit in arduum et in summū. Et quibus ad istas tres potentias dico q bono habet dum est in via mi plicem vacuitatē q. s. hō caret boni tribus obiectibus. Et ideo bonis obiectis est implet vacuitates implet plenitudine est replet: istos tales ostendit in auctoribus naturales habet Sedulius sermone dilectionis.

Ille est replet iustos bo
Iudex splendor cognitionis.
Pietatis bonus promissionis.

ni dilectione sum ad ef
fectum. Replet in bonis
inquit videntium tuum. Bon cognitione sum ad aspectū seu ad intellectum: ut aquila inquit. Summi pontificis gloria ad spectaculum sum ad finale obiectum quia. s. Ipse facit nos ad in sempiterni suum. Ille ergo repleti nostros

Quinctatis amore.
Mentem splendore.
Et gaudiis bonore.
Domū facit in ingressu.
Sed secundū in egressu.
Sed terdium in egressu.

In ingressu est replet vitam
ll lucis tudine. Replet inquit
in bonis videntium tuū. In p
gressu replet cordiali impetu
dine q notat p aquilam. In
egressu replet fugiali beati
tudine q notat p resurrectionis gaudium. Sic igit q ille sunt plene virtutis sanctitudine: qd ostendit cū ait. Replet in bonis videntium tuū. Videntis est ille actus anie. hoc est visio. videtur ex sui potentia. Concupiscibilis sunt recte in anie nobis cum virtualis bono q: quia. s. nihil est boni nisi quem est voluntarii. Unde cui dicit. Replet in bonis videntium tuum illud intelligit de bonis virtutis moralis. Quia viri iusti se consulunt atq replent Proverb. xij. De fructu oris sui vir iustus repletur bonis. Sicut est malagranata plena sunt grana rubentibus. sicut secunde arbores replent se et fructibus et sicut etiam terra replentur herbis viridibus. Sic paul dubio viri iusti p posse suo se replent bonis virtutis. Replet inquit in bonis videntium tuum Luc. j. Spiritus implent bonis et diuites simile inanes. Luna est plena est lumine a pte superiori est obscura est a pte inferiori. Sic nos iustus significant videntium et voluntas humana. s. ad modū lune sunt. et refulsit p vari os cogitatus. Quia sicut dicit Job. xx. Multe cogitationes versant in corde viri: que dubio tunc est plena lumine virtutis sagitus quo ad nos quādo caret lumine bonorum comparatum inferius quo ad nolidum. Quia pō certo meus tunc in virtutibus plenus dicimus: quādo in affectione bonoz repatiis adipisci. Et ideo sancti pleni lumine virtutis fugitus in ea sterile quia lumine plenitudinem equali inferius in corpe carnis. Replet inquit in bonis videntis tuū Ezech. xj. Bonis ebus et cum replenti sumus. Et bene dicunt pleni: quia. s. aliquid est plenum non pōt amplius aliquid recipere quia non pōt tunc in se ipso et positum sagitus ad efficiendū contraria nunc solet abundanter superfluere. Sunt ad istum videmus te ipsis vino plene. Sic vere charissimi, ut quisque pleni deo et de gratia mentis q operibus virtutis abundant aliud in hoc mundo requirere et requirere queunt. Dum in aplis et primo ecclesie ab apostolis qui replebat spiritu sancto sua vendebant et offerebant: nihil prer avum q ad deo habere volebant. sicut dicit Ber. in. Per etiam gratia et ponderosi p humilitatem erant. q. ut ferant et inclinant alios superbiendo: et quādo mundi ambitiosi pomposi. notant. vitam sanctam imitantes non relabebat: et cōtra. quod est in tribulationibus quibabant. Sicut ipse de. replete dicit Act. v. Ut dixit apli gaudebat a conspectu consilii. qñ digni habiti sunt pro nomine Jesu contumelias pati. Plena est plenitudo religiosa qui. s. habent bona quia in arcticulatis illud pl. Et clamore non vicam tibi mee et est nobis terre et plenitudo eius. Secunda est plenitudo. s. positive cum qui. s. ad modum sancti pleni talem bona sua abundanter alijs erogare Pō. Flumē est replet et ro paratis ebum illos. Tercia est plenitudo virtus subiectionis et obtemperationis qui sunt murmurationes scient mundi obedientia tolerare. Sic qui Job. vj. Mundi magnitudo ammittes postque plenum sacrū q. s. non. Quibus ergo nitis sicut Stephanus: et qui dicit Act. vij. et ipse erat plenus sapiens et fortitudine et faciebat signa et prodigia magna in populo. Replet ergo in bonis videntis sui. Pō. Replentur in bonis bonis tue. Ad ostendendum autem que sunt ista bona quibus replent viri iusti. Postquam manifestat q bonis est dicit potentialibus q sm q habet varias varias additionibus replet ea rebus diuersis valet. Sunt nobis viros archas grano hordeo angulo: et sic de alijs. Sic vere ut sm q valet fidelis suos diuersimode repletos varijs et diuersitatibus replet. Quo. Illud q ipse dicit

Pectoris gemmis.
Postilles nitedine.
Fenestras tenuitate.
Conspectus et lapidis.
Labentes pauperis.
Predicantes eloquentia.
Indigentes abundantia.
Misereres affectus.

Luce q tuus contutus replet
penitus, et sic loquit Ioan.
me ne vbi dicit. Solus videbi
quomū amaritudo replet me
Ioan obscurcione replet pec.
dentes Esa. xvij. Repleti spe
dentes anim q eum. Ioan
uatione replet me ecclesi Pā.
Sicut adipe et pinguedine replentur anima mea. Imitis pientis replet conscientiam Esa. xj. Replet est terra sciencia domini. Et Ezech. xxxvij. Spiritu meo dicit replet eum. Ibi permanentia replet labentes Wisd. ij. Ego sum repletus sum fortitudine spiritus domini. Ioan cū quinta replet predicantes Act. q. Replet sunt est spiritu sancto et cepernt loqui. Item abundatia replet indigentes Luc. j. Esurientes implent bonis. Et Jude. i. Deus vobis fructuum: misi et olcum et replet mei mei. Item affluentia replet misserantes Luc. vj. Date et dabit vobis, unde Proverb. xi. Qui pauperibus inquit et replebitur horreus eius fauentium et vino tenebaris redundabunt. Et sic igitur patet quomō sancti a parte virtutis omnibilis pleni et replen sui eternali sanctitudine. Replet inquit in bonis videntis eum. Et hoc est primū. Deinde ostendit q illi sunt pleni cordiali limpiditate et q ita inquit. Replet est claritatis habet vi lumen significans. Ideo qui sunt pleni sapientia claritate quia. Deus replet virtus influxus dono sapientie et meritis et sic faciat quid agere vel quid omittere teneant et aquila inquit. Job. xxxix. Ad precipitum deuolat aquila et. Unde ut homine sic replete limpiditate cordiali potest ejus illud Ezech. xxvij. Tu cherub extentus et protegens et posui te in monte sancto dei fuisti. Unde cum supra te cherub. Cherub enim figuram plenitudinem scientie et plenitudo sapientie interpret. Et Ez-

ceruiq. Loquere amicis sapientibus unde quos replent posteris. Fossi ergo replent eternali impendine. Sic ergo dico q̄ isti replent eternali beatitudine. Et hoc effi-citur cum dicitur. Reuertebat inultus suus. Sicut est hu Mare nisi quide luna reuertat mare ne fumo exatur esse plenum. Sic quide p̄ constantem cursum sole influe gratia in gloria efficit nouas lunc vere in mari voluntatis rationalis bonos omnes plenitudo p̄. Consurget mare e plenitudo eius. Scitum est sapis est vbi refulget facies ad similitudinē plene lucis significat beatos in quibus refulgebit splendor eterne gloriae vnde ad illustrare ipsius luce ipsius est. qui sunt luna plena et sudores sui lucet Eccl 1. Reuertebat inde inultus suus: vt omnia possit videre il-lud Ps. Introibo ad altare dei: ad deus qui letificat iuuen-tutem meam. Et nota q̄ sancti qui sunt in patria replent

Laudis immensitate. Et laudis immensitate dicit in ps.
Gaudio interminato. Replebit os meū laude vt cantem gloriā tuam &. Et Gaudio interminate dicit in ps.
Glorie sempiterne. Replebit me leticia cum vultu tuo: dele-ctationes in dextera tua vsq; in finem Luce xv. Pone et accipietis vt gaudium vestrū sit plenū. Et bonoꝝ fruitio
Dei infinite. Replebit in ps. Campi mi replebunt ubertate: e valles abū-dabunt frumento. Sic q̄ patet quō isti replent ista gloria beatitudine. Sapie imperatur. Gratie sue creatiue. Et sic patet q̄ est Adam plenitudo seu quedā repletio virtua-lis q̄ est munus. Et b est gratia principale.

Dulcedo eius q̄ est quedā repletio corporalis q̄ est exterior. Et ita est ple-nitudo bonoꝝ temporaliū qua isti mūdi sanctos suos replet. Sicut est arboreus siluestres sunt dominus fructu? si-militudo: e plenitudo silue mundani sunt multipli abundan-tiores. e sicut pdi virtus martiri: mart gaudent in plenitudi ne seminis sui solum bonefiere: vnde q̄ sint in pelle mor-tua e terrena sumne etiam in plena luna dicunt gaude-relic vere mundi viuūtes quādo vident mare e lunā ple-nam esse. i. multā spēriantē q̄ ad modū maris e lune tem-pore est in augmento vel termino solent p̄ sapientes bonre fiere e q̄ unt gloriā exaltare. Se tali q̄ plenitudine dicit Job xii. Qui regum consules e principes terre: edificāt sibi solitudines e desolatas aurum: e replent domos suas ar-gento &. Impleta est terra possessione. Ista est ergo plenitudo operatiue qui est exterior. Tercio principaliter di-co q̄ est quedā plenitudo criminalis q̄ est infernis seu tene-brosa. Et ista est illa repletio qua mali replent vicios pecca-tis. Repletio est malos bonos genere et mortē spēcialem Et repletio vicios generat mortē eternalē. Plenī est dicit tur peccatoris. i. peccatoq̄ bono natus et mulier bona nuptie tēpore replet multis infirmis Job xiii. Man sicut eos plena post cetera vitiū est nihil amplius pōt recipere: sicut pater de fida. q̄ fuit ese ego in aqua immergat. nihil ibi de aqua in eam introuenit. Quia ibi vas plenū est nec q̄ exinde fugere nequeat nec extra necesse est q̄ nō possit ini-bi introrsum obstante q̄ ea valia sit aptum: q̄ causa aqua nō possunt esse simul. Sic vere cum illi sint pleni vi-tiis et peccatis contra q̄ bonis gratie e gloriē nō pot. sint aut volunt recipere hoc p tanto: quia ei gratia e glo-ria e pena: virtus e vicium calor: e gaudiū sunt ne quare habere necesse est peccatorib? vnde cauere: si in eis sedat gratiam e virtutes recipere. Et ideo caliber peccatoꝝ sic plene potest dici illud Matth. xiii. O plene et mole e omni fallacia filli diabolī inimice omnis iustitie vt quo non desinis peruertere vias domini rectas? Et sic patuerit notare q̄ peccatores bodie sunt repleti.

Stultitia e fatuitate. Plenī e repleti sunt hoc fa-tuitate e stultitia Proverbi. xij. Vbi fuit repletur stul-tus. Item cupiditate e auā-cia. vel Matth. xviii. Iur? sūt pleni ill' rapina. e Job xx. Replē uentres suos ar-re. Item gulositate e ebrie-tate. Malicia e fallacie. Item

margia Esaie xxviij. Oēs mensē replete sunt vomitu. Item crudelitate e violentia Ezech. xx. Regno mundi replearie loci eius sanguine-bus. Item carnalitate e immūditia Ezech. xx. Re-plota est terra sanguinib?. Item obliuione e ignorā-tia Baruch. xij. Qui? plicat nostra in tempore nostre: e implent eam peccatibus: e quadripedibus. Item vilitate e igno-minia Ezech. xvi. Erat nuda e confusione plena. Et Eze. xxiii. Replene est ignominia pyglona. Item pompositate e arg luxuria. Cui. j. Mach. xv. Sophie replet ignoꝝ spi-ritus animo. Item fallacitate e malicia. Vnde illud psalmi Beati xiij. O plene effi solo e fallacie &. Sic ergo patet quomodo est multiplex repletio scripturarum. Quia-cet cuilibet materie. Mundialis e infernus. Virtualis e inclusio. De eternali no videtur esse opus m. S. Deniq; di-co. De infernali est de repletione que sic pendere mer-git in infernis: peccatis dicere ostia que in peccatis. Sufficit.

Reponere. Hoc verbū reponere idem est q̄ re-mo seu in aliquo loco ponere: seu deponere: ita idem quod in loco eno ponere: vt Catholi-cus. Dicam ergo q̄ est vere vult Reponere quod est

Prudentie. Est vice vult reponere qd faciunt prude-
Diuine. tes: istud est illud quo referuntur tres
Clemētie. penitus p̄ futuris casibus bona certa.
Gratie. Et sic reponunt defunti e eius blada et
Fidei. vina e alia necessaria p̄ salute: e pupe-
Sanctit. rillus loco e perfectionis. vnde Leuitici
Iustitie. p. Comedetis in loco mundissimo vbi eis e liberis tuis reposita fuit. Sicut enim sic in thesaurisse gum e ecclesiarū. vnde Iosue vj. Quicquid auri e argen-ti. e vasorum eneis e ferris alio obtecerē reposita in thesauris eius. Sic ergo q̄ est vult reponere qd incurrit cadentes. i. mobiles: qui post casum mortis reponunt in locum vel in sepulcro. sicut de Jacob di Gen. i. Et cōgregatus appositus est ad populum suum. Item dicitur de Moyse: q̄ i. nullus fuit in sua propria repo-nitur vt ea inuenit post bonoꝝ. Ita est q̄ hic pōt poni in ecclesia sanc sicut in quodā thesauro p̄ alios vbi ne-cessarios reponunt. Sicut de salomone legit. iij. Regū vij. Et aurum e argentū e vasa reposuit in thesauris do-mus domini. Item est reponere qd faciunt mulieres. i. aut si qui q̄s non essent congregare e reponere diuitias e thesa-uros nobil in bonos vsus expedientes. Sicut de illo qui sceptrum meū abscondit: e ipsum ego de paupertate mā multiplicauit: dicitur Luce xix. Ecce mina tua quam ha-bui repositam in sudario. Item est unum reponere quod faciunt q̄ dantes seu in vita eterna sperantes. Virtutes est e merita istorum sunt sicut quidā thesauri repositi in ce-lis: quo a saluet inuenient in gloria beatorum: sunt Job xxi. Reposita est hec spes mea in sinu meo. & Colloss. j. Propter spem istiq̄ que reposita e vobis in celis: quā audistis in verbo veritatis euangelij. Item aliquid reponere quod faciunt ostiungentes. Et istud nihil aliud est q̄ pena eterna: quam sibi ex peccatis sibi referunt e sibi in inferno reponunt: vbi saluet animi eorum simili ter reponuntur. Vnde de talibus potest dici illud ij. Pet. iij. Reposita sunt igni reseruati in eo iudicii e perditionē impiorum hominum. Item est unum reponere quod fa-ciunt seu faciunt triumphantes. Sicut sapientes in pa-radiso. Vnde apostolus ij. Thimo. iij. In reliquo mihi reposita est mihi corona iustitie quam reddet mihi in illa die iustus iudex. Hec ergo de reponere sufficiant. Vide infra de Reseruare.

Componere. Sic componere q̄ quia supra in li-tera. C. quod. i. idem est quod simul ponere. Aggregare. Confiare vel Parare. Quod etiam quādoq; sumit pro Ordinare. Facere vel Dirare. Plectere possum? q̄ in locis patris ceteris omissis inuenitur saltem Componere

Moralia ceteris. Iste babemus exposita alibi
Verbalia alterius. dicte vt. Ibidē? q̄ sibi ne sit
Realia ceteris. ostiū? exposita sicut. i. de Judith
te contra suo victor Judith. i. Et omnia ista composita
et non q̄ obedierit sed et virtutē pendebat ipsi regere. i.
atum est eis cui q̄ salsce in statum sunt ponere habilis

ꝛ ornatꝰ vñ ñ ostendo ille non ex laudabile sed ex vitiosꝫ
odiat. Quare tamē contrarij fuerunt multi: sc hereticꝰ et
sapiēs componitꝰ ps. Filij eoꝝ dispersi sūt ꝛc. Et Esai. xxiij. Pone eos q̄ domini sunt filie tyri. ꝛ ambulauerunt collo erecto ꝛ pedibus suis dispersis gradu incedentes. Decalabi vñs vertex filiarꝫ tyri ꝛc. Non sic ergo ē habenda copositum per ignorantiā Scripture. Manifestū ē sic ē copositione odium. Item habentꝰ compositi plo cutionem. Valde ñ uidet q̄ verba nostra sint ornata: cōposita ꝛ honesta: ad q̄ facit q̄ lingua nostra certis datus fuit limitꝰ: et indulsit ita q̄ extra limites ad illum datos fas non sit ornatius se ve dicere non q̄rendo. Sic vere videt esse lingua locutionis nostre certos ēe ꝛ ordinatos habere vbes limites atq; fines. Quia sicut dicit Prouerb. xvi. Fauus mellis verba composita. Illud certe fatetur omnes ꝛ adnotandū: sic etiam predicatores ut q̄ prudentes. Quia bonum ē omnes qui placide loqui: summe indigent patera sere verboꝝ. Verba ēt q̄dā magis mouēt q̄ opera. Ideo Esther volens fundere ab vxore regis populum suū de manib⁹ liberare: ꝛ reuertebat ad verba ꝛ oratiōē Esther. xiij. Tribus inḋ formis cōpositus in quo meū ē cōspectu leonis bubulus: ꝛ aquile: ꝛ in oculum hominis nostri. Adverte tamē q̄ multi vsunt verbis cōpositis ꝛ ornatis ad malum finem non ad bonum: videlicet

Ad fama narrandam.
Ad impia tradendum.
Ad simplices fallendum.
Ad rebelles lesēdū seu terrēdū.

Puma sunt vana locutio. De ibus ꝛ Pascher. xvij. Hoc modi sut tum verba cōpositaꝫ nec pauci labiū meritēb⁹. Cuius ēt peruersi facili principes nostri: qui in talib labijs mēdaciꝫ delectant. Compositio ēt talium mentis verboꝝ similis ēt compositioni ejꝰ vel vasis: qđ ſ. fuit cuiusdam vrnarie. Contra qđ iubet Exod. xxx. Talē compositionē nō facietis. Secundi sunt falsi medici ut ait qui. Cum suis fictis vbis cōpositis ꝛ ornatis falsis ꝛ politis cōfin machinant. Ecce de eis ubus scribꝰ dicit. Gal. vñ. Ecce mecum ut nihil boni faceret qui ipse malitiose cōposuerit aduersum me. Et Gal. ñ. Una ēt inḋ femina de vobis: q̄ interpretatione quo q̄ falsaꝫ ꝛ inceptiōē plenam cōpositionis vel lenimini nubi zonec grauiscat tpo. Tertij sunt cauti ꝛ contrarij seu fabulatores: illi. ſ. qui ornatis ficticꝫ ꝛ cōpositis vbis ſ. gratia eorū: p̄dicant ꝛ supplicāt vt ſe quā obdormire faciant audiēb⁹ sicut scribit qui dam quos quidā ſe fingunt morbos eructatos aut reflexatos: alij pueris expulsos ꝛ bestibus capotorijs modo cadisco cadere: alij rei quam sanctus portauerit ꝛc. Omnes ēt isti verba composita ad recipiēdū vsunt: vñ viri prudentes: de talib⁹ sicut vbus ꝛ cōpositorib⁹ admirati ꝛ audire vbis sibi fallacibus facilius nō fraudant. Iuxta illud Job. xij. Nō parcā eis q̄ verbis positis ꝛ ad p̄dendū cōpositis. Quarti sunt viri dominatores: qui ex certa scia vbi terribilis cōponit ꝛ vtilis: ē vbis eis dura ꝛ crudelia facta adiūgit: vt sic ad faciēdū voluntatē suā alios attrahāt ꝛ inducāt. vñ Gen. xxxix. dicit. Qui q̄ sine immolādo alicui ædificant altare: ꝛ oblatiōnē cōponūt. Non sic ḡ sed bono ꝛ honesto modo inducant cōpositi ḡ cordiē. Tercio sic vico q̄ habere vbem⁹ cōpositi equitem. Opera ēt nostra vbent esse cōposita ꝛ honesta: ꝛ finib⁹ ꝛ limitib⁹ ordine ornata. Boni ēt artifices in cēlib⁹ qui facilē ꝛ cōponunt solent seruare regulam ꝛ mēsurā: sicut patet de tabernario ꝛ aliis manualibus artificibus quibuscunq. Sūt enim opera quēdā sunt cōposita. ſ. ponderē numero ꝛ mēsura ordinata ꝛ facta. Sic certe dicā in moribus q̄. ſ. ois actus nr̄ debet esse cōpositus: ꝛ debito modo ꝛ regulis ordinati. Et sic videt ꝛ dicit tali illud. ij. Machi. viij. Diligenter ois cōpositus erit. Et hō dicit oīs q̄si. ſ. omia vbera ꝛ honesta sint a fidelibus componēda. Et hec certe principaliter. scz

Rat ꝛ sciētia veritatis dare.
Pax ꝛ concordia vnitatis care.
Ros ꝛ clemētia pietatis mire.
Flos ꝛ fragrētia sanctitatis pare.

De hac veritatis et scientie qualiter. ſ. de bene componi ꝛ ordinari. pater Ero. xxv. vbi dicitur. Ot autem mane ēt ciconie lucerne adolebit incensum. De pace ꝛ concordia vere vnitatis ꝛ charitatis q̄. ſ. componēda ꝛ ordinanda. pater. ij. Machi. ij. vbi dr. Ot ionathas misit ad barbidem componere cum eo pacē ꝛ reddere ei capitanatū. Et j. Machi. vij. dicit ꝛc. Bene q̄ pacifice inter nos pacem ꝛ odio vbi filij meam. Ecce ait clemētie ꝛ pietatis qualiter sit componēda vel danda pace. Ecce ergo vbi dicit q̄ moyses copositas olei ad sanctificatiōē vngūenti: ꝛ thymiama de aromatib⁹. Olei ēt ē vngūenta pulcedinē pietatis dei gñi. De hoc eodē ne fame ꝛ fragrantie sanctitatis pōt vbi illud Eccli. xxx. Facies thymiama compositū opꝰ vngūentarij mixtum ꝛ gemēter ꝛ purum ꝛ sanctificatione dignissimū. Thymiama ēt q̄ erat confectio summe redolentis bone fame fragrantiam signat: qui ſ. summe decet sanctos habere. vt dicit dicit. Facies eleū vngūentum sanctū vngūentū cōpositū opꝰ vngūentarij. Ecce ḡ patet qđ nobis vbent hic Compositum ꝛ patiēs placumens Cōuersatione. Dec igit ꝛ ordinare ꝛ reponere sufficiant.

Reportare. ◆ vbi Referre ꝛ vbi Narrare.

Reprehendere. ◆ vbi Arguere ꝛ Redarguere.

Reprobare. ◆ Hoc q̄ reprobare sunt p̄ce. p̄dicare. p̄ refutare. p̄ repellere. p̄ reiicere. p̄ damnare: vel etiā p̄ abiicere. p̄ penitere. Et sic vsus q̄ in sacra pagina repit reprobationis ꝛ reprobi. Ex quo q̄ multi sunt qui sunt de reprobatione. Christus quem reprobat iudeus regno. Petrus ḡ ꝛ Iudas quem reprobat malos legis. ꝛc. ꝛ reprobare Gulosus qui reprobat diuina sanctis. probantes ꝛ. Frater. ſ. paup qui reprobat diuitū opio. dicit ꝛ non ꝛ ñ sepe pūgit q̄ lapis q̄ ab edificantibus reprobat ꝛ tanḡ inutilis reiicat: ꝛ ideo q̄ ipse pondō ꝛ edificiū nō inuenit: similare vbi nō sperat: imino sibi loco ideo nō reprobat ꝛ velle indicat: ꝛ ab edibus qui reprobus fuerat acceptat. Et ipse sudeos ꝛ pelo reprobatus sanctorū ab ipsoꝝ plurib⁹ approbat⁹ ꝑ. Lapidē qui reprobauerūt edificantes hic factus ēt in caput anguli. Dic. a ipsi iudei reprobauerūt qđ dicerūt. Tolle tolle crucifige eū. Tunc ēo ipse receptat ꝛ approbauerūt qđ renuntiat ꝛ penitentes potest sua dicerūt. Vere filius dei erat iste. Et certe simile sepe videm⁹ in mūdo ꝛ. ſ. qui vilipendūt ꝛ reprobant tandē magni ſe reprobantib⁹ displicat. Dic ipso dicit. j. Pet. ij. Ad q̄ accedētes lapidem viuū ab hominibus quidē reprobatū a deo aūt electū ꝛ honorificatū. Iudei ēt ꝛ alij infideles nō solū reprobāt ꝛ dānant. sed etiā reprobant sibi ꝛ fidelib⁹ suis. Sibi vico ipse blasphemando sicut dicit. j. Pet. ij. Et ipse reprobauerunt ei ne sui viuentis. Fidelibus vo ipse arguendo ꝛ vituperando: sicut ſ. dauid de ipso dicit in ps. Positus non reprobatus vnus ab ipsa saluatione ꝛ certum ꝛ. Secundo fallo fidei nec congruit me a fide reprobatio ꝛ abominatio ꝛ. Sed ad certe dicto pleraḡ sic nolo reprobatos ꝛ. Luc. vj. Cū vos odierint homines ꝛ reprobauerint ꝛ ejecerint nomē vestrū tanḡ malū propter filiū hominis gaudete ꝛ exultate in illa die ecce enī merces vestra multa ē in celis. Ipse ḡ fuit reprobat⁹ p̄ iudaici cōsiliū. Scdo vico q̄ iustus ēt reprobat⁹ ꝑ politicos legiē. hec ēt nimis impios ꝛ pueros q̄. ſ. illi sunt ḡ bonos reprobāt ꝛ nominant. ſ. sint ut Ecclesiast. Contra bonū malū ē: ꝛ contra vitā mortē: ꝛ sic viri iusti pessimi. Multi ēt reprobāt bonos ꝛ bonum q̄. ſ. nō placet talib⁹ nisi mala. Iuxta illud Eccl. xxx. Reprobatus ebrij ꝛ spernētes ebrietatē. Et Sedecias Ieremi inḋ vbis manū meā vt ēt videat dños: ꝛ mandauit eos eo q̄ iudicia mea nō fecissent ꝛ pacta mea reprobassent: ꝛ sabbata mea violassent. Cui ēt ostendi sanctū iustū q̄. ſ. ipsi reprobāt bonos ꝛ bona: reputāt se malos ꝛ malos ꝛc sic sint ꝛ alios ꝛ bona dicit Esai. vij. Qui bonū dicūt ꝛ malū comedūt: ponentes tenebras lucem ꝛ lucem tenebras. Vñ reprobare nolli ꝛ ejicere bo. ēt dominus. Vñ dicit Eccl. xxx. Reprobatus ebrij ꝛ pulcherrime ēt ipse malos reprobat. ſ. nō Et dilexit eum. Quia me ſup me exaltauit ꝛ hereditauit me ſup me ꝛ sua. Patet q̄ iustus reprobat⁹ q̄ pessimi. gloriē. Tercio vico q̄ sancti reprobāt q̄ pessimi. sanationē. Quos ēt ab eterno scivit ꝛ nouit. ſ. sua mala vel venenta sui erāt futuri: ꝛ q̄ bona opa vel ꝛ quos

uberto ffrau hactenꝰ ꝓtinde vltra ꝺenꝫ meritum vel ꝺolorem ꝺnoꝝ igit̃ ꝓcᷣhauant ⁊ alios reꝓbauꝫ. Ille enꝫ ꝺe eterno ꝺilita ꝑ ꝺiuinã ꝓuiꝺe: nulli ꝺebẽs ꝑcriũ aut futuri. Et ideo ne ꝺiuers malos ꝺamnatione tang̃ ⁊ sibi ꝑtic⁹ essẽ ꝓ cauſa ꝑfecte ꝺamnationis ꝑmaliꝺiuersitas ꝓtest iudicãs ⁊ eos reꝓbauit. Ille enim ꝺiuidit illos lapsos ab humilitate seu religione: qui ſ. fuerũ indigni a ꝺiuinis fauoꝝ ⁊ bonoꝝ reꝓbonꝫ ⁊ ꝺamnabiliter ꝺeꝑeliunt. Ita q̃nia se reꝓbonꝫ videt figurari in muliere cui vir suus ꝺixerat reꝓdij habet: ⁊ eam a se ⁊ a suo thoro expellebat. Quarto quia ꝺiuina ſoluit eorꝫ ab eterno ꝺilectiõ scripte alicuius ſiue libere. vj. Regnoꝝ reꝓbauit vocante eos qui ꝓphetã? ꝓuocãt ille. Et breuiter ꝺico q̃ ꝓcᷣto ꝓ quo ꝺamnãt reꝓbi multiplicã ratione. videlicet Propter

Crudelit̃ qua sunt debitati.
Luxurią qua sunt infamati.
Pigritią qua sunt ingrauati.
Fraudulẽ qua sunt offensati.
Contrarię qua sunt obstinati.
Ebrietatẽ qua sunt ꝺenotati.
Voluptatẽ qua sunt ꝺelicati.
Elationẽ qua sunt ꝺenati.

Eadem ergo reꝓbis ꝓ̃ ꝺiuinã iuſtitiã qua sunt ꝺamnati. Item illi reꝓbi ꝺicunt̃ ꝓter luxuriã qua sunt infamati vñ Ecclr. Propter ſpem mulieris multi peccauerunt. Et ex hoc concupiſcẽtia quasi ignis exardescit. Gregoꝛ. Spectem mulieris alienę multi admirati reꝓbi facti sunt. Item illi reꝓbi ꝺicunt̃ ꝓter pigritiam qua sunt onerati ꝙ ſ. Confitentur inquit se nosse ꝺeum: factis aũt negant. ſi sint ab hominũ ⁊ mundi ꝺilectione ⁊ ad ope⁹ bonoꝝ reꝓbi. Item reꝓbi ꝺici ꝓssunt ꝓter fraudẽ qua sunt offensati ꝺe quibus ꝺicit Ieremias in ꝺeclamat: quia ſ. illi nõ loquunt̃ moderate vel ꝺulcit̃. vñ Eccli. xx. Et ante fauci reꝓbat parabola: eo ꝙ nõ ꝺicit cum ꝺiſcretione. Item reꝓbi ꝓssunt estimari ⁊ ꝺici ꝓter obstinatã qua sunt ꝺeuiati. ⁊ a fide ꝺeuiare. vñ ij. Timo. iij. Reſistunt inde? veritati circa fidem: sed vltra non ꝓficient ſapientia eoꝝ manifesta erit omnibus. Item illi reꝓbi ꝺici ꝓssunt ꝓter ebrietatẽ qua sunt ꝺenotati: quia ſ. illi opulentia bonoꝝ mundaliũ ebrietat̃ malos copia ꝺelitiꝝ ſpiritualiter ꝺecãtãt: bonos ne ꝺ fructus non ꝓferant. vñ Iudi. ej. ꝺicit. Qui terra ꝓferit ſpinas ⁊ arbutos reꝓbus est ⁊ maledicto. Item reꝓbi ꝺici ꝓssunt ꝓter voluptatẽ qua sunt ꝺelicati. Et ideo ꝓphe ꝺicit. ſ. Cor. ij. Caligo corꝓis mali ita ſeruituit redigo me ſuũ. ne ꝺ aliꝙ ꝺelicauerim ipſe reꝓbus efficiar. Item reꝓbi ꝺici ꝓssunt ꝓter vanitatẽ qua sunt ꝺeuiati. Sanitatẽ ꝺico ꝓmptitudinẽ ⁊ vanitatẽ ſpeculatiuã ꝺicit Ieró. vñ. Qui ꝓpinquare ꝺeo ꝺicitur ꝺ̃ reꝓbat? eſt. Et causa reꝺdit ꝺe. Quia ſcy mater vendiderat ꝓmogenita ſua: ꝺicit ꝺeus benedictionẽ que sibi nõ debebat ꝓmꝓsse ⁊ vanꝫ in ꝺiuinis putabat. Patet igit̃ qualiter reꝓbus ſuũ ⁊ ꝺiuinã ſanctificationẽ. vnde Pſa. Dominus reꝓbat cogitationes .ſ. vanas ꝓsumptiones ꝓpulorꝫ ⁊ reꝓbat̃ consilia ꝓncipũ. Et etiam de reꝓbationẽ seu reꝓbationis ante peccatũ: dicit Leuit. xxj. ⁊ Exodic. xxiij. Qui ꝺiscordes victimam ꝺ̃e pulchã non ꝺicit vtꝫ. Ille morti ergo ſ. ꝺeus ꝓcᷣto ꝺnãtes non acceptat ſi. ꝓter ipſoꝝ ꝺemeritã ipſi reꝓbat̃ aũt ꝺamnat. Et ante ꝺ̃ ⁊ ꝺ̃

Reputare.reputans.repu-

tatus. vlota q reputare sumf̃ p estimare. Opinari. Credere. Existimare. Judicare. Agnr autem hoc nomen q hec nra nec fuit nec posset fuisse quamvis nos multiplex reputare Reputatio que est

Verax t certissima.	Prima igit dicam q est reputa
Fallax t inquissima.	tio cognitionis veracis. Et illa
Audax t stultissima.	est illa qua temere vir iudex rei

applicauit: t reputat sibi valet. Et sic dicit q ille reputat culpe stratu vilem t fundum. Igit dico q iudex re-
Vidit stratum vanum t fundum. putauit culpe stratus
Iudex prata sancti t floridum. abhominabile. Et sic

de omnibus generib' mundanis vitiosis t reprobis vt Leuit. xj. Omnia hec inutilia sunt nobis: hec quoq; inter pol
lutas reputabunt. Et sic dicit quilibet illud ps. Peccatorcs
tes reputauit oculos peccatores terre. Ita nulli reputat mi-
di sicut pará curabile: t sic de vasa nihili iudex dicitur
Esa. xl. Vit

ly q̄ time: t ibi ligit pacē requīt. Quantū ad pbationē nostre magistri sum scīt Gratiano. Dico igit q̄ ad requiem mentis habenda requirit affectus ordinatus: qui offendit cum dicit. Quis dabit mihi. Ille est qui cōtemnit ab hostibus fatigat: sum me solet pace t requie tribuere t cum pace vel potius pacator: maxime q̄n videt q̄ nolit se defendere vel iuuare. Sic vere quia cum sum⁹ in corpe sumus sicut in castro obsessi quo a diuersis hostibus. i. variis tentationib⁹ impugnamur. Ideo necesse est q̄ rogem⁹ t pacem cordis postulemus: t ipsam tocis affectibus pet̄amus. Quis dabit inquit mihi. q. d. Ego indigeo. Sic videbat tridendo loqui sponsa Cant. vi. nicena. Quis mihi det vt maneā ce frātre meū solum sugē tecū ad̄ foras. Et aliud Hiere. Quis dabit capiti meo aquā t. Quia pacifico requies spūalis datur tribuēdo: sumus studiosi pacandi. Ostia est q̄ sunt mouēt naturaliter ad locum vbi possunt requiescere t sedere. sicut patet de igne q̄ duc inferius tendit sursū quātūcūq; semp essēt in nouo semp appetens sursum sum vt in sphera ignis requiescat. Sic vere dicitur mentē homis huc inferiorem q̄ mentē requīt nō in effectu nec in beatitudine sua: nisi in deū. Et ideo si sit huc inferius p malum affectum alligatus semp debet tribuere q̄ desiderat: t q̄ ad rectum ignē spūalē ascendat mā quātūcūq; ignis cōtrarius redūcat. Quia debet mē sic supplere requie. Et sic considerando quereb⁹ requīe dicit Ecclesiast. Gyrās circuit: pergēdo ab vno puncto ad alterū ventus ambulauit t in ostia sua reuertit. In orbibus primū habet circulus t humili colla calcanei: t in ostib⁹ hūc regni quēlibet. vbi obstitit q̄ requies spūalis est querenda. Celum circuido p circulationē. Ignē. sum inferni penetrando p meditationē. Flum⁹ maris id ē mundi amaritudines p̄ambulādo p patiēte roborationē. In terra. in terrena p̄spectare stando p ipsius pacatione: t p nullas anim⁹ tēptationes. In ostia populo primum intendo q̄ntū regimīs ordinationē. Exalbo. tubulum. i. fuligo. t ypocaustū colla calcando p ipsoꝝ mortificationē. In hac ois orbes requies querit: t p alia dicta beredūt ostia: par: t tranquillitas inuenit. Et sic ergo dico q̄ ad illam requiem habendam necessaria est affectio mortificatiua seu ordinatiua. Quis inquit habet mē. Secūdo dico q̄ ad illam requīē habēdam necesse est perfectio alleuatiua. Pennas inquit: quia necesse est q̄ homo habeat pennas virtutū quibus. i. possit acquirere requiem illam. Sicut est auce similes in aqua requiescūt t delectant mediātibus pennis suis: quibus videlicet corpora sua alleuant ne infecta submergant. Sic vere viri iusti in aqua huj⁹ fragilis vite spūaliter in tranquillitate requiescunt quando pennis virtutū indutī t subpositi. Et hoc dicit in ps. Et sumpsero pennas meas sicut aquile bibā in extremis maris. Ac si diceret. Qz in mari hui⁹ vite non pōt aliqs quiescere nisi mediāte sup pennis virtutū Esaie. xl. Sūmēt pennas vt aquile current t non laborabunt: volabunt t non deficient. Et nota hic q̄ animalia Ezech. quē vidit Ezechiel babebāt pennas p quas mouebāt se dicit Ezechiel. i. Ad notandū q̄ illi q̄ mediante pennis virtutum volant in cordis requiē cretatē q̄ntum spūalem pennas id ē quantū speciales virtutes acquirere t habere. Et ille sunt. septē

Spes supernorum.	Ille ois sunt quatuor penne qui
Timor infernorum.	bus vir spūalis elleuandus ve
Horror cercūdum.	hat. i. Spes. Timor. Cōpassio
Dilectio animarum.	Patiēcia. Spes ois velut fortis

ad obtinendū. Ille ois est in quib⁹ fortis inclinatus. Ille ois est in quib⁹ sic andoza in nauigio. i. habet natum requiescere in mari stabiliter t secure q̄ facit cum remis t ventis impetus nō timere. Quia. s. quādo anim⁹ q̄ndoq; spē supius in interiora volauit nō putādū firmiter radicat. constat q̄ nō obstantib⁹ hui⁹ mūdi fluctibus spūaliter requiescere cōpotabit pē. Cara mea requiescet in spe. Et Job vj. Requiescā t nō erit q̄ exterreat t babebo fiduciam spōsus ubi spe. Timor. vo. lo ois fugere ad infernū penalitatē. Pena est timoris est. i. ois fugi volare in infernū p̄ offēdiōnē tremēdo: ne ille mihi fiat requiescere bem in⁹ quib⁹ tepuit cum peccatoribus. Res est in fine t triplex sunt magis quieti: scīt patrē de terra. Res vo alie sunt in periculo t in motu sicut patet de celo. Quia. s. hominis tribulatio sunt in requie mentis. Septē vo t singulas sunt in motu t labore continuo spūs. Et ideo q̄ penā timoris fugit animā reducere. Pena. Timor. ij. vij. dicit. Qz sequīt tormentum timorem sunt requiescere in amore. Amor ipse interpretat ordo meroris fugiens nimor omnis in quo sequīt ordinati requiescit in eo quo vel humiles delectant. Compassio volat tribulatos ad mūdi prosperitatē. Homo enim in mūdi prosperis non requiescit: nō enim habet pennam temperantie q̄ quam suat vt mūdi prosperis moderetur. Compassio est inordinate premētī rerum: ne. s. q̄ nō diligit res. quer se sed quer necessitatem nam fugit ipsi moderatorem in aretiā debite tribue. Exemplo apostoli vicentis Philip. iij. Omnia arbitramus sum vt stercora vt xp̄m lucrifaciam t inuenīam in eo rectem. q. d. sine consortio tormentoꝝ non inuenit requies spūalis. Patiēcia vo volat fastidium ad mūdi aduersitat. Patiēs est. qui sic habet hominē requiescere etiam in aduersis. Hic enim q̄ sicut mandragora que in sua hominē requiescere t dormire. q̄ non sentit. si ab aliquo scindat aut fundat. Unde in his patiens potest dicere illud Ebreoꝝ ix. Rogabit⁹ in tribulationē: t ecclesiam ad populū acutem nostrū. Et illud Gen. xlix. Dixit requīē. q. d. esse bonū: t supposuit humerū ad portandum: t factus est tributis seruiturē. Iste ergo sunt quatuor penne id est quatuor virtutes que sunt necessarie ad requiem mentis habendam. Quia sicut dictū est ad hoc requīē perfecte alleuatiua. Pennis inquit.

Quinto dico q̄ ad illam requiem requirit mentis pacificatio ordinata quod offendit cum dicit Columbe. Columba enim est auis simplex t quieta: pacifica t modesta: quare gaudens t fecundo pacifice requiescens significat illos qui sunt simplices: humiles t benigni: qui tunc sunt in requie t gaudio: quādo sunt in pacio t concordie vinculo pacificationis inter eos dicens penne columbe tegentes. Columba. i. pacifica. Ut vera sint Ecc. v. Qz nō inuenīs vbi requiescat pes eius nisi redeat ad Noe in arcā. Et beatum legit. q̄ in signum pacis bonoꝝ relinquit ipsi postmodum ramū virentis olive vt eis sui portent. Et. de talo potest dicere illud ps. In pace in idipsum dormiā t requiescam. Sic. s. in tali intento pacis amatus. Ju. sup⁹ dico q̄ in eo debet esse ordinatio deliberata q̄ ostē dat cum dicit. Volabo. deliberatione loquendo: quod scīt vel deliberare est equū bonis sapentis. Et bene dicit. Volabo t requiescam: quia vere ad hoc q̄ homo possit requiem mentis habere: necesse est eum per contemplationem euolare: t q̄ mundanoꝝ contemptū sc̄a meditatio elongare. Multa enim sunt in mundo que turbant requiem t pacem. Ideo supra de septem que pacem t requiem perturbant in cibo de pace. Quia igit in illo mundo infinita sūt que requiem mentis turbant: necesse est q̄ ostia illa fugiat: t q̄ volando p contemplationem a mūdi tumultib⁹ se abstrahat. Et. Volabo inquit Apocal. xij. Quis sunt nubes ale date aquile vt volarent in solitudine. Dicit. vj. Memor fuerit in aternum pactum t requiescat. Sic igitur patet q̄ quatuor sunt ad requiem spūalem necessaria. scilicet

Fugar diuersa.	Et istud est primus principale. Ille
Simplex cōtia.	est ergo requies interior t virtuosa.
Mouz pacifica.	Secūdo principaliter dico q̄ est q-
Ardens affectio.	dam requies exterior t violēta. Et ista

est illa requies malop qui scīter requiescunt t delectant

In pmissionibus t in vicijs.	Requiescunt dico in vi
In possessionib⁹ t diuitijs.	cijs t peruitatibus scīter
In carnalitatibus t delicijs.	les potius qui in huiꝰ se
In dignitatibus t officijs.	cli requiescūt: t ibi dor

miunt t pinguescunt vbi tamen nullus animal debet requiem inuenire quia scīter posset id est peccatores ita habere appetitum corruptū q̄ ipsi immediate peccatoꝝ delectationem inuenīant et quietem: vbi tamen ostia bona possit inuenire tribulatiōem et dolorem. Unde nota q̄

Sūpli requiescunt in bonoribus.	Et igit quedā est,
Quasi requiescunt in ardoribus.	quies superbozum
Tertio requiescunt in seculoribus.	qui scīter requie
Iniuste requiescunt in spoliatoribus.	scunt in bonoꝝ.

Jrasci dī requiescit in furoribus. Unde superbi sunt
Cuius requiescit in superbia. illi volucres celi.
Malitiosi requiescit in corpoib⁹. Ec quibus notatur
Luce. xvi. Cibo lequit & impi que cū serua aspera & la-
borantia in desertis: & tamē dicunt beati q volucres
celi requieuerit in ramis eius: quia f. communis huius se-
culi quis multas acerbitates & miserias lachrymarū causas
habeant. ipse tamen sunt requies volucrū superbarū
Esaie xiij. Requiescere faciam superbiam infidelium. Un-
de Ecclī. xxiij. Tolle ab eo fomentum & gladium ingui
gularis: & vsq; dum oculus super que requiescant animę
eorum. Et nota q hic effidit tres causas superbie. scilicet
Familiaritatem & peccatum. lasciuiam. Est aūt q;
Celebrationem & ingratitudinem. dam requies auaroꝝ q
Pulcritudinē & oculoꝝ illecta. requiescunt in ardoib⁹
dies salamandre qui requiescit in igne. Quia calet in igne
& ardore auaricie quem communis sentit in acquirendo su
per omnia desiderant. Unde de auaris potest intelligi illud
Esaie xxij. Requiescent de bello: & implebunt terrore eo-
rum vniuersos. Et accedit ei ignem spiritus nostros
deficiunt: qui in diuitiis requiescit temporaliter: & tamen
adhuc requiescunt ardent cordialiter Job. xxx. Interiora
mea efferuerunt absq; vlla requie. Item est quedam re
quies luxuriosoꝝ cum qui requiescunt in fetoribus quia fe-
tidi delectant in rebus & membris fetidissimis fimbles vpu
pe que suis in locis colocata cruenta & valde pulcer est ta
men valde immunda: quia in nido de stercoribus caruꝝ fa
cto vomit. Sic illi Quia sine pulcri corpore sunt tamē val
de immūdi & fetidi in opere. Et de hac dicere posuit. Femi-
nalia fuit mortis ab adolescentia sua requiescit in foetore fi
lie: in capitulariam non abiit. Qui etiam offendit eius que
lapidariam indicunt. scilicet Rem in opulentia. Feretius
inquit fuit Gratis in Solonia. Ab adolescentia inquit. La-
boris carentia. Quia in capitulariam non abiit. Illi er-
go requiescunt & tamen illa falsa requies & nqn vera. si
cut est requies hominis terribilis. qui plus laborant re
quiescendo & iocundando & securi vigilando. quia f. om
nibus considerantis plus est in illo vicio de labore & re-
quie. Quod bene figuratum est in solida: que sunt signum
Judicii xv. Moleta erat sumptum per multos dies: nec
ei ad requiescendū spacium inducebat. Item est quedam
requies insolentium qui requiescunt in meretribus: quia fe-
licet illi gaudent & lic de quibus confusum est retro. f.
de infortunio aliorum: simbles hyrenis & delphinus que na
gis delectant & gaudent in corpore tempestatis & feroto-
rude Ilumen. xxj. Scopuli torrentium inclinati sunt re-
quieuerunt in amon. Amon enim interpretat arcba me-
retrix: quia scilicet illi requiescūt in meretribus vicinorum.
Et nota q hic sicut scopuli ppter asperitatem. Sicunt
torrentes a torreo torpes: quia torrent per volutas inund.
lationem. Item est quedam requies iracundoꝝ qui re-
quiescunt in cruoribus sui in furoribus. Et ibi sunt tyran
ni quorum requies & delectatio cedes est in sanguinis & ira.
Exemplo leonis qui nunc est in gaudio requie quidde po
sset sanguinem vbere animalia innocentia occidi. Leo
enim est animal iracundum: impii & crudele. Sicut illi S.
Unde Ecclī. xlvi. Ad peccatum aliorum fili mi ne requiescas
accubuisti ve ipo Eccli. xvj. Jra in sinu stulti requiescit. Jte
est quedam requies gulosoꝝ qui requiescūt in saporibus
vinorum illud Luce. xij. Anime mee multa bona habes re
posita in annos plurimos. requiesce comede bibe epulare.
Sed vere stulte est valde quod sequitur. Audite hec nocte
repetent animā tuam a te &c. Item est quedam requies
desidiosoꝝ: qui requiescūt in corpoib⁹: dicentes illud Ec
desiastes. iij. Ut melius est pugillus cum requie q plena
vtraq; manus cū labore. Unde dicit Proverbioꝝ vj.
Usquequo piger dormis? usquequo de somno consurges? pa
rum inquies dormies: modicū dormitabis. pugillum confe-
ros manus tuas vt requiescas: & venit tibi quasi viator egē
stas: & mendicitas quasi vir armatus. Ecce ergo quomodo
multiplicatur requiescūt mali in mundi prosperitate. Ideo
& tali requie dicit. Hec &c. Cum requiescunt reuerti sunt
vt faciant malum. Et quia scilicet requies mundane glorie
regine & requies ultime male complacentie & voluptatis
causa est omnis malitie & iniquitatis Ezech. xvj. Cum
audisset iudeus ego est cor pharaonis. Ille est ergo requie-
scentes: & victoria. Tercia principalior vita q est vita
superior & gloriosa. Et illa est requies beatoꝝ. Per tam
tanto magis est in requie quanto magis assimilatur re in
motis & quieti: quia beati impassibilitate consequūtur qđ
tuo qui est immobilis & quietus. hinc est q si ppria sua
quiete & pace. Et ideo sunt sicut milites qui bn militaue-
runt: nunc qa bn nauigauerūt. operarij qui bn laborā-
uerūt peregrini qui bn extra domum fuerunt dolore facto
laborum: viarum pericoli & exilioꝝ desiderant: & propriā
patriam domum & requiem affectant. Sic & nos hic quille
mus nauigauimus sicut milites dimicauimus Job. vij. Mi-
licia est vita hominis super terrā. Sicut nauis transfrā-
ens Eccl. xlix. Qui nauigant mare enarrent periculā eius.
Sicut operarij laborantes Matth. xx. Vocā operarios &
redde illis mercedem. Sicut etiam peregrini per locum
transeuntes. ij. Cor. v. Dū sumus in corpore peregrina-
mur a domino: habemus paradisum sicut locum & patriā
quietis appetere. vel dicitur requiescamus illuc cum ꝑfe-
ctibus habemus ambulare. Juxta locum apostoli dicitur
Hebraice. Fellemenus ingredi in illam requiem. Et cōse-
quenter dicens. Qui ingressus est in illam requiem
requiescit in ꝑa ab operib⁹ suis. Et ideo bñ dicit Felix est
Ad locum tuum. Unde cum supra. Et rasi qui
Ad pulli suum locum. re vbicunq; apponi requies sibi
Et ad agrū vberem. nitur Esaie. xxxij. vbi pōnatur
conditiones ꝑfectionis ad quā pertinet hic. Quidnā populus meus
in pulcritudine pacis: in tabernaculis fiducie: & in requie
opulenta: quia scilicet ibi sedet Jerusalem. In pulcritudi
ne pacis. Rationalis. In tabernaculis fiducie. Constabi-
lis. In requie opulenta. Ne confundat? autem ibi? q.
quia possunt? hic adhuc ire q est ibi Tranquillus ces-
dens labores. Sedebit inquit. Securus contradens om-
nem. Populus meus. Mentem continens tranquillam. In pul
critudine. Suauitas auditis celestis. Pacis. Spiritus
non timens terrorem. In tabernaculis fiducie. Fortitu
dinem ardorem. In requie opulenta. Est ergo ibi tra-
quillitas laboris expulsiua & hoc ostendit cum dicit. q ibi
sedebit. Sedebit inquit. Sedere ibi significat carentia mo
tus & laboris. Confirmatum status & vigoris. Perfecti
status & bonoris. Ibi ois est labor summa carentia. Sicut
dicit Apocali. xiij. Amodo iam dicit spiritus vt requiescant a laboribus suis. Ibi etiam est vigoris summa
constantia: quia scilicet ibi de cetero non possunt lici qui-
cunq; tribulatione Habacuc iij. Requiescam in die tribulatio-
nis &c. Ibi etiam est bonoris summa pulcritudo: sicut
dicit Genes. xlix. Arcba id est anima requiescit super
montes arminie. i. collocabit bonorum eterne gloria. Ibi
ergo est sedes. Sedebit inquit. De anima patet hoc. f.
Sicut Apocalip. xxiij. Sedeo ve regina & videa non sū. Est
igitur ibi tranquillitas laboris expulsiua. Sedebit inquit.

Item ibi est communis amicis concludia. Populus
inquit meus. Perfecta enim complacentia sui requiescit
pacifice cū sapto solacio. sed magis cum multitudine bo
narum locarum. gratiarum. sanctarū & innocentium ꝑso
narum: que scilicet omnia concurrit ibi. Quia scilicet ibi
populus id est multitudo & communitas beatorum. Qua li
cet dicit Esther. ij. Per affluentia eodē requiem vniuersis
Quia scilicet sicut dicit in Psal. Ille est populus qui de
dominus in hereditatem sibi. Ibi sunt populi qui co-
fitentur nomini eternum. Ille est populus cui? dominus
deus eius. Ille est populus de quo dicit. Qr benedicens
est nomini in populo suo: sicut ibi cōmunis amicis concludit. Po-
pulus meus inquit. Item est ibi amicitie accio con-
cordia. In pulcritudine inquit. quia scilicet dicit pulcri-
tudo de in qua videbunt angeli prospicere. Psal. Tol
erūdo beate virginis que est pulcra ve luna electa vt sol
cui omnes apponi reuerentia facere. Pulcritudo angelo
rum qui non possit lingua dicere. Pulcritudo autem ma
quam angeli solent dicere. Et possemus illam pulcritu-
dinem conficere de virginib⁹: quia scilicet ibi est cōcor
dia caritatis in maria & virginib⁹. Colos igne & rubedo ignis

ri marythea. Celos autem in apostolis z tractab⁹. Colos celestes luminum in gradatos z confectab⁹ quos in celo dñe sapiens fuit. Celos regit seu terrenos in terrenis et spiritales. Et igit in palentudo Eccl. xlij. Pulcritudinem celorum admirabit oculus. Et mirum in celi pulcritudo lapsus dei? Gal. iiij. Gaudebit ergo populus meus? in pulcritudine Ezech. xxvij. Gaudibit in loco pulcerrimo z media ornata est mare rc. Et igitur si amentias decoris coruscantes

Item celi sic sunt nos volens ablatina. Pacis inquit: ego faciens bo. et pat. ab omnib⁹ impugnationib⁹ interioribus z exterioribus⁹. Montes celi non impugnabit adversarius Jhc. et bonus bubulcus pacem cum eis cum pristino cum sapio. Jhc non impugnabit ab inimicis. Jhc non recipit a fidis amicis. unde Luc. x. Requiescet super illum pax vestra. Et Eccl. xxvij. Gemit pax z requiescat in cubili suo.

Item in celi sunt nos terrenos expositiva. In tabernaculo sui inde fiducie. Jhc in celi tabernaculo nihil timet homo: nec mortalitatis infirmitas nec omnis sancte terrene adversitatis pt. Domic quia habitabit in tabernaculo eius aut quis requiescet in monte sancto eius rc. Cuilibet ei bono videt omnino vivere illud ij. Regū. xxj. Vivi mecū vt requiescas secures in hereditatem. Et illud Job xj. Habebis fiduciam quia nihi spe requiescas z non erit qui te exterr. Item in celi sunt nos celestes ordinis replentes seu sanctitatis quia s. in celi sunt ista abundantia regnat z ordinem celi deriuet nato sanat atq; replet quod offendit cum stomacho Epulones Job. xxxvij. Requies mentis tue erit plena pinguedine. Et Eccl. xxxj. In requie sua replebit bonis Justi ni. rc. Ubi mus terram valde opulentus z latus. Ista est igitur requies bonorum quel laborabus emicat. qui pec cantibus interdicit que a sanctis hominibus inuenit. Laboribus vite emit. Iuxta illud Eccl. ij. Modici laborauit z inuenit sibi multum requiem. Peccatoribus etiā inter dicit Esre xlvij. Lassi nō habit requiem. Et in psalmo Quasi ignis in ira mea si introibit in requiem meam. Quantis eo hominib⁹ concedit. Et ideo dicit ego Matt. xj. Venite ad me oēs q laboratis z onerati estis z ego reficiā vos. Et quantis requiem animabus vestris. Et sic patet q est quedam requies superior z quedam ista. Quarto principaliter dico q est quedā requies perfecta z solida sc. Stabilis et requies nature coniunctis. Et ista est Mansionis est implet felicet Sanctis. Dominicis z Mystis. Requies est sanitatis est in dispositis cōpletione Ecclesiastes. Medici inquirunt hominū vt ingrat eis requiem z sanitatem. Requies dicitur omnis cessabit in sensibus corporalium ligatione Matt. xiij. Gemitus non z requies fiere. Requies mentis est in laboribus secuti exclusione Eccl. xxvij. Medicam plena super manū gaudia requiescat.

Quinto quia aliter possum dicere q est requies infernalis q est pena sola sed requies infernalis. De q Ezech. xxxij. Ubi iacet Idumea arabissus pastores requiescet duces principales bestie: z replebunt omnes eorum fascinibus: z bobus rabunt in fluminibus: z pabit fabrabunt duces: z respondebit de vitulo z spreuit in celo? voluptuosi. Ubi effudunt mala genera peccatores que in inferno requiescunt. Sed vide eam expositam supra ij. suffic. Vide supra de Quiescere. Et supra de Perfectione. super vocabulo Hoc qui interpretatur requiescens.

Requirere. Propie loquendo nihil aliud z est aliquod nobis apponere. Ille enim appetit requirere qui aliud ad alicui vtilitatē vel de q ali quo sibi deficere reputat. Et sic dicitur loquendo nūc sum Matthiam q dicitur Requirit enim animas de manib⁹ predonum. Requirit pudicitiā bona opera de manib⁹ fabulatorum. Requirit vindictam de operibus impiorum. Requirit pauper auxilium de manib⁹ dominoꝝ. Requirit peccator misericordiam a facie vindictam. Requirit vitulus de manu a facie inimicus. Primo ergo dico q requiruntur animę de manib⁹ predatorum. Ipsis eis eradit sunt sicut ouues pastoris⁹ ad regendum. Et ideo quādo pater aferri eorum personę: z ipsos manibus requirunt sanctis illa de quibus rationē reddere obligant. Unde Ezech. xx. Ipse autē impius in iniquitate sua morietur. animā aūt eius de manu tua requiram. Et ideo ille pastor quādo videt q ista ei ruinis subdit est ab eo requirendus: ipse primo debet eam requirere z p correctionē ad viam salutis reducere: z ne pereat ad somū eadem ipso vel verbere facere reuocare. Cui bonus pastor iuxta Ezechielem. xxxiij. Quod perierat requiram: quod abierat reducam: quod fractū fuerat alligabo: quod infirmū erat consolidabo: z quod pingue et fortē custodiam. Quia ille nihil sic faciūt: nō minus dicit nō aliud quod dicit ouis. Requiram gregem meum de manu eoꝝ. Et legit de pastorib⁹ z de specialitatib⁹ p quos pastoralis intelligunt: qui sunt pastores gregum nomen gubernādo: z specialitates quasdam nocua pertendendo. Requiram ergo animę de manib⁹ pastoꝝ. Debet vico q requirere ergo bona de manib⁹ fabulatoꝝ. Sicut ei agricola requirit fructus ab arboribus? quas colit. sic deus z pastor requirit bona opera a fidelib⁹ quos regit pl. Nonne deus requirit ipse eis nouit abscidens cedit. Et alibi. Ventatem requirit deus: z rembuit abundanter facientibus superiam.

Tertio ergo q requirit vindicta de operib⁹ impiorum. Unde conflat q nonis? requirit sanguinē z meretur homicidii de manu illoꝝ q eos occiderit. Requirit vico ad vindicandū z puniendū: z sic de aliis iniquitatis⁹. Quia sicut dicit Job. xxiij. Deus multus abire non putat. Unde de eis vindicta dicit Gen. ix. Sanguinē animarū vestrarū requiram de manu bestiarum rc. Quarto requirit auxilium de manu dominoꝝ: quia s. pauperes orbani requirere auxilium de manibus fabulatoꝝ infirmorum z superiorib⁹ peccatoribus gratiam z veniam a deo z a sanctis eius. Illi. n. ad hoc officia reddita sunt obligati: z maxime si debite fecerint requisiti. Et vera dicit q ipsi debent requirere z querere a deo cuiq; a debitore sua illa que secum. videlicet

Pacis tranquillitatem. De pace ergo tranquillitate
Laudis iocunditatem. erat Ezechielis. vij. q angu
Vite eternitatem. stia inquirere requirit pa
cem. De laudis iocunditate dicit in pl. Laudabit offa que requirit eum. De vite eternitate dicit in Psal. Quam petii a domino hanc requiram vt inhabitem in domo domini omnib⁹ diebus vite mee rc. Ista igit est requirere sufficit. Similiter aūt peccator requirat misericordiam z vitulus innocentiam potentiam. Vide in tabula z vide supra De querere. De inquirere. De acquirere. De petere. Rogare rc.

Res. Nota q in scriptura sacra ostia que fiunt circa hominē sine sua sint substantie accidentia. passiones habitus sive actus. Unde breuiter nota q res inueniuntur in scriptura in multo significatu

Res signatas z efficientes. In bono 6o significatiuo inuenit⁹ Res inuocatas z infigentes. tiuus z efficientes. Res pinguitas z efficientes. Res attractiuas z fluidas. Res reductiuas z sufficientes. Ista. n. sunt sex genera rerū tā bonaꝝ q malarū rerū de q⁹ debet dilucidare. Primo dico q nos inuenim⁹ res in scriptura q sunt diuinandę. Et ille sunt res huius mundi. bona temporalia z terrena. Ista ois sunt quedam res que nihil habent stabile seu firmū: nihil pacificum aut quietū. Unde de mūdo z de rebus ipi⁹ pōt dici caliber illud qd dicit Reg. xij. Nūi concupiscas rem proximi tui. Deorsum ois noster est mūdus: cui? salicet res non sunt concupiscende nec a pectis credib⁹ appetende. Narrat ois David⁹ q serpentis filius cernens a plurimi rapta de inferno non potuit liberari q eo q de inferni rebus aut fructibus gustauit sic. Lex ois inferni ita erat fm poetas q quicunq; descendens ad inferos de inferi fructib⁹ comedit: nec q; amplius exinde exire posset. Ad ois fuit illud qd narrat vt audiui de insula pudlari: que fuit in mari dicunt vt audiui immanissimos quos videbat magis crederem esse spiritus cerei genus: q aliqui rem humanam. Audiui enim q cum nauis quidam esset ad illam insulam applicassent z ibi solas feminas crepito vno solo homine reppertas. cognitū est ipsis per homines illas q de bonis z fructibus insule non comederent aut tangerent quo quo modo quia si hoc facerent: de insula recedere minime nō valerent. Cui statim credentes bona insule non tetigerūt z sic liberi sine periculo recesserūt. Celos insula est mūdus: qui salicet bone insule dicit quia vnus ocanus vndiq; circuit: quia re uera bona omnia huius insule q salicet sunt quasi. videlicet

q̃ bonitas talis cū dilectio ei⁹ sit q̃ si aliq̃s ipsius vias fugerit vel figuli ea per compl̃ens̃ rengerit: inde sine miraculo non erubescit. Sed ex hac re amore ipsum nobis nequeunt sine periculo nostro manet. Res ei ille ex milibus bona vere esse sunt: qua salicet sua ecclie ē inuenit electores. Unde Leui vij. Qui reliquerit immundiciā omnia rei que polluere possit pbēbit de populis suis. Et talibus nr̃e rebus vsq; ī.j. Regū. xv. ē confusū ē. Unde in quit te solū ego offendi: et tecū ego vniuersa delinquere pari, nec ēnec cū ea aliquid ex rebus ipsius. Et igit̃ ea re ea offendere ē fugitiua: quas quilibet debet non amare. Res ei ille fugaces sunt similes ventoꝝ: que salicet ita fugit q̃ cum eas apphendere credideris nihil habes. Et vide de talibus vanitate dicit Ecclesi. In superfluis rebus nolī frequēs multiplicari: ē in pluribus operibus eius nō eris curiosus. Secūdo nos q̃ ea sunt res inflantes ē nō alia ex quib⁹ quilibet debet cauere. Et ille res nihil aliud sunt q̃ vicia ē peccata: nulla q̃ opera ē puerta. De qua Prec. v. Non ē bona res qui facit me. Et Mar. vij. Que ē res hec mala qui vos facit. Et si vis nr̃e q̃ talis sunt. q̃

Res ingeniose q̃ macūlant.	De re luxuriosa ait Le.
Res inuriose q̃ fimulant.	uit. qui superbit ego
Res vitiose que sibilant.	rem frumēti sui ē facat il
Res prodigiose que vinculant.	licitum. Unde etiā Ge.
Res periculose q̃ ingulant.	uid qui vocem Dñi se

dūcerat vnit. ē. Regū. xij. Tu cauer qui fecisti rem hanc. Unde de filio Jacob ē hydem qui fornicem eoꝝ corrupere dicit Gen. xxxviij. Qr irati sunt valde ea q̃ sedam rem effet operatus ī israhel ē violata filia Jacob rem illicitam ppetrasse. De re etiam inuriosa dicit in Psal. Qr salicet impij intenderint arcum rem amaram vt sagittent in occultis immaculati. De re vitiosa dicit Prouer. xx. Qr in puerbis res ē virum ē mundiciā sua chiamat. De re perditiosa dicit Sanct in psalmo. Mos ḡpondum ante oculos meos rem iniquam: facientes preuaricationes odiui. De re periculosa dicitur Leui. xx. Qui accepit soꝛorem suam. ē. moriendi simpl̃ morte nubendi non egas sunt. Et Ebre. xij. Numerū causa inserta infusa ea. Et igit̃ vare res inficientes ē nocīuas quas quilibet debet cauere. Et. cio dico q̃ ea sunt res efficientes lesiuas quas vir iustus debet tolerare. Et ille res nihil aliud sunt q̃ mundi miserie ē tribulationes. quas salicet iustꝰ tolerant patienter. Qn. de vir iustus tribulationibꝰ ē rebus aduersis afficitur ē si cut ille ex quo dicit. ij. Machabeo. viij. Adiuuato inquit gratia virtutis ī bellicis rebus experti ssimo. In deo no so significare nic q̃ ea sunt res prosperātes ne animas quas debet quilibet frūctare. Et ille certe sunt bona opera q̃ proficiūt ad salutē. De quib⁹ potest dici illud ī. Machabeoꝝ. v. Audiuit iosephus principe virtutis nra bene gestas ē pelia que facta sunt ē dixit faciamus ē ipsi nobis nomen. Et nota q̃ res bene gestē prospic possunt dici

Res ī fidēliter incipiunt.	De incepto fidēliter patet
Res ī viriliter posita sūt.	Gen. xxij. Ecce abiuam ḡnā
Res ī diligēter examinant.	tum filium eorū dere volen
Res ī fapiēter ē posita sūt.	te ve domino obedirēt: cui

dictum fuit. Nunc cognoui q̃ timens deum non pepercisti filio tuo vnigenito ḡnite me. De perfecto verbi potest dici illud Ruth. iij. Fortis mulier est. Et Judith. xj. Perfectum non facies cunctis eorum. De examinato diligenter patet Deutro. xiij. Diligenter rei veritate perspecta: si nimirum verum esse quod dicit per cuius cultum. Et. ij. Machabeo. j. dicit. q̃ considerans rei rem ē diligēter examinās ei⁹ posset sacerdoꝰ. nauit multa bona. De ex posita pie sapienter potest dici illud Numeri. xxvij. Justum nos postulant filie salphaat. Res enim iuste a te petendi sunt ē non iniuste: quia ale non obtinerent. Jutta illud Jacobi. iij. Petitis ē non accipitis eo q̃ male petatis. Et iij. Regū. iij. dicit. q̃ deus sum me gratum habuit q̃ si lomon rem huiusmodi. s. sapiem etiam ens petitus postulasset. Idcirco bene dicit Job. xxij. Tunc inquit. s. quido iusta postulabis: dabitur ad veram faciem tuam. Rogabis eum ē exaudiet te: ē vota tua reddes. Decernes rem ē veniet tibi: ē in vijs tuis splēdebit lumen. Bona ergo opa sunt res pficientes ē iustitie quas quilibet debet frequētare. Deinde dico q̃ est bone res q̃ facientes ē virtutes quas quilibet debet portare. Et ille certe sunt virtutes ē merita: quia facit scripture meminerūt ē verba. Ille ei sunt res q̃ portant ē pfiunt virtutes. De quibus Psalm. xvij. Eruditus qui sapiēs meus: quoniam de rebus magnis locutus fuit. Aperuit labia mea vt rectā pcederē. Res ei magne sunt virtutes fortes ē certe officiles ad acquirendum. Sicut ait apostolus Christus ei et bona ē difficilis vt de illis dicit Ecclesi. Quare res difficiles: quas pōt eas bono explicare verbis. Et igit̃ vare ē. Denique dico q̃ eā res sunt. ientes ē referūtes quas quilibet debet affectare. Et res bona gloie paradisi. De quibus dicit Judici. xvij. Tradet nobis dominus locum in quo nullius rei est penuria eoꝝ q̃ gignunt in terra. Dicigit̃ de re in bona ē in male iufficiam. De re ei sic de rebus generaliter.

Respublica. Nota q̃ respublica dicit dicitur plurium simul viuentiū ē sub eadem legibus. moribus atq; ritibus ciuitatis q̃. est. s. est status regitiuꝰ ciuitatis: vel etiam cuiuslibet collegium vel cōitatis. Et sic dic q̃ nos inuenim⁹ Respublica

Temporalem.	Pōt ē dicī q̃ ī. q̃ si gnat ciues ē regni.
Generalem.	Sed ē est eius q̃ ipsa ē q̃. s. ciues eius.
Specialem.	Cetus est religiosoꝝ ē collegiatus.
Spiritalem.	Quietis est bonoꝝ perfectorum.
Criminalem.	Quietis est hominū peccatorum.
Infernalem.	Pena est hominū damnatorum.
Supernalem.	Gepitus est hominū beatorum.

De omnibus ēt istis rebuspublicis innumera possunt dici sed ne libet in tuo speciali modo satis dictū. Unde ego de Ecclesia. Religione Gloria eterna ē. Veritas michi in scriptura nulle sunt pelius audiēs vocales: aliq̃ dicere. quātum tangit cōmunitatē regni ciuitatis. ecclie. ēt alie q̃. de respublica dicere volentes sunt ipsis penitus patentes. Et igit̃ q̃ respublica debet Fidēliter adornari. Et ritter defendi. Et bolliter adornari. Et liter ordinari. Et gacter gubernari. Sufficit.

Reseruare. Nota q̃ reseruare idem est q̃ reuocare. i. impedire seruare. Et sicut q̃ nos inuenimus in scriptura Dñi reseruare quod fuit

Sapiens	Sapiens magis inuenit.
Mesciens.	Mesciens magis placentia.
Patiens. Reseruat.	Patiens magis vtilia.
Pacions.	Pacions magis audit.

Igit dico q̃ reseruare q̃ facit sapiēs: q̃. libe ē est ut mendicus ē dimittit ē relinquit vltra. Sicut videm⁹ de possibilibus q̃ in thesauris suis pōtifices reseruant. Ubera ea ē magis transitoria expendere non formidant. Sic vere spūaliter ī sapiences simus: potēs ē nobilis. s. virtutes ē merita in thesauris coelī nobis reseruemus ubi vere ē quia ptinent⁹. Exemplo. s. anū dñe natura dedit vehiculum in partu pro grauio ptu seruādi eum reseruādo. Unde Joseph Gen. xlv. fratribus suis dixit. Premisit me dominus vt reseruemini. Et Num. xxxj. Mulieres q̃ nouerūt viros in coitu interfite. cetu vtriusmodi virgines reseruate. q̃. s. nulliꝰ sunt reseruāde matrimonio sibi cōiūcte. Item dico q̃ est reseruare q̃ fiat ne faciens. s. fatuus ē ignorās qui. s. peratum facere cessabit quia. s. reseruat mentes: nimirum ē abstat malos. Et illud est q̃ pharao id est dyabolus precepit egyptijs. Ebdi. j. vbi dicit. Grauiculus fiere interficite illum ē fortuna reseruate. Masculus ei bona virtuosa signat: fortuna bona equalis mellia ē tranquilla mens ē mala ē pelora ēsa signat Numeri. xxxj. Cur feminas reseruastis. Et illi habent locū in illis qui iram ē odium in corde reseruant. vt sibi vindictā quādo poterit inde sumant. unde Deut. xxxij. Mei vindicta vult a deo inimici vindictam: ut peccata illius ferunus seruabit. Sequit. Ipse dux cum ē reseruat iram ē spūalitate quem a deo. Illud etiam pōt allegari de anania qui. s. bona terrena non vendidit prout ribuit sed reseruauit filijs ē parentib⁹ similes voluit ē relictum pede mese aquile alis ambos non vendidit sed ide pro se ē pulli reponit. Ubera illud Numeri xviij. Omnia q̃ offerūt et decimis in donaria dñi optima ē electa

erunt. Sequit. Eruet peccatrix sup sup hoc egregia vo
bis ꝛ pingue reseruatur. Iterum dico q̄ est reseruare qđ
fiat pauco qđ sit poenae mala qui subtrahit reseruat in
duas ꝛ punitionē: vel etiam quoniā tēpus refrenādi vale
at citius: ꝛ potius reddit incorrectius. Cum enim
contrahit fluxus qui soluit fluxū indicat iram su
am: aliquid tamē impetrari reseruare vel expectare.
Unde Psalmo xvij. Ecce ipse suis spret salmo la
pides. ait offert ꝛ reseruat impetrem. Rursum dico q̄ est
reseruare qđ fiat punitio: quia. malefactores
volunt punire solent ipsos in carcere retinere: ꝛ ad hoc
huiusmodi reddunt ipsos vt sic in memoria sua reapūt re
seruari: sicut patibulo fiunt prēparatus: qui. malefactorū
potam soluta q̄ ad talē aut finē eos in carcere reseruāt: ꝛ ibi
sui poenā reseruare. Sic vere deus ad eum indignātē ge
neralis ira reddens: ꝛ ad finē eos maledicte plenius pu
nēdos reseruat: ꝛ penas etiam ibidem reseruat impijs in
ferendas. Sicut est dictū Job. xxj. Ad diem vltionis ser
uat malos. Ps. ij. Pes. ij. Nouit deus iustos de tentatio
ne: iniquos aūt in die iudicij reseruare cruciandos. Si
cut est dictū de impijs ij. Pe. Isti sunt fontes sine aqua: ꝛ nu
bes turbinibus exagitate: quibus caligo tenebrarū reserua
tur. Iudith. Vide vbi Seruare.

Residere, Residuum. Nota q̄ Re
sidere dicit
qđ remanere: vel retardari ab incepto: siue qđ in aliquo
loco restat remanere ꝛ morari. Dic igit q̄ in scripturis sacris
multiplex reperitur residuum inueniri. vz. Residuum

Luminis intimi.	Quod ē residuū virtutis ꝛ meritoꝝ
Crimine pessimi.	Scilicet est residuū culpārū ꝛ pene.
Turbine vltimi.	Cuius ē residuū penarū ꝛ tormentoꝝ
Gratie optimi.	Quarū est ē residuū veniē ꝛ pacis.

mentum. Primo igit dico q̄ est residuū luminis intimi
ꝛ hoc est virtutum ꝛ meritoꝝ. Virtutes enim ꝛ merita sunt
ita residua. q̄ viri iusti sibi reseruant: quia. quicquid de bo
nis ipsorum seu etiam de corporibus eorum sanctis ꝛ
virtualia sunt quedā residua expendere non audemus ne
ea apud animā eorum absumamus. Unde de bonis labor patris
iacob dicerunt rachel ꝛ lya Gen. xxxj. Numquid habemus
quicq̄ residui in facultatibus ꝛ hereditate domꝰ patris no
stri? q. d. nō. Quia. Sicut virtutes ꝛ merita sunt residuum:
quod. Christo redat ꝛ reddet de facultatibꝰ dei patris. Vñ
de tali residuo dicebat filij israel domino. q. Paralip. xxx. Cur
ignoramus quid agere debeamus: hoc solum habemꝰ reſi
duum vt oculos nr̄os erigamus ad te. Iterū est q̄ bonū
residuū. Sabaoth. q. d. seruēt. Et certe ab illo residuo vi
rtutū nulli residui inueniunt. Vñ ps q̄ illi dicit residui Quia

Reformati spiritaliter.	Iusti sūt dicūt residui q̄a
Conculcati temporaliter.	a deo spiritaliter reformātur. Illi
Roborati virtualiter.	sūt reprobi malos non sunt
Medicati regulariter.	nisi quoddam medicinale resi
Sublimati singulariter.	duum: ꝛ quoddam modice re

ligionis quasi sibi remāsit reseruatū. Unde Isaie xl. Loca
tus est homo? ad illum aurem q̄ erant residui. Tollite re
siduum qđ remansit: ꝛ comedite illud ignis absq̄ de
mentia: quia sine cessatione est. Item iusti dicunt resi
dui quia a mūdo quoniā desiderant seu etiam promunt.
Residui est dicit quasi remorādes: quia. illi a mūdo re
mo ponunt ꝛ postponunt. unde Psalm. j. dicit. Ut non
consurgant impij in iudicio qui videbantur facere regis pōt eū re
sidere: solū erant. Et rursū de talibus postpositis residuis
ꝛ abiectis dicit. Esaie. iij. Et erit inquit offeo qui relict⁹
fuerit in Syon: ꝛ residuus in Jerusalem vocabit offeo q̄
scriptus fuerit in vita in vrbe. Item iusti dicunt residui da
in scripta virtualiter roborant. Et ideo dicunt residui seu
etiam residentes. cū stantibus similiter remanentes Lu
ce. vij. Beatus qui erat mecum ꝛ cepit loqui. De quo dici
tur. j. Mach. ix. Ut liceret videre q̄ fuerit egressꝰ eius ipse
tamē dixit bñ qui residui erant fugiamus ꝛ cum? ad ad
uersarios nostros. Sequit. Aduer fugiam? ab eis: ꝛ si ap
propiauit rem? nostrū moriamur in virtute: ꝛ non infera
mus crimen gloriæ nostre. Dicunt ergo iusti residui: quia
in scriptis virtualiter roborant. Item dicunt residui quia
eos regulariter medicant. Sicut est dictum q̄ residua ci
borum sunt pauperibus: sic viri iusti ꝛ illi qui in mundi
reputant residui: ꝛ quasi reiecti modici reputant. ipso pau
peres medicant ꝛ ipsius seruitio deputant sicut patet de illis
qui claudos ꝛ mancos in religione pontic. tanquā si pa
uperes ceteris deputati reputantur. Ig nur de talibus residuis tanq̄
no medicatis dicit. j. Paral. xxviij. Ut istud res inde ab
sumat offeo ab oculis nationum de terra vestra: regionibus eius
nam dicat ꝛ sicut offeo q̄ reliqui erunt in israel seruire de
mino suo. Item dicunt residui quia sursum singulari
ter eleuant. Eleuatus enim q̄ illi qui sunt residui de gene
re aliquo rei principalibus bonis et motus quodq̄
sublimant ad regnum. Dic iusti pauperis? beredes? re
gni celestis. q. angelus archiepiscopꝰ q̄ preerat ad illud populi
regni sicut vidimꝰ ꝛ residui assumpti sunt: ꝛ loco ipsoꝝ si
ualiter regnaturi ibiq̄ residerūt ꝛ remanent. Vñ de al
tero dicit Psalm. xv. Ut ipse residebat sup solium regni
sui indutus vestibꝰ regias. Ecclesia est regis q̄ sūt ibi resi
dui. i. vestes bibg sunt

Jocunditate ꝛ exultatio.	Ibi est residui. i. beati seu
Familiae ꝛ cumulatio.	sanctum leuant valde iocunde.
Cognitus seu curatio.	Unde Esaie xxvij. Erit de
	minus in die illa corona gla

rie ꝛ fermus exultationis residuo populi sui. Item ibi re
manent sancti aūde. Unde de quolibet beato perfecto dicit
Cant. v. Manus eius sicut colūbe sup riuulos aquarum qui
lacte sunt lotę: ꝛ residunt sup fluenta plenissima. Iterū ipsi
sancti valde potens de quia. Ibi sunt fortes ad debellandum reg
pena ꝛ eorum. Unde apli gloria beatos dicit ibi. j. Thessa
lo. iij. Vos aūt qui viuimus qui residui sumus: rapie
mur obuiam cum ipso in aera ꝛ sic semp cum deo erimus
Et iterum de beato dicit Jodie. ij. In monte syon ꝛ in
ierusalem erit saluatio in residuis quos ipse vocauerit. Obdi
natio est. Ecclesiastes. Locutus. Non est qui obliuiscat
ꝛ residuum. Et ibidem. Non relinquet de reliquis vitę
quicq̄ residuum. Item dicit de peccatore pene de impijs quo
rum subsistantia. fama. gloria. pietas ꝛ memoria penit cū
sentētia q̄ de his ordinat nihil potest ipsos reliquere residui:
q. ipsos non reseruat bonis? sui residui. i. gloriam pene
dictis quinimmo etiam residui qđ in mūdo relinquit finali
ter totum perit: quia. illud residuum pertinet p̄ eternum.
pertinet p̄ malos famulos: aut ejam per beredes suos de
to transit Jodie. j. Residui eruce comedite locusta: ꝛ resi
duum locuste comedit bruchus: ꝛ residuum bruci comedit
eruca. Non sic bonis pertinet: quia certe ibi habent residui bo
nam gloriæ paradisi: ꝛ sunt etiā residui ꝛ beati. De ultimo
aūt peccatorum dicit. j. Reg. xxj. Nec vnus quidem re
siduus sit. Patet ergo q̄ est bene residui luminis intimi:
quod est virtutes ꝛ merita. Secundo dico q̄ est bene re
siduum fulminis pessimi: quod est culparum ꝛ vitiorum
Peccatum enim residuum dicit p̄ eo q̄ semp in conscijs
reliquit ꝛ remotum: ꝛ pro eo q̄ ad punitionē ad vltimū ad
ditum reseruat: qđ illos q̄ peccāt vltimos ꝛ residuos fa
cit esse. Ibi notanter nota q̄ tales tales residui sic poterūt

Uberiter diffugiunt ꝛ vagant.	Ibi igitur vagant
Mentaliter supplant ꝛ laxant.	ꝛ diffugiūt labiliter
Finaliter imperdit ꝛ damnant.	seu facilter: qua. f.

nihil vere stabilitatis habent. Unde Exodi xxvij. Residui
alii in omni vanū disperant. Item ibi laxant ꝛ supplāt
inaniter seu mentaliter. j. Machabeo. ix. Reliqui fugerūt ig
nominia. Item ibi damnant ꝛ ordinate seu imperdite fini
liter. Unde Genesi xxxvij. Videbit q̄ infirmata sit manus
ꝛ dauid quoq̄ interficit residuos confumpti sunt. Patet
igit q̄ est bene residui luminis pessimi. ꝛc. De residuo
ergo gratie ꝛ salue sanie vbi. De residuo aūt gloriæ pene
mentio: quia etiam aliquid de eis supra vidi.

Resistere. Nota q̄ resistere est actus contrarie
ꝛ obuiationis: cōtrarietas enim
positionis. Resistentia enim non est inter similia: sed inter
contraria. Ubi ergo est quę sunt resistit naturaliter suis cō
trarijs. Et ideo possumus notare q̄ est quedā resistentia. f.

Gaudij iocunditatis ꝛ pacis.	Primo dico q̄ resi
Inuerse cordialitatis ꝛ pitantie.	stit potentia dei ad
Humane obstinationis ꝛ stultitie.	eius obstinatos impios.

quia sicut dicit Jacobi. iij. Deus superbis resistit humilib⁹
aūt dat gratiam. Unde enim in illis homilogia Gregorij q̄

quis si sint diuersi circuli diuersimode se mouentes: et tamen inter alios vnus circulus qui vadit contra impetus aliorum: qui nihil penitus operatur nisi q̃ retitat impetui aliorum: ipsoq; facit retardare ne currant citius q̃ oportet. Natura etiam videns q̃ per impetum spermatis multa possent contingere incommoda: dedit filio vnum resistens solicet cursum ⁊ motum naturalem plurimum qui continue contra cursum firmamenti mouet: ⁊ hoc fuit vt per talem refluentiam: sui motus violentia refringat. Sic vere tuus est circulus contradictionis ⁊ humano impetui resistunt. Cum em̃ in biologio huius mundi multi ⁊ diuersi sint circuli: multe ⁊ diuerse persone: que diuersos et contrarios habet motus: id est multus diuersus ⁊ contrarias conditiones affectiones: inclinationes: vnus dicit aliquid ad dextram: alius ad sinistram: vnus vult currere ad montana: alius ad vallem: vnus diligit culmen bone fame: alius appetit vindictas inimicor̃. Et breuiter inuenit̃ diuersus ⁊ se ⁊ alios refluere: nisi circulus circumeuntis: dei est enim motus occultus vt puidentia per suam occultam resistentiam: pfectum impetum impedire. Et ideo nõ fuit timende malorum fortune cum certissimum sit q̃ non possunt fortune vltra q̃ eis permittit̃ est: cum eorum omnes q̃ vana qui est circulus ⁊ spera mirabilis publicanor̃ cum. muus vbiq; est: circumferentia vbi nusq; sm̃ philosophũ: q̃ habet suum domine in manu sua: suo motu circulo ea rum affectionibus ⁊ violentie resistit: ipsoq; vltra q̃ expedit aliq̃d facere non permittit Sapien. xvii. Refluit ire ⁊ finem impositi necessitati. Ille est cui nullus potest resistere: ⁊ qui solus potest omnib̃ obuiare. Unde Esther xiij. In oratione sua contra fuit posuit: et non est q̃ me possit resistere voluntati tue. Et ita est prima resistentia qua se. ipse vel potentia affectionibus malor̃. Secũdo sico q̃ est quedam resistentia qua resistit ipsi constantia virtutũ vitanda vitiis impetum. Apes enim seruq; dicunt pane resistere cuilibet vomicis: suum impetum: ⁊ mella sua sape capiũt. Aper etiam fouei offam: hoc est dictu. carnem duram ad modum fusi ossi dicit habere in fauces deprimit: qd tamen venenum solet opponere vt sibi posse melius resistere ⁊ ab ipõ impetu se saluare. Sic vere charissimi nos vt homines seruq; esse quasi resistere hostibus spiritalibus. solicet Mundo Carni ⁊ Dyabolo cum tentationib̃. fugacissimis impugnationibus: nostre fidei constantie ipsis vehemẽs opponere. et possimus aduersus eos vehementer valere j. Pet. v. Aduersari⁹ vester Dyabolus tanq̃ leo rugiens circuit querens quem deuoret: cui resistite fortes in fide. Sicut em̃ inter lapides preciosos amethistus ⁊ hyacinthus dicunt resistere ebrietati. Amethistus ab amatides vltimo resistere ignitis quia vellet ab eo tacta non combiberet ignis. Ceramus ab ceraunios ⁊ corallus dicuntur resistere tempestati. Sic vere charissimi nos vehemẽs resistere

Ebrietati carnalis voluptatis. Iudicii ꝛc. Qui simulauerãt fugi ver

Appetitui iniuste cupiditatis. Et iniquitati. fa vice fort⁹ resistebant. Et ij. Paral. xvj. Iste robustissimi resistuerunt regi. Quis hodie possibilis de multis possit dici illud Euang. xxvj. Nullus vestrũ audebit mihi resistere. Inde dicit ista summa spiritalis imperatrix q̃ nec inimicis resistimus nec etiam ab eis fugere volumus. Sed quod peius est ab ipso cogente permittimus. Ad minus em̃ eque nos ne, quamus eis resistere: fateri nos vehementius fugere occasiones vitiorum totis viribus declinare. Exemplo leporis ⁊ capree: que animalia sunt valde timida ⁊ debilia nullius impetui resistere valentia: videns natura ipsis de velocitate cursus prouidit: vt que p̃ fortitudinẽ nequeunt aliq̃ resistere: saltim possint p̃ fuge remedium se saluare. Sic vere ⁊ nos in quibus non est tanta fortitudo q̃ possimus resistere malis nobis: fieri vtile j. Paralip. xx. Debemus nobis fuge remedia quarere: ⁊ occasiones pugne prudenter ⁊ fagaciter ordinare sic faciebat ille qui dicebat in ps. Ecce elongaui fugiens ⁊ mansi in solitudine. Ista est ergo illa resistentia qua resistit ipsi constantia virtutibus vtro vitiis. Tercio sico q̃ est quedam resistentia qua resistit impii subtilia ꝓpositibus predestinati. Unde est dictũ nolli resistunt dei inspirationib̃. Paulus instructionibus. Precepti veritatibus. Suadeli suppliationib̃. Resistit est nolli vo: similes gallo qui est supra ciuitate: qui quo pet versa facie videtur resistere vento. Unde Ose. xij. Sterra facie ⁊ mercedem eorum semper spinis fatuus est illis. Iterum nolli resistunt gelato ⁊ cuilibet vero iusto q̃ Deus. Iannes ⁊ mambres resistebant Moysi ꝛc. Iterum si resistunt patrimi voluntati dei j. Reg. xv. Resistere noluerunt filij Israel in via cum ascenderent de egypto. Iterum si resistunt subditi suppliationibus q. Dominus ꝛc. Sic vere erunt valde reluit verbis tuis. Sathan. Unde legitur de Cõtrariante xl. ⁊ de Dolore ⁊ libro xl.

Respicere. Respectus. Vera q̃ respice, eccidem est quod aliquid animare vel videre. Et inuenitur in scriptura duplex respectus Dei. ⁊ hominis. Deus enim habet tres oculos quibus respicit vniuersa. Oculum scientie quo mundũ respicit ad gubernandũ. Oculum dilectionis quo bonos respicit ad remunerandũ. Oculum iustitie quo malos respicit ad condemnandũ. Ista est ratio quia oculus respicit omnia vniuersa. Oculus misericordie est finis cui attribuit sapientia. Oculus clemẽtie et pietatis cui attribuit bonitas. Oculus iustitie est pater cui attribuitur potentia. Et sic dic q̃ deus habet

Oculum respectus valde luminosum. Respectus luminosus est q̃

Oculum respectus valde gratiosum. spectus gratiosus.

Oculum respectus valde rigorosum. spectus rigorosus.

Ille est oculus respectus diuine: que videt vltra preteritum aque qui ꝛ summe aeris loco vidit primeuo in aqua natura. Respectus solis: qui fm̃ philosophos dicit oculus mundi: ⁊ fm̃ poetas ante omnes alios deos omnia videtur lustrando. Unde Iob xxvij. Oculi q̃ sub celo sunt respicit. Respectus misericordie est respectus clemencie. Ille est cum sicut oculus caladrius respicit de infirmum modum ipsius ad se trahit ipsius quoq; qui veher sanari liberari respicit ab alio vero oculus autem. Sic deus oculo suo misericordie respicit eos qui sũ contrita sue predestinationis q̃ eum finaliter sunt saluandi: ⁊ q̃ in paradiso perpetuo sunt colligendi. Hos q̃ respicit penitentes ⁊ tribulatos. indigentes ⁊ pauperes paciẽtes ⁊ humiliates. De peritibus enim dicit Luc. xxij. Ch̃s mirato conuersus respexit petrum: ⁊ recordatus petri verbi. Iesu egressus foras fleuit amare. De indigentibus dicit in ps. Deus oculi eius in pauperẽ respiciunt: palpebre eius interrogãt filios hoim. De humilib⁹ eo dicit Luc. j. Respexit humilitatẽ ancille sue. ecce em̃ ex hoc beatã me dicẽt oẽs generationes. Ille alit respectus diuine clemẽtie sue me apparuit in incarnatione verbi: qui respexit ad genus nr̃m ⁊ venit nos visitare. Iterum illud ps. Respice me ⁊ vide: ⁊ vella vineam istam. Ille est ꝓspect⁹ misericordie sue dominice. Respect⁹ rigorosus est respectus iustitie. Ille est ille respect⁹ basilisci q̃ in momento alios q̃ respicit. Unde / respectus diuine iustitie q̃ subito respit malos ipos iugulat ⁊ occidit ps. Respice inimicos meos q̃ multiplicati sunt inimici. Et alibi. Qui respicit terrã ⁊ facit eam tremere. ℔ tangit montes ⁊ fumigãt. Et illud Exo. xiv. Respiciens dñs sup castra egyptior. in colũna ignis ⁊ nubis interfecit exercitum eorũ. Et ibi sunt tres oculi de tribus q̃ respicit vniuersa. Et sic sico q̃ ille est respect⁹ vltus.

Secũdo sico q̃ est respectus humanus: ⁊ ille similiter est duplex. Bonus. ⁊ malus. Bonus est respectus boni ad bonũ aliud est q̃ sentire ⁊ velle eo dilexi: quo. Bonus debet respicere ⁊ videre illa que sibi sunt valia ad saluandũ sic que Gede xviij. Bibi melius ⁊ dulcius ꝓ ciuitate mandata tui. Et sic nos q̃ aliqua sunt respicienda sapientie. Aliqua aterna. Aliqua eternitas. Aliqua meritas. Aliqua pollentias. Aliqua est sunt respicienda. Exemplo istorum q̃ videndo ⁊ respiciendo verbũ stellas celestes pariẽ ⁊ concipiebant sua fm̃ Euge. in mo. rel. Quia vere hos stelle celestes. Beati q̃ sunt ꝛe parti ⁊ exemplationẽ ⁊ tractationes: q̃ olim ⁊ q̃ sui capiũ ꝛ

Respectum respiciunt: eos bonos operū ꝛ bonoꝝ affectuū ꝛ eorū fidelibus pariunt. Et ꝰ Luc. iij. populo ois terre. Respicere ꝛ leuate capita vra. Dñs est pena illoꝝ q̄ non respexerūt ad bona fugiuos ꝛ ad inhabitandū ad electiōs sed ad terrestria: non ad immortalia: sed ad corruptibilia: illos bestias q̄ iusum respicere nō possunt: sed solū inferius vertuntur. Figuratiue ista mulier carnis ꝛ peruersa. de q̄ dī Luc. iij. q̄ eius surgum respicere nō poterat. Iusti⁹ siē respondit sapiētia dñi ꝛc. Leo ait terrā respicit q̄ vt dicit vox eius: ꝛ inde audacia ꝙ eos refrenet. Sic vere dñs q̄ terrā miserit ꝛ tremendo respicere: ꝛ q̄ aspectu montes tangit ⁊ fumāt dī psal. ꝛ sic parent ptra vota ꝛ actiones iniquorum ois. Et sicut potest in hoc illud. ij. Mach. j. Et tempore ꝛ abominatōis respice. Extremus siē sunt respicere ad supna q̄ nouerūt. Dñs ait os suum misericordie respicere: ꝛ eius affectū exprimere: ꝛ sibi q̄si pectus subuenire. Sic ꝛc cherubin Exod. Exo. xxv. Respiciēt se mutuo versa facie⁹. Dñs ait pena q̄ sibi in parbos ꝛ medios ꝙ boni in necessitate positi respicere ad inuicē dicere. pluri. Dñs respexerit pias filias manibus ostetrici. Interim respicios sunt magis violentum Exiplo mulieris ꝙ in speculo aliquem respicit maculas vultus sui. Sic ꝛ nos in speculo diuine vbertatis respicere debemus ꝛ eius vias vite ꝛc. ꝙ. Paral. xxij. Respicies in eis vidē rebus bellū. Postremo respicitur ad aliqd futurum. Alia sic ꝙ venire post nos scz tenebras. mortē quidem ꝛ finis. Exodi⁹ serpentē ꝙ hos hy quis q̄ post se respicere fm Dñs. Et scribit. ij. Reg. ꝛ. Respexit abner post se ꝛ vidit. Iñ fuit ergo boni respectus Dñs homines respicere vnde ad salutē. Sed ꝛ respectu malo plō sūt q̄ multi sunt ꝙ libentius respiciunt vitia ꝙ virtutes. Sicut sunt illi q̄ respiciūt mulieres ꝛ delectabilia mundi. Similis coruo ꝙ oēm nouitatē admirāt. quicqd pulcrum videt libenter respicit: quor q̄ sint aduersi q̄ a venenosis facilo sepe pereūt. Sic tales ꝙ pulcritudinē inuenire respiciunt sepe p malas pompas pereūt. Iñ psalē Eccl. xxv. Nō respicias in mulierē speciē. Et hec ꝛc respicere sufficiens. Dicit ꝛc Aspicere. De pleberare. De eo cito. De videre. ꝛc.

Respondere

Vbū q̄ respondere nihil aliud dicere: ꝛ alicui aliquid allegare. Et est respōderebili satisfacere. q̄ dicit ꝙ respōdet necessitati satisfacere petenti. Et igit Respondere

Verbū obedientie ꝛ humilitatis.	petentibus. Os ōis
Verbū sapiē ꝛ subtilitatis.	se verbū humilitatis
Verbum iniquie seu aquitatis.	parat: q̄ scz ad humi-
Verbum stultitie seu pfusum.	les gloria pōnit hu-

militer se petitio rndere. Dicit scz fm q̄ ei Proverbi. xvi. Respōsio mollis frangit iram: sermo durus excitat furorē. Humilis est mutē dedignat aliqd rndere Job. xij. Loqre tecū ꝛ rndebit tibi. Superbi ho sepe rndere dedignant: q̄si audierint ꝙ dicunt Job. xix. Eterū meum vocauī ꝛ nō respōdebat mihi os. quia dep̄calbe illi. Et Proverb. xxvi. Ne rndeas stulticie ꝛ rndere petēti. Item q̄ rndere sit vbi sapie ꝛ sagacitatis prosit: dicit q̄ ad sapiēs nō pinet ꝛ dubia ꝛ ardua rndere. Iterū illud Eccl. v. Si est tibi intellectus rnde primo tuo: si nō sit tibi ꝙ ꝛc. os tuū os tuū ne capiaris in eo q̄ indiscipliatio: ꝛ dicere. Ad sapientes ꝛ intelligētes pinet rndere. Ad ignorantes nō ho pinet rndere. Item q̄ respondere sit verbum iniuste ꝛ equalitatem pz in hoc q̄ sicut responsio vnius ad q̄n petitionis sic respōdeni os esse gerulo adequata inter rogatis. q̄si scz inter petitionē ꝛ rnsionem debz esse proportio adequata. ꝛ si fiat adequatio iniuste. pena culpe ꝛ premii merito. proportionaliter exparat. Sic pena dñi ꝛ de culpa ois Esalie. Peccata vra rnderūt vobis. Sic p. mio ho ꝛ merito dē Eccl. xxv. Cras respondebit mihi iusticia mea. Iñ q̄ respōdere sit quid verbū saturnie patet q̄ sicut nulli habentes patientiam loquaces nullam habentes moderantiam semp volunt ad verba omnia respōdere: sic illi vod montium qui vitat cibo quē ad omnia vlima verba rndere: sic campane q̄ non pōt ira pati: q̄si quis rideat ꝛ q̄si sonet. Sic tales impatientes modico tamē vere respondent. Et tales loquaces ad omnia verba respondere studeūt. De responsione enim talū ꝛc. quacum dicitur Proverb. xvij. Qui prius respondet q̄ audiat: dedecus ⁊ stultitia est illi. De prima responda q̄ ad dedecus se esse demōstrat ꝛ obstinatione pigmen. De responsione impatientium dicitur Eccl. xij. Respondebunt nō vtiles ꝛ obtusi sui ꝛc. Illata en dicit ab vtilib⁹. Sic igit patet quomō respondere vtiliter modū pōt sumi ꝛc.

Restituere

Vbū q̄ in scriptura multiplex vsus. Restituit enim gra. Restituit gloria. Restituit temporalis substantia.

Gratia enim restituitur penitentibus.	De restitutio.
Gloria restituitur martyribus.	ne enim gratie
Substantia restituitur indigentibus.	restitui: q̄ nisi

penitētia est vna virtus que gram perditā solet restituere ꝛ reddere penitā. Celuper cū post pctm victoria amissum restituitur ad pristinam sanctitatem ꝛ virtutem. Sic homo p penitentiā restituit ad pristinam gratiā ⁊ salutem. Vel sic ꝙ possit dici illud Genes. xl. Tres adhuc dies sunt post quos recordabitur pincipis magistri mei: ꝛ restituet te in gradum pristinum. Iñ cū tres dies sunt tres partes pnit scz Contritio Confessio ꝛ Satisfactio que faciūt plenam restitutionem faciunt operātes per penitā. Et nota q̄ restituendo gratiam bene restituit

Sibi ipsum vitam.	De vita aeternitate vel Mar.
Deo quidem vitam.	vit. Qr ecc̄ ille restituī? Ezā
Operationis actum.	ve dare videtur. De locutibi
Barbarismo patrum.	vit pater de Jacharia. De q̄

dicitur Luc. j. Qr nato Johanne soluta est vinculum lingue eius: ꝛ restituta est ei locutio. Unde Gen. xiij. Reddam populis labium electum. Johannes interpretatur ⁊ quo est gratia. quia scz in eo ex nativitate omne gratie genus locutio solet restitui peccatori. De actu bone operationis dicitur Matthei. xij. De illa que scz habuerat manū aridam. qua scz ope dicit sibi. Extende inquit manum tuam: ꝛ extendit: ꝛ restituta est manui sue. Manus aūt operationem designat. De statu pristine dignitatis. Si ergo quis deo reconciliatur a domino parci Daniel. iij. vbi rex Babylonis a deo q̄ per peccata fuit de regno eiect⁹ reddi peccata penitentia ad regnum iterum restituitur. Qñ ipse erat ibidem. In tempore illo sensus meus restitutus est mihi. Et q̄nt. Et in regno meo restitutus sum: ꝛ magnificentia amplior reddita est mihi. Et breuiter totus ⁊ ille qui sicut dicit Job. xlij. multiplicat gaudia ꝛ perdita ei⁹ sibi restituit. Potest hic fieri vis materiam iuste quō scz aliqui sunt quos vera restituunt in integrum ve sic vicat de qualibet a deo restituta illud. ij. Regū. vij. Dedit ei⁹ restituit mihi dominus israel regnū patris mei. De illa ho spe habitationis ꝛ pacis. Nec de situ celestis patrie quo homo restituitur potest dici illud Genes. xiij. Angelus eorum restituit abrahe in locum suum. Et breuiter de restitutione virtutis que fit per gram dicit Dauid in psal. Qñ ꝙ respicies restituet aiam meā a malignitate illoꝝ ꝛ leonibus vnicā meā. Dicit igit ꝛ restituio ꝙ. De restitutione enī glorie plani est. Bono aīe hereditarium ꝙ fuisti per pctm ade perdite. ꝙ vero per sanguinem incarnationis cum die restituit pō. Et ea qui restituūt hereditatem meam mihi. Fenice aīe in igne consumpta ipsa eadem anima ex eisdem omnibus in integrū restituit: ꝛ nova quia de antiquis cinerib⁹ efficit. Sic in vltima resurrectione restituet nobis humanā formā que p pctm ꝛ inobedientiā inimica facta est deitati. iij. Reg. v. Restituta est caro eius sicut caro pueri. Illam alie plenā restitutionē facie potest tunc in vltimo iudicio. Quia tūc sicut dī Matth. xvij. Helyas venturus est ꝛ restituet oia. Et hō pinet ea. q. Liij. ꝛc. Sicut bonis glā malis pena. Notia dico bonis: sicut debebatur Thob. j. q̄ facultas eius restituta est ei. Unde alii de paupib⁹ ꝙ eis beneficabunt⁹ ei Esa. xxvij. Ecce fuerat ꝛ postea restituta. Pena etiam ois malo restituet dī Job. xxvij. Juxta vias singulorum restituet eis.

De restituere se ipsum subditum pz q̄ debeat fieri. q̄ scz sicut de alieno dē os restitui creditori. Dñi. iij. Reg. viij. Restituat ei oia que sua sunt. Dñi mā nō potest dicere illi Saul. ij. In regno meo restitue⁹ sum. Sed ei ꝙ multos ꝙ nihil voluit restituere q̄s debebat vel ei debebat vel ei meritū vel ex causa iniurie vel delicti nisi violenter. Exemplū

hominē q̄ sex aquā debēā nunc rehibere aut restituere nō violenter cōpimat. Nec capto sanguisuge q̄ eum sanguinē habuit nunc restituat vel eadem vi violenter cōpimatur. Sic se multa sunt q̄ illud q̄s de alieno habuit nolunt restituere nisi p tribulationē: vel alia humana vel diuina cōpulsione cōpulsi fuerint vel coacti: vnde illud Thob. iij. Mercenarij tui aliquid operantes fuerit q̄ illum mercedē restituat. Quanq̄ ibi aliqñ operans

Dicat bona fratres mundi rebus ir mare. i. in amaritudine penitentie. Ge q̃ ita rebus q̃ possione sine lacrimis. Pater Luce. v. Ubi piscatores duxerant ad litus: i. mundi rebus sua. Item q̃ q̃ mundi rebus sine relictis ps. Diuisa sunt vestimenta mea sibi. Jacobi z Johanne reliquerunt retia sua. Illud est ergo rebus mundi q̃ signat cordis affectum. Sed duo q̃ est rebus virtutis q̃ signat opa penitentie. Predicatio est exercitii de rebus: quando audiunt boues in mare vel muri boues mundi q̃ per fidei captiui z ad litus fidei z ecclesie prebunt. vii. Mar. j. q̃ Jesus vidit Symone z andreā mittere rebus sua in mare erant enī piscatores z dicit eis. Venite post me faciam vos fieri piscatores hoīm. Illud i. genes. xl. Pegli. vii. vbi herum sunt capta suarū colūnarū ad modū rebus. Que eni colūne duo sunt rebus da. que sc̄z rebe sancte mundi et spūales habēt: in quo mysteria regni dei spūaliter cōtinent dicit. xxvii. Fides eni mundi in mundi rebus emam.

Tercio duo q̃ est rebe reale q̃ signat ecclie pgregationē. Ecclesia eni est rebe z sagena missa in mare boues mundum que ola genera pīcium boum pgregauit. z in fine ad litus mortis z iudicij perebunt z boni in vitam eternam paradisi eligunt: mali vo in infernum relegantur Matth. xiij. Illud est rebus symonis q̃ plenum fuit magno piscibus cum quib⁹ intrumbum: z cū rumpi essent nō est scissum rebe Job. xxj. Per illos eni piscis multe fuerūt fidēles intelligunt p̃ erāt quotīe fuerunt rebi piscatorū ipsi boīm fuit ecclesiam repletum. Rebe eni illud i. ecclesia pter illos multitudē nō scindit. q̃ i ecclesia nunq̃ per heresim omisit aut cessat. Unc est eni columba mea &. Illud est ergo triplex bonum rebe z spūale. Ecclesiastice pgregationis. Ordinis p̃dicationis. Quarūlibet affectionis seu mentionis. Sed adhuc duo q̃ rebe pōt accipi in malo. Et sic signat ōne illud per q̃s bō sepit. multitudē vel incipit. Et sic duo q̃ sunt in omnia tria genera retiū que rebibus capiuntur. vii. Psalm cum ceteris nauibus⁹ Fere. et ceteris grossis libris. Mores eni ceteris volatilib⁹ polluunt inuenit tria genera malorum rebium spūalium vii. Rebe delectationis ad capiendum carnales z naturales.

Rebe auaritiarū ad capiendū auaros grossitudies.

Rebe erūmnarū ad capiendū lapidos z volatiles.

Incipiūt ergo carnales in rebi cupidi delectationis. Et sic loquit scriptura Eccle. vii. vbi nominat mulierem sagenā vinculis inquit sunt manus eius sagena eius &. Sic loquit eni Proverbi. vii. vbi de mala muliere loquis dicit. Ut irretiat te meā mulier fermentū?: z sunt ei femē ifi bos manus ad vestimē: z nolet q̃ ad vincula illius pbatur. Et vbi vult fermentū? qui ponto talis fermentū fine mulieri fine adulatore sunt rebe ifius incauti boīes capiuntur. vii. Proverbi. xxix. Homo q̃ blandis sternit fermentibus loquit amico suo rebe expan dē pedibus eius.

Jā vico q̃ incipiūt auari in rebi auaritiarū spūali. Ge rei est mūdi bona sunt quedā rebus vbi bon incauti homines appropinquāt: subito arabolus auarus trahit eos de nauicula: z eos sibi mancipat z imolat. Figuratum in illo leuculo q̃ eo facto est z dicit rapere pdam ad vitam. Intendā sup te rebe mea. q. d. calco boīes leuum q̃ non efficiunt nisi pcedā bonoꝝ q̃dā acquirere in rebe auari nefandissime insultant. de quo recedere a arabolo prohibet Ec. xi. Cum dum sup illā rebe meā te capiat in laqueo mea addicamq̃ eum in babylonē diuq̃ meā. Ecclesiā qui in rebi auaricie capiunt: in babylonēs infernū ducunt. z vbi per eterna supplicia mergunt. Et illa fine q̃ rebi rebi relinquūtur: de quibus se mentio supra de relinquere. §. j. Tercio q̃ incipiunt sagbi in rebe emi. auarū secularū. Mundi eni negotiatores z emptiōes sunt quedā rebi q̃bus capiunt sagbi z ambitiosi: sicut prenūbus z arbusculis quibus fabule se involuit. sicut pater de que q̃ nichil accepit. Sic sagbi alte volātes: in negotiatiōe mūdi inuenit rebe pompaꝝ q̃bus q̃ superbi tam se inuit mane Pfal. v. Quasi rebe capitium sup montes ebulliet. Ebulliet eni incipiunt? venit lux. Quia sc̄z illi qui in mōtibus tumore rebi eminente seu auaricie in montibus regni. tumultibus quorum nisi adventum lucis. q̃ est nisi q̃ in lucem veritatis facta sua. Illa ergo sunt tria genera retiū rebium que laudabiliter sunt fugienda z relinquenda. Ju ps illud Dimitte nos. Relicta rebis? z pic locum fit cum Gde. d. re relinquere. §. j. Et ita de rebibus sufficiant re bono z in malo. Gde re ligare z re vinculis: z in cæteris similibus similibus.

Retinere. Nota q̃ in scripturis multiplex retentio reperit vir

Retentio necis z pernicies. Primo sic q̃ in-
Retentio decore z monicie. uenit retentio dānoꝝ
Retentio arome z recidie. ficantia. Gde pcr-
Retentio seruāe z salutifere. to dī retentio dānoꝝ
rum q̃ per diem ultimū ad appellant. Retentio misericordie q̃ in seruatores retinent z includunt ne liberari retinent. Retentio peccatoꝝ q̃ per confessionē veniam recludunt. Dānis eni talis retentio periculosa est. Unde pcr-
to sine lingua mendaces z alij mali homines in co pe-
re retenti nec quicquā malum infirmitates z qlp̃ etiam morē cantare. Sic bona terrena in archa pōt bo in cor
sacrificio retinere multos vitios: z finaliter mortis eterne z infernalis tormentoꝝ pericula generāt. Quod enim de impio verū est qui se in suis carnalibus retinēt pompis z capitiosis. Et cui de viduāpa q̃ se pauper suis talis cor
ruptibus laqueatos retinēt z obligatos ad se ne q̃ queq̃ sub
stantia spolare audeat: sicut de pilo q̃ di pina. Quo refte Pilatus de nā conclusū reliq̃ suos. Jac. ape: z piscatores de recipit quos tandē reuinido se claudit. z retinet bona
rat z plumū. Sic vere viduāpi piscatores. i. pauperes sub
spē charitatis se aperiūt quos cū suis laqueis z pericul⁹ insolubilibus tandiu retinet maliores: q̃ quotidie habēt spoliāt z plumāt. Idem bo facit tyrannus q̃ se capti
uos suos vsq; ad mortē solent (nisi se redimāt) retinere. Dicentes sq̃ illud Matth. v. Amen dico tibi: no exies in
de sq̃ re carcere donec reddas vltimū quadrāte. Talis fuit pharao qui sq̃ filios israel in seruitutē pessima retine
re voluerunt q̃ ipsos non nisi moriēdo exire voluerūt vñ Exo. ix. sic ait dē mandasse. Adhuc inquit retines pe
pulum meū z nō vis dimittere eū Ex plus grauiora mal
tam nunq̃ alia nō fuit in egypto. Sic cūi dei pōt se reti
nēdos q̃ omnia sua retinet nec dimittit nisi sua q̃ pe
mortē aut tribulationē pmāt. Et ipse spongie q̃ aqua bibit z eas retinet nec dimittit nisi q̃ndo exprimit vult. ter Apocalip. Tene quod habes. Illa est igit retentio ad
mirantia. Secūdo dico q̃ inuenit retentio mortificatiua. Et ita cum est illa qua nos in mente nr̄a retinēte? hui mō
data z bona de peccatis z nocumenta. Utinā enim re
tentiua valde pfecta sanctaꝝ quia sc̄z nisi ita esse: charitatis fomēta extinguūtur nec nutriūtur: z sic corpus mirabile
nutrietur. Sic vere virtus retentiua z memorialis val
de pcessit mihi sanctaꝝ quia sc̄z nisi p quinq; sanctos re
cepta retinēt z memorie commendarent. nunq̃ ita spūa
liter nutrirēt. vii Luce. viij. &. Qui aūt in bona bonam. hi
sunt q̃ in corde bono z optimo audientes verbum retinēt. z
fructū afferūt in patiēcia. Illa est igit retentio mortificatiua.

Tercio dico q̃ inuenit retentio modificatiua. Et ita dī
la q̃ nos retinemus z retrahimus z cohibem? malos ap
petitus ne coeuāt in malos pfectus. Et q̃ etiam nos ne
mēmus alios q̃ sc̄z videm? ad malū labēdo z lapsus. ne
scymus in aliquos malos actus. Rota cū molendini re
nacē. ne nimis impetuose curras per pondus lapidis fa
mole. z p̃ retinaculum quod est dī. Sic vere bonus mi
ni rūnoia. z retinaculum p̃dicatoris ne deuarie. z pudice
gubernatio. z boni etiam predicatoris admonitio. ne
ber mentes nras ad impetu malos ip̃pitus aut actus
retinere. z sub scripta regula coīere. vii. z. Regū. xxij. ut
q̃ sub ocnte buccina z retinuit ppls ne ploqueret fugit
tem israel. Illa est ergo retentio modificatiua. Quarto
dico q̃ inuenit retentio salutifere sue. Et ita nihil aliud est
q̃ plene ista que sc̄z alias virtutes retinet z reformat. Illa
sanctus est q̃ cunq; pdam capiat nisi pdam capram refer
ue z retinēat. Circūcisi igit capiamus z custodiam⁹. Illa
Ecclī. Homo inquit qui sumis non. z si subsit z elo
rium pōt vsq; ad finem firmam retinēamus. Dic igit sal
uatore de retinere. Gde de tenere. seruare et pservare. q̃

Retrahere. Cum retractio sit idem q̃ aliqd ab aliquo termino vel, posse retractio possimus dicere q̃ est ex Retractio

Vitiosa. Viciosa dico licet aũ non retrahimus
Viciosa. nos ꝛ alios a pec̃. Viciosa enĩ aũ non
Periculosa. retrahimus nos ꝛ alios a bono ꝓpositi facto seu ꝓposito. Periculosa etiam sicut cũ per diuicias ꝛ oculum scrotũ q̃ mali retrahunt ab bonis mundi vita ꝛ solatio. Horũ talibus ergo retractionib⁹ multa possunt vt a sed nullos vocales desum. Vide ergo de retrahere extrahere amouere reducere ꝛc.

Retorquere. Retortus. Vide ſ. ꝛ cũpre.

Retribuere. Dicta q̃ retribuere idem est qd ꝛ recompensare. satisfacere. reddere. re. vel pro aliquo bñficio vel maleficio cõpensa fruit affigere. Et dicit a re q̃ est pira ꝛ tribuo. huic. Vnde retribuito quasi ꝛ iterato tribuere. Retribuo est loquẽdo supponit potestatem tribuendi. Et sic tribuere se habet per modum meriti. ꝛ retribuere per modum premij. Notare ergo possumus q̃ in scriptura inuenit sex Retribuio

Meritoria. Primo dico q̃ est retribuio ẽ pena
Damnatoria. ꝛ malicie. Et ista est illa q̃ quilibet eme
Salutaria. nus retribuere ꝛ recompensare alicui bñfi
Afflictiua. cio q̃ ab ipo recepit a deo sc̃o q̃ ꝓpter eo. Deo dico fm q̃ est filius potestatis respectu illud pñ. Quid retribuã dño ꝓ omnib⁹ q̃ retribuit mihi. Calice salutaris accipiam ꝛ nomẽ dñi inuocabo. ac si dicerẽt. Ego si non possum deo retribuere seu satisfacere. saltem tenebo ꝓ certo. mem ꝛ gratissime nomẽ ipius inuocare. Primo etiã sacrificia est retributio. satisfactio ꝛ recompensatio de beneficiis ꝛ de bñficijs ꝓ ipm acceptis. Et Prouer. xij. dicit. omnis vir sui vultus q̃ repletur bonis. ꝛ fm opa manuũ suarũ retribuet ei. Eccli. vij. Honora patrẽ tuũ ex toto corde tuo. ꝛ retribue illis quo tibi nibi. Exẽplo dicemus q̃ fm Pñi. fuit inter marine piratas Parthus est suus socio placitos solent nutrire. sicut in inuentute ab ipsis fuerit eis retribuere. Quod est ꝓ multos ingratos ꝛc. De ista gñe retributionis dicit. Ecclesiastici. agit de Satisfactione. Ista est ergo retributio equitatis ꝛ iustitie. Secũdo dico q̃ est retributio bonitatis ꝛ mequitie. q. d. multi sunt ita pueri q̃ nõ solum ꝓ bonis nõ retribuũt bona. immo etiã ꝓ bonis multotiens reddit mala. pñ. Retribuebãt mihi mala ꝓ bonis sterilitatẽ aie mee. Tercio dico q̃ est retributio bonitatis ꝛ clemẽtie. Et ista est illa q̃ dñs retribuit bonis et iustis retributionẽ vite eterne. Prouer. xij. Iustis retribuentur bona. Malis aũ bonũ facit nõ quis retribuit ei. vel i hoc seculo. vel in futuro. Verumtamẽ melius est futuris retributio q̃ sic patiens. Melius aũ retribuit filio q̃ seruo. Quia seruꝰ quotidianã mercedẽ accipit. filius vo ad futurã hereditatẽ. Quia seruꝰ modico ꝓmio salario cõtentꝰ. filius vo expectãs hereditate patris a finaliter ꝓmittit. Sic de multis fit sicut seruꝰ q̃ in ꝓmissionẽ seruitꝰ a alijs bona facit. ꝛ bona q̃ alia a deo sicut vocatis fiũ salutis accipit. Boni eo fiunt sicut filij q̃ a deo patre ꝓmia recipiẽt in hoc mundo. sed ab ipo retributionẽ eterne glorie recipiẽt in futuro Lucas. Retribuit ebi in retributione iustorum. Et in pñ. Expectãt iudi donec retribuas mihi. Ista est ergo retributio bonitatis ꝛ clemẽtie. Quarto vo dico q̃ q̃ quidã retributio seueritatis ꝛ penitie. Et ista est illa q̃ dñs remunerat malos in inferno retributio eis supplicij q̃ merentur. secũdo illud Deut. xxxij. Vltio est michi ꝛ ego retribuam eis in tpe vt labãt pes eor. Calix est in manu dñi. ꝛ vinũ fermentatum plenum mixto. Et inclinauit de hoc in hoc. Ecce est lapides Exodi. xj. Facile est deo in die ultimo retribuere vnicuiq; fm vias suas. Deus est qui retribuit abundãter facientib⁹ supplicium q̃ sicut dicit Esaie. xxxv. Deus vñ reddendo retributionẽ inimicis suis ꝛc. Vide ſ. re reddere. re Rettribuere ꝛ re vere. re ſmio. re mercede ꝛ similib⁹.

Retro. retrorsum. Nota q̃ ista adverbia retro et retrorsum videntur significare partẽ anteriorem ꝛ posteriorem. Significant enim quandoq; posteriorem. quandoq; ſm. rem. Et sic generaliter est aduertendum q̃ diuersimode significant in scriptura. Vnde nota q̃ Retro sunt aliqua

Videnda. Timenda. Cauenda. Euitanda. Spernenda. Premorenda. Pauidenda.

Et sic dico q̃ est Retro.
Penalitatis.
Mortalitatis.
Iniquitatis.
Humilitatis.
Prosperitatis.
Diuinitatis.
Aduersitatis.

Primo ergo dico q̃ est vnũ retro qd est amplectendũ ꝛ illud signat humilitatẽ q̃ notio retrorsum spe accedit. vita vitia q̃ deuitamus. bñficia q̃ hominꝫ supplicia q̃ sustinuim⁹. ꝛ bona q̃ facere possumus et debemus. Colla ẽt facta hec signãt q̃ mobiles ad bñficia esse possit se reflectere. Ad quorũdam q̃ ad virtũ obsequiũ gñet signũ q̃ plicatura se ad retrorsum flectere. ꝛ ipsa in manu gerere ꝛ habere. Hic ne animal pcatrice de Exod. j. q̃ ipsa gemma dicit. q̃ est retrorsum. Et dico fuisse animalia nõ solum a parte ante sed etiã a parte retro habebãt quales Apoc. iij. Ecce ego pono ostiũ ante te apertũ. ꝛ Iudicit. ij. Venimus ad ꝑdicta retro videt fuisse in fabulam. ꝛ Esa. xlvij. Conuersi sunt sapientes retrorsũ. Vñ est ergo vnum retro attendendum. Secũdo dico q̃ est vnũ retro metuendum. ꝛ illud signat mortẽ. iudiciũ ꝛ infernũ. Ista est dicunt esse retro quia nos sequunt ꝛ persequẽtur. quia non videntur nec cognoscunt. quia ly bonũ nõ videt retrorsũ. ꝛ etiam ista ꝓ oculis a facies nõ habent. Inimici enĩ q̃ pugnãt a parte retro. magis sunt timẽda q̃ ly ego inimicus nõ pñt bn ꝓdiri. q. Psal. xvij. Inimicus retro malebat infidias. Vñ enĩ cor ad veritatẽ q̃ est ꝓ fidelis respuit. Tercio dico q̃ retro sunt ipm fugitiua ꝓnt a cecidit. Et dico talia q̃ mõ sunt retro ꝛ q̃ mõ sunt nobis a cognita ꝛ ignota. debẽt diuersis meditari ꝛ magis aliquibus formidari. ꝓ Conuertunt retrorsum ꝛ erubescant. Illud est igr retro qd est metuendũ. Tercio dico q̃ est vnũ retro qd ẽ pernitiũ. ꝛ illud retro nihil aliud ẽ q̃ quãdo vnus stat⁹ pñ. Paulo ẽt ꝛ pñs ad esse retro. q. d. pñs retro ponit. nec de ipa tollẽdo curat. vt q. etiam pñs oculos nõ inducat. vt ꝓ eo alij q̃ nõ curãt ꝛ ꝑ Pñs dicit retro vocat. ꝓ eo q̃ de ipis apud deum pro cur. imo ꝑ infernũ retroponit. ꝛ retro a facie dñi ruunt. Vñ de peccatis dicit. vij. q. facti sunt retrorsum ꝛ nõ in ãb. Et Psal. pñs nõ gre. Pessima ẽt est ly retro ꝑ. in Psal. Iustus de ꝑ ipe ẽt ab ꝑ. ꝛ in Psal. ꝛc. ꝛ in Psal. ꝛc. ꝛ illud pñ. Nõ recessi retro cor nr̃m. ꝛ declinasti semitas nr̃as a via tua. Illud est illud retro in q̃ cecidit beñ ꝛ sperationẽ. de q̃ iij. Reg. xij. q. audita morte filij ꝛ caputione arche. beñdixit de ista retrorsum ꝛ abrenũciauit. Quia ly quicũq; retro a facie gl. ad ꝛ. peccati cadit nisi ipm subleuet dñs. mouẽ inanitꝫ ꝑpetuam ꝛ eternã Deũ. ꝛc. Cadat ergo eius retro. Et ly. Thomo. vt. q̃ multe vidue abierũt retro post Sathanas Retro est ire nihil aliud est q̃ a recto itinere iustitie recedere ꝛ abire. Exẽplo planetas q̃ ipsi efficiunt retrogradi. Exẽplo etiã fumus q̃ ꝛ lapides ad eius q̃ ꝛ retrocedit a rectitudine cursus sui. sicut dicit Pñi. q. de magi demones mediãte lapide. i. varietate pñ. retrocedit a rectitudine iustitie spiritalis. ꝛ faciunt eos retrogradi. id est peccatores ꝛ obstinatos. quemadmodum sunt ili q̃ nihil volunt facere iuste vel recte. immo quicquid faciunt agunt more cancri retrograde ꝛ diuine. Iob. xj. Multi vituperauerũt retro ꝛ iam cum ipo non ambulabant. Cuius ꝑ pretiũ est de iustis. de quibus dicit. ſ. Regũ. ꝛ fugitiua ignobile. i. volitans viri iusti. nunq̃ retrorsum abiit. Esa. i. Ego ante nõ ꝓdico retrorsum non abij. Dico igr q̃ est vnum retro quod est ꝓcauendum. Quarto vo q̃ est vnum retro quod est ꝓsequendum. Et illud est retro quod signat statum ꝑfectionis q̃ ly pñs fuit beate memorie ad statũ gratie cui dimiserit ꝓ pñs. Sicut de magdalena penitẽte de Iob. xx. q. Conuersa retrorsum vidit deum Et illud Deut. j. Ista gens conuersa est retrorsum. Ad etiam signat statum humilitatis. q. d. sic viri humiles ꝑ se reputant nigros apparere ante sed magis elle retro id est in statu posteriori ꝛ ꝑfectiori. sicut de muliere in cena dñi Luce. vij. q. ipsa accessit retro ꝛ coepit stetisse. Et ideo merito sanari. Dicat etiam de Magdalene ꝑ Luce. vij. q. stans retro secus pedes Jesu. lacrimando. rigando ꝛ osculando pedes ei. mgnã audit ꝛ

vero. Simulq; sunt ei pena multa q̃m dilexit multũ. Illud
ẽt ingerunt vere acquirendũ ꝛ habendũ sc̃z humane pene
ꝛ humilitatis q̃ sc̃z sicut hoc fit p̃ limi-patiẽt retrocedẽ
do. sic nobis patiẽt gratiã ꝛ impingat ꝛ nobis vere retrocedẽ
dendo p̃ penam ꝛ humilitatẽ retro se retrahendo. ꝛc quo Gen.
xxxi. Quid accusatus fugisti nũ fugam. ꝛ ipse contigit retrot-
fugam. Illud ẽt ergo vnũ retro q̃s ẽt acquirendũ. Dein
de vico q̃ ẽt vnum retro q̃s ẽt diuinitendũ. Et illud retro
fugiat p̃speritatẽ mundanã ꝛ bona hui⁹ mũdi. q̃ sc̃z retro
beant esse. q̃ retro nõ amẽ mortẽ rendimodũ. Quid retro.
q̃ sc̃z retro nos videat esse. Ita obliuiscẽ ꝛ pterita. q̃q;
tidemus retrospicere ꝛ ad mẽs oculos nõ ire. Iuxta il-
lud apl̃i. Posthã. Que retro sunt obliuiscẽs. ad ea vo que
ant sunt extendẽs meipm. Dein ad̃ pfequor ad hominẽ
Et illud postũs requirẽ in religiosis. q̃ sc̃z nõq; vñr re-
tro reflectere ad bona in mũdi que post se reliquerũt. sed re-
tro intere sine retrocessione ad pcũ q̃ pauperiatis semitam
ambulare. Dura sicut ꝛ.ñ. Gen.xix. Vxor loth retro respi-
ciendo mutata ẽt in statuã salis. Dura sicut ꝛc Luc.ix. Nẽ
mo mittẽs manũ sua ad aratrũ ꝛ aspiciẽs retro aptus ẽt re
gnũ dei. Qd nõ ẽt ꝑ multos modernos religiosos q̃ post
to oculi cordis sunt vbi retro ad videndũ retrogrũ. Ob-
mirari tamen ẽt tãc ẽt esse pessimos qñ ẽt retrogradus.
q̃ sc̃z illi religiosi sunt pessimi q̃ retrogradi sicut ꝛ. q̃ ad
retro cõuitta q̃ ipsos mouẽ cunis reuertitis ad vomitũ cõ
uertunt ꝑ. Ps. qui edit in me calcabit mihi supplantauerũt me
infirmatũ ꝛ pterita a facie mea. Et dico hũ pcepit Luc.
xvii. Qui in agro ẽt nõ redeat retro. Dura sicut ꝛc.ij. Pe
ter.ij. Melius ẽt illi veritatẽ nõ agnoscere q̃ post agnitã
retrorsum ire. Illud ẽt ergo vnũ retro q̃s ẽt diuinẽ
dum. Retro vo dico q̃ ẽt vnũ retro q̃s ẽt generendũ.
Et illud ẽt retro quo ipi ꝛ digniores ipm retrocedẽ ẽt
humanũ animum exemplũ. Figuratus in sole. q̃ sicut iij.
Regũ.xx. Ezechie ẽt retrorsum ꝛ gradibus. vñ Ecclꝛ
plesy. Retro redite sol ꝛ addidit vitã regi. Sed septuro
ginta pro eis q̃ ẽt vnũ retro q̃s ẽt pauendũ. Et illud ẽ
illud quo mali in iudicio pcedent retrorsum ꝛ. inferius in
inferno. De quibus dicit Job.xviii. Aberãt retrorsum ꝛ
confundũ. Hic ergo pns quã ad tepe genera retrorũ pareat
referri illud adiunctum retro ꝛc. Vide supra de pers. ꝛ pa
sentia.

Reuelare. Nota q̃ reuelare nihil aliud ẽt q̃
ꝑ sacrum suũ alicui declarare. Et ipse
qui reuelat. qñ retro velare ꝛ. pati se velare. Et nota⁹ q̃
in scriptura inuenit̃ septẽplex gen⁹ reuelatõis scz Reuelatio

Admirabilis ꝛ grauis. Prima ẽt reuelatio diuine
Commendabilis ꝛ venusta. inspirationis. q̃ facit deũ
Desiderabilis ẽt iocosa. Job.xij. Ipse ẽt q̃ reuelat
Confusibilis ẽt tediosa. ꝑfunda de tenebris. Secũda
ẽt reuelatio mirabilis ꝓfectionis. De q̃ in ꝑ. Reuela pedẽ
tũ tuũ. Tertia ẽt reuelatio bonũ ꝛ ꝓfectationis. Iõ dicit
Deuteron. xxv. Decem centum ne reuelas. Quarta vo ẽ
reuelatio eterne glorie ꝛ dilationis. Et sic dicimus q̃
ẽ illa q̃ dñs. Reuelauit ignominiã nuã. ꝛ videbit oẽs ꝓpo-
bitum tuũ. Et illa q̃ q̃nto gaudeb⁹ reuelationi ꝛ tue
manifestationi alibi q̃ ordinat ẽt vocandũ. Sciamus igit
pleno q̃ ẽt quedã reuelatio diuina valde mirabilis. Et illa
ẽt illa q̃ dr̃ reuelat sacra q̃ latuerant illos ꝓbos dñi ẽt
ab⁹ reuelari. q̃ dr̃ multa abscondit a sapientibus ꝛ pru-
dentibus ꝛ reuelat ea parvulis. sicut ꝛi Matt.xi. Deus ẽt
ẽt sancte ꝛ q̃ secrete cũ ꝑfectis suis tractat de regimine
regni sui. ꝛ tande q̃d ordinarunt secrete fuerat. manifes to-
dormodo publicat ꝛ reuelat. Quia scz dr̃ in secreto came
re sue occludẽs ianuã ꝛ ꝑ os ponit ordiã q̃ facit. ipsaq;
primo suis secretariis scz angelis ostẽdit. ꝛ tande familiã
alis ꝛ bullatis regni sui scz ꝓphetis ꝛ apostolis ipa primo dedꝛ
rat. et finaliter per ipsos omnibus publicat ꝛ denunciat.
Sic fecit dr̃ de secreto sue dilectionis incarnationis. Sic fecit dr̃
de secreto sue prudentie ꝛ mundi gubernatione. Sic facit
deus in vltimo iudicio ꝛ in die sue magne iustificationis. Et
ideo de multiplici reuelatione dei possumus exponere ver
bum illud scz Psalmi. Iuxta est salus mea vt veniat. ꝛ in
stitia mea vt reuelet. In cibus ebis offendunt̃ sanctos q̃ a
deo sanctificati vel erunt beatitud⁹ reuelata. Et illa sunt aliqua
q̃ pertinẽt ad lignũ vitale. Aliqua q̃ pertinent ad cultũ
boni⁹. Aliqua que pertinẽt ad limi⁹ regnũ. Aliqua q̃ per-
tinent ad lucẽ splendoris. Et ideo vico q̃ apud deũ ẽt sc̃z
reuelatio amicabilis fructuosa. rigorosa. luminosa

Prima fuit in verbi incarnatione. Iuxta illud
Scdã erit in animẽ ꝓfectione. salus mea.
Tertia ẽt in impios condemnationis iustitia ipsius.
Quarta ẽt in secretos manifestationis. Reuelet ipse.
Et sic dico q̃ ẽt quedam Reuelatio

Grandis amoris. Ẽt vico quedã amoris reuelatio
Summi valoris. inestimabilis. ꝛ illa ẽt illa q̃ ꝓ
Magni rigoris. ꝛ sc̃z p carnis assumptionẽ hoc
Magni splendoris. bus reuelatur q̃ offendit eam ẽt
iuxta illud q̃ illa ille facit̃ ẽt iuxta nos in ille seculo. sa-
cino ꝛ vitam ꝑ. Iuxta ẽt hõis hõ q̃ reuelatus sunt corde.
ꝛ humilis spũ saluabit ꝛc q̃ Esa.xl. Reuelabit gla dñi. ꝛ
videbit oia caro pariter salutare dei. Sicut ẽt ei aliqñ in
latere in nubila. q̃ candẽ clare hodiernus reuelat. Sic dr̃ q̃ ab
origine mũdi latuerat ꝛ velũ hoiũ fuit in incarnatõe pa
blice reuelat̃ Lu.ij. Vidierũt oculi mei salutare tuũ quod
parasti ãte faciẽ oĩm ꝑplor. Tamẽ ad re. gen. ꝛ gle. ple. nae
ist. Illa ẽt q̃ reuelatio amoris inestimabil. Iuxta ẽt inqꝛ.
Amor ẽt inestimabilis indicat q̃ vere nil pungens velit q̃
dere. ꝛ multo minus q̃ dr̃ velucrat q̃ incarnatione in ter
bona hõ cooperatus appere Indicit. Confitebor tibi
domine deus in toto corde q̃ ẽt in fecisti. Secunde vico q̃ ẽ
illa dei reuelatio valoris inestimabilis. Et illa ẽt illa q̃ dr̃
sc̃z reuelat vtil⁹ q̃ sunt in paradiso. de eis ꝑ visionẽ beatifice
inimãdo ꝛ salutẽ ꝑpetui influendo. Et hõ offendit ei no
Salus mea Esa.xlv. Israel salua⁹ ẽt in dño salute eter
na. Dñi de tali reuelatõe ps.q. Cor. iij. Plos aũt reuelata
facie gliam dñi speculãtes. trãsformamur ꝛ claritate in cla
ritatẽ. Illa ẽt ꝛ reuelatio valoris inestimabilis. Denicq;
vico q̃ ẽt q̃ dñs dei reuelatio regnis impatibus. Iustitia in
di mea. ꝛ illa ẽ illa q̃ dr̃ reuelabit i iudicio iustitiam tuã. ꝛc
calita boiũ fallacia ꝛ malos. q̃ vere sunt sicut tenuca que
infra celli fugũ ualiter se occultat q̃ nihil de ipa vt ꝑpe
ꝑcat tella. q̃ ei in aq̃ calida ꝑnit tic effidit ꝛ mãs ꝛ pe.
des. ꝛ sic dicit̃ sed tella latuerat reuelat. Sic de multis fue
ris multis in vita illa in tella ciuitãs exercitus facte cor
ꝑtionis ꝛ malefacta ꝓut non ꝑit nec inspici. nec co
gnosci. Et ꝑcto in die iudicij qñ in aq̃ calida ebul mitis
ste bullent. tũc ẽa q̃ in ipso latuerat reuelabunt ꝛ caput
fue mille interrõpo. pedesq; huc male offensa ejus⁹ innot
tis⁹ ostẽdabunt̃ iuxta ebam salutaris. Matt.x. Nõ ẽt
opertũ qd nõ reuelet ꝛ occultum qd nõ sciat. Tam enim
eis vlgarito ꝑ Deus fallax reuelabit. Et hypocritarum
coopt̃ fallax inuenio manifestabit. ꝛ dissipat ꝓua latue
rat qd nõ ꝑ ꝓfessionẽ vel ꝑtinẽt dei ostẽdit. ibi quod cum;
etio viuentiũ⁹ odiet. Ideo vt salut Esa.j. Ne fumus hy
pocrita in ꝓspectu boni. tic fecit ciuitas ꝛ reuelet mus ab
scõsa tua in medio ꝑmigũ. ꝛ.Cor.iij. Quo dñi reuelatũ
bit. qñ ignis reuelabit vnusquisq; opus tuũ tic fuerit. Iudi
ca me deus. Et in ꝑ. In ꝓspectu gentiũ reuelauit iusti
tiam suã. Illa ẽt ergo reuelatio rigoris inspirabilis. In
sup vico q̃ ẽt reuelatio ꝓfectionis mirabilis. Illa ẽt
tia q̃ dñs gentibus ꝛ famulis secrete reuelauit futura. Et hoc
ẽt qd offendit in verbo reuelabit. Quia sicut dicit in ꝑ.
Deus reuelabit cõdemna. ꝛ in ꝑpto eius ois iniqtas gliam.
Et ẽt sciendũ q̃ reuelatio sc̃z secretorum dei voluntatis ma.
gis ꝓmunt suis simplicibus ꝛ ꝓpitiis. Magis bonit
tibus ꝛ sublimibus magis pauperibus ꝛ humilibus. Si
cut ad Ihũ videm⁹ ꝛc. ꝛ dico ꝛ apsis q̃ secrete valde ꝛ mul
dico sibi. ꝛ humili plebi. Amos. cli. suis pulsus pauꝛ⁹ pl
fessus. paulus ꝓfectus. ꝛ. Spiritũ vult spirat ꝛ. Qui cut
qñ sol solat sui diuersitatem rubinis se diuersimode reue
lare. ꝛ inde ẽt q̃ sm q̃ nubes magis ẽt rara vel clara. tem
ꝑ vel spissa. sol clarius vel nubulentius in ea reuelatur.
Sic sm q̃ deus inuenit mentẽ bonã animã dispositam sibi
ꝑ reuelationes ꝛ inspirationes amplius intimat. Quam
ẽt infusum in ꝓfundũ maris. clarificat totum mare. dicit
facit reuelari ꝛ apparere illa que ptius latebãt. Sic
ecclã dei effusa in ꝓfundo cordis. Videm reuelat ꝛ ma.
nifestat illa q̃ pertinẽt ad salutẽ. Hic de Reuelare. Vide

ꝑ̃ reuelat ꝓfunda t alia dicit ꝙ nouit i tenebris ꝓlitos tra. t lux cū eo est. Et ita sunt ꝓ illos q̄ reuelationes t occultos mundi scrutatores querit ab aliis q̄ a deo sicut sunt ap̄ gines t sorting. t nouoꝝ ꝓphetarū. cum nihil tale ne⁹ fr̄ dicat q̄ ea sp̄ialiter reuelare ꝓpositū. Ait Ep̄o ij. Deus det vobis sp̄m reuelationis in agnitione eius. Et in ꝑte q̄ malignus est reuelatio omnia ꝙlibet.

Lamiosa. Et ꝓ isto q̄ est quedā reuelatio humana
Rigiosa. valde mirabilis ꝛc. Scito ꝓcipiēr hoc
Gloriosa. q̄ est quedā reuelatio humana valde lau
Et amorosa. dabilis. ita ē illa reuelatio q̄ hō reuelat ꝓxi sue sacerdotis. Alia ꝓdicatur reuelat de voluntate amicabili. Dicitur reuelat periculosa inūmoda subditis inferioribus. Peccatoꝝ alii dicūt esse sicut infirmus q̄ vult infirmari non vereūdat diuersos medicos reuelare ꝑ eoꝝ remedia apponendo. hoc ꝓ peccatoꝝ sacerdos ꝑ. Reuela deo vias tuas. t spera in. Libri ēt reuelati cantiq̄ mei Luc. ij. Reuelent ei multe cordium cogitationes. Predicatores ēt dicūt esse sicut pos. q̄ edicta regū aliq̄ annūciant ꝓ reuelat. vt scilicet sciat voluntatē ꝓncipis. t vt agitur sue q̄stionis quid facere teneat. Alii ꝓdicatores loq̄ntes dicūt Ecclesiastes. Deus in sedens ꝓpter me vt subiacentes corpore. vt possideat hereditatem obtinuerūt. t peccatores hic qui in carcere sunt exte. t hoc q̄ in tenebris sunt reuelamini. Quod alii est pena multos ꝓdicatores filios carnis q̄ verbum ꝙnis sic pergut ꝓ inuidia solet occultare. nolēs q̄ aliqs reuelat. Sic sunt multi ꝓdicatores t doctores q̄ verbum sibi uerisse quia cognoscūt. t screra sacramēta q̄ sciunt. bona vba t documenta. sermones t libros quos habēt. que scz ecclie possunt esse necessaria ad purgationē sp̄ialem animarū nulli volunt aperire vel reuelare. sed potius abscondere t celare. t sibi solūmodo reseruare. Iudith. xiij. Reuelauit reuelare q̄ mihi ne ore leonis assumpsit. Dicitur ēt. quia mulier nobis loquit est sacra scriptura. mihi ꝙ mandat ꝙmit est sacerdos t doctrina. Dicitur eciā est sicut canis q̄ latrans solet foras t latrando ꝑdere. Et ēt sicut sacra parauus lacertulus q̄ latrando sup̄ facium boni dominus solet serpētes infidiās reuelare. q̄. ad ꝓhibendū ꝓnec subditos pericula t bestias sp̄ialiū in diabus ꝓcidere. t ipsos subditis vel latrans ꝓdicationis. vel solus bonę cognitionis sagaciter demōstrare. Esa. xxij. Reuelauit operimentū iude. Et sic isto q̄ ista est reuelatio triplex bona q̄ est laudabilis. Tercio ꝓpriꝝ isto q̄ est q̄dam reuelatio mundana que est damnabilis. ista est illa qui habet ꝓ stroem t simulationē. t suos criminū obtenta tegere. Iste nō nihil sciunt celare. quin etiā quicqd habent in corde siue bonum fuerit. siue malū volūt omib⁹ reuelare. Ista est ira pessi. f. ꝓditio lactantii. t hypocrisis simi. lis sunt caudā lupis qui ēt quinto q̄ est talis cōtinet in se suppō suos capiēt mundū sunt ēt celare reuelare ora secreta cordis. Hec ꝓcerno facit ꝓditio. Quia sicut ꝑ. Prouer. ij. Qui ambulat fraudulēter reuelat arcana. Ita ēt qui facit hypocrisim t simulationē seu etiam iactantiā sui ꝓximo. q. f. talem quicq̄ habēt de bono semp̄ velit alios reuelare Eccl. xij. Desiruit parietem t reuelabo fundamenta Illo etiam modo facit arrogantia t ostentatio. q̄ semp̄ cos facit reuelare ora vlta alios ꝓra illud Leui. xvij. Turpitudinē patris. matris filij. nepotis. sororis. fratris. t non reuelabis. Illud etiam facit malos iactātia t ostentatio. qui. f. volunt alios reuelare mala sua Esa. xxvj. Reuelabit terra sanguinē suū. Illud ēt facit luxuria t inscitia que. t screra impedimēta ꝓcurat. Ut se luxuriosus videatur Leui. xx. Reuelauit ambo. q. turpitudinem suā reuelauit. Et sic igit vico q̄ est quedā reuelatio mundana q̄ est damnabilis. Quarto vico q̄ est quedā reuelatio celestis que est mirabilis. t ista est illa q̄ vere reuelabilis in iudicio. t in inferno cūcta abscondita manifestabit. Et quia etiam ira dei. t regis sue iuffide que nō percipiunt ipi mali eisdem reuelabunt in futuri Roma. j. Reuelabit ira dei sup̄ oēm impietatem t iniusticiam. Sed de tali reuelatione vide. S. S. Denisp. Et hec igit de reuelatione sufficiant.

Reuereri, Reuerentia. Hora q̄ reuereri

igit est q̄ subiacere. Et ꝙ reuerētia vt dicit tullius ꝓ hoc nouo ei q̄di subtantiue exhibeatur ipsius ꝓ quo accipiēr ꝓ ꝓfunde vel extreme. Hora igit q̄ est hec Reuerentia Reuerētie t sabineri. Pono hic q̄ est reuerentia hominum bonoꝝ t ꝓcerum. dia q̄ vir humilis t subiectus reuerētie Fabilis et modesti. dia q̄ vir humilis t subiectus reuerētie illos t maxime sapientes seniores. t meliores honorare t reuereri. t eisdē ā reuerentia in gestis. seu ordine t affatu subiungere. Genua ēt facta sunt sep̄bilia vt ad reuerentiā ꝑfecte curuari. Manus t brachia strebilia sunt vt ad reuerēdū reuerentiā ꝑfecte iungi. Etiam caput t oculi vt ad reuerentiam valeant inclinari. Unde ēt beus q̄ nō iuuenes meliores. seniores. t doctores. ꝓbissimos t ꝓpter eos ab aliis honorari. Et q̄ inferiores iuniores aq̄ maiores ipsos honorēt t reuerent. t q̄ eis cū reuerētia exhibeant Eccli. xij. Plus nobis habuim⁹ eruditores t reuerebamur eos. q. d. bene filios reuereri ꝓn. t igitur de reuerentia doctoris. Exēplo vituli q̄ nolle Plauto. Bene vestis potus saluat. Hic debem⁹ locutione t equabiliter nos reuereri in loco. j. Cor. xv. Digkere nolli t nolite pensare. Ignoranti ēt no quidā habēt ad reuerentiā nobis loq̄. Sed cum ch̄s multos irreuerētes nostro t ꝓximo. Ne ꝓpter ꝙ Exp̄ssi. q̄ nobis nō irrubat t nobis nō reuerebat. Sibi ḡ ni qui nō nō ꝑt facere cōtra. Et ꝙ illos deplorāt q̄ in genua nuꝰq̄ fleuit. q. scz ch̄s nec q̄ reuerētia caput suū tant nec q̄ humiliauit genua sua ꝓ nr̄e facere q. f. nouit reuereri sua honorare volūt. Figurati t Ozee vltimo. Reuertentur filij israel⁹ et ipsum dño suo et Dauid⁹ suū rex. Reuerebunt nos filij mei. qui ex filij nostrum reuerti nō fuerunt. q̄ ꝓnec reuerterit. Quia ꝓcere cultores vane vitij. i. mundi mortui. nullos q̄ filij nō sint nullos nō reuerent sed potius ꝓtemnent. Ut ḡ ꝓcere videat f. illud Sap. ij. Ne ꝓcemur viduc nec veterano nec reuerem⁹ canos multi⁹ annoꝝ. Baruc. iij. Ne sine reuerti sed nos ꝓcerū nr̄oꝝ nr̄am fr̄. Et loquit ac cruditate ꝓcm suos ꝓcere nr̄os. f. Lucifer nō reuerti nec ipsum miserunt. Cui⁹ ēt filij scribit ista bona. q̄ dū ch̄s nō nobiscum fuit bene reuerebāt. Sicut lamia mōstro marino valde crudeli. vt q̄ si bolem capere p̄t. q̄m occidit. Ut nauta q̄ in mare ꝑdebit. ꝓ quo evadere (q̄ rebus sunt) ꝓpendit. si lamia viderint mottuos ꝑtit. Remedia ēt dicit q̄ q̄ dū mostro illud reuo valeat apte oculis respicit. ꝓpe remigē vigore audet. Et sic subtili ingenio ab oculo remouebit. t ad nauē ꝓcedit. do refugiū. t salutē. Cui⁹ ille ei. beleno. Ita ēt apte q̄ reuerentia facit humane q̄ habēt qui. f. ch̄s nō fuerūt ang. vidēt. Multo igit seruius nos ꝙ nunc habemus. debem⁹ alios q̄ncq̄s et meliores nobis reuerti. et ꝓ tanq̄ reuerētiā t reuerētia bonoꝝ tabeli inquit. Ps. ꝙ docet sup. Eccl. xxvij. Ruditi nudis t ꝙ reuerētia ei cadet tibi bona ḡra. Adhibenda igit in ea q̄ nec ē recte fieri. Et ꝓ dere q̄ reuerētia inuenil⁹ senes. f. Minus q̄ ē ei illa. f. q̄ hs alios reuerēt. t ei venerant⁹ aut reuerēt. Psalm. ij. q̄ hs ab aliis venerāt. t ei venerabil⁹ ei in quo q̄rēdus. Ubi ēt nobiles t pudices. honesti pudici t pcrices reuerēdi dicunt. Et loco eiā simia t tali. t eiā sanctos reliquie. seu festa dicunt sibi venerāda. Sic Exo. xxxiv. Fecerūt lamia sibi veneratione. Et Baruch xvij. Ubi ꝓcerum. Et ꝓ ꝓtio q̄ venerabilis t sibi erit. Dicit nota q̄ multi videnī venerabiles seu reuerēdi. q̄ nō sunt ꝑ quos ꝓtendit. sicut sunt hypocrite. sicut ydolis q̄ de nomine sunt nō erāt. Et ꝙ de Baruc. vj. Non sunt dij inquit nō ergo reuerentini eos. Multi ēt nō emendāt alios reuerēdi status sui. t ideo merentī a deo perdini. Sicut dicit Eccl. xxvij. Reuelauit de ꝓmo suo. t ei ꝑdere non reuelā dereliquit ab eo. Patet igit q̄ ei reuerētia bona humilis t subiectos seu inferiores. Ecclo vico q̄ inuitatur reuerētia hominum nobilium t perfectorum hc mundi. Et ista est illa qua vel timeri t iusti dei sup̄ eis reputantur. ꝓmpt timent et honorant ang. magnifice venerantur. Justa illud Ecclī. xl. Seruabimur inquit placito ore eius meo t reuerentia. Et bene dicit placito ore. q. f. cū salsa reuerētia t tremuli deo placent. sicut de Josia ꝓ. ij. Paral. xxxiiij. vbi dicit. Quia inquit audisti verba libri huius ang emollita est cor tuū. inquit. Reuerentia q̄

ueris mali sodalis vehemēter tue z familii. ego quo q erra-
dixi pe erit vobis Et hō vobis Eraudiat te Maria Porro de
nis p exēplis tales reuertere cognosce. Sicut de ipso loquitur
Ihēs. v. q cruciatis? est p sua reuertia. Qd ti est ? illos q
nō se nouit reuertat seu bonorāt. De ipsis dr q. Para-
gryni. Hō est reuerti? amor sāc vbi sicut reuertitur z ma
nsio pacifica. Ista est qdē reuertio boni nobilis z ue
neroſi. Exēplo huic q dicitur reuertit bonus filius z
q alios seu etiā inferos. Et sic reuertitur ille est q pristino
suo statui. q. Lauli long fuit in pristine miseria z timo-
re. pū. Confundant z reuertant q̄rentes aiam meā. sequi
ntur. Judicauit Pilatus z reuertitur q̄ malignā loquutus fu
per me. Et sic q̄ pro q triplici reuertitur reperit. Vide ſ. de
peccatis. z de veteri. Et ſ. de salutare. E.S. de bonitate
xt. Dicit est reuerti q̄ſq; fuerit p veteri. Notabile ſi
vis q veteri est ille q̄ vitijs seu etiā viciatus. Et sic hic q
veteri in bono sumit z in malo. Hō nota q̄ isti reuertit

Presidēs euangelium.	Ioſ veteraſ z reuertit
Discedentes inquietat.	a urbe omnia q̄ sum.
Mare plenus calamitat.	me pfidet Eccl. vij. Ec.
Obseruatores posperitatum.	gnosti q̄ erat boni boni
Imminentium salutatores.	nibus mētib? bene q̄re.

uerunt facit eius. Ité veteri ds iustus q̄ facies infidet. Et
sic ut Job. ij. Vendur eis equanimis fidei q non parcens
relinquit. Ad cumulū ſ motus q̄ sanctū veteraſ pauper.
pes opprimere z grauare sicut Job de ipso dicebat Job
xxx. Elbeomnauſ me z longe fugiunt a me. z sanā meam
obſeruare nō veteraſ. Innocentes occidere z turbare. sicut
scs. Mach. ij. vi de antiocho q̄ etiam cū papa be-
nigne parcere nō veteraſ iniquum. Item veteri ds calami
tas que pīs videt sicut scs Job de sua pīa calumniate ei
ctor. Job xij. Quasi cornelium despero. sequit. Nata q̄
tendebā quietē ei q̄ vexabat accidit. nōne ad illud? nō se
Elisabeth quietā z venit sup me tribulatio. Ité veteri ds
posperitas q̄ pīa videt. Vñ Eccl. x. Qui gloriat in lab.
bantia pauperē veteraſ. Ité veteri ds posperitas q̄ malo
do cuidet. vñ. ij. Macha. vj. ait de illis sanctis machabeis.
Et verebant? ipse religiosi Domine auxilio ferre. De
malis ait de eo contrario. q̄ ds ipsi nihil veteraſ ipse pec-
cantes nisi quā habent dicentes ds illud Eccl. ppti.
Mala inquit me videt. vereor. credidere me z nemo erit
sicut me quam veteraſ q̄ſi dicere nullum z. Vide de vere
undia xt.

Reuerti. reuertēs. reuersus

Nota q̄ in scriptura pīe multiplex reuersio reperi. Inue
nit est Reuersio Et sic possum dicere q̄ ipse reuerti
Ipi recidentia. tur ad pīe ſtum. Peccatis reuerti
Ceelos penitētia. tur ad pīe ſtum. Peccatis rever-
Culpe reductio. tit ad culpe materi. Caro reuerti.
Carnis mortificā. tur ad miſeria miſeriā. Natura re-
Vite resuscitatio. uertit ad returnationis viciosiam.
Ipſi reuersio fuit in sua electione. de qua Deut. xij. Cauē
ēt vt reuertar ad eā q̄ mihi me. Penitētie reuersio est in
sua reuertione. vñ Ose. xij. Reuerent filij ſrl? q̄ erāt ab
quibus dati sunt. Culpe de reuersio fit in mētis obſeruatione
z peccati reuersio fit in culpe iteratione. vñ Ose. vij. Sce.
uerti sunt vt essent absq; ego. Et Ioe. ij. Reuerti sunt vt
fuerāt multi. Carnis reuersio fit in mortis dissolutione. ec
q̄ Job. j. Nudus egressus sum de vtero matris mee: nudus
reuertar illuc. Vite reuersio fit in victoria returnationis. de
q̄ pōtia illud Eccl. j. Oriſ sol z occidit. z ip circulos suos
reuertit. Et sic q̄ vno q̄ scriptura reuersio accipit. Dicam p

Ipi recidentia.	Dicimus ergo pīmo de reuerti.
Gratie renouatione.	one ipi recidentia. Ipse est qui
Culpe iteratione.	sicut aquila q̄ se arduis locis ba-
Mortis dissolutione.	bet nidum. z sursum est solita in
Vite returnatione.	alis mētis? hārare. Et ideo si ad

terrā p pēta descenderit. ibi nimis? nō restatet. Quinō sta-
tim assumpta pēta sursum solet reuerti. z ab infimis supe-
ra petere. Fuit enī ipse sol q̄ in mane sup tēm emisperi
tum erit. Hic reuertit illuminando aliq̄ dies labit. z finalit
p nubes nere a vīsu vīsibus occidit z abscondit. z in cri-
bro tumen reuerti z reuertit. Fuit insup ipse sicut quo-
dia q̄ in hyeme nidum suum solet mutare z ad remotas
regiones more fere sed tandē in estate solet ad nidū qđ cons
serat reuertere. z de pullos facere z nutrire. Sic dr ipſi
ipse q̄ est aquila quer regni nostri. q̄ est sper nrm
am q̄ ante q̄ vt vycoria. q̄ saepe domos bonum nidifi-
cat qđ epimo dr nutrit. aliam rupē z nidum paradi z re-
lict. z pro pēta sancto p patrū de inferno liberādo. Descē-
dens ad remoti mūdi regiones nup in hyeme. i. in die nati-
uitatis iterum. deip glōriatur eternis mundi penetrā-
mus illuminans. z tandē ind in estate ad speciem nidi z
domicilii reuertēs. cum vñ venerit resuscitat viscera illud
Hiere. v. Reuertar in terrā mei in qua natus fui. Vbi
adhuc q̄ christus reuertisse fuit per assumptionem q̄
Ad mansionem fugue post viam. Reuertar inquit.
Ad obedientiam creatoris post silentia. In terrā inquit mei.
Ad cultum patrie successionis in q̄ inquit natus fui.
Ithe ergo reuertisse fuit in sua assumptione
Post viatorii ad statū bonoris vt cognoſc. Reuertar.
Post miseri ad loci valoris vt sanet. in terrā inquit mei.
Post infimi ad loci amoris vt soleat in q̄ nat? fuit
Sicq ergo q̄ ille reuertit ad statū bonoris post viatoriam
Et hoc ostendit cū ai. Reuertar. Rome cū quidam le-
gum z multos qui Christos reipublice viciosā habebāt. vi
dens solebat a ppō vbi vide occurrere z obuiare mirabi-
liter honorari. z sup eorum qui trahebāt ignō: equi cla-
dibi solebant in vultum recipi. z ois capitis quos in bello
ceperat solebat ad carrū ipsius alligari. z sic cū hymnis et
laudibus solebat honorabiliter accepiari. Sic de ipso ihū
vbe paradisi a rege pīe ad illum mūdi legatus exilium fu
it. vbi in pīis crucis de inclare triūphauit. z capitano sue
dris pīis de eius pīis occepit. ipsoq; secū ad vbem pa-
radisi reuertēs trahit z ingr. Ingrā illud dicere dr. Re-
uerti facit cupiens clam. vbi in carne nre humanitat cuj
q̄ture adhuc. cū q̄ruc ascēsus glificat? vrab? introiuit cui z
reuertit pplo cantanti. Collegit angelos applaudēs vi-
cerie redditio. ob qđ vestis multiplē bonoratur. Ité ad de
ipo in ps. Ex ipo nascitur in alio capitā a morte exprimitur.
Reuertar inde. vñ Zach. j. Reuertar in bello. z Exo. iij.
Reuertar ad filios z non. z Luc. xj. Reuertar in domū meā
vñ exiui. Et sic ipſi dico q̄ ille reuertit ad statum bonoris
post viatoriā. Reuertar inde sup. de pīo ad cōsona. vñ de
pīo ad bonoris q̄ fuerat ei. j. Thes. ij. Non cognabit qui q̄
legitime certauerit ergo supponit q̄ ipse q̄ legitime cer-
tauerat in reuertione ad celū debuerit coronari. Regnū
pr. Reuertus est rex pacifice in domū suā. Deinde vi-
co q̄ ille reuertit ad loci valoris post miseriā. Et hoc ostē
dit cū dicit. In terrā mei. Terra est nomē est familiare et
abūdantie z viberatis. q. sic est elementū ita secundū si-
cut terra vt in ps. vi. Terra bonis fructū suū. Et ideo terrā
bñ pōt intelligi celi familiare z filiorū suo tori vbi pacifi
cōe abūdantia regni. q. sic sicut gregis? cū vadit p mon-
di solet multa sustinere sed tandē ad terrā suam reuertitur
z reuertis solet bonis q̄ plurimis abundare. Sic ipse qui
in pegrinatione hui? mūdi sustinerat multa mala. z ma-
gnis potis fuerat alienis fatigatus debuit nō q̄ ad terrā
suā paradisi reuertus fuit tristitie opulentie et gaudijs
redidare. Terrā mā meam. Ubi pacifice regni illud pīa.
Spūs eius reuertit? in terrā suā. Hyrudines cū q̄ de terra
sua in hyeme egrediunt? in terrā longinquā. in estate iterū
reuertunt? Sic ipse q̄ de terra opulēs paradisi fuit egre-
ſus ad tandē terrā in pīis spe est reuertus? Eccle. pīo. Re-
uertet pulvis in terrā suā. Ille ergo reuertit? ad locū va-
loris post miseriā. Denig sico q̄ ille reuertit ad locum
amoris post angustias seu tristicia. Et hoc ostendit cū dici
tur. In patria sua. Ihō cū aliter dicat locū natiuitat
fuc. z nullus ve dicer maius amor q̄ inter filios q̄ de eodem
sanguine. vel pīa generant. Et ideo q̄ dicit q̄ ihc natus es-
bi supponit de est locum dilectionis z amoris. Columba
enim locum in qua nata est naturaliter diligit. z si alibi pe
ferunt. Hic reuertitur atq; redit. Et inde est q̄ in corpore
columbe ad loca nimis potuntur z cum necesse est time
re ab alis gaudent z volari permittunt vbi per se ad
locum nativitatis vna cum dictis litteris reuertunt. Et
sic sepe contingit q̄ interq; angustant viscerosis sic ter

mini ab hostibus per litteras significat. Ipse igit̃ cū ioseph ad q̃ in loco nascitur ne paradisi et sui patrie naturaliter oblitꝰ. Et ideo q̃ ad terrā nativitatis suę q̃ gaudia mutuo sibi possint exhibere. Quę ad terrā nativitatis reuertebatur tripliciter. Ꝑ cui⁹ in mente ipm̃ hostis id ē inducꝰ ꝓpter mortis acutū stimulū. Ꝑ q̃ vñ? sum. vñ. Eccli. xxj. Reuertere in vagina tua o mucro ad locū in q̃ creat⁹ es in terra nativitatis tue. Et. ij. Reg. xix. Reuertere ad populū in locum tuum. vñ. Abisai. Reuertere ad hostia tua. Secundo. Ꝑ amicos. Reuertere ad amicabilem. Ad locum fruendum. Ad locum gaudiosum. Ad locum beatificum. Tertio. Ꝑ ipsum. Reuertere ad locum tuum. Ad quē? ꝓpter. Ad locum ꝓpriū. Ad locum nativitatis. Reuertere ad patriam. Ad locum iucunditatis. Reuertere ad hereditatem. Ad locum ꝓpriū. Ad locum habitationis. Reuertere ad domum tuam. Ad quē? ꝓpter. Ad locum ꝓpriū. Ad locum hereditatis. Reuertere ad locum tuum. Ad quē? ꝓpter. Ad locum ꝓpriū. Ad locum habitation

q̄ nichil q̄ à deo nō reuocatur. Ezech. xv. Adhuc manus mea extenta. & populus meus non ē reuersus ad percutientem se. & Hiere. xv. Perfecta q̄dē populi mei. & mīa vita sua non fuit reuersi. Non sic charissimi. ē reuertemini ad me. Hiere. iij. Reuertimini filii reuertentes. Cui igitur pater q̄ reuertendo ē ad communē vtrūplicat vnū vocamentū. vt reiungāt amoris ligamentū. Sic incurrat eternū nouimodo. Et sic vico q̄ reuertio boīs penitentis. & hoc ē sūdū principale. Tercio vico q̄ ē reuertio hominis ad rationem vite. & peccata. similis cum q̄ malus homo. vel animal. cum infirmat. & cadit ad cōdē humorem seu cibum reiectum reuertit ei suū. Idem fit facit sepiū q̄ aurum ei mutatū venenū euomit. & epilepta capula ad illud rauce redit. & ipm̄ cum recipit & reuomit. Idem ēt de leone. & q̄ Cebus ipm̄ grauiter cruciatū venatorem potest & nisi fame compulsus ad eos cibos comedendos non redit. Sic paulatim facilit mihi q̄ qñ vident infirmitatem tribulationis mee. & venatores. i. mundi cūcti ad efficaciter me ē mirata. i. ē ipe per gratiā expulerit. aliqñ reuertā & humanis peccatis p confessionē emorare. & ad interiora cōpositur. ps. Ut ecclesia eos frebat cum & placido reuertuntur venientes ad ei. Qui paulatim adhuc tribulatione vel infirmitate ad veterna peccata reuertitur. & ipi sicut prius intribuitur & replent. psalm. xxvij. Sicut canis reuertitur ad vomitū. sic stultus qui iterat stultitiā suā. & Matth. xij. Reuerti fiam vr exierim. & Hiere. xxj. Reuerti fiant in infernū peccatores. & omnes gētes q̄ obliuiscūtur deū. Secūdo. j. de q̄ dicit. q̄ nō reuertebātur ei incredulitate. Illa ē ergo reuertio boīs ad originalia. Quarto principaliter vico q̄ ē reuertio hominis mortalis. & ita est illa qua homo q̄ de terra ē in terrā ipm̄ reuertit. q̄ sicut de Gen. ij. Quia terra facta fuit eis. & in terrā pter reuertitur. Omnia ēt naturaliter reuertūtur ad sūa originalia materia de q̄ facta sunt & creata. Et ō cū de terra sit omnis pecus. necesse ēt q̄ ad eam finaliter reducāt & in eā cum Genesi. Gen. iij. Pulvis es & in pulverē reuerteris. & in ps. Auferes spūm eor. & deficiunt. & in pulverē suū reuertūtur. Quinto vico q̄ ē reuertio naturaliter refrigerij. & ita ē illa qua natura ēt reuertura de motu ad vitam in nouissimo die. vt qua potest vici illud pos. Isaie. vij. Non ēt vir in domo sua. abiit via longissima. in vie plene. hanc reuertūs ēt. Sepe ēt hominis. & ita ē a corpe. & prius ēt sicut peregrinus extra domū suam. qui sic ad domū corpis reuertit. q̄s in refrigeratione corpis q̄ finaliter reuniē. ps. Erbit spūs eius & reuertet in terrā suam. Tic reuertit spūs ad corpus ad resurrectionē. aia ad deū ad reddendā rōnem. Deus ad mundū ad rōnis iudicium. Hic ēt q̄ ille homo. & dam nobilis. q̄ modo abiit in regionem longinquā. & recepere sibi regnū. post multū vo tempus reuertit. cui filii famulis rōnem ponerunt. malos seruos p negligentia punierunt. bonos alit p approbatos. eos do premiarunt. Lu. xix. Quia ipse ad illi iudicium & quo q̄ creationē ejulmus. dep. q̄ reformationem reuertuti sum? vbam? facere sicut apos. q̄ ad aliquere non reuertūtur nisi prius flenti? conuertur. Elephantes etiā postq̄ fluuiū cōtulerunt. ad greges nō prius declinant reuerti q̄ prius fecerint in fluuio balneari. Ipse ergo reuertamur ad illi magni gregis. & ad illud magne alueare q̄ in vallē lacrimarū cōpingabit in nouissimo die. vt eternā nos habitet virtutē. & lauem? nos a maculis vicior. & sic nos sibi reuertentur ad deū corpa reluminent. immo etiā ipe reuertetur ad para sūam cum ipo. & p ipm eterna gaudia re cipiunt. j. Hiere. ij. Reuerti fiant de babilone in bierusalem & habit.

Reuuere Vide vbi viuere. & reuiuiscere.

Reuocare Nota q̄ reuocare idem ēt q̄ reuertere. seu reconuertere. de termino ad quē suū. ad finē vel sententiam reuocare vel vocare. Et sic dicit naliter q̄ in scriptura reperit reuocatio. Ad bonū pertinens. Ad malū reducens. Ad statum reparans. Ad supplicii diuersa. Reuocat bō q̄ prius ad vitā beatā

Deus hō p insolentiā ad culpe beatā. Mater q̄ dei filii ad celi gaudiū. Deus per dei pertinaciā ad mortis reatū.

Sicut ergo q̄ ē reuocatio quā facit pius. Per penitentiam ēt dō de malo ad bonū reuertit. & de morte ad vitā de ingrato ad iustum reuocat. Sicut ēt videm? q̄ venator qñ videt q̄ canes p̄dam indubitā consequit. solet eos clamādo seu cornu do ad se iterū reuocare. qñ eos vanelatos sibi accipere p̄cepta vigore facere. & ad sequendū & insepulti clamādo iterū excitare. sic dō mīalitē cornu & tuba facere scripture. vel etiam auspicia seu p̄dicatoris voces pariter omnes. & arraneo. & p̄dam inuolo. hoc ēt vicm. peccata seu bona terrena sequentes & diligentes. ad se & ad vitā saluā reuocat. & eos ad gr̄e statū reformat. Ēt videt q̄ bonus p̄dicator. pastor vel rector q̄ reuocat bō mores ad salutē suā. Is ē illi regi. de quo dicit. ij. Paralip. xv. q̄ sic reuocauit ppm̄ israel ad cultū dei patrū suor̄. vt sic de eo ait. interius in penitentia in peruente. & ad deū reuocante. dicit illud Jeh. xxvij. Ecce hoc ois opā eius vt reuocet alios singulos a corruptione & illuminet in luce viuentiū. i. ij. Reg. xxij. Reuocet puerū ab exilio. Sicut. n. ultimi reuocat ad coep̄. & meum? reuocat ad vitā suam. Sic q̄ primi dō reuocatur ad gr̄am. Ēt de eo pōt dici illud Ecc. xxxvij. Insulta sup interfectos illos. & reuiuiscet. Et sic de q̄dā dicit. reuocato dicat illud Ez. xv. Frustra mortuus fuerat. & reuixit. i. ij. Esdre. j. Multe nouitates angelū sūi. & reuocauit eos. hoc ē ergo reuocatio quā facit pius. Secūdo vico q̄ ē reuocatio quā facit insolentia. sicut ēt videm? q̄ cinis rudis? & indoct? facile reuocatur a placitō. sic vir insolens & incōstans facile solet a placitone bonor. spūs & virtutū cessare. vñ de illis qui bonos reuocant ad peccatū pōt dici illud Exod. v. vbi dicit. q̄ serui pharaonis reuocabantur moyses & aaron ad placitū. q̄ pcepto serui diaboli sp̄ nituntur bonos ad placita. diaboli & malos. serui seruāt reuocare. Tercio vico q̄ ē reuocatio qui facit dei ofa. & ita ēt illa qua miser & deprauat? ac hoc mūdi miseria ad eū gloriā reuocant. sicut ēt q̄q̄ de captiuitate reuocat q̄ ad libertatē. sic reuocant & reducitur boīes de pēti miseria ad salutē. unde dic Baruch. j. Reuocabo inquit illos in terrā quā dedi patribus eor. Sequit. Multiplicabo eos & non minorabitur. Quarto vico q̄ ēt reuocatio quas facit dei iustitia. & hec ēt ille qua bonus iustus iudex reuocat a pace semp̄ gaudia perfecta. Vide. j. de vocare. Et supra de conuocare. de reducere. de appellare. & de reddere. & reuocare. &.

Ridere. Risus. Nota breuit̄ q̄ in scriptura inuenit multipliciter risus in bono significato. & in malo. Inuenit ēt risus indecens.

Spei & securitatis.
Letitie & charitatis.
Gaudii & felicitatis.

Item inuenit risus mundanus. seu stultus.

Stultitie & insanie.
Cupidi & alacritatis.
Jactantie & pompositatis.
Tyrannie & rubicunde.
Mendicie & fallacitatis.
Derisionis & puerilitatis.
Dissimulatoris & rapiditatis.
Egri & solatiosi & spiritualis.

Item dico q̄ iusti ridet p̄ter amaritudinem & p̄ter charitatem. vñ. ij. Esdre. xij. ri. Et arrisere ridentes. vñ sic videtur risisse Daniel. Dan. xiij. vbi dicit q̄ risit Daniel & reuixit regem. Et sic videt sara risisse in partu suo filij sui ysaac dicente Gen. xxj. Risum fecit mihi deus. & ideo filius sui ysaac nominauit. qui interpretat risus. Ite dico q̄ iusti risi pro p̄ter eterni gaudi felicitate. & sic ē risus & gaudiū beatorū. de quo Lu. vj. Beati q̄ nunc fletis q̄ ridebitis. Gaudium ēt in isola de q̄dā herba q̄ dicit risus apum. q̄ p eā fructus tribulationis. & huic herba gliscentes. Ē risus apus de p̄o q̄ apos. i. viri iusti risu huc? cōsolant. vñ. proverb. xxxj. Fortitudo & decor indumentū eius. & ridebit in die

rissimus. Jhs fuit ergo risus bonus. ⁊ ihs ad risum malos. vnde q alij rident q flumen ⁊ inclinans seu flumina. vi. pueri. p. Quasi q risum fuit? opal. sol? Jte alij rident q gaudij ⁊ alacritate fiunt voluptuosi ⁊ immodi. p. pueribus ⁊ vanitatib? occidi. te. dñe. Eccl. xxvii. Risus peccatoꝝ ociosus. ⁊ risus illos. in delictis peccati. Item alij rident p iactantia ⁊ pompositate. Eccl. xxi. Fatuus in risu exaltat vocem suã. Vir astutus vix tacite ridebit. Item alij rident p scrupulis ⁊ dubitantes. Et sic nisi sara credit impossibile q pariet tam anciã. vi. Gen. xviij. Risit sara post oblu ⁊ tanꝺ negauit dicta. non ris. Item alij ridet p blanditijs ⁊ fallacitatem. sicut sunt adulatores. vii. Eccle. x. In risu fatue pauca. Item alij rident q verba risibilia verbositatis ⁊ facetiarum. Et ea sunt aptissima risi signa. ⁊ sic ihs loquit. Joh. xvi. Spiritus me vt ego loquar. ⁊ post non ꝓ videbit verba ridere. Item aliqui rident q dissimulationem ⁊ cupiditatem. Et talem fuit ihs qꝺ nihil bñt commune in mecꝺ. te quib? patet. Ecc. vij. Vidit ecia risu. qꝺ p tristiã vultus corrigit animꝺ. ad inquirẽ. Item alij rident q mõdi consolationem ⁊ prosperitatẽ. Jta. n. ẽ sicut dicta ihs q in apum risu q succos ex floribꝰ ridendo. vii. puer. xiij. Risus dolori miscebitur. ⁊ extrema gaudij luctus occupat. ⁊ Lu. vj. Vae vobis qui nũc ridetis. quia plorabitis. ⁊. Sapiẽs ergo de risu tam in bono ꝙ in malo. Dicit ꝺ. te gaudio ⁊ letitia.

Rigare. Nota q rigare ẽ aqua seu re humecta vel irrigata aliqꝺ irrigare. Sed vide supra. ca. irrigare. vbi dict? facta plene.

Ripa. Nota q ripa dicit ꝺ q litus fluminis seu maris illa. i. extrema pars terre q aquã immediate tangit. Cum igit ripa sit illa pars terre q qñ te aqua ad terra fortiꝺ fabricẽtur. possum dicere q ea ma re vel flumine significetur.

Possum notare q p ripã	
Et tam mortalem.	deligit? mortis peccatũ q
Spiritum vitalem.	vitam terminat. Culpe cor
Culpam letalem.	ruptio q mortẽ fulminat.
Mundum venalem.	Sancta conuersio q corꝺa
Spiritum mortalem.	ruminat. Cui possessio qui

virtus germinat. Lapis infructuosꝰ q mortis similat. Primo igit ẽ hec ripa mortalis cõdolentie. mens. cui ripa ẽ cormi? hui? vite. q. i. qꝺ te mundi amatorib? ⁊ sanctis. qui. sic ad ripam terre fortiꝺ. hoc ẽ mens ad cor rum ⁊ ad sepulcri. seu cui ad eccl̃e immortalẽ et fortiꝺ mente stati tanꝺ ad finalẽ cormiõ pueni. ꝙ. i. figurat. Exo. ij. vbi ꝺ. Et ait mosi expellit eũ in carecto ripe stantes. Una pueto mi? ista. i. natura. deponit nos finaliter in carcere seu in humidicto fluminis. hoc ẽ dicit. ꝺ. adu. flumẽ fluminis hui? vite. et supra ripã torrentis. i. in ripa ⁊ littore mortis. vbi. ꝺ. finaliꝰ ẽ statim ⁊ expellio nr̃e carnis. vñ te fortiꝺ. ca. xiij. Reg. ij. q ipe reuertẽs sterit in ripa torrentis. ei pallio bedre. Helyas. n. ẽ dono pallii nr̃i ꝙ humane nature datũ. Eludarii. Eudoxius ergo. i. quilibet in mortalis hõ reuertens. i. ꝙ reuertit. te hoc mundo. ei ripã pallio. i. ripa mortalis. i. in statu mortis stat. vbi finaliter seu generaliter pleuerat. Exe. xxvi. Educit inquit me ⁊ conuertit me ad ripam torrentis. Jta ẽ ergo ripa mortalis cõ clusionis. Secꝺo dico q ẽ ripa letalis corruptionis. Et sic ꝙ ihs intelligit patet. q. i. illud ẽ finis ⁊ meta. et ultra loc? et ripa vbi finit? Sic et mare pnic terminat. Patet. n. ꝺ. sic aqua nõ vltat. et ideo qñ ꝙ violenti. fluctuũ et ventoꝝ ad ripã et ad barenã pnicit. necesse ẽ ve moriatur. Sicꝺ qñ ad ripã et barenã peccati pnicit. necesse ẽ ve moriatur. Sicꝺ ruinat. vt sic te alia peccatoꝝ dicat illud Jesus qñ. Erobet sara ẽ in ripa torrẽtis armen. Erobet. n. interpretatur vacuatio et signat nem ꝙ a vacuatõ. Armen interpret anathema errorꝝ vel vmago trifidi. et signat pecti. qꝺ reuera ei ultus erobet. i. ista ꝙ a vacuata. sup ripam armen. i. sup ripã peccati ponit. diuꝰ soluit soluit ⁊ firmat. hec ergo ripa letalis corruptionis. Tercio dico q ẽ ripa vitalis conuersionis. i. ista pnic ad qꝺ. i. manis sic ꝙ ꝙ finit? peccati vt gatꝰ erat. applicat finaliter et saluat. et ab eterne mortis et penarũ eterni pericli liberat. Ripe eñ fluminũ vt cõiter bñt. b. grossa. squalentem. bñt herbas virentes. bñt finct? ingentes. Et vere dico q pnic vel religionis statum ponit squalorem siccitatis ⁊ asperitatis. virere bñ dicit. q vigorositatis. actus bone operationis ⁊ hominis. Exo. xiiij. Ecce in ripa torrentis signa mouit. Et Hab. iij. Deus ab austro ibat. vnus hunc sup ripam flumẽ. et alius inde q ꝙ ibant. vnus hunc sup ripam flumẽ. et alius inde q ꝙ ibant. vnus hunc sup ripam. et alius inde q ꝙ ibant. vnus hunc sup ripam flumẽ. et alius inde q ꝙ ibant. vnus hunc sup ripam. et alius inde q ꝙ ibant. vnus hunc sup ripam flumẽ. qꝺ ea rectora semptera vnus bs ripas. Dicit. q ante hec. ell victu. duplicem inclusit. Rudi. vii. ⁊ fabulam Jhs igit duo angeli. i. duo genera hominũ. qui. i. de duobꝰ hec ell victu. duplicem inclusit. Rudi. vii. ⁊ fabulam Jhs igit duo angeli. i. duo genera hominũ. qui. i. de duobꝰ ct̃e alij hanc fabulã cibum alij in te lac simplices cruditi nis bauriũt. ꝙ. Jaffuit vñe te lacte.

Ritus Ceremonia vbi aliter ꝺ ꝙ no. obseruãtia. cõtinia sine motus. Et ꝺ hinc Ritus Judei. ⁊ tolerabilem. Gentes ⁊ admirabiles. Quid ⁊ te colubile. Rit? Tolerabile ẽ iudeop̃ secularẽ. Admirabile fidelem obseruabile ẽ religiosoꝝ. ⁊ ecclesiasticoꝝ. Rit? ve vanitabile ⁊ vitiosꝰ criminale. Primo ergo dico q ⁊ re ritus supportandi ⁊ tolerabile. ⁊ hic ẽ ritus mos ⁊ cõsuetudo ⁊ obseruantia secularis. hic. n. ⁊ in plurib? ꝺ ꝙ dus. ell ꝺ ad euitandũ scandalũ tolerandus. Exemplũ. samaritanoꝝ. te quib? ꝺ. iij. Re. vij. qui quidem colebant ritum et gentis sue vt originaliter profectus eius subsunt. Quia. ⁊ secularem licet deũ colant fidẽ credendo. tamen in ritus diuerse nationes seruant. le ꝙ ꝺ. ut supra plorando. Quilibet. n. in sua secta. ritus ⁊ obseruãtias custodiat. Et ideo operte ꝺ iudeis ꝙ ritus tolerari. sicut etiã te christianis videm? ⁊ te grecis quoꝝ ecclesias tolerat patiens ⁊ mater te grecanis. armenis. nubianis. ⁊ grecis. quos quidem errare male scit. ⁊ tamen de. sicut etiã singularitas ritus eop̃ mosi nõ offendit ⁊ catholicos ẽ vitanda. ⁊ veritas ⁊ cõtra obseruandi. ut ista illud. Rume. xv. vbi ꝺ. sic. Cum inquit in dignũ ꝙ peregrini eode ritu offerent sacrificia. vñ erit propẽ ritus ꝺ dãi tam vobis ꝙ aduenis eorũ. Est igit dare ritum tolerandũ ⁊ tolerabile. Secũdo dico q ẽ dare ritum admirandũ ⁊ venerabile. ⁊ hic ẽ ritus obseruantie ecclesiastice. ⁊ cuiꝰ ritus religionis ⁊ honestis cõuersationis. Vñ te ritu bonoꝝ ecclesiasticoꝝ ⁊ religiosoꝝ viꝝ patrũ dicit. Deut. xviij. Separatus ell aaron vt ministret in sacerdotio ipe ⁊ filij eius in sempiternũ. ⁊ adoleret incẽsum tibi sm̃ ritũ sui. loquit in. ꝙ. o. Cetam vtio catholicũ et obseruantes roberti sculi seculoꝝ ⁊ ritum sanctorũ. Hec ꝙ ellus dicere te diuerso ⁊ mirabili? rnb? essentialis regularis quoꝺ pietas sanctitatis obseruant. sicut. ꝺ. i. apud ebreos vbi hodie ꝙ statim cessatione ꝙ tpo sue ꝛ ecclesie. sic etiã ꝙ dianes sub cuius ydolis supponit. Sicut etiã ꝙ. ij. ij. ꝙ filios suos ꝺ deo suis immolant ⁊ offerũt ꝙ animꝰ ni sui

Veritas vera. Et sunt ritus alterius. Et b̄ualter dic̄ q̄ de
ritu stare coactis in fide religionis. Et ac inuenitur ritus
dicit̄ penitentie.
Pars communis.
Sententie obstinantie.
Quantitate excludit̄.
Ritus. Rumor
Ritus. Rumor
Ritus. Rumor

Bellatores bella tractantia.
Regere sine modestia.
Presidere cum sapientia.
Nutrire regni imperia.
habere. q. d. magis sequitur
lib. Reg. xij. di. q. Roboam adhibuit adolescentes q̄ mecum
fuerant cū eo. t non acquiescit filijs senum. Item bella
tractantia solent sustinere. q. vt communiter valent magis fortes
in pace. & in tractatu bellandi. habent seu gerunt se. Reg.
xij. Fuit bellum inter roboā t iheroboā cūctis diebus. Item
omni prudentia seu modestia bi solent carere. Et ideo ro-
boam interpretatur impetuosus. q. cum moderate & imperiose
regnare vt Eccl. xlvij. Dominus inquit salomon cum pa-
cificus fuit. t ceteri quia pacē de semine suo genuit stabi-
lem manuū sortem roboam. Item plenā sciam solet p̄-
fitere. q. d. valet q̄ crudelitate oppimit subditos. aug. gra
uant. Ideo roboam interpretatur oppimens ppl̄os. vñ de ipso
roboam legit. iij. Regum. q. ipse rndit populo. Pater me?
cecidit vos flagellis. ego aut̄ eciam vos in scorpionibus ve-
Et ideo sequitur q̄ illi solent nomina sua nō tenere. q. si
tales vel mentiuntur vt deponitur. scilicet. de roboam dictū
fuit. Sufficit.

Roborare. Robur.

Robustus. Ro-
bur q. d. robur mi-
lii aliud sic q̄ firmando t stabilitas. possumus bene trā-
sferre. de roborare q. d. scripturā munit robur diuine fir-
mitatis humane bonitatis. Tyrannice potestatis. Diabo-
lice pernicitatis. Robur dominici t venerandi. Canoni.
ci t emplectus in. Tyrannici t detestandi. Demoniaci
et formidandi. Dico ergo primo q. t quoddam robur
q̄ debet admirari seu cūctis venerari. Et illud. t robur ami-
ne potentie. q̄ tamē t q. a nullo potest comparari q̄ etiam
tamē est q. ipsum p̄te omnia alia roborari. sicut tamē de
se dicebat. n. Reg. xvij. Dolo petra mea. t robur meū. Et
Job. ix. Sapiēs corde. t fortis robore. Et ideo. t. de
mode similiter habet robustissimus t. Secundo dico q. t quoddam
robur humane bonis. t constantie. quo. Iusti sunt fortes
t robusti ad resistendū temptationibus: ad subsistendū tri-
bulationibus. t ad insistendū bonis operationibus. Joelis. j.
Confortare t esto robustus. valde. unde de dauid dicit. Re-
gum. Vidi filiū isai fortissimū robore. virum bellicosum. &.
Vide cum supia de dauid. Et nota q. ad spiritale robur
habendū plura sunt necessaria t p̄sertim. videlicet

Clementia lenificatiua.	De clementia vñ legit
Prudentia mo dificatiua.	puer. xv. q. mia t veri-
Consiliaria deliberatiua.	tas subiecta regem t
Eloquentia fomificatiua.	roborabitur dapientia

Eloquens sua. De prudentia de de puer. xviij. q. sapiēs
edificabit domum t roborabit prudentia. De consilio ait
di. puer. xx. q. cogitationes consilio roborant. De elo-
quentia ait de Job. xvj. Consolatur vos sermonib⁹ t ro-
boratum vos d̄ic meo. Ad corroborandas eius cor populi
in filio valde facit eloquentia quam t iudicium. q. sic ex-
hortatio dei scripture. platoe. t philosophe. Et ideo ad illud
robur eloquentie refe Gen. xxvij. Confortare t esto robu-
stus. t ij. Re. xij. di. Roboauit t effoderit fontes. Ter
cio nico q. est quoddā robur. q̄d debet vitari. t illud est
robur mūdane potestatis t potentie tyrannice. q̄d quid.
dubie est vitandum. quia illud

Per superbiam erigitur.	Erigit nico p. superbā Eze.
Per auaritiā accūlat.	xxviij. Elevatū t cor tuum
Per pessimā destruit.	in robore meo. Item accen-

dit p. auaritiam. Job. xxviij. Ventus t̄ hunc robur et. Item
destruitur p. finalē pessimitatē. q. sunt di. Ezechielis. Robu-
sti modo obtinuit tremor. t. Exiere. j. Dauid. t ro-
bur eorū facti sunt quasi mulieres. Illud t ergo robur q̄d
debet vitari. Quarto nico q. est quoddam robur
quod debet formidari. t illud t robur nominū. Unde de
hominibus videtur loqui de⁹ in figura. qui Eze. xxxvij.
Dicitur inquit littera aquilonis. q. totū robur eius. t mul
ti papali sedi. t. Et sic patet q. est quadruplex robur. Et
de septo de formidine bonū t malū. Et vide vbi vir. t vbi
potentia. &.

Rogare.

Nota q. rogare idem est quod sciē-
ter petere. requirere. supplicare. t
rogare. t thema

Humilitatis.	Humiliter q̄ nico q. debem⁹ rogare cū omni humilitate. Cauta
Sedulitatis.	tio est nostra. primitias. t spes nr̄a
Fidelitatis.	sublimitas q. hanc requirit. q. n. q̄
Perseuerantie.	rogamus vbem humilitas mans
Crudelitatis.	n. j. a. n. leonis. & mirgan. q. ho
Cautele.	mo eciam ipo ad cōra. pferat. ij
Sagacitatis.	ira mi cōra hominē tempat q. ho

mo cōia ipo ad adorandū. pferat. t humiliat. q. Orab.
p. Rogabant vim. pferat. t. terram. Item rogari debet
cū grandi sedulitate. Multū. n. valet. repetitio. vñ. ssi
dia. Jaco. v. ergo si nō. t. sedulus. nihil valet. vñ Luc. xj.
di. q. pharisei rogabāt vim. sollicite. vt. lauare. filii cora
nomine. nicetos. Et quia est vt. hic. q. pacto. t. Item ro-
gari debet cū multa. fedelitate. Genesi. n. t. fidelem. de
peccato faciendo. Esec. xx. Jesaiam ad regem. t. confor-
tatus est. Jesaie. t. rogauit eū. Item rogari debet cū pene
tie penitentie. Jonasse. ait. t. penitentia facere debemus
si. ipsum. rogare. volumus. q̄d rogari? Sanctū. ij. Potest facien
tia. ad. deū rogare. t. orare. in. templo. Item rogan. de-
bet cū firma credulitate. Fides. est. ad. obtinendū. q̄d pe
tim⁹ summe. t necessaria. dicta illud. Quicqd. orantes pe-
tis. credite quia. accipietis. vñ Lu. xvij. Ego rogaui pro te
petre. vt non deficiat fides tua. t. Item rogari debet cū
intentione. velle. te. q. d. quicqd rogare volum⁹ debem⁹
vel. p. nostra vel. p. primi velle. te rogare. Et sic adeo?
rogare. grauis. exordii. t. glosa. Se. gratia. p̄t. dicit
Rom. ix. Rogaui. vt dicit. ssi. accipiet. Se. concedit
dicit. p. Rogate q̄ ad. patres. fuit. hierusalem. Se. glosa
ho. p. cit. dicit illud. Jo. xvj. Rogabit. vos. Ego vobis
mus. Non videre. Item rogare debet cū. attenta. sagā
tate. q. d. sagaciter. t. attente. fune. ojones. facientes. Prud
ti. est. ait. plura. considerare. d. gesti. meriti. ordinationis
quod. rem. de qua. agit. persona. a. qua. petit. Debemus
go. cognoscere. sagaciter. vt. d. rogem⁹ illud. q̄d. necessarium. est.
t. ab illo qui potest. replere. cōe. q̄d. necessarium. d. non
a. diabolo. vel. a. mūdo. q̄d. contra. p. loluntatē. d. t. salu
tem. q̄ innocant. alij. q̄d. vñ. Esa. lv. Rogate dū. non
saluare. Et Sap. xvi. Pro sanitate infirmi. inuocat. t. p
vita mortui rogat. Non sic ergo. sed sagaciter rogem⁹ de
lum. qui. d. pōt. pfic re. t. iuare. deū. j. Esdre. viij. Rogaui
mus deum. t. cuncti. nobis. pperi. Illa igitur re rogare
sufficiant. Dicit. d. de. alone. t. similibus.

Roma. Romanus.

Eius roma fuit
spaliter nascitur
spaliter capue. urbs. nulla certe possunt. spalit. sic. tenere

Nobilitate.	Nobilitas. a. deo. est fundata.
Antiquitate.	Antiquitas est a. deo. vita.
Sanctitate.	Sanctitas. clarior. est. pudore.
Fidelitate. Rome	Fidelitas. nulli. t. mutua. t. d.
Malignitate.	Malignitas. nulli. est. pacata.
Cupiditate.	Cupiditas. nulli. est. facta.
Pompositate.	Pompositas. est. longe. dista
Finali calamitate.	Calamitas. cuncti. t. misera.

O quot. t. quātas. te. rom. anis. euentus. et. varie. possent
tangi. si. eas. esse. mecum. animum. t. ad. hystoria. accom
fere. Ille. eni. excellentissimus. hystoriographus. tyuius?
cui. certe. in. filii. nobilitate. bonitate. t. fidelitate. nemo. t
secundus. qui. t. de. Tullio. in. philosophie. de. eo. quicq. ci
mendat. in. libro. suo. de. romana. hystoria. qui. ego. si. ei. vi
gnus. ad. resistendum. vñ. Jolbio. indici. francor. regio. no
ne. labore. t. sudoribus. in. lingua. gallica. eruditi. de. latina
te. t. tanta. nutrida. reperi. de. prudentia. de. fortitudine. fide
amicitia. romanor. Et etiam. q̄dq. de. ipsa. discordie. mul
dia. sagitta. t. auaricia. t. alijs. vicijs. q. plerisq. virtutibus
sunt. admixta. q. vt. vep. fatear. audiuisse. de. alio. quocūq
populo. similia. nō. recordor. q. cū. in. hoc. opere. tractare. in
hystoriis. nō. intendo. cū. illius. libri. materia. sit. necessaria
multo. lectorum. hystoria. cupienti. ad. ipsum. tyri. iuuā. t. q̄d
tregum. pompeyum. Julium. pariter. atq. Leo. t. etiam. ad
gustū. q̄. d. romanor. hystoriam. tractauerit. Et. cui. ad
uocatū. q̄. certo. in. libro. suo. de. miseria. pōtificie. hinc. a

romanoꝝ vicio multa dicit. Melius ergo dicam q̃ roma q̃ in e⁹ capite. ⁊ q̃ interpretatur magnificꝰ fragilis. humanꝰ ⁊ sublimis. sic romanus aut sublimitas plc̃ mortalium quatuor designant. Quando Loci interiores Locum exteriorem. Sensus interiores. Loci superiores. Locis inferioꝝ nolliꝫ animꝰ qui intus latitat. Locus exterior e mundus p̃sentis q̃ foris babitat ⁊ q̃ illum fugit. Sic⁹ inferius ⁊ vicio p̃mus qui illum subiicit. Sic⁹ p̃fectus ⁊ virtus q̃ illum vincit. Quando ergo ad ꝓpria ⁊ p̃fectiora ꝓficere nolumus. Locus interior ⁊ exterior. Sensus inferiores. Sic⁹ superiores. Loci inferioꝝ nolliꝫ animꝰ qui intus latitat. Locus exterior e mundus p̃sentis q̃ foris habitat ⁊ q̃ illum fugit. Sic⁹ inferius ⁊ vicio p̃mus qui illum subiicit. Sic⁹ p̃fectus ⁊ virtus q̃ illum vincit. Quando ergo ad ꝓpria ⁊ p̃fectiora ꝓficere nolumus

Romanꝰ vicio multa dicit. Melius ergo dicam q̃ roma q̃ in e⁹ capite. ⁊ q̃ interpretatur magnificꝰ fragilis. humanꝰ ⁊ sublimis. sic romanus aut sublimitas plc̃ mortalium quatuor designant. Quando Loci interiores Locum exteriorem. Sensus inter

sicatur. Sathan. t fructificatiuus. Ideo dr bene dicto nia. Et sic vico q diuina gratia ē Ros illuminatiuus qm ad ām deducendas. In rore cli inquit. Ros mollificatiuus ḡum ad tactū compatiens. In pinguedine inqt. Ros refrigerativus dium ad motū repulsionis. Terre inquit Ros fructificatiuus dium ad habēdū benedictionē. Et in qui benedicemus. Primo ergo vico q diuina gratia ē ros illuminatiuus p fidem t p oratiōnē. Cū inquit qđ. rentur illuminat. atq splendet. Ros ēn ab ē splendere et lucere. Dubs ēn naturā sperdere ēn se nature aquē. Sic t gratia dium ad habitū fidei nre ē lucida. t per spiritalē inspirationē splendida t fulgida. Sic revel. Ros lucis ros nius. Et hoc ostendit cum dr. Cū ēn qui fundit lu men. fuit. Deus. angeli. sancti. p̄dicatores. boni viri t ru. sti. qui fundit nobis sapientie t doctrine t scientie rorem Scī. greg. Dr nisi deus de rore cli. Quis unqđ. Aggei. q̄ ghristi sunt cli ne darent rorem suū. Ros ēn facit germinare. ardere. virere terram t herbas. (i. in offring. Illa sicut ros dulis facilit̄ dissolut. efficax ēn virtus diuina in herba creatur p quā spūaliter vegetat t impinguat. il cut patet de margarita q̄ virtute rosis in pūcli veneratiō. ne generat. Sic vere dulis ros doctrine superfluitatem vi deat transire. sole ēn virtus ignis remanere. q̄ corda nostra facit spūaliter vanis t grauis impinguari. t p dolum lapidis. i. ḡum in nr̄is cordibus generari. vñ Osee xiiij. Ero quasi ros. t Israel germinabit quasi lilia. Israel inter ḡtatur ipli videbit vñ significat dicit qm per rorem dominū ne ad videndū vitro illuminat. Ille ēn ergo ros illumina tionis q̄ fidem t beatitudinē t dilectionē. Secūdo vico q̄ gratia dei nos mollificatiuus p clemētiā t compassionē. Pin guedine inquit. Pinguedo ēn que mollis ē t que ē nutri mentū ignis. significat virtutē clemētie q̄ ignē adeō nutrit t mollit. ut ri t benigni reddat. i. mollit animum terre mis abundātiam. Et ille ros q̄ mollio ē t humidus. qui ē t humoris in fidibus reparatiuus. et pullos ceruos in nidis vñ non habēt q̄ dos nutrit̄ deputatiuus. Quia. Indecoro t potius viros misericordiā. debet ē humanus bonus ros ḡus per clemētiam t alia beneficia quibus relevant sup plant fouere t nutrire pullos ceruos. i. pauperes q̄ alie. dem habēt ut dñs. Dicit. vj. Misericordia nostra quasi nubes matutina. t quasi ros cito pertransiens. Ut ēn misericordes fant sicut nubes roris i die messis. Pinguedine inquit vñ Gene. xxvij. Det tibi deus de rore cli. t de pinguedine terre abūdantiam. Illa ēn sunt contra nubes q̄ illius roris pinguedine nō habent. Ros ēn flante aq̄ lare nō q̄ inutile bonus. Sicut ēn ventus aquilonis ro rem generat nō gemit. immo ē rorem mouent. ḡm pe nitus tollunt t exsiccant. Sic vere frigidus ventus aqui. lonis. i. auaricia q̄ corda p indurationē infrigidat. ipsaq̄ per paratiuē ad dat t indurat. rorem compassionis t dilec. tionis fieri vetat. immo ipm solet tollere t siccare. p. Reg. j. Montes gelboe nec ros nec pluuia veniant super vos. Contra illud qđ in persona doctoris de Deutro. xxxij. Fluat ut ros eloquiū meū. Multi ymber super herbam. Non sic ergo ē habeam⁹ rorem gratie. q̄ iste ē ros mollificatiuus p clemētiā t compassiones. Tercio vico q̄ gra tia dei ros refrigerativus p potentiā t repulsionē. Terre in quit. Quia. i. sicut terra ēt elementū frigidū. sic ros ita ēt naturaliter frigidus q̄ ardorem t inflammatiōnē aeris refri gerat atq̄ extat. Ros ē enim ita potens t virtuosus q̄ ani malia venenosa de nocte pas. nō sibi nocere pūt. qđ ro. re celesti mentes ipos frigefiāt. Sic peccatores ros diui ne gratie. ardorē carnis t animi appetitus refrigerat. re. mouet etiam t venenosos eruminos ne vltra debitū ne. cent corpus t refrenat. vnde Eccl. xlij. Ros mane ob. scurat. ab ardore venti humilem efficit eum. Terra inqt. Iudic. vj. Totum vellus sicci sit. t omnis terra ros ma dens. Et illud refrigerii roris gratie bene figurat Danie. iij. vbi dr. Qđ ēn tres sancti pueri essent in fornace ait̄ ha ma quadraginta nouē cubitis alcendebat. angelus domi. ni descendebat de celo t flare medii fornacis quasi ventū roris fantes. Fornax ēn babylonis mūdū designat. vbi flamma carnalis luxurie. cupidie. superbie. t pessimi. nos affligit t inflammat. t quadraginta nouem cubitis id ē altero. dr. qui cōstat ex septē septies numa. hoc ēn q̄ vniuersitatem compleat bonop. per vniuersitatem septē capitalia vicioꝝ (qđ numerus septenarius vniuersita. tem designat) ipos grauiter crumat atq̄ grauat. Sed qđ per rorem quādo angelus magni consilij dei filius incarnat. fuit misericorditer pcm̄ hoc fuit mediante sermone q̄ est verum rorem hanc. hoc est vitus. q̄ omne calcamen rum vicioꝝ t cremetrop. rore hic grabit refrigerat t sopc. perat. t q̄ de fidelem liberat solut atq̄ salvat. Ut Ecc. prij. Mollit ardorem refrigerabit rore. Gratia igit ē ros refrigerationis p potentiā t repulsionem. Terra inquit ij ē clemētie frigidi. Quarto ēn vico q̄ gratia dei ros mol. ficatiuus per peccatum t remotionem. Et hoc ostendit cum dicitur. Erit benedictio tua. Benedicto ēn designat delectatem tuā cionem. Justa illud ps. Domine posuisti in bene. dictionē. Quicquid ēn rorem solet t in mel in fa rinam. t manna in quibusdā grauiū⁹ quę sunt ros mi. cilime generare. Sic vere ros diuine gratie. mel t manna deuotionis generat. t terram cor benedictione fecundat t ferre. Plene ij. Cum descenderet super castra ros ne. cessebat pariter t manna. Unde de tali benedictione dicit Deutro. xxxiij. Et benedicte vñ terra cum de pomis ce li t rore. Sic ergo patet qđ diuina gratia ē ros. Cetera. Gratia refrigerativus mollificatiuus illuminativus. Et sic patz q̄ sunt quatuor genera spūalis roris. videlicet Ros qui ppat filios eternos. Ros qui infert filiis ce. ternis. Ros qui rubet filiis posteris. Ros qui ppat filiis. t superis. Et illa de rore sufficiāt. vide de planis t pcipuis. ℣.

Rosa. Rota q̄ rosa ēt flos fragrantissimus. placē. cissimus. amantissimus. virtuosissimus. Cu. ius decor. cuius odor. cuius valor. quasi cuncta flores su. perat. Et potest significare rosa Mariam celestis. ppter q̄ quoniam martyrum sua rubrum. Sed quia in beatorū de pace sunt auctoritates. De rosa omitto gratia breuis. Unde ergo in diuersis locis vbi exemplo bitur de ro sa. Et maxime. ℣. de lentia vbi pone illa q̄ bitur in fron. ne velature berlin vbi papa dat rosam auream. ℣.

Rota. Rota q̄ rota ēt instrumentū volubile. ro. tundū. facilter versabile t mobile ppter suum facilem t clamosū. Est ēn ides rota qđ circulus seu sperā quia in se volvatur alij nō dicamus ergo q̄ inueniat

Rota naturalis.	Illa ēn sunt septem genera spūa.
Rota temporalis.	lium rotarum. Primo vico q̄ in
Rota superualis.	mūdo inueniūr rota naturalis. Et
Rota magistralis.	illa ēt illa qua effilia naturalia sunt
Rota scripturalis.	in circulo t in rota. Celum ēn cō
Rota virtualis.	cubus continue circuitus t rotatif
Rota criminalis.	rotunda etiam sunt t mobilia mo.

re rote. Generatio etiam id ē alterius rotā mutatis t vi. cissim tempora nihil sunt aliud nisi rota. continue ēn vi. sitatur de vno statu ad alium. t semper reuertit in idem. Ut iij. Reg. vij. dicit. q̄ bafes lacertus ligni habebāt qua. tuor rotas t axes ereos. Quia ros naturalis que sunt ba. sis t fundamentum omnū habent quatuor rotas. quib. volubiliter. t sic quatuor rote. quatuor humores. quatuor tempa quatuor elementa rotantur. Illa ēn rotis volubi. tur omnia. t penitus vita nostra t diuina complexio na. turalis. Illę ēn continue mouentur t rotantur t nūq̄ in eodem statu versantur. Et ista ē rota figuli. de qua dicitur Hiere. xviij. Descendi inquit in domum figuli. t ecce ipse bat opus super rotam. t dissipatus ēt vas quod faciebat de luto. Figulus ēn noster ēt deus. Justa illud Hiere. xviij. Sicut lutum in manu figuli. sic vos in manu mea do mus Israel. Vbi ergo figulus deus super rotam humane mortalitatis t fragilitatis vas diuini corpis fabricat. ēt eandē mox dissipat atq̄ frangit. Et sic vico q̄ ista ēt rota naturalis. Secūdo vico q̄ inueniūr rota spūalis. Et ista ēt rota fortune q̄ mūdi faccessus. que modo rote

Modo ēt alte.	Et breuiter mūdus t status
Modo ēt basse.	mūdanop. casus sic fiat q̄
Modo vnus ascēdit.	spes siue aduersi semp sus
Modo ide descendit.	in rotatione et cōmutac. in

q̄ in mutatione et positione illius rote q̄s erat figulus q̄

lisme. t qđ inferius fit fupius. q hoc poſſime fit fimi
te cui audiat. vbi rota mūdani ſtat? t homine ponitur re
volui inferiores ſunt ſupiores pauperes eruditi. depſſi
ſublimes. Et econtrario. Magni hoīes parui nouies operi
mentoꝝ manus. Eſt ut deo t eius oculus prudentia ro
rem bñ gubernātis vt Eccl. xxxvij. Figitur ſedet ad
opus ſuū circumq; pedibus rotarū. Tertio hoc q eſt
rota tribulatio. Et ibi ē tumulus t ſtrepitus eiusq; audi
nos quibus terra ne deuiare reuocat. Ille aūt rote in vi
ſtōne audito ſpiritu reſonabit. Sunt eſt inter animalia
quidā qui cernunt ſummē ſonū t ſtrepitū rotarū ſm Pō.
Hic vero nō valde videbit nimiꝝ ſtrepitū rōi iudicij. de
quo Dan. vij. Antiquus dierū ſedit t libri aperti ſunt. Et
ſequit. Rota eius ignis accēſus flumen ignis rapidet.
q; egrediebat a facie eius. Sequitur eā ſcriptura meos re
gens qui quādo vacant ad pacē ſolent facere ſtrepitū p
multitudinē animū t rotaꝝ. Quarto hoc q inuenitur
pro magiſtralis. Et ſic per rotam poſſunt intelligi predi
catores t doctores qui more rote ſpirando t docendo ſe
inuicē facē ſtrepitū t cōmotū. ꝓ. Elegi ſcientiā in rota.

Quinto hoc q inuenit rota ſcripturalis. Et ſicut ecclesi
aſtes ſunt ſcripture q more rote pōt ad omne partem
volui ſm intellectū t fabulatores locorum. Figuratur in re
ta Ezechielis Ezech. j. x. Duc erat plena oculis in circu
itu. q; loquet de animalibus ſanctis. et erat rota in medio
rote. Scriptura ſcē plena ē occultis intellectib⁹ variis t
diuerſis. Ita tamē rota ſpiritus animalia. i. quatuor euan
geliſtas ſequit. inquantū quicq; dicit in ſcriptura totū ad
quatuor euangelia ordinat. Rota ergo in medio rote. q. d.
ſcripturarū verus in ecclesia nouus intellect. t noua ſcripturā
noua in ecclesia vetere figurat. vñ de rotis facte ſcripture
ne poteſt dici illud Exe. x. Rote ignis ſuppli. charitatis
te medio rotaꝝ. Septimo hoc q inuenit rota virtualis. q
ſic q rotam intelligit quilibet bonus iuſtus velox voluti
lis obediens fortunus t attentus. de quo Eccl. j. Apparui
it rota mea ſup terrā. Vbi adnexe q hic ordo cuiuſlibet
iuſti Voluntatem charitatem. Mobilitas equūs. Agi
litas contemplationis. Probat primū ſimilitudo apparitio ge
neralis. Apparuit inquit. Probat ſecundū operationē velocitas vi
ſionis. Rota. Probat contemplationem donatio virtutis
ſuper terrā inquit nō infra. Septimo hoc q inuenitur
rota criminalis. Et ſic per rotam intelligit ſtatus malorū
qui ad medii rote ſ. vilde cōmunitas. valde enī mutabi
lis. volubilis t defectuoſus. ec quo dicit ꝓ. Deꝰ mu
bi pone illos ut rotā t ſicut ſtipulam ante faciem venti. Et
Eccl. xxvij. A ſonitu rotaꝝ t equoꝝ mouebit mari ruī.
Et ſic igitur patet quomō rota ſignat ſeptemplicit ſcripturā. ſufficit ꝛc.

Ruben. Nota q rubē fil⁹ iacobi ꝛc. ſ. de
ry. patriarchis fuit. Ille ſ. balan
ſcubini prīo fedauit. ſ. ioſeph illum ſepe tentauit.
q; vltra ioſephē poſſidēdē accepit t bñtauit.
Et ſ. ſi fres hoc ad plū ab eis tentabat t bellos pedēs alios ex
pugnabat. Qui. ſ. interpretat videns filiū vīſionis. ſm enim
videns in medio aut videns q mediū. Poſſumus notare
q per rubē poteſt intelligi vir perfectus. t etiam vir iuſti
cie. Ille dicit perfectus. q. ſ. ibi ē Qui fratres miſeros
apti liberare. Qui tribū hoc ſeculo vult beredicare. Qui
vult ſplanter vult ſambulare. Qui ad filiū vult conſi
derare. Qui ſe mediū ſemp vult monſtrare. Ioſeph ve
ro q per rubē intelligit vir perfectus. quia hic miſeros ſe
tētur ſaluare. q. ſ. rubē vltus fuit liberare ioſeph de ma
nibus impioꝝ fratꝝ. Gen. xxxvij. Eiuſ ne ioſeph in afflictū
nō reperto dixit. Puer non cōparet t ego quo ibo? Item
ſalius trans illud ſeculū vult beredit ꝛc. ſicut. ſ. fecerunt
illi de tribu rubē qui circa iordanem bereditatem habue
re nolentes ſed vltra. ſicut dicitur Num. xxxij. q. ſ. viri
iudicū circa iordanē qui interpretatur meus iudicij. id eſt ci
ra finē mundi hoc eſt dicit. in vita ſua nolūt beredit
habere. ꝓ. Precio mei nomine ſi in terra viuentiū. Et
alibi. Dominus pars beredit mee ꝛc. Item iuſtus ſi
militer rubē qui exemplariter vult pcambulare. quia. ſ. fi
lius rubē pcedēte filios iſrael ad pdicū vere bo
ſue. ſic iuſti contra vicia pcedūt exemplariter ſubſequē
tes dicētes. ſ. illud Num. xxxij. Nūc ait dicētes filij ru
ben ipſi armati t acuti pergimus ad pelus ante filios
iſrael. vt ſic nomen dicat ambe tali rubē illud Gene.
xlix. Rubē primogenitus meus tu fortitudo mea. tu pri
cipiū doloris mei. Similiter ſ. rubē t non moriat. Deute.
xxxiij. Item iuſtus dicitur rubē quia de ſuū vult dilde
re. quia. ſ. rubē interpretatur videte filium ſeu ecce fi
lius viſionis. Ecce. xxv. genuit filiū t vocauit nomen eius
rubē. Item iuſtus dicitur rubē. quia ſe mediū ſemper
vult monſtrare. Medius eſt t mediatorem ſe monſtrat in
ſtus. quia. ſ. ſemper vult eſſe in medio equitans t labore in
ſtuoſe conſtitutus. Et ideo rubē interpretat videte in me
dio aut videns q mediū. Et ideo de rubē legitur Gene.
xxxvij. Qui mediatorem inter fratres ſuos t ioſeph ſe ex
hibebat inquantū rubē nitebatur liberare eum. Et hoc
ter de filiis rubē. id eſt de viris iuſtis cōſtat q ipſos apoc.
vij. dicitur. De tribu rubē duodecim milia ſignati. Ali
autem per rubē vir peccatoꝝ intelligere. vt q. d. Lauate
Lauate hoc maculamini. Iuſti eñ ſunt inimici et
Et ſcandalizantes perturbātur. inquieti. Eſa. lvij.
Impure verbis efferunt. dicit. q. rubē dormiuit
cum bala concubina patris ſui. Item ſunt diſcordes t li
tigioſi. Iudic. v. Grauis contra ſe rubē magna miranꝝ
inperta eſt cōmito. Num. xvj. c. Quoꝝ inquit t barban
de filijs rubē ſurrexerūt contra moyſen. Item ſunt obe
ſi t manifeſti. vñ Deut. xxvij. q. filij rubē ſuerunt ordi
nati ad maledicendum ꝛc.

Rubor. Rubedo. Nota q rubedo ſm
q poſſum inuenire ē
color ignis. color roſarū. color ſalmonū. color ſanguī
nis. color purpureus. Et hinc eſt q in ſacra poteſt ſignifi
care. Signat eñ charitatē et amicitiā q; eſt ignis. Eccli.
iij. Rubicundiores ebore antiquo. ſapbiro pulchriores. Ibi
ſignat humilitatem t verecundiam que ē roſea. Cantic. v.
Dilectus meus candidus t rubicundus. d. gratie et mūdi.
Candidus dico per caſtitatem. Rubicundus p verecundi
tem ſtatum. Item ſignat crudelitatem t ſeuitiā q; dicit. A
mina Moab. xxj. Rhodie eſt tempeſtas. rudet ei cūctē
exiti. Item ſignat carnalitatem t ſaguinē q; eſt carnis ſeu
ſanguinea. in. Reg. xj. Viderūt mosbite aquā rubeam q
ſ. ſanguinē. Item peccatorem t peccatū quē eſt purpu
reus. Et ſic ſignat martyres t ſanguinē ipſi t martyrū. Fi
gura in operimento tabernaculi quod erat de pellib⁹ arie
tum rubricatis. Exod. xxvj. Item ipſi martyres dicitur Eſa.
lxiij. Quare ergo rubet eſt indumentum tuū. Et reſpōdet.
Torcular calcaui ſolus ꝛc. De martyribus vt Sapi. x. q
dens gratiſſit illos per mare rubrum t tranſeuntes per
aquā ſimi. De rubore ad inquantū ſignat confuſionē
ſinalem qui dāmnati in inferno ſuffundēt pudōꝝ ſibi ſibi
Luc. xiij. Et in ultimo ſuerit ad nouiſſimū eris rubore in
primo loco. ac ſeruo bonorum ſe facere inuitante t dicē
tibi in hac loci. t tūc incipies cū rubore nouiſſimū locū
tenere. Locus eñ nouiſſimus eſt infernus. qui ſ. eſt rube
re t vmbrā poſſidet. quādo in hac vita nimis plumbē
t ambē. Rubedo eſt confuſionē deſignat. eo q de ſe ve
recūdia ſuffundit. facies ipſius rubricat. Et vocē vie q p
mare rubr. vbi filij iſrael gambulauerūt. t vbi perſequen
tē egiptiorū periculū euaſerunt. Dicit ipſi egipcij ſubmerſi
ſuerūt t perierūt. Et quo etiam tranſacto iſraelite ad ter
ram gentilitatis venerūt. qui. ſ. obtinuerūt t poſſederūt.
poteſt deſignari penitentie ſtatus. vbi. ſ. amaritudo eſt in
cōmūne rubedo ex verecundie in peccatoꝝ confeſſione. qui remota ibi
egipti. demones t peccata delentur t ſubmergunt. ꝓ.
Eruntſe pharaonē et virtutē eius in mari rubro. Ibi filij
iſrael. i. ſpūalēs deuoti. t penitentes ſaluant t liberan
tur. Sap. x. Tranſtulit illos p mare rubr. Eſa. lxiij. Wacha.
lij. Memento te quōd ſanctificati ſunt pēs noſtri in uri ru
bro. Vbi etiā hoc ē circa mare rubr. Lapides ſuos ſibi ba
bitant t colunt. vñ Num. xxxiij. dr. q filij iſrael fecerūt
tendentia ſuper mare rubrū. inde inſuper ad terrā pro
miſſionis venerūt hoc eſt dicit ad terrā paradiſi t ad
ſtatum ſalutiſerā ꝛc hoc modo pertranſiuit. vnde Ezo.
ro. Tulit aūt moyſes iſrael ꝛc mari rubro t egreſſi ſunt p
deſertum ſur. Dicit igitur ſufficiant.

Rubigo. Cum rubigo sit ilud qđ in metalli ferri vel gladij fugitiue generat. a quo ferrum splendens ipsa u debeat. z labitantia consumit z dominat quę etiam qđ in aquis z legumbus nascit. Potest dici q̃ per rubiginem intelligi peccatum quia. Cibus et qđ me pascit. forsan conscientia mea. inficiamodo p remedium corrodit. corrumpit aut spiritus nebrus z consumit. Jo de anima peccatrice dicit Ezech. xxiij. De inquit aurum fuligineū. ollę mee rubigo in ea ē z rubigo eius non egredit ex ea. Ita et cibi que legimus virtutū diffipat. z fame infernalis pene generat. Leui. xxvij. Fruges terre nec rubigo consumet. Igitur accidit ē q̃ talis rubigo per penitentiam abstergat ve a vasi seu metallo. hoc et dicit anime seu corde humano pulcrinde quam perdidit inferat. pro morte xxv. Asser rubiginem de argento z egredietur vas purissimū. Nam quādo vas seu ferrum in igne ponit. tunc liquefactum metallo rubigo ipsius adnullat. Quia pariter qđ anima peccatrix p contritionē liquefacit. rubigo peccati ab eo recedit z annullat. z pristina mūdicia recuperat. Ezech. xxiij. Asser rubiginem de argento z egredietur vas purissimū. Item quādo vas ferreum in igne ponit. tunc liquefactum metallo rubigo ipsius adnullat. Quia pariter qđ anima peccatrix p contritionē liquefacit. rubigo peccati ab eo recedit z annullat. z pristina mūdicia recuperat. Ezech. xxiij. Asser rubiginem de argento z egredietur vas purissimū. Item quādo vas seu ferr

ctuine eius commoda sit vera. Et possemus notare q̃ diam rubeum nome mortis pcedentes multa videlicet.

Amat et insolita perversorum.
Celum et reuerentia ydoloth.
Corrupti et inania diuinoꝝ.
Impudens eloquentia labiorũ.
Terror atq; fugbia animoꝝ.
Iniusta pernitentia malignoꝝ.
Dico ergo q̃ eternã ruinam oẽs pec-catores amabãt. Vñ de Ezech. xxxiij. Cur ne cum habitatoribus terre rãgas amabas que ubi sint in ruina. Item ydoloꝝ reuerentia. Le uiti xxvj. Cadetis inter ruinas ydoloꝝ vestroꝝ. Item et. misericordia offensa et iniuria. ps. Iniquitates eoꝝ in eternũ. Item̃ sunt multiplicata sũt in eis ruine. Item labentis mala diuinitas. Prouer. xxvj. Qui labitur operat ruinas. Item superborũ credulitas. Prouer. xvj. Ante ruinã exaltatur spiritus. Item malignoꝝ pñtentia. Vñ prouer. xxvij. Regnantiũ inopia ruine bonũ. Ista est ergo impletio ruinis scilicet eternalis-quenalis et internalis. Vide supra de Cadere et similib⁹.

Rufus.do. Nota q̃ rufus bonũ q̃ malũ signifi-cato rufus vñ in scripturis. Xpc fuit ruber⁹. Iust⁹ flamine rubricat⁹. Peccator⁹ crimine maculatus. Rufolo vñ colore vñ ruborem subaudiens macu-la penarum⁹. Primo igit dicit q̃ rufus dicit rufus pro-pter sanguinis cruentationẽ. Sanguis em̃ sue benedictũ nẽ passionis carnẽ et pelles ipi⁹ intelligũt. Et ideo dicit in vacca rufa cuius figurat⁹. Quia sicut dicit Plinius cũ ad aras adducebatur vacca rufa a quo sẽ ecclebatur. et papul⁹ a⁹ sanguine erpiabat. Moyses em̃ populũ in-daicum designat qui sẽ vaccam rufam xpm occidit cum. molauerũt sc̃ papul⁹ fidelis a peccatis sue expiatus fuit Vñde dicit sc̃ Plinius cit. dicit. Adducant inde ad aras cum rufam ꝛc. Vñde bylla iam. xpo igit dicit rufus pter sanguinis cruentationẽ. Secũdo dico q̃ iust⁹ dicitur ru fus pter flamine rubricationẽ. Calor em̃ intensus et cum pleno colerico et igneo efficit colorem rubicundũ et rufum. Sic vere iustus et calor sanctissimi quãdo ab ardore in boiez ẽm p charitatem facit rufum. a per beneficium verecundi an rubicundus. Vñ sc̃ scribit alli rufo dicit aliud .ij. Reg. xvj. Erat aũt dauid rufus et pulcer aspectu. Vñde e. ait sc̃ angelus ꝛcquo dicit Zach. ij. Ecce inquit vir ascen dens sup equũ rufum. et ipe stabat inter murtea que erãt in profundo. Quia pcerto vir virtuosus equũ rufum. Leon pro duricie et verecundia rubicundũ habet. et in profundo inter murtea. hoc est in secretis bonoꝝ habitat⁹ arp ma-not. Murt⁹ est arbor significans viros famosos et bonos Murtoꝝ vero hoc est virtutũ murtea. habitationem si gnat cognoscũ. Zacha. vj. In quadrigis prima equi rufi. Et si vis scire q̃ sũt isti rufi qui pertinet habitũ rufum ꝛc. Sed de hoc plenius dicit in reclamando mee morali vbi de hac figura moraliando vbi ne vilipendi⁹ Zacharie ix. tanti. Iust⁹ ergo rufus dicit pter flamine rubricationẽ.

Tercio dico q̃ etiã vir impi⁹ dicit rufus pter crimine maculationẽ. Et ideo de eius peccatore dicit Deu. xxv. q̃ qui pcutit⁹ egrotus est rufus erat. Vñde etiã alle dicit fra-tri suo Dñe. Da mihi de coctione hac rufa. Color⁹ est ru fus et dicit vitiorum⁹ malicie fignat. et in facie subsan gua malas multas potat. t̃ pter cõplexionẽ colerici quoꝝ frendit ad vindictam et sanguine sitio volut. Talis certe est vir impi⁹ qui sẽ sic est insaciabile et malicie plen⁹. ma-culis infamie tectus. et ad vindictã et crudelitatẽ semp̃ pro-pta. De malicia est talium pñ figuraliter dicit Apoc. vj. Ecce inquit bestia magn⁹ rufus habens capita septem ꝛ cornua septem. Vñde expositores aliter sẽ ipa in redu-cendo meo predicto. De ira cum dicit aliter ostium dicit pñ d. Apoc. vj. Ecce inquit alt⁹ equus rufus et qui sedebat super eum datũ est ei vt tollerent pacem de terra ꝛc. De in-famia vero luxurie ostium potest dici illud Leui. xix. vbi di citur. q̃ si cum sorore patris aut matris concubuerit. et viderint ea. et illa cum illo dormierit in cubitu reuelauerit. ipe sit ignominia sue. Sequit. Vestis inquit ẽ alba vel ex ea mixta in facere infecta. Lepra inquit indicabit. Lepra sit que infi cit. vitã luxurie signat ꝛc. Vñde vbi Rabacio vel Rubeo.

Ruginis. Nota q̃ ruginis est vox et clamor le onis sicut hominis est vox et sonitus elephantis. Et est ruginis quidam vox terribilis audiẽdi bus. siuoem pudicia significans. a que procedit. Et vt breuiter tractemus. Per ruginem possit intelligi omnis vox dolorosa. clamorosa. vp pcatoris impetus furiosi Et sic nota q̃ inuenitur

Ruginis penitentium.
Ruginis fidelium.
Ruginis iudicantium.
Ruginis indigentium.
Ruginis predicantium.
Ruginis murmurantiũ.
Ruginis fulminum.
Ruginis insidiantium.

Dico ergo q̃ p bolate genuit et ruginit homines penitentes. Ps. Rugiebam a gemitu cor-dis mei. Item dico q̃ ruginit iudices prudentes. Cor⁹ eius a loquẽdo ad terrendum malefa ctores. sicut ad ruginit leonis alia animalia veterent. Amos iij. Leo ruginit quis non timebit? Vñde Prouer. xx. Sicut ruginis leonis ira est furor regis. Item ruginit bene ꝛ mor-gati indicantes. Vñde Jerem. xl. Et Amos. j. Dñs⁹ de Syon ruginit. Hierusalem dabit vocẽ suã. Ad literam ẽ ru ginis iudicij fiet circa hierusalem et circa nostrum tpus. De quo Dicit. ij. Ipse ruginit et formidabunt filij maris. Item ruginit homines indisciplinati. A quibus se liberare gratias agit deo sapiens Eccl. ij. Liberasti inquit me a ru ginibus preparatis ad cibum. Item ruginit predicato-res diuina iudicia reforuantes. Job. xxxvij. Deus cum ru git sonitus. Item ruginit rebelles contra superiores mur murantes. Dicit. ij. Super eum ruginit leoncus. Item ruginit tyranni in subditos feruentes. Judicum. xiiij. Ap-paruit catulus leonis contra eum rugiens. Item dico q̃ ru ginit demones insidiantes. Unde. j. Petri. v. Aduersarius vester diabolus ruit⁹ leo rugiens circuit querens quẽ deuoret ꝛc. Cum igitur ruginis ides sit q̃ terribilis vox leonum quia scilicet ruginis est vox leonum. Magist⁹ hi storiarum⁹ dicit. Gyrinis equorum. Hinnitus elephãtis. Grunit⁹ porcoꝝ. Rudit⁹ asinoꝝ. Balat⁹ pecudũ Sibilat⁹ serpentũ. Possit aliqua dicere aliter q̃ sit ruginis est terribilis vox leonis sic multiplex ruginis id est multiplex terribilis vox et sonus in sacra pagina reperi-tur scilicet Ruginis

Miriñe nominatiuus.
Mestifice penitentis.
Iustifice predicantis.
Famelice indigentium.
Iniustifice predicantiũ.
Amelice murmurantiũ.
Tyrannice fulminum.
Malignice non mordentis.
Desperatifice desperantium.

Primo ergo dico q̃ inueni tur ruginis miriñe ybristo nis. Et ide certe est dicere ginis quem sunt oẽs in suri pora vere impie crimi dio et post hanc vitã in iudi cio terribilius arguẽdo. De pñi est ruginis terribile est minabilis dicitur. Dico q̃ Dñs quasi leo ruginit et formidabit⁹ filij maris. Filij enim maris id est filij amaritudinis sc̃ boies timorosi et pauoꝝ nes formidant et trement. quãdo ruginit leonis id est verbꝫ ipi in sacra scriptura audiunt. De iusto vero ruginit quẽ in iudicio exercebit quãdo sc̃ impios iudicabit. pñ dicit il lud Hiere. xxv. Dñs inquit de excelso ruginit. et habitacu lo sue dabit vocẽ ruginis ruginit. sicut habitatores torre. ꝛ Amos. iij. Leo ruginit quis non timebit? Omnia est ani malia timore ruginis leonis etiam homo superbus quando audit. Sic certe esse homines nunc timebit q̃ audire ne gletum ypocritam boies id est viri rationabiles et iusti time bunt ipsorum et sanctum iudicium. Ille est igit ruginis miriñe bristonis. Secũdo dico q̃ est ruginis methiñe lamentationis. hoc est lucis ruginis⁹ penitentis. Quia rem ea sicut leo nunc ruginit ꝛ frendet quãdo predã suã se pepigit pdidisse. Sic homo considerans grauia peccata et quam dum lucrum amisit per bolate commissum frendere pa-ratur et dolere incipit. Psal. Rugiebam a gemitu cordis mei afflictus sum et humiliatus sum nimis. Unde peni-tens potest dicere dicit Job. xl. Miserũ cumodo supplex, et quasi mundantis aque sic ruginis meus. Penitens em debet habere suspirium contritionis: inundationem fleti lacrymarum lachrymationis vocem et ruginem bolositatis con fessionis. Tercio dico q̃ est ruginis⁹ insaniñe iustifi-dementis. Sicut enim leo rarus se offendit familiarem alijs animalibus nisi forte contra eum ruginis. immo ide, ueniat vultus et ruginis vocis sicut eorum est terrificus. Sic homo prudens et princeps nunquam debet sub,

dans fuis nimis familiarie eſt ſed tranſlatiue vult? id ē ad
assumpcionē ſue.et regina eiusdem et terrore vocat ſue de
bet eos a malo coercere et in obediēa rebelia cōtinere.
Prouer.xx. Sicut rugit' leonis ita et terror regis. Pan
cepe eū et inde rebel eſt ita ſcom.et ira eius in longe
dū ſeruz'.q ioia regis vocat ſue rebel ſuppōit quoſlibet
terrorē. Ludo.ep. Glor rugit' leonū quoniā vallata ē fu
gōa ioadame. Ille eſt ergo rugit' magnifice mirificēq;

Quarto dico q eſt rugit' familice ſeu mirifice deſolatio
nis. Et ibicere eſt ille rugit' et ille clamor. quez miſeri in
pun pone a tribulationib' ſuscitat in hac vita ſicut ſcy Eſai
as de ſe et ſuis fratrib' dicebat Eſa.lix. Rugiem' indeſſi
vtic omnes.et quaſi columbe meditabim' gemem' expectan
mus iudiciū et non ſaluti.et dogma eſt a nobis. Quin
to dico q eſt rugit' auctorice p̄dicatiōis. Predicatores ei al
te clamare et dominare ſimile eſt rugito leoni qui ſcy ſa
lo rugitu ſuo ultra circuiū cauda ſuam cōmune ne cepant
animos ſere. Quia porro p̄dicatores rugitu p̄dicatiōis ſue
vbiq; audientes reliter terrorē.q de circulo dei mādato
rum non audeāt prumpere vel cire. Et ut ifrad Zacha.
q.moſ ſic. Sicq; cum rugierit leones.ecclie vocem ſuā
Hic eſt igit rugit' auctorice p̄dicatiōis. Sexto dico q
eſt rugit' vendice murmuratiōis. Detractores eſt cordi
et inſidie audientes.et etiam illos de quib' obloquuntur
ſi contra eos ipſos iniurianda rugiunt et obloquuntur.
Unde de talibus detractorib' pocat nic illud Baruc.vj.
Succurbotes in ſuis lectis brachia tunicas ſuas. Sapi. Ru
gunt ait clamores contra deos ſuos ſicut in cena magna
q.d.q detractores contra deos ſuos ſolet ſuoliter murmu
rare. Septimo dico q rugit' cerbice ſepdatiōis. Cy
rannī mos leonis rugiunt et p̄dam et lucrū capere.et vo
lenter ſemp querit. Sapb.iij. Principes in medio ei' qua
ſi leones rugientes. Et illud Proue.xxviij. Leo rugiens et
vrſus eſuriēs princips impi' ſup populū pauperē. Sicut
eſt rugiēdo et ſeuiendo leo rapit et ſi non pōt rapere ma
gis rugit. Sic tyrannī rugiendo z̄ minando rapiūt dum
ſi rapere nequeūt nec ampli' minant. Unde Eſa.v. dici
tur de tyranno. Rore inquit ei' quaſi impet' tempeſtatis
rugit' eius vt leonis.rugiet vt catuli' leonū. Et Eze.xix.
Leo inquit fact' eſt et didicit capere p̄dam.et homines deuo
rare. Ioanif. Et deſolata eſt terra et plenitudo eī' a voce
rugitus ipius. Octauo dico q eſt rugit' malignice ma
chinatiōis. Et ille eſt ille qui ſyabol' nos tempādo con
tra hoies rugere et machinare nō ceſſat.j. Pet.v. Fratres
Sobrij eſtote et vigilate.q aduerſari' veſter ſyabol' tan
q leo rugiens circuit querens quē deuoret.cui reſiſtite fir
mi in fide. Nono dico q eſt rugit' peſtifice deſperatio
nis ille ſcy qui damnati in inferno reduci volent et rugiūt
inceſſanter. Unde de inferno et rugitu habitatoz ſuoruz
ſcī pōt illud Hiere.l. Erit in ſyr babylon in ſimilitudē ba
bitatio draconū ſtupor et ſibil' ſuper vt leonēs rugiunt et
catuli eius vdut catuli leonū. Et hec ſufficiant. Unde
ſupra de leone.l.

Ruminare ¶ Cum ruminare et manducare ides
ſe loquēdo ſpāliter quod cogi
tare deliberare.habere aut odiberare. multa poſſent aīa
ſed auctoritates dolent. Unde ſi vis in redemptio mea Et
ul.ſi.vbi ſit mentio de animalib' ruminātib' in lege mun
dis vel immundis.

Rumor ¶ Hora q rumor dicit nouitas alicui' fa
cti de nouo auribus publicata. Unde ſa
pa nouitas quia auctoritates non ſunt.

Rumpere ¶ Hora q rumpere idē eſt q cidere
aliquem interimere vel cedere. Et
pōt ſignificare in bono et in malo. In bono eſt ſignat ni.
ſolutionē culpe et temptationis.et ſic dicit in p̄o. Dirupiſti
vincula mea et p̄dicam' a nobis hoſtia laudis. In
malo vero ſcīpt ſignat ſuperbiā culpe et temptationis ſpi
ritualem bonorum.et dei ſpaliter mandatorum Et ſū
breuiter nota q rumpere

Bonū culpe pcat cōm.
Malūmq; beneficiū.
Mores vite vanitatem.
Fortuna mūdi p̄ſperitatē.

Qz ergo bonū rumpit cul
pe pcatūz patet Jude cū
p̄ſ.vbi dicit. Qz ſampſon
rupit vincula validē quō ſi
rumpat quis filū te ſtuppa

Syabol' bonū ſpūale.

Ite q malū rumpit mūdi
Deus maledi pectatorū. benedictionē patet Lu.xij.
vbi de demoniaco dicit.q rupebo vincula aīe tue z nemo
mihi in ſeculo. Item q mala rumpit vite vanitatē p̄ſ 6c
decalathos.pū. Antequ rumpat ſpina rubi' z cōtra gu
tur ydra ſup ſerpē. Item q fortuna rupit mūdi p̄ſpe
ritatem patet Geñ.xij. vbi dicit.q rupti ſunt omnes fontes
abyſſi. Et Eſa.liv. Qua aliquādiu rupti erunt et nolue erunt te
pacifici que ſcs oſſpaliter rupit et facitur rumpitur.
Item q ſyabol' rumpat bonoū tranquillitatē patet Job
iij. vbi de demonib' pōt nos illud quaſi rupto muro z ja
perta urna irruerūt in me. Item q nemo rupit malorum
ploctatē et pompa irui patet Lu.v. vbi dicit.q vinū no
uum rūpit vres veteres. De vero vitio vbi aliqd dici
tur de rupturis hic q in ſcriptura rupit rupto quam fact

Qualibus. Primo dico q eſt rupto quā facit deus.
Jacobo. Et illa pcepto eſt illa qua deus dirupit ſi
Joſue. cut ſuis de muris. Ipſe eſt dirupit Sede
Lamo. Ibid ra que montes vinculare. Lupa quecubos
Ezech. iaculare. Proſpera que mali cumulāt. Et
rumpit hoc federa que vinculant mūdo libertatē. Pecca
ta eſt funes et vincula qui poſſunt quibus ſcs aliqs tal
ter vinculat.q non niſi p dei gratiā liberat ſicut de Eſa
ia. Funiculus triplex difficile rumpit. Peccatū in ſpū
culus co ſcy q triplicē ait potentiā ligat. vicy intellectus
memoriā voluntatē. Unde pcepto vincula ſyabol' dr ni
pi quādo gratiā ſuam in mente infundit Exemplo ſcy ſapbir lapidis pciſi. De quo ſcy inde lapidis' q
vincula tacta dirupit. Exodeo in pa. mar. Deus rupit eos
la mea tibi ſacrificabo hoſtiam laudis. Et poſſimus ex
ci ex inferno quidē ppius rupto vinculo ſyabolice pot
ſatis ipſeo inde eripuit et extraxit.ſa. Eduxit eos de
nebule et umbra mortis et vincula eoz ad rupit. Deus et
go dirupit fedus z vinculum mūdo libertatē. Quadoc
co q deus dirupit aſperā que tenebant iuſti homines. Ape
rtum eſt mundi tribulationi quib' ſcs in hac mūdo affi
guūt iuſti. quidē q deus miſericorditer rumpit: licet al
literā facta fuit de ſepulchi' vinculo beati Petri. Acta
um.xij. Unde Hiere.xxx. Contrā iugū ſcy fracdis te colla
fuoruz vincula eius dirumpā.et non obſtabunt ei amplius alieni. Denig dico q alia dirupit ſpāra que cau
ſant culpe pauitatē Deus eſt famoſis p̄ſperitates dirū
pit et p̄ſpectus et mentales aduerſitates gaudio gaudi
orum ſubuertit.ſa. Tu dirupiſti fontes et torrentes: tu ſic
caſti fluuios etbam. Deus eſt irritat' nequicia impioz
ſolet primo ſecretū ſue pacīe rumpere. Iterū illud Ge
ne.vij. Rupti ſunt omnes fontes abyſſi.et catharacte cli
agte ſunt. Et poſt ſolet eſt facere contra eos fulmia arcet
eorum p̄ſperitates et gaudia dirumpere z vaſtare. Sicut
eſt videm' q rupta nube fulmina micuit.tonitrua audi
untt.et pluuie itēr' in terrā facta ſunt et tranſmutauit pō
Geſt rupti petrā et fluxerūt aque.abierunt in ſicco flumina
Unde etiā dicit ecclie de impio Eccl.xij. Quomodo ſi qs
ſi vela rupti cymbe.et ſtrumpā interioza ecclie eodem.
Sic etiam ppius. Patet igit q eſt rupto quā facit deus.

Secūdo principaliter dico q ē rupto quā facit ipſe.
Et ille certe eſt illa quo quis Rumpit dico ipſe vel
Peccatoſi rumpit habenas. ēti habenas.ſa. Dirū
Miſeroſi rumpit catenas. pauos vincula eorum
Malignoſi rumpit foſſas. et p̄dam' a nobis ia
cam ppeam.ſalice domorum vel vidcam. Item rum
pit ipſius miſeroz catenas Eſaie.lviij. Dimitte eos q
confracti ſunt liberos et omne onus dirumpe. Item dr
pit ipſius impiorum ſequelas hoc eſt dicti concubias et
federa hominum peruerſoz ſicut ſcy monebat ipſe ni
neuite regem ſyrie dicens.ij. Paralipomenon.xvj. Rupto ra
q federe quod habes cum baaſa facio cum a me recede
re. Illa eſt ergo rupto quam facit ipſius. Tercio p̄
cipaliter dico q eſt rupto quam facit ſtultus ſeu impius
vel ipſius. Mali eſt dirumpere et rumpere ſolent

Diuina mandata. Diuina rupit mādata q p
Federa iurata. cepto rumpunt vincula mun
Secreta ſigilla. dationum.nec ingo vel eſt
Deuotia relicta. obedētia et obſeruātia ſimi

ſpectant complo ſcs dñi nonnullas qui ruptis vinculis
agebat a nonnullis ut refero. ſcam dicit Lu. vij. Quod
poſſime pot dñs de infidelib⁹ z apoſtatis. quos vincula
mādatoꝝ seu obedientie nulla tenet. Dicere q. Si ecclo co-
fregiſti legis ruptis vinculis meis ne cuiſti non ſeruas. Et
Deut. v. Violenti rapiut eoꝝ ecclesiam: indirauerut
ſaccos ſuos ſupa petrā: violauerit rectoꝝ. Sequitur.
Quo dq ſenſi cōfregerit legē ruperuntvincula ꝛc. Rum
pant ergo mēs mea mādata. Item mali rumpunt
fidem iuratā: qua ſcs vincula federū et naturales etiā le-
ges q̄ ſunt de integritate nales rumpit et omnes fidedignos
celandant. Sicut de illo antiocho dicit j. Mach. vj. Or
rupit actus iuramenti quod iurauit ꝛc. Ite mali dirū-
pūt ſecreta cellata seu ligata. f. ſecreta cordis ſui. q. f. mul
ti pūt ſecreta ſūt celare timde verb⁹ seu actus plenis
malis quē ſi agēta dimittant nō rumpunt. ſi vero dimit
tantur et obtrūta. Ratiō p violentā ſpūs⁹ qui ibi p cōsul
tationē celatur et generat mendac et p rumpunt. Plerue
mali ſunt qui mal⁹ tenent nos apertis. ſi dimittō. t minus
rumpant tenere et reudere nos clos et publicis p ſcre-
tis. Quod patet ſic. q. quicquid contra fidelitatē committur
dum tenet illud ſecretū rumpit et omib⁹ publicat. Vnde
ſic dicit Job. xxvij. Ex ventre me⁹ qui⁹ multum
odiſp ſpiraculo quod ſuſcipiebat primus virtpit. Mat. ix.
Rumpunt et vinū effundit. Item mali dirupūt bone
fāe relata ſcs bonā famam alioꝝ qui ſcs p detractionem
offipant et dirumpūt. Ois Matth. vij. Ne elueri canes
dirupiāt vos. Ita ē ergo ruptio qui fuit fuit⁹. Quar.
to vero dico q. iniusti rupto qui fecit ſcr⁹ hoc eſt dicti.
mors spalis ſcs z eterna. q. mors spalis rupit z diſſipat. f.

Corporum naturam.	Ita mors eſt tam spalis q̄ eter
Corpoꝝ victuram.	na maxima ſit dirupcio cuiſq
Fortune figuram.	et dcſtructio. De quib⁹ ſupra

ſatis dict. ſcs de dirupcōe mortis eterne q̄ ſcs animi ois
ſecut et dirupt. dicit illud Eze. xx. Dirumpet ſpūs in ve-
ſtribus eoꝝ. et conſilii eius pspiabo. Et Sap. iij. dicitur
ſc. Illos tñ qui odio habebāt. Et erūt poſt hec dcdentes
fine bonore et in cōtumelia inter mortuos imperpetuum.
Quoꝝ dirupet illos ſtatos fine voce et cōmouebit illos a
fundamēto et vſq ad ſupremū dcſolabunt. Cuſtos te
rumpere et dirumpere.

Kursus. Kursum. Cum rursus obiecti. q. adāgat semp ſi
gnificet iterationem multiplicationem vel reuerſionem.
Poſſum breuiter notare q. in ſcriptura inuenit rursus

Copalis reſurrectionis.	Primū rursus fuit in pau.
Spūalis reformationis.	perib⁹ ſpūs⁹ q. ſcs in
Eternalis iterationis.	quoſſmo nic de terra ſurre
Criminalis deformatiōis.	cūt⁹ fuit. z rursum dicunt

dūces pelle mearū in carne mea videbo deū ſaluatorē me
um. Job. xix. Vnde etiā de rursus reformatiōis dicebat ip
e Job. xvij. Rursus poſt tenebras ſpero lucē. Vnde ſi exē
pli de reformatiōe. Scdm rursus ſic ſi peccatū inimico cō
dūcto vel ſeductō ſcs rursus penitēte ſpūalis quo ſcs do
mo poſt peccatū rursus venit ad viā ſalutis. De illo dici
tur Job. xxij. Pecca ne timeas bono ſupple q. peccauit
rursus vinū ſuppli⁹ p gratiā. q. o. officiale eſt: et eſt poſſibi
le. Et debet inuit Job. xiij. Et ſalutem tuam ſignum rur
ſus videle et rami e⁹ pullulent. Vnde ſupra de penitē
tia et cōuerſione. Tertiū rursum ſit in operis ſperantia
fructū. Et illud eſt illud quo iuſti rursus id eſt iterum ſ
iterū multiplicant opa bona ſua. ſimiles nature que nō ſ
cōtra ſimil. pdūcere fructū. immo tam in arboribus q̄
in animalibus rursus et rursus ſi anno multiplicat et re
nouat fructū ſuos. ſic illi bona opa. Vnde Job. xxxvij. Ju
uenēs⁹ abſcondit locum et pcipit a. vt rursus adueniat.
Quarto rursus ſic in ſcelere peſſimis fructū. Et illi ſ. il
lud rursus q̄ mali rursus z rursū nō ceſſant retinere mo
dum z finē male facte. De q. ſit Deu. vij. Rursus crucifigū
ſibi filiū dei. Item ſ. quadruplex rursus. Sic
ſcip hic adhuc de bono rursus. hoc eſt dicto de bona et
virtuoſa bonorum operum multiplicatōe et iteratōe. Et
ſic ſic q. iuſti ſemper volunt et querunt ſcs rursus

Cōſpere vt bona pariant. Etiam ergo q. iuſti rur

Effodere vt aquam hauriant.
Reſpicere ſi bona veniant.
Comedere vt rursus oriantur.
Luxiſſere vt alia videant.
Conſulere deum ne pereant.
Crebriſſere vt ſpem madeant.
Dolere vasa que tranſmigrāt.
Sequeſtare fauces vt valeant.
Reſurgere vt ſemper videant.
Conſolari vt celum habeant.

ſpe concipiūt vt bonū rursus parāt virtutē ope. Bon ſuffocat cū
tatem ſanā bona opa conatge et patere. ad
mo rursus et ſpē ꝛ. tunt bona opa pare. re. Eccl. xxx. Rurſus g
bala ꝓpter pepe. alie nis fuit. Ite rursus ef
fodit vt rursus hauriant grate manera. Effodit nico. f.
per humilitatis gradum. Eccl. xxxvj. Rursus vſuc ſedat
alios parcos. Seqſ. Federit vt ſoluat z ſanauerit aquā
vitā. Ite iſti rursus reſpiciūt ſi bene vnde bonaſpipe
ra. Dura ſcs rursus aliqnd cuando a vño poſſit non videre
ceſſare ſi ſtatus non cuandiſ. ſed rursus et iterū attendere
et reſpicere quonūq veniat quod optatur. Eſt beyos na
turas aquā populo dicebat. ij. Reg. v vij. pacto ſuo. Eſto
de et ꝓſpice contra mare. Et rursus ait ille. Reuertere ſepo
rabus. ſcpiens ait vice pacta. facta eſt pluuia grandis.
Item vult iſti cibos acquirit vt rursus dormiat in pa
ria cubera. Iuſti eſt iterum et iterū comedunt et reſpi
unt corpus ſpi. vt apti p deuotionē dormiant et quieſcāt
Sic de de beliza dicit. iij. Reg. xx. q. ipſe comedit et bibit z
rursus obdormiuit. Ite iſti rurſ⁹ reſpicit et in ſomniis
leuat ſperat. Et ſic de pharaone dicit Geb. xlj. q. rursus
dormiit et vidit aliud ſomniū ſcs de ſeptem ſpicis plenis
et vadis. Sequit de illis. Rurſus ſuper ſeptē vidi
ſomniū ꝛc. Item iſti rursus cōſolat⁹ deū ne pereant p
lus vulnera j. Reg. xviij. Rurſus ergo vnūſ cōſolat⁹ alīs
Item iſti rurſus ex promiſſione vt rursus oriāt culpas
et ſolera. Job. xxxvij. Flante deo concrefcit gelu. et rur
ſus latiſſime fundūtur aque. Item iſti rurſus perſeue
ſanē bona que tranſeunt in vita miſera ſalicet bona
ſpecialia. Eccl. ix. Vidi ſub ſole q. nō eſt velocium cur
ſus neq; fortium bellum. Ite iſti rurſus conſolant vt eandem
habeāt celum et ſedem. Tob. xvij. Rurſum poſt tenebras
ſperō lucem. Et Baruch. iij. Cum eſt indagat vobis malū
ipſe rurſus adducet vobis ſempiternā ſolacionē ex ſalu
te veſtra. Sic ergo rurſus ſumit in bono. Nec vero ob
eo q. rurſus q̄q; ſumit in malo. Quia ſcs vir ꝓditus et
ſimplex multiplicat et iterat in ala ſua. Vnde eſt vñ rurſus

Canalis infectionis.	In his eſt rurſus iterat cur
Mentalis ſtupefactis.	rus affectio. Ita ē ſi valida de
Realis oſſenſionis.	qua dicit Judicū. xvj. Or rur
Letalis oblationis.	ſum valida venit ſimplexum
Finalis perditionis.	Item in his rurſus iterat mens

ceſ plumpuit et ſic dicit Jud. xx. q. filij iſrael rurſus ſcan
dalizat et numero cōſideres. Aſſerunt ſcs ſibi filios be
niamin z victi ſunt. Item in ſpū rurſus iterat ira dñi ſu
ſio. Vnde ij. Reg. xxj. Facta eſt rurſum ira dñi contra
iſrael. Et. xxj. Reg. xxiij. Rurſum rebellauit Joa
chim contra nabuchodonoſor. Item in illa iterat cura ab
luio. Debet v. Cum deberetis magiſtri eſſe ꝓter tempꝰ
rurſus indigetis vt docamini. Ite in ipſis iterat dura q
dūs ſeu mīs damnatio. Vnde xij. Reg. j. dicit. q. rex iſra
el rurſum miſit alium principem ad beliam qui ei loq
batur fugbe. deſcendit ignis de celo et deuorauit eos. Sanc
cit. Vide vbi Jeremy. Et vbi Reuertere. Et ſupra de ſpū
et Reuolum et familia ꝛc.

Finit littera R.

Incipit littera S.

Abbati. Nota q̄ sab

batum accipitur p̄ festiuitate sic̄ est sabbatum sanctificare q̄ festiuitates sic̄ est sabbatum fuit prima dies que precepta est a deo seruari. Ista est fuit et est dies septima que sabbati dicit a sacerdo qui parua bona et sabbati dicit. Illud igit sabbati fuit sub precepto ad literam obseruatum. sed eandem in lege euangelica sabbatum spiritualiter intelligitur die dominicali est mutatum. et ad alia festa ecclie ordinata. Preceptum ergo de obseruantia sabbati partim fuit ceremoniale. et sic transiit: partim fuit morale. et sic in nova lege remansit. Sabbatum enim idem q̄ requies. quia scriptū dicit Gen. ij. Requiescit sabbato requiescit signanter requie spirituāl. et cessatione a vitijs que principaliter in sabbatum celebratur? est habenda. Quia ergo non est intentione nostre legis sabbatizare sed festa mutare: possumus notare q̄ in scriptura sic mentis de quatuor generibus sabbatorum. videlicet de sabbato

Increati.	Primum fuit sabbatum legale.
Increati.	Secundum est sabbatum mentale.
Increati.	Tertium est sabbatum festuale.
Superioni.	Quartum est sabbati eternale.

Primum fuit sabbatum iudeor. Illud est seruauerūt iudei in strictā q̄ nec ignem accendere. nec aliquid coquere. nec vltra mille passus ire de loco tabernaculo suo debebāt. Illud ita ad literā seruauerunt. q̄ cum ipsi terrā colere sabbato noluerūt. nam septimo anno et septimus annus sabbatum vocabatur. Septima ergo non erat sabbatum q̄ seruatum. Exo. xx. Memento vt diem sabbati sanctifices. Septim⁹ ergo ann⁹ erat sabbatū terrarum: quia etiam ipsa terra non colebat sed quasi quiescere in suo sabbato videbat. Leui. xxv. Septimo anno sabbati grit terre. Secundum sabbatum est mentale. Illi enim celebrant sabbatum spirituāl in corde suo in quo seruo ab operib⁹ seruilib⁹ id. est a vicijs requiescit in quo dr̄ laudat et benedr̄. in quo in sup sacrificiū deo spūs contribulat⁹ in ara cordis: in igne et feruore charitatis offert. Leui. xvj. Sabbatum requiescio sabbatorum. Tertiū sabbati: sabbati. q̄ plano ritu et illud est sabbati festiuitati dei et sanctorū: que nobis mens colere et festiuare et in quib⁹ nos debemus in ecclie sanctoꝝ laudibus occupari. Exod. xlvj. Adorabit populus terre in sabbatis et in kalendis. Quartum sabbatum est beatorum. Quia ibi erit vera dicit sabbatum. q̄ ibi. est Requies sine labore. Illud est ibi illud sabbatum q̄ Felicitas sine odore. post labores ebdomade trāsibilitas sine timore huius vite. beate sic requiescunt. Esa. lxvj. Ecclesia sabbatum vocauit. Et sic ergo patet q̄ q̄ sabbatum potest omnia festiuitas designari. et ideo ad euitandi sabbati. i. non tam spiritualium q̄ specialium festiuitatum morē nos venit dicit. Exo. xxxj. Custodite sabbatum meum. Quia sicut dicit Bec. ix. Precepta bona et sabbatum sanctificatū ecclesiastici. Queritur ergo possum? notare q̄ si dicit? sabbatorū et sabbatum si quis bene velit? colere plura necessaria requiruntur. Est ibi necessarium

Abstinere bona carnalitatis.	Ut ergo in illis sabbatis fit carnalitas abstergenda patet Esa. lxvi. vbi dicit. q̄ bene? vie custodiens sabbatum ne polluat illud. Quod est contra illos qui magis die vacant pollutionib⁹ carnalitatis.
Deponere pond⁹ cupiditatis.	
Peragere opus voluntis.	
Perficere fletum fabilitatis.	
Edocere calmen similitatis.	
Exhumare gliben simplicitatis.	
Cogere fletum mortalitatis.	
Mundacare album humilitatis.	
Liberare a penis odiositatis.	

Item q̄ illi fit capitalitas deponenda. patet Hiere. xvij. vbi dicit. Nolite portare onera die sabbati. Onera ergo illi gnant pondera terrene cupiditatis: q̄ nos terrena nos negotiorum que fit in sabbatis nullatenus? sunt ferenda. Quod est contra illos qui magis se implicāt in secularibus negotijs in festiuitatibus q̄ alis. sicut patet de vsurariis et mercatoribus. Unde Bec. xxiij. Vbi calcantes secularia in sabbato. Item q̄ in festis fit operū vilitas exequenda patet Matth. xij. vbi dicit. Itaq; licet sabbatis benefacere. Quod est contra illos qui magis vacāt in actibus seculis ad mala opa q̄ ad bona. vt quis? Exech. xx. In precepto meo non ambulauerunt: iudicia mea fecerūt et sabbata mea violauerunt. Item q̄ in festis fit sabbatis ambulanda. patet Matth. xxiij. vbi dicitur. Orate vt non fiat fuga vestra in hyeme vel in sabbato. Ita q̄ in festiuitatibus adorāda. patet Exech. xlvj. vbi dicit. Adorabit populus in sabbatis. Item q̄ in festiuitatibus inordinata et cocida. patet Mar. vj. vbi dicit. q̄ ipso facto sabbato nequit in synagoga edocere. Item q̄ in festiuitatibus meditanda. patet Matth. xxvij. vbi dicitur. q̄ Valde mane vna sabbatorū venerūt ad monumentū orto iam die. Venire aūt ad monumentū nihil aliud est q̄ mortis memoriam habere. Item q̄ in festiuitatibus cudendis sanitas procuranda. patet Lu. xiij. vbi dicit. q̄ ipse intrauit domū cuiusdam principis sabbato mūdacare pauci. Ita q̄ in festiuitatibus miserorū calamitas supportāda. patet Lu. xiij. vbi dicitur. Si bos cadit in foueam sabbato liberat. Et sic ergo patet quā plura sint necessaria ad spiritalem obseruantiā sabbatorū. Sed pauci christiane bodie non sic. quia pauca talibus pauca sunt bodie q̄ in obseruātia festiuitatum supradictā. Sed ybolus est plus quātur tempore homines de peccatis in festis q̄ alis. Supra illud. ij. Macha. xv. vbi ille sychanes cogitauit cum eis impetu vt sabbatis committere bellum. et ideo q̄ magis hi vigat ybolus q̄ pacis. maior est bodie vicioꝝ cumulus. quia bonorū. ideo est bodie qui vigne colat festa. vel qui vigne obseruat sabbata. quantum in modernis festiuitatib⁹? et sabbatis plures fiunt bodie ybolice malefacta q̄ animo officia pura peccata q̄ sacramēta. plures vidēs q̄ pparamenta annis. In festis modernis corpa laudis principaliter laudi et decori frequentant. genus fugitiue adornantur. et inutilibus opibus plus q̄ alis tpe occupant. Vnde serpentes dr̄ plus nocere de die sole pūc q̄ de nocte ipso absente. Sic mali plus peccant in festiuitatibus in pūis dei et sanctoꝝ q̄ in alijs diebus? Quod potissime apparet in illis qui in festis non veniūt ad ecclīa ad audiendum verbum. sed potius ad committendum delicta. sicut fuerūt illi qui ad videndum mulieres vilitis ecclesiae et cetera similia. Unde patibilia iam videm⁹ fieri illud quod ais fuit dicit. q̄. Matth. vj. Complum inquā luxurie et ebrietatib⁹? crux plorā et seruancia cum meretricib⁹. Et sequit. Nec sic sabbata custodiebant nec q̄ solemnes vtas meas patris seruabatur. Et ideo possibile vita bodie in nostris sabbatis non velocius sed ipsa potius abhominat sicut dicit Esa. Noumenia sabbata et festiuitates alias non feram: iniq̄ sunt vestri. Ideo non sabbati et sunt sic eam. Ista sufficiant de sabbato. Vide supra de celebrare.

Sacrificiū. care

Nota q̄ non sacrificii sacram oblationem facere vel offerre et sic sacrificare vel offerre sub ipe genere vel vnic vel gleic imperitie. Possumus notare q̄ sacrificiū sumit in bono et in malo q̄ videm⁹? q̄ nō solū immundi sacrificia sanctorū id enim sacrificia vdeloum. Opera ergo nostra ac? et alios? sunt quedam sacrificia. que si bona sint sunt sacrificia vtoria. si eo mala. sic sunt sacrificia victima. Dico ergo q̄ triplex? Sacrificium quod est mirabile. Primum

Sacrificium quod est laudabile. et qui-

Sacrificium quod est damnabile. ficium?

corporis munera gloriosa. Secundum quo sacrificamus domino opa virtuosa. Tertium quo sacrificamus terre. si solem vicioꝝ. Primum ergo sacrificium est cū summa reuentia offerendi. quia precepto sacramenti sic sacrificium eucharistie est offerendū non a perfectis tantum die. sed ab bonis bonibus et benethe eos plenis reconciliatis et gratis. Iuxta illud ij. Machabeorum. Reconciliatus obtulit sacrificium. Quod patet quia p̄ peccatis nris in ara crucis fuit oblati. q̄ etiā q̄ dominū? in altari: et in sacramēto panis sacrificat. figuraliter Leui. q̄ vbi de q̄ de similia sacrificia eorum ij dicere

malē. Et Leui. xxii. precepit. q nouū sacrificiū nō de nouo nouum fructū panis offerat. quia ly sacrificium ibi ad literā de simila quam ad suam primordialē materiam confert et non alterius coquit. et sicut altare non offertur vnum corpus vni fratri suo. Christianus nota q quotidie simila sacrificabat. semp oleū apponebat. et semper libatio coquebat. sicut dicit Leui. vj. Ad notandum q illi qui sacrificat corpus xpi. debet habere ardorē caritatis et olei nouitatem. z copassionis. Rursus. vij. Simila conspersa oleo in sacrificio. Quia peccatorio de malis posse bodie dici illud Jere. j. Interij de domo mea sacrificia et libatio. Quia ly pauci sunt bodie in domo dei. qui sunt? nisi rari z vere apli Hebre. ij. Qui sanguinē illud sacrificat. qui libationē nouissime babuit. Jdē ergo sacrificium ē cum summa reuerētia offerendū. De eodē sacrificio dicit laudabile quod est cum diligentia faciendum et illud est sacrificium spirituale quo bomo offert spiritualiter se et sua domino. scz obsequium et bona. Et sicut in ipsa aliter deo sacrificat. qui cor verbum et opus ad ipsius odium. Et sic breuiter pot notari q nouē sacrificia

Confessionis.	De sacrificio confessionis dicit in ps.
Confessionis.	Sacrificium deo spūs cōtribulatus.
Circūcisionis.	cor contritū et humiliatū deus non despicit.
Oblationis.	De sacrificio oblationis. et ut Malach. ij.
Placētie.	Placebit deo sacrificiū iuda et hierusalē. Juda ēst ab.
Afflictionis.	fluens interpret. De sacrificio cordis
Religionis.	contrito ps. Sacrificate sacrificiū iu
Gratiarū actionis.	stitie et sperate in deo. De sacrificio

deuotionis dicit. Nunc. xxxvij. q sacrificia pinguium crāt et simila cōspersa oleo. Simila ēst et oleū. mistorū in se nouitatē designat. De sacrificio oblationis dicit Leuit. vj. Hanc sacrificij facerdotū que offerunt. Jgnis ēst ardoris oblationē signat. De sacrificio orationis dicitur in ps. Elauatio manuū mearū sacrificiū vespertinum. De sacrificio afflictionis dicit. j. Esdre. ix. In sacrificio vespertino surrexi de afflictione mea. De sacrificio religionis dicitur Exo. v. Dimittā nōs dicēs eam. vt sacrificem deo nostro in solimāde. De sacrificio laudis et gratiarū actionis dicitur in ps. Sacrificiū laudis honorificabit me et illic iter quo ostendā illi salutare dei. Jsta fuit sacrificia offerēda. z deo spūaliter exhibēda. quia peculiarius sunt dicē. Eccl. xxxv. Salutare sacrificiū attendere mādatis et declinare ab iniquitate. Et si vis potes ponere quō aut quāt sacrificabāt

Bouem.	Et sic de aliis que ibi possent exponi nisi ef.
Ouem.	fet plenum. et ideo vide de bostia z de offer
Turtur.	re. Illud ergo ē sacrificiū laudabile quod ē
Holi.	cum celebrīa faciendū. Tercio ē sacrifi
Columbe	cū nimirū laudabile quod ē cum vigilāsia fagiendū
Turturis.	et illud ēst sacrificiū malesū operū qd ver.
Ouis.	bolo facit peccatores j. Malach. ij. Facitis
Vitam.	quidā inde' in oculis eōm sacrificare ydol.
Panis.	Non quoq; cēt solebāt sacrificare filios z fi
Vinum.	lias suas demonijs et cētū in aliquibus pa.

bus Jndie aliqui sunt qui ydolis suis immolant et sacrificant semetipsos in preseruia cēt ydoli se occidant. z sic pro deo se mori dicūt. Sic vere diuersimi bodie multi sunt q ydolo et se z filios suos. Ide z imitatores suos sacrificāt et offerūt in ipis mala opa faciendo. z in ipsum ad voluntatem ipius vertunt. Unde nota q sacrificant ydolo

Suadam sacrificium superbie.	De sacrificio sagbie
Suadam sacrificium pigritie.	dicit. iij. Reg. xvij. ad.
Quidā sacrificiū iniustitie.	huc papul' sacrifica.
Quidā sacrificium luxurie.	bat in excelsis. Et Ezā

Quidā sacrificat rapie seu auaritie. Sacrificauerunt sag̃ mones. De sacrificio pigritie dicit in ps. Comederūt sacrificia mortuorū. Pigri cēt dicunt mortui. quia nō pot sine fe mouere. De sacrificio iniustitie dicit Sap. xij. Qz execrabilia opa sacrificia per medicamina et sacrificia iniusta. De sacrificio luxurie dicit Sap. xiij. q oppressi obscura sacrificia sacrificabāt hoc ēst oleum opa luxurie. q semp volūt sic et in obscuro. De sacrificio vero rapine et furtis dicit Ecclesiastici. Qui offert sacrificiū de substātia pauperis. quasi q̄ victimat filiū in conspectu patris. Sic ergo patet quo modo sunt sacrificia federis veteris. Sacrificia ergo vere ost. Sacrificia nouum gleosol. Desinde de sacrificio. vide supra de bostia. et de offerre &c.

Sacramentū. Quia loqui de sacramentis magis pertinet ad fidelium q̄ ad morē. quia ipa sacramēta fuit remedia contra peccata. sup̄ideo maxime quia pauce fuit ancorūtates in bibliis. et penitus quia de sacramēto facte creature? infinitos theologi doctores in libris quos corrigi saluere non sunt pigri? et maxime q̄ de practicis? sacramēto in locis plurimis ēst tractatū. Et vide infra de ypocrysi. vbi forte aliquid dicam de septem sacramentis &c.

Sacerdos. Dicit̄ sacerdos nomen est officij. per quod quis omnia vilibus depellit. et ad eruditionē cultū omnia specialiter dedicatur. Et q̄ breuiter q̄ sacerdotes intelligi possunt omnes illi qui sunt in ecclesia militāte cultui deputati sunt sine laudibus sine plausu. Possūt̄ sunt q̄ et ipa nomē sacerdotalē significatiue. sacerdotes nomen ēst et boues vituli. Sacerdos ēst

abinolegiaf	Quia peccato ille debet esse sacer qui
Sacer qui.	q vite sancte conuersationem. Sacra
Sacra cura.	cura q̄ sacramentoū ministrationē.
Sacra docens.	Sacra docens q̄ sancte docenne pdi

cationē. Ille ēst ēst sacer qui q habet alios exemplariter gradere. Exemplo antiqui qui ēst dux gregis cuius. q. Reg. vij. Ego te vt ēsses dux sup populum meū ihrl. Jocs ille ēst sacra bestia. q ille habet alios sacramēnaliter pascere et ideo talis dicūt̄ pastores. a pascendo. q̄ scz tales ad ipos gerunt q̄liter z spūaliter subditos pascere et nutrire. vnde sacerdotibus dicit. j. Pet. v. Pascite qui in vobis ēst gregē. Jtem ille ēst sacra nocēs. qui habet alios spūaliter instruere. Unde Malach. ij. Labia sacerdotis custodiunt scientiā et legē requirūt ex ore ei⁹. Et breuiter in bonis sacerdotib⁹ pōt dici illd. ij. Esdre. v. Sacerdotes boues stolas cū tubis. Qui adhuc q̄ sacerdotes ꝺ ꝺcūbit

Ornam ad interiora.	Et sic dico q̄ illi ꝺseruiunt ad
Ornam ad exteriora.	illa que sunt habēda. Interius
Ornam ad eternum.	q̄ntum ad eandē purificationē.

Exterius q̄ntū ad ea q̄ ad vite sanctē bonestatē. Eternū q̄ntum ad vere veritatem. Et ita dico q̄ sacerdotes debent habere Confessionē et innocētie sanctimoniam. quia debent ēst sacerdotes id ēst sacri succo. Apparentie z cū debite pulchitudinē quia debēt habere stolas. Sapientie et eloquentie rectitudinem. quia debēt habere tubas. Jlli ēst debent esse sacerdotes id ēst sacri succo ꝺ innocentiā interiorem. Jlli etiam debēt habere stolas id ēst mundas vestes q̄ apparentiam honestiorem. Jlli insup debent habere tubas id ēst resonātā vocē per eloquentiam veritatem. Dico ergo primo q̄ in illis debet esse cōscientie et innocētie sanctimonia. Quod ostendit̄ cum dicitur. Sacerdotes sacerdotes id ēst placeuerūt sacri succo. Jlli. z. sacer dicit. qui in mente pura et innocēs inuenit. et ideo populi illi sunt sacerdotes. qui sunt in conscientia innocentes. Hoc ita sacra dicit. quādo deo simpliciter seruiūt. Sic vere illi sacerdotes et sancte plene dicunt. qui q mētis et vite innocentiam domino spiritualiter seruiunt. Sacerdotes inquit sacerdotes. q. Paral. xxiv. Sacerdotes sacerdotes in officio suo. Et bene dixit. Sacerdotes. Ad notandum q plene ecclesiastice debet in fide z moribꝰ stabiles perstitere. Jlli ergo sunt sacerdotes id ē sacri z sint succo Et vere charissimi illi vere esse sancti z a culpis victis exēpti. Illo ēst ex merito esse sanctꝰ. q̄ ei sacri principis ēst familia. et qui ēst ad ecclesiastici tam̄ctas relictas deputat? Juxta illud Leui. xxi. Sancti erunt ei⁹ ego sanctꝰ sum. Qz ergo illi debēt esse sancti z sacri ex culpis naturali ps. Quia scz illa corpa que sunt sine alter alterius sunt vt clarior pulchrior sicut patet de stellis sapiens⁹ respectu inferiorum. Jlla ergo ē magis sine principio appropinquāte. in puritate potius placuerunt. Sicut patet de puncto q̄ magis ēst pur? vbi ēst coniunctus ipi fonti. q̄ vbi ab eo ēst remot⁹. Sic vere quo sacerdotes sunt in gradu z dignitate ceteris altiores et fonti sapiētie verbo dei aīe originali principio in sacramēti mysterio plenius sunt q̄ fidēs possūt in firmitate. to esse ad alios illuminādū. z sint aquarū viuentiū ad ali.

so irrigādi bene et cōgrue possint nec ipi pulchre videbūt esse puri sacri z sancti. z no ei culpā macula esse mālī. Jsa. lxvi. Elegit sacerdotes sine macula. Unde ibi Pisā. q arabes arcatorum tanti religiosi seruāt. q alteri exercitu nulli. z aues manere vt gemmā nibilli. nulli sic sacerdos mūdus et sanct⁹. pie omniū circa diuī templ⁹ nō polluī. Ju ei oculis vt dicit thomas macula efficax habere et ampliora inducta dominore. Unde ergo sunt sacerdotes nostri mūdi et sancti esse debent qui no solū tbus animo cui alio q̄ sacrificat in altari sanctificat aq̄ tractat. Et ita pulchri nō solū exemplar naturaliter. immo et figurāt literaliter Leui. xxi. vbi p. apl̄ q̄ bona qui macula habuerit no offerat panes dei sui nec accedat ad ministeriū e⁹. Macula. n. enumerat ibi. Si cecus fuerit claudus. si pauo vel grandi vel exiguo naso. vel fracto pede. si manū. si gibbū. si lippus. si albuginem in oculo. si impigine habuerit in corpore. si herniosus. Ecce quot sunt macule vitiosi a quib⁹ debet mundari sacerdos. Jlli ei non debet esse cecus in intellectu. nō claudus in affectu. non pigri in opere. ei effectu. Jlle no debent habere offensuram in malo ei sacrificio. q̄ nullus ei creptio talis non debet esse nimis grauis q̄ pigritia. iactantia. aut tumor per malitiam non nimis magnus q̄ possumptionis fiducia. Jsta illud Rom. xii. No pl⁹ sapere q̄ oportet sapere. Jlli non debent esse

Per affectionem deformes. Per ingressionem monstruosi. Per superbiam gibbosi. Per inuidiam lipposi. Per vanā gloriam albuginosi. Per luxuriam scabiosi. Per auaritiā impigin osi. Per pusillam herniosi.

Tales ei offerentes corpa. maculas figūt mentis. Cridi si tunc ergo illi qui sic erāt offerentes corpa. licet repudiarentur. multo fortī⁹ repudiādi sunt illi qui vitiosis macula debēt ee. Unde ei ps. Qui ingredit sine macula debet ei tabernaculo dei habitare. et ambulare in via immaculata debet dño ministrare. et hoc nō solū naturaliter vel figuraliter. immo et literaliter et figuraliter scripturā est. Jsa. lxv. Sacerdotes qui accedūt ad dñm sancti. sicut ne possint esse. Esse ergo quā illi debet esse sacri p̄s in natura. in figura in scriptura sc̄z sacerdotes. sacri succo z sc̄i propter z magistros. Et possum⁹ hinc pla. q̄ requirit ad hoc q̄ sacerdotes sc̄i et sacri efficiant. Requiritur ei q̄

Vt pariter stabiliter q̄ mundo fungātur. Vt sancte religiose primum sociētur. Vt recte secularia mundi p̄spernātur. Vt bene sacerdotē p carne celebrēt. Vt fulgenter moraliter p mentis sanctitatē. Vt sancte viriliter regni inquirendi. Vt debenter caritaliter gratis ps̄alitē. Vt fortiter cōgrue ps̄alitie asperitatē. Vt recte vere ter culpe malignitatē. Vt sancte realiter alte fabulationem. Vt bene velliter exemplī veritatem. Vt habenter humiliter ei dei voluntatem. Vt dein fabuliter status fabulationem esse firm⁹ et stabilis in mentib⁹ et in fine. Jsta illud Eccle. xxxix. Stet q̄ sacerdos sci in religione q̄ctua. Jn ecclesiis ei sui habent plenaliter residere. nō vagāq̄ nagare. Unde j. Mach. vii. Sacerdotes steterūt ei atrio. Jlle debet cauere primum sociatū. Vt Leui. xxi. papeius quis etiā. Sacerdotes ad mortuos non accedāt. ne ēa mundi⁹ in morte. Item ille mundi p̄spernātē debet hoc nec. quia ly. ille debet habere in mente bona p̄dictū hoc na bn⁹ mūdi. Unde Deu. xxiii. dicit. Non debebis facere deos et lentes boreales ei religione populo tuo. dicit. nonne ei ipse ei hereditas eorū. Dē. xii. Regū. xii. probāt fuit sacerdotes accepe pecuniā. Item ille q̄ carnis cōcupiscentiam debent pellere. Unde Hoc. xii. Nolīte fieri sacerdotes et lenire et mundanerūt populum. Jlle ille q̄ vite sanctitatem debent fulgere. Unde i. Petri. ii. Genimentum sancti sacerdotes z leuite. Item ille q̄ in cibis pudicitiā debent ardere. Unde ii. Petri. xvi. Sacerdotes olī ruffianerunt ros. Item ille debet penitētie asperitatē sustinere. Judith. iii. Judicārūt se sacerdotes alicuius figura. q̄ gestāt. vel de q̄ sacerdotes i mari lauāb. Jlle ei amarissimā nem penitētie designat. Item ille culpe malignitatē debet vellere. Culpā ei sui debet flere per compunctionē. Jere. i. Plangūt sacerdotes z viduate mundi alumni. Unde pars alumni p̄ compassione. Joele. ii. Inter vestibulū et altare ploūbit sacerdotes mini. dō. et ei. par. dō. par. populo tuo. 2. Item ille vite sobrietatē debet tenere. Unde Eccli. xliii. Elimus non bibet omnis sacerdos. quia ebrietas ei eorum interius. Jlle exemplorum debet habere. Unde Deu. xxv. Non ponetis exemplū a sacerdotis facitote vtrius. Item ille voluntatis dei debet habere. vt dicit. Malach. i. Sacerdotes aute pfalcebant tymoratū. q̄ quo consumpti esset sacrificiū. Item humilitatem debent habere. videre ei et audere debent ad sublimitatē tuā nūciam. Jli status. de quo supra. Pse. ii. Quo autē ille gessa dicātur regule sacerdotum. q̄ sancta. pedina ecclesiastica. Jlla q̄ ei q̄ facili sacerdotes et dño sacerdotes. sacros succo. sacros doctores. et sacros patres. Felix igitur patet q̄ in illis debet esse innocētie sanctitudo quod ostenditur cum dicit. sacerdotes.

Sed secunda vita q̄ hic ostendit apparentie vel euidentie perfectio. quā dicit cum dicitur. stolas. Stola idem ei q̄ nobile vestis. quia ps̄ sacerdotes debent habere vestes ad ei exteriores conversationem nobiles et honestas. Proverb. xi. Conuersatio nō sit mihi requirunt in sacerdote quas ps̄ scire ille ministri literaliter parantur et ornantur qui vestes debent principaliter cognoscere. et eisdem que homines ibent induuntur. Et inde ei q̄ mulieres solent melius q̄ pecia. sua suo facto ornare. ad quem sensum vestis designatur aspirate. Sic quia vita sacerdotis ei sicut figuralem. et aut spectaculum. et sicut miraculum. ad cuius exemplū omnes respiciunt vestituli necesse ei q̄ bene. honeste. et honesta conuersatione et virtutum multiplicatione multiplicer adornet. Stolas inquit de quibus dicitur. n. Ecclesiastici. Quamdiu sacerdotes per vestes sacras. amictus stolas. Et sic sacerdotes figurantur in certis festiuitatibus de quibus dicitur Apoca. xiii. Qui sedebant super thronos amicti stolis albis. Jmaginant ei hinc stole ex parte z stolis. Prima ei gratia que est filio prodigo reuertenti. Lucae xv. Cito portate stolam primam z induite eum. Secunda ei gloria. q̄ vult habe in de corpe exeunti. de qua Esai. lxi. Stola gloriae indui eum. Tertia sunt hinc stole quibus Deus pater induit fratres suos Sanctos. pbs. vbi dicitur q̄ pater misericordiarum et Deus totius consolationis. qui consolatur nos super omnem. Jn generali ei omnibus datur hec stola. ex gratia in patria. et gloria in futuro. Jn speciali autem hanc quinq; stolas ei assumpto corpore quinq; sensus corporis quintuplici gloria est illustrare. et hinc implebit quod dicit Apoc. vii. Vidi turbas magnā. Et amicti stolis albis et palme in manibus eorum. Et nota q̄ hic per stolas id ei per vestes sacerdotales patiuntur intelligi virtutes que requirūt ad exercendū conuersationē sacerdotalē cuilibet viri iusti. Dicitur ei sacerdotales sunt due stole

Prima ei linea interior. Secunda ei amictus. Tertia ei linea exterior vel fugies: Quarta ei cingulum. Quinta ei stola. Sexta ei manipulus. Septima ei casula.

Secundi ei illa septē ego inuenio septē spirituales stolas quib⁹ viri iusti ornantur scilicet Stola puritatis et innocentie. Stola humilitatis et patientie. Stola castitatis et continentie. Stola charitatis et amoris. Stola humilitatis et obedientie. Stola stabilitatis et perseuerantie. Stola felicitatis et affluentie.

Et sic habebis de stolis. Et q̄ habebis de linea alba et de ei prima. et de ei linea que amictus pōt et amictus habebis et a vii casulis ethicis indutā. Et de casula. n. Reg. vi. q̄ dauid indut⁹ fuit. de stola dicit. n. Reg. vi. q̄ dauid indut⁹ fuit. de stola sacerdotali. Esa. lxi. Gaudēs gaudebo in dño. et exultabit anima mea in deo meo. quia indumento salutis induit me. et vestimento leticie circūdedit me. Jlle ei habenda de la patientie et firmitatis. et ita significatur per amictum. quod ei ornamentum humeralium. que portant super se. et ei ligatura. quā portant circa se. ad hoc q̄ possint scribulationem onera sustinere. Et de illa stola dicitur

Ezech. xliij. Alle formolus in sfola sua. gradiens in medio candelabrorum. Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem seculi. Et iterum. Sacerdotes et propinquabit mihi dicit dñs. Et sanctificabor in eis. Suppositum humeris ad portandū. Item babeda ē sfola comunitatis et cathenatio. Ista significat in vestibus istis sup eos ij ita dicit ecclia. Ego longa q̄ pedes attingat. Quia ego cathenatio debet esse ne possint vsq; ad pedes q̄ est affectus? interiorum quia ego nō sufficit cathenatio corporis nisi affectus cathenatio mentis. Quod ē cū ypocritas. qui istā sfolam habent exterius in corpore sed non gerūt corde. vt quo Mar. gerit. Cauete vobis a scribis et phariseis qui volunt ambulare in sfolis. sappie exterius et non interius? Item de sfola gloriē cathenatio per quā illi qd de angelis scribit Dan. vij. q̄ viderūt thronos sedentes in quorū capitib⁹ sfola candida. i. viderūt throni angelicum sfolis cathenati indutū. Item ē binda sfola amictus et thuribulum significat in angulo ij pectō sacerdotale ex strigi Zonet. vbi et angeli copulantur. Ille ergo debent ecclesiastici cingi. quia Zonet est vinculū colligatiōis. deo et primo debet Zonet est cingulū impiceramēti. deo et primo debet continens amplexū? sanp cingi seu ligari. Ubi de illo qui erat ilud. q. Malach. v. q̄ apparuerūt equitantes p aera. vi. sonantes aureas sfolas habentes. Aurei est charitatis de fuga. Item babeda ē sfola obediētie et humilitatis colla significat in sfola qua ligat colli sacerdotis. que debet ligari p̄lagi sanctē et ois? cum leue. Labedetū vestimentum et tunicat Eccl. vij. Cerpice illius in sfola gloriē Cerpice ēst que pendet in collo enchiridion significat. cui subjcim? colla nostra. Item babeda ē sfola gloriē manice et stabilitatis. et ista significat in manipulo. qō portat in sinistra manu. quia sic in sinistra aduersitatis necessaria ē gloriantia ne succumbat. Unde ista in impositione manipuli dicit ista. Accipe manipulū manipulū misericordiam tuam impl. Et de illa sfola pōt dici ilud. j. Macch. xiij. Tuumeri in dubio et gloria et sfolis belli. Perseuerantia ostē ē ista sfola q̄ summe necessaria ē in bello. Item babeda ē sfola cornu gloriē et letitie significata p cāsfolam que ēst sup eos vestes suas post resurrectionē cornua. Apoc. vij. Et dicit sub altari animas interfectorū propter verbū dei. vestes sunt eis singule stole. Ista ē illa sfola letitie et tripudiū de qua dicit in ps. Stola iocūditatis induit me. Et bene dicit me sunt sfole bone. et multiplices. vestes virtutū quibus debent sacerdotes indui. Item ilud ps. Sacerdotes tui induant̄ iustitiā. Et sic bene dico q̄ in sacerdotibus debet esse apparētia et eminētia paleatudo. qui notat cum dicit stolas. Sed tertio dico q̄ in ipis debet esse facētie et eloquētie rotundo. vnde dicit cum vestimur cum nobis. Per cubam ēst in scriptura intelligit p̄dicatio redemptionis et eminatio plationis et ecclī sacerdotum. Ad istas ēst primo rubare id ē alios corrigere. et eis predicare Et qui p̄dicatio sine scientia nō pōt ēst ideo necessarij ē q̄ sint aquila que cernit altius alios in altitudine. et in vestibus rubeis terribilem. vt sint sacerdotes et ecclesiastici. qui nouerūt esse alijs grada eminētiosa. debet esse in facie clarissimus. et in tubali vocis eloquētia audientib⁹ terribilis esse. Item ilud Deut. vij. De gemere eius fit nubes quasi aquila sup domum eius. Aquile ēst debēt esse inter vestes id ē latine simplicitate quia sic ego ad illos gentiliter dd scribendas. Item ilud Mich. iij. Donec surgerent sacerdotes et vates. Ita ēst necesse fuit malos inter malos et mixtos ēst inter lupos et peccatū. et pontifices in ecclesia. Ideo sequitur dicit Malach. viij. Unde oīdit te sacerdotibus. Ecce dicit ēst labiis eius. Nō pōt hoc a sacerdotibus eccliē a sapientes nec sermo a. quibus. Sed intendendū ē ēst debēt esse legem viuā et mirabilē. debet esse confessū et salubrē doctrinā. debet mōre gehennas denūciare. et futura gaudia vel tormēta. Malach. ij. Labia sacerdotis custodiūt scientiā et legē requirūt ex ore eius. Ideo dicebat sup domū dñi p̄ necessitatem eloquentie. Item ilud. j. Paral. v. Concrepabāt tubis sacerdotes coram arca dñi. quia tecte dicit sacerdotes ecclie. Ezech. xliij. Alle formolus in sfola sua. gradiens in medio candelabrorum. Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem seculi. Et iterum. Sacerdotes et propinquabit mihi dicit dñs. Et sanctificabor in eis. Suppositum humeris ad portandū. Item babeda ē sfola comunitatis et cathenatio. Ista significat in vestibus istis sup eos ij ita dicit ecclia. Ego longa q̄ pedes attingat. Quia ego cathenatio debet esse ne possint vsq; ad pedes q̄ est affectus? interiorum quia ego nō sufficit cathenatio corporis nisi affectus cathenatio mentis. Quod ē cū ypocritas. qui istā sfolam habent exterius in corpore sed non gerūt corde. vt quo Mar. gerit. Cauete vobis a scribis et phariseis qui volunt ambulare in sfolis. sappie exterius et non interius? Item de sfola gloriē cathenatio per quā illi qd de angelis scribit Dan. vij. q̄ viderūt thronos sedentes in quorū capitib⁹ sfola candida. i. viderūt throni angelicum sfolis cathenati indutū. Item ē binda sfola amictus et thuribulum significat in angulo ij pectō sacerdotale ex strigi Zonet. vbi et angeli copulantur. Ille ergo debent ecclesiastici cingi. quia Zonet est vinculū colligatiōis

Paral. xxiij. Mathan sacerdotē baal interfecerūt. Et ido mālo modernis sacerdotib⁹ puerē loquit Hugo lib. de cō. anchoritib⁹ sūt hi. Sacerdotes inquit nostri oculi vocāt. claustrū⁹ fundat. turres fapiāt. affidui in platea. fint in ecclesia. curā ad inuestigandū culpā peccatoris parati ad inquirendū vestigia lepre. labiū cōgregant cinere. & pauperē velociter pane cant. & pauperi porrigentes plures seruāt ad mensam. & ad mensam familiares mittūt. clericos pascūt. quoniā thesaurū⁹ seruatores est & ecclesia. mēsa patet. & altaria. cypheus calix patellas et equa mīstī. cerne. cappa pelicias. cāsula camisia. delicatior & alba. et quod horribile est audiru mundicia. seruatio & corporalia. ecce ergo quemodo obscurātū est aurū. mutatus est color optim⁹. hec Hugo de sancto victore. Sic igitur bitumen offendum est peccatorū⁹ cum bonorum & malorū sacerdotū sufficienter ꝛc.

Satiare Vide retro vbi Saturitas. ibi pōtē virtuq; simul et diuicias.

Saccus. Vbi q; saccus est vestis seu instrumē cum qui est vtile ad cōmendū. pensile ad inuidendum. vile et detestabile ad intuendum. Et ideo nos possumus dicere q; per saccū in scriptura pōt intelligi

Saccus cōtritio interiorū. — Dicamus igitur primo q; inuenit⁹ saccⁱ mentis cōtritio. Vnde humana est quidā saccus. qui licet alia re pos

Saccus penitēs exteriorū.

Saccⁱ mortalitatis fragilitas.

Saccⁱ p̄ peritatis detectio.

Saccⁱ impietas hominis.

ter ōm implori non possit. ideo⁹ ēt ipm p verbis interiore rec⁹ pōdibus ad salutē. Implicat igit ille saccus duplū charitatē. multiplā pietatē sapiēte claritatē. et tēo infinitē equitatē. Igit in illo facco ponunt duo talenta duplum charitatis. Vnde in. Reg. v. Ligauit duo talenta in duob⁹ saccis. Item in illo facco ponunt frumentū tritici pietatis. Deū. cliij. Imple saccos eoꝝ frumēto. Item in illo facco ponunt calix fapientie et fubtilitatis. Ille est ēt calix Joseph. de quo dicit Gen. xliij. Q; inuenit cyphū in facco beniamin. qui fc; erat minor filioꝝ Jacob. Ad denotandū q; cyphus doctrine et scientie libenter inuenit in facco. i. mente et conscientia humili et mitis. & fubtilitatis et malicie. Item in facco illo ponunt pondera iustitie et equitatis. de quo dicit. xxv. capi. Non habebis in vno facco diuersa pondera. Et sic igit patet quō inuenit saccⁱ mētalis consolatio.

Saccus penitētie exteriorū.

Secundo dico q; ponunt saccus penalis penitentie. Saccⁱ ēt qui est vestis aspera. & pungitiua. significat pascendes penitētie. de quib⁹ dicit Joel. ij. Cubate in sacco ministri dei mei. Et Jonē. iij. Vestiti sunt saccis a maiore vsq; ad minorē. & Esa. xxij. Vocauit dō. ad flemū. ad planctū ad caluitiū. & ad cingulū sacci. Sed de illo facco penitētie parū videre tenet⁹ de penitētia. Tertio dico q; inuenit⁹ saccus mortalis impotētie. et ille est saccⁱ corpis humani qui a beato Beñ. in quatuo libro meditationū dicit. Spina fetidi⁹ saccus animarū. cibus vermium. Corpus ēt ille saccⁱ anime. Vnde sancti in morte postulatum huius saccⁱ vilit⁹ regnū dñi desiderāt. Conclusit saccum meū et circūdedisti me lētitia. Quarto dico q; inuenit⁹ saccus iporalis affluentie. et ille est ille saccⁱ quē vomit⁹ phibet apostolus dicēs Lu. x. Nolite portare saculum neq; perā. Et Lu. xij. Facite vobis saculos qui non veterascūt thesaurū indeficientē in celis. Saccⁱ ēt ille vestis indumenti. quo ēt soli vsus hominis indumēt. Vnde Esaie. lxj. dicit. Q; indutū sacco non erat licitū ad nuptias regis intrare. signū mundi p̄ portantiq; recte indumēti. cum hominū peccatoꝝ. quo qui indui fuerūt vt aulam regis paradisi intrabunt. Et de illo facco dicit Regū j. Quibus lētitia cōgregauit multe eos in sacco gestant. Quinto vero dico q; inuenit⁹ saccⁱ iniquitatis et nequitie. Saccus ēt vile et indumentū quod lachet cōtrahere multas sordes. & peccati. Vnde Esa. xxx. precipit. Solue saccum de lumbis tuis. Sic igit patet q; saccⁱ quinq; modis sumit⁹.

Sagitta. Nota q; sagitta est instrumē bellicum ad pisces dū vel pungendum principaliter preparatum. Et habet sagitta tria propria. Scitu dignum. Et ido breuiter dicam⁹ q; sagitta potest pungere. tres scopi in bono et in malo. Tres dolige ponderi. nota q; in scriptura inuenitur tres sagitte bone et tres male. Bone sagitte sunt ille. Sagitte contritionis. Contritio est sagitta corde cum Sagitte correctionis. punctione. Correctio est sagitta cū Sagitte p̄dicationis. nis afflictiua. Predicatio est sagitta gentis arguitiua. Dico igit primo q; est sagitta contritionis p̄ penitentib⁹ compūgendis. Et debet ēt contritionis sagitta. quadā sagitta pungitiua. quā⁹ compūgit cordis hominis penitētis. Ipse ēt sunt sagitte penitētie acute ad cordoꝝ⁹ desolationē. quia sc; cōtritio est actus p̄ quē actionis voluntas habet cordiosos desolationē per peccatorum p̄teritorū recordationē. Ponētes sagitte mīe. i. fortium eorum et acutum. Hic cōtritio debet esse. Lignū rectum et planum. vel habet habere sanctitatē. Dentes ligatos et curuos. voluntis et infirmitatis. q̄ equitatis et iustitie gēnus spei et fiducie. Habet ēt debet sagitta contritionis voluntis mēbrandi ad corda mīa figendū. q; ista est sententia durus. Equitatis retributionē ad culpam ēt pena dependendā. q; illud est lignū rectū. Spes vero et fiducie certitudinē et cōfundendā ad venie gratiam. gloriam sperandā. q; affectandā. Et ille sunt arcus permanere sagitte contritionis. sc; spes de multis bonis facte venie. peccandi ac gratia acquirēde. q; de gloria finaliter obtinenda. Ille ergo sunt mee sagitte quas ex⁹ volens remittit in cor humanū. Ille sunt sagitte volantes circūdantes nos. Iuxta illud ps. Ecce sagitte tue transierūt contra mām meā. Ille sunt sagitte pungentes. q; ad interiora penetrātes penetrātes. ps. Sagitte tue infixe sunt mihi. et confirmasti sup me manū tuam. Ille sunt sagitte quib⁹ venator ex⁹ occulte et subito capit pueros. q; magis leuiores. q; sic⁹ inter⁹ saltet volutant. q; sua ludibria rum et vanitates. Vnde beniter ipi deo possūt dicere illud ps. Sagitte tue acute populi sub te cadent. &c. Ille ergo sunt sagitte contritionis. q; penitēt⁹ compūgendi.

Saccus penitētie exteriorū.

Secundo dico q; est sagitta correctionis. q; reducendi⁹ penitendi⁹. Sagitte ēt rigorum iudiciorū. vel grauia que sc; flam debent pungere. et corrigere delinquentes. Pertinet ēt ad manū cuiusq; debet ēt iudiciū penitētie. in quo est lignū durus quod ibi est curuus. i. cordis molle que tamen ēt recta. quia sc; in flamo debet esse lignum. ri. rigoris. quod q; penitentia flectat. i. cordis molle mentis cordis. et quicunq; tamē q; in illam mortificē se. illi. cet mūq; sit. Peccatrices pictauiēse sine pietate iudicē. merūtur. Ille ergo sagitte arcu debet prelat⁹ sagittare. contra. nitentes. et peccatores cordis sagittare. Prelati ēt dicunt sagittari. qui prebit exemplum alīs operandi. Quia sicut ad sagittandū primo clare videre et intente respicere et inde ēt q; vnum oculū solet claudere. ne tot sagittā mētem possit distrahere. i. magis certe sagittā dirige. Sic prelatus debet clare videre per discretionē. attente respicere per deliberationē. vnum oculū. i. malā carnis. qui sc; nouerdi nil possit nocere. oculo spiritus debet claudere p̄ fugam. i. odij relationem. et cum dicto spiritus recte discernere per actum rō. examinationē. sagittanda sagittare per iustum correctionē. i. penā. ne sit sicut Lamech. qui cum esset cecus. i. habet cordē. i. a puero occidit. p. bestia hominē sagittauit. i. cum in illo vitium bestiale interfecit. sicut dicit in hystoria scholastica. Quia. porro illi qui occidit a puero id est a prima fragilitate. i. magis si carent clare visu. id est discretio. ne. nitentes tales habēt arcum id est si pellant mēbra peccatrices. solent sepe. p bestia hominē. id est. impōi voluntatē. Reg. xxij. In incerti sagittam. vnius casu possit regem Israel. Ille ēt sunt sagitte in manu potentis quib⁹ venit filij confusio. Idcirco tamē q; sagitta correctionis debent habere in ferro acutū. fm̄ritatem. i. zelo plenitudo benignitatis. i. rectitudinē equitatis. et pena mollis. pietatis. i. dulcedine charitatis. quia sic vnitatem in correctione debet esse fm̄itas. equitas. benignitas. pietas. et charitas. Ista enim sagitta debet esse contra contritos et humiliatos. quia tunc sagitte penitentem debent fieri plage. contra. i. debet sani contra pertinaces et obstinatos. fortes. ēt sagitta requiritur ad vul

erā dū bolam armati. ḡ nudū. Sic vere fontes correctio requirūt ad cathegandū obstinatos curatio ⁊ operationi. bus animos. ḡ alios manifestos. Multi ēt ira sunt sor. tes in malos sua. ḡ nulli⁹ pōt eos domare. Sic⁊ dī mi. ni⁹ ḡnans. ḡ diabol⁹ signacul⁹ vulcan⁹ deus marie pf erat sicut narrat Dūdi⁹ li. vi. fabula iij. cui cōfecerat pf q̄ nec ferro p̄terat penetrari: q̄d tamen achilles ei⁹ co. tis imperi fuit cōmunitus ad terras postrauit ⁊ inpauit. ipū vulcanū insultum audacē mouens. Multa porro cha ritatis aliq̄ impetrāre aliq̄ ira pati ⁊ obtinere. ḡ ipi fer ro ⁊ sagitta correctiōis sunt impenetrabiles. ita ḡ b⁹ gelli. bus dicit illud Job. xli. Illo fugabit eum vir sagittarū. in stipulam versā sunt ei lapides funde. Contra tales ḡ nō ē mituo prolendū. sed cū ronatu ⁊ impetu ⁊ ab acbille. id est a bono statu talibus obuiandū: ne sic a malis vin⁹ mundare cōpellant. ⁊ vt in albū volacrem. i. in viros pfe. ctos necessario cōuertant. Judith. vij. Filij israel nō in lā cea vel sagitta confidūt. ⁊ mouere defendūt eos. Ista est igit sagitta correctiōis p̄ delinquentibus punitiōis. Ter. tio dico ḡ mouet sagitta p̄dicationis p̄ audientū⁹ argu mēto. Predicatores ēt sunt sagittarii. ⁊ debent ira. re scripturē ḡ plena est sagitta eloquio diuino ⁊ secun debet penetrare. ḡbus debet impios verbaliter vulnerare. secundo Malach. iij. In hac sagittarū nuarū būt. in spi dens fulgurans ne bastē me quasi. dicerat. Sagine diuino rum eloquioꝝ nō solum sunt lux ⁊ splendor ad vias veri tatis ostendendas. sed ēt sunt sagitte ⁊ hasta ad pug. nos pungendū. arguendū ⁊ pmouendū. Predicatores ēt ali quando dicit sagittarius: ⁊ aliq̄s sagitta. Sagittari⁹ est ia. gitur ille animal. q̄d est in inferiori pte corpis equi. ⁊ in superiori parte hō cum arcu ⁊ sagitta. Quia sic p̄dicator debet esse equus p̄pter obligentē obtrectationē. ⁊ debet ei sagitta p̄pter diuinoꝝ eloquioꝝ infusionē. Et sm hoc p̄di cator pōt dici sagittarius signo celestis qui est signum

Ignem.	Ignis p̄ sensuū ardorē.
Vt oculatū. q̄ ille debet ee	Oculus p̄ vigore p̄tuū
Sanū.	Diuini p̄ splendore veritat.

Sagittarius etiam sm Aristo. pōt esse homo

Innocēs.	Discretus ⁊ velox p̄ fidelitatem.
Fidē.	Firmi p̄ fidei firmam ordinationem.
Baptisē.	Baptizet ⁊ mysti p̄ doctrine plenitud.
Honor. q̄ ille	Honesti p̄ vite venerabilitatem.
Altissi. ille ad	Sydera p̄ electi cuiusq̄ predestinatiōe.
Diuinitus.	Diuini p̄ eterne scientie p̄nouitatē.
Sonnos.	Sonantes p̄ fame fidei⁹ p̄splendē.

Ecce ergo qualis sagittari⁹? nōne esse debet p̄dicator? ⁊ ei am quilibet vir iustus ⁊ p̄fectus. Et ideo humiter de illo pōt dici illud Gen. xxj. Crescit puer ⁊ manifē in solitudine ⁊ factus est iuuenis sagittarius. Hic aduerte q̄ debet p. fectus debet habere

In positum fabulatorem. Crucis.	Ex adhuc dico ḡ ille nō fabū est sagittari?
In offerta simplicitatem. Deut.	imo et ipse aliq̄s dicit
In offerta fabulatorem. Dan. iij.	sagitta. q̄ ipse ē sagit.
In panem afflictē. Jerēmie.	tari? aliter verbaliter
In oculis columbē. Cātic. c. iiij.	arguēdo est sagitta
In affatu sincerum. Sagittarius.	et ne ipse sagitta faci.

as alios exemplariē reprehendendo. Et sicut loquit Esaie xl. c. o. Posuit me velut sagittam electam in pharetra sua. ⁊ p̄dicator ētiā et p̄dicatio debet esse sagitta ire. cundia. q̄ scz nullius timore debet retrocedere. Jurta illud. ij. Regū. j. Sagitta Jonathe nunq̄ abijt retrorsus. Et sic igit patet q̄ inuenit sagitta p̄dicationis. ⁊ sic ostendit q̄d sic bono significato inuenitur tria genera sagittarū. scz p̄dicatio. correctio. ⁊ ulciscio. Sal. porro dico ḡ in malo significato inuenitur alia genera sagittarum. vicz.

Sagitta tentationis.	Dico igit ḡ est sagitta tenta.
Sagitta detractionis.	tionis. Et ista est tentatio diabo
Sagitta obloquutionis.	lica qua scz impedit diuersimo.

de viros. Secundo est dum in latratu canū ⁊ in obloquiōe venatoris detractatur ab alio venatore subito sagittat. Cer tum est simplex animal est admirās quicq̄d videre de no uo. ⁊ ideo ei duo sut. venatores filij insidiantes venat. i. sperte. alius eo oculo. ei ille aperit ⁊ canū fuoꝝ admi. tatur latratū et fabū. occulti sentis sagittam ⁊ venabulū. et nō cruelē medio periculū. Sic⁊ de charissimi: plurime nouerca spiritales nobis insidiantur. i. vnus apertus cum multis cautelis. ḡ modus cum astibus delectationibus et vnus occultus cum sagitta ⁊ arcubus. i. diabolus cus infimus tentationū generibus. Conflat ēt ḡ si mouet ar latrans ⁊ fabule illius aperti venatoris. i. is ampleu tele. ctationū mundi⁹ mōdanus. venator occultus diabol⁹ si gittas tentationū emittit. ⁊ cum cum nō peccatum? non subito per aliquod peccatum mortale percutit ⁊ occidit. Tentator ēt est sagitta volans in die. negotium gambu. liano in tenebris. insidias ⁊ demonū meridianū. Sagitta ēt volans dicit. quia sagitta gambulano saltat subito. in tenebris. quia occulta. insidias et demonū quia violen. ta. Ergo quia sunt sagitte balistarum non sunt expectā. de sed ponne fugiende. nisi bono fortiter sit armatus. Sic et tentationes diabolice sunt fugiendē non expectan. de. nisi bono magno virtutum. ita ḡ resistere valeat. si magnus. Lactan. iij. Et vos equites multitudo sagittas fuge effila cuntes. Ista est igit sagitta tentationis. Ec inde dico ḡ est sagitta detractionis. Lingua est detracto. ris dicitur sagitta. quia scz ab occulto ⁊ a longinquo hoc est acuta. ab altitudine venit. Dicit in psalmo. Filij hominū dentes eorum arma et sagitte. ⁊ lingua eorum gladius acu. tus. Lingua est detractoꝝ similis est lingue serpentis. que similis est ferro sagitte. ⁊ semper fundit venenū. ⁊ illa ad modum sagitte vlq; ad cor vulnerat: ⁊ venenū infamie fū dit et pestifer loquitur. Unde dicere. ij. dicitur. De sagit ta vulnerans lingua eorum. pacem enim cum amico suo loqui tur. ⁊ occulte ponit ei insidias. Semp dico ḡ est sagit ta tribulationis. Ecclia est ista que deus vnum aliquādo ad probandū bonos. aliquando ad puniendū malos. Ly. rannī ēt et tyranni sunt arma ⁊ tela dicte iniquitatis. Ly. quibus mechanibus sagittas indicioꝝ fundere mundi tri. bulationi et romanes animi. Psal. Exercite sagittas tu as ⁊ conturbabis eos. Ista autem sagitta pungitur bo nis proinde ad ipsoꝝ probationem. Unde Job. vj. dice. bat ipe sc. Sagitte potentis in me sunt quarū indignatio ebibit spiritum meum ⁊ terrores dei militant contra me Unde. ij. Regum. xj. dicitur. De sagittis iacula sagittarij ad seruos dauid. Ista igitur percutiuntur mali per multi. plicem tribulationem. Psalmo. xxxvij. Sagitte mee con. fixe sunt in me. Ista insuper percutiuntur damnati. scz in iu. dicio per eternam damnationem. quia scz hic accepit fa. ginem suę feruoꝝ sentētie. Justa illud Hiere. vj. Sagit. tam ⁊ scutum arripient. crudelis est ⁊ nō miserebit. Et ip. pi cum tribulati⁹ eu. Psalmo. xxxvij. Sagitte mee descen. derū

ſic: penitentia eius ſuperfluã. Camalitarum ꝓmiuit
cooperator mendacie ꝙ affligit. Unde de impoſitione penit
ne pot vsq; ad Ezech. xlvi. Q̃ uero inqt byroth capearum
et vitulõ ꝙ arcuũ ꝙ mutũ ſacerdotes fug eos ſal. Quia ſ.
q̃ patrẽ d eunt ꝛ Unit ſe nõ ſpialiter of-
Hircana ſedẽ g lucrũ. ferre ſacerdoꝫ nobis fili
Titulus ſalome ꝙ ſapiam. ſal penitentie imponere ꝛ
Anno lxxij. potas g annũ. inferre. Sicut em ſal pz
ſeruat ꝛ putrefactiõ a penitentia ꝛ diuinatione. Et ideo ſi-
cut p ſalsa humiliatione bdpatres ago ſanant. ſicut dicitur
in. Regũ ii. Sic g penitẽtie charitatiue ꝛ mõdũ a vicijs
liberamur. Et unde nominatur dicit Ezechiele. xvi. Aqua in
qua nõ es lota in ſalutem nec ſale ſalita. Ipſud ẽ ergo ſal
penitentie et affectionis. Tercio dico ꝙ inuenitur ſal
amicicie ꝛ pactionis. Unde nota. Antiquus em quando
cõpenchant boĩes inter ſe pacta ꝛ confederationes: ſolebãt
comedere ſalem ſigñ ꝙ ſicut ſal eſt incorruptibile ꝛ quo-
dãmodo perpetui et eternũ ſic amicicie ꝛ confederationes
ablq; vlla corruptela ꝓpetue ꝛ eterne eſſent future. Et ꝛ
dicit ſal federis Leuit. ii. vbi dicit. Nõ auferes ſal federꝫ
tui. de ſacrificio tuo. Et ſic loquitur etiam. ij. Paralip.
Ex deus dedit regnũ inde filio Dauid in pactũ ſalis. Sic
etiam loquebant illi ꝙ ſolebant regi ſedere in. Esdre iij. Sana
inquiũt regis videre nephat ꝙdam memoriale ſalis ꝙ in
palatio comedim⁹. Ipſud igit ſal cõfederationis ꝛ amici-
cie cum deo ꝛ cũ proximo debem⁹ habere. ꝛ ille nos aſp
gere ꝛ ſalire. Marci. ix. Habete in vobis ſal: ꝛ pacem ha-
bete inter vos. Quarto dico ꝙ inuenit ſal impudicie
et impietatis. ꝛ ſic ꝙ ſal insulſus vir impi⁹. Mal. ult. ele
quid ponderoſus eſt etiam ꝺ infructuoſus. ꝙ nihil cre-
ſcit ſeminatũ in ſale. Sic ẽ peccatũ grauis ẽ ꝛ onerosus
ad ſalutẽdũ. Iunta illud Eccl. xxij. c. Lapidũ. ꝛ ſalem. ꝛ
maſſam ferri facilius eſt portare ꝙ virũ ſine ſensu. Stercus
enim eſt ꝛ infructuoſus ad fructum bonoꝝ operũ predu
cendũ. Sepũ. q. Stercus ſpinarũ. ꝛ acerui ſalis: ꝛ ſolebãt
vlq; in ſempiternũ. Unde propie eſt dicit ſal ſcelic quod
in igne liquefiat: ꝛ ab aqua reſilit contra naturã cuiuſcũ-
q; alias. Sic ẽ peccator ꝙñ tribulatio ꝛ gratie refugit
et in igne tentationis vſtat ꝛ liquefat. Wlmũ. v. Et ſal
euanuerit ad nihil valet vltra nõ vt mittatur foras. ℣.

Quinto dico ꝙ eſt ſal affluentie ꝛ ꝓſpe ſucceſſus. Sal
eſt terram vbi ſemina ad facit ſterilem arantuꝫ ꝙ ſi aqua
maris ingreſſa limites ſuos effundãtur hãc terram fructuo
ſam vt de cetero amne penitꝰ fructificare. Talis eſt mun
di ꝓſperitas ꝙ pauperes facit ſterilescere ab effectibus bo-
nis operũ ꝛ electorũ ſuoꝝ. Et ideo dyabolus facit ſeua
ſolebant facere antiqui videntes ꝺ ciuitas aliqua ciuitatẽ
qñ nolebant ꝙ amplius reedificaret. poſt tribulationẽ ſe-
minabant ſibi ſal in ſigñ perpetue ſterilitatis et deſtructi-
onis. Dulia ẽ dyabolus poteſtꝫ animã ſpialiter vicerit ꝛ
deſtruxerit: qñq; ſal mundane ꝓſperitatis in ea ſeminet ꝛ
ſterilis ꝓpter hoc poſſit eſſe. Deut. xij. Ubi ad rem
referri ꝙ eſt falſiſſimũ. vñ de abymelech dicit Iudic.
ix. Ut deſtrueret vbem ita vt ſal in ea diſpergeret. Et ſic ꝓ
quo ſal multis modis ſumit in ſcriptura.

Salomon.

Nota ꝙ ſalomon ꝓñ ſignificare
ꝙm. vel etiam quelibet virũ iuſtũ
et poſtremo regẽ iudicem. vel ſtatuꝫ. ꝛ hoc triplici ratiõe.

Ratione nomis. Habuit eñ nomen gratioſiſſimum
Ratione omitis. Omen fructuoſiſſimum.
Ratione culminis. Culmen glorioſiſſimũ.

Nominis gratioſitas patet in ipius interpretatiõe. quia
ſcs ſalomon interpretatur pacifice. Iunta illud. Salomõ
imposuit in nomine pacis. Eccl. xlvij. Quia ſcs ad virũ in-
ſtum genitꝰ ꝙ ſit pacificus et modeſtus. Inter⁹ quoniã
ad ſc. ꝛ creatũ. Scit ad proximũ. ꝛ ſuperiora ꝺ̃ ad me.
Unde ij. Regum. iij. dicit. Qz ſalomon habebat pacẽ ab
oĩbꝰ parte. Omnis fructuoſitas patet in bonoꝝ multi-
plicatione. quia ſcs ille ex multo matre fuit coronatus oĩ
bus bonis gratuitis ꝛ ſortuitis. ſicut patet. iij. Regũ. iij.
Et iij. Regũ. x. vbi dicit. Qz magnificatus eſt rex ſalomõ
ſuper oĩbus reges diuitijs et ſapientia. ꝛ vniuerſa terra ꝛ
ſiderabat videre vultum ſalomonis: ꝛ audire ſapiam eiꝰ.

Culminis gloriſitas patet in regiminis adminiſtratione. ꝙ
ſcs ille fuit rex potens ꝛ excellẽs. vnde ij. Regum. xij. dr
citur. Qz in inuſtitutõe ſalomonis erant oĩa regna a flu-
mine terre philiſtiim vſq; ad terminũ egipti. Et notan-
dum ꝙ ille ꝺ̃ vult eſſe verus ſalomon: ꝛ ſpialiter ſalomõ
debet eſſere. ſcs ordinate regere. ꝛ ſua. ꝛ hoc. Quod
poſtſunt patet ad ꝓpoſitum. ꝛ quo pot dicit illud. j. Para
lyp. xxij. Dedit ſalomon in filio ſuo in regnũ ꝙ quiet pa
cis ſue. vt ſic in quolibet ſalomone dicat deus illud. j. Pa
ralyp. xxij. Salomon filius meus parabit⁹ erit ꝛ ſal.
cientia. Ubi notanter. ꝙ ſalomon ſpialiter loquebat: ꝛ no-
mẽ amoris ꝛ dilectiõis ſibi indit. qd eſt nomen magni amo
ris. Item bonoris et ꝓmotionis. meus inde. quia bonorabile eſt eſt eſſe filium magni regis. Item ama
ris et ſubiectionis. puer inquit. ad quem ſcs pertinet ſubi.
ci et timere. Item ſplendoris et ſolatiositatis parat⁹ ꝛ
qui. Abundia eſt parvula magis ſunt ſagacia. ꝛ pauca
formica et aranea. Item dulcoris et deuotionis. ꝛ ſa-
cietas. Ergo ꝙ voluit eſſe ſalomon habeant amorem ꝛ
electionem ſuus inſt. in. Regum. j. Salomon filius meꝰ
regnabit. Item habeat honoris ꝛ promotionem. vt ſit ſe
filius ſuus de. meus inquit. ſuppoſitum imitando illud
de. j. Paral. xxviij. Deus dixit ſalomoni filio meo.
Item habeat timoris ꝛ ſubiectionem. ꝛ ſit puer. qui ſc
ſe debet eſſe more pueri ſimplicitatis. ꝛ timere deum ꝛ ſerui
ei. j. Paral. xxviij. Tu autem ſalomon fili mi ſcito deũ
patris tui ꝛ ſerue ei corde perfecto. Item habeat
ſplendoris et ſolatiositatem vt ſit parabilis. quia ſcs para
bilis communiter plus abidant in gaudio ꝛ magni. Ecclesi.
ne deo dicitur. ꝙ ſic fuit ſapientiſſimus ſicut ſupra patet.
Item habeat dulcoris et deuotionem. quia ſcs ſalomon
ſicut vir catholicꝰ et deuotꝰ edificauit deo templum ſicut
patet. iij. Regũ. vi. et cetera. Et. ij. Paral. j. Aſcendit ſa-
lomon ad altare. Sufficit.

Saluator. Saluare. Salus

Nota ꝙ ſaluare idẽ eſt ꝙ adiuuare. ꝓtegere. liberare. Et
ſaluare Et ergo qi ſaluare primo d hoc velit ꝛ potentꝫ d hoc
Actus potentie. poſſe. Poſſum⁹ notare ꝙ ſaluare
Actus charitatis. pertinet propie ad ſolum deum. d
vult ꝛ poteſt ſaluare ſperantes in ſe. Unde ſcs ſal. Deuo
virtute. et gloria attribuit deo noſtro. q̃ ſedet ſuper thro-
nũ ꝛ agno. Apocal. vij. cap. Dicamus igit de ſalute de
que a ſolo deo procedit. Et dicamus ꝙ deus
Saluat temporaliter a miſerijs mundialibus,
Saluat ſpiritualiter a nequicijs cordialibus,
Saluat eternaliter a ſupplicijs infernalibus.

Tria ſunt pericula a quibus neceſſariũ eſt nos ſaluari.
Mundi miſerie et affectiones. Eſt hoc quoddã ſalu-
Cordis nequicie et decepciones. tis a miſerijs ꝙdã.
Inferni molestie et damnationes. Et de hac dicit in pſ.
Clamauerũt ad dominũ cum tribularent ꝛ de eius tri-
bulationibus eorum ſaluauit eos. Item eſt ſalutis a pe-
nalibus nequicijs. Et de hoc in pſal. Iuxta eſt dominꝰ
bis ꝙ tribulato ſit corde. ꝛ humiles ſpiritu ſaluabit. Item
eſt ſalutis ab eternalibus ſupplicijs. ꝛ de hoc dicit in pſ.
Salua me ex ore leonis ꝛ a cornibꝰ vnicornium. Deus igit
eſt ſaluator. Iſtud exponꝰ ſalꝰ. vt
Ad cuꝰ ſalutem eſt recurrendũ. debeat iacob ꝙ dicitur
In cuꝰ ſalute eſt ſperandũ. Geñ. xlix. Ad ſal-
Per cuꝰ ſalutem eſt miſerandũ. facie ad ſaul. ꝛ ſalua
Per cuꝰ miſeriam ẽ gemendũ. facta eſt anima mea.
manũ laborandum. In iſtis verbis eſt
dicitur plura genera ſalutationũ. quo deus ſaluat homi.
Ipſe eſt ſaluat homines ꝙ mentis illuſtratione. quia vi-
Saluat homines per hoſtie expugnationem. ꝙ mente
Saluat homines ꝙ carnis mortem. ꝙ hoc facit.
Saluat homines ꝙ celi retributionem. ꝙ ſalua facta ẽ ala ma
Deus eſt ſaluat hominem. Primo modo ſaluat
Fidem et gratiam offerendo. inquiũ a mentis obſcu
Hoſtis potentiam conterendo. ritate. vidi inquit. Sed
Carnis ſubſtantiam deſerendo. do modo ſaluat enꝰ
Celi felicitatem offerendo. ab eſt aduerſitate. tẽ
inquit. Tercio modo ſaluat inferius ab inferni captiui

ret apponit ei facie ad faciem. Quarto modo saluat supplendo ea q̄ defuerant ad plenā saluationē. Prima est salus magne potentie. Secunda est salus magne pietatis. Tercia est salus magne clementie. Quarta est salus magne largitatis. Scām̄ q̄ dominos saluat. Tam q̄ mentis illustratorem. Et hoc ostendit quādo dicit. vidi. Quia ego ille qui saluare debeam a periculo. q̄ lucerna ei accendit. a periculis eripit. et monstrat. vide inquit. Baruch iij. Viderunt in celo lucis salutē. Job xix. Video deū meū vt̄ saluatorē meum. Nulla est malo: salus p̄t̄ nisi vere: q̄ re stituere ei videtur. Sic nec illi q̄ est mentaliter excecatus potest conferri q̄ q̄ vitus debeat illuminatus ei reparetur. Unde ille cecus cui ille dicit. Quid vis vt faciam tibi? nihil carius potuit petere nisi visum: dicens. domine vt videam. sicut dicit Marci x. Ita igit̄ est de anima qui introducit bonitas diuina ad liberandū a peccato. Sed postea sicut ad plenā salutem valuit subtilis mia naturalit facile. f. Sic ad salutem illa facit q̄ a quo oppugnatis expoliato. Sponte mouet et surgit ille impedito Lumine apponi. Sic peccato. q̄ p̄ sequelas opāt salutes Collum apponit. Unde Act. xv. Credim̄ saluari p gratiam. Ita apparitio luminis. f. fidei q̄ est lumen diuinum et angelorum. q̄ p̄ illuminatos lumen salutis fuerunt. q̄ ruant. vnde Marci x. Fides tua te saluū fecit. Sic apposito collirio facere scientie. t scripture q̄ nata est in salutem oīm credentiū in deo patris et greco. vnde Luce j. Ad dandam scientiā salutis plebi eius. Et sic igit̄ patet quō saluat diuina bonitas q̄ mentis illustratorem. Quō vidi inquit.

Secundo dico q̄ saluat diuina ꝓbitas p debitis expiationē. t hoc ostendit cum dicit. vocauit. Id est nomināuit saluare: p̄ peregere et defendere vasallū sū ab oībus impugnabil̄ inimicis. q̄ sc̄s rediit a vasallo. Sic et nos nolite emi nos vasallos d̄ corporeā imaginē ab eo emissi et ipm̄ q̄ venerat diabolo inflamati refrenamus. q̄ contra inimicos nros salutem sui adiutoris sentiam̄. p̄. Domine deus salutis mee obumbrasti sup caput meū in die belli. Ille est ei iuste dominus qui nō timuit nos tentari vltra q̄ possum̄ sustinere. q̄ ne anc statim parat̄ est defendere t saluare q̄ sine tentatiōe īplorant̄. Cum tamen ne repugnādo tentationib̄ t ruinationib̄ nostris debuit primitus faciamus. p̄. Ad tēpus meo clamauit deus t saluauit me. Unde notandū est q̄ dom̄s noster saluat nos a cūctis debitibus meritis et corporis. t specialiter ipe saluat nos ab ictus. saluat.

Ab hostili tentatione.
A carnali infestatione.
A spali tribulatōe.
A criminali infectōe.
A corporali afflictione.

Saluat dico ille dominꝰ. ne. nostros sanos a tentationib̄ hostilibus. Et reuera nullꝰ est q̄ possit resistere nostris insultibus diabolicis nisi p ipm̄ saluet t iuuet. Verū tamen ille est sicut adepto leoniq̄ suo Plinius refert? fuerit ea cūctis serpentib̄ t reptilib̄ eo ipe saluus erit. Sic vere adepto et gratia illius leonis de mbus nra sit alius leo vel tyrannus t impugnator fuerit: peccato t reprobatus. i. demonib̄ et eoꝝ tentationib̄ cum saluat. vt. dicat? fuerit. Ego tecū sum vt saluem te. Et in psal. Deus saluauit eos de manu oderūtiū vt notū facere potentiam suā. Bel saluat ab infestatiōe carnalib̄. Mota lapis q̄ dicitur galatici. seruat et saluat portantē a motibus vermiū et musciarū. Gala molle fuerit sue lacte nūtiū. Sic se deus ei patiens est hominī p̄ quem seruat cum a malis carnis. i. a malis t īmūdis delectatiōibus t cogitationib̄. q̄as nulle ei penitus aliquātis illigat Ezechiel. xxvj. Ego ero vobis in deū. t saluabo vos ab oīmū īmūdiciarū vestrarū. Item ille saluat a tribulatiōibus spalibus. Sic et ei sicut lapis q̄ dicit̄ cerauniꝰ: vel sicut lignū arboris que dicit laurus quos ꝓcussos saluat et seruat boues a fulgure et pestate. Quia sc̄s nullꝰ tribulationē spōsalis nocet homini q̄ deus non ꝓ peccatis sui gr̄e saluare voluerit. Exemplū habemus de martyrib̄. unde apostoli sanctos tempestate maris ait̄ Mat. viij. Sic saluus nos perimus. Et sequit̄ q̄ imperat ventis t maris: facta est tranquillitas magna. Ipe est saluator a tribulationibus? vel eos vellendo vel tumpendo. vel in eis patiendi fortitudinē conferendo. vel eos q̄ inferūt ipos subtrahendo vel auferendo. vñ in ps. dicit. Eripiam eū quoniā de afflictionib̄ noster? oratores nos affligentib̄. vnde Esa. xlix. Ipe valde consolatione loquit̄ cuilibet tribulato sic dicens. Noli timere seruus meus israel ego q̄ ego tecum sum. Cum transieris p̄ aquas tecū ero et flumina nō operient te. Cum ambulaueris p̄ ignē nō combureris et flāma nō ardebit in te. q̄ ego dominꝰ misericordiā? israel saluator tuus.

A criminalib̄ delictis.
A peccatis.

Item ille saluat ab inferioribus criminalib̄? i. a peccatis. Unde. j. Ille saluū faciet populum suū a peccatis eoꝝ.

A corporalib̄ afflictionib̄.

Item ipe saluat a passionib̄? corporalib̄. vnde Marci vj. Quicūq; eum tangebāt salui fiebant ab infirmitatib̄? suis. Sic igit̄ patet quō saluat diuina potestas p̄ bestiarum supernocentium dominium ingruit.

Tercio dico q̄ solum saluat diuina charitas p carnis humanitatē. t hoc ostendit cum dicit. et faciet ei faciem. Ille est ei sicut cuiadrus q̄ infirmū saluat. i. sanat q̄ faciem suam sibi vertit. t vnat quōdo facie ad faciem ipm̄ spectat. Sic vere deus ille humanū genus ꝓpie saluauit. q̄ per humanitatem faciem suā personaliter vnitam nit. t quādo facie ad faciem mūdum vidit. Illud bene videbat daniel prenūdie cum dicebat in psalmo. Cum ad liberandū nos esse deus virtutū inflammatus faciem nīā et salutē nr̄am. Deus inquit supple pīalitēr carnem assumendo q̄ sic filius hominis venit saluare quod perierat Mat. xviij. Et Lucam xix. Qz filius hois nō venit animas perdere sed saluare. Quarto dico q̄ filius dei q̄ vna facie hominū est q̄ longe a peccatoꝝ? salus. q̄ pius. i. salutem in medio terre. vt sic ipe vnat salutes regibus. t redimeret dauid seruū suū. Unde nota q̄ dicit̄ ipe saluat nos.

A tyrannis potestatibus.
Ab inferni captiuitate.
A peccati malignitate.

Saluauit dico nos a tyrannis t diabolī potestate. Unde. xlix. Qui abluti fuerit a rebellio saluabitur populo. Item a captiuitate inferni. Unde Zacharie xxv. Saluabo te de terra longinqua. Item a malignitate peccati. vnde. j. Petri. j. Dominꝰ ihesus ipe venit in hoc mūdum peccatores saluos facere. Saluat igit̄ hominē diuina clemēcia per carnis inuisionem facie ad faciem. Et qui Gosth. in Genesi? deus nusq̄ in medio tui fortis ipe saluabit.

Saluat hominē diuina largitas per cui remunerationem hostilis fiscus penaliter in iudicio: q̄ saluandorum expectationē hominū nostrum q̄ reformabit corpus humilitatis nostre. Phyl. iij. Et ei est saluatꝰ populus eius. q̄ inuenit? sacre scripture in libro vite. sicut dicitur Daniel. xij. Et possumus notare. q̄ ista salus eterna habetur finaliter. solicet.

Peccata fugientibus.
Cogitatus sustinentib̄.
In deo cōfidentib̄.
Omnibus inuocantib̄.
Similiter obseruantibus.
Carnaliter cōuincentib̄.
Perfecte penitentib̄.
Pacifice quiescentib̄.
Integre confitentib̄.
Limpide contemplantib̄.
Canonice subiacentib̄.
Iustitie cogitantib̄.
Sacris cōsentientibus.
In fide permanentib̄.
Baptismū postrem̄ib̄.
In finem perseuerantibus seu perseuerandibus.

Dico q̄ deus saluat peccata fugientes Exod. xij. Qui fugerint saluabuntur vnde dicebat ronā. j. Reg. xvij. Melius est ve fugias et saluer. Item saluat cogitantes saltuantes Ebrie pia. Et fugellas et saluas: deducis ad inferos t reducis. Matth. v. Qui plorauerit i sinē saluꝰ erit. Ipe saluat in deo cōfidentes. vnde psal. Saluabit eos quia sperauerūt in se. Ipe saluat omnes inuocantes. p̄. Clamauit et dominꝰ saluauit me. Et Joelis. ij. Omnis qui inuocauerit nomen dñi saluus erit. Item saluat similes et timentes. p̄. Dominꝰ spiritu saluabit. Ipe saluat castos t continentes. Proverbio. xx. Qui abstinet ab ea. i. a mala muliere saluabit. Item saluat pfecte penitentes. vnde Esaie xxv. Quotiēscūq; ad me supple per

penitenciam ⁊ salui eritis. Item saluat in pace quicquid ⁊c. Esaie. lxv. ca. Si cognouisset ⁊ quicquid sequitur. ⁊c.

Item saluat integre confitentes Ioseph. xxxix. ⁊ xxxvij In diebus illis saluabit iuda que interpretat confitens.

Item saluat simpliciter contemplatiue. ps. Saluo me fecit quoniam uoluit me. Et ps. Saluum me fac deus quoniam intrauerunt aque usque ad animam meam. Item saluat scipsum affligendo ⁊ Luce. xxiij. Alios saluos fecit se ipsum non potest saluum facere. Item saluat scipsum ⁊ alios orando. Iacobi. v. Oratio fidei saluabit infirmum. Item saluat scipsum affligendo ⁊ Luce. xxi. In patientia uestra possidebitis animas uestras. Item saluat scipsum ⁊ alios predicando. Thimo. iiij. Hoc enim faciens ⁊ te ipsum saluum facies et eos qui te audiunt. Item saluat in fide permanendo. unde Luce. vij. Fides tua te saluam fecit. Item saluat baptismo professos. Petri. iij. Saluos nos fecit per lauacrum regenerationis et renouationis. Item saluat semper perseuerando. unde Matth. xxiij. Qui autem perseuerauerit usque in finem hic saluus erit. Luce igitur doctissimi quot genera personarum saluat dominus inuenies. Quia sicut dicit. Esaie. xlv. Israhel saluatus est in domino salute eterna. Et sic igitur patet duo esse: quod unitas quadruplex solus ⁊ solus dicitur saluare gratie et retributionis. solus dicitur clementie ⁊ misericordie. solus dicitur protectionis ⁊ liberationis a malis. dicit bonitatis et diuitiarum. Et sic patet. Dicit ac liberare ⁊c.

Saluare. Nota q̃ saluare nihil aliud est q̃ alicui aliquo auxilio implorare. Unde sic saluat homine qui saluum ⁊ bonis imprecatur ⁊ optat. et est saluare officium valde communicabile. non debet denegari salutatio: imo omnibus simul communiter debet ab omnibus exhiberi. Ad hoc etiam ipsa brutea debent nos mouere. Plinius enim in suo naturali[3] in hac causa dicit naturaliter ponere verbū salutarium. aue vel chere. Dicit hic enim marin[9] qui est animal valde indisciplinabile. etiam etiam voce et vultu bonos saluare. Elephas cognouit regem cognoscere. ⁊ si reuerentia honorare in quo intelligitur homo q̃ saluacionem omnibus debet libenter ⁊ benigne communicare. ⁊ nulli penitus nocere. j. Pet. v. Saluate uos in ozulo pacis. Et ibi q̃ salutatio debet fieri q̃ ē

Actus charitatis.	Ut saluare sit actus charitatis
Actus pietatis.	pro. j. Cor. xvj. vbi dicit. Saluate omnes fratres in osculo sancto
Actus largitatis.	
Actus fidelitatis.	Item q̃ sit actus pietatis patet in. Regū. v. vbi post mortē
Actus sedulitatis.	Abigail fugiendo fratres ⁊c[9]
Actus tranquillitatis.	defendendi ad saluandum filios
Actus iocalitatis.	eos etiā. Item q̃ sit actus largitatis patet. j. Regū. v. vbi dicitur. Ut cū te saluauerint tua bīa sint eius pars.

Item q̃ sit actus fidelitatis patet Eccli. xxij. vbi dicit. Amici saluare nō offendere: ⁊ a fide illum te nō abscondas: ⁊ si male tibi euenerit per illū sustinebis. Item q̃ sit actus sedulitatis patet Luce. j. vbi dicit. Euangelizare manā abijt in montana cū festinatione ⁊ saluauit ⁊c. Item q̃ sit actus tranquillitatis patet Eccli. xxij. Qz iubeo ⁊ moyses saluauerit se mutem verbis pacificis. Item q̃ sit actus iocalitatis patet Luce. j. vbi dicit. Qz vt facta est vox salutationis tue in auribus meis exultauit in gaudio infans in vtero meo. Item q̃ sit actus necessitatis patet q̃ sex alie efficit salutatio quā de sit aliqua supplicatio etiam dū humiliter saluatur ⁊ q̃ bona aliqua supplicant. unde. j. Regū. xxv. dicit. Qz Dauid volens a Nabal aliqd impetrare dicit sic. veniens ad nabal et saluabit ē[9] dicens. Quod cū inuenit mulier tua ⁊c. Et sic etiam saluari orbent ppe ⁊ beata virgo pro gratia impetranda ⁊ eius. alii sancti. Tanta ē laus spōsali. j. Cor. xvj. Saluate mariam q̃ multū laborauit in vobis. Exemplo deputauit q̃ nulle Solino. post q̃ aqua loci fuerint eorum solis ⁊ balneis nostris saluarit

In malo autem possumus dicere q̃ inueni[3] salutatio

Elationis.	Primo dico q̃ est salutatio elationis ⁊
Derisionis.	superbie: ⁊ illam velit habere in ore sic
Prodationis.	ne obloquendo. De quib[9] dicitur Matth. xxij. Qz si aliquis salutationes in foro ⁊ vocari ab omnibus rabbi. Secūda est salutatio derisionis ⁊ irrisionis. et sic Matth. xxvij. dicit. Qz milites ceperūt saluare hic

sum in ore dicentes. Aue rex iudeoz. Tercia est salutatio prodationis et sic dicit. j. Mach. xv. vbi dicit. Qz nychanor predictorie venit ad iudam et saluauerit se vir bus pacificis: dolose sic paratī erant rapere iudam. Et sic dico. q̃ saluare sumit in bono ⁊ in malo.

Sanare. Sanitas. Cuj sanitas nihil aliud sit q̃ salus corporis bene operari quatinus. Sanare nihil aliud est q̃ corpus infirmū ab infirmitate liberare ⁊ ad operandum reducere. Potest[9] dicere q̃ sanitas sit qualiter se habendo: nihil aliud est q̃ anime spirituale incolumitas. ⁊ per cuius bonū ab infirmitate peccati restituta bonitas sui habitus. Ex qz similia possumus notare. q̃ in scriptura triplex sanitas inuenitur. Scilicet sanitas

Corporalis.	Prima sanat hominē sanū a carnis in
Cordialis.	firmitate[9]. Secūda facit hominē sa
Eternalis.	num a cordis infirmitate[9]. Tercia fa

bricy sanū a mūdi calamitate[9]. Prima sanitas corporalis alicui anima. Et de hac dicit. iij. Regum. v. Ezechie ascendit in domum domini et sanitatem recipiet caro mea. Secūda est sanitas cordialis ⁊ dominatiua. De qua in Psalmo. Ego dixi domine miserere mei sana animā meam q̃ peccauī tibi. Tercia est sanitas glorie administratiua. de qua Hier. xvij. Sana me domine et sanabor: saluū me fac ⁊ saluus erō qm laus mea tu es. Quodq; igit mō accipiat sanitas

Pro corporis liberatione.	Illud planum est q̃ sanitas
Pro anime reparatione.	tam q̃ summū bonū sanat
Pro gloie restitutione.	eligendū et eligendas pa

randū. ⁊ recuperandū. conseruandū et continuandum Tertia est Sap. Eccli. xxx. Non est census sup̄ sanitatem corporis. ⁊ nō est oblectatio sup̄ cordis gaudium. Et propter hoc confulebat dominꝰ ihū mulieri cuno noluit q̃ qui peccatrix anima designat. dicens Marci. v. Filie mea fides tua te saluā fecit. In duo vertit efficax diuersitas que ad sanitatem anime requiritur. Sm vita qui in sanitate corporis requiritur. Constat est sanitas corporis ex motuū adiacentiū que fit per alterationē male complexionis qua vacat infir. Et virtū reparatiō que fit per conseruationē ⁊ restauratiō eius bone proportionis. qi in pace. Et virtutes conseruādi fit per conseruationē sanitatis. qua efficitur infirmus. Dicit ergo dicendum dico. q̃ ad sanitatē spiritualem requirit

Primū fuit penit	
Qz quas culpas inferiuam. vide.	tia ⁊ⁿ remittat
Qz habeas nouam reformā. ⁊ pa	ur que offendit
cem pec.	et dicitur vide.
Qz ignoe veram spectis ⁊ dño sanā.	re se posse Scil
Qz potest et q̃ vult esse sanus	ēt sint mendosa
Qz infiat reūnere vel horrere.	corde quotiens
Qz relicta affluere vel habere.	que offendit cum
Qz perfiat obligere et ligare.	dicit. in pace qui

fecit innocentia. Tercia fuit permanentia ⁊ⁿ conseruādi: qz offendit cum dicit. ecce sana. ⁊ persuere in sanitate. Dico igit primo. q̃ homo sit spūaliter sanus? modū immutabile penitentie: a hoc offendit cum dicit vade. Penitere est nihil aliud est q̃ de peccato ad gratiā pcedere vel transire. Peccatū enī est sicut peregrinus. Qz dū est in peccato: valde longe est a deo. ⁊ sicut dicit Proverb. xv. Longe est deus ab impio. Sic igit opus ad deum vadit. q̃ dū p penitentiā ad ipm accedit. Stat est ille q̃ vadit dimisit patriam. ⁊ ad americam transit. Sic penitens postquam pertinet ad statū peccati remittit. ⁊ ad amicissimū patrem. ⁊ ad statū virtutū progredit atq; rendit. Eccles. ad deum accedit cū per contritionē. vadit lingua per confessionē. tendit manꝰ per satisfactionē. Ecce est. Confitebor tibi tuq; confer ad sanitatem habendam ⁊ contendendam ne ut ambulare. Motus est ⁊ exercitū est vult se ille ferē ad sanitatē q̃ ibidem requiritur. Ex quibus vt notatum est: quere in tabula. Per motum enim

Humor superfluus consumit.	Sic se dicit sic ibi
Calor naturalis confortat.	ne penitentie ne quo ad
Appetitus prouocat.	cibum ⁊ potum q̃ sū
Venter etiam exacuit.	tate anime recupera

da. Humores est peccata consumit per contritionē. Calo

rem charitatis confectat q̃ vulnera ipſi medicatiuum. Apponit bonorū exemp. prouocat̃ per affectū et adoptionem. Mentē confolidat ex auxilio p̃ceptionis et gloriationis. vade ergo. Et ne dicas. Regū. v. Vade lauare septies in iordane. et recipiet ſanitatē caro tua ang̃ nūdā homo. Exponit autē naaman ſicut in eo loco exponit̃ eſt ad quem ſe tabula retulit. vide de iſto vade iuxta. Et ne dicas ad motum myſtice. vade coll. Quia. Verba eiꝰ qui eſt liquor amantiſſime veritatem qualiter mouebantur ostendit ſimulatus ſignat amantudinē penitentie et affectionis. duo in ſcriptura vaporem nouem oratiōis q̃ ſic vna duo ſanare dicam. p̃ponebat ipſam liberante a cor mentis. De myrrha eſt penitentia p̃ vici illud Myrrh. Colligi reliquam ad dolorē cum ſi forte ſanet. De oratōe dicit. Exod. viij. Orabatis a me pariter vt ſanitas darē tibi. Patet ſ. q̃ ſi dō ſanare q̃ madū immutans penitentie. vade. q̃ penitentia immutare. Sede nico q̃ ſit dō ſanare p̃ actum charitatis immediate. q̃ eſſencialiter in ſe. in patre. Sicut eſt ille eſt copulative ſanare in quo eſt debita potentia ꝓpinq̃ et adequatio nec nulla repugnātia vel obstaculo. Sic ille eſt ſanare ſpualiter in quo eſt affectuum q̃ remota a peccatorū reatūdo innocētie reflectio ad pacē inde. Dicit eſt homo in peccō eſſe mundū ſi p̃ habere pacē cum deo q̃ ſanctatem. ſp eſt impugnat̃ inter̃ per conſuetudinē. ſimulatorē. ſ. p̃ eſt infirmꝰ per ſermonē relatiuū eiꝰ. Unde in pſ. Dō eſt ſanitas in carne mea a facie ire mee. Dō eſt pax offensus erga a facie inimicorū meorū. Patet̃ conſideranda qualitas animi innocētia mentis ſine ſanitas ſpiritus. Quia breuiter dō vir iuſtus ille q̃ habet ſpiritalē ſanitatē et pacem. ampl̃ infirmitatē et lites. vñ Eſa. vij. Creauī fructū labiorū pacem pacē his q̃ procul et pacē his q̃ longe. et ſanabo eos. Impl̃ eo quasi mare feruens q̃ quiescere nō valet. et nō eſt pax impijs dicit dñs. Et poſſes hic dicere vel potius quo plura ſunt q̃ impedit̃ aut eſſam pacē ſicut ſupra de pace. et plures etiā infirmitates q̃ impedit mentis ſanitatē. ſicut ſupra de infirmitate. Fit igit̃ homo ſanus p̃ actū quo anima innocentie. et pacis. Tercio nico. q̃ dō ſit ſanare p̃ ſtatū conferentē gratiā et habitū. eſt actus p̃ virtutem continentē gloriationē q̃ offendit eum dicit. alio ſana. Illud enim actū eſt⁹ gloriatiū dicitur. ſic ſupra vitus ē in loco ſuo. et paulō ante ꝓpe finē. eſt ſanus q̃ occultē modus ſui ſtatꝰ. Unde ſanatici nō ſunt ſani grate. q̃ ſuis aliqñ ſūt infirmi actualiter. ſūt infirmi habitualiter. ita q̃ ſi la infirmitas reducit̃ de potentia ad actū valde facilter. Sic de ſpualiter loquendo dicit ſanus q̃ per incuſtantiā facilter fit mal⁹. ſed ille ſolus q̃ p̃ gloriationē ſp eſt bonus. Esto inde ſana. i. gloriera in ſanitate. Patet illd Job. v. Ecce ſanus factꝰ es iam noli peccare ne deterius tibi ꝓueniat. Et nico ſicut videm⁹ q̃ ſanitas poſita vitalis ſtatꝰ recipit. quapropter neceſſe eſt q̃ habens aliq̃ſtulme offensas. Et inde eſt q̃ p̃ obſeruanda ſanitate dicunt̃ homines a nocuis abſtinere. et de ſpecialib⁹ et verbis medicinalib⁹ electuaria obſcure et habere. Sic de charitatiuis q̃ habitualiter peccant. a pot infirmitatib⁹ relinere p̃ et ad ſanitatē ſpe recuperē. et q̃ poſſibile a planta pedis vſq; ad verticē nō eſt in eo ſanitas. Eſa. i. Doc eſt nisi q̃ eſt in multis indurat⁹. ſed q̃ implet illud Deute. xxv. c. Fruſtra multiplicabis medicinā ſanitas non erit tibi. Prouidubio q̃ ſi de ſanitate habuerit debet eſt cuſtodire et a nocuis nihil ſelectantib⁹ abſtinere. et de cautis ꝓfectionis q̃ de malis ſpecialiꝰ. Loc. multis virtutib⁹ conſtat ſanitatem habile ſuſtinere. alio in ſe ſana. Luc. vij. Innocentie beatus. veſtibꝰ et ſane mentis. Et poſſumus notare q̃ aliq̃ ſint ibi ſanitates reſtituta. et alia poſſibilis ſit illa. ſ.

Sicut nunquā incarnatio.	Dico igit̃ q̃ ſanitas ſpiritalis eſt a ſuo humano generi reſtituta ꝑ incarnationē ſummi numinis
Chriſti ſanguinis inundatio.	
Sacri ſaminis reparatio.	
Fidei lumenis illuſtratio.	
Solamen bonitatis ſuſpiratio.	Prima eſt que fuit ſal⁹ et ſanctus humano generi reſtituta fuit incarnatio verbi. Patet illd ꝑ. Misit ſermonē ſuū et ſanauit eos. Verbum ſili in nullum meliꝰ ꝓ incarnationem ſanationis ſanitas humano generis cauſa fuit. Figurati. iij. Regū. xx. vbi

petijt ne Ezechias infirmus diceſa. Dñs erit ſignū q̃ ſanabit me. Et ſuſtinet eſt q̃ deus dicit ſibi ligni ſanabit me. et reflexio ſolis q̃ ſol retrocedit ꝑ decē lineas ſanauit q̃ ſicut dicit Eccl. xlviij. Retrocedit ſol et additi ſunt regi. Dic vt charitatiue q̃ rece vim. Deo infirmitate erat obſtacula peccatis. deus volens ipm ſanare. ſicut ſolem iuſſerit ſibi fieri a nobiliare. ꝓpa p̃ carne aſſupſitum correpondere. et ſic voluit ſanatorem humano generi procurare. vade. Sap. xvj. Sermo tuus nō ſanat omnia. Item dico q̃ illa ſanitas reſtituta eſt et etiā dicitur reſtituit ꝑ ipſi ſanguinis immolationē. Ipſi eſt paſſio et ſui ſanguinis effuſio. cauſa fuit ſanitatis boni generis. Iſa. liij. Cuius liuore ſanati ſumus. Nullo eo infirmit̃ gaſtato ſanguine ſuo ſanat. Ad memorandū q̃ ſanguis ipſi qui fuit ſemi. co q̃ p̃ incarnationē bñdicti ſpūs ſanctificat̃ eſt remediū et ſanitas peccatoꝝ. q̃ penitentie q̃ per deuotionē aſpiat. et p̃ conſideratiōem et cōpaſſionem emenitur co ipſi. q̃ ſicut vici deuocata herba. q̃ ſimil eſt ſerpentib⁹ in colore facit ſerpentes fugere. et a morſibus ſerpentū ſanat. Sic ipſe qui fuit in colore. i. in apparentia filii ſerpentis. i. demonib⁹ ſimul ad materā cōpaſſionis et mortalis ſubſtantie. ſimul etiam penōes et vilidoris et mortales apparentiā ſumpſit. accōmodato aliquo corpore. Inuta illud Roma. viij. Miſit deus filiū ſuū in ſimilitudinem carnis peccati. Contrar⁹ eſt ſerpentib⁹. i. demonibus. et contra morſus et terroribus ipoſit̃ pulnet hominibus ſanitatē. Figurat̃ etiam in ſerpente eneo fabricato a moyſe. et ſuſpenſo in palo. vt illi q̃ percuſſi erāt a ſerpentib⁹ eum illum aſpicerēt ſanarent. Sicut dicit Sapiē. xvj. Quia ꝑcuſſibus ſuſpenſus in palo crucis ſcꝰ ihūs ſanat illos q̃ a malis ſerpentib⁹ demonib⁹ ꝑ tentationes ꝓcutiunt̃. et a peccatis deuote pēdo in cruce patibulo ſpe colent. Sic igit̃ patet q̃ illa ſanitas reſtituit ꝑ ipſi ſanguinis immolatiōem. Nec dico q̃ illa ſanitas eſt reſtituta ꝑ ſacri lauacri inundationē. Baptiſmꝰ eſt poſt ꝑdita duo reparat̃ ꝓpoſuit ante ſanare. vade illud ꝓpheti. iij. Regū. v. Lauare in iordane ſepties. et recipiet ſanitate caro tua. Inuta illud Eccl. xlviij. Sanabantur aque et vnant eſſis ad quē gloriat̃ in nomine. Tercio nico. q̃ aque baptiſmales. Nec reſtituit illa ſanitas ꝑ fidei lumīnis illuſtrationes. Fides eſt reſtituit ſanitat̃ animeq̃ ꝑ incredulitatis vicium eſt infirma. vnde ꝓdicatum dicit ad. Lyſi q̃. Lodre que decem ſanati decem. i. admone ſimeone ſolum fuit et ſani in fide. Acuū. in Fides q̃ ꝑ eam ē recuperata integram ſanitatē illam in conſpectu eius veſtrū. Nec reſtituit illa ſanitas ꝑ volenis boni ſuſpiratōem. q̃ penitentiam. Nec quo dicit in pſ. Os meum ſanat contritos corde. aliquat̃ contritionē meam. Penitentia eſt ſanat

Eos ꝑ confeſſionis dulcedinem.	Sanat nico eos ꝑ bonum cōfitionis. Luc. xvij.
Dñs ꝑ confeſſionis vigorē.	Euāgelizare pauperib⁹ miſit me. i. ſanare contritos corde.

Sanat etiā eos per damnum cōſcientie. Ne quo Eccl. xxxviij. Timore ſui⁹ conſtituta. Sanat inſup manū per vigorem bone operatiōis et ſanctitatis. Mat. viij. Manū ſuam extendit et reſtituta eſt ſanitati. Hic tunc ſcꝰ dicit q̃ ſanctitas reſtituit ea. i. penitentia fides baptiſmus. ꝓpi paſſio ꝓpi incarnatio.

Sed poſcenti adhuc nico. q̃ ſunt aliqua ſtatus ſanitatis cuſtoditiua. et conſeruatiua. Et illa ſunt

Fimor orationis.	De oratōe dicit Eccl. xx. Ne cunctē abſolui ſanauit deus abominatio. De religione dicitur Mat. xxij. Ut eos ē dau. di accedentes ad ipſum in templo ceci ſanauit eos. De bone ſa locutōe dicit. ij. Timo. ij.
Cultus religionis.	
Bonitas locutionis.	
Cultus deuotionis.	
Fletus tribulationis.	
Auditus predicationis.	
Visus diſcretionis.	
Pauctus copulationis.	
Timor vanie elationis.	Fermum ſanus verbum bonum. De tribulatōe dicit Eccl. xxxviij. Ne vagantes ſanitatis ē vi, ctoria conſiſtit ſanitatis. De tribulatōe dicit Job. v. q̃ deus percutit et manus eius ſanabit. Et Eſa. xxx. Percutiet deus plagā et ſanabit eos. De audita pdicatione dicitur Luc. vj. Ut multi venerūt vt audirent ipſum et ſanarentur. Et Luc. xxij. Ut ipſe tetigit auriculā eius et ſa.

manit eum. Et honesta conversatione dicit illud. Luc. vij. Innocentes bolam vestigij ⁊ sanc mentis. Et pura oratione dicit Eccl. xxxj. Quasi sanctatis in bolo puro. Et Psalm. Sanctus sic et corporis labrum pone. Et tanone conturbatio dicit Eccl. xxxiij. Et oculi mi super me. cum. Sequit. Quasi spiritus ⁊ virtus ⁊ benedictionem Et Power. ij. Time eum ⁊ reuela a malo sanitas ip. pe corpus vestrum vestrum. Sic ergo pt quā plura sunt q fa cilit ad sanitatem anime observationem et restitutionem ad ill est verū principale ⁊ ille igit sanus. Ista igit sunt ria rej. sua principaliter ad sanitatem ⁊ gmanchia immediata pe nitentia. Unde vade igit in pace et ulla sanus. Explicit.

Sanctus. Sanctitas. Sanctificatio.

Nota q sanctus dicit ille q a peccato ⁊ vicijs ē immune. vnde. quo sanctus dicit. q virtutib⁹ ē plen⁹. et vicijs expolitus. ⁊ inde sanctitas idē ē q puritas ⁊ mūdicia bonitas et iustitia. Et ill sanctificandi nomē dicunt spiritus generaliter ode peculiares gratie ⁊ virtutes. vn. de sanct⁹ etymologizat quasi sanguine vnct⁹. vel quasi sanguine terra. vel quasi sanus ⁊ tutus. Ad intelligendū q ille p gratie dicit sanct⁹. qui sanguini christi q fuit medico ōpatiū eum sanguinē qui ē sine terra ⁊ terrenis amoribus mūdi. dicit ⁊ q sanus in affectib⁹ non inficit. De sanguine enī christi dicit Hebre. ix. Si enī sanguis vitulor. ⁊ hircorum sanctificat. quomagis sanguis ipi. Unde bernard⁹ Si ergo rubi. de quolibet rubi nobis potest dici illud Exo. iij. c. vbi pedamen tuū dicit nobis ⁊ fide ⁊ lenitate ignis sancti sunt illum. ⁊ degit ēt ex omni carne. De ergo etiam possit sancto dicit Hebre. vij. Talis enī decebat vt nobis ēt sit pontifex sanct⁹. innocens. impollut⁹. segregat⁹ a peccatorib⁹ per singulare observatiōm. Excellion celso factus p. eternā contemplationem. Talem enī sanctum debent habere illi qui in eius cordis volunt deo ministrare spiritaliter. Homo enī debet esse sanct⁹ cum q sancti vitam seruare fide possint. cum q sancti officium exequi. cum q membri boni sancti capitis ipi efficit cum q a sancta matre ecclesia nutritur. ⁊ cum q sanctospū suggerente deo famulat. et hoc est q dicit Leuit. xix. vbi dicit Sancti estote. q ego sanctus sum. Ubi aduerte. q secundo ēt habēda Quia virtualiter potest habere sanct. inde. Quia generaliter solet accidere estote. Quia exemplariter solet videri. q ego sanctus sum. Est nico habenda sanctitas

Quia conficit multis modibus. Esto igitur sanctus.
Quia precipit omnibus iustitiam. ctus est habenda
Quia offendit exemplis pluribus. ppter virtutum cu
multū et ornamentū. ⁊ hoc offendit in verbo sancti. Precipit precepti similū et documentū. ⁊ hoc ostendit in verbo estote. Propter exempli speculū ⁊ ornamentū. ⁊ hoc ostendit cum dicit. et allegat. quia ego sanctus sum. Primo igit dico. q debemus esse sancti propter virtutū ornatum assumendū. q3 ē offendit in verbo sancti. Sanctum. nomen sanct⁹ excludit omnē iniquitatem. ⁊ includit omnes virtutes ⁊ bonitatem. Hic enī virtutes particulares hēe efficaces. ista aūt vniuersalem. Lapides enī preciosi semi tiles vnus vel duos. proprietates habere. Et inde ē q vn lapis prosicit ad vnitatiuas ad aliud. ⁊ nullus ad alias. ⁊ ideo q maxime vnū lapidem qui eius aliorū continet virtutes. sume deberet eligi. ⁊ cum diligentia procurari. Sic alie virtutes operant particulariter. q3 ex cultura dei et hominē influentes iustitia iustum. ⁊ sic de alijs. sed sanctus intimū ēt vniuersalis virtutis. q3 ipa sola habita necesse est esse hominē in cunctis prosicuū. virtutibus virtuosum. Si enī vna virtus deficeret. sanct⁹ proculdubio nunq⁹ esset. Et ideo de ista virtute plenissime dicit Ecclesiastic. xxiij. In plenitudine sanctor⁹ versabit non. Et ideo illi dicūtur sancti

Qui timent diuinam maiestatē. Hic enī sunt in-
Qui amant diuinam bonitatem. dicia quorum ⁊
Qui optant diuinam pietatem. condiciones q quo
cognoscit bonus si

Qui habent fidei claritatem.
Qui tenent in spem charitatem.
Qui sciunt eam veritatem.
Qui sunt pacis tranquillitatem.
Qui semper mundi odio crucifixi.
Qui frequentant bonam societatē.
Qui obtemperant eius mandatis.
Qui contemnūt mūdi prosperitatē.
Qui appetūt dei felicitatem.
Qui iubilant laudis amenitatem.
Qui retinent oculis in caritate
Qui vendicant gloriā nobilitatem.

ctus: q peculiaribus vt dicit ill. de bene vivere ⁊ virtutibus. p. Time te dominū eos sanctificantes quia ipse est sanctus eum. Item debet diligere et bonitatem p. Diligite bonum. Item debet esse pacificus. Item debet esse pacificus. Item debet esse pacificus

ficata esse iubent. ⁊ illa que in eis continentur fieri pos de
emplo et altario⁹ cum vestib⁹ et vasibus et ministris.
Ita et nos cum sim⁹ per fidē ⁊ baptismū templa spūsancti
effecti: debem⁹ esse gratie ⁊ virtutū sanctificatarū atq;
sanctę virtutis⁹ adornati. Et ideo possim⁹ nerare q

nos debem⁹ habere
Sanctam locū religionis.
Sanctam templū oronionis.
Sanctam aulam pacientie.
Sanctam bestiam subiectionis.
Sanctos libros ydiotismos.
Sacris cādelabris prophetarū.
Sacris vestib⁹ puerilitatis.
Sacras carnes eucharistie re-
creationis.

Igit ecclesie sancti-
tas in loco sancto rel
gionis fidei et catholi
ce profession⁹ de quo
Exo. xij. ⁊ Iosue. v.
Solue calciamēta de
pedib⁹ tuis. locus em
in quo stas terra san-
cta est. In illo em lo-
co babitat deus. q; si
aut stat in pl. Deus in loco sancto suo ⁊c. Item ecclie
sancti et clamate in ylpis sanctę exultatiōis hoc est dicere in
confessione sancta et deuota. et qui in pl. Sanctā est ⁊c.
plum tuū: mirabile in equitate. Et ideo in ecclie dice. Ador
bo ad templū sanctū tuū. et confitebo⁹ nomini tuo. Ite ecclie
sancti et habete oleū sanctū unctionis. de quo Exodi
xxx. Oleū unctionis sanctū est. vñ de david dicit in pl. Inue
ni david seruū meū oleo sancto meo unxi eum. Ite eccle
sancti et filia sancta hostia humilitatis ⁊ subiectionis.
Roma q; Ecclesie corpa vestra hostiam viuentē sanctā
deo placentē. Item ecclie sancti ⁊ habete sacros libros sa
ne scripture et scientie et diuersitatis ⁊ Macha. xij. Habe-
tes solatio sanctos libros. Ite ecclie sancti et habete san-
cti candelabrū lucis et cognitionis ⁊ de hoc Exod. xxv.
Lucerna splendens sup candelabrū sancti. Ite ecclie sā
ti et habete sanctas vestes puerilitatis. de quo Exodi
xxviij. Facies vestem sanctā aaron fratri tuo ut ⁊ habeat gra.
et honorē ⁊ de bona vita ⁊ in sancta puerilitate per
manst. Ite ecclie sancti ⁊ comedite carnes sanctas vere
refectionis seu sacramentalis recreationis. de quo Exodi
xxix. Coques carnes in loco sancto. Et sic ⁊ patet q; tebe
mus esse sancti māsuri firmiti cuiquidē ecclie dicit.

Locus dico q; nos debem⁹ esse sancti ecclie spūalium
cogendo seu imitando. qđ ostendit cui dicit. ego ⁊ ei
ens sum. sicū dicit et Ieronimus in me ecclie sanctus.
Et merito dicit sanctus ecclie sanct⁹ dicit quia sanc dicit ⁊ Re-
gū. ij. Mō est sanctus vt est vñus nec ē est alius extra te
et nō est locus sicut deus noster. Sicut de ecclie⁹ legit q
sanguis multa valde munda. q; nunq habitauit nisi in loco
puro et mūdo. Sic nec ipe debuit habitare nisi in loco
puro et mundo. Ipse em habitat in quatuor locis scz.

In maria. In maria dico Eccl. xxxix. In cuiuslibet
In conscientia. sanctificata fide requiescit. Ite ecclie cui
In ecclesia. nus viri iusti. Hec est ea q̄dam locus
In patria. valde bonorabilis et sanct⁹. de ⁊ in pl.
Ex alio in loco habitat⁹ meus ⁊ sanct⁹. de ⁊ in pl.
In maria dico q; nos debem⁹ esse sancti ecclie spūalium
ecquendo seu imitando. qđ ostendit cui dicit. ego ⁊ ei
ens sum. sicū dicit et Ieronimus in me ecclie sanctus.
Et merito dicit sanctus ecclie sanct⁹ dicit quia sanc dicit ⁊ Re-
gū. ij. Mō est sanctus vt est vñus nec ē est alius extra te
et nō est locus sicut deus noster. Sicut de ecclie⁹ legit q
sanguis multa valde munda. q; nunq habitauit nisi in loco
puro et mūdo. Sic nec ipe debuit habitare nisi in loco
puro et mundo. Ipse em habitat in quatuor locis scz.

In maria. In maria dico Eccl. xxxix. In cuiuslibet
In conscientia. sanctificata fide requiescit. Ite ecclie cui
In ecclesia. nus viri iusti. Hec est ea q̄dam locus
In patria. valde bonorabilis et sanct⁹. de ⁊ in pl.
Ex alio in loco habitat⁹ meus ⁊ sanct⁹. de ⁊ in pl.
Ex alio in loco habitat⁹ meus ⁊ sanct⁹. de ⁊ in pl. Carnes dei quatuor: multibus multi
plex multa seruāda deus in eis in syna in sancto. Sanctus
igit ecclie ⁊ vere in omnibus actibus suis semp apparuit san
ctus et hoc.

In carnis assumptione. Et q; sit sanct⁹ in incarnatōe
In passionis redemptōe patet Abacuch iij. vbi
In resurrectōe et ascensōe. dicit. Exit⁹ ab austro venit
In sanctificatōe missione. et sanct⁹ de monte pharan
Ex ecclie sit sanct⁹ in passio-
ne et redemptōe patet Esa. lxiij. Sufficerit spiritum sancti
eius. Et Esa. xlix. Hec dicit dñs redemptor israel sanctus ei⁹.
Ex ecclie sit sanct⁹ in resurrectōe et ascensōe patet Ierm.
xl. vbi dicit. Eius sanctū ⁊ iustū negabit⁹ ⁊. hec dicta su-
stinuit a mortuis. Et ascendentis⁹ q; sanct⁹ sit in sanctis pa-
tens apparuit per Esa. v. vbi dicit. Exit lumen israel ⁊ ig
ne et sanctus eius in flāma. Sūcmus ⁊ effq; bene sentie.
rent scripsit. vi dicebant. Sanct⁹. sanct⁹. sanct⁹ dominus
deus⁹ sabaoth ⁊. Esa. vj. Ite igit ecclie sanct⁹ obligem⁹ ⁊
habitare loco sancto: amem⁹ et desideremus gentē sanctā
cum. vnde dico q; nos exemplo eius debemus esse sancti
q; inquit: sancti⁹ ego sum. Et sic igit pt⁹. q; nos debemus

esse sancti

Sicut iam fuginus ad effectum
Propter effectū spūalis. vnde Luc. j. Ut sanctemur ⁊ iu-
Propter mūdani spūalis. stificemur eisdem ipe ⁊ ei⁹ nos
Pro pt communi cumulo nostro. Et sanctus aute sctā
rum dicit illud qđ est specialissimū sanctū. Unde in lege
antiqua sanctificatores accipiebat pro ydolis sacrificū
tores bestiis. vnde de eis vocatores ⁊ christianare ⁊ re
plurimis aliis dicit Exod. xxx. Sanctificabis eis et erunt
sanctificati eis. Item accipiebat pro sacrificiis per taberna
cūl siu templi vbi archa testamenti cum cherubin ⁊ pp.
ciatorio apponebant. ⁊ vbi sacerdos semel in anno cum
sanguine ingrediebat. sicut dicit. iij. Regū. vj. Fecit domū
interiore oraculi in sanctū sanctorū. Et Exod. xxx. Expecta
bitur aaron sup cornua altaris semel cum sanguine san-
guinis expiatōis erit vñs. Et hoc q; p sanctificationē spūalis
lesionis pt multis

Hostia corpalis dicitur. Hoc q; hostia corpis spūs
Ecclesia viri iusti. dicitur sanctificatores. Ecce q; Ec-
Stat⁹ malis nullatenus. clesia. vj. Dñs malus⁹ de ge-
Dom⁹ malis māsuris nere aaron velocē carnib⁹ cum
qui sanctificatores est. Et Leuit.
xxiij. Panes conficientur in loco sancto: sanctificatores est
Et pollucis hoc sacerdotes⁹ qui sp̄ vterit vtroes alie-
nigenas dicit Hieronimus vj. Ut dicat tam de sacerdotes vt
no manducarent de sanctificatōe: de quo dicit Exod. ix.
Templ cal vtroe ⁊ prophana ⁊ vigat sanctificatōe eorum.
Per confessōis viri iusti dicit sanctificatores. Ite ecclie
sancti et habete archa testamenti ⁊ oraculū diuine voluntatis. Ite
debet esse cherubin ⁊ plenitudo scientie ⁊ veritatis. Ite
debet esse propitiatorium clementie ⁊ pietatis. Ite etiam de
bet esse sacerdos aut sanguine ⁊ ppe confidere⁹ in sanc
tificatōe et mundicie ⁊ sue sanguinee passionis ⁊ adoratōis
vnde Exodi. xxvj. Facies propitiatorium sup archa testamē
ti in sanctū sanctorū. Ite domus habitatōis ecclie dicit sanc-
tificatores. Ite domus habitatōis ecclie dicit sanc-
tificatores. Item etiam glosa sup illi patris dicit
sanctificatores. qđ sc. ibi est archa testamenti dei. Ite ⁊
sacerdos cum sanguine obtulit⁹ homo. Ite ecclie propitiatorii
et propitiatrix beata virgo. Ite ecclie cherubin. Angelorum
sanctificatorum plenitudo. Hebreo ⁊c. Pect velamentū erat ta-
bernaculi. qđ dicit sanctificatores. Hec igit
de sanctificatorum sufficiat.

Sanctificare. actus. actio.

Actus sanctificare nobis aliud sc̄ ⁊ aliqđ purificare ⁊
sanctificare vel aliqđ deo dicare vel sanctificare. vel san
ctum aliqđ celebrare. Possumus dicere q; ille sanc-
tificatur qui a cunctis vicijs deparatur. ⁊ qui in sanctis gra
tijs confirmatur ⁊ virtutib⁹ adornatur. ⁊ q; ad ministeriū
in sancto officio vel in sanctificatōe vel in sancto loco. Ite
dicit in ecclie vel in gradu ecclastico deputatur. Item
efficacio dñi in scripturis accipiat ve dicimus. p templo
vel p ecclesia vel p sanctuario ecclastico sicut ⁊ Macha. ij.
de antiocho dicit. Ut iterum sanctificaret cum superbia.
Et sanctificat⁹ accidit pro illo q; digne debet ministra
re. sicut. ij. Paral. xxx. vbi dicit. Ut leuite sanctificati inue-
lauerūt ydolis. Hoc igit q; nos debem⁹ sanctificantes
sancti ⁊ pari fiat ad hoc q; sancta dei in sancta fide sua
et ecclia possimus congrue famulari. Supra dicit Exodi
xix. Sacerdotes q; accedūt ad dominū sanctificent se q;
cumq; eos. Item et gentili sacerdotes seruate ritus sue
sanctificatōis. sicut dicit Solin⁹ de cynamomo i ethy
opia q; in eorū reuerentia habet q; colligi nō nisi a sacris
ministris⁹ ⁊ sacerdotib⁹ quotiescūq; iacente sole. qui si bene
sanctificati fuerint pares cynamomi quam soli offerūt per
se accendit ⁊ fumo suo. Multo fortius q; nō cynamomū
sed mundū et ecclie sacramentū habemus tractare. de-
bemus sanctificari et esse sancti: vt a sole iustitie ⁊ filio mu-
ndi⁹ cordibus reluceat⁹ possit nostrum sacrificium acce-
pari. ex q; charitatis ardore in nostris cordib⁹ ⁊ flagra
ri. Ideo precipit Leu. xi. Sanctificamini et sancti estote
quia ego sanctus sum dominus deus vester. Quod possibi-
me debet esse q; corpus nem inicii est fumendū: qui in die

debet sanctificatio et omnia deputatio fieri: et virtutem sanctificandi. Supra illud Numeri. xj. Sanctificamini: et manducabitis carnes. Et per oppositum predicatur in vigilia pasche. vel etiam in die mercurij officia pertinent

Et nota q̄ ad istum sufficiebat debet non manere per totam sanctificationem debet plenare. Sanctificamini. i. sancti efficiamini. Et post. Domini beatus qui debet vigere: erat in hoc Corpora sanctificata que debet replere: comedentis carnes. Igitur sanctificemur gaudete pectoris sanitatem. Sicut enim corpus sanatur quādo a malis humoribus emundat: et purificatur: Sic anima sanat quando cor a peccatis fedis purgatur. Ideo dicit. q. Parat vij. Ut ipse sis solemnis sanctificate mediam aurij: hoc est dicta medium cordis. Item sanctificemur propter ipsum beatitudinem. erat inquit. Bonum est videre magis sollicitare: quādo videt terminum inferre: sic quia erat. i. ato instantes debet fieri ergo cum q̄ sanctificatione requirit necesse habemus sanctificari. Crastinum inquit. Numeri. xj. Sanctificamini: eras comedetis carnes. Ipse

pere de egypto egyptiorum primogenitos trucidare: pecora agnum ꝛ pedum occidi: ꝛ os frangi: nec vas vtrum q̄ poterit esse vacuū aspergi: ꝛ sic facti est q̄ angelus exterminator eos non tangeret sanguine sū fuit aduersus tangere. sed ipse saluare alios q̄ possit sese eos similiter interire. Hec de christo mediante sanguine dedi: caprefoui agni. Ihe fu christe populū suum in egypto. i. in hoc mundo a morte peccati liberare ꝛ preciosus. sibuis pecore ille humanū. ille celestis quem ipse sanguine q̄ pasionis memoriā instituit: a seruitute angelo non leturū. sed p̄more sanguinis sue sanctificare liberē dimisit. Unde ecce ex. Conuertende sanguinem in inglutiem ꝛ vertendo posse transcendere eum dicit: ꝛ non sinere angelum exterminatorem ingredi domos vestras. Et hactenus in lege antiqua p̄ sanguinē ꝛ per sanguinis hostiarum oblationem peccata remittebant. leprosi ac immundi purificabant. ꝛ deo bonos placabant. Quia. f. de p̄ gratia de humano genere placendo nec fuit placat? nec hominē reconciliat? q̄ sanguis xpi sibi in cruce effudit placauit. Quia videlicet sanguis xpi est ꝛ fuit causa placationis ire inter ꝛ reconciliationis humane. Ioan. i. Ipse est. Omnia pacificans p̄ sanguinem crucis eius que in celis sunt ꝛ que in celo. Unde de effusione illi? sanguinis potest dici illud. Leui. f. Sanguine fundent filij aharon filij autem. Ad litteram ex filij aaron. i. propter sacerdotii sui causā effusionis illius sanguinis benedicti. Ille igit sanguis est appellatus omnis iniquitatis ꝛ sanguine impie. Ut apostolus ad Hebre. ix. Si enī sanguis taurorū aut vitulorum ꝛ cinis vitule aspersus inquinatos sanctificat ad emundationē carnis quanto magis sanguis xpi emundabit cōscientiam vestram ab operib? mortuis ad seruiendum deo viuo. Qui est effusus septies in semptura contra septem mortalia mortalium peccata. homo est erat maculat? In genitalib? p̄ carnis concupiscentiam. Iesus in sanguine per iracundiam. Ira in carne p̄ gule latitiam. Supra in spiritu per superbiam. Enormia in membris per auaritiā. Inferius in pedibus p̄ accidiam. Interi? in corde p̄ mundam.

Sed potero dicere illum septem maculas christus septies sanguinem suum effudit. Primo a generalib? in oratione contra peccatum luxurie. Luce. ix. Secundo a fletu ⁊ oratione contra peccatum ire. Luce. xxij. Quia. Cum esset in agonia factus quasi guttę sanguinis decurrentis in terram. Tercio in carnis flagellatione contra peccatum gule. Matth. xxvij. Quia enim nimis delicate nutrit carnē Quarto a capite in spinarum coronatione contra peccatum superbie. Matth. xxvij. Quinto a manibus in clauorum infixione contra peccatum auaricie. Idem enī fuit manus extende ⁊ aperte. Sexto a pedibus in ipsorum condamnatione contra peccatum accidie. Idem. nunc enī fuerunt pedes puniti. p̄ eo q̄ ad bonum fuit nimis tardi. Septimo a corde in lateris effossione contra peccatū inuidie. Et illis ergo membris christi sanguis effusus est: ab omnibus tamen non fuit. ꝛ inquantū in illis non lauare continue non potuit. Quia sicut ꝛ Apostol? Sancti fuerunt sibi ipsi sua. i. animas ꝛ corpora ꝛ cruciatus eas fecerunt in sanguine agni. Unde apostol? j. Ioan. non a peccatis nostris in sanguine suo. In cuius septemplicis lotare figura dicit Leui. viij. Et fecit deus aspergebat eum qui a lepra mundat? erat septies cum sanguine quod fuerat occisi ꝛ cum aqua. Ista est igit ve victima est sanguis expiatrix omnis iniquitatis in sanguine in se

Secunde dico q̄ ille sanguis xpi est preciosus. quis nobis filius? nostre captiuitatis redemptiū inquit vinctos a nobis. Christi est sanguis non solum humanum genus a violenti seruitute mundi: demonis: ꝛ infernos patres qui in inferno tenebantur vinctos de captiuitate vinculo liberauit. Sanguis enim hic habet habere. gratiarum q̄ vera solet frangere ꝛ compedes ꝛ solida reserare. Unde de sanguine hic legit. ferro nec calibe potest frangi: si tamen cum vino hyssopo ꝛ aqua. Sic reuera christus. Suis vinculis dure tenebant antiqui fures patres in captiuitate demonis ꝛ tortis ni esset rete adamantius: hec est vicia: in dilectione fortia ꝛ ferma inuenti q̄ nec ferro. Multa potens potestas ferro vel etiam aperire. sicut in fabula poetay dicit. q. vulcanus faber ioue cum mauulset vxorem sua velari pulcherrimam cum marte ligauit eos catenis adamantinis. Ita q̄ omnes ab omnibus requirerit quousq̄ omnib? eos illos ridiculum fecerunt. Quia. f. deceptus ad. a. peccatis. cum marte. i. cum inferno mediantibus incubi. cum. i. symbolo primo catenis adamantinis hoc est ferreis contrinxit ꝛ adstrinxit ligata omnia q̄ omnibus suis celestibus ridiculum facta fuit. Ecce. j. Deceptus cum ioue ꝛ dentibus fabule eius. Quia sicut dicit Ieron. super Peccatum nulla scripsam est filio ferreo in vngue adamantino. Sed quid? quero quando sanguis christi est christi q̄ scriptus? quousquam venit in membra et simulacrum carnis peccati. sm apostolum ad Roma. viij. ꝛ qui etiam p̄ peccatis hominū est oblatus. sicut dicit q̄ hic ep Leo. super. Sicut effusus illud adamantinum vinculū fuit fractum: ꝛ omnium genus de inferni carcere liberauit. ecclesie in quo vinctos tuos. Unde etiam de? pater ecclesie dicit Esa. xlix. Secundū te ꝛ tradi te in scelus populi mei ve sacerdos eorum ꝛ possidere hereditates euisparatas ꝛ ecce hic qui vincti sunt exierūt ꝛ in tenebras sunt reuelati. Et ille bene figurate sunt Exodi. xij. vbi dicit q̄ per transitum maris rubri populus israhel sunt de captiuitate egyptiaca liberatus. Unde enim rubeum dicitur sanguis signat quod in colore sue rubeum: ꝛ ab effusione sue humanum. Ipse enim dicitur figuratus sui Apoc. xix. vbi dicit q̄ ille qui sedebat in equo albo cui nomen erat fidelis ꝛ verax qui habebat in capite suo multa diademata: ꝛ habebat in femore suo scriptū. rex regum ꝛ dominus dominantium ꝛ vocabit nomen eius verbum dei: habebat vestes aspersas sanguine ꝛ appellabat bellum ꝛ potest eum in stagnum ignis ꝛ sulphuris ꝛ peccatis qui in ecclesie sue sq̄ bantur eum in equo albo. Quia christus qui fidelis ꝛ verax rex regum ꝛ verbum dei dicit: ꝛ qui omnium regnantium dyademata contrinxit: potuit vestes suas in eo sanguine aspersas sanguine habuit. Ecclesie. Unde ergo ruborem est in dumentum eius. refpondet. Aspersus est sanguine eorum super vestimenta ꝛ omnia indumenta mea inquinaui. Potuit de hoc bellia lucifero triumphauit. cum q̄ in stagnum ignis ꝛ sulphuris condemnauit. Ipse super equum album glorificate humanitatis refurgit. ꝛ equitat cum celorum. id est cum agminum sanctorum patrum sequentium potest ire. qui ex. Inferno eripuit ꝛ celum. eduxit. eduxit ergo vinctos suos. pl. Eduxit me de lacu miserie ꝛ de luto fecis. Iste igit est sanguis effudimus nostre captiuitatis. Dicit ergo dico q̄ ille sanguis predictus est. cum vacatione dure. p̄ndiant? sq̄ infernū ꝛ peccati. quod. f. offendit cum deum. ꝛ lacu. Infernus enim dicitur locus. Ratione profundi. ꝛ lacu. Ratione latitatis. Ratione capacitatis. pl. Eliminat? cum descendentibus in lacum. locus sum. Quia homo interiores. Iesus igit lacum sanguis xpi exemit. ut inquantum sanctos patres quinde erue sanguinis ei? liberauit. Ipsos. xlix. Et calcar? est lacus ꝛ exuit sanguis de lacu vbi ad frenos equos. Insuper dico q̄ ille sanguis est preciosus. q̄ reflauit nostre hereditatis ꝛ beat. dicit in verbo testamenti. Quia sicut in testamento ꝛ in virtute testamenti hereditas adueniē herediti sui mors. Sic virtute sanguinis xpi hereditas gratie ꝛ glorie adueniē eis nem humano. Unde. xiij. Sic est sanguis noui testamenti. i. eterni sacramenti. Quia sicut dicit ad Hebre. ix. Christus per proprium sanguinem introiuit semel in sancta: eterna redemptione inuenies. quasi dicat. sanguis xpi est causa quare in sancta. in paradisi celestis habitacula potest intrare. Et ideo sicut videm? q̄ ille q̄ est in firmo bene in testamento est obligatus de testamento seruando. ne sine p̄dicto testamento gehat partier ꝛ hereditatem. Sic vere cuius nos sumus instituti heredes vite eterne in testamento sanguinis xpi vel in illo sanguine xpi testatis valde debem? et obligetes de illo testamento in forma sibi patet? p̄ nouis seruando: ꝛ nunq̄ a memoria diuitendo: vt sic de sanguine

vicat illud Matth. xxvj. Hic est sanguis meus noui testamenti. Merito sanguis est habendus in memoria reuocandi. Vnde Auicenna. Animalia habentia sanguinem multo sunt nobiliora: maiora: melioris complexionis: habentia uero sanguinem non habentia. Sunt pes de stabilis corpus animalis sanguinolenti. Stabilis est habentia sanguinem habent pulmonem habet medullam habent cor. Q̃ dñs nō habentib⁹ dilexerit dixerit. Secretius illi q̃ in se hñt sanguinē p̃ q̃ deuotiones et oppressiones fiunt inuitantib⁹ misericordiam mouēt. melioris et ignobilis⁹ hominem intendit q̃ illi habent cor dilatatius ad recte meditandū. pulmonē deuotius ad sancti spiritus attrahendum. medullam cōpassionē ad benigniter aliqd faciendum et ad alios misericorditer sustinendū. Quia hec uter talia sanguis est causa vite: causa clementie: causa virtutis et constantie contra diabolum. Cantemus dico. Esa. xxxvj. Dicit dñs in sanguine tuo. Lxxxc. Clemente etiā. Roma. iij. Potest uenire q̃ ciuitas in sanguine. Confusione insuper. Abac. j. Macha. vj. q̃ elephantib⁹ pugnantib⁹ vt sic ad pium animarent: ostendit eis sanguine uue. et mori. Habeam⁹ igit in mente illud testamentū. s. sanguinem q̃ et passionē q. s. sine ipo testamēto. s. sine illi⁹ sanguinis memoria impossibile est beneficium paradisi habere vel ad gloriam cōscendere. Ad Hebre. ix. dicit. q. testamentum in mortuis confirmatum est. Vnde nec primū quidē sine sanguine dedicatum est. patet igitur cherubim q̃ sanguis ipse. Restaurauit eternam beatitudinem. Vacuauit infernū. plandiratem. Dissoluit nostrum captiuitatem. Expiauit omnem iniquitatem. Et ista sunt quatuor membra antecedentia. Patet igit̃ q̃ in scriptura multū sanguinis laudis positum. Secundo principaliter dico q̃ in scriptura multū sanguis dulcedinis virtuosissimi. s. sanguis gratie. Gratis dñi est in anima sicut sanguis in corpore. q. s. sicut sanguis corpus nat virtutē sic gratia animē. Et sicut videmus q̃ sanguis custodit. In calore calorem. In virtute virtutem. In actu vigorem. In intellectu subtilitatem. In affectu pietatem. In mente largitatem. In voce iocundā dulcedinē. Sic vere diuina gratia custodit interius calorem charitatis. Exterius calorem seu rubedinē verecunde honestatis. Ibi gorem virtuose operationis et fortitudinis. Splendorem diuine subtilitatis. Dulcedinem pietatis. Caloremq̃ largitatis. Canoni iocunditatis. Ad versus. Marcellus dicit q̃ sanguis est. Larg⁹ amans bylaris castus rubeusq̃ coloris. et breuiter sanguis ille est vita et ipsa ipsius anime. Quia sicut dicit Leui. xvij. Anima omnis carnis in sanguine est. anima inquit. Iuxta illud Ezech. xvj. In sanguine tuo viue. Cuius enim si perdat sanguinem statim mouit. sic anima que per peccatum perdit gratiam. Quia sicut dicit Ezech. xviij. Anima que peccauerit ipsa morietur. Et aduerte q̃ sic Auicenna animalia carentia sanguine multo plura habent alas et pedes q̃ animalia sanguinē habentia. sicut patet de illis vermibus carnis. papilionib⁹ et similib⁹. Tanta est virtus sanguis vt dicit q̃ natura in animalibus habentibus sanguinem p passione infirmitas possit operari q̃ in nō habentib⁹ p plura. Ad benedicendū q̃ sanguis gratie facit animā pauciorib⁹ esse contentam. dicit q̃ sanguine carent. s. peccatores multis abundant pestibus malorū affectionum et multis alis diuitiarum et temporalis possessionum. Vñ bene dicit Genesis. xxvij. Et deus celi det tibi ros de pinguedine terre. Et vnus celi est ipse filius sup ecclesiam terre vt fugeret mel de petra et vt sanguinem vue haberent meracissimū. Ille est q̃ sanguis dulcedinis virtuosissimi. s. sanguis gratie. Tertio principaliter dico q̃ in scriptura inuenit sanguis dolosis lacrimosissimi. et ille sanguis est mors et pena martyrum et bonorum que q̃ sanguine vocat. q. s. sanguis non sine dolore extrahit: et p extractionem homo mouit. Et ideo sanguine meos et pena mortis designat. vñ quo Gen. iij. Vox sanguinis fratris tui abel clamat ad me de terra. Effusio est sanguinis iniuste semp clamat iusticiā et vindictā ad cui⁹ clamorem deus taliter mouet. q. sine vindicta transire effusionem sanguinis non potest. Iuxta illud ps. Effudi sanguis eorum deus. q̃ effusus est introeat in conspectu tuo. Quia etiam ipse vñs vocē Gen. iv. Vox sanguinis fudent humanus sanguinē fundet sanguis ipsius. Et q̃ plus est iste dicit illud q̃ nō sit de manib⁹ hoīm: sed etiam de manibus bestiarū et vindicta humani sanguinis requirenda. Vnde etiam de pardis legimus q̃ cum bestie occiderint eandē videant vultum sue virginem in aqua et pendente una ad ripā occidit: interiores velut q̃ mox dicit p̃ dolore. Sic etiam cubicā nō pauit. q. d. q̃ homicidā iniuste occidens mane cum fundi debet. Ipse enim que scales inferre: nequaquam pauis fruēdi sunt: quamuis alio modo aliq̃ pena. Sic vere homo qui gladio animā pungit. mortis necessario habebit. quia sicut dicit Matth. xxvj. Qui gladio percutiunt gladio peribit. Quod tamen nō intendunt quidam. q̃ ad sanguinem fundendum cōa naturam declinant. vt occidendo et vulnerando alios delectant. et fere vel pene in perficere gaudent. Illi tñ qui quorum pedes ad malū currunt et festinant vt effundant sanguinem. Prouerbior. j. Illi vbera intendere q̃ animalia crudelia que hñt sanguinem non q̃ tamen hñant sanguinem alios sic brutum. q. animalia sui generis vel suę speciei non occidit. Illi tamen dicit q̃ sunt eiusdem nature cum eis. et vt ipsi bestiales sunt. ipsi vulnerant et occidunt. alios sic qui sunt sic bestiales in moribus et in fide. vñ saracenos. contra quos debemus verbere etiam si nos fatigant nō occidant. Illi tamen dicit q̃ sunt eiusdem nature cum eis. et vt ipsi bestiales sunt. ipsi vulnerant et occidunt. alios sic qui sunt sic bestiales in moribus et in fide. vñ saracenos. contra quos debemus verbere etiam si nos fatigant nō occidant. Illi affectant subiectos bonis⁹ christianis. nec quam Solin⁹ dicit. Hec mi. man. nexat de q̃bus mor dicit q̃ sunt famuli nec martis et in bonore ipsius esse videntur et hominem ipsis cultibus sacrificant. et humanum sanguinem. Et reuera charissimi tales sunt illi qui de cultibus faciunt vota sua. qui plus gloriant in cultibus et largitate q̃ in q̃buscūq̃ bonis operibus. Illi enim homines sunt. sicut ipsos impie occidendo et q̃ cultus eorum sanguinem effundendo. Illi est sunt q̃ mundane bone virtutes adeptus. Dicit. xiij. Illi sunt q̃ effuderunt sanguinem innocentem. sanguinē filio⁹ suos et filias suas quos sacrificauerunt sculptilibus chanaan. ps. Et ido bodie inficta est terra a sanguinib⁹. q̃ malediccum. furtum. adulterium mendacium inundauerunt sup terram. et sanguis sanguinem tetigit. Oze. iij. Illi est igit sanguis oleum q̃ est in crucifixo. Quarto dico q̃ in scriptura inuenit sanguis sudoris q̃ est laboriosus. Est ille est sanguis substantie temporalis. que p eo sanguis dicit. q̃ humana vita ex eo sustentat. Certissimum sicut videmus q̃ aues in pessanguine viuunt. et hoc cum alieno non suo. et tamen ille cruor nobis nunquam. Sic homines inquit de sanguine proximi. de substantia pauperū vinunt ipsam q̃ p rapinā vel q̃ vsurum nascunt et debent. q̃dam. Cruelior et ignobilior deuorando per rapinam more leonis. de quo Psalmista. Non accubabit leo nisi rapuerit predam et effudrum sanguinem bibat. Quidam occulte et fraudulenter tendo per mercimonia et vsuras sicut sanguisuga. Vnde Prouerbiorum. xxx. Sanguisuge due filie sunt dicentes. Affer affer. Sanguisuge enim sunt vsurarii. qui impensibiliter sanguinem temporalis substantie nobis auferentes. q̃ eandem nobis vacuatis ipsi grossi et pleni sunt. Ebrie. j. Manus vestre sanguine sunt plene. et Ezech. xx. Sanguine replete sunt sanguine. Illi sunt q̃ vehementer mirant. et dicere dicunt sanguinem. Psalm. cxv. Illi sacrificii sanguinem et doleti q̃ ve communiter non similiant filios suos. Illa pessime sunt contra crudeles saniosos et flacos q̃ sunt sicut leo et alia que reges sunt animalia et animum. qui ipsa ipsos quasi sanguinē solent occidere. vide sanguine impinguare. Sic vere illi ad hoc occidendū reges et principes aliorum. vt eos per iniustas gratiosas temporaliter occidant. et ne sanguine sue temporalis substantie se implent. Et de hoc Judith. viij. Iam cedunt vt occidant pecora sua et sanguinem eorum bibant. Hec igitur sanguis sudoris qui est laboriosus. Et sic patet q̃ sanguis in bono significato significat multiplicitur in scriptura.

Sed adhuc in malo significato nota q̃ in scriptura multipliciter malus sanguis assumitur. videlicet Sanguis Luxurie et carnalitatis. Item immūd sanguis carnis Nequicie et iniquitatis. libidinis et luxurie. Per sanguis. Scelere et crudelitatis. nē et intelligit pessimi luxurie. qui ad modū sanguinis maculat et corrumpit. Vñ de hoc nisi pōt nisi illi qd de Holoferne a milite occiso dicit Judith. xiij. Q̃ inuenerit caduc sine capite beluosus si

suo sanguine volauerit. Ibi ẽ videbit sanctos ili serpenti q̃ euasit insaniciã qui morsu facit sanguinẽ fluere vsq; ad mortem. Dat. signũ symbol' q̃ tentationem luxurie no mouebunt stagna sanguinis carnales voluptates ipsas inflat ⁊ corrumpit. Ecce aq. Quicquid bauseris de fumine vere est in sanguine. Cum sanct. ⁊ iusti bene cauere ab illo fluxu sanguinis. Habent ẽ in lapidem spiritualem scripsum qui dat sanguinem stringere. Hoc ẽ dicit. virtutem cohibendi q̃ no pmittit illi sanguinis corruptionem sentire. q. d. Aliud ẽ languido' neq; ẽ voluptate carnis nec q; ex illis nate vim sed ẽ vere nati sunt. Job. j. Ille ẽ sanguis carnalitatis ⁊ luxurie. Ille alle sanguis no solũ se extendit ad luxurie infectionẽ immo etiã ad omnẽ carnis affectionem. Sanguis ẽ si fuge abundet dicit oculos obscurare. sanat enim etiam gladi dicit hebetare. Sic vere sanguis carnalis affectionis oculum rectiudicij puncte ⁊ acutis influat ẽ sensibꝰ. Ubi Petro datum ẽ Mat. xvj. Caro' ⁊ sanguis reuelauit tibi. Pro ipsa carnis affectione ⁊ sanguine non reuelauit tibi. Item in. xxiiij. sanguis iniquitatis ⁊ maculate, ⁊ ille ẽ sanguis inficiens culpe. q̃ in fine corrumpit animam. de quo Esaie ij. Manus vestre pollute sunt sanguine. Item inuenitur sanguis crudelitatis ⁊ feditat. ⁊ sm hoc viri impij ⁊ crudeles dicunt' viri sanguinum seu viri sanguinolenti q̃ nunq̃ no habent fundere sanguinem. ar quo dicit. iij. Regũ. ij. Effuderunt sanguinem belli in pace. Et ali ibi reberunt nisi illud Esa. ix. vbi dr. Qr vestimenti mixti sanguine erit in combustionem ⁊ cibus ignis. Ps. vbi ille sanguinis spiritus vsus ẽ. laudate.

Sapientia. Sapiens.

Dicta q̃ sapientia dicit a sapere. ⁊ etiam a sapore. sm Aug. in li. viij. Dicta ingt ille aut' gust' sic a dulcedine cibꝰ. sic sapientia a cognitione rerum ⁊ causꝰ. Et ẽ dicta inter sapiam ⁊ sciam ⁊ prudentiã. Dicta sapientia q̃ sic de eternis ⁊ intellectualibus. Scientia de naturalib' ⁊ creatis. Prudentia de ꝛ humanis agibilib'. Sapere ergo sit q̃ sapia accipit p̃ quolibet p̃dictoꝝ. Et ib̃ notandũ q̃ in scriptura multiplex sapia inuenit. f. Sapia

Increata.	Prima ẽ diuina ⁊ superior.
Illustrata	Secunda ẽ humana ⁊ interior.
Salsa	Tercia ẽ mundana ⁊ exterior.
Stulta	Quarta ẽ symbolica ⁊ inferior seu bestialis.

Ẽ dico sapientia superior q̃ ẽ increata. ⁊ hc sapia sic nihil aliud ẽ q̃ gloria filij. q. f. sapia filius ẽ patris. Ille ẽ ẽ sapientia Increata. Increata. Inseruabilis Infallibilis. Increata dico. de qua Eccli. xxiij. Sapientia laudabit animam suã. Et sequit. Ego q̃ ex altissimo p̃di primogenita ante omnẽ creaturã. Increata. Job. xxviij. Ubi ẽ potest in viuentibus datis sapientiam. Inuenta hic erit. Unde ad Ro. xj. O altitudo diuitiarũ sapientie ⁊ scientie dei. Quã incomprehensibilia sunt iudicia eius ⁊ inuestigabiles vie eius. Et Esa. xl. Recp ẽ inuestigatio sapie eius. Insuabilis insup. Quia sicut dicit. in ph. Sapientie ꝛ nũs ẽ numerus. Et sic deus habet sapiam Increatam quantum ad paternam generationẽ. Incarnatã ẽ tam ad materiam assumptionem. Inscrutabilem ẽ tam ad indebitam electionẽ. Infallibilem ẽ tam ad creaturarum dispositionem. Dicta breuiter esse sapiam credit ẽ ⁊ fortissime. Ista ẽ ergo sapientia increata que ẽ superior. ꝗ qua indigemus sum aperire os ad loquendum de ista sapientia inferiora. Iuxta illud Prouer. xxiij. Erudita ẽ stulta sapientia in porta nõ aperiet os suũ. ꝛ premissis. Est aũt ẽ sapientia illustrata q̃ ẽ est interior. ⁊ ista ẽ sapientia virorũ sanctoꝝ. ⁊ iustoꝝ. q̃ sancti ⁊ sapiũe illa q̃ percepere ad illam de qb' Prouer. xviij. Ille sapiens ⁊ timens in via sua. Ẽ ista sapientia exercens que ẽ exterior. ⁊ ista ẽ sapientia mundi. q̃ sancti videãt esse videns. ẽ ea. Item ceca in illa q̃ putent ad salutem. de q̃. i. Cor. iij. Sapientia huius mundi stultitia ẽ apud deum. Et ẽ sapia despiciens. ⁊ ista ẽ sapia diaboli. q̃ quia de se sit valde stulta. ꝑdita ẽ ẽ p malitiã valde turbida. Ubi diabolo de Ezech. xxviij. Destruxisti sapiam in medio tuo. Dicta sicut de Jacob. iij. Ista ẽ sapia terrena animalis ⁊ diabolica. Hic igitur sensibus ⁊ omnibus dictam Nobilibus illustrata sapientia. f. vera ⁊ vana. diuina ⁊ mundana. Et ob hãc' q̃ sapientia est ens per quam mens reo sapiens. per ẽ. ⁊ sic sapientia dicit ⁊ sapiõ. pio. q. res ẽ sapiens possit sum Bern. Eld. ⁊ sapere. q. ista ad tangunt de sapere seu de virtute et continente rem. Unde Eccli. vj. de q̃ sapientia fm nomen dicta. sapida habet salem. Et Bern. dicit. Insensibiliter inquit sapientiam si possimus vitæ peccata detegat. si bene discutiendo. si diligenter perpendendo. si eam scrutandam vero desiderio concupiscamus. mensis sapientia. si bene ubi singula sapiunt. gut sunt. Ista ẽ igit sapientia q̃ sapida. ⁊ considerare ⁊ cognoscere rem aliquã rem sm suã valere. ⁊ ẽ sapientia. possidebit debent habere ipsam. si debent. p curare. Etiam animalia bruta quedã instincta nature dat nobis exemplũ. ut studiosi sapientie. scilicet ẽ necessa sagere remedia querere. ⁊ contra pericula futura velle preparare. Unde ait dicit sagere. Ubi de apibus legit' q̃ loca sonda fugiunt ⁊ cauentur. Remedia querere. ⁊. Unde ꝛ ere no legimus q̃ si vulpes fuerit. cryptam comedit. ⁊ se corpore sagiram expellit. De cane etiã. q̃ gramen comedit. ⁊ sic humores corruptos euomit. ⁊ periculum euadit. Unica etiam pericula. Unde de formica videmus q̃ sapienter studuit hyeme comedit. q̃ in estate congregauerat. Item legit de mure ancipitino. q̃ si inermis. Et ita ad considerandum istos sapientiam monet sapiens. Pauper. vj. Unde ad formicam o piger ⁊ considera vias eius: ⁊ esto sapiam. Et exemplo igit istos q̃ sapiens esse volens. ⁊. rum pericula precauebit. ⁊ se precare cum congrua. pene sonte remedium adhibebit. ⁊ contra futura infortunia. vie earum capiem congregabit. ⁊ spiritualia comoda. pauebit. Et sic de Prouer. ⁊ Mat. congregat in messe sit sapiens est Ut adsere q̃ tria requirunt ad hoc q̃ sapiens possit ipse esse. videlicet. Subiugatio. q̃ affectionis. Emulatio motus. pleonasmi. Uendicatio finalis saluationis. Primũ. ꝑtinet nomen subiugationis filius. Secundũ nomen emulationis congregat. Tertium nomen relationis in messe. ea. pertinebit ad sapientem pertinet. Familiter affectus illigare. Filius. Unde ceteris omnes contingit. Congregat. Familiter poenis repentare in messe. Per primũ vitia contingit. Per secundũ merita colligunt. Per tertiũ poenis aligunt. Dico primo q̃ sapientes debent subiugare corpus affectionem. quod ostendit eum dicit. Filius. Filius enim est nomen timoris. obedientie. subiectionis ⁊ disciplinæ. Filius enim naturaliter est subditus patri suo. ad debeandum q̃ ille qui vult esse sapiõ. debet se subiicere sapientiæ ⁊ ipse magistris. ⁊ affectionem corporis sui sibi p rationem frangere. ⁊ ipsam rationis legibus subiugare. sicut enim dicit Prouer. x. Filius sapiens letificat patrem. Et ij. Prouer. xxiij. Audi fili mi doctor hominis esse sapientem ⁊ filium. Audi fili mi doctor sapiens ⁊ dirige in via animam tuam. Sequitur Audi patrem tuũ q̃ genuit te ⁊. Nullus ẽ q̃ste pr esse sapiens nisi sit filius. i. nisi sit sub disciplina regulis constitutus. ⁊ ideo qui nolit subesse. neq; aliquibus legibus subiacere. ⁊ q̃ste prudentie conferre. ⁊ sibi soli credere. nunq̃ possunt esse sapientes. Caldus de Esa. v. Ue qui sapientes estis in oculis vestris. ⁊ coram vobismetipsis prudentes. Illi sunt stulti qui omnia volunt facere sm q̃dam caput q̃ silos sunt sapientes. q̃ videt q̃ ipsi vident mirabilia. suis pensis nihil videant. nec possibile est q̃ aliud videt eis intelligere q̃ q̃d in fantasia concepernt. Tales sunt multi. Quia nihil pensus salunt. Si in credunt se mirabilia scire. quia non aliter sapientiam solet cognoscere. ⁊ suam quę nulla est solent aliis anteferre. Contra illud dicit. j. Cor. iij. Si quis vult sapiens esse in hoc seculo. stultus fiat ut sit sapiens. Et Prouer. iij. dicitur. Ne sis sapiens apud temetipsum ⁊ ne imitaris prudentiæ tuæ. sed sapientiæ nec pone modum. Dico igitur q̃ ille qui vult esse sapiens debet subiugare corpus elationem. Filius. ut. Et nota ꝗ via q̃ ad filium sapientem Pertinet

Diligenter audire.	Ista ẽ ista q̃ue habent bonam sapientem. f. diligenter audire Eccli. vj. Si diligenter audire sapies eris
Sollicite attendere.	
Singula nõ sentire.	
Mandata obedire	Idem dicit Prouerb. xvij. Filius inclina aurem tuã ⁊ audi verba sapientũ. Item valenter attendere. pertinet ẽ ad sapientem non repugnare. illis' que dicunt. ꝗ attendere dicit q̃ facere ꝛ.

nia. Eli Deob iij. Consilii a sapiente perfice et Eccl. iij. Sapientia et scientia verbum a doctrina in eternum. Est tur. Eli Judicas vbo ventum vilo mō. Jtē sapientia est in pede ne sentiat. Eli Job. xij. Aurē tu cernis vt palatū manī sapiencia. Item sapiencia est munus dñi. De quo Prouer. x prin. Eni audiat legem sū sapiens est. audiat legem in gutta. i. obediat legislatori. Item sapientie est cum bonis amicire. Prouer. xiij. Qui cū sapientib' graditur sapiens erit. Et hic queres q̄ dicta quinq; habuerit filius sapiens ens. ita q̄ triplo poterit duplicari. n. Parat. ij. Ne nescieus vbi q̄ vadit exhid filium sapientem et eruditum Pty igit q̄ ad sapientē pertet subiugare omnes affectiones vel motus dñi. Filius mēr. Scdo dico q̄ ad ipm̄ generandū similē mea. pñtialiter. cōgregat undē. q. f. anima in prudentia congregant flores et mella sicut apes. et sunt bonarius congregat poma sicut formica q̄ congregat grana. Cōgregare ois est officiū sapientis. hoc est perpetue solliciti. Dicit vere si sapiēs effecerit mēr'. tūc mel florēs gratiā. grana merces. poma et mella exāmen in plena pietate. congregare. congregat inde. Eli. Prouer. vi. Vade ad formicā. q̄ piger et vide sapientiā. q̄ cum non habeat ducē. aut preceptorē. nec pñapē. parat in estate cibū sibi. et congregat in messe q̄d comedat in hyeme. Et potest' notare q̄ sapientes tūc congregare et accumulare in seipso Thesaurum

Amoris.	Jtē ergo aggregare debes amorē
Timoris	et dilectionē. q. si sunt q̄ sicut
Diligis	dicit psalm. vij. Diligunt sapientes
Dolorū	sicut me. et pro dilectiōe vocant
Fidelitatis	amicum meū. Item timorem
Humilitatis.	meū et confessionē. q̄ sicut dicit in
Scdulitatis.	ps. Et psal. j. Principiū sapien.
Laudationis.	tie timor dñi. Item virtutem vigo
Patientie et fidelitat'.	rem et tranquilitatem. Prouerb. xxiij.
Securitatis.	Eir sapiens forte est et vir doct'
	robustus et validus. Item virtutem mercedis et remunerationis
	Dura sicut dicit Eccle. vij. Est sapientia vbi nulla. Ita
	aggregant virtutem fidelitatis. ps. Et firmauit eis fidelē
	sapientiam psalmo parabole. Item securitatem bonitatis. p
	quā. q̄. Ubi humilitas ibi est sapientia. Item securitatem fi
	dutiarum. q̄. Sapientes sunt sedulī ad obediendum deo et
	ad mandata ipsius faciendum. Eli. Ero. xxv. Quis vir
	est sapiens veniat et faciat q̄d dominꝰ imperauit. Item vir
	tutem tranquilitatis. Eccli. xx. Labi sapiēs tacebit vsq; ad
	comp'. q̄nmo sint de. Prouer. xvij. Sed tuq; cū fi ea.
	cuerit sapiens reputabit'. Item vt dicit Eccli. xxj. In ore
	sapientum os illoꝝ. Item virtutem patientie et habilitatis.
	q̄ sicut dicit Prouer. xix. Et cōpuncta sapientem intel
	ligat disciplinam. Et psal. ix. Legue sapientem et diligetur
	Item virtutem securitatis. Prouer. xx. Collipat impios vir
	sapiens. Patet igit q̄ ad sapientem petinet cumulare om
	nem pfectionē. congregat inde.	Tercio dico q̄ ad sapien
	tem petinet vendere vite salutem eterā in messe inde. Ille
	est sapiens et sapiens q̄ de semine suo sit bonam eductio
	nem diligat. et q̄ de opib' suis sit finem velle attingere. q̄
	enim de omnib' q̄ facit sit lucrū et premiū acquirat. et qui
	p omnia vias quas tendit sit ad vitam portans et terminum
	quem petit. Et pro dubio sapiens est dicē q̄ sit tale ex
	diuare se actus et affectus suos. q̄ finem terminū. portum
	eductionē et premiū. q̄e paradisū nouā finaliter repetare
	q̄ offia offendunt. sū dicit in messe. Messis est q̄
	in quo se recollectio fructuū. et in quo agricola recipit pre
	mia de laboribꝰ suis' anni. q̄ quē paradisum in quo fructꝰ
	glie colligunt. et in quo laboriosi' vite remunerant. p.
	verb. vj. Congregat in messe vt comedat. Ista est ois mes
	sis multa. cgarū et pauci. Matth. ix. Quis. f. soli sapientes
	illā messem recolligūt. et ad illam pueniunt et attingunt. in
	xta illud Prouer. iij. Gloriam sapientes possidebunt. stul
	tos exaltatio ignominia. Ista est ois vltima et optima sa
	pientia de q̄ dicit Sap. vj. q̄ sapia sapie reducet ad regnū
	pperuū. Ista est dare. et q̄ pueꝰ marcellet sapie. Sap. di
	dem. vj. Et sic patet quomodo sapiens grie est sic qui at
	tingit vite eductionem. Acquirit meritum pfectionem. De
	ponit omnem stumptionem. Pacifice autem talis sapi
	entia requiritur in platie. Ista est q̄ non solum habent re

gnie sc. immo etiam alios. necesse habent malos sapientes illustrare. sicut rex Salomon de sapie dicebat. Eccle. xij. Sapientia in quir glorificauit meum. et possū sapientia. ostēdi q̄ fuerunt ante me in Iherlin. et transiui ad contemplandas sapientias. Et ideo docet Sap. vj. Si igit̄ inque delectamini in sedib' et sceptris ppatus o reges ppli. discite sapientiam vt in ppetuum regnetis. Et circa hoc ponit quinq; volucres de sapientia seu prudentia proiatos. Sic igit̄ ois. co q̄ est ydeam sapientia. Et adhuc dico q̄ inuenitur sapientia vniuersa. et ista est sapientia mundana. q. Apostolus dicit sapientes mundi. q̄ sint doctrina. f. salutaris. prudentes. eo filij lucis in generatione sua sunt. Luc. xvj. Ista est ois sapia q̄ stultitia est apud deū. Cor. iij. Et potest' notare q̄ ista est que stultitia mundi reputat vtilis. Una

Generat mentis claritatem	Dico igit̄ q̄ mundi sa
Indurat ad oblitionem	pientia est mentis claritatem generatiua. Dicit enim
Incendit fratris deceptiō	inter est mundi sapientes
Peruertit recti intentionē	fuisse fatuos et sapientes
Peccatur contra damnatos	fuisse fatuos et sapientes

eos vilipendunt. Eli. i. Cor. viij. Scientia inflat. Charitas edificat. Exemplo habemus q̄ oculos habet lucidos et vtiles de puerro. et tamen super omnia animalia studet quod magis faciliter se inflat. Ad hoc tenendum q̄ illi quorum visus per mundi sapientiam plus est clarus. animo perturbatum facilius fit inflatus. Elementa enim perspicua et lucida habent motum suum a centro ad circumferentiam semper enim volunt superius ascendere et etiā furiosi. sicut pty de aere et igne. Sic illi q̄ lumine mundane sapientie sunt fulgidi. et communiter per superbiam sunt nimis. semper enim volunt furiosi ad eminentiam ferri. et sic in omnibus anteferri. Dauid hoc advertebat sapiens qui dicebat Eccles. In multa sapientia multa est indignatio. et qui addit scientiam addit laborem. Ista igitur sapientia diabolus est generativa. Deinde dico q̄ est obliuiosa et est introductiua. Constat enim q̄ illi qui magis sunt secūdū sapientem huius seculi et illorum que ad salutem pertinent ampliꝰ ignorantes. Ille enim auos que vident clarius de nocte. videre obscurius de die. sicut patet de bubone et strutheone. Ad hoc tenendum q̄ illi qui in nocte negotium mundi clarius vident. in die virtutem ignorantes seu habent. Hieremie. iij. Sapientes sunt vt faciant mala. bene autem facere nesciunt. Possunt illud de bodie verum q̄ illi qui sunt in mundi sapientia clariores. sunt in nebulis densiores. Aquila enim in visu clarissima. tamen est in scalpus impiissima et crudelissima. Graculus habet oculos valde splendentes. et tamen sunt in veneno valde necantes. Noctuas bene nocte videre lucere. et tamen in mane vt vermes. est sic. dico vt qui ad nihilum potest valere. Reuera charissimi tales etiam sunt qui oculos habent in secularibus clariores. et qui in nocte huius vite dicitur sapientissimi. quia peccato illi bodie nocte spirituale sunt crudeles et rapaces et insatiabiles. more draconis aut inflammati et ambitiosi. more etiam noctuarū sint vermes vilescentes luxuriosi et ignominiosi. Illi igitur non sunt sapientes sed magis insipientes. Esa. xlvij. Consumpta sapientia eorum. et scientiam eorum stultam faciens. Ista est ergo vera obliuionis introductiua. Quinto dico: q̄ ista est omnis deceptionis machinatiua. Ista enim sapientia ad nihil aliud ordinatur q̄ ad deceptionem proximi. Ista est sapientia cuius qui de nocte videt contra naturam ani malium alicuius tam vera malicia sua ad nihil aliud fert. q̄ ad mores explorandum et decipiendum: denotandum comedendum. Sic vere charissimi sapientes mundani tunc optime dicitur quando socios decipere. et contra ipsos fraudes atq; malicias machinare. tota enim sapientia eorum ad nihil aliud vacat. q̄ ad alios decipiendum. Intendum. et per vsurpationes beneandum. Ista enim est similis lapidi qui dicitur operatus qui portantis oculos acutissime q̄ clarius solito videt. circumstantium autem oculos stupidat q̄ eum alios videat. ipse ab aliis non videtur. Talis est lapis qui dicitur hominem facere invisibilem. Quinque sapientia mundi oculos incolumes possidentis sui solet claritate. sed crucifixos solet decipere. q̄ plurimis malicias obfuscare. Alios enim videt et ipsi sunt insuffi-

quia. ipſi ſaturi ſũt facturi alij. t intento cop tot t tam
mirifico palliat. q̃ nullo pacto aut valet. Et ne hoc
di Jacob. Vñ eſt hec ſapientia ſecularis. ſed terrena ani
malis t diabolica. Sicrũtamen illud q̃ ſapientiam plurẽ
q̃ illa q̃ aliquam ſapientiã ſue nõ eſt ars aliqua incipe in
hac carne occupant. q̃ de ſpinarijs ad ſalutem nihil co
gitant nec meditant. ſicut dicit Ecc. xxvij. Sapiẽtia tua
t ſcientia tua hec decepit te. Et igit illa ſapientia decepti
onis machinatiua. Infrg vico q̃ illa ſapientia eſt intem
perãs prudentia. Perturbat eñ t pacem in illo recta
intentionem. qñ pp. q̃ intendo ſtudeo me eſſe in cerimo. q̃
ſpectat in exercitio. Quid ille fuit filij agar ſi exhiberent
paderem tm. Similes talpe que optime eſt ſapiens ad ſci
entia regendam. ſed non extra terram. Sic illi ſapientes t
nõ in ſpiritibus ſunt ſapientes. q̃ ſicut dicit Matth. xj. Abſcõdit hec a ſapientib⁹ t prudentib⁹ t revelabit ea par
vulis. Vltimo vico q̃ talis ſapientia eſt damnabilis p.
excellentiã talis eſt facilius damnãdi q̃ alii. t merito. q̃ ſi
te plus habent de lũe. tanto cum peccant plus merentur
cõdemnationem. ſicut dicit Luc. xij. Seruus ſciens vo
luntatem dñi ſui t nõ faciens plagis vapulabit multis. Et
ibidem. q̃ peccatum ſuũ q̃ intelligentes ſapientes ba
bylonie. q̃ ſicut dicit Apoll. viij. Sapientia carnis mee. ſa
pientia aũt ſpũs q̃ per verba. Et ſic igit pz. quõ ſapientia
mundi eſt damnabilis. prudentia. insanabilis. prudentia.
accipiendo machinatiua. nec obliuiſcis introductiua. mi
xta elationem generatiua. Sufficit. Videſupra de prudẽ.
tia. t infra de ſcientia.

Saturare. Sanare.

Nota q̃ ſaturi
tas ideſt q̃ repletio. de qua ſupra ſepe eſt factum. Et poſſumus notare
q̃ ſaturitas ſumitur in bono. t in malo. Primo in malo. ſic
vico q̃ eſt ſaturitas Sodomitana. Crudelitatis. Impu
nitis. Mendacij. ſuperbie. Vltra dicit Ezech. xvj. Comede eſt ſaturabere
in ea. Et de illa Proverbi. xxvij. Comede eſt ſaturabere mi
le. Et de illa Deut. xxxij. Incraſſatus eſt dilectus mus
et recalcitrauit. Ecce incraſſatus impinguatus dilatatus
eſt. t ideo fecit deum q̃ fecerat. t recedit a deo ſalutari
ſuo. Item eſt ſaturitas iniquitatis. cuius eſt illa que mali ſe
ſaturãtes ſic dicit. Sap. ij. Repleti ſumus iniquitate. t pene de qua dicit Ezech. xvj. Hec fuit iniqui
tas Sodome ſororis tue. ſaturitas t abundantia panis. t oti
ũ t lapis vie. Item vico q̃ eſt ſaturitas mundane ſuperbi
ũ. t ſic eſt illa qua homines replent bonis t gaudijs hu
mundi. vicij. quibus. delicijs. corpalib⁹. Illa eſt
ſaturitas valde peculioſa. t etiam ſit multos malos.
Illa eſt talis eſt que inflamat cordis affectionem. Inde
de mente elationem. Contemptũ dulcedinis deuotionis. Subtra
hit pacis quietationem. Quitur cornu cornipotentem.

Vico q̃ illa inflamat mentis affectionẽ. Saturitas eſt
bonorum mundi t eorum repletio. q̃ pendat ſecum vehide
ram magis habendi. pũ. Mendicauerunt ſaturare ſanc
timoniã. vehementiã eop amaſii eis. Quanto enim magis ſa
turãt t replent tanto magis ſunt inſatiabiles. ſemp enim
ſitiũt vomere quaricie. Prouer. pũ. Venter impiorum in
ſatiabilis. Poſitimus eñ eorum nunq̃ ad plenũ ſatiãt. ſic
nec appetitus auarus. Eſa. lvj. Canes impudentiſſimi ne
ſciũt ſaturitatem. Item vico q̃ illa inducit cordis da
mnũ. Saturitas eñ generat inſaturam. Sic de mundi ſa
turitate generat ſuperbiam. Vltra. pũ. Saturati ſubſannau
nt eos. Item t ſunt obliti mei. Nota ſupra ſaturatos
nõ querit niſi ladere. ſic nec illi niſi mundi ladia t delecta
bilia. t de eis penitus nõ curare. Hec it. Saturati ſũt
t impinguati ab undauerunt in delicijs. Item vico q̃ illa
extremum odit deuotionem. Rufficus eſt nimis ſaturat?
groſſus abortio mimus de ſapore manne in deliciis. Sic
illi q̃ groſſis mundi bonis ſaturant. nihil in bonis delect
t ſpiritibus delectant. Prouer. xxvij. Anima ſaturata cal
cabit fauum. Ita ſubsequit pena ſaturitatis. Sicut ei ille
q̃ eſt ſaturatus t plen? folet pati eructationes t molestias
in ventre. Sic ille q̃ plen? delectat in bonis ſuis. penas ſolli
citudines t contrarietates ſuffert in mente. Eccle. v. Ha
bundantia diuitis nõ ſinit dormire eñ. Item ille excitat carnis
cõpunctiõ. Vltimo. v. Saturati cor? mobant ſe. t in
domo meretricis ingrediebant. Et ſic vico q̃ ſaturitas pro
ſperitatis facit multa mala. t ita pz q̃ ſaturitas multiplicia
tur in malo. Et adhuc vico q̃ ſaturitas multiplicatur i
bono. t ſic vico q̃ ſaturitas bona multiplicat eñ. Dei. ſa
turat bonis Spũs ſanctitatis. Gaudentes ſalutis reflectione.
Compũctionis affectione. Eternali cõſolatione. Saturat inde
cos deuotione ſpũali. Vltimo pz. De para multe ſaturitatis
eop. Item ſanat eos reflectione ſacramentali ſpũs. Plures
ille manna ad manducandũ. t panc cũ ſaturauit eos.
Item ſanat eos tpali tribulatione. Job. v. Vbi leuabo ca
put ſaturitas affectione. t miſeria. Item ſatiabit illos eter
nali conſolatione. t voluptate gloie paradiſi. De quo Lu
ce. vj. di. Beati q̃ nunc flentis q̃ ſaturabimini. Et dauid
dicebat infra. Satiabor cum apparuerit gloria tua. Illa e
igit vera ſanitas. q̃ ſaturauit bono mundi replet cordis
manum. Supra illud Eccle. j. Non ſaturat oculꝰ viſu nec
auris auditu. Sed tu nec tibi place ſaturas. qñ dico q̃ ne
mo eſt ſatiabit hominem in ſapiẽ. Luce dicitur pz. lelly
Edere pauperes ſaturabunt. t laudabunt dñm q̃ requi
runt eum. viuent corda eorum in ſeculum ſeculi. Sufficit.
Vide ſupra de replere.

Scandalus. Scandalizare.

Nota q̃ quoꝫ ſcandalū eſt ſtudiũ eſt cauſa vl occaſio ruine. Scandalizare aũt nihil aliud eſt q̃ ad aliq̃ offendere
vl aliꝫ ſua occaſione ruinã accipere dic. Et eſt quoꝫ ſcandalum ideſt q̃ aliqꝫ obſtaculũ ſua offendiculum. et ſic vico
q̃ ſcandalum pũ multiplicat ſpũaliter illud qđ in via mentis
tua facit cadere vl errare. Illi nom q̃ inuent ſcandalum

Crucis.	Scandalum crucis eſt peccatum
Timoris.	infidelitatis. Cultus idolorum. vl te
Amoris	ſtimo credendi. Ipſe eſt idola erit
Temeritatis.	aliqꝫ in ſcandalum t ruinam. Exod.
Zelotipie	xxiij. Si ſeruierit tibi deum erit tibi
Ygnorantie	in ſcandalum. Quoꝫ dicitur q̃ ipſe ille
Predicatoris.	modo quantur ſcandalum crucis.
Conuersationis	in quam nolui nolentes credere eſſe
Oppoſitionis	derunt in illum. licet in quadam la

pidem quos poſtibus conaſtiſſent. propter quod a fide ce
ciderunt. t per obſtinationem vere fuit condemnat. Un
de. j. Petri. ij. dicitur. q̃ Chriſtus non credentibus factus
eſt lapis offendiculi et petra ſcandali. Unde. j. Corinthios
j. dicitur. Predicamus ipſe crucifixum. iudeis quidẽ ſcan
dalum. gentibus autem ſtulticiam. Et ſic dico q̃ idola fue
runt ſcandalum ſaxue eis credendo. ipſe vero ſcandalum
eſt ipſũ ſaxue non credendo. Scandalum timoris eſt quan
do per timorem aliquis cessat in peccatum. ſicut ſecerũt
diſcipuli qui propter timorem mortis vel ſupplicij vl Cri
ſtum negauerunt. De quo Matthei xxvj. Omnes vos in
hac nocte ſcandalum patiamini in me. Scandali amo
ris eſt quando amor alicuius rei eſt aliqui cauſa peccãdi.
Unde. j. Regum. xviij. dicit ſaul de Michel filia ſua quã
diligebat dñs. Dabo inquit illi vt ſit ei in ſcandalũ. Scã
dalum reuerentie eſt quoꝫ de reuerẽtia vel fugaſſio ope
boli. vel etiam peccandi eſt cauſa vel occaſio delinquẽ.
di. Unde de talibus reuerentibus dicit Exodi in pñ. lo
quere de hominibus hi. Iuxta iter ſcandalum poſuerit
mihi. Scandalum locutionis eſt quando ex verbis ali
cuius accipit bonus occaſionem peccandi. Unde de ſecun
de loquentib⁹ dicitur Eccli. xxvij. Mouiſſime peruerſe re
ſtum t in verbis ſuis dabit ſcandalum. Scandalum
operationis eſt quando ex operibus alicuius aliꝫ ſcanda
lizat. t ad peccatum vel ad malum operationem inuitã
tur. De quo Mala. ij. Vos autẽ ſcandalizaſtis plurimos
in lege. irritum feciſtis pactum leui. Et loquitur male lo
quentibus. quoꝫ mala opera ſunt ſcandalum aliorũ
t de hoc potest mediꝫ illud Matthei. v. Si manus tua
ta tua ſcandalizat te. eice eam t proice abs te. Manus
enim dextera eſt ille ad cuius opera debemus habere ex
emplum. ſed ſi ille male operando ſcandalizat te. eice eũ
t dimitte te. Iuxta illud Matth. xviij. Que ait facilit ne
liter facere. Scandali pũcationis eſt quãdo vicio vel

publicus bene vocare male operari. vide scandalū ppto
generat. qñ magis ad opa q̄ verba attendens male fac-
endi occasionē sumit. t sensū audi ro caīnq̄ contemnit
Ita alqs vocatus ē ꝑ scandalum t sibi t alijs occasio scan
dali fuit. dēm aīad Sedi. j. Non scandalizeris in labijs
tuis. Scandalū cōuersationis est q̄ēq; mala cōuersatio
malos reddat malum exemplū ad oculos subditos ex
te hoc pōt dici aīad Matth. v. Si oculus tu⁹ scandalizat
te &c. cum t ꝓxime alibi. Oculus est dirigit corpus. sic
oculus noster est ille cui⁹ cōuersatio t directio dī esse ope
ris nostri exemplaris Ideo ma. q̄ ꝓpter malā cōuersa-
tionem scandalū opositio ꝓhibet. no dī imitari: sed ab eo
cauēdo fugari. Scandalū oppositionis est q̄ alios ꝑ
cussit manus ira eius? inde dī se opponit q̄ alqs est scā-
dalum faciendi alios bonum. Et sic ꝓ se dicitur se crucifi-
gendus dīt Petro dicens. Satis a te vide nō erit nisi hoc
ridic. Matth. xvj. Vade retro sathana scandalum mihi es.
Illa t alia multis modis fuit scandalum. sed quocun
q̄ mō fuit. est malū facere vel ꝓhibere. hinc sit in vbis vi
ogitur. t in factis. Unde sicut dicit glosa ad Matth. xviij.
Qui scandalizauerit unum de pusillis istis q̄ in me credūt
expedit ei vt suspendat mola asinaria in collo ei⁹ t demer
gat in mare. Sufficit. Vide S. de ruina de cadere.

Scelus. Nota q̄ scelus accipit ꝑ quocūq; crimi-
ni vicio vel peccato. Et ō sm̄ quosdam
doctores mortalium peccatorum gemina distinguere varietate. fe-
lonum ꝑ nominē scelerum. Vide vbi agit de peccato hinc
generaliter hinc ꝑcularit̄.

Scindere. fissura. Nota q̄ fissura ni
hil aliud est q̄ rima siue aliquis continuū. Et potest accipi in bona t in mala.
Unde nota q̄ debuit̄ loquendo in scriptura inuenit̄ plu-
rimos modos fissure vide. Fissura Contritionis. Confes
sionis. Affectionis. Compassionis. Gustationis. Amoris
etiam. Est ergo fissura contritionis. Contrito est hō ꝑ pe-
nitentiam infirmatus. Nec est infirmitas nisi a medicis ad ch-
pacē mereri dissolutionem. t ad habitandum ē ad ex-
pulsionem. Sic vere contrito materiam vicior in corde q̄
obstructionem compacti inducit t infirmit. t ad expulsi-
onem celestis ipsam habitatore disponit. Et de hoc Joe
lis. ij. Conscindimini ad me in toto corde. Et scindite cor-
da vestra. Item dico q̄ est fissura confessionis. Mem-
brum est q̄ḡ scindit. vt malus humor ibi contens' ꝑce-
nitus expellat. Sic vere homo ē gladio linguę fissus ꝑ cō
fessionem scindit t aperit. t sic humor vicior. egit. t illa est
ꝓpria fissura vehemēter. de qua fit mentio mendo i scri-
ptura. Dolor est spiritus vicior significat̄ que ricre-
pando scindit. qñ ꝑ confessionem apparent t aperiunt.
Job. ij. Scissis vestib⁹ sparserunt pulverem sup caput su
um. Ubi adverte q̄ illi debent Collere offam ꝑpassio-
nem. Sparserunt. Cinere mentis exhalationem. pulueri.
Dimere cordis exaltationē. sup caput. Unde iij. Reg. xx
ij. q̄ audiens Ezechias minas senacherib. scidit vestimē
ta sua t indutus est sacco. Item dico q̄ est fissura affli-
ctionis seu correctionis. Ferrum est t lapis t pungens scin-
dunt vt ad aliqua opa adapent. q̄ fissuram est amouēt
superflua. que nisi scinderent t tollerent nunq̄ debito mo-
do ꝓparant̄. vel ad opa congrue aptarent. Sic vere ad
hoc q̄ homo sit bene dispositus in mente t aptus ad opus
est q̄ ꝑ correctionem t penitentiam sit a cunctis superflu-
is fissus t totaliter reformatus. Et de hoc Esdr. ij. Tempꝰ
scindendi t tempus cōsuendi. Item dico q̄ est fissura
compassionis. Sicut est arbores in estate scindunt. vt liq̄
ens lautius exhalet. sicut pes de balsamo. de vinea t de
thure. Sic vere debet aliqua misericordiam habere non ꝑ compassi
onem scindere. ita q̄ liquorem beneficiorum debeant alijs di-
stillare. Exodi. xij. Fluvius scindes terre videbitur t ro
berunt montes. Ubi bi figurat Exod. xiij. vbi dr. Scin-
det mons oliveti et media pars ei⁹. Mons oliveti. i mi-
sericors. q̄ nunc ꝓ to scindit̄ est compassione confortat.
t ad adiuuandū miseros aperit. Ubi figurati est in velo
templi. q̄d ꝑ to mysterio scissum legit fuisse. Matth. xxvij.
Quia corda misericordia t pietas scindunt t penetrant in
miserijs alioꝝ. Item est fissura diuisionis seu offensio
nis. Si ergo aliqua res scindit̄ nunc vna pars ab alia sepa
rat. Sic quando discordia aliquos scindit. nunc vnum ab
amicabiliꝰ separat t longe. j. Corinth. xj. Conscismata
inter vobis esse audio et ex parte credo. Et
talis fissura discordie partialitatem inuidie malitiā ho
die in ecclesia vbi religiosi. Ubi figuratiue dicit. Reg. xvi
dicit. q̄ abdias ꝓphetas scidit pallium suum in iij. ꝑtes. et
unum ꝓtem sibi dat Salomon. Ubi tentatus q̄ ex
ea scindebat t dividebat regnum Salomonis. t q̄ vnus
de filijs suis heredi⁹ remanebat. Quia pauperibus ecclesi-
e regnum Salomonis t pallium abscissum hoc est tempꝰ re-
ligiosi ꝓ t religio scissa est hodie in multas ꝑtes. non ita
est de vestra vel communitate ecclesie vel amicis. t ō vi
sue decime pars remanet Salomoni pacifice. Quia pa-
cifice de nobis vt sue decime? intendit. q̄ sit pacifice cū
modestia. sm̄ q̄ sit a fissura dissensionis t partialitatis re
gni die nichil. Jo dyabolus pōt dicere aliud q̄ nichil est
robustum iij. Reg. viij. Quidi regnum domus David t reci
pi. Illa igit̄ est fissura divisionis. Item dico q̄ fissu
ra damnationis. Membra ēt scindunt̄ sententia ad pe-
nam. t ad pudorem. talis est fissura damnatoꝝ. qui ꝑ
anima scindit̄ a corpore. diuersis tormentis qua etiam fis
sa dī. t dividit̄ a consortio beatoꝝ. Et ista fissura pōt intel
lud q̄d dictū est Dan. xij. Exercitus fiat cui⁹ gratia glo
dio. t accepta finis ab eo scindet te medium. Illud aut̄ in
fissura pene eterne intelligit. q̄ constat q̄ finem cap̄
victum est. non faciunt per angelum corporalē sed ꝑ
potentia lapidari. Fissura ergo sunt pene accidentales ho
die. Et sic sufficit.

Scire. scientia. Nota q̄ scientia multipli
citer accipit. Dicit enim una
scientia diuina que est superior. Mundana que est infe-
rior. Spiritualis que est eterna.

Dico q̄ vere habet scientiam ille cui⁹ habitabile. Mundi
habet scientiam mundanam. Iuste habere scientia ꝓpria
lem. Scriptura habet scientiam infusam. De scientia di
vina dicit Romanoꝝ. xj. O altitudo divitiarum: sapie
tie t scientie dei q̄ incomprehensibilia sunt iudicia eius.
De scientia mundana dicitur Ecclesiastes. Quitus fuit
est omnis homo a scientia. De scientia spirali. xij. Thes.
iij. Quat unusquisq; vas suum possidere in sanctifica-
ne t honore. De scientia scripturali dicitur Job. vj. Ego
modo libros sui cum non didicerit. Ideo igitur prudē
ter omisso. dicamus de spirali scientia. que nihil di
ad ea q̄ silentio vel prudentia. per quam ꝙ rationabiliter
natur ad cognoscendum bonum a malo. verum a falso.
q̄d sciendum quid agendum t quid dimittendum. t q̄d
credendum t quid refugiendum. t cetera similia. Quia ho
mines illa est vera scientia per quam sciuntur celestia. t ap-
pretiantur deus t sancti vt diligantur. virtutes vt acquirā
tur. terrena vt contemnant. t ydolatria t peccatum vt fugi
antur. inferius t peccatum t tormentum vt caueatur.
Illa enim omnia sunt scienda t per veram scientiam co-
gnoscenda. Unde sicut dicitur Luce. j. Data est scientia sa
lutis plebi eius in remissionem peccatoꝝ. Illa est enim ve
ra scientia per quam cognoscuntur principia t medica-
dulcienes. Cum igitur per illam cognoscuntur principia
rerum. scz deus t illa que de deo sunt credenda. Jacobi
ij. Scitote quoniam omnium ipse est deus. Item ne
dia. scz illa bona que faciendo sunt t mala que fuge vitā
da. Esa. vij. Scitat reprobare malum et eligere bonum. Ne
conclusionem. scilicz. bonorum premia t malorum supplici
cia. j. Johis. ij. Scimus quoniam translati sumus de mor
te ad vitam. Ideo q̄ illa est vera scientia ꝙ nulla alia te
ber dici scientia. nec sapientia reputari. Et ideo illam sci
entiam dat deus amicis suis. Exemplo patrisfamilias q̄ li
benter docet filium aliquem scientiam quorum per quā
positione potest valere. Unde Sapientia. x. dicitur. q̄ ip
sum deduxit dominus per vias rectas. et ostendit ei re-
gnum celorum. t dedit illi scientiam sanctorum. Scientia
enim sanctorum est scientia scripture t spiritalis sapien
tie t doctrine. per quam deus cognoscit. t per quam cogi
tus obligit. per quam etiam virtutes acquiritur t habent
Et ad hoc ipsum nos ꝓtat in scriptura dī. Hieremie. i.

Nō gloriet sapiens in sapia sua: nec fortis in fortitudine sua: nec diues in diuitijs suis: sed in hoc gloriet q̄ gloriat̄ scire me q̄ ego sum dns. Et secundū hoc nostrum vocat illud Mach. pū. Gloria est datum scire mysteriū regni dei. Ubi aduer. q̄ ista scientia etiam considerat hoc ipsum ad quod ipsum q̄ ad media. q̄ ad terminū. Illa est enim⁹ virtus inter cetera scibilia q̄ superius ostendit. Iustus ergo in primis p̄ animos in sperando. Habis inquit datū est. Dei scire. ecclesiastes ad secundū resultationē. scire mysterium. Respondit Isaias ad duo p̄ contemplationē. Regni dei

Sed cum⁹ ergo primo q̄ ista scientia a domino soleat prædere. Habis inquit datū est. Item ista scientia est spūs sancti quo manet habet. q̄ ad ipsum homo maxime attingere nō potest nisi per filios dei per. Eccliastes. Ecclesiastes. Sap. q. Deus nō ostendit filios dei per. Et solutum. Habis inquit datum est. Sap. q. Scire tibi scientia sanctorū. bonitatis eius in laboris⁹. vii. Item q̄ omne datum optimū et omne donum perfectum de sursum est descendens a patre luminū. Respon. Quia fragilis mea infirmitas. Et illud Luc. Ad quod scientia salutis plebi eius in remissionem. ꝛc. Dei est obra alias facilitas. et obra illos qui in alijs scientijs occupant. quæ. non sunt non a deo sed a mundo. quales sunt hodie ecclesiastici. q̄ plures. q̄ libentius se occupant in scientijs humanis q̄ diuinis. q̄⁹ de Deo. sap. Quia in scientia regularis regulam tenet sacerdotio fungens mihi. Nō sic. q̄ ista est gratis scientia ecclesiastica. Habis datum inde. Dan. i. c. Quidā de ait deus scientiam ⁊ disciplinam. Ista ergo a domino solet prædere.

Secundo dico q̄ ista scientia omnia bona facit odire. scire. inst mysterium. Eliseus noster ⁊ generaliter omnia q̄ pertinent ad salutem. ⁊ quæ necessaria est ad hoc scire. Nō q̄ p̄ ista scientia nos debemus scire vitia. sed Carnis. q̄ sic fragilitatem.

Vitæ labilitatem
Mortis necessitatem
Iudicij asperitatem
Resurrectionis integritatē
Dei eternam sanctitatem.
Dei asperam severitatem.
Culpe commissionem
Ede eternam felicitatem
Laudis omne iocunditatē
Cordis omnē humilitatē
Timore mundicie ⁊ castitatē
Habere benefactē.
Sufferre paupertatem
Paratī pan ad veritatē
Dicere sapientiam.
Celebari aliena calamitate

Dico ergo charissimi q̄ ista sint scienda. etiā me modo cōmendando. Eliseus ipse carnis. q̄ sic fragilitatem q̄ sciant gentes q̄ homines sunt. Et Eccl. in Psalm⁹ cum vñ dolos ⁊ sanctē infirmitatem. Quod est contra Eliseus q̄ volūtatem. q̄ sic mortis. cōsideratio quantum ad p̄ phana ⁊ inutilia scientia. omnem curam omnes labotem. omnem spē carnis ponerent. Contra q̄ habet. in meditationē⁹ vñ. nisi mihi fuit ⁊ scripture mee fuerit. Ité scim⁹ mederi vte labilitatē. q̄. Reg. i. Scie bā si quiescere nō posset pestilentiā ēr in pō. Mortis sic mi hi domine finem meum et scim dñs vite mee. cum mortalibus posuisti dies meos ⁊ substantia mea tanq̄ nihilum ante te. Item scimus sumere mortis necessitatem. Job. xxv. Scio q̄ morti trades me vbi constituta est omni viventium. Item scimus fugere iudicij asperitatem. Job. xix. Fugite a facie gladij. quoniam vindex iniquitatis gladius est. ⁊ scitote esse iudicium. Item scim⁹ resurrectionis integritatem. Job. xix. Scio q̄ redemptor meus vivit. ⁊ in nouissimo die de terra surrecturus sum. ⁊ in carne mea. ꝛc. Item scimus dei eternam sanctitatem. Ecclesiastes. iij. Scito ⁊ vide q̄ nō omnibus ipse deus.

Item scimus dei asperam severitatem. Job. ix. Vereor omnia opera mea. sciens q̄ non parceres delicto meo.

Item scimus culpe commisse damnationem. Ysaie. j. Scito ⁊ vide quia malum est ⁊ amarum reliquisse te dominum ⁊ non esse timorem eius apud te. Item scimus etiam eā felicitatem. Unde j. Job. in Psalm⁹ quo niam cum apparuerit finales illi erimus. Item scim⁹ laudis omne iocunditatem. Quia sicut desiderat in pō. Beatus populus qui scit iubilationem. Item scimus cordis humilitatem. Proh. iii. c. Scio humiliari. Ité scimus timore mundicie ⁊ castitatem j. Thessa. iiij. Hoc est voluntas dei sanctificatio vestra. Ité scimus sanctimoniam ⁊ honestatem. Unde j. Thim. ij. Scias quomō oporteat te in domo dei conuersari. Item scimus sufferre paupertatem. Proh. xiij. Melior est pauper ⁊ ambulans in simplicitate sua. Philip. iij. Scio abundare ⁊ penuriam pati. Item scimus parati esse pan. Roman. v. Scientes quia tribulatio patientiam operat. Item scimus dicere sapientiam ⁊ veritatem. Colos. iiij. Sermo vester semper in gratia sale conditus. Item scimus consolari omnem alienam calamitatem. Unde Esa. l. Deus michi dominus linguam eruditam ut sciam sustentare eum qui lapsus est verbo. Et ista charissimi constat mysterium salutis q̄ diuina scientia facit fore. Hoc nō est mysterium Dan. j. Daniel mysterium ꝛ revelationem revelari est. Dico ergo q̄ ista scia non debemus scire. Scitis inquit mysterium. Tertio dico q̄ ista scientia non videtur facie apparere. Regnum dei. Per illam est scientiam naturalia cognoscunt. ꝛc. scientia recognoscunt. ⁊ cognita apparent. Regni nō est dei. Et illud Sap. j. Ostendit illi regnū dei ⁊ scientiā sanctorum. Dico ergo patet q̄ scientia spiritualis habet finem terminum in celestib⁹ ⁊ superius. sub medio in mentibus ⁊ mundanis sub precipuis et segnetualib⁹ ⁊ vanitis. Unde supra de Sapientia ⁊ Prudentia. ⁊ infra de scriptura. Et sic sufficit.

Scribere. Scriptura.

Vera breuiter q̄ sint ad veritatem librorum. inuenitur diuersitas scripturarum.

Sic dico q̄ inuenitur in sancta scriptura Scripturæ.

Sapientie.	Prima scribit liber mandatorū.
Prudentie	Secunda scribit liber sanctorum.
Apparentie	Tertia scribit liber montes.
Recordantie.	Quarta scribit liber animarū
Iustitie.	Quinta scribit liber vitiorū
Affluentie	Sexta scribit liber premiorū.

Dico ergo q̄ est scriptura sapientie qua scribit liber mādatorum. Et ista est scriptura sacra. in qua. Deus scripsit omnia illa mandata que sunt vtilia ad salutē. Illa enim est scia tabule testamenti in quibus scripti notis tabulator noster deus quicquid vult per nos beredes suos salubriter adimplere. Figurata in duabus tabulis legis que erat scripte digito dei et virtus: parte. scilicet in veteri ⁊ in nouo testamento digito enim inspirationis omnia operata. ⁊ per ipsum eam hominibus enutgata. Exodi. xxxi. Ité ij. Timothei. iij. Omnis scriptura diuinitus inspirata est. Ista est sane arbor plena fructibus. campus plenus frugibus. pratum plenum gramineis. domus plena fructibus. Quia proceto charissimi in ista arbore in ipso campo. in ipso horto. ⁊ in ipso prato inueniuntur

Flores bonorum exemplorum. Et ideo sicut apes
Fruges bonorum documentorum de herbis ⁊ arboribus
Herbe salubrium sacramentorum flores quādoq; amaros
Fructus veliam premiorum. nos quandoq; dulces

solent colligere. quibus solent mel confficere ⁊ componere Animalia etiam que solent in prato pasci. nunc herbas suaues ⁊ dulces. nunc asperas ⁊ amaras. solent comedere. ita boni ecclesiastici inter fructus solent eligere quedam q̄ albo. quedam pro medicina solent sumere. Sic vere non debemus ad sacram scripturam ire. ⁊ ibi inuestigare sanum fructum ⁊ herbā amicabilem. ad est varietatem diuersitatem sententiarum ⁊ interpretationum videre. quarum dicta quedam sunt dulcia per promissiones premiorum. quedam sunt amare per comminationes tormentorum. ⁊ inde recipere. vt mel sensibilis pro nobis. ⁊ mel doctrine q̄ alijs confficiat. ⁊ ad edificationē ⁊ medicinam anime conferatur. Simus igit sicut illi de quibus dicit Ecclesiastes. Qui inspexerunt verbum dei cum omni audientia comedit sententias scripturas. Ista est fons ⁊ fluuius aque vive. Est iste

Fons suauissimus. In fluuio est sane minime pedibus
Fons amenissimus ros ⁊ viscera locorum quorum quedā
Puteus profundissimus. sunt sancta parua. quedam profunda
Flumē ꝑennissimū. da valde. quedam et toto mari globia. Sic vere in scriptura sunt loca parua pro simplicibus loca profunda pro sapientibus. loca natatoria globia. p̄ se profundissima. Unde Ezech. in psalmo meo. dicit q̄ sacra scriptura fluuius est in quo agnus ambulare et elephas natare. quasi dicere. si inuenit agnus. id est simplex

in quo pōt ꝓficere. Ibi etiā inuenit deabus i. bonū q̄ magnū nescit q̄ non pōt attingere. ⁊ in quo ipm̄ speculat̄ turbare. Quia sicut Aug. dicit de ciuit. Dei in primo libro. Scriptura liber est vite eterne. caligo eterna. cui⁹ incorporalis claritatis. cui⁹ gaudio vita. cui⁹ scriptura indelibil. cui⁹ aspectu beatificabimur. cui⁹ doctrina facilis. cui⁹ intellectu dulcis. cui⁹ ꝓfunditas inscrutabilis. cui⁹ verba immensabilia. quam similem sunt omnia. Ibi flumina ignea fluunt. Eccl. xlviij. vbi mare. q̄ angelus mensus est aquas reduxit. quasi a lacus scripture ⁊ ducit eum p̄ aquas vsq; ad talos. Item mensus est ⁊ ducit eum vsq; ad genua. Item mensus est ⁊ ducit eum vsq; ad renes. Item mensus est torrentem ⁊ nō potuit gurgitare. q. intumuerunt aque. ꝓfunde torrentis qui nō pōt ꝓtrahi. Rapuit charissimi ille fl. aque ⁊ torrens lacus scripture que a lacere dicitur ipse? ꝓpi. ab ipso pectore mentis diuine originem habuerit. Vltra etiā mensurat angelus ostiamenti ꝓpe. vsq; cubitos quingentum. alij duo alteri quinq. vsq; q̄ sic ꝓprium virtutum Mat. xxv. Et inde est q̄ dam sic currit vsq; ad talos. q̄ inuenit sensum literalem. q̄dam vsq; ad genua q̄ inuenit sensum allegoricum. q̄dam vsq; ad renes q̄ inuenit sensum moralem. q̄dam etiam inuenit torrentē in ꝓfundum q̄ nō pōt ꝓtrahi. ⁊ illi sunt illi q̄ volunt inquirere illud q̄ transcendit capacitatem naturalem. Vñ dicit Augustin⁹ sup. Gen. ad lit. Ut scriptura sic loquit̄ q̄ aliquādiu sup⁹ intendat. ꝓfundare amore terreat. stute magno palleat. ac stabilitate gaudeo nutriat. Et hoc ideo dicit ut ꝓpositum scripture. ad vtilitatem ꝓficientium. vitandam errorem. impugnatio refrigerii. Dico igit̄ q̄ ista est scriptura sapientie qua scribit liber mandator. Ista est ergo scriptura de qua Apoc. j. Beat⁹ q̄ audit verba ꝓphetie huius⁹ ⁊ seruat ea que in ea scripta sunt. Dico scdo q̄ est scriptura ꝓficientie q̄a scribit liber secretor. Ista est scriptura illa qua in libro mentis diuine scribunt bona ⁊ mala. ex meritis ⁊ demeritis iusti. Fm quam dicit scripturam ē ⁊ fiet omnia q̄ sunt ⁊ q̄ erunt. Esa. xxij. Nunc vbi liber grandis ⁊ scribe in eo. Sicut etiā in libris scribunt leges ⁊ regule q̄. bus homines regunt. ⁊ ibus humana iudicia ꝓponunt Sic in libro ꝓuidentie dei sunt ordinationes ⁊ regule. q̄b⁹ ossa inferiora gubernant ꝓpi. In libro tuo oēs scribent. Scriptura tñ multū est obscura. nullⁱ etiā licet pōt legere ni fi in deo ⁊ secretarij sui. quoniā veniat dies iudicij q̄b⁹ liber explicabit ⁊ legend⁹ omnib⁹ exponet. Ezechiel etiā vidit manū in q̄ involutus erat liber scriptus intꝰ ⁊ foris qui tandē cōis eo est expansus. ita q̄ scriptura q̄ involuta fuerat fuit aperta. sicut dicit Eccl. q. Lamentationes carmen ⁊ vę sūt in ea scripta. Sic p̄cepta charissimi scriptura diuina ꝓ nidentie ⁊ ꝓficiēdi nō est valde obscura ⁊ involuta. in iudicio tñ erit obꝰ manifesta. ita q̄ licet apparebit q̄ ab ista vel

Lamentatio miserorum. Qui est ab ista scriptura
Ve ⁊ damnatio damnatorū venient ꝓpter miserie et
Carmen ⁊ saltatio beatorū damnationis. Pro Deus. v
vbi manꝰ scribens in pariete mutationē regni babylonis ca
pitinos. dilectis ⁊ mortem regis belsasar. q. diuin⁹ in ip
sis ordinauit future reprobor⁹ damnationē. ꝓ. Zacha. v.
vbi dicit q̄ alis fur ⁊ periur⁹ sicut scripti est i libro iudicabit
Et Job. xiij. Scribis enim ꝓna me amaritudines. ⁊ obligare me meis pctis adolescētie mee. Nec est scribit vita libellus reprobi q̄ dabitur eis hic. animę. hominū. q̄ in illa scriptura ordinauit sanctor⁹ beatificatio. ꝓ. Apoc. xiij. vbi dicit. Scribe beati mortui q̄ in domino moriunt. Vita ergo scripture. Miseris fiunt ad miseros. Mestis q̄ruit ad damnatos. Tuis fiunt ad beatos. Et sic hec Gen. q̄ Salomōn ꝓpter suum officium q̄ inuenit fuerit in libro vite. de malis sc. et. Eccl. xlij. In scriptura dom⁹ Israel non scribētur. Et ib. concludit Apoc. xxj. q̄ in ciuitatē nouā ierusalem nō introibunt nisi illi q̄ scripti sūt in libro vite. Ista est ergo scriptura diuine ꝓuidentie seu ꝓficiendi. Tercio dico. q̄ est scriptura moralis apparentie q̄ est liber mentis. Et hic ē ea q̄ dicit ego te ipsū facere libū ⁊ scribere te ipsū scripturam multi ⁊ bonā exemplo. vt alij possint in ipsis legere in eōis bona memoria in facta bona exempla. vite. Ab his sunt de illis de q̄b⁹ dicit Apoc. prio. q̄ ipse habebat librum in manu. Nam nomen agni. q̄. nomen fame fidei ⁊ boni status agni in mentibus ꝓficientiū scriptum est ⁊ inuentū in frontib⁹ eor⁹ in conversatione ipsor⁹. Quarto dico q̄ in mente scriptura mentalis recordantie qua scribit liber animę. Lex est debent scribere in cordib⁹ suis gentes mea ea mandata ⁊ alia ad salutē pertinēta. Esa. Hiere. xxxj. Dabo legem meā in visceribꝰ eor⁹ ⁊ in cordib⁹ eor⁹ scribam eam. Quinto dico q̄ est q̄dam scriptura mentalis q̄ scribit liber vite q̄. ⁊ sic peccata dicunt q̄dam scribere symbolice. q̄ in cogitatione scribunt⁹ mūdi? ⁊ in cogitatione querine. Dato etiā liber est symbolicus in quo scribit diuersa vita. ita q̄ cuiusq; legere velent sue apparentia. Hiere. xvij. Scribe viri illum sterilem. virū q̄ in diebus suis nō ꝓsperabit ꝛc. Et Apoc. xvij. Scribe babylonē q̄ quam congregatio malor⁹ designat. q̄ bibebat in frontē sua scripturā nomen mysteriū. babylon mirificā magna mater fornicationum. Septo dico q̄ inuenit scriptura q̄ malis seu exemplis affluentes. q̄ scribit liber patrie. vita est scriptura gloriē paradisi. q̄ Deus scribit in arboribus sanctis ⁊ beatis cantilenas ⁊ gaudia paradisi. Et q̄ Apoc. ij. dicit. q̄ in calculo erit nomen eor⁹ scriptum. q̄ nemo scit nisi qui accipit. Vñ ⁊ Apoc. iij. dicit. Qui vicerit scribā sup eū nomen meum ⁊ nomen ciuitatis mee scribā. Hec igit̄ de scriptura dicta sufficiant.

Scrutari. Hoc q̄ scrutari accipit̄ ꝓ scrutinio. ꝓ inuestigare vel ꝓ diligenter inquirere vel videre. vide in materia de scrutinio. Et inuenit scriptura Scrutari creatoris. Preceptoris. Diuine. Peccatoris. Scrutat est creator qualitatē vite. animę. q̄ scrutatur corda ⁊ renes ꝛc. Scrutat ꝓpter quilibet suos subditos. Ps. Scrutans. ix. Et ablcond⁹ in secreto vertet carmel inde scrutator auferat eos. Scrutatur in suis viatis veritatem mandator. Unde ꝓ. Ego mitto in eos corde meo scrutabor mandata mea. Scrutator peccator vanitatem alienor⁹ secretor. Ps. Scrutans. Scrutat eos oēs suppliciorum meor. Sufficit. Dicit de diligenter ⁊ de inquirere supra.

Scrutinium. Nota est scrutinū sit inuestra ad declarationem ⁊ inuisionē. Dominus scrutinium. Potest⁹ dicere q̄ scrutinū intelligit illud p̄q̄ homo ꝓficiendo videndo vel intuendo. Et sic dico q̄ inuenit Scrutinium. Primū est scrutinium diuine inuisionis. Scientie. Secundum est scrutinium moralis perfectionis. Superni. Tertium est scrutinium bonorum ꝓficiendorum. Eternum. Quartū est scrutinium ꝓficiendorum ꝓficiendorum. Primū est scrutinium diuine inuisionis. Scientie. Dicit⁹ est scrutinium quia in ipso est scrutatio omnium. Ps. Scrutans. Et Hiere. xvij. Ego dominus scrutans corda ⁊ renes. Et Apoc. ij. Ego sum q̄ scrutor renes ⁊ corda. Et Ps. Scrutans. Et Hiere. xvij. Pessimum est cor hominis ⁊ inscrutabile. quis cognoscet illud. Ego dominus scrutans corda ⁊ renes

ꝓ pietate ad Ecclī. xxiv. q clamabam sup sanctā ꝑpetuā. ꝛ sup lanceam adueꝛsus inimicū suum pugnabā. Illud est igit sanctū mentale ꝓpositū qđ est possidendū. Sine cui sancto nō est homo bene armat⁹, qꝛ sicut dr. ꝓ. Paratę Dñi bellatores sancti ꝑcutiebant ꝛ gladios. Tercio dicit q q est sanctum ꝓfitendū silentio. in quo est ꝑseuꝛandꝫ Quia. ꝓ. Plati sunt sancti ad sustinendū iustas tribulationū ꝓ meritum. ꝓ corpoꝛe ꝛ paꝛabolis. ꝛ ꝓ subditis sustinendo ꝛ ꝑseuꝛandū. Et ibi sunt sancta aurea que Salomō ꝑcit fecisse ut. Reg. c. Fecit rex Salomon scuta aurea ꝓ ducentos lanceas de auro purissimo. Plures ibi fecit sancta ꝙ lanceas. Illud significabat ꝙ plures debent magis ꝓ patriam sustinere ꝙ ꝑ sanctitatem mundere. Ipsi enim debent esse ꝛ scuta ꝛ lanceę. Scūm ꝙ dubio videat illud verbi dei Ecclī. xxii. Reg. xiii. c. vbi dicit q Belado rex egypti ꝓ quem ꝛpabol⁹ designat antiquū sanctū aureū que fecerat Salomon ꝓ quo sancta sunt sancta aurea. Quia ꝓ. aurū charissimū in ecclia bodie aurum mutatum est in ca. ꝙ erant aurei facti sunt enei. ꝙ erant boni facti sunt mali. Qđ in statua Babuchodonosoꝛ significat. Cui⁹ caput fuit aureū venter ꝛ femoꝛa fuerunt enea. ꝙ sp qđ volendū mutandū ꝑdit deteriorando. ꝛ de auro in eneꝝ. de bono in ꝛ malum se mutando. Quia bodie sicut dicit in ꝓ. Qꝛabol⁹ ibi claꝛigat potentias arcuū. sagi. ꝛ gladiū ꝛ bellum. Hęc est igit sancta ꝑfessio ꝓcessionis. qđ est ꝛtrendendum.

Quarto dico q est sanctum ꝓ alio intellectionis qđ est ꝛtendendum. Per sanctum enim intelligitur ostium ꝛ obstaculum malignoꝝ. Job. xli. Corpus eius quasi scuta fusilia. Sanctum enim ꝛpercutit iactus aduersoꝝ. sic obstinatio refutat omnes cogitationes ꝛ monita ꝛ vias peꝛuersoꝝ. Unde de crudelibus obstinatis dicit Hieremie. vi. fi. girum ꝛ sanctum assumpsit crudelis ꝛ non misericoꝛdit. Hęc igit de sancto sufficiant.

Secretum. Nota ꝙ in scripturis inuenit ꝑ plura secreta. videlicet. Secretū cōlicie ꝓmissionis. qđ est ꝛtendendum in cōfessione. Secretū sapie subtilitatis. qđ est speculandū et ꝛtemplatione. Secretū amicicie fidelitatis. qđ est obseruandū sine fictione. Secretū in malicie deteriorationis. qđ est ꝛtendendum cum ꝛtritione. Secretum ꝛmissionis in pietatis. qđ est affectandū cum deuotione. Primo dico q est secretum cōlicie qđ in cōfessione debet ꝛtendi. qꝛ sicut nullum est ita secreti ꝛ occulti peccati ꝙ sit in cōfessionis articulo ꝛtendendū. ut sic dicat homo sacerdoti illud. Iudith. ix. Ligatū secreti habeo ad te ne. Et merito secretum peccti debet ꝛtendi. qꝛ ꝓcto quanto magis in cōfessione ꝛtendit apud deum tanto magis est secreti apud mundi Quia Pro. Reg. Et regis bona benedicti. ꝙ occulta ꝛ. Communis illud qđ magis ꝛtendit deo abscondum ampli⁹ ꝑpublicabit. illud ꝛo qđ magis dicit ampli⁹ abscondit ꝛ celatur. Rex ille midas fingit aures asini habuisse. qđ fodiens se circumtus fu⁹ volens bene celare fecit magni fossa in cubiculo fundo secreti ubi fuit dixit ꝛ humo cooperuitque secretum ubi sui celaret inopportū. Sed qđ accidit in illo loco nunq̄ est inuentus⁹ de quo a casu secta fistula nihil aliud potuit nisi qꝛ rex Midas habet aures asininas ꝛ quoq̄ magis erubescat esse secreti fuit amplius publicatū. Quia secundum sic ꝙ illud qđ obligauerit me abscondit ꝙ est in. dicto ꝛtendendum. erat ꝛtendit. Iuxta illud Mar. c. Nō est occultū qđ nō sciat ⁊c. Debet igit in cōfessione ꝛtendi. nō ꝛo ne ꝛ ꝛ indicio ꝛtendi mundo. Illud est igit secretum cōlicie qđ in confessione debet ꝛtendi. Scdo dico q est secretum sapientie qđ ab oꝛabile os ꝓferuntꝛ. Debemus ab ingatiere Secreta diuine voluntatis ꝛ ea cōple antur. Fidei veritatis ꝛ ea teneam⁹. Diuine ꝓbitatis sue iustitie ꝛ equitatis ꝛ ea timeam⁹. ꝛ sic ambiter nō ꝓpoꝛ. sic nisi illud Eccl. xxvii. Secreta sapientie ꝛ ea ꝓuide. cum secretis nō est abscondum ꝛ ⁊c. Veritatem talia secreta nō celant nec ꝓpiant nisi secretarii dei. ꝛ. ꝛ ipsi reuelatore signat. Ut Job. xv. Numꝛ ne loquentur tibi ꝛ celabunt eloquia sua. Tercio dico q est secretū amicicie qđ cum attentione debet obseruari. Inꝛ omnia est ꝙ magis decent sapientem sumꝛ est seruare linguā suam. Ut Hug. Virtutem primū puto cōpleꝛe linguam. Et secreta ꝓpinqꝛ seruare. Scdm dicit Eccli. xxvii. Detꝛahens aut amice infidelis reuelare amici secretum. Et ideo qui multi sunt secretoꝝ gꝛoꝛ ꝛ ꝓpietate reuelatoꝝ ꝛ cōtra sapientē ne secreti alicui nisi amicis fidelib⁹ ꝛ. mittē. Pauci. xxv. Cautus nō ꝓdit cum amico ꝛ secretum eius ne amico ne reuelet. Pauci. xxvi. Stulti secreti vel regnat discutiat. Quarto dico q est secretum inutilitatis. qđ cum abiciende ꝛs refutari. ꝛ illud est secreti vitiosi. ꝙ sic aliqua sunt vicia ꝙ sunt volantꝛ fieri in secreto sicut lapsus ꝛ rixa. Ut de peccatoꝛe pꝛ sui illud Job. xl. Sub umbꝛa dormit in secreto calami in locis humentibus.

Quinto dico q est secretū celestis patrie. qđ cum affectu ore debet habitari. Unde nota aliqua sit animalia ꝙ nidificant nisi in locis solitariis ꝛ secretis sicut onager et pelicanꝰ ꝛ fenix. Sic ꝛ viri iusti ꝓ affectionem ꝛtemplatiꝝ habitant in locis secretis paradisi. Ut Judith. viii. In secretis deꝰ⁹ suꝰ fac secubitum secretum tibi. Sic igit patet qđ sunt multa genera secretoꝝ. Vide supra de abscondere ꝛtrelare.

Seculum. Nota quia seculi q̄nq̄ accipit ꝑ mensura temporis. ꝙ. ꝓ centum annis secundum Isidꝝ. Aliqꝫ ꝓ statu boni patꝛis. Aliqꝫ ꝓ statu boni beatꝝ ꝛ temꝑe futuꝝ. Possum notare q in scripturis inuenit⁹ seculū Transitorium ꝛ deficiendū. Instabile ꝛ infacibile. Permanens ꝛ infinibile. Seculus transitorii signat bui⁹ vite labilitatem. seculus est illud. qđ est ꝑpetua vita semꝑ labit ꝛ celsus ꝛ finaliter debitꝰ atq̄ perfectus. Unde. xxiiij. Qđ signum aduentus tui ꝛ consummationis seculi. seculum ergo est transitorium. Seculū inferorum signat statum mundi iniquitatem. De quo Roma. xij. Nolite conformari huic seculo nequam. Seculum ꝑpetuum signat ꝛternitatem. de quo Eccl. xxvi. Speraꝛbis in domino in seculis eternis. Et illud est seculum futurū qđ est ꝑpetuum ꝛ eternum. In illo enim futuro seculo Est Amor charitatis. Est vita dñi amabilitatis. ꝛ ꝛ Honor dignitatis. apparet. quibi est deus ꝙ est pater Splendoꝛ veritatis. eternitatis. Patemitas aut ꝛnorem Stat⁹ ꝙ nō labit. amoris ꝛ charitatis. Eſa. ix. Pater Dies ꝙ nō mouit futuri seculi. princeps pacis. Ibi est Dies ꝙ nō remouit est bonꝝ dignitatis. qđ. f. nunc ꝛ ibi rex. Ut. ꝙ. Dñus. f. Regi aut seculoꝝ immortali inuisibili. soli deo honoꝝ ꝛ gꝛa. Item qui est splendoꝛ veritatis. Sap. xviij. Incipiebat incorruptum nomen legis seculo dari. Item ibi est Stat⁹ ꝙ nō labit. Eccli. xl. Fides aut in seculū stabit. Item ibi est vita que non mouit. Luc. xviij. Habebitis in futuro seculo vitam eternam. Item ibi est abundantia ꝙ non mouit. Ut Eph. ij. Ut ostenderet in seculis sequentibus abūdantes diuitias gꝛatie sue. Ista ꝙ de seculo sufficiat ꝙ satis supra dictū est de mundo. Illud ꝛo aduerte q vbi cunq̄ dicit a seculo seculi sumit ab eterno. ꝛ similiꝫ de seculis seculoꝝ. signat eternitatem temporis futuri. Ut hoc autem illud est verum q a seculo significat eternitatem ꝓteritam a parte ante. seculis seculoꝝ ꝛo signat eternitatem futuram a parte post.

Secundus. Nota ꝙ secundus se stat ꝑ. ꝛ. ꝓ. ꝓst. ꝙ immediate venit ꝑ ꝓpositū. Possum notare q secundus in scripturis est Nomen humilitatis. Est vico nomen humilitatis. q. f. Ille Secundarius. ꝙ est secund⁹ non ꝓdit immo sequit. Equalitatis. ꝛ sicut dicit secund⁹ ꝙ est deo vt ꝓ. Sedulitatis. lato humilis ꝛ subiectus. f. Reg. xviij. Ꝓcipis quinꝙ. Tu respondes sup illꝫ ego ero tibi secundus. Item est nomen successiuitatis. Nobilitatis. Felicitatis. ꝙ sicut Ruf. Cos. xv. Primꝰ homo de terra terren⁹. secund⁹ homo de celo celestis. Secdo homo dicit. f. ihs. ꝙ natꝰ de semine Dauid. Perditionis terra terren⁹. secund⁹ homo de celo celestis. Secdo homo dicit. f. ihs. ꝙ natꝰ de semine Dauid. Mat. xxvii. Nota est mihi omnis ꝓtas in celo ꝛ in terra. Item est nomen equalitatis. Nihil est eam equale primo sunt illi qđ est obliquum ꝛ secundū. Ut Matth. xxii. Secdm autem est simile huic. Item est nomen sedulitatis. Homini est sedulo ꝛ intelligenti nō sufficit semel bene facere sed secundo vel denuo iterare. Ut Josue. v. Circūcide secundo filios Israel. Item est nomen ꝓpinquitatis. ꝛ sic dicit. f. est secun

dus alicui. q̄ est sibi magis p̄ amicitiam p̄mitus ⁊ unicus. Et q. Eccl. ix. Qui do loco potē uarū sedere. Item ē nomen nobilitatis. Familia ēm vadit pmo. ⁊ē ēo q̄ nobilior est vadit secūd⁹. Ūl de adam ⁊ de ꝑo sit mentio p̄ filiū ꝑdicti. j. Cor. xv. q. primus homo de terra terren⁹. Secūdus homo de celo celestis. Item est nomen felicitatis. Qa los felicitatis nō venit nunc in ꝑmo ꝑ. sed aliter veniet in futuro. Ūl sunt Ecc. xl. Facta fuit primo tabernaculo, ⁊ sic de ꝑib⁹. Sy. q. primū intelligebat oculis mentis. ⁊ ꝑ se cundū triumphans. q. Reg. iv. Apparuit vīo Salomoni secundo. ⁊ sic mirū qa ⁊ felicitas dicitur secunda. sunt gratia de stola prima. Luc. xv. Item est nomen penalitat⁹ q. Ipena ⁊ mors ēma in isto mūdo venit ⁊ nō in primo. ⁊ in futuro. ⁊ nos in tempore illo. ⁊ ideo est mors secūda. vn Apoc. ii. q. Qui vicerit nō leedet a morte secunda. Sic igit ꝑtz quō vir iust⁹ dr̄ secūs multiplici rōne. ⁊ sic sufficit.

Secundū.

Nota q̄ illa ꝑpositio sm̄ semp̄ figuraliter subintelligit quandā adequationē. quandā imitationē. quandā cōparationē. Ūl idem est q̄ secundū quēdam dr̄. ⁊ ꝑtera silia. ⁊ sō qd̄ ꝑpositiones facti est. Possum⁹ tñ breuiter notare q̄ sm̄ figuras assimilationē in bono ⁊ in malo. Ūl possim⁹ distinguere ⁊ notare q̄ tam in bono q̄ in malo nos inuenim⁹. Quis sm̄ qd̄ est

Virtuosum.	Sedm virtuosum est illud: p qd̄ nos
Amorosum.	adequamur ⁊ assimilamur regul legi⁹
Gratiosum.	ame. ⁊ de hoc. ii. Eccl. viii. Omnia sm̄
Vicerosum	legē sic fiant. Ūl Lu. ii. q. ipse puer
Rigorosum.	scrēscebat sapiē ⁊ etate ⁊ gr̄a. Sedm
Laudosum	quē sm̄ cōsuetudinē legis ꝑ eo. Sedm
Fructuosum	amorosum est illud quo homo diligenat
Vitiosum	affectū suum deo q̄ virtuē charitatis. ⁊
Odiosum	de hoc Roma. vii. Condelector est legi
Lucrosum	dei sm̄ interiorem hominē. Sedm gra

riosum est illud quo homo in ꝑticulari obseruatione in re mia hoīs⁹ se cōformat q̄ deo ⁊ mundo efficit gratiosus. ⁊ de hoc. j. Cor. x. q. Omnia bene ⁊ sm̄ ordinē fiant vobis. Sedm vicerosum seu vulnerosum est illud q̄ quia ꝑit sm̄ vulnere misericordie dei. ⁊ nō sm̄ rigorem sue iustitie medicari dr̄. in ꝑs. Miserere mei deus sm̄ magnā miam tuā. Sedm rigorosum est illud q̄ dr̄ sm̄ merita hoīs⁹ bonū malū iudicare. ꝑs. Tu reddes vnicuiq; sm̄ opa sua. Sedm gaudiosum est illud quo dr̄ ꝑmitt⁹ homo in patria. aliqñ sm̄ iusticiam. ꝑs. Retribuet mihi dr̄ sm̄ iusticiā meā. ⁊ sm̄ puritatem manū meaꝝ. Aliqñ sm̄ miam. Ūl ad Tytū iij. Nō ex operib⁹ iusticie que fecim⁹ nos sed sm̄ suaꝝ miam saluos nos fecit. Sedm fructuosum est illud quo ꝑsona cōformis fragilitati nře in cruce arbore peperit nobis fructum re. dēptōis gratiosū. Ephe. i. Deus gratificauit nos i dilecto filio suo. in quo habem⁹ redemptionē ꝑ sanguinē eius sm̄ diuitias gratie ei⁹. ⁊c. Sedm vitiosum est illud q̄ peccator se cōformat q̄ homo ambulat sm̄ prauū ⁊ sideria cordis sui. ꝑs. Dimisit eos sm̄ desideria cordis eoꝝ. ibunt in adinuentionib⁹ suis. Sedm odiosum ē cōformitas q̄ hominis mors ⁊ natiuitas adinuicem ad equant. ⁊ q̄ dr̄ Ecc. ii. Statuā eam sm̄ diem natiuitatis eius. ꝑ diem eam in solitudinem. Sedm lucrosum est illud. q̄ sacramenta malos fiunt in inferno sm̄ vicia ipsoꝝ. Ūl Rom. ii. Sedm cuiusq; mores ⁊ impenitentiā cor tuū thesaurizas tibi iram. Sic ꝑtz quō sm̄ figuras in diuersis materiis assimilationē. imitationē ⁊ exemplar⁹ re gule obseruationē ⁊c. Vide de hoc ⁊ alijs tibus.

Securus. Securitas.

Nota q̄ in scripturis inuenitur securitas bona ⁊ mala. Vnde generaliter est notandum q̄ est Securitas triplex. videlicet

Interior.	Interior est ꝑfectoꝝ. ⁊ est virtuosa.
Exterior.	Exterior est peccatoꝝ. ⁊ est vitiosa.
Superior	Superior est beatoꝝ. ⁊ est gloriosa

Et isto sēsu securitas q̄ est virtuosa. Et illa est illa qua habent boni ⁊ iusti in hac vita. q. d. securi viuunt in vīo ex ꝑcentes beatā spem ⁊ aduentus dñi sui magni dei. Spes enī est mater securitatis. ⁊ quia illi ꝑfuerunt in deo spem suam. ideo sunt securi. Iuxta illud. ꝑalip. xv. Audite me iudā ⁊ vos ierusalem. credite dño deo vestro ⁊ securi eritis. Ubi

aduerte q̄ quatuor sunt que faciunt hominem spiritualē, et securum ⁊ eum ꝺe ꝑperandone eterne vitam. videlicet

Futuroꝝ secreta ꝑuidia	Prima est securitas spe.
Scientiā data cognitio.	Audite me Saba et ista,
Fides infirma expulsio	vestra fides credite verbis
Gratiā pura collatio.	Tercia est securitas per,
	fectionis. Quarta est securitas innocentie. ie
	rusalem inde. Ista est quarta reddit hominem securum.
	Spes est de re ad quā ꝑuenit. Fides hominis ad ipsū ꝑue
	nientis custodit. Pusillis omnes inimicos expellit. ⁊
	fugat. Innocentia eo cum omnib⁹ pacem reddit. ⁊ tam
	nullum vult ledere. ⁊ credit a nullo leedi. Sico igit ꝑ
	hoc fact est securus certa ꝑmissa futuroꝝ. Audite me
	qui. supple quanta sunt q̄ venturi dicitur. Spes etiam
	ꝑmissi facit militem securum ⁊ audacem. vñ dicit. Gen.
	xxvi. ꝑmissi mihi vim fugali. Boni igit qui audiunt q
	bene militando ꝑmittit vita eterna. ⁊ ꝑmium glorie.
	reddituros gaudia huius mundi que sunt ad materna le
	titia. ⁊ ad vesperum fletus non sic erit illis. sed gloria sue
	gaudia celestia ꝑparabit dicitur sanctis hoc facientibus. q
	ꝑ certa quatuor semp̄ sit vincere diuino munere omen.
	Ideo securi ꝑgrediunt bona. ⁊ sine timore sustinent ma
	la. Quia beatus certa spes quam habent ipsi de re. ꝑ
	mia. ⁊ certa spes quam habent ꝑ premio futuro facit q
	sos securos. ⁊ inter hostes fidutiales stare eosq; Quia
	enim q̄ deus non sint nos contra vires ꝑsistim⁹. ⁊ Co
	rinth. x. q̄ nimo grauior est omnia sperantem in se. Sic
	de iusto. Sciant cuncta q̄ portas est viuatoꝝ. cuncta quā
	redet illis. sic in alio ꝑcipitus iudex. q. d. Cum iij. et q
	talib⁹ loquit scripturā. j. Machab. iij. Grate in fide contra
	inimicos vestros ⁊ expugnate eos. ⁊ ꝑsti hoc fiunt ꝑ spe
	ꝑ fecit. Audite ergo Israel. q. d. Qui habet animū audax
	di audire id ꝑ quod dicat collegio. Vincenti dabo manna
	absconditum. q. d. facit q̄ bonos securos certa ꝑmissio ꝑ
	micum. Audite inquit. Iudic vicit q̄ ipse fact ꝑ
	hoc securos dicta cognito secretorum. hoc est vitia hoīs
	que reuelabit homini secreta dei. ⁊ illa que pertinet ad ip
	sum. que q̄dem fides notat cum dr̄. Credite dño. Fides
	enī est fortissimū castrum in quo q̄ bene fidentes contra pe
	ricula saluant. Luc. xiii. Nunc est securitas. Sciat tamen
	est manere timoris. ⁊ inde est q̄ homo securus est de die
	ne nocte. Et vere hic fidei securitatem mentis generat bo
	minisq; ita mentificat ⁊ cōfirmat q̄ nihil aduersum erup
	dat aut formidat. Ista apparuerit in martyrib⁹. quos fi
	des ita fecit securos q̄ nihil aduersi timuerit. vīs ꝑ quos
	nos viriliter ꝑstiterunt. Sico deꝑhendit⁹ q̄ nunc ad ꝑias
	animantur ⁊ audaces ⁊ securi efficiunt. q̄ vino inebrian
	tur. vt ad ꝑiam ardeant. Sūt fidei tantū fortissima gene
	ra. q̄ inebriatos ruificat ⁊ letificat. Dñs. q. Eccl. vii. Be
	ati inqt. securitas mentis est in iocunditate. Credentes
	quā dño. j. Pet. j. Credentes exultabitis letitia inenarrabili ⁊ glorificata. Facit igit hominem securum clara cognitio
	secretoꝝ. credite inqt dño. Secunde sico q̄ homine fiat
	securū hostis expulsio vicios. q̄ efficit cum de inde q̄
	tenuat. efficio. Nullus est bñ ꝑ esse securus q̄ de hoc
	sibus circumseptꝰ. nunc sūt securi reddit. q̄ expulit hoc
	sibꝰ de eoꝝ manib⁹ liberat. Igit hostes nostros id est vi
	cia ꝑ nra que infidiant animab⁹ hominū sicut ⁊ Gedeon.
	Iudicū. Iudicū. Iudicū.

ta tes alios manserunt. cum tales eē affirmat alios qua
les ipē supos esse scaut. r nō q nullum habent sedere. se
cum ab alijs esse se credunt. Ois Aug. de innocentia dicit
de Dauid inde r alcare innocentia. q vbiq; secura. Cum
ois certame phon si humiliario ingenio si pugnas vincas
& depueris coronario. r. Unde ait ea. 2. de innocentia. sic
igit per quā quisq; sunt q faciunt bonum spāliter esse se
curum. I. Innocentia pacificantes. Pura culpe expultrix.
Felix illuminatrix. Spes confirmatrix. Et ita pculdu
bio sunt clara peccatores q; remota sp sunt in desperatione
r amore. r nunq; in securitate r amore. nō eis dabitur spes
confirmationis. nō fidem illuminantis. nō pacem obtinentes. Quā enim
scaut sunt illi q; in castro cōscientie scruntur suas rebella
es. vides motus affectus r carnis q; seruiunt hostes oppu
gnare. Mundi. carnem. r ydolatrā. q; supra seruire deus
flagellare. r q; sunt scruunt inferni eos expectare. Et hoc
uter illi nō possunt habere plenam securitatem. nisi ex to
to amouerint rōnem. Certus eē q; q; eē scaut? Quis in pe
nitentia se cōfert? & ois Eccle. vij. Sic impij q; ira securi sū
ac si nullog facta haberent. Nō sic iusti. qui ois habent scu
ritatem in manu. Quia sunt de Prouer. xv. Securus mēs
quasi iugis conuiuiū. Ista eē ergo securitas vera & q; eē in
uerax. Modo principaliter dico q; eē securitas vera & q; eē
ueraxia. r ista eē securitas plumptionis malos. & sic in p.
spectate mundi gaudentes nō cogitant periculum damnati
onis in quo sunt. Maxime si q; cognoscunt se p mare ma
gis sunt in maris fluctibus securi. q; in terre siccis littori
bus. r si sepe sit q; illa die q; securi r leti extiterant. q; ip
sorum periculum incurrerunt. Ois Eccl. dicit ep̄la. xx. Il
la die qua intrauit noagis absorbebant. Sic vere mali q;
ossen sunt fluctibus maris. i. negocijs secli in ipsis secu
ri r leti habeantur. r inferni submergū non formidant. sepe
mīt q; ipsos sola securitas falsit. r q; subito ad inferni pe
nalem perabunt. Ois de Gedeon di. Judic. vij. q; ipse q
castra hostiū q; securi erant nihil aduersi posse timere
debuit. Ista eē q; securitas valde fatua. nō eē ei. quie secu
ritas sit penius plumptio r fatuitas. Ois de talibus. q; si
in eas viderunt ppōn securum r quietum nullo eis peni
mo resistente. quē subito capitaliter r bonis oībus spo
luerit. sicut ois Judic. xviij. Ista eē igit securitas exteri
or q; eē victoria. Verax vero q; eē securitas gloriosa q; eē
superior. et ista eē securitas beatog. Ibi eē sunt in securo
reclare eē certa ad terminū. de cursu ad beatū. de iudo
re ad finem. de nauigatione ad portum. Ibi ergo nō sic
in placa securitate. q; iam sunt certi de sua felicitate. Et re
hoc pōt mei illud Eccle. xxxiij. Securi dormiunt in silen
tio r portant eos in eternū collis mei. Ois beatus q; ista
securitate loquit. Beri. ex. Psalmum inquit ad locum re
stitem. ad agrum vbertosū. vt habitem? sine metu. dubi
dem? sine offensu. in eundemur sine redio. epulemur sine
fastidio. Ista igit de triplici genere securitatis sufficiant.

Sedere. Sedes. Nota q; in scriptura in
uenit quadruplex genꝰ
sedendi. videlicet. Sedere Metaforum. Glorioſum. Licito
sum r Luctuosum. Sedent inde in mentis tranquillitate.
Sedent in celi felicitate. Impij in tenebris pfundisse Gehen
nis inferni calamitate. De sessione tranquillitatis di. Lu
ce. Maria elegit sedere secus pedes dñi audiendo eius
dā. De sessione felicitatis di. Esa. xxvij. Sedebit ppls meꝰ
in pulchritudine pacis. in tabernaculis fiducie. et in requie
opulenta. De sessione eō pspicuitatis di. Exo. xxxij. Sedit
ppls manducare r bibere. r surrexerunt ludere. De sessio
ne autem infernali vt penalitatis dicit Treū. j. in persona
mone damnate. Sedet in tristicia vbi gemitꝰ. fletꝰ. pos
nitudo. fuga. et sub tributo. r sic dico q; eē sedere Thron
Persarum. Ista ergo in duas partes solummodo
Scarum. diuiduntur? r dicam? q; eē sedere dono.
Impiorū. rum r malog. Et eōdem dico q; eē sede
Sanctorum. re iustog. r pfectog. Ibi eē sedere dici
tur p eo q; in seruitute cōscientie quiescunt. Nec em̄ q; se
det nō se agitat. qui iusti r sancti nō sunt in motu vanorū
desideriorum. nec in cursu temporalis negocios. sed mens
eis p tranquillitatē animi sunt sedentes. r in deo mentaliter
r in aſſectu edeſtis cōdialr quiescentes. Ois Apo. ij. Ec
ce in edo edes posita erat. r supra sedem sedebat. Quid
uero q; boni sedere soleat multa genera sedendi. videlz.

Interiora.	Sedent interiora in sede cōscientie qui.
Exteriora.	erate sedes inquit posita erat. Sedent ex
Sapiēs.	teriora in sede pcognoscente subditos. sa
	pia iudem. Sedet supius in sede affluentie nō egene. sedes
	inquit. Triplici eīm rōne cōuenit bonos sedere. sedet eīm
Ad gaudendum.	Prima sede sedent pfecti.
Ad pdendum	Secunda sede sedent pdati
Ad comedendū.	Tercia sede sedent boni.

Quo ergo primo q; iusti sedent in tranquillitate mentalis
cōscientie. sedes in qua posita erat. Sedes eīm iustog po
nit. qñ cōscientia eog in tranquillitate animi stabilit. r qñ a
cunctis mundi motib? r fluctibus segregatur. Mar. v. vi
derunt homines sedentem vestitum r sanę mentis. Ho
mo enim q; diu cum non potest aliquid boni facere. & qñ
stat vel sedet nec pōt vehno laborare. Eligne sunt bone
artes que non possunt fieri nisi bono sedente. sicut sutoria
scriptura r similia. Sic vere bono q; diu in curia et motu
mundanorum negociorum r mentium desideriorum va
gat. nequa q; bonum aliquod operat. necesse eē eīm si vult
opera vera ola facere. q; in tranquillitate animi sedeat r a
vanis motibus se compescat. Cleopas enim sedendo non
me nō q; eīm realiter ad terram & pterrē. quinimo de
pis posteriorib⁹ populibus sedendo arbori innitit. r sic
dicunt. r quieſcat r spectantes. Sic vere bono mentis et
edo corpore sedet terram pterrere. id eē ad amoꝛ terre
norum tendere. sed arborem sancte crucis q; deuotionē am
plexi. r sedendo per mentis tranquillitatem in solo domi
no quiescat. sedes inquit posita erat. vt si. vivo iusto dicat
illud ps. Sedes tua deus in seculum seculi virga directio
nis virga regni. Et nota hic q; iusti seruando mentis tran
quillitatem quiescendo de solute sedere. sicut nos inuenimus
in scriptura. Innocentius enim q; sedent Quidam

In terra.	In terra vt ois iacent.
In verbis.	In verbis vt minus seruent.
In petra	In petra sedent vt mentes maneant
In cinere	In cinere sedent vt ois volent.
Sub arbore	Sub arbore sedent vt fructum habeant
In puluere	In puluere sedent vt vilos pareant
In limose	In limose sedent vt mergi cupiant
In mari.	In mari sedent vt fluctus timeant.
In naui.	In naui sedent vt mare transeant.
In domo.	In domo sedent vt ibi fructent.
In sepulcro	In sepulcro sedent vt mortem videant
In monte	In monte sedent vt ibi pocant.
In igne.	In igne sedeuerē inuos ardeant.
In celo.	In celo sedeuerē sanę gaudeant

Dicam? igit q; iusti sedent in terra per stipulas delecti
onem. Unde Treū. j. Sederunt in terra. conticuerunt se
nes filie syon. asperserunt capita sua cinere. virgines ierlim
Item sedent in verbis. i. in stabile promissis memoria et
fiducia p deuotionem. Cant. ij. Sub vmbra illius quē de
siderabam sedi. r fructus eius dulcis gutturi meo. Item se
dent in petra. id eē in soliditate constantie r propositi con
firmatione. Judicum. xx. Sederunt in petra rimmon qua
tuor mensibus. Numerus quaternarius quadraturas ch.
stantie designat. Item sedent in cinere p penitentie mise
rationem. Jone. iij. Surrexit rex de solio suo. iecit vestimē
ta sua. r indut? eē sacco. r sedet in cinere. Item sedent sub
arbore. Crucis per passionis ipius recordationem. Ois Ju
dic. iij. di. Q; octhoniel ppetuā sedebat sub palma. Item
sedent in puluere p generalitate estimationem. Esa. xlvij.
Descende r sede in puluere virgo filia babylonis. Item se
dit in limose. i. sacre scripture p sūas difficultates. Mar. xiij
q; eīm ps̄ plenā ps̄alt?. i. scripturā plenā scientie eductus r
sic? sit? sedentes elegerunt bonos. Item sedent in mari. id
eē in amaritudine penitentie per compunctionē r lachry
mationem. Unde Exec. xxvij. In cathedra mei sedi in cor
de maris. Item sedent in naui supple voluntarie pauper
tatis per bonorum mundi abdicationem. Ois de ipo dici
tur Luce. v. q; sedens in nauicula docebat. Item sedent in
domo conscientie. i. p ipius ingem examinationem. Job.

ij. Maria sic nomi sedebat. Item sedere in sepulcro per mentis inferni considerationē. Ut Matt. xxvij. dicit maria magdalene ⁊ altera maria sedentes contra sepulcrū Item sedere in monte legio nostre p̄ sanctā ⁊ ascendes Unde Matth. v. q̄ Jesus videns turbas ascendit in montem ⁊ cū sedisset aperuit os suum docebat eos discipulos suos. Item sedere in igne per charitatem ⁊ dilectionem. Unde de petro dicit Mar. xiiij. q̄ petrus sedebat cum ministris ⁊ calefaciebat se ad ignem. Item sedere in celo p̄ celestium cōtemplationē. Esa. lxvj. Celum mihi sedes est terra autē scabellū pedum meorum. Ecce ergo charissimi quō diuersimode sedere nobis. Hanc igit̄ dictum est q̄ ipsi sedere in tranquillitate mē tis ⁊ cōscientie sedes inquit posita erat ⁊ hoc est primum.

Sedes sico q̄ nobis sedent in sublimitate p̄fectus conscientie. ⁊ sic sico q̄ sedere primo ad plures ⁊ ad iudiciariā potestatē qđ nocat cum dicit supra sedē. In sede sic sedent p̄sules ad p̄dicandū. incipere ad impandā. iudicia ad iudicandū. Ita in p̄. Illuc sederūt sedes in iudicio sedes super domū dauid. Et possum notare q̄ sex sedes sūt. Sedes

Justicie.	Hec est sunt conditiones que debent habere illi q̄ sedent super sedem regiminis pastoralis. Sico ergo q̄ ipi debent esse iusti
Modestie	
Potentie.	
Prudentie	cum timore. Ad illos est q̄ sedent ad iudicandū summe primo q̄ sint iusti p̄. Sedi
Clemente.	
Concordie	li super eorum qui malicie iusticiam. ⁊
Innocentie	Esa. xxxij. Justicia habitabit in silua. Jus
Prudentie	tum est q̄ ipi sint modestiam possidentes. Potentiam enim ⁊ temperantiam debent habere in actibus suis. ut possint temperate ⁊ deliberate procedere ⁊ obsultare. Unde de ipso dicit q̄ ipi inuenerunt eum in templo in medio doctorum sedentem ⁊ interrogantem eos Luc. ij. Dicit est contra multos q̄ non sedent in medio doctorū bonorum cōsilium. sed potius in medio rapteū. adulteroū ⁊ iniquoū. Exemplo Danielis de quo dicit Dan. xiij. q̄ ipse sedebat in medio seniorum. Item necesse est q̄ illi sint potentes viri. Nihil enim valet iudex vel prelatus nisi sit potens. Hoc enim est habere gladium in manu potentie. ut dicit Esa. ix. q̄ super solium dauid ⁊ super regnum eius sedebit ut confirmet illud ⁊ corroboret. Sola enim potentia punicndi incutit omnem delinquentibus ne delinquant. Justa illud Proverb. xx. Rex qui sedet in solio suo dissipat omne malum intuitu suo. Item illi debent esse viri prudentes. Unde enim aliter si esset cecus. illud esset dare gladium in manum frenetici. Jdeo. ij. Regū xxiij. dicit. q̄ David sedet in cathedra sapientissimus inter meos. Et inde est q̄ Salomon dicit q̄ erat sapiens sedens in solio suo p̄ ipsum. vi. j. Paral. xxviij. Dominū? elegit Salomonem filium meum ut sederet in solio. Item illi debent esse viri de mentis. Ad pastorem enim pertinet ⁊ iudicium summi q̄ clementie. ⁊ loco ⁊ tempore ⁊ scire misericordia misereri. sicut dicit Esa. xvj. Preparabit in misericordia solium et sedebit sup illud in veritate iudicando. Unde Job dicit de seipso. Job. xxix. Cum sederem quasi rex circumstante exercitu cum tamen merentium consolator. Item illi debet esse concordiam amantes. Ad illos enim qui sedent in ista sede pertinet q̄ sint pacifici ⁊ modesti. Et ideo de Salomone qui interpretat pacificus dicit. j. Paral. xxij. Sedit Salomon sup solium pro dauid patre suo. Et Esa. xxxij. dicitur Sedebit populus meus in pulchritudine pacis. Item illi debent esse innocentiam seruantes. q̄. nulla ibi debet esse corruptio ⁊ acceptio plenarum vel munerum. q̄. Sedet super sedem sanctam suam. Illi etiam debent esse auctentice p̄sidentes. j. Paral. xvij. Per triduū ⁊ Josaphat rex iuda vterq; sedebant in solio suo. Sic igit̄ patet qualiter debet esse illi q̄ sedent in sede pastoralis eminentie. supra sedem inquit. Et sic quilibet bonus pastorum sit de illis sedentibus de quibus dicit Apocal. iij. Qui vincit dabo sedere mecum in throno meo. sicut ego vici ⁊ sedi cum patre meo in throno eius. Ecce ergo quomodo sedes eorum quiete est sedes Dauid. Splendens. Pulcherrima. Et sic sico q̄ ista est certa sedes in qua sedent sancti. Sedes fugitiue affluentie. Et sic ergo sico q̄ aliter quomodo sedent. s. in quanti. q̄ sedet. inquit. q̄ sedet. inquit. cum sunt beati seu relecti. Patet igit̄ q̄ sedere ⁊ sedes accipitur in bona. Et aliquando sico q̄ sedere accipit in mala. Et sic sico q̄ scriptura inquit multiplex mala sedet. vnde

Cupiditatis.	Prima est sedes immundorum ⁊
Prosperitatis	sinistrorum. De quibus Exodi xxxij. Sedit populus manducare ⁊ bibere ⁊ surrexerūt ludere. Illi tunc̄ qui peccat.
Fallaciarum.	
Crudelitatis	⁊ in pessimis locis sedere sic sedes pd
Cupiditatis.	licet. j. Regum. v. Secunda est sedes auaricie. qui. s. quotidie sedent ad
Fiebilitatis.	lucra. sicut patet de mercatoribus ⁊ thelonariis. q̄ sunt in millo ornato. q̄ quotidie sedent in scamnis tabernarū ⁊ pecunia sibi usura veniat quam cupiunt. Unde Matt. ix. Et q̄ iesus vidit hominem sedentem in theloneo nomine Matheum. Et Job. xj. dicitur. q̄ ipse inuenit templo mercatores sedentes ⁊ subuertit mensas eorum. Et ibi figurantur in eos de quo dicitur Luc. xviij. q̄ eccus sedebat⁹ ei. am mendicans. Illi enim sunt cecy per mentis obtenebrationem sunt locus viam per veram dei cognitionem. sunt mendicantes per auaritiam ⁊ ambitionem. Tercia est sedes hominum superborum. regum Ecclesiastici. v. Sedes eorum superborum destruxit deus. Quarta est sedes hereticorum malignorum. de qua Matth. xxiij. Super cathedram moysi sederunt scribe ⁊ pharisei qui scunt facere. que faciunt nolite facere. Quinta est sedes principum ⁊ tyrannorum. Et de hac Eccli. xj. Multi grauati sederunt in throno Sexta est sedes hominum tepidorum. ⁊ negligentium ⁊ vitiosorum. de quibus dicit Apocal. iij. Quinque sunt sedes quas facient nolite facere. Septima est sedes peccatorum ⁊ tyrannorum. Et de hac Eccli. xj. Multi grauati sederunt in throno Sexta est sedes hominum tepidorum. ⁊ negligentium ⁊ vitiosorum. de quibus dicit Apocal. iij. Quinque sunt sedes quas facient nolite facere. Quinta est sedes princip

iudicio p rigorosam iurisdictionem. Jn eccle soler fieri in loco ad quod cundum, z de illa dicit in pr. Deus soler fug sedere suam sanctam. Lin anima sancta. Peregrine soler fieri in tabulato ad vetles mutandas in q. f. in illa se de fert: le bene calcian z vestiri non vellc bum antrata. z ideo de beata virgine que fuit sedes illa dicit in pr. Para te est sedes tua eterne z secule pr en. Item in eccle se dle fieri in loco ad iudicia subtrendū. z fieri in ecclia ad pnicendum. Et de hoc potest inc illud. j. Reg. iij. Dixit soletur super sellam suam. z occidit se sella z fractus cervicibus mortuus est. Item in celo sedet fieri in comunis ad iudicandum. Unde. iij. Reg. xxij. Vidi dominum sedentem sup solium suum. z exercitum celi stantem circa eum a dextris z a sinistris. Item sedebit finaliter in valle iosaphat fieri in palatio ad iudicandū. Et de hoc Matth. xix. Cū sederit filius hominis in sede maiestatis sue. nunc z vos sedebitis sup duodecim iudicantes duodecim tribꝰ Jsrl. Et sic patet qđ deus dicitur modo inuenit sedere. Unde supra de habitare z alijs dictis.

Seditio. Nota. q sedicio grece est illa assistio vel turbatio quam cives vel vicinales inter se faciunt contra superiores: principes z rectores. Tales ex dicto in exodi de maleficiis dolla quippe ad bellos ponent. sedliones ad cives. Hic ergo possum dicere sedliū. q. per sedliones potest destrui ciuitas: mutari regimen z quelibet ciuium ecclesia. rpianus z maxime clericorum studio z officio senatus. Et pauldabio ratio sedicio vebet surmonge punnari. genere est offensa humana. Unde nota vebere enim romanum plus destruxerit sedliones interiores. q. quecunq; clades exteriores. sic patuit de sedliombus. p lege agraria. p matrimonijs patricio. p consule z plebeio creando. p tribunis ebeinendis sicut patuit de essione plebis in montē aduentinū. sic alia genera infinita patent. quas huius immoti. Patet etiam de bellis ciuilib? scilicet Julliano. Pompeiano. iuliano et multis alijs. in quibus omnibus tot z tante fuerunt sedliones q respublica fere ad nihilum est redacta. Dicit ad literam videmus q. imperium sedliones quefrant in collegijs z ciuitatibus causa fuit destructionis z commotionis istarum. Et unum. vii. capitis. Percipiamus argui sedliones bodierne. Dicit est q. dictum ita sunt peruerse z sedliose nature. q. vicinq; sui solent inter se discordias excitare. Similes liberis lapidi. de quo dicit Solinus q. maleficꝰ z lapis hic z vbicunq; sit discordias suscitat. Sic vere mali ad hoc videntur esse creati vt discordias suscitent ait Hieronymus q. de eis potest dici illud q. Macha. viii. Jlli q. erant affecti bella mouere. sedliones mouentes potentur regnum esse quietum. Et pauldubio talibus solet in fine male accidere. quia vt communiter sedliosi. Defunda solent euenire. Honenda solent apparere. Stupenda solent incurrere. Jlli ei dico omnimode refunda. sicut pes Machabeus. vt de barraba qꝰ in sedicio fecerat homicidium.

Item apponit boerenda. sicut de carnalibus populis legit. Numeri. xx. q. versi in sedliones ruerant. virum pessimum in egypto qui sedebamus sup ollas carnium.

Item incurrunt stupenda sicut de choreis legit Numeri xxi. Periere in sedicione chore. Merito igit dicebat apls 1. Cor. xi. Cimo inquit ne forte contentiones. emulationes animositates. detractiones. detractiones. susurrationes inflationes. sedliones sint inter vos. Et. Unde supra de hostia.

Seductio. Seducere. Nota q seducere idem est q decipere vel fraudare. predere fallere vel nocere. Et aliter autem seducere quasi secum a via veritatis z recta vocare. Nota sicut enim latrones in silua se peregrinos simulant. z viatoribus se associant. ipsosq; secum asportant. z in manibus latronum tradunt. z in periculum mortis z ille gens seductores. id est secum ductores sunt. sic hodie multi sunt qui a via recta. securitatis z veritatis alios solent secum ducere. z eos fallere z seducere. z ab omni secum ducere. z eos fallere z seducere. z ab omni secum ducere z recta ducere trahere. ordinare. ad pericula trahere z minare potest. Jn symbolo tentatore. Jn viperino pudatore. Jn mulcere vel luxurioso blandimine. Jn falso amico adulatore. Jn hypocrita predatore. Dentes est ille b omnia se associans vt ad spiritale compendium vel eternale periculum ipsum trahant. z sic fratres a via secretatis euadere z secum ad periculum secum trahant. Unde in. ij. Canonica Johis dicit. Multi seductores exierūt in mundum. Et si volumus possumus illos comparare cuidam pisci qui dicit pista. qui est pessimus cum esca de genere condilium. de quo dicit Plinius. ix. cap. Os eius aliqꝰ pi scatus se aperit. z momentum se fingens esse ad bonam. dam omnibus se exponit. cum vo conchem suam plenam pescatus sentiret. continuo se claudere conatur. z pescatum sibi z seductos devorat z consumit. Eodem modo seductores se gerendo q fingit se esse mortuum. z sic quodlibet pescatum ea in curia sua z devorant alleos. Revera sic facunt seductores. fingunt enim se mortuos. id est quasi simplices z ignorantes z incautos. z se etiam alios quandoq; in singulis operibus z opis obliquis z familiaritatibus se exponunt. vt eos attrahant ad sepios. sedum igit simplices et cautos confidant. z eis apponantur z accedant Job. xv. Numqd z vos sedueri eius. Jth tamen seductores solent se labia claudere. sanctam z regulis regere z te cepros in suis claudatis z laqueis retinere. Pauci sc. ppabolo q. panis se aperit z exponit delectabilia offerendo. p omnionem z prosperitatem vendo. z sub spem boni z pecunie concedendo. qui tandem incautos seducit. z claudendo per mortem ipsos secum rapiunt z in inferno cum sumi. Unde ec illa Apoc. xij. cxiij. Serpens antiquus qui est symbolum sathan seductivus mortium orbem. Pater in vsurario. quia bona sua pauperib? exponit. archas suas eis aperit z se quasi mortuum ad eis simplicem z omnia malum inopertum offendit. eundem eo ipso ligantes obligando se claudit z eos exheredat z consumit. Tale cor sub specie boni decipit z seducit. q. Job. j. Ec est seductor z impius. Ec mulier de mala quid dicam. Jlla obligando z obligeando se exponit z aperit vt virum domi suum. cum eo ipsum in amore suo ligando z inclusum ipsum vorat. z sic seducit miserum z devastat. Unde illa est Jezabel ec qui Apoc. ij. dicit. Permitto enim inquit Jezabel docere z seducere seruos meos fornicari z manducare de ydolotheis. Ec adulatorius z palpantibus plurimꝰ est q. ante omnia illis quos volunt seducere. aliqua fere. ta sua reuelare solent. vt ad ea eos alliciant. se aperiunt. et eis dulcibus persuasionibus se exponunt. cum eo ipsos expere poterint. contra eos mox insurgunt. z ad seducendus locos aperiunt z effendunt. Unde de adulatoribus curiæ Rome. cxij. q. per dulces sermones z benedictiones ceteras cautos innocentium. De hypocrita z heretico idē constat. q. se simplices z mortuos similant vt ad simcos suos gentes attrahant. z vt seducant z in errorib? involuant. Jta q. illi possint dicere illud Matthei. j. Per vanitatem seducti sumus. Dicitur igit notare possim? q. diuersimode homines seducuntur. videlicet. Quidam p vinum z ebrietatem. Quidam per mulierem z carnalitatem. Quidam q mendacium z vanitatem. Quidam per peccatum z iniquitatem. Quidam q hypocrisim z fallitatē. Quidam per symbolum z malignitatem. Quidam per adulationem z verbositatem. Quidam per hereticos z eorum q. uersitatem. Quidam per fallos amicos z eorum familiaritatem. Quidam per malos prelatos z eorum operis z pauitatem. Circa igit q. quidam seducit vinum z ebrietas. Unde. ij. Esdre. iij. Ebrii q. prenulit vinum omnibus qui bibunt illud seducit mentem regis. z cuiusdam facit mentem vanam. Item quosdam seducit luxuria z carnalitas. Unde Prouer. v. Quare seduceris fili mi ab aliena. z foueris in sinu alterius. Item quosdam seducit mendacium z vanitas. Exod. viij. Sedigeres ut populum meum in mendacio suo. z in miraculis suis. Illud penitime potest qui contra quosdam z reliquiarum pontores. Jre quosdam seducit peccatum seu iniquitas. Roma. vij. Peccatum seducit me z occidit. Item quosdam seducit hypocrisis aut falsitas. Figurat in illis qui per signa pleudo gibere decepti sunt. Apoc. xix. Pleudo gibera qui fecit signa quibus seduxit gentes instus est in stagnum ignis.

Item quosdam seducit symboli malignitas Apoc. xx.

seduct sabatus de carcere suo ⁊ cubito seduxit gentes.
Item quosdam seducit adulatorum verbositas. de quo Eccl. v. Erunt qui beatificant populum istum seducentes ⁊ qui beatificantur deglutiunt. Et idem dicit Esa. v. Populus iste dulcibus verbis. Item quosdam seducit hereticorum peruersitas a doctrina veritatis ad doctrinam falsitatis. Unde valenter seducitur potest dici illud ij. Corinth. xj. Sicut serpens eua seduxit astutia sua. ita corrumpunt sensus vestri a castitate q̃ est in xpo. Ite quosdam seducit amor fictę familiaritatis. Unde Ecclesiast. viij. Seduxerunt te ⁊ prevaluerunt aduersum te viri pacifici, qui domi erant in somno et fabulo pedes eius. Item quosdam seducit malicia personarum pusillanimitas ⁊ complantatio. Unde de manasse regis dicit. Regū xxj. Manasses iudam ⁊ habitatores hierusalem seduxit vt facerent malū. Sufficit de seducere. Unde vbi semper ⁊ vbi fraus volue ⁊c.

Seges Vera q̃ seges que nihil aliud signat q̃ bladum seu spicas adhuc existentes in campis. Inuenitur tamen q̃ diuersimode scripturis in multis plurimis et multiplicibus modis accipitur. Est igitur Seges

Virtutum ⁊ meritorum.
Salutum ⁊ premiorum.
Sanctorum ⁊ perfectorum.
Peccatorum ⁊ peccatorum
Culparum ⁊ vitiorum
Gaiarum ⁊ terrenorum

Seges meritorum est multum velle. Ista e enim seges quam boni ⁊ sancti congregant in horreo cordis sui vel eciam deponunt beatitudinis ⁊ mentis vitare valeant eternas. Et de hac dicit Psalmista. In manipulos reducat seges congregate sunt. Seges premiorum est appendicis. Ista est enim seges quas post hyemem huius vite beati colligant in gloria etatis. De ista et similar in ps. Currus dei decem milia multiplex seruitus sacerdotum. Hinc de veritatis veritum cum exultauerunt pedantes manipulos suos. Et de ista dicit Psalmista. Ibi plurime iuste segetes. de manifesta est fortitudo boni. Quam enim quanes fuerunt fortiores ⁊ fortes sui fortibus plantatis. Seges peccatorum ⁊ commendabilis. Perfecta enim sunt seges illi quam in agro ecclesie seminauit ⁊ quam in horreo celi finaliter congregabit. Unde de talibus segetibus potest anima dicere illa verbum Ruth. ij. Precepit mihi dominus vt manem messui suo iungerem donec omnes segetes meterent. Multorum enim sunt angelorum sanctorum ministeria. Mauth. xiij. quibus precio anima debet iungi per deuotionem. Quia segetes id est congregatio electorum adhuc est in mundo fecit a principio vite. Seges peccatorum vel iniquorum est detestabilis. Ista est illa seges tyabuli figurata in segetibus pestilentiosum. quas vulpes sanssone ligauit ⁊ combussit. Iudicum xv. Quia ses vulpes. id est demones quando a sanssone id est a xpo pestilentia omnis seminum eruitur. segetem reproborum in fumo combussurum. ij. Regum. viij. Succenderunt serui abselon segetem igni. Seges vitiorum et execrabilis. Ista enim est seges que in agro cordis recondit. ⁊ que eadem a verribus remotius comburetur Matth. v. Comedit segetes tuas ⁊c. Seges terrenorum et impiorum filia. Ibi est enim seges diuitiarum. quam. f. diuites non debent sibi socialiter retinere. sed partem exp̃ debent pauperibus erogare. Iuxta illud Lucę xij. Cum multitudo segetes non tenderet vltra ad solum. sed reliquos adhuc ⁊ pompis ⁊c. Sufficiat de segete. Unde supra de messe ⁊ infra de semine satis habetis.

Semen. seminare. Vera q̃ semen se habet rōm ꝓpi initiatiui. successiui. termini multiplicitatis. hinc est q̃ sim diuersas suas acceptiones. diuersas habet morales significationes. Et sic dico q̃ semen in scriptura tam in bono q̃ in malo signat. Et sic dico q̃ inuenitur Semen

Nobile ⁊ virtuosum.
Utile ⁊ fructuosum.
Mirabile ⁊ gloriosum.
Damnabile ⁊ vitiosum
Horribile ⁊ pudendum. Ad
Fluxibile ⁊ lubricosum.

Dico q̃ semen virtuosum signat inbon. de quo Jobis viij. Semen abrahe semen ⁊ non seminimus vnq̃. Semē fructuosum signat bona opera. de quo Osee x. Seminate vobis in iustitiam ⁊ metite messe misericordie. Semen gloriosum significat ꝓm. de quo Gen. xxvj. Jacob nunc me benedicentem omnes tribus mee. Semen vanissimum signat peccatorum. de quo Eccl. xij. Semen damnatum et mundum. Ipsum semen pudendum et labricosum signat peccatum carnis. de quo Exod. xx. Qui semine suum semine mandauit cū ꝑ. Dicam ꝙ duobus illi. ⁊ dicamus q̃ semen inutile. bonum. cū gregatio virtuosa. Bonum enim ⁊ sanctum dicit semen. quia semen est illud qd̃ ondatur a parentibus. Semen dicit. sed non dat originem ipsis fructibus. Semen dicit illud q̃ manibus datur fructibus multis. Item tribus rōibus sancti nuncupantur semen. quia. f. a sanctis patribus ⁊ patribus suis habent ortū ⁊ natiuitatē q̃ successorum ⁊ imitatores. Et dico de sanctis q̃ quos quasi in pō. Semen abrahe semen eius filij iacob electi sunt. Ille enim fructibus bonorum operum vberrimi originem q̃ sanctitatem ⁊ gloriosis. Unde de ecclesia dicit Esa. vj. Semen sanctum erit id est florent in ea. Item illap fructus eterne gloriosi. Unde dicit. per eterne vite adeptionem. De quo Ecclesiast. ij. dicit. Cum semine ipsius perseverant bona. Ille sunt semen quod de manibus in agro ecclesie seminant. quod ecclesie ⁊ gratijs irrigant. ⁊ qd̃ tandem fructib⁹ bonorum pullulant. Luce viij. Semen cecidit in terram bonam et natum fecit fructum centuplum. O bene quod boni fructus generant de bonis seminibus. id est de bonis gloriosis quas boni⁹ animus in agro ecclesie seminauit. Sed quod in mundo ⁊ ecclesia videmus esse sicut quidam tares steriles. sicut est in regno. aliqui sunt tares steriles de quib⁹ nō semen a factus degenerant in mala. ita q̃ ꝑ bonum seminem tacitur. successu temporis illigo efficitur. Sic vere dicendum videtur esse in ecclesia. Bene enim seminant in principio boni semen bonum in tritico. boneꝑ plenum. processu temporis semen suum verum et fidei esse. Non sic dicendum. sed semen semper bonum ⁊ sanctum. vt sancti imitatores bonorum precessor. ⁊ pessimarum malorum successorum. Iuxta illud Matthei xj. Separatis est semen illicitum. Separatis est semen illicitum ab omni alienigena. Ubi aduerte q̃ sunt quedam sapientes. semen qd̃ seminandum est solet purgare. ne alia blada digere ⁊ a cuncta bladis alijs separare. Sic vere illi qui bonum semen voluere esse in ecclesia. fuit contigit ꝑ quosdam pugnationem. separatum inquit. separatis immundicijs. Sunt eligendi per examinis discussionem. quia. f. illi debent esse semen filiorum israel. Sunt seligendi per iniquorum vitationem. quia. f. separandi sunt ab eis alienigena. Dico q̃ illi sunt corrigendi. separatum ⁊c. Quia. f. sicut semen ꝑ ventum ⁊ fabulus separata palea sic bonus per statum bone doctrine asperi discipline separatur a vicijs Dicit. ge. Si separauerit peccatum a deo quasi os meum eris. Deinde dico q̃ illi sunt eligendi qui sunt agricole de melioribus grani eligit ad seminandum. Sic vere illi qui in ecclesia seminant electi sunt alios esse debent. Iuxta illud Hiere. ij. Ego planeam te vineam electam. ⁊ omne semen verum. Quod. iij. Electi. dormit ꝑ tres ⁊ elegit semen eorum post eos. Et hoc ostendit cum dicit semen filiorum israel. ⁊c. f. fuit semen electum ⁊ illud ꝑ omnes alias nationes. De talibus fructibus seminis dicit illud Hiere. xxij. Adhuc seminabo domū israel ⁊ domum iuda semine hominum. i. semine gloriosum rōnabili

groddum. Ad eſt bodie contra platos q̄ non ſeminẽ ſe
mis celeſte ſemen ſuum. Arui g̃ quos euangelio bonores ſe
ruos ⁊ ydolatres odit ſed patres eiꝰdem ſeminate ſemi
nantes. Ignorantie ⁊ ſuperbie ⁊ parentes. Hec quos euãſ
Ecclaſtes. Mane ſeminabit ſemen ſuum ⁊ ſero ne ceſſet manꝰ
am. Et pcerto tale ſemen poſſit ſuſcꝰ pmotores ⁊ carnales
introductores nõ pſeuerat. q̄ ſicut p̃ predeceſſorum affe
ctum introduxit. ſic ſepe fit q̄ ſucceſſores eiꝰdem depo
nunt. ne quo Sap. xiii. Ab iniquo cultu ſemen eſt erraminis
bꝰ. Quod etiam eſt contra panapes ⁊ tyrannos q̄ pcer
to non ſeminant in patria bonos ⁊ iuſtos eccleſie ⁊ hal
latos ſed crudelos impios ⁊ iniquos. Et hoc Eſa. xiii.
Ipſe radix eſt colubri egredief regulus ⁊ ſemen eius aſpis
bene volacrem. Colubri eñ. i. mali principes educunt ma
les ballones q̄ pcerto ſunt groddum ſemen peſſimũ. per
quod volucres abſcedunt. i. p̃ quos boni qui ſit in patria
rapiuis ⁊ crudelibus deuorant. Deniq; eco q̄ ab ſit
ſeminãdi ab omni inde alienigena. Quia. Agricola ſemẽ
ſuum electum ad gram ponit. nec ipſe bladia miſcet. ſic
et ille qui ſemen ſanctum volunt eſſe. debent eſſe ad pacꝰ
poſſi. ad eſt q̄ vos excellentiam nequo q̄ ſocietatis fugam.
ab omni alienigena. ab omni mala pſona ſeparati ⁊ alie
ni. Quod ni eſt contra multos in agro eccleſie ſanctos
qui pcerto a malis pſonis non ſeminant. ſed eis potius
adiungunt. Scriptura eſt p̃pe Leui. xix. Non ſeres a
grum diuerſo ſemine. Sed pcerto ager eccleſie multꝰ di
uerſo ſemine ſeminaſ. q̄. ſub eſt verum ſemen bonorum
ſol multiplex ⁊ diuerſum. i. paruulos ⁊ mulierum. Ira q̄
bodie verificaſ illud q̄. Eſdre. viii. Cõmixti eſt ſemen ſan
ctum alienigenis gentꝫ. Et quid pcerto eco q̄ quia ſe
minantes ſunt immundi. neceſſe eſt q̄ ſemina ſint immũ
da. Quis enim poteſt facere mundum de immundo eccꝫ
pti ſemine. Job. xiii. Et is calidꝰ poteſt nix bodie illi Eſa
ie. xlix. Recedite recedite illi nõ tangatis. ſemen adultere ⁊ ſor
dicate. Ab tamen non ſic. ſed ſimus ſemen ſanctum a ma
lis billicatum. ſemen electum ſemen purgatum ut q̄ eore
pcum. ve de nobis dicatur illud Cant. ii. Flos ſunt ſemen
eni bendicti a dñmo. Et ſic nos erimus Semen

Humile ad ſeruiendum. Qui igit boni humiles ad
Mole ad poſſidendum ſeruiendũ. pñ. Et ſemen me
Mobile ad reſiſtendum um ſeruiet ipſi. Pacꝫ ſine vti
Flexile ad pertendum. les ad poſſidendum. pñ. Se
Fertile ad pdocendum. men ſeruatum eius poſſide

bit ea in ter qui diligunt nomen eius habitabunt in ea. Ec in
terra paradiſi. Item ſint fabiles ad reſiſtendum. pñ. Po
nam in terra eni ſemen eius generatio reconum benedice
tur. Item ſint flexiles ad pertendum. Quia ſicut dixi in
pñ. Qui ſeminant in lachrymis in exultatione metent. Ite
ſint fertiles ad bona opera pducendũ Job. v. Multiplex
eris ſemen eius. Sic igitur patet quomodo per ſemen in
telligitur ſanctarum congregatio virtuoſa. Adhuc eco
per ſemen intelligꝫ virtutꝫ acquiſite fructuoſa. Climatꝰ
eſt. i bona opera ſunt ſemina que in autumno huius vite
ſerunt. Paradiſus vero ⁊ eterna premia ſunt fructus qui
in etate futuri ſeculi colligunt. Bona ergo occurrentia ut
dixi ſemina ſupra eham pñ dicentia Matth. xiii. Semen
eſt verbum dei. Illud eſt in corde audientis ſeminat ut fru
ctus bonꝫ operum reportet Matth. xiii. Exijt q̄ ſeminat
ſeminare ſemen ſuum ⁊c. Sic ergo videm⁹ q̄ ſm quanti
tatem ſeminum ꝛpondeat quantitas fructuum. Quia ſm
Boetiũ. ſ. Cor. ix. Qui parce ſeminat parce metet. ⁊ q̄
ſeminat in benedictionibus de benedictionibus ⁊ metet. Et ſic
ſm quantitatem bonorum ⁊ meritoꝝ poſſumus ſperare co
pium premioꝝ ⁊ gaudiorum. Et ideo multo validius ſemi
nãdi debemus ꝛ ſolicitam ſeminare poſſumus gloſe
q̄ piam ꝛperare. ve ⁊ ſimus de illis. de quibus dicit pñ. Ge
mentes ibunt ⁊ plantabunt vineas ⁊ fructus fru
ctum nutritis. Ubi aduerte q̄ ſemen materiale poſſo
in agro diſpergi. Secundo in terra affligitur. Tercio pla
tato aſpergi. Quarto ut fructus edueniꝫ. Et ſic eco ꝙ
ſ ſtum quadruplicem ſemini conditionem poſſunt qua
tuor ſemina ſpiritaliter intelligi. que habent a fidelib⁹ ſe
miari. videlicet. Semen ſubſtantie temporalis. Semen
conſtantie virtualis. Semen ſolertie ſpiritalis. Semen de
mentis celeſtalis. Semen ſubſtantie eſt diſpergendum
ſeminauerunt inquit agros. Semen conſtantie id eſt boni
propoſiti eſt infigendum. Plantauerunt inquit. Semen ſol
ertie eſt effundendum. Dicens inquit. Semen electionis eſt
infundendum. Fecerunt inquit fructum. Dico igit primo
q̄ eſt diſpergendũ ſemen ſubſtantie temporalis. q̄ eſt dare
cum dicit ſeminauerunt agros. Quia. i. ad multos primo
ſemen bonoꝝ ⁊ opum ſi gratum ſpergere. ⁊ quidẽ agros
pauperũ irrigare ⁊ impinguare. Celle enim Ezech. Fecũ
dus eſt ager pauperum ⁊ non redditur ſemininibus fructꝰ
Et ideo in tali agro eſt ſeminandum. vbi eſt celeſte ſemen
colligendum Deu. xxvi. Seminauit Iſaac in terra illa in an
nona in illo anno centuplũ. Illud eſt contra crudelem qui
agros. i. pauperes per clemoſinas non ſeminat. ſed ipſos
q̄ rapinas depopulatiꝰ ⁊ exterminat. Ad hanc figuram
in parabola ſeminantis. vbi dicit q̄ volucres celi comede
runt ſemen q̄d cecidit ſecus viã. Qui eſt qui comunes
celi cal. pauperes tribulatos refugiat. ⁊ quia pcerto vo
lucres celi. id eſt mundi rapaces ⁊ iuperbi non ceſſant ſe
men bonoꝝ. i. ſubſtantias pauperum deuorare. Igitur
eis poteſt dici illud q̄d dicit Luc. xxvi. Fruſtra ſeminis ſe
mentem. quia ab beſtijs deuorabiſ. Non ſic chriſtiani.
quia ſicut oſtendam eſt diſpergendus eſt ſemen ſubſtantie
temporalis. ſeminauerunt inquit agros. Scdo eco q̄ infigen
dum eſt ſemen bonoꝝ operum. i. hec oſtendit cum dicit
plantauerunt. Semen eſt bonorum eſt quaſi quod
dam ſamen. a quo ſumpta ſegre pullulat operum ⁊ virtu
tum. Studiosꝫ igitur ſemen plantandum eſt. p̃ pſeuerantiam
in eccle firmiter radicandũ. Semen eſt non mittat radicẽ
fructum non faat. ſic ⁊ bonum propoſitum niſi habeat per
ſeuerantiã ſtarum pcit. plantauerit inquit. eccl. ad ſignat
radicem firmitatem. Iuxta illud Hiere. xii. Plantaſti eos
⁊ miſerunt radicem. Unde de firmitate talis ſemini pre
cipit illud Job. xxi. Semen eoꝝ ſtabit coram eis. Et alib
Geñ. xvii. Multiplicabo ſemen tuum ſicut ſtellas celi. Sed
le ait. ſtando tamen. Sed tamen eſt certum malos qui a
bono propoſito non ſunt ſtabiles ſed potius variabiles ⁊ de
ſtabiles. Figurat in ſemine qd cecidit ſupra petram. qđ
natum aruit. quia radicem figere non potuit. Quia ne mi
ni ſint in aut ⁊ petra. q̄ ſi ſemen boni operis ſemper ho
ni propoſiti ⁊ grate diuine recipiatur. quia tamen in ipſis nõ
figitur in bono minime perſeuerant. pñ. Semen inpiorũ
peribit. Mos ſic ergo ſed eco q̄ infigendum eſt ſemen p̃
poſiti pcerotio. Perſeuerant inquit. Tercio eco. q̄
effundendum eſt ſemen ſcientie ſpiritalis. Semen eſt ver
bum dei. ſ. q̄d predicator docendo ſeminat. ⁊ paterfami
lias deus fructum bonorum operũ reportat. Ut Apoſto
lus dicit. i. Cor. ix. Si nos ſpiritalia ſeminauim⁹ vobis nõ
magnum eſt ſi veſtra carnalia metamus. ⁊ hoc ſatis in
telligit cum dicit vincas. Quia. i. vites que emittit vinas
qđ nebular ⁊ letificat. ſignat ſum qui ſemen doctrine do
cet ⁊ predicat Hiere. i. Ego plantaui te vineam electam ⁊
omne ſemen verum. Sed qđ pcerto multis predicatoꝝ
bus poteſt dici illud quod dicit Matheꝰ. vi. Cu ſemina
bis ⁊ non meto. Et Hugo. i. Semina alia multum ⁊ alia
li bia parum. Quia. i. multi ſunt qui ſemen doctrine bene
recipiunt. ſed fructum operum nõ faciunt. immo q̄ pe
ius eſt ⁊ ante fuerat nunc impleatur illud Hiere. xii. Semi
naverunt triticum ⁊ meſſuerunt ſpinas. Ideo ergo dicit
q̄ effundendum eſt ſemen ſolertie ſpiritalis. vincas inquit

Quarto eco q̄ infundum eſt ſemen clemencie ſuper
nalis. fecerunt inquit fructum. Semen eſt qđ gignit fru
ctus ad homines nutriendum eſt pietas. q̄ fructus bono
rum operum. p̃duct. ⁊ q̄ indigentes adiuuat atq; nutrit.
Matth. xiii. Semen cecidit in terram bonam ⁊ dabat fru
ctum. Et ſicut ſemen medicum eſt reſpectu fructus. ſic bonum
opus valde eſt modicũ reſpectu premij. Et bonũ
omnia bona opera ſunt quedã ſemina fructus glorie eor
ne p̃ducitur. cum tamen lachrymarũ pluuia fuerint irri
gata. Quia ſicut dixi in pñ. Qui ſeminant in lachrymis in
exultatione metent. Verumtamen ille qui ſeminat caute ⁊ ni
mio vento. ſic et ille qui facit bonum opus habet cauere a
vana gloie ſigmento. quia alio de ipſo dicit illud Oſee. viii
Semina bunt ventum ⁊ turbinem metent. Quia videlicet

quādo cupido vane gloriē vane laudis fit in semine mo-
dis primis erit in cursibus. Non sic sed sanctorum semina
nostra sint tali vento & sic reperiatur fructū boni. Jux-
ta illud Gal. vbi supra. Quod seminauerit hō hoc & metet. Sic ergo pū-
quā quātūcūq; semina sunt habenda & fidelib⁹ diuersimo-
de seminanda. hoc ergo de semine sufficiat.

Semita. Cum semita nihil aliud sit q̄ parua et
quasi via. & spissa meatus p alia animal. Possumus dicere q̄ p semitam pōt intelligi vita no-
stra & transitus huius mundi in quo diuersimode ambu-
lamus. Dicuntur ergo dico q̄ inuenit triplex semita. scil.
Quedam bonus & transitiua. Quedam mala & nociua
Quedam grauis & accepta. Semitam bonam currit
omnes mortales. Semitam mali currunt omnes morta-
les. Semitam grauem currunt omnes carnales. Semi-
ta ergo significat vitam mortalis. de qua Job. xvi. Semitam
q̄ quam non reuertar ambulo. Semita etiam significat statū
mortalium. hoc est vitam. vitam iustoꝝ & peccatorum. de quo
Prouerb. iij. Justoꝝ semita quasi lux splendens. Signifi
cat itaq; vitam carnalium. hoc est dicit vitam & conditio
nem malorum. & de hoc Job. xxij. Numquid semitam scu-
lorum custodire cupio quam calcauerunt viri iniqui. De
mita ergo Prima est naturalis que merito claudit. Secun
da est semita virtualis qua iustus graditur. Tercia est semi
ta criminalis que a malo venit. De prima nihil ad pre-
sens. De secunda de tercia est aliquid dicendum. Quam?
ergo q̄ est quedam semita virtualis & quedam semita viti-
osa. Semita virtualis est vita preclara. Illa est illa semita
p quam pij ambulant & ambulandi vocati & manda-
ti. Esa. xxvi. Semita iustorum recta. recta es semita iustorum
mō tu Jacob & occulta non vias tuas & ambulabim⁹ in
semita eius. Semita enim est arta via per quam transeūt
homines non quidem quā vt ceteri non omnes sanctī. &
que bonum ducit ad terminū q̄ via publica. qui inuper
pauci vadunt. Sic & nunc via planicies est licet quedam
parua semita iusticiarum publicam duc⁹ mundi posita qui
peculiabus pauci intrant. Quia licet dicit Ubsh. vij. Ar
ta est via q̄ ducit ad vitam eternam. & pauci ingrediuntur
p eam. Sed est hominum & sibi persimile viri & plene ratio-
nis nunc semitam placidam ambulare. quia. Equidem
nos vadunt p stratum publicū status mundi. pauci est vi-
dere scire illum. s. placidam semitam. & ideo necessari⁹ est
ibi rector. Ipse qui nos vocat ambulare & ducat. Sic
bene petebat Dauid dicens. Deduc me domine in semita
mandatoꝝ tuoꝝ. quia ipsam volui. Quia sicut dicit Job. xx.
vij. Semitam ignorant anus. nec irruitus est eam oculus
vulturis. Anus enim alis velocis. & superbis et pulcipes
est. vultures ponderosi & tardi. & carnales luxuriosi. Iam
viam ignorant. nec eam libenter intrant. Illa est via le-
uationis & p consequens saniorū. & ad transeundam termi-
num paradisi est bonus. Christus enim & sacrificium salus est bi
bono q̄ in via publica. s. q̄ in statu secularium plenarius.
Sicut igit̄ cetū & alia animalia silestria non libenter va-
dunt p vias publicas. timentes venatoꝝ canes & bene
nos transeuntes. sed potius vadunt per semitas solitarias
& secretas. & a pedib⁹ transeuntibus frequentatas. Sic et
nos debemus semitam placidam intrare. & non a via pu-
blica. id est a communi consilio seculi elongare. vt sic a ca
nibus inferni possim⁹ non cautus seruare. Quia sicut dic
tur Prouerb. xij. In semita iusticie vita. Et Prouer. xij. di
cit. Qui vidit? & capit vie pulcre. & semite eius pacifice eo
rum. Et sic cuilibet potenti dici illud p̄. In mari via tua
semite tue in aquis multis. Vbi aduerte q̄ sicut semita ha
bet tres conditiones. qui. scz ipsa est strictior rectior & mun
dior. sic semita status & perfectionis habet & continet Pe
nitentie amarū. rubicundū. in mari. Iusticie rectitudinem. se
mite nec. Continentie seu mundicie pulcritudinem. in aqꝫ
multis. Prima igit̄ dico q̄ in ista semita debet esse peni
tentie amaritudo. cum dicit. in mari. Mare est salsum et
amarum. undosum. difficile ad potandum. vnde et ad me
dicandum penitentiam designat que difficilis est & aspera
& tamen valde angustia. Semita enim vt dictum est. stri
cta est & etiam difficilis & aspera. transit enim
p loca altiora. que sunt ad ascendū. & ideo grauiora. Et
vere penitentia grauis est & difficilis ad eundum in cor-
de. est in bonum & penetrabilis. in mari inquit. Esa. xlix. Dis
cedit in mari viam. & in aquis torrentibus semita. Ec tha
ei semita nō curant delicati. Illi de carnali mentre dicit
Prouer. v. Per semitam vite nō ambulat. vagi & gressus
eius & inuestigabiles. Ista semita penitentie deligerat sanc
religiosi. vbi. s. penitentia valde viget vel vigere videtur
Sicut enim aliqua animalia sunt ita indomabilia. q̄ nec.
q̄ valeant incedere p rectitudinem semitaꝝ. sed potius ex-
dagine vie & fine semita euagari. sicut de onagris & bu-
balis dicit. que sunt animalia q̄ fine iugo difficile p semi
tam viam gant. figuram in alia bestiam. que q̄ videt arge
lum cū gladio in via. declinauit a semita & aberrauit pedi
dentis. q̄ cum verberaret eam & vellet ad semitam reduce
re. in deserta silua murmurare. licet dicit. Illum. xxij. Quia
vere desertum silua. & vie carnales cum in via penitentie
religionis videt stare angelū cū gladio. s. flatū cum pun
gendi & corrigendi officio. omne illud accedere. & ab aspera
tali semita retrocedere. sicut postilme pes in apostata. q̄
si ipse ad semitam vite & pnie verbo vel opere reducere vo-
luerit. statim contra eū rediuabit. Et ibi obedire odiose re
q̄ sanctum declinans p semitas inuenit in ecclesia non
tas semitas mollis sicut dicit. Judi. xiij. Quia videlicet q̄
dedimus se ad semitam pnie. inuenimus illa semita molli
bunde & plenarie & gratie in mari inclyti. Sap. v. Semita a
quas in fluctib⁹. Sic igit̄ in ista semita est penitentie arcta
do. q̄s offendit in verbo semite. Quia. s. de natura semite
est. q̄ sit directa & recta. & quanto breuius tanto rectior. Ju
xta illud Luc. iij. Dirigite vias domini. rectas facite semi-
tas dei nostri. Quia pcerto illi qui in semita placidissima.
balant. rectitudinem iusticie & bonitatem expeditissime sq̄
uunt. q̄. s. ipsi sunt boues alios celeriter expedientes. vi-
di nunq̄ a iusticia deuiando. Esa. xxvj. Semita iusti recta
est. rectus callis iusti ad ambulandū. Unde supra de rectu-
dine. Dul tū est contra multos. quoꝝ semita nō est recta
p fallaciam. nō est bonitas p celeritatem. & plena p expedi
tam. sicut ad literam videm⁹ de moderne multis indicib⁹
& plato. de quibus pōt dici illud. Esa. lix. Semite eoꝝ in-
curuate sunt. Semita enim talis est sicut semita dumbis aqua
rū. q̄ semp est tortuosa & longa. Sic a condito theologi
ca est p fallaciam & longa p plurimum. Illi de quibus
ligit illud Gen. xlix. Fiat dan coluber in via. Cerastes in se
mita. Coluber est qui semp cornole incedit & viat. & col
labendo. & cerastes q̄ est serpens cornut⁹ supra frontem in
fidiana bestia transeuntibus signat tales qui sic sunt tor
tuosi p fallam intentionē. sunt collabentes p blandā adu
lationē. sunt cornuti p superbam elationem. sunt etiam ini
dientes transeuntib⁹ & offatum incipientē. Quia pcerto
bio aliud nō videnī facere bodie tales iudices. q̄ dedisse
balum nisi insidiari transeuntib⁹. vt ipsos mordeant rapi
ne dentib⁹. Serpens dicit̄ fit in recta semita mordet. Ille
hoc recte iudicat nec etiam veritatem diligit. sic vere illi
facti sunt. positi in semita recta iusticie hoc est in officio et
in statu iudicandi vel puniendi. vbi. s. iusticia est facienda
nunq̄ tamen sunt iusti sed venenosi & fallaces. infecti sunt
enim in semita iusticie sed pcerto ipsam nō seruant. nec p
cam gradiunt. sed hoc agūt ut ipsa aliqs insidiant. Et de qui
bus videtur illud Esa. xxx. Auferte a me vīā. declinare a
me semitam. cessat a facie nostra sanctū Israel. Non sic de
rectis meis. sed sic in ista semita iusticie terminū vt sic qui
libet dicat illud Prouerbiorū. viij. In vijs iusticie ambu
bo in medio semitarum iudicij. Et & eis dominus dicat il
lud Prouer. iij. Ducam te p semitas equitatis. quas cū
ingressus fueris non arctabuntur gressus tui. Terti⁹ au
co q̄ in semita perfectionis debet esse mundicie seu conti
nentie sanctitudo. quod offendit cum dicit in aqꝫ mul
tis. Hanc aut̄ que in celum tollunt mundiam & puri
tatem designat. Quia sic sicut semita de sui natura debet
munda. sic vita bonorum debet esse munda & pura. Ex
de Cant. vi. dicit. Qui pascit inter lilia. Et hoc est coram illos qui in semita perfectionis
et religionis mundiciam non obseruant. Quia proprie
hi debet esse munditia. et interius in corde: & exterius in

arme.t sz vitetias in sermone Prouer.iij. Ne eius vie
pulere:e oclo tenue eius pestifer. Me sit gr̃ semel nullo
Medica expositio. Iudicia virtualis. Pestilencia especialis.
Semel ad ea quod dicit Job.xxxvij.cap. Mi quidē nolit semitas nubiū magnificētia operū eius. Sancti ostendūtur nubes. sicut super? est ostensum. Sic ostenditur semitas ip̃i nubes. sicut super? est ostensum. Sic ostenditur semitas ip̃i semel sibi vocati peccabat oculo ip̃i. Semitas tuas mee. Sic fit semitas ih̃u? tribuli peccabat oculo ip̃i. Ecclesiastice vie semitas mādatoꝝ eius. Sic fit ambulare semitas in q̃bus illuminati se siebat. ibidē. Lucerna pedibus meis verbum tuū: t lumen semitis meis. Et sic igitur patet q̃ sunt semite virtutis. Adhuc dico q̃ sunt q̃dam semite. vitiose. Et sic sunt semite impioꝝ. Peccata ostendūtur per quas gradūtur iniqui. Et sic nota. q̃ in scripturis inuenit

Semita montuosa. Semita cornuosa. Semita cenulosa. Semita lubricosa. Semita pestilens.

Montuosa dico est semita superborum. Ibi est semp petunt altiora. Vnde Iudith. xv.c. dicit de illis q̃ erant de exercitu holofernis. q̃ ipi fugiebant p̃ vias campoꝝ t semitas montuosas. Cornuosa semita vana collis. Cenulosa semita vana rois. Ibi est in scribus suis vanq̃ rane inedie. Sic dr Semite eoꝝ inornate sunt. Et semp intendūt ad insatiabilem et rapinam Psalm.j. Semite effilo auari animas possidentiū rapiū. Lubricosa est semita multoꝝ. Ibi. n. nunq̃ volūt videre boni alicui?. Unde Job.vj. Involuta et sunt semite gressus eius. Lubricosa est semita immundorum. Unde sicut semita q̃ quam linat gradū est infecta. ita q̃ apparet ibi vestigiū gradientis. sic vita illoꝝ ira est immūdicie. vt eoꝝ vestigia appareant lubricosa Job.xij.c. Post eū lucebit semita. Pestilens est semita peccatoꝝ. vnde Job.xviij. Scripsula eius sup̃ semitam. Et sic igitur patet. q̃ est semita virtutis et vitiosa. t hec sufficiat. Vide infra de via. Et supra. de Ambulare. et de Ire. t de Gradi.

Emel. Nota q̃ istud aduerbiū semel: in scriptura inuenitur vel sumitur in bono et in malo. Unde bene dico. q̃ in scriptura inuenitur semel

Restrictiue. Mentaliter. Quantitatis. Felicitatis. Peculiaritatis. Confessionis. Diuisionis.

Semel restrictiue est ad quē libet superiorē. Magna est bonitas quod semel peccāpienti vobis fiert. ad ipsos est pertinet semel aliqd ordinare. t nō nisi vnum nisi aliud vitare. sicut de deo dicit Job.xxxiij. Semel loquit deus: t secūdo idipsum nō repetit. Semel necessitatis est illud. qd si ip̃e semel vouerit necessario obligatus erit. De quo Deutero.xxj. Si semel egressum est de labijs obseruabis. Semel mortalitatis est illud quo hominis semel mori. Semel secularis est illud quo deus semel in iudicio sententiā proferet. cui nullus subtrahere aut poterit. Et de hoc in ps. Semel locutus est deus: duo hec audiui. q̃ potestas dei est. t tibi domine misericordia. quia tu reddes vnicuiq; sm opera sua. Semel felicitatis est illud quo semel beati gloriā adipiscēt. quaq̃ magis amplius perdere nō possūtur. vnde de christo dicit Hebreo.ix. Qui per proprium sanguinem introiuit semel in sanctaſanctoꝝ. eternā redemptōe inuenta. Semel peculiaritatis est illud q̃ pro oblatus est semel pro peccatis nostris. De quo j. Petri iij. Christus semel pro peccatis nostris mortuus est iustus pro iniustis &c. Semel confessionis est illud. quo quilibet ad minus semel in anno tenetur confiteri. de quo potest dici illud. q̃. Regum.xviij. Semel in anno tondebantur capilli absalon. Semel damnationis est illud. quo mali semel damnati: perpetuo remanent in infernum. de quo potest dici illud. j. Regum.xxvj. Percutiā eum semel iaciā in terra. t secūdo opus nō erit. Sufficiat ergo de semel. q̃ explanū allegauisse multa sint. Quia tam sufficienter bonitas.

Semper. Nota. q̃ semp est vnum aduerbium. q̃ significat continuitatem. frequentationem et assiduitatem. tam in bono q̃ in malo. Et ideo bene dicitur. dicendo. possumus notare. q̃ illud semp potest pertinere ad quatuor genera personarum viatorum.

Ad perfectos infernū reflectentes.
Ad beatos superne gloriantes.
Ad infectos eterno deliquentes.
Ad viuentes laboriose gemicantes.

Et sic dico. q̃ semp potest significare Perseuerantiā in gratia respectu perfectoꝝ. Perseuerantiā in gloria respectu beatorum. Perseuerantiā in culpa respectu peccatoꝝ. Perseuerantiā in pena respectu damnatoꝝ. Igit dicamus primo de semp: quod pertinet ad perseuerantiā perfectoꝝ. quia sic perfecti viri semp in bono perseuerant. quia sua bona opera nunq̃ per peccati mortale oblitionē sic cessant. Sicut ois creatura semp continuant actus suos. sicut videmus de igne continue calefaciente. de celo continue currente. t influente. de sole semp illuminante. t sic de aliis. Sic iusti semp continuant bona opera. vel in bona vel in actu semp ois momēt obediendo. semper calefaciat charitatiue obligando. semper illuminant bona documenta. t exemplo aliis ostendendo. vt sic quilibet vocat illud Psalmo. viij. cap̃. Que plantu sunt ibi facio ep̃. Et sic possumus notare. q̃ iusti debent

Semp sperare. Semp orare. Semp laudare. Semp videre. Semp gaudere. Semp ardere. Semp lucere. Semp vocere.

Qz debeant semp sperare in tribulatione. Exemplo quali. q̃ immūdi tunc si sic ne sunt cadit in locum pessimū per peccatū mortale. Spes in deo nō semp. Qz etiam ipi debeant semp orare. patet p apostolum dicentē j. Thessal.v. Sine intermissione orate. Et Luce.xviij. Oportet semp orare. Qz istud semp debēt laudare. exemplo alaude. t psalmorum. que ip̃e sine intermissione cantat. patet Ephe.v. vbi dicit. Gratias agentes semp pro omnibus. Item q̃ ip̃i debeant ip̃e per contemplationem videre. exemplo leonis. q̃ semp deum videre habetis apertos. Patet exemplo angelorū. de quibus dicit Matthei xviij. Qz angeli semper videant faciem patris q̃ in celis est. Item q̃ etiam ip̃i debeant p̃ spirituali consolationē semper gaudere. patet Psal.xli. vbi dicit. Gaudent in omnia semp. tuo. Item dico gaudere. Qz etiam ipi ip̃e debeant per dilectionē ardere. Exemplo lignū aloes ferri. q̃ semel accensa semp ardet. patet Luce.xij. vbi precipit. Sint in aliari nro semp ardentes. Qz in Salomone? ipi semp debeant q̃ lucere. Exemplo solis q̃ lumen suū semp ferunt patet Exodi.xxvij. vbi dicit. Ardeat lucerna semper in tabernaculo. Qz etiā ipi adhuc debeant semp per ydeal. emam vocere. patet exemplo ipi Hebr.xviij. nostro. Ego semp docui in synagoga. Istud. est ergo ip̃i perseuerantia in studio pertinet ad perfectos. Secūdo dico. q̃ semp p̃ nunc ad perseuerantiā reflectēs. dicimus. Isti sūt genera que habent habeant semp. t obliti que facite semp facit.

Isti sūt iusti
Sicut stelle semper lucentes.
Sicut palme semper virentes.
Sicut angeli semper viuentes.
Sicut pisces ip̃i in aqua voluptatis eterne residentes.
Sicut spiritus semp gaudentes.
Sicut reges semp regnantes.
Sicut heredes hereditatem glorie semp possidentes.

Et ideo bene dicit q̃ ip̃i
Semper sunt in laeta societate.
Semper sunt in gaudio felicitate.
Semper sunt in quieta tranquillitate.
Semper sunt in sera securitate.
Semper sunt in tuta securitate.
Semper sunt in nova felicitate.
Semper sunt in magna feruitate.

Dico q̃ beati semper sūt laeta faciemus. quia felicet quilibet ip̃orum videbit videre. illud qd dicit sanctus Dionysius. Regnis. ix. capit. Tu comedes panem mensa tuo semper.

Item dico q̃ semper sunt in quieta societate. Habent enim de eis p̃ locis. Ipse enim dicit celestis hierusalem Ezechielis xlviij. cap̃. Habitabo in medio tui semper. Et.iij. Regum.x. Beati servi tui qui stant coram te semper. Item dico q̃ ipi semper sunt in quieta tranquillitate. nullam ois inuenient perturbationem. Unde

Esa.lviij. Radix eius erit sicut flos ascendet. Item dicit dominus. Ecce ego creo celos nouos et terram nouam. Et non erunt in memoria priora. Et non ascendent super cor. Sed gaudebitis et exultabitis usq; in sempiternum. Et ecce ego creo Jerusalem exultationem. Et populum eius gaudium. Et non audietur ultra in ea vox fletus. Et vox clamoris. Non erit ibi amplius infans dierum et senex qui non impleat dies suos. Quia puer centum annorum morietur. Et peccator centum annorum maledictus erit. Et edificabunt domos et habitabunt. Et plantabunt vineas et comedent fructum earum. Non edificabunt alii et habitabit alius. Non plantabunt et alii comedent. Secundum dies ligni vite erunt dies populi mei. Et opera manuum suarum inueterabunt. Electi mei non laborabunt frustra. Et non generabunt in conturbatione. Quia semen benedictorum dominus est. Et nepotes eorum cum eis. Et erit antequam clamabunt ego exaudiam. Adhuc illis loquentibus ego audiam. Lupus et agnus pascentur simul. Et leo quasi bos comedet paleas. Et pulueri serpenti panis eius. Non nocebunt neque occident in omni monte sancto meo dicit dominus. Ecce ergo quod dicit dominus. Quod omnes electi erunt sempiterni. Et quod omnes reprobi erunt sempiterni. Et quod omnes electi erunt in celo nouo et terra noua. Et quod omnes reprobi erunt in inferno. Et quod omnes electi erunt in gaudio sempiterno. Et quod omnes reprobi erunt in tristicia sempiterna. Et quod omnes electi erunt in pace sempiterna. Et quod omnes reprobi erunt in bello sempiterno. Et quod omnes electi erunt in luce sempiterna. Et quod omnes reprobi erunt in tenebris sempiternis. Et quod omnes electi erunt in gloria sempiterna. Et quod omnes reprobi erunt in confusione sempiterna. Et quod omnes electi erunt in vita sempiterna. Et quod omnes reprobi erunt in morte sempiterna. Et quod omnes electi erunt in regno sempiterno. Et quod omnes reprobi erunt in carcere sempiterno. Et quod omnes electi erunt in deliciis sempiternis. Et quod omnes reprobi erunt in penis sempiternis. Et quod omnes electi erunt in requie sempiterna. Et quod omnes reprobi erunt in labore sempiterno. Et quod omnes electi erunt in lumine sempiterno. Et quod omnes reprobi erunt in tenebris sempiternis

Motum cogitare. Sapere. Sunt in pluribus sensibus
Sensu reclamare. si in diuersis sensibus aut agnus
cum cornua z cymbala. z psalis mouebant sicut dicit
Apocal. xiij. Quia peccato alii qui iuxta eadem vel z agut
que ei ecclesiam diuersis sedebant. in diuersis z ostiaq;
officijs et dignitatibus sedent. eo unum singulare perfe-
cionis cymbalum laudis z granarium scientie. z psalis de
actionis habere debent. Iuxta illud ps. Fundamenta z virgi
nes cum senibus laudent nomen dñi. Ista est igi
tur senex moralis glossema. Sexto principaliter dr
co. q. in scripturis inuenit senectus localiter contra puericia. z
ista est senectus peccati. Seneca enim dicit causa z diuersi-
tatis et conuenientie consurgere debemus. Et ideo dic
quia senex dicit. q. per malum consuetudinem in vicio anti-
quat. Prouer. xxv. Adolescens iuxta viam suam gradi-
tur. etiam senuerit nō recedet ab ea. Dico q. peccatum et senex
multiplicatione. vicio. quia senex naturaliter habet

Vitium deberam. Sic vere peccatum est debeatur p
Velum corrugati. peter defectu vitus interioris z cō
Corpus incurvati. templationis. Gen. xxvij. Senuit
Pili dealbati. ysaac z videre non poterat. qd be-
Sensus obtenebrati. ne apparuit in filio modo pio etiam
Caput decalvati. benedixit. Item est corrugat' pro
Alas sum indurati. peter defectu bonelle puerilis etas
Vitule est carnalis apparentie corallier est infecta. Un-
de Ezech. xvij. Facies cōsulte vultu' eius. Item i incurvat'
quo ad effectū amicie z amabilitatis. sensu est respicit p
maricam ad terram. q. d. Gestum cor semp incur
vo. Et Treno. ij. Jacuit in terra foris senex et puer. Fi-
guratus Judicum viij. c. Dixit gedeon cōbuslit senes civita-
tis cum spinis vestam. Spine est vinus iuxta greg. Cum
quid' paucero senes. i. figuratos p maricam pcutiet
Jrē est dealbat' p canicam hypocrisie z simulatos. Pro
nerb. xx. Dignitas senis canicies. Jrē est exercitatus. pter
defectū exercitat locū nō nocebit. etiā si sit in bonum
verbū. nec datur vnū bonū consilium Eccl. vj. Parabolā
a sacerdote z consilū a seniorib'. Item est decalvat' pro
pter vicio operum iactantie et elationis. Unde ysa. Pro pec
tori senis habet caput inanitionis nudam inferam eos spu
mam indi. Senex reuelat. Unde Ezech. in Decalvabit vos ver
ticem filios syon. Et Exech. xxvij. Dime caput tuum calvatius
z cetus hiemis depilatus. Item est incurvatus p carnis in
firmitatem. Figurat' in sensibus q. surrexerunt contra sulam-
nam Daniel. xiij. Unde in Regū xj. Salomon cum iam
esset senex: deprauati sunt cor eius p mulieres. Et ideo bo
nitas de talib' senib' penitet vita dicit Ezech. vij. Cessa vi
sio sti de senibus q. senex ab ecclesiast sacerdotio. in se-
creto cubiculo. Ista est igit senex' letalis corruptionis.

Tercio vico principaliter q. est senectus carnalis ses na
turalis condicionis. Ibi em senectus omia corrupibilia
sunt fluxa. Unde ibi de quatuor elementis compenit.
quas senectus necessario patit. Illa est que sunt eterna
et perpetua nō senescit. Ista ego que sunt regula necessa-
rio vetere sicit. Vbi ergo senex? contra mota cōmoda
et incōmoda. Cōmoda autem sunt illa que ses p senectut

Caro subiacitur. Dico q. caro subiacit. quia ses in
Sensus acuitur. senectute z motus z actus inuenili-
Finis adequat. lis z carnalis minuit. motus spi-
Ilarus impedit. ritales z virtuales obtenebrant z ob-
pediuntur. vnde Seneca dicit. Gaudeo q. senectus q. vicia
in me senectus. vnde Eccl. xlvij. Elegit in senectute permi
sit eo virtus. Dico etiam q. sensus acuit. Dicit. ei dici
tur Job. xij. In antiquis est sapientia et in multo tempore
prudentia. vnde Eccl. xxv. Corona senū multa peritia. Et
dico ibidem dicit sapientie in iuuentute discere. vt bono
in senectute valeat prudens esse. Qz inde in iuuentute nō
congregat quo in senectute reperiat. Item dico q. finis
animal. q. ses senectus est status propter mortis.

Hic ly terminatur pagina et requiritur secunda. Dicte
Hic explet senectus z adipiscitur solarium. Job
Hic labores terminant et retribuitur bonum. ibi. vñ
Qz mortuꝰ est in senectute bona plenus dierū et diuitiis.
Item dico q. bonus impedit: vt habetur Exod. xx. Ho

nora patrem et matrem. Exemplo dicam. que sunt mem
pererob' conferūt cetera alimenta administrantes. Et
tamen est contra malitos pulsimpuentes z pueriles. q
ses no reuerent senes. nec eis impendit honorem. Ex q.
bus Treno. iij. Faciem seniorum non erubuerūt. nec ie-
nam miserūt. quare senes bodie vilipenduntur. z a fa
miliaritate abhorrentur. unde Eccl. iij. c. Cumulabit
pueri senem. z quasi dilus contra nobil. Et illud Exo.
ij. Non reuereamur senem z. Sed nō sic bene. q. pueer
to si impendit honorem. amicum obsequiū z dilectum
senectus. Eccl. viij. Ne spernas homo in senectute. id
enim q. ex nobis senectus. Patet igit q. plura sunt incom-
moda senectutis. Sed adhuc dico. q. multa sūt senectutis
incōmoda. Senex enim sit naturaliter vt videmus

Parati ad iracundiā. Dico q. ibi sit ad ira-
Rapaces ad accipiendū. scendū propensa. Ec-
Tenaces ad possidendū. clesiast. xxx. Ne des ibi delectū in cele-
Debiles ad diffidendū. ritibus z in spiritū vires
libus que sit causa solarantie cordis et sensus. z dico q.
per frigiditatem constringunt. necesse est q. faciat iracū
dos. Unde Innocentius in libro de miseria humane status sic.
Senex facile provocat. si non facile revocatur. cito credit
et tarde discredit. velox est ad loquendum. tardus ad au
diendum. sed non tardus ad reprehendum. Item dico q. ibi
sunt ad acquirendum capaciores. Quia est cura auri?
comedit in sero. q. in mane. Sic vere homo auidus acq.
rit in senectute sarcina. q. in iuuentute materia. Quia
sequitur Seneca. etenim vices in homine senectus ne-
sola auaricia inuenitur. Item ibi sunt ad possidendū
tenacissimi. Senex enim naturaliter sit pari similes au-
bus quadrupedibus. que quanto plus antiquantur. tanto vi
gores eorum plus dandūtur z inuarantur. Sic vere ma
nus illorum tanto sunt ad bandum diuitiosa. quanto sunt
senioca et antiquiora. Et ibi sunt sensus senectu-
tis. quia quanto minus restat de viatorio plus augent
et seruant de viatico. Item ibi sunt ad subtrahendum de-
bilissimi. Unde salicet in senectute vitus mentales cetera
pitur. armonia corporis dissoluitur. z membrorum conge
ries eneruatur. Ideo de miseria senum loquitur Innocē
tius vbi supra. dicens sic. In senectute inquit oculi affligū
tur. z caput concutit. languescit spiritꝰ. z fetet subtilitas
facies rugatur. z statura curuatur. caligant oculi. z vacil-
lant articuli. nares cōfluūt. et crines deficit. et mentis
et aperit actus. sensus putrescunt. et aures surdescunt.
Hec igitur de senectute sufficiāt tam in bono q. etiam in
malo.

Sentire. Sensus. Notā. q. sentire ui. bil. aliud est q. aliquid percipere. aut ingre. opinari vel cognoscere. Et dico a sentire ducitur sensus inquantum accipitur pro virtute mentali de rebus diuersis sentiente et iudicante. vel cum inquantū accipitur pro sensu et potentia naturali vel cō. muni vel particulari. subiecta exteriora cognoscente z nō sentente. Ideo igitur philosophi. Diximus de sensu et sunt re quo sentiūtur illa que pertinent ad salutem. Et dixi. mus. q. sicut corpus per quinq; sensus naturales exteri. ora percipit et cognoscit. Sic anima per quinq; sen sus spirituales illa que ad salutem pertinēt cognoscit et videlicet.

Per visum sapientie discretionis. Sicut enim homo non viuit: nisi ha. beat sensus natu. rales: sic nec mi. nus habet vitam mor. talem vel paralitī. cum quod non sentit. Sic vere anima per gratiam nō est viua. nisi spiritualibus sensibus se vestita. scilicet illa q. ad salutem pertinent. sentire et perpendere non cognoscit. nec profecto meritis iudicatur. z per peccatum mortale ficca et paralitica efficitur. Et ideo ad spiritualia sit endum monet apostolus Philip. ij. dicens sic. Hoc sen. tite in vobis quod et in christo Iesu. In quibus verbis ostenditur quatuor q. sunt a pfe. cōdi? sentida. sq.

Allegus que sunt inferius. Allegus que sunt interius. Allegus que sunt exterius. Allegus que sunt superius.

Igitur sentiamus inferius mundi vspē ad hoc inquit qđ est demonstrandū. Sentiamus interius cordis fragilis. In vobis. Sentiamus exterius crudis supplicia. In ipso. Sentiam⁹ superius celi solacia. Iesu inquit q̄ interpretat⁹ saluator. Et sic igitur primo q̄ non debemus sentire mundi dispendia. vt cantant. Secundo q̄ sic est premens demonstrat vtilitatibus vspendia q̄ in mundo vtilitatē. sunt iste

Voluptates que decipiunt. Delectamenta que affligit. Verba & penalitates que concutiūt.

Ista est sunt re monstrabilia ab poetis. & ideo magis sunt sentenda. & ne noctane pauentia hoc insp. vnde Phylip. Suscip⁹ p̄ce⁹ iam⁹ hec sentiam⁹? Melius est sentire penā q̄ delictū. & multi demonstrata sū vigilia q̄ desiderata ad placēdū. Sensibile est poetis vt potentes sentire magis mouet sensum. Et ideo illa q̄ sunt plenaria debem⁹ sentire. & ab ipis si mala sunt: sunt a nobis retrocedere et abire. Salmo. n. sensū aquā anima⁹ retrouerit ad quietem. Spes et fortitudo singulos fugi vel abstinere ne forte loci illi nimium. Deo cui sentiēs cadauer alteri⁹ bonis de nouo motiuū et ecclesiast rēdo magis fugit. O abissum q̄ sit in mūdo amantes dampna et dolores. quot sunt immundicie & sentes. & quot sunt inuy motus. scelerum tribule & miserie. Ihs q̄ si celestia sentirim⁹ ipa procerto fugiam⁹. & ab ipis mox valeam⁹ recedere? Hoc q̄ sentire Psyl. Sicut est mihi est iuste hoc sentire. Sed procerto videt q̄ multi possint hec re illud. q̄. Reg. xv. Nūqd vigent sentus mei ad videndū dum? quasi sicut no. Cum procerto multa sunt q̄ ita sentiū delectatio habent turbatiq; inter bona et mala. & inter vtile et inutile discernere nolunt. Animo vtil pro alio reā pati. multiq; tribulatiōes. & miserias ne fugiūt neq; sentiunt. Gaudet est sunt peccata q̄ no sentiūt ferorum fierorum. Cecus enī visu sunt q̄ nō vident. sentire volunt verbū. Caloe sunt animo q̄ no sentiūt labores eorū. Ysa. xl. Sūt vocati ad mūdi delectabilia. & ad mūdi tribulabilia. q̄ il la nō curat time q̄ penas est ipa. vt dicit. & sentiūt. Videt de videnī. Dicere aliud Petrus. Cerberus erit me & nō valui. trahere me. & nō sensi. Ysa. xl. nō sentiūt nec vñ di verbera q̄ retrahūt. nec mūdi vbera q̄ inebriāt. Dicere. iij. Gentes cordis mei turbati sunt. Ideo sic ergo & sentia mus mūdi dispendia vt cantant. Dicit q̄ sentire.

Secundo dico. q̄ sentiam⁹ cordis fragilis vt videant. Ab esse dicunt cū dicit. in vobis. Vbi est est cautū in nobis sunt sunt pena. q̄ sic ita sic sunt in medio cordis nostri. Est est in nobis & de nobis & a nobis. & ideo sunt ille q̄ habet spinam bene sentit illā. Qui. & nos debem⁹ sentire spinam peccatis que sp cōfiam⁹ pēgere & remouere. ab sentiendo sicut in toto mortui. & in malo penit⁹ obstinati. In vobis inquit. Ihs. xv. Stetit. Ihs. xv. Stetit vobis a venturis greg. x. Mō est cōtra malos illos frontis vel fragilis q̄ propter infirmitates non sentiūt. & ideo vnus secundo & alius cū tando mouitur a delictis. Sic vere multi sunt q̄ vicios ponderē sunt grauati. & ita in profundū vicior. vt cū sic q̄ quam nō sentiūt infirmitate. quino cordis et dormiūt & in bono dico suos vsq; ad finem nō sciunt tū mortis eterne penalitatē. De ipsis Roma. j. Quia nō cognouerūt habere deum in notitia. tradit illos in reprobum sensum. Nō sic dampnati. q̄ sentiamus cordis fragilis vt videant. In nobis inquit.

Tercio sentiamus crudis supplicia vt videant. in ipso inquit. Ipse est pereti qui crudis vocē. vel quasi crudi audiū. Et ideo p̄ nomen ipsi bene pereti crudis supplicia assignan. Illud est vbi mus sentire. tp cōpassionē et dolorē. & cordis ingerere debemus. Sap. j. Mentre de ipso in bonitate. Et cū caput patit. cetū corpus sentit. Et quia caput nostrum ipse est etiam crucis & mortis illius sentiam⁹ dolorem. Hic facie hoc ille q̄ dicebat Gal. vj. Christo confixus sū cruci. Nō bū tamen nō sunt dolorem capitis: nisi p̄ cū capiti & membris. Et ideo peccatores q̄ ab ipso capite sunt diffidentes sentiūt horrida penam suam. Roma. vj. Quia cognouit sū sum dominū quasi dicat paul. Vera eleum mundrago re: sicut bonitē ipa de mente q̄ plurares sunt sentiūs mū. Ungentum etiam de fronte infusum sentire in superciliū sunt membrum in appenū q̄ quasi cordis pēdat sensum. Sic vere q̄ hodie multi sunt cruci, cifixi in mente: & capiti sentire dimittunt: hinc est q̄ sanguis & passionis et doloris ipi et proprii perdidenti. ita q̄ quasi insensibiles non sentiunt Sap. xv. In constantia concupiscentie obfuscate sensum. Non sic ergo lesu sensum⁹ cū. eo supplicia vt videamus. In ipso inquit. Quamobrē animo cū solacia vt habeamus. Iesu inquit. quod interpretat saluator. quia sic salus et saluatio gloriē est sentiendū. vt videlicet appendā. Quia sicut dicit Rom. viij. Qui sp̄m sunt: que sunt sp̄us⁹ sentiūt. Vera vultus animi sentire precium. quam etiam vitra in mente vale cū regem in sensu odorē? Cum etiam pēt & pudor sum interiorem cōsū donec maneant. Illud ergo pēdā re ne gloriē sentiam⁹? & ipsum querere p bona opera nō oportet quoniā in patria habeamus. Quia sicut dicit Gregorius. vj. Cogitare de illo sentire est continuā? Quod i cetera multos fundere illos q̄ comedit? imo valent ipsos nō sentiūt bonitatem. quia cetera nec sapiunt ordine eterne gloriē sentit. & sensus cordis reperiūt. sal. cordis replentur. Sap. xv. Deprimit in habitante terrena sensum Non sicā sumus sicut Ihesus. De quo Genes. xxvij. q̄ ita ut vtique sensus odoris vestimentorū eius. Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni. Et sic p̄ q̄ quamor sunt q̄ sunt mentaliter sentienda. Sed adhuc nota de sentiendo quantum vide mihi videtur. q̄ in sep tem inuenitur malubiles sensus. videlicet sensus

Diffamonie. Corruptionis. Presumptionis. Elationis.

Primus est sensus bonitatis perditionis. De quo j. Paral. xxi. Sentibi dominū sensus et peccatum meū gere possis illud. Secundus est sensus bonitatis peccatis. De quo Genes. viij. Sensus cogitatio hominis in malum prona est ab adolescentia sua. Tertius est sensus bonitatis superbie. qui sic long pēsantes tumorem q̄ solent. De quo Roma. xij. Evanuerūt in suo sensu abundat. Quart⁹ est sensus bonitatis fatuitatis de Eph. iij. Gentes ambulant in vanitate sensus sui. v. Unde supra de Sapia. Prudētia. & Scientia.

Separare. Separatus.

Separare q̄ separare idem est q̄ dividere. segregare. distinguere. vel alienare. q̄ spargere. Et sic possimus notare breuiter. q̄ est separare

Christus. Christi. Malos. Luxuriosi.

Primo est separare grandis bonitatis. Ista est illa qua ipse separauit a vitijs. & malis confortis. & qua ipse separat. & sanctis frangit. & obsequens se quis. j. Paralipo. Separamus est aaron vt ministret in sanctuario. Secunda separatio est magne pensitatis. & ista est illa qua bonus a deo p peccatis quidam. & cum bonis ab aliis p discordiam fingit. & qua bonus per paralisim et singularitatem a communi more bonitatis separat Sic qua. j. Paral. xxvj. Habebant etiam in omni separatis plenus opus. Tercia separatio est magne necessitatis. Et ista est illa qua corpus ab anima per mortem separatur. Sic qua. j. Regum. xv. capto. Sicut separat amara mors. Quarta est separatio magne adversitatis. Et ista est illa qua impij sicut sunt excommunicati a deo & a sanctis in iudicio separabuntur. et quando ab ipso perpetuo audientur. Sic qua Matthei. xxv. Separabit eos quēadmodum pastor segregat oues a hedis. & statuet quidem oues a dextris. hedos a sinistris. Pleraq; eos iungit similiter. separat ostendit. Sicut pater in mortalis. Et ideo ignis eternalis separabit. Ecce ignis eternalis. Ignis inquit. Ignis vniuersalis malos a bonis. & sic diffinitos separabit. Ecce non sic inuicem similes in celo malos etiam sunt sic similes. & colorimes in inferno locabit. Matthei. xiij. Et bunt angeli et mittent eos in caminum ignis. Ibi erit fletus et stridor dentium. De separatione peccati. & communicationis debet habere illam annotationem Genes. xlix. Separant in illo vie capras. & oues. & bircos. et arietes pone cum bic. De separatis de bona & virtuosa. qua sic inlli p vite singularem sanctitatem ab alijs

sunt diffinct. nemo a vicio ⁊ a malis malos abluunt; separati possunt' suere sicut natura creaturas nobiliores ab ignobilioribꝰ sepiunt. ignobiles eo infim' in terra ⁊ media nobiles aute sursum in celo ⁊ in ethere collocauit. ⁊ qui pot de stellis sursum potest. ⁊ de alabis deorsum ⁊ milles. que sic sepie sunt q̃ntum ad naturale condicionē. et q̃tū ad loci ordinationem. Sic de electis boni ⁊ malis ꝓpter hoc ⁊ ab eis q̃tū ad meritꝫ ꝓ singulare qualitatis segregare. necesse per loci ab ipo ordinationē se parare. Hieronic. ir. Separati eſt sermo filioꝝ israel ab eis alienigenis. Dicit eim nullam sup̃ia de homine. In vino eſt illud q̃ eſt pus. optime se separat ab impuro. Sic de anie bonis illis ⁊ eſt inf' optime se diuidet ab iniquis. Hiere. xv. Si separes pcm̃m a vili quasi os meū eris eis. boni. ⁊ q̃liber vir iusto pōt dici illi Eccl. xlvij. Fuisti in ꝓphetis in vita? ⁊ q̃liber vir iusto pōt dici illi Eccl. xlvij. fuisti in ꝓphetis in vita? ⁊ quasi adepo separatus eſt de carne. Illi a fuerte q̃ illi q̃ in pmm̃ vili separant. ab aliq̃ separati q̃tū ad q̃nor esse tenent. vicio q̃ ip̃i Cardinale debet excedere fortitudo iusto. Largitatem debet plectere. mitem q̃ insipiat' bonam. Charitate debet diligere. quasi adepo. Voluptatem debet effugere. separatus a carne. Primo probat mer' virtutes. Garrerit. Secūs acuo ꝓfuse. natum. Terciꝰ vltus gluttonibus adepo. Quartum abus venenosus a carne. Dico ergo primo. q̃ illi debent a carne separare. oēm turpitudē. quod ostendit in verbo fornicē. Res eſt quo ab alio separari habet fines ampl' separatꝰ. tanto fuit motu velocior agilis ⁊ fuit pot de celo ⁊ pe planetis respecta inferioꝝ. Illa bec etiam quo plus eſt separata a terrestri materia. tanto mouet ampliꝰ et fortiꝰ violentia. Sic ⁊ illi qui ab aliis et gradu et actu ⁊ loco. ⁊ motiu sūt distincti. sicut ⁊ ecclastici et religiosi debent in motu bonoꝝ operꝫ esse velocius occupati. q̃d ostendit cum dicit. surrexit Surgere eſt motū significat. ⁊ virtutum. vnde Mat. xv. Ille surgere offert virgines dle ⁊ assumunt lampades suas.

Secūdo dico q̃ illi debent minꝰ dere rerū facultatem. q̃ vir q̃libet ip̃e se debet esse natus. ⁊ bonus. q̃nis sic ip̃e debent bonare inanias ⁊ bonare elemosynas. Quia sic sicut ille res que alio' sunt separate sunt ad influendum magis parate. Sic illi q̃ in sortem dñi separant. plus libe rales esse tenent. Lucanus de bello ciuili. Pauper cui. dom̃i bonus dilatat viam cum ⁊ aute principes spaciam facit. Tercio dico. q̃ illi debent pungere corda clamorem. q̃d ostendit cum dicit. adepo que sic eſt velocita ⁊ glutinola. ⁊ adherentia magis ꝓpta. et dicat illud ꝓl. Sicut adipe et pinguedine repleat' anima mea. Quarto dico. q̃ illi debent diuinere copia voluptatum. Quia sine vitio apto Roma. viij. Qui aūt in carne sunt deo placere nō possunt. Sic ⁊ dico q̃ illi debent esse separati ab iniquitate ⁊ a vicio ꝑ virtutes. vide Leuit. xx. Ego dñs qui sanctifico ⁊ separaui vos ab vniuersis populis. lepte et ego mūdi ab immūdo. ⁊ mundo cuncta hūanitatis. Vide de diuidere ⁊ de alienatione. ⁊ in aliis similib' similes. ⁊ satis de materia inueniet.

Sepelire. Sepultura.

Nota q̃ sepelire idem est q̃ aliq̃d abscondere. celare vel aliam operire. Et potest accipi litteraliter ⁊ moraliter in bono ⁊ in malo. Et nota q̃ homines diuersimode sepeliūtur fideles.

In duobus per vite religionem. Dico ⁊ q̃ eſt sepultura q̃ fit in vite religione. Quia religiosi tam sūt spiritu mortui ⁊ sepulti ⁊ in ipso sudario involuti. Et ne hoc. ij. Reg. xij. Ut moriar ultra sepelire mei in sepulchro in quo vir ne sepult' eſt. Item fit sepultura in mari. abscondimur. et ita eſt sepultura bilitatis. Vir eſt humilis abscondit velut. et sepelit bona sua. mortuꝰ eſt q̃ nil sua valoris se reputat. ⁊ ideo sepelendꝰ ⁊ ab hoibus nō videndꝰ. De quo Eccl. xlviij. Corpora eoꝝ in pace sepulta sunt. ⁊ viuit nois eoꝝ in generatiōe. Item fit sepultura in mona obliuiose. Preterit eſt sepult' dicit. q̃ ꝓ obliuionem venit in vicio mee lut. ⁊ q̃ per malas cogitationes peccatis suis sicut ꝓ quodā lutario inuolut' ⁊ ab eo ondē. ⁊ q̃ sub tribulatione ponderē male obtenebrat. ꝓpter. Et de hoc dicit. ir. Posuit capnuare in subpulcrum ⁊ tribulationem. Sepulcrum aūt talium sunt adulatores qui peccata aliorum excusant ⁊ sepelūt ⁊ abscondit. De quibus Luce. ir. c. Omnes mortuos sepelire mortuos.

Item fit sepultura in mōa celeratōe. Quia sic malefactꝰ q̃ ita diligēter mādata ꝰ mūdana. q̃ dū vident' penit' esse sepulti. De quo ait. Regū. xxj. Dormiat cum patribꝰ suis ⁊ sepult' eſt in ciuitate dom̃ sue. Item fit sepultura in cadaueres tumulatꝰ. ⁊ in monte. Et de ⁊ Thobie. xij. Cū accepert oēs anime mee. corp' meū sepeli.

Item fit sepultura in parada ꝰ habitatōe. Ibi eſt ꝑ ꝓ mercēs vite sepelūt' anime beatoꝝ. vnde q̃ Paul. xxvj. Ut sepulture ei sic eqm in agro regalis sepulcrum.

Item fit sepultura in inferno. ⁊ in mansione. De q̃ Luce. xvj. Mortꝰ eſt diues ⁊ sepult' eſt in inferno. Illa tegit pudorem oculi' aliq̃d de sepulture nostre. Sicut eſt videm' q̃ femina ⁊ terra sepelitur ⁊ abscondit. ut ea remaneant ⁊ nascant. Sic ir' ordinauit q̃ homo sepelit in terram. semel. in monte. ut finaliter glorificat' resurgat in beatos fines. ⁊ q̃ etiam mediator lo. dō. q̃ bullitatem sepelit'. et tandem fructificans exist' q̃ gratiam. Et ideo bonum ne diuersis sepulturis ⁊ sepulcris de aceti potest. dici illud. xij. Reg. ij. Dominus reddit eis pariter' suis ⁊ sepult' eſt in ciuitate. Qui adaurat q̃ bonꝰ mi placit fili sepulcrum.

Primū probat aut' q̃ sepelire. Coepoualiter in terre pulcre. Eternaliter in mor. vallee. Eternaliter in celi limine. Terciꝰ probat locus refugii in ciuitate. Dico ⁊ primo q̃ eſt q̃dam sepultura q̃ eſt corporalis. Et ista eſt illa qua bona corpora sepelūt'. ⁊ qua post mortē ingrata rem celeste recondūtur. q̃ ostendit cum dicit. dormiat. per dormitionē eſt sepultura intelligit. Dicit sunt boni voluntē dormire infra parmos. sole in lectis iacere. ⁊ ibi requiescere ⁊ federe. Sic bonꝰ per mortem dormire. vel ꝓ ꝓpria. sudarij. sole involut. ⁊ sic in loco sepulcri requiescit corporaliter et sepelit. ⁊ ibidem abscondit et velatur. Psal. Sicut vulnerati dormientes in sepulcris. Et ij Regum. ij. Dormiat salomon cum patrib' suis et sepultus eſt. Et talis peroratio sepultura eſt meditanda. eſt frequentanda. eſt etiam defendā. ⁊ cum mestitia deplorāda. Ecclastici. xxxviij. Fili in mortuum pandue lachrymam et quasi tira pessus incipe plorare et non despicias sepulturam eius. ⁊ illud eſt vnū de operib' misericordie. scz sepelire mortuos interesse. vocatꝰ necesse fuerit sepelire. De hoc enim comendatur Thobie. iterate angelo. Thobie. xij. Cum orabas cū lachrymis ⁊ sepelibas mortuos ego obtuli orationē tuam tecum. Et bene dicit cū lachrymis orabas. q̃ sic cum lachrymis compassionis. et cū feruore oīonis debent fieri sepulture. Propter enim multa debet homo sepulturis interesse. videlicet.

Ad pietatis officium exercendum.
Ad oratōis et elemosyne suffragium impendendum.
Ad comunis casus mestitiam mediandum.
Ad amicoꝝ suspirii consolandū.
Ad vane glorie despendū euacuandū.
Ad bone vite dispendū cogitandū.

Igitur dico q̃ in sepulturis debet pietatis officiū exerceri. Non est eīm pietas naturalis. quod si bi vie fieri alios debeas impartiri. Et ideo qui post mortem sepeliri desiderat. iniuste eſt q̃ ad sepeliendum alios manum mittat. vnde Genes. xlix. Sepelite me cum patribus meis. Sepultura eſt corpoꝝ fruit a fidelib' cum nouꝰ ⁊ veteris testamenti seruata. scz loco sepulture combustio vel comestio mortuoꝝ fit a multis nationib' frequentata. Antiqui eīm corpora mortua combuebāt. ipa enim ydola loco sepulture comburent. vocant vero ipos. ne putrefiant comedant ⁊ consumant. Sed pro certo fidelium pietas nō patitur. vt corpus humanū taliter perorasset. ꝑ potius abscondam a vilipē.

sepulture ecclesiastice cōmendet. Josue.xxiij. Mortuus est iosue z sepelierūt eū. Ibi ergo debet poenitens offitiū exercere. Dicunt etiam suffragium habet adimplent. z sic de aliqs. Dicunt cōtra multos q̄ magis sepulturas frequentāt causa vanitatis q̄ voluntate magis ad mūdi gloriam q̄ ad mentis letitiā magis ad ppli honorē q̄ ad mentis suffragiū et auxiliū. z hoc pro q̄ multorū tales sepulture nullum bonū facūt amplius pro eisdē. Patet igit q̄ ē quedam sepultura corpalis. Secūdo vico q̄ est q̄dam sepultura virtualis. Et ista offendit cum dicit dauid. q̄ significat vitam eius bonā. sicut supra in hoc titulo est dictum q̄ dicit ve virtuoso z ppōso debet esse p humilitatem sepulti. z in capo recōdatur z absōlūtus. unde Gen. xv. Tu aut ibis ad patres tuos sepult⁹ in senectute bona. Sicut est dicē q̄ sepelit

Primo fodiendo inuoluitur.
Secūdo in feretro extra ponitur.
Tercio circa ipm cera accenduntur.
Quarto ad ecclesiam defertur.
Quinto a cātātib⁹ sacerdotib⁹ cōdūcit.
Sexto in terra infernus inhumat.

Sic peccato in fine cōfessionis penit in iudicio. scy purificat cōscie. Post etiam in feretro extra extremus bonor fit apparentie. Cereus etiam z luminaria accēduntur. ad differentiā lapidis. Ad secundum mortis defert q̄ considerabimus mortis et humane defectus nr̄e. Circa ēt debet cum auctōr. Claudio oculos z spiritalis lenitio. z sic debet intelligi q̄ sepelierū et absconsionē huc virtutis z cautele. et sic erit David. Ista tamen sunt contra multos q̄ sic p absconsionē virtutis nō sepelūtur. Q̄ magis sunt sepulture ante conspectū hominū vanitatis. sicut sunt hypocrite. q̄ magis volūt videri ēt a conspectu boīs sepeliri. Sicut sunt etiam apostate q̄ magis volūt exterius vagari q̄ in religionis tumulo latenter. Dicere.xvj. Ibi plangent z nō sepelient. in sterq̄linū fugi faciem terre erit. Mors horrenda bestia est horribilis. q̄ in sepulture corpore delectat homines q̄ de sepulcris extra eos semper sunt. Philosophorum. Sic de gabelus calcō de sepulcris religionis habitatis absconsionis vel cētā considerādis q̄ quāt̄ q̄m vel per apostasiā extrahit. et eos q̄ diuersis peccatis venerat et confessi fuerūt. viij. Ejicient ossa eorū qui habitauerūt hierusalē de sepulcris z expandēt ea ad solē z lunā Non sic. ē sepelient vt dictū est. q. ista ēt sepultura equalis. unde in ps. Tercio vico. q. ēt q̄dam sepultura superbia. Et ista ēt sepultura animas beatas. que super⁹ in paradiso sepeliri dicitur. ista nō. Quia a nostris vitibus absconditur. q̄ offendit cum dicit. in civitate z ecclesiā cauā feliciter. Vbi in hyberia dicit esse quedā insula. vbi sepulta corpora nō putrescūt. signum gaudium vbi si homo post iudicii sepelit. non q̄ pectus corrūpet. unde q. Paral.xvj. Sepelierūt eum in sepulcro suo q̄ fodierat in ciuitate. Dō ēt contra multos. q̄ non ī paradiso ī ī terra sepeliuntur. sicut fit ibi q̄ in peccato mortali decedūt qui tanq̄ excōmunicati nō sunt digni in paradiso cimiterio sepeliri. q̄ ponūtur in sterq̄linio infernali. Hiere.xxij. Sepultura asini sepelient putrefact⁹ z ejicet extra portas hierusalem. Et est hoc peccatoris vicia sua ibi.xij. Reg.xiij. Quia inobediens fuisti voci mee nō inferet eadauer meum in sepulcrū patrū tuo⁹. Et Esa.xxxiij. Tu alij proiecitus es de sepulcro tuo tanq̄ stirps⁹ inutilis. Sz nō sic sed q̄ peccato ipsi sunt sepulti in agro signati. q̄ fuit emptus pecunia sanguis ihu xpi. in quo sepelūtur peregrini boni. Et a tali. xpō. unde de talib⁹ potest dici illud. Job.v. Impedietur in abōdantia sepulcri sui. sicut infertur scor⁹ ut dicit in ope suo. Ista ēt ē sepultura fugialis. Et sic patet q̄ ēt q̄dam sepultura placens. De sepelitōe alie male. z etiam de multiplici genere sepulcrorum possumus hic inter dicere. q̄ in scriptura inuenitur sepulcrum

Virtutum.
Vitiosum.
Dolosum.
Exhalosum.
Solennosum.
Curiosum.
Gaudiosum.
Pomiciosum.

Primū ēt sepulcri humiliter. Matthei.xxvij. Monumēta sepulcri significatus lapidem ēt cubo dibus. Scdm ēt q̄ sepulcri similitudo. f. sepulcrū ipi. unde de radice yelle q̄ stat in signū populus nichil Esa.xj. Et ipm gentes deprecabunt. et erit sepulcri eius gloriosum. z Paralipo.xxij. Addūxerūt seruū mei ociosū

Pomiciosum. et ego celabo sepulcri eius. Ex cui ēt sepulcri iniquitas. de quo in ps. Sepulcri patens ēt guttur eorū. linguis suis dolose agebant. ij. Quarti ēt sepulcri cupiditate. Hier.xj. Sepelierūt populū q̄ desiderauit carnes. z exaudit nomen loci illius sepulcrum concupiscentie. Quinti ēt sepulcrū mendacium. Job xvij. Spōs meus anime mee dicit mihi. Hierusalem ero sepulcrum mihi. Sexti ēt sepulcrū fallacie. sicut hypocrite et duplicitatis. De quo Matthei.xxiij. Ve vobis hypocrite q̄ similes estis sepulcris dealbatis q̄ parent exterius hominib⁹ speciosa. intus aut plena sunt ossibus mortuor. et omni spurcitia. Septimū ēt sepulcrū falsitatis. Et de hoc Job.xij. Quadentes verbenter eos inuenerūt sepulcra. Octauū ēt sepulcrū ypocrisis. et cui similis⁹ sunt Esa.xxij. Tu de es q̄ tibi excidisti hic sepulcrū. Noni ēt sepulcrū obmutitatis. f. sepulcrū inferni. de quo dicit in ps. vbi dicit de mutis. Q̄ ipi sic sunt velut mortui hominēs in sepulcris quos nō ēt memor amplius. z ipi de manu tua repulsi sunt. Et alibi. Sepulcra dilecti nostri illos inuenit. Sufficit.

Septem. Septimus.

Nota breui. ter. q̄ sic ex gestis q̄ p numeri septenarij numerū designat ī scriptura sacra mala. Et illud probat ide in oībus Mathematicis dicitur. quia numerus creaturarū in septenario cōsistit

Terra.vij. climata septē cōtinēt⁹. Et hoc ex. Celum regitur septem syderibus. nia que sunt in Tempus volūtur septem mēsibus. quodam septē Mūdus labitur septem etatibus. nario cōsistit.

quapropt de ēt generali numero in scriptura multiplicato vel minorato pessim⁹ notare q̄ in scriptura inuenit septenarij Iudicium. Etiam⁹ ergo primo de septenario malorum. z. q. sex p alia numerum infra. vij. ēt ēt malum. Et ideo septem plage q̄ septem angeli effundūt. Apoc.xvj. Septem capita draconis. Septem mōtes. Septem mulieres. Septem lampades. Septem candelabra. Septem stelle. Septem ecclesie. Septem angeli. Septem tube. Septem signacula. Septem tonitrua. Septem vie. Septem ydria. Septem plage. In alio tepē multos alios quos sibi deus seruauerat. q̄ nō curuauerūt genua sua ad baal. Alii figurantur ī septem filijs Job. de quibus Job.j. et ēt.xxij. Alii figurantur etiam ī septem angelis stantibus ante deum. De quibus dicitur Thobie.xij. Quia procul dubio clarissime illi sunt stelle per sanctos enumeratam. z sunt candelabra per splendentem sapientiam ecclesiarum ante baal per idolatriam. immo z sunt ipi videlicet christi per spiritalem amicitiam. z sunt angeli p̄positi in seruitium. Sancte ante deum per fruitiam. z non fruitiam. Et ideo de septenario infrascripta dicitur Zacharie. Alii sunt septem oculi dei discurrentes per vniuersam terram. Habent ēt sapientie splendorem. quia oculi habent etiam diligentie vigorem. quia discurrentes. Habent insuper penitentie laborem. quia seipsi vadunt per vniuersam terram. Quam tamen adhuc de die septima recipiet. Genesis.viij. dicitur. Et pluit vidit in ipa diluuio septē palumbas et pinguis vaccas que humana carnem pabulo. z septē alias macerrimas que illas palumbinas cōsumebant. Sic peccato bestie fit quia bestia propria id ēt viros iniquos qui per virtutes sunt pinguissimi. accusat bestie et infestant septem macris. id ēt vniuersis malorum. qui per defectum grauis sunt macerrimi. Patet igitur q̄ ēt septenarium infrascriptorum. quia etiam sint diuersi Genesis.viij. In archa noe. id ēt in ecclesia potest fieri de mundis animalibus septena et septena que videlicet a diluuio sunt saluata. Secundo vico. q̄ ēt septenarium malorum. Vniuersitas enim malorum si ut ēt ostendum potest per septenarios denotari. Alii ēt figurant in septem capitibus draconis. que septem erūt septem diebus infinita. Apocal.xij. Alii etiam figurant in septem

malis angelis cum septem filiis que ire dei comminebant
verum. Apocal. xvi. Hi istip figurant in septē viros de
turpe fama q̄ a mundi fundamento erunt suspensi. ii. Re-
gum. xxi. Quia pauidubio charissime: malum isto numero
scribitur septem capitalia vitia capitanea et magistri et impe-
rium etiam ayudemanth. i. universis officia et benedictus
sunt in mundo per contrariū intigrati. Scribitur angeli in-
sti habent lampadā sortis substituti habentes septē fia-
las ire dei. i. cōtrop. omniū vniuersitati. Scribitur istip
septē viri de turpe fama. i. diaboli q̄ finaliter suspendit
ad furcas eterni patibuli. De his aut septenario pōt dici
illud Luc. xi. Cū malign⁹ spūs exierit a homine spūs
nocturnus fertur q̄ ex parte sunt quodammodo spūs immun-
dis spiritib⁹ negotiorum. Illud est q̄ septenarii malorum.

Tertio vico q̄ est septenarii bonorū. Septē enī sūt do-
na spūssancti q̄bus sancti naturaliter sunt repleti. Illi enim
sunt septem cornua sanctitatis. q̄bus p̄ valida. i. zyabolam
fiducie recepta ab eo spūs et arcula fortitudinis. i. capē
a phylistiis est et incarcerat⁹ et ligatus. Quia pcepto tue
bonū a demonib⁹ ejectat. qui septē crinib⁹. i. septē bonis
spūs vidual. Et ideo illa bona figurant in illo candelabro
de quo dicit Zach. iii. Ecce candelabrū aureū totū: et sep-
tem lucerne eius sup illud. Iustus est dicit candelabrum
q̄ portat ignem charitatis. dicit aureus q̄ cōtra splēdo-
rem bone fame est habere septē lucernas. q̄ habet sep-
tem dōa spūssancti virtutis. vnde Pueri. viij. Cum pararet
septem lucernas candelabra in parte australi: origatur

Quarto vico q̄ est septenarii bonorū. i. illud est septe-
narii virtutū. et cū multis operū. Universitas eni stu-
dium ad septenarii reducit. i. ad theologicā. i. quatuor
cardinalia. vel enim septē moralia et specialia. Ille enim
septem status figurant in septem lampadibus que ante
eternū throni arcebāt. sicut dicit Apocal. Ille sunt sep-
tem gradus simplicū quos homines ad veritatis ascende
bant sicut dicit Exod. xl. Illi sunt septē pastores q̄ in toler
re turbam spūs famelici habitant. Mat. xv. Unde pau
dubio charissimi: septē opera misericordie. i. septem virtutes vel
vicia⁹ loquat: vniuersitas bonorū operū et virtutū cō-
parant septem lampadib⁹ q̄ mentē habent illuminare et
accendere. cōparant septem gradibus q̄ animā habent
ad celum ducere et erigere. Cōparant etiam septem pa-
bulo q̄ mentem habet spiritaliter saziare et reficere. Et ideo
de illo septenario pōt dici illud Esa. xlj. Septē spūs pul
labant in culmo vno. q̄ sex in culmo vno. i. in alio vno
habent semp septem spūs. i. vniuersitas virtutis et operum
pollutare. Et sic pes q̄ est septenarii bonorum. Quinto
vico q̄ est septenarii volorum. q̄ sex semp per septenarii
intelligit vniuersitas penarū et miseriarū tam temporalium
q̄ eternarū. Et ex hoc Job. v. In sex tribulationē⁹ eruet
te. et in septima nō tanget te malum. Ecce enī tribulati-
ones sunt fames. sitis. frigus. etc. hoc habet et volos. et mors
est septima. Septo vico q̄ est septenarii vocum. et eius
predicatoꝝ. illi figurant p septem angelos septē tubas
habentes. De quib⁹ dicit Apocal. viij. Vidi septē angē-
los stantes in conspectu dei. et date sunt ei septē tube. An-
geli est qui dicitur nuncij predicatores sunt. q̄ vocant et
nuncij sūme voluntatis. et angeli mirande puritatis. et ha-
bere tubas vocalis sanctitatis. vnde Apocal. v. Leonis
sine septem cornua vocis sue.

Septimo vico q̄ est septenarii predicatoꝝ. q̄ sunt vitam est p septenarii predicato-
rum p̄ vniuersitas demonū. Et sic vico q̄ illi figurant
in septem ducib⁹. De quib⁹ dicit Exodus. j. Ut erant pri-
mi et potentes septem duces p̄ tarum. q̄ videbant facies re
gis. i. primi post eū sedē solū erāt. Quia sex pastores et cede
stātes sunt duces exercitus xpiani. i. gradus et status ecclie p
mini regis xpi. i. in sacramēto altaris facit ipsius inuent. Et
ideo Dicitur. v. dicit. Euseabius⁹ super eum septē pa-
stores et octo principes hominū. Decimo vico q̄ est sep
tenarii vicioꝝ. q̄ scilicet vniuersitas viciorū sub septena-
rio continet. i. septē capitalib⁹ vicijs subalternant. figura
ta in septem demonib⁹ que ejecta de magdalena ejectat.
Luc. viij. q̄ de passione dicit Petrus. xxvij. Cum emiserit
vocem sui ne credas et ait. in septē noctib⁹ ter. ne.
Decimo pōt etiam exponi illud Deutro. xxviij. Qz q̄ vnus
viam veniat ad te: q̄ septem fugiet a facie tua. Quia. i.
per viam vij venit ad deum. i. q̄ viam ire. i. peccatorum
per septē ab eo recedit. i. q̄ viam septē criminalia peccat.

Illi ēt sunt septē lumē. ēt q̄bus ligat⁹ hic homicida. i.
iudex. i. diabolo vncle Judicij. xvj. Si ligat⁹ fuero septē
funib⁹ ex humidis. Judicum. xvj. Et sic ēt septenarius vitioꝝ.

Nono dico q̄ ēt septenarium pcmoꝝ. Pec-
mia ēt eterna in septenario continēt. i. in tres⁹ bonis
animoꝝ que sunt visio. fruitio et dilectio. i. in quatuor cor-
poris. q̄ sunt agilitas. subtilitas. impassibilitas et claritas

Illi ēt sunt septē reis. quibus affluent in quo sunt regna
Esther. i. anima exonata. De quo Esther. j. dicit. Ut rex
affluens. q̄ interpret beatificatus septē rebus influ cōti-
nuis properat. Et hoc bñ figurat Esa. xxx. vbi dicit. q̄ ele
cti sunt lumē sicut lux solis. et lux solis septemplicior sicut
lux septē dierū. Luna ēt humanū conditoꝝ signat. q̄ ad
claritatem solis p beneficiorum reducit ingēs peccatum
septenarii angmentat. Illud ēt ēt septenarii sabbato
rū in quo terra a culturis et laboꝝ quiescebat. et in q̄ qui
libet seruꝰ liber fiebat. sicut dicit Deutro. xv. Ille enim
ēt vicus septimus. in quo vita dicit ecclia capitalis. et quies
dicit benedictus. et in quo dicit quieuit. et recedent pec
pēt. sicut dicit Esa. q. Quia pcepto in illo septimo vi-
cū ēt in statu glie paradisi. et plenā requiem beatoꝝ. et li-
berum seruitutem et labor. et cōplementū eius gaudiorum.
Exod. xxj. Hic septima erit solemnitas dñi. Illud ēt ergo
septenarius pcmoꝝ.

Decimo vico q̄ ēt septenarii re-
medioꝝ. Et illud ēt septenarii sacramentoꝝ. q̄ sunt reme
dia contra vicia et pēn figurata in septē vicibus in q̄
bus naaman in iordane fuit lotus. et a lepra curatus iii.
Regum. v. Unde lauare septies in iordane et emundabitur
caro tua. Et in septē vicibus ihus expiat⁹ et sedo ex-
piationis in sanguine inim gebat. Ulteri. xix. Et in septem
vicibus ihus leprosos mundificand⁹ sanguine passionis alp
gebat. Levit. xiij. Figuratus enī in septimo mūdi vicibus
bat sedum expiatiōn. Levit. xvi. Et in septimo anno qui
erat annꝰ remissionis. Deut. xv. Quia pauidubio charis-
simi septenarii sacramentoꝝ. q̄ in iordane ēt immersus.
et q̄ in sanguine passionis mortui. i. xpi efficacia sunt. lo-
prosos. i. peccatores sanat et mundat. et eos expiat et depu-
rat. Et sic cuilibet dicat illud p̄. Asperges me ysopo
mundabor. pbatum terre purgatū septuplus. Et Job. xij. dicit
Qui bona septima exuetis ēt febris. Febres enī peccata dic
sunt. q̄ ad bonam septimam. id ēt ad septem sacramē-
torum remedia perueniē. Illud ēt q̄ septenarii remedio
rū. Et nota de xpō semb⁹ cenera septē petū. Undecī-
mo vico q̄ ēt septenarii demonioꝝ. q̄ sex vniuersitas de-
monū p̄ septenarii intelligit: sicut de alijs ēt capitibus. vel
illi figurant in septē angelis q̄ habebant septē plagas no-
xiales. Apocal. xv. Et q̄ habebāt septem fialas ire dei.
Quia. i. demones habēt fialas: vbi ēt venenū tenuitas.
et facile plagat eterne mortis et dānationis.

Duodecimo vi-
co q̄ ēt septenarii angeloꝝ. Illi figurāt Apocal. v. vbi
dicit. q̄ agn⁹ dei habet cornua septē: et oculos septē. q̄ sūt sep
tē spūs dei missi in omnē terrā. Illa. xi. dicitur cornua agni
xpi. quor ihus sunt. i. innocētie pulsē. Dicitur enī ocul⁹
ei. quor ihus purificat. q̄ sex illi regule mūdē. sunt oculi
regis coꝝ. Zach. iii. Supra lapidē vnū septē oculi sunt. Et
q̄ enī illi q̄ septenarii intelligit: pro q̄ raphaelem vocem
Tob. xij. Ego sum vn⁹ de septē q̄ assum⁹ ante dñi. Illud
ēt q̄ septenarii angelos. Tredecimo vico q̄ est sep
tenarii temporoꝝ. q̄ sex p illis vicibus pōt eius penaꝝ inter
nalis vniuersitas designari. Et sic Josue. vi. Qui eccl
derit ciuꝝ septuplū pendet. Sic enī Josue. Levit. xxvi. Sic
dā plagas vias i septuplū. pter pctā vra. Figuratus Da-
uid. ij. vbi xl. Nabuchodonosor pcepit vt succenderetur
fornax septuplū. Postea enī babylonia. i. pena inferni se.
puplū succendit: qñ reposcbis penaꝝ vniuersitas infra-
tur. unde in pī. dicitur. Reddē vicinis nostris septuplū
in sinu eorum. Et Eccl. vi. dicit. Non semines mala in
sulcis iniustitie: et non metes ea in septuplum. Hic igitur
patet charissimi: q̄modo numerus septenarij sepe vul
gariter significat. et quomodo vniuersaliter sumatur in
scripturis.

Sequi. Secutus.

Cū de sequi sit dictū multis locis t̄ similes de quib⁹ mox in predicab⁹ tamē breuiter potius? dicere q̄ sequi aliter loquādo sumit pro placere: pro amari: pro obedire t̄ etiam pro obtinere. Et ideo nota q̄ sequi sumit in bono et in malo vel sc̄ḟ. Et dīr̄ ḡ sequi

Sequi voluntate.	Primū est sequi placitum. De q⁹
Sequi imitate.	dicit Bē. sū Cirīda nō vestimē
Sequi dīnoscitate.	ti nuū et sc̄re me. Eodem est sc̄d
Sequi fallacitate.	peccatum q̄d sc̄s sequit diabolū si

obediendo et sequitur alios malos sc̄s cōformādo se eor⁹ cōsortia frequentādo. Dē de⁹ et malorū dicit Prouer. vii. Et ignorā eā sequitur q̄si bos ductus ad victimā trahit ad mactandū nesc⁹ q̄ ad vincula trahit stult⁹. Et ꝓuīb⁹ dī sc̄d reprobos. q̄ sc̄s necessario diabolū in infernū sequitur t ab ipso in barathrū gehēnæ. De quo pōt dici illud. q. Regū. xx. Separat⁹ est olim popul⁹ Israel a semīb⁹ suis et ibat filii bochu. Quarti est sequi beator. Pī. dī secuti sunt vsq; ad paradīsum bene operando ipm eūq; sequi sibi ipsi affectando t dī eo perpetuo gaudēdo. De q. bus dicit Apoca. xiiij. Hi sequūtur agnum quocūq; ierit. hij empti sunt ex omīb⁹ gentib⁹ pro deo et agno. Dicamus ergo primo q̄ est vnū sequi vel imitari ꝙ est valde virtuosum. t illud ē illud quo iusti sequūt dīm vel potiūs vel eius opa virtuosa. Nota q̄

Canis solet sequi suū bīfactorē.	Sic de⁹ et nos debem⁹ sequi pīm nostrū et creatorem.
Cupiemus sui redemptorem.	
Exercitus sui ducem.	
Populi sui rectorem.	
Discipuli sui doctorem.	
Filij sui genitorem.	

Et hoc exemplo apostolos monīt Mat. xix. Ecce nos reliq̄mus oīa et secuti sum⁹ te. Dī offendūtur quasi necessaria ad hoc q̄ aliqs p̄ bēatū fabricēs vel p̄ magn imitatione sc̄ḟ dīm vel placere. Debet enim

Dispōnere magis voluntā. Ecce nos.	Pau. dicit.
Deponere malā retractiū. Relīq̄m⁹ oīa	nō dico q̄ debem⁹ dispone
Perficere actū potentiū. Et secuti sum⁹.	remanē obe
Respicere finē allectiū. Et secūdū.	dientem. Ecce

Primū facit dispō nēc obedientia. nos indi. Bolū
Gradū deponīo ne impedimenta. tarie est nō co
Tercio frequētatio mot⁹ efficientis. acer ē sequela
Quarti medietatis finis allicientis. obediendi faciendo. Canis est nobilis āi magno gaudio sc̄ḟ dīm suū qñ vadit venari. Magis dī est necesse q̄ noctua ne ꝓcedat: q̄ ꝓcedat vt accipiat. Sic vere t nos dī magna voluntate debem⁹ sequi dīm et dīr̄ obediendo: t voluntatem eius faciendo: t q̄ pungit gaudenter exequendo: t non a tenuitate obēmorando dīcēdo. Ecce nos. Exēplo Elie. ij. Reg. vj. Ecce ego mitto me. q̄ dī magna est sequi dīm. sicut dicit Ecc. xxiij. Et ideo sicut promptū t voluntariū debem⁹ nos p̄bere ad sequēdū dominū vel superiorē vel melioratē: nullo retrocedere vel differre. Ferri dī voluntarie sequit adamantē: t sollequium voluntarie sequit solem. Sic pecten et tu voluntarie debes sequi dīm vel quēlibet p̄ceptorē exēplo illius q̄ si ꝑ posse rebat ad sequēdū dīm dicēs Mat. viij. Magister sequar te quocūq; ieris. Dī est contra malos q̄ nō sequūt bēm vel platū voluntarie: t coacte. sicut fit illis dīus dī necessaria impulsio tribulationū. vel inducio mandatoꝝ ad hoc q̄ voluntatem dei velint facere vel superioꝝ obedire. Canis dī q̄ libenter sequi vult dūmodo libenter sc̄ḟ alii nisi trah⁹. Planete etiam q̄ habent cursum ꝓprīū cōtrariū motui firmamēti nō ipm firmamentū sc̄ḟ. si ꝑ violentiā raberent. Sic vere charissimi nō q̄ multi sequi plenī motu ꝓprie voluntatis sp motui voluntatis dīne solent contrariari. t q̄ dīi dīm sc̄s diabolū q̄ diuersa vicia solent sequi. Hinc est q̄ nō voluntarie t ꝓm vel platus sequūtur nisi necessitate q̄ ꝑ violentiā tribulationis aut coactionis ad sequēdū trahant. Thobie ij. Et cum gressa se essent iter nostre familie. Et de petro dicit Matth. xxvj. Petrus autē sequebat eum de longe. Non sic sed habeam⁹ mentē obedīēt. Ecce inq̄t nos. Quia sicut dicit Luc. ix. Dīxit volueris me sequi deneget semetipm: id est ꝓprīam voluntatem et tollat crucem suam et sequat me. Debem⁹ igit ex ꝓprie mentē obedīre. Secundo q̄ non debem⁹ deponere cursum impedimēti relinquimus inq̄t oīa. Supple impedimenta. Dicit dī necesse est q̄ bono dimittat.

Ista est arma adsignāda ne

Mūera bonoꝝ rependū.	mini solent impedire. quia
Federa amoꝝ seculariū.	ꝓpter q̄ esse est ipa dimittere
Federa fedeꝝ carnalū.	vel saltem ab eis si nō reddi

Mūera bono⁹ mūdialiū carnem mentaliter relinq̄. Et exēplo apostoloꝝ de quib⁹ dicit Mat. iiij. Et relictis rebus suis secuti sunt ipm. Hec oīa sunt quedā rebus seculāribus impedimenta. Unde supra de Rebecce dicit. dī de ferre q̄ si mūdum sequi alios vel progredire nos ꝓpter sequi adamantē. Quia ꝓpterea dicit similiū. q̄ ꝓpter dīna vagantes imitar. t qui ꝓdeunt rebus vinculatur obediendo dominū vel prelatū non sequūtur nec eidem vt requiritur famulantur. Relīq̄mus inquit omnia. Matth. xix. Hoc qui relinquūt oīa et secuti eis nec in regeneratione cum sederit filius hominis in sede maiestatis sue sedebūt. t vos. Quoniā igit expedit cursus impedimēti. Secundo dico. q̄ qui vult sequi dīm: oportet ipm habere motum expeditum. q̄ si offendātur cum eis? Secuti sumus quasi vicarium complectum? Non enim sufficit q̄ bono incipiat nisi perficiat. Nota aliquādo. retinet canis inoperi sequi predam sed inuenta cadit ibus vel spinis. t sepibus statim sequi omittit. Cum nobilis non sequitur q̄ semel sequi inceperit nisi q̄ quē. vsq; apprehendere vel apprehendat si fit posībile. ꝑmittit. Sic vere multi sunt qui q̄ sequi bonum inceperūt. nec ad occasione modica ꝑmittūt. Quoniā nō ex istis ergo sequi inceperūt. nisi q̄ certe quousq; ipm eo ria apprehenderint: t quousq; voluntatem suam fecerint t complexerint: secuti inquit sumus. Debuit vt Petrus? est thobias et canis secut⁹ est eum. Splendor enim lapidis qui sequi motum lune imago est lune candidem in pore fulget. que sm q̄ luna in celo variat. sic et ipe sequendo lunē influentiam variatur. cuj nouā. n. inuenit cum antiqua antiquā. t cum ydropice ydropicū. sicut dicit in lapidario. Sic ꝓcerto charissimi illum q̄ est luna perfectā in cernit: t ꝑfectū in celo fulgere. vicē ꝓm debem⁹ naturaliter sequi ꝑ virtutem et subiectionem. t nos in conformare per suos actus imitationem. Mirū ꝑrō. Solūmodo cum quodāmodo introiens. Magnes est lapis est qui ferrum sequit adamas. Mentionē si ambo lapides sint ꝑfectos ferrum adamantem sequit. t a magnete separatus elongatur. Sic vere charissimi magnes. i. mobel? trahit post se homines sicut dr̄ḟus. Veritatem ꝓ⁹ omniū aliter nobis ꝓpalatā vel nobis in patebunt. Iam manifestata. vel coram nobis in natiuitate corporis in carnato ipm sequi dignē debemus. t a magnete dicto lo relinq̄. Secuti inq̄t sumus. Job xxiij. Vestigia eius secutus est pes me⁹. Viam eius custodiui. nec declinaui. et ea. Dō cuj⁹ in istis agnōsci debem⁹ facere. q̄ certe q̄ si ꝙ secuti fuerim⁹ aliquos malos declinemus vel operatos est tamen nobis beatos exempla proponit ipse cui. nō emittit si ꝑdideremus fructū. sequitur. Matth. ix. Sequere me. t surgens secutus est eum. Sequere me. Tobie. vi. Ecce ego ad te. Ecce ad est valde bonū illi facientes valde diligit. t ipse alios amicos sibi assumpsit. Iuxta illud Eccl. xxij. Et eum sequentia pulsa pauīla. Quia sic patiens. id est mitis et patiētes a se repudiant. sequentes se. id est subditi et humiles ab eo imposituri. t eternaliter ꝓsequitur. Rebecca. i. Ester primū ve sequens sanat. secuti sum⁹. Patet ergo q̄ nos debem⁹ ꝑficere motum expeditum. Insuper dico. q̄ qui vult bene sequi dominū ipse debet respicere finē allicientem. t inquit. Finis est est causa cause que sicut finem. t ideo quanto finis est melior. tanto ad allicendū queretem est delectabilior. Cum igitur in illa inferiori dominus ipse est finis qui debet consequi et habere. Debito q̄ necesse est ipm respicere. t ad eum accedere. Quantum est ex motu potentiam. t ideo si consideretur qualiter et quant⁹ est ille quem sequim⁹. ad ipm ꝓcedēdo ad illuminatur. t ipsum facilius consequim⁹. sequit. Sed q. xxxv.

Deut. xvij. Erit ego non fum rubus & pastorum sequa. Bonum est illi sequi boni ductorem qui libenter ducat ad boni pastoris. Unde ille de se dicit Job. vij. Qui sequit me non ambulat in tenebris sed habebit lumē vite. Ideo dicit Deus. ego dilexi vos sequimini eum. Timere Deum vel timor Dei sepe in scripturis ponitur pro Dei precepto et obsequio. Sic igit patet quo quantum requirunt ad hoc q̄ vigne vita sequat. Illud est igitur vitā sequi quod e mortuus. Sicut ergo q̄ inuenit vitā se qui inquirit quod e valde vitiosus: et illud illud quo male sequunt symbola eius suggestionis. faudio vel quo secunt peccatis ipso implendo et eligendo vel quo secunt malis consentiendo. Vera pax. est libertas sequit illum qui potest seruari seruo: q̄ illi qui fragrat rubrum odorem. Sic mali plus amant seruire peccatis q̄ regi virtutes et meritorum. Exod. ij. Prophete ppheturent in baal et ydola sicut fuit. Et nota q̄ mali secunt et ruunt sequi

Auaricie cupiditatem. Immodicie carnalitatē. Superbie pompositatē. Symonie cupiditatem. Negocie rei gratiam. Mens gne simplicitatē.

Os eius illi secunt auaricium. psal. Eccli. xxxiij. vbi de mala vita dicit q̄ auaricia sequitur eos cap. Et Esa. j. dicit q̄ omnes diligit munera secunt retributiones. Similes igne statere qui illi prem sequit vbi plus se pōdere pauit. Os etiam secunt immodicium patet. q. Per. ij. vbi dicit q̄ mi ti secunt eius luxurias. Os eius illi sequunt eius superbiam. psal. Dixe. ij. vbi dicit. Ethnyen pulsi venit et sequi eum. Os istius sequunt symonia psal. xiij. Reges. v. vbi dicit de gieti q̄ quam symoniaci intelligunt secuti est post tergum ruinam. Os illi sequunt negocia pp Job xxxvj. vbi dicit. Cum se ordinis ad iniquitat hinc ei pisti sequi. Os eius illi sequunt mens' ignitas. pp Eccli. vbi dicit. De gentis infidelis' qui secunt spiritus sui Illud est igit sequi vitiosum. Tertio dico q̄ est vitā sequi ignitatis quod e valde voluptuosum: illud e illud q̄ more eterna sequit et plequit peccatorum figuratis Apoc. xx. vbi dicit. Alle qui scribebat sup equū pallidū nomen illi mors et infern' sequebat eum. Unde Prouer. xvij. Impius cū in profundū peccatorū venerit contemnit. sed sequit eum ignominia et obprobrū. Quartodo dico q̄ vanus sequi felicitatis quod est valde gloriosum: illud est illud quo gloria eterna sequit bonos post mortē. Sic q̄ Apoc. xiij. Humodo iam dicit spūs vt requiescant a laboribus suis: opa eius illorū sequit illos.

Sermo. Mens cui sermo nihil aliud sit q̄ verbū seu locutio seu q̄ audiuit verbum pronunciatio. possum' notare breuiter q̄ inuenit in scriptura multiplex sermo eum in bono significato q̄ in malo. Innotatur enim sermo diuinus et humanus. Diuinus sermo e multiplex. Habet enim deus Sermonē naturalem qui est filius'. Sermonē scripturale q̄ est eius'. Sermonē regularem q̄ est psalm'. Sermonē legalem qui est superius.

Primo ergo sermonē deus intelligit genitum. Ille est filius qui ex mēte patris eternaliter e concept' e tam deus vere q̄ filius natus: cōpaliter est verus' e eternaliter q̄ patri virgineliter p eo patris esse' respondet ei qui potest. Et de ipso dicit Sap. xvij. Cum medīa silentij tua tua omnia et mor in suo cursu medius iter pugnat omnipotens sermo tuus' ille de regalibus sedib' venit. Et Deut. xx. Impia est sermo valde in ore nro. Scdm sermonē de quo psalm. primi gauit se sermonē sacre scripture. Ille est sermo qui primo fuit cognit' in inspirationib' ppheticis. unde fuit dictus' in libris et voluminib' scripturarū. postea vero fuit diuulgat' in diuisa pectoris et predicatorum. Et de ipso dicit Prouer. xxx. Omnis sermo dei ignit' disposus est eis' speriēb' in se. Ille est sermo ti sermo dei. q. continet diuinitatis bonitatem. Dicit ignit': quia inflammat cordialiter vel charitatis ardorem. Dicit disposus quia roborat fermitatis vigore. Ille est sermo de quo dicit Job. xvij. Sermo tuus veritas est. Quia sicut dicit in ps. Declaratio sermonū tuorū illuminat et intellectum dat parulis. Tertium sermonem deus posuit' salmandat et ille e sermo quem dicit reprobis in iudicio. De quo Esa. viij. Omnia quecunq; voluerit faciet et sermo illius potestate plenus est. Ita q̄ etiam reprobi dicitur me reprobis illud Job. vj. Numq̄ est hic sermo et quis potest cum audire? Quarto vero sermonē sc' superius exclamabat quando ps beatus dicit. Deus in corde vri humiliatis et a ser mone bono letificabit. Et sic duo bonitter q̄ inuenit mul tiplex sermo diuinus. Sed adhuc duo q̄ inueniuntur sermo multiplex humanus. Et sic duo q̄ cum in bono q̄ in male in scriptura inueniat

Sermo boni' et frenetius. Sermo vani' et vitiosus. Sermo iur' et furiosus. Sermo duplex' e malitiosus. Sermo simplex' et suspiciosus. Sermo mulc' et plumpiosus. Sermo stult' et infructuosus. Sermo fallax et pdiciosus. Sermo uniq' et pudicitius.

De sermone bono dicit j. Cor. xij. Alij datur sp̄ūs sermo sapiēt' et alij sermo scientie. De sermone vano dicit Eccl. xxxij. Ubi non est auditus non effundas sermonē. De sermone vero dicit pro uer. xv. Responsio mollis frangit iram: sermo autem asperus suscitat furorē. De sermone duplici dicit Eccl. xix. Non duplices sermonē audis'. De sermone simplici ol ait. j. Cor. ij. Non in persuasibilibus humane sapientie sermonibus. De sermone falso dicitur in ps. Mollita sunt sermones eius sup oleum et ipsi sunt iacula De sermone uniquo dicit in ps. Firmauerit illi sermonem meū. Ista de sermonis' bonis et fructuosis et virtuosis possum' aliquantulum edisserere et dicere' q̄ sicut

Bonus arbor facit bonum fructum. Bonus fructus habet bonū gustū. Bonus fructus dilat bonū odorē. Boni vinū profert bonū vinū.

Sic vere et consimiliter bon' homo profert bonum verbum. Nam si cui bonus homo et fructuosus et virtuosus sermonē exerat. exerat hominem bonum esse a quo manat. Boni ofi hominem libenter se occupant in vanis sermonib' sed in bonis Juxta illud apli Ep. iij. Omnis sermo malus ex ore vro non procedat. Et positime illud primo ad hoc exercendi sedificationem et gloriam et prouectus illi qui alios de bent docere eadem habere sermones limatos et ab omni ti turpedine separatos: vt sic qui dicit possit dicere illud quod dicit sapientia diuina Prouer. viij. Eructuabit me quem ueritatem meditabitur labia mea vt recta sedicent: veritatis meditabit guttur meū labia mea detestabunt impii. Justi sunt omnes sermones mei non est in eis pauit quid nop iniquū. In quib' prudens intelligit vera ore sedicanda: sermonē sc' iustitie: quia sc' bonus debet sermocinari de rebus magnis. Audite inquit me q. iam de re. magnis loquturus. id est de rebus arduis et eternis. de rebus gloriosis et pericula sis. de rebus ad salutem pertinentibus et spectantib' non ad mundū pertinentibus. Unde Hebreo. v. De quo inquit nobis grandis sermo et interpretabilis ad dicendū. Item debent sermocinari cum summa ritumdine vt recta inquit predicet quia sc nec sanus rectus timore debet deuiare a recto dicto illi doctor. Ita sermonem recti et bene seriandi in ore meo. Sed hoc est contra multos qui non audent recta predicare quia nimis per adulationem solent a sermonis rectitudine deuiare. Et tamen scriptura dicit Prouer. xxij. Os bono ejus Mandatis sanctis sermonibus loquit amicis: nobis et pandit suis pedes eius. Item debet sermocinari cū veritatis certitudine: veritatem inquit. Sicut ofi debet dicere non falsitatem sc si falsa dicere erroris audientib' causa esset: et deberet veritatem scire dicere. primo debet addiscere post docere vt sic ei dicit illud Joban. xvij. Sermo tuus veritas est.

Item debet sermocinari cum deliberationis plenitudine. sic mediabit' inquit guttur meū. Undeuertus. Qui bene vult fari bene debet prudicari. Non ofi debet loqui a cassu et fortuna sed magis ex deliberatione et ratione. Quia sicut dicit Prouer. xvij. Qui moderatur sermones suos prudentissim' est. Item debet esse sermo cum correctionis acredine et fortitudine. Quia sc prudēs debet loqui contra vicia et ea detestari labia inquit mea detestabunt impium. j. Reg. xxiij. Corrept David viros suos in sermo

nibus. Item debet esse sermo sapientie vsualis ac. Justi ore sunt sermones mei. Iustus est dicit sermo quando equaliter arguit omnia et pauperes non et ignorantes. Diligenter sermonem iusto ut iudicio, ubi scripsit esse summa equitas. Item debet esse sermo sine qualibet reprehensione si eligitur in eo posuit quid non impium. quia scis in sermone nihil debet dominari nihil turpe. nihil pollutum: nihil enim inhonestum sonare. Justa illud Eccli. xx. Compositi sermones rectissimo ac veritate plenos. Et sic potest talis sermo nominari: accedit illud Sap. vij. In manu eius sumus et sermones nostri. Et bene dicit ista manu eius. quia potens homo qui quasi sententiose sunt sunt vt eligat hoc sermoni. Si no si debet esse talis sermo ab homine. quia ab non haberet virtutes Eccli. Consilium meum sermonis ipse est. Sed. cum. Si non ego esse sermo? non possum? aliud. Et ideo prudens in principio sermonis debet diu cogitare vt sermone? velit dirigere? ipsum recte illud Psalterium. Os iustorum meditabitur sermonem. Bene inquit sonat. Et sic potest dicendum sermones tales audiri et ab auditoribus implebuntur. Quis est dedic sermones nec libenter audiat nec efficaciter complectatur. Eccli. xxxix. Audiat sermones nos et non facile accessed qd potius est bene dicat: et vt in plurib? dicuntur. vt de multis possit hoc aliud q. Para. xxvj. Sublatis ligna consumitur ignis et parsiendente sermones cessat rixe. Omitte. Dicit supra de Loqui de Lingua et labijs.

Serpens. Hoc breuiter q p serpentis genera possunt intelligi quatuor. vt dicit rps. in libris. xxiiij. et ayabolus. Et sic dico q ignominie in scriptura serpens. Dico primo q inuenitur serpens Mirabilis et gloriosus. pens gloriosus et mirabilis. Laudabilis et virtuosus. et sic per serpentē intelligitur Eccle. xlvij. ipse qui dicit serpens a lar. Sanctitatis et diuinus. pendo quinque arca terram serpit homo conpositer incedit. Celsit in Plinio cor. um serpentis pulueris valde est medicinale. Sic potest bonum istud q̄ sic fit cum et pellis ipsius ad est contra omnia medicinalia: possibile quādo accipit pulueriza id est in considerata et ad summū humente reducta et in locis cruda arenata et quasi in cineres combusta. Celsit ibi. Plinio. Qui pinguedine serpentis mortui inungit a cunctis aliquibus serpenb? formidatur. Sic vere si illius serpentis id est qui mortui pinguedine et per vsationē a cōpassionē inuncris a vitijs serpentibus id est a guerris et immoralibus demonib? cunctis erit. Quod bene figurat Exo. iij. vbi virga moysi dicit et serpentem mutata fuit. a serpētes magoꝝ pharaonis legit. assimilis. Quod etiā figurat Ihe. xxj. vbi pro. quod peccata populi misit in eos serpētes ignitos id est serpētes ignem spirātes vel potius ardentes ignei infectos. homines pungentes et immediate et saepe tamen ibi facere ē serpentē dicens a sursum p figura in palo lenatus: qui quicq̄ inuebat a serpēb? morsibus sanabatur. Item dicit Plinius de serpente q̄ dicitur esse quidam serpens qui vocatur ydrus. de quo dicitur cruces edificantur que serpentū morsibus obstruantur. Sic potest dicendum de quibusdam hominibus qui vocantur ydrus. id est qui dicunt esse quidam serpentes qui vocant

ecclesiastica quantoq; sunt et in tractandis ardelior. q̄ modus dicendi alibi verbo vel facto peruenire nr̄m ad p̄p. Fuerat illa fm similitudinem serpentis. Et sic figu. t. Apoc. xi. vbi dicit. Dr ego loquebar de eo fuo cum tenuat fulphur. ignem et fumum. et caude eoꝝ erant fimiles serpentib⁹. Quia fc̄z nales funt fuphi ficut equi ac eoꝝ fuo loquela fulphurea. p̄ter inflammatione ferue. ver bagines propter multitudinem furoꝝ verba flamea. p̄ter inanne clamoꝝ emittere. dra q̄ cauda eoꝝ eſt ſerpentina. in quam fimiliter bnt qui per caudam intelligūt ad malum vſq; vſq; declinare. Sentio. ergo. Gentes bellarū impetum in eos cum furore tradentes fup terram ang. ſerpentium. Sc. ſigt dico. q̄ per ſerpentē intelligit peccator. Et ſic pa. tet q̄ in ſcriptura inuenit ſerp ens vocabulo t animalibus

Quarto dico. q̄ eſt ſerpens venenoſus t odibilis. vñ ſerpēs eſt animal nequā dicit ſerpēs p̄ter malicia in dei. pondio: propter veneſitatē in temptando t ſuggerendo Ille eſt ſerpens quem bēs de celo proiecit. Quia fc̄z ſicut inſula bybernie nullum ſerpentē admittit ſic inſula para. dyſi nullum symbolū recipiunt de ſuis peccatis. Unde Apoc. xij. dicit. q̄ de celo proiectus eſt draco ille magnus ſerpens antiq⁹ t c. Ille eſt ſerpens qui peccatores in inferno mandebit et ipſos angster deuorabit. Ille ſe pec. catoꝝ ſuoꝝ ſuis Amoſ. ix. q̄ ſi celauerit ſe in profundo maris ibi mandabo ſerpēti et mordebit eos. Et Eccl. x. dicit. Dr homo eſt mortuus ſuerit hereditabit ſerpētes et vermes. Quantumcūq; ille ſerpens ſimiliter vſtabit t ad ignem eternū condemnabit. Quia ſicut dicit Apoc. xx. Angelus qui habebat clauem puti abyſſi apprehendit draconem ſerpentē antiquū qui eſt symbolus et ſuggestio vñ qui eum claudit q̄ ſignauit ſuper eum. Illud autem erit in iudicio quando ipſe qui eſt angelus teſtimonij: in eternū ligabit: et eum in abyſſū puto relegabit. Et. xxvij Ysaiae dicit ipſe ſuper leuiathan ſerpentem antiquū t c. Sic igitur patet quō per ſerpentē poteſt ſymbolum peccatoris ſine q̄ ipſius intelligi t c. Unde de colubro et in exodo inſ. nitis vbi plura de ſerpentibus ſunt exempla.

Seruare Seruare ſignificat rei poſſeſſi onem tuitionem t defenſionē. Et in uenitur in ſcriptura multiplex ſeruare videlicet

Ihūm peccatis.	Deus eſt ſeruator noſter nē
Mundum afflictionis.	confundant⁹ ij. Paral. xiij.
Hominem calamitatis.	Eligit de⁹ dñm t vult ſeruare eum miſeriis. Mun.
Ecclie dānationis.	

dus ſeruat bonos vt affligant. Sed. xij. Petr⁹ autem ſeruabat in carcere. De⁹ ſeruat peccatores vt conuertāt ſe. Iudi vero ſeruant ſuos vt deſtruant. Unde in epi. ſtola iude. Meipſos in dilectōe ſeruate. Symbol⁹ ſeruat iuſtum vt accidant ſicut carnifex qui ſeruat pinguem animal. q̄ poſtea ad occidendū. Job. xxj. In diem perditionis ſeruat malus t ad diem furoris ducet. Dicamus ergo breuiter et generaliter q̄ eſt vnus ſeruare dñm: t vnus humanū. Seruare ergo eſt illud quo de⁹ ſeruat iuſtos

Ihōs liberando a temptatione.	Primo ergo
Ihōs plenando a dānatione.	dico q̄ de⁹ ſer.
Ihōs collocando in ſalutatione:	uat iuſtos Ihōs a temptatione liberādo. Deus eſt eſt ſicut nutrix que ſeruat puerū ne cadat in lutum ne macule. Deus ē ſicut ne. gociator qui ſeruat bonā pecuniam ne capiāt. Sc. ut eſt ſicut tutor q̄ ſeruat pupilli hereditatē ne cōſumat. Deus ē ſicut nauta qui ſeruat illum qui nauat ne in erro. rem mittat. Unde p̄ſalmiſta dicit ſanctū deus eſt

Iuſtorum nutritor.	Et ſi ipſos tanq; ſuos a pec
Iuſtorum mercator.	cato ſeruat: t ne pdam be.
Iuſtorum tutor.	ſtiāt ſeruat gratie ipſos cuſto.
Iuſtorum nauta.	dit benigniter t pſeruat.

Unde. j. Regum. ij. Pedes ſanctorum ſuorum ſeruabit et impij in tenebris conticeſcent quia non in fortitudine ſua roborabit vir. Dñs igit ſeruat iuſtos a temptatione liberando. Secūdo dico q̄ de⁹ ſeruat iuſtos a dānatione plenando. Multos eñ qui curam habet de egro ſeruat eum a morte t infirmitate eundo et aſperas medicinas. Sic de⁹ qui curam habet generaliter de omnibus. Sapiē. vj. Ab omnibus ſe nouit inferri p̄ſeruatorem ſuū aſperā medicinas tribulationum mittit. Mundi eñ ambitiones medicine ſunt. Quia fm Hieronymum. Quod eſt eſſop t medicina eſt. Et ideo vbi poſtq̄ homines vel nerūdi t expauperati Job auferat ab diabolo legit ſibi et vſſc. Job. ij. Ecce tradidi animā tuā ſeruā. Unde Apoc. iij. Quoniam ſeruaſti verbū patientie mee: t ego ſeruabo te ab hora temptationis. Tercio dico. q̄ deus ſeruat iuſtos in ſalutatione collocando. Ille eñ qui vult aliquid bñ ne cuſtodire t ſeruare ſolet illud in tuto loco reponere et locare. Ponit in illo magno hominibus qui diuerſi ponunt dcſſuros ſuos in religionib⁹: t maxime litteras ſa. as t priuilegia. Sic vere deus qui vult ſeruare iuſtos. Ipſi ponunt iuſtos dcſſuros ſuos ac eos ſuum in tuto: qui eſt vera religio. vñde deus impenſo filio vult reſeruare ac illo in tuto loco ſc̄z in paradiſo ponit eos. Fructus eñ qui bene ſeruant et cuſtodiunt in tuto loco ponunt. Sic ac ille vir de Eſa. xlv. Seruans ac t vndi te in fidue populi. Deus ergo in paradiſo ſeruat bonos t bona eorum in paradiſo pos eis reſeruat. Ilora homo malum t vitiosa ſeruat p̄ amicas vitiosa nō tue extranee. Sic deus pos iuſtos ſeruat eterna peccatoꝝ⁹ ſeruat ꝑpetuo t tenera. pe. Je. eternum ſeruabo illi miſericordiā meam et teſtamentū meum fidelē ipſi. Et ſic patet q̄ ē quoddam ſeruare humanū.

Adhuc dico q̄ eſt vnum ſeruare humanū. Et illud ē il. lud quo quis ſe ſeruat a vicio t a peccatis t quo quis ſeruat illi que ſunt vtilia ad ſalutē. Ille eñ qui ſe vult ab infirmitate ſeruare ſolet bonam vitā t bonū regimen nec. non t mandata medici obſeruare. Sic vere qui ab infirmitate et morte peccati ſe ſeruare voluerit regimē ſuū ſcipline t mandata dei neceſſario obſeruabit. Iuxta illud verbum celeſtis medici Matth. xix. Si vis ad vitam ingredi ſerua mandata. Ubi aduerte q̄ ad ſeruandum

Animam requiritur. Si vis.	Igitur habe.
Fructus ſequit. Ad vitam ingredi.	anime meum
Modus eſt edit. Serua mandata.	ſeu ſalutis

Homo eñ dicit ſe bene ſeruare. Habet habere meritū eternū. Si vis. Habet habere fructū electionis. Dicit. Habet amare modū placitū. Mandata. electionis. Si vis inquit. qđ erat voluisse. ſeruat. Dicit fc̄z nō homo velit ſeruare ſcipm impoſſibile ē q̄ poſſit ſeruari. Bona eñ voluntas et bonus affectus eſt pauci ref. ſpectus ad cuſtodiā viri iuſti. Si vis inquit. quaſi dicat. nihil volūtas impoſſibile eſt. Frenetic⁹ vir poteſt a morte ſeruari t hoc eſt quia nō valet nec poteſt curari: nec credit infirmari. Sic vere nec homo a morte eterna ſeruat: q̄ infirmitate peccati voluntarie ad ſeruit. Voluntas eñ interius ſeruatrix. Alio quin clicis cuſtodia eſt fruſtranea. Eccleſiaſtici. xxvij. Si volueris mādata cōſeruare conſeruabunt te in perpetuū. Fidem pactam ſeruare appoſuit tibi de⁹ aqua et ignē. ad quod volueris porrige manū tuā et vita et mors poſita ſunt hominī quod placuerit ſibi dabit ei. Si vis ergo. Et nota q̄ iſta dictio ſemp ſignificat conditionē. Unde pcepta multe conditiones requirunt ad hoc q̄ homo recedat a peccato ſeruet. Requirit eñ affectio. Job. xiij. Si diligitis me mandata mea ſeruate. Requirit etiam verbi impletio Job. xiij. Si quis diligit me ſermonē meum ſeruabit. Requirit inſup mortis cuaſio quia ſicut dicit Jo. ban. viij. Si quis mandata mea ſeruauerit mortē non gu. ſtabit in eternum. Et bene dicit mortis cuaſio id ē peccati cuaſio. Habeam⁹ igit charitatem motum electionis. ſi vis Quod eſt contra multos qui nouolūt a male ſeruari dñi immo voluntarie criminib⁹ ſubiugari. Quia fc̄z eſſe ſuggu. Peccatū adeo eſt voluntarium q̄ ſi voluntariū nō eſſet non eſt peccatū. Ille eñ ſunt ſimiles pueris qui voluntarie timuat lutum: quia ſciunt q̄ diu manebunt: t quia ruinde a matre ſepius verberant. Quia pauſabilis miſer peccator voluntarie currit ad peccatū. Quia epinde ſciat confeſſione ſe reponere primo miſeram poſſe tollere. Ille vo. berat amittere ad illud ſcz qđ finaliter ſequit: t dicere il. lud Sancti. xij. Si eſt hoc egero mors mihi eſt. Ille ſic ego ſed ſeruem⁹ nec habeam⁹ meritū ac voluntatem electionis t firmam voluntatē. Si vis inquit. Ihesus dico. q̄ vide.

unus fratrū alterius. Etiam inquit. Ad cōsiliū regis ierusalem seruat. Si a puerilibus ne fiat. seruat se a seruitio ne macule. et a vanis cōsumptionibus ne cadat. Clarius dicit. Si cui aliquā bonam collationē siue bonū beneficiū bene cauet q̄ habeat. posset bonum et bñ seruare facere aliquem episcopum. nunc dñs obiecit ei quando vacauit beneficio dñs apparebunt. nonne? Cum igitur charissimi non sumꝰ imperātes et exponentes ad collationē sumꝰ plani. nō. cum omnes simꝰ inuitati ad illud eterni cōmunis supernī regis. nonne? Nonne illud eterni beneficii reputauit. nos in illo vocati cōmuni recreari. hanc obtinere seruare nostre vite q̄ nouit creator? et cauere vt processum bonarū virtutū et operum habeam? nonne? Idcirco mandata vocati. ne finem graue obtinere cogamur. nec tardemur vanis delectationibus. Idcirco inquit ingredi quasi dicat ingressus vie eterne. Si proinde qui voluntatem dei seruat. q̄ sua vtile proficuit. Unde Prouerbio. vij. Seruā mandata mea et viues. Igitur vocatꝰ sum ad silentiū. Ad viam inquit ingredi. Semp dico q̄ necesse est q̄ ex aliqua cōsideratione. aliquā directiū seu perfectiū. Seruā inquit mandata. Obseruanda est mandatorum. et q̄si modus et regula seruandi nobis explicat. Mandata enim dei id est diuina sunt sicut recepta nobis q̄si infirmꝰ? nobis seruare vt et speraret a morte periculo se liberare et saluare. Sicut dicit Apoc. j. Beatus qui legit et qui audit verba huius libri. et qui seruat ea q̄ in eo scripta sunt. q̄ tempus prope est. Joban. j. Johan. ij. Qui seruat mandata eius in ipso manet. Et hoc erat ad q̄ illa mādata faciunt mādāt nobis vt

Mandatum charitatis.	Sic obseruanda. charitatem dicit Epbe. iij. Sollicitū seruare vnitatē in vinculo pacis. Sic obseruanda castitatis dicit Thobie. ij. Mundā seruā animā meā ab omni cōtactu peccati. Sic in nobis seruanda dicit Deus. omn. Quodcunq; libidi egressum est de labijs tuis obseruabis. Sic obseruantia puritatis dicit Gen. xxxvj. Mundi estis seruate munditiā vestrā. Et sic igit patet quō q̄ debemus seruare tenere q̄ cōplere vt generaliter dicat illud Matth. xxiij. Omnia quecunq; dixerint vobis facite et seruate vt. s. sic dicat homo illud Matth. Hec omnia seruaui a iuuentute mea. Dicitur igitur de Seruare q̄ obseruare custodiam.
Mandatum castitatis.	
Mandatum puritatis.	

Seruire. seruus. Cum seruire pertineat ad subditum: seruire vero pertinet ad magistrum. Possumus dicere q̄ generaliter in scriptura inueniūt quatuor genera seruitutis. Innuitur enim seruitus

Diuersa.	Prima est seruitus perfectorum.
Diuersa.	Secūda est seruitus peccatorum.
Crudelis.	Tercia est seruitus beatorum.
Ludibria.	Quarta est seruitus damnatorum.

Prima est seruitus magne perfectionis. et ista est qua boni seruunt domino vel plano de qua Luce. j. Seruiam? domino in sanctitate. et iustitia coram ipso. Secunda est seruitus vicij cōtrarie. et ista est seruitus vitij peccati qua homo seruit diabolo vel peccato. de qua Judicū. ij. Fecerūt filij israel malū in cōspectu dñi. et seruierūt baalim et astaroth. Tercia est seruitus magne planicie. et ista est illa qua beati seruiūt deo. de q̄ dicit. Ps. Seruite deo regnare. de q̄ posset cui illud. iij. Reg. c. Beati sunt serui tui qui stant coram te semp. Et Eccl. xxxvij. Et verbum dñi loquamur de ipso quantū. Ecce inquit serui mei comedent. et vos esurietis. serui mei bibent et vos sitietis. serui mei letabuntur et vos confundemini. serui mei laudabūt pre exultatione. Quarta est seruitus dure damnationis. et hec est illa qua reprobi sunt in eterno subiecti. vt ipsi tormēta et demones? subiaceant. De qua Petr. v. Seruitutis ibi est in babylone vbi alienus qui non habuit vobis regnum dicat nocte.

Generaliter ergo dicamus aliquid de seruitute bona et mala. et dicam? q̄ per seruū possit intelligi quilibet perfectus. sicut vir qui est deo et proximo humiliter obedit et seruit. Seruus est dicit ille qui nō est sui iuris sed qui potē? est sub alterius dicione voluntatis. et dicit seruus a seruando vel etiam a seruando. Illi enim qui in bello capiebant et occidi poterant a manu seruabant. et ideo serui victorum efficiuntur et potestatem ipsorum subeunt. Sic vere charissimi cum deo nos a manu eterna preseruauerit et in bello eterne sequele nos custodierit. preseruauerit et in bello eterne sequele nos custodierit. et vt obedientie et vt voluntatem nostram vestrum ipsius totaliter supponam?. Just dicit Josue. xxiij. Elegite hodie quē seruatis. et deinde. Et si de malo videtur? siue exponentes illud Apoc. xxij. Serui eius seruient ei. et videbunt faciem eius. Vbi adnotat q̄ dicit q̄ est seruus dei nemo habere q̄uis q̄ debet habere seruos quibus magis vtitur. Seruus est magis vtilis debet esse

Diligens et expeditus.	Sic serui dei mediocriter disponunt: quia sunt serui eius. Sed
Obediens et subiectus.	
Humilis et paratus.	

qui seruiunt ei. Subeditur intrinsecꝰ quia videlicet. Exterius aliquid? quia complant facie eius. Primo sunt virtutum operatiua exposita. Secūdo. Ecclesiam operis mirabilia operatiua. Tercium. Creatum humanum vigilia operatiua exposita. Dicitur. Quantum bonum affectum quis speculatiua. Dicitur. Quantum bonum affectum quis actiua. Faciem eius. Primum primo ad virtualē exposita. Secundum primo ad manualem operationē. Tercium operum. Secundum primo ad mentalem speculationem. Quartum primo ad oculalē speculationem. Quintum primo ad auditualem recreationē. Dicamus ergo q̄ sic sunt exposita virtualiter. exposita manualiter. illustrati oculaliter. auditualiter seu gustati mentaliter. Dico ergo primo q̄ sic sunt exaltatiue exposita. quia ex ipsi sunt serui eius. vel qui est omnipotens est potens et mouens? nimis. Secundum sic est prima primo q̄ habeat seruos exposita. et ordinata. et ordinata et habeat in gaza. Unde enim de salomone legimus q̄ ministri eius erant in exposita. et ordinata. et q̄ sic sabea super hoc cōmenta. sicut legit in. Reg. x. Sic vere charissimi nos qui est rex regum. et dñs dominantium vult q̄ sic sui sint in motibus bene exposite. et grauis. et veneratis? adorem. Serui inquit eius. vt etiam de eis intelligat illud Apoc. vij. Isti sunt qui venerūt de magna tribulatione. et lauerunt stolas suas in sanguine agni. Ideo sunt ante thronum dei. et seruiunt ei die ac nocte. Et nota q̄ seruitus debet esse talis. videlicet. Ut

Sit latus.	Dico q̄ parte charissimi serui dei debent esse q̄ spiritalem in cordibus.
Sit longus.	
Sit apertus.	
Sit armatus.	
Sit sacratus.	pa. Seruus sit mihi latus. Hilarius. Ut bonus nunq̄ deliget seruus
Sit velatus.	
Sit humilis et verecundus.	
Sit paratꝰ? et promptus?.	tristes. Et deo vel nobis debet esse lenis et in omnibus laudibus occupatus. Et Jere. Serui mei laudabunt et exultabunt vt dicat illud Esa. lxvj. Salus nostra in manu est. et spiciat tamē non vbi nostre et leui seruitute nostri. Item debent esse leti q̄ mundicie puritatem. Mundus est vbi mundum vult habere fundum. Unde illud psalmum Apocalip. vij. Lauerūt stolas suas. et dealbauerunt. s. Seruus animā illi in sanctitate. Item debent esse recti per contemplationis sublimitatem. Bonus est nimis bene seruire. Quis est ad terras pstrat?. Sic nec bonus q̄ sic ad eternā q̄ per affectum inclinat?. Unde est vbi excelsus et altus. quia ex ipse dicit. q̄ etiam ibi sedes eius et terra scabellū pedum suorum. Esa. lxvj. Et ideo necesse est q̄ ille qui seruit ibi sit sursum mentaliter eriguus. et ad bona eterna p affectum et desiderium clamet?. Unde Esa. lij. Ecce intelliget seruus meus intelligentiā et elevabitur. et sublimis erit valde. Item debent esse mundi per abstinentie potentiā. quādo est homo cingit. venter eius stringit. Unde q̄ seruitores libenter aliqua pena nobis stringit. accingant. Sic vere charissimi serui dei debet pena de sinistre se cingere. et ventrem suū q̄ parcissimum stringere et artare. Unde Esa. xxvij. Dura et virga et alias illas penis et disciplina seruo cum opere. Item ibi debent se sucinci p puritate obedientie voluntatē. Sunt enim q̄ solent vestes suas succingere vt ad obsequia possint libere currere et ministre. Sic vere serui dei ibi debent esse parati ad obediendū et ad obsequia exhibenda. Et ibi

Martirium ꝛ obsequium erunt. Item si debent esse vestes pp bonestas apparentes vtentium. Item si occt seruitorem esse nudis ne forte appareat in ipo aliqua turpitudo. Sic vasa seruiu debet pp honestatem abscondita non esse vellicata ante ocios hominu oculos exposita. Honestas ei omnia solet tegere: ꝛ nobil sunt in bono apparere. Unde Proverbiorum. Omnes domestici eius vestiti sunt duplicib⁹. Unde te qualibet tali seruo potest exponi illud Psalmi. Fecisti me scipsum in similitudine bonitatis tue: ꝛ habitu meum⁹ es homo. Illud tñ ē bodie contra multos viros seruientes qui pcerto sunt bodie tam nobiles et ipsi dicunt. q̃ si nudi accederet sine ornatu eis comi corpulentiores sunt oib⁹ apparentes. Figurati i seruis ea mil quos rex Moab in vespertinū tempus David vsq; ad matutinū vt filios occrucciarent et eis medium barbam raderet. sicut dicit ea. 2. Reg. x. Barba in viro pudenda mulieris significat. que omnes partes habere debet. quia sic necesse est q̃ homo sit prudens in spiritualib⁹ ꝛ temporalib⁹. Sed quid pcerto regnus ꝛ hrabol⁹ seru⁹ tanti religiosos et ecclesiasticos bodie scandalizant. quia pcerto media ꝛ pars barbe hoc est tanti prudentiam et obsecrationē spiritalem eis abstulit. Nam vere medium ptm hoc est nos prudentiaꝫ correctionis in eis tenuit. Videtes vero bonestatem eis taliter erumpere. natos eis oblocq̃ pperit in gñi fuerit iustum turpitudinem et libidinē omniū? vocaverit. vt de talib⁹ seruis dicat Isaias. Ecce q̃ ambulant seruus me⁹ ꝛ ego: sed sint vestiti p bonestatem. Item seruꝰ debet esse humilis et verecundꝰ per reverentiā simplicitatis. Ad seruꝰ eñ pertinet q̃ sit verecundus humilis et reverens. Rome. xij. Erubescite seruꝰ vehementer ꝛ q̃ superiorib⁹ imperat det reverentiam ꝛ honorē. Sic vere debent esse ad literā serui xpi. Unde Pauli. q. Sicut exhibuistis membra vestra seruire immundicie ꝛ iniquitati ad iniquitatē: ita exhibete membra vestra seruire iustitie in sanctification

gurat in seruo pigro: qui nego dari noluit in talento sed d. fodi in terram absconde. t ideo vadare merito seruili mentē ejus. t in tenebras exteriores pijcite fieri dicit Matth. xxv. Quia peccto dr in tenebras exteriores ad eū infer. pena pertinet qui talentū fidei vel prudentie sibi concessum in terram id ē in terrenis negocijs fodere t operare nolit. t crudelitatem eterne dānationis incurrit. Bona vero opa non luceat. Non sic ergo exanimis sed fur crudelior illustra t. Quarto modo dicō. q illi qui sunt serui dr erant fugitiui peccatoꝝ facti eius nequā. Facies eīm vili est gloria eterna. quia vile ē cetera meretur. Illam igit serui eius pe penitis videbit quando electiones gloriam obtinebunt. ecce ipse eo illud Psalter. mig. Videbit eīm admirabile ea ipse t facies eius plena ē granarijs. Et octavo primo seruos vocatur illud Esa. xlij. Et tu israel seruus meus quē elegi semen abrahā amici meus in quo apprehendi te ab extremis terre t a longinquis eius vocaui te. t dixi tibi seruus meus es elegi te. t. Quilibet eīm beat' dicitur videre pcm qui ab exterioris cure id ē ab illa mortali vita furiam vocatur vite eterne perpetuo premiatur. Sequitur patet diuisimi quomodo serui sic.

Debent premiari superaliter.	Bene ergo dicit
Debent doceri caritative.	est serui eius fe-
Debent moneri actualiter.	rient et ydolum
Debent corripi virtualiter.	eius videbunt. et

hec de bonis seruis dr̄ sufficiat. Sed adhuc dico. q sic mus accipit in malo. Et sic per seruū intelligit peccator id ē ipsemet q peccat. Facit ē peccati. Et illud Johannis viij. Qui facit peccatū seruus ē peccati. Et illud Psalmi xl. Pec. t. Ab quo quis superatus fuit' seruus efficit. Et ideo bonitur dico q est peccator. Seruus

Obstinatus.	Est dico peccator seruus obstina.
Cecidatus.	tus. Obstinatus dr̄ ea que pertinā
Presumptuosus.	ad sanctā scripturā ex voluntate
Luxuriosus.	Job. xv. Semus melior quid faci.
Pertinacissimus. q.	at vīa. Unde de seruo qui obstina
Malitiosus.	ti audierat q vīa sua redire debe
Prodigiosus.	ret dicit Luce. xv. Quotiēs vīo ser.
Furiosus.	ui illius me qui non speraī t bona

qui nobis et vindicet eum: ponit q eius ponet cum infidelibus. Et etiam peccator seruꝰ occidendus est ē piger. vn de dr̄ ille qui p pigricia operari noluit in talento Matthei xxv. Ideo a vīo legit audiuisse. Serue male et piger sciebas q bona dnāa sum t. Peccatū eīm piger est ad om ne bonū faciendum. Job. vij. Seruus desiderat umbram Unde de malo seruo dicit Ecc. xxxiij. Seruū indūc ope rationē ne vacet. Sequit. Multam in operationē ne vacet. Multa eīm mala docuit otiositas Et ibidē. Operā in disciplina et quere requiescere ara mentē illi t q. mi libertatem. Item peccator ē prodigiosus. quia scz pigricia ad seruire deo suo vel prelato suo. Luce. xj. Locus fuit ubi in abundantia sua. ciuili non seruit. Et Job. xxj. Seruus meus vocauit t non respondit mihi. Item peccator est seruus luxuriosus. Romā. vij. Caro seruio lege peccati. Item est seruus petulcosus id ē iniquus t ingratꝰ. Unde figurat in alo Matth. xviij. Qui venit a domino suo ab omni t cunctē conseruo sui misereri noluit. et ideo in carcere positus fuit. Seruc inquit nequā nōne t te oportuit conseruū tui misereri sicut et ego misereri tui fuꝰ? verba hec Dñi. Item ē seruus malitiosus. de quo Ecclesiast. Seruo malitioso tortura t compedes. Item ē seruus prodigiosus: quia scz fidē suam non seruat obstinatus per peccati sc iungit ydolo sui domini inimico sui. Regum. t. Conclusit ei insidias seruꝰ sui t interfecerunt eum. Item ē seruꝰ furiosus t desolatus. Unde Luce. xij. Cū ē ejecerit seruꝰ ill de domum suā vīo meus: t aperit ei vndere t bibere t potare familiam. venit vīo eius bora qua nescit t partes eī? ponet cum infidelibus. Et sic ligatur patet quomodo peccator subiicit crūeli seruitutis et quomodo comparat in scriptura multiplicter malo seruo. Et ideo bonitur de peccatore dicit Ezech. j. Magnitudine tua. propter afflictionē et multitudines seruitutis habitabunt inter gentes nec inuenit requiem. Quia postq peccator mortē pēe propie requiescere q diu subiectus est seruituti peccati semp est spūa remissio contritio pungit. t sūa per a magistro suo ydolo de peccato in peccatū ducitur rere compellit. multis enim flagellis et mīs afficit. Isa. xxvij. Multa flagella peccatoris t. Unde de tali scriptū dicit Lucre. v. xxvj. Seruitio et dīe aliena qui non subiit vobis regnum dei ne noctē. Hec igit de seruis sufficiat tam in bono significatiue q in malo.

Ser. Hoc bonitur cum seruitus sit numerus personarum. seruus numerose significat in scriptura. Et de bonitur dico q iste numerus figurat

Seruum mentalis conditionis.	Dico primo q
Seruum mentalis perfectionis.	seruitus figurat
Seruum penalis affectionis.	mentalem dñi
Seruum finalis saluationis.	dum in videlicet
Seruum letalis corruptionis.	seruum vite pe

sentis. Iste eīm ē seruus bonus t voluntas figuratus in sex annis quib' seruus seruū emptus operabat. figurat' in sex annis quibus seminare debebat figurat' in sex diebus quibus operari debuit. figuratus etiam in sex diebus qui nos curriculo anni breuis cernuntur. Ser sex annis seruitutis dicit Exo. xxj. Sex annis seruabit tibi. Ser sex annis seminabis terram tuā et sepies no collabis seminare t metere. Ser sex? ēpationis dicit Exo. xxiij. Sex diebus operaberis. Et sex? ec. xxj. Sex vīs sunt quib' opari oportet. Ser sex vīs

bico q̄ ille nume⁹ signat afflictionē penalē. Dicit ē mīe rectoris in quadā epistola ad quēcūq; pertinēt q̄cūq; pauē bō

Que ē labor.
Que ē dolor.
Que ē timor.
Que ē casus.
Que ē infirmitas.
Que ē mors.

Et ne hec forsan timeat Job. v. In fer tribulationibus liberabit te: et in septima nō tanget te malū. Quia procerto vt dicunt̄ illi qui hec illis fer tribulationib⁹ affligunt. septima tribulationē id ē morte eterna nō patiuntur

Quarto dico q̄ ille nume⁹ significat saluationē finalem. Sic ēn sunt que cōsequūt gloriam paradisi scz

Perfecta vitacio.
Clara cognitio.
Eterna quietio.
Gratis affluentia.
Corporis glorificatio.

Et dicto illi vident esse sic vt ei quib⁹ gloria dei ocumbit me mentē suam. Et que vidēt Ego q̄dā habuisse gloria dei sup̄ sua regna cum nube sic dicit⁹. Quinto vt ex q̄ ille nume⁹ signat corruptionē locales. quia scz per fauorem poterit melius optinēdo peccatorū vel mīe vocatum. Sic ēn nume⁹ nos astringit ad spectandū virtutem ī bonis. Et dicit vidit Pouer. vj. Exurrexerūt ei odit bono. Et hec de Senario sufficiant.

Jcaias. Siccare.

Nota q̄ siccitas ē q̄dā passiua qualitas contraria. manifestāti ua ī de aridarū ad cōtrū bīo motiū p̄t significare bonū vt malū. Et ō nota q̄ siccitas significat

Gratie amiquitatem.
Penitentie aduersitatē.
Libidinis remissionē.
Venenum vacuitatem.
Diuinum feruorem.
Communem penalitatē.

Prima ēt siccitas naturalis Sīa ē ētis qua consumpto humido radicali corpus humanū īsenescit siccat̄ de qua Ecclesiast. xxvij. Erant inquit ossa multa sup̄ faciē terre siccaque nimis.

Secūda ē siccitas virtualis scz siccitas penitentie q̄ scz siccat et animū ā superfluitatē olim vicioz. Sīa ēt ēn siccat sal quod primo carnē ronsilit: deinde ipsam siccat et cōseruat. Quia scz penitētia remouit homiez q̄ penitētia et cōpūctionē: et tandem deficcat ēt q̄ omnem superfluitatem abstergit. De qua Ego qui. Ingressi sunt filij israel p̄ medii maris sicci. Penitētia ēn effectus ꝑ̄ qua rubra fluuius ēt fons sanguinis mutat̄ sicut ei dī Marci v. Quia vere tunc sanguis peccati ī immūdā. ideo cito siccat. quādo vellis ꝑ̄ que ēt penitētia tangitur et babet. ꝑ̄. Siccatum ī sicco flumine. Tercia ē sic dicta copulsiua et ista ēt siccitas abstinētie que scz facit homiem macilētū aq̄ siccū. Cum enim cōsiccū magistra sit ē humidū. sic plus homo valet abstinens q̄ delicijs se humectans. Ioēl ij. Celerit̄ fecistis mare eius ī siccabo ignem eius.

Quarta ēt siccitas criminalis. Peccatum ēn dicit siccus in quo humor gratie vacuat. Ardor ēn cupiditatis ī peccati tant⁹ ēt. q̄ rorem virtutū ī gratiarum fluuios deficcat. Unde de peccatore dicit symbolum. Isd Eſa. xxvij. In vestigio ēn pedis mei ego siccaui oēs fluuios aggeru. Virga ēn ficca facilis ēt ad frangendum. inhabilis ad fructificandum: apta ēt ad comburendum Brachia etiam siccum et paralitici quia a corde aliquali tenuerūt nihil tamen ampli⁹ operātur. Quoniam peccatum facilit̄ frangit̄ ꝑ peccatum nung; tamē a corde vel ore. dicit scz ab ipso deo per gratiam vegetat. ī ideo nung; potest bonum opus fructus facit̄ arbor virtutis aperuit. Zach. xij. Brachia eius decent̄ ariditate siccabitur ī oculus eius dextre tenebrosis obscurabit. Quinta ēt siccitas ip alis: quia scz fortuna ī peculiaris aliquādo siccat in vno homine mundi ī pperitatem: et aliquādo facit eam in alio remedio scz fortuna ēt facit de hominibus sicut natura de arboribus: alias fiunt per ꝓperitatē viridescentes aut̄ per paupertatē arescere. Ut de ipa poterit dici illud Ezech. xxij. Humiliauī lignum sublime ī exaltaui lignum humile ī siccaui viride ī frondere feci lignū aridū.

Sexta vero siccitas ē eternalis ī infernalis: et ista ēt illa qua impij in inferno cremant: ī qua a clericis bonis naturalib⁹ ī et spūalibus siccant. Ecclesiast. Subtilitie impiorum quasi siant? siccabunt. Unde Apoc. xvij. Secr⁹ angel⁹ ēt. Sicut poculū fuit in cuiuscūq; ī in peccatorib⁹ ī ipm ab omni bono relic carni. Eſa. xix. Defolabit flumē ī siccabit. Siccigit̄ patet quomodo sex sunt genera siccitatis ī Siccare iustus.

Sicut.

Cum ista dictio sicut semp̄ bonorū similitudinem. cōformitatē et equalitatē. Possum⁹ dicere q̄ sex q̄ diuersa sunt genera ꝓnarum q̄ diuersis rebus assimilantur et cōformant. Sex hoc possum⁹ innuere diuersos sicut ī diuersa genera similitudinū. Notemus ergo q̄ illud adverbiū sicut designat similitudinē Ermolay ī laudabile. Prima pena ad gīe ꝓfectores Glosiay ī mirabile. Sexta pena ad eternos ēxecrandos Sacrosay ī damnabile. Tercia pena ad eternos ēxecrandos Tediosay ī enthabile. Quarta pena ad infernales obstinatos. Sicut⁹ pena aliquid de sicut id ē ut sint laudate plectrū quia scz viri iuth se debent cōformare deo. angelis sanctis et bonis plenis aliis et plantis. Iuxta illud apli. v. j. Cor. vij. Volo eū omēs esse sicut meipsum. Sicut ēn mare cōformat se lunari sol sequūt se cōformat solista q̄ sicut luna et sol super⁹ mouentur et despectant: sic mare et sol sequūt̄ inferius regunt ī regulant. q̄ generaliter esse infer⁹ appent esse sicut sup̄ super⁹. Sed vere nos ō sum⁹ hic infernus in hac lachrymarum valle. q̄ ad modum mortis sumus et reputamus et nung; in eodem statu manem⁹: ī qui mane sol sequi sole iusticie ī sum per spem sequimur: et nos ad ipm ī p̄ deliderū inclinamus et bem⁹ nostris sup̄bis⁹ ī p̄ imitationē assimilare: et sol ī lu ne id ē deo et sanctis cōformare. et sicut se habent sic et nos debem⁹ mutuo ī virtualiter ordinare. Marbo. ij. Sufficit discipulo q̄ sit sicut magister ei⁹. quasi dicat. Sicut fil⁹ imitat̄ patrē: discipul⁹ magistrū atq; doctorē. sic bono debet imitari sui creatorē et quilibet boni exemplū eorum et collegas. Iuxta illud Epb. v. Estote imitatores dei vel sicut filij charissimi. Et sic de tali conformitate exponit illud quod de angelo dicit ī apparuit matheo in Matb. xxviij. Erat autem aspectus eius sicut fulgur. vestimenta eius candida sicut nix. Ubi ostenditur q̄ nos de bonis esse similes deo et sanctis in quatuor. videlicet

In sanctissima claritate.
In caelica charitate.
In mira bonestate.
In carnis puritate.

Primū ꝑ̄ splendor limpid⁹. Aspect⁹ ei⁹. Secūdū ardor feruidus. Sicut fulgur. Tercii pulcher nitidus. Quartū. Vestimenta. Quorum candor fortid⁹. Sicut nix. Igit̄ ecce q̄ debem⁹ esse sicut sancti in sensus splēdore: quod ostēdit ei⁹ aspect⁹ aspect⁹ q̄ idē ē q̄ oculoꝝ visus. Patet si vīt et sicut lux ei⁹ aspect⁹ illicede partibus q̄ aspect⁹ vehemēs et cognitus ostēdit nr̄e orbis penetrare vsq; ad intima et ꝓfunda. nō ēt debet esse cōtra cognitio eterū gaudiorū spūalū: ī vt etiam penetret vsq; ad ꝓfundum spūalis et eterna. Unde Ezech. j. Similitudo animalū ī aspectuum eorum quasi carbonū ignis ardentiū et quasi aspect⁹ lampadarū. Deinde. Statura quoq; erat in rotis et aspect⁹ horribilis et toti corp⁹ plenū oculis in circuitu. Et de eis representatiue dicitur. alia vicat illud Matb. xvij. Resplenduit facies eius sicut sol. Et illud ēt contra illos quorum aspect⁹ nō ēt sicut sol q̄ obscuratione. q̄ scz magis delectant aspicere exteriora et, peritalia ī eternalia magis sunt oculi eis in opib⁹ ī in spiritualib⁹. Similes ēn sunt noctue cuius aspectus est magis acutus de nocte q̄ de die. Non sic ergo ī sim⁹ similes deo in sensus splēdore. Deinde dico q̄ debem⁹ esse similes deo ī sanctis in caritatis ardore. sicut fulgur inquit. Fulgur ēt quid ardens et similitudo q̄ quicq̄d rangit inflamat et vrit. Sic nos debem⁹ ira q̄ charitatem esse flamiq; nos ī alios in dei amorē inflamando videamur esse fulgures. sicut fulgor inquit. Matb. xxiij. Sicut fulgur exit ab oriente et apparet in occidentem sic erit aduentus filij hominis. Iuxta illud Epb. v. Ambulate in dilectione sicut ī xps dilexit nos. Et illud Matb. xij. Diligē proximum tuum sicut teipsum ℞. Caueas de fulgure vide supra si ēt aliquid sup. ꝑ̄. Simus igit̄ nos cōformes in cordis feruore. Sic nūq; dico q̄ esse debem⁹ sibi similes in motum nocte. Sic flamēa inde. Per vestimēta si ō cogit̄ eis pudīda ī pudibunda inducit̄ honestas gestus. ac⁹ ī habitus exteriores quoq; sunt exteriora quedam indumenta virtutū boni motum exponunt: et ab ipis omnia turpia ī que in corde latitant occultant. Simus igit̄ sicut candelam qui in pe-

lis celestib⁹ omnibus reb⁹ circumtacentib⁹ se conformat. Sic et nos debem⁹ in omnibus operationibus nostris bo no gloria et adificationi conformari. Sequitur inquit. Mandatum. Testimonia eius facta sunt alba sicut nix. Et Gen. xxvij. Odor filij mei sicut odor agri pleni cui benedixit dns. In vita ait exteriori conversatione possitis nobis apparere quatuor speciales virtutes scz

Humilitas in obediendo. Sico q̄ ibi debet esse obedientia.
Stabilitas in sustinendo. quia scz ipse debet cō
Sublimitas in contemplando. formare voluntatē suā vo
Liberalitas in erogando. luntati dei et profut. et ne
cessitati Mandatorū. Veritatē non sicut ego sed sicut ea via. Item sico q̄ ibi debet esse patientia. Esa. liij. Sicut ouis ad occisionē ductus est. Et Matth. x. Ecce ego mitto vos sicut oues in medio luporū &c. Item ibi debet esse cō
templatiua contēplatio. Unde Esa. liij. Ascendet sicut radix ex terra sitiente. Ibi debet esse compassiua misericordia. Luce. vj. Estote misericordes sicut et pater vester misericors est. Iginur sim⁹ nos similes in motu decore. Insuper sico q̄ debemus esse deo et sanctis cōformes in carnis candore seu pudicitia sicut nix indp. Vbi est q̄ est candidissima castitatem designat. in qua nos debem⁹ quantū possumus sanctis bonitatib⁹ similari. Mar. xv. Dehinc⁹ est. Facta sunt candida sicut nix. vt sic intueatur illum qui dat nivem sicut lanam gelidā sicut cinerē &c. Sic igit patet quomodo sicut dr̄ocat conformitates vel similitudines quā gerit pfati. Solo sico principaliter q̄ sicut q̄dq̄ dr̄ocat similitudinē quā habet imperfecte hoc est dicti peculiares. Et circa ō breuiter nota q̄ illi dicunt esse Sicut

Ignis.		Furorem crudelitatis.	Sico
Aqua.		Algorem tepiditatis.	primo
Cera.		Fluxum carnalitatis.	q̄ pec
Ouis.	quor	Errorē simplicitatis.	catores
Locusta.	q	Vastatorem vorācitatis.	sunt si
Vacca.		Feritatem similitatis.	cut ig
Umbra.		Horrorē obscuritatis.	nis qui

Aburit filium hoc ē quor crudelitatē. Idco p̄a. Sicut ignis qui exurit silua et sicut flama comburēs montes. Pres sunt sicut aqua q̄ tepiditatē p̄a. Sicut aqua effusa sum⁹ et velut sine ora ossa mea. Item sunt sicut cera que fluit q̄ carnalitatem. vñ Psa. Sicut cera que fluit auferat⁹. Sig. oculi q̄ ignis tuus viderit solē. Inde sunt sicut ouis per simplicitatē p̄a. Errauī sicut ouis que perit. Ire sic sicut locusta p̄ vorācitatem. p̄a. Gressus sum sicut locusta &c. Item sunt sicut vacca q̄or similitudē. Osee. iij. Sicut vacca lasciuiens &c. Item sunt sicut verbia q̄ obscuritatē vel etiam q̄ obsolitatē et instabilitatem. vnde in ps. Sicut verbum cum vocauit me abiit⁹ sum. Illud igit sicut dr̄ocat similitudinē qui gerunt impfecti. Tercio sico principaliter q̄ sicut dr̄ocat similitudinē quā gerit beatitudo sic sico q̄ beati sunt sicut

Sol.		Splendorē inobfuscabilē.	Iſti
Angeli.	quor.	Vigorē in delectabilem.	vbi
Deus.		Honorem inestimabilem.	bent

eternum splendorē. Matth. xiij. Fulgebunt iusti sicut sol in regno patris eor. Item illi habent eternum vigorē. Quales sunt sicut angeli immortales. Marci. xij. In regno dñi non nubent neq̄ nubent: sed sicut angeli dei sunt. Item habent supernum honorē quia scz sicut ille boies sunt sic et ipse deus est homo. vnde ait. Joh. xiij. Vidi eos habentes in vestibus suis: quia sicut ipse ē et nos sum⁹. Et sic sico q̄ sicut dr̄ocat similitudinē quā gerunt beati. Quarto sico q̄ sicut dr̄ocat conformitatem quam gerunt damnati et sic sico q̄ illi sunt. Sicut fulgur igne inflamati. Sicut ouis lupis dr̄onati. Sicut gregis valde dissipati. Sunt sico sicut fulgur quod sang inflammē. Lu. x. Videbam satanā sicut fulgur de celo cadentē. Item sunt sicut ouis que a lupis dr̄onant. p̄a. Sicut ouis in inferno positi sunt mors depascet eos. Item sunt sicut grex que valde dissipat. Videbit. Erant vexati et iacētes sicut oues non habētes pastorem. Hoc igit de Sicut sufficit. vide de quasi. de ps. de vidit. de vt. de tanq̄. et infra de similitudine &c.

Signare. signum.

Cum signum sit nec illud quod ē alicuius rei future vel occulte significatiū. Possum⁹ dicere q̄ quilibet vir⁹ potest aliqualiter dici signū. Signat enim q̄ quilibet vir⁹ aliquā rem⁹ vel gratiā latentem⁹ vel futuram. Sed q̄ gloria vere significat est signum q̄ gratia latet intus? et q̄ gloria vere significat et posterius. Gratia est signū eius gratie q̄ est gratia et arra future glorie. Deus est signat suos gratia et virtutib⁹ vt eis sit ab omnibus cognoscat⁹ et ne ab aliis scz a demonib⁹ inficiant. Nam sicut vexilla regis aute domū portāt in signum q̄ ipa est salus gardia et presidiū regis. Sic et nos signa tuearur virtutis in suis ponit ad obsequendū q̄ ipse suus reputat et ei⁹ mansione reponit. Notater igitur modus q̄ rem in bono q̄ in malo significato mutato pōnit scz Signum.

Redemptionis.	Signū redemptionis ē ipse incarnatus. et
Beatitudinis.	quo Esa. vij. Pete tibi signū a dño
Perfectionis.	no deo tuo. Sequit. Propter hoc ipse
Infernalis.	dns ipse vobis signū. Ecce virgo
Damnationis.	concipiet et pariet filium &. Signū
Salutationis.	reprobōis ē crucis elevatio. De quo
	Esa. v. Levabit dns signum in natio.

Dne nos. Signum perfectionis est virtutū decoratio. De quo Exod. xxv. Corona aurea super mitram eius expressa signo sanctitatis: gloria honoris et op⁹ formositatis. Signū infernalis ē culparum maculatio quia scz peccata sunt quedam signa quib⁹ dyabolus ita signat homines q̄ facile et ab aliis cognoscunt. De quo Exod. xvij. In cunctis plateis ad omne caput vie signa edificabit signa pestilentie nec loquit⁹ hic peccatrix. Signū damnationis ē tribulatio flagellatio. De quo Ezech. xx. Posuit me quasi signū ad sagittam. Signū salutationis est promissio custodie. De quo Apoc. xij. Signū magnum apparuit in cēlo. mulier amicta sole et luna sub pedib⁹ eius et in capite eius corona stellarū duodecim. Mulier est ista ē anima beata q̄ sole id ē immortali claritate regit. et que luna id ē fragilē mortalitatē calcat. et que duodecim stellas id ē duodecim celi gaudia coronat. Ipse igit vobis omissis dicam⁹ aliquid de quatuor generib⁹ primo signoꝝ. Secundo igit primo aliquid de signo incarnationis ipi. Christi. Et incarnatio fuit vna valde mirabile signū. nullī est possibile ipm facere nisi deus. Iuxta illud Job. ix. Vere potest hoc signa facere que nō ipse nisi deus fuerit cum eo. Unde possumus notare q̄ in christi incarnatione fuerit quatuor notabilia signa. quia scz

Stabilitas.		Immutata.	Sico q̄ fuit
Virginitas.	fuit	Impregnata.	immutata dei
Sanctitas.		Temperata.	stabilitas. que
Sublimitas.		Indicata.	das est modo

fuit immutata sic qui est immutabilis et eternus quando de immensa fuit factus est mortalis. Et illud est illud signum quod fecit Moyses coram pharaone. quando virgam suam proiecit in terram et mutata est in draconem sicut dicitur Exodi. v. Quia vere moyses id est deus pater vobis coram pharaone. id est coram humano genere fecit incarnatus mirabilia facere signa sua. virgam suam id est filium suum benedictum qui virga est virtutis sui posuit in terram id ē in beata virginem vbi per carnis assumptionem in serpentem id ē in similitudinem carnis peccati fuit mutatus et in homine transformat⁹. Fuit igit immutata scz stabilitas. Deinde sico q̄ fuit mirabile signum quia fuit impregnata maria virginea. et sic figurata fuit in virga Aaron que floruit et flores et fructus produxit. aut dicitur Numeri. xvij. Unde ibidem dicitur. Reliquit virgam Aaron in tabernaculo testimonij vt seruetur in signum. Virga enim ista de radice ysse id ē beata virgo que quasi ficus fine carnalitatis humane semper fuerit per virginitatem flores tamen et fructum id est ipsum dei filiū produxit quantus ad humanitatem. Et de isto signo dicitur illud predictum Esaie. vij. Dabit dominus ipe vobis signum. Ecce virgo concipiet &. vt de beata virgine matre humanū genus illud Deuteronomij. xxij. Hoc fuit signū virginitatis filie mee. Fuit igitur impregnata maria virginea. Sanctq̄ tercium signum fuit q̄ sic fuit temperata dei sapientia. et sic fuit figuratum in aliquo. qui ita grat rigid⁹ et austerus q̄ nullī sub pena mortis erat ausus

signū ad ipm nō vocatū. nō sunt virgines mercē quā tenebat in signū demonie tenderet. Et ideo vide q regina bether ch rege placuit z virgam aurea p signo demonie ad se tendit. z hic nota regina bether reconciliationem populi sui qui ad mortē adiudicati fuerant. pro qua ad regem intrauerat imperauit. sicut vt Esther. iij. z viij. Sic vere christiani cum tanta esse regia affecti i. dei prius fe. nerim. q totus populus in mortem inferni adiudicabatur. q nullus intrare ad eū poterat. nisi primo virgam suā. id est filiū ihū benedictū. p signo reconciliationis curenderet in hāc mundi tandē ad regiā bether i. ad beatam virginē in signū demonie fuit p incarnationem emissa. z sic populus humano genere vetus ē obtenta. et tota scientia abrogata. Iuxta illud Esa. xl. Ecce in manibus meis pinxi te. filii mei posuerūt in manibus meis. Fecit ei pax quasi fluuius. q. vt dicit Esai. xlviij. Fecerat enim pacē inter me z terram. Et igit̄ compara vt scientiā.

Insuper quartū signū fuit. q ibi fuit inclinata et sublimata. Magnū n. signū z mirabile effectū. ē celos ad terram velari deorsū. Et a pri. Tenam virginea celos z celestia. Illud signū fuit bene figuratum in Exodus iij. Reg. xix. Cum enī ibi infirmante sanctus ppheta. p signo fuit futura sanitatis sol retrorsus ē decem lineis in horologio achaz. Ita q nunc sicut dicit Eccl. xlvij. Facta est vna nox quasi duo. q. vt dicit Eccl. xlviij. Petro reddit sol vt adderet vitam regi. Ezechie ē humanū genꝰ qđ sup alias creaturas mihi regnat. q igitur sanctas redemptionis fuerat humano generi p. apostas promissa. hinc est q. p signo fuit sanctitatis pficiēde. sol. i. dei filiꝰ in horologio corporis virginalis vsq ad humiliatem incarnationis retrocessit. z hoc p. x lineas. i. vsq ad tempꝰ ordinē ē de bonis ordinē conficiē. nouē. s. angelos ordinibus potestatis. Et vt isto signo humilitatis pōt vici illud Luce. ij. Et hoc vobis signū. inuenietis infantem pannis inuolutū positū in presepio. Et sic pōt humana natura dicere illud Psal. lxxiij. Signa z mirabilia fecit apud me vt' exultauit placuit mihi pficiere signa quia magna sunt. z mirabilia eius ac festa. Et ideo de istis multiplicibus signis pōt exponi illud Ps. xcij. Erit signū i sole z luna z stellis. In sole. i. in filij diuinitate. In luna. i. in matris virginitate. In stellis. i. in sanctis. eluminate. Fuerūt tñ empta multa signa. sicut. i. Reg. ij. per aplos multa signa et prodigia fiebant in populo. Et aduerte q ista quatuor erūt signa. prima signa q fecit vnus bubus vidē indudere. s. Signum Amonis. Terrenis. Stupenis. Signū amonis ē solecrabile. sicut olim ē dictū imperium. Signū terrenis ē formidabile sicut paribus laureū obtentum. Signum stupenis ē admirabile sicut miraculum de nouo factum. Et illud triplex signū legitur effudisse oleum quādo ad offerendū amonem de tribu facit signū in sole. Iosue. x. quando sol fuit in medio celi z non festinauit occidere spatio vnius diei. vt populꝰ vltrad se vindicaret de suis inimicis. Ad inuitandū terrenum. sicut facit in die iudicij vel in adueniū sicut de Iosia. ij. Sol conuertet in tenebras. vñ Matthei. Posterbalationem eiꝰ sol ecclipsabitur sol. Et Apoca. vj. vbi dr. q sol factus ē niger sicut saccus cilicinus. Sed ad inducendū stupenis fuit signū. quādo sol retrorsus ē in decem lineis per gradus quos ascenderat in horologio achaz iij. Reg. xx. Et ideo Esai. j. Cinis eius facta est tanq̄ vnus luminaria dicit q effect in signa. Corpe beata virgo comparatur soli apertissime. quia sicut sol materialis de terra fidei z planetas ecclie in quatuor. vel extra quatuor. q. f. sol ē maioris. Splendoris in claritate. Feruoris in calidit̄. Maioris in fecditate. Pulcritudinis in suauitate.

Sic beata virgo comparatur soli in claritate. pater q̄ bñ inter omnes gratiam vñ non solum sicut z ceteri fidem. immo experimentalem cognitionem. nam ipa scimꝰ se sine vidi sensibilia. pelle. incredibile reperisse z multa alia. Ideo dicamus q beata virgo Fuit clarior in cognitione. Fuit etiam feruentior in dilectione. Fuit etiam fecundior in operatione. Fuit etiam pulcrior in creatione. Et in ipa fuit fides in passione remanſit. Lu. ij. Maria autem conferebat omnia verba hec in corde suo. Et. Mater eius conditionem ipsius beate virginis seruauit. vbi Glosa inquiritur sapienter. Conferendo. Meditando. Memorando frequenter. Obediendo humiliter. Communicando perseueranter. Habuit paritatem incorruptionis q̄ virgo. Sanctitatē inchoationis. Quō fuit illud. Vultuosum collationis. Confortat in corde suo. Assiduitatem remorationis. Coservabat omnia verba hec. Humilitatem obedientiæ. Cor angelis nominē. Firmitatem patientiæ. Gen. j. Et vbera erant vberiniter perseuerantia in oratione cum mulieribus z Maria marcelle. Item ipa fuit feruentior in dilectione. patet in passione filij sui omnia nostrā hec meriti. vñ. cū filiū obligabat summe. Item ipa fuit fecundior in operatione. vñ beat' Ambro. in li. q. de virginitate dicit. Quid nobilius dei matre q̄ eum regi nobilissimū genuit deum. q̄ splendidius ē ea. qui splendor elegātia celsius est ea q̄ corpus sine corpis stagione generauit. vt de ceteris vñ taceas. virgo erat non solū corpe. sed etiam mente. corde humilis. verbis grauis. animo prudēs. loquēdi parcior. legendi studiosior. nō in numero diuitiarum. sed in pauperis spem reponens. intenta operi verecunda sermone. arbitriū habens non volens. q̄ oī ignorē. nulli ledere. ossē bus bene velle. maloribus cōfugere. rōnem sequi. virtutem amare. Dō sta fabellam iungam. qđ referunt vehementer quando virtutes inspectabiles est in celis pugnā. nihil est in verbis pcar. nihil in actu venerādum. nō gestus fuit eius. non incessus. sed nō vox speculatrix. vt ipsa spes corporis simulatiuū fecit mentis figura. pharao. talem hanc euangelista demonstrauit talem angelus reperit. talem spūs sanctus elegit. que virgo fuit et que filius dei nūciari meruit. Item ipa fuit humilior in creatione. Beatus Bern. in quodam sermone dicit. Ne celum sicut o beata virgo Maria laudes tuas. qui te fidēliter inuocatis seruire vnq̄ in tuis necessitatibus defuisse. et quis mirum si inuocata adest. que etiam non vocata pijssima adest. Item in alio sermone. Maria omnibus omnia facta ē. sapientibus z insipientibus copiosissima charitate debitrix se fecit. omnibus misericordie locum aperuit. vt de plenitudine ipius accipiant omnes. captiuus redemptionem. egri curationem. afflicti consolationem. peccatores veniam. iusti gratiam. angelus letitiam. beate tote trinitas gloriā. Et cum ch igitur de signo nostre redēptionis. s. de dei filio in carnato. Secundo principaliter dicendum ē de signo nostre redemptionis. scz de signo crucis. Crux ch signū significat dominicam passionem. nostram per signū salutiferum. hostium extirminationem. paradisi apertionem. Et sic breuiter notabo q̄ crux ch signū

Amonis	Ch dico crux signū amonis. sicut ch
Valoris.	color rubeus significat calidam z fer
Terrenis.	uidam complexionem. Q. crux
Stupenis.	ch sanguine rubefacta signus summi
Secretis.	amoꝰ z feruidi fuit facta. vt sic ab ipa
Deiformis.	crux dicatur illud Cantico. viij. Pone me vt signaculum super cor tuum. Item dico q ch est signum valoris. z sic figuratur per serpentem eneum qui posit̄ in palo eleuato. quem aspicientes a serpentum morsibus sanabantur. Numeri. xxi. Fac serpentem eneum et pone eum pro signo. vt. Maria salus si signum crucis z serpentis. id ch ipi in eo pendentis aspectu ab aliis serpentinis morsibus salient a demonibus saluus erit. Ipse enim crucifixus fuit signum. quia positus ch in ruinam z resurrectionem multorum. z in signum cui contradicetur Lu. ij. Item dico q crux ch signum terroris. Signum enim z vexillum magni ducis terror ē ipsis inimicis. signum ch sibi custodie regie solent hostibus timere. z ne contra faciant precauere. Sic vere signū crucis ab hostibus infernalibus timet. z vbi in corde tuo. z in observatione sancta signus illud viderint. statim retrocedere cōpellunt. vñ etiā dyabolus se iudeo q̄ significauit fecerat inuenisse z dixit vae vacuū ē signū. sicut dr in vita ipius. Et ideo in ipo dicit. Timebunt qui habitant terminos terre a signis tuis. vt z nos dicimus. Ecce signū dñi. fugite gentes inimice. q. hoc signū crucis erit in celo ch dñs ad iudicandū veniet. Item dico q crux ē signū bonoris. dñi. n. q̄ potēs signis et armis regis ch regnabit ad bonos. Sic vere dñi q̄ illud crucē vocabit ch ponit in corde z in ore z in corde. vñ sic crux dicat

etpuella signo sanctitatis. gloriā hōnōris & opus seminis. Item nico q est signū occasus. q certe illud signum certū occidat puerilium̄ fidelū. q̄ ipsi in sapia q bona opera reputare ḡa. Signatū ē hoc nō in vulgi cognitione.

Item nico q erup. est signū ecclesiastici. q̄ illum oīs abhorrere debemus. t a periculis mentis eterne gl̄ari mur. Jupta illud Ezech. Signa thau super frontes virorum gementiū t dolentiū &. Et sicut dedim. q omes illi qui signum fuerūt a morte posterium fuerūt omnes alij perierūt. Thau aūt littera ē que signū crucis repl̄sentat. Dnūs ḡ q illud signū in frontib. i. in interiori t exterioꝛ cū charitate habuerūt a morte eterne periculo mūdi erūt. Sic ergo dicit est de signo baptismatis. De cruce

Tercio principaliter nico de signis phisicis. Et sic nico q per signa phi intelligi gratie t virtutes quib⁹ viri insti fiunt peregrini tendentes ad celestem gloriā sunt signati. Peregrini eīm pontifices signa sanctoꝝ viri demonstrantur. t ad illā hospitiū reverti merito estimantur. Pauperes etiam portantes signū recipiuntur in communem et omes ipsi a pastore signate in domibus introducūt. Sic pueros charissimi illi qui signa virtutū sacre pontif. te peregrinationē huius mūdi ad celi patriā sperant. t ad summi regis cōmūnā sine relaxatione intrant. Igitur angelus qui habebat signū dei legit in visione Apoc. vii. Signemus seruos dei nostri in frontib⁹ eoꝝ. Sic enim virtutibus signato dicat illud Ezech. xxxii. Tu signaculū similitudinis plenus sda. plenus decoꝛe &. Et pocabic ponere ī. mū equi boni spes t merces ad certa signa cognoscūtur. Et applica similiter quomō milli certis signis odestis⁹ ꝯparantur. Et nota de septem sigillis alio loco. Et aduerte diuersis diuersis causis solent signari. Signatur eīm

Littera vt expediatur.	Jhus signis positibus
Archa ne aperiatur.	diuinum signat deum.
Locus vt inueniatur.	Signis virtutes viros sctos
Nos vt cognoscatur.	Vide in sermone. Iudicii numeꝝ signatos vide
Merces capiatur bona dicat.	te sigillis septem. t de si-
Dom⁹ ne pleniludat.	gnatione virtutū inuenies ad plenū t pone coīa B. Illud

est notum de signo phisicis. Quarto principaliter nico q in scriptura inuenitur signū corrupcionis. correptionis vel infectionis. Leprosus eīm ē q̄ leprosi cognoscūtur per certa signa. Sic pecto peccatores t infecti t corrupti per certa indicia cognoscūtur. Illi nota q peccatores cognoscūtur per signū.

Superbie t pompositatis.	Ecce ergo q sunt ḡdes
Luxurie t carnalitatis.	signa superbiendi. t illa
Malicie t fallacitatis.	sunt de vario oculoꝝ. cu
Auaricie t cupiditatis.	riositate & ornamentoꝝ.
	iactantia verboꝝ. & cete

ra similia. Secundū Hester xiii. Tu scis q abhominer ſſignū superbie quod ī super caput meū. Superbia eīt signū leonis comparatur in cui⁹ constellatione nati. tractū et legi dicitur. Et eīt signū ignis t diaboli q̄ est de prima triplicitate. q. ſ. superbia bestes facit vanas. Apoc. xii. quadrates. prima triplicitate. i. prima loca diligētes t viam mortificationis suoꝝ laudabilia opera appetentes. Item est signū immūdoꝝ. q̄ pocto futuros cognoscūtur ḡ plura signa mala. Luxuria. n. similis est signo capricorni qd bestiones facit turpes. t ḡ sic in immūdicia delectantes. Est eīt signū terreū t nocturnū. in quo dominat saturn⁹. Sic vere luxuria bestes turpes t infames facit. Posq; ad delectationē immūdicarū allicit t nocturnū signū ē. ea q̄ obscure t in occulto opera sua facit. Et de isto signo luxuria dr. Apoc. xiii. Os bestie q̄ loquēbat de abysso. faciebat ḡ gra ita vt ignem faceret de celo descendere. Bestia. n. libet habitare luxurie. q̄ de abysso. i. de insatiabilitate carnis alte dicit ignē multos videntes in bestias accēdit. et sic plura mala signa exterius ostēdit. vel luxuriosa gestus vocatur. Illud Ezech. xvi. p̄dicti. Fecisti tibi gibbulū in cūctis plateis t ad omne caput vie. i. publice. Statua. f. malieris⁹. effoluti gressus. t inhonesti affectus. ac similia de aspectus que a mulieribus in publico fiūt. signa luxurie sunt manifesta. Equus. n. qui est verecundus ponit cerui signū sup caput. Sic ibi ē. Item nico q est signū p̄fecti boni mū. t illud est signū hypocrisis t fallacis amicicie. Signū. n. q̄dq; est falsum quod non sūt repitur significati. vñ Ieronim⁹ q̄. q̄ ponūt signa publica in viis puerulis. vt bonum dux signis indicat t precipit ad quoꝝ trahant. Sic diabolus ponit falsa signa hypocrisis in multis bonis actibus t pulcritudine. vt per eas leuius mancipatos per multos ad infer. ni periculos trahant. De quibus Matth. xxiii. Surgentpseudochristi t pseudo prophete. t dabūt signa t mirabilia. seducere. Jhus signū simile est signo scorpionis. q. ſ. scorpio suas lambit. t cauda pungit. Sic proditor osculando blandit. t sancti blandicias occipit atq; lesit. Matth. xxvi. Cruciatus alit dedit eis signū mortis. quicunq; eīm. fuero ipse est venter ei. Item est signū amaroꝝ. t illud est signū cuius qui interficiatur pessulus. Jeremie capi. xlviii. q̄ q; solent communi fundari. et valdeus ipse multa signa vide infra de inuentionibus septem sigillorū. et hec signa sufficiant quo ad p̄sta.

Silentiū. silere. Nota q̄ sic accipit⁹ silere. accipitur ḡ quiescere. accipitur ḡ quiescere. accipitur pro cessare pro cessare andare. Pro cessare sumitur. j. Machab. vii. Silete terra in mia pacem eius. Pro quiescere sumitur. Job. iii. Hinc enim requieuerim t somnus meus requiesceret. Pro cessare sumit. Ezech. xxi. vbi dicitur. Vbere romini ingrederis vagina tua t refragare t sile. Pro non audere sumitur. j. Machabeo. i. vbi de alexandro dicitur. Q̄ ipse obtinuit spolia gentium. t siluit terra in conspectu eius. Pro quiescere. quia infra de tacturnitate dicetur t quere in loco suo.

Similitudo. Nota q̄ scriptura inuenit multiplex similitudo. i. Quedā mirabilis t stupenda. Quedā laudabilis t bonesta. Quedā damnabilis t confusa. Prima est similitudo dei et eius. Secunda est similitudo iusti regis. Tercia est similitudo impij tyranni. Primo modo fit xpus mirabilibus assimilatus. Quia scriptum. Psalm. xx. Ipse fuit similitudinem hominū facies t habitu inuent⁹ vt homo. Secundo modo iustus semper est melioribus assimilatus. Luce. vii. Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum quando reuertatur a nuptiis. Tercio modo impius semper est terrenis bus comparatus. Sic in figura Psal. Homo vanitati similis factus est. Et de illa ypocrisi similitudine aliquid est per ordinem dicendū. Sic ergo ergo primo q̄ est similitudo mirabilis et gloriosa. t ista est illa qua deus similis factus est hominibus p̄ carnis assumptionem. t per mortalem conditionem a corruptione. Sol eīt videtur aliquādo eclypsari. t obscurari ad similitudinem lune. Quod in veritate non eclypsat nec mutatur. hoc est facit verbis t interpositio lune que quandoq; visum solis impedit. quando sic in medium se ponit. Sic vere ipse sol dei filius ad lune. id est ad mortalis infirmitatis nature similitudinem obscuratus fuit. quando ipse lune. id est mortalis t carnalis nature cū sit purus t clarus deus in reverentia nūqm se fecit immundū. Jupta illud Malach. iii. Ego dominus qui non mutor. vide de ista similitudine dicit Roma. viii. q̄ deus filius dei misit in mundum in similitudinem carnis peccati. Radius eīt transiens per vitrū. vitri colori t similitudinem sui pertrahit. t tamē vitrū non violat nec coīnat. Sic vere ē xpus per carnē virginis transiit ipam non corrupit nec violauit. t in carnis similitudinem. i. corpus q̄ assumpsit ex ea sibi sociū trahit. Q̄ ille videt posse nichil de ipso ignorat. Jude. xvi. Si ligatus fuero nouis funibus que nūq̄ fecerit in opere infringere t alijs hominū similis. Rose eīt sanctus fuerit vitera eginis gloriose. quoꝝ amor sanctorum dei filiū traxit t ligauit. que in opere carnali nō fuerunt inquinati illū q carnis copula nullus hominum maculauit. Jhus igitur ligatus infirmus factus ē carnē assumendo. t similis alijs hoibus humanitus conuersat. q̄ dicit Sap. vii. Sum ēt ego mortalis hō sicut oēs.

Vbi aduerte q̄ ille similis est homibus. i. quia ad

Naturę veritatem	Primū probat rōnis
Proprium vniuersitatem.	ratione. Secundum ibi.
Corporis qualitatem.	Tertium ibi. Quia
Intimam charitatem.	ergo. Et

Terra⁹ probat cunis raritas. Mortalis homo. Quanti⁹ pulvis consumit pantex. Similis hominibus. Dico q̄ vero ch similis nobis ḡtum ad nocarc veritatem. Clerⁿ ch carnem habent ⁊ non fictam, sicut dicebat here. ici. qđ ch mater eius nupsit. Sum quidem. Unde ch ipsa quibusdam ⁊ ipso. n. quia fantasma ch apparebat. habet fidutiā q̄ ego sum. q. dicatur ch sum fantasticus. nemo verus vt licet dicatur illud Esa. xiij. Et tu vulnerat⁹ es sicut ⁊ nos. nobis similis effectus es. Et illud Ecc. xlij. Erat similis cæteris reliquis. Secunde dico q̄ nobis ch similis ḡtum ad primam cunitatem. Ego inquit. quod ch pri me persone. ignare dicunt qui dicit ego sum pantex ⁊ no. ultimus. Esa. xliij. Quia Lucas habet similitudinem ad animā rōnāl. ḡtum ad imitationem. memoriam ⁊ voluntā. con. ad illud Gene. i. Faciamus hominem ad ymaginem ⁊ similitudinem nostram. Semp dico q̄ ch nobis simi lis ḡtum ad corporis qualitates. quia. s. ipe fuit mortalis homo. Unde Philip. q. xxij. q. in similitudinem hominū factus ch. ⁊ habitu inuentus vt homo humiliauit semetipm factus obediens vsq; ad mortē. Insuper fuit nobis si milis ḡtum ad naturam diuinitatis. Similis inquit hominibus. Similitudo ch significat amorem. quia. s. similitudo inter ch mater ch amicabilis. ipe fuit hominibus ⁊ diuinitus ad inuicem. ⁊ omnia salutem appetens ⁊ omnibus omnimodo conformari. unde ⁊ aliquādo ch apostolo orabat. aliquādo ch peccatoribus mandabat. vt ipe dicam⁹ illud Jaco. v. Orate pro invicem ut salvemini. Et ideo si mater. ipse ch quadruplicem similitudinē qui ad hūanū genus habuit. fuisse in gloria summe gaudet. quando deum sibi similē videbit. Juxta illud. j. Joan. iij. Scim⁹ quoniā ch apparuerit similes ei erimus. Ita ch igitur si militudo mirabilis ⁊ gloriosa. Veritatem adhuc posſumus videre ⁊ ipe fm vniuersas conditiones. ad vniuersa referri assimilatiuas. Unde ipe dicitur similis hominī ⁊ ḡtum ad incarnationem. Bovi ḡtum ad passionem. Leoni ḡtum ad resurrectionem. Aquile ḡtum ad ascēsionem. Ipe figurat in similitudine qui vidit Ezechiel q̄ vidit vnū animal quod erat simile in quatuor suis partibus quatuor diuersis animalibus. &. Unde ipe ⁊ sepe po test dicere illud ps. Similis factus sum pellicano solitudinis. factus sum sicut passer solitarius in tecto. Parra si mis ⁊ pelicano qui se vulnerat ꝑ vindicatiue pietatis. &. Ita ⁊ ergo similitudo mirabilis ⁊ gloriosa. Secunde dico q̄ ch est quedam similitudo laudabilis ⁊ virtuosa. ⁊ illa ē illa qua quilibet debet ch. ꝑ pelle sua similis. Deo ⁊ sanctis. Suis ch dicatur illud ps. Nō ē similis tui in dijs do. mine. ⁊ non ch sm opera tua. nihilominus tñ in quantum ch humane conditioni possibile. semper debet homo conari q̄ deo ⁊ sanctis in virtutibus assimilari. ⁊ q̄ ch in mo ribus conformē. Omnia ch appetit assimilari suo ḡnā pio ⁊ suo esse. ⁊ inde ch q̄ in omni pleno generatione semper producitur simile. sicut de homine generatur homo. de frumento frumentū. de vite vinū. ⁊ sic de aliis. quare in imperfecta productione quandoq; dissimile de dissimili. scilicet quasi puer quia pediculus nascit de homine. ⁊ vermis de carne. Sic pulchrū dissimile nos debemus naturaliter appetere assimilari in morib⁹ deo ⁊ sanctis qui sola ⁊ sa lutis ipe sunt ch. ⁊ non bonitatis principū ⁊ origo. Gen. i. Faciamus hominē ad similitudinem nostram. Septuagin. ch quibus ch melior. tanto ē coloni celesti principi⁹ ⁊ similes. Sic pecora illi qui sunt i moribus malignis. sunt in colore. i. in conuersatione ceca id ē cecitati⁹ hominibus similiores. vt sic vocat homo illa. i. Esa. xxiij. Misendam in cedrum sup⁹ altera. ch cedrabo solū meū. similis ero altissimo. Vbi eam supra vt ascendere. vt ⁊ sic figuratur homo in illis similitudinibus. de quibus. iij. Reg. vij. q̄ salomō fecit in tabulis eburneis leones ⁊ palmas ⁊ similitudi nem hominis stantis. Ubi aduerte q̄ nos debemus nos ⁊ sanctos in quatuor additionibus assimilari. vide. In splendore lucidi. Cherubin. In audacia ignee seruido. Leonis. In dentis bulcore fluido. Palmas. In di. stantie vigore solido. hominis stantis. Igit simus boni non similes viris Limpidis ⁊ prudentibus. Rigidis ⁊ audacibus. Fluidis ⁊ dementibus. Solidis ⁊ constantib⁹.

Sico q̄ vltimo ch similes viris prudentibus ⁊ limpidis bus. Et illud denotat similitudo cherubin que erat q̄dru figura vergens ad similitudinem aquile que ch ama dissimi vitus. ⁊ denotat illos qui in templo ecclie vsum ch ceremonie ⁊ prudentie habent datum. ea q̄ prudenter videre. considerare. ⁊ cognoscere illa que pertinent ad ch latum. Deutro. xxxij. Addaxit eum sup⁹ te gentes ⁊ similitudinem aquile volantis. Et sic figurantur tales in illa similitudine animalium que vidit Ezechiel. vbi erat similitudo aquile ⁊ similitudo animalis. ⁊ aspect⁹ q̄si carbonū ignis ardentis. ⁊ ch aspectus lapadas. Dicit ch Eccl. i. Quia quanto charissimus est deus noster tanto ch viros illi sunt ꝑpue ammirandi. q̄ sunt tales aquile dare videntes splendori sapētie. Carbones ardenti per fa uscē amicitie. lampadi splendori ꝙ fulgori boni ch apparentie. Et illud etiā significat illa interpretatio nois cherubin. q̄. Cherubin sm Dionysium interpretatur scientia multo. Et ideo de tales similitudine talium pōt dici illud. j. Parali. xxviij. Dedit ch autem multū vere ipso forti simul cum quadrige cherubin. ⁊ Ezech. xxviij. ca. Tu signaculum similitudinis plenus sapientia. ⁊ perfectus decore. Sequit. Tu cherubin et tectus. ⁊ protexi. Unde si vis. &. te cherub. Sanctus igitur similes ve dicit ch viris prudentibus ⁊ pueris. Sim⁹ enī similes viris audacibus ⁊ rigidis. Leonis inquit. quia scy ad modū leonis debemus esse audaces ad ch op⁹ bo ni agendi. q. d. sicut dicit puer. n. t. Leo fortissimus bestiarum ad nullius pauebit occursum. Ita pocius sumus pauidi ad plateas. q̄ debemus esse rigidi ⁊ fortes in virtutibus. prout ch Ista cuius apparuerit in martyribus. q̄ audacissimo leone tyrannis intrepide refutarūt. Leones inquit. vt sic de quo libet tali dicat illud. j. Macha. iij. Similis factus ch leonis in operib⁹ suis. vide. &. de leone. ⁊ assimila viros istos q̄ bus volueris ch dominibus. Leones inquit. Simus insuper similes viris dementibus ⁊ fluidis. palmas inquit. Palma. n. que fructus pulcros habet q̄ dicit. ipse ch ab deprauantibus frequenter. viros misericordes designat. qui pecunia fructū pulcē misericordie ⁊ operis pietatis. ꝙ sic elephātes. i. pauperes nutrīt. qui ipse frequenter ch ac cusant. Et de assimilatione virtus. pueri ⁊ dementis dicit Lu. xv. vbi ipe pueri ch videns. gratus ch suscepto. ⁊ festa de ligisse. q̄ ille ē mirum fuerat in illo. Ipse ch dicit. vade ⁊ tu fac simil. Palmas inquit. vt sic dicat quilibet pauper illud Cathon. Abscidi in palmi ⁊ appone. dum fruct⁹ cius. vide. &. de palma. ⁊ contigit virū pū. mas in alias conditiones palme. Similes ergo sim⁹ viris dementibus ⁊ fluidis. Denique simus similes viris solutis ⁊ solidis. Et similitudine inde bonis sanctis. Stare ch stantii signat ⁊ virtutē. sicut cadere designat incōstantiam ⁊ infirmitatē. Quia pauidus non debemus esse similes sanctis viris. q̄ in fide ⁊ in moribus fuerūt stabiles ⁊ manentes. vt sint similes nō stabiles erraticis. immo sicis q̄ sy berant ꝑ ventū firmandos. Juxta illud. j. Cor. xv. Estote stabiles ne cadat. Simili modo inquit boni stātis. vii Lu. xij. Et vos similes hominibus expectantib⁹ dñm suū. Et de infra. vt flare. Et sic igit dico q̄ nos debemus esse simi les viris obstantib⁹. diligentib⁹. audentib⁹ ⁊ prudentibus. Quarti pauidus sunt hodie q̄ multi q̄ magis volunt ⁊ studeāt esse similes malis ploris. q̄ bonis viris. inquit q̄ bonibus. vii pauidus charissimi. illi non sunt diligentes filios seu adeptiones. nec. nō leones. nō lepores. non palme. nō spine. nō boni stātes. nō pēn⁹ boni coruzi. Illi. n. non bñe nouc. ascendunt. nō pōt⁹ nouc. no. esse audaces condi tionaliter. Illi enī nouc leonis nō sunt audaces. nouc lepores sunt fugaces. Illi insup nouc palme nō sunt boni nō ꝑ clementias nutritiue. nouc spine sunt ad. rapiendū ⁊ ad molestias inferendū. Illi nihilominus nouc bestie stantis nō sunt in bono ꝓficientes. ⁊ penitus nouc rationis hominis ab omni bono opere deficientes. Et ideo bñ ater vt illa pocat vici illud Lu. vij. Ch similes sunt pueris sedētib⁹ in foro. qui. s. puer. nec ē fugax nec ē audax. nec ē p dyuil studio⁹ nec ē ꝑ ostiā solicus. Nō dicamus igit similitudinē sicut illi pueri q̄ nō sunt ꝑ constantiam solici.

Res sic dabitissimi. & habeamus bonā similitudinē. ⁊ ad malum. quia sicut dicit est quidam est similitudo laudabilis ⁊ virtuosa. Sed hoc auctor q̄ bono libenter assimilat illi cui assimilatur. vide infra de leonatre. Leonas vico q̄ est quedam similitudo viciosa ⁊ damnabilis. ⁊ illa est illa qua mali sine malis libenter assimilantur. Quia licet extra naturā vispositionem suā ⁊ figuram suam ad vispositionem filii cui imprimit. ⁊ filii similes efficiuntur. Sic vere homo sicq̄ moribus se assimilat. ⁊ sic quando eis per societatem adiungitur. & q̄ malis impressionibus ⁊ conditionibus se conformat. Iuxta illud psalmi. Cum electo electus eris. Possum igitur notare q̄ mali sicut se conformant viris

Impijs ⁊ crudelibus.
Immundis ⁊ carnalibus.
Auaris ⁊ tenacibus.
Hypocritis ⁊ fallacibus.
Superbis ⁊ inanibus.
Luxuriosis ⁊ dedentibus.
Obstinatis ⁊ sepius indurabilē.

Habent igit ch̄ similitudinem crudelis. vñ ch̄ sunt figurati in ila bestia de q̄ fit mentio Apoca. xiij. sicq̄ fidem habet q̄ similis erat pardo. Pardus .n. animal crudele ad sanguinem promptus valde. Item gerit similitudinem cornuū. Unde ch̄ sunt similes bestijs que naturaliter sunt immūde. Eccli. xj. Ego te filius hominū ve p̄baret eos deus ⁊ ostenderet eos similes esse bestijs. Unde & israelitis dicitur Deut. xxiij. In ꝓspectu hierusalem vidi similitudinē adulteranti. Item gerunt similitudinē tenacii. Et sic sunt similes vespi qui alieno suos nulli vult libenter ministrare. sic nec auarus bona sua. Vñ Dan. vij. Ecce bestia alia similis vespi in parte. Item ille gerit similitudinē falsi ch̄ypocritarum. De quibus Matth. xxiij. Ve vobis ypocrite qui similes estis sepulcris dealbatis. Item gerunt similitudinē insanii. de quibus p̄sal. Homo vanitati similis factus est. Item gerunt similitudinem luxuriosorum. quia. f. ch̄ nihil aliud querūt q̄ in ludis et spectaculis occupari. Matth. xj. Similis facta est pueris sedentibus in foro. Item gerit similitudinē stupe indurati. Unde Job. xxviij. In similitudinē lapidis in durabitur aque. Hoc igit de similitudine sufficit. Vide .A. de vulpe. de imitari. de ficus. de quasi. ⁊ in aliis similibus. ⁊ infra vide de bestia.

Symon Vide supra vbi beatitudo ⁊ illa auctoritas. Petrus. Petrus es symon barjona. et si non sufficit adūge q̄ tabula indicat adiūcta.

Simplex Simplicitas. Est simplex dicitur aliquid sine plica. Notandū q̄ simplicitas idem est q̄ innocentie veritas et puritas. Ille enim innocens ⁊ simplex in suis moribus ⁊ actibus semp̄ ē plus nuſq̄ per duplicitatem et fallaciam placitus. Plica ēn obscuritatem continet. ⁊ duplicitatem habet. Quidē ēn pannus plicatur dic duplicatur. ⁊ sic sub plica aliq̄d occultatur. Sic vere plica fallitatis ⁊ malitie duplicitatē imponat. ⁊ semper aliquid de veritate abscondit in corde interius ⁊ occultat. Sed pectus simplex quia nihil vult talis plica semper est planum ⁊ apertum. ⁊ nihil abscondens aut velatum. Iuxta illud ethoc pudētes sunt serpentes ⁊ simplices sicut columbe. Mat. x. Ubi aduerte q̄ simplex ⁊ innocens habet. Longanimes in patientia. Ethic. Impudentes in cognitione. Pudentes. Ignitudinem in obstinatione. Sicut. Mansuetudinem in conditione. Serpentes. Fortitudinem in operatione. Et. Prouidentiam in initio ne. Simplices. Peomptitudinē in affectione sicut. Pulsitudinē in conuersatione. Columbe. Ille ēn sunt octo conditiones viri simplicis. Primo vico q̄ ch̄ habent vera bonis longanimē. Quia sicut res simplices i natura sua magis sunt durabiles ⁊ compositis. Sic viri innocentes ⁊ simplices magis sunt in moribus perseverantes. quod offenditur cum videtur. Ethic. Iuxta illud Eccli. v. Esto firmus in via domini. Unde Job. ij. Adhuc permanes in simplicitate. Stephan ch̄ est animal simplicissimum ⁊ in modo diuturnissimū, ⁊ in stando fortissimū. Unde de duritate talis dicitur proverb. xj. Qui ch̄ recti sunt habitabūt in terra ⁊ simplices permanebūt in ea. Secundo vico q̄ ch̄ habent cognitionis simplicitatem. Ecclesiastes vij. Deus fecit hominem rectum. ⁊ ipse inquisitionibus infinitis se miscuit. Unde Matth. x. Estote prudentes sicut serpentes et simplices sicut columbe. Et hoc quia prudentia q̄ illi qui ceteris in sua sapientia. Capax ēn que ē animal simplicissimū. vilium habet simplicissimū ⁊ acutissimū. Sic vere simplicitas visum discretionis habere videtur. Et de hoc. psalmus dicit Ps. xij. Qui oculos suos fecit simplicitatem corporis tui luminosum erit. ⁊ hoc offenditur cum bene pudentes. De quo Matth. xxv. Prudentes virgines ꝓ uiderūt lampades suas. Tertio vico q̄ ch̄ habet cordis simplicitatem. De natura ēn simplicis est facile credere. ⁊ se libenter alijs conformare. Ille ēn q̄ sunt puriores ⁊ simpliciores. sunt naturaliter conuertibiliores ad aquā plurimā. Et sic quo quē animal simplicius facilius sequitur precessorem. Sic ch̄. quod offenditur cognoscitur. Sicut. quia ch̄ facilius sūt sicut alij per imitationem vt visti ē. Unde Philip. ij. Sine querela sitis simplices filij dei. Quarto vico q̄ ch̄ habent cordis sue mundiciē. Mūc ēn plane. habiter ⁊ munde quasi munde. quod offenditur ch̄ vicit. Serpentes. Quia serpentes non carnibus nec saltando ⁊ munde colludendo mundant. Unde proverb. xj. Iusticia simplicis dirigit viā ꝑ Concordia ⁊ serpente sunt supra. Quinto vico q̄ ch̄ habent delectionis firmitudinem. Simplices ēn verecundi. sine ⁊ tenaces sine obligant quicquid amant. quod offenditur ch̄ vicit. Et. q̄ ch̄ est communio copulatiua. vñ Eccl. ij. Sum cum omnibus timentibus te. et custodientibus mandata tua. Sexto vico q̄ ch̄ habent iocundis recreationis. q̄ ch̄ dicitur ch̄ dicitur simplex id ē sine plica. quia. f. res recta sine plicatione nullam habet plicam. et de quolibet vicit. illud Job. j. Erat vir ille simplex ⁊ rectus ac timens deū.

Septimo vico q̄ ch̄ habent affectionis ꝓpositum. quia. f. bonum volunt facere sicut ꝑfecti sapientes. Sicut inquit. dicentes illud. Non sint ego volo sed sicut tu. Et Ephe. vj. Servi obedite dominis in simplicitate cordis.

Octauo vico q̄ ch̄ habet discretionis polutionē et offenditur eis ch̄ columbe. j. f. in collo pulcerrimas habet pennas. ⁊ que ē auicula valde simplex. q. Cap. j. In simplicitate ⁊ sinceritate dei versari summe in hoc mundo. Unde supra de colliba. Sufficiat ergo vide de innocentia.

Simul Cum illa que simul habitāt. solent vt dicit ꝑ se magis diligere et se melius cognoscere. ⁊ inter se melius conuenire. patet q̄ per illud nomen simul potest intelligi societas ⁊ communio amoris et dilectionis sine bona sine mala. Vbi ergo in scriptura hec nō quadruplex simul ⁊ quadruplex societas. vide Simul

Charitatis dilectionis. Primi ēn simul bonum illi. Vocalitatis collectionis. sentes quia. f. ꝑfecti habent Supplantationis religionis. simul p̄ charitatem. vñ Ephe. Copulatiue pacientie. cap. iij. Habentes fiducialem" ꝓpin. Quibus ē simul bonum pessimū. Malum. ⁊ peccatores. sic ꝑ malum accedūt alium. ⁊ ꝑ malum societatē vinculo unionē adunant. de quo in ꝑo. Simul iustos facti sunt. Tertius ē simul bonum bonum. bene ch̄ alia simul habitant in pacifico sicut oues sicke simul sunt in firmamento. Unde Eccli. Gloria illuminat de vultu. alicui ⁊ pinus. ⁊ bucus simul. Quarti ēn simul bonum reprobum. qui. f. simul in inferno punitur. ⁊ hoc vide in loco. lari simul punitur. vide in psal. Simul adipisci ⁊ sitire pariter. Igit de duobus primis. Cor copulatione ⁊ fovere se bonum ⁊ malum aliquid dicamus. Bene ch̄ simul conbinantur. inquantum in una fide firmātur. vñ amor ligatur. vñ bono semulant. ⁊ in una ecclesia religione vel patria clamantur. Quos ch̄ sunt alia impedita. Apes ch̄ sunt alia fructificantia. Formice que sunt alia gradientia. Cervi ch̄ sunt alia valde simplicia. simul ch̄ nequeunt conuenire. ⁊ in uno loco pacifice simul conversari. Sic pecudibus tu nos ⁊ innocuos. velles pudentes et simplices esse volumus. simul ꝑ charitatē ⁊ dilectionem esse debemus. Iuxta illud ps. Simul in vnum ⁊ psal. Ubi aduerte q̄ vbi dicit de ch̄ vel de diversis vnitate. oportet tria facere. videlicet

Perfaliter consentire. Cordialiter consentire. Coupalē
labentes. Primi facti plurium congregatio. Simul. Se
dium consilii copulatio. Ja vñ. L. creati omnia contra-
rio. omnes z pauper. Alle ens et ens. Quo quo bo
ni veniat esse simul. Concordo conformitatem personali.
Rationabiliter concordiam cordialem. Regimen communis
rem singulem. Igit primo dico q nos debemus esse
mere personaliter. Simul inquit. Simul ens operare conse-
nire communitatem qs te republica vult tractare. nisi ens
nego ea publica bene fierent nisi illi quos rangit manet ō
ministrent. bonū ens communi debet pponi priuato. Vñ etiā
ipi placeat z stelle simul omnes nec super nostris emulpentis
frustrentur. omnes filii nimis abundantiam creaturarū gaudent
z lacrymis. Quādo enim plantes plurales in vno signo con-
veniūt. nunc opa rerum mirabilia faciūt. z effectus mirabi-
les quos sepius non facerent introducūt. Simul igit con-
venientes et vnitatem ecclesiastice tractantes z facientes. Ja
pri illud Job. xxj. Erunt simul pariter z thomas z matha-
naël. Quod ē contra multos qui ad colloquia publica ō
venire volūt ne. Illud etiam simul pōt pponere ad illos
qui sunt eiusdem collegii vel consilii. qui. non soli debet
esse simul per eōm habitationem animo emulationis ad nocu-
mentum conformitatem Spes. q. que simul in eodē alacri
nocunt. simul laborant z operantur. et simul in vicendo
altera altera confirmātur. Ad vltio ens contra singulares
qui sunt in ecclesiastica religione q̄ non sunt sil ei alijs cō-
ter viuendo. si sunt separati ab alijs singulariter viuendo et
particulariter discurrendo. Et talos. possibilibus sunt hypocri
te aliter regulares. unius. ne z superbi inter seculares. qz
sicut de communitate z concordia non curāt. si ne discordent
vide Beri. super. Quinta erāt valde z simul habitare ne
potuerunt. Non sic. quia nos debemus vt dicti ens conse-
nire personaliter. Simul inquit. vt te discretio generibus
boni vocat illud Esa. xj. Simules leo z ouis simul mora-
bitur. Concurrit igit cum pcedente religiosi ad simul

Laudandum. Debemus igitur simul ipm laudare.
Tractandum. Job. xxxvij. Cū me laudarent simul
Laborandum. astra dei z iubilarent omnes filij dei.
Diuidendū. Item simul negocia tractare. Esa. lij.
Mandacandū. Simul ad iudicij pugnantes. Jer.
simul laborem tolerare. Rude. ij. Deserens ē
cuncos simul sodi periculū subire. Item simul in vnū ha
bitare. vñ illud psalmus Esa. xj. Simules leo z ouis simul
morabitur. Item simul adinuicem mandacare. vñ Esa.
lxv. Lupus z agnus pascent simul. Quia ergo q nos de-
bemus conuenire personaliter. Secūdo dico q nos debe
mus conuenire cordialiter. In vñ inquit. Nihil ēt valet
corpa esse simul si corda inuicē non iūgerent. sicut n.
anima z corpus quia sunt res diuerse. efficitur ex eisdē
ēt simul iungantur. vir z mulier homo. Sic et nobis quia
diuersi sumus debemus nō fieri vnū q̄ vnitatē abscondit in negocijs
qs tractat. vt dicat q vni? spūs. vna fides erat in eis. Et
illud dicti Ger. xxxiij. Simul habitāre vnū efficiamus
populū. Igit debem? conuenire cordialiter. vide infra de
vno. Tertio operatur subuenire generaliter. ad ēdūtur
illi de. Pauper z diues. quia. l. ad diuites z pauper pueri.
ne alterius re. ndeberi cuiuslibet. qz negocia ēt ō
mune. Juxta illud. pueri. xxij. Diues z pauper obuiauit
eis. Item de. Si vis extra diuites q mis? volūt conuenu
re q̄ egeni. z mis? ad istam similitudē venire ne. Non sic
fratres sūt simul habitantes. Juxta illud Esa. xlv. Rorate
celi simul q̄ saluari ebit. Illud ē ergo filii bene. In
malo ēo dico q simul malop pcedam designat. Canes
ēt z lupi. quia nō sunt animalia simul gregarium naturali.
ter discordantia. nec simul ve cōter potentia vel vincentia.
si magis inter se discordantia z pugnātia simul ēt multo.
plicato discordia. qz. aliquā bestiā simul venerant aut in.
undie. Sic mali ipsi inter se non habent pacē nec
pacē simul ēt q̄q pacentes ad nocendū z ad diuersa ēt.
mina faciendū. Congregati sunt z conuenerūt in vñ
aduersus dñm z aduersus xpm dñi. Nota de nocuo vol
tes erāt mare simul pacentes et vnde p cordia seiungit
z insurgit z sic nunc tranquillo. ve dicit Pl. Sic illi erāt
Et ideo mali solēt conuenire multipliciter. vicq ad simul

Deficiendum. Jhi ēt solēt simul deficere Jo. Si
Decipiendum. mul mentes sibi sunt nō ēt qui fa
Se vendicandum. ciat bene. Item solent simul occi-
Alios inuadendi. pere. Jo. Simul adunatum ē tes-
mentum aliquorum. tabernacula plumeos z inuadere.
Item solent simul se ledere. Unde Esa. xl. Manualia ne-
cessaria ebraym. z ebrayn manualia. sunt ipi contra in-
dam. Item solent simul alios inuadere. Ebr. in Jo. Circū
dederūt me vos. ne circūdederunt me simul. Illa igit de
simul sufficiant non in bono q̄ in malo. Unde de congre-
gare. de concordia. de pariter. z de vno.

Simulachrū. Nota q̄ simulachrū dicit a
simulo las. p eo q̄ simula-
chrum seu ydolū res ēt ficta z simulata. nō existens nec
quia nec vera. Dico igit q̄ per simulachra possunt intel-
ligi omnia illa que nullam habēt veram existentiam nec ra-
tionem veritatis. Et sic dico q̄ significat falsitatem bonorū
terrenorū. Fallacem hominū deceptionē. Mutabilitatem vi
tiorum amicorū. Obstinatam hominū mundanorū ne. Quo
primo q̄ simulachra significant terrena mutabilia. quia. bo
na mundi non sunt bona. quia sunt q̄dam bona magica
z simulachra. Jo. Simulachra gentiū argentū z aurū. Et
D. xxx. p. mor. Qz inter vberrimam terre fuit creaturarū
rum simulachra. Illa ēt simulachra bona dicuntur. vñ
cut ēt q̄ mundi cupidi reputant. Jo. Confundant. q̄ gloriā
antur in simulachris suis. Verūtamen illa sunt gerenda
z a ciuibus bonis ēt spernenda. Esa. ij. Proiecit homo
ydola argenti sui z simulachra auri sui. Significat igit ter
renum vanitatem. Secundo significat humilē pennis
nem. z significat propter hypocrisim qui sunt simulat. z fi-
ci. z qui sunt imagines z non res. z qui aliud simulant et
aliud cogitāt. Juxta illud. ij. Regum. xvij. Legentes simu
la. vindictes verbi legabit. Talia enim simulatores vocāt
de tenue dei qui ēt ecclesia pcedi. z eandē omnia hypo
crisis reprehendit sicut de Manasse dicitur. ad ēt ne bono p.
lato. ij. Paralip. xxxiij. q. abstulit deos alienos et simula-
chra de tenue dei. Per simulachra etiam intelligentur in
primis qui sunt simulare falsos amicos z relatos vt loci
pient malentes. z ibi sunt simulachra p. tapi. Priapus ēt
fuerat quidam magnus rusticus qui habuit vnū ne-
mum valde grossum magnum. ideo sunt vasa z mul e
ribus gentilibus sunt cultus. Unde. q. Paralip. xv. dicitur
Qz rex precepit in loco simulachrum priapi. Ad hoc etiam
dum q. luxurioſi sunt semper labi z fatui. Per simula-
chra etiam possunt intelligi ydolatres homines qui hō
die in ecclesia pcedi dijs. id ēt loco hominum sanctorū sunt
positi z quia ex eisdem ab insidijs pcedentes nero.
ducti. Figurati. j. Regum. xix. Ubi inuenitur ēt simula-
chrum super lectum dauid. Et nota de illo simulachro si-
cut supra de vno. z similes bene contra negotios pdicatores
qui sunt simulachra muta. Esa. Lxvi. pri. Ad simulachra
muta vocabuntur contra nolentes eum nec bene operā-
rentur bene loquī. Zacha. x. Simulachra locuta sunt inuti
le. z tamen illa simulachra oportet idolatre z bonorum. z
ipsos per adulationem thurificare. Romā. vi. Obsecrāt
bestiam simulachro. Sed pacem de illis simulachris z
simulatis dicit Seneca vnum notabile. Nihil inquit qđ
simulatum z factum ēt potest esse diuturnum. Quia vere
tales fuci non diu perseverant. Unde Ezechielis. vj. Con
fringentur simulachra vestra. Quod etiam de hypocritis
z de malis inuentibus z de falsis amicis videmus. talia. n.
cito pallidit z non durant. ij. Paralip. xxxj. Ezechias sic
simul confregit simulachra. Igitur dico q̄ simulachra si-
gnant hominum pruitatem. Tertio dico q̄ significat mū
danam charitatem z mundanam amicitiam. quia fulcit
mundi amici non sunt veri amici nec perseuerantes. Si-
mulati z apparentes. z in necessitate omnes deficiūt.
Et ideo consulitur hic. j. Johannis. v. Custodite vos a si
mulachris. Quanto etiam signant diuitias viuentes. et
felices sicut diuites mundi sunt simulachra. qui quia nō
valent hic bene operantur. cum per pcedentia in pri.
mentur z pereuntur. z principaliter ab alijs bono timen
tes. xxxj. Simulachris sacrificabant. Sufficit vide supra
de pleno.

Synagoga. Cum synagoga grece loquitur ecclesia latine aliquando sit & iudeorum congregatio vel ecclesia. Possumus breuiter dicere q per synagogam potest intelligi omnis congregatio hominū iniquorum de quibus Apocal. Ecce dabo tibi de synagoga sathane qui se dicūt iudeos & non sunt & mentiuntur. Et ideo breuiter nota q sine possum videre pcipue sumendum ista per nota q sine possum videre pcipue sumendum ista per nota q sine possum videre pcipue sumendum ista per

ſcitans ⁊ non ſanabit. Quam dr q eſſe animal habet eo in ſinistra parte excepto illo monstro marino qđ stat. euangelion ꝛ. Medius mulo in ſilla matrona in oculo meo ⁊ gnat igit ſinistra ſuccessum ꝓſperitatis. Secundo ſignificat ꝓcessum iniquitatis. Et mus eſt ꝓcessus ignat q̄ iniquitas. Sinistra eſt ꝓcessus ignat q̄ iniquitas. Sinistra eſt mus ⁊ dr alia q̄ mala ⁊ improba dicitur. Et de hoc gener. ix. Peruerle vie ſ. a ſinistris ſunt. Terna vico q ſignat ex actis ⁊ auerſatis. Septem n. quandoq; ꝓſperitates ſignat ſinistra ſo a dexterare q̄ Eccl. vj. Per arma iniquitatis a dextris ⁊ a ſinistris. vj. cor. vi. Per arma iuſtitie a dextris ⁊ a ſinistris. vij. Ezech. xxi. Ut ꝓpius in idolo ponit ſagitta ⁊ ſuper a mamis bodos idē peccatores a ſinistris. vij. Ezech. ix. Percutite ⁊ dimittite ꝓpius ⁊ ſenes ⁊ adoleſcentes. Septem n. quandoq; ꝓſperitates ſignat ſinistra ſo a dexterare q̄ Eccl. vj. Per arma iuſtitie a dextris ⁊ a ſinistris. vij. cor. vi. Per arma iniquitatis a dextris ⁊ a ſinistris. vij. Ezech. ix. Percutite ⁊ dimittite ꝓpius ⁊ ſenes ⁊ adoleſcentes. Septem n. quandoq; ꝓſperitates ſignat ſinistra ſo a dexterare q̄ Eccl. vj. Per arma iuſtitie a dextris ⁊ a ſinistris. vij. cor. vi. Per arma iniquitatis a dextris ⁊ a ſinistris. vij. Ezech. ix. Percutite ⁊ dimittite ꝓpius ⁊ ſenes ⁊ adoleſcentes.

Syon. Nota q̄ hebraice loquendo ſyon erat quedam pars montis hierusalem vbi erat caſtrum ⁊ fortalicia ciuitatis. ⁊ ideo pars illa erat altior. ⁊ tutior ⁊ nobilior ⁊ pulcrior. et ideo quia caſtrū illud eminebat ciuitatibus ꝙ per illud poterat tota ciuitas hierusalem ꝛ fortificari. per manē illa defendit ⁊ tenet. Hinc eſt q̄ in plerisq; ſcripture locis ſyon nomen totius hierusalem ſignificat. Et inde ē q̄ in ꝓphetis ſyon ſub alium translationem ponitur ſyon aliquando ꝓ tota hierusalem. Exemplum eſt a filia ſyon. a hierusalem omnis decor egreſſus eſt. q.l. hierusalē ꝙ erat ciuitas inferior dr filia ⁊ ſyon ꝙ erat pars ciuitatis ſupior dr mater eius. Igit eſt q̄ ſyon in ſcriptura poſſit ſignificari ecclia militans. ecclia triumphans. beata virgo ⁊ anima ſancta. Poſſum notare q̄ in anima inueniur

Syon inferior.	Prima eſt locus ſalutaris.
Syon ſuperior.	Secunda eſt locus edificatiōis.
Syon interior.	Tercia eſt locus contemplatiōis.
Syon exterior.	Quarta eſt locus delectationis.

Dico primo q̄ eſt ſyon inferior q̄ eſt locus ſalutaris qua. in ecclia ſolli modo manent ſalui animaꝝ. alibi enim ſic ſcire hominē ſine extra ſalui ꝓterilleo qui ſunt in ecclia q̄ fidem ⁊ gratiā colligent. Syon eſt erat locus magne ſeruitutis vbi cultus mosaicus. unde illud Eſa. xxxj. Ecce ſeruitutis noſtre ſyon. Sic vere ecclia eſt locus in qua qui benefiat per gratiam ⁊ q̄ fidem non timet aliquem ſpiritalem impugnatorē. nec aliquē animē tempeſtatē. Iob. vi. nō alibi ē defenſio nra. Et hoc eſt qđ dicitur Abdie. Ju monte ſyon erit ſaluatio. Compl. ſi vita ſyon. i. regione ecclie vel religionis ſit ſalus hyberne. vbi dum homo fuit nō moꝛit. ⁊ ibi vbi corpus nūq̄ putrefit aut corrumpitur. q.l. in illa ſyon. i. in religione vel ecclia ſi quis debet viuere ⁊ manſerit in nūq̄ corrupit. p vitia. nec mortur p̄ ꝓpria. Ideo dicitur de laudibus ⁊ edificiis ſyon. Ex Sare religionis vel ecclie potuit oriri illud Eſa. xlvj. Dabo in ſyon ſalutem ⁊ in hierusalem gloriā meā. Vbi aduerte q̄ in illa ſyon ē vel debet eſſe locus valde famoſus ſeruare plus. Cloma Liberalis collationibus. Dabo. Virtualis cognitionis. in ſyon. i. interpꝛat ſpecula. Specialis nominis. Saluatum. Superadditio communicatiōis Chriſti. Chriſtus laudatiōis glorie. Dico igit̄ q̄ hec debet eſſe locus libere collationis. q.l. in hoc debet libere stari ⁊ confeꝛi beneficia. libere ministrari facta. Dabo. ſi dicat. ex gratia non ex ſi debito. Juxta illud. Gratis accepiſtis gratis date. Mat. x. Unde eſt qđ libere cito de rebus multo plus valet ꝙ illud qđ ex vinculo ſeruitꝰ ⁊ fractionē cordis extoꝛquet. Item ostia de merito dicit Pſ. Quis ꝓcedo vbi ecclaſtici debent liberaliꝰ dare ſua beneficia ſine denariis. ⁊ nō expectare q̄ precibus vel ꝓmiſſionē. vel qđ per ſymoniam acquiꝛitur. Subdit. Quis habitat ex ſyon ſalutare illud. Sic igit̄ dabo. i. libere collatiōi. Ubi eſt ſtera multos ꝛ. Jnuehe contra matres. ⁊ contra ſymoniacos. ꝙ nō libere dederunt vendūt. Deinde dico q̄ ille debet eſſe locus limpide cognitionis. Syon inquit. qđ interꝛetatur ſpecula. q̄ ſic in illa ſyon debet eſſe homines ſpeculatiui. q.l. viri ecclaſtici debēt ſpeculari ⁊ circūſpicere ꝓ ſe ⁊ ꝓ aliis illa q̄ ꝓtinēt ad ſalut. Debent eſſi eſſe ſicut ſpeculatores in exercitu ꝓpter. quia. l. ſaluum inimicoꝝ habent ꝙ dicere ⁊ aliq̄ nouare. Eccl. xxxix. Si dominus ſpecator. dicente deo omni trad. Ez. xxxiij. Fili hominis ſpecatorē dedi te ſcie

iniquitate. Non sic dixerit aliquis de pueris hyon infantes. vt eorum ē ecclesia debet esse locus saluationis. t hoc ē pueris pene male. Secundo dico principaliter q̄ ē hyon sit pueris que ē finis refectionis. t ista ē causa paradisi vbi ē rideo t refectio beatorū. Ista ē ē hyon superius

Ubi apparet ea magnitudo — Ee magnificentie dei in
Ubi emanat ea affluendo. — pa. Ee in hyon magn⁹.
Ubi abūdat laudis grauitudo. — Ee ei affluendo dei in
Ubi fulget luminis lumpitudo. — pa. Ego aūt confitebor?

sum rex ab eo super hyon montem sanctū eius. Ee laudis plenitudine dicit. Ista. xxxv. Clemet in hyon ei laudibus. Ee luminis lumpitudine dicit in pa. Videbitur deus deor⁹ in syon. Et ergo hyon superior sonus refectionis seu p̄motus.

Tercio dico q̄ merito hyon interior q̄ ē locus beatitudinis. Et sic per hyon intelligit anima sancta. vbi. deus spūaliter habitat. t q̄ deo mentaliter contemplat. Iuxta illud Psal. xv. Posui dñm in hyon ei non emouebor. Quarto principaliter dico q̄ ē hyon eterne ē. ē locus refectionis. Et sic patet dico q̄ per hyon intelligit beata virgo a qua et in qua omnis homo potest refici. t saluari. qui ad illum locum per spem volerit fugere. t ibi per deuotionem morari. Ideo vocat in p̄sentia. Letabitur hyon t exultabunt filie iudee. Letabitur hyon ex completione eius. Ista est enim hyon in qua de⁹ gloriatur habitare. Quia conditor mirabile se amauit. t qui homin⁹ specialiter dilexit. Beata ē Beata ē virgo t etiam ciuitas sancta p̄sona sunt in scriptura pro

Beata pace a deo — Deus ē ciuitas hyon spūali
Spūaliter habitatur. — ter beatus. Psal. xlvj. Ego aūt
Cordialiter consolat. — deus & habitabo in syon. Et
Exactius adimat. — ciuitas hyon amicabilis & so
Superaliter adamatur. — lator. Esa. lj. Consolabit dñs
Specialiter dilexit. — hyon. Item ē illa hyon superlatiue
Eternaliter roborat. — perfectus adimatus. ps. Diligit dñs portas hyon. Item ciuitas hyon superlative adamatur. Psal. viij. Ecce sum hyon ydo magno. Et ē illius hyon specialissimus dilexator. ps. Elegit deus hyon. Item ciuitas hyon virtualiter roborata. q. ipse dicit. j. Pet. ij. Ponā in syon lapidē angularem. q. l. deus semp adimat roborat t fortificat personā sanctā. t maxime virginē gloriosam. t ideo dicit de Esa. xxvj. Urbs fortitudinis nostre hyon saluator ponet in ea muros. Ista igit ad hyon genitē q̄ circa sunt. t sic de hyon sufficiat quā ad officia portas.

Sitis. sitire.

Cū sitis quid aliud sit q̄ inhabēdi appetit⁹ et intensio calore cause. Possumus notare q̄ tam in bono q̄ in malo sitis ponit⁹ de forma in scriptura. vt nota q̄ inuenit sitis

Amoris desiderium. — Prima signat desiderii hominis p̄fectos. de qua dicit Psal. Sitiuit anima mea ad deū fontem viuū. Secūda signat desiderii malignos. de quo i ps. Sitierunt t fecerunt anima eorū in ipsis defecit. Tercia signat suspiriū t indigentiā miseros. de qua ps. xij. Sitierunt inimici⁹ ei⁹ ecce dic. si fuit potum ei illi. Quarta notat supplicii vehementiā. q̄ pena valde grauis est sitis spūalis. vt anima pēt dici illud Dyce. q. Penas eum quasi folia dine. t fluuia ei velut rerū imas. t interficiam ei sit. Quinto do significat appetitū beatū. q̄ sic quantoplus deū videt tantoamplius ipm sitit t cupit. vt. Psal. xxiij. Qui edūt me adhuc esurient. t qui bibūt me adhuc sitient. De duplici ergo sitis bona t mala in generali d̄ specialiter ē tractandū. Dicamus ergo q̄ est sitis beatorū. que ē virtuosa. t ista ē proculdubio sitis illa qua sanctī sitiūt. desiderāt t cupiūt omne bonū. Nota quoq; in. t. q̄ dicit aqua clarum. q. licet multi sitiat nūq; velit bibere nisi q̄ videat aquā turbidā. immo sitim sibi male tolerare quousq; reperiat aquam puram. Sic enim videtur suppon⁹ de sanctis in ps. ci⁹ sitiūt. Expectabunt eum qui in sitiūt. vbi. ē expectare. Sic vere bonus naturaliter sitiat t cupiat aquam puram. l. deū t bona spūalia t eterna. nunq̄ placebit aliquā turbidam. Locutabilia bonos tempalia habere nec ea illis sitim sui desiderii refrigerare. ē potius ipm deū t bona eterna vsq; post illam vitā

misericordiam expectare. dicit ps. Sitiuit anima mea ad deum fontem viuū quādo veniam t apparebo ante faciem dei. Ubi aduerte q̄ tria sunt principaliter intenda t bono desiderio appetenda. vtq; Stabilitas desiderii. Feruoris ardentia. Hebdomas mentis. Prima sanctos excitat ad gloriam. Secūda inquit. a mō deus. Secūdā prouocat gloria ad bonum vitā. Tertiam prouocat patria. quādo venit. Igitur sitiam⁹ grauē lectionem gloriē letationē. pie securitatem. Dico ergo primo q̄ nos debem⁹ sitire talem lectionem qualis a grātia. ad deum inquit. Quando ēt desiderat ad ipsorum sui attingere. t ipm amplexari personaliter t tenere. sic anima debet deus amplexari per desiderium amore t attingere per gratie lectionē. ad deum inquit. Ad deū significat dependentiam ad ipsum ad quem. Ut ipse deus dicit Johan. vj. Qui sitit veniat ad me. t bibat. l. aquam vite gratie. Quādo ēt homo sitit ad p̄dictum re aquā solet quādoq; semper sitim sui desiderii de malo granato. vel cum lapide candido ne pectus quoq; per aquā pestus sanetur. Sic vere quando ad plenū nos possumus attingere ad fontem glorie semper nos refrigeri plenitudo. nouit ē q̄ sitim desideri. credo nobis temperemus ei lapide t in malogranato. id ē mille quē lapis angularis dicitur. t qui in scriptura multipliciter exponit. Unde scriptura dicit Exo. xj. Steterunt t mouerūt. t dicit ē eis de petra aliissima aqua. t rupis finis ex lapide viuo. ad potum ergo. ps. Sicut cervus desiderat ad fontes aquarum. ita desiderat anima mea ad te deus. Debemus ergo sitire valem sedentē q̄ sic a gratia. ad deum inquit. Secūdo debemus sitire gloriam lectionem. q̄ sic a gloria. sitim inquit vitā. Cor⁹ a damnatis non habet in vitalo. immo currit ad fontem vite sanē ad plenū. Sic t nos nos debemus habere in vitalo beatorū mūdi. quia dī non ē requies filiis nostre. quia. l. de quibus dicitur Johan. iij. Qui bibit ex hac aqua sitiet iterū. quicumq; autem ex ea gustauerit ad fontem vite gloriē pueniet qui ad plenū refrigerat t sanat cor humanū. Unde Johan. iij. Qui bibent ex aqua quā ego dabo ei fiet in eo fons aque salientis in vitam eternam. Unde bibentes de torrente dñi. Ps. dicitur Apoc. vij. vbi loquitur de beatis non esurient neq; sitient amplius. neq; cadet super eos sol neq; vllus estus. quoniā agnus qui ē in medio throni regit eos. t deducet eos ad fontes aquar. ꝛc. Igitur sitiamus patriā. t nationem que sit a gloria. Tercio dico sitiamus talem securitatem que sit in patria. q̄ndo inquit veniam t apparebo ꝛc. Sicut ēt peregrinus valde sitit t appetit reuerti ad patriam. Ubi sanctus de carcere valde desiderat reuerti ad regie presentiā. Mulier repudiata valde reprehendit ad viri gratiam. Sic homo qui in Adam de patria paradisi fuit bannitus. t in hac mundi regione carcerat⁹. t ea rogo t viri sui presentia desiderat. valde debet sitire. t appetere q̄ sibi iterum restituatur. quādo inquit veniam. t apparebo ante faciem eorum. Ita faciebat Absalon qui bannitus. quer fratricidii dicebat vadā. t rapiā. Dolebat enim videns facti regie. q̄ nō veniebat ad eum. t desiderio t desiderio sui veniendi ad patriā d̄ Ezechiel. Sponsus t sponsa dicūt veni. t q̄ sitit veniat. t q̄ vult accipiat aquā vite gratis. Sic igit patet q̄ sitienda ē bonitas beatorū. q̄ ē virtuosa. q̄ pacem bonos t fines bonos. l. Cor. xv. Christus t finem t mercedem nostrum. quia sicut dicitur Matth. v. Beati qui sitiūt t fitiūt iustitiam q̄ sunt boni t negotiū celum. Sitit adhuc nos q̄ t finis malos. q̄ vitiosa. Malus semp sitit et desiderat mala. Et mala ē semper ē q̄ ē q̄ nō moderate ēt parit. Sic malus potest q̄ bonum peccato mortali inuenire. sitit ēt eligit per mala desideria sitire. q̄ eterna mortem sitit et currere t festinare. t de talibus sic mortis dicit illud Ezechiel. Transplantata in deserti in terra inuia t sitienti. Et ideo nota q̄ mali sitiūt.

Sitit ergo anim⁹ sordidas — Sitit ergo anim⁹ sordidas
Sitibundus t facilitates. — tem sinistram. Sicut ēt
Delicias t voluptates. — vitaco animal sordidum t
Cupiditas t pigritates. — et sanguinē elephantis. q
Violentias t feritates. — cognoscit eum esse medi
cinam. t frigidū. quer quod comes ēt solet pugnare t

sanguine eius hibere et bibere. Sic enim fiebat pauperū sanguis ⁊ substantia ipaloz. Hos est impetus ad nerua id est ad malefici crabone. ⁊ eos animas viuos et rapuis ebibit. Et de hoc Job. v. Cui⁹ messem famelicus comedet. ⁊ spm ra pie arrapiet. ⁊ bibent sitientes diuicias e⁹.

Item sicut lapidem volupeate deducūt. ⁊ de illo dicit⁹ Eccl. j. Coputredine pdeo sine aqua ⁊ mouent in sui. Nota quō mouent pdeo sicut supra i mouio suo. Pdeo est nung videnf posse saltari aqua. ipam est semp bāi me et qsa. ⁊ sic et illi delicias ⁊c. Fons est delicap est semo carnali. quia est in aqua vigad eo. ⁊ tamē nonqz saltatur. sine perpetuo est in fn. Job xxiij. Calcans tēpestatibus suis. Isti sūt ambitiosi vanitatem imitātes. Illi cū sint sicut pisces ā tanto ardore fidei vrtor. q tota mare nō potest eā refrigerare suffocare. ⁊ ideo surſum volat ad vela nauii vt refrigeret sitim suam. Sic illi non possunt sanari beneficio vel officio. ⁊ ideo ad vela mūdi. i. ad alta culmina dignitatū semp nituntur volare. vt sitim hic ambitōis valeant sedare. ⁊ ipam vento inanis glorie refrenare. vnde de ambitiosis pōt dici illd Esa. xlj. Abscondet quasi radix de terra sitiens. Item sedulo si fiūt seruare violentias. Multi cū sint sicut leo semp vndiqz et sanguinē sitientes. ⁊ oppositionē boni appetentes. de illis Esa. xxv. Spūs robustoz sicut turbo impellens parietē. ⁊ sicut cibus in fn. Et ideo pessime sūt nostri mō deuo nobiles. q̄ sāp p apparitū rapine sūt. hūdi. Item aliud Esa. v. Abolebis iniquitātē sanę multi cuius sit ceruus. Ista est ista quadruplex sitis q̄ inflāmat et sangū

sigat inuicem vigeroſe in tribulatione ſñt. Quia ſcs illi qui ſunt in vna ſocietate debent ſimul eſſe in labore z ad ſeruitute. quia ſcs aiq nō debent viuere in ſolano. z alq in labore z ſupplicio. Quia ſicut dicit. q. Cor. j. Si ſuerint ſocij paſſionū: eritis et conſolationi. Quinto dico. q ille debet ſperari amicꝰ gaudeſe. Et regio dicit. Per regnū eſt ſperitas intelligit i ois debet eſſe participes ſocij ſicut participes in labore. Mat. xxv. Percipite para tum vobis regnū. vnde Eccli. xij. Melius eſt duos eſſe ſimul q vnū. habent enī emolumentū ſocietatis hoc ſi vnꝰ cadderit ab altero ſuſcitatur. z ſi ſimul duo dormierint ſo uebitur mutuo. Ita tamen ſunt coram multos nō oportet q bene velit cum aliquibus nō alios gaudere. z tamen ois nō vult laborare. vult ſoli gaudere ꝓſperitatē. z tamen nolit ſentire aſperā. vult habere ſocietatē cū diuitibꝰ ſi nullum recipe nouimus. De quo dicit aug. Qz multi volūt gaudere cū ſanctis. z tribulationes mūdi nolūt ſuſtinere cū ipſis. Pō ſicut ſm eūdem. Sī nōc laborabimus z cōregnabim. Habeam igitur illis ſimplice conditionē. z ſic erimus ſocij cōpetentes. Et ſic patet q vicit eſt aliqđ de ſocietate bona. Patet ꝫ q ſocietas bona debet frequentari. q. ſicut videm. aialia domeſtica in ſocietate viuūt. z ſe inuicem oblignt z cognoſcit. q. ſicut dicit Iſidorꝰ. Vbi popul. q. in remotis ſolebant habitabat. z cū multo boīm ſocietatem habebat. fuit a tribubus depopulat. z bonis omnibus vidūtus. Et breuiter multa mala euenūt ſolitarijs z ſingularibꝰ que nō eueniunt ſocijs. Et breuꝰ concludam. verū eſt verbū Sene ce. viuentis in opīa. Qz nullus boni ſine ſocio iocundꝰ eſt poſſeſſor. Sed adhuc dico. q inueniſ ſocietas mala. q̄a ſunt ſocij

Luciferi.	De lucifero. Lec murmurationes z querulos. iracundos et litigioſos dicit
Predones.	Job. xij. Fures tui diuerſi z ſocij ſtruunoni. De quibus q ſcs nō ſe ſocient hoīes in ꝓſperitate. z ſtatim ipm deſcrepescen.
Seditioſi.	
Rapaces.	
Decepcores.	dimittit in aduerſitate. Poeta. Fronte capillata poſtea calua eſto. Et Eccli. vj. Et amicꝰ ſocius manet ſi non pruocket in die neceſſitatis. De tali dicitur q ſcs volūt quieſcere z ſocietatē eorū nō ſuſtinere pōt vno aliud pudicū. Iudicij. xvij. q. ei nullo hominꝫ habitāt quicq ſocietatis z negocij. Et reſpondit pōt ei illud. Job. xxvj. Dudum poſſidenti ſocio ſū. Et decepcoribus ſe dicit Eccli. j. Qz principio infidelis ſocij fuit. Suffiuat ergo gratia benigna. Dñi de amicis. de fratribus. de ſocijs. de gregarijs. inter quos ſimul. z alijs multis ſimilibus.

Sol. Cum eſt ſol ſit ꝓcipium luminis et calois. z poſſum dicere q in ſcriptura in bono ſumit et in malo. Vñde nota q per ſolem intelligitur

Conditor regis eternalis.	Loco ergo primo q ſol ſignificat regem eternalē.
Perfecte viri virtualis.	
Celeſtis pene ſꝑpoſalis.	ſcs q: ſol dicit quaſi ſolus
Stolis glorie mundialis.	lucens p excellentiā. z ille dicit ſolus eſſimpoſſo. Et de hoc dicit Eccl. xxvij. q ipſe ſit ſol oriens mūdo in altiſſimis. Secdo ſignat virū ſanctum. q. ſcs ſol inter z ſtas effulgentes eſt ſine perfectio nis z virtutis. vnde Eccl. xxvij. dicit. q. nō ſanctus in ſapientia manet ſicut ſol. Tercio ſignat pariter ꝓfectū. dicit ſol habet cōburere et deficare. z eūs affligere cor humanū. Vnde de beato ꝙ ab illis pena fuit liberior Efaie xlix. Nō percutiet eos eſtus z ſol. Et Apoc. vij. Nō cadet ſup eos ſol neq vllus eſtus. Quarto dico. q deſignat gloriā mūdialem. q. ſcs ſol ſumme eſt pulcer et fulgidus. oculos tamen intuentiū eſt nociū. ſic et mūdi gloria ē de cepcibilis. z ſuis amatorib nociua et vanabile. vnde Ec clieſiaſtici. dñi. Triplicit ſol ignarus mūdi exponit eccleſiaſtes. Et dicit triplicit ignor mis genera bonoꝝ. ſcilicet ꝓſperitatis mūdane cuꝫ ſit delectatiua. z bonoꝝ. et malorū. aut patiis aliqđ eſt mixtū. Dicam ergo primo de ſole. q ſignat diuinā condicionē. Deus eſt ſol ad illuminandū. z ſibi ad beatificandū pōt ois ſol. Quia ſicut ſol habet

Claritatem ꝙ nō obſcurat.	Sic pulcritudo ipſe habet claritatē ſapientie.
Celeritatē que nō retardat.	
Caliditatem ꝙ nō refrigerat.	qua ꝓfectio mūdi illu

minatur. Eccl. xlij. Sol illuminat per oēs re. ſpexit. Item habuit celeritatē ꝓuidē qua nō dū creatus ꝓ. Fecit ſolem in poſtmodū. Item habuit caliditatē amoris qua nūq fuit. z refrigeratur. j. Regum. xj. Cum me vobis ſolus cum incaluerit ſol. Ita habet et habuit valitatē operis ſufficiētis qua nūq vacat. Eccli. xxxvij. Sol oriens mūdo. ad alia que in mūdo ſūt vtilitatem. Ita habet et habuit mobilitatē occulte z imperceptibilis gubernatiōis. qua nullum gubernatus. q. ſcs ſuus ortus ſolis non ꝓcipit. et ramos coſtet ipſe videt oriri et moueri. ſic nemo gubernatiōē non ꝓcipit. q̄uis ois regende cōmune mouēt. vnde de ſole dicit Eccl. j. q oritur ſol et occidit. z ꝓ circulos ſuos reuertit. girat ad meridiem. et flectit ad aquilonem. q̄aſi dicat. tanq ꝓſum. ꝓ. ardentia vndiq circuit ꝙrit. Et video breuiter de ille ſole ipſo z de eius obtentibꝰ. z affectibus pōt ei ponī illud Pſalm. x. Sol cognouit ſū occubitus ſuū. Iudicij. x. Sol cōuertit in tenebras z luna in ſanguinem vide cum eiuſdem ſm alia mediocri in ſermone. Scripturā dulcis facies eius ſicut ſol. Ubi aduerte q ſicut aliqn nomē Sol velatus. Sic ipſe Fuit velat' per carnis at. Sol eclypſat'. Imponit. Fuit obſcurat' p mortis aſſumptionē. Sol illuminatus. Fuit illuminat' p vi Sol rubicundus. tē reſurrectionis. Erit rubicund' p̄ dictā paſſionē vel cōtinentē. Alie eſt ſunt quinque relatiues ſibi ſole xpi. Conditus. z meus z vrā. ſua poſt mortē. reſurrectio. z aſcenſio. z ſedes eius ad iudicū. Dico ꝙd. q ille ſol videbit ſicut aliq. mor in hoc verbis. Qñ ad aſſumptionē carnis mortē. Qñ ad affluentē mortalis lucis. Qñ ad reſurrectionē nouę vitę. Qñ ad cōuerſionē vere paſſionis. Primo probat vigor immutus. Cōuertē. Secdō ignorādo obſcurat'. in tenebras. Tercio fulgor reuocat. Sanguis ardor intimus. in ſanguine. Dico igitur q ipſe ſol iuſtice fuit immutatus aſſumendo carnis naturā. Cōuertitur. Cōuerti eſt nihil aliud eſt q mutari. Et ideo dicit Cōuertit ꝙ in horā eſt mutatus. Ita eſt hec conuerſio nō per ſcīā per accidens. nō ſimpliciter. ſed ſm ōd non in rotacē in tpo. Quia eſt ſol nō mutatur nec cōuertatur ſomaliter aut realiter. mutat tamen z cōuertit ſpiritaliter et localiter. q. ſcs q̄ videtur mutabꝰ. tñ mutat in colorū varietatem. q̄ de oriente in occidentē ꝓgrediendo. tñ mutatur ad locorū diuerſitatem. Sic de dominꝰ noſtre filius q̄uis in ſe ſit immutabilis et eternꝰ. Iuxta illud Malach. iij. Ego deus qui nō mutor. Quando tamen nobis. i. pueris et ſanctis carnis fuit velut' nec fuit. ſua ſuperficialiter mutatus. z de celo ad terram localiter diuinus. cōuertē. vnde Act. j. Dabo ꝓdigia in celo. ſurſum et ſigna in terra deorſum. Sequit. ſol vertetur. Pone ſi vis quō dyropia lapis q̄ interpretatur Cōuerſio. facit ſolem cōuerti in ſanguinē colorem. Applica. Vide ſupra multa de applicare. Figura quoꝫ ſol congr. Et de regia reuertit eſt i boēlogio actus decem linee et de eam ſupra vel ſignare vel ſignū. Ista aūt puerile fuit facta in ortu ſolis iſtius. i. in natiuitate z incarnatiōe dñi. Sol oīs ad literam in ortu ſuo apparet alter' color q̄ ſit ſm rei veritatem. Poſtea ꝙ ergo notare q in illo ortu facte ſunt mirabiles cōuerſiones videlicet.

Humilitas cōuertit in ſublimitatē.	Qz eſt ſua ſa in ſublimitatem ſuerit humi
Materinitas cōuertitur in virginitatē.	
Sedomitas cōuertitur in cōmorientē.	
Diuerſitas cōuertit in concordiam.	liter apparet i poſteris et gentib. q̄bus fuit ſua natiuitas plus q̄ ma gnis botrus reuelata. et ſi a iudeis repulſus. vide de miles et priceri. Et de hoc dicit Zacha. xj. Sol ortus eſt z lucidus eralum fuit. Item q̄ nec in virginitate cōcepit materinitas. pis et hoc. q. ipſe et mater Maria ſimul fuit. Et de hoc. ij. Regū. xxij. Lux aurore. i. virginitas mane exiuit ſole mane absq nubib. nullat. Sic q̄ in virginitate ſomoſitatē pepercit vicios. tribulationes. pis in ſi vitiat. Et ſolis ortus vſq ad occaſum et ſpecies ocaſionis ejus. Qz enim in concordia cōuertit diuerſitas pis et hoc q. ille gentiles populi. z indei. ſemp fuerunt contrarij et diuerſi. in vnitate fidei ſunt pacati. Quia eſt

sol et congregan̄ sunt: ⁊ in nubibus suis' collachabantur. Sicut ergo quō ille conuersa etiam alia sunt cōuersa-cōuertē mōr. Hic est sol alia claritas solis. alia lune alia stellarū.¶ Leo. xv. Unde cum supra de claritate. Pro signū: q hic fuit alterat' assumēdo carnis naturā. Quando vero sol ille q hic fuit eclypsat' suffundo mortis caliginē. ⁊ hoc ostendit cum dicit. in tenebras. Sol em̄ quo ad sui substantia semp fit clarissim': in nostra tamen apparentia: qñ eclypsat efficit obscurissim'. Sol em̄ in nullo alio q̄ eclypsim patit. nisi ex causis apparentia obfuscatur. Sic ergo quia Christ' ad tēpus ⁊ semp fuit laudand' p mortem tñ facta est apparitor in humanita. ⁊ eclypsat' obscurus ⁊ pallid'. ⁊ in nouissimo. ⁊ in nouissimo ei⁹ nostre fidei mortis tenebras obscurat' in tēpe huius infe. Josue. xj. Sol ⁊ luna obtenebrati sunt. Sol in quo ⁊ luna. ipse ⁊ fides sua. q̄ sic ē vere verificati sunt d. Iud Eccli. xxxix. Solem nube regā. ⁊ luna nō dabit splendorē suū. q̄ sic q̄n sol ille fuit nube. i. mortē subiens obscurate. ⁊ splendor lune. i. fides sua in discipulis omnibus accepta Maria ⁊ne eclypsat'. Mat. xxvij. Post tribulationem dieꝝ illoꝝ sol obscurabit. Mors em̄ fuit ocea, sus ⁊ finis solis. q̄ quidē occasus ab ipo sole fuit p̄gnat'. p̄. Sol cognouit occasum suū. In meridie fuit dispolit'. Amos. viij. Occidet sol in meridiem. Justa vbi fuit com plet'. Judicū. xix. Occubuit sol inter gabaon. Ad salutē populi fuit. Actus. i. Cū occubuerit sol mūda, tus vesset sanctificatis. Et iandē per sepulturā fuit pfectus. Thob. ij. vbi de Joseph̄ pōt hoc. q̄ ei sol occubuit. fuit abijt et sepultus est. Fuit igit eclypsat' suffundo mortis caliginē. ⁊ de ipa mors abyssi. Ad hoc tendit q̄ sum': tenebre q̄ possit ee pene abyssi. Ad hoc tendit q̄ sum': tenebre q̄ possit ee pene abyssi. Luce xxiij. Obscurat' est sol. Hoc em̄ indecus fuit solem clarissimū per mortē obscurari. ⁊ vite lumine spoliari. Fuit igit vt occasū eclypsat' suffundo mortis caliginē. Nam ex hoc q̄ ille sol fuit renouat' acquirendo vite veltituram Et illud peculiabile fuit in resurrectione et ascensione. vbi per corpus glorificationē ⁊ q̄ eterne glorie adeptionem ille sol fuit' clarissim' et lucidus. nec clarus sicut sol q̄ postq̄ fuit sub nubilo ad suam tamē renouat' claritatē. ⁊ hoc ostenditur cū dicit luna. Quia sc̄s luna est stella q̄ de claritate ad obscuritatem venit. ⁊ iterū de obscuritate ad claritatem redit. ⁊ de vetustate ad nouitatē renouat. Significat em̄ qui primo p̄ immortalitatē erat clar'. tandē fact' est mortalis ⁊ obscur'. finaliter tamen in resurrectione et ascensione ad immortalitatē extitit renouat'. et claritate glie perpetuo illustrat'. Luna inq̄t. Unde ne ipse nisi tanq̄ pater illud p̄. Cham'. cum sicut sol in conspectu meo. sicut luna perfecta in eternū. ⁊ testis in celo fidelis. vt etiam pestilentia dicere illud Esa. lx. Nō occidet amplius vltra sol tu⁹ vltra nō minuet. Fuit igit ille sol renouat' acquirendo vt ei vestituram. Justus sicut ille sol. q̄ ille erit iustissim' ꝑpetuo in mūdi iudicio apparebit. ⁊ q̄ sic in valle iosaphat ei⁹ est in medio mūdi tanq̄ntabit. vbi sc̄s mūdi iudicabit et mediabit. Nec sicut q̄ rigorem iustitie erit terrib'. ⁊ condemnando peccatores sanguine' ⁊ sanctos. Ad hoc figurati fuit Apocal. xvj. vbi dicit. q̄ sancti fuit sole affligere homines ethi et ignī. et blasphemauerūt nomē dei. Sol em̄ feruore suo in estate q̄n. do est in leone tales herbas siccare. que ipoze veris cum rigore rosiere. Sic ergo in illo feruore iudicij vir fortis ⁊ leonis' apparebit. peccatores siccabit. ⁊ virorum ꝑperitas q̄ in mūdo virtuerant deuastabit. Joco. j. Erou'. ostendit ardore suo ⁊ vrebit sicut stipulā. ⁊ flos eius decidit. ⁊ decorvultꝰ eius deperijt. Sic igit patet quō sol ille signat vitā. tum condition. q̄ est primū principale. Scdo pon. dpulit vico. q̄ sol designat ⁊ualem perfectionē. Et sic vico. q̄ p̄ solem p̄ceditq̄ bonū influx qui ad medū solis habet calefacere per claritatem habet illuminare p doctrine veritatem. ⁊ q̄ exemplo bonitatem ⁊ honestatē Sol em̄ nunq̄ perdit lumen suū. sic nec iust⁹ gratiam. Et quamuis sicut sol glorietur semp infra ambitū celi. sic iusti semp manent q̄ gratiam infra ambitū ecclie spūs scī. Justa illud Josue. x. Stetit sol in medio celi. Ubi adnotat de q̄ sol habet quatuor conditiones quas debet habere generaliter vir iust. Sol est ꝑpetu⁹. sicut Sol est ꝑpetuus vel assiduꝰ. sol. i. sol' lucens. Sol est planetarū medi⁹ vel pardinus in medio. Sol est elementis alt⁹. celi. Sic et iustꝰ debet habere

Igit vico. q̄ iust⁹ Longitudinem indurātie. scut. debet habere duratiōnem longitudinē
Lumen in cognōe. sol. Rectitudine ⁊ intentione. in medio. Scut iust⁹. Sol em̄ Celitudine ⁊ affectione. celi. perpetuꝰ manet in eadem gloria. nunq̄ enim amittit. q̄nc efficiat quantitatē nec. q̄ splendo claritatem. nec sui mot⁹ cōuersionem. Sic et nec vir iustus lumen glie perdit. ⁊ per diligentiam semp crescit. ⁊ p̄ perseverantiā in bono ꝑ manet ⁊ crescit. vnde Esa. lx. Non occidet vltra sol tu⁹. Scut iust⁹. j. Paral. xxij. In bono iuramenti stare fecit solem suū. Ubi ⁊ contra multotenō soli ⁊ lune cōparandos. q̄ ꝑfecto aliquādo habeant glorie caritatis stabilitatē nō habent tamē tanta solem. imo statim vertūtur ad defectionē mobilitatē. Justa illud Eccl. xxvij. Lūa sicut in tēpl⁹ mutat vt sol. stultus aūt vt luna mutat. Ubi sic iust⁹ charissim. q̄ semper vt sicut est. est virtutum longitudine facimus. Justa illud Josue. x. c. Sol contra gabaon ne mouearis. Justus ille debet habere cognitionē simplicitatem sol iust⁹. q̄ sicut sol? lucens. Solis vico. i. per excellentiam. Quia ꝑfecto sicut sol lucet mori⁹ et extra⁹ quantū etiam q̄ lucet ipius familie totū mūdū. Sic iust⁹ lucet mori⁹ ꝑ exteriorem ⁊ laudē. ⁊ p̄ fidei veritatem et fidem extra⁹ aūt lucet p̄ benefactam apparitionē. ⁊ p̄ bonoꝝ exemplo redificationē. Et ideo dicit ad ꝑmittit ꝑ illuminat alios verbo ⁊ predicando. Et q̄n ad solis exemplū vite splendore et offensionis. Mach. vj. Refulsit sol in clypeos aureos et ceos ⁊ resplenduerūt montes ab eis. Eccl. xxij. Quasi lucidū? sole ⁊ hoc supra solem. Ista dicit sunt contra multos qui sic nec discretione nec puritatione sunt splendores. Sicut em̄ lune interpositio obscurat solem et cum facit eclypsari. nubis enim oppositio ipm̄ nec totaliter impedit aut aliter? colorat ostendit. Sic de charissimi nubes carnales blandiunt. ⁊ luna figuratiue ⁊ mundū ꝑperitatis. Sunt multos turbidos ⁊ obscuros ⁊ lumine scientie et bonis apparentie tenebrosos. Apocal. vj. Sol fact' est niger ſ cor sacculus cinis?. Non sicut habeat bonū iust⁹ cognitionis simplicitatem. sol iust⁹. Circa vico. q̄ iust⁹ debet habere integritatē rectitudinē. q̄s offendit cū dicit. in medio. Medium em̄ rectitudinem designat. q̄ illud q̄ medium est nō declinat ad dexteram nec ad sinistrum. Sol etiam in medio planetaꝝ stat? esse sinus. Et ideo dicit q̄ ille alios planetas in suis modulationib? secodare sunt sicut corde media instrumenti. Sic se charissimi rect⁹ iust⁹ vel iust⁹. ⁊ maxime influx ꝑdar? debet medii ⁊ iustitie tenere rectitudinem. ⁊ in medio alios ꝑ iustitiam tenere. ⁊ alios sunt mediator? ad celestia reducere. ⁊ ipos in pace ⁊ concordia retinere. Et sic talis dicitur sol iustitie a deo datus ⁊ ordinat? ad iustum regimen alioꝝ. Pſl. Justitia eius sicut sol in conspectu meo. ⁊ Malach. iij. c. Timentib? nomen meū orietur sol iustitie in medio inde vnde Job. xxvj. dicit. Qui facit celum in medio ⁊ dirigit solē. palis suis. pax vobis. ℣. Unde supra de medio. Habent igitur boni influx rectitudinē intentionis. Iust⁹ influx debet habere celitudinē affectionis. cū dicit sicut sol ꝑ surſum ꝑfertur. nunq̄ se ad terrena ꝑmittit et defendit. Sic iustus semp debet mentaliter in celo mori⁹ ⁊ nutrit. q̄ in terra sit conuersio mentaliter cū dicit. Conuersatio nostra in celis est. et Eccl. xxvij. Sol oritur in altissimis dei. Sic ergo ꝑz quō sol significat virum iustum ꝑ diuersa quatuor rōnes. Et quia hoc videt? q̄ influus vel ꝑfect⁹ potest designari vel figurari in illo filio hominis. ſ. ianebat septem stellas in dextera sua. ⁊ ambula.

hoc in medio septem candelabor. cuius facies erat sicut sol in regno patris eor. Pater ipse q sol significat viri in sui perfectionem. Sed adhuc potest dici q sol significat virtutis continentiam. Sol enim frequenti feruet significat charitatē. Frequenti splendet significat fidei vivacitatē clarificatam. Frequenti cursu se movet significat diligentie solliticitatem. Frequenti lumen suis emittit exhibet significat largitatem. Frequenti in medio graditur significat equitatē. Frequenti sursum refertur significat contemplationem illuminate. Quia sol id est divina gratia est ille sol qui

Per charitatem feruet. Per fidei claritatem splendet. Per diligentiam currit. Per protectus influit. Per iustitiam medium tenet. Per contemplationē sursum refertur.

Qui feruet q charitatē. pater Jacob. Ecce ? est sol cum ardore. Item q splendet q veritatē pater q. Matha. j. vbi dicit q sol refulsit q pane erat in nubib. Vnde ibi ait ecce illud Sap. v. Sol intelligentie nō est oriē nobis. Ite q q diligentiā se movet: patet Psalm. xviij. Exultauit ut gigas ad currendam viam. Ite q q per iustitiā medii tenet. patet Josue. x. Stetit sol in medio celi. Ite q sursum q contemplationē refertur. patet Eccl. xxxij. Sol exiens mūdo in altissimis dei. Sed nihil plus ille cōditor q pterire vtro inde. q. d. vir iustus

Feruet per charitatem. Splendet per honestatem. Se movet per solliciudē. Alios fouet q gratiam. In medio est q pauperum. In celo manet per contem. plationis sublimitatē. ℞. Concordia sicut in precedenti de sole. Sufficit. Vide quali in ista infinita ℞.

Solemnitas. Cum solemnitates fuerint instituite ad deū laudandū celebrandū et honorandū. Possis tamē dicere q solemnitas in minor in bono et in malo. Unde nota q inuenit quadruplex solemnitas in sacra scriptura. scilicet.

Interior. Solemnitas interior est commendanda.
Exterior. Solemnitas exterior est celebranda.
Superior. Solemnitas superior est affectanda.
Inferior. Solemnitas inferior est detestanda.

Dico primo q est solemnitas interior. que debet commendari. Et ista ē solemnitas spiritus. qui facit omnes in corde viri iusti. vbi fides mutuat. operatq; illuminat. deuotio est sacrificio. benedictus ē sacrificū. q altaria tangit. altio q est sacrificū. q campanilia tangit. q pulsat. Et de hoc dicitur in ps. Hec mate in memoria tuba in insigni die solemnitatis vestre. gratiarū actio tenet libri que cantat et laudat. Secundo dico q est solemnitas exterior q; debet celebrari. Et ista ē solemnitas sanctorū. in. Regi. viij. Cuncti viri Israel ad salomonē in die solemi. Tercio dico q ē solemnitas superior q; debet affectari. Et ista ē solemnitas beatitudinis. de qua ij. Paralip. xxv. Congregatiq; sunt in vnū multi. vt fierent in solēnitate eorum. Quarta ē solemnitas inferior q; debet detestari. Et ista ē solemnitas gaudium et iocunditas mundanorū. de qua Esa. j. Solēnitates vestras odiuit anima mea. Unde de isto supra de celebratione.

Sollicitus, Sollicitudo. ta. q; sollicitudo idem est q; diligentia seu cura. Unde possunt notari breuiter. q; in sacra scriptura inuenitur.

Sollicitudo naturalis. Prima ē necessitū naturalis.
Sollicitudo virtualis. Secūda ē necessitū virtuosa.
Sollicitudo criminalis. Tercia ē necessitū vitiosa.

Dico ergo primo. q; est quedam sollicitudo q; est naturalis. Et ista ē illa qua nos sumus naturaliter sollicīti et attenti ad cōseruationē vite. de qualibet pena. de aliqua peccatis. ne. q; de morbo. curatiue. qd etiam nō solū hominis. sed etiā animalia facit. vt pcedit. de ista dicit. j. Cor. xij. Pro se inuicē sollicita sunt membra. Et Matth. vj. Cristus dicit sollicita erit illegi. Ista tñ sollicitudo reputabit in vita ppetua q; ipsos retrahit ne sollicīti sint de his q; pertinent ad salutē. Pater ēm pro quo pater et mater continue cogitantes debet esse sollicīti? qd indicat seu manducet. latis ēm parentes curabit. et vigilabit. q; cura pueri nō sufficit. nec valet. Sed proculdubio nec hō. q; magnus vir pro Deus debet esse unus sollicīti? de posthumo. Debet ēm pater in celo q; cogitare et prouidere sup filiis. Luce xij. Nolite sollicīti esse anime vestre qd manducetis. Et Ecclesiastici xxx. Pater ēm vehementer sic q; hic obtus indigens. Et ideo sicut pulli aquil. q; solicitant querere cibum. q; solum sibi. citant clamare nō patrem. et ad matrē qui sollicitus sunt q; ipse. Sic nec vir ḡnosi debent sollicīti necessaria querere in eo sperare et ad ipm recurrere. et clamare. Supra illud j. Petri. v. Oēm sollicitudinē vestrā proiicientes in eum qm ipsi cura est de vobis. Ista est q; sollicitudo naturalis.

Secūdo dico. q; est sollicitudo virtualis. Et ista est illa q; sanctī et iusti sunt sollicīti de peccatis? ad salutem. Exemplo creaturarū que sollicite sunt. et in celestis motu. et creatio. de ebdomadis officiis q; sibi datū est. nō sicut pars In celo solliciter currunt. In sole solicite illuminat. In aqua cōtinue fluentē et refrigerante.

Sic de aliis. Exemplum. am bonū sera itrans. q; vel de est sollicīt? ? inuentus q; magistro suo bene seruiat et placere. Exemplo canis q; in multitudine bestiarū quem cum suis valde sollicite studio ne quis perdat. Sanctī pectoris charissimi iusti debent esse sollicīti sicut et ficta sua sibi inflicta. Josue. xxiij. Efforte sollicīti vt custodiatis cuncta que scripta sunt. Et sicut bonus magister aut bono suo seruitor. debita et honesta. vnde Matth. vj. dicit. Indicabo tibi bonus qd facere debeas. q; d. dico tibi et requiro. vtiq; facere iudicium. misericordiam. et sollicite studiose et fideliter cū deo tuo. Unde cum supra positū. q; dictum q; ratio de bonitate. Unde nota. q; debent? esse sollicīti de tribus. vicis.

Se faciendo exercitem. Se prohibendo compositum. Se gubernando sum pes platonē.

Simus igit sollicīti q; alios mare. Justa illū Col. iij. Sal. q; vos ephesios long sollicī. cos q; vobis in eternū bon. Ite simus sollicīti alios adiuuare. Supra illud j. Corinth. xij. Pro se inuicē sollicita sunt membra. Item simus sollicīti fedus conseruare Eph. iij. Sollicīti seruare vnitatem in vinculo pacis. Item simus sollicīti sumpta esse. ita gubernare. Psal. xij. Qui pest in sollicitudine q; Ite est igit sollicitudo triplex. Tercio dico q; est sollicitudo criminalis. Et ista ē illa qua peccatores sunt sollicīti q; ad temporalia. de rebus nō ḡnosib? ad salutē. Luce xij. Videte et cauete ab omni auaricia. et cōtra illud Psal. xxxviij. Verumtamen frustra conturbatur. Pueri ēm et iuuenes magis sollicīti sunt de rebus temporalibus q; de vestib?. Item ēm ostendunt pueri ego puerilis fuerat circa illa sollicite vigilare. in ludus in nobis. ptendebat se. ipsos macullare. vestire. se pascere. Et nō q; ille ē sollicīti de carnis voluptatibus. Sollicīti sūt de carnis voluptatibus. De mūdi facultatibus. De negociis magistratus. ingressib? Luc. xij. Ne sollicīti sitis dicendū? ? voluptatibus vite q; nos suffocant. Item de mūdi facultatibus. q; qua Matth. xiij. Sollicitudo seculi et fallacia diuitiarū suffocant eum. Ite de mūdi negociis? de qua Luce xij. c. Nolite sollicīti esse anie vestre. Et sequitur. Nolite ergo sollicīti esse. Item de negotiis ministrationis. De hoc ē ille Luce x. Martha sollicita es ? turbaris erga plurima. vnde ēm de figulo dicit Eccl. xxxviij. In sollicitudine pecudū est prospice opera. Sic igit pes qui implet intentū generale in sacra scriptura sollicitudo. vide in loco de oculo et admonitione oculi. Vide ē supra de operatio. ? in aliis similibus.

Solius. Nota q; solius pprie dicit vel est locus seu domus regalis vel iudiciaria mansio. Et possum breuiter notare. q; in scriptura inuenit multiplex solium. videlicet.

Solium eternū. Primū est solū diuine maiestatis.
Solium internū. Secūdū est solū mētis vestitū.
Solium superū. Tercū est solū supne felicitatis.
Solium eternū. Quartū est solū mūdane pompe.

Solū eternū debet venerari. In solio mētis
Solū eternū debet sperari. sedet deus eternū.
Solū superū debet aspirari. Esa. vj. Vidi dñm.

Soli⁹ enim debet reddi. donec sup solium ei⁹ adimat⁹ plenitudo omnis terre. manducate eius.

In solo volitante scelor opus ꝓficitur. vnde de anima sacra dicit Dñs. q. Eccl. Melius est bonum solum esse.

In solo se lotante sedent sancta superbie. vnde de deo dicit Job xxxvj. Qui regis in solo collocat. q. sic de ꝓbis debet esse rex.

In solo de montanis sedent pectus vindicatur et alios tyrannos criminaliter. vt de bono iudice vel pastore dicat illi. Proverb. xx. Rex q̃ sedet in solio iudicij dissipat omne malū intuitu suo. Quia sicut dicit Proverb. xvj. Iustitia firmabit solium. Sic malo ꝙ iudice vel tyranno ait illud Amos. vj. Vt q̃ opulenti estis in syon. Sequit. Qui requiem estis in vero meo. et appropinquatis solio iniquitatis. q. omnia. ꝛc.

Solus mundatus est adorandus. vt dicunt deo illud Esa. lxvj. Unde de babitaculo sancto suo. i. solio glie sue.

Solus volitantis est ꝓparandum. Esa. xvj. Preparabit in misericordia solium eius. Solus se lotantis est affectandus. Job. xxviij. Quis mihi det vt videam. et vt cognoscā illū. et venia veniā ad solium eius. Et sic anacrostice mūdanc est referendū. Jone. iij. Surrexit rex de solio suo. et deiecit vestes ꝛc. vide supra de sede sedere. et infra de diuino. Sufficit ꝛc.

Solus. Ci solus dicat ille q̃ nec alij est associat⁹ vel similis. Possim⁹ dicere q̃ aliqñ solitudo sumit in bono: aliqñ etiam in malo inuenit. Significat ergo

Deū in sublimitate inaccessibilem.
Iustū sanctitate in cōpatibilem.
Imperij potentia incomparabilē.
Pugnis ꝓpugnatore misericordie.
Bonitatis ꝙdentissime inestimabile.
Dñatoꝝ ꝙdentissime inestimabile
pudicitie. Iust⁹ dicit solus. q. se separat a mūdi cōmunitate. Hiere. xv. Solus sedebo quoniā amaritudine repleti me. Peccato dicit solus. q. caret rei societate. Eccles. iij. Ve soli q̃ si ceciderit nō est q̃ subleuet eū. Paup dicit solus. q. caret amicoꝝ fiducia. Esa. xxvj. Exaudiat eū sol⁹ ꝛc. Sanctus ideo dicit solus. q. caret et sanctoꝝ amore et charitate. et totus aufert⁹ securitate. Exod. xxj. c. Sanctus macolatus sacrificia septa solus habitabit extra castra. Quam⁹ ergo bonitas. q. est solitudo pertinens

Ad bonum. Ad sanctitatē. Ad pacē.

Dam⁹ igitur dico q̃ est solitudo ꝙ nemo ad nocere. quia ꝛc. nemo ad nocere. quia ꝛc. solus ꝙ recedendo. sicut sol dicitur solus lucis. Solus est ens q̃ nulli habet parē in minimo. nulli equalē in maximo. nulli socio in bonitate. Ens alle est mundi. esse q̃ est. q̃ nihil ad eius plectionem attingit. vnde sol⁹ gemit. et cauit. ꝙ. Ps. ex deus sol⁹. Ille est sicut sanctus q̃ est unus solus. et unica in natura. et ideo non habet solū in suo genere plus diligit. q̃ si multiplex haberet. Et etiam si solus haberet oculus. diligeret⁹ conseruat. si solus filius haberet. multū adamat. si sol⁹ esset. non solo haberet. multū seruit. et honorat. Hinc est q̃ ille se solus deus. dico q̃ debem⁹ ipm sine diligere diligenter seruare. et in bonitate seruare. Luce iij. Dñm deū tuū adorabis. et illi soli seruies. Una est vera sola vna viua et bona. et si plurib⁹ nuplerit adultera esse iudicat. Sic vere. unia. que soli deo debet ꝓpagi per fidem. et amorem. Ideo dñs dicit. j. Tymo. j. Regi seculoꝝ immortali soli deo honor. Et possum⁹ notare q̃ deus dicit solus ꝓpter quatuor. q. sc. solus

In potentie soletudine. In clemētie plenitudine. In sanctie limpiditudine. In bonitatis suauitudine. In equitatis rectitudine. In dignitatis celsitudine. In eternitatis longitudine.

Dico q̃ q̃ ille sol⁹ potest ꝓpter omnia. ꝛc. v. Quis ꝓpter peccata dimittere nisi solus deus? Solus est ꝙ mirabilia facere Psal. Qui facit mirabilia solus. Sol⁹ integ ꝓpter sol⁹ esse et ergo q̃ Reg. v. Sol⁹ de⁹ saluauit nos de manu⁹ tribulatiōis. Ite dico q̃ sol⁹ habet dendite plenitudinē. vñ Apoca. xv. Quis nō timebit te dñe et magnificabit nō sol⁹ pius. Ite dico q̃ ps sole lumpitudinē. vñ ij. Regū vij. Et si sol⁹ cecidā sūrge deus. Ite ps sol⁹ bonitatē suauitudinē. vñ Mar. x. Nemo bon⁹ nisi sol⁹ deus. Ite sol⁹ habet ps equitatē rectitudinē. ꝓb. Memoratus iustitie me solius Et illud Eccl. xviij. Deus solus iustificabit. Ite solus ps dignitatē celsitudinē. vñ i ꝓb. Et sol⁹ similis⁹ sup eum est nō. Unde et supra de altitudine. Ite deus. q. sol⁹ ps eternitatē longitudinē. q̃ sunt. xl. j. Tymo. vj. Solus ps immortalitatē habitat in inaccessibili. Scio deus q̃ est quedā solitudo penens ad vite sanctitatē. Et ille est illa qua vir mūdi. et tantū soli q̃ q̃ vinere velit. et mūdi negocijs nichil⁹ a nuntiab⁹. et solitudo. et a vanis hoīm placentia fugere. et soli deo vacare. et a cibus abstinere sunt ad hās secretū habemus. et alij ꝓplarium hoīm sūt. Illi sunt anachoretes qui solum se occultare hoīm frequentiā. et solū in locis secretis. et remotis habitare. et habitare. Sic vere sanctus⁹ et planctus nō requirūt. et solū in mente secreto ꝓpe vinere se vellit. Ch enī vox de celo lapsa legit⁹ illis. nō audiuit. Si vis saluus fuge boīes. Ch enī sanctus vir quasi exibat in pl. Ecce ego elegans fugiens et mansi in solitudine. Et ideo hieronimus de seipso dicit. Ego ron. ꝓv. Solus sedebā ofi amaritudine repleti me. Ubi notanter q̃ talis solitudo

Est igit talis solitudo pacē. et mā quillitatis generatiua. qui⁹ et ordinatur. et dicit. Sedebā. Sedere. n. quietē. et tranquillitatē. Sedere. n. dicit⁹ ꝙ. Pacto tranquillitatē solet generare.
Culpe pueritiam solet deplorare.
Meriti secunditatē solet ampliare.
Aborte pacis tranquillitatē. sedebā.
Culpe pueritiam amaritudine.
Meriti secunditatē. repleti me.

Et illud Esa. lij. Cōsurge. sede hierusalem: induere vestimentis glie tue. Nec est ꝙ solus est nō babys qui est molestus. et ideo ꝙ vite solitudinē querit⁹ in pace et tranquillitate vitā exigit. Tres. ij. Sedebit solitar⁹ et tacebit. qñ leuauit se supra se. Tales penitus debet et bonus religios⁹. ꝙ soli habitare voluerit. Soli vinere eligat⁹ et a mūdi tumultib⁹ recedere. et cū soli sue suppr⁹ nulli placere p carnis copula vinere voluptuose. Ite ibi est videl⁹ loqui Job. xij. Ubi q̃ q̃ penis Greg⁹. vbi supra. Quare data e miseris lux. ꝛc. Sequit. Hic est q̃ mundo florenti et tumido nuo resplendere cū regib⁹ et consulib⁹ terre. ꝙ edifi care sibi solitudines. ꝙ possidet aure. et replet domos suas argento. Ite est regen et ꝓsules ꝙ supra bene regūt. et sibi de salute ꝓsulut. nesciū vite solitudine edificat. et diligit. abūdant in auro supior. et in argento deo mic. sedet. ꝙ ergo Ch̃s. j. Cui sedet sola anima ꝛc. Ite dico q̃ illa solitudo debet esse pacis et tranquillitatis generatiua. Et inde dico q̃ ps esse culpe et puersitatis deplorativa. amaritudie inest. Solitudo est amica est morū⁹. vnde dñs solitudere plurimū ꝓpter vt plagere vel plagere dicit⁹ ut ibi Esa. xxxv. Salle sit aque in deserto et torrens in solitudine. Hic ve illi ꝙ in tali solitudine ꝓsilit. ꝓpter preterite ꝓsilgit. Exemplo iuuenis. q. amissa socia ꝙ sola incedit et gemit plorat et gemit. Sic illi ꝙ socia suum. i. gratiā vt charitatē perdiderit. debet soli incedere et locis ante perditi et deplorare. amaritudine inde. Esa. xvij. Recedite amare flebo amaritudine incibere vt cōsolemini me sup vastatione filie ppli mei. Ch enī filiter penitet ꝓ peccatis illud ꝓ. qñ mala fuer⁹ sunt publicano ꝛc. Et sequit. Et facti⁹ sum sicut passer solitar⁹ in tecto. Pelican⁹ eti ꝙ suis valde fuga et macra ꝙ ip in solitudie moat. Nocticorax nic est auis ꝙ nocte in domib⁹ deseri vlulare et plagere ꝓsueuit. Passer etiā solitar⁹ eti alijs auib⁹ nō ꝓcreat volare. et de mo solitudine sine alijs habitare. Ad denotādā ergo illi ꝙ solitudie frequētat. ꝓfic. debet et ꝙ abstinentia sacra. debet ꝙ opiculos plagere et alios rōrem fugere. et vitare. dicitur aut. qñ i ꝓcessu vite dicit Esa. alit. Ego sterilis et nō pariēs. recessi. gratia et captiua. ego deserta et sola. Et igit illa solitudo est instrumē deplorativa.

Est igit talis solitudo pacis et tranquillitatis generatiua. qui⁹ et ordinatur. et dicit. Sedebā. Sedere. n. quietē. et tranquillitatē. Sedere. n. dicit⁹ ꝙ. Pacto tranquillitatē solet generare.
Culpe pueritiam solet deplorare.
Meriti secunditatē solet ampliare.
Aborte pacis tranquillitatē. sedebā.
Culpe pueritiam amaritudine.
Meriti secunditatē. repleti me.

Semp dico. q. illa solitudo est mens sanctitatis amplitudinē. repleti me in ꝓ. Solitudo eti est deserti. ubi nō abundāt gramia et frugib⁹. ab⁹ dantib⁹ herbis et fructib⁹. Arbores eti ꝙ hoc vel plures in vita radice retinent. nisi ꝓ. phere dinoscunt. illa ro. que aliis subtractis sola remanet cr cruciat ampli⁹ et ingrossatur. Etiā si solus oculus boi remanet. bene vitus in co sentiscat. Sic de charissimi. dñi ꝙ soli et solitarij et valle. Spiritus et fructib⁹ bonoꝝ equalis sint pauperes. deuō et fructib⁹ sunt vt dicter plenissimi. Talis eti solent virtutib⁹

augeretur gratia ⁊ meritis ampliari. replebi me inquit. Psalm. Sicut adipe ⁊ pinguedine repleat anima mea. vñ de quibusdam dicitur. Saturati sunt ⁊ fructū suū ⁊c. In solitudine abundant. Esa. xlj. Dabo in solitudine cedrū: ⁊ pinū ⁊ myrtū ⁊ lignū olive. Ubertas ager vinū ⁊ burū simulvide vñ alibi. ⁊ ponet sicut ibi ypocrita ⁊ quo tabula remitet. Et nota q̄ illi q̄ solitarie volūt vivere: vel in solitudine religionis ⁊ pie remanere debet hec bona habere. viz.

Celsi nubis contemplationem.	Sicq; q̄ in ista solitudine debet esse sublimitas
Latipudinē circumspectionis.	contemplationis. vt sic ei
Magnitudinem tribulationis.	cat q̄ liber cibus soleam?
Plenitudinem consolationis.	illud Eccl. xxxvij. Cyrus
Gratiam exultationis.	oli circulus sola. Item
Pectinidine maledictionis.	ibi debet esse omni pecta
Manuductum correctionis.	tio. vt ecce illud Da
Quietem refectionis.	niel. x. Ubi ego Daniel
Querelam statutionis.	solus vidi visionē. Item ibi

debet esse labor fatigatio. q̄ sicut dicit Esa. xxvij. Sola vexatio dabit intellectū. Item ibi debet esse divina spelatio Exod. xvj. Respexerit ad solitudinē ⁊ ecce gloria dñi apparuit in nube. Item ibi debet esse exultatio laudatiuū nominū. Esa. xxxv. Exultabit solitudo ⁊ floribus florebit sicut lilium. Item ibi debet esse mansuetudo. Esa. xxxij. Habitabit in solitudine iudicium. Et Esa. xl. Recta facite in solitudine semitas dei nri. Item ibi debet esse asperitas castigatio. Mar. xxvij. Si peccauerit in te frater tu⁹ corripe eum inter te ipsum solū. Item ibi debet esse dulcissima refectio. Corporis xpi. Marci. viij. Quia potent multitudinē hanc panibus saturare in solitudine. Item ibi debet esse sepulturā. Ubi debet esse sepultura Abrahā nisi in solitudine iudicii. Et Esa. xl. Recta facite in solitudine semitas dei nri. Item ibi debet esse asperitas castigatio Mar. xxvij. Si peccauerit in te frater tu⁹ corripe eum inter te ipsum solū. Item ibi debet esse dulcissima refectio. Corporis xpi. Marci. viij. Quia potent multitudinē hanc panibus saturare in solitudine. Item ibi debet esse sepultura

Superior que est vinculo.
Juxta: que est vinculo
et tenet que est penalis.
Interior: que est expeditus.

Prima soluendo est ista peccatrix. i. religio que est in medio horribilis et aspera. et tamen ut multo palus et aspera. Et ideo ista a vino plena balneatur et ab ipsa locum animo frequentatur. Juxta illud Bernh. Cantic. Iesus explicans vias suas et magis affluens in solitudine. Et si vis delatare expone omnia que sit pura sunt opposita vbi agitur de solitudine que permittat ad vitam interiorem. et principe illa que penitus in secundo membro.

Secunda est soluendo peccatum. quia sic per eam: nō est nisi soluendo carnem vitiis et desiderijs suis crucis. De qua Bernardus. Caro adhuc est vinculo soluendo. Tertia est soluendo stat' mundanę. Vnde ista est soluendo de qua nullo pacto debet esse cōpositus et ego a bestijs et pudibū habuit. De quo Sapiēs. Posuit speciosum in solitudine. Et Ecclesiast. xvij. Colloquium tuum sit rarum nouissima sicut soluendus veteres. Quarta ista est soluendo stat' damnatorum. quibus dicit Bernardus. In solitudine hac inuenit cadauera nostra. Ista est ista solitudo valde aspera. vbi est carentia oīs boni. De qua Esaie. xxj. Cor eius fluctuat non te cognito vt moueremur in solitudine et ut. Unde supra de orbem. Et si vis hic de solitudine mali. q. ista est soluendo p quam filij israel adierūt gentilia ita ambulare desiderant. vbi est plurimi periculi. nec terram qui quelerunt inuenerūt. Ibi est inuenerūt

Ignem nouarum. Ibi. i. vij.
Eorum absedonū. Ibi. vij.
Serpentē mordentē. Ibi. xxj.
Plebem rebellantē. Ibi. xx.

Non est adoratio dei.
Deum adorando.
Cantus desiderando.
Contra morsus murmurādo.
Mortalitas adimando.

Non est adoratio vitiis. i. crudelis odes seruando. et sapiēs seruādo. Ibi cantus desiderat. gulę laute paranda. Ibi contra alios murmurāt. discordia soluendo. Ibi mulieres adimando. Ibi mulieres alienigenas amant luxurię inoperando. In ipsa vt. q. in soluendo mīi. i. dei per peccata per ista bestias multe sūt. Ibi est bestia ignis p iracundiam. Ibi est bestia mordens serpēs p detractionē. Ibi est bestia rebellans p murmurationē. Ibi est bestia mutus p cōdemnationē. per ista bestias in soluendo dei mundi. ita q impediunt ab introitu glie paradisi. Juxta illud supradictum. Ecce ego in soluendo in magnalia. Dic igit de soluendo sufficiat Dicta supra de solitudine in ira. E.

Soluere. Verbū. soluere accipit pro reddere vel satisfacere. accipit etiā p relaxare vel rumpere. Accipit etiā pro laqueare seu ligare. Et sic loco. q. circuli soluere satisfactionis. Et sic. Gratia soluere ad remissionē. q. Per iij. cap. Elementa. In calce soluere. Iste est vnus soluere delegationis seu expeditus. de quo dicit. Ibi solue expeditos. Et de illo igit genere soluere non refert dicit nobis expeditum delegandum seu ligatum aperiant. possum notare q multiplex vinculū est soluendū. Et vinculū

Soluendū est ergo primo
Scelus criminalium.
Omnium reprobatum.
Sed eorum corporalis.

vinculū scelus criminale. Peccata sūt quidam vincula que ita bestias q malam conscientiā ligant q vix possit inde liberari. In eodē per mortis periculum ligantur ne possit penitere. q. in hac per horridum ne nō possit clamare. q. in manus per peccatum q nō possit laborare. q. in pedib' per ignaviam ne adorari nō possit ambulare. Vinculū est corpus bestiale p cōmixtiones remollitum. et de ipso Job. xxvij. Sicut lupus soluatur calcio in se concepit. Vinculū quia nobis soluit per confessionē aperiunt. Marc. vij. Soluti est vinculū lingue eius. i. loquebat recte. Vinculū manus debet soluī p operū satisfactionē occupationē. i. de hoc Luc. xiij. Mulier magis hunc filiū nō oportuit soluī a vinculo hyb bol. Vinculū pedum debet soluī p laborem exercitij religiosum. de quo Job. xl. Soluite cum. i. finite vbire. Talis est status vester debet fieri. i. a nobis similegę.

Soluere. Verbū. soluere accipit pro reddere vel satisfacere. accipit etiā p relaxare vel rumpere. Accipit etiā pro laqueare seu ligare. Et sic loco. q. circuli soluere satisfactionis. Et sic. Gratia soluere ad remissionē. q. Per iij. cap. Elementa. In calce soluere. Iste est vnus soluere delegationis seu expeditus. de quo dicit. Ibi solue expeditos. Et de illo igit genere soluere non refert dicit nobis expeditum delegandum seu ligatum aperiant. possum notare q multiplex vinculū est soluendū. Et vinculū

Soluendū est ergo primo
Scelus criminalium.
Omnium reprobatum.
Sed eorum corporalis.

vinculū scelus criminale. Peccata sūt quidam vincula que ita bestias q malam conscientiā ligant q vix possit inde liberari. In eodē per mortis periculum ligantur ne possit penitere. q. in hac per horridum ne nō possit clamare. q. in manus per peccatum q nō possit laborare. q. in pedib' per ignaviam ne adorari nō possit ambulare. Vinculū est corpus bestiale p cōmixtiones remollitum. et de ipso Job. xxvij. Sicut lupus soluatur calcio in se concepit. Vinculū quia nobis soluit per confessionē aperiunt. Marc. vij. Soluti est vinculū lingue eius. i. loquebat recte. Vinculū manus debet soluī p operū satisfactionē occupationē. i. de hoc Luc. xiij. Mulier magis hunc filiū nō oportuit soluī a vinculo hyb bol. Vinculū pedum debet soluī p laborem exercitij religiosum. de quo Job. xl. Soluite cum. i. finite vbire. Talis est status vester debet fieri. i. a nobis similegę.

Sed supra de orbem. Et si vis hic de solitudine mali. q. ista est soluendo p quam filij israel adierūt gentilia ita ambulare desiderant. vbi est plurimi periculi. nec terram qui quelerunt inuenerūt. Ibi est inuenerūt

Ignem nouarum. Ibi. i. vij.
Eorum absedonū. Ibi. vij.
Serpentē mordentē. Ibi. xxj.
Plebem rebellantē. Ibi. xx.

Non est adoratio dei.
Deum adorando.
Cantus desiderando.
Contra morsus murmurādo.
Mortalitas adimando.

Non est adoratio vitiis. i. crudelis odes seruando. et sapiēs seruādo. Ibi cantus desiderat. gulę laute paranda. Ibi contra alios murmurāt. discordia soluendo. Ibi mulieres adimando. Ibi mulieres alienigenas amant luxurię inoperando. In ipsa vt. q. in soluendo mīi. i. dei per peccata per ista bestias multe sūt. Ibi est bestia ignis p iracundiam. Ibi est bestia mordens serpēs p detractionē. Ibi est bestia rebellans p murmurationē. Ibi est bestia mutus p cōdemnationē. per ista bestias in soluendo dei mundi. ita q impediunt ab introitu glie paradisi. Juxta illud supradictum. Ecce ego in soluendo in magnalia. Dic igit de soluendo sufficiat Dicta supra de solitudine in ira. E.

Somnus. Sopor. Cum supra de dormire dictum sit. videndum est quid sit. Et dicit quod somnus est quies animalium. Somnus naturalis est somnus

Deuotionis mentalis.
Intentionis carnalis.
Securitatis spiritualis.
Reflexionis infernalis.

gium mentis a quo nullus est hic viator. q. in quibus ad somnum mentis venit. de quo est Johannis in Apocalypsi. Factum est silentium in celo. Somnus carnalis. Iste est somnus quo sibi sapiens facit somnum. et vigilat in eum. Judicium exigilabit. de quo post dicit illud Jacob. xlij. Sopor eum mortis clausit oculos? Somnus mentalis est cum pectore. Ibi est pleni somniant. Ibi operantes in. q. sic per spem et desiderij in deo requiescit pl. Et beatus est somnus mentis. Ille est somnus in quo vidit Jacob scalam cuius summitas celum tangebat. Eccl. xxxij. Quia sicut vir somno deuotionis de corde celestibus mihi gaudet. i. Regū. xxvj. Ubi de tentorium ejus positum est in pace eius. Somnus infernalis est somnus bestialis peccatorum. q. somno corporis et desidie mentis dicitur et dicitur. et ad nullum bonum opus consurgere vel vacare vita sicut dicit Psalmus. xl. Pigredo in mente sopeum Cum tamen dicat Psalmus. xl. Deus diligere somnū nesciat Sanctę oppugnat. Et hoc dicit apls Romanos. xiij. Hora est iam nos de somno surgere. Somnus spiritualis est tentationum mundanarum. Prosperitas enim mundana dat est nullorum. ut quo viuiscentia deleant. et quę sit. q. ita penitudinem consequitur. de quo Eccl. v. Dulcis est somnus operanti. satietas enim non sinit eum dormire. et gl. Scripturę somnus suis. et. q. q. spiritus est dum somnus q. facientes labor. et ita q. vita copia diuinę animalitatis. Iste est ille sopor de quo Isaie. xxix. Spiritus enim profundi sopor. et vertebat sopor grauis. q. sic tales ascendent in eis vt. nemo aliquid. q. somni sciendo occidit in nari nihil. ne. q. pertinaces eorum. vbi est mortes pene et culpe incurrit. Ideo ergo dicit Rom. q. Hora est iam nos de somno surgere. Somnus infernalis est somnus damnatorum. Ibi est ita sunt sepulti et sepulti q. perpetuo non veniant ad salutem. Et ideo dicit somni. Dormiunt. quia finis in inducis a somno corporis refrigerio cuiusdam. nunquam tamen a morte eterne somno relegent. Ibient. q. Dormiunt. q. dormient somni sempiterni.

Somnus supernalis est somnus beatorum. q. sic post vite huius labores vbi sullimerit pendus vici. et effusa ad rōnem et redeat glorię perennis. Et de hoc in ps. cum reddet dilectis somnū. Ecce hereditas dni. Multa possent dici de isto sompnio. sed supra satis dicta est. et dormiendo in pluribus aliis similibus hui' libri.

Somniare. Somnij. Cum somnia quidam. q. possunt a deo per inspirationem. quidam a libertate animę per fugitiua a memoria corpore expeditionem. quidam a diabolo per fallaces deceptiones et machinationem. quidam a mente per nimium sollicitudinem in suo

dica aliquem intentionē quidē ab humore in corpore abundante q̄ fumosi et tenuiores cerebri elevationem. et vocē tenuē immutationē quidē a completione corporis sm̄ suā naturalem dispositionem. et sic somnia sm̄ sua genera variantur. aliquādo contingere veritatē aliquādo fallitatem. possum⁹ de somnijs multa et varia fabulari. nō q̄ materia nostra nō sit exactare de aliquo. nō si propter proēt ad aliquid moraliter applicari. Etiam⁹ ergo dicendum q̄ per somnia que possunt premitti nulli fit intentum reboans portendit. et potius falsum imaginatus vanitatem. possumus intelligere somnia imaginantes homines peccatorum. qui somniant et imaginant. peccatum et cogitant contra et vana de alijs disponūt et meditant.

Et nota q̄ somnia	Et sic dico primo q̄ ē quē
Quari de diuinis.	dam somnij expedientia. Si
Lapidosi de immūdicijs.	cut sit sepe contingit q̄ bo
Superbi de officijs.	mo somniat exactare et acci
Lecatosi de luxurijs.	pere pecunias. de quo q̄dā
Pauidi de emulatijs.	somniat: multū gaudet. et ta

men ei euigilat nihil inuenit de premissis. Sic homines modo non sic nisi somniare. Dicitur enim eccl. q̄ sicut nubila. q̄d ranes pereāt nihil est. q̄do vo exercitabant per mortem filij amittere. et delusos se cognoscit certificat q̄ ipse somniauerant vanitatem. et nullius precio. videre veritatem. Sicut dicit in psalmo. Somnium hominū vigilantiū. nihil erit. et sicut somnium euigilantis. sic domine ad nichilum redigēs imagines eorum. Vnde dicit Esaias. Somniat edentes q̄ comedat. et cum euigilauerint vacua est anima eius. Istud est ergo somnia expedientia.

Secundo dico q̄ est somnij bonitas immediata luminosis. Dominus enim sanguinē complexionis eius dicitur somniare. Iob. iij. Sunt enim carnales q̄ō somniant nec de siderant nisi sicca. Sic talibus loquit Deutro. quē vbi et etiā. q̄ illi q̄ nocturno polluti somnio videntur egredi et tra castra. q̄. tales somniantes extra castra pandi debent excludi. Et bene voluptas carnis nutrit somnium nō eis perseverat nec facit. Vnde Esaie. xxix. Somniat sitiens q̄ bibat. et cum expergefactus fuerit adhuc sitit.

Tertio nocet est somnia superbis. Dominus enim qui habent vacuū cerebrum: multum solent somniare. sic superbi qui pre ceteris sunt vacui et inanes: sepe somniāt q̄ debeant ad maiora promoueri. et a cunctis hominibus honorari. vnde Genes. xxxvij. Dicit per somnia quasi fasem et lunam et stellas. ꝛc. Quare dico. q̄ est somnij illegitimum. Quia sic multi sunt ita ligati et obligati. q̄ si cogitant nec somniant nisi de condictalibus. huiusmodi dico q̄ sunt completionis colerice. qui sepe videntur res tigneas somniare. quia sic tales sic soler in igne dilexdit. ire. et cōtrouersie delectare. Et illud est somnij pharaonis. q̄ vidit septem macras vaccas. que septem alias pingues deuorabant. Genes. xli. Quinto dico. q̄ est somnij illegitimum. Quia sic multi somniant. et opinant q̄ sic inferni debeant nec mentiri. sicut sunt illi q̄ sunt completionis melancolice. q̄ semper sōtant nigra. turpia. et obscura. et terribiles. et nocturnas. sicut illi qui somniant q̄ suffocātur. Sicut sunt illi q̄ sanguine vppe pe infigurat. q̄ sm̄ Plinium somniare: q̄ a vmoribus oppilātur. Vnde Sapie xvij. dicit. Visus somniorū malos turbauerunt eos. Hoc de somnio materialiter accipiendo sufficiat. Vide infra de visione. et supra de ydolatria. et vocalibus.

Sonare. sonus. sonitus.

Quia supra dictū est de loqui. vide clamare. Sciendum est. q̄ sonare est. actus vocē. hinc est q̄ ad plenū de sonare modicum bi condi dit. vnde intacti dicimus. Sciamus q̄ metaliter accipiendo possum⁹ dicere q̄ sonus in bono sumit. et in malo. Et primo dicam⁹ de bono. q̄ vt sonat in corde

Interius inspirando.	Iustus etiam sonat ad deū
Exterius confitendo.	ipm̄ collaudando. pter dū
Superi⁹ in gaudio beā	gratias agendo. pter pecti
tos delectando.	mū ipm̄ infirmendo. ad filios
Inferi⁹ in iudicio ho	dū ipm̄ corrigendo. ad filios
minem iudicando.	terū culpas cōtendo. Sic

igit dicam. q̄ tam respēdo ad dū. q̄ ad vīs iustū in scriptura inuenitur multiplex sonus. videlicet

Inspiratus⁹.	Est igit dico sonus inspiratus⁹. vide
Inclamatus⁹.	est ille quo spūs sc⁹ sonat in cordib⁹
Consolatus⁹.	vestris. q̄do sic⁹ inspirādo. vel bono
Excepatus⁹.	opa in eundo sunt bubule? q̄ aliqui.
Expectatus⁹.	qo solo fidei ad laborandū exerat bo
Collaudatus⁹.	nis suis. Et de hoc dicit. Psalmo est
Indicatus⁹.	q̄ cōdo sonus rauce adueniens sonp⁹
Castigatus⁹.	Est ergo sic⁹ inf⁹ dictus? Et sic est
Predicatus⁹.	ille q̄ ipe pīcalis sonat p̄dicādo. vt q̄

Cant. q. vbi sponsa loquit sponso. Offende mihi faciem tuam. sonet vox tua in auribus meis. vox est mea dulcis et facies eius decora. Sic quo etiam ipe ihs in scriptura loquitur non literaliter assumēdo. q̄. sic⁹ per os sanctos et prophetas in scriptura sibi inf⁹ sonat. et nos mirabiliter. mur. et admiramur. Ecclesiast. xlvij. Quare sonat cantores inter alios. nisi quia sono operis valent facere modulos. Est ergo sic⁹ inclamatus⁹. Et ille est ille de quo deus in patria sonat modulationis gaudiorū. Vnde dicitur pueris mei. q̄ qui tangit eos tangit pupillā oculi mei. Et ille est ille de quo dicitur. De quo Eccle. In magna voce sua⁹ est sonus fruentes pios⁹. Iste est sonus excepatus⁹. et ille est in audire vestris⁹ vt⁹ mox tonitrui aliqñ sonabit bel se Sīi ad bonos. aliqñ alec. et frementes ēri ad malos. De quo Iob. xxvij. Quis potest videre tonitruum virtutis eius. et vīs sonitus tonitrui. Item est dicit sic⁹ ad bonos. pter refrigerii auditus. tonitrui vo dicit ēri ad malos. pter exterminii terrorem. Est quo ad actus nostros. q̄ est sic⁹ expectatus⁹. vide ille quo iusti vocē exhauriat in auribus nr̄is. De⁹ em est sicut cerui qui valde in locum aquarum desiderat. et est sicut murmur q̄ sonitu sibilo ad serpentis copulā p̄uocat. Et nisi sint hos q̄ ad orandū sono vocis bubule excitat. Quia porro dicebamus⁹ desiderat in sono vocis eorum. et per ipm ad suā dum q̄ petitis⁹ excitat. vnde dū per murmur legat. Iste est ille sonus quem audiri⁹ precepit quando ad laudandum. et psalendū necessitate faceremus interuenire debere. Quia sic quotiens ad aliquē vel ecclesiam accedimus oblationis eramus facere debem⁹. Exod. xxiij. Dicitur sonat⁹ quādo sacerdos in gradū ascendit. Item est sonus collaudatus⁹ dicut patet in scriptura q̄ sibi sonis et cantate dō collaudant. Ideo dicit in psalmo. In cymbalis bene sonantibus laudate eū. Et alibi. Laudate eū in sono. et cythara laudate eū in psalterio. et cythara. Item est sonus indicatus⁹. et iste est ille quo peccator iudicat in confessione sacerdoti culpam suam. Sonus em melodie sugat demones sicut patet q̄ Regū. xvj. vbi q̄ melodium David spiritū malum reprimebat a Saul. Sic et illum sonus sic⁹ obsessionis melodium cymbalum valde timet. De quo patet illud Iob. xx. Sonus⁹ terroris semp in auribus ei⁹. et psa. xc. dicit de psalte die semp in timoribus sufficat. Eodo mō sonū facere debem⁹ vt possim⁹ demones vincere. Lupus em vincit sonitū lapidū collisū q̄ sic cymbal⁹ vincit qñ bō parnulos suos clamat⁹ meritis suis ad petri. ad confessionē allicit. Ideo et in ps. In voce exultatiōis et confessionis sonus epulātis. Iste est sonus castigatus⁹. et sic⁹ sonus⁹ ille quo pīcat⁹ sonat in auris⁹ subditos. ipos sum mendo et arguendo. Vnde ysai. sonus⁹ tube exalta tā vt figere velint gressum vt Lucas. xxij. Tendit eos sonit⁹. Iste est sonus excepatus⁹ seu p̄dicatus⁹. et sic⁹ ille q̄ p̄dicatores excitat bonos ad bonum. Inter apostolos fuit q̄dā sonus excitat apostolos ad opus sacrū. ad q̄d excitati sunt misse ad predicādū. Quia. sonus p̄dicationis excitat nos vt surgam⁹ ad labores exercitationē. et vt quiescam⁹ a pauis et cōtemplatione. Iste est est sonus tube que solet excitare ad bene bellandū. vel vincere. Apoc. viij. Cum mīā ad modū quasi cythara sonabit. Isti sunt sonī bonos facere et declarāt virtutes ad ipos pertinē. Sic quo Exod. Lxx. Et filij aaron in tubis ductilibus sonauerūt. Et in Psal. In omnem terram exiuit sonus eorum. &c. Item igitur patet sufficienter de sono in quem sumitur in bono. Secūdo dico. q̄ sonus sumitur in malo. Et nota q̄ in scriptura accipitur multiplex malus sonus. videlicet sonus

Clamoris ꝛ dilaudis.
Perrotis ꝛ mellicis
Erronis ꝛ fallacis
Canonis ꝛ lenicis

Primus eſt ſonus detractorius qui ad modū eius modice poſſe ſonare videt. Et quo dicit pſ. Tonet mons ad Dñm quaſi cythara ſonabit. Dentes enim ſunt ſicut aurum qđ groſſius non ſonat. Oculi eo ſunt ſicut es qđ ad tactū modicū ſtridulum clamat. Auricule. pſ. Oboꝛ eius qđ vox eius ſonabit.

Secund⁹ eſt ſonus irrumoꝛ. qđ ſonus minarum ꝛ clamoꝛis. ſunt terrent populos ꝛ equitem. vt pauperib⁹ ꝛc. eſt illud Exoꝛ. pſ. Et ſonitū clangoꝛis ꝛ rotarum carruū mandauit mari ꝛc. Tertius eſt ſonus receptus. libenioꝛum. adulatoꝛis. ſpeculatoꝛ. ꝛ ſimilium. de quo in pſ. Inimici eoꝝ ſonauerunt ꝛ qui oderunt te ꝛc. Quare⁹ ſo qđ ſon⁹ ſalutationis illoꝝ. ſ. q̄ odiebant in ſonis ꝛ cantico ſuis in mundo. de quibus Ioh. cap. Cuius tympanum ꝛ organum ꝛ gaudent ad ſonitum organi. ducunt in bonis ſuis ꝛc. Scoꝛ eſt poſſ magnꝰ cantꝰ ꝛ ſonitꝰ ſpiritualis ſolet ingruere turbo ꝛ ſonitus tempeſtatum. Sic talis⁹ poſſ ingredi lenitas aut deus tempeſtatis ꝛ molestus. Sonꝰ quoq; Leſſantꝰ gaudii tympanoꝝ. quicuꝫ ſonꝰ ieiunius continet dulcedo cythare cum gaudio non habent vitium amare eſt potio illoꝝ bibendi⁹ ꝛc. pſ. Quia ponderoſio tales ꝛ ſonitu tante lenitatis cadunt ſpe in ſonitum ſummę miſerie. De quo in pſ. dicit. Pertę memoria eoꝝ cum ſonitu ꝛc. Primi ergo ſonant ſicut campana fracta q̄ ſonat nimis rauce. Secundi ſicut corda nimis erecta. que ſonat nimis alte. Tertij ſicut monetę plumbee. que ſonant ſumis baſſe ꝛ obſcure. Quarti ſicut buccina argentea que ſonat ad mis clare. Sufficit. Dicit ſ. de voce ꝛ alijs ſibi ꝛc.

Sordes. ſorditus.

Cum q̄ Sordes in adiguntꝰ peccata q̄ animā ſordidant nō ſedant. a quibus poſſibile eſt eſſe mundum. Iuxta illud Leuit. xv. Docuit filios iſrael ne cauſſā immunditie ꝛ vt non moriantur in ſordibus. Poſſunt⁹ notare q̄ vicia ſordibus comparant. a quibus anima poſſ luitur ꝛ ſordidatur. Sordeſcit eiꝰ anima. videlicet.

Si ſuperbie tumoꝛe.
Si luxurie feroꝛe.
Si ſymonie ſudoꝛe.
Si cupidinis ardoꝛe ſiuoꝛe
Vbi inſolentie fuꝛoꝛe.

Sordeſcit eiꝰ a ſuperbie tumoꝛe. Vñ ſuperbi dicitur loqui ſuperba. Eccl. xxii. Sordidatus. bilis grandis interim. Iter ſordeſcit p luxurie ſuoꝛe. de qđ ſ. Eccl. iij. Si abluerit niue ſordes ſilicq; ſuoꝛ ꝛ ſanguinem verbi lauerit. Item ſordeſcit p ſymonie ſudoꝛem. Bona ei ſymoniaca etiā a catholico dicit⁹ ſordes ea q̄ apud deū ꝛ boꝛes facit bonos ſordeſcit. Vñ de ſymoniaco audiab⁹ ꝛc. Eccl. v. Calumnia patito fuꝛ⁹ ꝛ eſtrayna fracꝰ inclino qđ cepit abire poſſ ſordes. Iter ſordeſcit p cupidinis ardoꝛe. Item. ſ. p gule viciū. De quo Eccl. xxxvij. Omnes mendice plene ſunt ſordib⁹ vomitu. Item ſordeſcit per inſolentie. id eſt p inhoneſte apparentie tumoꝛem. De quo dicit Eccl. Ecclesiaſtici. q̄ ipſe ſacerdos erat indut⁹ ſordidis vestibus. Vide te immundicias ſimilib⁹.

Soꝛoꝛ.

Breuiter notando poſſum⁹ dicere q̄ ſoꝛoꝛ nomen eſt diuinitatis nomē. Et ſi ſoꝛoꝛ nomen equalitatis nomen dicat. Et ſi ſoꝛoꝛ nomen poteſt comparere anime nunc. a cuiliber ſanctoꝝ virorū eſt illorum. pter nouem quos ad ipſam debemus habere vel quos ad nos gerit poteſt proprie ſoꝛoꝛ nomen. Soꝛoꝛ enim naturaliter diligit fratꝛ ꝛ diligitur a fratre. Et ideo ipſa beata. B. ſoꝛoꝛ noſtra nos diligit. et nos. debemus ſic diligendam oſtendit. Cant. iij. Dulcis eſt ſoꝛoꝛ mea. Vnde ſoꝛoꝛ ſignificat multiplicitꝰ accipitur in ſcriptura. Eſt enim Soꝛoꝛ

Vnaperanda
Deſideranda
Colloquenda
Prediligenda

Prima eſt ſoꝛoꝛ animalis. q̄ eſt ſoꝛoꝛ carnis. Et ipſa eſt caro ſue eſt ſoꝛoꝛ anime quam symbolus cum ea ſe ſubiungit ꝛ copulat. Iob. xvij. Putredini dixi. Pater meus es ꝛ mater mea ꝛ ſoꝛoꝛ mea vermibus. ꝛ Eccl. xvij. Soꝛoꝛ aurum ſua pollicit nepha ſſ ſoꝛoꝛ celeſtis⁹ inſtituꝛ. ꝛ ipſa eſt ſapientia ſeu eiꝰ que vult. Dicit ſapientie ſoꝛoꝛ mea es. ꝛ prudentiam vocauit amicā meā. Tertia eſt ſoꝛoꝛ virtutibus ſotiatur. ꝛ ipſa eſt mia ſoꝛoꝛ corporis. Figurata i thamar ſoꝛoꝛe amon quam Amon frater ſedauit de qua ij. Regum. xiij. Habebat ſoꝛoꝛem ſpeciosiſſimā vocabulo thamar. Quarta eſt ſoꝛoꝛ que omnib⁹ continuata. ꝛ ipſa eſt beata virgo que coit⁹ omnium poteſt dici. vt de quolibet dicat illud Exoꝛ. Dixit ꝛ dixit ſoꝛoꝛ nomine Maria. Cui de beata virgine nocatur. Affecto generalis. huic erat. Diligo cuilibet ſpiritu ſanctoꝛ. Comatio humana. Maria. Quia beata virgo vi q̄ liber ſancta ſit. ipſa ſoꝛoꝛ ipſa noſtra. poſſumus notare q̄ ſicut ſoꝛoꝛ poteſtime qđ eſt gratia. q̄ parentibus ſocat. ſi tranſitus adamat. Si ſeruentibus beneuol. Sic iſta a patre ſuo nec. in patria eſt beata. a fratribus ſuis. Langueſte ſitꝰ. ꝛ eſt ſeruens. ꝛ adamata. Si ſeruentibus. ꝛ ocioſis gꝛoſcia eſt honeſta. Iſta enim q̄ humiliatem patrie ſuis. ꝛ ideo deo ꝛ hominibus placuit. ꝛ enim angelis grata fuit. vt de ipſa commendatione eiuſ dicit illud Cant. viij. Soꝛoꝛ noſtra parula eſt. vbera non habet. Dñi ſcherete q̄ iſta eſt Chriſtiane virginis ligata. Petrano flumine rigata. Bonifacius ciuitas fundata. Camalatis omnibꝰ plenata. ꝛ Virginitatis nomine notata. Sico ergo patre q̄ fuit ligata virginis charitate. quia ſoꝛoꝛ eſt nomen amoꝛis. Vnde Cantico iij. Vulneraſti cor meum ſoꝛoꝛ mea ſponſa. Iſta enim omnes amat ꝛ diligit ſicut fratres. vt de ea poſſit quilibet dicere illud Genes. xx. Dixit ſoꝛoꝛ mea eſt. Iſta patrie mee. et ideo ipſam ſicut ſoꝛoꝛem. immo etiam ſicut matrem debemus diligere. per charitatis ligamentum. qđ ipſa non ſemper vnire. vt nos poſſimus dicere ſicut abꝛam de quo ſcitur q̄ dixit de ſara vxoꝛe ſua ſoꝛoꝛ mea eſt. Ipſius etiam dñi eſt vxoꝛ ꝛ ſoꝛoꝛ. Indie ipſi dee Iunoni. Ge qua euenit poete q̄ ipſa erat Iouis qui ſumꝰ de. uocrat ꝛ vxoꝛ ꝛ ſoꝛoꝛ. ꝛ tamen ſemper virgo: nunq; enim vt dicunt a Ioue fuit carnaliter cognita. quamuis ibi coniugaliter conuenta. Sic ꝛ ille ſummi dei perſummum ꝛ ꝛpalem charitatis ꝛ concordie ꝛ vxoꝛ fuit. virgo tamen integra ſemp permanſit. Vnde Eccl. xxj. Cuius intergaudet ſuper vxoꝛe ſua dixit ſoꝛoꝛ mea eſt. Et ideo ſcema beatificando ipſam ponit ſibi dicere illud Cant. v. Veni in hoꝛtum meum ſoꝛoꝛ mea ſponſa. Vnde dico q̄ ipſa eſt virga ea flumine plantata. quia noſtra. Vnt enim multi credendo ꝛ pꝛ non ſunt. quia ſui animo ſunt alienum. Et ideo iſta ꝛc. eſt noſtra. quia ad ꝓficiendum ſemp nobis eſt parata ꝛ no bis exhibita ꝛ donata. Et ſi beneficia ſua recordando poſſumus dicere illud Cantic. viij. Quid faciemus ſoꝛoꝛi noſtre. q. non poſſumus ſigne rem beneficia penſare. Eſt igitur rigata humilitatis. Tercio dico q̄ eſt ſuadata culmine humilitatis. parula manet. Vide ipſa ꝛc conditionibus parula. Vnde ibi poſſumus dicere illud Eccl. xxiij. Soꝛoꝛ noſtra ex ordine in mille milia. Quare to nota q̄ ipſa fuit plantata omnine carnalitatis. quia vbera non habet. Vbera enim dicuntur ab vbertate lacte. q̄ ſunt corruptione putredine non habet. ꝛ ideo quando vbera non habet nisi ille virgo. ꝛ ipſa ſupponit. Iterꝛ illud Cant. iij. Dominus concluſus ſoꝛoꝛ mea hortus conclusꝰ ſoꝛor ſignatus. Potentia ille ſoꝛoꝛ ſemp fuit clauſa ꝛ pulcritudinem ſignata. vbera inquit non habet. Iterꝛ illud Dilec. ix. Da eis vulnus ſine lesione ꝛ vbera aroris. Iſta enim non habent vbera. que pertinent ad corruptelam. ſed habent mammillas que pertinent ad virginem ꝛ ad caſtum. Vnde Cantic. iij. Quales ſunt mamme tue ſoꝛoꝛ mea ſponſa. Sic ergo patet quomodo iſta eſt ſoꝛoꝛ. et habuerit ſingulaꝛ humilitatem pietatem ꝛ charitatem. Vide ſ. de Fratre ſuo Iſtam. F.

Sors

Vota. q̄ ſors ꝓpꝛie eſt illud quod a caſu ꝛ vel a fortuna ꝓuenit. ꝛ quod in diſpoſitione hominis non ſubeſſit. ſed quod ſolum a diſpoſitione eius occulta accidit. et inde ſunt introductum q̄ pondera rerum ꝛ hereditatum ſortes ſunt dicte. eo q̄ ſorte ꝓ⁹ diuiſionē per ſortes ſunt cuilibet diſtribute. Poſſumus notare q̄ ſors. q̄ ſors generaliter dicitur quicquid humane diſpoſitionem hominis accidere contingit. Antiqui enim in omnibus actibus ſuis verbantur ſortes ſicut patet diſcurrendo ſcripturā. Dicuntꝰ enim diuina ꝓuidentia ꝓ eorum ſortil eligebat veritatē negocij qđ poterāt ſicut ꝓs in aaron ꝓ ſorte electo. Iſa. xvij. ꝓs

ret in arbore p fortem inuento. Josue. vii. Patet etiã in lamina p forte sup concilione mentis cõpendio. j. Reg. xiii. Goppositum ostendit anus q̃ ponit ordinabat que forte fuit q̃ que vltima venirent. Sed etiam valle videt ipse salomõ Prouer. xvj. Gontes mentis in sinũ sed a domino temperant. Dime enã inequipollũ inscitgarde sanctos z fortes eorũ fortes (inter vos vt enã sciemus omnia tuo bono erunt. q̃ sol in modo sup fortes fundare faciunt. z sint q̃ fortes signa esse videbant. Fm hoc q̃ de suis interrogationes" indicabant. Gñ enã sicut patet q̃ Gelli. v. de natura lib" j. stionis" vbi agit de augurio animã certarum cap. a hoc occulte prudentie operant fortes signa talia predere. vt p talia signa fieri per quedam sue occulte prudentie instrumenta possit bonis veritatem ostendere. Verũ q̃ ista pertinent simplicib" occasionẽ errandi patebit. hoc est q̃ fortes cum eventibus humanis sortilegia vel super sortem fundat̃ que sunt geomantia. pyromantia aeromantia. pyromantia. spatalamantia. crimantia. animantia. ab ecce esse sunt rõ. q̃ sapientes deuel falsam vanis curiose reputant. z ne erret cautis damnationis fidelibus interdicte sed q̃ de illis sortilegiis nobis ad plũ hoc solum notabo. q̃ sine acceptatione plo inseparate rei cuiuscũ vel apprehensionis obscure ens. generalissimum in scriptura possunt. vide Deus fidelibus misericors. Potentium z sapientum. Felicium theatorum. Mercenis z damnatos. Sic de illo sortilego generalissimo iudicatorem. Sap. v. Tunc stabunt iusti cõ. vbi dicit Deus quem̃ comparat fit inter filios dei. z inter sanctos sors illorum est.

Species. speciosus.

Species q̃ spẽs q̃ sumit p materia vt p rerum varietate. et sic sumit Eccli. xlvij. vbi de. Plurime species erãt plicium eius. Dñq enã sumit p rerũ formalitate. sicut in pl. Speciosus sic pertinebo. Et sic pico q̃ species: forma: pulchritudo z similia ido idem esse videnf. Sed quia fatis dictum est de pulchritudine: ideo de specie breuiter est videndum. quia in scriptura inuitatur. Species

Falsitatis.		Periculosa
Fallitatis.		Fallibilis
Vanitatis.	que est valde	Miraculosa.
Vanitatis		Defectuosa
Sanctitatis		Virtuosa
Segregatis		Spectosa.

Spẽs falsitatis est spẽs ofiay. Ista gñ est valde periculosa sibi spẽs z splendou pleno candoris vrsos oculos excecantis. z cũ illo spẽ z pulcritudine fulgoris obscurationis. omnia cõturbantis z obfuscantis. q. Cũ pulchritudine corporum bonis admiranf stultus malis voluendo vranf z pueros decipiendo excecant. Et de tali specie ig quit scripsera Eccli. xj. Ab oculis tuis spẽm alienã. spem nocturnã multi admirati reputa sunt fuisse. Sapien. vj. Speculũ z vbi sine sine sine fidem. Species fallitat est species hypocritarum que valde est ridiculosa. q. nihil valet cur species z nõ sunt. speciosi est sine exercitus z nõ intus. similes pariis pasionis xij. Vel si fos Sodiom q̃ quasi fein pelle speciosus in carne tñ est vermiculosus. Et ideo de illis bñ dicit Eccli. vj. Non laudes virum in specie. Et qm̃ hoc spẽs comparat cum sepulcris dealbatis que apparent bonã" pulcra intus plena sunt spurcicia z offã" mortuor. Matth. xxiij. Et enã ista ff vasa erea de quibus dicit. Ethic xvij. q. de babelone ad ista apparata ff vasa erea aiũ species nidoris.

Species vanitatis est species excellentis q̃ pcto est valde miraculosa. Mirũ est videre z admirari quanta est spẽs z ordo nature. de qua Eccli. xlij. Species eius est gloria stellarũ illuminans in excelsis dñi. Ista est enã spẽs q̃ cognoscit spẽs condentis. Justa illud Sapie. xiij. A magnitudine spẽi z creature cognoscibiliter poterit hoc creator videri. Ipse enã vt est speciosissimus" artifex. Justa illud Ezo. xxviij. Sedes glie tñ dñi. z ideo speciosa ecclesie creatura.

Species vanitatis est spẽs diuitias. hoy spẽs glie mundane. Ista est enã valde defectuosa. fallax. glacialis vel vitro. cui" est mira pulcritudo. nulla tñ est in eo virtus. Si fortunato. q̃ tñ in ipso inuteref. facilius labetur z glacies enã frangeref. Unde Sen. Fortuna vitrea est cum splendet frangit. de qua Gopb. j. Ponus speciosum in fortunatus. Species sanctitatis est spẽs glie q̃ valde est virtuosa. Ista est spẽs mens et veritis q̃ facit hoiem cõta bonb" speciosum. q. Mach. iij. Apparuerunt eis equites speciosi. Species segregatis est species celestiũ virtutũ q̃ valde est speciosa. Illic enã nulla est omnino turpitudo. sed in omni re pia oino da pulchritudo. de qua Sap. v. Accipiet insũ regalẽ decorẽ z diadema speciei de manu dñi. Ista igit̃ familia de specie vermiculosa non aliquantuli relicuũ. z dicam" q̃ spẽaliter loquendo de illis speciebus q̃ e quasi oĩa z abominabiles vermes.

Vista q̃ arbores q̃ semp virent q̃ eterne speciose. sic z ille plante q̃ semp virib" vigent z pollent sunt p contra gratiose. Unde sunt eccles virtutũ speciose sunt. q. inuisibilia depennt. sic inde eternales et vere et vere pdant. Jo de quolibet istis ff dicit Cant. v. Dilectus me" candidus z rubicund" dilect" ex milibus. Species a" vt libani dicunt ve cedri. Ebi adicit q̃ species z pulcritudo constit in quinq. j. In partitate cui" nemus. Ju venustate verecundie. Ju claritate sapientie. Ju benefitate apparentie. Ju suauitate redolentie. Prima gbat. cõm cuta spẽs candoris. q. candid". Secũa gbat verecundie spẽs rubedinis. q. rubicund". Tertia gbat speciei spẽs valoris. q. decoris et milibus. Quarta gbat apparentie species virtutis. q. libani. Quinta gbat redolentie species odoris. q. cedrus. que semp fragrat. Prima igit̃ vnus q̃ ad faciendum bonum speciosum debet concurrere conuenire puritas que igit̃ p candorem cutis pater candidus. sicut supra de albedine vidimus est. Quia enim est illa virtus p quam summe efficimur speciosi. Gñ Cypr. vj. Non est condigna ponderatio inuite comparationis. si cum sol ostensa nubis et aliquibus bonis. si nubis bene speciosa in ostentatione domus sue. Et notes q̃ ipse comparat speciem hominis conuentio speciei solis splendentis ad luminaria candidus inquit Apoc. j. Capilli eius erant candidi sicut ng.

Secunda debet esse ibi virtutũ verecundie. z ista signat̃ p rubedinem. rubicundus inquit. Proverbia ff valde bene facit sup candorem. Sic vere verecundia que facit rubere facit optime facit ff mitis est cum castitate candoris vel cum castitatis candore. Vista q̃ verecundia que appetit in facie est hoc ex causa. q. sanguis est principale subiectum in quo habet esse verecundia. Et ideo quando homo habet verecundiam. sanguis amore sue verecundie sanguinem ad faciem hoc p̃ter. Sic autem intra debet fugere ad omnia membra interiora. sed cum cognoscendo se hoc qui passus fuit mortem z expendit sanguinem p̃ se. z ista cognoscendo debet habere rubedinem in mente ad faciem sup candorem. tunc erit optima color. z rubicundus. Fiet etiam rosarius qui est rubeus. sic mihi bene verecundie opinor sedet in forte virtutem. vt sic rosa in pellibus rubicatis quibus tabernaculum operat Exodi. xxvj. Unde etiam sancti dicuntur candidi vestis lauate. rubicundi. aut. sapbi. pulchriores. Legere. in Gbie. iam sanctos de tali specie percit dici dicit Exodus. xxxiij. Cum vir cui" species erat quasi species oliue. Species enim virgit ad rubedinem z candorem. Sic igitur ibi verecundus verecundie.

Tercio dico q̃ ibi debet esse claritas sapientie. quia ipse debet esse discretus et nullius sapple. quia claritatem. que facit hominem dignibilem z honorabilem sup omnem. quod patet Exodi. xxviij. vbi moyses dicit de ista populo virgo sapientes z gnaros et. Unde de ista specie sancte dicitur Ecclesia. xlvij. Unde arcum z benedixit in fortibus. valde enim speciosus est in splendore suo. Sic igitur ibi claritas sapientie. Quarto dico q̃ ibi debet esse benefitas apparentie. vt libani. Libanus est mons semper virens. Sic in hac per benefitatem. vt sic dicat illud Ecclesi. xxiij. Quasi cedrus exaltata sum in libano. quasi cupressus in monte Sion. Quasi palma exaltata sum in gadis. quasi plantatio rosa in iericho. Sicut enim sine vestibus aperiri bus nullus esset speciosus. Sic nec sine exteriori honesta conuersatione que per vestes significatur potest esse quis gratiosus. Ideo dicitur Job. xl. Circunda tibi decorem et in sublimi erige. z speciosis indiere vestibus. Quinto dico q̃ ibi debet esse suauitas redolentie. hoc est bona z̃ g̃ na fama: que nascitur in cedro. vt cedri inquit. Cedrus habet secundum odorem significans virtus iustum. qui odo-

rem bone fame sine qui nemo est mestior speciosus vi-
dup circumdat. Eccl. xvi. Egressum est pomum mum
in gentes, per speciem enim eius inquit. ps. Iustus ut
palma florebit sicut ce multiplicabitur par sicut
Ista est ergo speciosior virtutum quam si habuerim?
qua deo z hominibus grata ita q; eadem dicetur illud ps
Specie tua z pulchritudine tua intende. p. pc. prosp. Et il
lud. Speciosus forma pre filiis hominum z. que nobis cl
cedat ipse Amen.

Speculum. Notat q; speculum significat virum
...ntū z doctrinam. Sic de hoc vi-
de in illa auctoritate. Cilices est locus ubi speculū fit ma-
cula. vide supra de Luce. Item speculū significat scripturā pre
sertim laudabilem. Ita significat mundum gloriosum. z de
omnibus vide supra in variis similib. Multa etiā possent
dici de diversis varietatib speculoꝝ. sed pauca sunt auctō
ritates de speculo vide supradicta quo ad presens.

Speculari. Vide supra vbi de cōtemplatione
vel considerare. q.d. speculatores q. constituor in custodia ad ista dico z admoneo? debet pertinere
ad vigilandum z ad clamandū signum ponere z p.
dicatores z. Vide de psalmo. de cōtemplatione z consi-
derare. z sic sufficit.

Spes. sperare. Cum spes z timor sint duo
motus affectiones q; semper respiciunt ad futura. sicut dolor et gaudium sunt alie due
que semp respiciunt ad presens z moderna. Possumus di
cere q; tam in bono q; in malo significato spes multimode
sumit in scriptura. Vnde nota q; inveniatur eodem. Spes

Thema. Prima est sine fundamento.
Petra. Secūa sine nutrimento vel condimento
Iheron Tercia est sine munimento.
Iordan. Quarta est sine fundamento. Primo igit
dico q; est spes vacua que sit balsamo caret fundamento. et
alia est ita que homo sperat. In omnipotentem. In Mi-
chaelem sanctum? In omnes sanctos? In omnem sa-
pientiam. In omnipotentiam non est sperandū. Sic enim sūt
quedam arbores q; optime florent. ita q; ad sperandū fru-
ctum copiam habeant multam. flores in facilem fluunt ge
lu vel vento exantiant. ita q; eorum spes quā habuerat evel
uit. Sic vere est de illis qui sperant in floribus equitatus
Christi. qui enim videant? voluptates futuras q; durabiliter p.
tendere. solatia si facilime deficere. z posse? eorum sua spe
quem habuerat ostendere. ps. Speravit in multitudine di
vitiarū suaꝝ. z pau. in va. sua. z Sap. iii. de q; vacua? spes
illorum. z laborum sine fructu. z inutilia eorum opera. com
mi dicat in pr. Multe sperare in inquinat z re. ac. notare
cū apponere. Et nota q; dicit cū. Item in blandicia nō
est sperandū. i. in femineis? q; ille blandientes z mulie-
res adulantes similes sunt serpentibus. q; valdissime in
anes cum ringunt. sibilare dulcem ve audiant. sed ei cor-
rum est q; valde modent z inuenant serpentum sensi-
nes. Nota. Fabule dulcissime cantant valentes cum decipi ar-
ripe. Stultū in talibus sperare non est mirū. Ille enim sū
stant glacies que forte z splendent z aliquam soutendunt
profunditat in ipsa tñ speratorem z decipi z ambulanti solet de
spere. q; Sunt vehemēte aliquando ventū vel calorem in
equi liquefiere z quassare. Sic vere talos in splendentes et
ardentes. Satis tamen cum sentiunt eorum alicui? tribu-
lationis vel calorem alicui? tentationis illi deficiunt et de
ficiunt atq; cadunt. z in se sperantem z confidentem deripi
unt atq; frangunt. Ideo ab Iob. xix. Quasi cuncte arbores
abstulit spem meam. Ideo contra illos q; in mundi adula
tionibus impudenter confidunt. dicit Es. xxx. Ve filii re-
fidentes vt faceretis consilium z non ex me. z ordirentur te
lam z non q; spiritu meo. Sperantes auxilium in fortitudine pha
raonis. z habentes fiduciam in umbra egypti. Item nō
est sperandū in omnibus. q; nulla est tanta eminentia q̄m
possit tollere z perire. Rare enim altissime non sunt fortiss.
res. z montes alti terre motū sepius q; plane terre patiun
tur. Celum etiam q; est altum semper est in motu. Spes
igit alitudinis signatarum nō est certa. Et amen est con-
tra illos qui semp sperant abscondere ad maiora. nec in fu-
le solidenje gressum figunt contra illud spiritualē. Tbi.
mo. vi. Precipe diuitibus huius seculi no sublime sapere.
nec sperare in incerto divitiarum. Ista est igit spes vacua
q; stabilitate caret fundamenti. Secunda dico q; est spes
fluxa que lapsibilitate caret conditionis. z ista proculdubio
est illa spes q; mali sine merito sperant. In se misericor-
dia plenitudine. In iuuni vitā sanctitudine. In sue pacis
gratiam. Dico ergo q; fatue sperat ab ipso de sua misericor-
dia plenitudine quia tales peccare non cessant. penitere
re recusant. z tamen finaliter salutem sperantes animarū
periculum nō formidant. Cuius nō spes z timor sint duo
motus quorum una sine altera nop debet esse. Ista fit
multis pecc. qui fm Plinium sedent in luto multo pl? ri-
dent vel iuxta dentro latere q; fratres. Quia solicet tales q;
in luxuriosum vivere parum aut nunq; solent in fratro
lacere id est in consideratione adversitatis mortis. sed pos
ne in dentro latere id est in spem misericordie superne. z spe
rare in illi clemētia illa quas portant illi mingeri. i. fauto
quod possunt in fratro latere id est sperare in fortitudi-
ne. cum tamen sit valde fatuum sine merito sperare quod
mali? potest de communi cursu sine merito obtinere. Ille
videntur dicere illud Esaie. xxviii. Posuimus mendaci
um spem nostram. z mendacio protecti sumus. pepigim?
fedus cum morte. Item dico q; fatue est sperare ab ipso
in virtute propria formidinis. Ille quidem sunt fatui qui
tantum confidunt de propriis viribus. q; etiam in tentati-
onibus non in tribulationibus signantur in deo sperare
nec ipsius auxilium implorare. Similes pueris qui nos se
sperat bene posse insidere solet in lutum cadere z se inspi
ter maculare. Et ideo de talibus dicitur Ecclesiastici. xxi.
vii. Omnes hi in manibus sunt sperantes. Item dico.
q; fatue sperat in vite, quia longitudine fatuum est spera-
re sua maniere vite victorias non breviter z alto pertransi-
re. Et tamen multi sunt qui quia alios quotidie morientes
aut ipsi tamen vivere semper sperant. z ista excellenter est
ita mala facunt atq; perficiant. Vnde Isido. Summe que ba
bent longitudo eandem celeris sunt potentie. Quia pueros
illi qui infra z in imaginatione sua habent longam vitam
id est longam vitam. hoc est enim illi qui diu vivere spe-
rant celeris sunt ruentem. quia solent propter talē spem
facunt multa mala. Ista ergo videtur q; semper celat in
nemelare in cerea illud Jere. xvii. Rursum post recedens
spero lucem. Ista est igitur spes fatua que significatiue ca-
ret conditionis. Tercia dico q; est spes nomen que fide-
litatis caret inimicitia. z ista est ita qualibet spirit in
symbolo cum tamen in illo nullo modo sit sperandum. q.
quod promittit totum est ad no credendum z no sperandum.
Mus etiam non pie eo valet sperare in cattu q; cum ea la-
det cum comedere q; posit multos ludos semper solet eas ne
necare. Sic vere tales fratres posit ludos z plausus solet
symbolus decipere z eos temporaliter derogere z eternae re-
tui inferno finaliter eruciare. quapropter nullus ve-
bet in eo confidere vel sperare. Et de hac Proverbe. xxvi
Sicut pueridus z qui sperat super insidiis. Dic
angustie sc. Ista est igitur spes nomen que fiducialis caret
mutuum? Quarto dico q; est spes ardua que fructus
tis pollet complemento. z ista procul dubio est spes bona
rum. quia ipsi sperant in deo vero z contra impetum tri-
bulationum. z contra insultum tentationum. Sicut enim
piscis qui dicitur echinus fm Ambrosium. quando fo-
ris tempestatum vincus fluctibus de mari ejici lapillum
arripiens ipsi rem fortiter adhereat. q; eius pondere fitti-
tur z a periculo liberatur. Sic vere vir iustus qui na-
vigat in hoc mari in periculo est q; fluctibus tribulationum
z tempestatis de flatu z ira fratris evitat. z piscatorii in
fernalium periculis exponat. debet sibi lapidem angula
rem adire. z si per firmitatem fidei z spei fortiter adhere-
re z se sibi soli committere z se simplici commendare. z sic si-
ne dubio ab ipso z a ipsius liberabitur. ita q; nostis sanctis
non mergat. dicat igitur illud ps. Mihi aūt adherere deo
bonum est &c. Ad qd etiam nos monet daniel vi. in Ysd.
Operatus in eo omnis congregatio populi &c. Et ideo ne-
cesse ad sperandum in deo z adipsum sincerior confidi-
dum nos monet in ps. Daniel dicens. Spera in deo z fac
bonitatem. z inhabita terra z pascēris in divitijs ei?. Tbi.

aduerte q̄ dauid volens suos inducere ad sperandū i deū
Proponit actū q̄ inungat spera in deū. Supponit modū
q̄ requirit facilem introitū. Proponit locū q̄ phisic. inducit
terra. Exponit lucri q̄ promittit patriā in vi. Hoc ostendit
Actus virtuosus. Iste modo q̄ hic inungit actus
Modus gratiosus. virtuosus spera in deū. Spes est
Locus gloriosus. in deo et vna de virtutib⁹ theolo.
Fructus preciosus. gicis. Iste preciosus tunc est
virtuosus t a deo virtuoso t nobili procedens sperare d
licet q̄ oculus non vidit nec auris audiuit nec in cor hois
ascendit. Spes est virtus qua homo de facili nō vult
confidere, t qua q̄ si habere nō potest a deo tanq̄ ob
tinere sperat inquit in domino. Mota pedis videntes red
unt ad alas galline congregant vt defendant sm Pōm
t ydus de fluctus nō leduntur. si de exterius vagari forsit
rapiunt. Sili sm pōm. Columba epithetus sub umbra ar
borum que dicit paradisus draconem non timet. q. d. vi
tā nouistis draco ipsum rapere potuisse. Sic vere si ad
alas protectionis diuine q̄ spem t fiduciam recuperamus
q̄si ad umbram sue protectionis fugiamus et ibidem q̄ spem
t dilectionem mancamus draconem t malum ad est. ipse
bolum contra nos prevalere non babebimus timere. Si ab
ipso q̄si liber poterimus permanere. pi. In umbra a
larum tuarum sperabo t. Clamabo t. Spes enim Est
Fortissima pugnatrix. Dico ergo q̄ est pugna
Dulcissima consolatrix trix fortissima. Ista est ob
Sanctissima pauratrix. stes capello q̄ dicit allecto.
Prompissima sublevatrix. rix que facit homines imm
obiles q̄ homo qui in homine speraverit nunq̄ embolsi
entur t confusionibus vane erit. pi. In domino spera
bit cor meum t adiutus sum. Patres in martyribus q̄ spē
firmam in domino habuerunt. t in ipso confortiter spera
uerunt q̄ nunq̄ in penis t verberib⁹ defecerūt. pi. Dom⁹
israel speravit in domino adiutor t. Fidelis est dominꝰ
fidelem vasallum in ipso sperantem t ad eū recurrentem
nō libenter sentiet. sed eum in necessitate subuenit t succur
rit. pi. Eo in me speravit liberabo eū t. Item dico q̄ ista
est consolatrix dulcissima. Spes est quam habet homo in
tribulatione penitus de finali exitione de bonis gratie. &c.
assistente t de eterna retributione ipm confortat t consola
tur. t ita q̄ facilius sustinet quicquid angustie ei incutat.
Virtus est arbor et que festa membra dicit confortans.
mitigatiua est t refrigeratiua est nature et semp vt comu
niter creditur nolat intra mare vt dicit Pli. t Hiero. Ca
lus est spes ista. temperat est t mitigat festinationes dolorosa t
tribulationes refrigerat t confortat. t ideo ista intra mare
id est in istam amaritudinem tribulationis debet inuitari
p ipsam possimus debite consolari. vt Esa. xxv. dicit. q. de
mentis patrie est festinade pauperi egeno in tribulatione
sua. Spes a turbine, umbraculi ab estu. Et bremor ista e
sicut paparer. q̄ parientem facit bonum ire. sicut mandrago
ra que parientem facit gladium nō temere sicut aga⁹ anus
que q̄ vult mori solet valenter eum facere t guerire.
Ista pueris ista facit hominem quiescere in labore. psal.
Caro mea requiescet in spe. Nihil timere de mundano to
lest. pi. In deo speravi non timebo quicquid faciat mihi
homo. Letare t cantare etiam in medio periculo t terroris
Psalm. xiij. Sperat ait in me liberabo eum. Et illud. Si
me occiderit sperabo in eū. Ista est igit consolatrix salu
tifera. Item ista est pauratrix dulcissima. Ista obviabit vi
q̄ ad interiora velamenti. t nobis apud sanctum ū indicet p
curat securitatē fabricatores in bono stabilitatē animi mi
seicordiā t bonitatem. de securitate est dicit Eccli. xxx.
iij. Qui timet deū nihil trepidat nec pauebit. quia ipse est
spes eius. de sanctate dicit in pi. Quali eruiatur in se spe
rāt homine. De gloria istap stabilitate dicit Esa. xl. Qui
sperant in deo assument pennas vt aquile volabunt t nō
deficient. De mitestia ait ps in pi. Sperantes in deo mise
ricordia circundabit. Ista igit spes ve velum est pauratrix
est dulcissima. Item dico q̄ ista est sublevatrix. prompti
ma. vt ei gubernatrix certissima. Ista ait nos ad paradi
sum vadit. t nos ab inferno ab ad superna sublevat t erroli
le. pueri. dicit. Qui sperat in deo sublevabit. Unde sup ps
lmi pi. Spera in deo. Spes est imperfecti fidei. q̄ spē intrat
ad illud videndi q̄ credit. Ad spē videt genere illis Esa.
liij. Quibus et sup altitudine terre. Patet igit q̄ spes est
Sublevatrix Hec igit sic q̄ hic inungit actus
Procuratrix virtuosus spera inquit in deo. q̄ hec est
Consolatrix. pauratrix sanctissima. Quando sic q̄ hic
Propugnatrix. inungit modus fructuosus. C. q̄ sic
fac bonitatem. Sic enim est certus modus sperandi deo
ita facere bene. q̄ sic qui non vult bene facere nō debet q
deo sperare. vbi enim bona facta t bona merita non placent
diuine bona premia cōmeritur non succedunt. sic ergo bo
na actu. q̄ sunt dicit Matth. vij. Bona arbor bonos fa
ctus. Semitur enim non debet sperare salutem nisi bene lau
re seminū. Qui. j. Semine de seminato bene metere. Sic q
go bonitate. virtute et virtutum exercitium
vt sic possis a deo sperare p̄mia eterne voluptatis. Sic
pi. Declina a malo t fac bonum inquire pacem t sequere
eam. Declina a malo t fac bonum custodi t spera in deo me.
pace hec q̄ hic inungit modus fructuosus. Secūdo ui
de q̄ hic exponit locū gratiosum. Paradisi introitus nequa
terram. q. d. Iste est locus in quo te debes sperare nequa
ne salutem nō in isto mundo. q̄ vicinus in alia terra debe
mus habitare per spem. vt tandem ibi habeamus q̄ speri
mus. Ecclesia est viget in fonte edomatis inimicum. q̄ est
terram que est vera patria nō videat ipsam tamen quasi
est de hoc dicit sentire t ad eam confortare sm Pli. Sic
spes h̄ terram que est vera patria homo mundi mittere
videamus adeste tamen spes ipsum consolare debeamus.
vt ad eam p desiderii meritum erudiremur. inhabi
terram. pi. Iusti hereditabunt terram t. Ecce de tali spe
di. Heb. xj. q. fides est sperandarū rerum substantia argu
mentū nō apparentiū. Et ad Rom. viij. Quod videmus
speramus. Hoc ergo q̄ hic exponit locū gratiosum. In
sup dico q̄ hic exponit fructus preciosus. gaudia infinite
licie eius. Iste est fructus est qui reportat de bona spe. fi
delicet t patriam gloriosi paradisi. Arbor est t vinea letit
sinaliter fructum t gaudii reddet. Dato q̄ quasi primum
aperiens expectare. Sic vere debo posse ipsum q̄ spes et
portamus finem eterne gloriae nobis reddet quo nos in
paradisi delicijs inebriet atq̄ pascet. Ideo dicit ad Tym
ij. Expectantes beatam spem t aduentū gloriae magni dei
q̄. I. dominus dicet illud Exec. xxxiiij. de beato animali.
In pascuo uberrimo pascam eas. t in montib⁹ excelsis
Israel erunt pascue earum. Sic ergo ad hanc sperandū de
bet nos monere t educere fructꝰ preciosus locus gratiosus
mod⁹ fructuosus t ad⁹ virtuosus. Et sic sufficiat videre su
pra de ostendere t aliqa multis locis.

Spelunca Nota q̄ spelunca est q̄ habet in se
+tres conditiones. In hoc vocabulo
modo sumitur in scriptura tam in bono q̄ in malo

	Tenor		Perfectum
	Iulius		Mundum.
Spelunca.	Secretio	que est	Amorem.
	Immidies		Mundanę
	Obscurus		Gaudium.

Est ergo spelunca penitentiam perfectus que alt
lis. t ista apte significat finem religiosi qui in re pe
et debet esse infima humilis t secreta. de hoc dicit Iudi
cum. vj. Et filii israel fecerunt sibi antra t speluncas in
ebus. Unde etiam de sancto viro dicit Hebr. xj. Et ipse
habitabant in foraminibus t in montibus t in speluncis
t in cauernis terre. Item sane dicitur. iij. Regū. xviij. Abdias abscondit quinquagenos quinquagenos in spelū
cis t pauit eos in spe. Ad denotandum q̄ hi qui in spelū
ca religionis abscondunt a nos spiritualiter pascuntur
t educantur. Et ramen de multis potest dici illud Matth
xxj. Domus mea spelunca est domus orationis vocabit
vos autem facitis eam spelunca latronum. Item est
spelunca mortuorum que est corporalis. et ista est spelun
ca sepulturi vbi mortua corpora reponuntur. de qua Gene
sis. xlix. Sepelite me cum patribus meis in spelunca.

Item est spelunca animarum t que est peculiaris ista
est spelunca confusionis que ipsius est femina. t impie et
obscura t infecta. de hoc Esaie. xxxij. Et nidus t palpa
stant super speluncas. Item est spelunca mundi
norum que est temporalis. et ista est mundus qui est spe
lunca vilis t immunda. In qua iacent et habitant bestie
peccatorum. Unde de quolibet rapiore et occupatore pe-

est ejus illud ꝑ q ipse vtilitatur in abscondito quasi leo in spelunca sua. Item est spelunca damnatorum que est infernalis: et illa est spelunca vilis: putrida: immunda: obscura atq; pessima. q; illi animę a dyabolo erubunt et rodentur: et devorant. Unde de dyabolo pōt sic intelligi. Misit q; leo capit sibi habitationem sibi et implebit spelunceas suas p̄da: et cubile suum rapina: &c. Unde de ecclesia sicut aliqd supra.

Spina. Spina est arbor aculeata vel etiā ipe ꝑ tantum pōt multiplr significare in scriptura. Circa q; breuit distinguendo ego intendo intelligi spinā. i. Ad offendendum. Primo vitia q; est spina defendendum. suā significans peruersitatē humanā Ad obtorquendum. q; sicut videm⁹ q; de spinis fit ignis Ad affligendum pes circa eaꝫ que ipsos ab antiquis munium et defendunt. Sic de asperitate penitentie fit in bono anime mutamentū q; ab tribulationib⁹ et tentationib⁹ defendit. Vnde q. Septem vias eius spine et septem eius materia. Nota ei q; est arbor cui⁹ est fragilis et nobilis: sed tam q; est arbor: est terribilis et inutilibis: ut bonus sunt spinę. Cyanamomi: ista est arbor bona et valde inter vepres sm Plinii credit. a spinis se defendit q; cum odoratur nōlit. Scitote dilectissimi quanto sancti fuerunt magis fragrantes p̄ famositatē et magis in coronas: et imputribiles p̄ constantię et perseuerantię similitudinem magis valet q; vita et doctrina bonitatis eorum sunt spine penitentie magis munit: et melius a dyabolo euellunt spine virtutis eius: amplius fugat eos spi. Sed bene pugnē Eccl. xxvij. Sepi aures tuas spinis et noli audire nequā. Ista est ista spina defensiua. Secundo dicit q; est spina offensiua. Spina est acuta et pungit tangentem: et si in ea sterili semen et tactū nō impedire et suffocare nolit, molesta est infigit magis facit. et ni si spina extracta fuerit: dolet ab homine non recedit. talis spina est peccati vel etiam etiāpe. Ista est duo in homine sterili et virtutib⁹ vacuo solent abundare. De quibus dicit ꝑ. Ecce isti peccatores abundantes in seculo obtinuerūt diuitias. De peccato dicit Petrus epīa. Per quem homines pigri erudiuntur: et ecce operuerunt faciem eius spine. Ista est mentium pessimos suos p̄ sollicitudines et p̄ rerum sum conscientie inquietant: et molestant semen verbi dei vt boni. ꝑ eos capit suffocare: et nil q; coelo exoriatur fructus. i. peccata confundo et vitiis commendo: quę no spacium nulli pollant. Ergone illi spine suffocauerunt semen ista de Luc. viij. Propterea tales spine debent a cordibus nostris euelli: ne nobis velocem inferant exitū pari. Ecc. xxviij. Mors eius vitra pomus illud offendiculis: nec spina dolorem inferens. Et sicut videm⁹ q; arbor q; habet spinas solet tangentes pungere. Animalia enim spinosa sicut est hericius et porcus spinosus solet se spinis suis ne diuersi⁹ defendere. sic illi qui habent spinas vitioꝝ vel delictorum alios contingentes. i. vitiosos circa se cōtingentes vel eis predicatores eos corrigere cupientes pungunt per molestias et actiones: et eis q; mala eis detractiones ne diuersi⁹ eorum spinositatis: et numeri quos solent fugere et audientes ꝑ suos opponere ipsi solent et emulis opponere se solent. ita q; tales correctores possunt vitare il. laq; Ecc. iij. Cum operatus fuerit terram nō habet fructū sic et ad spinas. ij. Ista est igit spina offensiua. Tertio dicit q; inuenit spina combustiua. et sic spine. i. qui sunt contagiosum peccatores. Spine enim nihil valent nisi ad ignem succendum. sicut enim sunt nature et video facilime combuntur. Habent aūt genus spine q; similem cōplexionem q; is omnes alios pungentes: et si ab alia non pungit. Sic similem male complexionē et voluntatē: simul iungit omnibus aliis nocent. et si sole inuicē non ledunt. Mali. j. Sicut spine pariē se inuicē cōplexunt. sic diuisi pariē pessimi cōsumēt. Et ideo tales sicutiam ꝑ indurationē ad ignē sunt nō ad purandū edificationem construendū. et pessimi ad infernū incendium succendendū. ꝑ. Exurentur sicut ignis in spinis. Et Isa. xxvij. Spine congregate igni cōburent. Ista est ergo spina cremativa. Quarto dico q; ē spina afflictiua. et sic per spinam intelligimus tribulationes pressuras et supplicia hominum. Spinis enim certi boni solent fodiari et cedi. Ut Jud. viij. dicit Gedeon. Teremus carnes vestras cum spinis et tribulis etc. Sicut pater q; spina generaliter loquendo sumit quamuis modo vt supra. et sic sufficit.

Spiritus. Nota q; quia loquendo spū aliqd materia aerea subtilis et levis sicut est arbelina: flamea: que facilime potest se diffundere vel spirare. Et possum notare q; generaliter loquendo in nouem modis genera spirituum in scriptura. vtz Spiritus Corporis. Spiritus corporis est quo corpora animalia naturaliter vegetant. De quo Gen. primo. q; Spiritus domini ferebatur super aquas. Item Spiritus Terrenus. spiritus est aer circumfusus circa corpus nostrum: et spiritus est undę: tanq; molle aer Celestis Spiritus temporis est quo omnia pleraq; Domini et asperat. turbo seu ventus. De quo dicit Psal. Ignis grando nix glacies: spiritus procellarum q; facit verbum ei⁹. Item spiritus hominis est quo homo cognoscit aliquid vel imaginat. De quo Job. xxvij. Quamdiu spiritus erit in me: et flatus dei in naribus meis. Item spiritus Phantasticus. est quo homo imaginat et cogitat. Ecclesiastes. vij. Ne dixeris quid est quod factum est: ne ad hoc interrogaueris. Item spiritus Rationalis. est quo homo discernit et ratiocinat. Sapientie. viij. Et vocabo consiliarium prudentiam et habebo memoriam in hereditate. Item spiritus Intellectualis. est quo homo intelligit. Ecclesiastes. xxxvij. Omnis sapiens in verbis suis intelligit. Item spiritus Angelicus. est quo Angelus est spiritus. Ps. Qui facit angelos suos spiritus. Item spiritus Diabolicus. est quo diabolus est spiritus immundus. Matth. xij. Cum immundus spiritus exierit ab homine. &c. Item spiritus Deitatis. est quo deus est spiritus. Joh. iiij. Deus spiritus est. Item spiritus Beatificus. est quo homo beatificatur. Sapientie. vij. Spiritus mentis est in medio vestri. Item spiritus hominis est quo confitetur et vivificat. Anima. Ecc. xxxiij. Pulsate et videte qua spiritus carnem et ossa nō habet. Item spiritus luminis est quo mundus regit et gubernatur. Spiritus sanctus qui est una persona in deitate. Et quo Sapientie. j. Spiritus domini replevit orbem terrarum.

Istis igit premissis notandum q; hic non intendo de spiritu sancto formaliter. in quem videlicet emanat a patre et filio sed solummō materialiter in quam. i. ad vilitatem animoz et aliquibus eius effectibus aliquid balbutire. Alii igit spiritus qui vbi vult spirat dicitur aliquid in imaginem spiritus per suam gratiam inspirare. q; ego ꝑ q locum et inclinationem respirare non valeo ad ipm petim ealt suspirare. Veni ergo sancte spiritus et replemus corda fidelium. Igit dico q; hic de triplici spiritu q; dicim⁹ et videmus videlicet. De spiritu superno et superiori. i. de spiritu sancto. De spū pessimo et deteriori. i. de peccato et dyabolo. De spiritu medio et interiori. i. de anima vel de vita.

Dico ergo primo q; est vnus spiritus summus et admirabilis. i. spiritus sanctus. Spiritus est sanctus admirabilis potest dici. q; in rebus mirabiliter operat. Ad ipm est pertinet creare de nihilo illa que sunt deperdita reparare: illa que sunt destructa reformare: et ea que sunt vetera renouare. Ecce quod mirabilis magister. Ideo de spiritu sancto dicitur Sapientie. vij. Ch spiritus domini omnium est artifex omnem habens virtutem omnia prospiciens. Et ideo spiritus sanctus compat igni. ꝑ sm Dyonisium habet triplices proprietates.

Immutandi. Immutat est ignis materia in qua agit sicut pater. q; de aliere sunt vetera

Conservandi Conservat etiam res naturales: q; sic calorē naturalē benedictum facit: et ꝯ

Renouandi. sinat corpus vinum. Sicut etiā mutatum in aceto

Illuminandi sicut pater. quia virtute ignis lucullo fidia fuore ignis fert sursum. Copulat etiam diuersas materias sicut patet quia ē ouabus luminis fieri facit vnum. Renouat insup omnia. quia sicut pes vitate calorē qualiter anno renouat totum mundum. Talis ignis peculiabus est spiritus sanctus: quia. i. Immutat per conversionem. Copulat g vnionem. Conservat p vnionem. Renouat g vitiorū abolitionē. Renouat g virtutū peductionē. Illuminat g gratiā collationē. De ille habent immutare peccatores et iniustos ipsos mirabiliter convertendo patet in Saul. Petro. David. Paulo: et similibus qui per spiritum sanctus conuersi subito in aliud sunt mutati. Quidnus enim non potuit tot mirabiles mutationes ponere sicut quotidie facit ille. Unde. j. Regum. x. Irruet in te spiritus domini et prophetabis mutaberis in virū alterum. Item q; ille habeat copulare solliciat diuersas se

ens ad veritatem fidei pducendo: t diuersa corda ad vnitatem amoris reducendo pes Eph. iiii. vi. Sollicitum ie habere veritatis spiritū in vinculo pacis. Item q ipse habeat obiurare in bono pfecerint facindo t ab malis retinendo. patet Matheo. x. Nunqd abhominat' est spiritus sōrer saluari non posse? Iacob q ipse habeat dona rationis ad contemplanda t videranda celestia inducendo. patet Exec. xi. Eleuauit me spiritus t introduxit ad portam orientalē. Qz insup ille habeat renouare hominē virtutum statū vanificādo: patet in ps. vbi dr. Emitte spiritū tuum t creabūt t renouabis faciem terre. Qz ante ille habeat mentē illuminare gratie t donis sancti inspirando t informando patet Job. xxxiii. vbi dicit q spiritus veritatis quem mittet pater in nomine meo ille vos docebit oia t suggeret vobis. Et breuiter ille spiritus habet oes effectus t virtutes q etiam memorati sūt peccatores obstinatos ad vitam gratie suscitat: t in bono stabilit t confortat. Sicut patet Ezechielis xxxvii. Qz ossibus aridis que spiritum non habebant. dr. hec dicit dñs: ecce ego ingrediar in vos spiritus t viuetis. Item. viii. Et posui pedes tuos. In quib' admonet q sicut spiritus corporalis. soliciat aer vel ambiens seruentes habet

Illuminare.	Spiritus penetrans' tabulatur ad spirandū: ingressus inquit. Spūs illuminando
Informare.	Informando: spirat. Spūs
Confirmare	tue agitatis' vigilat animando: reparat
Roborare.	Spūs roborantibus viriliter confirmando.
Inflammare.	fortitudo. Spūs dei altis' tabulatur de scendo. super. Spūs inflammatibus mortaliter accidens profutur affert'. Spūs dñi sanctus. Penetrat p occultam inspirationem ingressus. Insufflat p celestiam creationem: spiritus in ea. Regenat p gratie distributionē vi pensat. Roborat p virtutum confirmationem. Accendit. Elevat p celestem contemplationem: super. Illuminat p calefactam affectionem. pedes tuos.

Sciam' igit qz ad ipsam ois q ipse p inspirationē habet penetrandū ingressus est inquit. Spūs dñi mundi. i. ventus ita est subtilis t penetrans de natura q vbicūq; inuenit foramen aperti ibi se mouere incipit. Spūs enim corpis p occultas venas nerucos t arterias p corpus se effundunt. t ibi sensum t motum faciunt t infundunt. Sic vere charissimi spūs sanctus in labiis t penetrans est natura. q vbicunq; foramen oculi sibi p affectum aliquem celi aperit statim vult intrare. t in mentib' hominū se pulcherrime: t alia sensum cōtemplatiōis in mentem bene operandi ministrare. Quinimmo etiā quāq; venit ad bonos nō vocat'. sicut in paulo apparuit. qui subito t non vocatus ingrediens: edificator t aplus fuit. ingressus est inquit. Exec. ij. Ingressus est in me spūs postq; locutus est mihi t statuit me sup pedes meos. Ecce q spiritalis est natura: statim ingredit vbicunq; locus aliqd alij corpe vacuat. etiā de vermē q dicit bonibor bombyce dicit q qñ de suis visceribus filia secerit. de quib' domū t habitaculum dicta bombyce frigoris sibi facturis vacuus efficit & sola aere plen' remanit. a quo ei miraculose sufficiat. sicut dicit Plu. Sic vere charissimi si de corde nro peccata cicatrices. t bona templa pugibus erogandis domū in paradiso de ipso spe mortis bymnio pparauerit. Statim sct. Spūs influentes habitabit. q de replebit spūaliter t dotabit. Matth. ij. Fac' est repente de celo sonus' &. Ille igit q ipsi rationem habet intrare. Etiā dico q ille p emulationē bn insufflare seu informare. Spūs inquit. Spūs dicit a spirando. Spirare est nihil aliud est & ore flatus emittere vt cantare. In quo notat q ille spūs non est aliud & q flatus sit? ab ore patris t filij procedens. qui nob is insufflat t inspirat vocat infirmit t roborat dia que pinent ad salutem. spūs? inde. Job. xii. Spūs vbi vult spirat t vocem eius audis. Et de doctrina spūs sancti ibi Job. xvi. Et sūt verba ille spiritus veritatis docebit vos omē veritatem. Licet sicut legatus q a sede patrie veniens voluntatē eius nobis infundat. in illis q ad salutem gratie nos informat. Qd bene apparuit in aplis q p missionē spūs sancti ora linguarū gentes docuerūt. t deū ipberie recperūt. varijs linguis dū magnalia resonerūt. vt Act. ij. Nam sicut lapis pudi ossus q de oculis bynne extrahit. facit eū cū' domitis cū pūi sapponit futura p dicere. t occulta t ardua diuinare. sm Bryal. ibi. Sic spūs ab ipso patre t filio emanans: et oracula facit aplos cognoscere. t p hec futura. t p hec abscondita t obscura. Act. ij. Cepērūt loqui varijs linguis prout &. Et hoc est qd dicit aplus j. Cor. xij. Qz alij datur p spiritum sno sapiente. alij sermo scientie sm eundē spiritum &. Quidlibet est gratuita sum: vt' sit neg; ad spiritū videlicet fatigatio sed gratia. Ille ergo q eruditionem habet informare.

Item dico q ille spūs p inspirationē ois vegetare. viuerit inde. Dicta sicut spūs corp' sp' vegetat t viuificat. ipeq; ad motū t operationem disponit t abluit. sic spūs ille anīa q gratia infundit solet spūaliter viuificare t ad motū bonos opes disponere t apere. Ezechiel. xxxvij. Introibit in vos spūm meū t viuetis. Et est sm Bryal. motus a spū motore. t sm eundē celos t planetas a spiritib' mouent. de se enī nec motū necessarū haberent nisi ab aliens possiderent. Sic vere charissimi bono sancto spūsancto solum. s. habet motus t fructus bonos operationis esse spiritus ille spiritualiter non vinctus nec motum bonos opes operetur. Ad hoc figurat' Exec. xxxvij. In illis ossib' aridis in quib' etiā ē carne t nerui t cutis: tamen non viuerūt nec se mouerūt nec a quatuor ventis spiritum habuerūt. Dura. i. pectus. Quia habet carnem. i. humorē naturalē compassionis nerui. i. ligaturam mundialis electionis. cutis. vehemēs operatio charitatis. si carnem carent ille spūs nec aliq; alij p gratiam viuere nec potest p bona opera se mouere.

Ille enī spūs dicit mobilis. q; subito mouet se in diuersum se cōtrahit ingrenda. Ut. j. Reg. x. Insilet in te spūs domini. Unde enim Sanct. q. d. Spiritus sanctus superueniet. Quia sicut dicit Ambros'. Mobilis caritatis lumina sancti spiritus gratia. Unde Sap. vii. Ille dicit spiritus intelligentie. mobilis. t incoinquinatus. Dicit enim mouere: q; ille ēs mouet nos ad bene operandum ambulandum t incedendū. Exec. j. vbi erat impetus spūs illi gradiebant. spūs enim vite erat in rotis. Unde etiam Exech. vij. dicit. Eleuauit me spūs t adduxit in diuersa visionis dei. vixerunt inquit. Job. vj. Verba que ego loquor vobis spiritus et vita sunt. Roma. viii. Quia scabit mortalia corpora nostra ppter inhabitantem spiritum eius in nobis.

Dico ergo q ille q inspirationem habet vegetare. Etiā dico & ille q confirmationē habet roborare. scierit &c. quit. Quia sicut spiritus corporis facit eum fortiter operari et durare. qd patet. q; corpus sine spiritu non potest durare. nimis necesse habet cadere vel iacere. t putrescere non posset: q; cito habet corrumpi t putrefieri t foetere. Sic vere ille spūs solus facit bonos habere t operantes: bonos durabiles t constantes. Ignis est vasa fictilia t lutea coquendo facit fortia atq; dura. Illud sit apparuit apostolis. qui ante aduentum spiritus sancti erant luti: timidi atq; fragiles. postq; de igne spūsancti sunt facti fortes et facti sunt audaces atq; constantes. Unde Matheo. xi. Ecce nunciamos ego repletus sum fortitudine domini iudicio t virtute: vt annunciem iacob scelus suum t israel peccatū suum. Retorsit inquit Job. xij. Sum spiritus me pedes. et transfert in bonum erunt pli carnis mee. stent quidem oculi non agnoscebam vultū &. quasi dicerē. mutatus humanus spiritus causa est stabilitatis. Iuxta illud Exec. ij. Ingressus est in me spiritus t statuit me super pedes meos. Unde etiam Job. xxvi. t xxvij. dicit: q; spiritus domini emanit celos qui solidissimi quasi ere fundati sunt. Ille & per confirmationem habet roborare. Etiā dico q; ille spūs p contemplationem habet sublimare. sup dr. Quia si ille habeat in homine non gemit eum infra? in terra nocari. immo facit eum sursum p contemplationē ad celestia sublimare. Ignis enim similiter t ventus pilas eleuat. Sic illi qui igne t flatu spūsancti non erant flatum se adcontemplandū celestia sublimabant: super dr. Ezech. ij. Eleuauit me spiritus t assumpsit me. Etiā dico. Spiritus ligant eum t alia fera. Unde de illo pcedit illud Esa. xl. Spiritus domini sup me eo q vnxerit me Et Mara. j. dicitur. Qz spiritus sanctus descendit in columbe specie super christum. Igitur dico q ille per contemplationem habet deuote supplere inquit. Insuper dico q ille q affectionem habet inflammare. hoc ostendit eg dñi

ter pedes fuos: quia p pedes intelligunt affectiones. Iuxta illud Aug. Peo me? affecti me?. co ferat q̃cunq; ferre q̃. Pedes affectionū quando igne sancti spiritus succenduntur p sancta ardentia inflammant. Apoca. j. Pedes eius similes aurichalco sicut in camino ignis. Spiritus? sic ventus facit ignem feruere vndere sic spiritus sanctus? mouet seu voluntatem p charitatem sicut accendit. Ro. v. Charitas dei diffusa est in cordibus nostris p spiritum sanctum qui datus est nobis. Hi igit sunt septem spiritus. Quia pcepta charitatis habet vt efficaces illius spiritus. Quia pcepta charitatis habet vt efficaces illius spiritus. Quia pcepta charitatis habet vt efficaces illius

ac spiritu sue voluntat̃ aīmā. sue velamentū sue cū tuo et veri salutis ꝛ spiritualem. Possum' dicere q̄ alius spiritus

Per penitentiam removat. Iste est sanctus. Iste est sanctus
Per sapientiā illustrat. dicendus bonus spūs. i. bene volens
Per gratiā confortat. benivolentia vel bene animet.
Per cōtinentiā separat. Et dico q̄ ista debet p̄ penitentiā removari. Ezech.
Per amicitiā pacificat. xviij. Facite vobis cor novum. Et spiritum novum. Et in p̄. Spiritum
Per impudentiā molestat recti innova in viscerib⁹ meis. Item debet per sapientiā illustrari. Sapi.
Per detractionem offuscat. viij. Prudentia spiritus sancti
Per cōmixtionem accepat. Item debet per ordinem gratum conservari. Job. q. Custodia tua custodiuit spiritum meū. Item debet q̄ continentiā separari. Luc. xxiij. Spiritum cum̄ a ista non habet. Item debet q̄ amicitiā pacificari. Col. iij. Si corpore absens sum. spiritu tamen presens sum. Item solet q̄ impudentiam impugnari. Sap. v. Ea ꝛc. ero conturbat audacter os spiritum. Item solet p detractionem offuscari. Prover. xxv. Sicut ruinam cruciat spūs. Item q̄ detractionem debet infirmari. Actuū. xviij. Feruens spiritu loquebat ea que sunt ihesu. Item debet q̄ contritionem accepari. Ps̄. p̄. Cor contritū ꝛ humiliatū deus non despicies. Sap. iij. Animo cōtrito ꝛ humili spiritu suscipiamur domine a te. Item p̄ mixtionem debet conservari. Unde ipso dicit Job. q. Infrenavit spiritu ꝛ turbavit sermonem suum. Item q̄ laudis cantorem debet incendari. Unde Luc. j. Exultavit spiritus meus in deo salutari meo. Eccles. Deus dedit me spiritū mentis. i. de bona voluntate vel anima. vel etiā de spiritu alio homine potest poni ꝛ pro illud p̄dictum. Sap. vij. Spiritus sanctus multiplex ꝛ suavis ꝛ subtil. ꝛc. Serpentes. i. vias. Item p̄ detractionis ferorem debet inflammari. Gal. v. Fructus spūs est dilectio. Charitas &c. incendit. Luc. xxiij. Cor nostrum ardens erat in nobis. i. per charitatem. Ista sufficiant de spiritu humano qui est anima ꝛ amicabilis. Sic patet aliqua de spiritu animo ꝛ pessimo ꝛ optimo. De spiritibus aīe bene malis possunt dici alibi pauca sint auctoritates. Dicebam nota q̄ spiritualia ꝛ temporalia contraria sunt naturaq̄ si vitium placeat debeat q̄ convertio. Plus vt dicit Plinius. Si vere siccum mella apum abundant. sic aīe carum repudiant. Si eo ver sit humidum tunc sic abundant ꝛ mella minuunt. Sic vere si ver plenius vitę q̄ pauperum ꝛ temporalium contrarium siccum fuerit. tunc mel bonum spūale abundabit. Si eo ver illud q̄ p̄ceperatum fuerit humidum nec eo frum ad mella bona q̄ spiritualium erit siccum. De sic apum. i. de nocte mundanis contrarius est. qui si poterit esse homo pauperatus abundat. in tempore eo sicco pauperatis adversant ꝛ. Multa alia possent addici sed omitto gratia brevitatis. quia in infinitis nullis sed vt bonis spūalibus mentionem ideo sufficiant ad p̄sens.

Splendere. Cum splendore sit lucem corpo. ens clarum. Possum dicere de hac dicendum ꝛ fulgore q̄ splēdor sumit bono ꝛ in malo. Breviter notandum est q̄ in scriptura invenit Splendor bonitatis.

Veritatis	Splendor bonitatis debet considera-
Castitatis	ri. ꝛ de isto dicit Eccl. prov. Lucerna spē-
Fulgitatis	dens sup candelabrum sanctam̄ specie
Vanitatis.	sanctę sup crucem solidam. Iste enim est
Dignitatis	splendor evitandus. q̄ in nocte tenebras

Splendor veritatis debet appropriari. Iste est splendor q̄ ostendit res vt sunt. i. veritas. q̄ nescit aliquid palliare. Gal. iij. Qui vocati fuerint fulgebunt sicut splendor firmamenti.

Splendor castitatis debet appropriari. Iste est splendor qui supra omnia oculos delectat. Unde de anima casta dicit Apoc. xix. Uxor agni p̄parauit se ꝛ datum est ei vt operiat se byssino splendente ꝛ candido. Splendor fulgitatis debet vituperari. Iste est splendor vperbarum q̄ splendent sicut meridiana. lucerna solum in nocte. Sunt ei immoque q̄ aliquando splendent perant ti aliquando lumen. pant. Unde. xxv. Luna non habet splendorem. Splendor vanitatis debet renunciari. i. splendor presentis vitę dicit quę in eternū splendet. sicut te mane sicut Lucifer. Qui equidem quondā splendebat. Splendor de dignitate debet appetari. i. splendor scientie. vnde q̄ splendet beati. ꝛ qui Actuum xxvij. Dixit de celo supra splendorem solis circumfulsisse me lumen. ꝛc. Unde de hoc. lumen dicere ꝛ sim libris.

Spolium. Spoliare. Nota q̄ spolium sic spolia intelligunt exteriora adminicula a viri quinq; bona q̄ exteriora. ꝛ generaliter omnia q̄ possunt spoliari homines vel velint. Advertendus est q̄ in scriptura invenio spolia

Infima.	Prima signatur temporalis possessionē.
Intima.	Secunda virtualem gl̄ioseam
Pessima	Tercia criminalem infectionem.
Optima	Quarta eternalem successionem

Temporalia sunt quenda. Virtualia sunt inquenda. Criminalia sunt refutanda. Eternalia sunt affectanda. Recamus ergo primo q̄ spolia que habemus quere sunt bona temporalia que parvo quenda sunt salem quasi ad affectionem. Nota q̄ pinus arbor grossi cortici facilius vermibus corrodit. si cui cortice custodit. ꝛ ideo q̄ ipsum sine corruptione servare velociter necesse est q̄ sibi cortex spoliet. vt dicit Plinius. Quo enim suo fuo grosso velere ut melo calefierent: nisi ipse passiones annis singulis velut bus spoliarent. Arbores etiam pter cetera humanę frigorem. nisi vel a natura vel a cole ab ipse annis singulis spoliarent. Sic pereto charissimi cortex vestitus fructus quando vera dolum in nobis abundant. possunt ei cortex pharisaicorum. q̄. dicunt non Deum̄ videri nisi cornodi. Calore amicitie accendi. Fructus exacundie quęsiti. Et nota ista debemus quantum ad alia cum cinere ꝛ nos eis salem mentaliter spoliare. ecce si necesse sit pauperib⁹ erogare. quinimmo nos pasce. ꝛ creatori omnium bis vellendus sole nos spes ꝛ infernum evaserc. ne nobis causa criminis possint esse. Jobdicit. Si cum mel occasionaliter nudauit spoliauit eum. Faraones in rubo rege Alexandro. de quo dicit. j. Machab. q̄ indit Jonathan spoliari vestibus suis. indui cum purpura. Quia. i. ipse vbet suos vestibus bonos non pretiosis spoliari. ꝛ purpura spiritualium vestiri. Illud tamen adverte q̄ quędā temporalia sunt quenda. hoc tamen in E vobet vt cōmuniter sicut quę habemus victui statui necessaria reservare. Papirus ei qui in lampade potitur ad illuminādū. unq; ex toto occasionaliter quęrendo semp vna para sibi remanet. vt p̄ cum medulla q̄ est vestibus sufficiat. Sic vere charissimi nunq̄ nos vbet cōtrice temporalium ita penitus ꝛ totaliter exuere. q̄ semper vbemus substantiam nostre necessaria reservare. Quod bene faciebat ille q̄ dicebat Prover. xxx. Mendicitatem ꝛ vanitas ne dederis mihi tribue. ut victui meo necessaria. Ista tamen sunt contra rapinam. q̄. spoliant homines sic quacunq; pietate non curantes de ipso necessitate aliquid diminuere. p̄ sustentanda sue vite dapitem. q̄ non solum inventi in publicis rapinis ꝛ piratis. verumetiam in multis iniquis iudiciis ꝛ pedaria. dicit. Job. xxij. Substulisti pignus fratrum nequiter. Ista causa nudos spoliasti vestibus. Et Ezech. dicit. Populus meum ejectores sui spoliaverunt. Et Job. xxiij. Vim faciunt pupillus ꝛ vi gum pauperum spoliant. Unde qui debet talis videt habere nomen. de quo Isa. xvij. Hoc nomen eius accidet spolia accelerate festina p̄dari. Tales enim mali videntur ad rapiendum inducere ꝛ ad spolia imitare. Prover. j. Impleamus domos nostras spoliis. sortem mittam̄ nobiscum. marsupium vnus sit omnib⁹ nostrum. Item si charissimi sed ejectores illa spolia meruntur ꝛ spontanee. nec per tyrannos cogentur ipsa dimittere violenter. Ista igit sunt spolia que debent quere. Secundo dico q̄ sunt spoliatque debemus indumenta sunt spolia bonorum spūalium. Ista etiam sunt spo

ta faciunt philosophos: ꝙ debent ab ipsis poma ꝙbi
les optime colare ꝛ fomenta huic applicare ꝛ unde tabe
na calami excidit cōfricare ꝛ ornare. Item quia cū bru
cus sit animal in nocte ipsum ramen pellis fuc ad pau
nos lenandos est vile. Serpens cui simile ꝙ ventositas
spūs ei pellis compati mediante. Sic vere dyabolum q
uasi antiqu philosophi ꝛ poete in multis fuerunt vitiosi
spolia ei eorum ꝙ nocte diuulgant. Cibi quos accauca
uerūt ꝛ ecclesie ydolis in multis vitiis sunt ꝛ fuerūt. Fi
gurata in spolijs egyptijs. ne ipsos filij israhel offerto olo
caberniacula cōfringerent. Exo. xij. Item exhibuerunt
spoliatione egyptum. Sap. x. Justi vulgaria spolia impiorū
ꝛc. Illa sunt ꝙd spolia que vtuam? induere ꝙd. Leuabo
ego sup eloquia tua ꝙ qui mue. spolia multa. Ds bene po
terat dicere pauca. Sic quo exponit illud Gen. xlix. Ora
ne cornedis predam. ꝛ vespere dividet spolia. Comedit ie
su manc in mediatione fidei. ꝛ cras sacerdotij legalium. ꝛ p
phetiaꝝ: vespere. i. per vocationis ad apostolatū diuisit
spolia. Ita litera legalium euangelici ꝛ spiritalem doctrinā in
telligit ecclesiastici dū. q. littera occidit spūs aūt vuificat.
ij. Cor. iij. Certo dico ꝙ sunt spolia ꝙ debent? remoueri.
cibi quam vicia ꝛ peccata ꝙ sunt ydolum valde carpenda
timenda ꝙ pecora sunt expoliāda. ꝛ p obsessionē sacerdo
ij mundanda. Exemplo cerui ꝙ te solet spoliare veteribus
cornib?. Et exemplo serpentis ꝙ se spoliat antiquis pelli
bus. Matth. x. Nolite haere aurū neq; argentū. ꝛ pecuniā ꝙ
si frationum vadam spoliatus ꝛ nudus. Quarto dicit
ꝙ sunt spolia que debem? apponere. Ista est sanctoꝝ spoli
atio carne. que hic p bona opa ꝛ ieiunia ꝛ fandē exhibem?
nobis? ꝛ debem?. Iuxta illud Esa. xl. Exultate victoria
quando dividunt spolia. Et ij. Macha. viij. dicit. ꝙ post
fabricatum tabernaculum optimum ꝛ ydolio diuulserunt spolia.
Sic patet ꝙ sunt spolia apponenda ꝛ refundenda indebita
exigenda. Vide supra de exercere Audiuere ꝛ Iudicare.
ꝛc sufficiat.

Sponsus. sponsa.

Nota ꝙ sponsus se
significare ꝑ ea ꝙ humane nature sunt ab ꝑdicatione ꝑ incarnationem ꝛ qui eius
sponsantur anime ꝑ fidem ꝙ baptismū ꝛ fidei sacramentum
De ipsis enim dicitur in ꝑ. Cant. Sponsus de monte pa
radisi de thalamo suo. egressus ad primū. Et Osee. ij. Ipse
erit sponsus anime ꝑfidem scut illud. Sponsabo te mihi in fi
dem sponsum ad secundū. Potest significare etiā plenius. ꝙ est
sponsus ecclesie ex pacti. Job. iij. Qui habet sponsā sponsa
est. Igitur possūt assignari quatuor ꝙ sponsi nomen est
Amoenum — Amoenū est ꝑdicari.
Gaudiosus. Ds dr sponsus — Gaudiosū est sponsa letari.
Studiosus. — Studiosū est sponsa meruisse.
Exemplum. — Gaudiosū est verbis? cantari.

Sic vere sponsus ecclie filius debet dici. Sum sponsum
allegat nulla nisi solidando. nisi sibi illud Sap. viij. Hanc
amauit ꝛ exquisiui sponsam mihi assumere eius ꝛ amator
factus sum formę illius. Ds tamen est contra ambitiosos
ꝙ ecclesiam suam non videns eligere. nisi in signum quo dicit
cupiunt ad alias se mutare. Jobelis ij. Egredit sponsus
de cubili suo. Item ille sponsus debet cum sponsa gau
dere tam laudando ꝛ eidem gratias agendo. Sic. Isa.
Gaudebit sponsus super sponsam. Quinto de multis spon
sis ecclesiarū ꝛ sponsalibus potest dici illud Apoc.
xvij. Et sponsi ꝛ vox sponsi nō audiet in te. Item ille
sponsus debet cum illa sponsa morari cum ipsa plenius
videndo. Ds est contra illos ꝙ sponsas. i. ecclesias fugi
unt. quia eas nō visitant nec frequentant nisi tempore re
splendi boni. Similes leuellis ꝙ nō apparent nisi in tem
pore vernali ꝛ in pratis ꝛ in hyeme deficiunt ꝛ nō apparēt.
ꝛ multis similibus. ita ꝙ ecclesia potest dicere illud Cyrod.
iij. Sponsus sanguinum tu mihi es. Item debet ipse ille
sponsus amare sponsā. ꝑparando dicitur illud Osee. ij.
Jndauimo in fide circūdabit me quasi sponsum ornata
in corona. Sic de sponsa ꝙ ꝙ sponsum intelligit ecclesia
in firma ad martyrandum: vel etiā anima: de quo Apo.
iij. Dicit cuiuset sancti. ꝙ ihesu ostendenda ꝛ celo. a deo pa
ratam sicut sponsum ornatum viro suo. vide cum in titulo
de diuitijs. ꝛ sufficiat hec.

Sponte. spontanee.

Nota ꝙ spon
te sit ex libertate voluntatis: vltro gratuite. ꝛ ex corde. Et de hu
supra dictum est in multis multotes de voluntate mali in
fra dicetur solum breuiter est notandum ꝙ quatuor sunt spō
te ꝛ voluntarie faciendo. Clementissime exequio. Tribu
latorum tolerando. Obedienter subiugando. Fraterne cha
ritate copulando. Ds debemus sponte restituere ꝙ ex
alienis. vbi dicit ꝙ mulieres que vendunt vidente spon
te omnia tribuebant. Item ꝙ debemus sponte penite
re. patet Judic. v. Qui sponte obtulistis vos animas ve
stras ad mortem benedicite dominū. Item ꝙ debemus
sponte maceratos subiacere patet Judith. vij. Sponte ma
damus nos vobis ꝙ bolofernis. Item ꝙ debem? ꝑ
te aliter aliena colligere per illud Judith. xij. Sunde be
bori alam vt sponte confessus habitare meam. vide supra
in titulo supra dictum: ꝛ sufficiat.

Tare. stabilis. stabili
tas.

Nota ꝙ stabilire idem est ꝙ firmare. stare
do accipit ꝙ sistere ꝙ significat stare ad Eccl. xv. Ne
ti verba fixa quando ꝙ precium alicui. Gen. ij. Surge
ista super pedes meos quando ꝙ mouet se ꝙ mane
re. Hieremie xxxvij. Ero in anno domini ꝛ pa
dica tibi verba que ego loquor ad te. Veritatem quoad
ꝙ modo fiunt stare semper significat manere. loquēdo
de firmi stabilitate. Perseuerantie vtrumlibet. Cōsta
te firmitatem.

Illud est stare quod non fugit nec ca
dit nec mouet. vide de ista materia stabilire. ꝛ in bo
no stans manz immobilis. Ista est enim virtus ꝙ ꝑ
dicam omnia. Sicut enim arundines lapsa est qui resistit
ignib?. qui in igne nō cōsumit sed purgat. Sic vere vir ꝑ
fectus in tribulationibus debet esse ꝑfectus ꝛ solidus atq; constans. ꝙ q
nos tribulationum nebet contemnere. ꝛ sine lesione peccā
di in eisdem immobilis ꝛ stabilis permanere. Sed nil? ignis
huius allegatur. Debet sanctus clarius ꝛ lucidius apparere. quia
non contristabit iustum quicquid ei acciderit. Posset. ij.
Quicumque illos quos habet rangere. i. dilos cum ꝙb? ha
bitare debet: debet ꝙ bona exempla ad confirmā fundē
ti nō sentiendā ignes tribulationum vt liber animare. vñ
de tali stabilitate dicit Epist. vj. Induite vos armaturā dei
vt ꝑ possitis stare. Armatura dei ꝙ respuit ois tribulati
onem est animi cōstantia ꝙ facit dominum stare ꝛ mundi
tribulationis nō timere. Et ꝛ ad istam stabilitatē habendā
monet Sapiēs Eccli. ij. Fili accedens ad seruitutē dei sta
in iustitia ꝛ timore. Vbi adhuc ꝙ non naturaliter quis q
modo efficat stabilis. videtis. Ds ni firme fecerit contem
ptum. Ds ni sciri meruit. Ds infernus in terra figit. Qui
de supernis reate angit. Ds grauis? in terra pomit. Sic
potest dici ꝙ bonum stabilitat. Charitatis quidditatiua se
cundo sic. Firmitatem aīe spūi certitudo accedens. Veri
tatis ꝛ fidei impendens ad seruitutem. Equitatis indeui
nae recitandam inflicta. Gratiarū concursus mediā
dorum. Ista est quinq; facultates nos stabiles firmos
videlicet. Educens qui deo copulamur. Spes qua a deo su
stentamur. Fides qua in deo radicamur. Iustitia qua deo
reuisicamur. Timoratus qua a deo gratamur. Sic ex
go primo ꝙ homo stabilis efficit atq; constans. ꝙ ꝑ amo
rem sui nō allegat ab offendit eum de illo. qui sine est no
men amoris. Sicut enim videm? ꝙ illud qui fortiter ligat
ꝛ stringit cum re firmat. nō facilius cadit. imo fit ꝛ gle
uerat. Sic est de vinculo ꝙ ꝑ se stare non potest. nō frēgide
debile. vel fit ꝑ aliud. ꝙ ꝑ illum vl arbore cui ꝛ fidei liga
tur. Sic vere homo ꝙ se ꝛ debilis ꝛ instabilis est. ille cōs
tans ꝛ ꝑfectus efficit. qñ cum deo ꝙ interni? stat ꝑ a
moris tenaculum copulat. Manus enim fidei est in mari ꝑ
fecte in motu. veritati est pedi ꝙ de ecclesia adhereat. sibi
lis efficit ꝙ verum ꝛ fluctib? nō mouet. Sic vere homo ꝙ
est sicut mons sanctus in hoc mari. nunc efficit constans
firmus ꝛ stabilis qñ ꝑ hoc ꝑ aberrationem adhuc ꝑfectus
filius familiarius ꝛ amabilis filij inquit. Ds de stabilitate
istius amoris pōt dici illd Job. viij. Fili? manet in eternū.
Et illud j. Cor. xv. Fris mei dilecti stabiles estote ꝛ inmo
biles. Qui ds ꝙ esse aliqui obligit. ꝙ esse cum eo stare ma

ner. Sic vere ñ odit pdecessor? sum ipse p gratiam pfecr
tionis? Supra dicit Psalm. Fide mea vacuistis r mi
serationibus: quidā medi r corona meā tu es stare in domi
no dixistis. Fit ergo homo stabilis q̄ p amorem fortē
alligat. Stabilis dico q homo efficat stabilis q̄ spem fir
miter inhereat. Accedamus inqr. Accedius ch approxima
mus spes adiuuat: quille nos accedere appropinquat: q ipse
cōdidit r seruat. tm co p spem r confidentiā se stabilit r in
hērent. Ille ch accedius hominē sanat stabilē. q: sicut illud
qđ fundamentis bñ firmissimū est stabile seu firmū. Sic il
le q ponit in nro spem sui sanat in sanctissimi sui dominicis
Supra dicit. q. Ero. v. Firmū fundamentū nris sanctorū
stantes r stabiles efficit r in pfectā vitā firmat. Accedāmus
quit. Et Rog. v. Accessum habem? ad vñ p q̄m in q̄ sta
mus. Vñ sic vir iustꝰ vocat ch terra. de qua dicit in ps. Qui
fundauit terrā sup stabilitatē suā. v. Eleazari ch gum
mi est liq̄ dū q̄ de arbore fillar. q̄ nō sup terrā vl lapide
cadentem nec in metalli pondē se conuertit. Sic vere dra
stum vir iust? Iust? in proprio sit fragilis r stabilis: q̄
sic de arbore mundi natus. q̄ ad terrā ad deum p vñi
dentiā r p spem pducit. in metalli pondē p stabilitatē con
stantie vertit r mutat. Job. xl. Ecce stabilis erit? unctus
Ista bene apparentibus martyrib? q̄ gener spem celest
glie in confidenter stabilem habuerunt. Fit ergo hō stabi
lis q̄ p spem firmiter sustinet. Accedamus inqr. Terch
dico q hō sit stabilis. q̄ p fidem intime radicat. qđ ostat
cum de firmitate dicit. dū q̄ sunt q̄si ferri vel stabi
ipsius pfectus. sunt p veteris stabiles r constantes. Mo
ra arbor q̄ profundum hz radicē stabilior est r contra impetū
ventoꝝ firmior. Sic vere illi q̄ p fidem sunt profundi vñ
radicati. Leo. xv. Explacitare in fide. Quia firmi? nō
facit homin? nisi diuina confirmatus in quit dei. iii. Reg. r. Fra
tres tui q̄ stant coram te semp. Vñ in ps. Laudate dñm
vñi vñi olim q̄ stans in domo dñi v. Fit igit hō stabilis cui p
fidem intime radicat. Quarto dico q hō sit stabilis cui
q̄ stratum optime regulat. Justitia inquit. Columna est
recta magn? q̄ stabilis q̄ obliqua. Sic vere homo q̄ per
iustitiam dirigit magn? est vt cōter stabilis aīg sunt?
Non dignat ch homo iust? a stabilitate. proinde vñ verbi
recedere nec q fraude aut inconstantiā vitare. Dic Sap.
v. Scabunt iuste in magna constantia aduersus eos qui se an
gust. Sta ergo in iustis. Et nota q̄ iustitia omnes alias
virtutes comprehendit. Et ideo possumus dicere q qđlibz
dom in iustitia. necesse est q̄ stantꝰ et q̄ firmꝰ

In mentis elevatione.
In carnis castigatione.
In dei contemplatione
In corpis immolatione.
In laboris operatione
In humilitatis subiugatione
In scientie exercitio
In fidelitatis affectione.
In fortitudinis obtinatione.
In discretionis cōsummatione.
In iustitie impugnatione
In obsequiis obsequiande
In penitentie intuitione
In veritatis pdicatione.
In maiestatis meditatione
In cōsilioꝝ rendatione
In oratione supplicatione
In silentiis scrutatione
In omi rer? circūspectione

Ista ch sunt illa in quibus
debem? stare r pfecrare vt
talli possimus esse r in talli
bꝰ pmanere. Secundo igit
in mentis elevatione. Ezech. v. Haec dicit dñs surge r sta i
medio. Secundo in carnis
separatione. Eph. vi. State
succincti lumbos vros. Ter
tio in dei contemplatione
Exo. xxiii. Quare videre mi
rabilia de. Quarto in cor
poris immolatione. ii. Re
gum. ii. Stetit salomon co
ram ara dñi coram omni ꝫ
obtulit holocaustū. Quin
to in laboris operatione. Dñs
Ruth. ij. Et mane vig vñe
stat in agro. Sexto in humilitatis subiugatione. Iesus
viij. Vñ iosue nocte illa r stetit in valle medio. Septimo
in scientie exercitio. ii. Paral. xxxv. Steterunt sacer
dotes in officio suo. Octavo in fortitudinis obtinatione. Ju
dic. v. Steterūt sol in medio cli. Nono in discretionis cōsum
matione. Exo. ij. Cum autē vidisset. r cum stantē videret
Decimo in iniquitatis impugnatione. ii. Para. xviij. Ste
terunt filii israel stabat in curru suo contra syros vsq; ad vesperam.
Undecimo in obsequiis obsequiande. i. Reg. r. Stetit Saul
in medio pli. Duodecimo in precipuitatis meditatione. Exo
rcmie. vij. State sup vias vestras. i. Cor. v. Qui stat vide
at ne cadat. Decimo tertio in veritatis pdicatione. Exo.
Stetit ch dñs sacerdos r dixit. Lege sup lignum tribunal
Decimo in maiestatis meditatione. Job. xxxvij. Auscul
ta hec Job vbi r quādo mirabilia dñi. Stet in cōfessione
rendat. etc. Decimo q. Stetimus coram tibi r cōfessi
sum? peccata nra. Decimo in cōsiliorū frequentatione. ps.
Qui stat in domo dñi q̄ttidie manus vestras in sanctu
Decimo in scrutinii solliciture. Mat. vii. State dixit
scriptꝰ in pprios gradus lignum quē scorat ad loquendū de
nob populus in gradibus suis r legerunt in libro legis. Sex
mo in omni rerum circūspectione. Eccl. quis. Qui ꝫ ve
li circūspicit seip. in omni vita sua in omni loco pauidꝰ ha
bui. Vñ ergo sunt que componunt rationē moralem q̄
stabilitate confoederatum cardinalē dicimus in virtutē. r de
ostendit q homo sit stabilis cum p equitatē optime regu
latꝰ vel rectificat. Quinto dico q homo sit stabilis cum
per bñficentiam ab hoc aggrauat. r timore dñi. Ecce ch
quanto grauior erit stabilior r immobilior sicut petra
montibus r rupib? que facilius non mouent. Sic vere il
los quos timor dei premit r aggrauat recte in bono stabi
liz atq; firmat. in timore inquit. Ch bō timet Eccl. xvij.
vbi dicit. Qui stat in timore tenebit se. nō timet nec formidat
domine ne. Vñ te rhobie dñi. Ch bō. q. in timore dñi in
timore grandis. Et. v. Cor. vij. Vñ q̄ sic trax instituit
penitentiam in talem stabilem operat. Sic igit patet q
quinq; sunt que confirmat stabilitatem meam. Immobili
ris fides spes charitas. Vñ sic te homine sic stabilis ma
tur dicit Deut. xxij. Opinati est gratia stabilire cor. Et p
uer. iij. Ut me stabilient. Et sic patet qđ stabilitas acq
pit in bono. Ex quarto dicendum multi sunt bodie qui
nō vident stare. immo penitus cadere de fide cor. et actus r
in. q̄ dubio sunt. Gratia stabilem. Spoliate stantes. Do
mine mendacium. Statues eminentes. Gratia stabilis fit
in amicis firmitate. Spoliate nō stant in virtutis bonitate
Mendacium non stant in verbum veritate. Superbi nō
stant in mundana p̄speritate. Ex infirmitate ch stabi
rum animoꝝ dicit in ps. Qui infra me erant de lange stra
rant. Ex infabilitate spoliatorum dicit Job. vij. Quis
stant de arateri? sic fiducia eius. Ex infabilitate sc nō
dicum r stabilis. dicit Jobis. viij. In veritate nō stetit
q veritas non est in eo. Ex infabilitate stabilitate quam
habit in ps. Expulit sunt nec potuerunt stare. Jā ch non
habent stabilitatem nec in bono permanentiā firmitatem
similes nubibus que nihil habent firmitatis seu stabilita
tis. sunt enim sunt in motu r fluxu. modo sunt modo de
sinunt modo apparent modo disparēt. Quia quanto ch
firmiores videntur esse quasi non sunt nec existunt. Sed facilius cō
sumuntur r deficiunt. Ezec. xxvij. Nō stabunt in stabilitate eo
rum que irrigant aquis. Ista ergo dicta sunt de bono stabi
litate. Sed adhuc potest dici q stare accipitur in malo.
Multi ch sunt qui in malo manent r male stant. Illi qui in
durati r obstinati sunt in malo. Undecimo q̄ male fa
re r male pseuerare videnf ma genera pleruꝝ. videlicet
Arbitrioſi. Qui enim arbitrioſi et valent sectam
Defidioſi. sicendere. De quo Deut. xii. Quicquid
Peccatioſi. cessat in rnis bonis. attribuere voluerit q
si bracones. Item sunt defidioſi et valent ter quidem
de quo Matth. xx. Quid hic statis tota die ociosi. Tri sic
pſumioſi vel valent gentes decipe. Et de hoc Job. xii. Ec
ut ddam cui? non agnoscā. vultū imago eius oculis me
is. Ista igit de stare sufficient.

Statim. Vera q̄ statim venenū clericatum fa
re bonum fine malum: est finem ius
q̄ celeriter citō subito properare sic de aliq̄ vide in alio
tractatu omnia gratia breuitatis.

Status. Vide de stamine vbi idelium similiter
et cetera.

Stauere ꝫre. Exod. ij. Ingressus est in cu
bitum domini r stamē me super pedes meos. Quia igi
tur stamē p ordinare. sicut lectus ij. Stantium et bos
nibus stmel mosi. Et in ps. Qui los suos statuerunt cub
nare in terram. Quandoq; vo p ponere stamē. sicut dicit
Dani. ij. Qz nabuchodonosor fecit statuam auream. Vñ
tule cum in campo durau. Faciatur ergo r ponatur in

uere nobis aliud est q aliquid stabiliter facere t firmare. t ideo mandata t ordinationes maioru statuta dicunt. p eo q stabiliter obseruari faciunt. Iuxta illud Gal. vi. Mihi autem absit gl3 stauros est a mundo t ego. Et nota bene q ubi n3 stant t ponit finaliter ang locari. In ipo q uno nomen t fides. In celo p spem t affectionem. In ecclia q in oratorium t religionem. In patria q constituam contemplationem. Ut non titubemus firmi in ipo. prq ipse vir dicit. Stauisti supra petram pedes meos. Et. j. Cor. x. Petra aut erat ipse. Ut etiam uideam' stantes in celo pes in ipo sit. Stauisti in loco spacioso pedes meos.

Ut uideam' stare in ecclia patet Rome viij. Stetit ecclesia in conspectu eorum. Ut intlig stare uideam' in patria: patet in ps. ubi dicit. Super exaltia mea stare me me. Sy contra alij sunt stantes in terra p auaritia. alij &. Vide supra in ponere t stat in re. stare de firmitate t aliqs illo'. Vide sup in de ponere t mandato.

Stella. Cum stelle dicunt t significant eos q stabiliter erunt in celo. Possum' uocare mystice loquendo q in scripturis inueniunt stelle. Innocentes. Electos. Sapientes. Infideles. Primo igitur virtutes nitorem q est interius. Secunde religiosi ordinem splendorem q est exterius. Tercie ignorant beatop accessus q est supius. Quarte omnes errant peccatop fulgentes qui est inferius. Stelle ignitos splendentes sunt virtutes. Stelle extinct' fulgentes sunt vitia infi: q sicut exhalatio fit. Stelle supius lucentes sunt viri rc. Stelle inferius polluentes sunt mundi uitiosi t peccatores q mox stellarum lumine, p̄speritatis uane alios splendentes de quo Apoc. viij. Tertia pars stelle de obscuratum. Alterius est sunt stelle splendentes. Ut ex illo loco de Apoc. j. q dicebat septem stellas. i. sapientes ecclie. Iuth xv. sunt stelle numerose. de q̄ Iudic. v. Stelle manentes in ordine t cursu suo: aduersus sysaram pugnauerunt. Item aliq sunt stelle luminantes de q̄bus Ecclesiast. Species celi q̄ stellarum: illumina in excelsis. Mali intlig sunt stelle cadentes de q̄bus dicit Apocal. vj. Stelle ceciderunt de celo. Sunt tres cruces grossos suos. Et Exe. xxxij. Nigrescere faciam stellas. Ut ergo ad p̄sens intelligam' viros iustos. i. p̄nos beata agentes angelos t plectos possumus uocare q̄ sic sunt stelle. q. d. sicut stelle fiunt a deo ad ornatum sup̄ q̄ t ad regimē inferiorum. sic sancti t electi facti sunt inferiores. i. militantes ecclesiam regentes t gubernantes. Apoc. xxi. triumphātem ecclesiam q̄ sua similem patriam adornarent. Ut de humeris' &. Bel. j. q deus posuit stellas in firmamento celi t voluit vt essent in signa t tpa t dies t menses t annos. Quidnec ch dicit gloria et stella ad decorem ecclie ē. Mulier ch amicta sole corona de duodecim stellis. Ita habebat. sicut dicit Apoc. xij. Filio de homine super stellas in corona sua coronabat. Apoc. j. Dxta. i. iuxta q̄ stellas spirales t gaudia t corona mlier. amore sole. Lucifer mali tantus spe continuate: dum hic infer' continuat: in manu ea de sunt q̄ sursum in celo collocant. spes ch celi gloria stellar. Dicut di Eccl. xlix. Sicū stella. i. sicut homo iustus vel sanc' potest dicere illud Apoc. xxij. Ego sum genus t radix dauid. Stella splendida t matutina. Dicit ad uerte q sancti dicunt stelle quor sc conditiones stellarū que in illa nocturnitate continent. Quia sunt stelle habent stellarum gnantias. ego sum inquit. Posterorum nil. sunt. genus. q̄ se cōmunicat speciebus. Adherentia cōiunctas radij q firmiter adhere terre. Apparentia dele. tantia vel claritas sicut. q̄ interpret valm desiderabile. Eminentiam sapientiam: stella q̄ habet locum in celo. Lo splendorem illustrationis vel sp̄ciali splendida. Per firmitatem semp manentes ego sum. Per plenitudem semet exhibere genus. Per charitatem semp adherendo radi. Per bonitatem omnia complacere studio. Per affectionē sursum habere. Stella. Per oblectationem intus reducere splendida.

Dico ergo primo q si volumus esse stellae necesse est q p firmitatem solidi maneamus. Ego sum inquit. Stabilitatis est stellarum ita est solidus t firmus q nec vetustate corrumpitur: nec putredine remolit: nec aliquo casu dissipat: t inde est q stelle a mundo sunt dicte. Sic viri iusti in constantia solidi atq; stabiles sunt. ita q nulli corruptioni pereant subiacere. nulle ch tribulationis impetu quatiuntur. nulle temptationis turbine corripiuntur. ego sum inquit. quasi dicere. Ego non sū nec creaturis nec temporibus. Ego sum qui sum. Exo. iij. Ego sum qui sum. Unde Gregorius. Stelle bene dicit stelle celi. Iste tamen sunt contra multos qui non habent constantiam vel perseverantie firmitatem. sed potius inconstantes t de fide vanitatem tales sunt illi qui in uno gradu non stant. Similes superbis inflammatis: qui videntur esse stelle t non sunt: ideo non stabiliunt. immo subito apparent t subito euanescunt. Sic dicit quos aliquando videant apparere t manere solent tamen a firmitate cadere et euanescere nullo in firmitate gradu vel merito subsistere. Sicut patet de ypocritis non existentibus stellis animis nō per seuerantibus. t de viris inconstantibus t non gnantibus. Ih enim non possunt dicere ego sum: immo possunt dicere ego sū. Apoc. xvij. Bestia quam vidisti fuit t est Hec possunt dici stelle in motibus. sed potius cadentes et deficientes. Matth. xxiiij. Sol obscurabit t stelle cadēt de celo. Non sic charissimi sed necessarium est si volumus esse stelle spirales q̄ per firmitatem solidi manganum. Et unde dico q necesse est q̄ per plenitudem nō solos peccatores: sed genus inquit. Stelle enim contra se habent influere. t suam influentiam inferius exercere. Sic isti per plenitudem in suos influunt: t bona sua etiam alijs retribuunt t exponunt. t hoc ostendit cum dicit genus. Bona sunt quidē est illud quod naturam suam communicat omnib? speciebus non est enim dare speciem in qua non possit natura generis reperiri. sicut animal q̄ est genus inuenit in bestia t in homine que sunt spēs. Sic vere p̄fecte habent primodem generis non p̄modum indendat. q. d. ipsi volunt generaliter t liberaliter uiuere. t bona sua aliis retribuere communicare t mutuere: non indendaliter manere. genus inquit. j. Per. iij. Sic ethe genus electum regale sacerdotium. genus sanctū populus acquisitionis. Un de talis? stelle sic dominicantes t affluentes statue Ecclesie. Apoc. xxi. Mulier ch sole amicta non tamen sicut stellas celi. Sed est contra multos qui non sunt sicut stelle subsistentes t dominicantes. sed potius sunt stelle q auaricia inflammate. t per cupiditatem attracte. Similes stelle que dicit mare: t alibi dicit cometa. que sunt stelle terribilissime figurate in illa stella de qua dicit Apoc. viij. Et stella magna ardens de celo ardens sicut facula: ego sū ih per auaritiam t per cupiditatem exhibentium sunt feruentes. Non sic charissimi sed q̄ pleniores nō ipso p̄dicamus genus inquit. Tercio dico q necesse est q̄ per charitatem firmiter hereamur radicati. Stella enim firmissime adheret celo t in eo valet radicare q̄ nullq̄ euelli ab eodem. Sic vere homo per charitatem t veram amicitiam ita debet adherere firmiter deo t proximo q̄ nullo casu debet euelli nec separari: sed debet firmiter radicatus dicit inquit. Et hoc patissime gerunt ad vnū fideles qui sic radicant reuolter in dei amore. Ita q̄ de eis p̄dicit illud Eph. iij. Ecce radix vestre q̄ stare in signum populo. ipsi gentes expectabit. Et ibi dicit expectabit q̄ vere fideles t fidei quando inueniunt sunt deprecandi: t cum omni reuerentia veneranda. Unde de talib? dicit Apoc. xxij. Qui ad me sitiam ueniat. Qui ad me sitiam credit multos quasi stelle imperpetuas eternitates. Quod tamen est contra multos qui sunt similes planetis t non stellis in celo firmiq. Sed medium planetarum: que stelle creantur dicit. aliquando vadunt cum celo aliquando contra ce lum. Dicit aliquando seruant fidem t amorem deo t proximo t aliquando faciunt contrarium. Sicut ad literam patet de personis impiorum. t de amicis inconstantibus apparet. qui nec cum deo nec cum hominibus gubernant. Significati Apoc. viij. vbi dicit. q. cauda draconis trahebat tertiam partem stellarum. Et Gal. vij. dicit. q. cum medicum quarti animalis uocat de fractudine t de stellis. Draco ad est ydolatria cum cauda sue fallacie de seruendis. de fabulatis t fabulatis trahit secum stellas celi. i. quosdam fideles ipsos a dei t amicorum consortio separare. Adeo de talibus inconstantibus dicit in canonica Jude. Hi sunt nubes sine aqua que a ventis circumferunt. arbores autumnales infructuose bis mortue. eradicate. fluctus feri maris despumantes suas confusiones. sydera errantia. q.

bene pedila tenebarū reſonata eſt. Quia benigne iſti ſunt
les iuſt. Uenus tenebrus. Uenus ſuccubus. Stellæ
errantibus. Arbuſtus eradicate ⁊ eſt ardent⁹ ſcintil-
tens ⁊ illuminatus incorruptibus. Non ſic chariſſimi ſ per
charitatem firmatur bereum⁹ radix inquit. Quanto ⁊
eo q ſi volumus ſpiritualiter eſſe ſtelle neceſſe eſt q p be-
neficia omnib⁹ placeamus q offendat cum nihil de-
nit: qui vult velle deliberabilis q ſ. ſicut ſtella habet be
cetem ſi aſpectu ita q ipſas pdecessabile eſt videre. Sic ver
tibus in aſpectu ſue eternitas querationis ꝑ per reſpon
dentium beneficiis nobis eſt deſiderabilis ⁊ pdecessabilis
ad videndum. unde inquit. ſ. Reg. xvj. Dixit dauid ſecun
dum pſalterē fortem rubeus pulcrum viſu. pudentem ver
bis ⁊ dominus eſt cum eo. Sicut enim ad aſpectum ſtelle
mantie in mari ſic iuſt. ⁊ ſicut ſerum actio tractus ab ad
am nec adamantem naturaliter ſequit. Sic vere ad aſpe
ctum bonorum exemplorum ⁊ beneficiorum conuerſationē
tuſorum. alij deſiderant ad vitam ⁊ abipſis ad ſonū tra-
huntur. ⁊ per ipſos veniunt ad ſalutem. Unde ij. Uidemus
ſtellam eius in oriente ⁊ venimus adorare eum cum mu-
neribus. Illa tamen ſunt contra malitiose qui per bonitatē
tem non ſunt ſtigida. ſed ꝑ inbonitatem ſunt obſcuri Ec
cleſ. xxxvj. Celum nube tegam: ⁊ nigrefcere faciam ſtellas
eius. Poteſt enim eſſe verbum ypbolicū celum. id eſt ec-
cleſiam nube ⁊ mutatio negat: ⁊ ſtellas eius id eſt perſonas
per inbonitates nigrefcere facit. Non ſic chariſſimi: ſ per
bonitatem omnibus placemus. Quinto dico q ſi vo-
lumus eſſe ſpiritualiter ſtelle. neceſſe eſt q per affectū ſur
ſum reſidemus: cum ſit ſtella: quia de natura ſtelle eſt.
q ſurſum in celo reſideat. Iuxta illud Genelic. j. Stellas
poſuit in firmamento celi. Ad quod notandum q ſurſum i ce
lo intelligimus per affectionem manere: ubi per meritū ve-
derum reſidere. Dan. iij. Benedicite ſtelle celi domino. Ubi
tamen eſt contra malos qui magis ſunt in terra per deſi-
derium terrenorum: q in celo per deſiderium ſupernorum
Figurati in illa terra pars ſtellarum: quam draco ſi cau-
da trahebat in terram. Apocal. xij. Unde Matheꝰ. xxiiij.
Sol obſcurabit ⁊ luna non dabit lumen ſuum ⁊ ſtelle ca-
dent de celo. Non ſic chariſſimi ſed per deſiderium ſurſum
reſidemus. ⁊. Sexto dico q ſi volumus ſpiritualiē eſſe
ſtelle neceſſe eſt q per obſeruationem mentis reluceam⁹ ſplē-
dida inquit ⁊ matutina. Stella enim non ſolum ſplendet
exterius per apparentiam ſed intimo etiam ⁊ intra ⁊ infra ſi
ſtantia. Habet enim ſtella ſubſtantiam pennis ⁊ ſyſtantiā
que a ſole radijs penetrantes q intus ſicut exterius il-
luſtratur. Sic vere iuſtus non ſolum eſt lucidus per bone
ſtam conuerſationem. imo etiam interius per ſacietatem
⁊ obſeruationem ſplendida inquit. Barue. iij. Stelle dederūt
lumen in cuſtodijs ſuis. Chaldaic. xiij. Luce ſplendide ſal-
gubia. Radius enim diuine gratie ⁊ influentie cum corda
iuſtorum penetrat. ipſos bono ſcientie ⁊ ſapientie illumi-
nat ⁊ illuſtrat. ſplendida inquit ⁊ matutina. Ita q ve quo
libet iuſto pe dicit illud Sapi. v. Quaſi ſtella matutina in me
dio nebule ⁊ ſicut luna plena in diebus ſuis lucet. Quod
tamen eſt contra malitioſos qui p obſeruationem non ſplendi
ſed p ignorantiam ſunt nebuli ⁊ obſcuritas q nec ſe latis
in via morum dirigere nec alios inſtruere vel docere. Ela-
pii. Stelle cli ⁊ ſplendor earum non expandent lumen ſu
um. Non ſic chariſſimi ſed Per obſeruationem regule lucra
mur. Per affectionem ſurſum ſedeamus. Per benefacti
cendo placeamus. Per charitatem in cū hereim⁹. Per
petuam noſtre mentis pdecessabile. Per humilitatem foueſ
mancamus. Et ſic bene dico quilibet ſtellatus. Ego ſum
genus ⁊ radix dauid. ſtella ſplendida ⁊ matutina. ⁊ optime
talis ſtella fuit ipſe. Unde ſicut in ventre lapidis preciosi ſ
dicit alterum ſunt interius quoddam lumen ad ſimilitu-
dinem veritas ſtellet: ideo alterum dicit: eo q in ſe continet
quoddam alterum. Sic vere in ventre veri lapidis preciosi
ſ. Uirginis gloriose apparuit quedam ſtella. Cui filius be
nedictus: qui de per incarnationem ſplendut ⁊ tandem in
natiuitate exterius p dijt. q per radij ſtelle materialem ma
gos ad ſe adorandum adduxit. quia ſ. illi lumen rapuſie-
runt luminoſum fuentes munere. Illa eſt ſtella de qua
dixerat balaam. Nume. xxiij. Orietur ſtella ex Jacob. Et
ideo ſicut elephantis nouę ſtelle. Lune reuocare ſolent in
diuine. Dat ſtellam que mare cimula: quando de nebu
coſa ſuiet reſplendere. q eam valet adorare ſicut duo pi
mus. Sic vere quando ille ſtella de filio ꝑ incarnatio.
nem omnia renlatus ⁊ renouauit fuit ſtatim elephantes
⁊ cacabos eſt dicti: paſtores ⁊ gentiles ipm inquirunt
per fidem ⁊ peremonē: ⁊ per deuotionē adorauerūt. Ga-
dentes enim ſtellam gauſi ſunt gaudio magno valde q.
Matheꝰ. j. Et ideo breuiter ſit bene potens dicere potuit
ante omnia. Ego ſum genus ⁊ radix dauid ſtella ſplendi
da ⁊ matutina. Unde eam quidam in quatuor modos in
ſermone videntes ſtellam ⁊ pone eam ibi quia pones deo
eſt hoc. Et ſi vis videre q ſtellas poſſunt auctiq; augi.
Iuxta illud Apoc. j. Septem ſtelle angeli ſunt ſeptem ec.
declarium. Unde ſupra in ſermone. Stelle vocate ſunt ſi
perune affumas. Et pone illam auctoritatem quidam que
ibi ponit. Stelle mantice in ordine ⁊ curſu ſuo aduerſas
ſyrarum pugnauerunt. Hoc igit ſufficit de ſtella. Et ſi vis
poteſ addere adhuc dicere q dilbet iuſtus dicit ſtella. q
licet ſtelle ſint. In ſua altiſſime. In vita pulcerime. In
ſtatu firmiſſime. In actu potentiſſime. In motu velociſ
me. In ordine reſpectiſſime. In lumine abundantiſſime.
Sic vir iuſti ſunt. Sua ala ſurſum contemplando. Et
ſu pulcri ſanctę conuerſando. Statu ferme ſemp perſeue
rando. Virtute plus bene operando. Motu prompte
obediendo. Ordine ſunt ꝓſpoſiti aliorum nō necedā
Lumine limpidi ⁊ a alieno infirmo de ⁊. Ea vis pfique
re ⁊ concorda ſicut ſupra. q omnia gratia Deitatis

Sterilis. Steriliras.

Hoc q licet
licet quodlibet eſt q fructum nullum vel tenuiter ꝓducendi fru
ctus adhibitus vel impoſitibilitas poteſt ſignificare in bono
⁊ in malo. ſm q fructus tuerſimo de accipiantur ſcripture.
Unde nota q ſunt quatuor Fructus bonorum temporalium. Fructus malorum criminalium. Fructus operis
virtualium. Fructus munerum ſupernalium. Sic inuenī
tur quadruplex ſterilitas ꝓdicio fructibus correſpondēs
ſcripture. Pauperatio. Gancratio. Peccatus ⁊ Cu
ritatis. Pauper eſt ſterilis ſm ea ad fructum opis ſi
nalarum. Iuſtus eſt ſterilis ſm ad fructus operalis
negotiorum. Peccator eſt ſterilis ſm ad fructus vi
tualium iuſticiarum. Damnatus eſt ſterilis ſm ad fru
ctus mentalium delectarum. Dico primo q eſt ſterilis
egenorum. quia ſolitet pauperes ⁊ egeni carent fructi ⁊
cuntis huius mundi. Similes arboribus ſilueſtribus que ſ.
nus ad fructificandum ſint ſteriles ſunt tamen ad edifica
dum magnoperis ita q ſepe ſit q in nobilis ꝑdicio po
mus. vbi arbores fructifere ceteri? ad eſtū ⁊ ad frigora ce
minunt. Sic vere pauper ſterilis ac temporalis vacuus
cus caſu magis accepta a deo reponunt in edificio paradi
ſi. Illico qui fructibus ceruicum abundant meritoriis
gnimus ⁊ in frigore infernali. Dico in pmo q quia ſe
bene facit ſterilem in domo matrem filios letantē. Quat
nimo etiam ſepe ſit q arbor fructifera efficit quidem ſe
efficit ſterilis fructifera. Sic etiam in the temporalis? et
dentes q vetus facit diuites ſterilecere ⁊ ad pauperta
venire pauperes de ſuis fructificare ⁊ mentis abundare
Quod bene figurat Gen. xxxj. vbi dicit q rachel pariter
deſpiciebat lyam ſororem ſuam ſterilem. ꝓter q ſi ſed qua
tus nomine aperuit vulnam ipſe ſoror ſterili. patuit mo
Quia ſepe ſit occulto iudicio dei. q viatus alios qui ſed
dent pauperes ⁊ ſteriles. ſi commentes ad penitentiam
nam: pauperes q ſi contempti fuerant met reſurgent. ſ.
Reſurrectionem. q. Sterilis peperit plurimos. ⁊ que multa fi
lior eſt. Illa eſt igit ſterilitas egenos. Secundo dico q
eſt ſterilitas peccatorum: et iſta eſt illa qua iuſti volunt eſſe
mundi ⁊ ſterilis quo ad ꝓdictionem vicioruꝫ. Multi eſt
arbor malum fructum facit. Et ideo tali fructu ſterilis ve
lunt eſſe: ne poſſint male arboris apparere. Ideo dicitur
ſic ſterilibus dicit ad Galat. Letare ſterilis que non pa
ris. erumpe ⁊ clama que non parturis. potiſſime mulie
rilis. dicitur ille qui eſt caſta a. qui ſ. p carnis pugnoſi
fructū non facit. Sequo Sap. iij. Felix ſterilis ⁊ incoīq
tata que neſcivit thorum in delicto. Iſta eſt ſterilitas ꝑ

fructus. Tercio vico q̄ eſt ſterilitas peccatoꝝ qui ſ. homines operum ſuorum non pœnitent. Gomor malo ſ. eſt animal ſterile naturaliter: p̄ eo q̄ ab vltimo z equa generatur. q̄ nullum animal equinum ſit generatiꝫ generat vñ Aristo. q̄ animalia poſſunt eſſe infinita genera ſpeꝛ. Sic vere multa z infiniti quos alienus ſymbolus in mundo generat ac p̄dicat: quo ad fructū bonoꝝ operum ſunt ſteriles. vacui pariter z inanes. vt ſic vocat illud Hiere. xvii. Gentes vere idum ſterilem: vero q̄ in victoꝝ tuo non p̄peraſti. Alia eſt ſterilitas quam introducit peccatum z alia ſpalia mā di bona. Arbor enim aliquando ſic ſterilis quod fructuum nullā ſecunditatem q̄ arbor que in incremento multū fructificat. ato vocat ſterilitatem. Alia etiam quod vere nimi ani pinguedinem z vberatem. Unde etiam palma in vera pinguis plantata ſterilis efficit. Alia inſup quod ramorum nimia multiplicationem. Vinea em̄ cui rami ſuperflui amittunt: nec ſuā ſterilitate. Alia inſup aque vel aeris ob aqui malignitatem. q̄ ſ. aqua ſalſa vel ſulphurea ſterilem reſacit terram in qua ſtat. Vñ etiam in ſcalia dr eſſe ſtere Aqua aut̄ potata ſuat mulierē ſterilem̄. Alia enim p̄ter ſolis abſentiam. Unde nemegia ſ. eſt terra remotiſſi ma a ſole eſt penit' quaſi ſterilis. Vñ ſunt etiā cauſe ſ̄ arbor efficit ſterilis que etiam moraliter intelligi poſſunt in homine regni. Quia p̄ abundā charitatis homo z fra ctus etiam efficit ſterilis z inanis. q̄ in iuuentute fructus ſue ſanctitatis ſecundat: quādo in senectute ſtatu pinguis de lectus collocat: q̄ in multitudine ramoꝝ. ſ. repoſitoꝝ: fa miliarium z parentum ſecundat. cum aqua ſalſa z mali gnā mundane p̄ſperitatis irrigat. ei dr a ſolis ſpi gratia z gloria per obſtructionem elōgat. Unde ſ̄ z plumb' alios medios perdit homo virtutum z bonorum operum ſecundi tatem: z incurrit actiuitatem z ſterilitatem. in q̄ tali poteſt vñ illud Eſa. xlvii. Venerunt tibi duo hec. ſterilitas z vi. duitas. Alia eſt ſterilitas quam dominus p̄bet Deut. vii. Non erit apud te ſterilis vtriuſq; ſexus. Et ideo ſpon ſa cōmendat in hoc q̄ tales ſterilitas ei deficit. vel q̄ tali ſterilitate caret laudat. Unde Cantic. iii. Gentes mi ſunt greges tonſorum: z ſterilis non eſt in eis. Alia eſt ergo ſterilitas peccatoꝝ. Quarto vico q̄ eſt ſterilitas damnatoꝝ. Illi em̄ ſunt ſteriles omni ſolatio z omni bono. Unde anima damnata ſe dicere illud Eſa. xlix. Ego ſterilis z nō pariens: tranſmigrata z captiua. Alia eſt ſterilitas ſuſtinens. Vide ſupra de fructib⁹.

Sternere Nota q̄ ſternere nihil aliud eſt q̄ a- aliquid ad infima vſq; pauere vt ad terre ſuperficies adequare. Et ideo ſtratura dr̄ pauimentū quo via ſternit z ad ambulandum z conandum diſponit. Et igitur ſtratura illud quod inferius ponitur: vel q̄ in ſcriptura ſubſtat: z quod ab homine z omnibus conculcatur. Et ideo breuiter nota q̄ ſic ſunt principalia loca q̄ ſternuntur ſic generibus gloriarum z rerum. videl⁹. San cta eccleſia que ſternit viris virtuoſis. Bona conſcientia q̄ ſternit rebus fructuoſis. Mens plena nequicia que ſternitur culpis periculoſis. Celi curia que ſternit viris gloria ſis. Mundi patria que ſternit viris vicioſis. Inferni mi ſeria que ſternit viris vel penis doloroſis. De viris virtu oſis quibus ſternitur nulla ſ̄ Eſa. liii. Sternam p̄ eodem lapides tuos. Et Tho. xxi. dr̄. Et lapide candido z mi. do pauere eius ſternentur. De virtutibus etiam fructuo ſis quibus ſternit bona conſcientia poteſt vñ illud. q. Pa rali. Salomon ſtratū posuit monumentum p̄cioſiſſimo marmore. Bona enim conſcientia eſt illud conculcatum in quo pa ratur cena domini. de quo dr̄ Marci. xiii. Oſtendet vo bis cenaculum grande ſtratum. De peccatis vo z mori bus deteſtabilibus quibus ſternit mens impia. dr̄ Eſa. xxi. Gubet te ſternet rinea z operimentum tuum erunt ver mes. De viris autem gloriosis quibus ſternit celi curia poteſt vñ illud Eſa. liii. Sternam p̄ eodem lapides tu os. fundabo te in ſapphiris z ponam iaſpidem propugnacu la tua. ſ. De viris autem vicioſis quibus ſternitur mū dana patria dr̄ illud Deuter. vii. vbi mala mulier id eſt mundi proſperitas dicit ſic lectulum meum ſtrauī rapeti. bus pictis ex egypto. De penis doloroſis quibus ſternit inferni miſeria pot dicere dñus damnatoꝝ illud Job. xvij In tenebris ſtrauī lectulum meū. De ſtrum vo in ſcriptura ſignificat lectulum. Vide ſupra de loco. Item vide ſupra de ſubſternere.

Stola. Cum ſtola nihil aliud eſt q̄ indumentū ad conſequendum hominis p̄paratum. Poſſu mus oſtingui de ſtola ſicut de veſtimento. Nota q̄ dr̄ q̄ ſtā in bono q̄ in malo ſignificato in ſcriptura inuenio multas ſtolas. vide ſi fruantur filij dei ſt. Inuenio ei de ſtola

Inſipientium. Dico ergo q̄ eſt ſtola qua vtuntur inſipientes. ſ. illi qui de nouo ſunt ꝯ uerſi. Illi enim induunt ſtola prima.

Perfectorum Sed ſtola bei que nulli redeunt negatur. Quod bene ſignatur Luc. xv. de filio p̄digo reuertente. de quo dr̄ pater. Cito p̄ferte ſtolam primam z induite eum. Item ſi co q̄ eſt ſtola qua vtunt̄ p̄fectiores. z ita eſt penitentia nec. ſ. eſt neceſſaria p̄fectis vt ipſos purget z augmentet. Penitentia enim eſt ſtola belli. de qua dr̄. ſ. Macha. xiii. Juuenes inducti ſe gloriam z ſtolam belli. Item vico q̄ eſt ſtola qua vtunt̄ perfectiores: ita eſt penitentia que eſt indumentum p̄fectorum. vel etiam beneficia ſuperiora. De qua. ii. Eſdre. i. Statuit ſacerdotes p̄ vicos vtrorum ſtolis amictos. Item eſt ſtola qua induunt̄ celo manentes. ſ. beati. z iſta ſtola eſt veſtimentum glie qua bene ſtolati z induti triumphamus. Ber qua Eccli. xv. Stolam iocunditatis induit eum vbi z q. p. ſup ca. vico.

Item eſt ſtola qua induunt̄ mundi potentes. Et ita ſignificat indumentum bonorum temporaliū z gloriē mundialis. ſ. Macha. v. Vidi per aera equites ſtolis aureis. Iſte eſt ſtola q̄ induunt̄ malū falſi tas. ſ. hypocrite. z iſta z ſtola ypocrisis apparēs honeſte: z querulose hypocrite. De qua Marci. xii. Cauete a ſcribis q̄ volūt incedere ſtolis ſtolatis. Alii vico q̄ in ſcriptura inuenit

Stola nitoris. Prima ſtola induunt caſte cōtinentes: z iſta eſt ſtola hyſſina qua Joſeph

Stola vigoris mundis carceris veſtibus eſt indutus

Stola honoris Geñ. xli. Unde Leui. xxi. dr̄. q̄ ſacerdotes ſtolis linois induunt Hyſſopus

Stola ſplendoris eſt linum candidum q̄ calliditatem deſignat. Secunda ſtola induunt ſancte conuerſantes. ſ. ſtola nouitie z hec ſic apparatie. de qua Geñ. xlv. dr̄. Ut ioſeph p̄ceptū fuiſſe ſingulis fratribus binas ſtolas beniamin uo dedit. cc. argenteos cum quinq; ſtolis. Hinc enim ſtole ſunt beneficia in ſermone z opere. Quinq; uo ſtole ſunt quinq; ſenſus continentes. Tercia ſtola induunt viri militantes. ſ. illi qui continue ſunt in pugna. z iſta eſt ſtola conſtantie. de q̄ illud predictum. ſ. Macha. xiii. Juuenes inducbant ſe gloria z ſtola belli. Quarta ſtola induunt viri triumphantes q̄ victe. Et iſta eſt ſtola qua ſancti in patria induuntur z veſtiunt. de quibus Apoc. vii. dr̄. q̄ illi ſ. erant ante thronum dei erant amicti ſtolis albis z palme in manibus eorum. Et dicitur eſt q̄ eſt ſunt qui venerunt ex magna tribulatione z lauerūt ſtolas ſuas in ſanguine agni. Quinta uo ſtola induunt beati contemplantes. ſ. angeli z beati qui ſtola gloriē ſplendoribus induunt. Figurati in quib⁹ ſanctis dom qui ſedebant ſuper thronos. xxiii. circumamicti ſtolis albis. Unde de angelis dicit Marci. xvi. Qui mulieres inuenerunt iuuenem ſedentem coopertum ſtola candida z obſtupuerunt. Vide de veſte. Induere. in litera J et U.

Studium De ſtudentibus z ſcholaribus ela neceſſarijs vide alibi. de eadē materia in cl. z in aliis ſepe capitul ſequentib⁹ z pone hic ſi vis z vide ſupra vbi ſcribere.

Stulticia. Nota q̄ ſtultitia z fatuitas eſt qui dem vicium quo homo ratione ſubdebetur q̄ contra rationem aliquid operat. Eſt ergo ſtultitia rationis carentia. z ideo ſtultus dr̄ qui ſine ratione vel conſideratione vel debita diſcretione aliquid ex ſtimat vel imaginat vel facit: operat: dicit vel deteſtat. Quia ergo ſtultitia aliquando poſſit accipi in bono ſenſu, tum ſ⁹ per ſtultos intelligunt ur illi quos mundus ſtultos reputat. ſ⁹ viros iuſtos. de quibus. i. Corinthios. iii. eno. Stulta mundi elegit deus confundere ſapientes z ſtultitia

ſumē in malo. Unde peccator ꝓpie dicit ſtultus. Quia
per Chriſtū qui omnibus omnib⁹ mediatibus meritoꝝ ſeruat
ſalutē eſt. Et ideo peccator qui mediator euitat. Iob bona
ſpiritualia t eterna. Sanctis meritoꝝ. I. eterna bona ſibi
eua merito poteſt dici. Animalis homo nō ꝓcipit ea q̄ dei
ſunt. ſtultus enim eſt illi t non pōt intelligere. j. Corinth.
ij. Et ideo breuiter t verbaliter dico q̄ ſtult⁹ eſt naturalit
Sup⁹b⁹ t preſumptuoſus. Dico q̄ ſtultus eſt ſup⁹-
Indignans t deſpectuoſus. bus t preſumptuoſus. qꝫ
Iracundus t ſeclerosus ſtultus videt ſibi ſapiens.
Loquax t detractorius. es eſſe aliq̄. Preſumit eſſi
Loquax t tumultuoſus. de ſapientia dei non.
Pacis zelatorius Eccl. x. Stultus nunq̄ vidi
Lasciuus t ſolutioſus ſuam ambulantem in ſi-
Iactus t oblectatius ſe inſipiens ſi omnes ſtul
tos exiſtimat. Unde de talibus poſſum⁹ dicit. Ro.
xvi. j. Dicentes ſe eſſe ſapientes ſtulti facti ſunt. Iste eſt
indignat⁹ t deſpectuoſus. Stulti enim deſpiciunt quicqd
faciunt alij t etiam omnes alios. Unde Prouer. j. Sapi-
entiam atq̄ doctrinam ſtulti deſpiciunt. Iob. xii. Stulti quo
q̄ deſpexerunt me. Item eſt irriſorius t dicto factis
lis eſt ad mouendum bilgam magnā t ſolitionem. vñ
Prouer. xiij. Impatiens operabit ſtultitiam. Et Iob. v.
dicit q̄ virum ſtultum interficit iracundia. Item eſt tor
pens t deſidioſus: tardus enim eſt ad omne bonum t ere
dendū t faciendū. Vñ Ec. xxiij. O ſtulti et tardi corde ad
credendum hiis quæ locuti ſunt ꝓphete. t Eccl. xij. dicitur
q̄ ſtulti ſuſpicat mīr⁹ luxus t labores ſi ad eos miserat eos
Item eſt loquax t tumultuoſus. Eſt enim garrus ſtul
ti ſemp velle loqui. Eccl. x. Stultus verba multiplicat. et
Eccl. xx. Stultus alte fatua loquit. Et Eccl. v. In multi
tudine ſermonibus erit ſtultitia. Item eſt pacis t iuris
ſus. Unde Prouer. xxiv. Cogitatio ſtultorum ꝓcul fugit ſa
pientia. Eccl. x. Labia imprudentium ſeipientabunt illam ini
tium verborum eius ſtultitia. Item eſt lasciuus t ſolutio
ſus. Stultus enim non querit niſi eſſe in lasciuia t quiete. vñ
Eccl. vij. Cor ſtultoꝝ vbi lenitia. Et Prouer. x. Quaſi per
riſum ſtultus operat ſcelus. Item eſt inſolens t oblectio
ſus. q̄ ſtultus nolat aliqd q̄d pertinet ad ſalutem. Vñ pro
nun. vij. Nolet q̄ ad vincula ſtultus crudat. Et j. Cor. ij.
Stultitia enim eſt illi t nō pōt intelligere. Et in pſ. Dixit
ſtultus nō cognoſcet: t ſtultus nō intelliget hec. t ſic luffi
cit de ſtultitia.

Stupor. ſtupere. Nota q̄ ſtupor ꝓprie
idem eſt q̄ inſenſibili
tas. Unde nomen dicit ſtupidum quaſi inſenſibile
t ſtolidū. Mens enim ſtupet dicit quando pre nimia admi
ratione nihil exterius ſentit. Quia igit ſupra de miran
dis dictum eſt hoc ſolum notandum eſt q̄ ſtupor ſentie
accidit de rebus inſolitis: arduis t ignotis. Et ideo poſſu
mus dicere q̄ quando q̄ ſtupet homo t rehementer miratur

De mirabili ſcientie limpiedine. Stupor ergo ac-
De notabili ſcientie pulcritudine cidit de limpiedi-
De terribili ſcientie rectitudine ne ſcientie mirabil:
De laudabili ſcientie fecunditate t ſic ſtupor⁹ q̄n ad
dimus fabulas ſcientias t occultas. Unde de regina Sab
ba dicit. q̄ audita ſapientia ſalomonis pre ſtupore nō erat
in ea ſpīa. j. Paral. ix. Item accidit de pulcritudine no
tabilium recreatarum. Stupet enim homo quando videt
pulcritudinem admirandam. Et ſic ſtupebant aſſirij vide
ntes iudith. Vñ Judith x. Stupentes mirati ſunt nimis pul
critudinem eius. Item ſtupor accidit de meſtitudine or
ribilium molestiarum ſeu rectitudine ſupernaliū iuſticia
rū. t ſic ſuperius quando videmus terribilia dei iudicia
in primis t in nobis. Deutro. xxviij. Stupebit ad conſpe
ctum eius q̄ videbunt oculi tui. Item ſtupor accidit de
magnitudine ſiue de fecunditate eternalium potentiarum.
Et ſic vere ſtupemus quando videm⁹ aliqua mirabilia in
natura. que. I. ſunt impoſſibilia fieri p potentiā inferiorem
ita q̄ ſolum fiunt ad potentiam diuinam t ſupinam. t
ſic ſtupebant homines de mirabilibus xpi t apłoꝝ. Unde
de paralitico curato dicit Luc. v. q̄ ſtupor t timor locū ſu
um in quo iacebat. t ſtupor apprehendit oēs. Et. xl. vide ſupra
de miran. t de miraculis.

Vadere. Nota: q̄ ſuadere eſt idem q̄
mouere dicendo aut agendo. Dici
tur. Et ꝓprie ſuadere ad bonum tendere. ſed
dicere ad ſeductionem. t ſumit et ꝓ mutatione
lo. q. I. illi ſolent blande mouere. t ſuadere q̄ velut ꝓ
pere vel inuadere. ſimiles autem qui ſedulo aucte tra
hit ad laqueum. t ſicut dicit Judas. xiij. Blandire viro
tuo. t ſuade ei ubi videat ꝓ ſolemne ſignificat. Sic etiam
ſuadebant libinocem illi de quo dicit. j. Mach. j. Exiit
de iſrael vir iniq⁹. t ſuaserunt multis dicentes. Ecce
deſperauimus teſtamenti cum gentib⁹. Aliqñ tñ ſuade
mus in bonum ſicut aliq̄ dicit q̄ blanda t ſuauia ad bene
inducio t monita. Et ſic ſumit. Act. xiij. dicit. Paul⁹ t Bar
nabas ſuadebant ſtantib⁹ q̄ permanerent in gratia. et Apo.
ij. dicit. Suadeo tibi emere aurum ꝓbatum ignit⁹ vt locu
ples fias. t ſic ſuſſicit.

Suauis. ſuauitas. Cus ſuauitas t dul
cedo quali ꝓ eodē
ſupponunt: excepto hoc q̄ dulcedo ꝓprie ad guſtum t ſu
auitas ꝓprie ad tactum. Plenare poſſumus q̄ ſicut in ter
restribus dictum eſt ſuauitas multis modis ſumit. Ita et
dicimus in ſancta ſcriptura Sanctus ſuauis. Suauis
eſt enim in ſancta ſcriptura Sanctus intelligibilis. Suauis
tas remunerabilis. Suauitas vniuerſalis. Prima eſt
ſuauitas eterne felicitatis. Secunda eſt ſuauitas eterne be
nignitatis. Tercia eſt ſuauitas eterne celebritatis.

Primo dico q̄ eſt ſuauitas quam habemus contemplā
do. t ſta eſt illa qua deus eſt misericors t ſuauis ſuis eli
gentibus t qui eterna gloria eſt ſuauis t delectabilis be
gaſtantibus. Unde de ipſo poſſum⁹ dicere q̄ ipſe eſt ſua
uis penitentibus ipſis misericorditer indulgendo. Suauis
contemplantibus ipſos ſpūaliter conſolando. Suauis in
ungbantibus ipſos ſuperaliter premiando. Et ſuauis
te quam in ipſo inueniunt penitentes dicit in pſ. Tu bonꝰ
et ſuauis t multe misericordie omnibus. et Deꝰ
ſuauitate quam in ipſo inuentunt contemplantes dicit in pſ.
Guſtate t videte q̄m ſuauis eſt dñs beatus vir qui ſperat
in eo. Et Matth. xj. Jugum eſt meū ſuaue et onus meū
leue. De ſuauitate de quam in ipſo inuenient trium
phantes. Cibati in gloria gemantes ꝓt tui dñe ꝓ. Et
tu domine fac mecū ꝓpter nomen tuū q̄ ſuauis eſt mi
ſericordia tua. Unde etiam beati poſſunt dicere illud Sap.
xvj. O dulcedo tua ſuauis eſt dñe ſpūs tuus in nobis. q̄ſi
dicat in pſ. Suauis vita vniuerſis: t mīe. et⁹ ing. en
ergia eſt. Ista eſt ergo ſuauitas quam debem⁹ concupiſcere

Secundo dico q̄ eſt ſuauitas quam debem⁹ amare b.
ore. t iſta eſt ſuauitas benignitatis. qua. I. deus debem⁹ dile
ctione miſericordie t ſuauis. I. In bonis dilectionis
In operum efficacia. In fame redolentia. De ſuauita
te ſermonis dicit Eccl. xl. q̄ vita t ſplendor ſuauis in
cibus malo diam⁹ t ſup vinū lingua ſuauis. De ſuauita
te operis dicit Judicum. ix. Dimiq̄d poſſum adhuc dul
cedinem meam fructus q̄ ſuauiſſimos. De ſuauitate fa
me vel nominis dicit Eccl. xxxix. Quaſi libanus ſuauita
tem odoris habete. Eccl. xxxix. Quaſi myrrha electa dedit
ſuauitatē odoris. Ista ē ſuauitas qui debem⁹ amare
dere. Tercio dico q̄ ē ſuauitas delectabilis⁹ mundi.
Diuitiarū corporalium. De ſuauitate diuitiarū
Delitiarum corporalium dicit Prouer. xx. Suauis
Eminentiarum ſeculariū eſt homini panis mendi
t poſtea implebit os ei⁹ calculo. De ſuauitate mūdane dicit
Eccle. x. Multe molestiae grauet vniuersi hominem.
Multe eſt ſunt mundi paſſiones. qui q̄ nouit. I. ſuauita
te delectoꝝ primit. De ſuauitate eo embrionis dicit
q̄ mulier cōcupiſcens delectari videns ligni pulcritu
di t ad guſtandū ſuauē guſtauit de pomo vetito. Ista ē
triplex ſuauitas mala. de qua dicit Ezā in Ezech ꝓ ſuauis ody
re ſetor. t ꝓ cinnamo ſuauē. Unde ſi. de pulcritu
ne t quere exemplū ſi vis.

Subter. ſub. Nota q̄ ſub t ſubter quādo
ꝓpoſitiones ſtatus. quia t loꝰ
inferius ſignificatiue. ſignificare pōt multiplicit in ſcri
ptura. tam in bono q̄ in malo. Notare ergo poſſumus
breuiter q̄ in ſcriptura ſacra inueniuntur vij ſub quod dicit
Frequentandū. Eſt ergo primū vñ ſub q̄d dicit q̄

Tolerandam. diligentia frequentari. ꝛ illud eſt re-
Sustinendum fugium nisine. prouisione. ꝙ. d. ad uelī
Consolandū. consilium. ꝙ eiusem nisensio illū pū.
Formidandus Sub umbra alarū tuarū protege me.
Exemplo pulli⁹ qui a facie milui fugunt sub alas galline
qi eſt ipſe qui congregat filios suos quēadmodū gallina cō-
gregat pullos suos sub alas. Dicit Matth. xxiij. Et ſi ve-
bra crucis potius passionis uocat⁹ manere ꝙ mutationem
Cant. ij. Sub umbra illius quē desideraui sedi ⁊ fructꝰ eius
dulcis gutturi meo. Vbi eſt eſt sicut arbor fecus ſb ꝙ rutas
medias dicit uiuere ⁊ pſiſtere. ⁊ sub qua diuersi ignes medi⁹
dicunt manſuefacere. Quia .i. sub cruce ꝙ uenerāt ma-
lefactores. ⁊ medi⁹ ꝙ quasi uiridans⁹. ⁊ ꝙ patientia⁊ mansue-
tudinem non nouerant⁹. Cui Jacob. vj. xc. ꝙ angel⁹ sub quē
se sedet. Et Job. xl. Sub umbra morantur ꝙ pariant arbo-
Illud eſt igit sub qđ debet cum diligentia frequentari. Se
cundo uno ꝙ eſt unū sub qđ debet ee patientia tolerantia
ſic ꝙ sub intelligat statuta subiectionis. quo sub iugo obedi
endū relictum⁹. Valeant⁹ eſt nō sufficiat⁹ uel contēte sub
aqua ſignum bonos ꝙ semp subeſſe uolunt⁹ nō posſe. et
ꝙ obedientiam in seruos subiacere. Radix eſt quo eſt ſb ter
ra eſt pars arboris uelut⁹ ⁊ melior. ⁊ ad sustinendū arbo
rem habilior. qa illi ꝙ sunt in statu subiectionis ⁊ obedien
tie maiores sunt uirtutis ⁊ efficacie. Hec. xvij. Radicem ei⁹
sub ipſā erant. Unde de illo S. Luc. vij. Nam ⁊ ego hō sū
habens sub me milites ⁊ dico huic uade. Illud ergo ſb
debet cum patientia tolerari. Tercio uno ꝙ eſt unū sub
qđ debet cum sapientia custodiri. ⁊ illud sub significat illā
subiectionem qua nos symbolo subiacem⁹ ꝙ peccatū. ⁊ ꝙ
carni ⁊ mundo ꝙ malas cōcupiscentias suas complacenti.
as subiungim⁹ ⁊ subdim⁹. Psalm. xlviij. Homo cū honore eſſet ſb ꝙ nō
supra. Contra illud qđ de iustis. Sapi. xxxvij. Constituet eos
quasi in capite ⁊ nō in caudā. ⁊ eris semp supra ⁊ nō sub-
ter. Et peccantes de illo sub ꝑe uiuere illud Psalm. xvij. Ego
aūt carnalis sum venundat⁹ sub peccato. Symbol⁹ eſt in eſt
sicut arbor ancum ꝙ ut a nocendo ꝙ cauete ꝙ sub ipſa ſi
nocet. Sic ille omnib⁹ ꝙ si ꝙ peccati subiacent. Similiter
si quo sit commen bellum cauet⁹ inimicus. Sm Aug⁹. ex
hy ꝙ sub pelle symboli sunt. sunt dei inimici. cauere pec.
cati mortis ⁊ bello tormentoꝝ infernaliū referuati. ꝑ. Po
puli sub te cadent in corda inimicos regis. Ut de isto sub
mitte peccatis de Dicit. ij. Sub omni ligno frondoso ꝙ
sternebaris meretrix. Illud eſt ergo sub qđ ee cum sapie.
na uersari. Quarto uno ꝙ eſt unū sub qđ ee circūspi
na ab alijs cari. ⁊ illud sub sibi aliud eſt uel significat ꝙ bo
na mundi que hic subsunt inferius cōtenta. Ista eſt sunt
desiderāda ⁊ conditaliter commenda. In eleo eſt ⁊ vi.
no illud qđ subsunt eſt imperii ⁊ siculentus ita qđ nihil
valet. Illud ee qđ eſt supra eſt vale atq; bonū. Ad secun.
dū ꝙ illa ꝙ sunt hic sub celo ⁊ sub sole nō sunt respecta
sapie. vel ita sed pon⁹ inutilia nec vana. Eccle. ij. Vidi
cuncta ꝙ sub sole sunt ⁊ ecce uniuersa uanitas. ⁊ ꝙ talia ꝙ
bene uti pendi ⁊ abusari. Illi de mulier euangelica dici
tur Apoc. xij. ꝙ ipſa erat amicta sole ⁊ luna sub pedib⁹ ei⁹
Luna eſt .i. mundialia ꝙ sperium ee eſſe ⁊ abscondit ſb pe
dibus mentis nostre. Quinto uno ꝙ eſt unū sub qđ de
bet ei tremulentia formidari. ⁊ illud eſt sub qđ eſt infer⁹
in inferno. vbi .i. sub terra legunt homines ⁊ damnati. Cui
Jsa. xxvj. Ecce gigantes gemunt sub aquis ⁊ ꝙ habitant
eum eis. Illud eſt ergo quinquies sub qđ in scripturis mt
tipliciter repit. ⁊ sic sufficit.

Subditus.subiect⁹.subdere

Subiacere. Nota ꝙ subditio vel subiectio .seu ea sub iuga
tio sunt quedā mala seruitutis. Ut qi seruit⁹ ꝙq; eſt ho
na. ꝙq; mala. notabe ꝙ Gregorius sumit nullis modis. Et eſt

Subiectio peccatoꝝ.
Subiectio bonoꝝ.
Subiectio damnatoꝝ.

Subiacent.
Perfectis suis malentibus
Infirmi multis criminib⁹
Reuelidi numinib⁹

Et igit subiectio generalis
que eſt virtus ⁊ qua etiam de
ꝙ dicit Luc. ij. ꝙ pgens ei
parentib⁹ erat subditus illis.
Item eſt subiectio pena. que
eſt virtus ⁊ illa eſt illa ꝙ pec.
cator⁹ subiacet criminib⁹ ⁊ pec.
catis. De qua Gen. j. In ma.
Damnati inferni demonib⁹ Insolem autem
bit sapientia. nec habitabit in corpore subdito peccati. Ter
eſt subiectio beator⁹ que eſt gaudiola. ⁊ ista eſt ala qua ipſi
gaudet subiacent deo. ⁊ qua eidem subiacent omnes. Hec
qua in ꝙ. Omnia subiecisti sub pedib⁹ eius. Item eſt sub
iectio damnator⁹ que eſt dolorosa. ⁊ ista eſt illa qua ipſi da
nati subiacent miserie. ⁊ tormentis. De qua Exod. xxxij.
Subiacete colla vestra regis babylonis iugo. Hec igit
penalis de bona ⁊ morali subiectione eſt aliqđ dicendū. Sci
cam⁹ ꝙ ee ⁊ natura ſt aliq; creature sapiores alij inferio.
res. ita ut ꝙ sapiores regant ⁊ dirigant inferiores. ee obedi
ant. sequant ⁊ subsint. Sic deo in celis de⁹ angelos po
suit ut pſiſtant alios illumi. ꝙ subesſent. Pedes eſt sunt in
stimus ad dominandū. subdi. deo sui sunt ad ministran.
dum. qa .d. ad Hebre. primi ut arce. ad subditos pinet obe
dire. Et ſi⁹ similiter de subiectione ꝙ sit ꝙ humilitas. dicit i
gl. Subiect⁹ alio nō a seipo cum. Et sic de .ij. Macha. ij. Ju
stum eſt mortali subditū esse deo. Hec subiectio de pena ꝙ
sit ꝙ obedientie salutarem. dicit Aug⁹. Omnis anima po
testatib⁹ sublimio⁹ ab⁹ subdita sit. Hec subiectione etiam p.
pinet que sit ꝙ mutuam charitatē dicit .i. Pet. v. Subditi esto
te omni humane creature ꝙt deū. Et Eph. v. Subiecti in
uicem in timore dei. Ubi aduerte ꝙ subditi debent

Humiliter subesse. Illi eſt interna humilitas
Communiter colligari. debent obseruare. Fraternam
Reuerenter famulari charitates debent colligare. Ser
pentem a facie eius debent formidare. Dico ergo pri
mo ꝙ subditi debent humiliter obseruari subditi inqr. Ho
nem eſt subiectionis signa inferiorita. ⁊ humilitate dell
gnat. Natura eſt sicut videtis omnia arcta⁹ uiuentia ex qui
bus elementis eſtā sapiora ꝙ sua sunt bruta ita ut que sub
sunt. .i. inferiora sunt ponderosa naturaliter ⁊ grauia. quia
parua et minutissima sunt in grege fidelium illi qui sunt infe.
rio⁹. .i. pusilli sapientes ⁊ malores habeant ꝙq; comua per
sapiam ut superbie vanitatem. illi eſt ꝙ oues sunt. .i. im.
plices subditi debent cornua ruibus comibus ꝙ humilita.
tem ⁊ obedientiam. Quis eſt illi sursum ꝙ ad honorem non
tis qđq; eleuant. illi tam ee ꝙ humiliatum inferius pmun
tur. subditi inqr .i. Petri. xxv. Subiecta ſt terra corpo⁹ do.
mino. Et bene subditi dicunt terra. qui .i. uenit⁹ interclu.
sis agitat. omnib⁹ domino subiect. a cunctis pulcat⁹ ꝙ
seuerib⁹. grauib⁹ a nubibus uenientib⁹ flagellat. Also
ne etiam cum ira⁹ fuerit rub⁹ caude verberat. Quia .p.
cuidubio simplices ⁊ subditi inter se uentis uanitatis in.
duis agitant ꝙ obsecrandam. a tranſeuntib⁹. .i. a ballinis et
officialib⁹ concalcant ꝙ iniuriam a nubib⁹ .i. a superioribus
grauioribus flagellant ꝙ exactionem ⁊ molestiam. a lo.
nib⁹ .i. a tyrannis crudelib⁹ eberunt per seruam ⁊ rapinā
Isai. j. Replete terram ⁊ subiacte eam. Illi ergo debent
humiliter conuersari. quia .i. illi debet esse subiecti. Quod
tamen eſt contra multos. qui .i. nolunt subiaci. sed pocia.
nolunt subesse sed pręesse. nolunt humiliter conuersari. ꝙ
magis superbe ⁊ sublimiter dominari. Illud patet in ambi.
tiosis similibus ventis .i. qui ſi sub terra contenti. non
cessabunt eam concutere donec eam egredianț exter⁹. qa
tales ambitiosi abhorrent locum subiectionis. ⁊ affectant
locum eminentie ⁊ poclamonis. ⁊ ideo non cessant terra .i.
ecclesiam in qua sunt ꝙ turbe ⁊ contentiones concutere. no
nec possunt pingere ad optatum ⁊ venire. ꝙ. Paral. xxx. e
bellauit adam ne esset subditus inde. Non sic fres charitā
mi. sed debemus humiliter conuersari. Subiecti in .ij. ꝑ.
tri. v. Adolescentes subditi ee senioribus. Secundo
dico ꝙ eſt debent conuictor copulari inuicem. qa illi ꝙ sunt
similem domini subditi debent ⁊ cum domino suo ⁊ inter
se simul stabiliter ⁊ concorditer esse iuncti. Exemplo apus
inter quas ille qui ut regi subiacunt. simul ⁊ inuicem cō
moranț. Ad cuius intellectum ꝙ nos ꝙ ut deo ad ut proxi.
mos sumus subditi debemus esse ꝑ amorem ⁊ obsequium si.
mul iungi. Inuicem inqui. Unde .j. Joh. iij. Diligamus
inuicem qr charitas ex deo eſt. Quia sicut dicit Gregor.
Deus dilexit nos ⁊ nos debemus inuicem diligere. Quia ſi
diligamus inuicem deus in nobis manet. Unde de talibus
et unitas combinationes subiectionis potest intelligi illi Ec
odi. xxvj. Fiant bases singulis tabulis ꝙ duo singulos sub

dant. Alii ergo debent ꝓ eodem colligari. Tercio dicit ꝙ illi debent mandari equitari vel carbari. ā princeps ꝙ ꝙ. Ad sub dñi est princeps ꝙ reuerti. t timent dominū suum t magistri. Ci mā alic nocte aquile subdite mandant ipsum timere t vocem ipsius formidare. sic nos debem' ā deo cuius sumus subdi timere t eo cum reuerentia ob eius in nos imperium. Unde. j. Petri. ij. Serui subditi esto de dominis in omni timore. Hec ergo de subditis sufficiāt. Vide de Obedire. de Sequi. de Seruus. t in alijs similib' materiis.

Sublimitas. Sublimus.

Nota q; sūt quatuor materie multiplex sublimitas. videlicet Sublimitas

Angelorum intermedia	Prima est sublimitas mentalis. q. d. Spūs mentis non debet esse sublimis t ere.
Filiorum glorie omnis	
Superioris planorum.	
Exteriorum prudentie	cta superius ad eterna. t hec
Exteriorum elationis	ipsa contemplando et sibi ipsa

assignando. Et de illa sublimitate mentis pōt dici illud Job. xl. Circūda nūc decorem t in sublime erigere t speciosū induere vestibus. Secunda est sublimitas efficatie motiuā t illa est sublimitas vite et motiuā. excellentia perfectionis t sanctitatis ad quam est difficile attingere. Sic q Esa. lij. Ecce intelliget seruus meus. Iacob elatus t sublimis erit valde. Tercia est sublimitas superioris culminis. t gloie paradisi. in qua. Cleant gloriosi in lare t sublimes. de qua dicit Job. v. q; ꝛ ponit humiles in sublime t merentes erigi respicere. Quarta est sublimitas status et gloie mūdanorum. de qua Gal. vj. Facta interpretatiue hominū nec eorum in sublime ereuntur. veritatem ista sublimitas deponit. quia quando rota voluit illud qd erat sublime deorsum efficit. t illud quod infimum erat elevat. Sic etiā qui in hoc mundo infimi t pauperes sunt. post mortem in paradiso sublimes erunt. Ille vo qui modo in mundo sublimes nunc ipis dabit erunt. de qua Esa. ij. Omnis sublimis hominū humiliati sunt. t incurvabitur altitudo virorum. Et Exo. xvij. Humiliati ignem sublime. Quinta est sublimitas criminalis cordialis. Sapie que est sublime altum t sublime. contra illud qd Luce. xvj. dicit. Nolite in sublime extolli. Et j. Thimo. vj. Precipe diuitibus huius seculi non altum vel sublime sperare nec sperare in incerto diuitiarum. Ista est ergo ōmplex sublimitas. ex in bono. ꝙ in malo sed nō ꝙ loquor nec pono exemplā. quia pena de altitudine t de elatione. t de eodē satis dictū est. t infra de sursum aliqd dicet.

Subito.

Nota q subito significat actum celeritatem. t hm ꝙ illa que fiunt subito sē fiunt bona fiunt mala. hm sē ac' subitanee' pt dici bn' vel male. Et sic possum notare ꝙ in scriptura inuenio vnū subito

Prompti vigoris	Primū est subito obedientie. q. d.
Magni valoris	fes obedientes debent subito t pm
Magni timoris.	pte t celeriter obedire similes facti:
Magni furoris	que ab ecclesie in occidentem subi.
Grandis doloris.	to se effundit. de qua Act. ix. Su.

bito circumfulsit eū lux de celo. Sedm est subito dei potentie. quia. t bene operat subito. Natura est non facere consuetū aliquid subito. nec in instanti fiat bene. Unde Esa. lx. Ego dominus subito faciam illud. Tercium est subito dei iudicis. qi subito ira dei subito irruit in iustos. Exemplo aquile que subito irruit in aridum vel in pisces quem videt inferius natare. t de hoc Esa. xxx. Subito sic non sperat venit ctritio eius. Quartum est subito mortis que fit cito. t illud est illud quo cruditas mouentur ad ira. subito. t quo principes iudices mouentur subito ad vindictam vel etiam ad rapinam. Similes casu qui insidiātur fugit se mitem. t tamen fratrem quando videt eum p ira in eundem. sic tales in pauperes. t simplices. Unde in ps. Subito fugierunt eum. t non timebant. Quinti vero subito est magne tristicie. t illud est subito mortis. Ja. ses subito eum non sperantur venit mors. Job. xij. Subitus eum tribulatio. t subito pbos turbat. Unde etiam anime relaxate dicitur Esa. xlvij. Venient tibi hec duo subito in die una sterilitas. t viduitas. Vide de Ciu. Repente. t similibus.

Substantia.

De substantia in genere dicit ins. Substantiale est illud quod est de essentia t quasi fundamentum. Addit autem ei materia. t forma constituitur. nihil ponit in scriptura. Sed de substantia in quinq; predicamentis significat possessionem seu ceterarum acquisitionem vel congregationem aliquid est accidens. Cui ergo bono posse habere t possidere ista genera rerum. s. Corpus. Animam. Gratiam. Scientiam. Gloriam. t Mundi opulentia. Possem notare q in scriptura inuenio substantiam. multiplicitur indeterm. Inuenio enim Substantiam

Corporalem.	Substantia corporis est fragilissima
Pectoralem.	de qua in ps. Memoriale qm mea substantia ꝛ. Et alibi. Substantia mea ex
Cordialem	ꝙ nihilum ante te. Substantia pec
Cerebralem	tore est anima que est nobilissima. t ꝙ
Temporalem	possit eis illud Eccl. viij. Bona est substantia cui non est peccatum in conscientia. Substantia virtualis seu grata est nobilissima. De ista fr dicit Proverbiorum. j. Substantia diuitis urbs fortitudinis eius. Et Psal. xxxix. Ja multa substantia et diuitie reuertentur ad sedes vestras. Illam tamen substantiam pdunt homines quando peccant. Exemplo filij prodigi qui effudit substantiam suam viuendo luxurioſe. Luc. xv. Dura sicut et. of Ecclesiastici. xl. Substantia impioꝝ quasi fluuius exhaurietur. Substantia cordialis seu scientie est anima sua. Facit enim hominem bonum esse. Eccli. x. Est homo honestus bñdictus gener suum substantiam. Substantia eternalis seu gloie est secundissima. Ista enim non ꝙ debet nec timet Et de ista potest dici illud quod dicit dominus Salomoni. diuicias. gloriam t substantiam dabo tibi. Et Sapiē. vij. Substantiam iniam t aduersitatem iniam in filios effundit. Substantia ꝛo opulentie est nobilissima. quia temporalis opulentia parum durat. Unde Proue. xxiij. Substantia festinans minuet. De substantia ista vtimo modo sumpta. ꝙ de diuitijs huius mundi multa possunt dici. q supra de diuitijs facta dictum est et etiam in multis modis huius operis. Hoc solum ego notabo ꝙ tales substantie si pensate si expendantur sunt proficue. si remanent sunt in eas. Ille enim ad quem substantiarum t ad pauperum relevationem sunt ordinate. t ideo qui alter ipis vtitur t non ratione operatur. Eccli. viij. Diro tamen t cupido sine ratione est substantia. Unde Prouer. iij. Honora dominū de tua substantia. t de primitijs frugum tuarum da pauperibus. Et bene dicit de tua. quia elemosyna non valet si de furto detur. sicut nec munera infirmo proficiunt. si ad eum sanguinem extraheret t non suus. quia sicut dicitur Ecclesiastici. xxxiij. Qui offert sacrificium de substantia pauperis. sicut qui victimat filium in conspectu patris. Vide supra de diuitijs.

Subuertere.

Cum sit humane nobis vitande Possum dicere ꝙ subuersio ꝙruplex inuenit. Subuersio

Terreola.	Terreole subuertit reus puniendo.
Criminola	Criminole subuertit homo peccando
Solerosa	Solerose subuertit vincs occipiendo
Lucrosa	Lucrose subuertit reus mutando.

Dico primo ꝙ est quedam subuersio virtualis mutationis. et ista est illa qua ꝙcitur victoria obtenta symbolice ꝙ priam subuertit t qualit. Sic ꝙ Josue in Gabaō. j. Reg. x. tuā t nūnc subuertit. q; nunc est ciuitas symbolica. l. obtenta patet. hic possibilis subuertit. qñ ꝙ ꝙcipua vel priam in melī? dimutat. Sic in. Reg. xx. Spūs Sancti t grandis subuertens montes t concrens petras apparuit beate Helie subuersio fit ꝙ ministerio boni peccatores. cui sermones videnī vicere illud Luce. xxiij. Hunc inuenimus subuertentem gentem nostram. Et ista felicitas vocat Job. xij. q si deus continuerit aquas ista siccabunt. t si emiserit eas subuertent terram. Deus ēm et de bidem multiplicat gentes t gdit eas. t subuertit in principium restituit. Modo dico ꝙ est quedā subuersio criminalis contemptibilis. t ista est illa qua ho ꝙ vicio t peccato ꝙtum recedendo subuertit t cadit. Subuertit enim

Quidā ꝙ superbie vanitate. De superbia subuertit ps
Quidā ꝙ luxurie voluptate. Eccl. x. vbi ait ꝙ initiū

Quidā p vbicūdā pernicioſ. Quidā p auaricie cupiditat. Quidā p horrē e malicie ſtrict. Ut iuſtina cui ſubuertar pes Dauid. xiij. vbi ſens iuſtorū nō eſt. Sonet clamatio e nō audā ſpūs decipiat te. e pot ſi forma ſibuerit cor tuū. Itē q̄ ſolicitudo ſubuertat pes. q. Lymo. q. vbi eſt. Bonū eſt cor ſtabire ad nihil eſt vale ē ut ad ſubuersionē ſudicium. Itē q̄ auaricia ſubuertat ps Job. xxvij. vbi dī. q̄ terra de q̄ oriebat panis i loco ſuo ignis ſubuerſa eſt. Itē q̄ hereſis e mala doctrina ſubuertat pīs ad Tyt. j. vbi dī de hereticis. q̄ vniuerſas domos ſubuertūt docētes q̄ nō expedit. Ista ē ergo ſubuerſio crimi. nalis ꝙmptus. Tercio dico. q̄ ē quedā ſubuerſio ē penalis affectiua. e ista ē illa q̄ venit a ſumo ꝙtio aliq̄s ex ſuo crimine. ꝙ ꝙ occulta dei iudicia ad paupertatē de ei meritis reducit. Dr̄ eñ ſubuertit a radicibus mētis. ſicut ait Job. xxviij. Figura in egyptio e pharaone q̄ dum in ſua tumid⁹ plagarū filios iſtē. e p ſuccimari mediū in. moliūt. reduxit ſup eos tenebras atq; mar. e ſubuertit totas earum i pfundū. ſicut dī Exo. xiij. Ad nouiſſimū q̄ ſepe ſit q̄ ex vitijs e ſupbia in tue poſtrēo gloriaris: mare mū dane ſtumbis p̄ſperitat ingrediāt. Filios iſti. pompes e ſimplices plegādos. offi ſpūs q̄ſq; ſubuertit e in pfundū paupertatis e miſerie deuergat. vñ de ſomna t alib⁹ multi. Job. xxiij. Ut ſublati ſunt ab ipſis ſuū. e ſimil⁹ ſubuertit ſundamēta eoꝝ. Ista eſt q̄ ſubuerſio temporalis afflictiua.

Quarto dico. q̄ eſt ſubuerſio eterne punitiua. e ista ē illa q̄ petitur in inferni ſubuertat. t q̄ poſt vite diſcuſſas tribulationi ꝓpter ſupponūt. de qua Amos viij. Subuerti vos ſicut ſubuertit deus ſodo. e go. Et Jude. vij. q̄ gedeo. ſubuertit turrē phanuel occidit habitatores ei⁹ eadē litera dicit q̄ ſubuerſio ſuffiat ꝓpter humanitatis.

Succendere. Dicit q̄ ſuccendere ſedē eſt q̄ nō ſufficienter ſuſtinare. t ad prādēdū ſpūalem admodū excitare. Et ideo ſm q̄ ſcriptura tacta ſuccendere dicit. ſm 5 inuenit⁹ ſuccendere. t ſuccendi dicit. Notem⁹ 5 q̄ quadruplex dicit ſuccidunt. l. Dicit ſancta ſcriptura. Primo nō ſuccendit Diciole malis ardoribus. ſuſt⁹ q̄ verū ſolecrdem. l. Dolorole nūdi laborabus. q̄ qñ p̄ vēti ſuccipitis Luctuoſi oni doloribus. infortūt. vel qñ pingue. dine vnie ſre impinguat. vel qñ p̄dicator⁹ ſermōib⁹ ſicut vēhemēs exoriē. ne ad ſancte eligendū e affectandum multiplicit inſlamet. Et de hac in Pſ. Ignis e ſacie ei⁹ exarſit. carbones ſuccenſi ſunt ab eo. Et Eſa. j. dicit. Ut gloria ſuccenſa ardebit quaſi ignis combuſtio. et erit lumen iſrael in ignē. e ſanct⁹ eius in flāmā. Secūdo ſuccendit peccatos p̄ malam affectionem. q̄. ſicut arbores q̄mode quāto eſt pinus. t ideo facilius ſuccēdan. tur. e difficilius extinguūtur. Sic peccatores q̄ glōioſa pīa gradine carnalitatis eſt plenus facilius q̄ mala ſolideria accendunt. ſed accenſus nō facilius temperat. Eſaie. xl. Succenſa eſt quaſi ignis impietas. Semonos eſt quādo capitis cuiuſcūq; anime p peccatum ſtatim ſuccendit per malam ſolideriū et affectum. j. Reg. xxv. Amalechites impetum fecerūt in ſyclech. e ſuccenderūt eam. Aliq̄ enim ſic ſuccendit ignem tractādo. aliquādo ignē iurando. et ſic de alijs malis ignibus. Unde eos ſupra de igne Ieremi. xxxv. Succenderit ſolidos domū regis. Tercio dico. q̄ ſuccendit paup per mūdi tribulatiōem e afflictiones. Ignis eſt mūdane tribulatiōis q̄cūdo q̄ tyrannos in pauperi. bus ſuccendit. q̄ p adulatores ſuſſamina augmentat. ita q̄ turba pauper ſuccendit e cremat. Dicere vñ. Pſeu. ſuccendit ignem. Iſa apponit ligna. mulieres ſpergūt adi pem ad ſuccendū placentas. Et Eſa. j. Cunctatos vre ſuccē ſe ſunt ignī regiones veſtras coram oculis veſtris alieni deuorant. Quarto modo ſuccendit anima q̄ damnando mem. Exemplo lapidis albeſton. qui ſemel ſuccenſus nun q̄ extinguit poteſt. extingui. Deutro. xxxij. Ignis ſuccen. ſus eſt in furore meo. e ardebit vſq; ad inferni nouiſſima. Et igitur quadruplex ſuccenſio. vide ſupra de igne. de ac cendere. vbi plane eſt facta.

Succingere. Vide ſupra de Accingere et ſuſtig.

Sufficiētia. Dicit q̄ Sufficientia eſt virtus e. qua appetitus anim̄ a ſuis deſiderijs quietat. Sine cui⁹ non poteſt anim⁹ quieſcere. ꝙmodo hinc illa ſemp tolet ad alta aſpirare. Sufficientia eſt medium tenet. abundantiam e ſupertuā ſunt extrema. Et ideo bonitter nocare poſſum. q̄ triplex eſt ſufficientia. Reperitur enim ſufficientia bonorum

Exteriorum. Prima eſt corporis ſuſtentatiua.
Interiorum. Secūda eſt animi quietatiua.
Superiorum. Tercia eſt bonorum cumulatiua.

Prima eſt in re rerū reperire poſſeſſione. Patio
Secūda eſt in mentis regulata affectione. vico. q̄
Tercia eſt in celi cumulata fecitione. eſt ſecū

ſufficientia corporalis. Et illa nihil aliud eſt. q̄ temperata mediocritas bonoꝝ temporaliū hūⁿ mūdi ad vite neceſ. ſaria requiſita. Sufficientia eſt reſpectalis eſt cōmenda. bilis. ſuſtinans. q̄ et ſimiliano dicit ſallabilis. Ille eſt qui ſufficit ſibi ſine alio. nō debet eo de malo nimis vel parū dimittere. ſed mediocriter e ad ſufficientiā. ſta ſi nimis de malo habuerint. monitor. ſicut dicit Plin⁹. Sic de mūdanis bonoꝝ temporaliū ſufficientia probat. ſuſtinando vel temnendo. effectuam ſi nimis abūdat. nunc ad opa bona pigredinē⁹. ſi vo plus debito deſiat. nos p̄ diſperationem et impatiam deſiamus ꝓ pena⁹. Et ideo bene dicit Exo. xvj. Colligat vnuſquiſq; q̄ ſufficit ad veſcendū. Cauen eñ ſi ſint ſuperflue pinguia vel nimis macrenō ſint ad eſum vtiles. Superflua eñ pinguedo inflāmat calorem. e ſtomachū labefactat. macies vo carnes ſtomachum in. frigidant. e a ſanguine depauperāt totū corpus. Medio. critas vo cōmendat. Que ve diuiſibilitas de ſubſtātia q̄ penali. ſi eñ eſt nimis pinguis e lauta vocat. q̄ beton in. flāmat. q̄ anarticam. e ſubuerſiuā p̄ſuperiam. Et vo ſuere nimis macra vel nouus. facit bolem p̄ impatiam e diſpe. rationem frigidā. e ſanguis tuus gratie renudari. Suf. ficientia ergo. q̄ tenet medij commendat. Pauptas vo t di. uine excellue. q̄ ſunt extremi nemini reprobant. Nō eñ oportet credere in omnia. Iacta illud Exo. xxxij. Ecc. ſatis eſt a mundo⁹ offerendis. &. Nō oportet credere i miſericordia vnde angelo peccanti dicit deus. 6. Regū. xxiij. Sufficit. contine manū tuam. Nō oportet in credere vbi me. dijs. Exemplo apli dicentis Phyl. iij. Ego nō existi in q̄ bus ſum ſufficiens. q̄ ſcit qui dicit. j. Tymo. vj. Quidem ſtudium eſt pietas cū ſufficientia. Et pauper hoc ipſe vo. cat. 6. Cor. x. In oſtib⁹ cōm ſufficientia habentes abūde ad omne opus bonum. Ista eſt igitur ſufficientia reparā lis. Secūdo dico. q̄ eſt ſufficientia coelialis. Et ista eſt illa qua ſancti e iuſti ita ſunt gratia dei repleti. q̄ gradā e ſtum ſibi a deo concello. q̄ alia ſunt contenti. Exēplo ci. uis nobilis. qui quia multum curat et laborat ad ma. giſtū ſui imperij. contentus tamen eſt vili e modica par. te pecūie. quāmo ſi nihil penitus haberet. et hoc ad aliam curare nō timini. Ec oromedarijs ena legimus. q̄ ille animalia parci victus. t q̄ poſt longiſſimo carrerū arenā tua vili et modico cibo. ſcy paliearum eſſibus ſunt contē. ti. Sic ve charitatiui. vere ſancti e virtuoſi e nobiliter ſufficiat remanet. e bonorum temporaliū modica q̄ intras Sufficit eñ eis voluntatem diuini magiſtri ſui facere. e ad laborem. t ad bona opera currere. e de bonis ſolum vite neceſſaria reperire. ſ. Cor. vj. Unde ſuffiat vbi gratia mea. Et bene dicit gratia. q̄ poterūt vicina ſufficitie nō habere. niſi prius deus. t ad gratia habeatur. Deus eñ ſolū replet cor humanū. t ideo bona q̄ habēt ille nō poſ. ſunt ſufficere. q̄ primo ad ſcy nō ſtuduerint ſe replere. ſic acto. ſ. Cor. xi. Sufficitia nra ex deo eſt. Et ſapiens ſancl modica ſufficit. &. ſp ſcit vni q̄ eſt magiſt⁹ habēt. Sit eñ delicat abortiū ſpem nō pīe ſciat⁹ patria greſ. ſa. abortia ſufficit in ſine mēſe. Sic q̄ gra. e virtutes ſuc. rint replet⁹. otem⁹ paucis equalibus erit. Iupra ij. &. iij. Pe. gum. xxiij. Cauſſus eſto gloriare eſto in loco suo. Ista eſt ergo ſufficientia coelialis. que ſola diuites facit. Unde ſen Hieronim. diues eſt qui minus cupit. nō qui magis habz. Et ecōuerſo. pauper eſt nō q̄ minus habet. ſed q̄ plus de. ſiderat. De tali ſufficientia dicit Deut. v. Sufficiebat nobis paupertas noſtra. Et Eccl. xxiij. dicit. Minima ꝓ mag.

nis ubi placeant. Sed pculdubio est contra multos q̄ sc̄a sint ambitiosi. cupidi et auari. q̄ in acq̄rendo nō ptt iumere gradū. q̄ in acq̄rendo q̄to plus acq̄rit. tāto minus sufficit acq̄rere. et tanto semp appetit ampliora. De natura est ignis est. q̄ q̄to plura ligna in eo ponūtur. tanto ampli⁹ inualescit. Ideo Prouer. xxx. dicit. Ignis nūq̄ dicit sufficit. q̄ sc̄i cordis inflammato q̄ auaricia nō sufficit eis omnia bona mūdi. Sed apparuit in alexandro cui nō sufficit vnū mūdi acq̄isse. q̄n audiuit plures alios mundos esse. unde Eccl. i. Legit⁹ nō sufficiet ad succidendū et stulta eius nō sufficient ad bolo cautis. Sed de hoc vide supra de auaritia et auaricia. Patet ergo q̄ est q̄dam sufficientia cordialis vel etiā virtualis. Tertio dico. q̄ est q̄dam sufficientia supernalis. Et ista est sufficientia gloie paradisi. q̄ tanta est. q̄ debet. quia gloria talitur ē contemplata. q̄ ampli⁹ nō ualt habere. appetere seu velle. Hoc etiam q̄ sum⁹ in mūdo: sum⁹ sicut materia. dicit autē q̄ nō est concreta forma sua. et ideo ola elementa illi⁹ sunt corrupibilia. Illi aūt q̄ sunt in gloria: sunt sicut materia corp̄ celebs cui sufficit forma sua immutū. q̄ nulli alij appetit subiā. quapropter corpa celestia cōiugie nō corrūpi. Sic et de sanctis: q̄ vltimo beatos. est totaliter repleta et satiata beatificata forma sua. immutū q̄ sibi sufficit saltē q̄ nihil amplius appetit seu cupit. Hoc aūt q̄ dicunt tales sum⁹? nulli sufficientia in forma. in bonis qualib⁹ reperit⁹. Ista est sunt q̄ causant sufficientiā beatificā. f.

Pleniſſima refectio. Ibi est ei plenitudo summi
Clariſſima ſpeculatio. vultonis. Posuer. xxv. Mel
Dignißima ſublimatio. inuenis: comede q̄ sufficit tibi. Item de plenitudo dari splendoris. clare ei videre vti. Iob. xxii. Hic ostende nobis patrē et sufficit nobis.

Ibi est ei cellitudo grandis honoris. q̄ sc̄s quilibet q̄dāmodo est equalis q̄ vo. vnde Mard. x. Sufficit discipulo sibi fiat magister eius. Hic igit patet. q̄ inter est sufficientia sc̄s superior. inferior. et exterior. vide supra c.

Summus. summitas. Nota q̄ summi. propie dicit illud q̄ in vnoq̄ genere excellit supremus et ordini imenit. Et sic summitas nihil aliud est. q̄ cuilibet rei eminens vel altitudo. Possum notare. q̄ sicut supra de altitudine. dicuntur. erigere. et de sublimitate dicta est. multipler patet summitas reperiri. sc̄s summitas

Eternę pcitatis. Est igit summitas maiestatis
Iuſtitię voluntatis. eterne. cuius sc̄s nemo sup̄ omnia est summus. et sua maiestas
Superne dignitatis. est super oēs summa. vñ dicit in
Excelſe potestatis. ps. Et summe celo egressio eius.
Mirabilis vanitatis. et vide de ipo dicit balaam Videt. xxiii. De summis filicū eius videbo eū. Ibi est summitas voluntatis inuicte. q̄a voluntas summa et excelsa efficit. q̄ p affectionē et contemplationē sursū elevat. De qua in ps. dicit. Erit firmamē. ti in terra in summis montiū superextol. sup li. fru. et de hoc. c. dicit sancta terra.

Ibi est summitas dignitatis superne. et ista est summitas gloie paradisi. De qua Hieronimus dicit ca. Elate sicut columba nidificans in summo ore foraminis.

Item est summitas potestatis eterne. Et ista est summitas scelarū significans in quos ambitiosus sup̄ scelerat summo esse vnde de ambitioso ipsone dicit. q̄ in senectute reprobit summū sacerdotem. q̄. Macha. iii.

Ibi est summitas vanitatis mūdane. et ista ē summitas et celsitudo superbie. q̄ sc̄s pubi volūt esse in summo. De quo in ps. Posuerūt signa sua. et nō cognouerūt. sicut in ex. sup summū. Patet q̄ quō summitas sumit malo modo. et nō pro quo q̄ in pdictis multa dicta sūt.

Super. Supra. Superius.

Superior. Sursum. Nota q̄ sup est q̄dam ꝓpositio significans eminentiā vel altitudinē vel aliquā superioritatē vel excellē nam vel sublimitatē. Et ideo ibi dicūtur q̄dam additur pōt significare. vt bono. et in malo. Possunt ergo poni⁹: q̄ illa dicta sup̄ q̄dā generaliter se habēt. Et sic vide sicut dico. q̄ in scripturis inuenio sup̄ q̄ pertinet ad

Summū creatorem. Deus est dicit super omnia ꝑ.
Altum ꝓcipientem. dominū. Et sic dicit in Ps
Iustum visitatorem. Exaltus sup̄ omne genus ge.
Clarū ꝓpitiatorem. mis⁹? et sup celos gla ei⁹. Ps
Malum tentatorem. latus. et sup subditos pedito
Et de hoc Esa. c. Sup thronū dauid. vt sup regni eius. q̄. vt confirmet illud. et cō. ii. n. Iustus. et super turma cauallorum. Et de hoc Esa. xl. Sup montem excelsum ascende tu q̄ euangelizas syon. Inips⁹ est sup se cuncta posuit. Ro. vi. ut ꝓbolo illud Esa. xiv. Ascendam sup altitudinem nubi. sup astra dei. exaltabo solium meū. Ezechiel est sup malos fabricando. Et sic dicit Iob. xxi. Ille est sup omnes filios superbie. Quem? ergo pono. q̄ est superioritas sui creatoris. q̄ pe deus. et super omnia. q̄. tum ad excellentiā nature. et quō ad ꝓfectionis potentiā. de natura est. et de genitate ipius alios producendi. et Iob. ii. Sed de terra dicit contra Iobum. q̄ de edo venit sup̄ eos. de planta de. et de profectus ipius de q̄dammodo dicit in ps. Exaltare sup̄ celos deus. et. Sed nō super? relinqm⁹ in emisperio suo misericordias inimicorū. q̄ q̄ sunt. vegetat atq; regit. unde sol est sup̄ celos creaturas. nō solū per nobilitatē condicionis. imo quia q̄ supernaturam planetis significat ipsum deum. q̄ illuminat vniuersos. et sicut rex et superior eius habet curam. et ideo sicut videmus q̄ corpora superiora. et magis sol dicitur. feriora solet illuminare. vegetare. et influere. Sic benefitio illuminat corda per gratiam illustrādo. vegetat et ea per misericordiam confouendo. influendo per influxum pietatis. De grana sua dicitur. Matth. v. Qui patrē facit oriri suū super bonos et malos. De misericordia aūt sua dicitur in psalmo. Fiat misericordia tua domine sup nos. et. Misericordes eius super oia opera ei⁹. De iustitia eius dicit. ps. Regnum. q̄ dominū formidabit aduersarii eius. et super ipos in celis tonabit. Sua prouentia dicit ibi sup̄ id est de superioritate. quod solum venit ad nos benignitas misericordie. imo etiam veritas. iustitia. ipius et sanctitas. Sicut de nubibus que sunt sup̄ nos ꝓ solum tribuit nos et pluuia. imo etiam grando. fulgura et tonitrua. quia. de non solum sunt misericors bonis. sed etiā illud ꝓ. Venter sup nos misericordia tua domine sicut. imo etiam sunt iudicium relinquendo. q̄ sicut ps. dicitur. Ipe pluit sup̄ peccatores laqueos. ignis. grando. et. Ista ē igitur sanctitas vel superioritas sui creatoris.

Ista autē superioritas tūc sunc apparuit: quādo in nichone inferiora reliquit. et sursum ad celestia transiuit. Exemplo ignis cui⁹ natura est sursū ascendere. et de imis ad superiora se leuare. Super? est est sua regio. suus ꝓpius habitatus. et mansio. Juxta illud Genesis. xii. Dominus ipe est deus in celo sursū. et deorsū. sursū. Habitatio illi⁹ sursus. Ubi aduerte. q̄ ipe dr̄ in sapientiae inestimabilem. Habet scientiam incomprehensibilem. Habet omnipotentiam inuincibilem. Habet sanctitatem inoffendibilem. Sursum. Et propter hoc ipse superior debet amari. et toto vilentus. et debitus honorari. Suus peccatores nolūt ipm habere superiorem. nec eius iussionibus obedire. ut dicit Luc. xix. Nolum⁹ hūc regnare super nos. Ipe de malis gratiam cordium super eos regnabit. et ipos in iudicio condemnabit. Iuxta illud Ezech. xx. c. In manu forti. et brachio extento. et furore effuso regnabo super vos. Patet igitur. q̄ per sapientiam intelligitur superioritas summi creatoris. Secundo dico. q̄ per super intelligitur superioritas boni perceptoris seu iusti. quia sc̄s ipe est super subditos. sicut magister super discipulos. vt ipos doceat. et sicut pallium super pullos suos ipos fouendo. suos super pullos vt ipos sustineat. Et ideo de tali superiori et superioritate sui. potest dici illud Psal. Ut ipe est sicut aquila prouocans pullos suos ad volandum. et. Celum celi est sursum et terra deorsum. Sicut dicitur Proverbio. xxv. Dulcis celum. id est planta. qui cotus debet esse celestis. sursum. et in sua essentia terra. ho. id est popul⁹ subditus. deorsum esse debet in humilitate. Declarato enim debet esse superior

Ad ꝓuidendum. Dico q̄ ꝓuidendum.
Ad corrigendum. quia sicut de superioribus
Ad instruendum. venit pluuia. unc est influxum omnis nutritiui. Sic vere de prelatis debet pla.

nis beneficiis defodere. Quos habent in necessaria substantia habundare. vnde Luc. xij. dicit. Qui sic habet esse fide lis terminis ꝑ paulo ꝛc. Nec debet esse sup ad cognoscendū. Loca eni sapiencia sunt vt domus fragilia. pes in manibus Hic de petra ꝛ sapientes habent esse ꝙ iustitia ꝙ aperiores et fortiores. vnde de lapide angulari. bono ꝛ iusto dicit Luc. xx. Qui si de sup lapidem illū ceciderit confrabit. Sup quē se ceciderit ꝓtinuet eū. Nec sup vbi esse in iudicando. qz homo venit de superioribus nō de inferioribus. Et ideo de plantis ad illuminandū alios in fluere de Mat. v. Lucerna nō ponit sub modio. sed super candelabrū: vt luceat omnibus ꝙ in domo sunt. ꝛ vt ingredientes lumē videant. Sic igit ꝓ ꝙ sup intelligit fugiendo a bonis ꝓpositis. Locus vero ꝙ super intelligit superiora bona ꝓpositis. qz sunt stelle sunt sursum in celo. ꝛ nō vocatur in terra. Sic nubi sunt ad ceti per ardentis eleuati. ꝛ ad bona celestia ꝙ affectum eleuati. ꝛ ad meq excellentia sublimati. vt sic dicant impleta beatus ꝛ terrestia illud Jo. viij. Vos de deorsum estis ego de superi sum. Et merito dicit Jacob. Sic bonū optimū ꝛ esse bonū ꝓpositi: vt sursum ꝛ ascendere a patre luminū. Nichil eni ꝙ res ceteris locutus ꝙ res ceteris pugnatius ꝙ res celestibus semp volūt superi esse. ꝛ nunq̄ velit vocatus si ꝙ violenta tangere. Sic rebus eni leuib⁹ patet in aere. Sic rebus calidis ꝛ feruentibus patet in igne. Sic reb⁹ pinguibus patet in oleo vel in pice. Quia ꝓprio loco ꝛ ordine ꝛ pinguia naturaliter sursum ꝓtēdūt. ꝛ nunq̄ nisi violenter deorsum remanent aut subsistūt. Sic ꝓcludubio viri iusti. ꝙ sunt Deo ꝓ obedientiā agricolarum. Feruētes per amicitiam ꝛ charitatē. Pinguedo ꝙ clemētiā ꝛ pietatem. Plenū sursum in amore terrenoꝝ manere. ꝙ sursum ad bona eterna semp querēt se mētaliter ꝛ transferre. Sicut. s. supponit Eccles. ij. Spūs. s. affect⁹ filioꝝ hoim ascendit sursum. ꝛ spūs iumentoꝝ deorsum. Quia iumenta. homines bestiales deorsum ad bona mūdi deiecta. spūs eo ꝛ voluntas hoim. i. viros rōnabiles ꝛ intlligētes sup⁹ ad celestia ascendit. Arbor eni ꝙnis infert⁹ radicat in terra. sursum tamē crigit ꝛ leuat. Sic bō ꝙnis in terra quo ad corp⁹ ꝛ necessario radicat⁹. debet tñ mētaliter super⁹ esse diligat⁹. vnde Eccl. xxxvij. Mētē radices deorsum: ꝛ fructum suū facit sursum. Ad hoc mouet semp̄ura Col. q. vbi apls monet sic. Que sursum sunt ꝙrite vbi xps est in dextera dei sedens. ꝙ sursum sunt sapiendo que sup terrā. Jo ꝙbus ebus aduerte. ꝙ illa ꝙ sursum sūt sunt affectanda cōtemplanda ꝛ meditāda multiplici rōne. Scilicet.

Quia clarissima. Quia purissima. Quia tutissima. Quia tranquillissima. Quia delectabilissima. Quia vtilissima.

Primū probat locus luminis sup ꝙ declarat. sursum. Secūs beatus gloriosus ꝙ recipiat. vbi xps est. Tercius vigor. vnus⁹ quo ꝙs inuitat⁹ in dextera dei. Quartū status gloriosus quo ꝙs firmat⁹. sedens. Quintū cibus delectabilis ꝙ ministrat. lapis. Sextū fructus vitalis quo ꝙs refocilat. nō qui super terrā. Est eni vt pater in auctoritate ꝓlatus sup⁹ clarissimus inconfrabilis. qz sursum. Quia pars superior mūdi magis est luminosa. Puritas in celestibus. vbi xps est inquit quid dicat. nisi nō esse ibi nisi esse locus pur⁹. Firmitas inconcussibilis. qz in dextera dei qua sc̄z ꝓsidet ꝛ tabernaculū sancti dei. Tranquillitas imperturbabilis. sedens. Sedere eni erat illi significat. Suauitas inestimabilis. sapiendo. ꝙ ibi est res sapide. Vtilitas seu nobilitas incōparabilis. nō que super terrā. ꝙ bona illa nō sunt vtilia sicut illa Jā querant⁹ illa superiora tanq̄ loca clarissima clarissima. Jbi eni est clarissima corpalis ꝛ materialis. ꝛ enim spūalis. vbi eni est ꝓfecta claritas sclarsi. ꝛ ꝓfecta sclarsi. Monstrauit ei ꝛ loca superiora sunt magis vt dictū luminosa. ꝛ ideo nobiles. ꝙ lumen ꝛ diligit in locis altis ꝛ superiorib⁹ ꝓdi sacrū. Sicut ac nobis dicit Ergo sup illud Job. xxvij. c. Elevabit nubes sua sic ardens pauper nubi sui. Sic ꝛ nos qui sum⁹ nobiles ꝛ nimis debem⁹ pauperum illa fugiendo diligere ꝛ verū lumen clare cognitionis qd ibi est appetere et amare. sursum inqz. Jacob. j. Omne eni datū optimū et omne donū ꝑfectū a patre luminū. apud quē nō est trānsmutatio nec vicissitudinis obūbratio. Sed tamen est altera malitia q̄ plus diligit bona inferiora cū sua obscuritate. ꝙ superiora cū sua claritate. Sicut qui peccat oculos habet sub corio nubi vadit. ꝛ in locis obscuris. nō supra: ꝛ intra terram residet atq̄ manet. Sic de illi de ꝙbus dicit. Dilexit babent. nō videbit. superiora bona ꝓposita ꝛ eterna ꝛ claritate vere lucente vt ꝓpendūt. Jo ꝙ cum de ꝛ terrena et obscurissima similitudo sursum appōit. habent ꝛ accendit. ps. Introibit in interiora terre. ꝛc. in ma. gla quercu vij. erūt. Non sic obscurissimū sed ꝙ sursum sunt quoꝝ sicut loca dicūt clarissima sursum. Jta dico ꝙ sūt appendix illa ꝙ sunt sursum. ꝙ loca dicūt superiora. vbi ꝓpe ē altaꝛ. Posuerunt eū ꝓpe eorum loci esse parū ꝛ modicum. Ipse eū modū apum nō habent eū in loco mūdo ꝛ puro Loca eū superiora magis sunt mūda ꝙ inferiora. pars de mundo ꝛ vallibus. Jdeo eū in ista valle lachrymaꝝ non fit perfecta mūdicia. debent superiora appōere. vt cum ꝓpo mūde possint habitare. vbi inqt ꝓpe est. qz ē Gala. iij. Quę sursum eū hierusalē libera est ꝙ eū mater nostra vt sic dicat ꝙliber illud Phyl. j. Lupio ossolini ꝛ esse cum ꝓpo. Dū tamen ē contra multos ꝙ non curant nec de mūdo loco. nec de mūda sociorum. ꝙ de immūdo penitus ꝛ immūda. sicut sunt luxuriosi. similes porco ꝙ non respicit sursum cū deorsum ꝙ non delectant in mūdicia sed potius in fetidis ꝛ impuris sicut ꝛ vnde Ezech. xvi. c. Qui vehebantur voluptuose amplexati sunt stercora. Nō sic dicit. sed sursum vbi sunt loca dicūt pulcra ꝛ mūdicia. vbi est dulle⁹ ꝛc. Job. xxij. Cado ponere vobis locum. ꝛ vbi sum ego ꝛ vos sitis. Etiam dico ꝙ habitacula sursum. qz ibi sunt loca dicūt tuta. Securus incedit qui deū defendit ꝛ eū saluū ꝛ eos reddit tutos et securos. ps. Scutum tua protexit me. In locis eū sūt ꝓpe nos⁹ eū inimicus bestia ascendit. vbi eū fundunt cisterna fontes. ꝛ ꝓpter hoc loca sunt ad habitandū tuta. Jta etiam ꝙdā eū sūt superi. magis eū in loco tuto ꝙ ē. eū in alq̄ basso loco. sursum eū nec laqueꝰ aminge nec sagitta volat. Sic ꝛ de ista mente nostra sursum facta ꝛ contemplatōe ꝛ affectione eterno ꝙ tumultu ab hostili impugnatiōne eū tuta. Et ꝛ ideo in sursum ad terre na descendere securitatis periculū timere sunt. Et ideo bene cōsulit Mathei xxiij. Qui supra tecti eū non descendat. Sursum igit sursum: quia loca sunt dicūt tuta. Quoꝝ dico ꝙ ibi sunt loca dicūt tranquillissima. dicens in ps. Sedere eū tranquillitatem dilignat. eo ꝙ ille qui sedet videtur ꝙ sedere non moueat. Sic eno Apocalyp. xij. Esse sedes ponta erat ꝛ supra sedē sedens. Quia superius pars aeris plus ē tranquilla ꝛ quieta ꝙ inferior. eo ꝙ ꝙ ibi tonitrua. venti ꝛ turbines nō ascendunt. que tamen partem inferiorem pandulare ꝛ exturbant. Sic vere superioritas ista affluentia vel copia ꝓpitie. vel etiam celestis habitationis tranquilla est ꝛ quieta. nō enim ibi sunt venti ꝛ fluctus aeriales nec turbo ꝛ tempestas communiter. grando ꝛ fulgura tribulationum: que tamen ofim. hic inferius inuenitur. vbi homines nisi in tranquillitate vitare comprobantur. sursum ergo sedentes. sedentia in ipſ. Unde Mathei xxij. dicitur. Qz impositi erūt apostoli vestimenta sua pullo alineo tunc debuit sedere fecerūt. Et ideo habuit ꝛ ista tranquillitate pacis vel mentis que est in illo superiori. id est in excellentia perfectionis. pacē ꝛ vitā illud Apocalyp. viij. Vidi supra mentem ignis agnū stantem. q. d. si sursum est quoꝝ ꝛ sue? et necessū non. Et Luc. xvij. Ecclesie ꝛ habetis supra mentem meam in regno meo. ꝛ sedentis sup thronos: qz loca ibi sunt transitiua. Dein q̄ dico ꝙ sūt sursum. qz loca sic dicūt pulcra. sapiendo ipſ. Fruc? eū in arbore sursum sit ꝛ dulcissimus sapidissimus ꝛ manuosus. Sic pacem loca superiora spūalia ꝛ eterna: splendidissima sic ꝛ magis delectabilia ꝙ terrena. Unde Eccl. xxiij. dicitur. Spūs meus super mel dulcis: ꝛ hereditas mea sup mel ꝛ fauū. Sapiendo inqz id est sapeam cognoscēdo. Roma. viij. Non plus sapere ꝙ oportet sapere. ꝙ sapere ad sobrietatem. Sed tamen est altera malitia ꝙ plus sapida ꝙ necesse est. quia ꝙ ipsi inuenit saporem in inferioribus. ꝛ tamen dicitur Jacobi. iij. Non est ista sapientia desursum. sed terrena animalis. dyabolica. Est eū aliqua que habet non

ces in inferiora mandibula effi. ñ sñt aliqui q̃ illi habent in mãdibula supiora. Ad dicendũ q̃ multa mouentur q̃ sola masticat r sapũt inferiora. Pot dici q̃ ea sunt sibi sapiẽtia vbi sunt loca cibis vtilia. Instig. mino motualiter r mentaliter sursum. q̃ loca sit digna nobilia. nõ sup terrã nde. q. q. illa sũt nobilia r nobilitant nõ illa. differũt enim sicut q̃ incorruptibile sicut q̃ mancio et mutabile. sicut quẽ et bestiabile. Et ideo illa nobilia possunt dici. maxime q̃ illa a sanctis viris solent dici r amari. nõ ergo illa que sunt sup terrã sed superi" que sunt in celo. q̃. Sup ebo celeo glia eius. Sicut ẽ Lent. q̃ dicit. Animal q̃ sup man" ambulat terrã. vtq; tangendo imũdũ erat. quia sq; illi q̃ sup terrã q̃ affectum ambulãt. r bona q̃ sunt supra terrã amant. immũdi apud deũ vtiq; debẽt. Ob ẽt contra ambitiosos. quos dicit Eccli. iij. Sup pecora hũi gradiẽto terram eo modes cibos siebus vite nre. Pro q̃. q. sic sunt constituti. quos sup magis videre appetũt q̃ inferiora. Igit bene dicũ. q. illa sapiẽtia ẽt iusti viatoris. q̃ sc̃s ipse debet esse sursum. r sup alios. ipos sc̃s per spẽciem ipsum p. celsiores mentem suã ab istis infimis deuando. r in locis sapiẽtibus habitando. r ea cordialiter affectando. Supra illud Deut. xxvij. Cõstitues te vltra caput r non in caudã. r ens semp super r nõ sube". Et vic. vita. q̃ inf" mater esse sc̃s sup

Deum per sensationem.
Proximũ per compassionem.
Celum per affectionẽ.
Sipsũ per cõsideratiõem.
Mundũ p detestationẽ.
Infernũ q̃ formidationẽ.
Empyreũ q̃ glie adeptionem.

Sic ẽ sup pcurre ipsum vbi quẽdo Mater. ij. Sup ipsum rejiciebant. Et de anima tenota vtiq; Cant. vij. Quæ ista q̃ ascendit q̃ deserti delicijs affluens. innixa sup dilectum suũ. Item sic sup primũ ipsum confunde. vnde Gen. xlix. vtiq;. Q̃ Joseph videns benyamin fratrẽ q̃ dilecta sunt viscera eius super fratres suos. Jeſ. ix. sup celum ipsum percipiendo. Ezech. xiij. Ascendã sup altitudinẽ nubiũ. Jeſ. xl. sup scipsũ se placẽdo. Dicit rom. vj. Quare q̃ vias vestras. r videte et interrogate ne forte non audiẽ. Jeſ. ix. sup mũdũ ipsum cõtemnendo. q̃ ipsũ vanitatis recognitorem. Ec. quo Mysra. vij. Q̃ idcirco p. cepit verbe nri cibere sup terrã. Jeſ. ix. sup infernũ ipsum formidãdo. q̃. Ezech. xvij. Sub capite sursum r ad terram iniquitatem tuam. Et nũ tremens dicet dño illud. Sup me confortat" ẽt furor eius" q̃. Et Eccli. v. Deus in celo. r tu sup terram. Et sic sequit. q̃ finaliter ipe erit sup gupernũ ipsum babitãdo. r ibi celestem gloriã vendicãdo. Secundo. xxvij. Rubi ea. sũ eius sursum. Ira q̃ sic dicit illud Deut. xxvij. Cõsumet eũ dominꝰ sup ercussum terrã vt ea. fruct. agro. q̃. Et nũ enim habebit illas sc̃s condiciones que supradicte sunt in sanctitate. q̃ sursum sunt ẽnte. Et ita apparet q̃ ẽt q̃dam sapiẽtias vel q̃dam sup infra vitiosa. q̃d ẽt terrã principale. Quarto dico. q̃ ẽt vnũ sup vnũ pec cantis. Et illud sup nobil aliud ẽt q̃ superbia. Dicit sc̃s superbi r ambitiosi semp volũt esse in altis dignitatib" r officijs. Juxta illud Mat. xxiij. Sup cathedrã moysi sederũt scribe et pharisei. q̃. vide supra de ambitiõe. vbi ponit q̃dam auctoritas. Ascendã super altitudinem nubium.

Quinto do ẽt sapiẽtias bonũ receptiuũ. scripturis. q̃. qui sapeminet peccatibus. sicut accipitur sapere pro. nubes. vnde q̃ ipse pot dici illud ps. Q̃. q̃ placet sup peccatorũ laqueos. supple tentationũ. Ipse ẽm ẽt sup eos. primo eos foueẽdo p delectatiõem. tande ipsos capiẽdo. ipsos capiẽdo p tentationẽ. r finaliter occidendo p eternã damnationem. vñ de dicitur malo. q̃ dicit in ps. Q̃. circũdabũt eam sup muros eius inigitas. q̃. Ista ergo de sup. r superius. r sursum sufficiant.

Superare. Mora q̃ superare tribus modis sumit in scriptura. Sumit ẽm. p. re cedere vel pro excellere. vel p manere vel p vincere. Pro excellere vel excedere sumit q̃n dicit. q̃ vna res superat aliam in aliqua qualitate. Et sic vñ Eccl. xxxix. vbi dicit. Sicut dies diem superat. r sup lucem. Pro manere sumit q̃n dicit. q̃. dñs remanda quam comedent nobis nos superauit. r in simil. bus. Et sic sumit Job. vj. vbi dicitur Colligite fragmenta que sup auerũt ne pereant. Pro vincere ẽo sumit. q̃ndo dicit. q̃ quo vincit vel vincitur. nos superare dicit. r sic sumitur. q̃. Petri. ij. Et quo ẽ superat" ẽt eius seruus efficitur. Secum dicit illum modum posse diminuter. Et ideo de tali superatione vel victoria possẽt multa dici. q̃ pausc sunt auctoritates. Et ideo vide infra de vincere. r de victoria. vbi tractabit.

Superbia. superbus. Cũ superbia sit vitium vi nosa. r super ota alia grane. r reprobũ reputet. r hoc propter hoc q̃ quasi contra naturã ẽt. videtur. q̃ eo q̃ ei. placet nature sue bono ad humilitatem semũ mouere. Possem" multa de eo dicere. nisi q̃ de eo fuerãt. r dicte. sup precedentib" multa dicta. Breuiter q̃ dico. q̃ superbia ẽt vitiũ motiuũ quo q̃s vltra debitum se supra p. sumit. r ẽm se gloriosum alios vilipẽdit. Cum ẽt quia sit vic. r grane. dicendũ. q̃ tamen in intentiõe" venit non generaf. q̃ terram concutio terremotũ. r tonitrua magni facit. Sic de quo terra. i. homo terrenus. r mobilis. vilissime ẽt nature. pungit tamen q̃ vana" vanitates. r pompe nie. elationis. r pũblice in eo generaf. ita q̃ tene motus tribulationũ. q̃ritat. r tonitrua verbor. r operum eorũ. prualeat contra illud Eccl. p. Quid superbit terra et cinis. q. d. nõ decet terram superbire. nõ decet terrenũ hominẽ. ad quẽ humiliari pertinet. q̃ superbie vitiũ fugere. Illud ẽm vitium primũ. r principale dicit supra. Nam q̃ dicit dicit Eccl. p. Initiũ peccati superbie. Et ideo illud vitium ẽt fugiendũ. Hoc monebat Thobias cum ait Thob. iij. In cetera me aut in vbe tue fugam mi q̃ nolam gmittas. ab ipa ẽm sumpsit initiũ omis pcatus Et bene dicit nolam. q̃. si pars motus fugbe nõ fit in nobis vel in nostra potestate. ab ea fugiam. q̃ complete nũ cant. Nolanto do superbie interdict. r hoc quia nõ nisi in homine voluntarie pinapat. Dico q̃ q̃ superbie homes fugere multiplici ratione. faciet quia ẽt

Omne vilipcentie promocatiua.
Interne iracundie concitatiua.
Verbalis arrogantie fulcitatiua.
Mentalis superbie excrcatiua.
Crudelis violentie excitatiua.
Pompose excellentie declaratiua.
Verbose eloquentie generatiua.
Criminose cupiditatis augmẽtatiua.
Ruinose opulentie diffipatiua.
Dolosose pestilentie introductiua.

Ista ẽm omia mala vel corrua facit ista bestia mala superba. propter que videbit nobis rosa q̃ vitiũ. Superbia q̃ omia. mala bestia q̃ mulier purpurata ea cõprobat. sicut dicitur Apocal. xvij. c. Mulier sc̃s superba quã equitare et pectare purpurati bus" mũdi. habet secum comune supradicta. Primũ comune ẽt omne vilipcentie promocatiuo. nõ ẽm fieri omne vilipcentie promocatiuo. nõ ẽm fieri q̃ omne vilipcentie promocatiuo. nõ ẽm fieri q̃ omne vilipcentie promocatiuo. nõ ẽm fieri q̃

ergo contra filios bellig ⁊ intante tractabit ecclesiastico. Ter
cius comes ⁊ verbalis arrogantie stimulatio. Superbi enim vt
dicitur sunt arrogantes in verbis nullo enim pessime dicere
verbis gratia sumit magis arroganter indigna ⁊ inaudita pa-
pi. Dura filii labia contra ⁊ loquimur aduersus illum
ait sapiens ⁊ in abundantia. Elephas enim qui flectere nescit ge
nua: erecti absq; proinde arrogantie barritu. vnde Ezechiel.
Exaltauit⁹ superbiam meam sapiens est valde. Superbia a⁹
et arrogantia a⁹ plus q̄ formido eius. Et ideo Eccleſi.
plenus malo illud idem. Exaltauit⁹ superbia vt supra dixe
re. dic mihi. Arrogantia tua ⁊ superbia. cui precepit te q̄ ha
beres in cauernis petre ⁊ appenderet arcere almudenas
collis. Illud q̄ enim erexit est verbalis arrogantie stimu
latio. Quarti comes superbie est mentalis sapientie exce
catio. Superbus enim videt esse cecus. Non enim videt sapien
ter cogitat in his que pertinent ad salutem. Bubo enim qui
videt esse omnia cognita debilissimū visum habet. Sic in-
perbus comparatione ⁊ claritate parum visu sapientie illustrat
Clemens est ⁊ sum⁹ superbie oculos intellectus eius ita be-
betat ⁊ obtenebrat q̄ nec se nec alios videt. Illos enim videt
superbus vnde venit nec vbi est nec quo vadit nō videt ci
am contra ⁊ alienū sufficientia. q̄ sic sapiens reputat solus
⁊ cetera alios vilipendat. Et ideo de sapientia mali Ecclesiast
ca. xv. Hominem stulti non videbit illam. longe enim abest
a superbia ⁊ nolo. Est igit quartum comes superbie menta-
lis sapientie excecatio. Quinti comes ⁊ crudelis violen
tie executio. Superbi enim naturaliter sunt crudeles rapi-
ne ⁊ violentie profectores. simplicis ⁊ pauperis opprimere
Proverb. xxix. Arma ⁊ gladius in via impij. Horaco enim q̄
alie videt volare. vigeam mali cruentare ⁊ spirare. Animal
crudelissimū. elephans bellie simplici inimicum. Sic et
superbi. volatiles ⁊ alati ignem crudelitatis spirant. ⁊ sim
plices ⁊ pauperes persequuntur odiit atq; grauant. ps. Cus
fugbet impius incendit pauperem. Est igitur quintus comes cru
delis violentie executio. Sextum comes ⁊ pompatice ex-
cellentie ostentatio. Superbi enim gestis et habitu suos ostẽ
dunt quod patet quia vir hominē significat respicere creati. fa
cient in suis habitus ⁊ verbis semper superbum videantur. Qi
malo hyeme sapbe bellie que collum habet inflexibile. et
sapbi collum flectere non dignant. ⁊ tamen ibi videbit at
tendere q̄ equus ⁊ non possit flectere genua ⁊ facilius ca-
dit sic tales. vnde Esaias dicit. Ex hoc gradientes in su-
perbia plebumiliare. Septimū comes superbie verbo
rum ⁊ iactantie cumulatio. Superbi enim semper volūt loqui.
habere enim velle omnia verba. ⁊ de suis factis ⁊ virtutibus ⁊
gustare. Tympanū enim plenus venter quando est bene fa-
tum ⁊ cetera: multum est sonorum. Sic et qui venter su
perbie est repletus ⁊ ad esse malum p obstinationem ex-
tensus. tp̄ resonum et nimis grauis audientibus sicut. Per
verbositatē iactantie ⁊ superbie eloquentie communiter ē so
norius. Modica enim occasione superbus parum per ad lo
quendum. vnde Sophonie in Asserem de medio tui magnilo-
quos superbie tue. ps. De eorum locutum ē superbia. Illud
est ergo septimū comes superbie. ⁊ verbosę iactantie cumu-
latio. Octauū comes est criminale exercitatio augmen
tatio. Dicta est superbia ē vicium qđ continue crescit. Si
tus est quando a mari vel a terra oritur. ē vapor modicꝰ
⁊ tandem continue crescens efficit aliquando valde mag-
nus. Sic vere superbia a crede procedentes ⁊ quia in suis ge
stis et modica: continue tamen crescendo fit postea val-
de magna. ps. Superbia eorum q̄ te oderūt ascendit semp.
Superbi enim in suis superbia facilius obstinant ⁊ alij crimi-
ni. Quinto enim superbie ipos agitare nō cessat quousq; ꝑ
mortem ipos interficiat ⁊ perdat. vnde de Nabuchodo.
nosor dicit Dan. v. Cor ipius ⁊ obfirmatum ē ad superbi-
am spiritus ⁊ ne solio regni sui. ⁊ gloria eius ablata ē. et de
filiis hominū erectus est. Exponit si vis contra superbos vn
de de malis obstinatis dicit Job. xv. Clipeis nisi⁹ ⁊ in
grosso tergo. Illud ē ergo octauū comes superbie. Comes
le exercitatio augmentatio. Nonū comes ⁊ ruinose ope-
rum gloria ⁊ opulentia parum durat ⁊ facilius dissipatur
rum gloria ⁊ opulentia parum durat ⁊ facilius dissipatur
tos est qui pte alijs gaudet terre cleauit. terremotum fe-
pens ⁊ valles patiūtur. Sic de diuit et communi superbi in
mon ꝓsperitate ⁊ gloria sue repentina facilitet perdit. et
terremoti tribulationis incurrit. vnde Ecclesi. iij. Omnia
que nimis locuples ē annullabit superbia. Decimum
comes superbie. solositas ē pessimitie introductio. q̄ mor
tis erat. Dicta procerto nō sufficit vno reprobatur sup-
bos prosternere. animo solet eos sagitta mentis eterna
cutere. Salmon ait. qđ celestis nostrum ab arcibus excitat
solet magis alta loca petere. Sic iaculum mentis eterne
et passio eterni iudicis solet libentius ledere corda super
ba. Job. xl. Respice superbos in superbiam. ⁊ cetera arrogan.
tem humilia. Dicta est impetus contra impelit sagit
loca fortia ⁊ resilientia. ⁊ humilia ⁊ debilia. Per te iconie
qui libentius iniuriat eratos bonis in q̄ prostratos. Sup
ra dicit Hiere. xlvj. Fortis impegit in fortem. Sic et ma
gis velit resistere sibi resistenti⁹ ⁊ superbie ⁊ humilibus ⁊
benignis. Quia sicut dictum est Jacobi. iiij. cap. Deꝰ sup
bis resistit humilibus autē dat gratiam. Sic igit patet q̄
superbia est debita habens decem comes ꝓpter que ma-
la que confert. ⁊ septem capita ꝓpter septem genera qui
bus conflat. Dicta est superbia habet septem ꝓprias que
sunt Arrogantia que se q̄ bonū quod nō habet se credit
vel aliter habere. Inanis gloria. q̄ de bonis suis laudem
hominū querit. Jactantia. quādo homo sapbe efferre et
laudat. Singularitas quādo aliqđ bonum solus se credit
habere. Presumptio. quādo bonū quod habet suis armi
bus meritis. Pretensio quādo alios subesse desiderat.
Ambitio. quando aliqs vult preferri. Ista ergo bellua cum
suis septem capitib⁹ ⁊ decem cornib⁹ summe debet vitari
⁊ a electis hominib⁹ euitari. Vide supra in similia de al-
titudine. ascendere. exaltare. elevare. ꝛc.

Supplantare. Vide supra de supere.

Supervenire. Vide supra de ac-
cidere.

Supplicium. Vide de pena ⁊ vbi adnexit
tur tribulatio vel afflictio.

Surdus, surditas. Nota q̄ surditas q̄
sentus ⁊ impossibilitas audiendi. pōt fieri in bono siue i
malo. Unde nota q̄ est surditas

Patientie. Prima est surditas magne perfectio
Ignorantie. nis. Et ista est quādo vir patiens iniu-
Pestilentie. rias ⁊ in prosperis que sibi dicuntur se
ponet surdum patienter audiendo. De quibus in Psal.
Ego autem tanq̄ surdus nō audiebam ⁊c. Secunda ē sur
ditas magne ignorantie. Et ista ē quando sic homo ē ita
simplex ⁊ imperitus⁹ q̄ nescit aliquid intelligere vel audi
re talis surditas est supportanda ⁊ benigniter informan-
da. Exemplo cuiusdā Dauid. vj. c. Surdus sicut audire. et
mutus loqui. Unde etiam Leuit. xix. precipitur. Nō ma-
ledices surdo: ⁊ coram cecum non ponas offendiculum.

Tercia est surditas magne peruersionis. Et ista ē quan
do homo est ita obstinatus ⁊ superbus q̄ aliquod bonum
verbum nō vult audire. De quo in Psal. Furor illis sm
similitudinem serpentis. sicut aspidis surde ⁊ obturantis
aures suas ⁊c. Unde de audire. de surdꝰ. vers.

Surgere. Nota q̄ surgere nihil aliud est ꝙ de
loco basso ⁊ infimo se sursum erige-
re. leuare. Unde surgere idem est ꝙ sursum pergere vel
sursum se erigere. Igitur notandum. q̄ quadruplex surre
ctio vel sursum erectio inuenit in scripturis. scilicet.

Surgere morale et virtuosum. Patrū est sur
Surgere mirabile et gloriosum. gere mentale de
Surgere amabile ⁊ fructuosum. unionis. Et quo
Surgere laude ⁊ victoriosum. Ephe. v. c. Surge
qui dormis ⁊ exurge a mortuis ⁊ illuminabit te xps. Scdm
est surgere duplex sui exercitio. Illud ē q̄ xps a mortuis surre
xit ⁊ resurrectio. de q̄ Matt. xvj. Surrexit nō est hic. venite et
videte locū. Et illi ꝙ xps de mortuis surrexit in aliquibꝰ. ne q̄
pōt vici illi. Surgit tribus ad ꝑfectam mētis Luc. xv. Surgā ē
surgere tribulatione. Illi sex q̄ surgent post mortē surgēt ad
miseriā mētis ad alios pudiū. Et ꝑter hoc se vicere multis
sic bē illud Esa. lx. Surge illuminare iherl. q̄ venit lux tua

re glo. ro. sup te ro. est. Quartū est surgere supbe cōtradicendo. q. superbos alter surgit contra alterū. q. alter semper surgere valt. r ergi contra alīm. vñ Luc. xxj. Surgit gens contra gentē. r regnū aduersus regnū. vnde cū superbo et impio adeo mal ista habeā. ñ. Regnet xxj. Surge posside vineam dñi. Igit de illo quadruplici surgere est aliqd mandū. Sico ḡ primo q. est vnū surgere humanū r vnolum. Et illud ē illud quo mens surgit a depressione vitioꝝ. vel ab affectu mundanoꝝ. r quo se leuat ad contemplationē boni ꝙ eternoꝝ. Cum ēn plenū aere fluctuante. vel aqua. nō reddit nisi flatus surgit super eum. r illa. reddit aqꝫ manet. Sic de homo ḡ aere spiritus et ē plenus. si qis pungit aliqua carnis delectatione. vel aliqua rerū ꝙ aliarū affectione. vel aliqua mūdi negociatione occupatus refert. nequit mens ei debet hi quietare. statim ad dei furias surgere. r redire. Ipsa illud. j. Re xxvij. Surrexit saul de terra. r sup lectum sedit. In terra ēn ad ē in affectu terrenoꝝ nō debem⁹ esse. sedere. nō debemus sursum ad celū. r ad celestia aspirare. r surgere sicut arca. vnde Jolae. vij. Surge cur iacet prona in terra. Dñi admone q. ad surgēdū mentaliter debent omnimodo precipue nos manere. vig. Igit surgamus. Exurgat dei precipitentes. Surge. Increpatus ibi compitis. Cur iacet. Sufficiens tamen sufficientia. Proinde. Surgat deus. Iacentes mūdi inducentes. In terra. Sico ē quia. Capax Sedm verbū reprehensiū. Cur iacet. ēn parum r Tertiū nomen indicatiū. Proinde. laute soler Quartū locum mandatiū. In terra. surgere ḡnaliter sol soler ēn surgere r super⁹ descare. Cauerantes etiam nos nō surgat nisi ad cogitatiōem regis primo surgere mereamur. Sic de sol inthac vita fluxa debemus ad surgendum nos attrahere r inuitare. vnde debem⁹ ipm audire et sicut puri vapores ad ipm vocē de mūdo r de peccatis surgere r cum. surge inquit. Luc. vij. Adolescēs tibi dico surge. Et aduertendū est. q. ad ipi precipit r quātūles debem⁹ surgere. Dico q. de Ad rem simpliciter dā per electionem. no precipit nos Ad rem dispiciendā per deuotionē. surgere ad ip Ad bestias impugnandā p. cupidem. sum simpliciter Ad mentē meditandā p discretionem. pandū. Et sic Ad plebem informādā p predicationem dicit sic Cantic. ij. Surge Ad aues parandā per operationem. r propera amica mea. Jte Ad mūdū sapiendū p contemplationē. cipit nos surgere ad ipm dispiciendū. r sic dicit Jose beatissimus. Tunc j. Surge immota dei tui. Et apls beatissimus testis est Luc. xxij. Surgite r adorate ne intretis in temptatiōes. Jte precipit nos surgere ad bestias impugnādū. Esa. xxj. Surgite principes. accingite gladios. Jte precipit surgere ad mentē meditandā. r sic potest intelligi illud Hiere. xvij. c. Surge et descende in domū figuli. r ibi dicit. q. ei intrans domū confractū est qđ faciebat figul⁹ supra rotam. Et de hac etiam Luc. xviij. Surgens petrus cucurrit ad monumentū. Item precipit nos surgere ad plebē informandum Jone. j. Surge r vade in niniuen ciuitatē magnā r prædica ibi. Jte precipit nos surgere ad ista pugnandum. Matt. x. Surgite eamus hinc. Jte precipit nos surgere ad mūdū fugiendum. Matt. ij. Surge accipe puerū r matrē eius r fuge in egyptū. Jte precipit nos surgere ad ipm mundificandū. iij. Reg. xij. Surge comede. grandis ibi restat via. Jte precipit nos surgere ad culpam confitendā. Et sic dicit Ecclesiast. xxij. Si grauat⁹ fueris in edendo mutri: surge de medio r vome. pl. Media nocte surgebā ad confitendum tibi. Sic igit patet q. ad diuersa spūalia negocia debemus surgere. gener exercitiōem nri. Proinde surgamus. gener increpationē ibi compitis. Cur iacet inde. Jpe ēn nō manet. ti arguit r increpat pigritiam facilem. Ibi ēn accipes solet secū habere aliq tympana vel instrumenta vt sonu territe de terra surgant. Sic ipse pelagius q. deus ē. ii. de somno surgere ad patrē suū capere sonū terribilē cōminationū r malorū nos dem⁹ r cognat. vt a peccatis nos cligat r expellat. ait iacul. quis. Stile reprehensiue potest. Mar. xx. vbi dicit. Quid hic tota die ociosi. Et ideo a talibus patiemur? in quibus nos facere debem⁹ surgere. et manifestatus pellit? ill. malis obedire. r exemplo indub. ac qua ē Judithe. Quia surrexit de loco in quo iacuerat. Dide si vis supra de surrectione. Surgam⁹ igit propter repulsionem dei cōtrariā.

Secūdo surgam⁹ propter nō sufficiens status delectus. Primo? indt. Promissio r inclinatio ad regulas ēt vias vel status vite sue. Ibi ēn cura? r pon? ēt in natura delectatio. Dic ibi q. ad vitā r ad regulas sunt nēcessarie inclinatiōes. Et ideo a tali primo r surgendū r a primo cognitō? recedēdū sicut ēn dicit Deu. vij. Destrue r cōgregatio bona pretia sunt in malū. Et ideo cuilibet primo placuit illud Jone. j. Quid tu supor⁹ sopiens surge. Surgamus igit propter insufficientem status delectū. Istud surgendū est gener indignatiōnē boni sufficientis. In terra in qua. Ibi ēn qui cadit in aliquē locū fetidum r enormē dicit? r velociter soler surgere. timet ēn ibi fetidū. r vermes dare sibi videri. Sic q. peccatū r mūdi ne sunt loca fetida r immunda in ipsum bonū fetidū. r gener qđ primo r secundo incurrit r habet. inde debet hō redire. surgere r ēmia peccata diuinitus r horrere. In terra iuxta exemplo Job. j. vicibus. Job. xix. De terra surrexit⁹ super me. r in carne mea videbo deū saluatorem meū. Sic igit patet quō quadruplici rōne surgendū. est a mundi delectatione et peccatis. r quō mens debet sursum in amore dei leuari. r ad eternū leuari. r sic fortiter radicari vt sic dicat dñs Luc. xv. Surgam. r ibo ad patrē meū. Et hoc ēn qđ consilit Michee. q. vbi dicit. Surgite r ite q. non habetis hic requiem. Dide alias auctoritates de surgere. f. Surgamus et de filio suo. quas habes supra de ambulare. sunt enim valde bonas. r multas in multis locis. Illud est igit surgere laudabile r vtuosum. Et si vis inuehe contra nō surgentes. iacentes r dormientes. ligatos r vinctos. &c. Dic illos principaliter duo. q. est vnū surgere mirabile r gloriosum. Et illud ē illud quo ipse surrexit a mortuis. r quo mortui a morte relurgent. De ipso ēn dicit Luc. xxiij. Surrexit dñs vere. r apparuit symoni. De mortuis enim dicit. j. Cor. xv. Ad seminē in ignobilitate surget in gloria. Et de tali surgere vide supra. vbi. relurgere. r infra. de ipō relurrexit. Illud igit surgere mirabile r gloriosum.

Tercio. primo pulcre dico. q. est vnū surgere mirabile r fructuosum. Et illud ē illud quo sancti surgit de mortuis mūdi ad gloriā celi. ita q. nō perdit nisi illud Michee q. Surgite r ite quia nō habetis hic requiem. Et Sancti. e. Surge ingredere cubiculum. Quarto dic dico. q. est vnū surgere bonabile r vtuosum. Et illud ē illud quo mali r fugibiam volūt surgere. Nota q. mali surgunt multipliciter. saltat. Surgit mlo ad cogitandū malos. aliter bonabiliter. Ad obloquendū male. vij. Surge comede cr. Ad perdendū iniquitatē. nos plenius. Ad nocendū malos. Ad inuidendū malos mentaliter. gaudet bonabiliter. Ad. Surgentes tollos magni ignominiose. me. Item ad falsaliter cogitandum. Dide Sapb. ij. Exurgite contra nos cum rumpant offes cogitationes suas. Item ad malos mentaliter inuidendum. De quo Numeri. xxvij. Non surrexit pro patribus vestris. r. Ista ergo de Surgere sufficiant. Dide de Exurgere. r de Erigere. r Secundere. et de aliis similibus.

Sursum. Dide supra de Super.

Suscipere. Nota. q. susipere sicut recipere. sumitur multipliciter in scriptura.

Unde nota. q. in scriptura inuenitur susceptio diuina r susceptio humana. Prima debet mentaliter concipi. Secunda debet realiter adipisci. Diximus ergo primo. Qđ est susceptio diuina que est mentaliter concipienda. Deus enim manu sue misericordie suscipit hominem. r ipsum liberat atq. saluat. Juxta illud Psal. Dextera tua deus susceperit me. Suscipere ēn nihil aliud. et ē aliquid in sui accipere. Et ideo peccatores a deo susciptur

qſ g̃ ſum miſeꝝ ſuꝰ efficit. 7 qſ̃ g̃ poſtq̃ ab eo ac-
ceptat. Nec oſ̃ illi qui in ſuꝰ cultꝰ 7 mores ſuſcipiun-
tur. prego 7 obſecro. Sic ꝛc' q̃ fidelꝫ ſuos ſuſcipit ad
g̃ram. a contrarijs' 7 peruerſis erigit 7 eos liberaliſ cuſto-
dit. ꝛc. Suſcepiſti eos de manu inimici eoꝝ ꝛc. Dominꝰ
ait ꝛc' ſuſcepi eos de media bellua 7 enbulauit. Sicut ci-
tara ꝛc' in ſuꝰ placabile ſuſcipit gloriaꝫ miſerabiles. f. reli-
quoſ. viduas. 7 pupillos. 7 haut anno q̃ mult̃ ſeꝝ ſuſci-
pit filios ab aquila ꝛc' dicitur. pſ. Pupillꝫ 7 viduã ſuſci-
piet 7 vias peꝝ oſtendet. Hoꝛa q̃ bene ſuſcipit

Penitentes ad remiſſionem.
Confitentes ad tutamen.
Meritentes ad ſalutamentum.
Seruientes ad premiandum.
Iuſte certes ad tribulationem.
Malefactes ad ſilentium.

Sicut q̃ ſic ad remiſſi
onem recipit penitẽ.
tes. Exore ro. Reuer-
tere ad me 7 ego ſuſci
piam ꝛc. Iſte ad tutam
tem ſuſcipit confitẽtes
ꝛc pſ. Suſcepiſti me ac vera mutatio mee. ac ver. mutꝫ
mee tu es protec. meus. Iſte ad ſalutem ſuſcipit meritẽ-
tes. Cui meum' peccꝫ ſicere aliud ꝛc. Habebit ania mea
poſt te me ſuſcepit dextera tua dñe. Iſte ad premiandꝫ ſeꝝ
mutationem ſuſcipit ſeruientes. vñ in pſ. Suſcipe ſeruꝫ tu
um in bonũ ꝛc. Iſte ad tribulationẽ ſuſcipit iuſte ꝛc. pſ.
Dñe ne ſpꝫ ꝓcer iniq̃ta cõtra ſuſcepiſti. Iſte ad ſilentiũ ſu
ſcipit malefactes. vñ in pſ. Suſcipiens nõ confundes eũ ſu-
ã̃ ꝓcer. vlg. ad terrã. Iſtud eſt q̃ ſuſcipe quo ſuſcipit dr'

Vide hoc. q̃ eſt vox ſuſcipe quo ſuſcipit dñs ſuos. Et
ſic dicam' ſuſcipere non

Verbũ vt ad audiendũ.
Beſpice ad reſpiciendum.
Infirmos ad compatiendũ.
Fidem ad ipam credendã.
Diſciplinam ad ipã tenendã.
Chriſtũ ad ipm colendum.

Quia pm'. q̃ verbũ
dei vt ei obedire poſſi
mus. Act pri. Quicq̃
perſit verbũ cum eis
audiuit. Item beſpi
ce vt eos reſpiciamus
Roma. pv. Suſcipite
inuicẽ ſicut 7 ꝛpſe ſuſcepit vos. Iſte infirmos vt in obedie-
tiam. Act. xx. Oportet infirmos ſuſcipere ꝛc. Iſte fidem vt
eam corde concipiã'. Iacob. j. In mãſuetudine ſuſcipite in
ſeꝝ verbũ qđ poſt ſaluare aiaꝫ veſtraꝝ. Iſte diſciplinã vt
eam teneam'. Proue. pv. Suſcipe diſciplinã ne ſis ſapi-
ens. Iſte ipm vt eum colam' vnde Luc. j. Suſcepit Iſrael
puerũ ſuũ recordãs' miſericõr ſue. Tertio dico q̃ ẽ vñ
ſuſcipe quo ſuſcipit' vir mĩgã' 7 ſic dico q̃ mult' ſuſci-
pit ad deum audiũ. pſ. Suſcepiſti me ſicut loq̃tur' ad
predam ꝛc. Vide de accipe 7 recipe vbi ad plenũ tractat

Suſcitare Nota q̃ ſuſcitare accipit' multipli
citer p̃ excitare. Prouer. vj. Vade
ſuſcita amicũ tuũ. Iſte poꝛ generare. et ſic famꝫ Heremi.
xxiij. vbi dicit'. Suſcitabo domũ germen iuſtum. Item p̃
reſtituere. Et hoc vel a ſtatu peꝛpetuo. ſicut Amos. vij.
Quis ſuſcitabit iacob. quia paruꝰ' eſt. Et Amos. ix. Su-
ſcitabo tabernaculũ dauid quod cecidit. Vel a ſtatu mor
tis. Et ſic dicit. j. Petri. j. Deus ſuſcitauit eum a mortuis
De nobis retribuendis dicitur Deut. vij. Qui odiũt
cibile non. Item fumꝫ pro introducere vel ordinare. Dꝫ
de Abraã. j. Suſcitabo ſuper te chaldeos gentem amã-
rum. Et Gall. c. Suſcitauꝫ reatum in tẽpore futuro. Ve-
rum ergo accipiendo ſuſcitare p̃ introducere pronun-
ꝛe cetera. Poſſum notare q̃ bene ſuſcitat

Filium ad mũdi redemptorem.
Pedum ad mũdi directionem.
Egenũ ad ſtatũ promotionem.
Mortũ ad vite reſumptionem.
Iuſtum ad culpe remiſſionem.
Diabolum ad malorũ punitionem.
Malignũ ad inferni damnationẽ.

Eſt igit ſuſci-
tatio dei filij mũ
dum redimẽtis.
Iſte eſt per ma
gna tẽpora vide
batur Deꝫ miſſe
quando ad carnẽ
aſſumptam vſus fuit creatur' 7 ſuſcitat' fuiſſe. vnde do
patri videbat Abraã. ij. Suſcitauꝫ ſuſcitabo vocem eiꝰ
ꝛc. Item ſi ſuſcitatio boni poſſet mũdum gubernantis
dicta eſt q̃q̃ patitur eccleſia bono poſſato carere. Si eni
dem miſeꝝ motus ſolet ei vñ piorũ ſuſcitare. Et ſic
dicit Hiere. xxiij. Suſcitabo domũ germen iuſtum 7 reg-
nabit et ſi. erit. Vide eam ſupra de dauid. vbi dñs' 7 po-
ſtea. vbi inuenies ſic proponitares quas debet hic pe-
ſatus a deo ſuſcitatus. 7 rone illa indicãt' videl' vicere
Zach. xj. Suſcitabo paſtoꝛẽ in terra q̃ derelicta nõ viſita
bit. Iſte eſt ſuſcitatio ex ſtatu erigentis. Sicut eſt
parua herba epiene de terra ſurſum erigit 7 augmentat
ſe ſepe ſic q̃ pmp in terram deſcendẽs q̃ ſolus ſpontaneꝰ
eam ſurſum ad ſtatũ ꝓpꝛietatis erigit 7 leuat. p̃. Suſci-
tans de terra inopem. vnde ſeruator erigens pauperem.

Item eſt ſuſcitatio mentis vitam reſumẽdis. Et ſic ꝛpſ
mortuũ' dñs reſuſcitat' Exemplo leonis q̃ catulꝰ mortꝰ;
tertio patris poſt tridiuũ ſuſcitat. f. Chriſtꝰ. j. Expectare
filij eius ne edito quem ſuſcitauit a mortuis. Illuminatio
eiũ ego' in fine mũdi a mortuis ſuſcitabit. Exemplo feminꝫ
qui cibullam 7 mentam' in anum paſtam ſuſcitat. Ecc q̃
Job. v. Sicut pater ſuſcitat mortuos 7 viuificat. ſic 7 filꝰ
ne quos vult viuificat. Item eſt ſuſcitatio impũ culpã
mittentis. Peccatoꝝ eſt de morte culpe ſpualiter ſuſci-
tatur. q̃ ad ſtatũ gratie reducitur. Ecc quo Mat. xi. Pe-
cenas eſt cis ec' de lapidibus iſtis ſuſcitare filios abrahe.

Iſte eſt ſuſcitatio tyranni bonos affligentis. Bene eſt
ad excitãdũ iuſtos q̃q̃ ſuſcitabit tyrannos 7 malos ſua.
vt q̃ eoꝝ pnitões ſimulet' ſed bonꝰ. 7 vt mali puniant
propter peccatũ. ec quo Eſa. x. Suſcitabit ſibi excitatꝰ
ſuꝑ eum flagellũ iuxta plagam madian. Abacuc. j. Ecce
ſuſcitabo caldeos ꝛc. Item eſt ſuſcitatio impũ pene in
currende. Impũ oſ̃ modo videt' dormire. 7 ſic ſuſcita-
bitur q̃ infernꝰ malos turbabitur. Job. xi. Maledicãt
ei qui maledicũt diei. qui parati ſunt ſuſcitare leuiathan.
Illa de ſuſcitare ſufficiant. Vide de ẽpiterne. de diligere. de
penitere. 7 ceteris ſimilib'.

Suſpendere Vide ſupra vbi ap
pendere.

Suſtinere Nota q̃ ſuſtinere poſſ pro pecta
re. ꝛc. p̃ expectare. p̃ exiſtimulare. pro
p̃ria. p̃ ſupportare. 7 p̃ aliq̃d in patiẽa tolerare. Hoꝛa
igit q̃ eſt

Suſtinẽtia patiẽtie.
Suſtinẽtia violẽtie.
Suſtinẽtia peſtilẽtie.
Suſtinẽtia amicitie.

Primam habet ſtabulante ſenia
n. de qua Eccliaſtici. j. Vſq ad
tempus ſuſtinebit patiẽs. 7 po-
ſtea reddito leticia ei. Secun.
dam autem habent aduerſitate
grauati et pauperes qui comiter ſuſtinẽt violentiam
iniquam. de qua Eſaie j. Facta ſunt mihi moleſta la-
bioꝝ ſuſtinere. Tertiam vero habebit eternitate dam-
nati. de qua Iude. Forte ſunt ꝛpemplum ignis eterni pe
nam ſuſtinentes. Quartam vero habent in charitate fun-
dati. illi ſcz qui amicos 7 eorum onera ſuſtinere ſuppor
tant. de quo Romano xv. Nos qui firmiores ſumus de-
bemus imbecillitatẽ infirmoꝝ ſuſtinere. Cetera igi-
tur omiſſa loquamur de ſuſtinentia patiẽtie. qua boni
ſuſtinent onera grauioꝝ propter deum. Sicut eſt mors
tis. veram reputatur. quando violentiam ignis gehen-
ne diminutione ſuſtinere 7 ſubſtantie 7 pendere. Scil.
ſe ipſũ deum optimum reputantes. qui mundi tribulant
ne fine impatientie vel indiſpoſitionis vicio perdã in pa-
tientia tolerare. Sicut enim rex eligit milites qui prop-
ter eum ſuſtinent multas plagas. Sic deus eligit ſibi ꝛ
propter eum ſuſtinent multa mala. Credo deus illum ob
mendat qui propter ipm penas ſuſtinet ꝛc. Apocalyp. ij.
Suſtinuiſti propter nomen meum 7 nõ defeciſti. Tibi
autem dicit' in ſuſtinentia tribulationum tria requiruntur.
ſcilicet. modus cauſa. 7 finis. Hoc enim debemus habe-
re. Modum humilem expeditum. quia ſuſtinuiſti ã
temuiſti. Cauſam veram 7 ſufficientem. propter nomẽ me
um. Finem ſtabilem et perficientem. 7 nõ defeciſti. Mo-
dus expeditus ſit pro fundamento. Cauſa ſufficiens ſit p
ſupplemento. Finis perficiens ſit pro complemento. Pal
mo igitur dico. q̃ ad patienter ſuſtinendum nobet eſſe hu
militas pro fundamento. quod oſtendit in verbo ſuſti-
nuiſti. Suſtinere eſt nihil aliud eſt q̃ ſub ſe ſtinere. da
lle. q̃ aliquid ſuſtinet. ſub et inferius ſe tenet. Ad hoc ergo
dicam q̃ tubeſſe nobem' per humilitatẽ. ſi in ſuſtinẽdo vo-
lumus habere firmitatẽ. Arbor eſt malus ventos impe-
tus ſuſtinet. quãdo ſub terra profunde radicat 7 ponitur.
Colũna ad ſuſtinendum ſtabilis eſt. que fundata eſt infe
rius et profundius. Sic de chriſtiano. ille multos mũdi tri
bulationes ſuſtinet. qui inferius per humiliatem ſe re-
cet et per mentis conſideratiõem magis ſub terra rema-

net aliq inest. Subtilissīm inqt Eccl. ij. Quicqd ibi apparens fuerit acipe cū dolore ruine. Examinate cū ea cōsideratio motus valde valeat ad patiam. Bleti enim q̄ tormen tū causā melius sustinet hyemē q̄ estatē longam. Ad cōstandū q̄ dū q̄ caudam. Anim vīc hoc reputāt breue per cōsideratiōē motus. Quāc melius sustinent ē patiem? nihil mala. Eccl. q. Despice cor tuū ē sustine. Ita vō qui longā habēt caudā. illi q̄ diu sperant vincere sicut sunt diuites. q̄ solent in pelagō abūdare. nisi pōt sunt impatienter tolerare. debito cū sint. ē vdo nihil ppt in patientia tolerare. Ferra illud Job. vj. Quis enī fortitudo mea vt sustineam. Aut q̄ finis meus vt patienter agam. Nec cū fortitudo mea vt fortitudo lapidū nec caro mea enea cū sustinuit inquit. Et nota q̄ debemus sustinere patienter

Cardinale carnis consolationis.
Eraurare plenus tribulationis.
Asperitatem mentalis resolutionis.
Onerositatē ingentis suppositionis.

Dico igit q̄ sustinenda est ē patiēter ppter vīdicta eternā cōsolatiōē. Qui Eccl. ij. Vē. tentes oīm sustinete mīcordiam eius. q̄ fiet vt ps̄l. Sustinētes oīm. Ipm expectantes. ē. ro sperātes ipsi hereditabūt terram. Itē sustinenda est mīdiam tribulationē. q̄ Cor. iij. Persecutiōes patimur ē sustinem? Itē sustinenda ē mentalis resolutio. Venire cū nō valemus stinere. ē cham in patia sustinere. Exēplo ihū Hebr. xij. q̄ proposito sibi gaudio sustinuit crucē. Itē sustinere ē. bonus fraternā supportatiōem. i. sustinēdo est fratrē sup portādo. q̄ fratres ē proximos debem? onera sustinere. ē eos in suis necessitatib? adiuare. Eccl. xxij. Amicū sālutare nō pīcordaris. ē a facie illius nō ēr abscōdar. ē si male tibi euenerit. ppter illū sustinebis. Patet igit q̄ in sustinendo mūdi tribulationa debet esse bālitas p fundamē. ro. Scdo dico. q̄ in sustinēdo aduersa debz esse velocitas propter cautelam. propter nomē meū inqt. Cauta facē mar cyrum ē nō pena. Cū qui ppter deū penam sustinet. cautam. possibilo iusta habet. Si q̄d em pannūi ppter iudicū bonū. Sustinere cū ppter mūdū nō est meritorium ē propter deū sūrimodo. vnde. j. Pet. ij. Hoc est gra si q̄s ppter deū sustinet tristicias. Dū est dura malos q̄ pena libeni? sustinent. ppter mūdū. ē propter deū. Dico ps̄lo bus q̄ plus laborāt de nocte q̄ de die. dicit enim. ergo vinc q̄d sustinet magis lapidem suppositū. modicū. ee auro supposito statim cedit. Quia ignitī nocturnis mā di negocijs plus laborāt. q̄ in ps̄alterio ē hymnis. ē gra. uem lapidē aliena iqualis libertas ē finis ē modicū au rū. ē q̄ modicū pond? ignitū. passionū. Sicut est illud Eccl. xxij. Vitra vires tuas ne negocīū illud. fel' nō poteris sustinere. Nō fiet ē sustinem? ppter nomē meū inqt ei. cū martyrib? illud. ps. Propter te sustinui opprobriū. Et sic hec lligūtur illud Jaco. v. Beatificamus eos q̄ sustinuerūt. Sic igit ibi virtus p̄ cautelam. Tercio dico. q̄ in ps̄lo esse stabilitas p cōplemento. nō defectū inqt. q̄ lex necessē ē ve stabilem ē planare vnes sim? ē q̄ sustinēdo nō deficiamus. vnde Eccl. xl. Ambulatiōe ē nō deficiet. Gallej. Bo nū facientes nō deficiamus. Vide supra de deficere. Dū tamen ē vltra malos q̄ stanim deficiūt sub onere. ait enim illud Hebr. xij. Relaxi ferre nō sustinēs. ē. vide infra de vīmulo. ē supra multē locis.

Explicit Ira. S. Incipit liber. T.

Abernaculū. Nota q̄ tabernaculū est domus portabilis vel mutabilis facta de pellibus pannis foliis seu lignis. Et pōt accipi in bono ē in malo. In bono sīc pmo in sensu quattuor genera tabernaculoz. vīz. tabernaculū ad habitandū. tabernaculū ad meditandum tabernaculū ad militandū. tabernaculū ad festiuandum. Primum est tabernaculum puditicie virginalis.
Secūdum est tabernaculum confessionis catholice.
Tercium est tabernaculum ecclesie temporalis.
Quartum est tabernaculum familie supnalis.

Est igit tabernaculū interi? qd facēs est ad nos habitandū. ē. Illud est tabernaculū būanitatis ihū in quo dei filius habitauit. de quo Apoc. xxj. Ecce tabernaculū dei cū hoīb? Jn quo ps̄ne nostē mentis? Iantaque ē quo p. Jn circuitu ei? tabernaculū eius. Ecce. Jn loc pōnit tabernaculū suū ē. Est tabernaculū quod? qd sunt ad nostrā medicatiōem. ē illud ē tabernaculū corporis nostri. q̄ quo vbet hō specialiter manet. Et de hoc pōt tm illud ij. Regū. xx. Reuertere in tabernaculū tuū dīt in Ezechiā. Et de hoc dicit etiā illud Eccl. xxvij. Sapientia absconditur sicut in abscōdito tabernaculi. Est tabernaculū inferne qd facti est ad bonoz mīrationē. ē illud tabernaculū ecclesie q̄ quo nos ecce q̄dm sum? in hac vita mīram? Et de isto intelligit illud ps. Quis habitabit in tabernaculo tuo? Et de hoc in ps. Quis habitabit in tabernaculo tuo? Et tabernaculū supni? qd facti est ad beatos recreatiōem. Et de hoc in ps. Quis habitabit in tabernaculo tuo vel ē. Et illud. Introibo in locū tabernaculi admirabilis vīq ad domū dei. Et illud. Ecce quia habitabit in tabernaculo ē. Dicit ei supra mulier habitare. Dic igit q̄ mulier fuit p tabernaculū mulier beata virgo q̄ fuit tabernaculū ihū. fuit etiam ibi ver tū? vel ecclesia bona vir in qua ē tabernaculū sunt regula re etiam religio q̄ est tabernaculū facta. Possum? igit ex exponere illud Num. xi. Sic qua creuit est tabernaculū operuit illud nubes. Et pōt esse dicta de ō. hoc ihū vel de assumpta beata maria. Ecce igit q̄ sunt tabernaculū in quo pōnitur religio habet quatuor condiciones. q̄ sex ipm exigit. ingingit. claudit atq; mūdat. Sic ista ad hoc q̄ hō sit tabernaculū dei spūale ipe necessario requirit ē exigit p pīplatiōem. Ercm est. Orat. ē ingingitur p bonā fāā puerilēs. tabernaculi. Scrīt aq̄ dūcitur p virtutū ecclatiōem operit. Purgat aq̄ fugatur p culpaī abdicatiōem nubes. Primū p̄cipit ex quo. Scom loci condit. Tercū loci ornatū. Quartum recte aspersio. Igit circ primo. q̄ tabernaculū debet sum leuari ē sublimē cōtemplationē. Ercm est inqt. q̄ cū tabernacula surgunt erigūtur. ē in locis altis ē cōsuetudinis collocant. ē p similem pyramidis qđ obtinet in pernis erigūtur. Sic de istis debet surgere. mūdum cogitari ē affectum in dū. ē surgere ad celestia erigi ē tabernaculū erectū est inqt. Nō oīs erectū figurā habens nō modo sancte pōt. Ad intelligendū q̄ ē figura corporis erigendi. malo magis mentis debem? ad dei erigere ē leuare. Exo. xl. Vnde. prīo primo die mēsis eriges tabernaculū. Dicit supra de erigere. Dū ei est pena malos q̄ nō sint tabernaculū erectū ē directū. nō sapem? ē inferi? nō ad altū p cōtemplationē leuati. ē ad terrā p amorē inclinati. Ista illud Num. x. Sepositi est tabernaculū. Et ideo tabernacula esse necessarij q̄ vita dicerat illud Amos. v. Statuabo tabernaculū dauid qđ cecidit. Quia de male tenebra p vitia ceciderit. ē q̄ per cupiditatē ad terrā mentis animū depressērit q̄ nō poterit surgere erigi nisi mediatur a deo p misericordiam sublevari. Pro ergo q̄ illi debēt surgere leuari ē sublimē cōtemplationē. Scdo dico. q̄ ih palore ornari debent p bonestā puerilēm tabernacula inqt. q̄ vīa p nomē tabernaculi ornat. Quia tabernaculū in quo ponit corpus ihū. debet esse cooptū. ē eius multiplicitez dispositā ē ordinatā. Ad intelligendū q̄ sit tabernaculum ihū esse volum? necesse est q̄ picturā ē ornatū virtutū ē bonestē apponatur habeam? tabernaculū inquit. Et sic de nobis potest dici illud Psalmi. Quadra ra sunt tabernacula nra iacob. Quod tm figurat Ezechiā. xxvij. vbi precipitur filijs israel q̄ vtrigno palorum suorum tabernacula facerēt. in quibus vsq? signum habetur. Quia illi q̄ tabernaculū dei esse volūt. debent honestate virtutē ē pulcritudine se ornare. Tale enim tabernaculū fuit beata virgo. ē ideo ihū in ea habitauit. Sicut dicit q̄ in Ecclesiastico. Qui creauit me requieuit in tabernaculo meo. Tale etiam habitaculū debet esse religiosa ecclesia. quia ipa debet honestate floribus esse pta. Ista illud Esaie xxxij. Sedebit populus meus in pulcritudine pacis. in tabernaculis fiducie. in requie opulenta. Tale etiā tabernaculi debet esse vir iustus. quia semp debet per sanctā puerilēm esse pictus ē bonestus. Pō Ezechie. fecit tabernaculum sui altissimus. Et sic se tabernacula picturis virtutum in ihu tabernaculo edificauit.

teligat illud Exod. 25. Tabernaculi factum est primum in quo erat candelabrum & mensa & propositio panū. Quia ē in quolibet viro iusto vt esse candelabrū bonestatis splendoris. Mensa pietatis abundat. Propositio panū cū doctrine nutrimento. Sic ergo dico q illi qui tabernaculum dei volūt esse, debent ornari p bonestis exercitijs. Tercio dico q nūc debet teneri vel velari p virtutis occultationē. operuit inquit. Tabernaculi est diligenter claudi, ne reliquie virtutū per vanam gloriam perdantur. & loco alicui⁹ ſſumptionis vel superbie in carnalem operuit in 3. Reg. 8. Operuit nubes tabernaculum tēli mouij. Nota q illud quod ſſumptionis & superbie in carnalibus

Primo differendo. Tacco inde bonus ille impio iu-
stus se, z facio homines sicut pisces maris z sicut reptilia
nō habētia rectē. Secus est tacere qñ tam pauci, nec ipa fieri
speciat cū p̄ possit, p eo q; ex malis sp̄ soleat elicere bona. Et
sō potius sua tacitarnitas patientiā pariet. vt Esa. lxij. Lo-
quimini in corde meo q; ego tacebo z qñ nō video z mei obli-
ti sum eos. Ibi nō tacere vt q; patientia sua supplicia nō ferat
q; sic ille flatus nō punit pati, immo affligendo patit bo-
minē, quem patiam. verumtñ sicut fugitiva quātocyus aros
trahit, sic omissa currere formus celeberat. sic patientia
dei quo magis retrahit a peccando, z quo magis nō tacet
se videt pena p̄ crimib⁹ nō inflicta, nisi emendati fuerī-
mus, agnus non purget z patiat finaliter nos a malo. vñ
Esa. xlix. Tacui, semp silui, patiēs fui. qñ parturiēs loquar, dis-
sipabo z absorbebo simul. Ibi nō tacere vt q; nullos pec-
mis offert. sic orabat david in ps. Deus laudē meā ne
tacueris. Et illud. Ne tacueris nobis, ne p̄mittas te nō con-
fundēdo nobis. Et sic tacitarnitas p̄mittit se nō cō-
fundi Esa. lxij. Propter sion nō tacebo z. Sic se ille ex
plicit tacitarnitatem patientie vide supra de misericor. Justicia pa
tientia, z aliis multis similis. Sz adhuc dico q; inuenit
tacitarnitas bona. Et sic notabo q; tacitarnitas nihil ali-
ud est q; locutionis varietas seu pausatio. Ista aūt aliquan
do est vera, aliqñ vicio. Ibi nota q; innocentis tacere

Patientie.	Est vicio vñ tacere boim patientiū. q;
Sapientie.	vñ potētes intuitati nō rīdent. imo qñ
Ignorantie.	etiā vocent ad talem redarguere. sed pa
Pbilentie.	cienter audire z tacere. vñ Job. vj. Do-

cete me z ego tacebo. z si qd ignoraui, instruite me. Iterū
est vñ tacere boim sapientis. Ad sapiētē etiā tacere per-
tinet z nō multa loqui. q; in multiloquio nō deerit peccā
cui os? Prouer. x. Elephas q; fuit Pa. inter beatos plus vi-
tuit rōne modici q; habuit lingua. q; ex vitio oīs raro aut
nunq; videt. Sic illi q; rōne magis vsunt mentis lingua. l.
rarissi lingua vsi abundāt in multis q; p̄ tacenitate illos
ei lingua eos. Secundo raro videt. Vñ qui sē putat z So
crates, quer posse sapiēs reputari. Prou. Etiā stultus
ptinue. Sic vi Prouer. xvij. Stultus si tacuerit sapiēs re-
putabit. Et Catho. Etiā stultus pudē reputo, si loqui. Primus ille vbi q; scit rōne tacere Ianus. v. vocat.
Pudēs in quello tacebit, q; vbi multi sunt. Illud est er-
go tacere boim sapientis. Ibi nico q; est tacere boim in
sipiētū vel ignorantiā, z illud est qñdō tacet q; nescit lo-
qui vel vicere q; sd bonū. Et de b Eccl. xx. Est tacēs nō ha
bens sensū loqle. Ibi est tacere boim pbilentis, z illud
est q; alios tacet malitiose ille q; tenet tacere: sicut patet in
pfessione, sicut z restitutione in quo, z cetis similis. Sunt

Quidā tacēt a loquela pfessionis.	Tacēt igit multi q;
Quidā a loquela restitutionis.	peccata nolūt reue
Quidam a loquela cautionis.	lare. Talis enim
Quidam a loquela relpensionis.	tacturnitas causat

multis in dānatione z male pfundibilis obstinationē. se q;
in pā. Obstrupui et mutus sum in silētio bonis. Ibi male tacēt q;
nolūt p̄dicare sicut illi q; suis habēt sclam, nolūt eis z non
vigilant sequitare p̄dicationē. Contra illud Esa. lxij. Su-
per muros tuos hierusalē constitui custodes tota die z tota
nocte nō tacebūt. Ibi etiā sunt sicut speculatores sup muris q; mori
no pauli debuerūt. si videāt hostes z clamare nō cessāt. vnde
Gregorius. Ibi tacebo qñ vocē hō cōe audiui. Item ma-
le tacēt illi q; nolūt alios ejotare. Contra ps. Esa. lxij. Qui
reminiscimini dñi ne tacueritis z ne detis silētiū ei. Ibi male ta
cent illi q; nolūt vbi videre q; multi sunt q; ex indignati
one tacent z nolūt vicere veritatē. sicut erāt pharisei qui-
bus vñ dicebat Luc. xix. Si hi tacuerint lapides clamabūt. Ibi
licet sabbatis nō facere, ar li
li tacuerūt. Ista sunt igit q̄nq; tacturnitatis genera qui
bus nō solet tacere z a loquēdo variis causis abstinere.

Dico ergo pudēs se bono silentio q; seruat. vel rōne sa
pientie. vel rōne patientie. vel rōne pie z caritative alicui dā
di vel tacendi. Bona est tacturnitas z silentiū z inepte loquē
di cautela z in natura cōmendat. z in scriptura p̄dicat.

Ibi nō dico. q; tres apes tant nobi bonū z exemplar fue-
rūt. Ibi vero est vna infirmi facto bombo seu sono alias ad
silentiū inuitat. q; etc ipsum nec seruat. Ibi q; cadē excitā
te de manu apum z euangel. vt dicit Ambro. lxxx. z Plin⁹.
In q; quidē natura non vocē. z multine religiose. q; ad
bonū z meritū plus silentiū seruāt? z q; nos cū de lem
tis os nostrū ad eloquia nō laxamus. Ibi q; in tacturnitate
positi manemus Esa. xxij. Tacete q; babitatis in insula
In India est quidā ales boicus cardeo ore sine. z italiam
verbum pferēte loco sermonis signis vtitur. cū loco cbi
odore arboꝝ vtūtur sm Indos. z Plinū. signates vng
religiose z boias prudētes z maturos q; ore carere quā
filentiū seruātes ad fagilla colloquia nō laxant. cbo cū
fagilla vicunt carere p̄ abstinentiā z carnis mortificā
z odore bonos eternos vicunt vtere p̄ benedictū. Christ
gibet tali vī dicēt Crēti. in. Sedebit solitarius z tacēs.
qñ leuauit se supra se. Quia vocē ad religiosum z pecto-
ri gemet q; sedet p̄ mētis rūquillitatē. q; tacet vitando
verbositatē q; se solitarius p̄ vite singularitatē. q; clausa
supra se p̄ oratiōis sublimitatē. Et sō bonum est illud
tali pōt vti ille Esa. xlvij. Sede, tace, intra in tenebras. Ja
do⁹ vbis adhere q; silētii seu tacturnitatis valet ad mūl.

Ad sedandū mentis affectionē fede.	tacturnitas valet
Ad vitandū vanā locutionē. tace-	bonū. Valet ergo
Ad spectandum mentis affectio-	tacturnitas ad

nē mentis sedandū q; fede insp. Sedere dī quies z
mens relignata. Cum ergo vana locutio mentis quietē im-
pediat. bñ sequit q; tacturnitas ipam ponat z locat. vñ
illud predicti Crēti. in. Sedebit solitar⁹ z tacebit z. Ibi
de. b. de sede. Valet q; silentiū ad affectionē mentis sedā
dum. Secunde dico q; valet ad locutionē vanā restrin-
gendum. Frenū in ore equi ponit. vt totus equus rectus
ducat insp. Frenū in ore equi, est tacturnitas. Ore equi rectus
ducit. Ore eni regulato z freno oris cetera membra faciliꝰ
regunt. Sic vere si bō bñ voluerit regere equū sui. Cor-
ni. q; equi cor caro z mens spūs Esa. xxij. Mundū est cū
ore freni silētii pōnit. z q; pcipue ab inutili? z nocē
dacio? eius abstinet vt sic refrenā mētis i. rel dans ei?
melius ritigat atq; regat. tacet inde Eccl. xxij. Ingressus
tacēs in turbatione spūs. Secūq; dico q; silentiū q;
tacēs in turbatione spūs. Secūq; dico q; silentiū q;
lere ad affectionē mentis spectandā, intra in tenebras inq;
q; nō bō in verbis non occupat in pena mentis mētis z
infernū z in secreta plasmis melius z profundius melius
Esa. xxvij. Pone bo rem tacitus p̄sidebat. Item ibi
tendebat. cogita illa tenebrosa loca Phisō. Item ibi
num z calca Job. xxviij. Numquid aperuerūt tibi porta
mortis z ostia tenebrosa vidisti. Video ne tali tacturnitate ne
cessitatē pōt dici illud Hug. Senec vulti in verū z mo-
deratione pōt dici illud Hug. Senec vulti in verū z mo-
deratione. vide. ō. de iterare. Sic ergo patet q; tacturnitas valet
ad mediandū rerū p̄sūtatem, ad cauendū eas vbi
est ad querendū mētis mobilitatē. Ibi ergo dicūt ali-
qui tacere z. vide. b. de Loqui. Lingua. Labia. Os. Dē-
tes et similibus.

Talis Cum talis z ille sint sua relatiua sp̄ significā
cantia sm̄ grāmaticā aliqui⁹ intentionis, verū
tamē est q; talis magis hz rationē fundandi mentis et ra
ti q; quālis. Inuenitur ergo notabo sectali q; in bona fami
tur z in mala. Signat eñ adoptionem z similitudinem
inter duo. Et talis ille tamē valde simul similitudinem
E. vel sint. vel quomodocūq; vel quasi z omni similitu-

Notabo igit q; talis signat	Dame dico q; est
Conditionem hominis virtuosi.	quasi, quālis con
Infectionē hominis vitiosi.	parmis ibius bo
Affectionē grauaminis tolerosi.	mīnis virtuosi. q; ho
Relectionē solatiosis gloriosi.	bō inhabitat talis

quasi non librantur loquēdo, vt sit exemplū angelo⁹ ho-
rum. Ibi de q; dicbat vir iusto pōt vici illud Cant. v. Di-
lectus meus candidus z rubicundus, electus ex milibus.
caput eius auri. Et sequit. Talis est dilectus meus z ille
est amicus meus, immo etiam ipse ipa sui dilectus tale
Hieb. vij. vbi dicit. Talis secebat vt nobis. Et postea
sanctus innocēs impellatus ex apostolos ille facere.
am paulus apostolus fuit victus talis. Ibi q; dicit Gre
gorius. Cupio omnes qui me audiunt tales fieri qualis ego
sum. Et merito quia pcepto illud nomen significat ver
tum. Et merito quia pcepto illud nomen significat ver
tum excellentiam z generatur celorum equalitatem. Si
gnificat vico excellentiam virtualem esse in illo pcepto
vnde nos. talis est dilectus meus. z talis secebat vt nobis
esse pontifex. Vnde etiam Judith. xj. Non est talis

ueniter sig̃ferri in sede ebur. ꝛ palatiū. Notatur ei⁹ opulentia eternalem. q. l. in q̃ sunt tales. ita in vr̃ sedibus excellentes celestis gloie sunt heredes. vñ Matth. xix. de Christo ad me paratus o venire. talis em̃ est regnus celor. Et sic ose q̃ ista p̃ significare. ꝓpter mei bonis humoꝝ. Bella loco q̃ significat petitione bonis violeñ. Peccatis ei⁹ excellunter et malis nisi tales. quor excellentis pessimus. Ille violice di. Matth. Omnis qui facit malū odit lucē. et non venit ad lucē. ne arguant opera ei⁹ mala. Et violice di. Matth. Omnis qui facit malū bonus est in ꝓspectu dei. ꝛ tales ei placet. Ith est videnf tales ꝛ opera eor̃ talia dicunf. Ein Roma. i. oleū. Ce qui talia agunt in regni dei nō possidebunt. Lerdo xv. co q̃ talis significat excellentia operis dolorosi. ꝛ habeas ꝛ grauamina bonus scali. ꝛ q̃ Debo. xii. Abrogiuntur ei q̃ ealem sufficunt adueritas se a peccatoꝝ p̃ualentia.

Quarto loco q̃ talis p̃ significare eminentia materie glosari. sc̃ glosiam paradisi vbi est grandis humanis quod lapis. sulus saporis opulenta. humanis odoris redolentia. Ille ei⁹ ma sunt in celo q̃. apter excellentia talia possunt dici. Ce eminenti est honore q̃ in est p̃ce dicit illud. o. Paralip. xx. Non fuit tale lectū in vniuersis regnis. Ce tales etiam sapore qui est de p̃ce dicit illud iij. Regū xvij. Non est factum tale de ꝓle a diebus iudicum. Odore ei⁹ et sunt in quo agnos pascuales comedebat. significat para dñi vbi agnus qui est in medio throni alit ꝛ pascit be. apo. Ce sunt etiam odore q̃ dicit p̃ce dicit illud. o. Paralip. xx. Non sunt vbi talia aromata allata sicut dedit re gina Saba Salomoni. Hic igitur patet quo Talis ꝛ Talis p̃ce dicit modo applicari. Ita q̃ aliqs rebus diuersis ꝛ variis copulatur.

Tangere. Cum tactus fit ille q̃ magis in sensu tactus est maior afficio ꝛ minor adiectatio q̃ in cetoris sensibus inuenitur. In tangendo etiā semp agens passo applicatur. ꝛ vnum alicui p̃cularitter conungit ꝛ apeatur. Et ideo notabiliter loquendo possum notari q̃ multipler tangere inuenit in scriptura sc̃ tangere

Dilectionis.
Perfectionis.
Sanctionis.
Prohibitionis.
Prehensionis.
Correptionis.
Inspirationis.
Predicationis.
Imitationis.
Tribulationis.

Dico primo q̃ est tactus dilectionis. q. nobi. aptius tangit q̃ amor. Unde afferus in signum amoris ꝛ dilectionis dixit bene bene. ꝛc. Accede ad me ꝛ tange singula. Scdo est tactus infectionis. ꝛ ille est q̃ aliqua mala p̃ sona alicui per multa combinationes tangit. de quo Leuit. xiij. Qui tetigerit quodlibet immūdū immūdus erit

Lercio est tactus sanctionis. ꝛ ille est quādo anima capit mentaliter eum tangere ꝛ se ei per pactionis obsequium applicare. sicut de muliere infirma legimus Matt. ix. Q̃ capiebat tangere fimbrias vestimenti ei⁹ Jesu dicēs. Si tetigero fimbrias vestimēti eius salua ero

Quarto est tactus ꝓhibitionis. Loco ali tangit vt ꝓhibeat. Sic videmus q̃ manus ꝓhibet ꝓ pactum ꝛ sic voluit Abraā. Isaac. Jacob. o. Gen. xxvij. Accede ad me vt tangā te ꝛ ꝓbem si tu sis filius meus Esau.

Quinto est tactus p̃hensionis. ꝛ illud est quando homo p̃sumit tangere res sanctas quas eum nō est dignus. sicut ex̃a q̃ p̃sumptuose tangit archam testamēti. de quo. i. Paralip. xiij. Irat⁹ est manus p̃cussit eum eo q̃ tetigerit archam.

Sexto est tactus correptionis. ꝛ illud est qui aliqs a deo vel sanctis aliq̃ afflictione tangitur. vt a suis excessibus corrigatur. Et de hoc Job. xix. Miserimini mei miserimini vos saltem vos amici mei quia manus domini tetigit me. Septimo ponit q̃ est tactus inspirationis. Deus em̃ tangit hominē spiritualiter suam gratiam inspirando. ꝛ ipm ad penitentiam conuertendo. Et de hoc dicitur. i. Regum x. Q̃ cum saul isset pro eundo cor eius quod tetigerat deus erat. Octauo est tactus predicationis. Predicator enim tangit ꝛ emendando ipsos castigando ꝛ docendo. Et de hoc potest dici illud. iij. Reg. xix. Angelus domini id ē ꝓdicator tetigit bestiam dicens. Surge ꝛ comede. grandis tibi restat via.

Nono est tactus imitationis. q̃ illud est quando aliq̃s filios quos affectat tangit id est sue in bono sue in malo imitatur. Exemplo cuius q̃ impudicus ꝙ illa q̃ tangitur solet recipere. Q̃ enim tactus a fornicatore malorū tāg cum bonum malum. patet. Ecclesiastici. xiij. Qui tetigerit picem inquinabitur ab ea. Q̃ etiam tactus bonorum fit dat bonum bonum. patet. xiij. Regum. xix. vbi dicitur. Q̃ memetipsum possimo in spelunca bellue cum ante ossa reti gisse reperit. Decimo est tactus tribulationis. Ille est quando multi aliquos tribulationibus tangunt. et vexant, eisdem contraria et affligunt. Contra quos ait psal. Ipsi te tangere ꝓpe meum tuo gibbere nicis ea. Hoc igit patet misse possumus generaliter dicere q̃ est quadruplex tactus. vid.

Quidā correctiuus.
Quidam perfectiuus.
Quidam infectiuus.
Quidam afflictiuus.

Primus loco q̃ est quidam tactus per quem corrigimur ille est quo deus nos tangit per tribulationem vel quo pulsat nos tangit ad correptionem. Cum enim infelicem quando calcaribus fortiter tangitur. ad fortitudinem quasi violenter reuocatur. Unde enim quo ictus capite ꝛ clauis cornibus incidit. Sanus quando carnifex fuerit ad istam rationis se includit. Calculus etiam quanto se frigidus ꝛ durus tanto se fit ferro fortior tactus ignitus eo melius cudit. Etiam ferrum ponderosum ꝛ frigidū ad fabrum maris ventur. si salamandra fuerit tactum ꝛ leui ei ignis appetitum in aqua appetunt. Sic ponderose dilectionis tactus correptionis quo a deo vel prelato eligimur fuit non in solemnitatem carnis dimittere. ꝛ ad similem vanitatem redire. Facit nos comis elationis ꝛ superbie expellere. ꝛ in cellam humilitatis includere cruciare. Facit nos ad deū mori. calculi frigidos ꝛ indeuotos. durosq̃ etiam ꝛ ob stinatos ignem charitatis excitare. ꝛ nos salutis desiderijs incendere ꝛ inflamare. Facit etiam nos q̃ feroces ꝛ ponderosos ad fabrum maris sc̃ ad ipm deum ꝛ ad beatam virginem recurrere ꝛ mouere. ꝛ ipsos per deuotionis ꝛ orationis suffragium inspicere. Ecce ergo quot bona facit nobis ille tactus quo per tribulationem a deo vel sanctis vel quo per correptionem a prelato feriemur. Et hoc vtique figuratum est Luce. v. de Ieproso. vbi dicitur q̃ ipse ieroso cum vidisset Jesum mandare. ꝛ sanus mundemo est. Luce vij. dicitur. q̃ ipse tactu leprosi ei⁹ quo fuebatur immundicie mundus. ipsum sanum ꝛ mundum fecerit. Mundatū autem dicitur q̃ adducta salice coco ad Jesum roganti vt eum tangere. quem prius illuminauit. Quia ꝓpitiabis eius illum tactus tribulationis ꝛ correptionis a lepra infelicitis et impietatis tue emundat. a mente abhominatione ꝛ malitie mee sanitate. ꝛ ad cognitionem ꝛ amorem tui illuminet. Quia vtraliter sunt dicitur in psal. Ipse est qui respicit terram ꝛ facit eam tremere. qui tangit montes et fumigant. Quia videlicet terra id est terrenos peccatos quos do per tribulationem tangitur. solet ex consideratione mi. tie potentie tremere. ꝛ sic ad eum cognitor refugere. et ad ipm per orationem compellit fumigare. Et si vis pos tea adiectare ꝛ dicere q̃ hic ꝓdunt quemcunq̃ genere boni nos q̃ tactus tribulationis facit. Quia q̃ talem tactum

Repentatur fructus poenitentie. respicit terra. Dico et
Retractat cordia clausa. Quia eam tremere. ꝓ q̃ tactus
Formidat aut panitia. tangit montes. tus tri
Inflammatur mentis affectio. fumigant. bulationis

generat fructum perfectionem. respicit inquit terram. Luce viij. terram vmidam. aspectus solis. ꝛ tactus radiorum corporum celestium. terram ad fructus proferendum. Et ponit quia peccatis terra fructus nō generant. nisi feruis ꝛ arentis tangeretur. ꝛ nisi a radijs solaribus videretur. Sic vere homo per bona opera fructificat quando radio diuine gratie in cordis penetrat. ꝛ quando tactu tribulationis operis fatigatur. quod quod offendit cum dicitur terre mi quia terra est elementum fructificatum Amos ix. Quia bonos cordibus tangit terram. Illa tamen sunt dura mala tos qui tali tactu non emendant. sed potius indurant. Et mites incudi ꝙ tactu malleus nō mollitur. sed magis roboratur Job. xli. Cor eius indurabit sicut lapis. ꝛ stringet sicut malleatoris incus. Non sic sed genere iste tactus in mo

bis fructum perfectionem. Deinde dico q̄ sic tactus elicunt multa p̄sumptionem facit eum aliquit tremere. Timorem ei dat & tremorē introducit. Fuit ei contrarium q̄ non tangit q̄dq; generat terrorem. Sic contrarii contrarium. Ideo tangit ihm ad remedii q̄rat & inducit Job. ij. Tange os meū & carnē mā in faciē benedicet tibi. Sic nāt hō dicit p̄s. Timor & tremor venerūt sup me & contexerūt me tenebre. Denuq; dico q̄ sic malleus & tactus dicunt multa dantem cauge ad p̄mittendū & dare & sapere. vt sapie bumiliet. q̄ sic tactus & impulsus ventorū montes ita fortiter cōcutit q̄ terra apta monte sic in concussionē p̄cipit & reducit ea q̄ vbi fuerat montissimus ad nichil vallis & locus infimus. Sic vere tactus & impulsus tribulationū montes sic & dalos solet deprimere & ad concussionē bumilitatis reducere. & ad sui cōsilii rationem & cognitionem informis indurare. & tange inquit montes Job. xiij. Mons cadens ruit & aliunde oritur pastorum gemit. Quod euā & ita multos fideles bodie sentimus q̄ quanto plus tangit tanto & impatiēnā plus inflamat. Sic ei quanto plus tribulationibus & correptionibus repriment & amplius & superbiū desiit. Quod de ipsis figurat Eze. xij. vbi dicit q̄ vīa sicit. Adducetur plaga tangā pharaonem. Et sicut patet dictū q̄ ex tali tactu non efficiebant emendatos sed magis pēa deum inflamat. & ad q̄cunq; filios Israel animauas. ppter q̄d in manis barbaram efficiebantur. Tactus igit ille deputat cordis duri ouem. Insup dico q̄ sic tactus accedit mentis effectum quod offendit eum vt fumigans. Fumigare ignem inquit. Quia sicut impulsus ventī solet ignem accendere & fumū surgere & excitare. sic exterus tribulationis ignem douicie accendit & fumū videlicet fumū desiderii & zeelle. fumigauit inde. Vñ in p̄s. Tange montes & fumigabunt. sil. dic. & dēl. consumet. sā. tu. & cētur. cōs. Tactus ei fulgētis & fugitē cōmutatio solet bonum mentis ter conturbare. eum a statu peccati mortaliter exsistere & eum p̄ exteriora deiderii. & p̄ mundanos prompti cōpellere fugere. Sic patet q̄ tactus correptionis & tribulationis in nobis efficit multa bona. Quod tamē ei p̄ malitiam & fragilitatem illi malo qui ei. nolī me tangere. quia ille modus q̄ tangit indignat. Quia pcerto multi sunt qui nullo modo per correptionem volunt tangi. sed pocr? per adulationē palpari. qui si a deo vel plato tangunt. sibi tam p̄ impatientiam indignant. Et ei nullā pōt ita modicē tangi quin sonet. Sic nec tales ullis murmuris. Et ō ei fatuales sunt sic lapidi qui dē pitus. de q̄ dicit Hidorus in lapid. Ex tangi vult leuiter blandiag manu p̄ sonat. sī p̄tus pmit dignos tangentis admit. Sic ergo optant q̄ tales tactus & increpti timuerant. q̄ si in suos excessus comburet & lederet timerent. Ideo consilit Bernhard. Recedite a tabernaculis horū impiorū. & nolite tangere & ad ea pertinēt. Non sic ergo quia pcerto medicina nō timet infirmū nisi per infirmitatē tangat ipm. Et sic est ergo tactus per q̄d corrigimur. Secdo principaliter dico q̄ sic alius tactus p̄ quem perficimur. & ille est tactus sanctū bonorum. quia pcerto si bonos sociaūr tangim? mores eorum in animas. & nos eos conformamus. Sī margarita est lapis viridissimus intuentes q̄ aerem quē tangit in viroem cōuertit. significans viros bonos & illos quos frequentant & tangunt sua doctrina & exēplo viridēs & honestos facium. Quia pcerto qui confortiy bonorum frequentatorem. se ipsos similudini faciūt cōformēt. Bonos igitur tangamus vt nos eorum mores? conformemus. Ideo frequentemus. quia sicut dicit Luc. vj. Omnis turba querebat ipm tangere. q̄ virtus de illo exibat & sanabat omnes. Ille est igitur tactus per quē perficimur. Tercio principaliter dico q̄ est alius tactus per quem infirmur & ille est ille quo tangimus mundi bona sensu eligendo. & quo non tangimus malorum vitā ipsum imitando q̄ non etiā tangim? alios imitari. Hic explorādo. talis est tactus illum sunt. & nobis pemt? interdicti Thidecus est lapis p̄ciosus & si tangit manū. ornat sū amictū. Sic pcerto & bō q̄ p̄ciosus est & salle. per tales si malos cōtactus virtutē & gram pdit. Sicut est ei Hamē. p̄. Qui sil tetigerit immidus immundū q̄ facit. Et Leuitī. v. q̄ nia q̄ aliq̄d immundū tetigerit ero immundus ergo nolle ap̄lo. j. Cor. vj. Volentes nō tangere & ab talibus tactis? abstinere. Quito dico quarto tactū. Violati fortis adulteri immundi mundi sup terrā. sanguis sanguinē tangit. Ihc est ergo tactus per quem iustificamur. Quarto dico q̄ est alius tactus per q̄ infigimur q̄ sic est tactus eterne damnationis. Bonū est ergo vt p̄ sensibus penis tangamur. ne eternis mūpis affligamur, vt q̄ nobis possit dici illud Sap. iij. Iustorum anime in manu dei sunt & non tanget illos cruciatus mortis. Et sic ergo pet q̄ est ḡduplex tactus scz Afflictionis. Iustificationis. Perfectionis & Correctionis & sic sufficit.

Tanquam. Cum tanq̄ deceat nobis quandoq; cōparatio similitudine. sicut q̄ admodū & similis alicui & superbā. quia igit omnia que sunt pelagi sunt aliquibus similitudinibus comparari. Possumus videre q̄ illud vocabuli tanq̄ potest pertinere. Ad viros

Perfectos.	Primi est tanq̄ magne bonitatis.
Proficientes.	Secūs est tanq̄ magne pmitatis.
Carnales.	Tercii est tanq̄ gradis admirabilis.
Pentos.	Quarti est tanq̄ summe scelerosis.

Igit primo dico q̄ est viri tanq̄ q̄ pertinet ad viros pfectos. Qui est pfecti & iusti reboriarijs cōparant. Vñ in q̄bꝫ gestis similitudine diuersarū rerum. Quar est

Tanq̄ surdi nō audiēs p̄ patientiam.	Dico q̄ sic
Tanq̄ in fornace mundicie p̄ penitentiā.	sunt sicut ar.
Tanq̄ vrnabus carentes p̄ penitentiā.	di nō audi.
Tanq̄ nichil habentes p̄ paupertatem.	ens q̄ patien
Tanq̄ parvuli lactātes p̄ humilitatē.	tiam. Vñ in
Tanq̄ lapidei viuentes per stabilitatē.	p̄s. Ego aūt

tanq̄ surdus non audiebā &c. Item sunt tanq̄ in fornace ardentes p̄ penitentiā. Et de hoc Sap. iij. Tanq̄ aurum in fornace p̄bauit eos &c. q̄ si bolo bos &c. eos. Item sunt tanq̄ vrnabus carentes per penitentiā. Unde j. Cor. vij. Qui vxores habent sint tanq̄ non habentes. Item tanq̄ nichil habentes per paupertatē. q̄ Cor. vj. Tanq̄ nichil habentes & omnia possidentes. Item sunt tanq̄ parvuli lactantes per humilitatem. j. Chor. iij. Tanq̄ parvulis in ihc lac dedi vobis edere non escam. Item sunt tanq̄ lapides viuentes per constantie stabilitatem. Unde j. Pet. ij. Dico tanq̄ lapides viui superedificamini domus spirituales. Igitur dicit est tanq̄. Illa similitudo sic comparatis que pertinet ad viros pfectos. Secdo dico q̄ est viri tanq̄ q̄ pertinet ad viros infirmos. & sic de ipsis dicit ps. q̄ tanq̄ fumus velociter arescunt & quadamodū olera cito cadunt.

Item tercio dico q̄ est viri tanq̄ quod pertinet ad viros damnatos. & sic de ipso in iudicio dī. Rogo eos in virga ferrea &c. Quarto dico q̄ est viri tanq̄ q̄d pertinet ad viros bonos. & sic ipsis dī Psal. xvij. Tanq̄ filius sic offert vide de sunt & alia similia similibus.

Tantum. Idem est q̄ solummodo. vide ergo de solus. Tanti differūt esse in magnitudine. Potest esse ōm vitiorum diminutionem vel potius omen. Et ideo dicta si vis. sed omitto quia vocabulū est sterile.

Tantus. Idem est q̄ tammagnus. vide supra de magnitudine.

Tarditas. Hoc q̄ tarditas multa possit significare. sed valde pauca sunt admirationis notabilia. ne ti intacta videantur tangitur. Notandū q̄ est tarditas

Commendabilis,	Est dico primo tarditas commendanda. & dīa est tarditas deliberationis quo sic bonus tardat & celerat facta sua facere. ne ad ipsa maturē procedat. Bona est tarditas summe
Detestabilis.	
Formidabilis.	
Tolerabilis.	

animalia valde tarda. sunt tamen multa magis velis & si grides. vel leones que valde sunt leuia & velocia reputantur. Sic vere meliores sunt illi qui per deliberationē sunt tardi. q̄ illi q̄ per nimiā sapientiā sunt in suo cordo sapientes oculis. Ideo Jacobi. j. dī. Sic alit omo bō velox ad audiendū tardus aūt ad loquendū & tardus ad iram.

Secdo dico q̄ est tarditas detestanda. & dīa est tarditas pigritie qua bomo est tardus & piger ad faciendum ea q̄ pertinent ad salutem similes tinaci quod est animal vile

di tardam. Cauete ergo ne dicatur Deus. xxiij. Cum votum
voueris non tardes reddere. Et Eccl. v.
Ne tardes conuerti ad dñm. Certo certo q̃ est tarditas
tua fomes in da. ⁊ ista est tarditas omnis pudice qua ly
ipse tardat vsq; post mortē reddere retributionem sapbo
quia ipse est finis actus. q̃ quidē plus tardat ponere raro
tolendo tanto durius percutit vsurarios. Tarda est vin
dicta iustitie mortalis patientia. non est tamē tarda in cō
spectu dei cui anne quod est rotum est presentia ⁊ ideo dici
tur Eccli. vij. Memento ire q̃m non tardabit. Aliarso
cio q̃ est tarditas que est toleranda. ⁊ ista est tarditas di
uini subsidij ⁊ gratie. ⁊ tarditas felicitatis eterne. Deus ois
tardat dare beneficia sua vt auidius appetant. sed quidā
plus tardat. tanto habundantius remunerat. similis pa
trifamilias qui q̃ certa scientia tardat reddere operarijs
mercedem vsq; ad finem septimane. vt in hac septimane
merces sibi reddita plus ametur. Ideo dicit Abacuc. ij.
Si moram fecerit expecta eum quia non tardabit. Dicit
sapra de Patientia. Differre. Amicicia. Pigricia ⁊ alia si
militer.

Taurus. Nota q̃ taurus in scriptura accipit
vel sumitur quadrupes media. Per tau
rum enim quod est animal ruminans tolli alius inge
habitum possunt intelligere ydola. qui ex ruminatio. propē
somnolentiam indomabilem dicit Isaie. xxxiij. Forti modo tau
ri peccatores. qui ex pinguedine thauri pinantur ad cius.

Item significat symbolum gñer crucifixorum moralī
bus. Unde de damnatis in Ezech. dicitur. Descendent vni
cornes cum eis. ⁊ thauri cum potentibus. Item significat
quēlibet martyrem gñer immolationem tm placabilem. Thauri
enim tm solum immolati. ⁊ de carne eius thau
ri mortui opus vt dicit solum habet. quia ly corpa sanctorū
non tm fuerunt immolata. ⁊ mulctando apostl. fidelius
te corporibus suis mortuis fuit mata. quia occasione mor
tis ipsius in fide fuit generata. vt Damiā. xxij. vi in persō
na xpi. Thauri mei ⁊ altilia mea occisa sunt. Per significā
cat quēlibet impium gñer grauitatem detestabilem. Et eō
modo sumit in scriptura. Sicut est thaurus est

Animal cornicosum. Sic vere peccator est elatus
Animal labiosum, ⁊ cornicosus gñer superbiam. q̃
Animal furiosum. ly mors thauri capiat pocare da
Animal clamosum. tum per superbiā et cornuum.

Contra q̃d Eccl. vij. Non te extolles in cogitatione tua si
cut thaurus. Item est immundus ⁊ labiosus p̃ luxuriam
Unde de luxurioso dr in p̃s. Congregatio thaurorū in vac
cis populos. Item est pernox ⁊ furiosus p̃ discordiam.
Ipse est meus thaurus dicunt cum alijs luctari. ⁊ pugnam
aliqs posse ferre. Illi de illo possit vici illud p̃s. Thauri pin
gues obsederūt me. Item est clamosus ⁊ verbosus per
iniuriam. quia ly mors thauri nō cessat per murmuratio.
nem niuere ⁊ per iniuriam alios perturbare. Dicere. I. Es
sui ellos sicut vituli sup herbam ⁊ imgitus vt thauri. ⁊ cē
tera vide. ⁊ ac Bouc.

Tecum. Vide infra vbi habitant.

Tegere. Tegimen. tectum. Multa possunt dici de tegere sed tamen sufficiūt auctoritates ad
duhas ⁊ ideo vide in alijs similis ly de abscondere. aperi
re velare. celare. dissimulare ⁊ vestire. alia illi bonū tegimen
tegimen. Quia in scriptura inuenit tegimentum

Honestatis. De tegimento honestatis q̃ boni
Penitentie. tegunt dr iij. Regū. vj. q̃ salomon te
Dilectionis. gebat domū tabulis cedrinis. De tegi
Fallitatis. mento penitentie q̃ pena tegit. ⁊ gra
Excusationis. tia in se sperantes dr in p̃s. Quo vul
Nolentiarum. tus alios cauti sperabo donec tran
Negligentiarum. seat iniquitas. Et Osee. v. Sectera dñi
Dissimulationis. tegat scelus. De tegimento pietatis q̃
nudos corpa sunt vestita. dr Thobie iij. De vestimētis ta
lium nudos tege. De tegimento falsitatis q̃ hypocrite se ve
lant. ⁊ de tegimento excusationis. q̃ adulatores vitia ex
cusant. ⁊ de tegimento obstinationis dicit Aug⁹. Si negla
ba⁹ tegat. q̃ negligēcia tegat. De tegimēto iniquitatis et
q̃ sanguinolentis dicit Ouidius. Quicū fraterno sub pectō
fuerit tegimine. De tegimēto de occultationis q̃ vt bo
nitas erga proximū facta sua studeat nolens ea videri. vt
Eccli. xxxij. Gēs nubes tegit ⁊ luna nō habet splendorē si
cut cranium videt aliqs similis significantie.

Tempestas. Nota q̃ tempestas nihil aliud ē
quam q̃dā aeris disperatio. q̃
inundat? ⁊ innumeri? motus? inquit ⁊ turbo. q̃ ly ex aq
ventus. turbine fulgure ⁊ grādine ⁊ aliqd actus imp̃ssionē
generat. Possum modis notare q̃ tempestas significat

Iniquitatis redundantiā. Est ly tempestas iniquitatis
Prosperitatis affluentiā. Multitudo etiā vitioꝝ est ly
Crudelitatis violentiā. cut dñs tempestas q̃ habuer.
Adversitatis pressionē. ge ⁊ obtinet pressuꝝ p̃s. De
iij. in attendant maria ⁊ tempestas immittit me. Tempestas
vitioꝝ dñi habuer ge. q̃ attendant maria. i. mūdi eminentes
ant altitudē. Scipio Ipsane cui? ciuis ⁊ plurimus signa fuit
tempestatis. Sic vere solatia ⁊ prosperitates malos signa fut
tempestatis plenū vitioꝝ ⁊ futuroꝝ tormentoꝝ. Dicere. tempe
stas eripiens sup caput impiorū. Contra q̃d Sapiē. v.
pē. Ne me demergat tempestas aq̃ rē. Dē est tempestas
prosperitatis. Tempestas etiā vitia vel etiā habundātia oīa vel
sipat. dcp turbat. vnū etiā est q̃d modici plenerat angustiat.
Sic vere malos prosperitas alios est nocua. pena etiā est
operabilis aut mortalis. Ezech etiā mali in sua gla delectāt. et
Deus nō durat multa mala facit. deo et pereūt. ⁊ tristāt
Pauor. ⁊ Dauid tempestas nubis impius nō timent. Ju
dic aīe q̃d stabile fundamentū. Item est tempestas cru
delitatis. Dicit tyrāni mare tempestatis alios fulminant. et
crudeliter infamāt. Illi de crudeli nabuchodonosor dicit
Est. v. q̃ vere ego q̃d impetus tempestatis. Ista oī vulg ē
pestilentia. Exēplo grauitas ⁊ herbe q̃ viridior est tpe te
pestatis. Item est tempestas ad necessariū illa q̃ deus in
ferno submittit dānatos. ac. q̃ in p̃s. Ignis in cōspectu
eius exardescit. ac. Ita q̃ dñus dānatus potest dicere q̃d
dicit Tren. v. Pellis nostra q̃si clibanus exusta est a facie
tempestatis ac fame. Contra istam tamē valet exultus
retentus id est memoria sanguinis xpi dicit. vide de ful
gure. grandine ⁊ turbine.

Temperantia. De temperātia nihil pēa
bilis. vide q̃ de ea ⁊ pone ea q̃ vis originalia.

Templum. Cum templum q̃si de loco ad
oratiū ordinatus. Possum? dicere q̃ hoc q̃ aliqd q̃dāter
celsum dicimus. q̃dam sc̄z istum edificium enim scam
li dicitur. sin hoc possūt inuenīri bona templi ⁊ mala.

De templo ergo bono ⁊ in bono significato sumpto pō
mittēq; est dicendum. Necessarium ergo q̃ est templum

Interius. Templum interius est templū deuotoꝝ.
Exterius. Templū exterius est templum clericoꝝ.
Inferius. Templū inferius est templū perfectoꝝ.
Superius. Templū superius est templū angelos.

Primū se de virtutibus. Primū ergo est templū in
Secūdū se de lapidibus. terius q̃d est penitēs. ac il
Tertiū se de hominibus. lud est templū Ecclesie. q̃
Quartū se de spiritibus. sc̄z in fine ⁊ illud celestis ci
plum est ubi beatitudo spiritualis. Ideo dr. j. Cor. iij. Tem
plū dñi sanctum est q̄d estis vos. Secūdū est templū exterius
q̃d est clericoꝝ. ⁊ illud est materiale. in q̃ vii. ecclesiastici
seruitie vos. ac q̃ Joh. xxvij. Semp docui in synagoga ⁊ in
templo quo oēs iudei conueniunt. Tertiū est templū inferi
us q̃d est templi plebeiꝝ ⁊ illud est templū ecclesie. illud est
fidelium ⁊ penitentie ecclesiasticoꝝ. De q̃ in p̃s. Adorabo ad
templū sanctū tuū ⁊ confitebor nomini tuo. Quartū est tem
plum superius q̃d est beatus. De quo in p̃s. Beati in tem
plo tuo sūt oēs qui habitant in eo. Istis similia de tem
plo mystl. hoc est altare de quo ecclesiastico. xlviij. dicit de
eodē ⁊ dicimus q̃ sicut ista exēpla materialia solent fieri
per similitudinē accidentis aliqualiter mutari. sic status ec
clesie firmior sub dñe. ⁊ sup fide fundamēto. de ij. Ebre
v. Fundationem templi dñi in montanio. ⁊ in montibus sc̄i
dei. Decenter enim virtutū ornamēto. de ij. Macch. iij.
Dotauerit locū templi omnis aurea. ⁊ de vie pone q̃ si

eat adiectandē templi multa requirunt scz panni. orci-
cia dalbatica clipeus t citharae crux t sanctoꝝ imagines. Sic
in tpio ecclie vel cuꝫ plasmē debet esse panni aurei ve-
stes bonitatis clipeus t cera splendens veritatis clipa-
ne t cantores vnius laudis t fonus suauitatis. crux id est
passio xpi mortis t calumniarū imagines sanctoꝝ i imita
tio sanctorū t bonitatis dicere etc. Templū intra edifi-
cium sūi fundabit. Jer diligenter mandat scz a culpaꝝ t
criminū paruitio. q. Mach. c. Purgate templo aliud al-
tare facerim. De tali altari t tpio sic fundato possum? ui-
dere illud pō. Sanctū est tpla cuꝫ mirabile in edifac. Ad
uerte q q tpli ecclie vel eius debet bona plena videri die
Puritatem immaculabilem. Panni q̄ debet stratus ce-
Libertatem inuiolabilem. datio. q. sancti. Scdm
Excellentiā considerabilem. tm possessio. quia enim
Equalitatē ingurbabilem. Terciū loci placitio. q.
mirabile. Quarti iusta libertas q. i edifac. Templū q̄ ex
Per nullā secularem seruitutem. sancti. Dicam?
Per nullā pollutionis violatum. nam. ergo pia
Per summā excellentiā bonitatis. mirabile. q̄ templum
Per rectā t laudē regulatum. in equitate. illud de.
bet pollere puritate. q. scz sancti est. mundū t purū. t nul
lis vicijs obnoxiū. Justa illud p̄dicti. j. Cor. vj. Templum
dei sanctū est. Quod ēm certum loca munda eligit. immū-
da nō odit t relugit. Apes ēm flores mundos t bonos se
ctantur. in mundo loco sibant aut morant. Sic vere dī
q̄ certum vel ape mūdicie t purior esse videtur in loco
quam inhabitat scz in templo ecclie vel conscientie mūdi-
cias vult inuenire. sic illud nō solet accidere nec venire.
Sed potius inde recedere t abire. Sanctum est ergo. pō. De
us in templo sancto suo. Cum igit sit locus debeat et sanc
ctus t immaculatus nō decet q̄ ab immūdis hominib⁹ frequē
ter nec q̄ vicijs immundicijs maculet. Dicit ēm Solin⁹
de mirabilib⁹ mūdi. q. nasci dicunt hyomedie q̄ plumā
habent album t oculos ignem domū t habitaculū in alti
simis montib⁹ rupibus edificant. quā quidem rem mirabili
omni die placerant t sanctificant. Ad mare ēm descenden-
tes in aqua se demergunt. t sic comā lustrantes ipsam alas
vestimenta quodāmodo mundā sanctificā. colecrant puri-
ficare t aspergunt. significantes illos q̄ in babilonia ecclie
sunt positi. q. etiam in alta rupe scz sup firmā petrā tpm
in medio maris fluctuoſi seculi est fundati. ipm habitacu
lum sui scz ecclesiarum religionē in quo sunt omni die ni
untur in aqua penitentie & balneare. t se aqua lacrimarū
aspergere. nos se conseruare t edificare. dedicare t ipm in
sanctitate seruare t ab omnibus sordibus t immūdicijs se de
purare. sic cum in ipō est templū. j. Paral. xxiij. Sacerdo-
tes ingressi sunt templū. vbi vt sanctificarent illud. Ad ta-
men est vera multos q̄ templū plurimi vel ecclesie nō fan
ctificant. nec sanctificare seruāt. sed potius ipm variis vi-
cijs scelerum inquinare. maculare atq; sedare. Justa illud pō. De
us venerūt gētes in hereditatē tuā polluerunt templū san
ctum tuū. Q. deus quot bodie sunt pollutores bonū. t se
sanctificatiōis sedatores. Videt ēm implerū illud. ij. Ma-
cha. vj. Templū lapuria t comessationib⁹ erat plenum et
scortarij cum meretricibus in sacris ędibus mulieres
vltro se ingerebant. Nō sic diuersimode nō. q. gaudebit q.
cui dicti est templū illud scz ecclesia religio vel conscientia
debet puritate pollere. sanctū est inquit templū. Secdo
dico q̄ illud templū debet libertate gaudere. cum dicit tu-
um. Jllud est pronomen tuum est pronomen possessiuū. Et
ideo sicut videmus q̄ possessiones filii t ecclesie magnis
libertatibus t priuilegijs sunt datate. imanitū q̄ nullus au
det eas violare. Sic templū ecclesie t conscientie q̄ spūs
est nūs deus summa libertate gaudet. imanitū q̄ hic t non
alibi potest homo saluari. t propter hoc nō pōt nec debz nec
per homines nec per homines violari. j. Cor. iij. Qui tem
plum domini violauerit disperdet eum deus. tuum. Sappie
deus. Duo est ille q̄ audere vult regis imudere. vel qui
fugiens ad ecclesiā tuā ecclie. t si crimē maximus ēt
nisi esset violenter extrahere. nō est ei pūmpendū
immediate. sed ob reuerentiā illius cui? est ei reuerentia vene
randi. nil inquit. Pō. Adorabo ad templum sanctū tuū. do
mine t confitebor nomini tuo. Jllud est templū suum vo
Moratur. Dico q̄ ibi moratur. pō. Domin⁹ in tem
Laudatur. plo sancto suo. Dico q̄ ibi laudat. Pō.
Honoratur. In templo eius oēs dicent gloriā. Dico
q̄ ibi honorat. Pō. Et templo sancto tuo q̄ est in hierusa
lem tibi offerent munera. Jllud est rame pera multos q̄ quos fa-
ciant q̄ ecclesia est gratiam templi dei. qui ei ipm non bona
rant nec reuerent. sed ipm violenter offendit t expoliat
me. sicut sunt pessimi tyranni. t vt cōtra seculares oēs t
ballini. qui procerto summe debent templū sibi offendere
possessiones ecclie inuadere. t quicqd habent templi et
ecclie seruitores p viribus penalibus. Exemplo vel exi
cramen apum nō obstantibus apum punctionib⁹? cassat
ne lanat vt mella eoꝝ tenent atq; rodat. Quia pocula
tyranni bodie studeat examen apum. i. congregationem bo
norum. hoc est victu bonum t templū ecclie t inuadere
quicquid habent vt mille cistiarij suarum possint sing
gularie sue saturare. Jllud procultdubio videmus q̄ pter
tales vsus famelicos t furibundos quasi templū ecclie
est penitus destructū. Psalm. ij. Pone timorē super fac
t templum nō solum virtutum est. Finis ēm dicunt tales
homines violenti figurati in antiocho. de quo ij. Ma-
chab. vj. Ut cum audisset in ciuitate helymaida esse templū
locupleti valde. querebat capere ciuitatem. sed occurrens
illi de ciuitate ad prelium contra eum egressi. t eum fu-
gere cōpulerant. Quia procerto multi sunt tyranni inuā
tes templo t ecclesie qui vt possint locupletari ipm pen.
sum reparare t destruerent nisi illi de illo templo t de ciui
tate eis occurrerent. t se viriliter defenderent. Et breuiter
ibi sunt illi de quibus dicit Ezech. viij. Ut vela tabernā
culi templi t adorarent ad ostium foris quis est ibi cō.
tra templum ecclie versus venerūt. Hoc sic exponi q̄
vt dicti est templum illud debet libertate gaudere. q. sui
inquā. Tercio dico q̄ illud templum excellentiam debz
habere q. mirabile. Jllud est templū nunquā ed edifica
tū salomon valde fuit excellens. t mirabile. nunq̄ q̄ ipse
j. Para. xxij. de eo dicebat. Domus quā edificare cupio ma
gnificabilis debet esse. et in cunctis regionibus nominat. Eloquij
etiam admirantes mirabilia edificia templi dicentes dñi
filio Ward. xij. Magister aspice quales lapides t quales
structure. In quo notat q̄ ecclesia vel ecclesiastici vt tali
debet habere excellentes t notabiles status q̄ merito ab
alijs admirari. Sicut ēm nos Sic pro-
Miramur edū ꝓter stellarū multitudinē. cedendo
Miramur mare ꝓter aquarū amplitudinē. mirari de
Miramur terrā ꝓter fructuū multitudinē. bet eccle-
Miramur aerem ꝓter auium celitudinē. sia ꝓter
virtutū magnitudinē mirabile inquit Luc. j. Erat pplus ex
pectans in templo t mirabat. ita q̄ antiquitus fidelitri-
cere illud Luc. v. Vidimus mirabilia hodie. De mirabili-
bus vite que erāt in templo illo per que pōt mirabiles vir-
tutes ecclie denotari possumus videre q̄ fuit in templo
illo erat archa testamenti continens manna. virga t tabu
las legis dei. que quidem archa erat coopta gratia t
duo cherubin depictibant. Justa illo archam erat altare
thymiamatis vbi incensum offerebat. eadem erat vbi ve
lum candelabrum mensa t altare holocaustoꝝ. sicut ij. li
bri Reg. vij. Sic procultdubio ista in tpio ecclie debz esse alia
ista mystice siue intellecta. Per archā est rectitudo intel
ligant viri gladiatores. i. manna. i. suauitas patrie virga. i.
regni fouentis. tabulae legis. i. scientia istius veritatis
debet poiere. sed in duo cherubin qui interpretur plu
debet potiere. sed in duo cherubin qui interpretur plu
ralitas scientie. i. duos ad minus sapientes consiliarios de
bent habere. quia cui vnus. i. unus deficit debet tenere
bent habere. quia cui vnus. i. unus deficit debet tenere
t iusta altare incensi t thymiamatis. i. iusta remissi ho
nationis t orationis debet manere. Per vdum nō indi
gnationis t orationis debet manere. Per vdum nō indi
gnationis t orationis debet manere. Per candelabrū vocatos t il
gnationis t orationis debet manere. Per candelabrū vocatos t il
gnationis t orationis debet manere. Per candelabrū vocatos t il

non sunt bodie miracula sanctoꝝ ꝛ auree. sed potius in malicia ei⁹ conuersi bodie no mirat equalitas sue sanitat ꝑ pue nec̃ fuc pmittat ergo fallacie nimie magnificentie vi. j. Macb. j. vbi ne⁹ antiochꝰ tulit de templo dei altare aureū ꝛ candelabrū luminis. ꝛ vasa sanctificabilia deportauit. Sic ꝛ ysabelus de templo ecclie pducetus fallacijs glorias fastidit ꝛ subterfugit. ꝛ in loco ergo malas glorias in diuras ꝛ ostruit. Cū ꝑro bodie videt verificatum illud Esaie. xxv. vt q̃ in templo ere abominatio desolationis. Nō sic obscurum sed sicut dictū est illud templū excellentiam habuit inter mirabile inquit. Quarto dico q̃ in alio templo equalitas non potest manere. q̃ in equitate iustitie. Nec cū octo alie equitas iustitia ꝛ veritas adequata ꝛ in iustitione ꝛ in subditoꝝ gestione. Latera enim templi dicitur habuisse alie equalia sicut vt Apoca. xxj. Sic semꝑ tenuo huius templi debuit ꝑ sanctitate esse equales. non ꝑ acceptionem numerū vel personarū inequales sed ꝑ mouendo vñ. ꝛ alium animando. Unde Leui. j. Equa mensura ꝛ equꝰ sit ponderi. Sic ꝛ quilibet ecclesiasticꝰ vt estur illud Malach. In pace ꝛ equitate ambulauit mecū. Unde supra de equitate de acceptione de mueribus. Sic ꝛ in ꝓpositis cū personarū ꝛ munerū facit inequalitatē ꝓmotionem. Et dico vbi vendentes ꝛ ementes. ꝛ numerū vitiosꝝ ꝛ receptores legitur eiecisse sicut dicit Joh. ij. Sed ꝑ tot ait quod templum illud non sit mūdatum. imo, contaminatum redierunt. Talis est ecclesia dei cuius talium. ꝛ filiorū bodie multiplicatꝝ q̃ unq̃ ꝑcessit q̃ vnq̃ fuerunt a tpo ezechielis. ꝛ etiam. sicut de ysaia legimus. ij. Macha. xj. Qꝛ effugabat se ciuitatem diuersis bestiis cuiꝰ genus facinoꝝ. tem plum eo sicut ceteris celubus gentium ꝛ quorum pecunie habitarunt. Non sic sed sic ait equitas ꝛ. Ubi ꝑ quō templum dei quod est ecclesia vel cōtinentia esse debet habitatio

Iustitiam adequatā. Sic igitur dico q̃ templum sumitur in bono.
Euāgelicā mundiciam.
Libertatem priuilegiatam. Adhuc dico q̃ templum sumitur in malo.
Pariterq; maculatā.

Templum enim non solum est locus vbi deus adoratur. imo etiam dicitur locus vbi ydolum cum suis ydolis adoratur. Et ideo dicitur per diuersa templa ydolorū posse intelligere diuersos status vitiosꝝ. vel etiā bonos malos. ꝛ sic ne sit bo bonum ꝑ in scriptura inuenitur

Templum dagon. Habet igit templū suū tractatū ꝛ in hoc templo tractatus est sacerdos. ecclesia sunt certi domini. ꝛ inuisi sunt capane. regiones vero varios sunt incantatores. Illi vero q̃ ad vindictam ecclesie sunt cantores. ꝛ illud ꝑ calidum est templū dagon q̃ in tempestate ꝑcutit inimicos. vel ꝑ. sedo mortis. qꝛ sic tractatus dicitur ꝑcutit. quasi malos deuorat mirabilem rōne candelabrū. dicit inigmus ejus malignitatis. dicit mortis rōne facie ꝛ arcuare contra alios aduersarios. Et de illo templo dicit. j. Macb. x. Ut ostenderet ꝓ eos qui ad templū ejꝰ fugerunt vnusq; templo fuit in gloriosus succendunt. Habet templum domina luxuria. ꝛ capellas suas ꝛ dominas ꝛ vocatur magna ecclesia. In illa luxuriosus est sacerdos. mala mulier est altare. q̃ malum adoratur. Leuones sunt ministri. infamie bominum sunt campane. Mali ludentes aut decipientes et peruersos. ac cantide vocales sunt cantores. ꝛ illud est templum altarob. qui interpretat cubile. quia ea in loco in cubilibus ꝛ impudicicia volūt esse. Unde de Philistinis ꝓ Reg. xxxj. ꝛ ipſi posuerunt arma sua in templo Astaroth. Sunt interpretat aberuca. q̃ nullus bonus manere magis dicitur q̃ luxuriosus. Habet templū sui occisiū. ꝛ in illo templo sacerdos est occidendus. lectus est altare. Quies somnus ꝛ vehicle sunt ministri. ꝛ illud est templum nefarob. q̃ interpretat tēptatio tenera. qꝛ sic illi ꝑ tentationi q̃ labores nequeunt sustinere. sang per acutas

Templum baal.
Templum astaroth.
Templum nesrab.
Templum remon.
Templum dyane.
Templum belial.

Et ita possum dicere quod est templū

Iracundie.
Luxurie.
Accidie.
Auaritie.
Superbie.
Gule.
Inuidie.

sathos illos qui ad templū cōfugerunt vnusq; templo fuit in gloriosus succendunt. Habet templum domina luxuria. ꝛ capellas suas ꝛ dominas ꝛ vocatur magna ecclesia. In illa luxuriosus est sacerdos. mala mulier est altare. q̃ malum adoratur. Leuones sunt ministri. infamie bominum sunt campane. Mali ludentes aut decipientes et peruersos. ac cantide vocales sunt cantores. ꝛ illud est templum altarob. qui interpretat cubile. quia ea in loco in cubilibus ꝛ impudicicia volūt esse. Unde de Philistinis ꝓ Reg. xxxj. ꝛ ipſi posuerunt arma sua in templo Astaroth. Sunt interpretat aberuca. q̃ nullus bonus manere magis dicitur q̃ luxuriosus. Habet templū sui occisiū. ꝛ in illo templo sacerdos est occidendus. lectus est altare. Quies somnus ꝛ vehicle sunt ministri. ꝛ illud est templum nefarob. q̃ interpretat tēptatio tenera. qꝛ sic illi ꝑ tentationi q̃ labores nequeunt sustinere. sang per acutas

salent quasdam ꝛ dormire. ꝛ multis salent ꝛpositionibus fabricare. Unde de serua dicit. iij. Reg. ij. q̃ cum adoraret in templo nefarob. fuit a filijs interfecta. Habet templū suum asarica. ꝛ illud templum est mercatura vel taberna. Asarus est sacerdos. archa est altare. pecunia est deus qui colit ꝛ adorat. q̃ pecunie obediunt omia. Et de talibus. j. Ezech. xj. Ubi ꝓpe. ꝓpheta. ꝛ simuli sunt mihi. Et illud est templū baal. qui interpretat confusio. quia sic̃ asarica deuotur confusionem. Et de hoc dicit. Regum. j. q̃ rex ydu omnes ꝓphetas baal in templo ipſi⁹ congregauit. ꝛ eos ibi necē occisauit. Habet templum suum domina superbia. ꝛ illud templum est stans contentarum. vbi supra est sacerdos adulatores ꝛ blandientes sunt cantores. incantatrices sunt capane. ꝛ sic de aliis ꝛ illud est templū remon. qui interpretatur ejaculatio mali⁹. qua sic superbi inuidiam ejaculant. Et de hoc dicit. Regum. j. q̃ rex syrie adorabat in templo remon.

Habet templum suū gula seu cathrinargia. ꝛ illud templū est taberna. gulosus est sacerdos. mēsa est altare. mappa est corporale. cocus est minister. odor cibop est incensus. ꝛ illud est templum dyane. q̃ ejus interpretat suscitatio egritudinum. significans gulam q̃ infirmitates ejcitat ꝛ inducat. Sic quo dicit Ecclesiastici. xxx. Templū magne dyane in nihil reputabit. Similꝰ est templū malūc. quē ꝛ habet templum suum. ꝛ illud est alienū ꝓsperitas. Inuidus est sacerdos. murmur ac odium sunt ministri. ꝛ illud est ejulatus belis qui interpretatur ymaſtus. quia sic̃ inuidia est pena ꝛ vexatiua ꝓpria. Peccatis est illud. qđ patus bonum nocet. fuit inuidia diaboli. Mors mundi introiuit per inuidiam diaboli. Sic ꝛ ysabelus intrauit mors in orbem terrarum. Et illud Daniel. xiij. q̃ venit rex cum daniele in templum belis. Hoc igit de templo sufficiat. Dicit supra de domo. ac Tabernaculo ꝛ similibus.

Temptare. Temptatio.

Temptatio aliq̃ sumit ꝓ ꝓbare sicut Genes. xxij. Temptauit deus abrahā. Aliquando sumit ꝓ suggerere seu ad malum inducere. Et de hoc Jacobi. j. Deus autem intemptator malop est. ipse ēm nemine tempnat. Aliquādo ꝓ tribulare vel tribulatione sustinere. ꝛ sic sumitur Judith. viij. vbi dicitur. Temptati sunt patres nostri vt ꝓbarent. Est igit triplex genus temptationis videlicet

Probatoria. Seductiua. Inductiua.

Seductiua trea ꝑit reduci ad duas. Et sic̃ bifariam diuidunt q̃ duplex est temptatio. Afflictiua. no sic̃ Deo sustinenda ēt patienter. Aliena fugienda cum diligentia. Dicamus ergo primo q̃ est quedam temptatio que est sustinenda cum patientia. ꝛ ista est illa qua deus per tribulationes nos temptat vt ꝓbet. ꝛ firmi ꝛ stabiles maneamus. Auri siluer ēt aurum ignis solet ponere. vt bonitatem illius ꝓbare valeat ꝛ temptare. Monete enim cum lapidis temptatur. Etiam bonitas ꝓbatur cum in aqua ponuntur ad ꝓfundū descendit ꝛ remanet. Etiam quidā sunt homines in vna regione qui dicunt sclopi⁹ de mulieribus suis q̃ sit mulier habet infirmitatem ꝛ volunt ꝓbare an sit sua. ponunt ēt ad quendam serpentem. ꝛ si serpens ille nō tangat. puer ēt sua. ꝛ si tangat non est sua. Quia quandoq; deus homines bonitate ꝓbat ꝛ tempat que infirmitatem ipsos affligendo. Aliquādo ipsos lapide tribulationum tangēdo. Aliquādo aqua mitigando ꝓsperitatis abundo. Talis ēm temptatio ꝛ bo sustinetur. ꝓfert. ꝛ bonitatem metallon ꝓbatur ꝛ ostendit. Quia sicut dicit Jacobi. Beatus vir qui sustinet temptationem. Unde cum supra de ꝓbare vel sustinere. Ita ēt igit temptatio sustinenda. Sed scdo dico q̃ ēt temptatio memoranda. ꝛ ista ēt temptatio q̃ suggestionis vel inductionis. qua sic̃ ad malefaciendū mundus caro. demonia nos aliquāt atq; temptant. Temptatio itaq; suggestionis nihil aliud ēt q̃ ad culpam inductio atq; impulsio. Sic̃ supra qui ēt in locis infinitis de tali temptatione ēt actum. Ideo ad ꝓsens parum ēt de ea dicendū. Hoc solum ergo notandum ēt q̃ temptatio baptismoꝝ

Inducatur a cogitatione. Quia sic̃ ydolum ꝓ mo facit hominē ꝛ peccato cogitare. Sed scdo

Dedicatur in delectatione.
Terminatur in operatione.

ri bolem in peccato bndi de tentatione inuenire. scilicet
quodlibet miserabilis q̄ sunt ibi. Tertio fuat ei plenitudo
re t negocio operam dare debet. Templum ei est sicut
serpens qui subiat cuiuter in ingressu. occidit turpiter in
egressu. Et idcirco q̄ homini in tēptatione ista sunt neces
saria videbit

Fugere omne occasionem.
Tollere omne psumptionē.
Querere dei auxilium.

Hoc ergo q̄ occasionē
operat fugere. Bern. ei
operat q̄ hō frequenter
illa. q̄ possunt esse causa
vel materia tentatiōis. sed q̄ inde fugiat t recedat. Pa
pelis est qui in periculosa lampade velocitate. nō comba
ret. nec in eis submergerē. nisi frequentando lampadi
appoximaret. Balena enim incautos pisces appropiās ma
n subito recedēs in sinū t profundū absorbet. Et igit vtile bolens a limosis se elongare t in profundo
maris manere. Papilio no vtile est a lampade recedere
t a suis splendorib⁹ pcauere. Sic vere diabolus homine ē
vtile homini q̄ plurima rerum q̄ tentationes possunt in
ducere fugiat. t q̄ inde p virtutes naroccedere studeat. Et
est incautus limax modi t lampadi pperanter appropiat
t eius splendoribus se delectat. subito igne tentationis com
burit. Sp malū videndi in mundi rebus eius similitudo
fabulam arrabat. t sic a vetustate symbolo p placitum ma
lum capit. Sp mala opa punit t mort. q̄ sunt vicia aspis
pius Dñs. Aut volunt vanitas fieri incidunt in tempta
tionem t laqueū symboli. Igit vtile q̄ occasionē tentatiōis
omis operat fugere. q̄ etiam vbi in occasione vtilis videt
posse in illo vbo. t nemo inducas in tentationē. Hoc
est enim ne nos gemitus inducās in occasionē tēptationis.

Secundo vtile q̄ psumptionem operat tollere. Necesse
est enī q̄ homo nō se psumptuosus. t q̄ in grāe virtutes
nō confidat. vales enī lapsus solent cadere. q̄ hō vt cpe
mint vires suas ipsos solet ipse omittere. vt eundē de
fectum suum cognoscere. in se nō possumus gloriare vel
sperare. sed cū fiducia in deo stabilire. Illud videm⁹ quoti
die in nouicijs religiosis. t etiā multis aliis q̄ plurimū de
suis virtutibus vitra modum q̄ si videt aliquos delinquētes
ipsos horrent t punniunt. Contra tales loquit apostolus
Gal. vj. Fratres si occupatus fuerit hō in aliquo delicto
vos q̄ spūales. t. Et hō dicit ne. t ne superbiāt. q̄ sic deus
permittit ipsos tentari vt experiāt virtutes. quas possint
humiliari. Exemplo petri q̄ in grāe virtutes videbat ceteros
deos. etiā si oporuerit me mori tecū nō te negabo. t tamē
ipm dimisit deus cadere. vt videret de suis viribus nō psu
mere nec sentire velle esse de talibus talis causa. Ideo
dicit Plinius. Deus leges sanxit passionē languēs sustinen
tis. et pcepto illi q̄ sunt lunatici. i. plumptuosi nec epis la
nabit. qñ demones lupinis. i. temptationib⁹ remouēt sup
pantat. Sup. xxvij. Exigit autē t infligit tanc temptatio.
Igit vtile q̄ plumptionē operat tollere. Tertio vtile
q̄ auxilium dei operat querere. Est enī necesse q̄ hō tem
ptatus recurrat ad deū sc in cōmissis. t ne vincat ab hu
stibus ipm humiliter rogando. Unde Matth. xxvj. Vigilate et
orate ne intretis in temptationē. Psalmo in corpe anima
lis est necessarius ad spūs arrabendū. t ad cordis ardoz
temperandū. t ad refrigerium gaudij. Sic vere anima
lis spūalitatē per vanitatem t elationem est homini neces
saria vt temperantiā suarū ardoz temperet. t vt appetit⁹
t mala videndi. t audiēdi sui refrigere t imitet. autē in q̄
Et mortuo. q̄ pcepto deus ille nos pōt a temptationes
liuare. nos hō nō possumus. sine eius auxilio ptra tyrānos
hums triūphare. Non est enim pocestas super terram que
ei comparatur qui factus est vt nullum timeret. Job qua
dragesimo primo. Sed pocepto si deum in adiutorium re
quirimus. confut q̄ eo mediante omnibus hostibus pre
valemus. Iste enim est sicut allectoria lapidi preciosus. cui
sua virtus facit in podio vincere. Iste est sicut lapis amā
tistes. qui vestem tactam sua inebriat non sentire. Quia
sic q̄ dei protectio per gratiam adiuuat. nec in bello tem
ptationis vincitur. nec temptationū ignibus inflammatur.
Vii in pñ. In te eripiar a temptatione t in deo t. Deus
est a temptatione eripit inquātū succumbere nō permit
tit. ij. Petri. ij. Nouit deus pios de temptationibus eripe
re. ipsos tamen quādoq̄ sentire temperi permittit. t sta
tim non adiuuat nec succurrit. vt exp̄ deo t patiēs fiat
probatur. Sic etiam exp̄ fratrem multum bellibus oppo
nit. t tam q̄ cetā scientia q̄q̄ bene verborum permixtio
gloriam in eius virili defensione. Unde de rhodis legit
Theb. q̄ deus ei hanc temptationem penitus auferre. vt
posteris exēplū patientie. Et Theobic. ait. hoc
angelo. Mihi accepta erat ego necesse fuit vt temptatio
reprobarer. Ipse ei facit illud quod ipse aliis consuit. Et
dicitur supra. Si habes amicum in temptatione posside
illum quando ei videt q̄ ipse facit quod in se est. ipsum le
ter expere. t nec succumbat ab hostibus liberare. Unde
aut erit finis Eccl. x. Fidelis est deus t non patietur vos
temptari vltra q̄ potestis. sed faciet cum temptatione etiā
prouentum vt possitis sustinere. Et Hebreos ij. dicitur. Qe
christus pter hoc quia temptatus est potest. t hoc qui
temptantur auxiliari. Igit ex hoc q̄ homini temptato

Tutionem operat querere.
Presumptionē operat tollere.
Occasionem operat fugere.

Ista de temptatione
sufficiant. quia de ea
tractatum est in tar
tis infinitis. Et temptatione sic inquirimus vidit proba
tione. Videre Probatione et aggrega si vis ancestatem
nobilem. in illa ancestate. Ecclesiastici xv. qui non abet in
consilio t.

Tempus. Nota q̄ Tempus sm philosophos
nihil aliud est q̄ mensura motus. Om
ne enim quod fit virtute creata. fit cum quadam successi
one et cum quadam motus continuatione. et ita successio
seu diuturnitas dicitur tempus. Cum igitur omne fieri re
rum que sunt in nostra cognitione. necesse est esse mensu
rampotā variationē. Et ideo breuiter t moraliter loqui
do possum notare q̄ in se ipsum inuenit tempus

Qui cito fragilitatis.
Labentis p̄speritatis.
Vagantis aduersitatis.
Sequentis mortalitatis.
Ardentis calamitatis.
Gaudentis sociatis.

Ista est tua status.
am sex plenarii vices
Diuersum corpulitur.
Laborantem tempestatur.
Egentis miserabiliter.
Mortuum naturaliter.
Peregrinis informaliter.
Triūphantem eternaliter.

Hoc ergo primo q̄ est vnū
tempus prius vitreū fragili
tatis viuentes. Vita est pa
stens quia nihil tempus. q̄
tempus semper fluit et cur
rit. t de preterito in futurum
transit. t de ipso nihil remā
nō post nunc existit. in cuius
statu etiam tempus non ma
netur. sed subito de fragili
te ad obscuritatem diquoti
cito tranfmutatur. Sic pa
cal dubia vita nostra a die na
scitur vsq̄ ad diem mor
tis nō esse stare q̄ currere. t nunq̄ pōt in eodem statu
stare aut manere. Quinimo p vnū cursus status labit t tra
nit ad statū subito trāmutat. Et ideo de tali loquit Gal.
xxiij. Et nunc vsq̄ ad vesperum mortalium tempus. Vide
eam in sermone et pone eam ibi. Quia sicut dicitur Job
xiv. Homo natus de muliere brevi viuens tempore repl
tur multis miserijs. q̄ sic flos egreditur t conteret. t fugit
velud vmbra. obscurus terminos eius. Istud ostendit
Illum inceptionem quia natus de muliere.
Certum dimensionem quia breui viuens tempore.
Tristem afflictionem quia repletur multis miserijs.
Debilem conditionem q̄ quasi flos egreditur.
Labilem durationem quia conteritur velut vmbra.
Stabilem p̄fixionem. constituit terminos eius.

Iste sunt sex conditiones tpis vite nostre. Quia breui
ter illud est tpis videtur incepisse. natus inquit de muliere
Job. xxv. Manifestat apparere potest mundus natus de mu
liere. quasi diceret non. Unde Eccle. iij. dicitur. Qe tpus
sentit. q̄. Item illud tempus est breuius. breui
inquit vitā tempus Sapie. iij. dicitur. Exiguum t cōp ne
dio est tempus vite nostre. Item illud tempus est plu
ter afflictionum. repletur inquit multis miserijs. Unde il
lud tempus est illud de quo dicit Sapi. ij. Dies ille mi
ne t ex. Unde. xxv. Quia subito tempus generali. Sub
per nanos suum gemitum t planctum solet continer. ei
significandum q̄ ad laborem et gemitum natura nos pa
lus parturite. Item illud est tempus debilitat grauitas.
Super omnia enim debilis est vita fragilis vite nostre. quia
sic flos inde egredit Cant. ij. Flores apparuerūt in terra

nostre tempus putationis adueniat: quasi dicerat vita nra sicut fenum in mundo apparet z egredit. sic ho conquisita aut dum per mundū colligit z parat. Item illud tempus celebrat ecclesiastes: quia dicit inquit z fugit velut umbra Unde Sap. ij. Umbre sūt transitus est tēpus vite nostre. Item tēpus illud est stabiliter plenum: quia sc3 tempus vite nostre est apud deum limitati z certum. constitutū in quo terminos eius qui preterire nō poterūt. Constat ergo illud tempus non esse vite nostre. quod a deo constitutum est z plenum impossibile est preterire. Sicut ait dicit Job. xiiij. Dies eius preterire nō sunt abscondita tempora. Et idez hoc dicit Job. xvij. Cōstituas mihi tempus in quo reconderis me. Sic igit patet q est vnū tēpus fragilitatis viuentis. Secundo dico q est vnum tēpus p̄speritatis in bonis. Prosperitas enī mūdi est sicut tempus: quia sc3 fluit more tēporis continue mouet aīg laborat. Illud enī est tale tempus: quando pluuia z tempestas est veniturus. nunc solet ardor solis fortius esse pulsus z multe solet aeri no pungere. Tyrone solent nubilum cantare. delphini solent alnos saltare. Ecce tale tempus solet stantis adiacere. z tempestas z pluuia cito venit. que tā tam ferentes pectoris tēporis obumbrat z obtinet. Quia vere mūdi prosperitas est tempus hui? vite. vbi viget ardor auaritie sollicitudinis: vbi pungunt pulices malediuisimi fastus aeruginis vbi cantant z saltant furie z delphini .i. diuites qui nunc gaudent fluxis letitie placentis. Verumtamen cito perit z subito cum furentes z subito p motum admittat tales p̄speritates z malefactus. Quia sicut dicit Seneca. reputabuntur lata cito ad finem venire. Et hoc iuxta tales tempore ait Eccl. ij. Tempus plantē. meus appropinquat. Et illud peccatores nō considerāt tales quia videt eis q tempus semp debeat durare. Circa quos dicit Eccl. xviij. Memor esto pauperiem in tempore abundantie: quod vtiq; nō fiunt. Et ideo sicut nauta qui naufragium patitur quasi tempestas nō potuerit. in mare inferni se tradunt z submergit. Isti eīm modo habent tempus suum. sed postea similiter venient ad tempus alienum. Et hoc iuxta illud est tēpus de quo dicit Deus. ij. Celare faciam esse gaudiū eius solemnitates eius neomenia eius sabbata eius. z omnia festa z tempora eius quasi sicut dicit Daniel. ij. Deus mutat tempora z tempus transferet regna atq; conferet. Illud est ergo tempus p̄speritatis labentis.

Tercio dico q est vnum tēpus ne gotiatis vagantis seu aduersitatis plenitur z illud est tempus quo in mūdo diuersimode flagellamur. De quo Ecclesiast. viij. Oīdē ne nobis in tempore tribulationis. Illud est enī sicut tempus hyemis. quod finis videt asperū nubilum z sterile. est tamē rebus naturalib? congruū z vtile Dicens est naturales q ramos arbor: z q medius animalium asperis ad interiora retrahit. vbi scalfiscat z reparat ita q in vere z in estate ad fructificandū apcior inuenitur. Sic vere tempus tribulationis finis sit frigidū z rigidum z ad fructificandum asperum. est tamē ipsum in parcia fastidiosus plurimū virtuosus. Compellit enī affectus z appetitus mentales vendicq; ad tēporalia inferius ad interiora recondere. de salute cordis z anime cogitare: z sic homo ad fructificandū p bona opera habilitat z virtus spiritus in eo reparat. Unde de bona arbore dicit Hiere. xvij. Ex tempore siccitatis nō erit solicita nec aliquādo desinet facere fructū. quinimo sicut gramina sīm Plinū. in tempore tēpestatis gaudent z tempore pluuie magis virent. Sic isti tempore aduersitatis sunt meliores sanctitate z meritis paciendo. Et ideo tempus penalis tribulationis et miserie posteris est illud tempus. de quo loquit Apostolus ij. Corinth. vj. Ecce nūc tempus acceptabile. ecce nūc dies salutis Esaie. xlix. Tempore accepto exaudiui te z in die salutis adiuui te. Puto ergo q est vnū tempus aduersitatis plenitis. Quarto dico q est vnum tēpus mortalitatis sequentis: z illud est tēpus mortis. qd sic comparat hoc. qd est tēpus naturaliter obscurū: z dici lucidis potuit. quia finis in meridie non videt se quinquo cum? de aduentu ipius audiuerit? subitat: quia sic nos z tēpus mortis qd dicm plenū vite destruit necessario est futurū. z finis non videt. tñ tamē patiens continue sicut certum. de quo Eccl. xj. Si multis diebus vixerit homo z in his omnibus letus fuerit. memineſſe tñ debet tēporis tenebrosi z eorum multos. Quinto dico q est vnū tempus calitatis ardentis seu vigentis. z illud est tēpus malicij vel inferni. de quibus dicit Genesis xv. Tercia et quarta generatione. z addit scilicet tempora. Illud est tempus in quo mali cum suis vicijs pereunt. Dicit scilicet annalis que in estate impinguant: sunt autē z hyemes. cōparate hyeme cantibus temperant: z contra illa que tempore estatis sunt macra: sicut sunt mures famelici. in hyeme pinguescunt quasi sunt pinguia. Sic vere tempus estatis huius? vite: z tempus hyemis mortis sunt duo tempora contraria. Dicit enīm qui in estate huius vite p̄ prosperitate sunt pingues in hyeme mortis sue erūt miseri aīg mendici. Ecce ait ille qui modo sunt macres per paupertatē erunt ibi pingues p eternum voluptatē et felicitatē. Et hec sapiens Ecclesiastes. ij. Omnia tēpus habent z suis spacijs transeunt vniuersa. Et ideo de pilibus videmus q sm tēporis varietatē suam augent pinguedinem. vel minuunt bonitatem. Tempus ergo quo mali aliquod volent esse in presenti Tempus vo quo nichil reparabunt erit finaliter in sequenti. Ideo de illo dicit Dominus. Luce xvij. Mea est vltio z ego retribuam eis in tempore vt labat pes eorū. Cui accipero tempus ego iudicabo iudicabo. Illud est igit tempus calamitatis ardentis. Sexto dico q est vnum tempus securitatis gaudentis. vel tempus felicitatis repletus illud est tempus glorie paradisi. Homo enī mundi seminat z metit eodem tempore z modo: sed potius contrarijs quia quod homo vno tempore seminat in tempore contrario colligit: z quod vno tempore seminat z spargendo in contrario tempore colligit aggregando. Sic vere dilectissimi cum tēpus huius vite in ordinatis ad semina virtutū z bonos operū seminandū z ad bona nostra pauperibus impendenda. necesse est q sit aliud tēpus contrariū. i. tēpus vite eterne vbi seminata metant: z vbi dispersa aggregent. Unde de hoc apls. Qui seminat lacrymis in gaudio metet. ij. Cor. ix. Et Gal. vj. Proprium hoc metens? no videatur. Et ideo de tali tēpe dicit Dan. vij. Tēpus adhuc z tempus et dimidium regni. Omnia enī habent tpa sub q̄ sunt vt Eccl. viij. Dum negocio tpe z operamini. Et de condibus videm? q vno tpe. Inoculantes inuenient vocui contrario tpe. Plenitudo sunt plene. Sicvere pauper nō habet modo tpe sui: Habebit in futuro. modo eis splendet lux mundi .i. p̄speritas tpalis q̄ est valde timitata: videt enī modo sunt mundi z vacui z bonis spiritus nō repleti sed postea in futuro tpe q̄ luna plena. p̄speritatis eterne fulgebit nunc peccatoribus omnibus bonis repletus: z omnibus opulentijs ditabunt. Ita de sancto dicit Sapien. viij. Ex tpe erit respectus illorum vt vi Sap. ij. Gemuz et pat? de eis. Non q̄ habet nisi pauper. sed q̄ in tpe p. sunt flagellabunt: q̄ pos? gaudere: quitare postea q in futuro tpe letabunt. Quia sicut dicit Eccl. j. Et q ad tpe surgit patiens. z postea redditio letitia. Sic q̄ ps q̄ inter eterno modos. tēpus sex modis sunt. Omia q̄ sunt fuit tpe. ad aliqd illorum tēpor. pertinet z reducunt: z ideo diuersa negocia diuersis tpibus cōpetere dinoscunt. In verbis eīm z in factis obseruanda sunt tpa: q̄ subito tpe nō sunt. nec? est q nō fierē q̄ si sunt. Et ideo de verbo subito tpe dicto vi Proverb. xxvi. Qui mala auget in lemio argentis q̄ loquit verbū in tpe suo. Contra Ecclesiastē dicit q̄ ex eis fabu. reputabat parabola eo q̄ nō dicat cum in tpe suo z sufficiat.

Temporalia. De talibus possent infinita dici sed nulle sunt ad cōsiderandas necessarie: z de eis inpluribus locis est oratiam adducendo omitto. Unde de diuitijs z similibus. Et si vis pone hic materiā z allega ciprianū.

Tendere Dicit q tendere aliq̄ sumit p fodere. ter cendere. aliquādo sumit p indigere parare. aliq̄ p crescere. aliq̄ p ire vel p ambulare. Quia sumit p fodi vel rigida extensione. pars. ij. Regū. xvij. Tetenderunt abilen tabernaculū in solario. Item q̄ sumit p insidiari p̄parationē. pars. q. Paral. xxv. vbi dicit de quodam rege q̄ postq̄ recessit a bello attendebat cunctis diebus vite sui. Item q̄ sumit pro augmentatione vel cre-

mento. patet Eccl. xlj. vbi dicitur q̄ femur buccine paulatim crescebat in positione tēdentur. Item q̄ sumatur p̄ ire vel ad aliquā partem pgrare inuit. Josue. vnj. q̄ qui simul nascebātur. tēdebāt ad felicitatē. reverb. iuit. xl. vide in positione nulle.

Tenere. Vera breuiter q̄ tenere t tenti in scriptura multiplicit̄ sumitur. Unde hec. nter nouēdi ē sicut in alijs materijs q̄ in scriptura inuenīt

Tenere virtuosum.	Est vico tenere virtuosum t cō.
Tenere vitiosum.	mendabile: t illud est quādo bo.
Tenere coloratum.	mo tenet vt seruat diuina man.
Tenere gaudiosum.	data. Iuxta illud Proverb. iij.

Tene ei disciplinam nec dimittas eam. Item ei tenere virtuosum t laudabile t illud est quādo homo tenet t seruat vias t precepta. ꝛ quo Eccl. v. Iniquum etiā peccata superbia. qui tenuerit eas adimplebit maledictio. Uel etiā quādo homo a peccatis tenet t occupat. ꝛ quo Luce. iij. Sorores alt̄ symonis tenebat magnus feruor. Item ei tenere malosum t culpabile t illud est illud quo homo tribulationibus tenet. ꝛ quo Matth. xiij. Herodes alt̄ tenuit Johannem t ligauit eum in carcerem. ꝛ. Item est tenere gaudiosum t cōlaudabile. t illud est illud quo homo tenet t perseuerāter retinet gloriā significatum: quia sicut ei dicit. j. Regū. ii. Deus de stercore erigit pauperē vt sedeat cum principibus t solium gloriē teneat. Igit̄ dicamus aliquid de tenere cōmendabili t virtuoso. Tenere est ides est q̄ adimplere: t aliqd inviolabiliter observare: q̄ pcepta sua videmus q̄ illud q̄d ab aliquo fortiter tenet: abere nō potest: si fortat. Sic homo habet virtutes: q̄ merita ita tenere t ei mādata valeat seruare t implere q̄ non abeat ab ipso fugere nec abire. Tenere est gloriantiās tenet ait in tenente. Et etiam vt iuxta sindin habet esse vir qui ei est quasi vi tenens. vel qualiterunque tenens. sic q̄ de natura vitis est arbori se proxime iungere: t illud cui adherere strīgere. inter t tenere quia. postea viri nisi aliqa p̄ donationem se fortiter iungunt: t boni q̄d sentel experiūt. nec tam non timent. Sic enim patet de viris charitatiuis qui tenaciter diligunt. p. illud Cant. iij. Inueni quē diligit anima mea. tenui eum nec dimittā. Sic etiam patet in viris gloriantibus t tumēs defectuis: qui sē tumēs quasi semel apprehendere de semp tenēt. Iuxta illud. Ecclesiast. Qui tenet pbata. q̄d bonū est tenete. Sed tamen est pena malos q̄ mali gloriātes in malis habent inquā q̄ nihil potest tenere. imo quicq̄ tenere habentes solent amittere t ita pati. Similes vino fracto vel vitiato q̄d liquorem tenere nō potest: quia tales qui circulis virtutū mādatoꝝ nō sunt ligati: sed potius remotis vinis vitijs pati. virtutes cōtinere nō tenēt: sed ipsas p̄ dare potius ꝛ fugere. Eccl. xxj. Est tenet quasi vas confractū perdit odōrē sapiēti. Ut sic sed teneam? q̄ sunt tenēda. Iuxta illud Apoc. iij. Tene q̄d habes vt nemo accipiat coronā tuā. Ubi aduerte q̄ ratio tenēdi t gloriantis os tenere debeat in plā rōne. f.

Ut cōplcamus mandatū q̄d precipit.	Igit̄ pmo tenē.
Ne carcamus virtutes que recipit.	da sunt. cōplē.
Ne amittamus salutē que promisit.	da t obseruāda

que sunt ad salutē vtilia. tene inquit. imperatiue loquitur Unde. ij. Thessal. ij. Qui tenet nunc teneat. Et illud predicatum. quod bonum est tenete. Et nota q̄ scripturę tenere

Baculum ad fabricandū.	Igit̄ tenemus baculū cre
Clipeum ad pugnādum.	dis vt fallentemur Eccl. xlj.
Gladiū ad pugnādum.	Tenebre baculos in mani.
Thuribulū ad incendēdum.	bus comedētes agnū. Item
Organū ad decantandū.	tenemus clipeum fidei vt
Scutū ad adiuuandum.	defendamur. ꝛ. Paralip. xij.
Preciū ad adiuuandū.	Fugerunt ad quod viri ro.

bustissimi clipeos tenētes. Item tenemus gladiū verbi dei vt demonibus obuiemur. Unde de fortibus salomonis dicit Cant. iij. Ecce lectulū salomonis sexaginta fortes ambiunt ex fortibus tenētes gladios. Item tenemus thuribulū oratonis vt in deum mētaliter inflamemur. Unde de ozia dicitur. ij. Paralip. xxvj. q̄ in manu tenens thuribulū ve adolere. Item tenemus organū laudis vt gratias agendo t deum laudando gratulemur t iocundemur. secundo Paralip. xxix. Steterūt leuite tenētes organa dauid. Item tenemus deum per fidem vt ipsum veteremur. Unde .xxij. Tenete eum t nolite cedere. Item tenemus peccatum per dilectionem vt ei foederemur. Unde Sapiēcie xiij. Miser ergo hec plantam fruticē inutē tenebat. Job. xij. Tenentes se neq̄ q̄ separabuntur. Igitur tenemus tenenda vt que percipimur teneamus. Secundo vico q̄ tenere debemus tenendā: ne quod acquirē caremus: q̄ habes inquā. Natura ei abhorret vacuum: t ideo solus q̄d habet plenum suum illud istantum deligit tenet q̄ q̄ perfectum fuerit: nisi ab alia parte aer posse subtrahi. ipsum fuere non permanet. Sic vere nos debemus abhorrere vacuitatem virtutum inanis q̄ illas quas habuerimus amittere non debemus. Quod habes teneas. Unde Apocal. iij. Teneat quem illud quod habetis donec veniam. Illud ei est pura non perfunctiōis qui illa que habent nō possunt tenere. Similes illi qui bracium habet fractum. Unde de talibus potest dici. Brachium pharaonis confregi t tenere non est obualuit. Non sic charissimi sed teneamus ne quod acquirē caremus. Tercio vico q̄ tenere debemus tenēda. ne quid promisit amittamus. vt nemo inquit accipiat coronā tuā. quasi dicat. coronam promissam perdes. nil bene agas. nisi quod possides. Sicut ei dicit. ij. Thy. ij. Non coronabitur nisi qui legitime certauerit. Quia premia eterna gloriē non dabitur nisi qui perseuerauerit tenere simpliciter quod precepit: quia sicut dicit Eccl. xxvij. Filiū de manu dementi tenacia et influenter cito subuertetur sine ea. Patet ergo q̄ tenere debemus illa que pertinēt ad salutem. ne quod promittitur amittamus. ne quod acquirē amittamus: vt quod percipitur faciamus. Sic ut bono tenere fuffciam. Sed adducitur q̄ tenere accipi potest in malo. Et sic vico q̄ tenacitas. Auaricie mūdialis. Immundicie corporalis. Violentie infernalis. Est vico auaritie mundialis auaricie. Auaricia est quod semel rapuit nunq̄ amplius velunt tenere vel retinere: sed omnino retinere studet sicut qui predam quam rapuit. celando aliquem videre timens q̄ cum velit sibi auferre. sicut solet tenere t cum ampleādo cubare brūp t sedere. sicut facit Plautus. Sic vere rapaces t auari illud q̄d rapuerunt nunq̄ amplius dimittere querūt: sed semp tenere. sed tenēt: amplectunt t custodiūt. Unde Eccl. v. Ut egressus est. Fugitiuus ei vt leuiter rapiet vt cauti teneātur. dat t tenebit predam t amplectabit. vnde erit q̄ erat. Ita est ergo tenacitas mūdialis auaricie. Secundo vico q̄ est tenacitas corporalis immūdicie. Luxuria ei ita tenerū gat t tenet. q̄ semel infectus vicio illius vinitē. Similis lalapo picato marie q̄ tm tenet manū impingenti q̄ cito frangit q̄ cadat: quia. f. luxuria illum quem tenet vsq̄ ad fracturam membri nō dimittit. Unde de luxuriosis malieribus dicit Proverb. xxiij. Qui tenet adulteram stulta est. supple t stultus q̄ tenet eā illa. Semp vico q̄ est cōtagiosa et pessima amicicia. Amicicia ei mala valde pessima et tenax. similis adamantis quo trahit t tenet ferum. Unde de iniquis habemus vt Job. xij. Tenētes se neq̄ q̄ separabunt. Infup vico q̄ est tenacitas infernalis violentie. Illi ei qui sunt in tenebris tenent. ꝛ. q̄ separatione illud. ij. Reg. j. Interfice me quia tenet me anxietas. Hec ergo sufficiat de tenere. Vide de ligare. de recipere si sint aliquid.

Tentorium. idem est quod tabernaculū. Vide de vel Tabernaculum.

Tenebra. Cum tenebra dicit a tenēdo. eo q̄ tenebre oculos ne videant. t nihil aliud est q̄ obscuritas aeris ex carētia lumis generata. Possunt dicere q̄ in scriptura breuiter inuenīt multiplex tenebra.

Superior.	Primo vico q̄ tenebre superiores figurat
Inferior.	diuinam humanitatē. Sol enim q̄dōq̄
Exterior.	videtur obscurari. quādo nube interiecta.
Interior.	vel eclypsim patitur. Sic dei filius quādo
Exterior.	modo visus est. quasi nō videns. t sic latuit
Posterior.	obtenebratus. q̄ vias posse? est in nube.
Subterior.	in egipto. Maria q̄ incarnationis ei eclypsim passus est p̄ passionis afflictionē. De incarnatione ei dicit in Psal. Posuit tenebras latibulū suum. q̄ in

nulla alia libertatis alas. De passione ho alas potest dici illud quod legit Luce. xxiij. q̄ mutante sonno facie fuit eius super vniuersam terram. Et bene dicitur pedes q̄. Et exposuit impia ut sole. Sol conuersus est in tenebras t luna in sanguinem. Sol ille dei filius conversus est in tenebras carnem assumendo pñ. Et enim est in tenebris lumen regio corde. t luna id est assumpta mortalis caro sua conuersa est in sanguinē mortem sustinendo. Sic ergo dico q tenebre superiores significant vitia humanitatis: hec enim deus fugit in tenebris. q quasi a nemine fuit visus. Quia ipse est lux qui in tenebris lucebat. cui tenebre tamen eum non comprehenderunt Johānis. j.

Secundo dico q tenebre inferiores sigillant scripture p fundissimas. Ideo dicit quia profundum est peccatorū: t hoc quia lumen ista non potest assingere ipsi profundum. Sic vere tanta est abyssus huius scripture et tanta est diuersitas aquarū t sententiarū q̄ quia quilibet dicentis omnibus est tenebrosa: t quasi nulli hominū clara quia aut luminosa. Vñ in Pñ dicit. Tenebrosa aqua in nubibus aeris. Verumtamen sicut illi qui sunt in profundo maris in tenebris solent oculos habere in eis que ceciderunt videre t respirare. Sic vere sic in profundissimis scripture sensibus videre. necesse est q̄ oculi animi gratie habeat. vt tenebras obscuritatis repellat. Vñ in scriptura dicitur illud Exo. xxiij. Erunt nubes tenebrosa t illuminās noctem quia sunt dicit. 2. Corinth. iij. Deꝰ facit de tenebris lumen splendescere. Et sane dicitur Job. xij. Ipse revelat profunda de tenebris. Tertio igitur inferiores significat scripture profundas. Tertio dico q sunt tenebre ignorantes. que significat rebus humiliare. Humilitas est tenebris comparata: quia omnia bona sua vult abscondere. et nihil q̄ ignorare gloriam. psalme Amos. v. Deus omnia tenebre t nos lux. Unde etiā de viris iustis dicit Esaie. j. Iudicate orphano t iustificate pauperem. Et bene dicitur tenebre ignorantie. Quia ignorantia est causa omnium malorum. Sicut enim vir semp̄ fugit obscuritatē: t tenebrosi per maliciā t iudicij meditationē et vmbrosi t obscuri per fictā virtutum occultationē t abscondisionē: vt de ipsis potest dici illud Pñ. Tenebre non obscurabunt a te nox: sicut dies illuminabit. Ille sunt ergo tenebre anteriores que significant in rebus humiliari. Secundo dico quia ille redunt ad bona spiritalia t eterna que ante nos fuer. Quarto dico q̄ sunt tenebre interiores que significat cordium obscuritatem: seu culpaꝝ iniquitatē: t ille sunt tenebre ignorantie vel peccati. que p tanto dicunt tenebre: q̄ sicut Tenebra Lumini contradicit. Colores rerū abscondit. Tenebrosum tollit. Timorem incutit. Et somnolentiā nutrit.

Sic peccatum. Lumē veritatis repellit per ignorantiā. Colorē bonestē conuersationis abscondit per infolentiam. Verecundiam tollit per impudentiam. Timorem vsperationis incutit per spei carentiam. Somnolentiam male vtecationis nutrit per accidiam t pigritiam. Habet ergo tenebra peccati lumē vere cognitionis repellere: quia. Cecis obtenebrat oculos intellectus q̄ non videt que pertinēt ad salutē. Unde Job. xij. Qui ambulat in nocte offendit quia lux in eo nō est. Et j. Joh. ij. Qui odit fratrē suū ambulat in tenebris t nescit vnde veniat aut quo vadat. Dnia peccatoꝝ nō adverte vndeveniat per vilem naturā: aut quo vadat per triste mortis ad uersitatem. Ideo bene dicitur illud Esa. liij. Palpabimus quasi cēci parietē: t quasi absq̄ oculis ambulauimus. impegim⁹ meridie quasi in tenebris. Item habet tenebra peccati colorem bonestatis abscondere. Peccator est vir offendit bone conversationis bonestatē vel colorem. Matth. vj. Si oculus tuus l. pfidia tua nequā est totū corpus tuū tenebrosum erit. Item habet illa tenebra verecundiam t pudorē tollere. Peccator est: t obstinatus iniquus in tenebris peccatoꝝ nō verecundat se suis sceleribus? qd̄ mi facere q̄ in lumine gratie esset. vnde illud Eccl. xxiij. Tenebre circundāt me parietes: et operimētū mē. t nemo circūspicit me. cui verear. delictaq̄ mea non memorabit altissimus &. Item illa tenebra habet timorem incutere. Peccatores est reprehensoris timore vbi nō erat timor. Tenebra est peccati fuit eos vsperare de salute: t p̄ sequela timere mortē t iudicij aduersitatē ps. Timor t tremor venerit sup me t contexerit me tenebre. Ille habet illa tenebra somnolentiam facere. Tenebra enim est aptum ten pus ad dormiendū: quia. j. illi qui in tenebris peccati delectant. dicunt somno. quietem q̄ ad exercitū bonū non vigilant t occupant ps. Tenebre concalcabit me t nox illuminatio mea in deliciis meis. Et ideo qui sic in tenebris peccati nō possunt nec bene facere nec bene meditari. Illa enim peccatores tenebrosa. nolunt vbi comune Proverbiū. iij. Dulca tamē furtiua et enormia q̄ferunt quia ille ecclesie peccatoꝝ audaciā pñbent. Unde sicut dicit Job. xxiij. Perfodiunt in tenebris domos. t in tenebris quasi in luce ambulant. Unde quidā fuit q̄ quodā pictore quomodo imagines pulcerrimas faciebat. t tamē turpissimos filios generabat. qui respondit causam esse quia imagines suas in lumine pingebant: t ideo pulcre erant. pueri vero in nocte t in tenebris gignebant: t ideo turpes erāt. Quia pñ culabilia opera que fiūt in lumine gratie sunt bona pulcra t grata ds. Illa vo q̄ in tenebris fiunt: sunt turpia t viciosa. vñ Esa. xxix. Et q̄ profundi estis corde vt a domino abscondatis pilli quos fiunt in tenebris opera. Unde aduerte q̄ quatuor genera operum confuerūt fieri in tenebris. scilicet

Fraudis contractus. Iniquitatis cōtractus. Detractionis latratus. Iniudicii fatuitas.

Qz enim contractus fraudes et vsurarum fiunt in tenebris tabernaculis patet Job. v. vbi dicitur. Per die incurrent tenebras t quasi in nocte sic palpabunt in meridie. Patet etiā de mercatoribus pannorum. quos domus sunt tenebrose. Qz etiam latrocinia noctu fiunt in tenebris patet. Quia cōstat q̄ talia opera volunt fieri in abscondito t occulto. vñ de Publicanis. vij. dicitur. Considero vicorum huiusmodi qui milit per plateas in angulos domus. mulieres male. gradiuntur in obscuro adulteratores die in nocte ebrietas t caligine. Qz etiam detractiones latratus habent fieri in tenebris t in absentia t in occulto ps Eccl. v. vbi dicitur. Qz clericis dicit vere fuit comedit in tenebris: t latens multa t crudia t pessima. Qz etiam iniudicij affectus fiunt in tenebris patet quia viri iniudi semper sunt in obscuris pessimi t obscuri. Iniudex etiā in tenebris solet lucre t munera in palam excipere. Unde iniudex potest dicere illud Job. xxij Reposuit oculos meos vbi ad tenebras. Sic ergo patet q̄ sunt tenebre interiores. que significant crimina iniquitatem. Quinto dico q̄ tenebre exteriores que significant mundanam prosperitatem. Prosperitas enim mundi tenebris comparat. Quia pleceres ostia peccata mala que fiunt peccatum. in hominibus prosperitas operat. Unde omnibus loquens homini iusto dicit Esaie. lx. Ecce tenebre operient terram t caligo populos. Super te autem orietur dominus. quasi dicere vere t populos mūdi pessimos habet tenebras mundane prosperitatis. vbi deo esse omnibus per locum gratie t spiritualitatis claritatis. Quia pleceres sunt habentes plus diligit tempus nō eis quod est tenebrosum q̄ istum qui est luminosus. Sic peccatores plus diligunt tenebrosam prosperitatis. q̄ clarissimam spiritualis sanctitatis. Unde Johānis. iij. Dilexerunt homines magis tenebras q̄ lucem. Ille ergo sunt tenebre exteriores que significant mundanam prosperitatem. Septimo dico q̄ sunt tenebre posteriores que significant corporis mortalitatem. Mors est tenebris comparatur: quia per eam homo lumine vite priuatur t obscuratur Job. xvij. In tenebris strauit lectulū meum. Et Job. xxviij. Numquid aperte sunt tibi porte mortis: t ostia tenebrosa vidisti. Unde etiam ille sunt tenebre post quas sperabat Job ad lucem vite redire. dicens Job. xvij. Et rursum post tenebras spero lucem. Unde etiam in monte post. est intelligi illud Psal. Posuisti tenebras et facta est nox. in ipsa pertransibunt omnes bestie silue. Ille ergo sunt tenebre posteriores q̄ significāt corporis mortalitatē. Septimo dico q̄ sunt tenebre subteriores q̄ significāt dolores ad uersitatē. tribulationes mūdi t inferni: qz hi est rēpus tenebrosum. tenebrosum t voloseus. Ut ne tenebris ptis tribulationis potest dici illud Exodi. x. Extēdit manū suam t facte sunt tenebre sup vniuersam terrā egypti. Thob. v. Sustinebo pauxillū est mihi q̄ in tenebris sedeo &. quasi dicere nullum. De tenebris vo infernalis desolationis dicit Mat.

bol. xxv. Serum do inutilem profecte in cinerem ejus rionem. ¶ Quia sicut dicitur in epistola Jude. Ibi sunt ydera errantia quibus caligo tenebrarum in eternum conseruata est. Sic igitur patet quomodo tenebre sumitur septem modis. Dicendum de umbra supra de cecitate et obscuritate.

Ter. Tercio. Unde infra vbi tria et tres.

Terra. Ilora q terra multipliciter significat in scriptura. in bono. s. et in malo. Potest autem dicere q terra in bono significat plura tenetur. scz

Iustorum plectionem.
Bonorum collectionem.
Sanctorum possessionem.
Electorum electionem.
Iniquorum condemnationem.
Reproborum reiectionem.
Mundum correptionem.
Et animarum incarcerationem.
Mundanos habitationem.

Ibi sunt autem modi quibus terra sumit in scriptura. Dicamus q q p terram designat plectio hominis iustorum. q. d. spo beata virgo Maria. et etiam quilibet homo iustus pot sui terra: quia sunt sicut Gen. j. Pone tulit terra herbam virentem et faciente semen. Item p terram designat collectio bonorum bonos: et sic terra dicitur ecclesiam vel religiosos vbi boni homines habentur et versant. Et ut hoc Gen. xxj. Egredere de terra tua et de cognatione tua et veni in terram quā monstrauero tibi. Item p terram designat possessio hominū sanctorū. scz gloria patrie. de qua dicit psalm Gen. xxvij. In rore celi et pinguedine terre erit benedictio tua. Item p terras significat electio hominū virtuosorum. hoc est corpus fragile humanum. Ecce qua Eccl. p. Quid fugbus terra et cinis. Item p terram designat corpus hominis malos. Quia ex peccatis multis retinus corpus nostre. Unde Job. xvj. Terra ne operias sanguini meo. Et Job. xix. Missione pallium terra consumit. Item p terram designat vocatio bonorum miserorū. s. status tribulationis. et sic sumit in Ps. Deus saluum me fac quia intrauerunt aque usque ad animam meam. Et sic sumitur Job. xx. In mundum vie de terra sunt cuncta sua. Item p terram significat incorruptio hominis damnatorum. Et sic sumit Job x. Similes mei vt plangas paululum dolorem meum antequam vadam et non reuertar ad terram tenebrosam et operta mortis caligine. Item p terra significat habitatio hominū malorum. et sic sumit p mundo vel p mundi status et superbia. unde Gen. j. Terra autem erat inanis et vacua et tenebre erant super faciem abyssi. Ubi igit promittit dicendus est q ordine aliquid de illis nouis condendis?. Dico ergo primo et principaliter q terra sumit p iustos plectione. Terra est quia sit in apparentia elementū turpissimū est tamen in efficacia vtilissimū: quia p terram omnia sustentant et aliam tam animalia q volatilia q terre beneficium educant. significat p ostia virorum iustorum qui quia sint in apparentia p humilitatē videntur tamē virtuosi et veraces. Ipsi enim sunt vere ecclie fundamēta: et sine bonis moribus et exemplis spiritualis nutrimenti. Unde j. Paralip. iij. Inuenerūt petram vberrimā et terram lactantē qui eam tribuerūt. Quia. p terra sicut videmus q terra quia sit creatura inferior habet in sinu tamē preciosa metallia et lapidibus aliquotiens est referta. Sic vere iusti quia in apparentia sint vilissimi et vicii vel mortes: intus tamē in corde preciosas virtutes continēt: quibus se cumulant deo replent. Unde est celestis. j. gratia spiritus ad instar istius terre ingerit influxus q ibi virtutum copia generat et producit Ps. Aduxit terram et inebriabit eam. multiplicabis locupletare eam. Terra est dicit terra. eo q continue teritur. Dicit humus quia humor aquarū et fluminū continue irrubit. Dicit tellus quia fructus eius assi sine tollitur. Dicit ops quia omnibus opem dat. vel quia opes ab ea reportant. Dicitur area vel quia naturali ardore fundat vel arcere hominū fabricat. Sic vere homo iustus in vita terit p multas tribulationes Ebre. xviij. Confractione confringet terra: et commotione conteret. Item humor et aqua diuine gratie imbuit p occultas inspirationes Judith. vj. Et omnis terra rore madens. Humor et gratiam imbuit p lachrymarū exhibitiones Ps. Super terram fine aqua in ejtus aquarum. Fructus hec ei est bona compositio spiritus. per quā per rapturam intrinsecā et exactionem. Unde de tyranno dicit Job. xxj. Egressi sunt ejtus panem: et in fornicatione brachij mei possidebit terram. Opem fert omnibus p suas inuentiones: quia ligna iustus est terra qui potest fructus vnde alij viuūt. Dura iustus est terra qui potest fructus vnde alij viuūt. Dura sicut dicit in Ps. Malicia hominū plena est terra. Et alij Terra redit fructum suū. Unda est a carne voluptatis per delectarum abdicationes Gene. j. Maledicta terra in operibus tuis. Grauor enim p disciplinas et afflictiones q. sicut dicit Proverb. xij. Qui agitur terram saturabit panibus. Sic ergo patet de diuersis nominibus q iustus sit. paraf terre. Et propter hoc de ipso potest dici illud j. Paralip. iij. Inuenerunt terram latissimam quietam et spatiosam. Ubi aduerte q ista terra sic describit. beata virgo vel quicūq; iustus habet duas adiūctas terre mortale inde.

Et est terra	Sic vere iustus vult esse
Media ad continendum.	Medius p. prudentiā.
Infima ad stabiliendum.	humilem. Infimus per
Extensa ad continendum.	humilem fabricatorem.
Dura ad perstiendum.	Extensus p. magnanimitatem.
Fecunda ad nutriendum.	Iocundus p. piam humanitatem.

Et sic dico q ad vitā iustis geneat ista que sequit. scz

Celeriter adesse. Inuenerunt.	Dicamus igit q. si
Humiliter subesse. Terram.	quis vult spiritaliter esse
Patienter pdesse. Latissimam.	terra. debet fieri
Gaudenter inesse. Quietam.	rore cuncta celeriter
Utiliter prodesse. Spatiosam.	quod ostenditur q.

dicitur inuenerunt quia vir iustus semp debet inuenire necessitate. Quia sicut terra est in medio elementoꝝ: que tamen a loco suo nunq; fugit. immo semp in medio domorum potest inueniri. Sic vere iustus nunq; est magis alio sed semp in medio. semp enim in pacem parat. et exhibet. et nunq; a fidelitate variando. abscondit se. inquinimo semp paratus ad subueniendum alijs inest et nequaq; fugit. variat aut mutat. Inuenerit inquit. Dicit in Ps. Inuenerunt eum terra deserta. j. in loco vacuo. Et sic de quibusdā talibus dicit illud Sapien. xj. Inuenit ab his qui quasi illum. Unde supra de inuenit. Illi tamen sunt contra malos qui non sunt in medio sed separatos exhibendo sed sunt in angulo et ab alijs in necessitatis tempore abscondendo: quia illi in necessitate non inueniunt. et ab alijs fugiūt et abscondunt. Unde dicit illa terra de qua dicitur Gene. j. Terra autem erat inanis et vacua. quia scz illi sunt illa terra non habentes aliquam firmitatem: vacui non habentes aliquam bonitatem. et potius omni vanitatem et mutabilitatem Ps. Dicit enim mota est terra. Non sic ergo charissimi sed sicut dicit dictus vbet succurrere cunctis celeriter. Inuenerit inquit. Secunde dico q. si quis vult spiritaliter esse terra. debet se fabricare humiliter. Terram inquit. Quia terra est omnium elementū infima: et sub omnibus alijs existens. sic iustus debet se fabricare: et p fabricatorem omnibus se supponit. Unde de tali terra dicitur j. Paralip. xxij. Subiecta est terra coram domino et coram populo eius. Et aduerte q. ista terra sic omnibus elementis infimior. est tamē herbis et fructibus fecundior: florib⁹ et felijs ornatior. Sic vere vir iustus quanto per humilitatem est magis infimus: tanto fructus bonorum operum est opulentissimus et floribus virtutum ornatissimus. Unde de viro iusto potest dominus dicere illud Cantico. ij. Flores apparuerūt in terra nostra. Debet ergo vir iustus fabricare se cunctis humiliter. Terram inquit. Item sicut q. qui spiritaliter vult esse terra: debet se extendere cunctis mentaliter. Latissimam inquit. Quia sicut terra maximam habet latitudinem. intantum q a termino vlq; ad terminū aminge intelligi cuī q infra ambitus sui gyrū terram mundi. Sic iustus debet esse per charitatis affectum valde latus. Se extendo est amicos vsq; ad terminū inimicoꝝ se debet extendere. et esse cum bonis q. cum. leo. cum amicos q inimicos sub charitatis fraternitate. Terre. Latissimam inquit Eccl. j. Circuit in circuitu et in circuitus

stabi terre. plantū alyssi quis dicendus est? q. d. latitudo charitatis nostre debet attingere vsq; ad celum. Aut fugio vsq; ad abyssum. Aut inferiora ad terrā. Aut ad eterna. vel. Quātę dilatabitur cor tuū. Hugo. Cor est terra q̄ spaciosa. lata. et rotunditatem indiget. Et bene dicit augustin? indigere. puerro pauca sunt bodie q̄ hanc latitudinē charitatis colant. quāmq; hodie possit verificari illud Josue. xxij. Terra latissima nimis est. Et dū dicit. infra. terra lata. q. nō q̄cūq; capere nō poterit. penes spūaliter. Ipm enim penetrat bta virgo. planaliter. Dū enim de latitudo misericordie. Dauid. q̄mq; ipm ore suo ad admirationē dicere. xxiij. Quā celsus fuit? ex eo terra. et q̄ viator ad mirandū. Et breuiter terra ista vir iustus latissima. vel ex dictis. q. ipa p̄ ois status. et gr̄e patuit. Comes. n. ibi.

Clemencie plenitudo. Qz ēn ista terra. Cū iustus pōne
Sapīe limpiditudo. ar clemēcie plenitudinē. Pa-
Justicie rectitudo. tet in p̄. vbi d. q̄ misericordia eius
Constancie firmitudo. plena est terra. Et alibi. Terra
Mansuete tranquilitudo. de fructu operū tuorū. Quis vir in
Modestie magnitudo. suo solet iure alijs quibusl. ba-
bere. Jtē q̄ princeps sit limpiditudinē. Pro. Et. vbi. q̄ replera est terra scīa dñi. Jtē q̄ princeps iustitie rectitudinē Pater. Esaie. vbi. Recte ois. q̄. Jtē q̄ princeps ois mansuetudinē. Pro. Ecclesi. Terra sūt inserti stat. Jtem q̄ clemens misdicat sanctitudinē. Pro. Esaie. xxvi. vbi. no-mine? dicit. Ecce ego creo celos nouos. et terrā nouā. Jtem q̄ princeps ois misdicat sanctitudinē. per q̄d sicut terra semp stat aquis. sic vir in sue ladyrinus. Hiere. xij. Expulsit terrā. et merchant eā. Justus. q̄d dicit terra lata. q̄ nec bonis pcritis genit. et occupata. Latissima inquit. vt de eo dicat illud Job. xj. Longior terra mensura ei? et latior mari. Patet. q̄d q̄ iustus est terra. quia se nō extendere alienis non videtur. Latissima inq̄t. Genesis. vbi. q. d. Ego statuo q. vir iustus ex fundatore malo stabilē. Quātū inq̄t. Quia sicut terra cū sit sup fundamenti grauiū. et q̄tis aliis alia sint mobilia. ipsa est ita firmiter stabilita. q. nulle impetus p̄t eam vel motus nō q̄libet semp est stabilis. et q̄etus. Sic. penes iustus in eternū firmitate p̄tantie solidat. q. nunq̄ a statu fidei. nec a fi-delitate mutabit. nec a stabilitate boni. p̄positi cōtra nec mouet. Pā. Fundauit terrā sup stabilitate sua. et. Est ei iustus quoddā stabilissimū fundamentū. q̄d p̄t ois gra-dus. et ois alia sustinet. et sub eius imbulationi p̄dere pos-sunt. Quātū inq̄t. Esa. xl. Consurge. et Lauit eis terra. Et in ps. Terra tremuit. et q̄uit. Et aduerte q. dicit. Psello. q. omnis quietis terre est. q. ois pon. eius naturaliter tendit ad centrū. et ideo dicit q. circa centrū ita suis equis p̄deri bus. et pro eius q̄ sunt ponderose circa centrū aliter con-stituunt. q. quasi. et stabilitate spetia solidat. Sic. pon-dus. iquis. ois pro. i. affectiones ponderā. et indiuisibles viri iusti. tendunt ad centrū. ad vos. et ad eū. et in eum. et cir-ca eum. p. q. deiderij equalitate. Dicit ēn q. ipse in pace. et eō stantia mi ne solidat. Quātū inq̄t. Judicū. iij. Quanit ter-ra. et montes. Dū sit est terra multos. q. motu terre patiūtur multotiens terremotū. Quia sicut terra. sic iustus ex naturali stantia aliqn̄. q̄ter inclusionē aquis vel ventoy. sit accidentaliē mobilis sicut. p. in terremotu. Sic vere. q. iste bo-mo iustus in eo. vbere stabilis. aliqn̄ in. q. vertum. fugibile vel q. ignē aut aliq̄ simile. pungit ipm. et firmitate boni. p̄positi eō. cuti vel mouere. ij. Reg. xxij. Mota est. et. commota. Ira. Mota. dicit. et. commota. Ira. Mo-tus. sic. penes iustus. q. os multe stabilitatis. et stabilitatis. Jtē q. si vult q̄dā. dicit ira. q. os bona vellē. q̄dā. Per eloquium. Quia sicut terra. est. domanū valde fecunda. in tantū q. cuncta. vincendo. p̄ferat alium. sic iustus ita fecū-dus. et fertilis. debet esse. q. fructū bonoy operū. cōceptus. et augmentos. os terre. quos alijs possit educere. et offerre. Fertilis in. ij. Unde bene. iustus. vidit. esse. illa terra. de q. dicit. iij. Reg. xvij. Cras. Ira. dicit. vos in terram fruc-ferum. et fertilem. vos. terrā panis. et vinea. terra olearū. et mellis. Justus. est. dicit. Terra panis. q. alios. nutrit. et p. doctrinam. erudito. Terra vini. q. alios. lasciue. ebrio-lando. Terra olei. et olearum. q. alios. mitigat. et lenit. mise-ricordia faciendo. Unde. breuiter terra fertilis potest dici. vnde. Judicū. xviij. Ecce. Audimus terrā valde opulentā. Et Mame. xiij. Terrā qui circuistis? valde bona est. Et ma-nes est edutra multos qui sunt terra sterilis. Unde. supra. de heritate. Sed non sic iustus. q. puerro iste est terra ista. Et ideo bene inducitur. q. vir iustus. et terra. quia

Pseudo. et fructus valuer. Et nūo terra. pendulosa
Sapiens. et ita stabiliter. sunt beata virginis. q. ita
Cominus. et cuncta. est. ad admirabili. propositum
Sobrietas. et cuncta. bonitatem. ad stabilendū humilem.
Statura. et cuncta. benignitatem. ad dilatandū. et
sursū stendū sensibus. ad. q. dilectionem. opulentissima. Ista
est. ēn terra que germinauit saluatorē. que pacem bonis
gentibus. et. que sine. culpa. vitijs. hominē. eum. homi-
bus apportauit. vt. Pā. Laudabit. gentes terrā suā. et
nūi. capitulum. Jacob. Quia veritas de terra orta est. et
iustitia de celo. prospexit. Quia terra de q. dicit. Esa. xxvij. Il-
la terra mea. facta est quasi. eremus. vel. saltus. Esa. xxvij. Il-
primo. et principaliē. q. terra. fuit. p. iustos. plantas. Et
quando. p. ij. aliter dico. q. terra. q̄dq; fuit. p. bonos. col-
lentes. Et sic terra. nihil aliud est. q. ecclesia. vel religio. vel
quelibet collegium bonoy. plantoy. Sicut. n. videmus. q.
ostes herbe. in terra. sunt radicate. et plantate. ita q. ibidem
viuant. et vegetant. sic. ita. eradicate. fuerint. deficiunt. Sic
penes. ostes plantati. ostes. fideles. in terra. ecclesie. sunt p.
fidem plantati. et charitatem radicate. et q̄ sic. nutrice. et
vegetate. alio nō. in. ista terra. p. fidem. et charitatem radicā-
tur. vita. q̄z. primū. et. p. peccatū. virtutes. hui. deficiunt. Et
terra. est. ista. terra. nō. est. vera. Ubi. ostes. p̄t. ostere. de. ista. ter-
ra. illud. iij. Reg. xvij. Ebuit. et. irascēri. vos. in. terram. hu-
ec. ista. et. sterilem. et. vitiosa. et. nō. memorem. Et. breuiter. ec-
clesia. vel. religio. p̄t. q̄dā. terre. qualitate. q. ista. erat. Terra
Speciosa. spe. penes. terra. religiosa. vel. ecclia. q̄
Speciosa. ber. est. Speciosa. observantia. Specia-
Deciosa. le. delectamenta. Deciosa. repausationis.
Mansuetā. Mansuete. complanationis. Pascuosa. re-
creationis. Frumentosa. opulentia. Bella-
Fructuosa. cose. pinguedinis. Bulcosa. letificatio-
Bellicosa. nis. Lamentose. lachrymationis. Virtuo-
Salutosa. se. consolationis. Excellens. ergo. q. ista
Frumentosa. terra. est. speciosa. quia. sicut. terra. efficitur
Virtuosa. speciosa. p̄ter. flores. q̄bus. induit. p̄ter
fructus. q̄bus. imbuit. p̄ter. castra. q̄bus. conseruit. Sic
p. eccliā. vel. q̄. religio. speciosa. et. gratiosa. redet. dei. p̄ter. flores
virtutum. quibus. est. induta. Cant. ij. Flores. apparuerunt
in terra nostra. p̄ter. fructus. scientiarū. quibus. est. imbu-
ta. Pā. Qui fundauit terram. supra. aquas. p̄ter. castra. ei
virtutum. p̄ceptoris. quibus. est. conseruata. Eccli. xxxiij.
Habet. sanctus. in. terra. sua. abyssū. et. vitio. eius. mare. Item. dico. q.
ista. est. terra. spaciosa. quia. ea. bono. potest. de. multe. sine
offendiculo. tolerabilium. terrenoy. Unde. enim. ista. terra
est. sicut. omne. tolerabilis. in. quo. possunt. homines. spacia-
ri. et. a. mundi. laboribus. quietari. Unde. Eccl. xxxviij. Negoti-
atio. in. terra. que. spaciosa. est. et. lata. et. a. cultoribus. indigat.
Item. dico. q. ista. est. preciosa. Ubi. ēn. reperiat. vestis? vel
de. eorum. vtile. est. beneficium. q̄ sine. speciosa. vnde. Sapi.
xij. dicit. de. terra. gentilioris. q. deo. omnis. cultus. est. terra
de. qua. hominus. vtit. illud. Esa. lxvj. Sedes. mihi. celum
est. et. terra. scabellum. pedum. meoy. Item. ista. est. terra. nō
onerosa. quia. Cū. ipsa. vbet. est. mansuetus. et. assiduo. cō-
templatione. Illi. enim. qui. sunt. ibi. vbent. sursum. ad. ce-
lestia. elevari. Unde. Deutro. xxvij. ponit. te. populo. israel
q. dominus. ponit. eum. super. excelsam. terram. et. co. hu-
mero. et. Unde. eum. supra. de. excelso. Item. ista. terra. est. pa-
scuosa. Ubi. ēn. inueniunt. pascue. doctrine. verboy. et. exem-
plorum. vbi. simplices. possunt. nutriri. et. in. fide. et. in. moribus
crudiri. Unde. j. Paral. iij. Inuenerūt. pascua. uberrima. et
terram. latissimā. quietam. et. fertilem. Item. dico. q. ista. ter-
ra. est. fructuosa. In. terra. ēn. crescunt. ostes. fructus. sic. in
ecclesia. et. religione. crescunt. ostia. opa. bona. p̄. Dominus
habet. benignitatē. et. terra. nostra. dabit. fructū. suum. Item
ista. terra. est. bellicosa. In. terra. enim. promissionis. semper
fuerunt. viri. iusti. et. fortes. qui. in. ista. terra. vbet. homines
fortiter. vincere. et. contra. hostes. suos. fortiter. se. defendere. Unde
Mame. xij. Quem? ad. terram. ad. quos. missi. non. audere
pera. licet. multe. mansuetudinis. sint. et. fortes? cognoscit. p̄. scā
scissuras. eorum. habet. Item. ista. est. terra. vulcorosa.

Ja terra eſt ꝓuiſionis humane naturę abundantia la-
ctis ⁊ mellis habitat: ⁊ ideo terra fluens lac ⁊ mel dicitur
ſignare terram religionis ⁊ eccleſie vbi lac ⁊ mel deuo-
tionis vbere abundare: ꝙc poſſit nouella anima conce-
pere. Unde Exod. iij. Educam te de terra egypti in terram quę
ꝓuiſionum quę ſunt lacte ⁊ melle. Item ita terra abomi-
nabilis vel infecta: quia ſicut iſta terra abundant fluuij lactey
marij. fluuij ſeculares dyrę. Ut Genes. viij. Ecce intro
ducit te in terram bonam. terram riuorum aqę fontium.
terram olei ⁊ melle. Sic ita terra eſt virtutum ſequi. I. hic in
terra ꝓuiſionis abundabit oliue: ⁊ arbores alie aroma-
tice. ⁊ ibus gummi fluunt odoris et ſapore manabunt.
Sic in terra religionis vbere abundare homines virtu-
tibus ⁊ oleum pietatis vbere alios viciis diffundere: ⁊ ſuo
rum compaſſione vbere exhilarare ꝑñ. Terra mota eſt ca-
nus eius exhilauerit. Unde iij. Reg. xviij. Transferri vos
in terram vini ⁊ oliuarū ⁊c. Ille ſunt igit veram ꝓfectio
terre. ꝙor quas multi vbere amant ⁊ a viris ꝓfectionibus
ſequuntur. Sic eſt anima viuit: ⁊ ibi ſecurius habitat ꝑñ.
Iuſti ait: hereditabit terrā ⁊c. Si via inuehe cōtra terraꝫ
religionis vel eccleſie: ⁊ ꝓtra ꝓfectiones illius vie dicit ꝙ infe
rius dicent ⁊ terra inquietum ſignificat mundi et mundi
ꝓfectum. Quia bodie ꝓuiſionis nō eſt religio vel ec-
cleſia talis terra. Quia ꝓcerto hodie verificat illud ꝑñ. ꝙ
mus peccati terram. Cruciferum ſeligine ⁊ ma. bi. in ca.
Salinge eſt eſt terra penit' ſterilis. Quando eſt aqua ma
ris reſtat aliquo caſu in terrā fertilem: terra eſt cito ſalu
go. ꝙ ex ſolo reſtagno illa terra ſit ſterilis ꝙ per annos: ꝛca.
ba terra. ꝙoc dicit ſalinge. a maris ſalsedine ſic vocata.
Sic vere equo aqua maris. I. affluentia ſpalis cepit inſtue
re in terrā tue cōſerui religionis ipſa. ꝑcito facta eſt ſteri-
lis ⁊ inanis. iij. Reg. ij. Aquę peſſime ſunt ⁊ terra ſterilis.
Sic ſi vis figuram quia breuiter equo in religione eccle
ſia vicia abundarūt: virtutes ⁊ merita deſeruit Zach.
vij. Poſuerūt terrā deſiderabilem in deſertū. ⁊ hoc a ma
licia habitatorū in ea. Quia ſicut dicit Eſaie xxiij. Inter
fecta eſt terra ab habitatoribus ſuis. deſerta eſt. omne ſeni
ciū ⁊ tranſlatum eſt gaudium terre. relicta eſt in vrbe ſoli-
tudo. Sic igit patet ꝙ terra ſumit ꝓ iuſtop collectione. ſ
eſt dictū ꝓ religionis vel eccleſie habitatione. Tertio di
co poſſeſſionaliter ꝙ terra ſumit ꝓ ſanctop poſſeſſione. hoc
eſt dictū ꝓ ſanctop regione ⁊ congregatione. I. ꝓ terra pati
ſi. Sicut eſt videre? ꝙ terra eſt in ſe ſtabilitſima: ita ꝙ ci-
tius aliis rebus in motu cōſtitutis ſtabilis ⁊ immobilis ad
terrā citā omia grauia deſcendunt. ibiq; ⁊ manēt alibi reꝯ
ſcunt. Sic vere ſtatus ⁊ gloria paradiſi eſt ſine quacunq;
mutatione ſtabilis ⁊ eternus: ⁊ ito ſolo ꝙcepto omnis ali
o ſtatus eſt mutabilis ꝙq; vanus Eccl. j. Terra aut in
eternum ſtat: ideo omia grauia. I. mortalia eo ꝙ ita
vehunt naturaliter tendere. ꝙ hic ſolum ⁊ non ꝙ alibi poſ-
ſunt ꝓfectum requiem inuenire. ꝛ. illud Pſal. Portio mea
domine ſit in terra viuentiū. Magne eſt Eſau ſunt in ma
ri ſemp ſunt in periculo ⁊ motu: ⁊ ideo valde deſiderāt eſſe
in terra firma. ſtabili ⁊ in porta. ⁊ ideo non ceſſant peine
currere. quouſq; ad terrā ⁊ portum quem ꝙcupiunt: vel
penit' applicari poterūt. Nos igit qui in fluxu ⁊ in mari
mortalis vite viuimus. nunq; a curſu bonop operū ceſſa
mus. quouſq; ad terrā paradiſi ⁊ portum ſalutis ꝑmanē-
ter attingam?. Porro documenti Deū. xxij. xxv. In terra
vigilamus. nouimur in portu. Quod ſi eſt terra multop fi-
lioꝝ paratis. qui nunq; vellent attingere terram: ſ ſemp
eſſe in mari ⁊ viuere. vt tranſeuntes poſſint reſpectari ⁊ oc
cidere. Sic mūdi rapaces ⁊ pditores attingere terrā ⁊ por
tum pacis non curant: ſ eſſe ⁊ viuere in fluctibus vite ꝑñ.
cio affectant. ve a lites nocēt ⁊ inundāt. Ve ꝙbus vi in ꝑñ.
Peo nihil habuerūt terrā deſiderabilem ꝛ. Non ſic de
electis ꝓcerto boni ⁊ iuſti ad terrā pacis ⁊ ſecuris ꝓfectū manē
tiue. ⁊ ibi viuere ⁊ eſſe: appetunt ꝛnaliter Bernard. in.
Mos ⁊ Abrā ⁊ patriarchę terrā egregiam. Ubi aduer
te. ꝙ ad iſtam terrā habendam ꝛria ſunt neceſſaria. ſcilic et
Exinanire ꝙ inficit. Ebn triſtitia. Exinanimo er
Appetere ꝙ ꝓficit. ⁊ poſſidebilia. go mundū in ſci
Attendere ꝙ allicit terra egregia. entem triſtitia
Ille eſt qui tranſit viā lo cum ad ſuū peruenīt tendit: ſic ⁊
nos debemus mundū diuitere: ⁊ ad terrā patrie tende-
re ⁊ tranſire. Eſaie. xxij. Tranſi terra tuam quaſi fluuius
filia maris. Et bene dicit filia maris qz ꝓcreo ꝙdā eſt ar
mundo. ſeng eſt in amaritudine ⁊ dolore: ⁊ ideo ſicut vos
luo marinus poſſit vix in mari velut natare. ſolet ad ter-
ram ardere vbi ſolet cautos parere. ſic vere aia
illius inquietate lacrifica. nouet ꝓ affectū illud mare tumi-
dum: ⁊ ad terrā gaudij ꝓ velocem ſe trāſferre: ⁊ de mortali
ter quolibet ⁊ tacere: ⁊ cautior bonop operū educere ma
nere. Tranſibimus inde. Ps. Tranſibo in locum tabernā.
culi admirabilis vſq; ad domū dei. inde Joſue. xxij. Tranſ
ite ad terrā in qua tabernaculū dñi eſt. Et dicimus ibi
Manete. ij. Deſerere vt locus mihi arridet ꝙ terrā mā. Igit
tamur mundū inſipiēs. Item appetam' ſtatū ꝙ
ſalutis. Poſſidebitis. Poſſeſſio eſt rei ſtabilis ⁊ vilitop
importat. Propterea eſt ſue poſſeſſionis nihil valet. ⁊ ſi
quis ꝙ maxim ꝓpoſuit ſimus hercules ⁊ gigantes nouo
paradiſum hoc tamē nulli ſeculi habebūt' nulli poſſeſſo.
nem ipſius ꝙ bona opa acquiramus. Poſſidebitis ꝛra.
Unde ꝛc quilibet nullo pacto ſibi illud Job. j. Aperiens
manū ⁊c benedixit: ⁊ poſſeſſio eius creuit in ter. Ora
ſicut dicit Matth. v. Beati mites: qm ipſi poſſidebunt ter-
ram. Unde. ſ. ꝛc poſſidere. Igit appetamus ſtatū ꝙſti-
tem. Item arrodamus locum alienum. terram egregi
inquit. Quia. I. paradiſus pōt dici nobilis. egregia ⁊ amę
na. Et ideo boni eſt nobilis cōditionis eius attendere. ⁊
allecti poſſimus libentius illic ire. Ubicunq; eſt delectabile
attrahit potentiſſ. ſic Moyſes allectus delectabilitate
re. ꝓuiſionis ipſam intrare cupiebat Deutro. iij. Trans.
ſibo igit ⁊ videbo terram hanc optimā tranſeundā nō.
tamq; illum egregiū ⁊ lybanum. Et bene dicit tranſa-
dimen quia ſcy iſta terra eſt vltra flumen montaniū de
mare. Hinc dicit mont' qz ibi eſt mons ſublimitatis ac
re. Hinc dicit lybanū qui candor interpret' quia ibi eſt
⁊ pulcritudo dantatis ſupne. Iſta eſt igitur terra egrega

Ubi nullius ꝓturbatione concinit.	Dico q ibi ca
Ubi nullus malus intrat nec recipit.	ri bon mbris.
Ubi ſibet nullus vocat ⁊ intro ducit.	tantibus nō ꝓ
Ubi oēs ꝓfectiliter videnſ.	nunt Matth. j.
Ubi ꝙs in ſuo fonte guſtat ⁊ bibit.	Quia in terra
Ubi in ore oīoīs fagat ⁊ exhilarat.	ſtrali. no mia.
Ubi opulētia beatop habet ⁊ inuenit.	ſunt ꝙ quotidi

ſiam pueri. Ubi vico q ibidē nulli mali recipiunt. vt Pro
uerbi. ij. Iuſtus inuenīs nō nocebit. impi ⁊o habebit
fugā terrā. Ubi vico q ibi oēs boni introducit ꝑñ. Eccle
mus bon' reducet me in terrā recti. Ubi vico q ibi nos p
ſonevidebor aſpiciunt ꝑñ. Credo videre bona dñi in terra
viuentiū. Ubi vico q ibi gloria voluptas ſenſibiliter ꝓpli
cur ꝑñ. Sup oēs terrā gloria mea. Ubi ibi mors ⁊ timor ab
ſcidant Eccl. xxviij. Habitabit in terra mea absq; vllo ti
more. Ubi ibi oēs opulētie habent' ⁊ inuenīt. vt Judith
. xvij. Habit vobis oēs terrā in q nullius boni eſt penu
ria. Iſta eſt igit terra egregia. vñ Exod. xx. dicit dñs.
ſi eos de terra egypti in terrā qui ꝓfluens cie fluentem
lacte ⁊ mellē. ſ eſt egregia inter oēs terras. Sic igit ꝑñ ꝙ
terra ſumit ꝓ ſuba poſſeſſione: ⁊ ſ eſt terrā ꝙmodio-
ſam. Quarto dico ꝙ terra ſumit ꝓ mortali vitabile. Mor
talia eſt bō terra. ſi. ea ꝙ de terra fluens in terrā ſimiliter ꝛ
mortē. Quia. I. ſicut di Eccl. iij. Cūcta ſubiacent vanitati ⁊
ola ꝙm ad vnū locū. de terra facta ſunt ⁊ de terrā pariē
reuertent. Ibi Eccl. xvij. vi. Deus de terra creauit hoīem.
ad de auro vel lapide ꝓcioſo: ne forte ſuperbiret ſi ꝙd ma
terrā humilitatis in ſimplo inueniret. Cuius eſt. ſi ita terra
de ꝙ dī Geñ. iij. Cum egeritis fructū terrā nō dabit vobis
ſuos: ſ ſpinas ⁊ tribulos germinabit vob. Item ſciat terra
nos ꝓfore niſi ſcindatur. aperiatur. ſeminet. ſarriet. ⁊
rilitis ⁊ aratris excolatur. Sic homo carnalis ſpalis nō
fructificat per bonam operationem: niſi prius

Scindatur per contritionem.	Terra in ꝙ
Aperiatur per confeſſionem.	bet ꝙ carn
Seminetur per inſtructionem.	dens ſimil
Sarriet ꝙ excolat ꝓ mortificationē.	⁊ dicat ꝑñ.

Terra eſt ⁊ ꝓcolat ꝓ mortificationē. Carnis eſt
⁊ ꝛtremuit terra: fana cōtinens eius: quia dimota eſt

Per confessionem debet aperiri Ps. Aperiat terra & germinet. Per affectionem debet seminari Esa. xxvj. Seminauit viam sicut terra ilia. Per quae voluntas considerationis debet firmari. Quia sicut malis ac rapacibus agris sterilis fiunt vili semo impinguati, sicut dicit in. Reg. ij. Terra sterilis ille, in cuius finis homines omnino steriles a bono operis, nisi q̃ humane voluntatis memoriam, qualibi, mundi tui impingua spiritus ad fertilitatem aperiat. vt terre sic aperte possit cui aliud Ezechiel. Erit tua terra sublimis. Per satisfactionem carnis macerationem debet operari Genes. iij. Tribulabit & circuibit terra: & q̃ bonus agricolas potest secundum. Quia sicut dicit Esa. xl. Non egetur terris fluminibus aquis frugum. Sunt ergo terra p̃ mortalium affectiones. Quinto dico q̃ terra sumit p̃ iniquorum conditione. Et sic dico q̃ p̃ terram intelligit peccatrix sicut terra est elementum durum & solidum: sicut & impiditur pe & pinguis grauis & ponderosum, fuscum & tenebrosum, sedum & maculosum. Sic, potest peccatori dici terra quia

Durus & solidus q̃ mentis obstinationem. Igitur ei
Siccus & frigidus q̃ mentis indevotionẽ. do q̃ pec-
Turpis & pinguis q̃ malam p̃uersationẽ. catori & ter-
Grauis & ponderosus q̃ nimis mundanus. ra: quia q̃
Fuscus & tenebrosus q̃ mentis obscurationẽ. obstinati-
Sedus & maculosus q̃ carnis inquinationẽ. onem ipso-
lidus.

Terra est ea firma q̃ non pot̃ de loco suo mutari, quanta q̃ non potest facilius dispari. Sic vere peccatores est q̃ mentis obstinationẽ & indurationis firmus & solidus & pfundus q̃ p̃ dilectionẽ non penetrat: nec per confessionem & gratis malicia euincitur: & ideo ipse est quasi illa ira. Sic qua dicit Gregorius, xxvij. Qui terra quasi calcem terra. Diabolus est ira sepe transit & calcat super peccatore q̃ ipsum necessario eorum facit sicut via efficit dura terra eundo p̃ eo & q̃ plurimum calcatur. Item dico q̃ peccator est terra: quia p̃ indevotionẽ est frigidus. Terra enim naturaliter est frigida & sicca que sunt due qualitates mortificatiue & ad contrarij deiectiue & compellitur: & ideo terra immobilis mouentibus quia q̃ suas mouentes quantitates versus centrum compatit & calcat. Sic vere peccatori p̃ indevotionẽ est frigidus: & p̃ nec compassionem ipsius Gen. j. cc. Ecce vox fratris tui sanguis terram. Sic ei sunt due pedes: qualitates que ipse ad centrum id est ad mundum & ad mundana gloria complimit & mortui bonis operis ibi tollunt Esa. j. Terra autem interna sua Proverbio. propter frigida piger erit nolit. Item dico q̃ peccator est terra quia q̃ malam conuersationẽ est pulsidus terra turpis & pallida est colorata. Sic & peccator infamis est conversationis Hieremie. iij. Vidi terram & ecce erat vacua & nihil, & celos & non erat lux in eis. Item dico q̃ peccator est terra quia q̃ malam in diuitijs est ponderosus. Terra ei est ponderosa & grauis. Semp volentibus ad ima, significatio peccatoris qui grauis & ponderosus est ad bene faciendum semp est inferius inclinatus ad temporalia eligenda Proverb. xxv. Calum sursum: & terra deorsum. Sicut ei terra naturaliter est aride incauti q̃ ofies aquas solet habere & planum habere sic peccatori offert mundi diuitias & delicias appetit acquirere & habere. Pigarratus Apocal. xij. vbi dicit. Os aperuit terra os suum & absorbuit fluuium. Ideo Salomon Proverb. xxv. inter insatiabilia numerat terram que non satiat aqua. Sic est igit terra q̃ malam inclinationes ponderosus. Item dico q̃ peccator est terra: quia q̃ malis obscurationẽ est tenebrosus. Terra elementi est obscurus & tenebrosum nihil habens pulsus vel splendoris. Sic vere peccator non habet aliquid de lumine illuminationis spiritualis quia nocturnus est obscurus & plenus turbine ignorantie & errorij Amos. viij. Tenebrescere faciam terram in die lumine. Item est peccator terra: quia q̃ carnis inquinationẽ est maculosus seu luteosus. Quia sicut terra facilitet in lutum & in immunditiã conuertit quãdo cum aqua pluuie commiscet. Sic peccator aquis delicijs admixtus fit facilitet luteosus: & p̃ luxurium maculosus: & q̃ est quasi illud Ezech. xxij. capitu. Ea ex terra immunda et non complua. Sic igit patet q̃ terra quidem q̃ sumit p̃ iniquos dictione. Sexto dico q̃ terra sumit p̃ afflictionẽ & tribulationẽ. Terra est que est elementum asperum, odiosum & infirmum. Quia pauperis penitentie aduersitas, fastidiosus & infirmus. Ideo dicit. Cinis sicut panem meum manducabam & potum meum cum fletu miscebam. Item dico q̃ terra sumit p̃ humilis & contemptibilis. Sic est terra

Iu qua bestie versant. Dico q̃ in tali terra bestie
Iu qua pennates pergunt. les solent conuersari: quia si
Et qua pisces natant. aut aper non potest ledere
Aut qua fugit inducunt. ad terram p̃stratum: sic nec
Diabolus homo in infernum humiliatum Dan. xij. Et ecce vultum meum in terram p̃cum. vnde Ps. In terra alter ra & mara & inaqua &. Item tali terra pennates solent expiari. Quia sicut lapides pecoris in terra arena purgis hor & pollunt sic penitentes in terra penitentie & tribulationis purgant & emundant. Vnde anime penitenti dicit Hieremie. 8. Secuta es me in deserto in terra que non seminat. Item tali terra humilis solent elevari: qui sicut dicit in Ps. Deus suscitat de terra inopem: & de stercore erigit pauperem. Item ad talem terram superbi solent de trudi & p̃dominari. Vnde dicitur fugbe dicit Luce. xix. Circũdabunt te inimici tui vallent ad terrã p̃sternent te. Sic ergo dico q̃ terra sumit p̃ miseros afflictosque. Septimo dico q̃ sumit p̃ mortuorum corruptione vel resolutione. Mors enim & etiam mortuus terra dicit. eo q̃ in mortuo homo in terram conuertit: vel quia terra legit & obscuris dicit vel quia q̃ infimi & humani terre similes efficit ps. Convertis eius in terram suam. ps. homo. Et Ezech. xxxij. Domine cum fuit ad montem ad terram viuentium. Mors enim terra viuens est, quia ad ipsum viuentes accessurus ponit. Et ideo sicut videmus q̃ a viuens & sensus animalium respicit ad terram. sic & mens & cogitatio hominum debet respicere verbis mortem Gene. ij. Videte ne terra maculus. Ideo enim terram respicimus sic audacie & ira verecundiam. Sic ipse etiam cum cauda & cum obiectione terre auricalas suos claudens se autor contra incantatores. Quia prouerbe ille qui terram mortis sue bene considerauerit & viderit: q̃ qui terra sue vilis conditionis & cinis dam sue similis resolutionis in aure p̃sperit, peccatrix & tentationum incantationib̃ ratius erit. Vnde Ecclesiastici xxvij. bolum non timebit. Vnde Hiere. xxj. Considerate terrã quales sit. Et Sapie. Quinto mens hereditate terre. Sic etiam patet q̃ terra sumit p̃ mortuorum corruptione vel resolutione. Quinto finaliter dico q̃ terra quãdoq; sumitur pro damnatorum conclusione. Ieo pro ipso habitaculo infernali. Sicut enim terra est domus habitaculum omnium reptilium & serpentium. Sic infernus est locus & habitaculum omnium damnatorum hominũ & angelorum. Ista est terra in qua iniqui reponunt & ibidem pactum mouent. Et cui de antiquo dicit. j. Machab. vj. q̃ mortuus est in infirmitate magna in terra aliena. Ista est enim terra.

Mestitie. Est enim ista terra inconsolabilis
Feruoris. Vnde Hieremie. iij. Lugebit terra &
Doloris. marcescent celi. Celi inquit. alti viri.
Luboris. Item dicitur est terra sic ardens in-
Desolationis. extinguibilis. Vnde Esaie. xxxiij. Et
Obstinationis. torrentes eius in picem: & pul-
Seruitutis. uis eius in sulphur: & erit terra eius
in pix ardens. die ac nocte nõ extinguet. Ista ei erit dolor inconsolabilis Esa. xvij. Confusio & dolor tenebit. Et sequit. Ecce dies dñi ira plen̄ ad ponendã terrã in solitudinẽ. Item ei est labor inquietudinis. vñ Ps. Laborabit in eternum & viuet adhuc in finem Hiere. v. Sicut seruitus ego alienis in terra vestra: sic seruietis deo alienis in terra nõ vestra. hoc est enim. Sicut seruitis in mundo criminib̃ & peccatricie & in inferno pueris tenebrosis. Item ei est ecclesia id est crudelitas immigrabilis. vnde Esaie. xxxiij. Inebriabit terra eius a sanguine, & pinguis eius a adipe pinguium. Et Ps. Introibunt in inferiora terre. ezech. in ima. similitudo. vnde. Item ei est obliuio immemorabilis: quia sicut memoria rerum vite eius perit. vnde Ps. Memoria eorum veneralce in infernis a gloria eorum. Et ideo in Psalmista. Numquid cognoscent in tenebris mirabilia. Item ei est tenebrosa inestimabilis quia qui semel illuc iuerit quasi amplius non egredi. Vnde Hieremie. xxij. Lacrimabit in secreto in facie in terra sullugine ei inhabitabili. Sic igitur patet q̃ terra sumitur p̃ damnatorum

habitatione seu conuersione. Homo dico q terra fumi-
ne p terremotum discussione seu mundanarum potestā-
ne. r regione. Et hic dico q per terram intelligitur flames
r condno terrene postpenentie: vita ei procuidubio fu-
gienda. Quia sicut videmus q auis vi communiter non
capitur quamdiu volat in aere: sed quādo descendit vel
appropiat circa terram. Sic vere nec homo est in perica-
lo existendi q deo ad celestia. vel spiritualia volitat: sed
quando accidit vel descendit per accessionem r affectum
infimo ad terrena. Unde est igitur terram .i. terrena mu-
liebriter diligere r ab ipsis fugere r abire. Juxta illud Ge
xij. Egredere de terra tua. r de cognatione tua r de do-
mo patris tui: r veni in terram quā monstrauero tibi. Et
de ea legit de epistola. vt sic notes dicit illud Exodi. p. Ele
uauerunt cherubin alas suas: r exaltata sunt a terra. Ubi
aduerte q tria sunt necessaria ad hoc q terrena pperitas
fugiat .i. Pennades affectus superiores. Secundo alas fu
me. Limpidos aspectus interiorum. Cherubin. q̄ interpre-
tatur plenitudo. Solidos aspectus exteriorum. Exaltata
sunt a terra. Quo igitur q ad hoc q terrena pperitas
cuitet. necessarius est fortitudo superiorū affectuū. Eleua-
uerunt inquit alas. Hic est nostre quidē ad celestia volā-
mur. sunt affectus: quos pcepto sursum ad bona paradisi
debemus erigere. vt sic possimus a terrenorū periculis nos
liberare. Jeo. xxxix. cap. Cum tempus fuerit ut alius alas
erigat. Et dico bene monet apostolus Col. iij. Que sursū sunt
querite vbi xps est in dextera dei sedens. que sursum sunt
sapite non que super terram. Nec est locus sicut est ignis
r ser semp tendit sursum ascendere. Grauis nimis terre.
sum descendere. Quia pcepto illi qui sunt leues r pari fer
sum meliter se erigant ad terra. illi vo qui sunt graues
r per peccata immundi. inferius se erigant ad humana.
Quia peritabilis bodie non est alia causa quare illa terre-
na ita ardenter querunt r diligunt: nisi quia superiora et
celestia non beliderant nec amant: quia pcepto si illa bene
amarent. illa necessario spernerent. Sic igit patet q in no
bis debet esse superior affectus fortidus. Rursus dico
q in nobis debet esse interior aspectus limpidus. qñ nota
tur cum dicit cherubin. qd interpretat plenitudo scientie:
quia pcepto q terrena a diligant r appetant. Aliud non est
si pcepto peccatum vere scientie: quia peritabilis sicut dicit
Osee iij. Non est veritas. non est misericordia. non est scientia
dei in terra. Et bene dicit non est scientia. quia .i. stulta e
dei. de scientia mundi. de qua dicitur Hiere. iij. Sapientes
sunt vt faciant mala. bene aut facere nescierūt. Ista est est
similis hominis bene quod solum apparet de nocte r non de
die. sic scientia secuti vilis est circa terrena q̄ sunt necessa-
ria. nihil eis profuit circa spiritualia r diuina. Quinimo sicut
videmus q aues r alia que de nocte vident clarius de die
vident obscurius r contrarium. Sic vere illi q in terrenis sunt
clarius videntes sunt in spiritualibus plus ignorantes. Nō sic
charissimi: sed simus cherubin habemus plenitudinē scī-
entie. et terrenos vilipendi r vanitates cognoscamus. r vt
ipsa cognita fugiamus Ezech. xviij. Ex cherub extenua
r progenies plen⁹ sapientia r pfecta decore &c. Igit necē.
sarius est interior aspectus limpidus. Quinto dico q ne
cessarius est exterior aspectus solidus seu fortidus. Eraī.
xxxvj. Exaltata fuit inquit a terra. Homo est qui vult seruare corpo
ris sanitatem. libenter amittit locum vbi sentit aeram cor
ruptum. Etiam auis q dalis pars sole in terra manere. sed
statim sursum se addere r volare. Terra est .i. terrena pos-
peritas q fugienda: ne tibi corripiamur aut capiamur mi-
liter vrefrida Zacha. ij. Fugite de terra aquilonis. Et no-
ta hic q ista terra habet triplici multiplici rone. videlicet q

Terra ter solet irritare.
Miraliter facit sterire.
Facilter solet peransire.
Solicitudiner facit sentire.
Mortaliter facit supbire.
Cruditer facit infamire.
Eam aliter facit lasciuire.
Fraliter solet seperire.

Dico ergo q ista terra .i. ter-
rena pperitas r facultas in-
rente solet tenaciter. Est enī
sicut terra argillosa quo co q
sibi homo ita p malos cōpla-
centias ligat. vt difficiliter ex
pediat. Terra est igitur q ma
lesto fecit maiestatem tanto est trā
sientibus maioris exactatis r lubricitatis sicut ps de ter
ra pinguitpe pluuiali. Sic r pperitas quāto est amplior
tanto ad retinendū debilior. Vñ Esaie xxxiij. Fornicab⁹
nes r laqueus sup te q̄ habitator. q. terre. Homo dī qui
in terra mundane pperitatis se leui cordiae r suspicā
in foueam peccati facilter incidit r indeuitr. a laqueo ne
malarū complacentiaꝝ difficiliter extrahit r liberat. Ista
igitur irritare solet tenaciter. Jacobi sino q ista terra
ne facit mentaliter. Cuius enī filius r filia amatur. ne
fastat sino vacuat eos dimittit. Unde de ista terra di. Ie-
remie. q. vbi sup. Transeant vos q terram sine cultu-
re. non mouete. Vñ amari r mixtam sunt les sue amare. Et
quo dicit Job. xxxix. Quis dimisit onagrū liberū: r vincu
la eius quis solauit. cui dedi in solitudine domū. r taber-
nacula eius in terra salsuginis. Terra est salsuginis dici
tur ita terra que ppter salsuginē maris r ppter salsuginē
fluuiorum est sterilis r infecta. In aliquibus enī partibus
nascitur herba ter r bona. maris in campo pungen-
que ille locus salsus et sterilis sit. terram in ea pa-
uit p accidens facit fertilem. virtute enī sua calida be-
neficia ab interioribus ad terre superficiem attrahit r fe-
tilem eam reddit. Et post. xx. annos sterilis efficit: multe
opulentie postea multos sterilitas generat. Sic vere da
rissimi saluatoris mundane pperitates in propio .i. in vsu
fecit homine diuitijs abundare. Sed pcepto in fine
ro ipse facit eum egere. .i. quāto ipse in pcepto non ple-
nus erat. tanto in futuro magis sterilitate r indigen
ipse tenetur. Juxta illud Osee. iij. Pecunia mea tu⁹ mi
plicata est q̄ nomina ei? . Ista est igit terra salsuginis
diuine facit mentaliter. Jeon dico q ista terra grauiter
solet facilter. Terra est .i. pperitas seu tractus. Matthei
xxviij. Celum r terra trāsibūt. Celum est significatiue
secundi significatores terra vo designat mundi seculi facul-
tates. Sunt enī stabiles r potius variabiles r instabi
les Esaie xxj. Movebit terra de loco. Item dico q ista
terra semper facit desiderare. Quia sicut in nulla est certa
ista firmitas in terremot⁹ videm aliqui generē. sic semper
vaporibus interius agitat. sic vere nulla est certa pos-
peritas quin terremotibus diuersorum tribulationū q̄ pas-
sionū. qñ vaporibus .i. malis hominū interius exhalantibus
r semper de igne impellentib⁹ dicuntur r mouent Pa.
Commota est r contremuit terra .j. Paralip. Nemo vir pa
tiebatur in cunctis suis diuitijs esse certa. In illa certa mul
done pperitatis pullulant. Ut bene figurat Apoc.
xvij. vbi dicit. Qui igit misit in terra r facta sit terra
r terremot⁹? ego ipse vt multi dicunt auctor. est terra pos
terremot⁹ p tractationis r tribulationis r ignominie. Ista
ergo terra semper facit desiderare. Jer. Et ter-
ra facta fugibre reuelatur. Terra est malos habet vermes
tumores. Sic mūdi pperitas multos habet fastuosos r sum
ptiosos. Mich. j. Annudate terra r plantudo eius. Item
dico q ista terra infamare facit crudelitas. Quia pcepto re
ra. i. abundantia pperitatis. est aliqui causa crudelitatis et
impietatis. qd pz. qñ dñi sunt crudeliores q̄ alibi in terra r
in seculo viuentes. Unde de crudelib⁹ vi Ezechiel. Quia
viderūt terrore suum in terra viuentiū: r ideo portabunt
ignominiā suam cum his qui descendūt in lacum. Sic vi
Terra plena est iudicio sanguinū. Jo ista terra infamata
est carnaliter. vt Osee .j. cō. Fornicio fornicabit⁹ vir⁹ et
Osee .iij. Maledictū. mendacii. furti. adulterii r homici
dium inundauerūt. r sanguis sanguini tetigit: pter hoc lu
gebit terra. Jer dico q ista terra voraces facit fieri in-
Quia nulla est terrena pperitas q̄ finaliter vltra fa
possime in morte r in iudicio q̄ vbi in furore ebrietatis
terrebit r in furore obstupefacit gnes Apocalip. r Esaie
.j. In igne enī zeli mei deuorabit⁹ tota terra. Jhu igit cō
rōnibus patet q terra .i. terrena pperitas est penitenda
r mentaliter fugienda. Et sic ergo dico q ista vita tribu
culturia ad terrā .i. ad terrenā pperitatē ne nocet mihi
dam. sed mihi damnosa. pudibus respectus. amicos lasciua
aspectus stupidos. fortidus affectus. Vñ q dicit ei vita
terra. q. deus auolet cherubin alas suas r exaltata sint q̄
Hoc igit sufficiant de terra. Quam ad nouē dies gra-

Terror. terribilis. territus.

Terror enim terror: seu terribilis nihil aliud est q̄ quedā species timoris speciei, seu quidam quasi spiritus aliquis timoris & similes qualitates violenti generat. Possu⁹ autē q̄ in scriptura inueniūt multiplex terror. scz Terror

Damon timoris. Pauor est terror inopinatus.
Dauid timoris. Dauidus est perturbatus.
Phidam furoris. Terrore est miserandus.
Spiritū rigoris. Quarto est summissionis.

Dico primo q̄ est terror imbecillis pusillanimis: q̄ fit est q̄ homo pauet vel terret sine causa. Impij enī sunt semp timore & desperatione: quia sicut dicit Job. xv. Omnis⁹ terroris in auribus⁹ ipius: & cū pacē iniquitatis q̄ suspicatur. Bonus enī qui pacē conscientie male respōdet: & qui nihil habet grauē vel meritū in quo confidat: merito terret. Quarto. f. fiat melancolia, q̄ est abundantiam nigre colere corpus occupantis: & imaginatiua capitis ut grauius lesa sine causa timere cogunt & terrere. Sic vere dicit⁹ qui bene niger humore peccati timet ad ea q̄ imaginatiua & consuetudo spiritualē modica tribulatione equalitate vel minima future afflictione. vel minimi nubes speciales signali vlq; ad desperationē terrent: & sine causa legitima gratulant. Sic terribi fuerūt populi circuitus: q̄ audiūt sonitū ondarum habitatores terre, p̄ multitudo & mi auxilio affluentiū in egypto redire voluerūt Exodus. f. Primi terruerūt eos nostrum. Unde Lucē. xxvj. Terrebat eos sonitus folij volātis. Ille est ergo terror desperantis pusillanimis. Secundo dico q̄ est terror fiducialis humilitatis: & ille est terror qui terrent boni. Quia sicut pueri faciliter terrent ab aspectu virge. Sic humiles & pueri ex aspectu minime percutiūtur. Unde Lucē. xxvj. Terrebat eos tonitrua dicit⁹. Jo. xx. Pauebāt autē discipuli vbi ad Jesum. Pauete timere animas⁹ nostras terrore vestro compati. Quasi ex operis sua valde videat esse terribilia eorū dicas nos. Cantus galli mirabiliter terret lupum sm Pli. Sic vere ibi q̄ videt timere viri iusti. vt dicat dicit Job. vj. Terrores dei militant mihi. Et nota si vis q̄ unus timet esse terribilis. ras bonis & malis propter multa. vic. propter Suc Terribilis est & unus propter

Clemētie plenitudinem. plenitudinē suc clemētie.
Justicie rectitudinem. Ille est sicut operabilis terribilis & mirabilis in cunctis
Sclentie simplicitatem. assumptionē: & in mūdi decorem redemptione. Tunc est unus sicut magnalia in egypto, mirabilia in terra cham terribilia in mari rubro. Terra egypti est mundi regio. vbi terribile fuit dominicum se fundisse. Terra cham. i. nigra q̄ calor in qua terribile fuit & virginitatē remisisse. Mare rubrum. i. spi passio vbi terribile fuit deum mortem sustinuisse. Et bonitur sicut in ps. dicit. Ille est unus terribilis & laudabilis: & facies mirabilis. Item terribilis est ille, propter reuerendiā suc iustitie. Terribile est est videre audacia mi: & quamis sunt iustitie quasi sunt occulte. Sicut enim ps. testatur. Ille dominus excelsus terribilis sup omnes deos: & rex magn⁹ sup omnē terram. Item est terribile, propter limpiditatē suc sapientie. quia sicut dicit in ps. Ille est terribilis in cōsilijs sup filios hominū. Item ipse est terribilis, propter tremendā suc potentie. Unde Deutero. x. dicit. Qui deus magnus terribilis & potens qui glorium non accipit. Et bene est terribis potentia sua: quia etiā ipsi demones audito eius nomine extremit. Sanctus est & terribile nomē eius initium sapientie inquit. Sicut est de beata virgine legimus q̄ ipsa & terribilis inimicis, quia sicut leo terret q̄dō videt galli albam. sic diabolus, quando videt cuncta & miserare virginem castitate candere. Judas de ipa dicit Cant. vj. Terribilis vt castrorum acies ordinata. Dico q̄ cui nos possum⁹ merito dici Hier. xxviij. Terribilis locutus es. nō est hic aliud nisi omnes dicere possit odi. Dicit igit q̄ est quidā terror inquinate alios impugnātis. Et sic dico q̄ tyranni dicuntur terribiles, propter crudelem affectionē. Ille so mali bimi est sicut leo cui⁹ aspectus & rugitus est terribilis ad bas afalibus. quia. f. tyrannor victa & opera pauperibus fuit terribilia. Figurata in illa bestia que Dan. vij. erat ut nimis. mirabilis & fortis nimis. q̄ dentes ferreos magnos habebat comedens & comminuens: & reliqua pedibus suis conculcans. differēs ab omnibus bestijs: quas Daniel viderat ante eam. Tales est bestie fuit tyranni: quia quidā fuit fortes inquieti habent feroli & insolentie pectoris. dentes habent ferreos inquieti habent crudelem mentem quietem. comedit & comminuit inquietū contentū alios quietem. conculcat & conterit inquietus alios inquietos esse. ecclesie gratia ad meritum vitaque & possitatem. Et ideo de talibus dicitur Daniel. ij. Erat fortis ut ferrum. & tanquam ferrum conterit & comminuit omnia. Et ille so que sunt terribiles propter iniqui conuersationē potest vel dicit Eccl. xvij. Deus angeli voluit eos ad gentes conuertere & placerentur. ad postulum terribiles post qui non est alius genus exportationem & consolatione. cuius virtutem sunt in terra eius. Ille est igit terror malignitat alios impugnātis. Quarto dico q̄ est quidam terror fiducialis impios indicandi. Deus enī in iudicio valde terribilis apparebit. impios valde terribiter iudicabit ps. Terribilis enī et quis resistet tibi. quando ira tua. Dicit sicut dicit Eccl. x. cap. Deminus tuus exercituū confringet fiducialia & terrore. Et ita sufficit. Hic supra de Timore.

Terminus.

Vbi q̄ termini dicuntur finitos vlq; quos aliqua res extenditur: & infra quos ambitum continet. Et possum dicere accurate q̄ in scripturā inueniūtur multos terminos. quosdam

Dauidam sunt boni. Et ideo nota q̄ inuenit Termi-
Dauidam mali. nus exclusiū⁹ qui nequit peruenire.
Dauidam tenendi. Includens qui tenet custodit.
Dauidi premuniendi. Completiuus qui tenet impleri.
Desperatiuus qui tenet prauari. Intectiuus qui tenet ordinari. Afflictiuus qui tenet plangi. Primus est terminus humane curationis quia. f. tenet humana curatio cū nocē infra quos terminos. Et misericordiam & medelam. quē cum ad ultimū terminū pueni manere ulterius non valebit. Similis mari cui data terminus limitauit certos quos ultra non potest ambitū penetrare. Unde dicit⁹ scz in ps. Terminū posuisti eis qui non transgredient &c. Et de hoc Job. xxvij. dicit dominus. Custodi mare terminū meū: & posui vectem & ostia & dixi. hucusq; venies & non procedes amplius: & hic confringes tumentes fluctus tuos. Et nota q̄ ille termini maris nihil aliud sunt q̄ ei⁹ tota vel barena. Et quo Hier. v. Posui harenā in terminum maris. Quia Petro mare fluctuose vite nostre vlq; ad harenā & terminū mentis pōt venire. sed impossibile & ulterius pertransire. Job. xxij. Constituit terminos eius q̄ preteriri non poterūt. Ille est igit terminus humane curationis. Secundo est terminus moralis inclusionis seu q̄ fecundus. Dei est mandata & precepta statuta sunt quidā termini infra quos apponet gressum. Quia sicut leo sanē circulum & signat terminos animalib⁹ qui transgredi non audent. Sic tuus terminū statutos suos constituit hominibus qui nullo modo preteriri debent Exo. xix. Constituat populū ne forte velint trāsilire terminos ad videndū dominū. Ille so pera demones plumpnos fascias qui terminos humane cogitationis nimis transiliere: & vitra q̄ licet se extendere & potēte voluisse terminū sunt ps. vltra quē nō licet aliquē. psalm. Posuerūt. xxij. Ito transgrediūtur terminos antiquos quos posuerūt patres tui. Ille est ergo terminus moralis inclusionis. Tercio dico q̄ est terminus finalis saluationis. Terminus ille est illud in quo bonus post vltimū cursum festatur q̄ curlor attingere semp querit. Sic vere vita eterna est finis ille & terminus ad quē tuber qui. libet recurrere: & in quo potest quietare & manere. Et ut ps Jolue. xix. Factus est termin⁹ filiis ruben iudeis & finis eius. Ruben interpretat videns q̄ medium trinitatis claritatis patris & filij laudis sanctus. f. affluentia gloie paradisi facta est terminus eorundem. Ille est terminus finalis saluationis. Quarto dico q̄ est terminus temporalis possessionis. Et ille est terminus mundi & mundanor in quo post dubio non est fallendum nec infra eius ambitū mentaliter

rem nō damnē? ideo nos debemus dicere nūdo illud Ma-
thei. xx. Gradiamur via publica. nec ad terram nec ad
sidera. xx. Gradiamur via publica. nec ad terram nec ad
sidera. xx. Gradiamur via publica. nec ad terram nec ad
sidera

homicida sub cellibus latet. Ille est igit cellis erat. hec qui non vidit.

Quarto dico q̄ est quidam cellis in sensu: q̄ non querit: r cuius cellis ē quiberet cellus q̄ ba ber interius celare: quia vt cellus r verax semp ē cellis veritatis. vnde illud Joh. xviij. In hoc natus sum vt testimonium perhibeam veritati. Cellis verus similis ē vitro seu speculo mundo r albo. q̄ verum celare cuilibet ei ostendit quia vir dolus r versus nihil sit palliare ē ve ritatem negare solet cellibet declarare Job. j. Hec vere in testimonii vt testimonii gerberet de lumine. Multi n. sunt similes vitro rubeo qd celorem rei impolite dicit nu tare vel penitus abscondere vel celare: quia d. falli celles veritatem negando nos demonstrant sed ipsam mutant penitus r abscondit Proverb. xij. Qui aut mouet cellis est fraudulentus. De cellib⁹ sic in malo significatis pes sum dicere q̄ tria sunt genera cellium malignorum scilicet

Mendacia aut stolos.	Secundo est cellificā.
Mendacia murmuratores.	tur illa que nō audierunt.
Loquaces adulatores.	Ult de falsis cellibus dici

tur Matth. xxvij. Multi quanto adueniam te cellificant. Murmuratores cellificant illa que non viderit. Contra quos Ecclesiast. Lingua cellificans a domo mouit. Si. aut de Susanna dicebat falli iudices Gall. xiij. Nos dū ti cellos iamus. Adulatores vo cellificant illa que nō fue runt. quia sellices adulatores ē alios dolo apparere: r de vanis r falsis r inutilis laudib⁹ testimonii gerere: r alios finis nouis testimonijs cōsolare. Ult autem possent dicere de adulatore illud Rome. viij. Spūs testimonium reddit spiritui nostro q̄ sum⁹ filij dei. Spūs qui caret cellibus vitijs vanis signat. Et sic vno q̄ testimonii sumitur in bono r in malo. Et sufficit.

Timor timere.

Nota q̄ timor dr bonus simul ē et malus. Unde breuiter possum dicere q̄ in scripturis inuenitur triplex timor sellicet

Timor filialis.	Primus est gratie r humilitatis.
Timor criminalis.	Secundus est culpe r infantiam.
Timor infernalis.	Tertius est pene r desperatus.

Primus est hominū glorioſorum. De quo Deutro. vj. Dominum deum tuum timebis r illi soli seruies. Secundus est hominum peccatoꝝ. De quibus in ps. Exspectauerunt timore vbi non erat timor. Tertius est timor hominū vilium. De quo loquit Sapiēs. v. Turbabunt timore horribili r mirabunt in subitatione insperate salutis. De isto triplici timore per ordinem est videndū. Primo dicamus q̄ est timor hominū perfectoꝝ. Qui est perfecti semp sunt in timore quia semp timent deum offendere. gratiam perdere. culpam cōmittere r penam incurrere. Exemplo leonis. qui solis ē audacissimū animal dicit ra men timore multa facere. gallum r eius cristam r cantum r ignem r eius ardoꝝ r latum. tronitus r tarā clamorem r strepitum. Item bestia venenosam que dicit leberiores r eius morsum. Item verbera nocem fugandi r eius pene nimium. Sicut dicunt Plinius r Solinus. Sic pertō dandum q̄ nō bono influs rōne innocentie quam habet inefficaciter audaz solidus r secur⁹. Iuxta illud Prouer. xxviij. Justus quasi leo confidens absq̄ terrore erit. Ha bet tamē timorem filialem imperfectum. quo ipse timet mal. tacquā ex ipse timet gallum r ipm deus ratione sue crifte sic nōre alte sunt dicentes rōne lapidis preciosi sue sin cellate pfectionis: rōne cauteꝝ sue alte pfectionis r cō nitationis. Istis enim de causis debemus deum timere r ipsum potenti formidare. Exēplo Job dicitur Job. xxxij. Si fuit ipsum turbatus sum r considerans eum timore sol licitus. Item ignem ex informalem r eternā penā Deutro. xv. Timuistis ignem r non ascendistis in montē. Item scriptum notarii hoc est dicm regiā cōmandis diuine r verbos sacre scripture Exodi xxvij. Si forte noluerit clau mutebunt mortui. Item vbet timere bestiā venenosam scz̄ diabolum r morsum tentationis suarū: quia. s. nullus est tā sanctus qui vbeat venenū diaboli formidare. Un de de te dolosme dicit Judith. ij. q̄ audiit timor ille⁹ super eos habitantes eorum. Item vbet timere quādo videt quem se cotidiani verberari. i. quādo alios videt a deo pro pter peccata sua multa pati r vindicari. Iuxta illud ps. Deus vltionum dr in finem. Exspect. Quidam vult ad. mittere. 2. Et sic dicitur q̄ timor vbeat esse amicus pene Proverb. xxij. vbi dicit q̄ sapiens timet r declinat a malo. Et ad h̄ mouet david in ps. vbi sup. Timete dñm oēs sanctꝝ ei⁹ qm nō est inopia timentibus eū. Un adhuc q̄ timor hō est babalus triplici ratione. videlicet Propter

Diuersum ejectionem.	Primū ptor omniū qui
Subiectum infinitum.	pullat. Secundo Deum
Subiectum sinceritatem.	famulus qui subiacet. Si

cut cius. Tercia cumulus qui subsequit. Non est inopia timentibus eum. Ille est tria debent timere in mundo ti more. Subiecti grandis auctoritatis. Tho. Subiectum grandis humilitatis. Sancti alius. Subiectum grandis vili tatis. Non est. 2. Junxit timentes eum Propter

Eram pulationem.	Ipse dico q̄ mus est mundus
Posterum subsecutionem.	pter celsitudinem sue pula:
Posterum successionem.	tionis. nimis inde dominum

Ostis est que sunt timore r reuerent illud quod potest nō in natura: pter quod animalia dicunt rugitus leonis timere. r eius audire sonitu. r ex pressio circulo seu ter ritus egredi non audere. Leo est rex animalis dicit. r Deo ipsum est q̄ ab ipso sunt rex timent. Cum ergo tuus sit rex r dominus universalis. ipsum est q̄ illus subdi tus reuerent. ipmq̄ timent. ita q̄ te crudelis r terribilis nō dicatur. sunt pter potius non pulsamus timore. ij. Leo regit quis non timebit. Ille est dominus r p̄ploqui mirandus. Iuxta illud Deutro. vj. Dominū deum tuum timebis r illi soli seruies. Timete deum inquit. Quia pcul dubio dominatio r potestas tantum deo debet et mouere corda nostra ad ipsum timendū r ipsum potissime reue rendū. Dealbo est non pōt respicere solem qui reuerberat? quis in lapsū reducat. Sic vere nec oculus mentis nostre. sic solem iustitie ipm potest respicere. qui in lapsū habe at p timorem retinere. infra claustra sue humilitatis se ab scondere. redire mente mundi mouit Apocalyp. xviij. Ti mete dominū r date illi honorē. Et Apocalyp. xv. Quis nō timebit te domine Et pulchra mentalibus est. quia habet

Potentiam immensam.	Timenda est eius pōa
Prudentiam infallibilem.	seu potentia inuincibilis
Justitiam inevitabilem.	Dicit e. Quis non time
Magnificentiā admirabilē.	bit te o rex gentium. Et

Matth. x. Timete eū qui pōt animā r corpus mittere in gehennam. Ite timor dī est eius sapientie infallibilis ij. Re gū iij. Timuerūt regē videntes sapientiā in eo. Ite timen da est eius iustitia inevitabilis pl. Exige timore tuo carnes meas. a iudicijs eius non timui. Ite timenda est a⁹ mi gnificentia admirabilis. Ult in ps. Timebūt gentes nomē tuū dñe &. Patet igit q̄ tenet est metuendus pter essen tiā siue pdominia. Timete dñm sanc. j. Pet. ij. Deus ti mete regē honorificate. Deinde dico q̄ tenet est metuendus pter apendiū nostre conditionis. seu nostre subie ctionis. Sancti dicit eius. Omnis est naturaliter timere il lum cuius virtutes sunt subiecti: sicut patet. quia seruus ti met dñm r filius timet patrē. Leuit. xix. Timet quisq̄ patrē r matrē timeat. Cum ergo iusti r sancti sint. ppter seruī r ppter filij tenet dei eius virtutes subiecti: sicut patet. q̄ redepti sunt ab eo r creati. bene q̄ dico q̄ ipsum debet timere: r est conditione grata si dñs subiectione vel subiecte. Deo inquit es⁹. Illud pnomē eius subiectionē significat. Iudia est q̄ iustissimi. p bonis sunt subiecti. naturaliter sunt timida: sicut pars ab ortibus r timentes q̄ simpliciter solent viuere: r eis timent suis rectoribus r dominis r pastoribus obedire. Non igit tur qui tā timuere r q̄ sub nomine eius viuūt? r manent? de bemus esse timidi: in obediendo deo r sapientibus viris huius. 6. Matth. xvij. Audiens discipuli ceciderūt in facie eius r timuerūt valde. Unde etiā Daniel dicebat Da niel. j. Dñm meū regē timeo. Humilitas. Innocentia. Simplicitas r timor seruilis sunt. Sed est? multos q̄ non sunt sicut pdictus subiecti r mittebant penitus seruis r crudelibus q̄. naturaliter nō sunt timidi: q̄ pos? crudelis r feroces. Ult de illo dicit in ps. Contimo r indulgebat in vijo eo rū: r vitā pa nō cog. nō est. Et sic nec oculi. &c. Et ideo ta les non timēt nec deū nec iudicē nec plati. Dicit est illud

Dico q. Ecce deus non timemus: et quid facit nobis? Figurat in illo iudice iniquarum de quo Luce. xviij. q̄ de eum non timebat nec homem verebat. Cuj ex vicario illud Eccl. j. Qui sine timore est non potest iustificari. Vbi ergo timemus deum, quod apostolus nobis subtrahit? quia timet ei? inquit. Secundo dico q̄ deus timendus est, quod plenitudine gaudi sanctificationem est inopia tristitiarum eum inquit. q. d. Plenitudo eius bonos comitatur illos qui timore eius. Antigdalo est turris et animi qui in radice deum trasfigit, fructus et frondes efficit. Sic q̄ cuidubio illi aculeis diuini timoris in radice cordis crucifigunt, fructificatem omnium bonorum consequunt. Et de hoc Eccl. Timenti deum bene erit in extremis. Et ideo de illis bonis q̄ ex timore sequunt, possit dicere q̄ sicut radix se habet respectu ramorum. Sic timor respectu eorum bonorum. Iuxta illud Eccl. j. Radix sapientie quis invenire potest. Tertio q̄ potabo q̄ ab illa radice scaturiunt ex timore oriuntur exaltantur

Mentis stabilitas.	Dico q̄ timor dei generat mentis stabilitatem: quia sicut legitur in
Cordis securitas.	pr. Firmamentum est et omnes mul
Vacie tranquillitas.	tibus eis. Et Eccl. j. Ira iniusta
Ira crudelitas.	et timor et precipitatio eius ad iracundiam. Iste generat cordis securitatem. Iste generat iram pacis tranquillitatem. Proverb. xxviij. Qui timet deum in pace verbum. Iste generat verum cordialitatem. Eccl. xxxiij. Timor enim dei principium. Et in pr. Initium sapientie timor dei. Item generat propitiam sedulitatem. facit eum hominem humilem et solicitum ad seruiendum et obediendum Ps. Servite deo in timore. Et Deutero. vj. Dominum deum tuum timebis et illi soli seruies. Item generat mores secundum Ciprianum. Pudorem vite gerimus: sed multa bona habebimus si timorem? teneamus. Item generat letam locutionem pr. Letet cor querentium dominum. Et iterum. Letetur cor meum vt timeat nomen tuum. Item generat puram sinceritatem quia purgat hominem a peccatis Job. xlj. Timebunt angeli et purgabunt. Item generat culpe fugacitatem. Fuge a timore et declinare a peccatis. Unde Eccl. j. Timor dei expellit peccatum. Est enim ei, mot sicut bonus timor: qui ne domo ejicit gemitum et lacrimas oppressorum verba que lagitas ne corpore ejicit. et sicut os quod est in corde cerui quod paret accelerat et aufugit quia timor dominj habet peccatum repellere. et ab eius obsequio malitiam vendicare unde Proverb. xv. Per timorem dei declinat omnis a malo. Item generat celi suavitatem Ps. O magna multitudo dulcedinis tue vie quā abscondisti timentibus te. Item generat salutis firmitatem Ps. Prope timentes eum salutare ipsius. Item generat luminis claritatem Malach. iij. Orietur sol iustitie vobis timentibus nomen meum. Et Luce. j. Claritas circumfulsit eos et timuerunt timore magno. Item generat vere largitatem. Quia sicut dicit Luce. j. Misericordia eius a progenie in progenies timentibus eum. Ecce ergo quanta opulentia virtutum generat dei timor. Non est ergo inepta timentibus eum. Et sic patet in auctoritate q̄ deus est metuendus Propter plenitudinem gaudiorum celestium. Propter opulentiam virtutum. Propter ostensionem operationis auctoritatis. Merito ergo dicit est timere dominum ultra omnem et. et. et illud est primum principale. Patet igitur q̄ est timor hominis peccatum: Secundo principaliter dico q̄ est timor hominis peccatum: et ille est timor seruilis qui est contrarius charitati. Quia sicut dicit Luce. j. Job. iij. Perfecta charitas foras mittit timorem. Peccatum est semper ex timore. Sicut est dicunt naturales. ob charitas mater est timoris: sicut charitas mater est securitatis. Et inde est q̄ homo facilius timet de nocentibus et de vicinis. Inde etiam est q̄ homo patientius molestias ferre possunt timent a nescijs et longe. Humus est. indiuiduus celicus in eis abundans niger est et obscurus et ideo omnibus cellulam fantasticā occupat generat timorem unde cum sit. Sic peccata charissima obtinentes peccata. et ultima hominis grauissimum timorem et desperationem in mente inducit. et sunt que spes ejicit et educit. Unde adam anteqū peccasset vocem domini q̄ timuisse. Ipse autē post peccatum legitur timuisse Genes. iij. Vocem tuam audiui et abscondi me timui eo q̄ nudus essem. Animalia ex quibus homines habent de sanguine et colericis tam ego sunt timida. sicut pueri et mulieres que repleta virorum et sanguine et colore. Sic vere quia peccatores refecti in sanguine grate vbi nigrantes in colore et feruore charitatis et diuinitatis esse est q̄ non timenda timeat. et q̄ spei fiducie et audaciam amittat. Unde populo peccatori loquitur Moyses Deutero. xxviij. Timebis die et nocte et non credes vite tue Et ps. Cur timebo in die mala iniqui. calcaneus circuitus me. Et j. Corinth. vij. Foris pugna et intus timor. Quia fideles in ali sunt in pugna spirituali et turbationes et timores interiores et desperationes. Ali enim timent

Futuros mundi prosperitates.	De malo mali et ps.
Presentes mundi aduersitates.	Precipitauerunt me
Aggredi penitentie gravitates.	vbi non erat timor. Et
Ingredi mortis acerbitatem.	ides ille timor reple

dicit Psalmo. xxiij. Qui timet hominē cito corruit. Fere ergo vidit Matthei. x. Nolite timere eos qui occidūt corpus animas autē non possunt occidere. Patet ergo q̄ ille est timor hominis peccatum. Tertio nec principaliter q̄ est timor hominis damnatus. Isti sic sunt sicut oves quas timuit a lupo: que mēdo metit et mordendo vitat. Sic q̄ quilibet damnatus potest dicere illud Ps. Timor et tremor venerunt super me et contexerunt me. Ubi advertē q̄ ibi timor comitat. Ezechielis ultimo. Timor et tremor. Inimicitias ponemus. Timuerunt fugerunt. Ubi tantus est timor. Converti me tenebre. Et bene ille crimes sine timore. Et timor sine fabulatione. pauor sine firmitate. volatus sine securitate. Labor sine dulcis tranquillitate. Gen. xxxi. Letus nocte et die timor crudelis vite nos. Timet q̄ non nata. Sicut ouis que a lupo timuit. Sicut auicula que a falconibus deplumat. Sicut lepus qui ad pueros pauperitur. Sicut rana qui a cantibus capite terrentur. Iudith. xiij. Involverūt cilicia timor et tremor occidit super nos Dicit q̄ triplex est timor hominis. Scilicet timor originalis peccatum et damnatum. Sed adhuc possum vocare nuncupari timor symbolicus. Symbolus enim timor

Signum crucis.	Timor ergo signi crucis. Quia si
Mercem lucis.	cut de lupo legimus: q̄ si fugit
Virtus boni ducis.	bolum et hō sic aliqui signū fugiūt

in via hoc etiam vel aliud ad modus crucis: lupus enim cum plequi timens diquerit, fugit signū. Eram homines videntes etiam leonem sic posse eum solent timere et a tentationibus abstinere Psal. Timebunt qui habitant terminos a signis tuis. Item timent matrem lucis id est virginē gloriosam Exemplo fidelis quod est animal stellatū: qui timent a serpentibus nocet sue Iudith. q. co vso pauor eis inferre. Sic vere beate virginis virtutibus stellate et in matere que succedens stellarū cesenam portabat figuram Apoca. xij. scripturibus et me meribus solet timor et reverentia mentes eos a suis gratiosis et venenosis corruptionibus cohercere. Unde de nominibus beate virginis contra se venientē videns? pōt dicit illud Iudith. xv. Solo timore agitat fuge pedibus querunt. Item timent vires boni vincendi et vincendi. vel iusti. Exemplo pugiles qui timet aggredi illum qui videt posse vincere: et a quo aliquando fuit victus. Exemplo enim bellicosi qui timet quando videt militem armatis posse nubere. quia pro certo diabolus timet infos. quando nubes pericule magnitudine eos armatos: et hoc quia ipse fugitur non vincit: sed sub ipso deficit et succubit. Unde de viro iusto dicit j. Macch. iij. Cecidit timor ipse super omnes gentes in circuitu. Hoc igitur sufficit de timoris officio symbolico et humano: quia in aliquo loco plenius de ipso tractatum.

Tyrannus. Multa possunt dici sin malitia: sed amore: quia ordinant ad bonum.

Tollere. Idem q̃ tollere quãdoq; sumit p auferre. quandoq; pro portare: q̃ possit sumi pro vtroq; significatiue in bono et in malo. Inter notanda q̃ inuenit Tollere

Penitentie.	Est vox ignis tollere penitẽtiã. Et sic loquit̃ Matth.ij. Tollite iugum meũ super vos. & infra. mecũ ni. sum. & ba. cet.
Sapientie.	Penitentia est est dicta ratione medicinalis. de qua dicit Dere.vj. Tollite ritus ad bonum eius. & sequitur.
Prudentie.	
Diligentie.	
Obedientie.	
Sufficientie.	
Reuerentie.	
Violentie.	
Negligentie.	
Pusillanie.	

Item est tollere sapientie: & sic loquit̃ Sapien. vbi dicit. de libro legis. Tollite librũ illum & ponite in latere archie: liber sapiam vitam signat. Item est velle tollere penitentie. Et sic loquit̃ Matth. xxvj. vbi dicit. Qui vult venire post me abneget semetipm & tollat crucem suã. & sequatur me. Crucem ergo tollere nihil aliud est q̃ crucialibus penis in patientia sustinere. Item est tollere negligentie. Et sic loquit̃ Matth. ix. vbi dicit. tolle grabatũ tuũ & ambula. Ibi est vim tollere obedientie. Et sic loquit̃ Matth. xvij. Si aperiens manũ huic tollere & iacet & in mare & obedient vobis. Item est vim tollere sufficientie. Et sic quilibet sentiens dicit Matth. xx. Tolle q̃ tuũ est & vade. Ibi est vim tollere reuerentie. Et sic peruit iste qui nihil a patre vt tolleret corpus Jesu Job. xix. Ibi etiam tollere violentie. Et sic rapientes loquitur scriptura de pauperibus Mich. ij. Violenter tollunt pelles eorũ & super eos. Ibi est vim tollere negligentie. Et sic de eis gentium dicitur tollere. Tollite. i. Portate & subleuate &c. Portare & sublimare &c.

Tonitrum. Cum tonitrus nihil aliud sit q̃ quidã terribilis sonus aliquando ex concursu ventorum in nubibus. aliquãdo ex attritione ignis in nubib⁹. aliquando ex corruptione nubiũ i aere generatus. Possum⁹ breuiter notare q̃ in scriptura q̃ tonitruum intelligit

Sonitus predicationis.	Dico primo q̃ tonitruum predicationis quia predicatio maxime tonitrui debet esse quidoq; alta de paradiso. q̃q; bassa de inferno. aliq; media de mundo. q̃q; terribilis pro vicio. aliq; temperata p virtutibus vt sic de vtroq; verificat predicatores dicit illud Apoc. x. Locuta sunt septem tonitrua voces suas. Cum tonitrus est vehemens pluuia. choruscatio & fulgur: quia in predicatione debet esse pluuia doctrine & eruditionis: choruscatio boni exempli & dure operationis. Fulgur etiam. i. ardor iustitie & rigor rectitudinis. Et sic verificatur illud Apoc. xix. de thesauro possidentes fulgura & voces & tonitrua. Item ergo tonitruum predicationis. Secundo dico. q̃ est tonitruum tribulationis. Tonitrus est tribulationis per tonitruum designat. quo fulgur rapine & expensis emittit: & quo patria pauperũ vastat. Unde Eccl. xl. Substantie iniquorum sicut fluctus & sicut tonitrua magna in pluuia perambulante. sicut etiam Eccl. xliij. Vox tonitrui eius verberabit terram. Tonitrus est agnus per timore occidit: vinq; perturbare conatur: & cuius peregrinos absentis facit. Sic vere impetus tribulationis vel tentationis innocentes & simplices solet terrere. consolatia solet turbare. & absentus bonis. posis solet multotiens generare Apocal. viij. Facta sunt tonitrua & voces & fulgura & terremotus magnus. Illud est ergo tonitruũ tribulationis seu tentationis.

Circa hoc. q̃ est tonitruũ omnes iustificãdi: quia sicut nimis iudicii simile erit tonitruo sed de hoc vide sumum formidabile aduersarij eius & q̃ dies ille ostendit. Ps. xcvj. Ibi. Fulgura ejus illuxerunt orbi terre. vidit & cõmota est & tremuit terra. Tonitruũ est ergo tonitruũ sumit tribus modis. Et hoc sufficit.

Torcular. Breuiter per torcular qui est locus ad exprimendum uuam vel poma &c. Dico ergo q̃ est torcular duplex. Scriptura. Scriptura est sancta torcular dicit eo q̃ exinde se diuersis vnis id est se diuersis sanctoꝝ sententijs. vinum fabricat aliquat. Unde ecclia e vinea dominii in qua torcular fuere scripture sedis Matheus. xxj. Unde sapiens de scripturis Eccl. xxxiij. dicit. Quasi qui vindemiat replet torcular.

Item est torcular tactus mundane quia. i. mundi tactus & tribulatio torcular dicitur q̃ in eo vas. homo diuersimode premit: intantũ q̃ sepe lachrymas exhilare cõpiebatur. Unde ipe de tribulatione sue passionis dicit Esaie lxiij. Torcular calcaui solus &. Ezech. v. j. Torcular calcauit dominus virgini filie inde. Item est torcular spiritualis terrene in quo vinum ira ceteris consolationis inuenit: & limum a pondere & pastura non liberabit. Unde de illo dicit Proverbioꝝ. xx. Impletum est uentris eius de torculari: & vino tonitruis eius redundabunt: prosperitas est dicit torcular vbi vinces inebriant: & vbi mors obtinet sitis inardescit inflammat Job. xxiij. Inter eorum autem melliti sunt qui calcatis torcularibus sitiunt. Item est torcular admirationis mortis in quo sic vas. i. peccatores premunt. Et de hoc dicit Apocalip. Ut videam in equo albo calcat torcular furoris dei. Patet igit q̃ torcular pro significatione multiplici sumit. mundi. victus. ferocium iactantium & diuinum scripturam.

Torrens. Torrens est fluuius q̃ aquis inundationem aquarum plurium introducit: sic q̃ quidoq; subito inundat & subito exiccat. Loquendo igit moraliter Notandus q̃ in scriptura torrens sumitur multis modis in bono & in malo. Est enim torrens.

Notabilis valitudo.	Ibi est sunt sex genera torrentium in quibus homines diuersimode balneant. Et primo dico. q̃ ethnicus torrens valitudo valde notabilis: et ille est torrens scripture. i. infractionis. passionis gratie & tentationis diuine ludificationum & temptationis. torrens baptismi & ablutionis. torrens penitentie & saluationis. Torrente ergo scripture potantur sapientes. j. Mach. v. vbi dicit q̃ iudas statuit super bonos populi locus torrentem. Torrente gratie potant contemplantes Ps. Q̃ torrente in via bibit. propterea. Torrentes potant penitentes Treno. ij. Dedisti quasi torrentem lachrymas per diem et noctem. Torrente baptismi lauant innocentes Heze. xxxvj. Adducam eos per torrentem aquarum viam rectam. Ibi est ergo torrens valitudo valde notabilis. Secundo dico. q̃ est torrens suauitatis valde laudabilis: & de torrente ille gaudii in q̃ beati bibunt: & in q̃ a dicit̃ nullo ardeat refrigerii. Ibi torrens delectationis.
Laudabilis suauitatis.	
Fructibilis moralitatis.	
Gaudibilis iocunditatis.	
Mirabilis prosperitatis.	
Letabilis abundantie.	

Charitatiuus.	Ita torrens est gloriæ paradisi est voluptuose torrentis delectabilis Ps. Inebriabunt
Unificatiuus.	ab vberitate domus tue torrente voluptatis tue potabis eos quoniã apud te est fons vite & in lumine tuo videbimus lumen. Item in illo torrente est charitas contemplabilis Ps. Torrente voluptatis tue potabis eos quoniã apud te est fons vite & in lumine tuo videbimus lumen. Item in illo torrente est vinculum indissolubile Ecclie. glor. Christi animã vincit quã semper quocunq; venerit teneat vinctã. Item in illo torrente est fecunditas inestimabilis quia si ibi est copia fructuum & bonoꝝ. Unde Ezech. xlvij. dicit. Ex ea vero parte ripa torrentis oriet lignum pomiferi: non deficet folium eius: & non deficiet fructus eius. Quia paradisalis charitatis in torrente gloriæ paradisi est fructus qui non minuetur vita que non terminat. claritas que non obfuscatur: voluptas que non fastidit seu reputabit. Unde breuiter de gloria eterna: & de ipsis beatis dicit dominꝰ Esaie lxvj. Ecce ego vado super eos vt flumen pacis: & quasi torrentem inundantem gloriam gentium. Unde Job. xxij. Habet pro certo siccum: & p̃ filios torrentes marcos. Patet igit q̃ est torrens

rens fluxibilis valde laudabilis. Tertio dico q̄ Cor-
rens mortalitatis valde fugibilis. Currit enī curre sep
per nec habet causam standi perpetuam sed temporalē:
quinimo si bene curri. cras fodicat occidet: z ardebit: z fi-
gnificat mortalem vitam nostram que non est pperna sed
velocissima. non gressibilis sed transiens z anp vana. Unde
ille est ille currens qui rapidus transit in consilium. sicut di
xit Job. vj. Figuratus in illo torrente. de quo dicit ibi-
dem Job. vj. Quasi q̄ sic transiens torrentem cedron fatto
re meo sit ficiendum. quia scilicet diam quidē torrentē vite
transitorie q̄ mortem inevitabilem z perimus. Ille est igi-
tur torrens mortalitatis semp fugibilis. Quarto dico.
q̄ est quidam torrens iniquitatis valde damnabilis. Im-
pij est bonos torrentes exicare: quia mors torrentis q̄dam
fuit sicci z aridi id est pauperis z depressi. nulli nocere vel p
fecerevident. quidē tamen aquis quotidie repleri fuerint
runc per sighem ita tumefacti z inflati: q̄ arcebantur
tes pauperi z eop possessiones corrodere z depredari ḡs.
Torrentes iniquitatis perturbauerunt me. Multus est fu-
rialis vel fluxus est pernicialis. velox aut immanibus rur
bidus atq; violentus. Si torrens qui subito venit de lo-
cis alt. plenus: z de nihilo venit ad summum. Sic p-
cisse nullus potest cōmuniter mortis insultus q̄ sic qui
de paupere rines efficit: z qui de stata ultimo in aliquod
altum officium promouet: tales est vt cōmuniter sunt pes
res: z contra alios pauperes sequiores. Exemplo Saul qui
de alienario rex factus fuit crudelis z sequissimus. sicut di
citur. j. Regum. ix. z xv. Exemplo absalon qui spiritus
ad regnū assumpt frater legitimos occidit: z vitra mo-
dum crudeliter imperauit. sicut dicit Judicū. q. Et ppter
hoc Arelli. forsan Alexandro ipsum occidit in epistola
Ut mundi dos quos natura facere pepit crudeliter. Sus
ficit dicit Proverb. xxv. Terra mouet per seruum cū re
gnauerit. Ideo poeta dicit q̄ torrens qui paulatim plenus
bus ruinat vadis. scilicet est omne pertemni. Et. Sic ver-
sus si vis. Et ideo pauperes possunt dicere calde se torrenti-
bus illud. q. Regū. xvij. Torrentes belli terruerūt me. Pa
ter igit q̄ est torrens iniquitatis valde damnabilis. Quia
eo nocet. q̄ est vnus torrens pperpetuatis valde mutabilis.
Torrens est vt dictū est non habet causam durabilis: sed
aduentitiā. modo est est paratus modo magn⁹. modo fic-
cus modo plenus. Sic vere mūdi pperitas scilicet crescit
aliqñ. modicū. pro tēt aurea: sua plenitudine augendo:
tamen magis solet nocere alijs quādo est in summo q̄ qñ
est in statu nascentis videre. dicit Beda. descendit ab aqui-
lone torrens quasi torrens mundanus. Sexto dico. q̄ cū
torrens adscititia valde instabilis. Adscititia. est com
pendia z opera per torrentis violentiam colligunt. Mun
di est tribulatio est torrens Psa. Torrens pertransiit ani
nostram: scilicet. peruersi. z no. z simil. Infernus etiam est torrē
vbi damnati ardent. z fulmen sunt. Ezec. xxxiij. Cooper
uerunt torrentes eius in picem. Et Esaie. xxx. Purpurata est
tophet a rege profundata dilatata. Materiamenta eius ignis
z ligna multa. flatus domini sicut torrens sulphuris succē
dens eam. Per torrentem illum potest designari impetus
venti indeti. de quo Job. xxvij. Lapidem caligines. vn.
bram mortis vindit vorens a populo peregrinante id est a
sanctis qui sunt in illo seculo peregrini studiet lapidē cali
ginis id est verbositas z caliginosa peccatorum. qui ex ips
sepelient malos de medio iustorum. Patet igitur q̄ sex mo-
dis fuminat torrens. Unde supra de fumine et aqua et sic
sufficit.

Totus. Hoc cum totus significet rei integritatē
z complementū. possumus dicere q̄ in bo
no potest accipi z in malo. Et sic possum dicere q̄ est que
dam totalitas bonorum z quedam totalitas malorum. De
bonis igitur dicamus q̄ sicut balsamus est arbor tota me-
dicinalis. ex q̄ quicquid in ea inuenit totum est bonum. li
gnum. cortex. folium. fructus z succus. sicut dicit Plinius
Sic. pot dubio nos debemus esse tot. scilicet Ctum

Ad fructum operationis.
Ad folium locutionis.
Ad lignū cogitatiōis conditionis.
Ad succū interiorē affectionis.

Tot est z integri de-
bem⁹ esse boni: ita q̄
in nobis nō. debet esse
aliquid mali. vt scili-
cet exterius opus bonum posset videri. interius posset diligi.
Sed Canticop. v. Specie eius vt libani. electus vt cedri.
guttur eius tu suauitas: z totus desiderabilis z bonus: ita
pterea si aliquid videretur homo pfectus non esse. quinō
vitio mentis peccatiue virtutis cōpium solet corumpere z
fedare. j. Corinth. v. Modicū fermentū totam massā cor-
rumpit. Et Jaco. ij. Si quis totam legem seruauerit: offē
dat aut in vno fit omnium reus. Tot igit z integri de
bemus z tote scialiter militare. Figuram in hoc scialiter
quod dicit ab olea quod est totum: z summa qui est mun-
dissimus q̄ totum mo incendebat z offerebat z eundem
bit alijs dandebat. Ad notandū q̄ vir perfect debet
tot esse: z totaliter conformare filij generaliter vbicunq;

ro si bñ capiñ. Jñ it totali ad deum puersione dicre. Jerem. Loco eius conuertent ad dominū. Jñ it totali ad subiectionē Gen. xxvij. Herbo q pum vestro seruiet eius verbum. Item in totali ad ipm sustine q duraste Esa. lxij. Cum sit tribute non cadebit impotens. i. patiatur homen sibi. Sic igit pt q nos debemus esse totaliter virtuosi p sustinere. Tertio dico q nos debemus esse totaliter amoroſi p charitatē. Lampas eius inquit. que i solet ignem vocat primo. q. i lampas charitatis igne primo q accipit oleū misericordie. Esa. lxij. Saluator eius vt lampas accendat. Unde de illo vero q totali amore debet esse tota de re bus simplicibus q admā partē totaliter se puertit: sicut apparitur in natura angelica q ex toto se puertit ad bonum vel ad malum. Si igit simplices q innocentes sustinuimus nos ex toto p eodem ad dñm q ad primo puertamur: q ipse sua fortitudine totaliter q veraciter adiuuabit. vñ Sapiē. q. dicit. Qt spiritus est in specie ignis habilitate q p sequēs ignis charitatē prendit: replenit totū mundū vbi erant vitupuli federum. Per igit q nos debemus esse

Per charitatem tot amoroſi. Et sic dico q tenī pte
Per sanctitatem tot virtuoſi. sumi in bono. Sz ad
Per bonestatē tot luminoſi. hoc dico q tot pōt ac
cipi in malo: sic ignis illum totali q integrali corruptio
nem q impfectionē qua illi sunt totaliter corrupti. Mal
ch sunt qui in toto videri possint: ita q in eis nullū pe
nitus subi boni. Proverbi. xxiij. Per agrū pigri hominis
transiui q ecce totū repleuerit vrtice q spine &c. Unde dā
tes sunt similes arbori que dicit carue: in qua quicqd est:
totū est venenosum. i. fructus folia. rami. iscia q etiam
umbra. Sic quicqd est in eisdē toti est malū: alios inuitat
le q dampnosus Job. ix. Jn peccatis natus es tē. Dicte su
pra de Dmō.

Radere. traditio. tradi

tus. Nota breuiter q tradere sumit. p proponere
subijcere q condūdere: q sic sumit vt cōmuniter
in scriptura Judicū. in. Irat' ergo ira dñi tradidit eos
in manus eorum. Quandoq sumit p decedere: q sic sumit
Matth. xj. vbi dicit. Omia mihi tradita sunt a patre meo.
Et Matth. xxv. vbi paterfamilias vocauit seruos suos q
tradidit illis bona sua. Aliqñ sumit p ponere vel accipe
re: sic sumit Joh. xxj. vbi ipe se inde dixit: vnus ex vo
bis tradet me. Quādoq sumit p ordinare: q sic sumit. j.
Cor. xj. vbi dicit. Ego eñ accepi a dño quod q tradi
di vobis. Quādoq sumit p ordinatione vel traditione.
Unde. ij. Ebdd. j. Tenete traditiones quas vidistis.

Dicit igit premissis q omissis dicatibus solum aliquid de
tradere in quibus sunt isti pro exponere. hanc. penare vel
subijcere. Et sicamus q aliqui tradantur

Ad penitentiam. Primo dico q ex omni tradere pe
Ad humiliatem. nitentie q subiectionis: q illud e qñ
Ad violentiam. homo tradit corpus suū penē q affli
Ad perfectionem. ctioni: vel qñ tradit voluntez suam
obedientie q subiectioni. Et sic videt tradidisse ipse semet
ipm Esa. liij. Tradidit in mortem aiam suam q cum sce
lestis reputatus est. Sic etiam loquit Eccl. xxxvij. vbi de
subo dicit. Pullus cor suū tradet ad vi. nitu. ad no. qui fe
cit illum &c. Secdo dico q eñ vñs tradere humilitate et
corruptionis: q illud est qñ hō tradit q exponit seipm alijs
in exemplū: vicijs q pēnis. vel alijs qñ ecclesiasticis ministris
q eo gentilitas tradit q exponit pēnis dyabolice. Unde ad
Philipp. dicit ad Rom. j. Qt q nas. gbauerunt veritatē dei in
mendacio: q coluerunt creaturē q non creatori. tradidit eos
deus in passiones ignominie. tradidit eos deus i desideria
cordis eop. tradidit eos in reprobū sensum vt faciāt q non
cōpedit. Tertio dico q eñ vñs tradere violētie pu
nitionis vel corruptionis: q illud est qñ deus homem pecca
torē tradit q exponit aliqñ mūdi tribulationib' q temptatio
ni reuerti ad pēnas ecpellat. Mich. j. Loquet. v. ad locū ecclesiastici
et apli. Qt tradi iudicauit ipm symbolo in interitū carnis
vt spūs saluus fiat in die dñi Jesu xpi. Sic alios tradit
latronibus libenter. ij. Cor. iij. Jn mortē tradimur propter
xpm. Quarto dico q eñ vñs tradere pestilentie q dam

nationis: q illud est illud quo deus tradit potēs nocēti
bus ad eorum dānationē ad affligendū. Tradi est ec
mūdi' nrebat dauid in ps. cum dicebat. Ne tradas be
stijs aiam confitentē tibi: q animā. m. q. Tradi nec inferni
tribulationib' nrebat cum dicebat. ne tradideris me ma
nibus me. Quia psaldabo dum tradent amoni
bus: q tormēta vt ipe quotus patiat' Matth. xvij. Tra
didit eum tortorib' donec redderet vniuersum debitū Jo
sue. xj. Ne tradeas cor eius vt obtineat illud quod tradam vulne
ratos in manū eius. Patet igit qz tradere: q sic sumit ge
nia bonitatis.

Trabere. Attrabere.

Nota breui
ter q in scri
ptura inuenio multiplex trahere. videlicet bonum q ma
lum. Et sic dico q in bono significato inuenitur

Tractus inductionis. Primo est signū electionis.
Tractus educationis. Secdo est diuine inspirationis.
Tractus reductionis. Tertio est eterne castigationis.
Tractus adductionis. Quarto fructus cōmunionis.

Dico igit primo q homo trahit q sigmatur electione
Dicitur eñ delectabile trahit q mouet potenti. Et sic vi
co q pulchitudo luminis oculi. ad videndū. dulce
do saporis gustum ad gustandū: sic de alijs. Unde etiam
de adamante videm' q quādā sua occulta proprietate q vir
tute ferrum solet attrahere q ipm ad se visibiliter inclinare
Talis tractus psaldubio est tractus amoris. quo. s. homo
ex diffinitione bonitat' diuine q supra se diligentis ad ipm
trahit. q rōne sue proprietatis ad eum inclinat: q ad eum di
ligendū: sic ad eum puenendū spūaliter inuitat. Sic vi
delicet trahit amicus celestis patrie Sapiē. qui dicebat Ca
ticor. j. Trahe me post te curremus in odorem vnguento
rum tuorum aliorum effusum nomē tuū. Adueniet tamē q ille
tractus amoris est duplex. quia fallax homo trahitur a re
amata. tuus vero ad se trahit rem amatā: q iste videt esse
tractus. q similis. quod sm medicos similē attrahit sui simi
li. Et inde est q sol solet paros vapores attrahere q ipos
superius deducere. Sic vere ipse dominus ipse seruet amo
ris sui fallax artificē ipi parare q innocentes qñ se trahit q ipsos
ad bonum excitat q inducit Ysaie. xxxj. In charitate ppe
tua adam te. q ideo attrahi te misericorditer tui. Patet igitur q
homo trahit ad bonū p sigmā delectatiōne. Secdo dico
q homo trahit ad bonū p occultā inspirationē. Naturalia
enī dicunt. q assignant quodda genus tractus. q quod dicit
a tota specie: q illud sit quādo non apparet ratio virtutis
attractiue sicut est in stella martis. q quādā incognita virtu
te attrahit ferrum: q sicut est in ambra que quadam occul
ta potentia trahit ad se palearum festucas. Et sic breuiter vi
detur trahere potentia anima sua inspiratio. quia nō sui tra
ctus non bene pōt cognosci: quidam est occultus sue gra
dempe virtutis: soler q; ex inspirato boim patebit qui leg
ferro durior. palea vilior videbat posse ad penitentiā trā
here: q ipm p occultā inspirationē ad veritatis fontē inuitare: vt in paulo videt penitus esse factū. vñ Job. xxxiij.
Qt si homo ad vñ arcerit cor suū: spūm eius q flatum ad
se trahit. Et psaldubio diuinus sine tali tractu diuie in
spirationis nullus saluat: q; sicut dñs Joh. vj. Nemo pōt
venire ad me nisi pater meus traxerit eum. Sic bene dico
q hō trahit ad bonū p occultā inspirationē. Tertio di
co q hō trahit ad bonū q aperiam tribulationē. Tractus
est quo aliq; trahit stellas ferū in se sicut est tractus natu
ralis. psaldubio tractus quo ferū trahit stellas erraticas
q in eo nō sunt sicut nō est naturalis: q violentus q auctor
talis. Sic vere in multo dicimus q deus multos nō trahit
boios ad virtutē quādā sunt in eo sicut p q Pau. q amorem. s.
boni q iusti. q sth psaldubio ab ipsa potētia q gratia diui
na trahunt vbi volunt volūtate nō coacte. Esa. xl.
Juuenculi adam trahem eos in vinculis charitatis. Alij ho
sunt q nō sunt in eo sicut. s. passus q stelle erratice possunt
dici. q sic illi a deo voluntarie non trahunt: sed citra impe
tum. ipsi cursus q ipsis voluntatis ab ipso quandoq ad
gratiam q tribulationē violentū perducunt. Unde de pau
lo quasi violentum reducto q converso dicit Act. ix. Qt ad
manus ipm trahentes introduxerunt damascum. Figuratē
in illo magno pisce qui de flumine extractus q extractus

Thobie factus est medicina. de qua dicit Thobie. vj. Applicuit branchium eius et traxit eum ad se. Ad bona ergo trahit bonus q̄ asperas tribulationes. Quarto vico q̄ ad bonum bono trahit q̄ fraternam cōmonet. Sicut enim vnus anulus ferreus tractus et tactus ab adamante. trahit secum plures alios anulos: et enim sunt in virtute primi motoris prima sua motoria trahit et monet secundum. Sic spūaliter ho quandocunq̄ bonus iustus a deo spūaliter motus et tractus plures alios ad bonum trahit: et eos suis exemplis et exemplis ad bonum ēpatat et inducit. Unde et ille magus pisces de Thobie. vj. q̄ thobias sanctis attraxit eum in ficu et palpitare cepit. Sic ergo bonus trahitur ad bonum quatuor modis. Sed adhuc vico. q̄ in malo significatiue sumendo possum vicere q̄ est vnum Trahere

Tentationis. Dupli est hominis peccatoꝝ. Quia sicut syrene suis cantibus trahunt nautas ad submergendū. sic demon mundus et caro suis tentationibus trahunt homines ad peccatum. Symbolus enim trahit peccatores. Figuratur in illo unicorne. de quo dicit Apocal. xij. q̄ trahebat in terra tertiam partem stellarū. Mundus etiam et caro ipsos attrahunt. Figuratur in excepto flumine infernali. de quo dicit Job. xl. Qui se posse eum hominē trahere: et ante se immurabilem. Ille ergo est tractus hominū peccatoꝝ. Secundus est tractus bonitatis miseroꝝ. Quia sicut illud periculum maris q̄d dicit carybdis violenter trahit in mari vorans naues transeuntes. Sic cyrenni trahunt ad supplicia violenter pauperes innocentes Actuū. xxj. Apprehendentes paulum tragerunt extra templum. Tercius tractus est hominū peccatoꝝ et damnatoꝝ: qui post mortem violenter trahunt ad infernū: sinibus latronū qui violenter trahitur ad suspendium. De tercio duo ipsos trahentibus dicit Genesis. xxxvij. Genesis bellatores inuitos in eos. Patet igitur quomodo tractus sumitur multipliciter in scriptura.

Tractibles.
Attractibles.
Detractibles.
Contractibles.
Abstractibles.
Protractibles.

Transferre. Nota q̄ transferre dicit a trans quod est vltra et ferre: quia illud quod transfert de vno loco ad alium vltra fert. Trāsferre igit significat quādā mutationē a trahentē et quandam de vno loco ad alū motionē. Et sic possum vicere peccatū q̄ generaliter vitiosa quelibet in scriptura magis Trāslatibles

Affectabilem. Prima est trāslatio boni q̄ penitentis qui fallicet q̄ pēitentiā de culpa ad gratiam transferunt: et denique de bono in melius mutant. q̄ quibus. j. Job. iij. Translati sumus de morte ad vitā q̄s

Detestabilem. veligimus fratres. Secunda trāslatio

Formidabilem. est iniquum meredentis: qua fallicet p̄ mortem de hoc mundo transferunt ad patrem. et de huius vite tenebris transferunt ad locum. de quibus Eccl. xliij. Qui enoch placuit deo et translatus est in paradisum. Tercia translatio est sanctorum triumphantiū. et illa est illa qua corpora sanctorum transferunt: et de loco ad locum trāsducunt: vt a populis honorentur: et vt a fidelib⁹ venerius excolant: et de illa trāslatione potest vici illud Job. xxiij. Quum transferit de loco suo. Quarta est translatio gloie mundanorum. Unde dicit ps. prosperitas nunq̄ in eodem statu permanet: et continue trāsfertur de statu ad statum. de vno ad alium: de presenti ad futurum. Et sic loquit Eccl. x. Regnus de gente in gentem transfertur. Et Daniel. ij. Deus mutat tempora et status. et transfert regna atq̄ constituit. Quinta est translatio hominū iniustoꝝ: qui continue se transferunt de gratia ad peccatum. de vicio ad vicium. de malo ad malum. Unde in ps. Mutantes transferunt filij eius et mendices. v. Quarta est translatio hominū impiorum: qui transferunt de mundo ad infernum: et de mundi gloia ad tormentum. Unde in Phal. xxxiij. Transferetur in cor maris. Unde de symbolo dicitur. iij. Regū. xvij. q̄ rex assyriorum cepit samariam et transtulit in assyrios. Hic igitur premissis de translatione bona aliquid est vicendum. Boni enim transferuntur vt dictum est de bono in melius. Quia sicut vidimus q̄ pueri et olera proficiunt et emendant: quādo transferuntur et transplantant. Sic homo proficit quando spiritualiter de peccato ad gratiam. de mundo ad ecclesiam de seculo ad odi gloiam transfert et transit vt sic de quolibet viro iusto dicat illud Phal. Vineas de egypto transtulisti. Ubi aduerte q̄ ad hoc q̄d bene et vtiliter trāsferamur necesse est. Qz interiora bene disponamus: quia oportuna esse vinea. Qz exteriora caute seruamus quia urbani⁹ er. ire de egy. Qz vitiosa semp adeamus: quia oportuna esse translati. Primo igitur vico q̄ non oportuna disponere mentem interiorem: quia non oportuna esse vinea. Unde inquit. Vinea habet multas tribulationes: videre apta est q̄ nisi posset transferri: et q̄ vinea q̄ translata fuerit posset vtiliter radicari et fundari. Sic vere ad hoc q̄ placita modo transferri possimus: necesse est q̄ mente vincas humoꝝ gratie intus habeamus. et q̄ voluntatem nostram in bono proposito radicemus. Unicam inquit Eccl. xxiij. Lingua serpentis et pepulit in terram illud: vt firmamēt radicem super aquas multas. Sequitur. Et creauit in vineā laticem. Illud tamen est contra multos qui non se disponūt interius per mentis immutationē et boni propositi confirmationē vt ideo fruto ad fidem religionis transferant localiter q̄s tamen non mutant: nec transferunt formaliter aut practicaliter. Arbor: est de terra ad aquam translata nunq̄ fructificat nec vegetat nisi radix cum arbore transferatur. Unde si radix in sua remanente truncus eo ad aquam ferat, non fructificat propter hoc sed siccat. Sic procul dubio nisi radix cordis translata fuerit et mutata de silua mundi: q̄ cōtinuē eradicata: non potest proficere moraliter. Quia eo caliter ad ordi religionis vel ecclesie fuerit relata. Et ideo religiosi vel ecclesiastici q̄ radicē cordis sui in seculo non seruant: et solum truncū corpis ad ecclesiam. ad claustrū ferunt: et solum truncū corpis ad ecclesiam. ad claustrū ferunt: nō proficiunt in virtutib⁹ q̄ pōtencie et culpa ad gratiam se transferre. Illi q̄ pono et pauperes debent vicere illud q̄. Regū. xviij. Peccati vbi et transtras iniquitatem serui tui. Igit si volumus bene transferri de culpa ad gram. de mūdo ad ecclesiam. de seculo ad religionem transmutari. nos debemus disponere mentē nostrum interiorē q̄. i. nos debemus esse vinea. Unde isti. Quia sicut dicit Ysac. v. Vinea enī fabaoth domus israel est. Secundo vico. q̄ nos oportuna bene disponere mentem interiorem. i. mundi et peccati. de egypto inquit. Una sunt res aliqua a loco seu forma a materia nō transferunt nisi locus et forma qui habuerat eam in se. Sic vere nos ad formam gloie nō transformamur nisi mundi et peccati pannus eam in nos. Exēplo cuiusdā q̄ ad hoc q̄ de radice lignea in lapidē transformet. necesse est q̄ de mari ad siccū aliquā deferat. Quia. procul dubio nullus lapidem efficit nisi primo a mari peccati vel seculi transferat. De egypto inquit Osee. xj. Et egypto vocauī filiū meū. Unde iij. Regum. Translatus est iuda de terra sua. Oportet igit eum ire ad exteriora. Tercio vico. q̄ qui vult transferri necesse est locū adhere vtiorem. Trāslatū inde. i. ac vtiorem translati. Quia. procul dubio si monasterium trāsferri volum⁹: necesse est q̄ transeat. i. vtiorem viā ad bona pacifica nō infestā transferam⁹ Luc. viij. Trāsfretem⁹ trāsfugit. Job. vj. Venerit transmare in caphornaū. Caphornaū interpret aperiens quedam figuralis pacifica et bona significat. et ideo procul dubio transmare. i. vitra fluxa pericula mundana transeuntes. qui ibi corda melius trāsferunt. Trāslatū inquit Job. xj. Fide enoch translatus est ne videret mortem qui trāslatus est non inuenit. Per igit quē ad trāslationē spūalē necesse est aspicere qd pōt placere. eiusmodi est iste obstacula disponere q̄d debet adesse. Et sic sufficit.

Transformare. Trāsfigurare. Nota q̄ possent vici de transformare et trāsfigurare nō reliquendo aliud est q̄ cōuersio seu mutatio spūalis. Sed vide in tabula: et supra de cōuersione q̄ assimilationes possibiles in illa materia sunt valde pauce. Pone ergo hic illa que sunt in sermone si vis.

Transgredi. Nota q̄ transgredi idem est q̄ transire. pterire. et vltra ire. nos aliquis loci. poderes abire. et transgredi idem est q̄ vicarius gradi et transire. Cum igitur ire et gradi idem sint vicarius gradi et transire. Unde infra de Trāsire. et supra de Gradi et gressus et egredi et similibus.

Transire. Nota q transire idē est qđ ire vltra. Significat eñ trāire mecum ⁊ tuum; de termino i quo ad terminum ad quem. ⁊ ideo tam in bono q in malo significato per transitum potest intelligi motus noster. Notemus ḡ q in scriptura inuenit Trāsitus

Similitudo. Ista ergo sūt quinq; genera trāsitū
Moralitas. de ipsis pōt fieri mētio in scriptura.
Moralitas. Secundus pōt q; est trāsitus iusti.
Prosperitas. me diuinitatis. Deus eñ trāsire dicit
Iniquitas. q̄ nō vanit. nec trāsiit. nec mutatur. ⁊ hoc q̄dm ad imaginationē humanā ad modū trāsē unius in alterū ex quibus ego sum fuit regulat. Ille eñ q̄ transit de vno loco ad alīd vadit. Sic vere de⁹ trāsire videt multis modis. Ille eñ trāsit ve mihi apparet ex scriptura sacra

Per virginē carnē assumendo. Trāsit eñ deus per
Per beatum ipsum visitando. virginē sicut signū
Per pauperē ipm̄ consolando. mus in psal. i trā-
Per peccatorē ipm̄ exercendo. sit aliqđ p modū a-
Per iniustum ipsum iudicando. uentus in regia ma-
iestate. Qñ ista virgo dicit illa porta clausa de qua dicit Ezech. xliij. Porta hec clausa erit ⁊ nō aperiet: ⁊ vir non transibit p eam qñ ēē deus israel ingressus est per eam. ⁊ erit clausa p̄incipi: propter ipsū sedebit in ea. Iste transit per homem ipsum visitando. Quia sicut visitator trāsit per pectora ipsos reformando. sic deus p corda hominū ipsa inspirando. ⁊ ipsa q̄dq; turbationib⁹ calligādo ⁊ fide ⁊ motibus roborando. Unde Ezech. xxxvi. loquēs ōēs animę peccatrici dicit. Et eras nuda ⁊ confusione plena. ⁊ trāsiui per te ⁊ vidi te. Deqnt. Exp indi amicū meū sup te ⁊ operui ignominiā tuā. Item trāsit per pauperē sicut pessimus idolatra. Quia sic ipse deus transit q̄ miseret et pessimos vt ipsos liberet ⁊ curet: ⁊ vt ipsos premiet ⁊ cōfoueat Esa. xxxi. Proteget ōēs bierlin ⁊ erit transiens ⁊ saluans. Item trāsit per peccatorem sicut sceleratissimus iudicatus. q: sic nō videt posse homi assimulare. q̄dq; sit transit ve videat qđ agat: ⁊ p motum ipsum et alterā conuersionē ipsius inducat. Ezech. xx. Transiui ōēs peccatrices egyptios. Ita q̄ ipi mali possint dicere ōēo illud p̄s. In me trāsierūt ire tue ⁊ conflictus tui conturbauerunt me. Ille ei sunt qui sunt transitus q̄bus trāsit deus ad bonos Midr. ḡ. Trāsiit rex cos cōtra. Patet igit primo q̄ est quidam transitus summe diuinitatis.

Sicco propalabit vicos q̄ est trāsitus sciē moralitatis: ⁊ ille est transitus q̄ homo spē aliter ⁊ melior pedit ⁊ transit. ⁊ quo nec in mundo ēē sit aut fuit. Iustus in hac mūdi lucē fuerit in transitu et motu transierit ei in medio sicut peregrini ubi suppliciū ⁊ appetimus sed solum vite necessaria inquirēs. Similes cantibus in egypto. Ec ibus dicit Solinus: q̄ qñ in aqua flumine volant liberaliter currendo ⁊ lambendo aquā bibere ⁊ p̄ unum eroco dilapsi. Unde Lactantius celeriter pertāsire. Sic paulatim lapsi ⁊ iusti de flumine ⁊ aq̄ mundane p̄speritatis medicā assignorum: q̄nimo q̄ ero cedit hos ut est demones ibidem inhibiles remanere: vnū illaq; quasi cum impetu velocius transierunt. Figurat in Ps. lxxiij. dicit qui dicebāt regi Edom id est mūdo Flume. xx. Obsecramus ve transire nobis liceat p terram tuam: non declinabimus p agros. nec p vineas nec bibemus aquas de puteis tuis. gradiemur via publica. nec ad dexteram nec ad sinistram declinabimus donec pertransiamus terminos tuos. Quia pectus sancti terram huius mūdi sicut terrā alienā q̄ ne licentia habitauerūt. aquā dulcedinē ⁊ dilectiōē non bibēre. nec ad dexteram p̄speritatis nec ad sinistrā aduersitatis declinauerūt: sed sicut dictus est p mundi terminos celeriter transierūt. ij. Reg. xvij. Transierūt festinanter gustatū paulū aq̄ Ionathā ⁊ sui signū xp̄i ⁊ ēēs. Iste ē ergo trāsitus sanctorum. Ut ve ille videat sui discretus trāsitus. Ubi q̄ ille est Transitus

Appetibilis. Primū p̄bat verbū operationū. Transeamus. Secūdū signū positum. Ubi
Terminabilis. Terrā nomen relationis. Ecclesiastes
Peribilis. q̄ interfuit omnis pauis. Et sic dico q̄ oportet Illi transitum celebrare. Transeamus. Ps. ibo transitū portę. Ubi q̄ transitus portę.

Dico q̄ ille transitus est affectabilis. Naturale enim est cuilibet rō velle trāsire ad nobiliora formas ⁊ inde est sīa naturalis q̄ ista inferiora sunt corruptibilia. quę. d. sūt a quę inperfecta est nō sunt amanda. ⁊ ideo ipam capiam querere ⁊ aliam induere. ⁊ de ipsabili ad nobilem transire velle est appetitus naturalis ad aliam formam perfectam transire. q̄ suam capacitatē posse replere. ⁊ q̄ secum ē. nē corruptione posse manere. Sic peccato dicatur mors qui summo in peccato vel in mundo sic forma imperfecta ⁊ incompleta. transire ad nobilem formā gratie ⁊ glorie debemus appetere. ⁊ ad hoc cotus virtū laborare. ⁊ hoc est dictum cum ei. Transeamus operatine loquendo. Cui ipse ōēs dicit Eccl. xxxij. Transite ad me omnes qui ēēs. me ⁊ a ge. me. a simplicē. Et bene dicit Transite ad me. contra illos quorum mens ⁊ transitus. affectus ⁊ appetitus nō sunt ad transeūdū portas ad carnem ad pyrabolam. vel ad mundū. q: sic illi nō transeunt de malo ad bonum: nec de bono ad melius sed potius de bono ad malum: ⁊ de malo in peius vel penas dicere. i. de morte ad culpam trāsierunt. Ibidem sunt cubile sui. Non sic beatissimi: sed transite ad me vt. Jutta. iij. Regum. xx. Transi ⁊ sequere me. Et aduerte q̄ non ōēmus transire.

Ad statum religionis. Transeamus ad statū
Ad affectū compassionis. religionis. Josue. xxiij.
Ad amplexum selectionis. Transite ad terram in
Ad aspectum exemplarionis. qua tabernaculum no-
Ad effectum operationis. mini ēē. Item ad affectum compassionis Christi. ij. O vos ōēs qui trāsitis per viā attendite ⁊ videte si ēē dolor sicut dolor meus. Item ad amplexum selectionis Psalter. ij. Composite de multis seminarū ad conuentū regis transibunt ecclesie. Item ad aspectū exemplarionis Eccle. ix. Transiui ad exemplū dam sapientiā. Et Gene. xij. Trāsiui igitur ⁊ vidi eo terrā hanc optimā ⁊ bonam. Item ad positum operationis Numeri. xxxij. Omnis vir bellator armatus incedant ante eos. Ille est igit ve dictum est transitus appetibilis. Transeamus inquit. optime loquēdo. Quinde dico q̄ est transitus terminabilis. Ubi inquit. Moyses est ⁊ transitus ille aliter aggredit q̄ certo fine ⁊ termino limitat. Sic vere quia motus ⁊ trāsitus virtualis modici durat: ⁊ vsq; ad certum ⁊ p̄fixum terminū perdigit sic vsq; ad montem illum est q̄libet anime frequentet. Ubi inquit. qđ sic ista dicto Ubi significat terminū motus in quo trāsitus laborum finitur. ⁊ signat terminū paradisi in quo trāsitus laborum terminat. Ubi inquit. Lapis ille defendit vsq; q̄ ad terrā stantis ostat a trāsitu ⁊ motu. Sic pectore iusti qñ ad paradisum vsq; pueuit. trāsitus eius defixit ⁊ quiescit. pū. Trāsibo in loco tabernaculi admirabilis vsq; ad domū dei. Exemplo ibetur q̄ sicut dicit iij. Reg. xix. Ambulauit in fortitudine cibi assumpti vsq; ad montē dei. Sic ad aduente ad hoc q̄ ad illud vsq; ad est ad terminū per fecte anie attingamus. necesse est q̄ omnia mundi delecta bilia transeamus. Transire ergo oportet

Delicias me inflammare. Transeamus dico delici
Diuitias me allicere. as inflectentes: figuratas
Eminentias me deiicere. in flumine Iordanis. qđ necessarū fuit transire ve filij israel possent vsq; ad terre promissionis limites peruire. q: sic q̄ transū delicarius non trāsit aut pteri: vsq; ad terram paradisi nunq; peruenit. j. Reg. xxi. Achab sāt transierit iordanē. Sic transeamus diuitias allicentes. Ubi ve trāsiui. i. de proximo terrenoū ei Esa. xxxij. Cum terrā qñ flumē filij manne. Sic trāseamus eminentias deiicētes. vñ Midr. q. Exibat rex terrarum eis. ⁊ P sic. x. Transire fecit sumaria regis sui. Ista ergo via debet nos trāsire ⁊ cōmunere ve vsq; ad paradisum possint fraliter peruenire. Vsq; inquit. vñ Judith. xiij. Non introibo apidū gentis alienę q̄ nō est de filiis israel. sed transibo vsq; gabaa. Ille est trāsitus terminabilis. Et q̄ inquit. Sequi. dico q̄ ille est trāsitus penalibis. qñ quando transiens virtutes portantur. eadē celeste premium reputantur. quod ostendunt cum dicit beatus. qđ interfuit nam? pauis. significās paradisi penā. q̄ p talem transiui relinquar ⁊ nutrimur. Sic illud Eccle. xj. Manē pone cibum tuū. ⁊ ad vesperam ne cesset manus tua. Quia nescis quid magis oriatur hoc aut illud. Caui. Mont lata ⁊ magna flumina trāsire. vbi ecclesiastici

rata solent pingula pabula ꝓsentire. Sic vere ꝺeuotissimi q̃ vera stultia mundi scy in celesti gĩa sunt patua viuentia voluptatis memoria q̃ sit quæ est bestiarum .i. oim̃ pania. hinc est q̃ illuc ꝺesiderat ꝙmittere: ꝑ mel. rio ꝺesiderii nos trãsferre: vt sic ꝑ ista trãsitu possimus summã gẽiam reportare. Barbaram inquit .i. Regi. xvi. Venit in babilet ⁊ admirati sunt seniores Deut. xiij. Qui trãsibitis ⁊ possidebitis terrã egregiã. Vide ei supa ꝺe terra. Cenereos ⁊ ostigmatice mare trãsiuit: ⁊ ꝑ mare ad regiones calidas se trãsferit. Sic vere viri iusti ꝑ mare tribulationũ ad paradisum trãsiunt. tibi finaliter requiescunt ꝺicere. ꝺeuꝫ. Propagines tue trãsierãt mare. Qui figurati sunt in filijs Israel. qui ꝙ de egypto trãsierãt eorũ ꝙ ꝺesertũ horribile ad terre pmissionis solacia. q̃ scs ꝙ ꝺeserti pnie ⁊ tribulationis: ad terrã pmissionis .i. ad paradisum trãsiũt: ⁊ ꝺicit finaliter psalmꝰ Iudith. viij. Quotiẽs ꝺeo placuerit ꝑ multas tribulationes trãsierãt Dei aduerte ꝙ ad illud celeste ꝑmium trãsiuit.

Per mare cõtritionis. Per aquã cõpunctionis. Per ignem affectionis. Per ꝺesertũ tribulationis.

Filij sunt quatuor ꝑ passus ꝙ quos oportet trãsire. Per mare penitentie ꝑ. Per plantie pur. Trãsiectos mare ꝙ ratem liberati sunt. Per aquã cõpunctionis Eccliij. Cum trãsieris per aquas tecũ ero. Per ignẽ correctionis. pũ. Trãsiuimus ꝑ ignem ⁊ aquam ⁊ eduxisti .n. in refr. Per ꝺesertũ mortificationis Deutero. j. Trãsiuimus ꝑ ꝺesertũ terribilem. Puta igit ꝙ ei spiritualiter trãsitus facit duo. q̃ vicia vt victima ei ꝙ ignem trãsitum ꝑmisi reportentur. Iste trãsitus sui terminat. Iste trãsitus a bestia affectat. Illud ei igit solũ ꝓpriũ. vide .s. de currere. egredi ⁊ exire. Iste ei igit trãsitus sancte mortificatio.

Tercio ꝓpaliter vico ꝙ ei trãsitus vite moralis. Vita ei moralis semp ei in trãsitu ⁊ motu. nunq̃ aũt in redditu vel statu: sicut fluminis. ꝙ ꝺ cessat labi. currere ⁊ trãsire quousq̃ ad mare ꝓuenire valeat. Quia ꝓcto vita ꝓmouet labi. quousq̃ ꝓueniat ad mare. i. ad mortis amaritudinẽ. Et ideo scriptura ꝺicit ⁊ cõparat vitã humanã pluribus rebus q̃ semp sunt in trãsitu: ⁊ in fluxu vite.

Verbus fugiunt. Sic ei cõparat. verbus fugiũt: pes Sole ⁊ ei succidit. Sap. ij. vbi ꝺicit. Umbre ei trãsitus ei ꝺies nostri. Item ꝙ cõparatur nubi pluuiali. Manu trãsfretanti. Manu trãsieunt. Sicut vele ⁊ eam succidit: pes Job Verbe fluescenti. vij. vbi ꝺicit. Ut vicus nostri velocius trãsierit ꝙ a textore tela succidit. Item ꝙ cõparatur manu trãsfretanti: pes Job. x. vbi ꝺicit. Ut trãsierit ꝙ nauis ꝑna portanda. Item ꝙ cõparat mane trãseunti ⁊ herbe fluescenti: pes in pũ. vbi ꝺicit. Mane sicut herba fluescat ⁊ trãseat. Iste ei ergo trãsitus nostre mortalitat.

Quarto vico. ꝙ ei trãsitus vite ꝓsperitatis. Mundi ei ꝓsperitas similis ei flumini lune ꝙ continue trahit secum figura ad aliam. Similis ei etiam mari ꝙ continue ei in trãsitu ⁊ in motu. ꝙ scs mundi ꝓsperitas nunq̃ in ꝑfecto statu permanet. prime ei fuit ⁊ defluit. crescit ⁊ decrescit. ⁊ finaliter tota perit: ⁊ facluer finit. ꝺefluit atq̃ trãsit. Vii. j. Job. ꝙ. Mendax trãsit ⁊ pauperiem eius. Quia beatior nulla bona mihi sunt parabilia: sed trãsitiua et mutabilia Sap. v. Trãsierũt oia velut umbra. Iste ei igitur trãsitus vane ꝓsperitatis. Quinto vico. ꝙ ei trãsitus grauis infirmitatis. Quia scs inqui boies semp trãseunt ⁊ mutant se ꝺesiderio ad ꝺesiderii. se vicio ad vicii se mãdi miseria ad tormentũ. Sico se ꝺesiderio ad ꝺesiderium. pũ. Trãsierũt in ꝺesiderio cordis. Item trãsiunt se vicio ad vicii. Vii Sodo. viij. Quasi verbus trãsiunt ꝙ non timent facie ꝺei. Iste trãsiit se mũdi ꝓsperis ad tormentũ. viij Proue. x. Quasi ꝺispestus trãsiens nõ erit impius. Et sic igit pars quã trãsire ꝙlibet loquẽdo inuenit ꝺiuersa media. Vide .s. de Currere. Mouere. Mutari ⁊ similib⁹.

Tremor.tremere.

Cum tremor sit formido. ala timoris. hinc est q̃ ista .p. mutet .i. tremor .p. mutat lepus fugit in scriptura. Inuenitur ꝙ notandũ ꝙ inuenio in scriptura Tremor.

Perfectorum. Tremunt ei perfecti a facie ꝺiuine sublimitatis. o. Illud pũ. Timor ⁊ tremor venerunt super me. Exemplo

Damnatorum. Thobie. te quo ꝺicit Thob. ꝙ nũq̃ ꝺu cauẽ panem cum tacta ⁊ tremore. Tremerunt inquit scs peccatores a facie ꝙnie iniquitatis .j. Ethere. r. Semp omnis ꝓphe tremuit ꝑ peccato ⁊ pro plurib⁹ Ut Exod. xx. Rubellos modo obtenuit tremor: vbi .o. ba. etc.

Tremunt miseri a facie calamitatis propie Ethere. ix. Defluxura est domus tremor apprehendit eam. Tremunt similiter a facie eterne penalitatis Sap. xvij. Serpentium sibilatione clamoti transcunda perdit. Sathat: vt. de supa de Timore.

Tres.tria.tercius.trinitas.

De multiplici morali Trinitate possent multa ꝺici. verumtamen quia in sermone ꝺeuoto vtum ei qui erant tres ꝑ. pagines ⁊ ei mihi multa de multiplici Trinitate. Vide in tabula.

Tribuere.

Nota tribuere idem ei qd ꝺare. ꝺeuꝫ ꝺonare. Et omne bonum ꝺatum ei scriptura inuenitur ꝙ ꝺeus tribuit

Fidei gratiam. Tribuit ꝺico ꝺeus gratiã fidei penitentie. pũ. Cantho. Sanctis gloriam. eño ꝙ ꝺõa tribuit mihi. Quis Humilib⁹ pudentiam. sicut ꝺicit Gal. iij. Deus ei q̃ Indigẽtibus sufficientiã. opat in vobis spũ et tribuit Peccatib⁹ penitentiã. vobis virtutes. Item tribuit gliam mũpharibus. pũ. Etiam pene ⁊ tribuisti ei ꝺilectionẽ. ix. in. k. Item. Etiam partem ⁊ tribuisti ei ꝺilectionẽ. ix. in. k. Item. Dabit sapientiam vel gaudentibus pacem ꝺicit. Greg. etc. Virga atq̃ correctio tribuit sapientiã. Item sufficientiã tribuit indigẽtibus Prouer. xx. Ne diuitias nec paupertatem ꝺederis mihi domine sed tribue michi tribue necessaria. Item tribuit pestilentiam ꝺelinquentibus. pũ. Redde cruciantibus eos ipse: hu opa. nulli ergo tribue alie. vide .s. de ꝺare ⁊ sic iudicii.

Tribulatio.Tribulare.

Tribulatio ad verbum. infocantis ꝺicit ei: ⁊ ꝙ quasi in infimis locis de tribulatione sit mentio. ⁊ maxime supra de labore. dolore. afflictione et similibus intendo ꝺeuote tractare. Dicitur autem ꝙ ei tribulatio exterior. interior. posterior.

Prima ei cum patientia tolerãda. Prima ei tribulatio exterior. Secda ei ei diligenter declinanda. Tercia ei cũ reuerentia formidãda. vexationis. De qua in ꝑl. Multe tribulationes iustor. ⁊ Secda ei tribulationis tẽptationis. De qua in Psalmo. Tribulationes cordis mei multiplicate sunt. Tercia ei tribulatio perfectionis ꝺamnationis. De qua Esaie quinto. Aspiciemus in terram ⁊ ecce tenebre tribulationis. Hic potest ei ꝺicendum. Sicut enim videmus: ꝙ natura ordinat singula singulis officia. Et inde ei ꝙ hyems sue ꝓprias venias. frigoribus ⁊ pluuijs. estas vero floribus fructibus ⁊ solacijs. Sic procul ꝺubio ꝺeus hyemem posuerit vite. ⁊ estatem future glorie diuersimode variat: quia ꝓuenit ille hyeme habet tribulationum frigora tolerare. ⁊ sum re vite serenitatem ⁊ quadam expectare. Nam ve cõmuniter ille qui in presenti tempore tribulationib⁹ affligitur in future gaudijs consolatur. Iuxta illud psal. Quantas ostendisti mihi tribulationes multas et in. ⁊. Nam sicut de hyeme ad estatem: ⁊ de estate ad hyemẽ peruenimus. sic ꝺe hyeme tribulationum ad estatem consolationis pertingimus. ⁊ econtrario de estate ꝓsperitatis consolationum ad hyemẽ futurarũ tribulationum ueninus. Nam sicut videmus ꝙ in insulam non ueniemus nisi per mare prius trasfretemus. Sic nec paradisus ingrediamur. nisi fine ꝺubio trasfretemus. Sic nec paradisus ingrediamur. nisi fine ꝺubio vltimus per multe tribulationum trãsitum. Et hoc ꝙlibet ꝺicit apostolus Actuum xiij. Per multas tribulationes oportet nos intrare regnum celorum. Et aduerte ꝙ mundi tribulationes sunt

Plurime ⁊ ingruentes. Intime ⁊ adherentes. Optime ⁊ ꝓualentes.

Primi ꝓbat ipsarũ multitudo que semp ingemuntur. Per multas tribulationes. Secũm ipsarũ cerebrandũ ꝙ nunq̃ cessat. Quousq̃ ꝺeus. Tercium ei illum plenitudo quã ꝺeus reparat. Iuxta illud apostoli. Et sic dico ꝙ tribulationes

Mortaliter solent querelam. Per multas tribulationes. Iustū oportet solere contingere. Oportet. Multiplicat lesent. placere. Iuramento in regno celoꝝ. Primo vero q̄ ille sue mortalis querelamus q̄ nihil nisi. Vñ sic videmus q̄ Vere dicunt multe tribulationes. Sic vere bō fidei Certa stringit multa frigoꝝ. vinat hic tribulat Aer vo monetur multis flatibus. ciuitas aduersitatibus. Sic sicut elementa nō vno impulsum seu alterationem sed multiplicationes variationesq̄ subsequunt. Sic pro certo bō non vna tribulatione pōt transire q̄nimō multas r magnas tribulationes habet necessario plangere. pl. Quamvis offendit mihi tribulationes vt. 5. Vam sicut dicit Iudo. de summo bono. Impossibile est q̄ bō r tribulationes nō sentiat: r ad celi ꝝ gaudia ascendat. Per multas in quit. Quia sicut vt in pl. Multe tribulationes iusto rum. Manet est q̄ transire q̄ mare multis ventis impulsum. multis aquarū fluctibus. multis piratarū insultibus subiacet: r cum vix gubernator ad aliud venit: r quousq̄ ad portus veniat nunq̄ tuta aut secura. nunq̄ iucundus aut liber iudicat. Sic vere q̄ in bō mundo in martibus? amare vite semp r vna tribulatione ad aliam venit. r eo ipso euadit se credit. subito tribulationū nouus seruit. ita q̄ tribulationes secula nunq̄ cessare videmus. quousq̄ ad portum salutis paradisi r ad mansiones eternam attingamus. Per multas inquit. Quod bene Iob. v. scripserat. qui occurrit sibi tribulationib? liberabit te. r in septima nō tanget te malum. Sic q̄ tribulationes Dei in hoc mundo affligimur sunt bone. labor. clarior. timor. infirmitas. casus. Septima vero mors in qua malum tpale non tangit nos amplius. Causa quare tot r tantas potuit deus tribulationes in corpe suo esse. Ista sm Gregoriū vt sex vnius iter filem in vite plenum tribulationibus inuenimus. in eis sibere pōt non amemus. r ne viam p termino accipiamus sed vt tribulationibus impulsi alibi quiete q̄ramus r p bona opera ad patriam properemus. r mente vite terminos to tis viribus affectemus. Cerui cū. r alie fere nō libenter confitentur notam in illa parte nouerit vbi solet. quot. pdie a canibus r venatoribus inflam. Sic vere bō in mūdo morari non vbet apparere vbi tot insultibus canum r venatoꝝ id est tribulationis? tempestatib? tyrannus se videt totiens fabricare. Iudith. vii. Per multas tribulationes transiturus fidem. Sicut patet q̄ tribulationes sunt mirabiliter ordinate. Per multas inquit. Scdo dico q̄ de sunt infallibiliter pungitos oportet inquit. q. necessarium est q̄ veniat. Vam sicut video q̄ motus r inuitatio naturaliter insunt mari. inuenti q̄ de gratia pdicione maris est q̄ primo nouerit. Ignis enī est elementū valde mobile. ventosū q̄ flatibus agitabile. valde bibile. Aer etiam valde est passibile elementū. ita q̄ vnus sit impassibilis? supponit. q̄ p superiorem influentia de vna qualitate ad aliam transmutat. vnde est q̄ hic nunc ventosa. nunc pluuia. nūc grādo. nunc tonitrua. nūc alius. nūc frigus generat. Sic paulatim dicit sint: q̄ motus r flatus tribulationi nobis insunt naturaliter adherētes. r ergo non simpliciter necessario. q. pretacte pdicionis bumane necessario habemus mundi miserie subiacere r tribulamina sustinere. q̄ esse dicitur cum oꝝ Oportet. Quia etiam sicut oꝝ Luce xxiiij. Oportuit pati xpm r ita intrare in gliam suam. Et bō dicit Oportet. q. pretio impossibile est q̄ vna sola vice sine tribulatione transeat. Vñ enim Hieronym. Antiqui hostis iacula vno vulnere q̄ vigenta r multiplicia pungebant. p hoc vnico meliga q̄ lupiter. l. bō tribulatus vno habet ostium vnū plenum tribulatione: r alia ad plenū pfolationcita q̄ quotidie aliqua ex nobis consolationis r superitatis pcedat. semp aliqd ex nobis tribulationis nascitur: r continuo nunq̄ tribulationis pena. quin semp ex hoc aliqd de consolatione nouum Oportet inquit. Quod bene scribe regi legit: q̄ multis gratibus femine nam lenam ex filio volunt: cum a casu eorum pdidit. r sic femina suum maximū gaudiū in tribulationem maximā denotant. Quia sicut dicit verificatum. Post vulnera post lachrymas gaudia sequi. Post flores fructus post multa gaudia luctus. Oportet inquit Dominus. Oportet hos pati. Et. j. Petri. j. Nūc oportet ꝝ

tristari in varijs tribulationib? Est v. Aspicium? in terris r nec timebis tribulationes. Et quia qui contristatus tribulationib? fuit confusus r tribuum ad qd̄ reddendam ratione est obligatus ideo ad quod pertinebam est subiungens. nugam ad quod exhibendum est alligata ipse tribulus bene quiter potuit r humiliter in patientia sufferre. Exemplo cameli qui ad sustinendū onus voluntarie se inclinat. Et exemplo formice que onus maius q̄ ipsa se secum portat Eccl. vj. Onus quilibet onus sunt portabe. Adverte tamen q̄ si infirmos nos sentimus tribulationes non appetere r fugere debemus. Quia sicut apes in hyeme lentant in cauernis. q̄ quia virum paratarum si ciuitas egredient. venire poterit r plangi ebenerit. r quia bona ex tempore solent lentare r frequentare q̄m expectare. Sic vere in sortis arbore asperitatem tribulationum fugere. r ne succumbant ad tempus vsque transeat lentare. Exemplo q̄d q̄rentis portum infirmum. sicut vt Iob. vij. Iudeus ipm lapidare volentibus se nō opponentes se templorum r abscondit. Ps. In tribulatione invocasti me. et eruisti te in abscondito temp. r. Ista etiam faciebat sanctus q̄ sicut apes q̄ plenitudo boni serenum volant ad patriam. sic in ergastulo suo manent. Sic antiquitus sci viri q̄ sereniore pacis se offerebat ad pdicendum currebant. q̄ tyrannoꝝ rabies feudor se in latibulis abscondebat. r ei offensionis malicie exhibit. r impunitate ipsi pertulisset Iob. xv. Cerebit eos tribulatio r angustia. Patet igit q̄ tribulationes sunt infallibiliter contingere. Oportet inquit. Vt etiam ipse dicat quilibet illud Mat. xvj. Et si me oportuerit mori tecum nō te negabo. Tercio dico q̄ mundi tribulationes sunt multipli pensalites seu pfluentes quod offendit cum oꝝ. Intrare in regnum celorum. Supponit ergo q̄ p tribulationes introit r acquirit regni ce. Apoc. j. Ego Iohannes frater vester r socius r particeps in tribulatione r regno. Et bō ꝛ vnitate qui p tribulationem acquirimus possumus dicere q̄ per illas

Mentaliter elevamur. Ideo ergo q̄ mihi tribulationes non faciunt mentaliter elevari. Ps. Ex hoc scient omnes q̄ angelum vocat quia populum meum r turbet. inde et sonus ascendit r surgum erigit r elevatur. Sic vere bō in regnū sue r libertatis Ihesu in mūdo turbet. foler et crinde in oēs p diversitate locorum ascendit r ad bell p resistentiam erigi: et ad ipm per ejectis suffragia elevari. Ps. Ad dñm cum tribularer clamavi r exaudivit me. Quia sm Gregoꝝ. Multe que nos hic femunt ad duas vias vente expellit. Ignis est salamandrā nisi me nutrire r nectum. apes mel nisi ex eo dicitur vinificare. quia peccato ignis et ardet: inhalationis a monte peccati solet salutare r vitam charitatis egratie generare. Thobie. in libro peccato habet omnis qui colitur. quia vita eius si in pbatione fuerit coronabitur. si autem in tribulatione fuerit liberabitur. Facit ergo tribulatio mentaliter elevari. Secundo dico q̄ nos facit humiliter inclinari. Linus enim si tangitur. statim in propositum reflectionem reducitur. que tamen antea diutius contibus fuerat. Quia vere bono tribulationibus tactus. solet cor sua presumptionis r superbie deponere: et ad seipm redire. r in veram humilitatis se reducere ex simplice Ezech. j. Tribulabo hominē r ambulabunt vt cecī. Et ps. Iuxta est dominus his qui tribulato sunt corde et humilis spiritu salvabit. Facit ergo tribulatio nos bonis fuit inclinari. Etiam sicut nos viliter calligari. Quia sicut ico calligatur videns catulum verberari. Sic ipsum etiam verberibus calligatur. Sic ipsum tam in se q̄ in aliis tribulationum verbera vigere videns sapiens est calligatur r timet: r a malo abhinet. sic cum Thobie cit. In tempore tribulationis peccata dimittis. Facit ergo tribulatio viliter calligari. Denich dico. q̄ facit nos facilius iuuari. Deus enim liberalis iuuat tribulatos q̄ alios. Exemplo apum que socios fatigatos solent portare. Exemplo deportantium qui socios vulneratos solent defendere r iuuare. Ideo de homine tribulato dicit deus. in Ps. Ex ipso sum in tribulatione eripiam eum r glorificabo eum. Et iugum. Ps. tribulationes dilatasti mihi. Facit ergo tri-

bulatio veliter luuari. Quinto do vico. q̃ non sobditor facit sublimari. qi sc̃s p̃ tolerantiã tribulatiõis pertingimus ad regnũ gpeuc filiationis. Aurũ eñ qđ tuc eximinatione fulliter ignem multas repetat. t in thesauro ponitur t seruat. Sic vere illos de ignis tribulationis nõ cõsumpt: sed gbuit t purgauit in thesauro paradisi erunt reposit t corona celestis gloie coronati Ecclesiastici. Consumas coronabit te tribulatione. Patet igit quõ tribulatio est vtilis. t quõ per tribulationẽ venitis nobis multa bona Vide.s. de veritate. §. Secũdo vico. Et inde est gaudebis q̃ sancti suum tribulationis eloquerunt. t q̃ ipsi ad regna celestia pueniit: t illud est eorum auctoritas. Iurauit deus quit regnum celoꝝ Eccle.iii. De carcere educitur ad regnum. Et dñs vico q tribulationes mundi habẽt vtilitatẽ. habẽt necessitatẽ. habent gloralicat. Sufficit ergo vide. te affligere. Peraduere cõsimilis in aliis malis infirmitatibus particulariter de tribulatione tractat.

Tribus. Nota q tribus idem est qđ genus. Est tribus collectio ppli eiusdẽ sanguinitatis vel gñis. Et ideo possus notare q in scriptura inuenit

Tribus bonoꝝ t perfectoꝝ.	De tribu ista bonorũ dicit in ps. Cũ de'dit eis regna: et tribum iuda: montem syon quem dilexit.
Tribus malorũ t iniquoꝝ.	
Tribus sanctoꝝ t beatoꝝ.	
Tribus peccatoꝝ t damnatoꝝ.	

Iuda eñ interpretat confitens: signans illos qui rectũ confitent t laudant. Tribus est illoꝝ bonum loquit. t ab ipso bñdicit t iuuat. Qñ eñ malũ loquit: pro. iii. Reg. xii. q nõ è locutus qđq̃ domũ dauid nisi tribum iuda solum. q est ideo a deo benedicit: quia in ps. In ipso benedicent oẽs tribus terre: oẽs gentes magnificabũt eũ. De tribu malorum dr Apoca. xiii. q̃ bestie. i. dyabolo data est potestas super oẽm tribum t. De tribu beatoꝝ dicit in ps. q deus habitare facit in tabernaculis suis tribus israel id est collegium videntium deum. De tribu sc̃a damnatorum dicit Apoca. i. Ecce venit cũ nubibus: t videbit eũ oꝰ oculus: et plangent se super eum omnes tribus terre. i. omnis gens ra damnabuntur t.

Tributũ. Tributarius. Tributũ dicit a tribus id est a gñe subiectionis t seruitutis tributi. Et ideo possumus dicere q in scriptura inueniunt quinq; genera tributoꝝ sc̃z

Tributum pfectionis.	Est vico tributũ gratie t pfectionis: t illud est tributum bonorum operũ qđ unus sc̃z a seruis suis redditur. t qđ ad reddendum quilibet obligat. t de hoc in Eccl. plo. vbi de vsadrar dicit. q vidit regnũ q erat bonum t terram q erat optima: t supposuit humerũ ad portãdum famulatuq; est tributis seruire. Iste est tributũ pene t filiorum omis. illud est qñ dñs carnẽ t mundũ subiecit sibi seruire: et tributũ obedientie reddere cupiũt. Qñ de bonis q̃ sibi subiacunt motus carnales dr Josue. xvi. Filij israel subiecerunt chananeos t fecerunt sibi tributarios. Filij eñ israel chananeos delere penitus noluerũt sed eos sibi subiecerũt t sb tributo viuere uniuersit. hoc dicit Josue. xvi. Quia potens iussit nõ possunt delere chananeos i. motus carnales t ideo in terra carnalitatis hñe necesse habẽt remanere sub tributo tñ t sub lege seruitutis vbit viuere t rationi motibus obedire. iii. Reg. viii. Facta est syria seruiens dauid sub tributo. Et. iii. Reg. ix. Quos nõ potuerũt filij israel exterminare fecit salmon tributarios. Item est tributũ miserie t afflictionis: t illud est tributũ tribulationũ mundi. sc̃z labor. dolor. mestitia t. qđ sup humanũ genus fuit impositum quãdo de paradiso fuit electum. Dr te ciuitate hierusalem p quã poterat designari humana natura dr Treñ. i. Facta est quasi vidua dña gentiũ. princeps prouinciarum facta est sub tributo. Item est tributum culpe et infectionis. Anima eñ tributaria symbolo efficit qñ sibi p̃ passũ subiugat. Mã alia q̃ peccãdo dyabolo seruit tributũ malorũ operum sibi reddit. Proue. xii. Manus fortiũ dominabitur: que aũt remissa est tributis seruiet. Item est tributum pene t damnationis: t illud est illa pena quã ex perpetuo tributo luunt miseri in inferno Peter. i. Cathenis mersi inferni scdi tributarii. Insule eñ q̃ sunt in mari significãt animas que sunt in aduentu huius infernali. et sic vico q est tributum pene t turbationis. Et sic pes quã sunt quinq; genera tributoꝝ.

Tristicia. tristis. Nota q tristicia est ex. clusio animi aliqñ ab interioꝝ. aliqñ ab exteriori causa puenies. Possit igitur inuenti tristicia bona t mala. Dñe nota q est Tristicia

Comendabilis.	Prima est tristicia boni perfecti,
Detestabilis.	qi sc̃s viri iusti in hac vita multi fuit
Formidabilis.	leuiter male colunde semp fuit mi. ser: meditantes t gemebundi. Et de tali tristicia vt Eccl. vij. Cor sapientie vbi tristicia. Secũda est tristicia boni peccatoꝝ qui sc̃s qꝝ mundi infelicitas sc̃liter sunt miseri: et aliqñ desperantes. De qua Eccl. xxv. Tristicia longe repelle a te. Tercia est boni damnatoꝝ. qui sc̃s sunt in gñali tristicia t ingrue. de qua pñ dicere quilibet damnatus. d. Iud. j. Macb. vj. Ecce pene tristicia magna in terra aliena. Igit dicamus aliqđ de tristicia cõmendabili t vtili. Illa eñ est tristicia q̃ generat lenitas mẽdancq; facti in hac vita vero leuat t sepe p̃ spũalem tristiciam delebat. Sol eñ in vespere apparet pallidus. sic verebũ q̃ speramus mentis se exhibimus: sit facilius gemebundus. Et dr. ij. Esdre. iiij. Ecce ego ad vesperam sacrificium. et aduerte q̃ quattuor sunt q̃ faciunt bonum spũalem tristiciam sc̃s q̃ est videre

Jesus offendisse numinis ingentia.	Dico igit prio. q̃ dñs tristis fuit q̃ offendit in se. Quia
Culpã commisse criminis labentis.	sicut dñs tristis fuit
Penã inuenisse turbinis feruentis.	sicut dñs tristis fuit
Jgne acquisse fulminis loquentis.	sicut dñs tristis fuit
Tristat eñ ipsum qñ videt se	sicut ipse tristis fuit
Offendisse maiestatẽ superiorem.	ipse offendere
Commisse penã ratem interiorem.	inter. Dñs tristis
Incurrisse aduersitatem exteriorẽ.	tristis t pallidus
Acquisse penalitatẽ pelloriorem.	hec est q̃ ingrata

est: se graniter videt offendisse. Malach. iij. Rationabiliter tristes eorum ab eo exercituũ. Secũdo vico. q videt tristi q̃ cõmissione interne pauitatis qñ se videt fuisse fauilla tenuitatis. Exẽplo crocodilli q̃ videns se offendisse hominem plorat tristat t dolere. q̃ etiam de bargia dicit scripturã. Dñe Baruch. ij. Non mouit qui sunt in inferno dabunt honorem t iustificationem tuam: sed anima tristis super multitudine malitie sue incedit curua t.

Tercio vico q homo debet tristari q̃ incursum videt status mundane. Quia sc̃s homo qui bene cõsiderat se miserijs t tribulationibus humana natura subiacẽ: nũq; gauderet aut letaretur sed omni tempore tristaret. q. dicit in miseria positus sicut Mar. xiii. Tristis est anima mea vsq; ad mortem: sustinete adhuc modicum et vigilate tecum. Quarto debet tristari q̃ infectionẽ pene nostre. Quia sollicite cõsiderando in deum et proximum peccatum nostrum: sicut carcerates debet tristari grauiter et fideliter q̃ est necessarie iudicandus: t q̃ adhuc et in generalioꝝ et ad particulare iudicandus. Ista est. Ecce tristitia mea amara et erit tristis t merõ. Ista eñ igit bona tristitia quia p̃ certo boni timoris tristitiam habet nostra tribulatio quia p̃ certo boni timoris tristitiam habet nostra tribulatio nis per spem q̃ letitiam debet gaudere q̃ dominũ. vj. Sicut tristes semper autem gaudentes. Bona enim tristicia spem et consolationem continuat. et secundo in eterne salutis gaudium commutatur. Ista dñ Johannis. xvj. Mundus autem gaudebit: vos autem tristicia vestra vertetur in gaudium. Potest ergo q̃ est vna tristicia commendabilis et virtuosa. Adhuc dico. q est quedam tristicia detestabilis et viciosa. sic est tristicia peccatoꝝ qui sine causa tristantur. et non penitentes in hoc spem habent propter mundi fortunam vsq; ad vesperationem. quando desolabuntur. Unde Ecclesiastici. xxx. Ne tristitie in tristitiam cor tuum: sed expelle eam a te. Unde dicit Marth. vj. sicut homines. Nolite fieri sicut hypocrite tristes. qñ dicerat. nõ solum tristicia vere: imo etiam tristicia hypocritica est detestanda. Quia sicut dicit Ecclesiastes. Melius homo qui non habuit animi tristitiam t. Unde vt timore t dolore t.

Triticum. Triticū est granū quoddā qđ molendo inter alia reperit: z qđ ad vitam bene spectat apparet. Possum ergo mistice q̄ triticū significat

Perfectionē virtutum.
Relationē caritatis.
Collectionē spiritus.
Possessionē temporalium.
Illuminationem superalem.

Primo dico q̄ triticum significat perfectionem virtutum. q̄ sic manca significat gratias. scripture z virtutes que in corde debemus semina. vere inde bona sc̄z opa possint pullulare. j. Reg. xj. Bethsamites metebāt triticum in valle. Vnde in seminando bone doctrine recipiunt. z ipi boni spem ad salutem nec pdicant. Matt. xiij. Zizania sō in medio pannis seminata sic zizeā fructum non capiunt. Ut Dicit. ep. Semina accepit mihi cum z mea fructū spinas. Et dico. quia peccata mea illud Iacob. j. Lapis humo qđ vastatum est munit. Significat ergo virtutis plectionē. Secūdo dico. q̄ significat sacrāti refectionē: qđ z triticū significat corpus xp̄i. sō nobis sacrāt in sacramēto altaris. Sc̄ḡ Psc. cxlvij. Qui posuit fines tuos pacē z adipe frumenti satiat te. Et Exod. xxiij. Lapidibus aspersa ut similia tritici fuisse. Tercio dico. q̄ significat multos collectionem. Iuxta illū Matth. xiij. Congregate primū zizania z alligate ea fasciculos ad comburendū. Quarto dico. q̄ significat spalium possessionem. Copia est tritici et sibra. quo multi bobes fuit ditati. z ideo q̄ triticū possessiones mundi multe designant. Legimus etiā. j. Reg. xij. Quando messis triticea fuerat. Et. xij. Regū. xij. Quando ancilla ethiopia purgando triticū abdominis tormentum sibi intulit mortis. q̄ reges israel occiderit. Vnde pauperes non ethiopia sibi naturalia seu colorem circa spalia occupata ab dominis regis israel. z. Vnde que est regina austri capit laborem. i. dominum spalium non abhorrere sibi facit. z. Regū. z. ideo debemus nos tale triticū spernere ac ab ipso quātō poterimus abhorrere. Exemplo aleph de qui bus dicit Actuū. xxvij. Qz alleviabāt nauicātes exeūtes in mare. Quinto dico. q̄ significat celestem nutrimentum. Ut ipse in paradiso est sic seruus de quo dicit Lu. xij. quē statuit pro suis familiam suam. &c. Vide supra de frumento z similia.

Thronus. Cum thronus grece sit locus in quo reges vel iudices solent sedere. Possum notare q̄ in scriptura inuenit generaliter triplex thronus sc̄z Thronus

Iustitie qđ regum.
In quo sedet summ⁹ imperator.
In quo sedet iustus iudicator.
In quo sedet prauus efferator.

Primus est thronus sapientie. q̄ sicut in pā. lapidem. Sedes sup thronū qui iudicas iustitiā. Scdo est thronus iustitie pcessim sc̄z boni principis. de quo Eccl. xxvij. Sapiēs iudex sedet sup thronum. Tercius est thronus crudelitatis et tirannie. de quo Exod. xj. Vidit tyrannū stantem in throno. z insuper addit potuit ne sedere. Igit dicamus de throno dei vel de throno bono boni iudicis vel prelati.

Dico igitur primo. q̄ inuenitur thronus maiestatis diuine. Sicut enim reges mundi habent thronos vel sedes in locis in quibus diuersis temporibus sedere solent

Sic vere deus habet quatuor genera thronorum sc̄z Pudicie virginalis.
Vbi in hospitio ad quiescendū.
Vbi in palatio ad conuiuandū.
Vbi in iudicio ad hoc recidendū.
Thronus in palatio ad presidendum.

Conficiuntur virtualis. Puerperiuntur iudicialis. Excellentie imperialis. In primo thronō sedet habitabiliter gloriosaliter. In secūdo throno sedet valitanter spiritualiter. In tercio sedebit iudicans terribiliter. In quarto sedebit imperās mirabiliter.

Primus ergo thronus dei est regalis pudicie. Virgo enī fuit ille thronus. de quo dī Apoca. xij. Vidi thronū magnum z candidum z sedentem sup eum. qđ sc̄z illa fuit magna per charitatis latitudinem. fuit candida per puritatis sanctitatem. Vide thronus z sedes per equitatem recitandi. Et ideo sequit. Vbi in throno salomonis. de quo dī in Regū. z. Qđ rex Salomō sedit sibi thronū de ebore grandē et auro purissimo vestiuit. ad quē sex gradibus ascendebat. et in gradibus duodecim leonculi aurei ponebantur. Quia vere dulcissimi rex salomon xp̄s thronum sanctę virginem beatitudinis mirabiliter fabricauit ebore interiorius candide constitutis. auro exterius fulgore bō opibus vt sunt mirabiliter ornauit. Circa ergo illā. xij. leunculi. xij. apostoli fuerunt conformati ad quam per sex gradus id est per sex patriarchas ascendunt. Et ideo dicitur de illo throno dicit Exod. Qđ ipse vidit super firmamentum q̄ mirabiliter thronus luminis filio hominis. Illa est super firmamentum fidei fuit fundata: et ipsi filio hō thronus et habitaculum fabricata. Et vnus potest potuit videre dicit. j. Paral. xxviij. Elegi salomonē filiū meum vt sederet in throno regni. Ille est q̄ thronus equalis predicitur. Secūdo dico. q̄ est thronus equalis Nichil. Confidentia est vere nulli thronus z sedes est ipse. Thronus est quo sedet rex

Sedet est manendo.
Sedet est firmus.
Sedet est altus.

Sic vere vir sedens ad hoc q̄ sit manens. firmus et altus debet esse mundus p̄ innocentiā. z Regis qui. Ser. xx tem. z thronus eius sit innocens. Firmus per constantiā. j. Paral. xxv. Thronus eius erit firmissimus imperium. Altus per complacentiā eminentiam Ecclesiast. Ego in altissimis habito z thronus meus in columna nubis. Ille est thronus virtualis pudicie. Tercio dico. q̄ est thronus iudicialis continue quia ex ipse deus sedet in iudicio et in throno iustitie z equitatis cui sede iudiciali procedūt de quo dī Dan. vij. Thronus eius flamma ignis rote eius ignis accensus. fluuius ignens rapidusq; egrediebat a facie eius. z loquit de anno quo dicit qđ ē de deo adueniente in iudicio mundum iudicantem. quia ex throno ille est sedis veritatis plen⁹ ita q̄ ignis z flamma z fluuius rapidus z ignea nimis poterit exparari. Dicit sunt dicit Speculan. Sc throno possidebant fulgura et voces et tonitrua. Ille sunt thronus in quo

Pauperes saluantur.
Pauperes illuminant.
Pauperes exaltantur.

Ut ex eis saluent z eripiant a tyrannis. pēs Speculū. vij. vbi dicit. Ut filius malignus rapiat ad se ex throno quo ne a malis deuocet. Item q̄ ibi affluenter z munere. pēs Speculū. vij. vbi dicit. Ad eum ex cum fiducia ad thronum gratie eius. Item q̄ ibi pronunciat z exaltant. patet Matth. xix. Et Luce. xxij. vbi dicitur. Vide qui reliquistis omnia z secuti estis me cum sedebit filius hominis in sede maiestatis sue. &c. Ille est thronus iudicialis eminentie.

Quarto dico. q̄ est thronus imperialis excellentie. q̄ sicut imperator sedet in palatio. Sic deus sedet in throno celi. Vnde Matth. v. dicitur. Qz celum thronus dei est. In illo ergo throno z in excellentia sue maiestatis sedens deus sedet ad libitum de creaturis et eas operibus ordinat. et sue secreta sue occulte prudentie sedet multa z varia disserere Apoca. xvij. Et vnus qui sedebat in throno ecce nouo facio omnia. In illo etiam throno solent angeli z beati seruire z multiplicier et honorare. Vñ de ipso dicit Apoc. viij. Et sine macula sunt ante thronum dei. Et sic ergo pt quō deus quadruplicem habet thronum. Et ita dico q̄ in scriptura inuenit thronus maiestatis diuine. Sed adhuc dico. q̄ inuenit thronus dignitatis humane. Per thronum ali intelligit vt dictum est prius iudicialis potestatis q̄ sibi deus ostendit illud Eccl. xxiij. Ego in altissimis habito z thronus meus in columna nubis. Vñ adhuc q̄ filii tres debet habere quatuor cōditiones. Debent esse

Contemplando sublimiter. Ego in altissimis habito.
Iudicando meritorie. Thronus meus.
Diffidendo constantissime. Columna.
Miserando benignissime. Nubis.

Dico ergo q̄ ille thronus debet habere sublimitatem in contemplando. In altissimis inquit habito. quia regulam iustitie dei z deum semper debet pre oculis habere. z quid quid agat deum debet attendere z videre. ij. Regum. xij. Semetur thronus David super israel. Semper enim qui recte velit sedere debet semper ad exemplar respicere. Sic psalmus ait inde ad deum qui est ipsius regula et exemplar. In altissimis inquit habito. Centrouersi. xxvij. Habitauit eius sirium. Debent igitur ipse thronus subministrare in cōsiderando. Deinde dico. q̄ debet habere maturitatem in deliberando. quia soliciter ibi debet habere thronum. qui soliciter institutus est ad sedendum: nō currendum. Thronus inquit meus. Ad bene sedendi q̄ ad bonos iudices pertinet per scipationem sententiarum

t possum nō corrue: sed potius p deliberatiū prudā
am in throno maiestatis sedere. Wand. xix. Sedebūt
sup sedes iudicātes. Q. Quod ait xvi. multos fatuos t p.
ipaces. audaces t platea. ne dubit pēr mei illud Dan. vij.
Thronus aūt sicut ignis. flamma ignis rapidusq; egre-
diebat a facie eius. q. sc. throni tales sūt ignes p rapa-
citatē rapidos t violentos per iudiciorū celeritatem.
Pō sic ergo sed habeat ille throni q̄ meritare in delibe-
rando. Thomas inquit. Dicit p. 2ae. q. debet habere
stabilitatē in proficiendo. q. sc. in hac debet esse firma im-
mobilis. firmitas t stabilitas: ita q̄ nihil debet omittere de
bō q̄ sunt inchoat. p ignorantiā aut timorē: quod ostendit
cum dicit. Colūna. q. sc. debet esse recta t firma. Ad tertiū
dicendū q. thomas iudicialis nō habet rectitudinē iusti-
cie t firmitatē constantie. Unde sicut ibi Prouer. xxv. Bu-
se impietatē de vultu regis. t firmabit iustitia thronū eius
ve sic constanti t firmo iudici t platō dicit illud libere. j.
Ego quippe dedi te in cunctis mentis. t in columnā ferre
am tui murū ereū. t pugnabūt aduersum te. t nō preua-
lebunt. Rabeā igit stabilitatē ꝑ pfecerādo. Inuap. vi-
co q̄ iste thronus nō habeat benignitatē in cōpatiēdo fra
in miserādo. quod ostendit cum dicit. Quia sicut ne-
bos nō solum continet ignem. immo loco t rpe fulmē aquā.
Sic iudex t platus nō solus nō habere ignem zelum t iu-
stitie. immo etiā aquā dulcedinis t gratie vel clemētie. quia
Prouer. xx. vij. Misericordia t veritas custodiāt regem t
roborabit clemētia thronum eius. Quia sc. iudex vel pla-
tus debet esse subditis in nube vel ere modū illumi-
nātione ignis. Dicit ad illi est pena malos t quoniā thronū
nō possint pictas sed crudelitas Apoc. xiij. De throno q.
cedunt fulgura. t. c. vel supra figura rapinarū t exactionū
t exceptionū contra t voces etiā cōminationū t tribula-
tionū. procedunt bodie de throno malos iudicū t platō.
Juxta illud. Prudentes in thronis sedili sunt bodie ad-
lus t rapina. t sic totum si vis. Mos sic dicentium. sic ha
beat iudex. q. sic clemens. q. ut misericordiam impēdat
cium seu eminentia. Subditus q̄ victū est de Throno. vi.
de de fide. solis iudicē. t similibus.

Uba. Cum tuba sit quoddā instrumentū
ad vocē t sonum cōstructū. Possu
mus notare q. sm q in scriptura sonus t vox
nominatur multis modis: sm hoc tuba multipli
citer pōt sumi. Nota igit q. in scriptura inuenio tubam

Ad iubilandum. Prima est tuba laudationis.
Ad conuocandum. Secūda est tuba conuocatiōis.
Ad excitandum. Tercia ē tuba p̄dicationis.
Ad increpandum. Quarta ē tuba cōminationis.

Tuba laudis t exultationis est qua vtunt psalmigeri q.
nō cessant ꝑ eum laudare. t ipm t eius opa voce tubicina
laudare. t magnificare. Unde in pō. Laudate in tympano
tube &c. Ps. c. Psal. cxxx. vi. Qt sacerdotes operiāt lau-
dos cuius. t. c. dirigere tubā. t organū concrepare.

Tuba planctus t ululatus est qua vtunt penitentes. q. in confes
sione sui vehemēter exercendo vitia sue carnis. vij. Mach. v.
dicit de ꝑsis in tribulatione positis vt angelū implorāt.
clamauerūt tube. t clamauerūt in ciuitate. Tuba seuera
re. t exactionis vtunt p̄dicatores q. ꝑ eis in disciplina popu
li habent tubicinare. t mādata sui vulnerare. vij. Mach.
vj. Clamauerūt tube. t offenderūt elephātibus sanguine
que. t moti. Tuba terroris. t cōminationis vtunt iudi-
cantes. qui ꝑ ad terrorem aliq̄ malorum vbēt vt voce
terribili. t turbante. In signū cuius erit in exaltando. Io-
sue vi. tubis. Ut Amos. iij. dicit. Si clanget tuba in ciuita-
te. t ꝑplo nō expauescet. Uñ erit ad vehemēdū terrorē in
diciarie ꝑsis. qui dñs in iudicio sedebit. supponit. q. in
strumēta iudicio erunt tube. sicut dicit. j. Cor. xv. Canet et
tuba. t mortui resurgūt incorrupti. Et Apoc. viij. Audiui
vocē magni cuiusdā de throno. Ibidem
Uox sc. magni cuiusdā de throno. Ibidem
Uox sc. magni cuiusdā de throno. Ibidem
Uox sc.

ginica ista qđ in futm cl.q.o. non debeo. Unde in cano nica Iude notat. Q. cuncto cum qđ carnales est macu lam cernam.

Tumulus. Vide supra de Sepulcr.

Tumultus. Vide. 8. de clamore z ululatu.

Turbare. turbatio. Ds q̄ bō turbat ratione timoris: vel ratione doloris: vel ratione terroris. Bō possum breuiter notare q̄ multiplex in scriptura turbatio

Quadruplex. f.	Pena est turbatio boni peccatoris. q̄ vi.
Naturalis.	ri ipsi semp per spiritum istius turbatur.
Nociua.	tur. Dñi quid turbasti me? Anima mea
Salutaris.	turbata est valde sed tu ne vlciscaris. Se
Diuina fr.	cunda est bonis peccatoris q̄ sine rōne tur

bant. z non f spūali lenitia p̄solant. p̄. Turbati sunt oēs insipiēs corde. Tertia est bonorū malorūq̄ z ignorātia quoadic turbant. p. Eliee. ij. Pater est vt ppl̄us turbaret eos in edificando. Quarta est turbatio bonorum sanctorum. q̄ sunt in ppetua tribulatione z turbatione z relaxatione Sapi. v. Eliderunt turbati nīl timore horribili. z mirabuntur in subitatione inoperate salutis. Iste similis dicamus q̄ z ipsi dam turbatio laudabilis. z quedā turbatio damnabilis. Est ergo quedā turbatio laudabilis. z illa est in qua boni in hoc mōdo pauent faciliter z turbant. Ideorum est timere z innocentē putat q̄ nō facile turbet. Rara est turbatio de nō fuit semp pertinacia. sed aliquādo mediocris. Quia est ruppellis. q̄ sup alia vasa est lapidū rarior z nunq̄ est bō clarū. sed semp vt cōtingit est colore turbidū z obscurū Filius etiam nobilissimus summus dominus egyptus. z est in quo summus bonus paratus semp innocuit turbidus. nisi q̄ aliquādo vel clarus. Quid plura dicā. qua est turbi do bō malum p̄sule. z libere aquā turbidā aquis z cane lus amplius odorant. Sic gaudabo charissimi q̄ p̄ vos timent z p̄ peccatoribus solent spūaliter fieri turbati. z d̄ p̄ nimium letitia nunq̄ fuit simplici sed clari. mediocres apud vos reperiant: tū eis melius p̄sentiens z p̄dicatores spū aliter p̄licant. z a vobis odigant. Bō est turbatio timoris ad mes p̄lationē recipi. Et ideo pauidus p̄dicator z p̄sa tor pro z nō ois peccatorem turbat. si sic vt tribulationis mūdi ne z p̄cordia. z sic capit est facilius z cōuertit. Si cut in p̄. 86. Conturbati sunt z conturbati sunt aque eoꝝ. pturbatum est mare in fortitudine.

per ſi ſuſcitare Marci.viij. Videre te ſuq; turbas. q; ecce iam tripdo fuſtiñ me. nec habet q; mandicet. Ite nr ba mundane. eſt declinanda. Vna ſcy viri ſancti odiunt turbas mundanas fugere. z ppſoy. frequentiam vitare Matth.v. Gliſte ieſus turbas aſcendit in montē. Ad eſt pura multos q; turbas eligunt z frequentia. ſicut ad ſtum ſunt multi religioſi z monaſteria. q; ola mūdi negocia vitare ordinant. z ſicut multi ſunt eccliē. qui ola regni ptilia vo lunt tractare. ci cmi ſe oberet a turbis ppſoy. z oēs negocie penitus abſtinere. Hinc ſunt eycentie q; supra ho minē pomelia ſanp fuerūt nidos ſuos. z in ḡmigratione mōtis oliueti. z ab ille pte ciuitis veneno ſio vtuñ nostri mōtis. Quia. pcerto q; turbis hoim frequentāt z eligūt neceſſario venenoſa vota ſepe cōmittūt Luce.viij. Pascen ptes turbe cōprimūt z ſtigant. Et Luce.iij.vi. q; tur be tempe ibi ieſum ne audiendū ab eis. Quia. pcerto illa eſt turba. de qua ꝛ Job.vij. Turba q; nō nouit legē male dicti ſunt. Ho ſic ergo ſed triplo ppl̄ ꝛgnamus illam tur bam. de qua ꝛ Job.vij. q; ipe dñs nauit a turba plebis ſti loco. Turba ergo mūdana ē eſt declinanda. Ite nr ba vicioꝝ eſt deteſtanda. Illa eſt illa turba q; impedit ac cedere ad ieſum. Hinc legit ꝛ pacheo principe publicano rum q; ſtrenue videre ieſum z non potuit p turbā. q; ſta pu erat. Item turba peccatoꝝ eſt cuitanda. Ipa eſt eſt parata ad malū dicendū z faciendum. Hinc dicendū q; eſt ꝛ Job.vij. Turba malū ſcia. dimouit habet. Facien dū. ſicut ꝛ Marci.xiij. Exce medias z cum eo turbe multe cū gladijs z fuſtibus venerūt ad capiendū dñm. Item turba beatoꝝ eſt affectanda. z de illa Apoca.vij. Poſt hec vidi turbā magnam quam dinumerare nemo poterat. Hic igitur patet q; ſunt ſex genera turbarum. vide. d. de gē te et populo.

Turbo. Dicitur turbo q; turbinē qui nihil aliud eſt q; ſi ci clonis aeris motus circulariter modo ex collocatione materie vaporū ſibimiscē ꝓueniēs. pōt inualidā. ſiue violentus z fortis actus ſine bonus ſine ma lus. Notabo ergo breuiter q; in ſcriptura inuenitur

Turbo ſupni regnis.	Primo eſt turbo potētie dei
Turbo eterni regnis.	ꝛ. q; ſcy vbi vult ſe debet
Turbo eterni voluntis.	ad modum turbinis ꝛ; malos
Turbo eterni furoris.	ſeuiter eradicando bonos le

uiter deiciendo z pdendo. Turbo eſt arboris ſonte ex dicit. parua ro z ſubtilis ſuo impetui nō reſiſtentes ſo lum plicat. q; alios ro z ros longe ſurſum tollat atq; por tat. Sic vere turbo dei ſibi reſiſtentes radicit' euellit. pu peribus ro ſibi obtēpātib' parcit longe ro z paros ad pa radiſum exaltat atq; rapit. q; eſt turbo diuine pietie ma ſoꝝ exaltat. pꝛy. Eſa.xl. vbi de malis ait ipſi ipſe. Ecce ven dabit eos z ventus tollet z turbo diſperget. q; etiam ille turbo bonibus parcit. patet Eſaie.xxv. vbi ait dñs. Fa ctus es fortitudo pauperi in tribulatione ſua. ſpes a turbi ne umbraculū ab ardu. q; inſup ille bonos ad paradiſum ex gaudiū. pꝛy. iij. Reg.ij. vbi dicit. q; dñs q; turbinem rapuit helyam in celum. Ille eſt ergo turbo potētie dei ſcie. Se cundo eſt turbo iuſtitie iudicio. z ſic finale iudiciū iuſtoꝝ ab paraſ. q; ſcy iuſticia diuina ad modū turbinis malos ra pere ipſoſq; tollere z ſubuertere Hiere.xxiij. Ecce turbo co mmotio indignationis egredietur. z tempeſtas erumpēs ſup caput impioꝝ irruet. Tercio dico q; eſt turbo furoris. Furoꝝ eſt mote turbinis impetuoſe incedēs ꝛ rapiens z violentias alios deſtruens z eruerens Eſa. xxvi. Spūs robustus quaſi turbo impellēs parietē. Adue rtēdū eſt q; turbo dicit ab deficere z parum durare. Quia ſi cut dicit Seneꝛ. Turbo quāto plus habet de violētia z ſtrue ctione minus de re habet. Hoc vere tales qui mote turbi nis faciunt quicq; mali poſſunt. parum durare videt cum me. z eito pereunt. deficiūt z vertunt Habacuc.ij. Maledi ctus ſcepter eoꝝ. Quarto dico q; ē turbo malicie dānifice. Iturbo violentie infernalis. q; eſt turbo. qꝫ turbat alios ōs nator. Vñ de paſſio dr Dñi.v. viij. Seminauerūt ventū z turbinē metent. Quia vere q; ventus in anīā operum ſe minat. turbo damnationis ꝓpetue reportabit. Et ꝛ hoc dicit de turbine infernali dicit Hoph.j. Dies illa dies ire ꝛ tribulationis z angustie. dies calamitatis z miserie. &. Vide ſupra de tempeſtate.

Turris. Cum turris ſit alicui edificium z forte edifi catum ad defensionē ciuitatis. vel alterius. vel cuiuscunq; ordinatum. Poſſumus breuiter dicere q; in ſcriptura pocrit multiplex turris inuenirī ſcy

Turris ſuperior q; eſt mirabilis.	Dicamus ergo
Turris inferior q; eſt mirabilis.	ſono q; eſt turris
Turris interior q; eſt amabilis.	mirabilis. q; eſt ha
Turris exterior q; eſt laudabilis.	perio. z ille ſpe
Turris poſterior q; eſt mirabilis.	cialis ro z beata ꝛgo
Turris exterior q; eſt vituperabilis.	maria. q; fuit nr.

rio z ſpecialis in ſe ſperanti z affectanti. Vñ Prouer. xviij. q; turris nomen dñi ad eam fugit iuſtus z ſalvabit. Ite beata ꝛgine cui ꝛ Cant.vij. Collum tuū ſicut turris ebur nea. Quia. pcerto ipſa eſt turris david que refert ꝛ ra vnamille clipei pendēt ex ea oīs armatura fortiū Cant.iij. Turris eſt david cui' beata ꝛgo. q; facta ē ſtr pe david q; inexpugnatur ſanguine. libēs ruperit. cū q; oēs ſui inimici cuncte ad petitiōes ſanguinem diuinum bibentes miserioꝝ cadere dicuntur. In illa igit ſunt mille clipei. mille genera ad alios defendendū ita q; oīs arma tura fortium. ꝓpie pōt dici. et quilibet dicat illud pſ. Ex. dupliſti me. q; facta ex ſpes mea tur ſtis a facie inimi. Illa etiam turris pōt dici gloria z habitatio paradiſi que turris ſuperius eſt dicta. vbi. pcerto ſcitur vitā z cete ra. Iuxta dicta pſ. Fiat pax in virtute tua &. Illa eſt igit turris ſuperior q; eſt mirabilis. Secūdo dico q; eſt turris inferior q; eſt mirabilis. z illa eſt triplex ſcy turris religiōis eccliē z ſcripture. Ille vñ ſunt tres turres hic iuſte z mūdo fundate z ad defensionē boim ꝛſtructe. Vñ z quili bet iſtarum pōt dici illud Matth.xxj. Qz parauit dus plantauit vineam. in qua edificauit turrim z turrim etc. in vinea mundi eſt turris eccliē. In vinea eccliē eſt tur ris religionis. In vinea religionis eſt turris ſcripture. Para.xvij. Edificauit in iuda turres ad iuſtar turrium.

Tercio dico q; eſt turris interior q; eſt amabilis. z ille eſt turris cōtemplationis q; interius in ciuitate ale conſtruī. ve p rerum ſpeculatiē hoſtili infultus pericula ciuitas defendit. Iudic.ix. Erat turris munita in ciuitate illa. Quarto dico q; eſt turris exterior q; eſt laudabilis. z illa turris eſt quilibet vir iuſtus p̄ contemplationē al tiora p̄ cōtinuam z ſeuerantiā reb⁹ huius mūdi ſtans. Eſt ciuitas religionis vel eccliē ſcie dicit. q; turribus id ē virtutibus altis verbis roborat. ii. Paral.xiij. Edificemus ciuitates iſtas z circundemus eas muris z turribus z portis. Vñ Iudith.j. Qz dixerūt edificauit ciuitatem pulchrimā. turres poſuit in ea. muros cubitoꝝ centū. Quia ſcy ciuitas eccliē fundata ſup firmā petrā turribus id ē ſanctis boim munit. q; de tum cubitis. i. omoda virtutū gñatione ornat. q; Matth. iij. Edificauerūt murum ſyon z p circuitū ei' turres. Illa eſt turris exterior q; eſt laudabilis. Quinto dico q; tur ris poſterior q; eſt mirabilis. z illa turris eſt turris eccliē ſtis mundane. qꝫ pcerto illa eſt turris confusionis. mirabi lis z vana. z eſt turris babel qui gigantes edificauerūt. q; qui vſq; ad celū erigere voluerūt Geñ.xj. Faciamus ci uitatem z turrim cuius culmē celos tangat. Sicut tur ris illa ꝓpter ſuperbiā fuit deſtructa. z edificū p confusi nem linguarum ſuſtratum. ſic turris mundane cupidita tis deſtruet. z p̄ edificatiē ſuoꝝ ſuperbā diſtruet. Ecclī.xxvij. Edificauit muros cori z deſtruet eius turres. Sexto di co q; eſt turris mirabilis q; eſt damnabilis. z illa turris nihil aliud eſt q; peccatoꝝ ſuperbia q; quaſi mons turris per ſu biam eſt erectus. Vñ z Isaiahe z ſuperbia pōt nihil aliud q; dictum Iudith.j. Qz ciuitatis huc turres poſuit in altū dinem edificiū cōtū. Et ſic ergo pōt q; ſunt ſex genera tur rium. z ſic ſufficit ad ꝓſens.

Turpitudo. Cum turpitudo nihil aliud eſt ſpecialiter loquendo q; poſſit vitia bonestas conuersationis. Poſſum notare q; ſunt turpes z deformes ſcy

Quidam in intentione.	Eſt igit turpitudo intentio
Quidam in affectione.	nis. de qua Ephe.v. Cupi
Quidam in locutione.	scentes ab eis fiunt turpi
Quidam in operatione.	loquium. Item eſt turpitudo

affectionis. z illa dicitur pul

Vacuus spiritu. Ut apls. j. Thy. iij. Sicut vxorosos nos esse oportet: non multo vino deditos, non turpe lucrum sectantes. Item est turpiloquium locutionis. Ne qua bona Eph. v. Turpe est in ecclesia mulieri loqui. Item est turpitudo operationis: i malitie carnalis delectationis. vñ Eph. v. Proprie scire q̃ sacerdotes habeant femoralia linea quibus operiant carnem turpitudinis sue. Et ideo dicit apls Eph. v. Fornicatio: omnis immunditia aut turpitudo aut stultiloquium nō nominet in vobis &c. Unde turpitudine &c.

Thus. Thuribulum. Nota q̃ thus per thuribulum intelligit virtus oratiois, vel meditatio: q̃ sup carbones feruentis desiderii posita fumū suauitatis odoriferum emittit. Sed de illo vide in tabula: quia omit to grata brevitatis. Finit littera. T.

Incipit littera. V.

Acu⁹. vacuitas. Nota

q̃ vacuitas contraria est plenitudini: et ideo in scriptura sumit in bono: i in malo. sicut etiam plenitudo vt contraria: sic eadem est sententia. Notandū ergo q̃ est vacuitas pfectionis: egestatis quoq; dānatoria. Prima fugienda. Secunda est suppositionis. Tercia est detestanda. Quarta est formidanda. Dico primo q̃ est vacuitas affectande q̃ est perfectionis. Quia pcepta plenitudo est vel pertinet q̃ a vitijs vacuent: q̃ virtutibus implent. Instrumentum est musicum si tetrachordi liquoribus esset plenum nunq̃ bene sonū. Sportet enim vt calibus vacuetur, vt intrante aere sonus animi opetur. Medicina etiam quando stomacho vacuo peregrinat melius operat. Et etiam de lupo legitur q̃ quādo pre fame terram comedit: i inde ventrem suum replere nitit, nisi ei in ipis bonis cibarijs foret pallium evacuare, vt ipsa se posset refici i replere. Sic vere dicendum videtur sanctis esse crīminibus i terrenis affectibus esse vacui i spūalibus bonis esse pleni. Cum ergo bono talis⁹ criminibus vacuat non solum anime laudis meritum modulatur. Medicina penitētie in ipso etiam operat: i thymus delectatiōis significat sumit i bonificat. Unde. j. Cor. xiij. Cum essem parvulus: loquebar vt parvulus &c. Et talis vacuitas figurat Exod. xxvij. vbi dicit. Ut altare holocausti erat quadratū: i cornua: i ignis vacuū &c. Judic. vij. dicit. Ut Gedeon militibus suis dedit in manu singulis vasculum pugillaria scilicet cibus in manu sinistra: i vacuas i lampadas in medio lagenarū. Quia pcepta dicendum altare cordis nostri debet esse quatuor cardinalibus virtutibus quadratum per humilitatē curarum i concupiscentiarum i cunctis vicijs i terrenis cupiditatibus mundum i vacuum. Nam illi qui cornua medium symbolum volunt poliri, tubas p̃dicationis i orationis debent tenere: lampadibus bonitatis claritatis debent splendere i lagenas vacuas mundi debent in affectionis vbere habere. Illa igit̃ est illa vacuitas de qua dicit Eccl. xxxvij. Sapientia scribe in ope vacuitatis. Illa est sine cibis multos inducit i plures qui nunq̃ voluit esse vacui sed numerū⁹ semp pleni. dicentes olim beati qui habet facere cum illis illud Eze. xxvij. Non apparebit in conspectu meo vacuus. Natura etiam abhorret vacuum, compa cum ventositate vacua nititur ad se ipsum vt implent &c. Hoc in sequenti. §. Cenosus i vacuosus habent cornua non vacua: sed replēta contra naturā omnū animaliū cornua. Sic vere cornua imitationis eiusmodi sine bodie numerū⁹ vacua sed volunt esse plena. Unde. ij. Reg. j. Eliseus fuit nō est reuersus vacuus. Non sic boni, sed pcepta ipsi a criminibus sunt vacui numeri bus sunt modi. j. Reg. xx. Separauit loc⁹ eius vacuū. Unde apls in plena vir istis dicit. j. Cor. xiij. Cum fuī vir evacuavi que erant parvuli. Illa est ergo vacuitas affectanda que est perfectionis. Secūdo dico q̃ est vacuitas

suppōnenda que est egenor. Egeni enī dicunt vacui: q̃ omnia q̃ habēt non sunt plena. Unde enī vacui nisi? pauperes q̃ plēni: i ideo pauperes q̃ non sunt omnia plena sed vacui. omnes enim⁹ sunt egentes: i ideo ad eos sunt misericordie facilius subeant. Illi enī sunt vacui modo sed fm alios erunt pleni. Unde cum quis habet vtres: quos vnus in pascua replet: i alter evacuat: i inde est q̃ quis nō est in pascuis nisi fm alterum in loco suo ruminat ad ventrem vacui cibum transferendo plene refici i replet. Talis pauperes sunt pauperes boni mūdi in loco tamē qui sunt in monte: qui eucurrit ad beatorum gaudia. sic perfecte replebunt: i alii bono fauebunt. Unde de trillis in pleni potest vsi illud Marci. xij. vbi dicit q̃ agricole serui pannis multos cedebāt i omnes vacui mittebant. Pauper pauperes q̃ sunt serui dei ab agricolis. i. mundi bus terrenis tribulationib⁹ cedunt: i per rapinas nudi i vacui dimittunt. Natura enī abhorret vacuū: i ideo vas q̃ violēter ventosa per actionem ignis aere vacuatū solet i membra humana sanguē attrahere. vt vacuetur sua posse replere. Sicut dicit Math. v. Esto q̃ oculus tuus dexter q̃ sinistrum offendit: i nimis vacuat. Sic vere multos bus⁹ mūdi quos oculos per actionē ignis auaricie vacuat. quāto magis habent: tanto magis sunt vacui i inanes: vacuum pauperiem abhorrentes: ideo non cessant sanguinem sublimitie alios fugere i mordere. i per rapinam i vlerā ad querere. vt vacuitatem sui cordis possint replere: i alios bonis suis euacuare Eccl. xij. Evacuabit se i nō relebit se &c. Unde beatior de talib⁹ vacuis pauperib⁹ dicit Hieremie. xiij. Venerūt ad hauriendū aquā i nō inuenerūt recipientes vasa vacua. Illa est ergo vacuitas que est solanda: q̃ est egenos. Tercio dico q̃ est vacuitas detestanda q̃ est iniqua. Peccator enī dicitur vacuus i nō plenus. Peccatū enī nihil est: i ideo non replet locum qui habuit. sed semp sapiēs vacuū relinquit. Unde de peccatore dicitur Hiere. xij. Reliqui terram i ecce vacua erat. Gratia vo cū est plena: i ideo quem in habitat plenū facit. j. Cor. xv. Gratia dei sum id q̃ sum i gratia ei⁹ in me vacua non fuit i gratia eius semp in me mānet. Et hoc dicitur peccatores vacui: quia res vacua facilius frangit sicut patet de spica q̃ plena grauio solet incurvari: vacua eo solet elevari: sicut etiam patet de vitio q̃ plenū solet submergi vacuū vo solet natare. Item res vacua percussa sonat. Sic res vacua facilius mouet. Sic vere dicendum peccatores q̃ est virtutib⁹ vacui, per superbiam erigit facilius. per impatientiam alio sonat i loquit: per incostantiam facilius agitat. Timeo enī dei i credit habet reprimere talib⁹ tēt. et i ideo cor eoꝝ facilius erigit per superbiam: i insurgit Job. xv. Quamvis in re est euacuatus timore. Et ideo de peccatore bene dicit Esa. j. Ut terra erat inanis i vacua i tenebre erant super faciem abyssi. Nam sicut videm⁹ q̃ vas ad ignem positū vacuum, facilius frangit i liquefit. Sic vere peccatores si ad ignem tribulationis vel tentationis applicat facilius per impatiā solet frangi vel per luxurias diffluere. Unde Ezech. xxiij. De civitate peccatrice in figura vas dicit dñs esse cum fuga eorum vacuā vt incalescat i calefiat eius: i liquefiat. Et non mirū si peccator sit vacuus qui scilicet bonis terrenis q̃ vacua sunt i vana inniti. i. confirmitate eternoꝝ bonoꝝ per bonum beliderium non solidat. Contra illud Eccl. ij. In supernacuis rebus noli laborare. Et ideo bene concludit scriptura Esa. iij. Vacua est spes illoꝝ: i labores sine fructu: i inutiles conatus opera. Et Sapien. xv. dicit de peccatore. Cinis est cor eius: i terra superacua spes illi⁹: i luto vilior vita illius. Illa est ergo vacuitas detestanda q̃ est iniquitas. Quarto dico q̃ est vacuitas formidanda q̃ est damnatoria. Peccatores enī nunc videnī esse plenissimi, pcepta in fine inuenient bonis operib⁹ vacui. Sicut enī legitur videt ponere aliqui sub aliqua vase multos in fimi: sed q̃ aperit totū vacuū inuenit. Sic modo symbolus videtur implere peccatores malos i miranda. Cinamus: bonoꝝ: i mūdi bonis: sed vere in fine poterit⁹ ipsos exinde te medio nunc vacui inuenies: i eo q̃ videbunt eos inesse ab eo fabricatos. Et ale. dicit. Gemitus eunūs q̃ concedat: i ei opprobrium figat vacua est anima ei⁹. Et merito illi sunt vacui quia si,

ent de oculis sinalis in vno puncto ita videm⁹ q̄ alterum, tam plena efficat vacua: t econtrario vacua efficat plena. sic sic modus generis⁹ pauperū. s. nimiū. Quia ita q̄ modo sunt vacui pauperes similiter bonis ecclesie replebunt. Luce. j. Esurientes implevit bonis t divites dimisit inanes. Illi ergo vacui erunt bonis spiritualibus et eternis. Spiritus dico. vt ihus Esa. v. Exaudiui celi⁹ ego. Epistolas mih Proue. xxvij. Oleum nostre fuit exaudiet. Gemitus eo. de quibus Judith. j. scribi. Qui officio remissi sunt eos vacuos t sine bonore abiecerūt. Sic q̄ patet q̄ quadrupliciter est vacuitas.

Vado. vadere. Cum supra satis sit tractatum de ambulare tam de gradi q̄ de saltare. Hinc est q̄ de hoc videre modicū est dicendum. Videtur ergo esse q̄ istud verbum vado tantum sit motum vel terminū a quo ad terminū ad quem. t significare potest quemcunq; incessum progressum t egressum spiritualem. siue bonum siue malum. Procedatur igitur

Generaliter.
Particulariter.
Criminaliter.
Corporaliter.
Infernaliter.
Spiritualiter.

Ista est sint ter genera processuum hominum quibus eam boni q̄ mali vtuntur modo modis. Dico ergo primo q̄ istud verbum vado significat processum naturalem. Ita est nostra non est nisi vnum vado. q. d. hō naturaliter vadit

De nativitate ad mortem.
De sanitate ad infirmitatē.
De iuventute ad senectutē.

Ecclesi homi⁹ est Jone. j. Os est opus eius: q̄ terra ema: t quo vadis: vel ex q̄ ppō ex ea. Hic est finis quem ōnes appetunt. Sicut ergo boni. Quid est opus tuum qd̄ efficacie facis. Dixe terra tua te q̄ materialiter ejus. Quo vadis. i. quo q̄ morte ecclesie credis. Et q̄ ppō ex ea. i. ex qua parente⁹ q̄ eni. gitum effundis. Quia inquiet hō videt ire aut venit nescit dicere quo vadit moriēdo. vt sic breuiter dicat sibi illud Gen. xvj. Agar ancilla Sarai vnde venis t quo vadis? Et ipse respondet illud Job. viij. Scio vñ venio t q̄ vado. Patet q̄ q̄ vado significat processum naturalē. Secundo dico q̄ significat processum virtualē. Quia. s. vir pfectus nunq̄ a virtute possit retrahi t bono in medio transit: vadit ista fluuius q̄ semper vadit vbera. Hic possit notare q̄ in sua vadit spiritaliter

Ad humiliatem vt occultetur.
Ad baptismum vt reparetur.
Ad eucharistiam vt saluetur.
Ad amicitiam vt concordetur.
Ad obedientiam vt operetur.
Ad penitentiam vt lamentetur.
Ad confessionem vt emundet.
Ad predicationē vt in ea occupet.
Ad bonum edificiū vt ea perficiat.
Ad paupertatē collationem vt proficiat.
Ad mortem vt medicetur.
Ad infirmum vt consolet.
Ad paradisum vt in eo collocetur.

Ista est sunt termini ad quos viuentes vadūt. Dico q̄ isti vadunt ad humiliatem vt possint occultari. Exemplo cerui pinguis. qui fugiēs vadit ad abdita ne inveniat. vt. xij. Regū. xvij. Vade ad ostiarium t abscondere ibi ne cerēc eum Esa. xxvj. Vade ppls meus ingredere cubicula tua. claude ostia tua te abscondere. Item vadunt ad baptismū vt possint expiari. Hoc declaratur q̄ libenter vadunt ad fluuiū balneari. iij. Reg. v. Vade lauare in Jordane septies. Item vadūt ad sacramentū eucharistie vt possint saluari. Unde xij. Reg. vj. Comedit t bibant t vadant ad terrā suam. Item vadūt ad amicitiā vt possint possideri Matth. v. Esto consentiens aduersario tuo dum es cum eo in via. Item vadūt ad obedientiā vt possint operari Mat. viij. Habes sub meipsum milites t dico huic vade t vadit. Item vadunt ad penitentiam vt possint lamentari. vt Matth. j. Cum hoc plangā t vbi labo: vadā spatiat⁹ t nudus. Item vadūt ad confessionē vt possint emundari. vt Matth. viij. Vade t ostende te sacerdoti. Et Job. viij. Vade t amplius noli peccare. Item vadūt ad predicationē vt possint occupari. vt Jone. iij. Vade in niniuen ciuitatē magnā t predica in ea verbū istū. Et Luce. ix. Vade t annūcia regnū dei. Item vadūt ad bonos vt eis possint edificari Proue. vj. Vade ad formicā o piger t considera vias eius t discē sapiam. vt Luce. x. Vade et tu facilē. Item vadūt ad pauperē vt ipsos possint consolari. Vade Matth. xix. Vade t vende oīa q̄ habes t da pauperibus. Item vadūt ad montē vt possint eum videre Jonā. xj. Vadit ad monumentū vt plorēt. Item vadūt ad inferna vt ea bene possint purbari. vt Eccle. xxviij. Ego ni pi in diuitias eterni meos. vā. ad pot. inferi. Item vadūt ad paradisum vt ipsa possint contemplari: t vt g̃ cum possint secundum Dicre. xxij. Vadit ad requiē suam d̄rad. Item g̃ fuerē credeam passus quib⁹? ad. ocum vadit inibus t quib⁹ ad paradisū gradi. inibus t unde?. s. ad Job. xvj. Reliquo mundū t vado ad patrē. Ex quo ipse manifestat. s. sumptione virginis. vel etiam ostendit sanct. vel ex ea positione vel scito pōt esse thema. Tibi est dictum q̄ te abhominabilem locum nō cognitū relinquo neque mundū. Exercet autem ppositū vadi inquit. Obtentus fructū ecclesiam. ad patrē inqr. Vide cum supra visitam t plenitudinem. Patet ergo q̄ istud verbum vado signat incessum virtualem. Tertio dico q̄ signat incessum criminalem. Unde est t criminosi semp ad malū aliquē vadūt: t ex vno vicio ad aliqd vadum. Et ideo breuiter notandum q̄ illi vadūt

Ad vitium t carnalitatē.
Ad seruitutē t crudelitatem.
Ad obscenitatē t querelatem.
Ad falsedad t rebellionem.

Vadunt illi ad vitium t pp̄ Ecclesi. q̄. vbi di. Vadis ad vitium t quo vadis. t ad finem vbique t finaliter bonis. Item q̄ vadit ad seruitutē pp̄ Exod. xxj. vbi gladius limato vadit. Rhodes et ejus ecce t vade ad dextram t sinistram. Item q̄ vadit ad obscenitatē pp̄ Wadi. xvj. vbi petro Joanni dño ad vide. vero me fatuum ne scandalū mihi es. Sathanas aduersarius interpretat. Item q̄ vadit ad stultitiā pp̄ Matth. viij. vbi vi. Omnes obscenū sunt ad cursum ejus equi impetuosi. dens in plinio. Et breuiter malus semp vadit in tenebris in eodem statu stare vel manere q̄ sicut vbi in pō. et ipse manebo. Recordatus est q̄ caro sunt ipse vadit t nō redeūt. Patet ergo q̄ vado significat incessū criminalē. Quarto dico q̄ significat defectum ipsalem. Mundus ait t non possit p̄ penitus semp vadit t transit t manet in eodem statu quo fuit nec unq̄ erit. Quia sicut dicit Gal. v. Tota scriptura omnia volat verbum. Quinto dico q̄ significat accessum infernalem Apoca. xvij. Scribe qui vidit bestiā q̄ est t non intelligit vadit loquit de bestiali peccatore q̄ primo vadit ad infernū. Sexto dico q̄ signat accessum superbum. t sic illud dicit ire quo iusti vadunt post mortem ad gloriam paradisi. quibus potest dici. j. Regū. xxv. Et de pauperibus domū tuam. Sed adhuc dico q̄ te ipso possimus dicere q̄ ipse multotiens dicit vade. Quia ipse vadit

Ad infirmos ipsos medicandū.
Ad socios ad ipsum visitandū.
Ad eos ad locum ꝑparandū.
Ad eos in ad ipsum famulandū.et
Ad patrem ad ipsum beneficiū.

Vade dico ad infirmos sicut medicinā. Et te. La zaro veni foras. Item Job. xxxiij. Exaudiuit Jhesus amicus ni⁹ dormit. vade vt a somno eum dicā. Vadit ad socios sicut visitator nobilissim⁹. vt Job. viij. Madibis q̄ ego dixi vobis vade t venio ad vos. Vade insup ad eos sicut ꝑparans alossim⁹. Et ipse dicit ipse Job. xiij. Vade vobis parare locū. Vade ad eos ad patrē Job. xiij. Vade ad patrē q̄ pater maior me est. Hic ergo te vade sufficiant que ad plena. vide supra te ambulare Jre. Gradi t Currere. Transire. t aliqua notabilia ibi dicta significantibus.

Vagus. vagabilitas. Vagus q̄ dicit nervagans. qui sine gressu vel certa mansione vndeq̄ vagat. Notabo ergo q̄ vagi possunt sic in tria genera personarum. Scilicet

Sanctitate pollentes.
Facultate diuitum.
Vanitate mutantes.

Sunt q̄ vagi vel sancti t viri. mollicie. s. sancti enim habitu nonnō nō eleganti in mundo: t vagi p̄ diuersa ꝑtes mūdi circuierūt: t habitationi celesti minimē sollicitudine peregrine. Unde. s. de peregrinis dicebat. n. illud Hebr. xiij. Nō hēm⁹ hic manēt. ciuitat. q̄ futurā inquirim⁹. Hic ait te ipso ol Dicre. xiij. Quasi cervus fugiens. Et ita ex terra t ossi vitatis vadunt ad mare. Et lenus fuit⁹ eo in terra t ossi vitatis vadunt ad mare. Et ipse fuit⁹ eo ossi vagus. Item vagi dicunt impio vel a pernicioso. sine ꝑpetate remos t vela mōdicitate vagi. nantur. Et sic ol Esa. lviij. Frāge elemosinā panē tuū t egenos vagosq̄ induc in domū tuā &c. Item vagi dicunt vani t

vehemēs: quia fuit vir inconstans ⁊ instabilis ⁊ vani mōtus sāi ⁊ stabilitate boni, qđ sui nō pōt figere. ⁊ videris stare, qđ videt cōsolabilis cōtradictiōnē sint sine ambage. Sēm̄ ingens gressus mētis efficax ⁊ bōnus vagat. sicut enim sunt inconstantes qui mētē in eodē gressu firmant. Sicut autē qui nō mētis acquirendo ⁊ semp ad ampl⁹ accendunt. Tales figurant in duobꝰ qui interpretat̄ pessūs qui sunt vagus ⁊ p̄cipue sup terrā: sicut exit̄ Gen. iij. Unde cū sit vana ⁊ instabilis natura vitiosa Prouer. v. Os vagi sunt gressus eius ⁊ insuētis pedes. Et Prouer. xxi. q. ipsa est garrula ⁊ vaga: quietis impatiēs ⁊ nō valens in vno loco p̄sistere pedibus suis. Idēo bene dr̄ te peccatōr⁹ instabilis⁹ vias Sēm̄ ij. Abqđ ergo ex te nō mouet: q. nō auditū ēt: ⁊ erant vagi in nationib⁹ ⁊c. Vide infra de vanitate.

Valere Vide supra vbi Bonitas: ⁊ infra vbi Virtus.

Validus Vide vbi Fortis.

Valde. Dicit q. sīlad aduerbiū valde qualitat̄ significat excessū vel excellentiā spēi⁹ cui adhēret̄ p̄ter ipsū cōparet̄ bonis ⁊ malis. Et idēo possūt poni, nō q. quilibet vir virtuosus ⁊ bonus debeat illud aduerbiū valde q. sine illorū⁹ valde efficax ⁊ fructuosa sit. Sed q. sufficit ei esse

Valde fortis ⁊ vigorosus.	Sit qđ vir multus fortis ⁊ vigorosus. Iosue j. Confortare et esto robustus valde. Mach. q. Cōfortare et estote viri: parati sitis valde. Ibi fit valde fructus ⁊ amenus. Ibi fit valde pauidus ⁊ timorosus. vij. q. Reg. xvi. Mōstra omnibus etiam mens timēdi valde. Ibi fit valde pulcer ⁊ spectabilis. sed p̄ beneficium puerilitatē. Ibi ꝛ. xxvi. celsi: et Eccl. xlv. Illi dicarum ⁊ benedic qui fecit illum. valde est splendidus et in splendore suo. Ibi fit valde fortitudo ⁊ luminosus sui inalbricosus Esaie lij. Eccl. surdiger seruis meus iacob. dealbabit ⁊ exaltabit ⁊ sublimis erit valde. Ibi fit valde letantibus ⁊ gaudiosus. j. Mach. iij. Et factū ē letitia magna in populo valde. Ibi fit valde humilis ⁊ obsequiosus. vij. Esd. vij. Humiliauit valde spēm cui gratia vendicta cōmisit gratie ⁊ veritatis. Item fit valde mirabilis ⁊ gloriosus. vt ei dicat filia Sion. xv. Valde mirabilis es dñe et facies tua plena est gratia. Sic ē pōt q. valde figuat virtutum excellentiam que primo ad bonos. Sed adhuc ut eo q. significat excellentiam vicios. que pertinet ad malos sine iniquos. vnde Ecclesiast. Iniquitas diuitis inda et strad nimis magna est valde sed in sufficit vide supra v.

Vallis, ⁊ in medio mōtis cōstituta. Possūt̄ dicere q. multiplicitēr sumit in scripturis. Et sic dico q. sex cōditiōes sunt naturales vallis. possūt quatuor valles spūaliter notari. quia sicut vallis naturaliter est

Locus inferior.	Secundo. Valle bailey ꝺ est inferius. Vallem flebit que est optima
Locus secundus.	Vallem obscurior. Vallem obscurus ꝺ est grandis.
Locus obscurior.	Vallem impūs ꝺ est pessimus.
Locus immūdior	

Sic⁹ primo q. vallis inferior est strata mōtiū. Ping. est ⁊ miser vallis sicut̄ p. eo q. inferius ꝺ cetera inferiorat̄ ⁊ calcat̄. vij. Esdre. xiij. Et surgit vallis una ꝺ illa dicta. Montes peccatores designat, valles eos pauperes ⁊ subditos manifestat. Nam sicut vallis est locus secundus: ꝺ si mons ex aduerso non fit. nec facilitet accidit de terremotu: ⁊ sic edificia sicura ibi remanēt ⁊ intacta. Sic vere status subiectionis et paupertatis ꝺ sit obscurior ⁊ inobseruabilis ꝺ in veritate felicior ⁊ securior. q. Lyd. Locus pauper ꝺ in illo sunt ventis inania gloriationis: ⁊ sic nō possunt inferre tentationis: ⁊ sic nō incurrit terremotū cecite dānationis. Unde ꝺ ē ireelle pauperat: ⁊ subiectionis manere. ꝺ in significatū mundi⁹ relidere. Et nō redūt Luce ij. vbi ꝛ. Os olo vallis implebit: ⁊ olis collis humiliabit. Universū in hac vita ⁊ in qđcūq; alio seculo infernū. Ponit̄ vis qđ vallis habeat naturā in spūalibus tū circa hoc:

Omnis secundante.	Propter primū sīlitudo accipit̄ Sapiēs. xxj. Quare oculi tui nubilant. ad vallem lacrimarum: ⁊ aspera q. Omnis cōsolatus. non sentiat. Propter istum dr̄ Eccl. xxxvij. Cum tabescit videbit ⁊ ingemiscet. Omnis vallis vilescit. Propter istum similiter sine omne cōsolatione vocabat Sapiēs. xij. Ut vocabit vallis opprobrij. proc. ⁊ fol. vallis inspectionis. Propter quartū similiter qđ melior ⁊ laudabilior. Sicut scriptū est exercitium in valle: Sed peculiarius humilitas sibi similitudo accipit̄ ad cōtēplatiuā: ⁊ infimus fuit in adventu ꝺ primus. Nam contra istos quatuor defectus. ꝺ spūalis vallem humane nature. Sertit ad diuinitatis ad eius indigentiā secundandā. Lumine vt riatis ad eius ignorantiā illustrandā. Omnis hūgitat ad eius mestitiā seu miserie relandā. Lumine dignitat̄ ad eius stultitiam sapiendā. Lumine dignitat̄ ad eius stultitiam sapiendā. Ille est cui dicitur impletur bonis Luce j. Vallis igitur inferior vallis est inferior.

Secūdo dico q. vallis secundus est status pessimus. Perfectū est esse cum statu religiōis ⁊ eccle vallem dicunt: ut Sapiēs. xxj. Quare oculi tui nubilant. ad vallem lacrimarum. Ille ꝺ subdolus vir pessimus vel ad Locus infirmus. nimis status est infimus p humilitatem: ⁊ vacuus Terre vacuus. p paupertatē. Ut secundus Fructus fortibus. dus p bonos operum vberem. ut Aque fluebant. etiam irrigū⁹ p lacrymas ⁊ simplicitatem. Ibi ꝺ est infimus humilitatis Luce ij. Unde vias in desuper ⁊ fiant ꝺ sit fortis. Cum vallis ē humilis cognitionem cōfigunt vel vie nostre sunt videnda: ⁊ p cum ꝺ eiusmodi fortis nō dicūtur. Item ibi ē vacuitas temporalis. Quibus ē gressus bonis equalibus ē vacuus. bō⁹ nis nō spūalibus repletus. Nam sicut in valle vbi ē vacuitas aquis aquas liquefiunt ꝺ si mōtis: cū sit locus ē lichor ꝺ si in montibus. Sic vir perfectus quum ad affectum qui terrenis equalis sunt vacui, nimis cōtinui non solum tū fortes: sed ipsis nō dum calore charitatis fundit ⁊ in propensibus cōtinue. Matheo v. Beati pauperes spū. quoniam ipsorum est regnū celorum. Item ibi ē fructuositas. Omnis enim fortes in ebullitibus ⁊. Fortes dico misericordie. quibus pauperes potunt: ⁊ p quos bibliationē opum suorum sustentauerunt. Item ibi ē securitas tollus bonorum. Ibi enim abundant fructus bonorum operum ⁊ fames bonoſe vite. Prou. Vallis abundabit frumēto ⁊. Item ibi ē flexibilitas ad omnia. Fluuij enim ladeq̄untur in illis vallibus. Psal. Misericordias in eode fac̄ dispo. in vallibus lacrimarum. Status ergo perfectionis dicitur vallis

Lachrymarū.	Vallis ergo lachrymarū dicit̄ qđ ibi vel
Salutarium.	gent lachrymę compūctionis pđ. Qui
Sūgestio.	omnis fontes in vallibus⁹. Item dicit̄
Illustris.	vallis salutarium quia ibi accidit affectus
Satisfa.	re confessionis. ij. Paral. xxv. Amasias
Remouata.	abqđ in vallem salinarū ⁊ percussit filios

seyr. Amasias est qui in valle ecclie. Ecclesiastes corrigit ⁊ pauit infelentes. Ibi vallis illustris dicit̄ propter solitudinem solitarie habitationis. vij. Esd. xiij. dicit ꝺ vallis illustris habebat multos pastus. Item vallis illustris dicitur propter nobilitatē famose reputationis. Unde ꝛ Moysi ⁊ Iosue vij. Esd. xij. q. ipsi venerunt vsq; ad vallem illustrem. Item vallis fortis dicit̄ propter asperitatē laboris ⁊ veritatis. Unde de vineis colo sanctus ꝺ fuerunt ⁊ fortes. Ut sui debebat ad vallem asperā ⁊ fortem. Item vallis remotis dicit̄ propter eminentiā bonitatis ⁊ fortitudinis. vnde Num. xxiij. Ut palos ⁊ tabernacula sua tendit ⁊ tendentia sua strad vt valles nemorū: ⁊ vt cupressi sicut̄ irrigui. Circa hoc ꝺ vallis obscurior est status nō dānatus. Mendax enim ⁊ ipse mendax vallis dicit̄, eo q. sicut valles sunt naturaliter locus obscurior. Ita ecclesiastici. Infernus quinquies. Sic ⁊ cecitas ⁊ tenebras ꝺ ignorantia sunt obscure: ⁊ p vias ⁊ peccata infernus sunt quinquies ⁊ ab eis obscuribus sunt remoti longe est ꝺ peccatoribus salus ꝺ iustificationes eius nō requirūt. Valles sunt loca secreta ⁊ loca pendentia: videns fore latent in vallibus habitantes latrones insidiando transeuntes⁹ lantare. Sic vere dānatus vallis miserie huius mundi est habitat

nos locus bestiarū. i. hominū immundoꝝ locus etiam furum: raptorum ⁊ nauarorum. Unde ꝛc malis hominibus vallem dicam inhabitantibus dicit Hiere. xxi. Oz amalech ⁊ chananeus habitabāt in vallibus. Et. j. Paral. xiiij. dicit q philistiim effusi sunt in valle raphaym. Et. ij. Reg. xxi. Ecce philistinoꝝ erant pedites in valle gyganteꝝ. Undecio interficit lambēs sanguinē chananeos negotiatores philistiim populo nuper interpretat gyganteꝝ signant superbos. Quia pendulubio charissimi vallis bona mundi dicit, quia locus bonoꝝ qui lambunt sanguinē reliquiarum scꝫ bonitatis luxuriosoꝝ: illoꝝ qui sunt negotiatores id est hominū auaroꝝ ⁊ mundanoꝝ: ⁊ etiam illoꝝ qui pascuis ruunt. i. hominū elatoꝝ ⁊ gulosoꝝ. Esaie. xxviij. Oz corone superbie ebrioꝝ effraym qui erant in vertice vallis pinguissime: ⁊ etiam illoꝝ qui sunt gyganteꝝ. i. hominū magnoꝝ ⁊ superboꝝ. Omnes enī isti in valle huius mūdi habitant ⁊ hi dominantur ⁊ militant. Et sic bene dico q vallis obscuritas est status mundanoꝝ. Quarto dico q vallis immūdicie est status damnatoꝝ. Infernus est vallis quia ⁊ eo q fetidus ad modum vallis foetor ⁊ immūdicie ad est ville boies peccatores hic defendit. ⁊ eo q ad modum vallis infernus in terre voraginib⁹ habet situm. Ista figurat in valle filioꝝ ennon vbi dicit q amūdine vicebatur gehenna. eo q semp ardebat ⁊ eo q ydolatre dicti filios comburebant sicut supponitur Hiere. vij. quia ignis est in inferno semper est ignis ⁊ vermis. ita q demones filios suos peccatores ibi comburunt ⁊ occidunt Hieronimus. Hec vocabitur amplius locus iste tophet: sed vallis occisionis.

Vanum. vanitas. Nota q illud quod dicitur vanum. qđ in se habet vacuitatē. qđ in se habet instabilitatē. quod i se habet inutilitatē: ⁊ sic verificat illud cōmune dictū q vanū est qđ nō potest plenitudinē perfectionis salutaris intrinsece nec fructū laboraⁿ. Ergo possum dicere q vanitas semp accipit in malo. Et sic notabo q in scriptura inuenit

Vanitas naturalis.	Prima est vanitas omniū creaturaꝝ.
Vanitas ypocrisis.	Secūda omniū bonoꝝ.
Vanitas plenalis.	Tercia omniū bonoꝝ.
Vanitas criminalis.	mam peccatoꝝ. Quarta omniū operum malignoꝝ.

Prima ergo dico q inuenit vanitas q̄ est omniū creatoꝝ. Dñe est illud qđ creatū est. eo ipso q creatura est. quandā naturalem habet ⁊ antiquā quasi a principio nata est ad cito ⁊ in nihil tendere. Un citō Ecclesiastes dicit. Oz omnia tendunt in nihilum nisi qui manutenet ea recreat. Unde in Ps. dicit. Verumtamē vniuersa vanitas omnis homo viuens: sicut est dictū Rom. viij. Vanitati subiecta est omnis creatura non volens. Talis ergo Eccl. j. Vanitas vanitatū ⁊ omnia vanitas. Ista est vanitas naturalis que est omniū creatoꝝ. Secūdo dico q est vanitas ypocrisis que est bonoꝝ mundanoꝝ. Omnia enī bona ypocrisis dicunt vana: quia mentē nō satiant velut insatiant quia instabilem fallunt velut instabilia. cum etiam ea spem fruitionis velut mendacia inopia. Res enī vana dicitur que apparentiam habet nō existentiam: que videtur esse ⁊ est nebula que videtur durabilis ⁊ est defectibilis. patet in vesica que plena vento aliquid videtur esse firmum qđ tamē in veritate est vacuum ⁊ inane. Sic vere mundi bona que sunt firma ⁊ durabilia aliquādiu videntur: tū ex. bilia ⁊ defectibilia comprobantur. Et ideo dicit Eccl. j. Vidi cuncta que fiūt sub sole ⁊ ecce vniuersa vanitas ⁊ afflictio spūs. Et vere charissimi vniuersa vanitas ⁊ afflictio: quia est vere aliqua bona mūdi quia inueniunt vana ⁊ mentē ⁊ spiritus afflictiua. Inueniunt enī in scriptura Vanitas

In diuitijs temporalibus.	dico q est vanitas in
In delicijs temporalibus.	temporalibus diuitijs
In scientijs secularibus.	vñ Eccl. v. Qui amat
In amicicijs mundialibus.	diuitias: fructus non
In corporis pulcritudinibus.	capiet ex eis: ⁊ hoc ergo vanitas. Ubi opes
In laborum molestiarum dinibus.	sunt plurie multi sunt
In verbosa amplitudinibus.	qui comedūt eas. Item est vanitas in corporalib⁹ delicijs vnde Eccl. vij. Adolescentia ⁊ voluptas vana sunt. Item est vanitas in secularibus scientijs. vnde Eccl. ij. Sapiencia gloriemur mecum. Sequit. Et vidi in istis esse vanitatem Hiere. viij. Docerna vanitatis illorum ignem est Item est vanitas in mundialibus blandicijs seu amicicijs Ps. Uerum filij hominū mēdaces. Item est vanitas in corporis pulcritudine Proverb. xxxj. Fallax gratia ⁊ vana pulcritudo. Item est vanitas in laboꝝ sollicitudine Eccl. ij. Uidi labores in sapiēcia ⁊ doctrina ⁊ solicitudine: ⁊ homini cuncta quibus laborat in hoc ergo vanitas ⁊ magnū malum. Item est vanitas in verboꝝ amplitudine. vñ ps. Uanos de locutus est vanitatem unusquisque cum proximo suo quarnus. Ista ergo sunt septem genera vanitatis que in bonis ypocritis inueniunt: quia que tanqđ vana ⁊ superua a prudentibus cōtemnunt. Sicut de Dauid legitur q̄ ipse obiit in Ps. Auerte oculos meos ne videant vanitatē ꝛc. Et sic ergo dico q est quedam vanitas ypocrisis que est bonoꝝ.

Tercio dico q est quedam vanitas plenalis que est hominū peccatoꝝ. Peccatores enī dicunt vanitas scꝫ vitiorum vanitatibus sunt pleni ⁊ repleti: ⁊ retia vanitatis ⁊ temporalib⁹ sunt inuiti. Illi enī nō habent necessitatem nec vtilitatem sed in omnibus habet vanitatē Sap. xiij. Uani sunt omnes homines qui nō habet scientiam dei. Ideo enī vana dicit que falcimento ⁊ fundamēto ponit. que in pendulo consistit. que nulla stabilitate firmat. Illa est ventura nubes dampnatoꝝ que nō sunt ero firmi ⁊ vacui: ⁊ ideo nō stant. sed potius vndequaq̄ dissipāt ⁊ cadūt ad vnam partem: ⁊ nunc ad aliam se vertunt. Talis igit peccatoꝝ est cui nō sit gratie fundamentum. Talis est illa res que est in pendulo: quia cuncte motibus nūtationum subiacet: ⁊ firmitate constantie carent. vñ Ps. Homo vanitati similis factus est dies ei⁹ sicut umbra pertransit. Peccatores enī grauiter vnde dicit. eo q mediocriter vanos nō solidos inuenit sicut patet in hypocritis. vanitatis inquibus ⁊ superbissimos ⁊ ipse vide supra in suis locis. Ergo possum notare q peccatoꝝ multiplicitēr est vanus. scꝫ

In sensu ⁊ cognitione.	Dico q peccatoꝝ vanus est
In corde ⁊ affectione.	in sensu ⁊ cognitione Eph.
In verbo ⁊ locutione.	iij. Gens insipiens in va
In mente ⁊ cogitatione.	nitate sensus su. ⁊ Eccle.
In manu ⁊ operatione.	xij. Uidete vana ⁊ inutilia
In habitu ⁊ puerilitate.	mēdacia. Item est vanū
In lapsu ⁊ plumptione.	corde ⁊ affectatio. ergo ap

petunt res inutiles ⁊ vanas Ps. Filij hoīm vsquequo graui corde vt quid diligitis vanitatem ⁊ quaritis mēdacium Item est vanus in verbo ⁊ locutiōe Ps. Uana locuti sūt vnusquisq̄ ad proximū suū. Et ibidē. Inquirebat malus lingua ⁊ sint vanitatem. Item vanus est in mente ⁊ cogitatione Ps. Scio scī cogitationes hoīm qđ vane sunt. Item vanus est in manuū operatiōe. vñ Hiere. ij. Vana fuerunt opera ⁊ risu digna. Item vanus est in habitu ⁊ conversatione. ij. Pet. j. Redempti estis de vana conuersatione. Item vanus in vana lapsione plumptiōe. vnde Job. v. Ne credat ille in lapsum erigit ⁊ tanq̄ pullum onagri se liberū nāt putat. Ista est ergo vanitas plenalis que est hoīm peccatoꝝ.

Quarto dico q vanitas criminalis que est operum malignorum. Mala enī opera dicunt vana eo q finē non. bonū fruitur. eo q a malis hominibus inanis exponit Hiere. v. Uanū est opus ⁊ risu dignū. Peruersi enī operā sapiūt vana ⁊ in vanitatē: quia ille que sunt ad sapiam pompā seu gloriā seculi nō habet aliqua solidā consistentiā nec meritū aliquē boni finis. Et ideo illi commendātur in ps. Qui nō accepērit inanē animā suā nec iurauit in dolo. Sic igit pro q quatuor sunt genera vanitatum. Uerumtamē qđ vanitati pōt rebus inesse ⁊ in stabilitate ⁊ leuitate valde dicit.

Varius. varietas. Quia varietas nihil aliud dicit q̄ rerum inter se diuersitatem. Dicitur Persius⁹ notare q in bono sumit ⁊ i malo. Uñ nota q in scriptura inuenit varietas

Comēdabilis.	Prima ē varietas bonoꝝ appetibi.
Instabilis.	Secūda est mentalis inconstantie.
Detestabilis.	Tercia est fallacie fraudulentie.

Prima est varietas boim spūaliū: qui sc varietatibus bene beneficialis dicō panthere. qđ est mīl pulcrum variis colorib⁹ picturatū. Unde. i. in pelle in diuersitate ⁊ sic

bent esse varij colouris: & varie virtutes facere. Exemplo pictoris in quo oim colop varietas relucet. Quod bene figurat Ecclesiast. vltimo capitule. Ut in tabernaculo fiat velum quatuor colorib⁹ compositū & pulcra varietate contextum: quia. i. vere iusti qui tabernaculū ecclesie sunt oim virtutū & varietatū quatuor colorib⁹. i. quatuor virtutib⁹ cardinalib⁹ componunt: & per bonestatē mentis virtutib⁹ bene operibus adornant. Pō. Aliter regina a dextris tuis in vestitu deaurato circūdata varietate. Et psalte regi assuetus etiam dicit Dauid. q. ipm mira varietate picturā decorabat. Ista est ergo varietas bonū perfectoꝝ. Sicut econtra ipē est varietas malorū imfirmoꝝ. Qui est infirmus & imbecillis lenes & inconstātes varij dicunt: eo q in nullo gesto bono placent: sed de vno ad aliud variant. Silex hyene q̄ mutat & variat pelem. Similes etiā istis mentis debilibus q̄ sūt varie spē variant. ita q̄ in vna re plena & in alio vacua inueniunt. Similes etiam sunt mari cui⁹ colores variant & turbat. Sic & istop sunt & iuste cui⁹ figura variat & turbat. Et breuiter ibi in eadem statu nō perseverant nec fabilitate sed variant cōmune & frangit. & de additione ad cōtinuū. de affecta ad affectū. de verbo ad opus. de desiderio ad desiderii se flectunt. vñ Cyprianꝰ. Examine & nos aliquādo mēpitos & incredulis erroꝝ cordis vitiosis desiderijs & voluptatib⁹ varijs. Ista est ergo varietas bonū infirmoꝝ. Tercio dico q̄ est varietas bonū vitiosorum. Fallaces sūt fraudulenti & malesi sūt varijare & mores & verba vt sic possint decipere inocentes. varij. a. inocentiam adulatorū: quia vnum dicūt ore & aliud corde. Falsi animo: quia vnum fingūt in verbo: & aliud in animo. Hypocrite: quia vnum monstrāt in apparentia & aliud natura in cōscientia. Sic ergo sunt similes pardo quod est mal varijs coloribus insignit. Similes lupis ethopicis de quibus dicit Jhūs. q. ita varij sunt q̄ nullus eoꝝ cognoscit. Sic vere diabolus talis mira varietate pingitur: & talis condicionibus & moribus esse duplices & varij monstrant. Secundū illud Hieronimi. Si mutare pot ethiops pellē suam. & pardus varietatē suā: sic & vos poteritis bonū facere cum assueritis malum. Sic ergo patet quomodo varietas potest tripliciter sumi. Vide supra de Mutare et de Color.

Vas. vasa. et cetera. Nota q̄ vasa in scripturis intelligunt homines. Vñ apostolus Paul. ad Rom. ix. distinguit duo genera vasoꝝ bonoꝝ scz & malorū. Dicit ergo q̄ figulus de eadem massa facit diuersa vasa. aliqd quidem in cōtumeliam. aliud ēo in honorē. Quia scilicet deus de eadem massa. i. de nūdo eiusdem hominis creat. quoꝝdam alij contumeliose damnant. alij honorifice salvantur. Notabo igitur q̄ in scriptura inueniuntur vasa

Fragilissima. Prima sunt vasa mentalia peccatoria.
Debilissima. Scda sunt mentalia afflictionis.
Utilissima. Tercia sunt mentalia perfectionis.
Oblissima. Quarta sunt letalia infectionis.
Claressima. Quinta sunt vitalia saluationis.
Turpissima. Sexta sunt finalia damnationis.

Dico q̄ q̄ sunt scda vasa mentalia corporalmēte & illa sunt vasa corpoꝝ nrōꝝ. q̄ frāgile pōt dici vasa luteū. i. fictū vasa q̄ de luto cōponunt: cito frāgunt & nunq̄ postea reparāt sic pariformiter corpa nra a limo fūt & materialiter plasmata Job. x. Memēto q̄ sicut lutū fecisti me. & pulueri reducesme. Que cū p̄mode fragia fuerint nō prīt ampli⁹ & ergo mentalia Hiere. xviij. Esse figulus faciebat manib⁹ suis vas sup rotā. & dissipauit eū vas q̄ ipse faciebat manib⁹ suis de luto. Illud est vas qd p̄ prudēciā fricat: q̄ pōt fiāt laudē & q̄ facile cadēs fragilē & caducū: & sic sūt aptū. i. Thessal. Scit⁹ vnusquisq⁹ vas sūl possidere in sanctificōe & honore. Item sunt quedā vasa mentalia pcia. Contra que sunt vasa illa in quoꝝ odorē diuine gre balsamū reconditū & ad vsum bonū ap̄ūi reseruare. eorum p̄ mediāte vtiq⁹ in pectoris custodia. Figurata in sapientibus virginib⁹ q̄ accipiētes oleū in vasis suis ad sponsi nupcias sunt recepte. Matth. xxv. Hiere. xl. Colligite vindemiam & messem: & oleum recōdite in vasis vestris. Vbi ostenditur q̄ in vasis cōscientie debet quilibet colligere sanguis pocula. vindemiā. Corpoia fercula. messem. Gratie munera. oleum. Quod tñ est contra multos qui in vasis cōscientie no reponūt pocula in quoꝝdā pectora vitiosa fetoꝝ. Figurat in illa mulier euangelica Apoc. xvij. Que habebat vas plenū abhominationibus & immūdicijs sue. Mulier est meretrix & alia peccatrix. que pectus vas cōscientie abhominatōe plenū habet. et in quo fetor vnoꝝ cōmet aq̄ tenet. Cant. iv. Comedite carnem fratres & bibite inebriamini in vasis cor. Ista ergo sunt vasa metalia sic: q̄ licet & Eccl. xxj. Cor fatui sicut vas p̄fractum oim sapiam nō tenebit. Item sunt vasa moralia pudicie: & illa vasa nobil aliud sunt q̄ vtr iusti q̄ sunt mūde gratie plenitū. Ista sunt illa vasa de quoꝝ ait Deus ezech. xx. Sarā & mundando mundari a vasa pudicia idola sapiet sed de hoc dicit infra latius. Item sunt vasa letalia iniustitie: & illa nobil aliud sunt q̄ vtr impij: & inquit q̄ in scripturis dicunt vasa. eo q̄ sunt oim criminū cloacina & illi plena peccatoris dicit. Pō. Facies tua tanq̄ vas pleni qui audiūt e. v. De diabolo ait ambo. q̄ ipse pauit vasa mortis ingenio suo arditibus effectu. Vasa dicūt nō inclusa. eo q̄ mente culpe inficiunt & mom pone cōtinent. In scriptura est alie infirm vas nuncupatur. Illi ena gladij interfectōis dicūtur. vñ Exod. v. Dauid. quilq⁹ vas interfectōis habet in manu sua. & figure peccatoꝝ qui vasa interfectōis dicunt: quoꝝ vel aliqs spūaliter vel tpaliter interficiūt. vel qui a demonib⁹ finaliter occidūtur. q̄. d. de illis implebit illud qd i ps. de eis dicit. Regēs eos in virga ferrea. & tanq̄ vas figuli confringes eos. Iste sunt vasa vitales cōmūne & ista vasa sunt beati qui mundi corde pmet in regno. vñ q. Cap. ij. Signis emēdauerit se a peccato erit vas in honorē sanctificatū & utile Domino. ad omne opus bonū parat. Eccli. xlij. Hoc castrum in specula in firmamēto celi resplendet.

Item sunt vasa finalia pessime. & sic p vasa intelligunt damnati qui dicunt vasa ire. vñ Hiere. l. Aperuit dñs thesaurū suum & protulit vasa ire sue. Quia sunt di Hiere. xlviij. Vasi contriti moab. i. peccatori sicut vas inutile. Hec finalia dicunt generaliter q̄ p vasa in bono significato intelligunt boni viri & iusti. quoꝝ labor p tribulatōes & fatigationes gbat q̄ gram & virtutes operat. q̄ sic vasa dicunt i thesauro suo custodit & leuat. Illa n. sūt vasa aurea. ¶ Vñ ois sunt qui per patientia fulgēt ut argētea. Argētea. & aurea. Per eloquium rotundat tanq̄ ut Lignea. gemet. Per paruitatē sicut sunt lignea. Fictilia. Per humilitate pauperes vel abiectos. Et ideo beatus Apostol. ij. Thy. ij. dicit. Qz in magna domo nō solum sunt vasa aurea & argētea sed etiam lignea & fictilia. Ac si diceret in omni diuersa vasa sunt genera indifferentia. cōmunia tamē sunt vtilia & ad vitam necessaria. Sic in domo dei que est ecclesia. diuersa sunt genera differētiū bonorum in virtutibus: quia vnicuiq⁹ data est gratia sm mēsuram donationis xpi: nō offitia eque eadem est eque. sed alia est cura voluerū. alia bellatorum. i. Cor. xv. Verūtamē offitia necessarij sunt ad vnum vel ad aliud opus. Sicut est ipsa bonitas dei & ipsa malis bona dicere: & eorum mala opera adulterantem bonos ordinare. vñ dicit Hiere. Qz in domo magna sunt vasa aurea & fictilia. tamen vtraq; sunt necessaria. Et ideo beatus vir iusto dicitur Eccli. Iste est quasi vas auri solidum ornatum omni lapide pretioso. Vbi aduerte q̄ sunt vasa quedam soliti habere

Vacuitatem vt possint tenere. vas.
Mobilitatem vt possint valere auri.
Solliditatē vt possint manere solidi.
Formositatē vt possint placere omnib⁹.

Sic viri iusti dicunt vasa: qui in ipsis est

Aperiendo cōmunis remoto vas.
Retinendo mirabilis valoris aur.
Formando curabilis vigoris solidum.
Pulcriudo amabilis decoris amabi.

Dico primo q̄ iustus dicit vas. pter aptitudinē magni tenoris. Quia sicut vas q̄ sui natura est naturaliter. & hoc est possidere. & sic

Vnum. dñi quod erat obus valentissimum. valentiñe grauitatem signat. que pcepto in vasa lutea vino aliquo per longum ge neratis cor roborat & seruat. Vbi est contra multos qui sunt sicut vasa fracta nō integra: qua frāgi facile nō possunt tenera nec ita grossa & palpabiles solent optime cōtinere sicut potest de vasis fractis quod bene tenet plumbum vel aurum. vinum aīt & oleum nō tenet. Sic vere charissimi multi sunt qui per peccatum sunt fracti: & sapientia dñi fugit a talibus. peccatum quod habitu in actu dilapidat. peccatum quod habitu in actu dilapidat. Sed nō sic pcepto nō resistēt sed gressa & inutilia. sc̄z bona opalia peccata & inutilia verba optime cōtinēt. cōtinuāt atq; retinēt. Sicut dñs dicit Eccli. xxj. Cor fatui quasi vas confractum omne sapientiam nō continet. Illud optime apparet de illo q̄ illud bonum quod dicit predicatum nō tenuit. sed bene bibam. sic predicauit & predicat & nō plus. si quis ita minus bene dictum vino & latum memorie commendare. Sed nō sic dñi: quia illi sunt vasa bona. odorifera. malefica. eo & inutilium emulsiua. similes vasi quod fit de cedro quo ad putrefaciendum vina. sicut dicit Plinius mirabilem habet virtutem: quia si vinum limpidum infundit. vinum in vase retinet & aqua effundit: quia peccatibus quidē dñi sc. seruat vas. i. vinum & aqua. hoc est status bonus & malus spiritualis & temporalis. virtutes & vicia. peccatibus ipi bonum retinēt & malum diuinum. Exemplo bonarum virginum que acceperūt oleum in vasis suis cum lampadibus Matth. xxv. Sed pcepto ecclesie multi sunt sicut vasa pertusa: que vino & aqua impleta simul solent aquam effundere & habere vinum. ita omittere quia sc̄z illi omnes habēt aquam & vinum id est multas diuinas multa & bona. temporalia & eterna Apoc. xvij. Habebat in manu sua vas abominationis plenum. de bono ergo vase. i. de viro iusto dicit Eccli. xlix. Sol in oculis omnium: in celo vas admirabile opus excelsi. Quia pcepto mirabile est videre quomodo ecclesia operatus est. Illa vasa parit & beato Paulo qui mirabiliter fuit conuersus. Ideo & de dicit ipse Act. ix. Vas electionis est iste mihi: vt portet nomen meum coram regibus & principib⁹ & filijs Israel. Parit in beata virgine cuius pcepto cōceptus & natus & conuictus & crucifixus fuerit mirabiliter. Illa dñi similia fuit vasi testacea. Vasculatores aliquādo fabricantes vasa vident posse ea magne quātitatis: quia sc̄z in vase sui vtori patrisfi suus pater posuit filium suum: cuius tanta est quātitas, vt nec q̄ celi terra eum capere nō valeant. Vnde dicitur Quia quem celi capere non poterāt tuo gremio cōtulisti. Illud est vas mundissimum in quo omne pater posuit regnum officia parabili. de quo Proverb. xxv. Auser rubiginem de argento & egredietur vas purissimum. Vbi describit ipsa vt penitentia purgata facit⁹. auser rubiginem sc. originale vel actualia peccata. cuius omne genus significat. de argento quod rōne candoris cōfessionem designat. sanctitatis omnis moribus. vas purissimū. sc̄z per offerenda sanctitatem. Patet ergo q̄ isti vasa sunt apta ad dñm magnificentiam magni regis. Secundo dico q̄ isti dicunt vasa apta sanctificationem magni valoris. auri inquit. Magnum est nō dignari habere vasa in omnibus suis nisi magni precij & valoris. Exemplum de illo magno rege in cuius cōuiuio effecit bibebat in vasis aureis. sunt verba Daniel. j. Sic vere nos qui sumus vasa pōssimi. debemus esse vasa lucida & preciosa & dicta moribus virtuosi. quod ostendit cum dicit auri. Illum vasa aurea sunt magis valoris q̄ alia. significatis viros iustos. quibus valori nō potest aliquid comparari. Iusta illud Gale. vj. Preciosus est vir auro & bono mūdo obuio. Quare aīt rubus dicit auri vel aurum. vide supra de auro: quia possibilis bene pauca sunt bodie vasa aurea in ecclesia sancta dei. Verificatū est videtur illud. j. Paralip. xxviij. Ch nabuchodonosor vniuersa vasa templi domini tam maiora q̄ minora cōfudit in babylonem. Et. iij. Reg. xxiij. dicit. Concidit vniuersa vasa aurea que inuenit in templo domini. Quia peccato bodie nabuchodonosor. sc. diabolus vasa argentea id est viros iustos & sanctos de templo dei que est ecclesia militāte & amouit. sc. fugit. retinuit & occidit & confregit: & in babylonem id est in confusionem peccati portauit. Et ideo breuiter bi modo non sunt vasa aurea: sed potius vasa

Ezech. Vasa dñi erāt que faciliter frangūt significat viros ad cordes & linguosos. qui pcepto sunt bodie in ecclesia in magna quātitate. q. Ezech. xvij. Tulit inquit de semine de quo fecit pactum & introduxit eum in terram negotiationis: & in ciuitate mercatorum posuit eum. Item Ieremias terrea significat mundos & luxuriosos: ut sunt dñi vasa de quo dicit. Ier. xxvij. Ch berzellai galaadites mutuauerunt quod vas fictile. Quod vij. Genoranno est similis factus est in mare. nubes quasi vas immundum. Sic sunt luxuriosi quibus est habere & effectus vicinus sc̄z de mulieribus. Et hoc apparet: quia tota ecclesia dñi est corrupta. Sic illo patio vi do nō oportet probare: quia satis videmus ad oculū. Sic vasa lignea significant viros leues & criminosos. Lignum dñi leue facilius in aqua. Vbi dñi sunt dñi vasa de quibus Leuit. xv. dicit. Ch vas ad tactum fluxus seminis fuerat immundus: si terreū erat debebat frāgi. sed si lignū esse debebat aqua lauari. Quia pcepto tales leues & inconstantes sunt & ligneū. fragiles & infirmi. si tamē carnales voluptates inficiant: debent correctionib⁹ frangi aqua cōfessionis lauari. Item vasa fictea significant viros crudeles & malos. de quibus dicit Exo. vij. Ch omnes aque in Egypto tam in vasis ligneis q̄ fictis. Sic vasa papirea significant viros insanos. hypocritas & supbiosos qui sc̄z ad modum papiri. que est quedam species iuncti sunt in monasteriis. ut in ebdomadibus virides & benefi. de quo dicit Gale. vij. Sic vere symbolo alarum que est transitiones ethiopie. q. nimis per mare legatos suos. & in vasis papiri sup aquas. Non sic isti nō sic charissimi: quia isti sunt aurei. Et licet eo q̄ isti dicunt vasa pter sanctitudine grandis valoris. auri. Tertio dico q̄ isti sunt vasa pter fortitudinē magni vigoris solidum inquit. Vas enī solidum & fortis nec ligneus valet: q̄ sc̄z nec faciliter frangit. nec facile liquefit. & indecisi q̄ vasa que faciliter frangunt. & vasa flantes q̄ faciliter igni liquefiunt. parum a ciuibus reparātur. Sic vere charissimi ad hoc q̄ nos simus vasa dñi. non solum necesse est q̄ per constantiā simus solidi. & per patientiam valde firmi. quia cū illi sic non appetebat qui per impatientiam cito frangunt & per mala tribueria relabuntur. solidi inquit. ve sic & nobis dicat illud Deut. xxxij. Vbi quia de eo fabricatore ex celso qui solidissimi q̄dere insti sunt. Sic tamē est bodie cōtra multos: qui pcepto per inconstantiā nō sunt solidi. sed per impatientiam & per inconstantiā vilde vani fiunt. q. Reddidit me quasi vas irone. arbedent me quasi vasa. Vnde etiam plangit bodie Ieremias Thren. iij. Filij sion & inclyti eius quomodo reputati sunt in vasa testea opus manuum figuli: Et quasi bodie sunt testea & non erāt. debiles & non stabiles. fragili & non solidi. caduc & non constantes. Non sic charissimi, sed sint vasa solidum Ezech. xix. Egressi sunt de eo virge solide. i. stabilimus ergo in fortitudine firmi valeāmus. Quarto dico q̄ debent habere pulcritudinem magni decoris. quod ostendit cum dicit. omnium esti lapide pretioso. Pretiosi lapides virtutes & bonos mores designant: quibus qui ornantur. pulcri & boni esti & in anima & in corpore reputant. vide illud predictum Proverb. xx. Aurum & gemma multum. doc. & vas pretiosum labia sapientie. Vide & in ista galeria dine beneficium potest esse illud Hunc. iij. Cuncta vasa alcune operiebat velamine incinctum. Ita q̄ nullus esti aliquo operiret velamine incinctum. Ita & nullus esti potest esse illud Ezechiel. xxviij. Omnis lapis preciosus operimentum tuum. Hoc potest valere. q. vt quomodo diuersi lapides significant diuersas virtutes. que valde speciosum sunt fulgidum & placidum contemplum. Sed de hoc vide supra de lapidibus in suo ordo. Sic ergo patet quomodo viri sancti & iusti debent habere quatuor. sc. bona

Pulcritudinem vt placeant. Et sic bene dicitur de
Fortitudinem vt permaneant. quod vas aut lapis
Sanctitudinem vt placeant. ornatus erat. in Je-
Apetitudinem vt obtineant. Sufficiat ergo de vasis.

fic. Vide de vasis in speciali. sicut de calice & de urceo & similibus. Et nota sicut audiuisti q̄ quatuor sunt genera vasorum. sc. forma vacua & luna. Et nota q̄ signum. i. q. vasorum non frangitur. quādo sepe fuit. quādo amplius non recipit. quādo ponderat. expone. &.

Vastitas. vastus. vastator.

Vasta q̄ vacuas ides est q̄ vacuitas. Unde res dicit esse vasta que est omnibus bonis vacuata. Et sic vastare nihil aliud est q̄ aliquā rem sine loculi bonis omnibus vacuare. Vastare ꝙ perfumus sm q̄ similiter sunt tria genera bonorū q̄ spiritualia corporalia eternalia hec sunt ma gna vastantes. vices Interius. Prima est vastitas peccatoꝝ qui vastant Exteriꝰ. bona spiritualia. Secūda est vastitas egenoꝝ Posteriꝰ. qui vastant bona corporalia. Tercia est vastitas damnatoꝝ qui vastant bona eternalia. Secundū igit primo q̄ est quedam vastitas interior: z spiritalis: z ista est illa qua cordia humana bona spiritualia vastant: z qua per peccata z dyabolicā tentationē granja z virtutū? vastantur. Sicut est videm? quādo aduersarius possunt nostrum castrū frangere castrum solent ingredi z bona omia vastare. Sic vere dyabolus statim quādo pōt mentem alicuius in voluntate aliq̄ irrumpere malum sensum inquirendo solet totam vastare z destruere virtutes z gratias infundas. Dic septuaginta dicit .j. Paralip. vj. Quos ceciderant in certam indem z vastauerant eam. z impauerūt eandem habitationem donec regis. Philistiim est iste de manus qui in certam indem .i. in ecclesiam ascendūt: q̄ mala interpretat confusionē: eo q̄ ibi fit confessio nominis Jesu spiritualiq̄ vastant virtutibus z concidit. z quicquid in nomine ihesu regis .i. in ecclesia diruptū z vastant: et vacuum reddit eam. Dic de anis peccatoꝝ pōt dici illud Deut. vj. Iniquitas z vastitas audiet in ea: infirmitas et plaga. Dic est quinta babā se per ordinē qui sit peccat sq̄ iniquitas adeq̄ quādo vastitas virtutes gdendo. infirmitas fragilitat in currendo. plaga de qua nemo infirmatio sequit nisi q̄ penalis medicamina faccerrat. Dic est ergo vastitas interior z spiritalis. Secūdo dico q̄ est vastitas exterior z spalis: z ista est illa qua tyranni z raptores vastant z diripiunt bona pauperū: similes locustis que alī quādo in aliquibus regionibus ita abundant q̄ segetes et oīe viride vastant. Figurari in dicis locustis que egyptus vastauerit: z eoꝝ fructus z segetes vastauerit. sunt dicit Exodi. x. Dicis. Ecce ego introducam locustas in terminos tuos ut operiant superficiem terre: nec possit quisquam eam videre vastatam

ratem statue t ordinatio humane. Circa q̄ notandum q̄ status noster est subitus t incertus in multis: t maxime
De qui bonigratie. ratus. Primo quidem q̄
De statu securitate. incertus sit de bonigratie: quia
De mentis stabilitate. nescit homo virum amore vel
De mentis quinquitate. odio dignus sit. sicut dicit
De statu post mortis va- ec. Cuius homo sint fca deo
cationē. nel ut carnē si sua grata apud deum plenarie q̄ sit
sua occulta t aterna predestinatio aliquando peccatores
facit iustos. aliquando iustos patit fieri peccatores. Sicut
dicit sū Isidor⁹ est quoddam genus adamātis in ethiopia
cuius vnus angulus attrahit ferrum. alius repellit ipsum
ita q̄ dū lapis sit equaliter positus angulos simul t semel attrahit ferrum t fugat. Sic vere deus q̄ suam occultam pietatem vnam attrahit. conuertit t saluat: quia cui vult misereatur deus: t quem vult indurat. indurari permittendo. Alios dū attrahit per gratie infusionem. alios repellit per aduersitatem. Et ideo de ista gratia acceptione t benivolentia possumus dicere t dubitare per vbi dicentes illud ps. Vbi sunt misericordie tue antique domine. Et potissime illi qui in tribulatione temporali sunt t eternali possunt dicere d. Iud. iii. Reg. ii. vbi est deus bel ye. Et nos pariter possum⁹ respondere illud Ps. Deus aut noster in celo q̄ cunq; voluit fecit. Sumus ergo incerti de tu benignitate. Secundo dico q̄ sumus incerti de statu securitate. Quia dū sumus in hac vita non sum⁹ sicut arbor in flore que facilius incurrit periculum. t facilius a frigore vel calore a celestatione fructuum impedit. Sic vere homo nobil potest habere securitatis in hac mūdo quia semp est in periculo q̄ per mentalem tentationē. vel per corporis infirmitatē t vexationem. vel per rerum exteriorū aduersitatem t tribulationem aliquod infortunium temporaliter. temporaliter. spiritualiter t eternaliter consequat. Et ideo dicit Ambrosius in sermone de consolatione. Quis nisi in meo t fine meo fidenter possim⁹ potest sibi quicq̄ vendicare de meritis vbi de posterio queruit se habere quod velent: t de futuro videtur sibi nesse dubitare. Ideo de ista incertitudine potest fieri collibet ista questio Sen. iij. Rethor. vbi ex. Et i Iud Job. j. Rabbi vbi habitas. Et maxime potest peccatoribus qui misera habitant in mūdo in statu peccati responderi t dici illud Apoc. vi. Scio vbi habitas o vir scelestus est sedes tua. finaliter ante erunt in eternū tormento vbi habitabunt in terra tenebrosa t opta mortis caligine. vbi vmbra mortis t nullus ordo: sol. temporalis horror inhabitat Job. x. Et breuiter quilibet qui est in statu peccati potest sibi illud Eccli. ij. Impij habitatores sunt secum t cum scorpionibus habitat. Sumus igit incerti de statu securitate

Tercio dico q̄ sumus incerti de mentis stabilitate: quia scimus. Ecclesiastes in vacuo t peccatis. t ps. Iniquitates in statu gratie Job. iij. Vbi est timor eius? ideo ea potentia tua? t pleonasmorum mārum. Ad q̄s ipse valet respondere. Formando mea t Iana mea vbi ec.

Quarto dico q̄ sumus incerti de mentis propinquitate. Quia est videndum q̄ nimis q̄ dū est in mari facilius est in statu incerto: t hoc quia nesat quādo ventus insurgit. nec virum ad bonū portū applicabit: vel virus fracta nauc in profundū mergit. Sic vere dilectissimi homo qui in fragili naue corporis nauigat per hoc mare huius mūdi. vbi sunt repelia quoz non est numerus. semp est incertus quando ventus fur vite mutabitur. quando nauis sui corporis ad portum t ad littus mortis applicabit: t verum in profundū abyssi per desperationem vel damnationē anime submergat. ac ita ergo incertitudine mortis potest fieri ista ysio prime Corinth. xv. vbi mors victoria tua ec. Et potest responderi illud Bernardi lib. de meditatione. Scio q̄ mors vbiq̄ expectat. tu ergo si sapiens fueris vbiq̄ cum ea expectabis. Quinto ergo incerti de mentis quinquitate. Quinto dico q̄ sumus incerti de statu post mortem varietate. Quia hac sumus regos hac principes nescimus vbi erim⁹ vbi sunt qui nos precesserunt Unde Baruch. iij. Vbi sunt principes gentium qui dominātur super bestias que sunt in terra: qui in auibus celi ludunt ec. vbi ubi in loco eorum fuerecerunt. Patet ergo quomodo per vbi inteligit fur⁹ humane conditionis. Et breuiter de finali questione vbi.

bitatiua dicat⁹ illud Job. xiij. Homo cum natus de re mundano atq; pulpit⁹ vbi queso est. In quib⁹ verbis ostenditur q̄ homo sit apud nos vbi t mortal.
Labilitas carnalis nature. homo. Cuius est ista
Fidelitas finalis securitas. mentis. cerni de carnalis
Mobilitas mentis structure. pulpit⁹. ture fragilitas.
Mobilitas mūdialis texture. nudus? Homo inq̄. qui
Finalitas localis dilatatio. vbi ipse est. solicet modo est vinus mō mortu⁹. modo sanus mō infirm⁹. Sic q̄ finalis incerte velocitas. mentis inquit: quia solicet de mentis nolumus quando. vbi t quomodo veniet. Item de mundialis structure debilitate. consumptus inquit: quia nichil mūdi verum illud medicum quod homo de gratie habet t virtutibus confirmatur vel durabit. Item de mundialis texture mobilitate. nudus inquit. Quia quia modo simus vestiti. nescimus tamen vtrū per furtum. vel per ignē vel per raptores. vel per aliud infortunii nudabimur ea eis bonis. Item incerti sumus de localis dilatatione finalitate. vbi queso est inquit: quia solicet postq̄ homo recessit de hac vita nescitur vbi propcie est vel in inferno. vel in paradiso vel in purgatorio. Potest igitur quis de quolibet illud Genesis. iij. Vbi est abel frater tuus. Sed adhuc dicamus q̄ vbi de christo potest fieri t maxime de christo nato. Unde Matthei secundo. Ubi est qui natus est rex iudeorum. Item de Christo in sacramento recepto illud Johannis. xx. Dicite mihi vbi posuisti eum. Item de christo relicto Matthei xxvj. Ubi vis paremus tibi comedere pascha. Ad primum ergo questionem respondeo q̄ ipse natus est in loco pauperatis. Ut Luce secundo. Inuenietis puerum pannis inuolutum. Ad secundam questionem dico q̄ christus in sacramento recipiendus est in loco paciente solicet in corde puro. Et dicamus ergo. Ecclesia vbi pasturus cum Matthei decimoseptimo. Ipse autem ait de pabulis pasturus me in locis uiridibus in medio fin ec. Psal. Ad tertiam questionem dico q̄ sic est refert⁹ cibo pietatis. solicet corde pio et deuoto. Unde Matthei decimoquarto. Ubi est refectio mea vt cum discipulis meis manducem. Et ad hec ipsemet respondet Esaie xxviij. Refecite lassum et hec est refrigerium meum t audierunt audire ec. Nota sicut supra dictum est. vbi non solum significat interrogatiue: sed etiā localiter t ubetue. Circa quod possumus aduerti q̄ vbi in bono signat t in malo.

In bono significat.
Locum vbertatis.
Locum charitatis.
Locum dignitatis.
Locum equitatis.
Locum sanctitatis.
Locum felicitatis.
Locum societatis.
Locum nobilitatis.

Significat dī locum vbertat⁹ t opulentie. vide Proverb⁹ xxj. Ubi abi multitudo segetum sed ex virtute bouis manifesta est. Item locum charitatis t amicitie. Matthei xviij. Ubi duo vel tres congregati fuerint in nomine meo ibi sum in medio eor. Item locum dignitatis et eminentie. Ideo dicebat ipse Job. vij. Ubi ego sum ibi nō poterit⁹ venire. Item locum equitatis. Unde Luce xvij. Ubi fuerit corpus illic congregabunt aquile. Item locū sanctitatis quia scit dicitur .2. Cor. vi. Ubi spūs domini ibi libertas. Item locū felicitatis. Unde Matth. vj. Ubi est thesaurus tu⁹ ibi est t cor tuum. Item locum societatis. Unde Job. xxx. Ubi sum ego t vos sim⁹. Item locum nobilitatis. Ideo dicit Col. iij. Que sursū sunt querite vbi christus est. Sed adhuc dico q̄ vbi potest significare in malo. præcipue significare

Locum mortalis sterilitatis.
Locum realis tenuitatis.
Locum finalis penalitatis.
Locum carnalis iniquitatis.

Significat dī t mentis sterilitatem mortalem. vbi Proverbio xxv. Ubi nō sunt boues stipe vacua est. Item significat tenuitatem realem .i. paupertatem. vt Luce. ij. Filius autem hominis non habet vbi caput suum reclinet. Item significat penalitatem finalem. solicet infernum. Unde Job. x. Ubi umbra mortis t nullus ordo ec. Item locum carnalis iniquitatis. Unde Iacobus iij. per Johannem. Ubi caro imperat spiritui sancti. propter. Ia mulier est quidem penis como vbi femina non obtemperat. t rectus vir vbi spiritus imperat t caro seruit: sic fuisset de Ubi.

Vbiqz. vbicunqz. Nota q̃ ista aduer. bia significat genera. liter ꝓpter referri ad nomen. / ad pron. ꝙ ad subdita habet ois oratio generalissima precedere. Habet bonus p. latus generalissima exordia. Habet bonus subditus generalissimu obediencia. Hoc ois pcedit ex vbiqz ad pcipiendū. Ad. q. Regum. vij. Eliacim aut quocūq vbiqz. Et illud Psalm. Oui vt in cibo intrinseco sum. Ihc plano odet esse vbiqz ad subeundum. Ois. q. Regū. vij. Et fuerunt in cibus vbicunqz ambulabāt. Ihc debet esse vbiqz ad obediendum. subditus odet esse vbiqz ad obediendum. Ois. q. Regū. vij. Et fuerunt in cibus vbicunqz ambulabāt. Ihc debet esse vbiqz ad obediendum. dicendū ꝛ ad se volunterie dicta bonis obsequijs fabricandū. Et Exo. vij. Fecerunt vbiqz ꝙpter sua mandata. Ihc vbiqz ꝛ vbicunqz sequere pcedentia male sic

Curiosos explorantes.
Malosos murmurantes.
Malosos detractores.

Eccle. curiosos explorantes qui vbiqz volunt videre. omnia scire. inuestigare ꝛ inquirere. vñ Luce. xvij. Vbicunqz fuerit corpus ibi congregabunt ꝛ aquile. Item malosos murmurantes q̃ vbiqz volūt esse ad loquendum murmurādū ꝛ detrahendū. Unde Genesis. xxxvij. dicebāt hic somnij ecce nobis q̃ vbiqz q̃rebat. Malosos detractores.

E Nota q̃ illud nomen ve. nomē est communicatiuū. ꝛ nomē maledictionis. Ihc ꝙ per illud potest malicia quicunqz malus significari ꝛ qdlibet infortunij ꝛ grauamen. igit triplex in eodem pōt bonus notari. scz miseric. culpe ꝛ pene. Hinc est q̃ Matthei. xxiij. dicit q̃ triplex pondꝰ incumbit. Quod sic bene figurat Apoca. viij. vbi dicit. Ve Babilon audiui voce magni aquile volātis p medium celum dicentis ve. ve. ve habitantibus sup̃ terrā. Aquila est ille est dei filius. q̃ procerto altissimu habitatorē terre id est electos habitat. Hic triplex ve id est triplicem miserationem communicat sic ve miserie. ve culpe. ve pene. Notabo igitur q̃ inuenitur in scripturis

Vbi ve q̃ est miserie.
Vbi ve q̃ est peccatoꝝ.
Vbi ve q̃ est damnatoꝝ.

Primum ve debet sustinere cum patientia. Secūm debet abhorreri cum diligētia. Tertium debet pecauere cum sapientia. Primum ve est terre tribulationis cui subiacemus. Secūm est interne inquietionis per quam inficimur. Tertium est eterne damnationis per quam affligimur. Dicamus ergo q̃ est vnum ve cui misere subiacemus. Multo est affligentibus ꝛ maledictionibus multis inficiamur ꝛ cassibus subiacemus in hoc mundo. Subiicimur est solum merou. errou. languou. ꝛ mou ꝛ damou. Subiicimur dico ve multorum solamen. Unde Dicit. dñe. Ue mihi misero quia addidit dominus solorem solori meo. Item incurrimus ve multorum meorum. Dominus em̃ minat nobis quotidie illum cuchi dia. vel sic pcessit ira dei ꝛ furor ꝛ ve Ezech. q̃ quia quotidie nr̃as solos multiplicat ꝛ extrema grauiq̃ luctus occupat. Item incurrimus ve multorum errorum Sepe em̃ fit q̃ error seduci nos et animas nr̃as esse malum. ꝛ contrario malum esse bonum Esa. v. Ue qui dicitis malum bonum ꝛ bonum malum ꝛ. Et merito nos ꝛ rationes quando seruabilitas ꝛ non ratio nos gubernat. vñ de Eccle. x. Ue terre vbi rex est puer. Item incurrim̃ ve multorum languou. Quotidie enim languoribus affligimur ꝛ grauamur. Unde Dicit. x. Ue mihi super contritione mea. pessima plaga mea. Item incurrimus ve multorum timorum. Ps. Timor ꝛ tremor venerunt super nos ꝛ contexerunt nos tenebre. Unde Dicit. xl. Ue mihi q̃ reliqui anima mea ꝓpter interfectos. Item incurrimus ve multorum labeorum seu damnou. quia ex non sumus in loco pacis. sed potius offendic ꝛ clamosis. vnde Hieremie xx. Ue mihi mater mea quia genuisti me virum rixe ꝛ discordie in vniuersa terra. Hic ergo patet q̃ est vnum ve cui subiacemur misere. Secūm dico q̃ est vnum ve quod est pene per quod bonitas inficimur. ꝛ illud est ve culpe. Malicia est culpa quam cotidianus est vñ ve ꝛ vna maledictio quam incurrimus. Unde Job. v. Et si impius fuero ve mihi est. Et hoc q̃ per illud ve in scriptura multi dicuntur multa genera peccatorum habet.

Viri mendaces.
Viri loquaces.
Viri fallaces.
Viri tenaces. vel
Viri rapaces.
Viri procaces.
Viri vocaces.
Viri mordaces.
Viri lete vocemes.
Viri male regentes.
Viri contradictores.
Viri insipientes.
Viri male pensantes.
Viri dure regentes.
Viri carnem amantes.
Viri nimis loquaces.
Viri cupla loquentes.
Viri superbientes.
Viri de se sperantes.
Viri decipientes.

Est igitur vnum ve vitio mendacium. vñ Esa. v. Ue qui dicitis bonum malum ꝛ. Item est ve vitio loquacitatis. ꝛ inordinatorum. q̃ talem verbum. vñ Ad decipiendum a deo maledicti sunt Eccle. xxij. Ue qui cōsuunt pulvillos ꝛ pulvinaria sub omni cubito. Item est ve vitio fallacitatis seu hypocrisis. Matth. xxiij. Ue vobis scribe et pharisei hypocrite q̃ similes estis sepulcris dealbatis ꝛ. Et per totū illud capitulū. Item est ve vitio tenacitatis et auaricie Habacuc. ij. Ue qui multiplicat non sua Esa. v. Ue qui coniungitis domū ad domum. Item est ve vitio rapacitatis Esa. xxvij. Ue qui predaris nec tu predaberis. Item est ve vitio procacitatis et furoris insolentis. obstinatis maledictiones Esa. xxvij. Ue q̃ plandi estis conde. Ihc est ve vitio vocacitatis ꝛ galacticis ꝛ obscenis Esa. v. Ue q̃ potētes estis ad bibendū vinū ꝛ fortes ad miscendū ebrietatē. Et Proue. xxiij. Cui ve. cui patri ve. cui rixe. cui fouee. cui sine causa vulnera. cui suffusio oculoꝝ. cui nisi ei vulnera. nisi hi q̃ morant in vino. ꝛ studēt ei lotꝰ ꝓpotādis. Ihc est ve mordacitatis vitio. scilicet detrahendo. Ihc est ve maledicti vitio. scilicet maledicendo. Ihc est ve male regentibus. scilicet malis indicibus ꝛ plane Ezech. xxxiij. Ue pastoribus israel q̃ pascebant semetipsos. Ihc est ve male pascentibus. scilicet malis exemplis. Ihc est ve male pascentibus. scilicet malis exemplis. Ihc est ve male pascentibus. scilicet malis exemplis

Velare. Velum. Velamen.

Velamentū. Cum velare nihil aliud sit q̄ tegere vel operire. Possūt? nūc q̄ subiicit velare vel tegere minime in scriptura sc̄z

Velamen humilitatis.
Velamen nobilitatis.
Velamen contrarii.
Velamen obscuritatis.
Velamen duplicitatis.
Velamen fallacitatis.
Velamen simplicitatis.

Et hoc primo q̄ est velamē humilitatis. Mos fuisse mercenariis grossa velamina solant tegi et velari. vt mundius secretius rutius possint custodiri. Etiam natura aliquibus dedit frutices quedam grossa et rudia velamenta vt ipsis sint velamenta quemadmodum lanuginosa folia: pannus in piscis et malegranatis q̄ in rudibus et aspris thecis velant. tibi ne facilius pereant abscondant. Etiam sunt quedam animalia q̄ ipsos et oculos rudibus velant vt ipso velamine eorum a nocentibus defenderent. ita q̄ si quid nocens fecerint. statim sub eo refugiendo recedant. ita pater in bernicis et formicis. Sic vere sanctissimi naturā naturās suas velut q̄ quoscē mercēs virtutū sibi sint in domino sub velamēto humilitatis seruent. ne videndo per inanem gloriam pereant occultentur q̄ preterea grossa et rudia humilitatis velamenta fuerūnt cunctissima munimenta. Iuxta illud ysa. xxvi. Vade popule meus intra cubicula tua claude ostium tuum super te. abscōde modicū parūm donec pertranseat indignatio mea. Quia sm Greg. in omel. Sepe dari solet q̄ delituerit publice in vita ponat. Ac etiam de illo velamine rudi apparet de celo quod est coopertum nubibus et de multis impl? est[b].

Illud velamentū fuit figuratū in veteri testamēto. Nā Exo. xl. scriptum est q̄ ante arcā testamenti velum ponebat vel ne filii ab innocentibus viderēt. Etiam de para legimus Gen. xx. Q. est sibi vana pecunia p̄ faciendo velamine facta fuit. ne forte polerimdo ipsius viderēt. et ab inimicis[b] per violentiā raperēt. Ad venerandū q̄ polerimdo virtutum nostrarū per humilitatē debet velari. vt possint melius ab inimicis bonis et a periculo inanis gloriē observari. j. Cho. xj. Debet quidē i. anima velum habere sup̄ caput suum. Et Mane. iij. scipit filius cantū q̄ arcebam testimonii involuunt velamine tectorio. Illud est ergo velamen humilitatis. Secundo dicō q̄ est velamen nobilitatis. et sic per velamen pōt intelligi virtus honestatis q̄ omnia interiora operit et velat et cuncta abegit ab oculis. Figuratū in velo tabernaculi. qđ se quatuor coloribus fabrefactū erat sanctum. et qđ erat ad ornamentū tabernaculi contextum. Hic est erat bissus. id est de purpura et cocco bis tincta sicut dicit Exodi. xxvj. Quia sc̄z velum bene fit coopertū cum vt quinde possimus moraliter ornari debet de quatuor coloribus. i. multis et variis cōpositis virtutibus aggregari. Hic est debet esse coccus qui est ignei coloris. qui significat fulgidē rigorem. Purpura que est rose quoloris qui significat patientie vigorem. Jacinctus q̄ est coloris celestis et aerei. qui significat prudentie splendorē. Byssus de qui est coloris candidus atq; nitens q̄ significat castitatis atq; temperantie nitorem. Quia proculdubio claritissimi velum honeste conversationis debent illi celestes. i. homines cardinales virtutes in nobis cōficere. et nos moraliter adornare. et eis modis interiorem cōgere et velare Exodi. xxvi. Byssus varia de egypto apta est ubi in velum. Unde cherubim per q̄tuor spūales intelligunt. nisi per babuille ignee alas Exo. j. Quarum duabus velabāt corpa sua. et duabus regebant capita sua. Quia sue alicui sue speciei honestatis actus sic se gerens debet velare corpora conversationis exercitia. et sic sue alie alie sc̄z bone. sue cogitationis et affectus debēt velare capita. i. mentem hominis interiorem. Et sic de sancta ecclesia posse intelligi illud. j. Macha. vj. vbi dicit. Q. in perside erat civitas nobilissima nicea dymaida vbi erat templū et illic velamenta aurea et lorice et scuta. Illud est ergo velamen nobilitatis.

Tertio dico q̄ est velamē securitatis et illud est velamē protectionis diuine. Nā sicut gallina sub velamine alarū suarum ponit pullos. i. nouellos. vt ipsos a rapacibus auib? tueat. Sic vere deus sub velamento protectionis suc. pulios suos. i. nouellos cōgit. ipsosq; a rapacitate tentōnū et errantes adducit. Ita nāc precio sit dulcis hic a deo. Si. naliter nāc sic in paradiso. cū Ephesi illud ps. q̄ beatus q̄libet pōt dicere. Inhabitabo in tabernaculo tuo in saeculis in velamento alarum tuarū. Quinto dico q̄ est velamentū obscuritatis. et illud est velamē secretū et absconditū occultū vel pudendū. et nihil difficultas facere sit pcpt. ibi est sunt quedā velamina. i. quedam obscure propositiones que nō possunt facilius penetrari nec cognosci vel videri. Illam vt dicit Seneca in libro de naturalib? questionibus. vbi loquēs de cometis reddens rōnem. Cre nō sic certa scientia de eisdem sicut de aliis stellis cū ipsum dicat stellam verax. Multa itaque futura secreta reservat verū natura secreta sua nō simul trade. Ach dicere non est nobis nisum si natura aliqua velit esse occulta. vela. ta. q̄ forte cor? manifestatio alijs reipub? vel nocet. Illud velamen figurat Exodi. xxvij. vbi dicit. q̄ moyses vidit q̄ pp̄ls abhorreret clarissimū vultus eius. posuit velamē in per faciem sua. vt sibi mediante velamine videret. Quia sc̄z moyses. i. mens vidēs q̄ gens debilitate visus sui in radiosa sua non possumus ipsa videre nude. cū diuina sue essentie occat penitus nrm sensum. et ideo velamē enigmatū et figurarum in rebus et in scripturis posuit. vt q̄ sidem ambulātes et nō per speciē ipsa sub tali velamine videremus. q̄. Cor. v. Cum legit moyses velamen est positum sup eos obscurum. cum sit conversus fuerit ad deū. auferet velamen. Si dicat nō sumus sub velamine spei sicut. in futura sit gloria eorum in claritate fidei vera. Etiam est positum erat in tabernaculo. et nulli preterq̄ sacerdotibus erat licitum intrare intra velum vel videre q̄ intus erant. vel etiam exponere velum sicut dicit Hugo. Ad hoc tandem q̄ sol accendens ignis sint velum. Ista scientiam scripture et rationes in dicta exponere et exponere et vigi ad interiora intellectus penetrare et forma q̄ delitatem aspicere et videre. Illud est ergo velamen obscuritatis. Verumtamen illud velamen obscuritatis potest bene significare velationem humanitatis xpi. que sc̄z deus velauit velans se sub carne obscuritatis etiam. Cuius radium cum quo non inde offendunt. sed sub velamine vel sub tecto. vt sc̄z ipse deus sub morte figuratus q̄ filius dei de virtute sua inuenit non valeant[b]. sub velamine. i. sub carnis tegimine demonstrauit. quod quidem est optimum. quia sic mysterium velamitis incarnationis xpi non omnibus est licitum tangere vel tractare. sed solum fidelibus. i. sacris viribus q̄ placuit Leui. xvj. Omnis q̄ humani macula intra velū nō ingredet. Et igit velū obscuritatis. Quinto dico q̄ est velamen duplicitatis. Hic enim politores et duplices simp sub quodā velamine cupiunt verbum solent loquitia q̄ vir vel simplex pōt fari quid velit loqui vel tractare. Similes leoni qui volens in bestias subito retiare solet se subvelamitio solitas abscondere vt ita possit eis opportunitate videre insidere. Sic est sub velamitio fallacie ostia illationū se cōtegunt. vt opportunitate accepta nō nō caueat illis nocant ips. odire. j. Cor. xj. Vir nō debet velare caput q. d. ad hoc vt in vt placuit nō pinet q̄ sit duplex. varius et velatus. Illud est ergo velamē duplicitatis. Sexto dico q̄ est velamē fallacitatis et illud est velū hypocrisum q̄ velamine honeste puritatis se velant vt alij q̄ sint apparēre. de q̄ velamine ad. j. Cor. xj. Omnis vir orans velato capite. Supple velamine fallacitatis. hoc pro caput suū. Septimo dico q̄ est velamē simplicitatis q̄ sc̄z simplices errores velamine sunt operti. vt de hoc Luce. ix. Ignoscit verbū et evangelizans ubique. Et sic caliber tali dicat illud Exo. xl. In caligine efferre facies tua velabis q̄ videbis eam. Ita ergo sunt septē velaminū genera. de quib? sacra pagina mentionem. Hide supra vt Abscondere. tegere. et sufficit ad psens. ℣.

Velle. voluntas.

Velle voluntas est facultas potētia. a qua liberum arbitriū nobis? consurgit. et ē in bonū naturaliter tendit. Possum notare q̄ p voluntatē dñmodo intelligatur ipse actus in quo p alio septime sumit in scriptura. Et etiā velle aliqñ sumit. p cogitare. ordinare. amare et ille[b]. Quocunq; ergo modo velle accipiat. Notandū q̄ in sua pura inuenitur voluntas quadruplex sc̄z voluntas

Ordinata. Prima est voluntas summi creatoris.

Regulata. Scda ē voluntas iusti viatoris.
Errata. Tercia ē voluntas vani peccatoris.
Ordinata. Quarta ē voluntas sanctoꝝ patrie.

Prima ē voluntas que ē imitanda. Dicit ergo q̄ ē
Scda ē voluntas que ē regulanda. voluntas
Tercia ē voluntas que ē reformanda. summi crea-
Quarta ē voluntas que ē reformanda. toris que ē
imitanda. Ipse ē vidē scire illud .j. Cor. vij. Volo om-
nes homines esse sicut meipsum. Et ideo nos debem⁹ in-
tendere ⁊ sibi respondere illud Luce. xxij. Verumtamē nō
mea voluntas sed tua fiat ⁊ illud. Verumtamen non sicut
ego volo sed sicut tu. Item ē voluntas iusti viatoris que
ē regulanda. Quia scs illi debent suam voluntatem tu-
pi voluntatem ordinare ⁊ regulare. Deus ē sicut dicit
Petr⁹ operatur in illis velle ⁊ perficere. Et ideo ve ipsis
cantat Luce. ij. Gloria in excelsis deo ⁊ in terra pax homi-
nibus bone voluntatis. Item ē voluntas vani peccato-
ris que ē reformāda. vult ēē ⁊ nō vult fieri dicit Oseę. x.
Confundetur israel in voluntate sua Eccl. xxvij. Post con-
cupiscentias tuas non eas ⁊ a voluntate tua auertere. Ite
ē voluntas eoꝝ deprauatoris que ē reformanda scs voluit
malum ⁊ ē obstinata in malo Apoc. ij. Scdm illi dño ipse
penitēre ⁊ ipsa non vult penitere a fornicatione sua. Do
q̄tum scire possumus aliqd dicere de hoc voluntate
Sue ē gloriosa. Dicamus ergo prima q̄ ē
Iusta ē ⁊ virtuosa. quedā voluntas que ē lau-
Impia que ē viciosa. mē peccatis. ⁊ illa ē voluntas
⁊ ad posito duas q̄ scs qui aliqd ipe suo vult. hoc erit fa
ci. q̄ fiat vt Eccli. viij. Dñe q̄ voluerit facies ei. Item
cuius pectus plenus ē. Deus enim habet implere vo-
luntatem sibi
Potestatiuam que ē mouenda. Prima ē voluntas
Ordinatiuam que ē faciēda. magne potestatis
Beneficiatiuam que ē generāda. q̄ vbi nimeri. Illa
ē similis motui ce
leri fulminis. cuius impetus trahit secū omnes inferi-
ores ⁊ ipse inanes ipsos cursum suum sequi cōpel-
lit. Illa ē etiam sicut impetus fluminis qui facit volucre
molendini. ⁊ cuius cursum non ē facile impedire. Quia
quicq̄ motus ⁊ impetus voluntatis diuine omnia fiunt ad
votum. quis volucre nec ē qui ipsum valeat retardare.
Sicut dicit in Ps. Omnia quecunq̄ voluit dñs fecit in
cēlo ⁊ in terra. in mari ⁊ in omnibus abyssis. Et ideo fatis
fiunt illi qui voluntati dei obuiare nituntur. cum quicquid
agant de ipsa trahitur ⁊ voluitur. ⁊ cum sequi necessario
compellunt. Ipsum ē sequi nolle affectus ⁊ effect⁹
De affectibus dicit nobis q̄ a deo ⁊ eius voluntate mouē
mur ⁊ ordinari. patet Prouerb. xxj. vbi dicit. Cor regis
in manu dei ē quocunq̄ voluerit inclinabit illud. De
effectibus etiam ⁊ operibus nostris q̄ ab ipo ⁊ eius volū-
tate ordinant. patet Job. xxxvij. vbi de nubibus dicit. Qui
disfrant cuncta per circuitum quorunq̄ eius voluntas gu-
bernantis ducere. Hinc ē enim fiunt homines qui ut dicit
Isaie tante vie inorti vagantur ⁊ decurrunt. ideo ergo
vel occulte vel aperte ad voluntatem suam vult trahit et
ipse ordinat ⁊ disponit. vt ⁊ si quilibet potest dicere illd
Josh. vj. Deficiat de celo id ē a deo per creationem. nō vt
faciā voluntatem meam. sed eius qui me misit. Spūs ubi
vult spirat. sicut dicit Johis. iij. quia non ē voluntas
nostra. sed dei nisi tantū Roma. ix. Ita ē ergo
voluntas magne potestatis que debet impleri. et
Scdm
dicit q̄ ē voluntas magne veritatis que debet impleri. et
ita pculdubio ē voluntas ordinatiua. Sicut enim artifi
ces habēt certas regulas ⁊ rectas quas suis pūpulis ostē
dunt. quas sequentes idem discipuli non deficiunt. sed re
cte ⁊ debite semper agunt. Sic deus quandam certam et
infallibilem regulam scs voluntatem suam tradidit adim-
plendam. qui sequendo non deviamus. Summe recte fa
cimus q̄d debemus. Regula ē tota nunq̄ recti fiat. ni
si certe regule applicetur. ⁊ nisi ei conformet. Sic vere vo
luntas nostra q̄ ēt sicut regula quedā valde tota. q̄ sem-
per a recto deviat. ⁊ a vero ordine nunq̄ recti fieret. nisi
ēt regula voluntatis diuine q̄ ēt recta ⁊ infallibilis coriat
ēdet. ⁊ eidem p imitationē efficaciter aptaret. Ut autem
nr⁹ q̄ scs ista voluntas dei. Apls. j. Thessa. iij. respon
det vbi dicit. q̄ hec ē voluntas dei sanctificatio vra. Si ēt
nr⁹ ipse qui voluntas nostra voluntati dei conformabi-
tur. nichil aplo Eccl. xxx. Deus autē pacis aptet vos in
omni bono vt faciatis eius voluntatē. Et nota q̄ sicut vi-
demus q̄ stella que ipa ē in firmamēto ad motum primi
mobilis rotatione ei⁹ mouet. Sic vere hō qui deo per amorem
⁊ affectionē ligatur. ipm voluntarie sequitur. et voluntati
ipius conformatur. Illud Eccl. xv. Domine quid me vis
facere. q. d. In omnibus paratus sum obedire. Et nota q̄
nos debemus facere voluntatem eius quia
In scriptura nobis iungit. Dico q̄ illud in scrip
Et officio nobis committit. tura nobis iungitur.
Premium inde promittit. Quia sicut scriptura
Motus nostra ad hoc instruit. Psal. In capite libri
scriptum ē de me. vt faciam deus meus volui. in me. com
me. Dico etiam et officio nobis committit. Nos ēt sumus
serui ⁊ ancille dei. ⁊ ideo voluntatem magistri debemus
facere. ⁊ ei imminet nobis officio ibi in omnibus obedire
vt dicit in ps. Benedicite dño omnes virtutes eius mi. q̄
qui facit voluntatem eius. Dico insuper q̄ magnum pmi-
um inde promittit. quia sicut dicit .j. Joh. ij. Omnis q̄ fa-
cit voluntatem dei manet in eternum. Unde Eccl. v.
Faciantes voluntatem dei reponentur premiationem. Et
ideo etiam q̄ mens nostra instruitur ad hoc. Quia scs sicut
magister habens in mente scriptum legi illum instruere
ibi que sunt beneplacita sue voluntati. Sic deus ⁊ per ho
minem ⁊ per exemplum nos instruit. quid ēt illud q̄ ipse
nos faciamus videlicet ut ego dixi. Ps. Mirabilia fecit vnus
suus mouet filios israel voluntates suas. Quod etiam be
ne patebat dauid in ps. dicens. Doce me facere voluntatē
tuam quia deus meus es tu. Ideo ex hiis sumus sicut bene-
dicti qui debemus facere voluntatem ordinatiuam. sicut mini
stri qui debemus facere voluntatem preceptiuam. sicut vie
ignari qui debemus facere voluntatem conducentie. Ido
bene dicit Rom. xij. Ut probem q̄ sit voluntas dei bona bē
ne placens ⁊ perfecta. Quia bona sicut dicit .j. Thessa. iij.
Hec ē voluntas dei sanctificatio vra. Hic admonet q̄ scriptura
Scientiā qui ēt videndi cum plantet. Primo ēt
Postea qui ēt irrigandum regulariter. via mentis
Incrementum quid ēt habendi singulariter. bonitatē hoc
ēt. Scdo ostendit cessarii diuine voluntatis. voluntatis dei.
Cretam ēt forma eterne sanctitatis. sanctificatio vestra.
Et sic patet q̄ ēt voluntas dei ordinativa. q̄e scs ēt impiē
da ⁊ circa virtutes faciendas vt sic debeamus fieri. sicut ille de
quo legit in ps. In lege dei fuit voluntas eius. ⁊ in lege ei⁹
meditabitur die ac nocte. Patet igit q̄ inuenitur vna sola
voluntas summe veritatis. Quinq̄ dico q̄ inuenit vna
dei voluntas summe bonitatis seu largitatis. Deus enim
habet voluntatem nō solum ordinativam ad pcedit scd
tiudinem. ⁊ etiam ad veritatis seu equitatis rectitudinē.
immo etiam ad bonitatis seu largitatis ⁊ replitudinem. et
ista ēt .q. ista dei voluntas quia ipse vult omnes salvos fie-
ri ⁊ ad cognitionem veritatis venire. sicut dicit .j. Timo
ij. Tanta ēt ēt eius bonitas q̄ ipse semp nobis vult pfi-
cere ⁊ nō nocere. Et ideo sicut pater solet filios benedicere
tendere ⁊ vnicuiq̄ gratiam pmittendo sue voluntatis fa-
cere assignare. Sic pcerto deus nobis bona sua spūalia et
eterna quidē. ⁊ sua liberalem suam voluntatem de cun-
ctis ordinat ⁊ disponit. sicut vi .j. Cor. xij. Distinctiones gra
tiarū sunt vnus aūt ispe dūsiles. ⁊ vnicuiq̄ put vult. Et
ideo circa hoc nota q̄ voluntas dei ēt q̄
Quedā ēt ad pmotionē. Dico igit q̄ ēt vo
Quedā mandat p confessionē. luntas quedā ēt
Quedā curbat p afflictionem. tollit ad pmoti-
Quedā mutat per directionem. onem. vnde sicut ei
Quedā tollit p obstinationem. Ezech. vj. Sic vo
Quedā destruit per damnationē. cat ab eternitate in
tis ⁊ de extra longinqua vrā voluntatis fac. vñ Matt. iij.
dicit. q̄ ēt ipse aliquādiu in montem vocauit ad se q̄ voluit.
Ita dico q̄ aliq̄s mūdat p confessionē vel q̄ collationes.
Vñ Matth. viij. Dñe si vis potes me mundare. ⁊ respō-
dens volo mundare. Ita quedā curbat p ipsam afflictionem.
Unde ēdē dicit dño. Ezech. xij. Dolus nō ēt inventus in
eis q̄ ⁊ alia voluit ēdē ēt in infirmitate. Item alii

quos vehuit per directionem. Unde Pſ. In volumate eductus me. Item aliquo a diuino per obſtinationem. Unde Roma. Cui vult miſereſ ꝛ quē vult indurat. Vel aliquos reſtruit p̄ damnationē. Vel de amalo peccatore q. Paralipo. q nolui audire vōcē domini quoſdā eo me fue vt eraderet in manus hoſtiū. Sic ergo patet q impleri vnumq̄ volunatas ordinē Et hic vi

Una q̄ pertinet ad dei bonitatē ꝓpēſatiuā. ctū ē de
Alia que pertinet ad dei veritatē ordinatiuā. volunta
Alia eo que ꝓuenit ad dei pertinet ꝓtectiuā. te dei q̄ ē
gloriola. Scdo principaliter dico q̄ eſt voluntas iuſti q̄ eſt regula. Voluntas eſt de ſui natura eſt potentia vana ꝛ vaga. ſolumne eſt p̄ omnia delectabilia mundi. nec aliqđ eſt q̄ poſſit eam ſatiare. quoſq; in deū figat. ꝛ quoniq; motus deliderij ſuos terminat. Unde eſt anus anima per amorē ſemp eſt in pendulo ꝛ in motu q̄ vſq; ad nidum ſuum veniat. ꝛ q̄ aliqui eo firme adherent. nunc in gyro eſt ꝛ in ſtatu ſtabili. Sic voluntas humana q̄dā velit q̄ ꝛ ſiderū ꝓ aerem huius mundi ſemp eſt inquieta ꝛ vaga. ꝑ dula. vana ꝛ incerta. Ita eſt firme ꝛ ſtabiliſ in ꝓ deo. q̄ eſt. ꝓut nidum cordis humani ꝛ habitaculū mentis nre adhereamus q̄ deſiderium animi. vt in ſtabilitate boni ꝓfiti poſſimus firmiter ſtabiliri. Unde ſicut dicit Augustinus. Inquietū eſt cor meū donec quieſcat in te. Beatitudo eſt vir iuſti eſt ſerra ſimilis. q̄ cōra naturā. ꝓprie grauitatis adamantem ſequit. ꝛ in eo ſiſtit ꝛ quietat ꝛ terminatur. Unde de viro iuſto ꝓ dicit illud. Paral. vo. In certa voluntate queſierūt ꝑm ꝛ inuenerūt. Quia ſicut dicit pſ. Beatus vir q̄ timet dñm: in mandatis eius volet nimis. Ubi obſerter aduerte q̄ voluntas viri iuſti ꝛ ſic

Unum repellitum. Illum voluntatem noſtrā movet
Unum allectiuum. repellere timoris grauitas. q̄
Unum erectiuum. beatus inquit vir q̄ timet dñm
Unum erectiuum. allicere diuina bonitas. vbi in
quit. Debet origere mandata veritas. in mandatis inquit Debet origere a ꝓpria veritas. volet inquit nimis.

Dico ergo q̄ voluntas noſtra debet habere ꝓ q̄ ſup. dicit. q̄ illud. ꝓpter quod debet eſſe timor. q̄ timor diuine offen. ſe debet eum reprimere a vanitate affectuū luſtuoſo. hominis inquit vir qui timet. Voluntas eſt eſt ſicut puer ſine ſcola q̄ multa inutilia facere. niſi a matre vel a pedo verberari timeret. Item ſicut oculi falconis operiunt. cocio. ꝛ pedes ligant laqueo. vt volatu ſuo ꝓtinus refrenet. q̄ aliter ad eum ꝓdam quas videret volare vellet. niſi haberet q̄ ipſum reprimeret vel contineret. Sic vere voluntas noſtra ꝛ cor noſtrum debet de celo timoris timoris velari. ꝛ laqueo timoris amoris ligari. vt ſic poſſit a variis volatibus ꝛ affectib⁹ refrenari. hoc ergo inquit vir q̄ timet. Quia ſicut dicit in pſal. Voluntatē timentiū ſe faciet ꝛ ꝓclamationem eoꝝ exaudiet. ꝛ ſaluos faciet eos. Habeat ergo aliqđ voluntas per q̄d reprimat. Item habeat aliqđ per q̄d attrahat. vbi in quit. Voluntas eſt naturaliter unde ad bonū ſicut intellectus in verum. ꝛ ideo ſicut res eſt magis bona tanto magis eſt attractiua voluntatis. Cum igit̄ unus ſit ſummus bonus. ſummum bonum. dico q̄ ſummē debet eſſe voluntatis noſtre allectiuum. ꝛ ad ſui amorē attractiuum. vbi inquit. Pſ. In lege dñi eſt voluntas eius. ꝛ in lege eius meditabit die ac nocte. Item dico q̄ debet habere aliquid per q̄d ſtringat in mandatis eius. Equus eſt nō bene ambulare docet niſi eius pedes quibuſdā cordulis ſtringat. Sic ꝓdolabilis voluntas humana. que rota eſt ſicut equs indomitus ꝛ effrenis. nunq̄ bene vel recte in vijs nros ducetur. niſi freno diuino ꝛ mandatoꝝ vndiq; coarctet. ſem per eſt offerente ad nichil delectabilia rendere. niſi ipſum dei mandatoꝝ cordula retineret. in mandatis inquit eius. Unde de illo velle p̄ mandata nīſi regulando vl Mattheus. Si vis vitam ingredi ſerua mandata. Et Pſ. Dedu me in ſemita mandatoꝝ tuoꝝ q̄ ipſam volui. Habeat igit̄ aliquid per q̄d ſtringatur. Item dico q̄ debet habere aliquid per quod eniteatur. vel per q̄d accendat vel moueat illud nihil aliud eſt q̄ amor. Quia ſcs amor mouet ꝛ accendit voluntatem. ipſumq; facit facere cito ꝛ voluntarie aliquid facit. quod offenditur cum videt: velut nimis. Quando enim homo vult aliquid valde fine difficultate

et equitur ꝛ facit. Sicut enim videmus q̄ ſcintilla accenſa per ſe ſurſum ſolet alcendere ꝛ celeriter vndiq; diſcurrere ꝛ tranſire. quando autem eſt extincta non ſolet ꝓtinus ſe mouere. Sic vere voluntas que ſeruentis amoris accenſa celeriter per ſe facilius ſolet diſcurrere obediendo. et ſurſum alcendere contemplando. Sap. vj. Cuiuſquiq; voluntas deſeruiens alicui quid quis velit committitur. Illa poſſibile debet eſſe de voluntate boni obedire. Sp̄ poſſibile illi qui per peccatū ſunt ſimus. et igit̄ boni amoris primi non ſolū voluntate per obedientiā ſe mouere. immo neceſſe eſt ipſos coartare. ꝛ per violentiam extorquere. Et tanto illi debent amodere ꝛ adherere q̄ plura eos opera voluntaria magis q̄ coacta. Quia cum illos ꝛ myrrha primitiua repleuerunt quando ac arbore voluntarie ceciderunt. q̄ quādo per inſtituras comitis per violentiam extorquent. Et ideo dicebat David in pſ. Voluntarie ſacrificabo tibi. ꝛ confitebor nomini tuo. volentem quoniam bonū. Sed circa hoc nota q̄ plura ſunt q̄ a fidelibus volenda ꝛ voluntarie capienda ſunt. debent enim velle

Ut vitam. Dico tibi vitam. Ioh. xi. Do.
Pacē vnionem. mine voluimus idem videre. Dico
Ut regionem. pacē vnionem. Pſ. Qui facit ꝛ le. mentur qui volunt pacem ſeruat eius. Dico inſuper vitā regionem. Pſ. Quis eſt homo qui vult vitam ꝛc. Sic ergo patet quomō aliquid dicitur eſt de voluntate iuſti q̄c eſt virtuoſa. Tercio principaliter dico q̄ eſt aliquid timendum de voluntate impij que eſt viciola. Impij enim habent voluntatem auerſam ꝛ peruerſam ſcā a bono uniuerſali auerſam ꝛ ad bonum cōmutabile conuerſam. In me hanc eſt de nouo pugnante q̄ ideo peruertitur appetitus q̄ bonum ꝛ bonum abhominatur in malis. ꝛ in ſpi. cie delectat. Sicut patet. quia multe ſunt que tunc comedunt terram ꝛ carbones. Sic vere diuerſimode cum peccatū ſua peccati impregnarerit animā peccatricem. ſuum appetitum voluntatis ſue peruertit ꝛ mutauit. Unde bona ꝛ ſapida ſcā bona ſpiritalia et eterna abhorret. horrida vero ꝛ vilia ſcā bona mundana ꝛ carnalia velle incipit amare Ioh. vj. Anime electi etiam q̄ amare ſunt vulgi eſt vidauit. ꝛ q̄ quis nolebat tangere ait mea. mō p̄ amorē mundi ab ea mei ſunt. Infirmus eſt magis vult q̄ ſibi ſunt peruerſa q̄ illa q̄ ſunt vtilia. Sic peccatoꝝ noctua vult ꝛ appetit vtilia ſo rōnis ꝛ vilinquit. Notabo ergo q̄ ibi volunt

Diſcordias ꝛ diuerſitates. Dico q̄ mali velit diſcordias et diuerſitates.
Odiolas ꝛ cauillationes. Et ideo dicit pſ. Omnes
Maledictas ꝛ ſimilitudines. ne diſſipa omnes q̄ odiunt
Deceptiones ꝛ fallacias. la volunt. Item volunt
Stultitias ꝛ ſumptiones. cauillationes ꝛ rixas.
Adulationes ꝛ verſutias. Ideo quilibet talis re

probenditur Hieremie. q̄ Quid tibi vie in via ergo vbi bas aquam turbidam. quia ibi ſunt qui dicit illud Ephe. q̄. Comerbi ſumus in deſiderijs carnis noſtre facientes voluntatem carnis ꝛ. Chime. vj. Qui volunt diuites fieri incidunt in temptationem ꝛ in laqueum diaboli. Et volunt crudelitates ꝛ rixas. Sicut enim cum filia herodiadis Marci. vj. Dolo continuo vt des mihi in diſco capur Johannis baptiſte. Item volunt ſimilitudines ꝛ ſimilitudines. Ideo dicit pſ. Et tamen dicitur Jacobi iij. Quicunq; amicus eſt huius ſeculi inimicus dei conſtituitur. Item volūt ꝓdiciones ꝛ fallacias. Sicut enim illud Matthei. xxvj. Quid vultis mihi dare et ego vobis eum tradam. Item volunt ꝓſumptiones et ſtultitias. Et ſic dicitur Prouerbiorum vigeſimonono. Qr puer qui voluerit ſue animā nutrire confundit matrem ſuam. Item volunt adulationes ꝛ verborum verſutias. Dicit enim illud Galatis vigeſimo ſeptimo. Facie mihi palmentum ſicut velle me poſſi. Ita ergo de voluntate loquitur. Unde de Affectione. Cognitione ꝛ Concupiſcentia ꝛc.

Velor. velocitas. velociter.

Cum velocitas in bono ꝛ in malo ſignificet. Poſſunt notare q̄ in ſcriptura velocitas inuenitur ſolicet

Mouenda. Prima eſt velocitas ſanctitatis ꝛ id.
Requirenda. ne q̄ cito ꝛ celeriter punit malos Deus

Fugienda.
Retardanda.
Exequenda.
Committenda.
Annexenda.

mic. pro. Prope est interitus mundi. et multi cum velociter occurrent. et vix aliquis sperant occurrit multis sicut de balaam de Rome. qui. Velociter occurrit ei mors. Deus clementissimus benigne vota nra. Deus est velociter qñ necesse est iuuat nos. Ps. Deus ne fortem fecerunt nomen ei. et pñ. Ps. Tribulatio velociter appropiat me. Certa est propinqua velocitas ad velocitatem mundane propinquitatis. Dura sors ista est sicut torrens q̃ velociter trahit et currit. Ps. de mundano portet dici illud pñ. Velociter transiit et auolauit. Q. Velocitas humane miserationis. Dura est misericordia valde velociter transit et currit. Job. 9. Dies mei velociores fuerunt cursore. Et ne cum eis mei velocius transierit ipsi a regione tenebrosa discedit cur. Quinta est velocitas mentis agilitate. q. nos debemus esse veloces ad agilitatem dei et proximi ad eleuandum ad bona opera faciēda. Iuxta illud Eccl. xxxij. In omnib⁹ operibus tuis esto velox. et omnis infirmitas non occurret tibi. Quia sicut dicit Prouerb. xxvj. Qui festinat velocem in opere suo coram regibus stabit. Sexta est velocitas lenitatis iuuantis. q. sic sunt et inique veloces sunt et precipites ad malū faciendū sicut de ipis pñ. Veloces pedes eorum ad effundendū sanguinē. Iuxta illud Esa. viij. Festina velociter spolia detrahere celerius pdari. Sicut ista sunt rygidi et pardi que sunt animalia iniqua velocia et crudelia ramen Plinius. vij. ait. q. omnes edit pedes velocem ad currendum in malū. Item ad irascendum. vnde illud Eccli. vij. Ne sis velox ad irascendū. quia ira in cordo stulti requiescit. Iacobi. j. Sit omnis homo velox ad audiendū. q. Ysa. 6 velocitas iequalis turbatio. Septima est velocitas mortalis celeritatis. Quia nemo valde velociter non sequit et consequit. Nullus est ita velox qui possit effugere mortem suam. Eccl. xxx. Et sicut fugit. sup velocem ascendemus. idco velociores erunt qui persequuntur nos. vij. Amos. ij. Peribit fuga a velocē. Velox nō obtinebit virtutē suam. Et sequit. Robustus nō saluabit aiam suā. et velox pedibus nō saluabitur. Et sic patet. Vide. 8. de Cro. Statim subito. Celeriter. ꝛc.

Denatio. Nota q̃ venatio est qñ quis aliq̃d animal pro capitalo insequit. Significat ergo venatio diligentiā et inquisitionē. medium et appetibile finem. Notemus ergo moraliter q̃ multa sunt genera venatorum. Nam Diabolus venatur plantas. vt p̃ ad pñm. Peccatores venantur predicatores. vt per eum Ouerlanij. Animo venatur Diabolus. vt per eum capiantur. Pauperes venatur tyrannus. vt per eum depeculentur.

Hoc ergo q̃ est quedam venatio diligentissimationis et ista est illa qua prelatus venatur et inquirit prelatos. vt ipsos inuentos puniat sicut decet. Nobiles enim venant lupos et leones nō ad comedendū sed ad occidendū. Sic vt re prelatus debet venari. inquirere et persequi hereticos. tyrannos et obstinatos. ad ipsos puniendū et expellendū de gregē ecclie. vij. Dicit. xvj. Mittam eis venatores multos et venabunt eos. Item nota q̃ est ydem venatio et falsa detractio. Predicator. est. et sicut canis nobilis. q̃ peccatores venat et capit. et ipse sibi per delectionē incorporat. vt ad eos conuertat. non cessat. et latrat in predicando vndiq; currere. vt predā ore suo sibi vendicet inuidie Dei. xxvij. Cum venatu aliquid apprehenderis fac mihi de inde palmentū sicut velle me nosti. Item est venatio symbolice malignationis. Symbolus est comparando creatoris mundi creaturā rendēdo nō esse alias venari. vt ipse in inferno valeat sepiri. Vñ illud pñ. Dei. de ipso Deus. xxv. Fuit eius bō gratus venandi. Ipse est quando ipse vendit laqueū et arbe sua sic malas mulieres vt boues ligetur et insolent. vij. Eccli. vij. Insani mulieris nequitia amaricem q̃ laqueus venatoꝝ est. Item est venatio tyrannice depeculationis. Tyranni enim sunt sicut leones q̃ animalia grossa venant. bullui et alij inferiores sunt sicut aranee que muscas et papiliones venatur. vnde bene dicit de illo ot Eccl. xxj. Quando leonis omnes in bestias. sic pauperes quibus sunt ipi pauperes. Vñ ot sunt sicut nemrod qui erat robustus venator coram dño. sicut dicit Gen. x. Vide. 8. de Depredari. ꝛc.

Vendere. vendēs. Nota q̃ vendere nil aliud est q̃ quā eorum alicuius rei cū alterius pecunia cōmutare. In vendītione enim id quod nostrum est amittimus. et quod alterius nam acquirimus. Notabe igitur q̃ modis aliter loquendo venditio sumitur multis modis. Est enim venditio

Temporalis et necessaria.
Spūalis et meritoria.
Criminalis et decipiens.
Mortalis et damnabilis.

Prima est venditio hominū mercatoꝝ. Quia ex mercatoꝝ p necessitate reipublice res venales et res vite patrie ad alia trāsportare. et ipsas etiam adquisitas ea reseruare. Vnaqua est in bruere humoso de ramis et remotis partibus arboꝝ remotis et ipsos pro custodia vite arboris et radicis ad interiora colligit et custodit. quos tandem in vere ad ramos nutriendos iterū influit et remittit. q̃ si fore nō faceret. adustione fortis frigoris tota arboris substantia deperiret. Sic vere boni mercatores merces vitalis recolligūt et ipsas p necessitate reipublice custodiunt et reponunt. easq; loco et tpe distribuunt et refundit. Exemplo ioseph q̃ postq̃ frumenta per septē annos recollegisset. tandē sicut dicit Gen. xlj. aperuit horrea et vendidit frumēta egyptijs. Quidā nō est contra multos malos mercatores q̃ nō recolligūt ad vitam publicam sed pñtarum. q̃s pacē q̃ vita debetur scium tpe necessitatis solent vendere. et q̃s pcius est. malos mercatores p bonis solent pasperib⁹ tradere. et q̃ deterius est. quia ad meliorem magis solent recipere solutionē. et ad pariū tradere vel portare. Contra quos dī Amos. viij. Audite hoc inquit qui conteritis pauperē et deficere facitis egenos terre dicentes. quando trāsibit mensis et vendemus merces et aperiemus frumentū. et imminuemus mēsuram et augeamus siclum. et supplantemus stateras dolosas et possidebimus in argēto egenos et pauperes pro calciamentis. et quisquilias frumenti vendemabimus. Ista est vē dītio bonorū mercatoꝝ. Secūdo dico q̃ est venditio bonorum spūaliū. Viri en iusti sapiēs tpe solent vendere. et nō sue voluntatis tpe. et placita tradere. et ad religionis seruitutē p reparatiōe pōs gloriē et ādo virorū obligare. Stulti en illud Gen. xlvij. Emē nos in seruitutē et terrā seruituros regi. Vñ de illa venditione dicit Deut. xv. Cum venditus fuerit frater tuus hebreus seu hebrea seruiet tibi. et sexto egredieris liber. Et possunt esse verba dicta ad ppm cuius frater est. qui se bonis spūalib⁹ vendidit. et obligatur. vt virtutē ab. venantiumq; se animal. sex mundi cruciatus debet ferre. in septimo die. post modum vbi cum eo in paradiso esse liber. Esa. lij. Gratis venundati estis et sine argento redimemini. Ista est ergo vē dītio bonorū perfectoꝝ. Tercio dico q̃ est vēdītio bonorū pfectoꝝ. qui se suos vendunt bonitati sue et malitias ipsos fallē accusando. et ipsos in manibus eoꝝ obligando. vnde in pñ. Vendiderunt ppm meum sine pecunia. Vñ enim vendunt alios sine pretio. quia tales detractiones ab his quibus detrahunt pretium et luchum non requirunt. quia facere et in occulto dicunt peccatum. Ista est ergo venditio hominū iniquoꝝ. Et sic inueniūtur

Venditio symonie.
Venditio luxurie.
Venditio blandicie.
Venditio falsitatis.
Venditio nequicie.

Vñi enim ecclesiastici vendunt spūalia p symoniā. et sic vi Jude. ij. Et tpe quod de tpe vendūt. et mētes. et vñi cathedras vendūt vñi collibus eterne. Exemplo vendidit carnalia ad luxuriā. ex. Exodi mulier se suam vēdit. et venula inuocatū tradit Jude. ij. Polluerūt manus suas et pbibula. et pocula vendiderūt. q̃ vino vt biberēt. Vñ adulatores vendunt pulera ōba p̃ falsitate. Et sic dicit Matth. xxvj. Vt pcius ad vendēdū et emēdū vo⁹ in. Vñi enim Grego: De eis vendere ōbi aliud est q̃ ōba bene adulatoria:

Item aduocati vendit sensum suū p auriculam. Contra quos vi Prouer. xxiii. Veritatē eme t noli vendere sapiētiam doctrinā t intelligentiā. Itē peccatores vendūt animas suas p nequitiam. q̄s ḡ homo peccat mortaliter ītic aliquid ad stabilit p primo acquirit a dyabolo. t etiam sui vendit. vñ Roma. vii. Ego aūt carnalis sum venūdatus sub peccato. Et Eza. l. Gratis peccatū estis. In iniquitate? vestra vendūti estis. Illi ēt vendunt semetipsos in seruitutem dyaboli. qui ipsos tandem sicut suos seruos flagellat. lacerat t occidit. Unde de hmōdi dicit Psal. dicit illud Zach. xi. Pasce pecora occisionis. q̄ qui possidēt occidebant t vendebāt. t non sentiebant. t sufficit.

Venenum. Cum ḡ diuersa genera venenorū possunt accipi vnic species vocabuli ḡ cuncta aut eos efficiunt. t etiam in pluribus exēplis inuenta sunt plurima de venenis idco omnia tractanda esse iudicauimus eos vnic. ḡ quam ista que p librum sparsa sunt ad eorum cognitionem reducantur.

Venerabilis. venerari. Vide vbi dicit.

Venia. Vide supra de Misericordia. de Indulgentia. t de Parcere.

Venire. Nota ḡ venire nihil aliud est q̄ ad aliquem venīendi applicare. t de vno termino ad alia accedere t transire. Scripture etiam q̄ ḡ venire p̄ accidere vel euenire. Et breuiter notare possum q̄ in scriptura venire multiplex inuenitur. Est enim venire

Perfectorum.	Venitur gloriē vt deo parcāt. Esaie li. Filii tui adueniē venīt. t filie tue de latere surgēt.
Peccatorum.	Venīte peccatores vt bonis nocent. Dicere. vi.
Meritorum.	Venite repente vulnera. fug vos.
Dicentium.	Veniant mihi vt bona fiscant. Sap. vi.
Tormentorum.	Inuocauit t venit in me spūs sapiēcie. Sequit. Venerunt mihi omnia bona pariter cū illa.
Premiorum.	Veniūt vita vt bona celestia. Esa.
Bonorum.	Ecce venio citissime venio. t ab ipsis. Veniunt ter mentis vt alios arceant.
Malignorum.	Pō. Veniat mors sup illos t descendāt. vi. Veniant ignis vt boni gaudēt. Job. xxii. Cui eius dicebas q̄ hic nullū expecto bonū. venit immanitas mea. Veniunt diuina vt boni valeāt. vi Job. xiii. Venit ḡ de viro iusto. Ad ēt veniamus t manēdū apud eum faciemus. Venīt etiam malignus spūs q̄ demones vt malos complēt. Matth. xii. Dum tentarēt homines venit malus homo t superseminauit zizania. Et de eisdē ipse ḡ merito ea venīendi multos possent. dici. sed solum ad plenum intendo dicere de venīe ad vitia. de venire vani pēcatoris. t venire pī saluatoris.

Item dicimus q̄ ē vnū venire ad vitia. Et illud ēt illud venire quō ad vitia venīt ad deū scz per ḡram mentaliter in plenū. t in futuro per gloriam glorialiter. Videmus ēt naturaliter q̄ omnia veniunt t recedunt ad illud vbi inuenīt fundamentum. vbi inueniunt nutrimentū. Ge fundamēto patet q̄ lapis sursum iactus naturaliter venit ad terrā vbi stabilitur. De nutrimēto etiam patet q̄ bos t porcus venit salubriter ad stabulum vbi educatur. De etiam charissimi nullus venit t accedit ad me. q̄ nesc ēt fundamenti solidissimi. nec ēt nutrimentum efficacissimi. quia ille ēt qui sufficit ad hos famosos Psalm. j. Domine omnia verba equitis tue. Ille ēt qui adiuuat miseros impugnatos. Pō. Deus adiutor noster in eternum. Ille ēt qui refutat pauperes desolatos. a. Job. vi. Ego sum panis viuus qui de celo descendi. Et ideo pocula charissimi cum non indigeamus

Vbi fundamento tanq̄ fulgam.	Ecce q̄ ad illum
Vbi nutrimēto tanq̄ impugnati.	debemus venire
Vbi nutrimēto tanq̄ depauperati.	non ēt ad eum do. t ad eum charissime appropinquando moraliter accedere t transire. Ad quod etiam ipse monet Matth. xi. Venite ad me omnes qui laboratis t onerati estis et ego reficiam vos. Vbi aduerte q̄ ad deum veniendum mentaliter t moraliter quatuor nos breuiter inducunt

Primū ēt quo benigniter inducimur.	Ecce ergo q̄ venire debemus
Secūm ēt quo fideliter recipimur.	
Tertium ēt quo fauenter inuitamur.	
Quartū ēt quo fauniter attrahimur.	

Primū ḡdē dicimus benignitatem. venite. Secūm amor locutus ē mihi ad me. Tertiū terre impulsum. q̄ la. t oue. alia. Quartū dulcedo allectamus. t ego refutā vos. Primū ergo benigniter venire inuitamur. Omnia ēt tentationes solent venire. t ad vocationē ter magistri venire t docere nos. Cum igit ipse noster t magister vocaliter nos vocat ad eū venire debemus. Patet etiam in passeribus. capo. nibus t gallinis. q̄ ad pabula vocati statim venīt t accurrunt. ita vocat nos ipse in scriptura. dicēs venite. Ite nos admon" paulatim ad ipm venire t nos sibi p̄ verā memoriam eligere t copulare venire dicit. Et aduertendū ēt q̄ ipse in scriptura per illud ebrum venīe. vocat nos ad omnia que sunt necessaria ad salutē. nec ēt venire

Ad plenitudinem tentationum.	Ita ēt sunt ter cem officia ad q̄ per illud ver bū venire conuocamur. ut ad q̄ venīdo ad ipsa ostendit illi eligi mur t ei co copulamur. Sunt ēt venire ad ei mittendū eius plumptionē. Et sic dicit Job. xvi. Cessent timori t venire t tibi magnū in vobis vltum sapiens. Itē venire ad admirandū ter operationē. Psal. Venite t videte opera dei terribilia in cōspectu eius. q̄ suos filios honorat. Itē venire ad gaudendū eucharistie refectionē. Prouer. ix. Venite comedite panē meum t bibite vinū q̄ miscui vobis. Item venire ad contemplandū eius conditionē. Esa. q. Venite ascendamus in montē dei t ad domū dei iacob. Itē venire ad faciendū bonum inquisitionem. Esa. xxi. Si quereritis querite conuertimini t venite. Item venire ad gratie infusionē vel inde ratione hauriendi. Esa. lv. Omnes sitientes venite ad aquas. Itē venire ad frequentandū edificationem. vñ Matth. xi. Venite post me faciā vos fieri piscatores hominū. Itē venire ad recantandū laudes mōdiales. ps. Venite exultemus dño iubilemus deo saluari nro. Itē venire ad copulandū spūs despōsationē. Matth. xxii. Dia parata sunt. venite ad nuptias. Itē venire ad eternā vite participationē. Matth. xxv. Venite benedicti patris mei percipite paratū vobis regnū. Sic ḡ per q̄ secūdo venire ad multa bona nos inducit t ad venīdū ad tenuitatē ipsius excitat t exclamat venite in gr. Et ēt nos possimus illud ps. Venite videte opa dei. q̄ mirabilia dei q̄ta sint alle nec. Patet ḡ q̄ venire ad deū ipse clamat vocando. q̄ inducimur. Deinde vero q̄ ad ipsum venire ēt ipse nos locutus q̄ recipimur fideliter. t fidelit ēt ei ad me. Ille ēt q̄ sicut amorosus hospes. q̄ suum ad recipiendū inuitat. t q̄ veniendo sm q̄ vult expendere potest missa vanitas mundi. Quia. Ille ēt qui paratus ad hospitari t recipe oēs venientes ad ēt. t ideo ad se properare nulli ēt fas refutare. Animo sm q̄ ille vult se bonis et se labor" p eo expēdere solet sibi de gradu t tam modi spūaliter prudere. ad me inquit Job. vi. Omne q̄ venit ad me non eiciam foras. Ille ēt q̄ positio ad significat terminū ad quē. q̄ recipit terminat dependentia. q̄. Et ideo bñ dicit ad me. vbi aut nos intelligere q̄ se offert ad expēdendū affectus ad ea. sicut si nullus esset nisi ad me inquit Job. vi. Qui sitit veniat t ad pōt aquā vite gratie. Et vera q̄ ad ipsū ēt veniendum

Sicut ad pastū vt reficiamur.	Ecce ḡ q̄ ad ipsum
Sicut ad pastū vt reficiamur.	venire debemus si-
Sicut ad medicū vt consolemur.	cut ad pastorem vt
Sicut ad dominū vt ḡmiamur.	informemur. Exem
Sicut ad sponsū vt fruamur.	plo regine sabe q̄ve
Sicut ad hospitē vt recreemur.	nit ad regē salomo

nem audire sapientiam eius. sicut scribitur. iii. Regū. x. Unde Esaie. li. Venite ascendamus ad montem domini t ad domū dei nostri. Item ad nostrum vt recreemur. Psalm. xxxiii. Accedite ad eum t illuminamini. Ego sum panis vite. q̄ venit ad me nō esuriet t q̄ credit in

ne nō fiat. Jte ad medicū vt curemur vel vt sanemur. Ps. Exaudi clamorē meū ad te omnis caro veniet. Jte ad eum vt ſanemur Deut. vj. Venite t reuertamur ad dñm q; ipe capit t ſanabit nos t. Item ad fontem vt lauemur Eccl. xxiiij. Item ad fontem vt lauemur Eccl. xxiiij. Venite ad me omnes qui concupiſcitis me t a generationibus meis impleamini

rat bibere deus pater ihesu .ij. Reg. iij. Veni mecum et re
quiescas scarigo in hierusalem. Item venite ad iudicium
iudicandi Esa. xij. Ecce dño ad iudicii venite. Item quot
dicit venite ad montē illustrandū .j. Cor. iij. Venite dño et
illuminabit abscondita tenebrarum .ij. Ista igit promissa
possumus breuiter dicere de aduentu ejus nō solum de ad
uentu in mente qui est spiritalis sed etiā de aduentu carnis
q̄ est generalis et etiam ad iudicium q̄ est imperialis. Et de
omnibus istis supra littera et unus de aduentu. vide vbi
ad plenum inuenies istorum auctoritates multas et ration
es de venter sc̄z Venter adeuntis mens in omnibus suis Can
ti. c. v. Item bn̄edic venies Job. xxxvij. Ego lux veni
in mundū Joh. xij. Item ecce ventus turbinis veniebat
ab aquilone nubes magna et ignis involuēs Ezec. j. De
venter in figuram idem est q̄ accedere, pingere vel venire.
vide .ij. de aduentu. Et pone hic auctos notabiles si vis. q̄
palee sunt. et sufficit etiam ad psalmū.

Venter ¶ celū recipiens. et in quo iecur et alia intes
tina et multa alia mēbra sunt. et in quo appet carnis
generaliter origo. Possum⁹ dicere q̄ multiformiter ventris
ventrem possumus intelligere q̄tenus ipsius vel secretis q̄
intimis conscientia et affectus mentis nostre versat. Horū
dum igitur q̄ in scriptura inuenitur venter

Corporeus.	Primus figura nostri natiuitatem.
Charneus.	Secundus matris virginitatem.
Pectoreus.	Tertius cordis plenitudinem.
Stercoreus.	Quartus carnis fragilitatem.
Epicureus.	Quintus mundi cupiditatem.
Ebrietas.	Sextus vere tumultum.
Tartareus.	Septimus inferni voracitatem.

Dico ergo primo q̄ est venter corporeus nostre natiuitatis. Ille est ille venter nostre matris vbi nouē mensibus
hospitamur, et tandem in hac vita illum relinquere parturimur
et ideo dicit Eccl. xl. Grave iugum creatum est omnibus a
die exitus de ventre matris ejus vsq; in diem sepulture
eorum ad matrem omnium. Dico secundo q̄ est venter
charneus pars virginitatis. vnde est venter agnus glosa.
Ille q̄ charitas dicit. p. e. q̄ caritatis virtutibus candidat
Ista est ille virgo pigmaleonis. Pigmaleon fuit cuius effec
tum nimis placuit et sculptor et carnalem pingit in palatio et
concubuit ab ventre imaginem ejusdem pulcherrimā fecit
se eam quam videre ita pulcrum artifex ipsius statuam
que est. dumq; in camera et in lecto suo locaret sic am
plexandi habebat et oscula sibi dabat. Casus vo accidit si
cut refert Ouidius fabulator q̄ ipsa statua mutata ima
go eam effecta ipsa suum in lecto suo incepit incale
scere. et venter eius inspirare. et sic vitam recepit humanā.
Ipsum pigmaleon accepit vxorem. et qui postmodū filiū
generauit. Ratio charissimi talis pigmaleon fuit ille
ens ejusmodi. Ille ebur fabricauit. Ebur enim candi
dum purissimū celibatū designat. et quia ille abhorrebat car
nalem amplexum illam tantū imaginem sibi instituit. q̄ est mirabiliter in mulieri mutata. in imagine pul
gritudinem diuersam. ipsam sibi in vxorem perpetuo copula
uit. et dignit. et in ventre eius ipsum deum et hominem generauit.
Ita q̄ venter eius possit figurari in thymo thymus salo
monis .ij. Reg. .v. supra inuenies de thymo. Etiam in ipsa
venter q̄ Can. v. Manus eius torni aurei plene hya
cinctis. venter eius eburneus distinctus saphiris. venter
q̄ etiam ossibus illis iacentibus et sapphiros habuerit in quā
tum scilicet ventibus semp splendescit. Etiam de corpore
mirabili huius ventris dicitur Eccli. xl. Ignitus q̄ sit vi
ne spiritus. Ergo fuit bn̄ dictū Luce. xj. Beatus venter qui se
portauit et vbera q̄ lactāt. Ille ergo venter est charus⁹ pu
re virginitatis. Tertio dico q̄ est venter pectoreus cor
dis plenitudo. Cor est q̄ conscientia vir dicit esse ven
ter quia ibi continet iecur. quod amare facit. i. seruos amoi
et oleum. vel Canticor. v. dicit anima sponsa. Venter me
us intremuit ad tactum eius. Item bn̄ est spiritus q̄ videre
facit. i. virtus spiritualis consolatoria. Ps. Ecce ego
entrauit me de ventre spes mea ab vberibus matris mee.
Item bn̄ est sic quod irasci facit. i. spiritalis dolor et cōtritio.
Ps. Conturbatus est in ira oculus meus. ira mea et vitor
mea. Item bn̄ fuit secundū materialem cogitationem de
diuino. De quo pōt exponi illud ps. Confundantur et in
terra venter meus. Animal ruminans habet duos ven
tres vel plures. Et etiam te camelo legimus q̄ quasdā
venteres interius. ita q̄ de uno ad alium cibum mittunt
ut melius decoquatur. Sic homo debet habere plures,
plura confidentie receptacula. in quibus scz aspirationes
decoquant et ad perfectionem conuertant. Quinq; etiam
ventres sunt quinq; considerationes que in omni fide
sunt habende et dicte scz que in illo verbo ponunt. Quid
quid est dicas cui q̄ quomodo quoties. Vel. Cui quid ubi
cui quādo quo quemq;. Illa est sunt quinq; uasa
cula mentis nostre. vbi ista dicta et opera nostra ponenda
volunt anteq; exteriꝰ operent. Ille est ille venter de q̄
dicit Apocal. x. Cū cum Johannes comedisset librū istum
carnis est venter eius qui scz dum liber sacre scripture in
telligitur. venter conscientie merito comparat. Et si vi
ro conscientie de peccatis cōtendis agitur per quinq; re
nouationes primo a predictibus renouant. Qui scz con
fiteri debet. quis. quid. cui. cur. quando. quō. Deus qui
effundis scz religiosos vel laicos prelatos vel subditꝰ &.
Quid de quo se offendi scz quale fuerit factum. vel quo
modo contra rationem. Cui facta est offensa. Cur scz qui
bus addito vel circūstantie tales orationibus vel orationi
bus. Et quo ipse vel quo loco. vtrū scz in istantia vel in re
flo. Ita est quomō q̄ sub uno possint operire &.
preberdi. Ille est venerabilis mentis nostre claue pecta
ra reuniatur. et per confessionem q̄ pelli valeat et claui. q̄
sicut dicit Matthei. xv. Omne quod in os intrat. in ven
trem vadit et in secessum emittitur. Ille enim confitent
cordis mens contrit. et in contritionis amaritudine ab
luitur. Unde anima dicit illud Threno. j. Venter meus
conturbatus est. subuersum est cor meum in memetipso
quoniam amaritudine plena sum. Ille est est venter pe
ctoreus cordis plenitudo. Quarto dico q̄ est venter
stercoreus qui est venter nostre carnalitatis. Et dicitur q̄
per ventrem intelligit sensualitas carnis nostre. in qua cō
sistunt sedes omnis peccatoꝝ et vitiose conditiones huma
ne. Item quia in ventre puer generatur. hinc per ventrem
matris nostre vitiosa conditio designatur. Vñ Sirach.
Septem mansiones in ventre matris mee sunt mee so
ro. Venter enim ille est condito carnis nostre. et ut ipse
camelo appetitus qui ex nihil per paucitatē ab aliis re
stringit. totus hō per ipsum interius et exterius mutatur.
Apes est formice que animalia sunt pusillanimia. ar
ca ventrem sunt valde strictū. ventrem est habere magis
strictum q̄ pectus pro uoluptatibus aliis animalib. Sic ve
ro dum sit aliqui sint pusillanimi viri qui habent ventrē
maiorē ventre strictū. qz scz ventri corporis. et ipsum con
dimentis sensualitatis et carnis p̄ virtutes refrenāt. Plus
est abundare in pectore vbi est animus q̄ in ventre vbi est
stercus. hoc est dicere. q̄ magis vigeant in spiritū bonitas
q̄ in carnali voluptate et sensualitate. Quod bene pensa
bat Rex Ezechias. cū dicebat. Visitasti me propter nimia
ria et. Ps. est pira malitia q̄ ventri sensualitatis tue
luxurie. et carnis habet valde magnū et latū. Similiter lo
quit q̄ nō habet nisi vnū intestinū. nisi est corpus et est
venter. Serpens etiam respectu corporis ventre habet lon
gissimū et maximū. Unde cum primus narrat q̄ sub das
dicto cuius serpens quidā fuit locutus in cuius ventre puer
integer fuit tm cruce. Ve de nostris serpentibus q̄ parū
habent magnum ventrem. quia sinistra solent declinare.
Sic vere charissimi quidam habet ventre carnis appeti
tus et sensualitatis valde latum. sed etiā videat. cū ven
tri. q̄ scz nihil ve spiritalitatē videat. sapere vel habere. q̄
apparet. quia omnia mundi delectabilia nō possunt saturare
ventrē. i. suū carnalē appetitum implere. Proue. xij. Je
lus comedit et replet ea. sed ventre alit impiorum tribu
labilis est. Et bn̄ insaturabilis. q̄ ille habet ventrem

Cupiditate voracem.	Venter est male vsitat per ci
Carnalitate vorācem.	piditatē. Illud est figurat p
Fumitate loquacem.	filio prodigo q̄ cupiebat replere
Vanitate capacem.	ventrē suū de filiqs q̄ por
Verbositate modicē.	cis manducabāt. sicut dē Lazar.

Jō portitor fabri
Lazi .j. ad ventrem glos
tidis filiq; dicit. q̄ bea
tis virginibus p̄ ornatum

Et nunq̃ dixit Ezech. vij. Animꝰ tua nõ saturabit̃ ventre eoꝝ non implebunt. Item spiritus q̃ carnalitas, imo venter satur facit spiritꝫ in libidinem. Item fornax p̃ loquacitatem. Eccl. Job. xxxij. En venter meus quasi mustum sine spiraculo qđ lagunculas nouas rumpit loquar & respirabo paululũ. Item caput est p̃ vocalitatem. Eccl. xxxvj. Omnem escã manducabit venter. Item monaci p̃ abstractionem verbositatꝫ. Unde Eccl. xl. In ore imprudentis consumetur inopia. & ventre eius ignis ardebit. Ignis est mendacium ventris. Et breuiter ille est venter vitiatus nostre omnia sibi vitia sunt in ventre. & ideo venter bene potest in medio corporis. & citius a parte ante vt sic vitiatum & additum vitium nostre ante oculos tui condo medio ponerem? vel poterremus. Sic etiã dico q̃ ventre fugiã, quia humane ciuitatis ostia per oculos ordinata habent & in medio collocare. Quia prudentia ille venter est q̃ nostra vitia. & pars nostra ponderosior & pro nobis fragilior. Animal est lepus in ventre & alibi. Et ibi unicornis scienter q̃ elephas habet mollem ventrẽ. semp̃ lepus in ventre si pẽs penetrare. vt ipsi citius possit occidere. qđ scimus elephas solet sibi oculum vertere. & sic solet peniculo ordinare. Sic vere ebrietas sensualitas & caro sint pessima bestialis magis nobiles & molles. & ideo unicornis. i. diabol? libentius non gaudet in hoc ventre. in quo Christus per cuius cornua libentius non tangeret. Scit enim q̃ valde sum? nobiles. q̃ sicut dixit Cyrus primo Cyrenius semp̃ nobiles. eos male bestie. vbiq̃ pigri. Quia propter solet ibi lupus? pausare. vt ceteri non possit facilius pulsare. Ut non plenitudo bestialis sibi nobeatur venire. & occasiones peccatorum & tẽptationũ fugere curare. & sic ab bonis vnicornis cornibus potentiam non salutare. magnus sit ille qui dauid ad dñm. pleniter possimus. Salua me de ore leonis et a cornibus unicornium humilitatꝫ meã. Cauant sibi illi qui bene venter est. Dixit enim dixit Job. xx. Simulatq̃ se tranquillauerit euomet & de ventre eius extrahet eum deus. Ille est ergo venter stercoreus carnalitatis nostre.

Quinto vbi q̃ mentis venter extraneus mihi cupiditatis. Mundus enim est venter noster. qui sibi in peccatis cõceptus & nutritus. inde in luce fidei & gratie. vel etiã in luce religionis vel ecclie a nõ pluribus. Puer enim in ventre matris non placet. sed ibi viuendo de matris substantia se delectat. sed finem qñ de matre exerabit̃ placere incipit. Sic peccator quibus in mundo nutritus in immũdicijs & peccatis nõ placet nec ad cultus sui planctus mouet. quando tamen ad ecclesiã vel religionẽ geniti. flumina incipit vite huius miseriã agnoscere. & ad planctũ & lachrymas se mouere. Ibi ille venter gaudebat se dauid esse in gremio. Quemadmodũ ex eo qui extractus de ventre &c. Multi enim sunt qui de ipso ventre. & de mundi deliciarum egredientes. & fugiũ religionis vel ecclie confugiũt. & tamen in illũ ventrẽ iterum ingrediunt. in quantũ ad mundana negocia reuertunt. Plures enim nostrũ est matrimũ quę filios suos quos peperit videns tempestatem se submergunt. solet in ventrem iterum reponere. vt pote a fluctibus ipsos liberare. Et vere diabolus illos qñ aliquo casu de ventre mundi. p̃iudicialis peperit & omnia videns q̃ flumina emulationũ & inundatio lachrymarũ possunt ipsos sibi penitus auferre. & ad nouitiũ conuertere solet eos p̃ viribus in illum ventrem iterum inferre & reponere. ipsos solet allicere & fouere. & sibi eos quos iam pulchre videbat̃ penitus remouere. sicut ad litteram videmus. de clericis mercatoribus. de platis officialibus regum & de religiosis negociatoribus. Illud videt reprehendere Michee dominus. ij. Job. ij. Quemodo inquit potest homo natꝰ cum sit semp̃ iij. Et q̃ modo possit homo in nichil & ad nichilum redire ut bene sit & placeat. Planctꝰ põt in matris suę ventrẽ iterato introire & renasci quasi dicat nõ obstante peccato ut Ezech. de hoc dicere & clamare. Ezech. xlvij. Ossa aduenio vocauit me de ventre matris mee recondat? ut nemo mei possit eo meus esse. qđ gladius acutus sub vmbra manus sue protexit me. & posuit me sicut sagittã electã in pharetra sua abscondit me. Dixit mihi famulus meꝰ es tu israel qui in te gloriabor. Quia paulatim charissimi deus ex speciali priuilegio nos egerit. & in ecclie & religionis pharetra nos abscondit. vbi nos sagittis vel gladiis facere intendit. & sic famulos suos quibus gloriꝫ speculiter exhibet & facit. Et ideo illi venire vnde quamuis nolentes bearere. & illic amplꝰ q̃ nisi paupertas nos non redire. p. exemplo dixit Eccl. xxxix. Auferꝫ a me cogitationes vanas. Ille est ergo venter quarumcũ mundane cupiditatis. Sexto vbi q̃ est venter abscessus plene humiliatus. & ille est venter religionis & ecclie. vbi mus generat. ibi ego. & mures filios suos. i. religiosos clericos. Item in ventre nubes generat lapis paleas qui qđ ornatus. Sic vere in ventre religionis generant̃ viri prudẽtes & pleni. Et te Ezechiel dixit Eccl. xlv. Os a ventre matris sue consecratus est. gabaa. Illud est os cõtra mitos similes filios vel quos qui abscondit̃ esse in ventre matris sue volunt exire. exportare nolentes nature solutionẽ. & ideo corrodunt latera eius. & sic venire sine partu. Sic vere multi sunt quibꝰ displicet venter religionis & status interioris claustri. & intra suam matrẽ religionẽ refugit & corrodit. & sic p̃ apostatas vel p̃ appellationes fugiũt & recedũt. Multi sunt in ecclia vipere filij qui sunt causa corrosionis & destructionis gremij matris sue. quib? dixit Esa. xlviij. Exite de babilone. Exite est q̃ penitencia p̃ mari celeritatis. & transgressio inobedientie. Ille est ergo venter abscessus plene humiliatus &c. Septimo vbi q̃ est venter tartareus eterne calamitatis. & ille pauidabit̃ & venter infernus vbi diabolus peccatores concipit & recipit. ipsos tamen nunq̃ amplius parturit vel emittit. Ille abyssus infernalis. de quo dixit Eccl. j. Liberabit me de &c. Et alibi. Ex ore inferi & de ventre inferi & de leonis? figura. ad etiam &c.

Ventus. Nota q̃ ventus nihil aliud est & spũs aer motus ut sicut vaporibus intermixtus. De vento fit materiam creature quid sit. & quare fiat. & vbi fiat. & vnus nunc alius nihil ad plũ primi opus. Sed quidem nos possit moraliter significare. hoc solum breuiter est videndum. Scimus ergo q̃ ventus habet aliquos effectus bonos & aliquos malos. & ideo nunc bonum nunc malum significat in scriptura. Notabo ergo sui effectus in scriptura q̃ ventus naturaliter habet

Suffiare.	Sic vero vicio q̃ moraliter loquãdo plures genera ventos inuenimus. Est igit vt eos suffiationes q̃ significat malũ suggestionẽ. Multi est sunt sicut venꝰ qui p̃ mala obsequia et colloquia nõ offiant alios aliqđ mali suggerere & inflare. et p̃ adulationes et suggestiones aliqđ tollere.
Dissipare.	
Turbare.	
Leuare.	
Inflare.	
Spirare.	Eccl. xliij. Frigidus venꝰ aquilo flabit et congelabit omnia ab aquis. Item
Refrigerare.	

est ventus scrutatorius q̃ significat bonũ consultorẽ. Ille est quando homines iustos bonos. Fugiunt in illo vento calido & vento q̃ siccant illa virtudem ederam. sub cuius vmbra ionas requiebat. interitus q̃ iussus incepit ebullire sicut dixit Jonc. iij. Christus. Contrario dyabolica virtutem & virtutum gratie desiccat et vastat eam malos. desiderios in cordibus introducit. Unde de diabolo dixit Abacuc. j. Ut facies eius ventus vrens. Item est ventus pulsationis qui significat mala tribulationis. q̃ pulsat tribuit et subuertit. Unde Job. j. Repente ventus vehemens irruit a regione deserti qui concussis angulis domꝰ subuertit eã et liberos oppressit. Item est ventus mundane qui significat violentia corrosiua. Ventus est blandũ a palea purgat. Et sic loquit̃ Mat. iij. vbi nõ. De ventilabrũ in manu eius et mundabit aream suã. Et Psalm. xxxv. Dent eius aquilo cui spes plusia &c. et facies tribus linguã verabit eam. Item est ventus turbationis et sublatiuꝰ qui significat mam damnationis sicut dixit in pñ. Ut impũ erit sicut pulvis qui p̃cit ventus a facie terre. Item est ventus leuis auis

quō deus ḡducit ventos de thesauris. Item est ventus regratiarum qui signat sanctū spūs inhabitatōē. et sic dicit Ro. viij. q angelus fecit medios formando quasi ventū rotundum. Hec igit ponūtur pōssum̄ nature. q ventus significat in bono vel in malo. Et sic dico q est

Ventus gratie qui est mirabilis.
Ventus culpe qui est damnabilis.
Ventus pene qui est tribulabilis.
Primus flat ab oriente.
Secundus flat ab occidente.
Tertius flat a septentrione.

Dico ergo primo q est ventus gratie qui est spūs sanctus et gratia que per eum inspirat. Spiritus enim est quasi ventus sed de hoc vide ad plenum supra de spiritu in primo mobili principali. Dicit enim venetus habet

Arbores agitare.
Aeram aperare.
Ignem inflamare.
Aquam temperare.
Nimbos transportare.
Fontes educere.
Paleas elevare.
Semina fecundare.

Quia sicut ventus aquile congregat q̄ naturā generant. Sic et spūs sanctus agitat p̄ multa discipulos. Et ipse vocat bibliotheca barbatum ventos agitari. Item aperuit p̄ virtutē linguarū. Ecclī Joh. xxxvij. Ecce deus exaltat in virtute sua et omnes similes ei. Et ipse est qui facit nubes ascendere a finibus terre fulgura in pluviam fecit. Educit ventos de thesauris suis. Item temperat et refrigerat p̄ gratie infusionem. Dan. iij. Fecit medium fornacis q̄si ventū roris flantē. Et de vino dicit Ecclī. ij. Ut ipse sicut cursor lenis explicans vias suas et omnes affectus in solicitudine in desiderio anime tue attrahit ventū. Item transportat homines animas ad gaudium p̄ spūalē redemptōē. Jacob. iij. Nunc ei magis sunt a ventis validis minati. Educit p̄ omnia scelera abstergendo Ps. Exod. xiij. Exhibit mare ētū vento flantissimo et venit tota nocte et vertit in siccū. Elevat p̄ celestē contemplationē. Job. vj. Nunc aūt magno vēto flante exurgebat Fecundat etiā p̄ bonū operationē p̄ gratiarū infusionem Ecclī. xlj. Regū xviij. dicit. Ut ecce ab occidente surgit nubes et ventus et factū est pluuia magna et grandis. Ille ergo et multis rōnibus pōt intelligi p̄ vētum spūs sanctus. et maxime p̄ vētum subsolanū. qui vētus est diuinus oriens Helias. qui sub sole exit: et ab eius solio nobis venit. Sic et spūs sanctus a loco vō sol iusticie dicitur. i. a paradiso nobis mittit. et inde nobis spūs veritatis. Ps. ij. Ut fiamus edificatio ecclie cum vt. vite et ille supra de aductu in illa anastasie. Ecce vētus turbinis &c. Flagellat ergo vētus gratie qui est gloriosus.

Dico dico q est vētus culpe qui est vitiosus. et ille est vētus qui diabolus continue inflatur p̄ quē nos ad malum incitat atq; pulsat. Vētus enim de refractione contrahit brachium maris in quatuor mundi partibus dicit. et inde est q̄ quatuor vēti principales gentium et inuenit. eo q̄ simile contigit motibus aerlinoxpotatibus aquosis vaporibus alternatim in diuersis mundi p̄tibus operatur. Mare enim diuersimē significat diabolū qui dicitur est in labore et motu. dū p̄ desperationē est turbidus et amarus. Ille ergo p̄ ventis brachiorū fuerit. q̄ ecce motū in diuersis suarum vitium peccati generat p̄ quē nos concutit et perurbat. Quatuor aūt sic dicti venti sunt

Subsolanus qui est orientalis.
Favonius qui est occidentalis.
Auster qui est meridionalis.
Aquilo seu boreas qui est septentrionalis.

Orientalis signat mūdi vanitatem et elevationē. Occidentalis signat mūdi p̄speritatem et successionem. Meridionalis signat mūdi aduersitatem et afflictionem. Ille ergo sunt quatuor venti diabolici. quibus quotidie impellimur et turbamur. Figurati Ezechielis vij. vbi dicit q̄ quatuor vēti pugnabant in medio maris. Quia pōtro in mari huius mundi semp̄ illi quatuor venti contra nos pugnant: et nunc vnus nunc alius nos impugnat vt sic dicit ibidē. j. Paralip. Per quatuor vētos erant designati id est omnes qui nos vexare et turbare vt eos ad terram nos flare faciant. vt p̄ eos nos destruant et subuertant. Figurati Apoc. vij. In quatuor angulis qui habebant nomina in quatuor vētos edi. Prosequamur ergo de illis quatuor ventis.

Clamosus.
Tonitruus.
Prosperitatis.
Aduersitatis.

Dico ergo q̄ est ventus clamosus superbie: et ille est ventus qui subsolanus dicit: quia de sole oritur: et ab eius solio venit. Et ad nobis signat superbiam que de primo paradiso vide sol iustitie diabolus venit cum lucifero sue cōs. Ille enim est ventus qui ipsum luciferum de paradiso subuertit. Ille enim superbie inflat per ipsum ponendo eleuat per clamosum venit per iactantiam: vbi gloriat per inanem gloriam. Ille enim sunt quatuor vēti preparantes &c

Suffare.
Leuare.
Clamare.
Subuertere.

Quia p̄ dubio ventus superbie sic homo ventosus et inflatus infiat de se ipso. mundo eleuat se alios preferendo. et clamosus. et mar bona sua verbaliter iactando. Sub intrat bona sua alijs p̄ inanem gloriam ostendendo. sic erant dominus exponendo. Ut ostendi p̄ plamptonie militer: pater Job. vj. vbi dicit. Ut mare vento magno flante exurgebat. Item q̄ ibi per clamosi intelligit pater ps. vbi dicit Ascendit sup̄ cherubin et volauit. et volauit super pennas ventorum. Item q̄ ibi per iactationem loquitur pater Job. xv. vbi dicit. Ne quid ignorus respondebit quasi in ventum loquens. Item q̄ ibi per inanē gloriam vndiq; ostenditur: pater in carmelo Jude vbi dicuntur tales nubes inanis glorie querendo circumferuntur sine venti ad tempestatem fallacie quolibet loco publicare vbiq; ibi volunt discurrere vbiq; velum quod habent de bono obtinere vt vbiq; plē de vana gloria sicut habere. Similes comedionum qui de vino dicit vivere. Et miles deacon qui attrahendo ventum solet ardorem pectoris minuere. Similes eham comedo quiventum q̄ nec nulla vtile fuit mortuos alcendendo solet attrahere. Ipsa alit ventus timentes p̄ ipsum peccant. et ipsum fugiat bene volare: et lapilli vt magis ponderent sicum portare. Ideo enim plumentes timentes ventum ad caverna fugiunt: sicut se fugiatur offendunt et abscondunt. Ca milion et mare ventum diligunt: et omnes ipsum attrahunt et bibunt. et mare est vt dicit Plinius animal crassum q̄ habitum similis quibus attrahit ventum. et cum sit ardentis nature p̄ vento inuentendo liberat se de ad nasa malum. Sic porro charissimi apes. id est viri inflati sunt solent ipsum ventum fugere. per humiliatum bene volare lapillum. id est pondus eum timentis portando quia q. cauere. Violentus enim ventum validum. id est mundi pōpas et superbias ventilare. Ipsi more erici ad cauernam id est ad sepulcra p̄ mortis memoriam solent reuerti. et ibi a periculis se liberare. Item sunt mali. Matth. xiij. Pe tras videns ventum venientē timuit: et ad petendum ibi se cōuertit. Christus vero ipsum misericorditer liberauit: q̄ porro tales pondus timoris penitentie eum ad se ire humiliter recurrunt. venti huius impetu non sentiunt. hanc timore vicunt cum apostolo Ephe. iij. Non sim̄ pueri fluctuantes et circumferamur omni vento. Sed sit porro non sic in ecclesia: in mundo. quia porro de hac cumulantes qui habent pellem omnia colorum capacem id est hypocrite et pallium. Item de hac exagit qui sunt ad malia libera et nulli ingo subiecta. id est homines nobiles et effrenati. Ibi sunt animalia tuacones effrenati. et de fumata. id est homines clerici et milites. qui porro de vento vane laudis. p̄sumptionis inflantur. et desiderio sunt vivere. et ipsum habere et diligere. et coste subeūdo vt ipsum ventū in hauriunt ad alia significata effectu sentire sentire. et per ambitionem ascendere et volare. Deo. xij. Et fraxim pascit ventum. et sequit eum. Unde Hieronimus. Phiagri scripsit in rapibus et asparagorum ventum quasi vacuum. Ille est ergo ventus elationis et superbie. de quo Hieremie. ij. Ecce factus est ventus flatus q̄ et ventus tentationis et mali dicit. et ille est ventus p̄ dubio occidentalis. et dicit occidentalis. eo q̄ vt animas occidat semp̄ incipit a blandicijs et fauoris. semp̄ enim proponit dulcia vt alliciat et cautem fenter impellit vt decipiat. Ventus enim in principio quādo surgit valde est parvus. sed per additionem vaporum continuum quādo venit fortius ad aeren efficit valde magnus. interdum q̄ aliquotiēs per ipsum arbores euellit terra etiā quando ventus est in ipsius vicinitate concussa

a terra et oblitis subuertunt. Sic pcto dilectissimi ventus tentationis a principio surgit paruus. sed paulatim ol abolens admittit vapores diuersarū complacentiaꝝ. ita q̄ ventus ille continue recipit incrementum. et breuiter nisi a principio resistat. incrementū crescit. et augmentat̄. q̄ diuersi alienus non facilius resistit. quinimo arbores. et edificia id est viri fortes qui in fide et moribus videbant radicati p̄ eis euellunt. et peccando mortaliter sternunt. j. Machab. vj. Illi fugerunt eos velocius. maiora bis facientes non potuerunt eos obtinere eos. Ideo de illo vento dicitur diliḡ. Matth. vij. Venerunt flumina. et flauerunt venti. et irruerit sup̄ domum illam. et cecidit. O vere quanti pericli est ille ventus. vir enim est aliquis qui resistat. quinimo sicut ventus corporalis fortius impellit. cuius eradicat fortes arbores et bestias. tanto quia magis agit contra resistentes et contra obedientes. Iacta illud Hieremie. xlvj. Fortis impegit in fortem. Sic vere fortis diabolica fortius impugnat bonos qui sibi resistunt. et malos qui sibi facilius obediūt. videmus necesse est q̄ simus optime radicati. si ab illo vento non volumus euelli. Ille Seneca. Inuicti esse possumus. inconcussi nequaq̄. Et quia necesse est. q̄ impulsus contrarium sustineamus. simus in fide radicati. et plenī in mentibus vt vincam. Quia sicut dicit Ambros. Multi inquinātur qui malos habent vobis. et populos in seu peccatores. pauciores vero sunt qui se habent. Et sequit. Ex nulla est malos vicinia q̄ vicia nocentis. Verumtamē contingit est de illo vento. quia si ille ventus foret inedens circulariter et non recte. Homo enī aliquādo caderet ab influentia contrarii. quia si fieret sicut astrologi si in principio alicui planete fuerint congregati in signis aereis et ventosis. tunc agnus q̄ maioꝝ pars erit ventosa: Dein pcto bis bolus non immediate seu statim tentat de peccato cuiquam. sed enim q̄ nunq̄ subito ratio consentiret: immo solet venire circulariter et indirecte diuersas imagines et complacentias et circumstantias suggerendo. et tandem ad finem ꝓpositum concludendo. Et ideo de illa circulatione illi? venti dicit in ꝑ. Domine pone illos vt rotam et sicut stipulam ante faciem venti. Veritamen adhuc est ponendum ꝓcto quia ille ventus tentationis aliquādo venit ex influentia ordinatione superioꝝ. scil. et angelorum. quia sepe fit q̄ aliquis quādo de viribus suis plenus nec quam fragilitatem attendens ipsum vt experiat vires. quas tentari permittit. et in manibus hostis tradit. Quapropter bene cōsule apostolus ad Gal. vj. Qz homo de suis viribus non confidat. et q̄ alios non contemnat. si q̄ fragilitatem quam cognoscat. et q̄ inde patientius compatiatur. indulgeat delinquentibus etiam. cōsiderans semetipsum ne et ipse temptetur. Quia sepe fit q̄ deus ꝑdocet ventos de thesauris suis id est de sue prudentie occultis p multiū flare tentationes. et punit patriarchas egypti vsq; ad pecus. id est parvuli percuti. id est tentari pfectos et imperfectos. Patet igit q̄ est ventus tentationis malicie.

Secūdo dico q̄ est ventus ꝓsperitatis et affluentie. Qz bolus enim vadens q̄ non potest fluere contra homines per duos primos ventos. s. per ventum elationis. et per flatum tentationis. apponit quandoq; tertiū ventū mundane ꝓsperitatis et successionis. que propie competit vento. eo q̄ more venti nullam habet firmitatem. sed transeuntis labilitatem. et quandam mutabilitatem pompositatē. Ille est ventus auster qui est ventus tepidus et mollis impetuosus et turbulentus. nauim a vento inuere retardatiuus. et ipsum in mari submersiuus. et ipsum quando nō sperant ad manus piratarū vel ad aliud periculum deducitiuus. Sic vere ventus mundane ꝓsperitatis instabilis et vt? tosus valde est periculosus. Valde enim per mala desideria nos remulit. et nobis ad nauigandum ad portum paradisi multiplicitur contradicit. sicut dicit Matth. xiij. Mauicula turbabat in medio fluctuū. erat enim ventus contrarius ille. Qz contrarius sit ad nauigandum in celum vento? mundane ꝓsperitatis patet per illum qui dicit. q̄ facilius est intrare camelum per foramen acus q̄ diuitem in regnū celoꝝ. Matth. xix. Illam ꝑculosis ille qui dicunt. Nowemus si Deus non sperent animam. sed si aliter ad salutem pertinere. ille tamen ventus in est ipetuosus. q̄ contra spem ꝓsperitatis ipsos ad portū motus impellit. et in piraterū infernalis manibus eos tradit. vt sic manifeste animę dicatur illud Ezech. xxvij. Ventus auster contriuit te in corde maris. vnde nec thesauri eius multiplicati. infremuntium eius in medio eius cadet in corde maris. Quid ergo? ꝓcto ille ventus non est sequendus nec eius flatui motus animi est largendus. imo eius impulsui est contrariandum et fortius fauoribus obuiandum. Exemplo prudētis nauclerus nauis qui sentiens ventum contrarium aperte velum. et ponit ancoram in medio fluctuū. et sic ventus ille superat. Exemplo etiam lupi qui vadens ad pascua fidei contra ventum metuere ne canes villarū ad qs vadit per ventum possint adnasum ipsius ꝑsentire et opus ipsius impedire. Sic vere dilectissimi nos qui in mari huius seculi fluctuamus. et ad portum celestis glorie nauigamus quando videmus q̄ ventus mundane ꝓsperitatis nobis obuiat. et canes infernales contra nos exeunt. gressus desiderios nostros debent? ad eccl̄iā figere et attendere fidei nostre vigilia ad interiora vehementia penetrare. et huius venti impulsui pro viribus obuiare. Ad quod Seneca libro iij. de ira sic. In fortibus nemo confidat. in aduersis nemo desistat. alterna sunt vices rerum. Et sequitur. In melius aduersa in terrent? optata secutur. Quod psalmista ait contra malos qui fortune fauoribus. nec ventosis suis ꝓmissionibus non repugnant. sed quantum potest fiere. tantū vltra animi sui laxare. quare sit q̄ vas ad finis pinalis non attendunt. ad aduersitatem corporis animi sepe vadant. Ecclesiastes. vij. Gemmauerunt venti et rubum metent. Quod bene figuratum est Exo. q̄. vbi dicit q̄ locustas quas ventus auster adduxerat frigidus ventus aquilo ꝑcorrat in mare. Sic pcto patet q̄ illos qui ex ꝓsperitate nimis fluitur ventus aduersitatis frigidus confundit. Esa. lvij. O mnes vos sufferat ventus et tollat auras. Ille est ergo ventus ꝓsperitatis et opulentie.

Insuper dico q̄ inuenit ventus aduersitatis et pressionis. et ille est quartus ventus qui dicit boreas. qui de loco frigidissimo ventus corpus stringit et affligit. flores et virenca asiccat et comburit. Sic pusillanimis ventus aduersitatis et malos nequissimos ad id est imperfectos et infirmos ꝑcutiens solet subuertere et fructus bonoꝝ operum in eis impedire. Diabolus est illos quos nō potest ꝑ illos tres primos ventos subuertere. nouento elationis. nouento tentationis. nouento successionis mouere. solet vento tribulationis concutere. vt sicut per illi vltī possit eos in fide vel in moribus variare. Unde de qualibet persona debili? et cupa dicit Ecclesiast. Ecce planctus est ergo ne ꝓsperabit. nec cum cōgerie eli ventorum siccabit. Ille ergo ventus est debilibus periculosus. fortibus tamen et perfectis vtilis est et fructuosus. Ventus est aquilo licet corpus affligat. aerem tamen ferenat et nubes fugat. Unde supra dictum in vltima sententia dicitur in primo mense. Boni est ille ventus non debent succumbere. sed si fortiter resistere et viriliter fuerint. Solinus de vento loquens in libro de mirabilibus mundi dicit. q̄ huic etiam adflicti resistit gallici gratias agunt. eaq̄ salubritatem eli attribuunt. et q̄ credo intelligendum de illa parte gallie Lugdunēn. que prouincia nuncupat̄ que vltra modum est patria ventosa. Dicitur enim q̄ ventus ille separat aerem et q̄ tota patria aere corrupto infecret. nisi aer per venti impetum purgaret. Ille ventus dilectissimi potest figurare impetum mundane tribulationis. qui psalmista virum ꝑfectum non permittit corrumpi. nec in eo aliquid mali generari. In vitis enim patrum de quodam fratre legit. qui cum vltra modum terreret se peccato carnis et nullo modo posset tentationi cuidere. quinimo valde monasterio ejusdem re. dificatio fuit absens: qui sicut vir prudēs nunc alios fratres ipso ignorātibus extra illum instituit qui fornicē est te adulterio accusauerit. quare ei de purgatione sua frater fuit. cuius tribularet. tentationi penitus est obligē. Et sic per venti aduersitatis aer fuit conscientie fuit purgata? et ipse a periculo liberatus. et ecce ergo de illo vento quomodo si bi ꝑsit. Talis ergo ventus tribulationis. Quis a vita bola possit mutationis introduci debet in patientia tolerari. et sic potest fructus plurimos et eo reportari. Iacta illud Ecclesiast vbi dicit. Qz anim? debet esse contra calamitates fortis

ela ⁊ cotemptores nullus placidus nec fugare. Ille est ergo ventus qui iathis ⁊ perfidis patenter infirmibus p ficie manifeste vere ⁊ desperantibus offuit. Et ideo de illo venit ⁊ in mente debili p ipsum desipiat potest eis illud. Exod. xv. Exultis est in iracundia tua confregisti inimicos ⁊ ventus furoris tui comprehendit eos. Ille est ergo ventus adversitatis ⁊ pestilentie ⁊ sic apparet quo p istas quatuor ventos homines ad peccata attrahunt. ⁊ a bonis operibus retrahuntur. Et sic dicit diabolus illis peccatoribus illud Job. ij. In quatuor ventis cedi capiti vos. Iglis sic patet principaliter secundo q est ventus culpe qui christianos. Tertio dico principaliter q est ventus pene qui est doloriosus. Et sic dico q p ventos possit intelligi pena eterna que pulsus, fugibus ⁊ vanos impetus peccatores. ⁊ pulueres. id est vanos ⁊ inanes ⁊ terrenos desipit. ⁊ turbines. id est cruciatus et vites volucres. Unde p. Erunt sicut pulvis ante faciem venti vt supra. de eos. Unde de ista pena dicit domin? Exech. xiij. Dabo lapides grandes desup ⁊ ventum procellarum. De quibus ait in mundi thesauris efficiemus. Deuto. xxxij. Ut cumulo nive congregabo eos? in ipsis venabuntur gentes. Dicit igit pars q generaliter loqdo inuenit ventus pene qui est doloriosus. ventus culpe q est vitiosus. ventus gratie qui est gloriosus. Ista igit breuiter sufficiant. vide supra de ipsi et de flare. ⁊ sic sufficit.

Verberare. Vide de Percutere. ⁊ de Tribulatione.

Verbum. Nota q verbū grece loquendo est ille mentis conceptus qui de voce formata ⁊ emanenda concipit animo vterius ad labia p̄ducat. Sepe tamen accipit p voce ⁊ locutione ⁊ p̄dicatione et p filio dei qui dicit verbū patris. Et ideo breuiter notandum est q quinuplex verbum inuenit. l. Verbum

Incarnatum.	Primum verbum quod est caro factū.
Spiratum.	Secundum quod est libro scriptum.
Predicatum.	Tertium quod est a sanctis dictum.
Moderatum.	Quartum quod est a sanctis sanum.
Efficatum.	Quintum quod est a multis factum.

Primū est verbū summe omnipotentie de quo Job. j. In principio erat verbū. et verbum erat apud deū. ⁊ deus erat verbum. Scdm est verbū summe veritatis. l. verbum scripture. Unde Matth. xxiij. Celū et terra transibunt verba mea non transibunt. Tertium est verbū magne sanctitatis seu verbum p̄dicationis. de quo Luce. viij. Semen est verbum dei. Quartū est verbū grandis benignitatis. l. verbū la cationis infusū. de quo Eccl. xxviij. Lingua tua facito sta teram. ⁊ frenos ori tuo rectos. Quintum est verbū magne vanitatis. l. laqueis famosis. de quo Proue. viij. Ubi verba sunt plurima ibi frequenter egestas. Videamus ⁊ dicamus igit q inuenit. Verbū

Eterne generationis.	Dico primo q est verbus generationis eterne. ⁊ illud
Divine predicationis.	est dei filius. qui merito p̄a
Humane postlocutionis.	fuit concept? ⁊ in ille genit? ⁊ p̄dicatus. ⁊ tandem humanitus q incarnationem fuit in domus. ⁊ eternus ad mundi eductus. vbi q p̄dicationis officium fuit expletus ⁊ audit?

Dicit ergo primo q ille verbus eterne generationis. ⁊ illud est dei filius. qui merito p̄a fuit concept? ⁊ in ille genit? ⁊ p̄dicatus. ⁊ tandem humanitus q incarnationem fuit in domus. ⁊ eternus ad mundi eductus. vbi q p̄dicationis officium fuit expletus ⁊ audit?. Dicit ergo aqua primo in venis terre scaturissimis inuisibiliter generat. ⁊ tandem in fontes recipit. a quo visibiliter extollit. sic verbū patris ab eterno in secreto mentis diuine fuit inuisibiliter genit. ⁊ sic in principio erat verbū. et verbū erat apud deū. ⁊ deus erat verbū. unde fuit ad fontem misericordie. l. ad beatam virginem p incarnationē eiusdem. quia fons sapientie verbum dei in cordibus. Eccl. j. Fontes aque humane fuit homines visibiliter publicatum ⁊ nunc fuit verificatum illud Esai. ij. De fonte enim lex et verbū domini de hierusalem. Ubi aduerte q. illud verbum

Humiliter se inclinauit.	nerationis de fonte. Secundum actus fuit in
Benigniter nos visitauit.	carnationis. q. exhibit.
Moraliter nos regulauit.	Tertii fontus fuit con
Mirabiliter nos informauit.	versationis. q. fuit lex
Mentaliter nos concordauit.	Quarti fontus fuit pre
Primum ghat locum alie q.	dicationis. q. fuit verbū. Quinti modus nostre communi
onis hierusalē. quia fuit pax.	Dico ergo q illud verbum

fuit vocatus. Sexti est qui est modus alius supra hierusalem significat ipsum non ⁊ communiū passū. de quo illud verbū exigunt impleti ⁊ vbi ab eterno habitauit. Justa illud ps. Ego autem in fonte magnus. scpcd. fu. eius. po. venu. Justa illud ps. Et fons ejus accessus eius &c. De fonte. id est ⁊ odore ut illud verbū. qd vnq; fuit magna humilitas. Dū Esa. lv. Quō descendit ymber ⁊ nix de celo. sic erit verbū qd egredietur de ore meo. De humiliare illius verbi quo l. de celo voluit se condere? possim? dicere. Ut ille est similis ceruino lapidi saxeo qui forsum in nubibus in loco montis generat. ⁊ eundem cu generibus ventorū circa fulgura pluuiū equatur. significans verbū verisq; de pfunda paternog fecundos mente vbi ab eterno fuit genitus ad nos venit. ⁊ p̄ salute nostra multū p̄fuit. ex nos citra compassione tam nationis inuitis. Et si in p̄sigit de me patre q multe verbum fuit ⁊ sanauit eos &c. Sicut ait dicit Esa. ix. Verbum misit dominus in Iacob ⁊ cecidit in Israel. Pars ergo q illud verbū humiliter se inclinauit. de fonte inquit Jerem. xij. Sedimus de fonte regie. de hierusalem nubit voces suas. Et iam dico q illud verbū non visitauit humaniter. qđ effundit cum dicit. scribe. Egnit ei bono ad opus suū. ⁊ ad opera su. ei. ad vef. Et bene dicit opationē. id est redemptionem nostram. q. l. exiuit de celo in virginis viscera. de vtero ad mundū. de mundo ad patibulū. de patibulo ad infernū. de inferno ad sepulcrum. de sepulcro ad celum. de celo ejubet ad iudicū. Unde ille est ille de quo Job. xvj. Exiui a patre ⁊ veni in mundum ⁊ iterum relinquo mundum et vado ad patrem. Illud enim verbum exiuit a patre vt

Mundum visitaret.	Dico ergo q illud verbū se
Mundum habitaret.	carnatum exiuit ad mundū
Mundum liberaret.	visitandū. Idco dicebat an
Mundum illustraret.	tiqui illi Dicte. ps. Visi
Mundum sustentaret.	tabit nos. verbū. Item ad
Mundo se manifestaret.	mundū liberandū. sicut dicit.

Job. j. Et verbū caro factū est ⁊ habitauit in nobis &. Ad ad mundū liberandū. q illud verbū liberat atq; solui dicit Jaco. j. In mansuetudine suscipite insitū verbum q̄ potest saluare animas vestras. Item ad mundū illustrandū ps. Lucerna pedib? meis verbū tuū ⁊ lumen semitis meis. Item venit ad mundum sustentandū. vt in ps. Sustinui anima mea in verbo eius. speravit anima mea in domino. Item ad se manifestandū. vñ Luc. ij. Cruciam? in baptismo vel deamus hoc verbū qđ sacri dicit &. Dico ergo q illud verbū visitauit nos humaniter exhibit inquit. Eccl. xxiij. Exiui de paradiso et irrigabo hortū plantationis mee. De inde dico q illud verbū regulauit nos moraliter. Ipse enim fuit lex ⁊ regula bene viuendi. Conuersatio est vita regula ⁊ doctrina ipsius fuerit lex quidē ipsi nos in omnibus optime regulem?. Sicut dicit in ps dicit. Recedam est verbū dei ⁊ omnia opa eius in fide. Ista in dicit lex hominū cōuertens animas ab omni vñ fidei sapientia ps̄ans gratia. vide supra de lege. Dico igit q illud verbū nos regulauit moraliter. Beryg dico q illud verbū nos informauit vocaliter. ⁊ hoc ostendit cū dicit verbum. De natura est verbi sm sui cōmunē acceptionē est q audiat. ⁊ q̄ q ipsum hominē informauit. Unde paulinus illud verbū dei filii marie virgo p̄dicit qui p̄dicando nos informauit. ⁊ in fide vite mundū instruxit. Et inde dicit Luce. j. Maria fidem forte pedes domini audiebat verbū illius Et merito. quia sicut dicitur Johan. v. Qui audit verbum meū habet vitā eternā. Igit illud verbū nos informauit vocaliter. Iusta dico q illud verbū nos conuersauit moraliter hierusalem inquit q interpret visio pacis. Quia lex proverbii patris pax fuit in terra inter vñ ⁊ hominē reformata. quando p ipsum deum fuit humanitus ciuitas copulata. Unde supra de hierusalem. Verbū est medius inter me ⁊ eum ⁊ vocem. sic gloria filii media est inter deum ⁊ carnem Et ideo potest vñi illud Sapi. vij. Qui verbū omnia continet ⁊ multiplicabat in hierusalem. Et ideo breuiter virtute mediationis ⁊ concordantie illius verbi dicitur Eccl. vj. Verbum bonū multiplicat amicos et mitigat inimicos. Sic ergo patet qđ verbū concordatiuū patris fuit. ⁊ scipsum ⁊ dinatiuū et humilitatiuū. Et vide de incarnatione verbi vide supra de duabus adventus ⁊ infra in fine. ⁊ de

incarnatione ꝑ̄i. vide supra de hoc et de etiecta lege debet
ruitalem: q̄ transeo grata breuitate. Illud est ergo verbū
eterne generatiōis quod est primum principale. Secundo
principaliter dico q̄ intenditur verbum diuine ꝑdicationis.
Scriptura enim sacra et materna sinceros nec non ꝑdica-
tos vocauit catholicorū dicitur verbū dei. Deus est p illud
verbum voluntatem suam nobis aperuit et nos cum de
agendis communiter edocet credendis instruit et erudit. Illi est
qui illud verbum ꝓferunt non sunt nisi ore et instrumenti
diuine mētis quia sic verba dei et non ꝓria dicunt sicut
dicitur in ꝑ. Dominus dabit verbum euangelizantibus ꝛc.
Et ideo sicut videmus q̄ edicta regum audiunt reuerent
et seruant sic debet verbū dei quod nihil aliud est q̄ nunci
imperatis edictis reuerenter audiri et diligenter perfici et
implēri. Exemplo animalia immundū que timent leonem
exemplo autem rapacis que timent aquile volatum. quia
pueris clamat: timete ꝑdicatores ab innocentibus ꝛ rapa-
cibus. id est a bonis ꝛ malis est timendus. ꝛ in reuerentia
audiendus: ꝛ execrandus odite bonos audiendos. Iuxta illd
Luce. vij. Audientes verbū domini retinent ꝛ fructum af
ferunt in patientia. Hi audiere q̄ verbum dei debet

Sedulitate auscultari audiendo.	Dico q̄ verbū dei
Studiose conseruari retinendo.	est sedulitate audi
Utiliter adimplendi fructū afferendo.	endum. q̄ offe
Humiliter sustineri in patientia.	rendum. et humiliter

dicendo. Illa. Libenter et attente debet audiri. Iuxta illud
Luce. x. Maria sedens secus pedes domini audiebat ver-
bum illius. Vide supra de audire. Sicut cū homo libēter
recipit bonos cibos vt nutrit. sic anima debet libenter re-
cipere bona verba vt dei gratia impleat. Verbū enim dei nu
trimentum est anime sine quo vita gratie non potest ferre
ri nec diutius retineri. Quia animalia viuant aliquādiu si-
ne cibo nunq̄ tamen semp. Sic vere ꝙuis bonus sine cibo
verbi dei possit vita gratie aliquādiu viuere non potest tamē
diu. sine eo nec diu sine cibo inedia gratie permanere. Quia si
cut dicit Dom. ij. Mō in solo pane vivit homo sed in om
ni verbo q̄d ꝓcedit de ore dei. audientes ergo vt. Nouerat
enim delectant melodia audiendo. Sic vere non gaudere
debemus q̄ verbi dei melodiam audimus ꝛ audimus
Iacob. iij. Audientes gentes gaudii sunt ꝛ gloriabūtur
in domino. Sed satis quidem ꝙuis se generale q̄ animalia
habeat aquā. ꝛ illud sit salus in illis animalib⁹ quoꝝ cibus
munū est homi⁹. sicut nos ꝑdicatores q̄ venite audite cunc
tus. ꝛ sicut animalia que vnūq̄ herbas viridantibus calida ani
malia raro bibūt. Sic vere charissimi ꝙuis generaliter om
nes tenemur habere hanc ꝛ audire aquā diuine sapien
tie verbi. Illud tamen nō facilit qui habeant in cineris
terre. vsurarij. ꝛ usure ꝛ ꝑdatores. qui vnūq̄ cum⁹ audie
rit est eruditio nobilis ꝛ tyrini. Quia ꝑ eloquio aquirūt
sibi dei nō debēt libenter nec audire nec ꝛ recipere aut fa
cere. quia sicut dicit de illis Job. xiij. Qui q̄ deo dicit ver
bo dei audit. gratera vas non audita. q̄ ex deo non ebiū.
Est q̄q̄ verbū dei sedulitate amendandum. Item dico q̄
illud est memoriter addiscendū. retinent inquit. Cibus cū
sumptus nec etiam medicina ꝓficit nisi retinent. Sicut ve
re nec verba ꝑdicationis nisi retinēter memorie commenda
tur. Si cui infirmus medicinā sumpsit statim fomentū po-
tius nocet q̄ iuuat. Littera cū scripta in pergameno si
statim ederet. illa scriptura nō ꝓficeret. sed ꝙmanet per
eam ederetur. Sic vere necesse est q̄ verba ꝑdicationis
in mente maneant. ꝛ q̄ statim non fugiant nec recedant Lu
ce. ij. Maria aūt conseruabat omnia verba hec conferens
ea in corde suo. retinet inquit Isid. ij. Inutili subtilitate ei⁹
vīg in fine firmū retinent⁹. Sed est tamē pena multos qui
verba salutis nō retinēt. imo ꝺolēt de bono qd̄ ꝺdicāt ꝺlēti
sicuti eradentes q̄ nihil eis debet. similes illis pueris. lap
sanis semē picula nō fructificant. eo q̄ semunt inuenus
sundant sicut ps q̄ pena aurū intrat. ꝛ p alias ejulat. Cō
ra illud Sirac. iij. Memoriam verbo ꝙ videbit⁹ con
sumi. Patet ergo q̄ verbū dei memoriter est retinendum.
Item dico q̄ illud verbū ebrenliter adimplendū fructū
inquit afferunt. Mō est sufficit verbū audire. nisi fructum
bonum operū studeat quilq̄ dare. ꝛ verbū ꝓcreatōis donū
dare. Iger ēn non bonus dicerēt esse ꝙ semen acciperet ꝛ
fructum non afferet. Unde Col. j. Spes ꝙ vobis
repōsita est in celis in verbo euangelij fructificat. ꝛ crescit.
Item dico q̄ illud humiliter est sustinendū. in patientia
inquit. Quia sicut sapiens infirmus libenter sustinet me
dicinā: sic aspera ipsum increpat ꝛ arguit. Sic q̄q̄ ver
bum dei nobis sit q̄q̄ asperū correctionis seuerū non est
ꝓpter hoc fugiendū ꝛ in patientia sustinendū. q̄ sicut dicit
q. Thimo. iij. Predicta verba ea odire infare opprimere
imperare. arguere ꝛ increpare in omni patientia ꝛ doctri
na. Hoc est contra multos qui verba correctionis nequāt
sustinere. ne quib⁹ dicte. vj. Ecce verbū dei facti est q̄ in
opprobrium ꝛ non suscipiūt illud. Quia. si illi diligant ver
ba adulatoria ꝛ nō correctoria. ꝛ ideo ꝑdicatores offensi so
lent ipsos adulatoribus parere. nec audent tales aliq̄d in
milere. Cauus tamen patientia debet esse. sicut dicit Eccle.
vij. Verba sapientis sūt esse quasi stimuli vt timorē inqui
unt audiendi. ꝑ. Et verbis suis formidauit eos inquit. Sic er-
go patet q̄ verbū est humiliter sustinendū. veluti adimplen
dum ꝛ exequendū. manenter continendū. sedulitate amen
dandū. Vide supra de audire ꝛ ꝑdicare. Patet ergo q̄ est
verbū diuine ꝑdicationis q̄d est idem panegale. Causa
dico principaliter q̄ est verbū humane locutionis. Et hic di
co q̄ unicuiq̄ verbum bonum ꝛ verbum malum. Unde de
verbis istorum nota q̄ illi debent habere verba

Dulcis benignitatis.	Dico ergo q̄ verba iu
Cere veracitatis.	stos debent esse benigna
Prudentie maturitatis.	ꝛ dulcia. q̄ sicut dicit Eccl.
Aspere severitatis	vj. Verba dulcia multi
Fallacis velocitatis.	plicat amicos. Et robo
Confusionis abscondite.	am sue dicit ꝑ. Parce
Grate ꝛ accepte sonoritatis.	Et leuenis ꝑpha verba

dentibus seruire ebi omni tempe. q̄ tamē nō facit. ideo
pdide regnū eius. Item debēt esse verba certa ꝛ veracia.
Dñi Eccl. xxvij. Aute omnia verba veritate ꝓdeat tc. Ideo
psalmi dauid in ꝑ. Me auferas de ore meo verbū veritā
tis vsquequq. Item dicit esse matura ꝛ sagacia Eccl. xviij.
Sapiēs in verbis sapienter operit. Item dicit esse aspera ꝛ
parsimonia. ut dicit Eccl. xij. Verba sapientū quasi stimuli
Item dicit esse velita ꝛ pleua. Dñi de salomone dicit. xxxv. ꝑ.
Ut ipse exposuit fabulas multas que sunt verba velita.
Item dicit esse leta ꝛ consolatiua. Dñi. j. Ebd. iij. Itaq; ō
solamini inuicem in verbis istis. Et. ij. Parat populū Dñe
ratus est populū verbis Ezechie regis. Iō debent esse gra
ta ꝛ complacentia. quia sicut dicit Eccl. xx. Gratia i ver
bis amabilem se facit. Sed nota q̄ verba malorum bo-
minum sunt contrarie conditionis. quia illa. Sunt

Vana ꝛ pompose.	Dico q̄ ista habeanam pom
Falsa ꝛ dolosa.	positatem. Unde Job. xvj.
Stulta ꝛ adulatoria.	Usquid finē hab debūt ver
Stulta ꝛ copiosa.	ba pompose ꝛ vanitatis. Iō
Mendacia et viciosa.	falsam dolositatē. Unde ꝑ.
Mendacia ꝛ venenosa.	dicit. Verba oris eius iniqui

tas ꝛ dolus. 2. Item blandam fallitatē. vel adulationē de
plorant. Unde de mala muliere dicit Prouer. vij. Ornatus
multis verba dolosa. Et Prouer. xvij. Verba labiorum
quasi simplicia. Item habent multi loquacitatē. ꝛ ut
dicit Prouer. xiij. Mi verba sunt plurima dū frequenter
ejulat. Et Eccl. xxxv. q̄ qui multiplicat verbis lede ani
mam suā. Item habent omne mendacitatem. Cum tamen
dicit Prouer. xxix. q̄ princeps qui libenter audit verba mē
dacii omnes ministros habebit impios. Item habent de
fractionem modestiarum. Prouer. xxvij. Verba fallaro-
rum quasi simplicia. ipsa penetrant vsq; ad interiora ven
tris. Sit ergo sufficiant: vide supra de loquela ubi de
illa materia magis ad plenum tractat.

Verecundia. Alias q̄verecundia est quedā
animi passio a timore originaliter generata. Est enim verecundia timor confusionis ac
cipitur in scriptura in bono ꝛ in malo. Unde breuiter no-
ta q̄ in sacra scriptura verecundia est

Quedam commendabilis.	Dico q̄ est verecundia
Quedam detestabilis.	commendabilis ꝛ virtuosa.
Quedam confusibilis.	ꝛ ista est illa qua multi in
Prima est perfectionum.	fimi sunt verecundi ꝛ pudi

Secunda est peccatorum. Tertia est damnatorum.

Ista est via virtus qui sacra scriptura natura docent. Sacra vico quia etiam animalia aliqua sunt que te rone turpitudo verecundant. Unde de elephantibus legimus q̄ maxime verecundant visui q̄ maxime vos solent tinere ad eius plenitudinem erubescite amplius apparere. Ista etiā erubescat videri quando ei suo malo vult cum aliter copulari quapropter abdita loca solet querere vt nunc secretus possit lasciare. De leone legimus q̄ solet verecundari quando plenitudo a vicatoce in nomodo de cubitu quapropter nunc de nemore solet vbi ater accurrere vel extra nemus in publico possit apparere. Simile natura bruta verecundiam habere volunt. multo fortius homines rationem habentibus ipam imponit. Quapropter verecundia debent habere filii ab bellibus vincimur. si inficimur carnalitate. vel si ignominia ab occursu plenitudo ecclesie occultamur. Primo debet esse verecundia penitentie. quia quando viri penitentie quando plidebant se a diabolo in certamine domibus victos fuisse erubescere debent. vt ex dignitione ad plā fem. imbedare. Verecundia est facultas in magnis obbrietatis vere Ambros de morte ibel dicit q̄ erubescite ne offendas vere Ambros de morte ibel dicit q̄ erubescite ne offendas. q̄ peccatū pudore minuit. vel culpa rubore tegit. Scitis verecundia est prudentie. q. d. ad prudenti pertinet verecundari facere peccata vel quia a tentatione vincimur carnalitate sua carnis sicut q̄ potuit vbet opari plidens de vi amplia q̄ etiā natura in radice mādragore indicare voluit. que ei formam prendat humanā. tamen nigā caret interioris sa per virtus vt ei aspt aty celat. Sic verecundis q̄ sciā ti or carnis membra est celandū. vt cum verecundia ocultandū. Exemplo scribi in primum. vnalem qui impudentie cogitationis vt carnalitatis ostendit quam in Sufannam habebat ens beliddi indicare sibi inimici sunt quia Deus. vii. Christ est contrarii est de malis qui non verecundant si cor. carnalem turpitudines videant. sed in bijs potius gloriant. similes pueris. vbi pp̄ qui non verecundant nudi videri vestiri. Gen. ii. nichil erubescebant. et q̄ erat vtriq; nudus. non erubescebat. vnde dicere vi. Confusione non sunt confusi erubescere nescierit. Et dicere iij. Frons mulieris meretricis facta est tibi. vt nolueris erubescere. Tertia est verecundia audacie. confusionis. que penitus primo ad gratos. q̄ habent verecundari peccatorie tempe latrocinio q̄ tyrannis. vel peccatoribus. & publice vbent opponere. vt ei obviare. Pueri etiā habent fugere. vt moroso. vir non. Et ideo inquit Seneca talibus in epistola. xxvij. Ubinam annos tuos. q̄ puerit etiam velle que velebas puer. Ista est igit verecundia virtuosa qui viri virtuosi sectant. eg quam a turpibus operibus retrahent. Nobles etiā carnali habet aurea pendentia. vt eius elephantes. que animalia summe bellissima figuntes viros inflexo qui aures pendentes abscindunt habere. Sunt verecundia remouentes obedientia facilitet fallendant. Sciant etiā q̄ sm Bern. sup cantica vbi. Verecundia est bene spi nāta bene indolis indicium verga vtilis pline expurgantis malos. progenitri penitentie gratia plide: hinc cassos. vbi nō. virtutis semp gratias pōt mitescentes laneos omnes nisi gnie beneficia. Ecce quomō elementer verecundatur. Et iterum Seneca dicit epistola xxvij. Obstu barat in homine verecundia peccandi. tādiu non est de corruptione ipsius desperandi. Et ideo ipse vocy epistola. xxvij. q̄ sum me pōsit ad verecundia animandum. & dequid facimus acti spectatus epicurus pdest sub tabula cubadē tibi imponere. vt habere in qui respicias. Patet q̄ est verecundia commendabilis. et virtuosa. Satis vico q̄ verecundia inestabilis. et vicosa. et ista est illa que hieronymus dicit confusio simplex qui est lupus stringit gutur. nec dimittit liberē. q̄ sic verecundia simplex est morbo. qui dicit Ecclesiastici. que gutur ire stringit. q̄ spiritualis denegatur. Simile strangulo suspenso. vt dicit dicit in pl. Tertia vie verecundia mea contra me est. vt psalo. vi. Sciat erit sit ali qui q̄ verecundant facere que nemini sicut sunt aliqui redi glosi. et denici qui verecundant. et erubescite se ponere religiose. et facere crimonias regulares. imo econtrario volūt imitari actus. et habitus secularos. vicentes illud Luce. xvj

Fodere non valeo mendicare erubesco. Non attendere q̄ sic dicit in evangelio Luce. ix. Qui erubuerit me eius bo. et. Tales sūt illi qui verecundant recognoscere humanitatis sui genus. amore pauperi paternali. Similes illi mulo. qui requiescere de quo genere esset nolunt cognoscere patrem sub alinitate sed dicit se esse equi regis hispanie qui frater fuerat matris sue. Totum est stud bestie da si tales habet aliquē nobili in genere suo. Quis longa quis solem et ponere pauper vere dicit. quapropter solet poni erubescere. et horrere. Contra illud Eccl. xii. Horrent excelsa proximi sui in alto suo. Ista est igit verecundia inestabilis. et vicosa. Tertia vico q̄ est verecundia pusillanimis. et damnosa. ista est qua damnati in inferno plangent et verecundant. sicut homo qui venit de alto statu ad infimū de regno ad pauperi. et unus sol. venit de cenitio ad publicū. Et ideo dicit in pl. Erubescant impij. et deducant in fer. nu. sila. no. Ista est sicut lupus qui nunc rapit valde erubescat. quando scit furem confessi videt vinc acquisit. Sunt mīi sicut latro qui publice se ostendere vult. et fenit. Sic ergo patet q̄ est verecundia valenta vicosa. et virtuosa. vide supra de confusione.

Vermis. Cum vermis sit animal vilis. et modice virtutis. turpissimiq; coloris. Possum dicere q̄ meritur loquēdo pōt accipi multis modis. Sic igitur notabo q̄ meritur vermis

Scelpecinus. Primo signat humilitatem christi.
Corruptinus. Ista est in scripturis vermis dicit quia
Corrosinus. sicut aliqui sunt vermes qui sine ulla
corrosione naturā. qui in ei mollissimi tangit vermis
nullus inquinat. in quem ligna durissima per tacta eorum
pfrunt. qui etiam amara fugiunt. et dulcibus vescunt. et
qui ipsis nec falsa nec aromatica corodere dinoscuntur.
Sic vere christus sine fuit viri genitus. sp̄ etiam tactus
gl̄ immundi mollissimus. et pusillanimis. in indicio vere quasi
do. vnger inquit vanissimus qui in hoc mundo vbi apparuit. et despectus. Unde pl. Ego aūt sum vermis. et nō homo obprobrium hominū. et abiectio plebis. Item alle pectoribus fugitibus ignis. et calces eligit. aromaticas res. id est virtuosas. et famosas. et salsas. id est penitentes et locales. nō locis. Imo vi de david. i. Regū xvii. Quis est qui temerim? ligni vermiculus.

Scelo vermis significat culpe malignitatē. cuius est vermis peccati. q̄ corrumpit infuit mentē nostri. Diversa etiā sūt genera vermis. Unus
Quidam generant in herbis et eruc. Sic vere dā-
Quidam in arboribus et cerebones. nissimi diuersi
Quidam in carnibus et vermadones. immundi ge-
Quidam in vestibus et tynee. neris peccato-
Quidā in animalib⁹ viscerib⁹ et libidi. rum. quia que
Quidā in aliis pilos pellib⁹ et pedicli. dā sunt in bes
Quidā in bombi capitibus et lendes. bus id est ipa
Quidā in bombi manibus et cirones. pestilis et arma corodentia hoc est impietas. Unde Job xxi. Simul in pulvere dormient: vermes operient eos. Alij sunt in arboribus. id est in altis hominibus. hoc est recte sentientes in rapina et fenicia Eccl. vij. Similes ei impij ignis et vermis. Alij sunt in carnibus. id est in viris carnalibus. Unde in hoc est gula et luxuria. ij. Machab. ix. De corpore impiorum scaturiunt. Alij sunt in vestibus. id est in religiosis qui parvitas cogitant hoc est invidia. f. ymo oculos conformes. Eccl. x. Cum mortuus fuerit religiosus hereditabit serpens et bestia et vermes. Alij sunt in visceribus hoc est ira et crudelis. Unde Actuum xij. dicitur de herode. quia. consumptus est a vermibus et expiravit. Alij sunt in pilis hominum et pulicos et pedicli. hoc est auaricia. Deutro. xxviij. Eruca planabis et non habes vinum quoniam vastabit eum vermis. Alij sunt in capitibus. hoc est in intentione cordis. sicut sunt lendes. id est hypocrisis vanitas gloria. Unde i. Machab. ij. Glorie eius stercus et vermis. Alij vero sunt in manibus. id est in operationibus. sicut sunt cyrones. hoc est ociosi et pigritia. Unde negligens dicitur Exo. xxii. Sobrie et frustrat ymo et operimentum tuus est vermis. Isti enim sunt genera variā vermium. id est vitiorum. quibus vas anime cooperiatur. quibus ne teneat liquorem gratie

sequitur. Et sic vbi q̃ vermis significat culpe malignitatem

Tertio vbi q̃ vermis significat pene acerbitatem. Pena est et miseria eam tempo ralis q̃ eterna per vermes designat: quibus bestie corrodit̃ r vellantur. Corpus est vermibus cupe cadibus tradit̃ r anima peccatorum vermibus infernalibus deputant. Ite corpus statur Job. xvij Mater mea r soror mea vermibus. De anima vero dicit. Esaie lxvj. Vermis eorum non morietur: r ignis eorum non extinguetur. Vermis iste est remorsio conscientie, vel ipse diabolus infernalis. Unde Judith xvj de damnatis dicit Ut det dominus ignem r vermes in carnes eorum vt uratur r sentiant vsq; in sempiternum. Patet ergo q̃ est vermis desperatus corruptis̃. r corrosis̃. Si vis hic de vermi qui nudatus luto intrat vasorem crocodilique fugit iustitiam. Item de vermi quem comedetos bos mutatur interius qui significat invidiam. Item de vermi qui est in capite arietis qui figurat superbiam r stultitiam. Vel potes applicare de vermibus particularibus scilicet de serpente scorpio eructa r sic de aliis. Vide ergo supra in locis pluribus et inuenies plura. ℣.

Vertex. Vertex est aliud summus eminens quod in montibus cernit̃ r apparet. r accipit vertex pro capite. pro ce q̃ caput est pars altior in homine r pro eo q̃ vertex videtur r vertendo. quia caput de sui natura versibile nominum est r mobile. Vertex igitur p omnia potest significare idem q̃ alimodo. Notare ergo possis q̃ in scriptura multis scilicet vertices

Principalitatis.	Primus est vertex iniquitas. r iste est
Perfectionis.	vertex malitiosus qui est caput mon-
Peccatorum.	tis. Unde Seneca ad Paulum dicit.
Elationis.	Cum sis altissimus vertex omnium mō

tium. ℣ xvij. Apprehendite eum angelus domini in vertice eius. Et sic dicit de peccatore Esaie j. A planta pedis vsq; ad verticem non est in eo sanitas. Planta enim pedis est affectus. vertex vero intellectus. q.d. peccator infirmat in pedibus affectus per malum desiderium et amorem. in vertice intellectus per malam opinionem r errorem. Unde de diabolo dicit Job. xj. q̃ ipse postille iob vicere possimo r planta pedis vsq; ad verticem capitis ej. Unde est vertex pestifere eminentie. Status enim pestilentie vniuersalis comparatio q̃ alias superminet et per altior in gurgi collaudine dicunt. Unde Exod. xvij. dicit. Cū moyses r aaron r vir. ej fugerunt viri pestilentes ascenderit in verticem montis. Et iij. Regū xviij. Ascendit baltus in verticē carmeli. Et crucis est vertex sublimitas excellentie. r iste pendulosis est vertex dignitatum r planorum. r status ecclie r religionis de quo Esaie ij. Erit in nouissimis diebus preparatus mons domus domini in vertice montium; fluent ad eum omnes gentes. Fugere enim debemus ad illum verticem

Vbi est securus habitemus.	Ibi est securus habi-
Vbi ut mandata prudentiam.	tator. Judith iij. Pos-
Vbi ut animum clamemus.	sederunt omnes

vertices montium. et circumdederunt muria. Ibi etiam ter hominis aptus ꝑficit. Unde Psalm xvij. dicit q̃ sapientia clamitat in plateis dat vocem suam. r loquit in summis excelsis q̃ verticibus. Ibi insuper deus splendens specul̃. Unde Psalm xliij. Mane surgentes illi ipsi ad vesperum erunt in verticem montis. Israel enim interpretat videns deum. Quarto est vertex elationis arrogantie. r iste est vertex elationis r superbie. id est furiosum qui sine cautele vertice elato. Unde Esaie iij. Pro eo q̃ elevate sunt filie sion r extento collo ambulauerunt. decalabit dominus vertices filiarum sion. Et sic dominus vicio q̃ vertex sumitur quinto modo sed tropico quia supra de monte. de altitudine r de capite satis dictum est.

Vertere. Vertere q̃ vertere nihil aliud est q̃ mouere. r voluere. r mutare. r pōt accipi in bono r in malo. Et ib bucuit notabo q̃ in scriptura inuenit octo

Peruersitatem.	Octo ergo q̃ vertunt homines pe
Sapientiam.	riculosa. Ibi est vertunt. quando
Perditionem.	p penitentiā ad virtutes deuicto eō
Fugitionem.	mutant. sicut videm⁹ q̃ p calorem
Redemptionem.	ignis minera ferre conuertit̃ in metal
Prosperitatem.	lum. Unde Job. xxviij. Lapis solu.

Desperationem. tus calore ibi in vertit. vt sic dicat q̃
Indigentiam. libet penitens dicat Job. xxx. Versa
Adulationem. est in luctū cythara mea. r organum
Perennium. meum in vocem flentiū. Item vertunt homines sapientes. sicut enim se ad plura. prudentia vertere. et per dissimulationem dicta r opera palliare. Similes serpentibus quorū totū corpus flexibile est et omne vertibile. quia illi sunt prudentes sicut serpentes. ipse nec ante imine retro. id est nunc ad peccata. nūc ad iustitia. nūc ad pēnitentia se conuertit. Unde Eccle. ix. Vertit me ad alia et vidi que sub sole fiunt. Et per dissimulationē se ad aliud fouere vertere. id est fouere vna cogitatione et sub fictione vnius aliud cogitare. Exemplum de Saul qui eodem adhuc insultante in armentū sibi obuerit. j. Regū. iij. Exemplo Josue qui vertendo vniū fugere similauit Josue. viij. Fugiens⁹ et terga vertamus donec ꝑsequentes nos longius ab vrbe perabant. Unde versus. Stulticiam simula loco prudentia summa est. Item vertunt homines pessimos Job. finaliter et peccatores. qui similes sunt gallo qui est supra ciuitatis qui semp vertit sicut contra ventū. quia illi in effectibus facie sunt contra ventū spiritus sancti vertunt. r contra eum p obstinationē obdurant. Figura in vxore loth. Gen. xix. Que respiciens retro versa est in statuam salis. Unde illi vertunt dco r flatu terrā. r contra eos flamma clamando. et de mandatis eius non curando. Dicere. vj. Vertentes ad me tergū r non faciē. Item vertunt homines fugientes et illi sunt imperseuerantes r inconstantes. qui vbi remoti in aliquo gaudio credunt. statim in oppositū verunt. sunt les linguā flatus. que facillima ꝓ cessione de vna parte ad aliā partē se vertit. Sic inconstantes facti omnia aliis gaudia. Psalm xxxvj. Sicut obtū vertit in cardine suo. sic piger in lecto suo. Et tamen illi debent attendere illud. qđ dicit Josue. vij. Terga vertentes gentis sunt a viro valido hoy. Item vertunt homines obligantes. q.d. illi qui se vltro libenter se vertit mutuo. Similes pessimate ab adamante. q̃ ad adamantē facilius se conuertit. Unde de obstinatis dicit Ezech. xv. Ut respiciebant ignominia versa sunt eis. Item vertunt se bonis ꝓficientes. q̃ illi ꝓficiente fronte facilius ad infamia cōuertunt. similes rote cuius ad infima aliendo vertit. r ad terrā mouet. q̃ cōtinuo incipit ꝓficere in ignominiā r in casus. Unde Psalm xx. Ponet eos ꝓ scopo r nō erunt. Ibi ipi dicunt illud Tren. iij. Averte dñe nostra versa est ad alienos. nos⁹ nec ad extraneos. Item vertunt bonos desperantes qui se toto in cruditate et in integritate vertunt. similes aliquib⁹ bobus seu Jūi. q̃ cornibus temptus ac boibus cōuertunt in lupos. Figura iterū ga moyn. Exo. xij. Quę prima in terra versa est in colubrū

Item vertunt bonos indigentes. q.d. pauperes r indigentes in ꝓfectione vertunt. qui de nitidi materia ad obscuram transferunt. similes cineri pallido que q̃ igne soui facendit. in viri dam subtilissimā cinerit r mutat. Dixit illi q̃ in igne tribulationis hic vunt. ac cinere in virtū clarum. i. ꝓfectionis in ꝓperi cōmutant. Junta illud Job. xvj Tribula vestra vertet in gaudiū. Sicut in rota vertitur ꝓpter suplos inferiori efficit. vt dictum est. r inferior efficit supior Verisimile est rotam semper r mutare continue sicut rotis dentes sunt infimi r pauperes sint summi. q.d. mali viuentes ad inferos trahunt. boni vero r pauperes ad supiora extollunt. Unde de illa versione dicit Psalter. ix. Ut indu. d. bus ab aduersario inimi? gubat. versa vice supiores esse cepunt. r pe suis hostibus se vindicauerūt. Item vertunt homines seculares. r illi similes sunt stulte que vertit faciem ad aquam quotūq; sit plena r statim post vertit si desiccata quia illi vertunt faciem ad hominem blandiendo vt bona eius hauriant adimplendo. Similes enim sūt illi serpenti qui velociter vertit linguam suam vbicūq; sentit odorē q̃ magis sperant placere. Similes illi vermi de quo dicit. j. Regum. xxij. Job populi mihi figuras formentiuerere. Item vertunt homines peruersos. damnati qui bus sortissima veritas de ꝓphetis in adversis. Ecce ipse est stabulum sicut facit latro. de vetle furata quam facit in alia locum ne cognoscat. quia. c. ne runica sunt superuenticule ℣. Sic diabolus offitia sua vertit in contrarium. Salutius

in paupertatem gaudia in miſeriam gloriatio in vilitatē
Ideo ipſi dicunt illud Cretio. v. Occidit cetera de capite
noſtro. eſt mit gradum cordis noſtri. verſus eſt in lacrimas
oculus noſter. ve nobis quia peccauimus. Sic igit patet
quomodo veritate ſumit media. Prolequere breuiter
hoc ſcripturarum. ſi unius gratie. ſed ſupra ſe reuerſione ſi.
& plane tractatum. vide igitur ſupra ſe nostare. ſi in aliqua
miſeri ſimilibus.

Verus. verax. veritas. vere.

Nota q veritas eſt illa virtus q̄ quis vera dicitur tamen
ſtrict. Poſſū ſignare q in ſcriptura triplex ſtatus inuenit.

Veritas carnis.	Prima eſt veritas vite permanētie
Veritas mentis.	Secūda eſt veritas moralis ſapientie.
Veritas eterna.	Tertia eſt veritas verbalis eloquie

Et hoc triplicem modū in vitam. Sūt vocabuli quor
quantitatis diuinitatē expedit. Dico q eſt veritas que ē
eſſentia ſ realis. ſ illa eſt veritas diuine eſſentie ſ naturē
que ſ vere certe ſ efficaciter eſt ubi habens oppoſitū. ſtatum
ſeu motū. Unde ipſa dicit Job. xiii. Ego ſum via. veritas
ſ vita. Item dico q eſt quedam veritas permanens ſ mo
ralis. ſ illa eſt veritas vite virtutū ſ morū. qui ſ. illi ha
bent qui nihil habet hypocriſim ſeu fictū. De quo Psalm.
ij. Ego plantau te vineam electā ſ omne ſemen verū. Ite
dico q eſt veritas eloquentie verbalis. ſ illa eſt illa quā bo
mo habet in ore quando verbis certis ſ veris vtit ſ nō fal
ſis de qua in pſ. Me autem a me verbū veritatis viſquā
q. q in iudicia tua ſperaui. Ecce ſenſus dicamus ali
quid de veritate meritis carne primitiū. ſ. ipſo ipſo vi
ſibo qui ſe vbiq; placet veritatē. Ille eſt non ſolū fuit ve
rus ſed etiam veritas in abſtracto. verum eſt baſilarū eo
gnoſcitur. quia ſemper ad profundum aque in qua ponit
ſolendere compoſebantur. Sic veritas ſue charismis appa
ruit per hoc. quia per carnis aſſumptionem de celo ad ter
ram deſcendit. Unde in pſ. Veritas de terra orta eſt ſ iuſti
cia de celo proſpexit. Hic aduerte q ille habuit habuit ha
bere veritatem.

Dualitatis corporis.	Primum probat cetera huma
Solidatis arboris.	nitatis. de terra orta eſt. Secun
Bonitatis pectoris.	dum probat rectos equalitatis.
Diuinitatis. de celo proſpexit.	iuſticia. Tertium probat locus

Prima eſt carnalis ſ exterior.	Dico igit q ille ha
Secunda eſt moralis ſ interior.	buit veritatem carna
Tertia eſt realis ſ ſuperior.	lis humanitatis q̄

eſſendit cum dicit. de terra orta eſt nihil ei poteſt cum ſe
rena quin veraciter cognoscam ſit ſ terrebre. Igitur ille d
terra id eſt de corpore virginis fuit cetus. Unde dico q ip
ſe fuit veraciter bus anatus inſta verbum eiuſdem qui di
cit Johannis iij. Quod natus eſt de carne caro eſt. Quod
contra quidam hereticus eſt qui dicebant chriſtus cgnē
habuiſſe ſuā tam aeream ſ non verum. Cuius tamen con
uerſum fuit verum quia ipſe veraciter fuit verus homo.
Unde ipſi bo de aſſumpta humana carne poteſt dici illd
Pſ. Domine deus virtutum quis ſimilis tibi ſe. In circa
ſtu enim alienatis fuit veritas humanitatis. veritas inſit
de terra orta eſt. Unde in pſ. Et orta eſt iuſtio. Et dico ſi
qua dicitur Johannis j. Erat lux vera que illuminat om
nem hominem venientem in hunc mundum. ergo veritas
humanitatis carnalis de terra orta eſt. Secunde dico q ille
habuit veritatem moralis ſinceritatis ſeu bonitatis. ſ hoc
oſtenditur cum dicitur iuſticia. Iuſticia enim continet em
nes virtutes. Quia proculdubio omnia que in chriſto fue
runt fuliet dicta ſ facta fuerunt iuſta vera ſancta atq; bo
na. Epoca. xv. Domine deus omnipotens iuſte ſ vere ſūt
vie tue. Circa quod nota q ille habuit veram

Perfectionem.	Dico igitur q in illo fuit ve
Compaſſionem.	ra perfectio non eſt fuit ypo
Protectionem.	crita ſed veruse ſerio. Ut pſ
Lectionem.	Oleris cor veritas. Irrevera
Co rationem.	cbpuſſiuere eſt ē nō ſicte cō
Durationem.	patiē miſeris pſ. Miſcida ſ
Ordinationem.	veritas precedent faciem tu
Illuminationem.	am. Item vera pfecio. Ille
Conuerſationem.	eſt eſt ſolus qui vere pregita

ſaluos facit pſ. Deuote circūdabit te veritas eius. Item ve
ra locutio. q̄ non mendaciter loquit. pſ. Principia verbo
rum tuorum veritas ſe. Item vera correctio. Tribulatio
eſt quas imittit atq; correctiones. iuſte ſunt ſ vere. Unde
pſ. Iuſticie domine recte ſe. Et merū. In veritate tua bal
laſti me. Item vera curatio. veritas eius ſuos liberabit non
ſ defiet. Unde pſ. Veritas tua manet in eternū. Item ve
ra ordinatio. q. ſic ſ mandata eius ſunt vera ſ ſancta pſ
Omnia mandata tua veritas mea ſ omnes iuſte mee ſūt
me domine. Et alib. Iuſticia tua iuſticia in eternū ſ lex tua
veritas. Item vera illuminatio. quia ſicut dicit ſ. Job. v. Ex
nubes manifestatur ſ vera lux non illuminat. Item vera vita
ſ conuersatio. Unde ipſe dicit Eccli. xxxiii. In me gratia om
nis vie ſ veritatis. in me omnis ſpes vite ſ virtutis. Ecce
ergo quō ille habuit veritatem realis bonitatis. que per in
ſidiam originat. iuſticia inquit. Ecce in pſ dicit. Propter
veritatē ſ mansuetudinē ſ iuſticiam ſe. Denique dico q
ille habuit veritatē realis dominatus eō rō. ex celo pſpexit
Celū eſt ſit. quia locus dei. Unde de Elia Jerē. Celum ego
ſedes eſt. Et ideo bene cōfidit q ille ex celo vera. qui eſt
in celo fuit locus eius. In pſ. In celestī misericordia eius
edificabit in celis ſe. Et illud fuit circa multos beneficia
ſunt facta ſcholam. quos adhuc maxima eſt copia ſeri
ens qui experte ipſi pueri homine ſ nō deū ſ' patrias
eſt veri. q. ipſe g alia fuit ver' dei. Ell Hiere. v. Ecce ait
deus ver' eſt ipſe deus viuens ſ rex ſempiternus. ſe celo in qt
pſ. Dixit de celo in terrā aſpexit. vi. om. ſi. hoc Et aſpexit ſi
co de celo in terrā. i. de vera dominatus in veram humanita
tem. Quia ſ. dei in pſ. Domine in celo miſericordia tua ſe.
Patet ergo q deus qui filius fuit verus in reali dominatus
in morali bonitate. ſ in carnali humanitate. Et Ideo ipſe
eſt qui dicit Job. xv. Ego ſum vitis vera. ſ pater meus agri
cola eſt. Ego ſum inquit. qui pertinet ad diuinitatē que ſ. illa
vere eſt. Vitis inquit vera. qui pertinet ad moralē bonitatem
q. illa vitis bonū ſpiritū ſociū diuinitatis bñfi' generat. Et pa
ter meus agricola eſt. qui pertinet ad carnalē humanitatē ſ q
hac agricultura ſpiritū recipit nutrimentū. Et ideo nos bo
nitet poſſum' vocare illud Eccli. xxvii. Vere filius eſt in loco
iſto ſe. Et bi dicit vere. q. ſicut dictū eſt. puero ille. Vere

Fuit carne velatus.	Dico ergo q ille fuit ve
Fuit in cruce gratuitus.	re velatus. Unde Eſaie. lv.
Fuit a morte ſeruatus.	Cu covere deus ab eccliā
Fuit virtute ornatus.	Item fuit cruce vere gratu
Fuit bonore dignus.	ita. Unde ſanctus
Fuit in altari ſacratus.	noſtro ipſe potuit. Item
Fuit gubera vocatus.	fuit vere a monte ſeruatus eſt

Luce quib. Surrexit dñm' vere ſ apparuit ſimon. Ille
ipſe fuit vere virtute ornatus. Unde Luce xxiii. Vere hic
homo iuſtus erat. Item fuit vere honore dignus. quia de
eo dicitur Matth. xxvii. Vere filius dei erat ille. Item fuit
in altari vere conſecratus. ſine ſacrificio. q. ſicut dī Job. vi.
Caro mea vere eſt cib' ſ ſanguis mei vere eſt pot'. Item
ipſe fuit vere gubera vocat'. vel ipſi dicebat Job. vi. Rex eſt
vere gubera ē vocat' eſt in mundū. Sic ergo pro quo pa
mo ſ principaliter quidam eſt veritas eterne generis.

Secundo dico q eſt veritas moralis ſinceritatis. ſ ille q
caldubio eſt illa veritas qui quidem iuſtus dicit. eſt ver'
ſ non fallax verius ſeu falſus. In celo enim manentur
fidei vere. que ſolis mendē perenne nego cadunt. fid in fir
mamento fidei ſunt. et cum eo ſemper vadunt. Ibi etiam
quandoq; falſe fidei apparent vere. que quia vere nō ſunt
ideo quia alienatis ſplendent. ceo tamen pereunt ſ re
cedunt. ſicut patet de vapeoibus in aere inflammatis. que
a ruſticis dicuntur ſtelle eſſ. que de nocte cadere exiſtimā
tur. Sic pro caldubio in mundo duo ſunt genera perfe
ctionum. ſolicet falſi ſ veri. falſi nullam habent ſtabilitatē
veri vero habent in moribus et in fide perpetuam permā
nentiam. falſi a ſpectione quam videnſ habere cito percūt
atq; cadunt. veri vero in firmitate propoſiti ſemper ſunt et
cum firmamento dei vere ſ virtualiter ſemper vadunt.
Ita q de talibus dicere videtur chriſtus illud Johannis
viij. Si manſeritis in ſermone meo vere mei diſcipuli eſ
tis. quaſi dicere. In hoc cognoſcitur bonus verus. ſi in fi
de ſ in moribus ſtabiliter manet firmus. Ita q de quali

hoc tali potest dici illud Joh. vj. Dic est vere gloria. In quibus verbis ostendit triplex veritas qua in nobis continetur

Veritas habere videtur. Prima primo ad moralem spectat.
Veritas tenenda. nam. Hoc est Credenda pertinet ad mo-
Veritas credida. rale sapientia ens dicit. Vere. Ter-
Veritas dicta. cia primo ad verbalem eloquentiam
cum dicit. gloria. Dico q̄ in hijs debet habere veritatem moralem vere existimet hoc ostendit cum dicit: hic est. quod est grande reprehensionis ad Deum offerimus. est vero est verbum substantiū: verumq; ergo realem existentiam denotat et veritatem mouimus veram firmitatē et veritatem substantiā manifestat. Qui vere est homine qui sic est in anima et virtutū optimis semp firmus dicit: hic est. Qui falso vero amittere de facto hypocrisim et veritatē dominū? nec vanitatem quia dicit hic est: immo potius hic non sequitur. quia sic illi. quia non sunt qui faciunt veritatem esse: et non existimāt sed solum apparentias protendunt. Ita q̄ hoc ex posti dici illud Joh. xiv. Illi dicebant q̄ hic. Alij dicebant nō sic sensus alius est sed de hoc vi de supra de esse et in sermone. Est pure vñ hic. Sed de vi vo illo et vero reali existente dicit hic. Sic inducitur q̄ manens non vanus nec defectuosus. Et ad eis parato eam in anima et in mente q̄ in mente parantur: et sic de alijs pōt dici. Illud Matth. xv. Vere hic homo filius dei erat vere fili dei q̄ sic vere diligit dominum firmus et verus et post reputat filios suos et servos sequis sicut dicit in ps. Veritatē diligit qui re gratiam et gloriā habet ibi. Qui vero sit amicus dicit hic. Sic q̄ sic non debet esse aliud q̄ sic vere vide amur in apparentia: et aliud in existentia sicut hypocrite: vt sic de triplici veritate hominū dicit illud Lu. xxiij. Vere hō iustus erat. Sed hec ista triplex veritas habetur in multis variē sicut dicit in ps. Omnitate sunt veritates a filijs hominū. vana. locuti sunt vanū quilibet ad proximū suū. Similes eis sunt mercurio. qui est planeta varius et mutabilis. virtutū q̄ nec bonus nec malus nisi fortune? nec mutabilis inuenit. Sic illi nulli hic in mundi firmitatē sicut patet de falsis amicis et viris inconstantib? et hypocritis. Ne quis? nō possit sciri hic est. q̄ patuit illud. Venite et videte. Io. i. sapuit non ē hic. Non sic charissimi. Q̄ habeat in illius vir virtutē moralis criticē. hic est inquit vt sibi dicit illud Matth. xiij. Vere filius dei eo. Quia dicit Bene in epistola. Ierte. Veritas in omni parcam sui cadē. Item habeat veritatē moralis sapientie qui notat. Et si vere. quia fide vere cognoscere et sentire debet eam in fide q̄ in naturalibus mūdi rebus. vt sic dicat illud Acto. xv. Nec fidei vere. Clarum. i. lumen et claras visus requiritur ad hoc q̄ quis bene iudicet de coloribus et de rebꝰ. Locus est vera. nunq̄ iudicat de colore. etiam de morte non vere iudicatur. immo vna res pro alia sepissime extrahit. Sic vere ad lumen vere fidei et gratie. verus visus verus intellectus scientie requiritur ad hoc q̄ vere veritas rerum cognoscatur. et ideo illi qui in ecclesie ignorantie sunt confutati. et sapientie et fidei lumine sunt priuati non de rebus vere iudicare nesciūt. sed sepe verum aliud credunt. Patet in antiquis philosophis qui lumen fidei non habuerunt. et ideo de deo et alijs plurimis male iudicauerūt. sicut enim dicitur Rom. i. Qui commutarunt in vanitatibus suis et obscuratum est insipiens cor eorum. Et sequit. Commutarunt veritatem dei in mendacio. Falso est. Et ista lux q̄ illuminat omnē venientē hominē in hoc mūdū. Joban. j. Quia lux illa oculum cordis reparat ad videndum credendumq; veritatem dei. Unde Johannis viij. Si manseritis in sermone meo vere discipuli mei critis. et veritas liberabit vos. Et. j. Cor. ij. dicit apostolus. Illi qui sunt semper discreti. et rationi ad veritatem cū veniunt. Illi enim sunt sapientes mundi sibilos nocte que palloribus habent in mundi sapientie speculatores. Sic in hac vita solus id est in veritate videri in sola bonos q̄dam pa rūdem. imo falsos opiniones et hereticale semp tenere. Illa possimus videre? de adherendo q̄ magis eligit falsa q̄ vera. q̄d patet ex ad veritatē negocia nō vadit sed ad curialia et falsitates vadit et tendit. et circa illud Ludo. vij. Circumstat et pace diligite. Dic. falsi no sanat. q̄ non pace diligent. nō veritate sed falsitatem. nō possibil sed accidentaliter semp volunt. Quales pleriq; qui magis diligūt aquam turbatā q̄ claram. q̄ in clara pisces rebus sua videri. qui vere in verbis nō se credit. Sic illos ad capiendū et ad illaqueandū alios obscuratos q̄ claros. hoc est vicio falsi tas magis q̄ veritas placet nam si clare et vere inciderent boies rebus suis cautelas viderent. sed q̄ in turbidine in eorum fallit aqua nihil videt. hinc est q̄ ab eis malicia nō cognoscit. Unde bonum tales possunt vocare aliud Esa. v. Qui dicitis? et locuti sunt? verba mēdacij et obscurum est rationem iudicij. et iustitia longe steti. et corruit in platea veritas. et equitas non potuit ingredi. Ps. eli. q̄ vere sunt inimici veritatis. Unde Seneca. Fabel malefactus veritati q̄ animia fabelanus. Veritatem si veritas nō ab eis approbatur habet q̄ pater et mortis aduersarios patitur. Illa est si multis est odio. q̄ fabi aq̄ alijs dia pr nō potest videri. quia semp solet sapientes claudi. Sic vere veritas quomodo decipiat ad tempus sapientes finaliter q̄ solem liberam tradit luminat. et sic omnes reudet. Ps. j. Esdre. iij. Veritas magna est et fortior q̄ omnia. Quia terra veritatē invocat et celi eam benedicit. Sequit. Veritas valet et manet in eternū. et vivit et obtinet. Sequit. Magna est veritas et prevalet. Illud maledictio ad illam videt. q̄ veritas q̄ longe ego exultare facit. finaliter reudet. et penitisse hoc fit in tali die quando omnium veritas apparebit. quia sicut dicitur in ps. Dominus gaudiu veritatem in seculum. et. Deus sic ergo sed habeat influs vir veritatem mentalis conscientie et sapientie. vere inquit. dicitur illud in. Regum. v. Vere scio q̄ non sit alius dꝰ in terra vniuersa nisi tantum deus Israel. Item habeat iustus veritatem verbalis eloquentie. et hoc ostenditur cum dicitur. propheta. Prophetare illi qui veritatem docebant et mendacium evacuabant fuit predicatores. Unde Hosheae j. Maligbarie mel aliqs modis alium tuus loquēs patribus in prophetia. quia sic fm hoc quilibet debet esse propheta id. est verloquus et fidelis. cgnus illud Prover. viij. Veritatem meditabitur guttur meum et labia mea detestabuntur impium. Justi erunt omnes sermones mei. Lingua enim mea fidelis est plana non curua nec anfractuosa. et mollis non aspera nec dura. Ad significandum q̄ lingua vel locutio debet habere planitiem veritatis. et non curuitatē falsitatis vel mēdacij. Nō insanio oportune sed veritatis et sobrietatis. verba eloquor. Et adverte q̄ veritas habenda est in ore

Predicando. Dico predicando quia. i. non qui de
Iudicando. cunctis predicantur fumine rebus?
Respondendo. curare q̄ vicarius omnes veritatem
Corrigendo. vt sic dicatur nobis illud Matth. qui

Magister fumus quia verax es et viam dei in veritate docs. Quod tamen est contra multos qui magis volunt p. dicare vana q̄ vera. et potius mirabilia q̄ vilia. quod est contra ps. qui dicit. Non est in ore eorum veritas. Dico etiam iudicando quia semper ad iudicem pertinet veritatem dicere. etiam in sententia q̄ in processu nihil nisi verum supponere et dicere. vt dicatur de iudice adducto illud Magdalach. Lex veritas fuit in ore eius. et iniquitas non est inuenta in labijs eius. Quod est contra multos de quibus potest dici illud j. Machabeorum. vij. Veritatē iudicium non est in eis. Dico insuper et respondendo quia fallere. quicquid a nobis petitum fuerit veritas dicenda est. vel falsum sub simulatione tacenda. Ecclesiastici. xix. Et est qui emittit verbum cum mendacio veritatem. Quod est contra multos qui in quibusdam collocutionibus et responsionibus vix possunt veritatem dicere. sed semper per mendacia respondere. Unde Osee. iij. Non est veritas non est misericordia non est iustitia in terra. Dico etiam corrigendo. quia ad viros iustos pertinet in correctionibus veritatem dicere. et tam magnos q̄ parvos veritatis eloquio ca-

figere vnde.ij. Thi.ij. Sensi nos ad oportet litigare sed in silencio esse ad omnes. vnde pacientie t cum modestia compleat eos qui redibunt veritas. Non debet gyter amorem audiendi detrahere vel audiendo. Exemplo apostoli qui scribat ad Gala.iij. Ego inimicus factus sum vobis vera dicens vobis. Debet esse admittere q fm Bern. Sermone. obsequia amicicie gratia q parte veritatis. n. non audiendi si potius obtenuit t honorem. Similes esse sunt peccatores aspida qui aures in cantatoris claudat. quia pos calidius quando veritatem de virgis suis audire. suum nouerit t recedit. Contra quos.p. Ephesios.iij. Ut cum quidam in nonnullis dicebus q a veritate quidē audiuit pacrant t ad fabulas conuertuntur. Sic ergo patet quibus plet est subdola verba.f. in locutione. in cogitatione. in dilectione. t sic aliis à te veritate bibita t audita. &c.

Vescor. vesceris. Hora q vesci idem è q manducare. comedere. cibo. potu. pane t aliis similib⁹ corpori alimenta ministrare vide in tabula.

Vespera. Hora q vespa. è vltima pars diei q fm diuersas qualitates potest ispera varia deligare. Modo ergo q in scripturis inuenit

Vespera antiquitatis.	Sic ergo pares q vespera
Vespera iniquitatis.	significat finem antiquitatis.
Vespera mendicitatis.	Vespera est est bona diei no
Vespera longanimitatis.	ri, quinquies in qua vires indi
Vespera finalitatis.	gat obtenebrari. t calor refrige

ran. Sic vere in fine mundi vires vite nostre minuitur. claritas sensuū obscuratur. calores naturales debilitantur. t nec mentis in primo contrast. totam. vita de mane vsq ad vesperam labitur. t de inuentutis vsq ad senectutē mutantur. Vsq finaliter terminat. Eccl.xviij. A mane vsq ad vesperam immutabit tempus. Et aduenit dicto vespere q fuerat viator qui habet adhuc ante noctem ire magna viam t qui in monte parum possit. solet quidē videt adesperasse nisi eum alius precedere t ad veniendum ad terminum ipsorum. Quemadmodū illini qui de mane inuentus pariter ascendunt. t adhuc de virtutū itinere multū restat quo ad ciuitatē paradisi intrent⁹ debent⁹ saltem in vespere senectutis laborantes q virtutū operatiū celerius adhuc ascendere nec nos pemper nos esse mentiri non possim⁹ ianuas introeundi hoc è quod dicit Eccl.xj. Mane semina semē tuum t vespere ne cesset manus tua. Quod figurat anima Ezech.ij. vbi dicit. Et ingressus sum ad eos in amaritudine mea t vinus agitus vehemēter. Ad significandū q bonus debet de facto facere sacrificia et se exhibere agnū immaculatum mane t vespere hoc est in iuuentute et in senectute hoc est dicit continue t semp. Iugra illud Ps. Vespere et mane t meridie narrabo t annūciabo hui Deum. Quasi dicit audiam comedere in vespere q in die t mane. Sic vere non audimus debem⁹ comedere pabula gratie et doctrine in senectute q in iuuentute. Multi sunt similes illi magistro nominis sine barbarie⁹ qui de mane comedunt diuersa cibaria tot t tanta q in vesperum possunt comedere. cecidit est quia de mane nimis comedebat. Ita sunt multi qui nimis facilem in audiendo de abstinentia assequi sunt bene manducare de diuersis pertinentes q in senectute nō possunt gliscere. Non sic elbonitī sed modo debemus et regula cop⁹ est audiendi. Item agarites qui vsq ad vesperam non continuat victū gentili non reperiūt. Hay si necessarium gabili habere volum⁹: necesse est q vsq ad vesperam senectutis finis et mortis in virtutib⁹ laboremus Unde ps. Exibit homo ad opus suū &c. Hora est ergo vespera que significat senū antiquitatē. Secundo dico q vespere significant condē iniquitates. Vespera est signū est status peccatōrū quo hic gratie deficit et calor charitatis expellit. Quat est videre⁹ q verbum in vespere est lon gioris. quinquies nam nocturne sunt lectiones. resonant ad nocendū promptiores et potentiores. Sic vere in vespere peccati verbera bonorum spalium exhibunt. Ibi gioris eterne mortis imminet. quinquies immissa mala sos peccatores bibunt. lectiones sero vero. id est verbalos pergunt ad nocendū et contra nos est nunc promptiores et potentiores. Ibi enim sic qui in statu peccati sunt reputē magnis verbum mundane prosperitatis. Unde Ysaie.xxj. De nebo quia indurata est dico et facte sunt longiores vmbre vesperi. Item in alio vespere magis sunt in verbis et potestate et cruentice pecuniarie. Unde Sophonie.iij. Iudices eius lupi rapaces vespere. Et Habac.j. dicitur. Ecce lupos pardis equi⁹ velociores lupis vesperinis. Ad literam lupi plus nocent de vespere q de mane. Sic vere rapaces t alij homines lupini plus lesunt in pauperes in vespere senectutis. vel in obscuro iniquitatis q in mane iuuentutis vel grauc bonitatis. Talis Hester. Iuuenis senescente homine iuuenescit. Unde de illis t de pauperibus dicitur Hieremie. v. Lupus ad vesperam vastauit eos pardus vigilans super ciuitates eorum. Item in hoc vespere appropinquat t postea est nox eterne mortis et calamitatis. Unde in Regum.xxj. Rex Israhel habat contra syros t mortuus est vespere. Patet ergo q vespera significat culpe malignitatem. Tertio dico q vespera significat mentis obscuritatem. Dico est in vespere fuit. t opera nre premia reddatur t donat. Sic vere in vespera mortis dies peccatis vite deficiat cum bonis q multis premium t salarium deus reddit. Unde enim q vespere

Gaudent qui vigilauerunt.	Sic vere dico q in ve
Quiescunt qui laborauerunt.	spera mentis tali tes
Comedunt qui seminauerunt.	mines obscurantur q

fes homines et animalia vadunt de vespere ad locum. Unde Ihie.xxj. In falsa ad vesperam dominis. Item alii cessant a laboribus t consolantur. Unde in ps. Ad vesperam demorabitur fletus. Quia sicut statur in ps. Epi⁹ manibi t vespere delectaberis. Item alii cibo eterne gloie pascuntur t saturantur. videntes enim q homines vespere vadunt ad cenas Judeb. in statur. Ut manebit in tabernaculo vsq dum accipere eleam suam ad vesperam. Sic cogitur q vespera significat mentis obscuritatē. Quarto dico q vespera significat vite longiquitatem. Dicta enim vesperina est finis diei. t signat virtutem perfectionis que finis est omnium virtutum. ista enim est bona quam bonus magis elegit. finalis vespera. Et ideo duobus legitur Matthei.xxvj. cum discipulo vespere et sabbatis. Et mulieres legitur Matthei.xxviij. ad sepulcrum ad vesperam dies dominum in vespere accessisse. Et hoc nec ita debet ra qua lux dicitur gracie lucet t per quam bono fructu deo placet. Unde Zacharie.xiij. In tempore vesperi erit lux. Et Job.xj. dicitur cuilibet bene perseranti ibi. Meridianus fulgor consurget tibi ad vesperam. Et dicitur si bono adusperasti. mane cum eo vena. Ita q nec quilibet potest sibi dicere illud Luce.xxiij. Mane nobiscū domine quoniam adusperasti. Patet ergo q vespera quandoq significat vite longiquitatem seu perseuerantie longanimitatem. Quinto dico q vespera significat mundi finalitatem. Finis enim mundi dicitur vesperum q in fine seculorum fm apostolum Hebreos.ix. dicitur in carne. Unde Matt.xxj. Cum iam vespera esset venit ibi in bethaniam. &c.

Vestibulum. Hora q vestibuli est locus circa templi seu aliorum. vel circa cameras regum vel aliis. ad vestes indutas dū specialiter ordinatus. Alii potest dicere q de vestibulo.

Superius.	Supius est pauta vbi sumuntur vestes
Inferius.	in volucris. t illud effectualiter animi
Exterius.	effectus sicut potuit Esther.j. et
Exterius.	quo dicit Eccl.xl. Qui in vestibulo genetrix

mee vili erubit huc mentis. Huc alii mitti fugit in paradisū spi⁹ mundanitatis t humanitatis. In prima illi adulterantur anis. In secūda corpus. Inferius est adulteres. sumit vestes luxuriante t bonestatis. et illud est vestibuli triplex ecclesiastici. de quo dicit Ezechi.xl. Fecit vestibulū et altare placuerunt sacerdotes et leuite ministri domini &

Inferius est confusionis vbi sumuntur vestes luxuriosis Esther.j. Fuisse preparari conuiuium in vestibulo aule

Exterius est miseria vbi sumuntur vestes pelle et calligatis. vel etiam vestes mundane. prosperitatis. et illud de vestibulo scripsit sic mihi de quo dicit Esther. xxvij. Deposuit Zedechias vt traderet Hieremias in vestibulo carcerem vide supra de tabernaculo t consimilibus.

Vestigium.

Nota q vestigiū ist̄ q signum veritatis signi p̄cedit se ad ola vestigia ejusdē se solū ad figura. Est aūt vestigiū signū quod remanet post aliud? vel eradicti vel recessum. Nota sequendo moraliter q in scripturis inuenit vestigium

Durable ⁊ gloriosum.
Laudabile ⁊ virtuosum.
Desirable ⁊ valorum.
Durable ⁊ fluctuosum.

Primū ⁊ vestigiū eterne mansionis. ⁊ illud ⁊ illud signum ⁊ ymago alia. alia similitudo ⁊ impressio. alie creature ipse? dei in anima ⁊ in oībus creaturis. q in oībus creaturis relucent ⁊ apparent ꝯ dā manifesta vestigia potentie bonitatis ⁊ sapientie dei. ꝯ inquantū bona creaturas creare p̄sunt. fiunt ⁊ volunt. Ell̄ de creaturis possit nisi illud Ecclesiastici. Hic est locus vestigij pedis mei. vbi habito in medio dr̄ai. Secundū ⁊ vestigium meritalis bonitatis. ⁊ illud ⁊ illud qđ deus in hoc mundo reliquit. ⁊ qđ etiā sancti nobis post eos reliquerūt. ⁊ caracter ⁊ impressio bonorum exemplorū ⁊ bonoꝝ operum. Illa ergo sunt quedam vestigia bonitatis ⁊ vite ipsoꝝ q̄ a nobis sunt sequenda ⁊ diligenter attendēda. Nota vt nos sequēdo vestigia p̄decessorū ad ipsam veram ⁊ antiquā ipsaꝝ accipiat ⁊ acquirāt. Sicut nos ⁊ sanctos in patria mansionē ⁊ accipiāt̄. Si in hac mūdi vestigia eoꝝ sequimur. ꝛc. eos vērā moraliter imitamur. et sic dicam? illud Job. xxiii. Vestigia eius secutus ē pes meus. viam eius custodiui ⁊ nō declinaui ab ea. Et cor. n. xi. Per. ii. Xpūs p̄ nobis passus est relinquēs nobis exemplū vt sequamur vestigia eius. Ubi ē ergo aduertēdū q in ecclia sunt multi quoꝝ vestigia nō sunt ad sequendos facilia nec etiā vestra. Ide cerus ejus dr̄i q ad sunt q vestigia eoꝝ perdar vestigia eō?. ⁊ causa p̄dar. odorē ejus facit ouē ejus nō sequi? nō vere. si ⁊ veteris ⁊ sustrio. vt sic ad quā viam declinare nesciat. Etiā de leone legim? q eū cauda tulit vestigia aī? nec a venatoribus possit deprehēdi. Sic vere sunt multi q̄ bona q nobis reliquit aliqū multa vestigia bonoꝝ exemplorū ⁊ operum. ipi tamē quoq; facie aliquos falsos transgressiones. aliqua mala facta. q̄ que odor fue vite bone perdit. ⁊ bonoꝝ operū vestigia vi naturē? nam ofi causa id ē finis vite malus efficit. nunc omnia bona precedēti vestigia sumpserunt. Ita q̄ cū liber rali possit nisi illud ps. Iu mari via tua. ⁊ semi. in a. mal. ⁊ vestigia non cognoscent. Et Exo. Non relpicit ea? qualos nunc viderūt? sed qualos circa finem erunt?. Nō sic dauid sui; quia boni ecclie sūt ⁊ plus magne debent habere bona vestigia vt illi finalius merito sint subsequenda ⁊ exemplū debeāt remādida. Iuxta illud Heri exemp. Percodat ois seruū suus: ⁊ ego paulatim sequar vestigia eoꝝ. Illud ē ergo vestigiū morale bonitatis. Tercū ē vestigiū peruersus locutus et illud nihil aliud ē q̄ vestigium malicie hominis. qui sic vbicunq; vadit. relinquit vestigia malicie exemplaris. Unde est versus vitiosissime vbicunq; vadit relinquit vestigia sedum. Et de serpente? ei dicit. q. corpus habet valde humidū. quapropter solent vestigium quoddā relinquere quod postmodū solet intuentib? apparere. Sic vere ealos serpentini peccatores vbicunq; relinquit mala vestigia vite sue. Unde Gen. xxiii. Ne spice cuius sunt vestigia: ⁊ nisi q totum ejus plenum erat vestigiis pretorum ⁊ mulierum. Quia procul dubio in ecclia non apparent hodie nisi vestigia ⁊ exepla malicia ⁊ pauitia: ⁊ inania ⁊ nugatoria que procul dubio non sunt sequenda si potius dānabiliter sic euare illud Tren. iii. Labefactauerunt vestigia nostra in itinere platearum nostrarum. Illud est ergo vestigiū locutis pauitatis.

Quartum est vestigium mirabilis vanitatis. Vita ēt nostra non ē propriē vita nostra sed quoddā vestibulum ⁊ quedam similitudo vite. vñe loquitur Sapiens. q vbi dicitur. Transiit vita nostra tanq̄ vestigium nubis. Et sic ergo patet quomodo vestigium sumitur multis modis Vide supra ve imagine et similitudine ē.

Vestis. vestire. vestimētum.

Nota q in scriptura multa inuenimus genera vestimentorum. Est enim vestis.

Naturalis. Que vice vestium naturalium quia sicut vtunt? omnia que sunt vtunt? quibusdam naturalibus indumentis. patet de arboib?.
Artificialis. que vestiunt ēt artificialiter. de pelle q̄ vestiunt ēt gramineis?. et aliis?. q̄ vestiunt pellis?. Corpus enim bti ēt aliis?.
Supernalis. vestiunt ēt gramineis?. et aliis?. q̄ vestiunt pellis?. Corpus enim bti ēt aliis?.
Criminalis. vestiunt pellis?. Corpus enim bti ēt aliis?.
Infernalis. vestiunt pellis?. Corpus enim bti ēt aliis?.

ad ⁊ vestimenta. etc. Pelle vero nihil est aliud ⁊ corpis indumenti. Ide q̄ Job. x. Pelle ⁊ carne vestisti me. ossibus ⁊ nervis compegisti me. Item dico q̄ sūt vestes corporales. que non vocāt essentiales nec vitra statum debitum sumpsisse. Et de hoc dicitur. Eccle fusti. xi. Ne vestitu ne gloriaris vñq̄. Item dico q̄ sunt vestes temporales. Quā sic vide Greg. Omnia que videmus non sunt nisi quedam corporis indumenta. Unde Ysaie. xxi. Postq̄ coarctabit dns multa temporalia dicat hoc omnibus vobis ornamento vestieris. Item dico q̄ sūt vestes virtuales vel spirituales. Virtutes ēt sunt quedā spiritualia indumenta. Et quibus Apocal. xvi. Beatus q̄ vigilat ⁊ custodit vestimenta sua ne nudus ambulet. Item sunt vestes supernales. bona enim celestia sunt quedam beatorum nobilissima vestimenta. de quibus dicitur ipsi animē beate. Esse. li. Confurge. confurge. induere fortitudine tua brach. induere vestimentis gloriē tue Hierusalem ciuitas sancta. Item sunt vestes criminales. vicia enim ⁊ peccata ⁊ inhonestē conditiones sunt quedam vestimenta quibus diabolus vestit nos. Unde de peccatore dicitur in ps. Induit maledictionem sicut vestimentum. ⁊ intrauit sicut aqua in ossibus eius. Ité dico q̄ sunt vestes infernales et esse nihil aliud sunt q̄ pene eterne quibus damnati sunt quibusdam vestibus circundantur. Unde de quolibet damnato potest dici illud ps. Os abyssus sicut vestimentū amictus eius super montes stabunt aque. Aque enim miserarum. montes id est superbos in ultimo operiunt. vestimenta penarum ipsos vestiunt atq̄ tegunt. Istis ergo pauissis dicendum ēt generaliter de vestimentis bonoꝝ ⁊ malorum. Et sic possumus dicere q̄ sunt vestimenta que sunt induenda. et sunt vestimenta que sunt exuenda.

Dico igitur primo ⁊ principaliter q̄ sunt vestimenta q̄ sunt induenda. ⁊ ille sunt vestes virtutum. que. l. sancti et iusti debent induere. et inde pro ornamento le vestire. Ecce enim turpe ēt q̄ homo sit nudus sine vestimento sic turpe ēt q̄ homo sit sine virtutum qualibet ornamento Sicut enim nobiles ⁊ ciuitates solent induere bonis vestibus filios suos ne incedant contra rusticos et pauperes. faciūt filios suos ire nudos. Dicere nobilis et diues pater cuilibet valet q̄ illi qui sunt filij sui virtutum bonis vestibus sint vestiti. q. Parabl. Fecit sibi vestimenta et vestitus illud aureo mundo sed procul dubio etiam pauper rusticus id est diabolus non curat filios suos esse vestitos virtutibus. immo gloriat si videt ipsos nudos. Illi sunt sicut impudici mendici qui bonas vestes contra illis solent vendere. ⁊ eas faciunt vt decentiam habeant esse nudos Job. xxiii. Nudos circumstant homines vestimenta tollentes. Vestimenta enim virtutum hominibus auferunt. ipsos nudos grauia afferunt ⁊ nimitate. et sic diabolo dicat illud Job xxii. Vestibulū pignus fratris tui nec sine causa. ⁊ nudos spoliasti vestibus. Et ideo de vestimento virtutum induendo. acquirendo et habendo dicat quilibet viro illo illud ps. Confessionē ⁊ decorē indutus es. qui amictus lumine sicut vestimento. Ubi aduerte q̄ tales tria bñ generaliter vestimenta. l. Uestimenta

Stolaria. Dico q̄ sunt quedam talaria vestes
Lugubria. que sunt lugubres ⁊ luctuose. Et post.
Splendoris. dubio esse sunt vestes penitentie q̄ nocte tur cum dicit. Confessionē. que. l. confessio ⁊ pnia sunt tres tres. Sicut ēt videm? q̄ qñ amici nostri moriunt. vestes lugubres sumunt. ⁊ in signū stolaria hominis facie induunt. ⁊ si nisi aliquas aptas vestes in signum malicie tribuie scindunt. ⁊ coram oculis hominū facerāt. Sic vere charissimi tales sunt pie vestimenta lugubria enim ⁊ stolaria esse nouimus. cum signū stolaria ab omnibus accipiunt. Quando ēt accidit q̄ amici nri. i. anima ipius ⁊ virtutes sunt mortui interius q̄ peccatum. non procerto debet nos dolorem et pectus induere. gaudium et letitiam exterius facia asperitatis accipere. et nosmetipsos q̄ confessionē aperire et scindere. vñde illud. iii. Regū. xxi. Qđ audiens Ezechias scindebat verba. scidit vestimenta sua et in-

dutus ē facco. de dauid cū dix. Regū.j. Qr ego indutus sacco. Et sunt et vestes illarum vestimenta sua sacerdotū. ē ethico vir qui ēt ex erat planpertie. ē inquirit ē scrutat. Hinc ēt ignis vocat. i. deus seu tyrannus tua bona vestimenta. i. pallium quod ē quasi ornatus ē ornamentum supellex. Sic vir nullus debet habere interiorē tunicam que cordi adhereat. hoc est contritionem. superiorē contritionem que fracta sonat. hoc est confessionē. superiorē vestimentum que anima regina est. hoc est satisfactionē. Quar cū ea vestitur pelle spinarum. Calfactus ēt habent vestimenta purgatiua. Mali grauata habent vestimenta. dura ē pallidissima. Dom.j. vestitur arenibꝰ vel cyrotecis ē hiis vestimentis amarissima. Sic vere non ē sacerdotes pourcroc. vestimur in querela cōuersatione vestimēto penitentie qd ley pungit ē cauterizat. ē sicut cyrotece hēt vestimenta amarissima ē nubeculissima ita penitentia habet p verecundie cōfessionem. palliū ēt p abstinentie macerationē. durum ē amarum ē labor ē pelles coleationē. vnde Eccl. xxxiij. Aqua pauo ignis. ferrū. lacrimē olei. vestimēti. Et ideo vestes penitentie figurāt in scriptura vt numero vestes

Cilicium.	Cuius. i. vestis penitentie debet esse oblita.
Cyconiam.	ni p asperitatem ēt. Potuit vestim cōtexi.
Candidam.	ni dicunt. Item debet esse facinea ē vilis cutis. Jone. iij. Vbicunt rex vestimēta sua
Purpuream.	ē induens ēt sacco ē sedē in cinere. Itē
Candidam.	debent esse candida p bonū testimoniū. Cante
Fulgidam.	iuo ēt qd̄ cantat. super gaudia se nolu

mus. Exemplo Johānis baptiste de quo dicit Matth. iij. Qr ipe habuit vestimentū de pilis camelor. Item debet esse nigra p contritionis feruorē. ē per nimiā afflictionē ora. dores. Job. xxx. Nouae vestimenta mea colida sunt ēt pilosa fuerunt ē aurea. Spūs de multis hypocritis pōt vtrobiq; dici qd̄ de dauid sunt dicit. in. Reg.j. Qr cum operiret vestibus non calefiebat. Item debet ēt purpurea per verecundie cōfessionis rubore. Job. xix. Exuit ergo filios pectore ignoram eorum ē purpurā vestimenti. Item debet esse candida per innocentie nitorē. Eccl. ix. Omni tempe sint vestimēta tua candida ē oleū de capite tuo non deficiat. Item debet esse fulgida p honestā conuersationis decorē. Jo. Abiit regina a septē suis in vestimēto deaurato ē. Item sunt vestes lugubres ē luctuose. ij. Regū. xiij. Lugere ē lugubi ē induere vestē lugubē. Prz ergo q̄ sunt quedā vestes virtutū que sunt lugubres ē luctuose. Quod ostendit cū dicit. Confitemini. ei q̄ confessio ēt pe penitētie ē debet esse in merore ē luctu. Vnde Mar.j. Baptizati sunt confitentes peccata sua. vel ec dicit illud dicit illud pe. Confessio ē magnificētia op⁹ ei⁹ manet in seculū seculi. Secūdo dico q̄ sunt quedā vestes virtutū ē sanctorū que sunt salutares ē vtiles. ē ille sunt vestes gratiarū ē virtutū quib⁹ anima induit ē vestitur. quod ostendit cum dicit. Deorum. Quia sicut decor multitudo. pudicicie ē naturali bonitudine. ē ex vestiū pulcritudine. Sic spiritualia decor anime dicitur in sua condītōe. ē in vestimentis virtutū dispositione. Decor in quā. Justa illud Prouer. xxxj. Fortitudo ē decor indumentū eius. Et sic anime spūales ornate dicit illud Eccli. xxj. Vestita ex bysso polimita. ē multicolorib⁹ indum. ē mel. ē oleū comedit. ē decora facta es velocissime. Et bñ dixit multicolorib⁹. q̄ sex vestes virtutū ē multis gḡeribus constitue. Vnde ipi anime dicit dicit. Complesti vestimenta tua multicolora ē vestita es nix. Et ideo multitudo vestimentoꝝ spūalium sex virtutū opime pōt figurari in vestimēto sacerdotali⁹ antiqui legis q̄ erant varia ē mirāda. Summ⁹ ēt sacerdos debebat habere sex vestes Exo. xxviij. xxix. ē xxxix. Et in aliis multis locis ad ꝺ ea ꝺ seruaret. ē q̄ digne ꝺo ministraret quedā mirabilia vestimēta. Ipe ēt debebat Primo ad ostiū tabernaculi mey. si applicari. Secūdo corp⁹ suū debebat aqua lauari. Ter cio debebat tunica linea vestiri. Quarto femibal⁹ lineis debebat circa femora cingi. Quinto vestes superhumerali debebat sup humeros insignir. Sexto vestes rationali indui ei in pectore decorari. Septimo balteis vtitis ēt aptis debebat cōstringi. Octauo debebat oleo inungi. Nono mitra sup caput ei⁹ debebat teneri. Decimo lamina sup capucio frontem debebat ligari. Undecimo tunica iacinctina ei capuciū debebat ornari. Duodecimo tunica talari seu nb⁹ ei⁹ tunica pendētibus debebat ingloi ingrediēdo tabernaculū comitan. ē hoc mō sunt dicit. Debebat sic procrari. Sic vere christiani quilibet iacentes surgere debet facere aup. vel facere nocturnū. quilibet ꝺ pius⁹. ē mane ex. declinans vel planus ad hoc q̄ hoc obtineri ipsalter ēt necesse q̄ virtutes varie vestimentis induat. Ille ergo debet ad ostiū tabernaculi ad mysteria applicari. qi. ille mys mysti. Hinc ingressa ad ostiū tabernaculi. i. ad hoc ēt in ostio ē ingressu applicari. obligetur examinari. Vestes ēt ꝺ aliter cum solet hō applicari videret examinari scrutari virtutes ꝺ ēt hō ꝺa plano vel a pigno ex videat. in pri. ꝺ per examinacōnē pcat. nec q̄ hoc dēt p examinacōnē videri. ē p confessionē penitus explicari. ē ex hoc dicit dicit. Ela. xl. Ostēnorū ab ei⁹ ostio precepo. vñ de ista applicatione ei Exo. xxviij. Applica ad te. Aaron frātē tuū. Dō ēt ni. dicta multos ꝺ sine applicatōne sine examinatōe. sine alios ꝺmoueri. ꝺ ꝺ facit illud. q̄ ostie anial qd̄ erat ad tabernaculo offerendū ꝺmo debebat ꝺ sacerdos venire ē si habuit macula reperta. si vero careret macula accepta ridicat ei Leui. xxij. Justa illd dicit. j. Ecclꝺ. v. Stūo ꝺ. hoc qd̄ bonū ēt tenere. Secūdo dico q̄ ille debebat lauari. Quia vere ad ecclesiasticos pmot ꝺ sint lotī ex dictis vitiorū ꝺ ipuri. Sicut ēt regis solent hō vestes mundas. vñ Exo. xix. Lauēt vestimēta sua ē sint parati. Dō ēt pera multos ecclesiasticos quos vestes spoliorū pauperū nō sunt lotē ē carnalitatē scelꝺ maculate ita q̄ pōt dicere illd Ela. lxiij. Aspersus ēt sanguis eoꝝ sup vestimēta mea ē omnia indumēta mea inquinaui. Et ideo ēt debemus aduertere q̄ ille soli ꝺ nō inquinantur vestimēta sua qui tantū ligati in altis sedent ē cum filio boīs nō stringe. Exo. xx. Tertio dico q̄ ille debebat tunica linea vestiri p cuius puritas innocētie ē integritas cōtricte designat ipē. i. ille inferior tunica linea induit ē vestit. Linea ēt tunica lanea nulla puritatē designat. Hoc ꝺ Leui. vñ. Vestiat pontifex fabucula linea. Dō ēt ni ēt pera multos ecclesiasticos qui ꝺ cerno habent cordia nō magis impuram ē immūdā ꝺ ac cani seculares. ꝺ. Indui⁹ mulcedinem cani sicut vestimenti ē intra. sicut aqua interiora eius. Quarto dico q̄ ille femibal⁹ circa lumbos debebat operiri. i. circa virilia. cētia significant carnalitatē. que. i. mēbra virilia operit aug. ornat. qua vtiq; tales debent vestiri. ē a carnis affectibus mirabiliter refrenari. Unde Leui. xvj. Vestiet lagineos tunica linea femibalibus lineis ferenda celabit. Dō ēt vitra mul tos qui non videnī pectare femoralia. quia non videnī ha bere alicui. quo stringant impudicitiā cernis fac. vere ille figurant in ista facientes. Hoc quo dicit Zacha. iij. Qr ipe erat indutus vestibus sordidis. Et magis illud ēt timperandum. quia quanto ignis tenet ima pomo in parte ei tenui. ē in fronte. ē pomus ēt alta difficultas defendit ignis. ꝺ si teneret in posterior pomo. q̄ aliquātēs defendit magis de posterior ꝺ de anteriori. Sic ēt de istis ecclesiasticis. qui debent esse ostia sancte matris ecclesie vla paradīsi. ē si ignis luxurie ē peccati teneat in eis. quia nihil esse exemplū aliis. difficile intrabit aliꝺ in viam recti hoc si piant interitum viarum eoꝝ. Quinto dico q̄ ille superhumerali debent insigniri. Erat aūt superhumerale vestis pōsa qua humeri ornabant. que duos lapides onichinos continebat in quibus duodecim patriarchoꝝ nomina sculpta erāt. In compositōe vero vestis illius erat aurū. iacinctus purpura coccus bisso nitens. byssus retorta. Et ista pocalibus significant virtutes spei. Primeri enim qui omnia perpetuant patientiam designant. Vestis autem que patientiam erat. est spes. nunq̄ enim sine spei consolatione patientia pmaneret. Habuerit tamen ē ille vestis debet habere quinq; colores. id est quinq; subalternas virtutes fidei. scilicet aurum sapientie ē subtractionis. quia spes sine sapientia ꝺ stumpide ēt. Item iacinctū celestis apparentie ē olei suam planicie. Item purpurā que habet colorem sanguinis. exemplum patie ipi. ē bonē passionis. Item coccum colorem ignem significat. i. ardorem zeli dilectionis charitatis ē dilectionis. Item byssum etiam retorta. i. puritatē carnis ē affectionis. ē sic de istis coloribus vestis dicit illud Eccl.

pri. Vestiui te vestibus. calciaui te iacinto z cinxi te bysso. Iudic. v. Vestes mutatorie colore signare reperiuntur in plurimis. Illarum vestium habemus exemplaria in quibus nobis figurantur quedam spiritualia p quos duo testamenta figurantur. que nobis vna grecia z veritatis rerū obscure tamē z enigmatice repraesentat. z mentis oculos z intellectū nobis quodammodo incitant z accendit. Illud est lapidem in scripturis sacris debere? habere. Q nomine librorū diuinorū. vtū. mosis z exemplis sanctorum nobis conuenit. q̄ q imitationē nobis? debem? gerere z postare. a ideo de ista veste humerali. de virtutibus z spiritualibus cum suis appendiciis dicit Leui. viij. Ut moyses vestiuit pontificē subtilissima linea z deinde humeralē posuit. Super eius q̄ dicit rōnali iudicij debebant in pectore portari. Illud. n. erat vestis quam q̄ super pectus positus rationalis dicebat. in quo. viij. lapides pretiosi ponebantur in quibus. xij. patriarchaꝝ nomina scribebantur a ista vestis significat pectus virtutis prudentie. quā in pectore debet prudentia vel ecclesiastes habere. z in eis debet habere. xij. lapides pretiosos. id est. xij. articulos fidei. cū nominibus patriarchaꝝ. Doctrinis z exemplis sanctorū. vt sic rōnale iudicij. i. rationem in iudicio possit effundere z tenere. Ista ītr vestis erat quadrangula z duplex. z ita erat scripta doctrina z veritas fidei. Sacerdotes ītr includitur in illa. vt. dicit contra multos iudices et prelatos qui non habent aliquā ꝑfectionē de quibus. j. Macha. vij. Veritas z iudicij non est in eis. Septimo loco. gremio z balteo id est cingulum ligaminibus stringant. z p veram cautelā. dū inuicem contrahit. vij. de talibus fibulis z inuentis dicit Exo. xxix. Indues aaron vestimentis suis. i. linea tunica. superhumerali. z rōnali iudicij q̄ constringes balteo. Hinc ītr bodie sunt clerici multos qui sunt in corde z in mōdo qui pectora nō habent vestem lineam z cōstrictam. i. concordie z veritatis. z pectus vestē scissum. i. diuisionis discordie z dissentionis. vnde Gen. xxxvij. dicit. Quia in eo scissus vestis? indut? est sacco. Quamo illi oleo pertinebant inungi. et illud. psalmista significat virtutem pietatis q̄ sic p oleum designat. qua ecclesiastici debent imbui per compassionē et misericordiā alicuius miserabilis. In cuius etiam signū manus vestrum sacerdotum in sua consecratione oleo inunguit. Ad denotandum q̄ pietatem debem? et imbui esse tenent. Nos et vnctā oleo sua ē. Manus enī munera oleo nō solet bene ornare. immo solet facilius deturpare q̄d habet. Sic vere illi qui oleo pietatis sunt vncti et manus debent esse. z illud q̄d tenent. sc̄z bona equalia debent per elemosynas facilius pauperib? diuidere et tenere. Et ideo bene de veste pietatis p oleum designata dicit Eccl. ix. Omni tpe sint vestimenta tua candida z oleū de capite tuo nō deficiat. Quod tamen i. multos ecclesiasticos. q̄ nō videnf esse vncti oleo pietatis sed pot? sanguine crudelitatis. Et illi ītr debent admonere ad illud quod dicit Esa. ix. q vestimenta mixti sanguine erūt in combustionē et cibus ignis. Mons dicit. q̄ mitra sup caput debet poni. Caput dominum significat intentionē que ē caput cuiuslibet z principiū. Mitra que caput ornat z primo dolore fortem dicit. significat rectas ad deū mentis elevationē et erectionem. Quia sc̄z ecclesiastici debēt rectā intentionē ad deū erectā habere. et quicquid agant semp intentionē istam z liciti habere. de qua Exo. xxviij. Palliabunt et dyacon? faciet in gloriā et decorē vestiū q̄ hīs omnib? aaron fratre suo. Quod ei est contra multos qui non habēt vestem recte intentionis. sed vestes fallitatis: duplicitatis z deceptionis. sicut habet illi qui vnum dicit ore? z aliud cogitat inter?. Contra quos dicitur Leui. xix. Vestē que ex duob? texta ē non induetis. z Deut. xxij. Nō induetis vestimenti q̄ ex lana linoq̄ texitur. Decimo dicit q̄ ista lamina aurea cū nole dei tetragrāmaton debebat ligari: z ista. psalmista significat virtutē memorie et rememorationis dei in pectore. z sui nominis sanctissimi que in fronte z ad oculos debet haberi. z a p̄dicatoribus fideli? inuocari. Leui. viij. Cōtra frontē posuit laminā auream sanctā. sicut mandauerat dominus. Quod ē contra multos q̄ p oculis nō habēt nomē domini sic nec sue possessionis magnificentiam nec videnf dū i pace. nec sue ꝓsperitatis magnificentiam nec videnf dū i pace. Nō pensarunt te in cōspectu suo. Undecimo dicit q̄ illi tunica inconsutilis debebant vestiri. Illud est erat munus z tunica vestimenti q̄d sub rationali z humerali erat posita z constricta. q̄ significat cōcordiam et pacem z caritatē q̄ inconsutilis color est celestis. vt sic dicit dns. Psal. ij. Quercunque nostra in celo est. Ita ipsa tunica erat capitium q̄d suo scapulario poterat cingi alia vestimenta. Ipsa etiā tunica debebat lineā seu eream textilem ne facilius rumperet. q̄d significat munditiam dei q̄ sicut dicit Ecci. xxv. Cuncta hominū sub oculis eius et superpositus. Quia pectus in veste nostre conversationis celestis. semper debet timor. z pudicitia significari. qui vestimentum ne p vanam gloriam perdant sub se claudant ipsos aptent z componat. Lyrthum. z eram finalis glemeranne debebat habere. ne tunica bone conversationis rumpat. sicut eqnus conseruet. Unde de ista tunica dicit Exo. xxviij. Facies in quit tunicā textā inconsutilem. in cuius medio erit capucium et eius textilis per gyrum. sicut solet fieri in epyrenis vestimentis facile rumpant. Illud tamen est contra multos. quos vestis conversationis facile rumpit. sicut dicit de hypocritis in pl. Omnes sicut vestimentū veterascent z sicut operto muta eos. Duodecimo dicitur q̄ tintinnabula z malicia punicea circa tunicam pendentibus debebat mutuis q̄ eius incessus q̄ tabernaculum audiri. Quia vestimenta per mala punica que sunt fructus nobiles intelligitur opera fructuosa. per tintinnabula sonantia intelliguntur verba vtilia z fructuosa. quia proprio in fine tunice conversationis nostre ista duo debent pendere. Fructus bone operationis z sonus vtilis locutionis. i. p̄dicationis z confessionis laudis z gratiarumactionis. Sine ista duo sono il tintinnabulo nō debemus templum domini ingredi nec in statu ecclesie cōsecrari. Unde Exo. xxv. Induit illum stola glorie. Sequit Circumpedales z humerale z humerale imponit ei. et circa illius extremitatibus aureis plurimis in gyro vere sonum in incessu suo. Hic ergo patet quibus vestibus. id est quibus virtutibus ecclesiastici debent ornari. et in quibus rebus debet illo conseruari. Et de hoc Exod. xxviij. Vestibus hijs omnibus aaron fragrem tuam et filiorum eius cum eo z cantantes conscindes manus. Et hanc dicit ostendo hijs. quia. Duos debemus habere omni virtuti gratie. Circa q̄s notandū q̄ vestes debem?. i. vestibus

Patientie.	Habeamus oleo vestes patientie. que. Lis aduersa non aperiuntur. Genesis. xlj. Non sunt aperta vestimenta vestra. Iere
Penitentie.	
Abstinentie.	
Continentie.	
Honestis apparentie.	habeamus vestes penitentie.
Jocunde confessionis.	Exemplo beati Johannis baptiste Marci. j. Iste Johannes vestitus erat pilis camelorum. Item habeamus vestes abstinentie. quia sicut dicitur Ecclesiastici. xxxi. Iumum vite hominis aqua potus et vestimentum. Item habeamus vestes continentie. Exodi. xx. Vir qui erat in medio eorum vestitus erat lineis. Item habeamus vestes honeste apparentie. De quo in psalmis filius regis a deforis nate in vestitu deaurato circundate et variegate. Item habeamus vestes jocunde confessionis. De quibus Judith. x. Induit se vestimentis iocunditatis. Sic ergo patet q̄ sunt quedam vestes sanctorum atq; iustorum que sunt salubres et virtuose. Decorem inquit. Ille enim sunt illi vestes nuptiales. quas non habēs a celsitudine repellitur. a consilio paradisi excluditur. et tenebrosis carceris relegatur. Matthei. xxij. Amice quo modo huc intrasti non habens vestem nuptialem? Ibi. nisi hoc. q̄ sunt vestes iustorum. celebres atq; virtuose. sic et hoc offendit cum dicitur. Amictus luminc sicut vestimento. Ille vestes sunt vestes beatos. que sunt septem. s. Genus. decem. corpis. z tres deos ale. Sicut ecclesiastes videnf q̄ bō alijs et alijs vestib? vsi in diebus festalib? z alijs in diebus solemb?. Sic vc bō nūc in vita ista laboriosa simplicibus vestib?. i. alijs virtutib? vti debet vt tandē q̄ solemnitas eterna venerit ꝓlixis vestib? glie possit vti Gen. xlj. Ideo ait ꝑ introducetis me carceri ad regē mutauerunt vestimenta carceris et. z ipm nouis vestib? induerūt. Quia vere illi q̄ homo de carcere huius mundi z carcere carnis educitur. et ad regem paradisi introducit. illic vestes immortalem labe mutabit. et nouas vestes glorie induent. Unde Ja-

lib. j. xi. Ut ipa velandis in vnū suū absūlit: a se cli-
ēū. t equā vestimentum videntes suc. t vnxit se mirrha
optima. t afflemmata it se. t imposuit super caput suu mi-
trā. t ind. it se vestibus leodituris. vtr cum. ē. in ades
ere. Amictus inquit lumine sicut vestimento. vt sic ma fe-
gurātur in illa mulere ilpecr. ix. Que erat amica solis t
luna sub pedibus eius. t in capite eius corona stellar. xij.
de lumine ippenit supra. Lumine inquit sicut vestimento
q. clamet. i. enarret. pmisse dantes erit vestre beatitū.
t Luc. xviij. de angelis dr. Ecce duo viri astiterūt iuxta il-
los in vestib⁹ albis. i. vestre fulgēt. Iſtud ē. n. vestimētum
Splendoris. Splendoris dico. q beatus ē solū fa-
Honoris. lernenis q̄ sunt vestes de auro mixto. li
Glorie. cut dr. ij. Paral. ix. Hanc vestē emi. vñ cū
liber bone de illud Job. xl. Circūda nūc decorē. t in sublī
me erige t speciosū induere vestib⁹. Galeus in sup. vñ be
atus qui tulit illud Esa. lxj. Induit me dominus vestimēto sa
lutis &c. Et sic patet quō sub his variis vestes. accp in p
senti q̄ in futuro seculo. i. Gestes
Celestes. Et sic patz q in scriptura inuenīt vestis in
Gulubrea. sūp. t perfectō. Secūdo paupaliter
Lugubres. dico q ē vestis malop. t peccatoꝝ. Et sic
dico q peccatos habet vestes cumulatiue. t ista ē illa de q̄
dicit illud p̄dicti Esa. lx. Vestimenti mixti sanguine erit
in cōbust. t cib. lxj. Habent etiā vestē. p̄ peritiam. Bona
etiā mēdi sunt q̄dam vestimenta quibus homo indutus p
anuntiā celestē. p lapsum sedat facilē. t sedetur. Zach.
iij. Ille erat vestit⁹ vestibus sordidis. Bona ēt. pōnūtur
sordida dicitur. q etiam sordes in canonibus no
minātur. Ista ēst sunt illa vestimenta. de quibus Job
xxvij. Si compa. cumulū quasi terrā argentū. t sicut lutū
parauit vestimenta sua. parauit. dicit. S. iustus vestiet
se. Iste intus vestem cupiditatis. t ista vestitus hypo
critar. qui. l. vestem cōuersationis bñ sanctam. mentē ve
habent vilem. t vitiosum. vñ. q. Paralip. xx. dr. Ut ipi in
cadauera interfectorū vestes. t vasa. q in hypocrisi. t mē. ca-
dauera carnalis vite inuenīuntur sepe vestes sanctē appa-
rentes. Illi sunt qui habēt vestem peregrinā. Cōtra quos
dicit dñs Gopd. j. Ultimo sup eos qui indutī sunt veste
peregrina. Vide supra de Indutere. ij.

Vetustas. vetus.

Notā q vetustas sūt
sumēt⁹ signate in bono
et in malo. quia aliqua sunt que veterascūt in gratia. alīq
in pena. alīq in culpa. Notabo igit q inuenio vetustatem
Duo ex habēti. Prima ē vetustas vitioꝝ puersatiōis
Duo ex bonyti. Secūda ē vetustas mētis obstinatiōis.
Duo ex terren. Tercia ēst vetustas infernalis bitatiōis

Est igit prima vetustas gloriosū et sapientū. et sic vete
stas nihil aliud ē q̄ sensus et prudētia maturescens et cōsue
tudinis bonis et honestis conuersationis antiquatus. t bñce.
stus. Multa ēst sunt in quibus cōmendā ē vetustas. Pri
ma ēst quia veteres tempo vetustiores. Et ēst rubiscūdum. Dīnū ēst quāto veteres⁹ tanto calidius
Ecur quāto plus fenderit tāto plus candelat. Sic sic cha
ritatis vetustas bone conuersatiōis. ostendimus et prudē
tis maturitatis. t multiplicitur cōmendāda p bonū q in bo
nis operibus sum⁹ fructificāres. p bonorum verecundiam fa
mam rubicūdiores. q̄ nouelli etiamq̄ sum⁹ seruentiores. t
q̄ innocentiā sum⁹ puriores. Ad ea. ēst illa solet valere
vetustas. et in illis placere et iuuare. Lu. v. Nemo vinum
bibēs vet⁹ statim vult nouū. dicit. ēst. Nō
na ēst solent plus placere. sed pcepto cetera. t pauli⁹ vete
ra plus solent valere. Ob bene figurat Josue. ix. in gaba.
onis. q̄ indutos se vestib⁹ veterib⁹. t calciamēta sumētes
vetera. t saccos. t vtres veteres assis ipositos. filijs Isr
confederati fuerūt. et sic morte periculi euaserunt. et ex.
tunc ēst sua posteritate in templo ofo seruierūt. Ecclesi
mia. cxlij. legit⁹ Hiere. xxxviij. q̄ ēst pannis veterib⁹ de la
cu fuit leuat⁹. t ne ibi moreret. de laci fecib⁹ liberat⁹. quia
illi bitantes qui in vetustate pfuerantie delectātur in qui
bus vetus et calcei exteriorie cōuersatiōis nec non sacci t
vtres interiorie capaces affectiōis in bonis moribus anti
quant. et qui nō varias nouitates. q̄ honestas vetustates
sectant. solent Josue. t filiū Israel id. ēst dei. t angelorum
amicicā acquirere. t de loco peccatoꝝ se eripere. t de mor
te pericula eterne se saluare. Et ideo bene cōsuit Sapiēs
Eccl. ij. o. Crede deo. t recuperabit te. dirige viā tuā. t spera
in illū. Senectus inquit venerabilis ēst. non diuturna. nec
in numero annoꝝ computata. Cani autē sūt sensus hoīs.
et ētas senectutis vita immaculata. Et ideo dr. Surge
adolescentula coram canicie. t assurge ante faciē senis. t
honora personā vetuli. Et Leui. xix. Coram cano capite
consurge. et honora personā senis. t timebis deū tuū. Ego
dñs. Et Deut. xxxij. Interroga patrē tuū. et annūciabit tibi
seniores tuos. et dicent tibi. Et Job. viij. Interroga ētatem
pristinā. et diligenter investiga patrū memoriā. Nos enī
heri nati sumus. et ignoramus. Et Esa. xxxviij. Ego dixi in
dimidio dierū meorū vadam ad portas inferi. Quesiui re
liquias annoꝝ meoꝝ. Et Esa. xlvij. Sede in terrā non est
thronus filie Caldeorum. Quia non vocaberis ultra mollis
et delicata. Et Esa. xlvij. Sede in terrā non est thronus
filie Caldeorum. Quia non vocaberis ultra mollis et deli
cata. Et Esa. xlvij. Sede in terrā non est thronus filie
Caldeorum. Quia non vocaberis ultra mollis et delicata.
Et Esa. xlvij. Sede in terrā non est thronus filie Caldeo
rum. Quia non vocaberis ultra mollis et delicata. Et Esa.
xlvij. Sede in terrā non est thronus filie Caldeorum. Quia
non vocaberis ultra mollis et delicata. Et Esa. xlvij. Sede
in terrā non est thronus filie Caldeorum. Quia non voca
beris ultra mollis et delicata. Et Esa. xlvij. Sede in terrā
non est thronus filie Caldeorum. Quia non vocaberis ultra
mollis et delicata

mine patet vel de fonte que. ſ. per tramites vie hec eternitatis continue versus mare. Sic vere dilectissimi cum bō ſit res naturalis: et naturalibus principiis conformis: necesse est quod naturalem habeat p quā necessario tranſeat aspirabat. Et ita pauldubio nihil aliud est q̄ flamma ſ. decursus humane nature: ista est amoris vadit: et venit ad veritatem. Jugo aliud Eſa. xxx. Hec est via ambulate in ea. nō declinetis ad dexteram neq; ad sinistram neq; ad dextra. Et adverte q̄ via naturalis est triplex. ſcilicet Dia

Per quam veritas. Prima via ē veritas vel ingreſſ.
Per quam tranſitus. Sec. Secunda est via vite vl p greſſus.
Per quā crimen. Tercia ē via mortis vel egreſſus.

Dico q̄ est quedam via naturalis p quam ingredimur. ſ. ita est pauldubio via naturalis debere p quam intramus ad inferū bestie nūdi. ſc. qua pōt quis bene vivere cum nascit aliud Jesus. qui libet viventium erit carnis ingredi bedie. Et bene potest vivere bestialiter qui est mercenarius colonus. quia pacto ingreſſus huius vie si bō consideramus q̄ vitiet odiosa. ē ad quam miserū ordinatur. hanc est triticie materia ē volens. Ista est ē via inmundissima. quia. ſ. hanc ingredimur monstruose nutrimur. ē hanc intramus pelle villosissima. ornati ē vestiti. Ezechie. xlvij. Jurta immundiciam monstruose facta est via eorum coram me. ſ. j. Reg. xxj. Pecora via hec pollute ē. Ista est via naturalis p qui ingredimur. Secunde dico q̄ est via naturalis p quam progredimur. ē ita pauldubio est via vite profunde per quam necesse est progredi ē tranſire. et ista est lata via ſpacij per quam de termino ad terminum peruenit. Ista ādt via est aspera. ē ad tranſeundū molesta. Similis est est vie aſcop montiū que sunt tortuose et montuose. ē aspere ē rodiose. ē pter insidias latronū ac ferarum valde ē periculose. Sic pauldubio via humane vite nostre est per tribulationes aſperimina et per diuersos errores tortuosissima. ē per insidias tyrannop ē demonū periculosissima. ac insidias demonū que sunt ista via positi dici illud. pscr. xxij. Insidiaē in via quasi latro ē qui incaute se videre interficiat. ac molestia peccatoꝝ que hic inuenit dicit Gene. xlix. Fiat vas colubet in viā cornutus in semita. Ec aspitare vere tribulationū. infirmitatū. laborum ceteri ē infortuniorū dicit Baruch. iij. Delerant mei ambulantes vias aſperas. Ista ergo ē vna via naturalis p quā egredimur. Secunda dico q̄ est vna via naturalis p quā egredimur. ē ita pauldubio est via mortis p quā scr. ac bec multo egrent vniuerſi. Ista ādt est via valde stricta. similis est vie per quā tranſit colubet qñ vult ē mittere pellem ſuā. quia ſic p foramen stricū inter duos lapides tranſit vbi violēter pellem ſuā dimittit. relinquitur nudus erit. Sic a pcorro via mortis est stricta: dura ē aspera. Ideſt pellis corpis exuit: et vestimenti bonoꝝ temporaliū exuit ē nudi bonis egredient ac cum dolore vehementi per foramen hui⁹ mūdi perāliunt. Et de hac dicitur Eccli. xlvij. Eduxit me per viā pene aquilōis ē abscondit me ad viā ſcopuloꝝ pessil. ereptionem. Pene ei aquilonaris frigida est ē gelida ſignificans viam mortis vbi ſpūs ē vita gelant. ē vbi tribulationū frigora inuenit. homo enim mortuus per ista viā educitur. ē vltra portam istam vltra ad pauidum purgatorij vel infernum tranſeundū ē pertat. Ista ergo ē via mortis ē illorum dānatoꝝ galyee gentiū. que super boiem aggrauāt ita q̄ in galyea id ē terrā migrandū mortuoꝝ tranſeundū. i. vltra flumia hui⁹ vite miserabili ter ē ſpoliat. Ita q̄ mortis pōt dicere illud qd̄ dauid in primo mortuo⁹ dicebat Ego ingrediar viā vniuerſe terre. ē. xij. Reg. ij. Puter igit dilectissimi q̄ ē via Egrediētiū Peregrinoꝝ. Ingrediētiū. Et sic dico q̄ ē quedam via naturalis q̄ ē via ſterop. ē hec est primus principale.

Secdo principaliter dico q̄ est quedā via virtualis que ē bonoꝝ ē ista est via virtutū p qui ſcr boni ad paradisum vadit. ē pauli a malo ē peccato recedit. Formice est vias eius videre ē verus ē strictas ſolle facere p quas ſolle ingredi ē incedere ē p quas ſolle grana ad ſua domicilia deportare. Sic pauldubio formice p q̄s viri ſpūales ē ſapientes intelligunt. vias virtutū ſibi dicūt p quas vadant. ē p q̄s grana meritop ad paradi domicilia facta trahāt. Jurta illud Prouer. vj. Vade ad formicā o piger ē cōſidera vias eius ē diſce ſapiam. Jtem vie ſunt arte trāſ. ē recte. q. ſ. in vna veritati p̄ animado pue. tramite seu trauersa tribulationis ē angustie recitando veritatem ſignat. Quo patet via virtutis est via arta vel ſtricta p pue. antiquitus. Jgit dicit Mat. vij. Arta est via q̄ ducit ad vitā ē pauci ingrediunt p eā. Jtē est contra p labores meritandi. Ro pū. Pro pter ebu labores meos ego custodiui vias duras. Ez xviij. Per mias gradiemur vij. Jtē est recta p iuſtitiā recitandā. Ec q̄ Prouer. xj. Justitia ſimplicis dirigit viam ei⁹. Et ro locutor ſuper vir⁹ est via via ad eūdū in celū. ita q̄ eūdo nō offendāt. ā q̄ Amos vias ē semitas ambulam⁹. ē rō redāt. pter. ij. vbi ē. Ec vie q̄ vie pulcre ē ordi ſerui. ē dil⁹ pacifice. Ec inde q̄. ſ. in hoc est dictū veritas. q. ſ. sunt vie p q̄s tr̄ venit ad nos. ē p q̄s nos venim⁹ ad tr̄m. Adverte q̄ q̄ vie virtutū sunt tendere multiplicātur. vig.

Quia plurifere. Primū pter plurale multitudo. qa vie
Quia pulcre. Secdm amena grauitudo. qa pulcre
Quia spacioſe. Tertiū spacij recitando. qa ſpacioſe.
Quia ordinate. Quarti ſcura ſcitudo. qa pacifice.

Dico q̄ ille vie tendūt sunt. pter ipsap. multitudinem. Vie inqt. Plures ēt vie ē nō vna ſola unde sunt beati⁹ ad ſalutē. Ad eundē ēt terminū pōt esse plures vie. q. aliqñ vna via aſperior est p pedib⁹. aliqñ vna via latior p equitibus. aliqñ vna via ſcrtior p ſamulanb⁹. Unde dicit ē hic plures vias q̄ vnā. q. ſi bō in vna via offendit ad aliā se cōuertat. Exēplo nunq; qui plures vias ē semitas eūdi ad ciuitatem ſolet hoc. vt cum in vna infidiantur ad aliā possit ire. Sic pauldubio dilectissimi ad eundū ad paradisum ēt ſimile nobis esse sunt plures vie ſalutis. vt ſi in vna aliq; ciamus ad aliā recurramus. vt ſi tam penam diaboli inſidiantes in vna nobis parat: ſtratim q̄ aliam ambulem⁹. Ita ſi carne ē diabolo impediunt⁹ nō possumus per penitentiam ambulare ſtatim debem⁹ ad aliā vigilare. ad ni. ſ. ecclesiam recurrere ē hic de vna via in aliam. de virtute in virtutem debemus discurrere quousq; possimus ad eterne gloriē viam gaudie. Dic inquā in plurali. Sed q̄ meus ſole renit. v. vbi dicit. Egredere vias filie hierusalem. aſpicite ē considerate. Et mentoq; qui pcorro sunt in pū. Conuerte vie hominis misericordia ē veritas. Alias ipſ viruꝝ ſecum? ē vias et greſſus nostros p eas emendemus. ō. Parat. greſſ. Corroborantes ēt Josuban ee q̄ dirigatur vias suas coram domino. Jgit de pluralitate viarum ſtarum possumus notare q̄ tertiodo ēt ē etiam ambulanda. ſ.

Veritatis. Veritatis ēt via certior.
Pietatis. Pietatis ēt planior.
Puritatis. Puritatis ēt mundior.
Sanctitatis. Sanctitatis ēt tutior.
Via honestatis. Via honestatis ēt pulcrior.
Pauperatis. Pauperatis ēt bonior.
Charitatis. Charitatis ēt latior.
Equitatis. Equitatis ēt rectior.
Jocunditatis. Jocunditatis ēt letior.

Jgitur dilectissimi ambulemus ē vadamus per viam veritatis ē prudentie. Ista enim ēt via certior. Juxta illud pū. Viam veritatis elegi: iudicia tua non sum oblitus. Unde de Thobia legitur Thobie. Ut in capitulare possent iam veritatis non deferunt. Homines enim libenter vadūt per viam certam ē tutam. ē inter istas virtutes nulla via certior: veritate. Jtem vadamus per viam pietatis ē de mentie. ista enim ēt via planior. quia ſcilicet ista non ēt via aſpera. ſed molliis ē leuis. Unde qua. ij. Regum. xv. Cum eius populus incederet per viam olive. Item curramus per viam puritatis ē mundicie. Ista ēt via mundior ē hec ēt innocentia interior. ē conſcientia quietis. Unde qua pū. Beati immaculati in via qui ambulant in lege domini Dicit sunt dicit alibi. Deus meus impelleus via ei⁹. Jtem vadamus per viam ſanctitatis ē decentie. Ista enim ēt via tutior. ſignata per viam tutam. Unde qui Genesis. xix. In medio terre quam dedit vbi deus ſternus obligatur vias suas. Item vadam⁹ per viam honeſtatis ē decentie

Et ista est via pulcra. proverbio. ij. Vie eius vie pulcre. et omnes semite eius pacifice. Item vadam⁹ p viam pauperum et inopie. Ista est ē via boni et mūdi⁹ cōi. ut incedat vir erect⁹ in alia. vij. de via ista. j. Regū. xxij. Currens adimam p viam compendij fugiens exul. Item vadam⁹ per viam contritio⁹ et amicicie. Ista ē cōi via latoꝝ primer cōi. xxij. p̄mul. et amici animali. vij. illa ē via regia. De q̄ Num. q. xx. q. Gradiemur via publica nō declinabim⁹ ad dexteram nec ad sinistrā. Item cam⁹ per viam equitatis et iustitie. Ista ē via recta. j. Reg. xij. De cibo vere vie recam. Item vadam⁹ per viam spūalis scientie et sapiēcie. Ista cōi ē via latoꝝ. De qua in ps. Cantate in viis domini. magna ē gloria dñi. Patet ergo q̄ cūcti ad cēlū pluries sunt via. q̄ omnes sunt valles et recte. Dico ꝺ. Gap. ij. Et nulli reduxit vōs p vias rectas &c. De quo enim regrabatur deo Dauid dicebat. Notas mihi fecisti vias vite. adimplebis me &c. Sed q̄d certamus de viis virtutum cū ipe ipe sit generalis via per quā ambulantes nō deficiāt nec erraut. Ipe ē qui dixit Job. xiij. Ego sum via veritas et vita. Ꝺ̄ ergo nemo dubit. de quanco virtutibus c. Ihc factus est nob ipe saluator. surge ambula. habes quo moti pgredere. Ihc quo. vites cam. Ihc quo pacat. Lapis via. ad veritatē. ad vitā ducit. si ergo amas veritatē. nec fidere velis. si capis ad vitam. ad veritatis notice a via noli errare. Ꝺicit ingnis vīa. et capis ambulare. si aspera est. Area est ē via q̄ pcat ad vitā. et pte transiit. et adhuc aspera ē. caput trāsiit. et adhuc membra subtrāit. Et ipe ingnis mee. et homo. vide quot mala transierat. Sentes ēt tribulos. pcat. et pedic transierat. et viam quas omnes extra ubi secuit. Hec Aug. Patet ergo q̄ vie virtutum sunt vie valles q̄ quis nobomus ambulare. Est tamē p. cul dubio pauci hodie facit. qua pcepto multi sunt ē vi. as virtutū remote. et vias vicioꝝ cupiūt negocia. b. illud Esa. xxx. Loquimini nobis placentia. videte nobis errores. auferte a me viam. declinate a me semitam. cessare a facie nostra sanctus israel. Et ideo q̄ppter variant ambulantes ille vie sunt hodie desere. et omni frequētia hodie destitute. Sicut ait Ihc̄ p. Ille hyem lugent eo q̄ non sit qui veniat ad solēnitatē. Et merito. Quia sicut dicit Esaias. Deserte sunt vie et cessabit transiens q̄ semitas. Non sic dilectissimi sed tenem⁹ vias virtutū quia pcepto Ihc sunt eligibiles. q̄ppter ipsarū multitudinē. Ait ille. Et via pene quare dilexit via in simb⁹. Item dico q̄ ille debent eligi pcepter ipsarum gratitudinem. Pulcre inqt. Et vere vie virtutum pulcre sunt. et pulcrum est incedere per virtutes. Ista enim dicitur pulcra

Qñ sternitur herbis viridibus.
Qñ ornatur aquis fluentibus.
Qñ frequentat⁹ avis cātantib⁹.

Sic de merito vie sancti pulcre possunt dici quia in illis
Virtus decoritie splendet.
Rama viridis gratie floret.
Cāt⁹ ipsalis lucide dei laudat.

Unde ista ē ista via de qua dicit Esa. j. Redidit dñs mercedē laborum sanctoꝝ suoꝝ. et ꝺc. Liv. vi. mi. ij. Ecce de pulcritudine aie vīe illā frequentantis dicit ibid Cant. vij. q̄ pulcri sunt gressus tui in calciamentis filia principis. Ista ēt via et ei⁹ pulcritudo figurat p viam quā plectens fuit ad pollicians sue fabulas poetarum. de qua Dauid⁹ meminit via sublimis ē. Item vocat vīā sublimē viam lucentē vīa splendētem viam vergentē ad celū. viam signa. cōi. nem. quis. poterit dubia via virtutū est sublimis et alta. mirabilis et admirabilis lucida. pulcra et delectabilis et clara. ter. a. rij. signis id ē abundantissime sanctoꝝ. rū fidei annulo et conjugium frequētata. Ihc sunt beati immaculati in via. Quis sicut ꝺ̄ nobis i ps. Ibic ambulēs in via immaculata mihi ministrabat. Dico igit q̄ viciosi sunt dignē pro pter eorū gratitudinem. Ihc dico q̄ vie virtutū sunt vie les. quer ipsarū rectitudine et hoc ostendit aug dicit. Semite eius. Sunt ēt semite pulcre vie difficiliores et magis arcte et significant virtutū viam que. Quia sit difficilior. ad. peritū. accultior et secretior. est ei ad eundum ad cēlū cor. tes. humilis magnanim. Ihc j. Dirigite viam ꝺ̄i vestra facite semitas ei⁹ nobi. Et ideo ad incedendū p illam vi am monemur. Esa. ij. Venite ascendam⁹ ad montem ꝺ̄i et ad domum dei iacobi docebit nos vias suas et ambulabim⁹ in semitis eius. Quod ēt est contra multos de vie recordatione nō curantes et p̄bliqua vicioꝝ communitate. currētes. Qui quo similes sunt illis flumib⁹ que nō in viam recti vadunt sed p vias obliquas inordinate. Similes sunt ꝺc quib⁹ dicit Psalm. q. q. ipli deviaverūt in via. et tribulationē p vias inviolas. Non sic dilectissimi sed vadam⁹ p vias virtutū. quer ipsarū rectitudinem.

Item ambulandi est p vias virtutū quia quietudinem. Pacifice inquit. Ihc ēt virtutū sunt pacifice q̄ &c. Ideo ēt in illis sunt⁹ spūalis lactitia. rapiuas multo mūdia non sentim⁹. et ab ipis nemo nob⁹ tuo sunt⁹. Luce j. Ad dirigendos pedes nostros in viā pacis. Et vere novi ad victoria accesserūt. vias virtutū pacifici ꝺc̄ipiēt tes flatum sunt⁹ in periculo. nec spūaliter et eternaliter a nemo nob⁹ occidamur. diabol⁹ ēt sicut dicit Proverb. xxij. Insidiat in vīs quasi latro quos icautos videre et odit. Et ideo contra latrones qui magis vellit viam vitare. rum lingua sam. q̄ viam virtutū pacificam dicit in ps. Ch mito et infelicitas in viis eoꝝ. et viam pacis non cogn. Vos ō dilectissimi diligit et adigit vie virtutū. qui ꝺmandat q̄ pacifice inde. qui recordatum q̄ semite qui ꝺmandat q̄ pulcre. quer instructionē qui vie. Dico q̄ pater scinda q̄ pa apaliter q̄ est vna via virtutis que est bonoꝝ. Tercio principaliter dico q̄ est vna via criminalis que est malog Ista ergo via est nichil aliud q̄ pessio sensus criminalis operū malignoꝝ. Ihc ēt habent vias suas q̄ quas bene mandū trasiūt. et q̄ quas ad infernū vadunt. et ideo hi q̄ sunt diuersi pessūi genera sūt b. ij. diuersa genera mor ti et viarū. Et sic nūc q̄ in malo significato sumit vīa

Superborum q̄ ē altissima.	Dico ergo q̄ est via al
Auaroꝝ que est latissima.	ta que est superbi. Ihc
Luxuriosoꝝ que est pulcherrima.	sunt sunt capta q̄ semp
Mendaciorū q̄ est longissima.	vult in alio loco esse ri
Prodicoꝝ que est rotundissima.	ca sunt super eā. cū
Imperitoꝝ que est rudissima.	trasiū est de euc. c. lau.
Famosi que ē plumptuosa.	pervolant sarmentum
Luxuriosi que est solaciosa.	ꝺcidere. q̄ via sup⁹ o

ra superbi insurgere. Hec ēt ei⁹ verba Proverb. xxi. In cor superbos semper sunt largia. Ideo superbi semp querunt in alios eignitatibus ambulare. Eccli. xl. Sed vie mi nant et via pene supiorū. Et in ps. In via hac qua ambulabam abscōderūt laqueū mihi. Item dico q̄ ēt via sola que ēt in mundicium seu luxuriosoꝝ. Ihc enim sunt sicut limaces via apparet immunda et limosa. ps. Inquinate sunt vie illius in omni tempore. Item ēt via dulcis que ēt in q̄ rum et amaroꝝ. Ihc enim mosce ipe infra terram. id ēt ꝺ bonis terrenis querunt et facinoribus suis. Ꝺe quib⁹ Job xij. Quasi effodientes thesaurum gaudent vehemēter ꝺ inuenerint sepulcrum viro cuius abscondita ēt via. Item ēt via longa que ēt mundanoꝝ. Multam enim vidit mundi vias longissimam viz enim possunt uisire ad mundum. id ēt ad paradisum q̄ ēt terminus. Prouc. vij. Erat via longissima. dicentium peccatis secum nūt. Et Isaie. xl. Tollite in manibus vestris viaria ab longissimam viam. Item ēt via serena que ēt pudicoꝝ. qui sunt similes ci aro vel serpenti que nun q̄ facinoribus rectum. Ihc Eccli. Deliquerant vias rectas et oberterunt in vias pessimas. Item ēt via obscura que ēt via imperitoꝝ. Viri enim stu pūce. ignorantes sunt sicut ili qui sine lumine descendit vadunt qui facilter in luxum cadunt. Unde Prouer. ij. Via impioꝝ tenebrosa nesciunt corruunt. Item ēt via incerta que ēt fatuoꝝ. De quibus Prouer. xij. Via stulti recta in oculis eius. Item ēt via lata que ēt timentiū ꝺ plenis. De quibus Matth. vij. Spaciosa ēt via que ducit ad mortem. et sic de alijs malis viis. Ihc ēt sunt male vie

Que sunt ꝺcidende.	Quia sic homo debet cōsi
Que sunt emende.	derare et videre quibus viis et
Que sunt sinistrande.	operibus transitus temporis

viram ego Hieronim. ij. Video eos in cōualli. sico ꝺ̄ secerit. Et Matth. vij. Caute super vias vestras. Sunt ēt ꝺmende quia multum ꝺmere debet homo ne ꝺcidat in nodū malas vias. ps. Ab ēt vis mala prohibui pedes meos. Sunt insuper ꝺmende. Mos ēt ēt sapiens qui ēt in via mala nōn cicius q̄ potest ipsam ꝺmittat. tardē

recedit a malo & faciat bonum: quanto ei vicinius credibile erit a termino longius recedere. Ideo dicit Hiere. xviij. Revertat unusquisq; a via sua mala &. Quod est ibi contra multos: q vias suas malas nolunt fodere. Ponere. ei mittere vel ponere animo in ipso manet planctare & innumerosos remanere. Contra quos Hiere. ij. Utile facta eorum ministeria vias suas. & hoc male: q. pauco tales vie ducit ad malum certissime sq ad bonum bonum & iucundū. Dum sicut ei Prouer. xxi. Est via que videt bonus recta & interiora eius &. Sic charissimi pro quo generaliter in scripturis inueniunt tres vie sq via mala. q. est criminalis. via beata. q. est moralis. via amatoria q. est naturalis. Et hec sufficiant de Via. Vide supra de semita de ire. & ambulare & consimilibus.

Vicis. Vicissitudo. Vicissim

&. Nota q accipiunt vt dicit p simili casu vel recompensatione vel pro alterna retributione. Et possum notare q in scripturis inueni quadruplex vicissitudo Una

Que redditur pauperibus.	Est vicissitudo in.
Que redditur diuitibus.	digentib. Pauper est vi
Que redditur peccatoribus.	cissim habet bonū & ma
Que redditur iustis.	lum. Ia prima vice habet

malū in hoc seculo. Sed in vice habet bona mirabilia in futuro. Est de ordine prima vice captiuitas & supplicatio: dicit Esther. xj. Ut ordo vite vice fugiones esse coperunt.

Item est vicissitudo p̄sperantis: quia sq ibi qui sunt in p̄sperante verte vice erit in aduersitate. Ut ipsi possint dicere illud ysaie vel michee qd dicit iacob Gen. xxxij. Minoratus sum cunctis miseracionibus tuis. Item est vicissitudo vltionis: q sq ibi hac vice facit patit: sed alia vice secundū conuenit. & quo dicit Hiere. l. Ut domus nus reddet vicissitudinem babylonī. Item est vicissitudo p̄mij: quia

unt non solet statim ad vngue putrefieri sed ac si reclusa ipsa sub vestimentorum pallio putrefiere cito videt z intelligit z in fine eis vindicabit atq punit. Et de hoc Deut. xxxij. Videte ergo z ad rationem potatus est z. Et ille est visus carnalis nostrorum. Ideo cū a pcō z pcī cōfusione vt̄ cessare qī sit nō ipm respicere z videre. Exēplo leonis q̄ videns stellā ipa terret. Quod est pena multos q̄ nō credunt deū ista inferiora videre. s. Ezech. viij. Cernit̄ ergo terrā z alia nō videt.

Ve illis videt veliter merita laborantiū qz ipe est q̄ custodit operatos: q̄ oportune studet z videt quid z quanti operant̄ et ipsos p̄miat pu merita singulos Matth. vj. Pater enim q̄ videt in abscondito reddet eis. Multa possent dici de isto triplici videre diuino, sed supra de oculo de aspectu z de aspicere vide magis. Ideo igit̄ p̄missis dicamus sm aplm j. Cor. xiij. Videm⁹ nunc per speculum z in enigmate: tūc aūt facie ad faciem. Vbi ipse videndi duplicē visionem scz vnā qualem z alia eternā. vnā enigmatici z alteram clarā z veridici. vnā speculariā z alia intuitiā. vnā p̄sentis q̄ est in via. aliam beatoriū q̄ est in patria. Primo igit̄ dicamus de ista visione mentali qua boni iustiq videbit illa q̄ p̄mia ad salutem. Nullum em animal est p̄cium nisi videat. Et ideo canes. vc. si lupi. vulpes impiet dicunt̄ nasci p eo q̄ eos z sue videre nō nascunt. Ibius est ei est poenalis sensitiua sine ista nulli in corde generat gaudium. Quod bñ adtendebat beatus Thom. de angelo. Quale gaudium mihi est qui in secretario sedeo z. Hic vere charissimi illa nō pōt nisi spūalit̄ aper pfectus q̄ vsq; interiorem z spūalē est gaudia operari em illa q̄ sunt necessaria ad salutē videre. z bonū z malū scienter discernere. z qđ est bonū z malum clare cognoscere z sentire. absq; ignorātia faciemus atq; cognoscere possimus esse poterimus neq; lex. Et sō dicit Deut. xv. Auiat q̄ oculos nō habebat. nec immolari nō debebat Leui. etiam. xxj. Si sacerdotali ministerio repellit̄ qui oculos vel alterius habens in oculo caperit. Hic paulatim nullus est signus sibi immolari vel ad eius ministerii in ecclesia accedi. nisi q̄ oculos clari inclinatus hz: z nisi q̄ p̄fecto nem clare intuet z videt. Et Prouer. viij. Accept̄ est rex minister intelligēs. Quod est bodie pene multos. De ipsa vt in pō. Oculos habent z non videt z. Et adhuc inferius dicit magis plane. Et inebriabit vias z pone d aft ra balaam. Et Esa. xlij. Quis cecus nisi seruus meus z. Clare ergo charissimi videm⁹ videre z intuitum p̄cipimus vel vñamus aduertere vel timere. Adq̄ notandū sciendum Mar. viij. o. Digitare videre z audire. Et bñ dicit videre impiendo z excludendo. Quia scz potēs qui longo tempore fuit criminibus excecatus in cordis penitet. nisi ad videndū q̄ illuminatione q̄ sum fuerit fuerit equitas? Quod bene scitur bis omnes q̄ cinitati vel aie peccatrici nō habet videre. ij. Lege oculos meos ne videant z vide vbi nūc prostrata sis. Et aduerte q̄ in istis verbis ostenduit septes q̄ sunt videnda z que sunt cum diligentia meditanda scz

Ecē dignitatē vt eam habeamus.
Hic veritatem vt eam cognoscamus.
Fraternā charitatē vt eam foueam⁹.
Mag⁹ penitentiā vt eā beneam⁹.
Verā vanitatē vt eā cauteamus.
Vere beatitudē vt eā desideremus.
Deum grauitatē vt eā timeamus.
Primū ybat mihi creatio. Lege oculos meos ne videant. In secūdo.
Tertiū ligna cōmendo. Et.
Quartū culpe inspectio. Vide.
Quintū nubis visio. Vbi.
Sextū carni curatio. Nunc.
Septimū vitis repetio. Prostrata.

Ideo q̄ videda est summa boni. tas vt habeatur z hoc essendū ei oi dicat: Lena oculos. supple ipsum ad bonum ad celestia z ad eterna. Potentia est vsus habitus loci sui in actu locō corpis scz in capite vbi quasi fundus radicalit̄ tāto dignio videt bō exemplo agle cuius oculi sunt parui z in capite fossati z ideo ad videndum operne sunt disposīti. Sic de visus illuminatione z cognitione nre vt̄ est principaliter locet̄. f. in rebus sublimibus z eternis. z sursum in bonis gloriē paradisi z potissime in capite. i. in deo q̄ primo z ante ea nos videre debemus deū z eius potentiā z largitatē. z gle paradisi claritatē pulcritudē z bonitatem. Lena inquit oculos meos. Vbi Deū. ppt. vi. de abrahā. Q̄ cū leuasset oculos suos v̄ loca loci. post. Et maple ista primū ad radiatiōes z flagra q̄ mouc complacentia in alio speculatorie loco pluraliter vt scrutā dei z bonoꝝ eternoꝝ videāt z contemplentur: et alios enarrare conent Eli. iij. Pone speculatores q̄ cū q̄ vident annūcet. Deridens ēt me q̄ quasi vide vt̄ me dicit q̄ oculos veram vel palam. hoc est signū volare non audebat. Sic de bō nie q̄ per contemplatione ētm intuet. a venatione z cōpatie cautelaq; pedē male apatiōis retardat. Prouer. xv. Per timore dñi oes declinat a malo Quod bñ figurat Exo. xxviij. vbi ordinatus q̄ oculos inuentis monilos fact̄ pupil in indumento sacerdotis pōnit z ibi papat̄ ostēri. Ad bonorandū q̄ cōsiderato eius, ne maledicat q̄ oculos mōlis fact̄ tremulos. papa est benedic. z a sacerdotib⁹ z viris ecclesiasticis possidendo ve q̄libet ei bñ pōt̄ dicere illud Psalm. xv. Quia q̄ si angeli dei sancti z pturbati est cor meū q̄ amore gloriē tue. Valde est admirabilis ea vbi et facies tua plena gratiarū. Hec etiam figurata sunt in lamina aurea in qua nomen dñi inerat, rā natus sculpti erat. quasi in fronte superoculos sacerdos pōnebat. Sed venerandum q̄ eam z nomen eius pre oculis habere debebat. Et aduerte q̄ visus cognitionis z attentionis nre debet esse dignus ad videndum z considerandū ea que sunt priora videlicet

Dei auctoritatem.
Dei benignitatem.
Dei humilitatem.
Dei sanctitatem.
Virginis puritatem.
Angeli beatitudinem.
Electorum felicitatem.
Sanctorum sciētiam.

Hec ēt ista sunt videnda z diligentius attendenda. Ideo ergo q̄ mundicia est de ma. ximis et potentis Eli. vij. Vidi dñm sedentē sup solū excelsum et plena erat omnis terra maiestate eius. Et paulisper potētia z magnificē tatis q̄ est in trinitate plenarium debet videri z multiplicater adeoni Gen. xl. Videbō coram me vicem in qua ero mea pagines. Stat ēt in lamina speculus exportunitate videt. si radius solis in aqua positus speculus percutit, apparebit nre solis imago: z sic videt esse sol triplex. l. vnus in celo z duo in aqua z speculo. z tū sit nō veritate non sit nisi vnus. Sic vere charissimi si radius diuine gratie nre illuminationis z speculo cordis aqua mundicie fuerit infusum. statim tres soles id est tres plene apparebunt in ipsa trinitate. cum tū constet q̄ est nisi vnus sol id est deus in sua simplicitate z quidditate. Ideo de abrahā vt Gen. xviij. Tres vidit z vnū adorauit. Magnificentia est sua q̄ creauit omnia de nihilo. z qua cecitas nō potest in empreo est videnda. Iusta illud pō. Timor meus ego oēs terribilis z. Et sic dicat q̄libet contemplator illud Esa. vj. Regem dñm exercituū vidi oculis meis. Item videnda est dei benignitas. qui babuit in carnis assumptione. z mundi redemptione. z cius dementia videda est mundo. z ei fidelibus inuenda. Pō. Beatus z videre q̄ suauis est dñs beatus vir q̄ sperat in eo. Illud ēt ei nobilem visionis rubi qui ardebat z nō comburebat. Exo. ij. vbi dicit Moyses Exod. iij. Vadam z videbo visionem hanc magnam quare nō comburat rubus. Quia vere valde fuit vtilis da z admiranda visio ignis qui ardebat. z rubus q̄ nō combustus id est deitatis apparitio. z rubi id est virginitatis non pulsatio. De quo Luc. ij. Videamus hoc verbum q̄ factum est q̄ dñs ostendit nobis. Et postissime ista solicitudo diuina z qua deus indulget nobis quotidie. q̄ ipse subuenit indigentibus et attendit. De qua in pō. Venite z videte opera domini z narrate omnes qui timetis deum quam. s. z. m. Item videnda est ei humilitas z patientia. Quia scz humilitas quam habuit in mundo contemnendo. patiendo quam sustinuit mortem sustinendo summe debet attendi. De qua Esa. liij. Vidimus eum z nō erat aspectus. z desideravimus eum despectum z nouissimum virorum. virum dolorum z scientem infirmitatē. Ad quā etiam spiritu exconsentem. considerandum monet nos scripture diuina Cant. iij. Egredimini filie syon z videte regem Salomonem in diademate suo z. Q̄ inquit filie syon id est anime bonete egredimini z in diademate spinarum regem ihm coronatum a synagoga matre sua in cruce inuenitis. Item videnda est ei smeritas atq; iustitia

¶ postmodū illa quā in iudaio pendit. ostēdit q̄ ꝑ venire ad baptismū. ⁊ videbit cum omnis oculus. Ioh. xix. Et iterum non videbo eū saluatorem meū. Hic ostēdit nō videri. ⁊ cum formidine timori ⁊ cogitari. Ad qd̄ ipse eum mittat. Genes. xxii. Videre q̄ ego sim solus ⁊ non est alius deus ꝓter me. ego occidam ⁊c. Item videnda est ꝙ felicitas ⁊ eminentia. quia illa summa felicitas ⁊ gloria ipsius: cuius vnumus visio est vera merces. vt hic p fidē in enigmate videri: ⁊ specialius mentaliter intueri de quo in ꝑ. Elidant pauperes ⁊ lętentur que. ⁊c. vi. anima vestra. Et alia. regnū. Regem in decore suo videbit. Item videnda est virginis puritas ⁊ cōtinentia. qd̄ bonū ⁊ excellens beate virginis esset ꝑ sensuale videri: et ꝑ contemplationis speculum intueri. De quo Cant. vii. Viderunt eam filie syon ⁊ beatissimam eam predicauerūt ⁊ regine laudauerunt eam. Item videnda est angelorum cōmenda ⁊ consonantia. Unde Gen. xxviii. dicitur. Qz in eo obuiam fuerunt angeli dei: quos cum videret ait. Castra dei sunt hec. Item videnda est felicitas celoy et equitatus id est felicitas vite eterne summe est considerāda: vt ad eam erubescamur. Unde psal. Videas bona electorum tuorum. Videndo eis est quasi ista gloria est leta. iucunda. alta ⁊ eterna. interna. pura. secura ⁊ ꝺ obscura: ⁊ similia: vt dicat hō illud psal: Credo videre bona domini in terra viuentium. Item videndi est finem eorum. socios ⁊ amicicia. unde Numeri. xxiii. Videt balaam israel in tentoria ⁊ dixit. Spulera tabernacula tua iacob. Sic igit patet quomodo videnda sint bona superiora ꝙ bona ⁊ bona eterna. Leua inquit oculos meos. Psal. Leuaui oculos meos in montes. Grues cū volūt transire primo solent altissime ascendere vt videant ad quā partem debeant declinare: sic ⁊ nos mentaliter sursum per contemplationem ascendamus vt illa bona eterna videamus ⁊ ad ea transeamus. Hugo. xxiii. De summa ꝑfectione. q̄ felicibus videbo eum. Patet ergo quomodo videnda est beatitudo summa vt habeat. Leua inquit oculos meos.

Etiam sic ꝙ est videnda vite sanctitas vt tenetur: et hoc offendit cum dicit in oratione. Quia sicut videmus q̄ auidus librum videt regulam ⁊ exemplar sm qd̄ debet operari. ⁊ ad ipm sepe respicit ⁊ attendit. Sic vere ⁊ nos debemus ad exemplar ⁊ regulam vite nostre sepe videre. ꝛ. ad illuc ⁊ sollicite attendere. ⁊ cum sequela possumus aliqualiter non errare. Ja directum inquit. q. d. in breuitate meorum ſy virtutes debemus attendere ipsaq; videre ⁊ retinere. Unde ꝑ. Deus meus fiant in via recta in ea dicitur bene dicam eum. Unde Gen. xii. Leua oculos tuos ⁊ vide. Videre ꝺ debet ⁊ considerare dicta sanctorum ꝓcepta maiorum exempla iustorum opera singulorum. Sic videbatur videre Sap. cum dicebat Eccle. i. Vidi ea que fiunt sub sole. Et Prouer xxiii. Cum vidissem posui in corde meo ⁊ exemplo dedi disciplinam. Quod remouet ꝺ contra multos qui magis sunt diligentes ad videndum vana ꝙ vtilia. curiosa ꝙ uirtuosa. Exemplo quoddā ciui vbi mulieris se in fluuio balneātis fuit causa ruine. scilicet ꝺ. Reg. vi. Exemplo Syre que velut videre mulieres regionis ⁊ oppidi. ꝺ. Gen. xxxiii. Ideo dicit Eccli. iii. In superfluis rebus ne fueris curiosus. Non ꝺ. ꝺ ꝓcessarium ea que abscondita sūt videre. Dico igit q̄ videnda est vite sanctitas vt tenetur. Ja directū inquit. Deus auer. xx. Oculi mei in directum videant: ⁊ palpebre me precedant gressus eorum. Iterum dico q̄ est videnda fratrū charitas vt foueat. ⁊ hoc ostenditur cū dicit. Et. Ja. ꝺ. illa dicit ⁊ ꝺ communicio copulatiua. significans deo ꝙ sine nobis vicissitate. familiaritate. charitate. fidei religione ⁊c. dixi vel alia causa communi. qui a nobis debet videri ad defendendū: sicut moyses ꝙ egressus ad fratres suos vidit afflictionē eorū: virū egyptū percutientē quendā de hebreis frātrē suū occidit. Exo. ii. nolentes hebreus frāt ab egyptio occidere. Hic debet videri ad veniā procedendū: ꝙ in nos reliquerit. vel debet videri ad fouendū ꝙ egerit. Exemplo ioseph fratribus ne ꝺmitto in eū federe nō solū peperdere sed etiam eos humaniter tractauit. ⁊ eos inopiā suis ꝓuentibus leuauit. sicut dicit Gen. xlv. Videat ergo fratrū charitas vt foueatur. Et si placet augibū illa que ponunt infra in sermone Videre quomodo sunt alibi vulgo sub. ℔. Quarto dico. q̄ videnda ꝺ fraterna charitas ⁊c. Rursum dico q̄ ꝺ videnda mentium pravitas vt horreatur: ⁊ hoc offendunt cum dicit. Unde inquit illud Videre q. Unde vnde nos in consolationē quid facere. Infirmus debet sepe videre sua vulnera vt fateat se dolere ⁊ horrere eam. Capellā remedia adhibere. Unde Dicit. Videat efferum languorē suum. Sic verbo debet videre ⁊ attendere q̄ ⁊ quanta sunt sua ꝓcessus vulnera vitiorum q̄ hoc ostenditur qñ petam ⁊ volentes ⁊ ad considerandum ea offendam ⁊ eo inficiam. ⁊ ad cōspiciū reprehendam ⁊ diuinam. Pauo ostendit pulchritudinē pedum suorum: non sui ꝓ deponere ⁊ de plumarū gloria nō curare. Sicut vere cum superbo oculus noster ꝛeprimatur vota superne dispar. ⁊ si quas plumas pulcras habet ad quas virtutes ⁊ gratias habeamus non curat. Et ideo ad illa videnda monet semper dicere q. Scio ⁊ vide: qz malum ⁊ amarum est peccasse ⁊ offendisse deum ⁊ non esse in motum esse apud se. Quod ꝺ tamen pro multos simles oculo qui videre alia nos sic. q. multi sunt qui videt alios defectus ⁊ nō suos. Primo ꝺfectus suos parum reputant. vltus tamen q̄ ꝺcipit. quia quod longe ꝺ malum ab eis reputat. Ubi ⁊ luna cū in auge maior videtur ⁊ qñ ꝺ in meridie. vbi tamē ꝺfectus nebule ꝓpter esse. Et ideo ai. Manib. vii. Quod inquit video stellam in oculo fratris tui ⁊c. Diabolus enim in principio ⁊ nō ea maior peccatoris ꝓcecare. vt ꝓ in medicatum non ꝓfiteri dere. Exemplo lamentis qui qñ foler intrare domū aure ois foler extinguere lumen. Unde ꝛc Ambrosius ꝺ. Matth. i. Ut ꝛc exemplo dicit candelabri abluitur. Sicut ꝺ videmus q̄ vitus primo ꝺcecatur. ⁊ tandem totū hō mino sua ludere potest. Sic diabolus peccatorem ne peccatum videat ꝺcecat: ⁊ sic ad idem sua ad mala opera ludit ⁊ ꝺtrahit. Figura ꝺ samsone qui primo fuit cecus: ⁊ ꝺdē ꝺcecatus. deinde in carcere ligatus: ⁊ ad ludendum coram populum ꝺ locatus. Quia ꝺ peccator primo virtutum ornatus ꝺpoliat: deinde per obstinationē ne peccata suum videat ꝺcecat. ⁊ sic sathanas male ꝓfundius ligatur. ⁊ ꝺ eorum opab. ab eo ludos malos operū operatur. Quibus si oculos mentis apertos haberent culpam sibi nō ꝺtorquere ⁊ videre. Ut ꝺ genibus regis syrie dicit. iii. Reg. vi. Ebie percute gentē hāc ꝺcecatis. Et ꝺsequit. Aperi oculos eorū ut videāt: ⁊ viderūt se ꝺ esse in medio samarie. ꝺ. inter hostes. Ubi genotandū ꝙ si peccatores oculos cordis apertos haberent in medio hostium se viderent. Et ideo Augustinus dicit sic. O hō si te videres: nihil ꝺplaceres ⁊ mihi placeres. nihil amē qz te nō vides nihil placeo ⁊ mihi ꝺplaceo. conuertar tempus ꝺdito mihi ⁊ mihi ꝺplicabis. mihi qz ꝺplicaberis ⁊ tibi ꝺ ardebis. Videat ꝺ meum pravitas vel horreat. Unde inquit. Adhuc dico. q̄ ꝺ videnda rerum vanitas ⁊ caueatur. ⁊ hoc offendit cum dicitur. Ubi ubi enim ꝺ ponit interrogative significat locum habitū ⁊ incertum sunt dicit Genes. iii. Ubi ꝺ Abel frater tuus. Aliquando enim ponitur inbolue ⁊ ꝺfinue. ⁊ sic significat constructiue ⁊ certitudinaliter loquitur. Sicut dicitur Matth. vi. Ubi ꝺ thesaurus tuus ⁊c. Et ideo ꝙ ois ꝓ illud significatur mundi bona que sunt subita ⁊ incerta. breuia limitata ⁊ vana. Ubi inquit. Illud ergo vbi id ē vanitas rerum ꝙ ꝺ videndum: ⁊ ꝺ ꝺfectus cordium ꝺ lamentum. Unde Matthei. xxvii. Vomitū ⁊ videre locū vbi ⁊ Domo ꝺ qui ꝺ in mundi ꝺ foler libenter videre merces quas vult emere: ⁊ sm q̄ valent in pecio comparare. Siquidē in mundiis huius vite mundi: necesse ꝺ q̄ bona ꝙ alia ꝺ ꝺfectus videantur. ne vltra debitum reputentur. et ne minus earum precium ꝺ anima ꝓ eis exp̄ detur. Quia ꝺ sicut dicit. ℔. Cor. iii. Que videntur temporalia sunt: que aūt non videntur eterna sunt. Ideo bñ accubat illa se vidisse Sap. Eccle. i. ꝺ. Vidi cuncta q̄ fiūt sub sole sunt. ⁊ vidi in omnibus vanitatem ⁊ afflictionē spūs. Videantur ergo rerum vanitas vt caueatur. Iuxta illud Matth. ii. Surrexit ꝺ videret ⁊ ꝛc. Unde ꝺ est contra multos similes dñi ꝺ ꝺ est in aere nebuloso. ꝺ nō videre ꝺ ꝺfectus ille qui ꝺ extra aerem: nebulositatē spūs bñ vidēt. Quia dñi ꝙ sunt inuolati in aere nebuloso nō dant

p̄sentialis. obscuritate ipsius nō percipiunt nec̄ vident. Sanctos dñi ira illum grossum aerem potius fumum⁹ obscurans tabulenū dō nolunt vt de talibus dicat michēas Dēs qui videnē me deficiēt me. Videat ergo rerū vanitas vt cauēat. Vbi inquā. Deinde mox. q̄ est videnda vita bonitas dei. Hāc inquā. Hāc est ē beatissima pars ipsi⁹ q̄ hāc est illud ipsum t momentū q̄d in p̄senti durat. q̄d sc̄z multō est attendendū. q̄ de certo dicē nō habemus nisi nunc. Vñ Joh. vij. Ecce nūc in palacio deo⁹ ē. Quia pcerto summe debemus videre t considerare illud nūc sc̄z beatitudē vite eterne. Q̄ulis sit in ingressu Q̄ruglis in egressu. Q̄dcirca sit in egressu. Sic quod nos moriet scriptura dicit Mori. xiij. Videte nō incipere q̄ sc̄z nos debemus nos ꝓlongare ipsum ad vanitates t ad nostre vite labilitatē t ipsum ad aie nostre necessitatē Cautus est nō solum videre de victu etiā de nocte. Quod etiam de capra dicit. Sic nos debemus de die videre t ea de nocte id est illa que pertinent ad viam plenis mētibus: et ad nos ad future mortis. Vñ Matth. xxviij. Venit maria magdalene t altera maria videre sepulcrū. Videat igitur vite beatitudē et videat. Hanc inquā. Vñ Exod. vj. Locutus dñs moysi nūc videbis. Deinde dicit. q̄ videnda est pe me gratiam vt nimirū cum ē ꝓclinata sit. Humana ei natura ꝓstrata fuit a statu sue pene additione q̄ peccatum Ade t pene ꝓdibus subiugata. Quotidie enī sic ꝓstrauit in infernū q̄ potū. gratiam. t a statu glorie t gie supplantat. Hāc ꝓstratio est videnda t quomodo mediātibus q̄ sc̄z videlicet sunt. ꝓstrationes t miserie quales pene t tribulationes. De quo ij. Reg. xxij. Ecce multitudo ꝓstrata huc atq; illuc bella gerit. Sequit. Inquirite t videte quibus est t fuerit cōtus sunt videnda t diligenter ipsa cōsideranda et recurrenda. Quod maxime verum ē de pena inferni quia bene attendebat ille ꝙ dicebat Pharisēus Q̄lam succurram ego video. Leo est ignis qi flamam et ignem videt. Sic vere potest ē ignis eternus videmus si ipsum q̄ sic dragonem timeamus. Et Eſa. xxxiij. Ecce videntes clamabūt foris ang̃li pacis amare. Sicut est lex cōtinuatur t tenet qi videt cuiusli verberari. sic t nos cōtinuatur t peccare timeamus qi in mūdo vel in inferno peccatores cū sibi ignis videamus Zacha. xij. Videbit ioathan et ozias. Sic ergo patet quō septem sunt in gaudio que pius ꝓpter sunt videnda t a sanctis cōtibus attendenda. Illa est ergo visio speculativa que est primū principale.

Secūdū principale dico q̄ est visio intuitiva. t illa est visio beatorum qua ꝙ beati vident in patria intuitive et intrinsece sicut dei patria: que est eis causa beatitudinis completive. De qua Matthei quinto. Beati mundo corde qm ipsi deum videbunt. Est igit quidam visio

Letificativa.	Est visio visio letificativa. Maria sicut
Deificativa.	apes dicunt letari qi videnē regē suū
Glorificativa.	sic beati in visione dei dicunt simul
Gaudiativa.	operē letari Job. xx. Gaudi sunt occi.
Letificativa.	puli visio dñi. Hoc mirū ē beati ꝙ sunt

amici dei gaudent in tui visione. q̄ ipse etiam inimicos beatos in alia visione nō beatificabit enigmatica videbit gaudere. Vñ Luc. xvij. dicit. De beatos visio Jesu gaudiosa est. Erat est multo ipse videre cum capitur. t meritur: quia sicut oi. Eccle. xj. Sole dulce est oculis videre lumē. Item est visio desiderativa. quātō est plus vt: tantomagis videnē ꝙ videnē. sicut pulcritudo coloris t magnitudo arboris solet visum movere ad videndū t intuendū ali. quid mirū. Vñ psalmista. Ubi mouet dicit oculos. vñ te pambera legimus q̄ est animal gratū t amicabile pulcrum colorati t delectabile. ideo ab alijs animalibus aspicit libenter t vt. t ab ipso diligit ac etiam frequentat. Sic vē dñi beati ꝙ pulcherrime mū diligit. t ꝙ infinitū pulcritudinē in eo currit ipsum semp videre desiderāt. t quātō videt plus tātomagis desiderat videre t tenere. Unde ē. Para. ij. Dēs regis carnali desiderabit videre facit salomonis q̄ sicut ps. ꝙ. Psal. ij. Vñ est in quem desiderant angeli ꝓspicere. Item est visio salutativa. q̄ ipse q̄ beati videnē deum sunt salvati t in fruitione salutis posita et a cunctis malis ꝓteritis t futuris expediti. Quod bñ sentiebat Jacob quando dicebat Gen. xxxij. Vidi deum facie ad faciem t salva facta ē anima mea. Jā est visio redemptiua. Quando ei deum omnes anime appetimus saluari t nihil aliud desiderant: sed in ipo solummō delectantur. Ps. Ostendet nobis deus gloriā tua. Quia ei. ꝓpter quod nos aliud ꝓ. Gustate t videte qm suavis est dominus. Q̄ de illa opulenta saturitate et anime bone Glorie. Cum videbit t affluet t mirabitur &. Item est visio certificativa. q̄ sc̄z videndo deum mā: omnia alia videnē. t eo beatifice cognito. omnia alia cognoscunt. ꝓ. Quoniam apud te est fons vite t in lumine tuo videbimus lumē Et Ergo in omnia. Quid est ergo nō videre ꝙ videndo deum omnia videnē. Illa est ergo visio intuitiva ꝙ est beatorum Et supra visum est de visione speculativa ꝙ est viatorum.

Sed adhuc videre possimus q̄ videre aliqñ significat admirationem. attentionem: vel circa aliqd occupationē. Et ideo sicut videmus q̄ viatores t potentes diligenter diligenter qui res notabiles solent discernere t videre t ipsa posiē videnē recitare. Sic vere apud deū illi electissimi reputant qui res mundi notabiles contemplantur: ipsaq; alijs ꝓ dicendo nūciant t locant. Ideo Apoc. j. cuilibet nrm ꝓpōit t dicit. qd videnē scribe. omnia ꝙ videnē alligenter retine t emende. Vñ etiam ipe mus facit sicut pilgrim pater qui vellet filij suum instruere. ducit eum locum t ostendit ei scriptā que possint ei esse vtilia t bonella. sed sic ad ꝓ. Venite t videte opa dñi. Et sic videbit instructe t ad videndū ea mirabilia amicabiliter. Joh. colligitur qñ sibi apocalipsim revelauit. Apo. vj. t ait alijs locis veni t vide vbi in alio & Sicut alia sic ꝙ ipsum

Peniculer instanter.	Pauli. ꝓbat vbi allegatum.
Vera cōtra adamant.	Ueni. Scire signū continuā
Interiter inhonorant.	tum. Et. Certum ē tibi infra

cinum. Vide. De sua allectiua vocatione que oftendit cum dicit. Veni. Vide supra de venire. De sua expulsiua vocatione que ostendit cum dicit: Et. vide supra. De sua vo instructiua informatione que ostendit cum dicit. Vide. Postremo aduertere q̄ certa informantia cum se continuo ab secundo in secretum. Offendit enim sibi

Que sunt credenda.	Et breuiter de omnibus ꝙ sūt
Que sunt amenda.	virtuosa t ꝙ sunt vitiosa. in
Que sunt faciēda.	q̄ visio poterat sibi ostendi
Que sunt ꝓpalienda.	Exec. vii. Certe vides filium
Que sunt ꝓsequenda.	hominis. Et ideo sicut videnē
Que sunt ꝓcuranda.	q̄ nō narrat liber mirabilia

q̄ vidit. et audiuerat inciter ad stuporē. Sic vbi Jobes mirabilia t incredibilia q̄ vidit in mūdo nō narrat t dicit. Ego si ipse ab ipso q̄ vidit vel illud Matt. xj. Quid ꝓ. ibis in deserti videre ipse pō ꝓponit me videre vidi

Deum cuncta imperantem.	Illa est ē tua dicit
Magdalene deo famulantem.	mirabilia ꝙ sicut Jobes
Pectasti signa gubernantē.	nos & vidisse t in rem
Jesum sancte & regentē.	ordine ꝓsentis. Pri
Egenū multa sustinentē.	mo ergo dicit q̄ vidit te
Celum beatos petentē.	um alios imponentē t

Sed si queras quid vidi. sicleqnit Apocalip. vbi

Ili de malorum pena & culpe.	dicit. Vidi ecce ostiū
ipe qualibus videt: vidi	apertū in celo et vox ce
Symbolū cunctis insidiantē.	dens potius erit ꝙ in de
Infernū malos recipientē.	cretu sedis. quia sedens
Mundū malos purificantē.	ꝙ ego thronos ꝓpter. &.
Impium mala perficientē.	nisi ecce sedentes circum
Iudeum flati bos pellentē.	amicti vestimēto albis.
Judicē malos exterminantē.	t in capitibus eop coro

ne aureē. t de throno procedebant fulgura t voces t coruscationes t septem lampades ardentes ante thronum. que sūt septē spūs dei. Charissimi ostium misit reuelatione illi⁹ sue sit apertum. t video ante omnes super solem maiestatis eterne ipse vidit sedentem t circuit imperant⁹ animum. seniores. &. id est sanctos in sede sedentes cum coronis aureis eterne dignitatis cum vestibus albis coronē clarissimo circa ipm videntes. lampades. &. ardentes id est ipsis t angelos charitate feruentes circa ipm videntes. et videm et arcum eterne iustitie in circuitu sue sedis vidit manere. t de illa sede voces fulgura t tonitrua id est diuersorum iudiciorum diuersa genera vidit et

re. et ad nos infernus pertinet. Vñ de illo vidi dicit Esa. xiij. Vidi enim sedentē sup solio ep̄m̄ et plena erat omnis terra misericordia eius. scorpiones habent sup illud re. Illud e. ois illud q̄d primo volunt sanum videre sc̄z ipse est cuius honore et misericordie volūt promptam et ad eis semper. Exemplo Jacob Gen. xxvij. q̄ dixit. Vidi enim faciem dñi facie ad faciem et salua facta est anima mea. Ille ergo vidit deū cuncta in peruersi. Secūdo dico q̄ ille vidit angelos cetus nos similantes. Et sic loquit Apoca. viij. vñ sequit. Vidi septem angelos stantes in conspectu dei et date sunt eis septē tube. Septem est numerus ad significandū angelos ordinatos quorum conspectu dei semp stant. et voluntati dei p̄ occultus inspirationes vel p̄ sacre scripture expositiones nobis diuersimode intimant Apoca. pri. Vidi alterum angelum volantē per medium celi habentē euangelii sempiternū. Tertio dico q̄ ille vidit eos planos regne gubernare. Et sic dicit Apoca. v. Et vidi alii angelos stare super quatuor angulos terre tenentes quatuor ventos terre ne flarent. Ideo dicit

pura ⁊ auro ⁊ lapide pretioso ornatꝫ. in ꝙm scꝫtum p̄
per magistros quos habent ⁊ p̄ter picturas dignitates
vel officia q̄ tenēt p̄ cetera omnes sunt. Justa illud p̄.
Ecce ipsi peccatores ⁊ abundantes in seculo obtin. Quid
plura: porro illi habent vas plenū fornicatione ingētū
ipsi abundāt in luxuria ⁊ sanguine martyrū ebrij sūt: pau-
peres inebriantur. Sicut dicit ingētum ipsi abundāt in rapi-
na ⁊ sanguine. Et ideo dicitur vidi. ⁊ ecce impios. videre dicit
in p̄s. Vidi impiū superexaltatū. Videre ergo istorum im-
pium bonis officium. Undecimo vico q̄ sic vide by-
pocritam bona assimulantē. ⁊ sic loquit Apoc. vj. Vidi
⁊ ecce equus pallidus ⁊ q̄ sedebat sup illum nomē ei mors
⁊ infernus sequebat eum. Hypocrita dicit equus. q. car-
nalis est. videre dicit pallidus. q. abstinens est. sup illū
ter dicit mors. q. mortificando alios occidit. mendaciter vi-
detur ab inferno sequi. q. pena infernis apprehendit eum
finaliter. Ideo dicitur vidi dicit Eccle. viij. Vidi impiū se-
pultum. qui cum adhuc viuerent in loco sancto erāt. ⁊ laū-
dabant in ciuitate quasi iustorum operum. Videre ergo hy-
pocritam bona assimulantē. Duodecimo vico q̄ sic vi
dere in deū malos exterminantē. postq̄ ēm mīa in illo mū-
do vita fuerint vico in deū sicut virtus ꝓficit. vbi mali re
cipient q̄ merent. Et sic loquit Apoc. xx. vbi dicit. Vidi
sedes ⁊ sederūt sup eas. ⁊ iudicium datū est illis. Sequit.
Et libri aperti sunt ⁊ iudicatum est de singulis ex op. eo-
rum. Ecce q̄ ⁊ quanta mirabilia dicit scire Jesus se vi-
disse. ⁊ quō ostensione legitur ad videndum mirabilia as-
cendisse. Videre ergo qū potuit dicere Job. ix. Rapit a la-
ni ⁊ vidi. Quia exemplo illius nos debemus

Diuinitus quod officit. Vid.	Sic ergo vico q̄ vide.
Ab angelo quod officit. Aud.	re signat admirationē
Ab igne quod profuit. Vid.	vel alicuius enormi.

lis attentam considerationem et narrationem. Sed ad
hoc vico q̄ videre in bono significato sumitur multis mo-
dis. Bulli enim vident

Solutionis do.	Primum est videre iudicantem.
Inspicien do.	Secūm est videre scrutantem.
Compatiendo.	Tercū est videre miserantem.

Vico ergo ꝓmo q̄ ꝓsci vidit videre discutiendo. Sicut
enim aquila rex auium ex impossibile videre dicit. sic dei
sunt ⁊ iudices aliorū. debent visum discretionis ⁊ solutio-
nis habere clarum. ⁊ merita subditorum penitendorum
vel puniendorū discrete examinare. ⁊ capitale negotium
cante discutere. veritate comperta possint q̄ iustum est
iudicare. vñ ipse Eccl. v. dicit. Videre quō caute ambule-
tis. Et illud Col. ij. Videte ne q̄s vos decipiat. Et iterum
dicit Mar. xiij. Videte vigilate ⁊ orate. Vbi dicit q̄ illi de-
bent esse

	Sic ergo vico q̄ p
Per discretionē illustrati. Videte.	lati habent videre
Per attentionē equitati. Vigilate.	discrete discutien-
Per orationē occupati. Orate.	do. Podagra eīs

debet esse sicut oculus q̄ nō solum pro se. sed pro toto cor-
pore videt. sicut speculator q̄ pro toto castro videt. vigilat
⁊ attendit. Ideo ipse dicitur Mar. xiij. Videte ne quis
vos seducat. Secundo vico q̄ attente videt contempla-
tiuus seu contemplādo. quia contemplatiui seu mentales debent
habere visum mentalem qui videt vitra parietem: q. seu
illi vident ista quę sunt in remotis partibus seu

Superiora.	Superiora vico seu ostendit angelos beatos.
Inferiora.	bona eterna. ⁊ etiā quanta vn beatus est
Exteriora.	re. ⁊ unde fuerit. Vñ Marci xiij. Vide-

bunt filiū hois venientē in nube ꝙm ad incarnationem
Luc. xxiij. Videte manus meas ⁊ pedes meos ꝙm ad
passionē. Et in p̄s. Venite ⁊ videte opa dei. ter. in p̄s. iij. s.
bo. Et ei dicere in Leui oculos meos in erectos ⁊ vide.
Inferiora etiā debet videre seu mortem. iudicium ⁊ infer-
num. p̄s. Ipsi viderūt opa dei ⁊ mirabilia eius in ꝙm-
do. Exteriora etiam debet videre seu ea ⁊ ꝓximam. ꝓximū
do quem ꝓximum. ⁊ ꝙm debemus. q̄ culpas cōmi-
simus. quanta bona omiserimus. ⁊ quia pœnis omnibus
Mar. xiij. Videte vos autem. Et exteriora etiā debet vi-
dere seu quātū est in carne vitium. quātū est in mundo va-
nitas. quia est in hoste fallacitas. vñ in p̄s. Vidi pœnam
eos ⁊ obstupescebam. q. de eis nō curro. Et sic vico dum sic
quadruplici vite figurabuntur in oculibus equitatibus q̄ ha
bebant ante ⁊ retro toti corpus plenū oculis. sunt autem
Apoc. iij. ⁊ Ezech. j. ij. Contemplatiui ⁊ Prelati. scilꝫ.
res debet videre ⁊ attendere et videre. Et si vas pone hic
illa septem que gerunt ad seculare vitup inhumanitus q̄
possunt in li. de oculo. vel pone ea que posita sunt. ā. de vi-
dere vel videre. Patet ergo q̄ rem penitentialis actus ꝓ-
spiciendo. Quod bñ pōt esse in subditis ⁊ religiosis q̄ seu
per debet videre ⁊ p̄ oculos habere mādata superiorū ⁊ eorū
pla bona melius. Ipsis enī dicunt superiora illud Judicū
vij. Quod me videritis facere hoc ipsum facite. q. sicut ex-
ploratores nihil facere q̄s magistrū videt facere sic ⁊ illi de-
bent. Justa illud Job. v. Bñ pōt ipsum facere. quicq̄ nisi
qd̄ videre patrē faciens. quecunq̄ enī ille fecerit hec ⁊ fi-
lius similiter facit. Contemplatiui ergo videre debent exte-
rius. Tercio vico q̄ bona actus videre debent exterius compa-
tiendo. q. ad bonū virum pertinet pauperē ⁊ tribulatos ex
dere cum misericordia condolendo. Et ꝓpterea dicit oculi ei q̄
fideliter plorat. multū eīs hy de humido. ⁊ ꝓpterea dicit oculi
q̄ sui ciborū assistat. ⁊ pro eius lectione aliquantulū lachry-
mat. Sic et vir iustus debet se pauperibus pro viribus com-
patiendo ⁊ pro eorū infirmitate lachrymas compassionis
emittere ⁊ hilare. Ad qd̄ inuitat ipē paupes Eccli. j. vbi
dicit. O vos oēs q̄ transitis per vias attendite ⁊ videte si ē
dolor sicut dolor meus. Cū ei sit pena multos q̄ ne videat
pauperū nō curantes ad ipsoꝝ miseriā non attendūt. Si-
cut ēm ille q̄ est in lumine nō videt eos q̄ est in tenebris. sed
bñ econtrario q̄ est in tenebris videt eum q̄ est in lumine. Sic
vere dicendum ill. q̄ sunt in lumine ꝓsperitatis nō cogno-
scunt vidēre hodie illos q̄ sunt in tenebris miserie ⁊ adversi-
tatis. ⁊ econtra illi q̄ in tenebris ⁊ in verbis mestis fuerūt.
alios qui sunt in ꝓsperitatis lumine bene videt. ⁊ ad ipsos
gaudia respicit ⁊ intuetur. Sic bñ figurati est Exo. ix.
ille piscerus pharaonis. qui existens in tenebris carceris
bñ cognoscebat ioseph. sed tandem ad lumen ꝓsperitatis
eductus succedentibus ꝓsperis obliuis est interius fui in
carcere remanētis. Exemplū audiui de quodā scolari no-
bili. q̄ magistro suo nocere soleat ⁊ plurimum. q. si ipse se
ne ipsum egregie bñficiare. q̄ eidem ejus facies de magis
miseria nō curans. ⁊ ideo quodā die sibi parātus venenū
magister in meridie cū multis luminaribus ardentibus cenā
ei accumbit. cui ꝓuenti hoc cur hoc faceret. Rñdit. Nec dū vos
non videtis. q. vt video compassionis oculos pallidos.
Illi cū oculos habēt ⁊ non vident. aures habent ⁊ nō au-
diunt. ⁊. Et breuiter illud. ꝙ generale ꝙ boni nostros pa
rentes. ꝓpinquos nō bñ libenter cognoscere. si eis ad pau
pertatem ipsos venire contingat. nec solent eos libenter cogno
scere ⁊ videre. Exemplo structionis. q̄ ona sua nō sunt in fa
bulo oblitus. cū eo pulli creuerūt. ipse libenter respē
⁊ nutrientes visceribus amplectuntur. q. illi qui i fabulo pa
rentis nocte a sua cōsanguinitate non vident. si eos ꝓ pa
ꝓsperitatem creuerunt. vel ꝓ dignitatem aliquā. libenter ab
eis cognoscunt. si videt. ꝓmoueri in aliquo gradu. dicunt
ēm nōne fuit filius illius. ⁊ sic videntes ⁊ nouentes inter se
patre suum fuisse mater erat de genere nostro. ꝙ quo. ⁊ sic
cognoscunt non in fabulo parentia. Sicut ēm habet pa
scientiam ꝓspectum. quicqd in aquam penit melius vi-
vi ponatur ꝙ tenuius sit in tanta distantia ꝙ non possit
amplius apparere. bicē si in ea distantia parui in aqua
q̄ statim clare cognoscat ⁊ videt. Sic ne. paradisio cha-
ritatis dato ꝙ aliquis a nobis distet tanta ꝓpter sui pauper
tia statum obscuritatem vel per remotam conditionis
cum vel familiaritatem ꝙ ipsum nouiscamus. ⁊ ꝙ de ipso
penitus non curamus. si contingat q̄ ille in aqua mundi
ne ꝓsperitatis penat. seu in signibus. et ꝙ nisi ⁊ ꝓsper
ne ꝓsperitatis penat. seu in signibus. et ꝙ nisi ⁊ ꝓsper
efficaciter. statim ipsum cognoscimus videmus. nō obstā
te quacunq̄ distantia generis. patrie seu status ipsius. vel
te quacunq̄ distantia generis. patrie seu status ipsius. vel
grauis ⁊ amaritis Quod bene figuratum est in naabon
Reg. iij. Quem mortuum in bellum fugiens fuit cum re
regno suo eiecerunt. sed cum ipse viderunt remanentem in
bolem ipsum gratiose receperūt. Sic ergo sunt nō Jesus
Qui non vident videnti. ⁊ qui videnti cecidunt. Vñ si
ergo sed egenos pauperes ⁊ tribulatos videam. Exēplo

Maculis de quo dicit. Vacca. q. Os vidit mulcrū filios dñi solue. et pirauerūt vacca eius. Iacta illud Bos vacca. Videre. et posuerunt montes. Ista ergo est triplex bona visio appetibilis animarum et corporum. Sz adhuc bodie poterimus videre verba ista illud. Ezec. xij. In longū aspiciunt oculi eius videbit eos visio. Quia bodie cessant apud plures visio obscurationis. Nō est curare videre vel discernere de morbo caduci. sed p̄ vana nomine barbari. nō de suffusione perlonay. sed penitus de ignorantia peccatorū nō de malicia negotiorū. sed de receptione imaginū vel boni. Illud pes in multis plane indignos sine deliberatione. p̄nouentibus. et multis iudicibus ferentibus sine debita causę cognitione p̄positorum. Illi est videre nō videre insanum mentis singulos. nō discernit nec ministrat Deus. xxvij. Sensit plane. et congemuerit oculi eius. et videre non poterat. Item cessant apud religiosos visio animarum per complacentiam. Quia poterimus illi dicentes videre bene correcti. et celestia. spiritualia. et spiritalia. nichil sanctius et solacia. et oculi eius erant. et videre. Ec gubernatis infirmorū? q̄ locant ipsi suum. et nihil videt. Ite cessant in anima visio appetibilis. q̄ poterimus nullus videt aliam ei comparando sed penitus ad eum.

Videndum.	Ad cum eo videndi. q̄. Videre
Explorandum.	runt me. et mouerit capita sua. Id
Contemplandum.	cum alii explorandi Deū. iij. Et

videamus infirmiora terre. vanitas. Id cum desup. examinedum. a. Sup. q. Grauis est nobis etiam ad videndum q̄ desiunctis est aliqs vita eius. Et breuiter talis bene. et spiritualibus patientia. et videbis videbis videbit. Deus. Et breuiter videbit p̄ foramina. Datur potentia possumus videre q̄ multa sunt q̄ visum et obscurationē mentis impedient: sicut optime ponit actus de oculo mortali et accepit de lucerna perspectiua feliciter Propter

Defectū impedimentum.	Accipit ergo visus p̄
Medij obscurationem.	pter oculi fontem im
Nimiam attentionem.	pidiunt. nam sicut in
Medij variationem.	lucerna p̄spectiua. est
Speculi appositionem.	dicit oculus impedi
Radij fracti reflexionem.	tus visu videt unus rem
Diuersi situs dispositionem.	esse duo. Sic plurimo
Et etiam appropinquationē.	loquādo spiritaliter qñ

ab aliquo consilium malo fratre inducimur et impellimur. tunc male videre et iudicare cōpellimur. Item duo vñ videnf qñ p̄ multā obliuionem alicui fratri allegatur illud pes de officiis principū et platoy. q̄ sine oculari sine occulent. sem p̄ de vna re facili videre duo. q̄ fes si ac cidat ne fallaca. solent crebrum facere. et ne peccatū erigāt facilit vñ obscuri duos videri et apparere. Ita q̄ oculati possunt dicere illud pl. Dicerem me dereliquerunt me. loquuti sunt labijs et mouerūt. Et ēt aliqui apud alios ostendūt se oculari. ita fratres sol aut impellere. q̄ bona eius facium duplicia apparere. ita q̄ sufficiunt nō vnius sed duos in morbus ostendere videf. et sic dicat obliuius illi cōmēdato illud Zacha. ix. Ego alt annuncijs duplicia vestra. et bi. Sicut ēt ipi ollo ipsius vel magistro illud Matth. vj. Quid cultis in deserto videre. gibeti. etiam dico vobis plus q̄ gibeti. Et illud Cāt. vij. Quid videbis in sunami nisi choros castrorū. Et breuiter illi sunt magi pharisei. qui de facili possunt videre. Dignus dei est hic. Et bene magi. q̄ illud qñ nihil est facium alicui. et qñ aliqd est facile nihil videri. Si ēt princeps velit creationē facere et aliqui malos exercere. statim adest Achitofel. cuius consilio allegationē ipm impellet. et cum male iudicare cōpellet. exemplo alios tyrannos. Dicit ēt talis plenus sic facit. et talis sic. fabulis vestris tenuit aliquando. vos habetis modos talem necessarium. et. Deus etiam plenus aliqué indignū dñi q̄ sit dñs. puer est. nichil bonum. et scientes facile puellę. Et ignobilis et illiteratus. nichil ignobilis mūdi sunt quos elegit deus. Aaron q̄ fuit impeditionis linguę functus ē sacerdotio. Lapidolus est. Sed et Deus. gbeta sanicardum legitur accepisse mulierem. et simul legē adulterium cōmisse. Petrus est et vinolentus. sed et Petrus legē gladio pulsasse. ecce vnū potuerit legē vna? iuste. Et purgatus est et premotus. Sed et paulus legē petro aplorum prompti in sanū reducit. et ipi apli legant qz eos. et se maxime prouocasse. Et breuiter nullum caulum impulsiuum potest quis allegare. quin ipam sint malus plurimus ignorare. quamuis si q̄ toto mundo et supremo dñe. respondebit q̄ samson in mandibula asini phylisteos expugnauit. et q̄ potentia est et deus et nihil de lapidib? filios abrae suscitare. Et deus quot q̄ quāti calcei regni coeli nominq; frequentant. q̄ploq; ad male iudicandum et videndum occasiones et indicium. Ideo dñs psalterio Cant. xxvij. Et malo cōsiliatorū alam eam. Unde de talibus dr Eccles. Oculi eius pleni sunt insipientes. Impeditur ergo visus p̄ totum impedimentum. quia male consiliatus sine dñi de quibus dicunt Eccl. xxv. q̄ ipi oculi videntibus nolite videre. et aspicientibus nolite aspicere nobis ea q̄ recta sunt. Deinde dicit visus propter obscuram habitationem. q̄ sic experimento probat. q̄ oculus existens in aere turbulento non videt nec perspicit turbulentia in qua manet. q̄ vo ad claritatem venerit sic bñ videt turbulentiam in qua fuit. Calet turbulentia charitatis est passi. q̄ sic oculum et visum rōnis inuenit turbat. q̄ videtur ignibus se dile esse ignorat. ita q̄ veritatem quā flamas non videt nec cōsiderat neq; speculat. Contra q̄ dicere. ij. Lena oculos meos in tenebris et vide vbi nunc pedetra sū. qui so surrexerit de pcti vultus in qua iacuerat sic agnoscet. Exemplo frenetici q̄ dum est in infirmitate nō se sentit infirmū. q̄ sic sanus incipit. tūc se esse fractum debilem et infirmum sentit esse. Ita figuratiue in Exo. xiij. Os filii israel de seruitute egypti recedentes lamentemini oculos et videritis egyptios post se. Quia p̄ certo dum egyptus egyptios. i. pcti. et peri flamas tenuitatur nec p̄sens cognoscit et videt. Similiter de similitudinibus suis. q̄ plenitudo visi est. vt non facile videatur alicui ipso qui ipso peccat. sed mox vt cessauerit videt. et illa ut qua q̄s dicuerit se sanū tūc sentit. visus ergo turbatur p̄ obscura habitatione. Tercio decipitur visus p̄ter nimiam mediationē et attentionem. Ut sint sensibiliter experiantur. et in pausatis sensibus. plus. et mentitur ad candidum. q̄ si oculum ydole posuerit ad aliquid. et virgā vel signum in medio eius oculos intra et non visum pertinxerit. nisi visus signum videbit. et qd mirum est si oculum accuratius claudere disparebit imago simulacra. et occulto si simulacra dextra. Quod valde mirum reputat Aug. et. de trinitate. Ista deceptio accipit charissimi in illis qui nimis attente respicit. q̄ carnalem affectum habet ad reprobos. et pecuniam. Illud etiā qd vnū est videt duo. q̄ bona eorum videnf esse maiora et melioa esse creduntf. Et de eis vere dicat illud Job. xx. Inclinauit se et pspexit in manu mendi. et vidit duos angelos. Illi etiā habent duos oculos sed oculi aperti veri iudicij. et oculi similes carnalis affectus claudentur. q̄ in re visa p̄sident dextra. i. cor virtutes. et p̄ceptione. q̄ ergo si illi claudit oculum aperti veri iudicij. statim disparet imago similitudo. q̄ nihil videre in talibus de re visa. et malo. q̄ si oculum similes carnalis affectus claudentur. et oculi aperti veri iudicij aperti deuerit. statim vera pro illos disparebit. visum sed in ipsis nullū meritum apparere. Quia breuiter clauso carnali affectu et appetitu pono recti iudicij nihil videt in illis aperti sine bonum sed quia reconuerso illi oculum carnalis affectus aperiunt. oculum vo recti iudicij claudent. ideoo nihil similes possunt videre. Sed contra solent bona et vera estimare. Unde de multis modernis affectus sic et carnalibus pauperibus. et alijs parcunt et amicorum allectionibus potest dici illud Ezech. vj. Erecta est populi bonus. et aures eius aggrauata. et oculos eius claude ne forte videat oculis suis. et auribus suis audiat. et corde suo intelligat. Unde Zacha. xij. Oculus eius tenebrescēs obscurabitur. Obtenebratur ergo visus p̄ter nimiam attentionē seu mediationē. Quarto loco obducitur visus p̄ter medij variationē. Res enim que est in raro medio. sicut aer videt minus et remotior. et res que est in grosso medio sicut est aqua videt grossius et

ginquos. Et inde est q̄ locutus q̄ sic fractus si ramus
paries in aqua vel videtur fractus vel aduncus. Et pueris
durissimi valde oculis spectatur insolenca peruge in mul-
tis. q̄ sic q̄nis singis religiosis. vel alios terrenos p̄ sic
eius si ex singis videt eis in aqua oculorum in parte pfa-
ctus, vipere q̄ lapsus sic ad aliquos mundi pfectationes. vel
q̄ habet aliquos quales diuinos vel promotiones. Similis
credunt esse fractis mentis vel insanis. Illis videre si
ei illud Dauid. Quid video fallaces &c. Et sic religi-
osi nō debet in aspectu secularis oblationes accipere ne
forte scandalis pollut pereat, & malas opiniones eis ge-
nerat. Sale est se platis & religiosis male indicat & cō-
vita magis male q̄ bona in exemplū trahitur et balneat.
Et sic dicō ap̄s. 1. Cor. vi. Quis comedere videtur in
esse pñs. illa tanē comedere cum infirmis, p̄hibent. ne vi
deretur scandalizare. & ad gentes vocant. Sicut licet ei
ex Claudiano. Regis ad exemplum totus componit or-
bis. modicis cum fingit vultus. Quinta ētio q̄
celauit visus, per speculi appositionē. Celat ēt q̄ res
visa in speculo videtur aliter q̄ sit. Sic bō videt turrim fini-
tam. & alcum bullam. & qd plus ēt memoria illius q̄ vi-
dent in speculo valde ēt labilis. quod accidit ideo. q̄ illa
visio causat p̄ reflexionē. & fractos radios nō directos. in
de ēt q̄ homo minus recordat de forma alterius quā fe-
mel aspexit nisi q̄ de forma, quae facies quā in speculo fe
pe vidit. Quarissimū p speculi qd ēt fragile. & tamen splen
dor mellifico mundi p̄spectatum quae fragilis ēt & defici-
li fragitur. sed pauci cum videt splendida & amabile mo-
do fit ēt q̄ quidā mediante illo speculo cernit. nec rectē
q̄ radios fractos vel reflexos aspicitur. q̄ pueris illi q̄ nō
nudi vel vitrea ad horam aspiciunt sed ipsa mediante spe
culo videtur sue p̄spectatio obiecti & amittunt. non ēt
mirandū q̄ illum videntes in fragile reflectant. infirmū p
pulsum videntes in visione breui semp̄ querunt. Psal. 11.
Diminutae sunt veritates a filiis hominum. Quid
ergo? puerio illi videnti aliquid in speculo. i. illi cum vitro
& speculum cadet ad speculum p̄spectatio mundani cesset
tunc videndi q̄ q̄d vult ēt aliud credere nolunt. quod
patet q̄ omnes videnti pp̄ horum conversa. Quia puerio vi
rtos luctos & fractos qui in veritate sunt fabricos & alie in
rei reputatione. & nobiles atq̄ famosi. videt & gestimant.
infimos ignobiles, vilos & despectos, & diuersis modis homi-
nes & iniqui. & apud deum & in veritate sunt infimi videnti
& speculatores videndum ēt. Similis. Quare tunc quia
ipsa quae in veritate apud deum sunt dextra & prospera.
ab ipsis reputant sinistra & aspera. tempalia & quae apud
deum sunt aduersa & sinistra ipsi dextra reputant. & p̄spera
esse credunt. Et igitur quae speculum mundane p̄spectā-
tis visus & aspectus veri iudicij deludit. infirmum bonum
q̄d malū ēt. & malū q̄d bonū ēt reputat. Contra ipo Esa.
v. Qui dicitis bonum malum &c. Et bñ illi pueris similes
bonum & commodum q̄ puerio illi sicut dictum ēt dextra re
putant sinistra & sinistra reputāt dextra. ignis enim quae
ipsa & spiritalia credit aduersa. Quia tamen aliter pue-
rum fuit q̄ puerio illud q̄d nūdum credit alium. & ve-
dit infirmū. & illud q̄d nudum credit infirmū. nūdum sicut cre-
dit. Quia sicut ait Cas. i. Quod infirmū ēt in deo fortē ēt
hebes. q̄ infirma mundi elegit deus vt confundat fortia. &
que dicitur stolidum. & illa que nūdum dextra reputat. domi-
nus sinistra p̄dicat & aduersa. & conuertit q̄d sinistrū & ad-
uersum a mundo creditū. a deo dextrū & p̄spērū reputatur.
Ita q̄ deus nūdum iudicauit & speculatores videnti pōt
dicere illud Gen. xiij. Si ad sinistra ieris dextra tenebo. si
dextera declinaris ego ad sinistram pergo. Quod bene figu-
ratum fuit in patriarcha Iacob. qui sicut legit Gen. xlviij.
Cum oculi essent effracti ad senectū qui erat primogeni-
tus & manifestus ad sinistrum. i. erat secundogenitus. Ia-
cob benedictionem datarus caroliuit manus. & dextra
manum posuit sup sinistrum. & sinistram sup dextram. Ita
quo possimus videre q̄ summo patriarcha deus dextra
reputat q̄d nudum sinistrum. & q̄d nudum sinistrū. q̄ re
putat dextrū. illa sup effracti. i. interpretat augmenti. i.
super viuos & opulentos. q̄ modo videnti primogeniti esse
& dextrū p̄spēritatis tenere sinistrum huc laticos deus po-
nit et oculos cordis esse dextros & sinistros. & finaliter in
sinistra aduersitatis cecos pendendos. q̄ sic dicit michee
q̄ a sinistris suis. Ve malecati in iniquitatem &c. Sup
manuscio do qui interpretat oblatio. i. sup pauper. q̄ nūc
oblationes quaf. & qui nunc in sinistra aduersitatis locant.
Et sicut videmus in ecclesiis postponunt dextrū suę gratie colla
tores datum eos magis p̄speri & aduersum effectus. ita
in dextrū eternę p̄speritatis eis finaliter ponitur. q̄ sic
bto q̄ a dextris eius sunt dicet. Venite benedicti patris mei &c.
pō. De sinistris autem tacet. Quę cū ignarē Spo.
cubi angelus pedum dextrū sup mare. & sinistrū sup terrā
legit positū. Et vere angelus tribunitis ipsi ocularis pro-
spectatis eternę manē. mentis & fluctuosis pauperibus
quidē in terris eo eternę mittere sup terrā. i. sup terrenos
mentes penę. Et inde imago crucifixi denotat q̄ dextrū
aquilonē. illis q̄ sunt in frigore aduersitatis videtur effec-
dere & penitere. & finaliter pene eternę ad meridiem. i. ad
illos qui nunc sunt in claritate p̄speritatis videtur cum-
dere & donare. Circa quod ēt aduertendum q̄ imago vir
ginis ad aquilonem ponitur. Sic denotandum q̄ ne mi-
hum habet tenebrarum quia in mundo sibi aquilonei. cum
di frigoribus & tribulationibus opponuntur. vt sic sua mise
ricordia dextrum dextrū protegatur. & ad eternę p̄speritatis
dextrum allumnur. Ballad pñ. Dextera domini fecit vir-
tutem. dextera domini exaltauit me. non moriar &c. Sic ēt
q̄ patet quomodo visus decipiatur. per speculi appositi
onem. Sed quid? puerio illo visio facta in speculo non
ēt mirabilis. quia vere fiquis mediante speculo fuę p̄spe-
ritatis ab aliquo aspiatur ad iudicat & videtur. sua visio fa-
cialiter oblationi tradetur. quia veritatem p̄speritatis spe-
culo nunq̄ amplius de eo recordat. Etiam si bō aptum &
mediante illi speculo respiciat ita q̄ oculum conferentis
sue primo ad speculum in quo relucet. Sed mirabile
nius quae obtinet principaliter conuertit. Similis indici-
do de seipso decipitur. & sic ipse alius q̄ sit esse videtur. Et
sicut sepe in eum ēt de seipso decernit sinistrum et fini-
strum dextrū. i. bonum malum. & malum bonum. & sic de
aspe oculo estimabit. Unde valde timere possunt illud. 1.
Cor. xiij. Videmus nūc p speculū in enigmate nunc ergo
nō ēt speculo tunc aut aliqua videamus. nō ad sensi-
mū sed ad naturalē. nō ad p̄spectum. sed ad plene fruēti-
vitam p̄cipaliter intendimus. q̄ ab illo sicut ait Iacob. 1. Pa
tre luminum apud quem non est transmutatio. nec obumbratio
vicissitudinis. Ita q̄ sicut ipse videndo nō decipitur. sic
& videntes ipsum decipi nō possunt. Et hoc est quod
dicit Ioh. xiij. Ut videant non videntes. & qui non vident
videant. & cęci fiant. Ideo nunc

pauper. Et inde est q̄ locutus q̄ sic fractus si ramus
paries in aqua vel videtur fractus vel aduncus. Et pueris
durissimi valde oculis spectatur insolenca peruge in mul-
tis. q̄ sic q̄nis singis religiosis. vel alios terrenos p̄ sic
eius si ex singis videt eis in aqua oculorum in parte pfa-
ctus, vipere q̄ lapsus sic ad aliquos mundi pfectationes. vel
q̄ habet aliquos quales diuinos vel promotiones. Similis
credunt esse fractis mentis vel insanis. Illis videre si
ei illud Dauid. Quid video fallaces &c. Et sic religi-
osi nō debet in aspectu secularis oblationes accipere ne
forte scandalis pollut pereat, & malas opiniones eis ge-
nerat. Sale est se platis & religiosis male indicat & cō-
vita magis male q̄ bona in exemplū trahitur et balneat.
Et sic dicō ap̄s. 1. Cor. vi. Quis comedere videtur in
esse pñs. illa tanē comedere cum infirmis, p̄hibent. ne vi
deretur scandalizare. & ad gentes vocant. Sicut licet ei
ex Claudiano. Regis ad exemplum totus componit or-
bis. modicis cum fingit vultus. Quinta ētio q̄
celauit visus, per speculi appositionē. Celat ēt q̄ res
visa in speculo videtur aliter q̄ sit. Sic bō videt turrim fini-
tam. & alcum bullam. & qd plus ēt memoria illius q̄ vi-
dent in speculo valde ēt labilis. quod accidit ideo. q̄ illa
visio causat p̄ reflexionē. & fractos radios nō directos. in
de ēt q̄ homo minus recordat de forma alterius quā fe-
mel aspexit nisi q̄ de forma, quae facies quā in speculo fe
pe vidit. Quarissimū p speculi qd ēt fragile. & tamen splen
dor mellifico mundi p̄spectatum quae fragilis ēt & defici-
li fragitur. sed pauci cum videt splendida & amabile mo-
do fit ēt q̄ quidā mediante illo speculo cernit. nec rectē
q̄ radios fractos vel reflexos aspicitur. q̄ pueris illi q̄ nō
nudi vel vitrea ad horam aspiciunt sed ipsa mediante spe
culo videtur sue p̄spectatio obiecti & amittunt. non ēt
mirandū q̄ illum videntes in fragile reflectant. infirmum p
pulsum videntes in visione breui semp̄ querunt. Psal. 11.
Diminutae sunt veritates a filiis hominum. Quid
ergo? puerio illi videnti aliquid in speculo. i. illi cum vitro
& speculum cadet ad speculum p̄spectatio mundani cesset
tunc videndi q̄ q̄d vult ēt aliud credere nolunt. quod
patet q̄ omnes videnti pp̄ horum conversa. Quia puerio vi
rtos luctos & fractos qui in veritate sunt fabricos & alie in
rei reputatione. & nobiles atq̄ famosi. videt & gestimant.
infimos ignobiles, vilos & despectos, & diuersis modis homi-
nes & iniqui. & apud deum & in veritate sunt infimi videnti
& speculatores videndum ēt. Similis. Quare tunc quia
ipsa quae in veritate apud deum sunt dextra & prospera.
ab ipsis reputant sinistra & aspera. tempalia & quae apud
deum sunt aduersa & sinistra ipsi dextra reputant. & p̄spera
esse credunt. Et igitur quae speculum mundane p̄spectā-
tis visus & aspectus veri iudicij deludit. infirmum bonum
q̄d malū ēt. & malū q̄d bonū ēt reputat. Contra ipo Esa.
v. Qui dicitis bonum malum &c. Et bñ illi pueris similes
bonum & commodum q̄ puerio illi sicut dictum ēt dextra re
putant sinistra & sinistra reputāt dextra. ignis enim quae
ipsa & spiritalia credit aduersa. Quia tamen aliter pue-
rum fuit q̄ puerio illud q̄d nūdum credit alium. & ve-
dit infirmū. & illud q̄d nudum credit infirmū. nūdum sicut cre-
dit. Quia sicut ait Cas. i. Quod infirmū ēt in deo fortē ēt
hebes. q̄ infirma mundi elegit deus vt confundat fortia. &
que dicitur stolidum. & illa que nūdum dextra reputat. domi-
nus sinistra p̄dicat & aduersa. & conuertit q̄d sinistrū & ad-
uersum a mundo creditū. a deo dextrū & p̄spērū reputatur.
Ita q̄ deus nūdum iudicauit & speculatores videnti pōt
dicere illud Gen. xiij. Si ad sinistra ieris dextra tenebo. si
dextera declinaris ego ad sinistram pergo. Quod bene figu-
ratum fuit in patriarcha Iacob. qui sicut legit Gen. xlviij.
Cum oculi essent effracti ad senectū qui erat primogeni-
tus & manifestus ad sinistrum. i. erat secundogenitus. Ia-
cob benedictionem datarus caroliuit manus. & dextra
manum posuit sup sinistrum. & sinistram sup dextram. Ita
quo possimus videre q̄ summo patriarcha deus dextra
reputat q̄d nudum sinistrum. & q̄d nudum sinistrū. q̄ re
putat dextrū. illa sup effracti. i. interpretat augmenti. i.
super viuos & opulentos. q̄ modo videnti primogeniti esse
& dextrū p̄spēritatis tenere sinistrum huc laticos deus po-
nit et oculos cordis esse dextros & sinistros. & finaliter in
sinistra aduersitatis cecos pendendos. q̄ sic dicit michee
q̄ a sinistris suis. Ve malecati in iniquitatem &c. Sup
manuscio do qui interpretat oblatio. i. sup pauper. q̄ nūc
oblationes quaf. & qui nunc in sinistra aduersitatis locant.
Et sicut videmus in ecclesiis postponunt dextrū suę gratie colla
tores datum eos magis p̄spēri & aduersum effectus. ita
in dextrū eternę p̄speritatis eis finaliter ponitur. q̄ sic
bto q̄ a dextris eius sunt dicet. Venite benedicti patris mei &c.
pō. De sinistris autem tacet. Quę cū ignarē Spo.
cubi angelus pedum dextrū sup mare. & sinistrū sup terrā
legit positū. Et vere angelus tribunitis ipsi ocularis pro-
spectatis eternę manē. mentis & fluctuosis pauperibus
quidē in terris eo eternę mittere sup terrā. i. sup terrenos
mentes penę. Et inde imago crucifixi denotat q̄ dextrū
aquilonē. illis q̄ sunt in frigore aduersitatis videtur effec-
dere & penitere. & finaliter pene eternę ad meridiem. i. ad
illos qui nunc sunt in claritate p̄speritatis videtur cum-
dere & donare. Circa quod ēt aduertendum q̄ imago vir
ginis ad aquilonem ponitur. Sic denotandum q̄ ne mi-
hum habet tenebrarum quia in mundo sibi aquilonei. cum
di frigoribus & tribulationibus opponuntur. vt sic sua mise
ricordia dextrum dextrū protegatur. & ad eternę p̄speritatis
dextrum allumnur. Ballad pñ. Dextera domini fecit vir-
tutem. dextera domini exaltauit me. non moriar &c. Sic ēt
q̄ patet quomodo visus decipiatur. per speculi appositi
onem. Sed quid? puerio illo visio facta in speculo non
ēt mirabilis. quia vere fiquis mediante speculo fuę p̄spe-
ritatis ab aliquo aspiatur ad iudicat & videtur. sua visio fa-
cialiter oblationi tradetur. quia veritatem p̄speritatis spe-
culo nunq̄ amplius de eo recordat. Etiam si bō aptum &
mediante illi speculo respiciat ita q̄ oculum conferentis
sue primo ad speculum in quo relucet. Sed mirabile
nius quae obtinet principaliter conuertit. Similis indici-
do de seipso decipitur. & sic ipse alius q̄ sit esse videtur. Et
sicut sepe in eum ēt de seipso decernit sinistram et fini-
strum dextrū. i. bonum malum. & malum bonum. & sic de
aspe oculo estimabit. Unde valde timere possunt illud. 1.
Cor. xiij. Videmus nūc p speculū in enigmate nunc ergo
nō ēt speculo tunc aut aliqua videamus. nō ad sensi-
mū sed ad naturalē. nō ad p̄spectum. sed ad plene fruēti-
vitam p̄cipaliter intendimus. q̄ ab illo sicut ait Iacob. 1. Pa
tre luminum apud quem non est transmutatio. nec obumbratio
vicissitudinis. Ita q̄ sicut ipse videndo nō decipitur. sic
& videntes ipsum decipi nō possunt. Et hoc est quod
dicit Ioh. xiij. Ut videant non videntes. & qui non vident
videant. & cęci fiant. Ideo nunc

quasi vso principe sumpto. Volantes vbi nihil audiunt ipsi sinut. Patet ergo q visio actualis p radij reflexionem.

Quinto vbi q visus actualis fieri possit sine varia medij. Probatur est in aere subtili sicut potest videre oculo. Ut oculus existens in medio raro, reperit in aere videre illud qd est in medio grosso sicut est aqua esse magis & sic in vltimo variatur: & oculorio qui est in aere grosso videt illud quod est in medio raro est minus. Quarissimi medij rarum & nonus significat purgatum, medium vo grossum & purgatum significat spiritum facultatem. Pauperes ergo & ignorantes vidi & videntes caliter videbat q illi qui sunt in rato pauperes, minus qui sunt in grosso medio errore faciunt magnos existimat. Nullus vo pauper quos in rato videat parvos & minimos esse putat. Unde beniter qui pauperes videndo magnos stimas omnia sunt illud Rhumicis. Filius eiudeum videbat ibi quibus comparati quasi locuste videbantur. Diuites vo & purgatos quos contemnit: nouit illud Esaie. Ecclesiam cum & vo erat aspectus eius: virum celos & faciem inferiorum. Contra quos minus erat Matth. xvij. Videte ne contemnatis vnū ex his &. Angelos semp videre faciem patris &. Scindi tur ergo visus p medij variationem. Datur vno q visus efficiatur per diversam appropinquationē. Videm? enim q stella vel luna videtur maior quando a nobis est remota. Sic oculus: q quādo est in parvo meridionali, vel coelo & est magis ipse nos. Et ideo vulgo proloquitur vulgus quando dicit nobis: quia pueris illi qui sunt ab quantulam a nobis remoti: & minus familiares nobis videntur nobis maiores & nobiles. Illi vo quotidiani familiares & propinqui sue pueriles sint excellentes oculantur respectu alioru est parui. Tales est Quidio. Obliquam gratiam familiaritas contempsum parit. Simil etiam ad motuos applicatur: quia constat q Sole aliquo viuit & est pro nobis sua quātitas sua bonus valor bonitas non videtur: quando vo mouet a nobis elongat tunc quantitas eius vtilis cognoscit & eius sufficientia melius declaratur. Illud insuper apparet de officialibus & aliis maioribus qui dum sunt prelatores parui & mali reputant. si vo recedunt a nobis remoti fuerint: tunc alijs meritoribus forte dignioribus ipsi melliores esse probant. Inquirat ergo successionem augat famam precedentis. Unde Eccli. xvij. bis malorum quasi me cinxerunt dicit. Ea ait infestabili letitia ea lederad agens ab eis. Illa ergo que sunt remota melius videntur: quia etiam occulta medius videt ali quantulum a remotis. sicut de Jeroboā j. Reg. xiij. Qui nō poterat videre facturas domui tunc erat cognouit. Sic ergo patet dicendum q visus recti indicij ocu causa vel actionis videndi: ita q unum aliud ordinat vel videtur. & sic visio vera efficia perficitur & confirmat. Unde de talibus sic videntibus dicit Deus. Loquimini verba visionis inutilis. Sic quo tamē multi visionis omnia se absolui rogabat. v. in pi. Sunt ergo oculos meos ne videant vanitatem.

Sic videm pfidiosis: quod reprobos opera prauos que modo abscondita sunt in die iudicij videbunt. possum videre q lapis qui nichil crispatus nobis videt & nocte & die: quia sunt nichil Syderalibus. illum lux celat & potat obscuritas. Sic vocia talium que in die pseudo vite existimantur in nocte futuri iudicij videbunt: quia nihil apertus quod non reuelet. nihil absconditū quod nō scietur in die iudicij. Unde dominus loquens animi peccatrici dicit sic Eccli. xvj. Iudabo ignominiam tuam coram eis. & vide bunt omnes intendentes tuam iudicabo te iudicio adulterarum. Nota q luxuriosi presumptuosi inuidiosi gulosi & cupidi volunt videre. Luxuriosi. Contra illud Matth. v. Qui viderit mulierē &. Sed & visu & aspectu mulieri vide supra vbi agit de oculo luxurioso. Item presumptuosi qui volunt videre & inquirere de omnia secretis. Contra quos Marc. iij. Illi nulla curiositate videbit que sunt in sanctuario. calos est per calum visum intelligere in creatum. Figurati in viris bethsamen qui quia viderūt archam ruebant. mortui sunt. quia sicut dicit domin? Exo. xxxiij. Nō videbit me homo & viuet. Et ideo ipse dicit Moysi ibidem. Posteriora mea videbis: faciem aut meam non videbis. Quia preceptum est simplicibus ne faciez vel id est sublimia diuinitatis videre aut scrutari: q q in multo citius ad est in superficialibus & magis grossis studiant & meditantur. Unde est nemo vidit vnq. sicut dicit Johan. in. Quia sicut dicit j. Cby. vj. Ipse est qui lucem habitat inaccessibilem quem nemo hominū vidit sed nec videre potest sappie pro tempore vite presentis nude & intime. Ipse tamen in vita futura ibi cum videbimus sicuti est j. Joh. iij. Item vident inuidiosi. de quo in Psl. Peccator videbit & irascet dentibus suis fremet & tabescet &. Inuidi sic vident gulosi & cupidi. Unde Gen. iij. dicit q mulier vidit lignum &. Videri vo loquendo pulsue accipit in bono & in malo. In bono: quia ly malus aliter velle videri vt exigat bonus vo vt eius exemplo alios melius efficiat eue. Unde malus vt caligines. Infirmus est bene velit vt medicus eū videat: vt eius consilia sanitati. Sic & peccatore vbet velle q peccata sua sacerdoti in confessione videat. Podamus vo in vltimo videre: vt salutis nr̄e medium interponat. Unde talis aliter dicere correctus vel confessus aliud Tren. j. Unde domine & considera da facta sum vilis. Item bonus vt q cum alijs informet. Exemplo boni magistri q bene vult q discipulus videat opa sua & addiscat. Et sic dicit Matth. v. Sic luceat lux vestra coram hominib? vt videant opa bona &. Sed verum illud videri passuum accipitur in malo. & sic refert ad vanitatem, hypocrisim & cupidos q volunt videri ab hominibus. & vt laudent ab hominib? unum Matth. vj. Facite opera sua vt videant ab hominib?. Similes sunt que gloriātur quando homines videat caules suos. Unde de tali pauperi qui gloriari dicit quando canda & rota sua ab hominibus inspiatur & videt. Sic vere hypocrite qui habet pulcrum ouer lationem. & mulieres & iuuenes qui habet pulcrum iuuentū bene vo pari & dari qui habent pulcrum domum & dispositionē ab hominibus videri capiunt: & ideo quicquid habent pulcrum vt videat ostendit si non haberent nisi tantum. valde bene ostenderet. Patet in illis iuuenib? tam in vestibus & in alijs vanitatibus Sapien. viij. In mulieribus videbit bonus & in bello sortis. Contra illud Matth. vj. Attendite ne iustitiā vestram faci. Sed de tali videri vide supra de apparere. & in titulo confessibus. Illa igitur de videre sufficiant. Vide de Discere, Apparere. Offendere & similibus titulis. Et sic finitur.

Videte quō caute ambuletis Ephes. v. In lumine tuo videbimus ps. Quia polarissimi ad visionem corporalem non solum est necessaria ocu actu perfectatio. nec solum necessaria est corpori visibilis, quātumno necessaria est lumine influxio. Dicit est q nos qui sm theologie nostri communem de visu modo loquimur sumus non solum indigemus obiecto materiali nobis proximato. organo perfecti bene disposito. quātumfug officia indigemus lumine diuine gratie. nobis sursum a parte luminū derivato. Et hoc vbi dicere verbum sapiens Salomo dicens. In lumine tuo videbimus lumē &c si dicat q sine lumine diuine gratie nihil veraciter videre vel cognoscere possim?. Illud est ex lumē qd nō solū illuminat cognitionē. quātumno mouet & informat rectā & debitam locutionē: ideo indigemus lumine diuine gratie. vt veraciter videre vel cognoscere possimus. Quia pocrio charissimi nec predicatores bene videre seu loquitur. nec audiret bene remisse sine hoc lumine. Quod probari potest

Naturaliter.	Theoraliter est illud pars in libro ari
Figuraliter.	calis. que adquiescit solis lumine so
Exemplariter.	lum videtur lucius reformare & vocat
Scripturaliter.	sinus alium exaltare & creaturam suū modulo sua attentius collaudare. Figuraliter illud patet in apostolis. qui tunc varijs linguis ex magnalia locuti fuerunt quādo lumē solemne. ex ipsi flamei in forma luminis, signea recuperunt. Et exemplariter illud probat. & hoc quidem per exemplum sacre scripture. Legit enī q alexander posuit ymagines pagarū ad terminos libri patrie et ad heraldis colūnis antiquis inuenit in templo suum arbores soli & lune adorarent & ipsis specialiter a gentibus consecratas que quidem arbores certis temporib? loquebant.

ꝛ de offibus quefiis respõa certissima querãtibus fateãtur. Erat ei⁹ cros gentili q̃ solet luna in ꝛo arbeab⁹ effa bant: verumtamẽ sic erat q̃ illorum loquebant nec respõdebant nisi quãdo luna ab illis finis numeris⁹ recipiebat. vnde sic fiebat q̃ in nocte quãdo solebãt radi⁹ congregãre ar boꝛem solis ipsa arbor querentibus respondebat. In ferro eo arbor luna querentibus loquebat: quãdo lux lunaris super eam influebat. Sancta ecclesia sic est q̃ fidelibus suis possunt dici ames. possunt dici apostoli. possunt dici arbores. Ames sunt q⁹ habent volare celestia cõtemplando gl. Volant super pennas ventoꝛ. Apostoli sunt ꝛ nuncij. ꝛa habent fidei ꝛ mirum mysteria nuntiare auditoribus predicando Esai. lvi. Nuncij habent gentibus fontem ductum meum. Arbores sunt: qui habent fructificare bona opera faciendo ꝛ etiam fructi doctrine plures alios erudiendo Esai. xl. Ecce arbor in medio eoꝛum fructus eius nimius Et speculatoꝛ illi habent esse arbores solis ꝛ lune: quia sicut in ethice dicitur: ꝛ lune perfecte incorrupti. virtutis gloriose habent esse bati ꝛ dedicati p̃ deuotionẽ ꝛ confessionẽ alicui⁹ penitus corrupti. Ira q̃ de illis procedit sic illud Esai. lvi. Mei occidet vltra sol tuus ꝛ luna non minuet. Illi enim sunt arbores que habent loqui omnimodã sanctitatem: ꝛ de sanctis fidei respondere querentibus veritatem Eccl. v. Si quis est mediator respõdeat pastoꝛi. Et in ps. Magnificentia gloꝛie tue loquent ꝛ mirabilia tua narrabũt. Sed quia pauci illi nunq̃ possunt nec bene loqui. nec bene tacere. nec bonũ responsum alijs facere. nisi oculus lumini sit sibi simile grate radijs rangat⁹. ꝛ nisi sol⁹ ꝛ luna i. spꝰ ꝛ Marie lumine seu gratie splendant⁹. Ille beatus Gregoꝛ. Iuuenes habent lingua q̃ peccatoꝛes nisi nunc sacre gratia saluatoꝛis. Et hoc etiam probatur quarto sic per aliter. quia Mar. vij. dr̃ille mutus ꝛ surdus dicit⁹. q⁹ ex ipso ipsum tetigerit. Iohannes dicit esse vinctã lingue eius ꝛ loquebat recte. Christus ei interpretat vinctus: ꝛ significat celestes visiones: que sic mutos. i. pauciloquos facit esse loqui ꝛ peccatoꝛes ad tacendum ꝛ audiendo facit esse loqui ꝛ peccatoꝛes ad tacendum ꝛ intendendo audire. Et sequit. Fiat effeta. i. surdescat omnis gratia facit audire ꝛ mutos loqui. Igitur charissimi per illo lumine celesti imperando ad illa duo nomina solem ꝛ lunã. i. spm ꝛ mariã si placet recurramus: ꝛ ipsam lunam. i. beatam virginem. p eternum filium luminis fulgentis. Hec maria ꝛc. Videte quomõ diligenter ambuletis Eph. v. Charissimi sicut ex scripturis possumus colligere pauca visionem corporalẽ sensibilem cõmunẽ qua nos sunt species mentalis visionum. Est enim visio

Manualis vel mathematica.	Videnti sibi mathematice ꝛ naturaliter. Contemplatiua enigmatice ꝛ figuraliter. Christianis sanctificata moraliter. Viri vo beati certi, sicut vel realiter. Et ex quadam visio Philosophantiũ. Fidem tenentium. Iustoꝛ viantium. Beate fruentium.
Figuralis vel enigmatica.	
Moralis atq; sanctifica.	
Realis atq; beatifica.	

Prima ẽ visio demonstratiua.
Secunda est visio operatiua.
Tercia est visio medicatiua.
Quarta est visio intuitiua.

Dico ergo primo q⁹ est quedam visio naturalis ꝛ mathematica: que quidem est vana ꝛ curiosa: ꝛ sub illa volo comprehendere omnẽ scientiam literalẽ. siue sit philosophie siue ciuilis vel canonice: quia pauco tales scientie quoꝛ corda magis appetunt⁹ tanto minoꝛa mala ꝛ nos ad istam operant⁹. Nam sicut oculus corporalis debetat⁹ ad respiciendũ claritatẽ. ac etiam visus exterior⁹ ad respiciendum candelã. Et sicut claritas exterior⁹ solis spꝰ visualem attrahere ꝛ allegare nobis potest⁹ ad colos bonos. non neruoꝛ visualis debetare ꝛ sic necessario oculos exacerbare. Sic vere charissimi q⁹ oculus mentis nostre nimis curiose attendit ꝛ respicit ad claritatẽ subtilitatẽ scientialis. ipsa interioris affectionis ira q⁹ debetat ꝛ turbatur: ꝛ ita p̃ varias opiniones. ꝛ p̃ magnas scientias affectibus nisi. exacerbat ꝛ aspergit q⁹ humoꝛ gratie in eo plurimũ. q⁹ homo siccus ꝛ indeuotus efficit: ꝛ sic spiritaliter exacerbat. Figurati dicit q⁹. in apto Paulo qñ primo cecidit de luce et subito spiritu evocatus ita q⁹ aperto oculo nihil videbat. Ad intendendũ q⁹ splendoꝛ ꝛ subtilitas scientiarũ mentem spiritaliter excecat: ꝛ dato q⁹ bono oculos tardiores⁹ habeat apertos ꝛ acutos: tñ hic tamẽ qui ad talẽ gradũ nõ pertingit. sicut ad ipsum videmus de multi⁹ doctoribus in ipsis libris habentis aperte oculos videre. v. Quibus factus est ceciis bono ex facinoꝛe. Dicit enim figuratiue est in eis que videnti sciantie lignũ purpuꝛe lignũ vite: ꝛ cum ipsum fructũ gustant⁹ ꝛ lignũ vite pro adeptã amentiã emittẽ. Sic vere multi sunt qui plus volunt scire q⁹ vtile sibi ꝛ grate: subtilitate q⁹ sanctitate: ꝛ ideo cum sciãti fructũ gustant⁹ colligunt lignũ vite. i. nudã gratiã ꝛ deuotionẽ negligunt ꝛ paradisum necessario perdũt. Et ideo de tali curiosa visione dicit Eccl. ij. Multa ne ꝛc quesieris: ꝛ in figuratiua rebus ne fueris curiosus. Illo enim ad modũ amis que abscondita sunt videre oculos tuos. Alia est ergo visio scientifica que est curiosa. Rom. xv. Non plus sapere q⁹ oportet sapere.

Secũdo dico q⁹ est quedam visio enigmatica q⁹ est caliginosa ꝛ illa est visio fidei. Nam sicut aues nocturne que habent debilem visum non possunt videre lumen solis: ideo de nocte in lumine cuiꝰ magis temperato volitant. Sic ꝛ nos p̃ regẽ bonũ vite medicatus visum valde debilem habem⁹ tenuis q⁹ claritatẽ solis. i. mysteria regni dei nude videre ꝛ clare cognoscere nõ valemus. donec lucescat. i. ad finem fidei lumen claritatẽ ꝛ cognitionẽ nobis velimus ipse prestare ꝛ ipso lumine videremus. Figuratum in Moyse cuius vultus splendidus ꝛ comunis filij israel videre nõ poterant. ipso prer velamẽ sup̃ facie suas posuisse legit: ꝛ sicut legit filij israel vultũ ipsius cõtemplato lumine aperiẽs. Sic vere q⁹ ipsum moysi. ipsum dei nõ possum⁹ videre ni similitudo aut claritatẽ nos facit comunis. nec in enigmate vel peccatoꝛi adhuc fidei velamentum quo. i. medianee velũ ipsius cernim⁹ ꝛ ipm naturaliter ipsum⁹ ꝛ videm⁹. Et ne hoc tali caliginosa visiõe loquit⁹ apls. i. Cor. xiij. Videm⁹ nũc p speculũ in enigmate. Ista est q⁹ visio enigmatica que est caliginosa. Tercio dico q⁹ est visio moralis ꝛ sanctificatiua q⁹ est valde ꝛ fructuosa: ꝛ ista nihil aliud ẽ q⁹ spiritualis studiũ ꝛ cogitio q⁹ nos videm⁹ ꝛ amplectimur illa q⁹ pertinent ad salutẽ. i. vtilia q⁹ sunt facienda. ꝛ nocenta q⁹ sunt fugienda ꝛ peccanda. Ppõlo galli q⁹ visio qualis q⁹ sit ad gratiã inuenidũ ad terrã sanctã. alia eo ad acquirẽdi peccandi furiosa erigit significatiue. i. vis iuuenilis q⁹ visi oculi. i. p̃sideratiue vertit ad gratiã virtutis q̃rendã. alia eo erigit ad nocitura ea p̃ cauenda ꝛ malum nõ acquirẽdi q⁹ habeli cauenda Col. iij. Videte ne q⁹ vos decipiat. Hec est q⁹ visio sanctificatiua ꝛ fructuosa q⁹ est valida. Quarto dico q⁹ est q⁹dã visio beatifica q⁹ est gaudiosa: ꝛ ista ẽ pocius illa q⁹ bti in patria videbit nostrum ꝛ celestium effectuũ virtutis ac q⁹ visio ẽ tota merces. significat q⁹ boꝛ ymago. ac dr̃ videt Solin⁹ q⁹ quidam nõ ferentes⁹ solis irreuerberatos oculos intuent⁹: ꝛ in ipso orbe candelis lumen q⁹dã secreta itueffantur rimant⁹. Sic vt sancti angeli ipse videre ꝛ loco oculos gaudij nõ offunt sol⁹. i. claritatẽ visui⁹ eterne pꝛpiant: ꝛ secreta veritatẽ videre cognoscere rimant⁹ ꝛ in ẽ multipli⁹ delectari. iuxta illud Esdre xij. Beati oculi ẽ oculis vidẽ lumẽ. Et illud Esai. xxxiij. Oculi di vsum facie ad faciẽ ꝛ salus facta ẽ mea. Quia sicut vt j. Pet. j. Ille ẽ in qui desiderãt angeli pꝛspicere. Figurat⁹ in salomõe dr̃ q⁹ iij. Reg. x. Cũ vidisset regina saba omne desiderium eius quod optauerat: vidit sapiẽciam salomonis ꝛ domũ quam edificauerat. Quid q⁹ charissimi. pocius q⁹ aplus in thematẽ assumpto nõ nos monet ad istã visionẽ beatificã: q⁹ bõ est q⁹ ista nõ est p̃ que bus⁹ vite applicãda. nec ad visionẽ fidei seu enigmatice. q⁹ supponit q⁹ libet bõe ei. nec etiã ad visionẽ scientialẽ mathematicã. quia ista q⁹q; nocet magis q⁹ placet. Si vere ipse monet nos ad visionẽ moralẽ seu sanctificatiuã q⁹ bona nos vocet dicere. mala fugere nosq; viuere: ꝛ ad gressum gradũ p̃ passus bonos operũ ambulare: ꝛ bec fiat in thematẽ patet exempeo. Videte ꝛc. In ꝗbus apls facit tria. Dicit enim apls q⁹ bõ in multo gladiatoꝛ patiebat tria mala. scz

In cognitione ignorantiam.	In cognitione caruit lumine directiuo.
In suscipiendo infolentiam.	In suscipiendo caruit oculo correctiuo.
In operatione negligentiam.	In operatione caruit lumine directiuo.

Contra ista tria habeam⁹ ꝛ in speculatiua mentalis spiritualis sp⁹ doctoꝛ. Videlicet. Habeamus in affectu moralis

frō dolis mōrem quō caue. Habem⁹ vitalia egnio. ⁊ pgrediēs ambulet. Vitalia meditatio sentie mee pgnatio: nobis imagi. Mentis ordinatio modus ang ⁊ mores nobis ordiat. Gestus egnio mei⁹ ang pgressio nobis pcipit. Habemus igit primo ⁊ pue opaliter in ghem mōiali diligēte vigiat. ambulatio. ⁊ pmo opaliter q nos debemus habere in aspectu mentalis splendoz sa. pientie videte in qui primo superiora pendentiam ⁊ veram cognitionem. Ita est ergo vere eccia quia vitus cordis inter eccias partes corporis est magis nobilis ⁊ magis appet. bilis ⁊ commendabilis. Et illud patet

Exemplo nature. Exemplo boni nature: quia vitus inter pectorales corporales magis est spiralis. ⁊ inde ē q̄ phisonomia ma gis indicant de animi passionibus ⁊ de homine condito. nibus per oculum ⁊ vultum ⁊ per alia quoq; membra. Ad quod etiam scripture diuī. pīt. Et vitu cognoscit vir ⁊ q̄ accessu facto cognoscit fornicatus. Ita ergo est sensus q̄ ro. natus corpus habet regere ⁊ cetera membra gubernare: ⁊ ido natura voluit vitū ghem animal vitu caput bono nobi. liori ⁊ potiori notabiliter iungere ⁊ etiam vocauit. Item pa ter enigmate figure. Quia sicut legit Leuit. xxi. Ipse vero nature seruitoris dare videtur ⁊ seruum vitus habentes habere volut ⁊ offico eccle ⁊ oculis maculatos a fuo mi. nisterio repudiauit: ⁊ eos ab ingressu interioris tabernacu li reprobauit. Item illud patet auctoritate scripture. Quia in scriptura patet q̄ illi qui vitu carebāt sc vitos ⁊ mīsros reputabāt sicut patet in libro Exodi. v. Quare gandias ergo mihi. Illi etiam qui vitum non habēt ipm cupiūt totum natare pfectū tota affectione appetebant: sicut dicit de il lo cec Jesu adducto. cui cum dixisset sua. quid tibi vis fa ciam? respōdit. domine vt videam. Si ergo copulo vitus qui regit totū corpus dimendat tm scripturā ⁊ in figura ⁊ in natura. Multo magis est dimendabilis vitus spiralis sc̄ pudentia seu meditatio ⁊ discretio virtualis. qua. sc̄ anima regit: que inter ceteras virtutes spiales ⁊ vitales iudicat. Ita est ergo q̄ quilibet bono ⁊ vite animal placiū sciat habere. Ita est q̄ quilibet a peccatoribus se. pungatur. Ita est sic qui nullus signum mundicie in tabernaculo militantis ecclie iudicat: sed potī cauēdū ut, dignus ab officio ⁊ beneficio ecclesiastico ⁊ domo repro. bat. Ita est sic qui bono mōr ⁊ scientie reputat. Ita est qui in spiali vestis ecclesiastico inungit ⁊ mandat. vt dicit ingnit Ward. xiij. Videte vigilate ⁊ orate. Sed bea p dolore videt q̄ vltima pars pfecte figure bodie tenet ad vnguem. ⁊ bodie in hoc articulo videt eccia indagare Exod. xxi. Leuit. xxi. ⁊ sequēti capto. q̄ vnus q̄ quis gerit maculam vel ulcus in vltimo ecclie. velum quidē. q̄ maculam quā in oculo patet. habere a ministerio et ab ingressu interioris tabernaculi. vt dicit est repudiari. si est erat de genere sacerdotū non gerit hoc a concilio pa. rium ⁊ sacrificiis quę offerebant in tabernaculo repelle bant. immo penitus suam sicut illi qui clare videbāt per. cipere nolebant. Sic reuera charissimi bodie videmus q̄ multi sunt in eccia militante qui vno q̄ ipsi sint spiali. ter coi ⁊ ignorantes ⁊ diuersis vitiis maculis sufficien. tes. vno q̄ ipsi bene conēnt ne vno i tabernaculo eccle ser. uire aut ministrare q̄ quia vir aut mulier ipm eccle ta. bernaculum intrare nō sinit p fructibus ⁊ distributioni. bus colligendis. Illud tamē est verum. q̄ cum sint de ge. nere sacerdotum. i. consanguinei predicti nō gerit hoc a. q̄ppione partium sacrificiorū. ⁊ beneficiorū ecclesiasticorū ⁊ bonoz. que vnicum a secularibus in tabernaculo ecclie sunt oblata repellunt. sed potius q̄ eccia ⁊ indigit pro ximum suum pingue ⁊ latum inde recipere. comprobātur. Maxime quod notandū est ratio cognati sacerdotis spi. rum consanguineo vno q̄ sint ignorantes ⁊ cēi ⁊ diuersis vitiis maculis infecti. sunt ipsis dare videntibus. i. videre tis virtu ⁊ sufficientibus in domo ⁊ tabernaculo ecclie viri eccie ⁊ de illis panib⁹ ⁊ sacrificiis pinguiorem. Ita est illi regula sm Plinii. q̄ ⁊ camilla equum. ille qui cardine vi. det est pinguis. Pinguedo lacris remedat vitam. Sic ve re sapēs. q̄ qui est magis cecus ⁊ imbecillis. est in domo ecclie magis pinguis. Quia sicut videmus multi viri da re videntes. i. viri scientiā ⁊ sufficientes in ecclia pre pōsiti patiuntur languor. ratio eo suplent ⁊ abundant. vt qui plangendo possunt dicere illud Luce xv. Quāti mercenarij in domo patris mei. Illud etiā verum est q̄ animalia crudelia ⁊ galeata parunt catulos imperfectos sicut patet de leone qui parit mensem vt vulgo dicitur. ⁊ vrsa qui parit in nullo termi. no aut figuratos. vt vulpes quo ⁊ canes qui pariunt cecos et cos. Et est causa quare illi infames pariunt: quia erāt ipsi a suis parentib⁹ infames ⁊ cecī pariunt fuerunt. Et ideo rationē similitudinis fidei infames pariuntur ⁊ animāt. Sic vere charissimi animalia crudelia ⁊ galeata. superbi. ros crudelis ⁊ rapaces. ambitiosi ⁊ auaritiosos bodie de suis annis ⁊ cubilibus. i. de suis officijs ⁊ beneficijs ⁊ dignitatibus. i. de. i. subditos infames ⁊ male compositos. et cos unitates ⁊ ignaros introducere ⁊ parere. ⁊ ipsos in debi te promouendo inde generare. eo q̄ ipsi similiter fuerūt. scili. cet per carnalem affectum ⁊ per symoniacum ingressum fuerūt cecī ⁊ infamosi mali ⁊ insufficientes. in cubilibus ecclie collocari. Et illud videtur figurare Luce xiiij. Ita illo patrefamilias qui misit seruos suos. &c. Et inquit pue vicos ciuitatis ⁊ quos inueneris inde. cecos ⁊ claudos. in. troducite huc vt impleatur. me. Quia reuera illi bodie impiē nomi ecclie vitos rebellibus ⁊ inconstantibus. vitos claudos ⁊ duplicibus. vitos cecos ⁊ ignorantibus: ⁊ ad vltimā partem nunc a patrie adulandationē ⁊ simulatis ⁊ rebel. de claudicantibus ⁊ vacillantibus. Et tamen illi tuberent amandare ad illud quod fuit dictum. Quod bieru soles in. gredient. Non ingredieris ingnitur huc nisi adulteros et cos ⁊ claudos. quia si soles tuberent de hierusalem. i. de ecclia non introducere sed tollere non promouere sed re. mouere non parturire sed potius cecare ⁊ hominē. Quod tamen contrarium faciunt vt dictum est. Et breuiter de illis qui per malos superiores in ecclesiam introducuntur. po. test quilibet malus introductus dicere illud Hieremie xxij. Ecce ego eucam eos de terra aquilonis ⁊ congregabo eos ab extremis terre inter quos erunt cecus ⁊ claudus. prę gnans ⁊ parturiens simul. Et sic applica. Homodo ab extremis terre. i. de patria seu congregant ad ecclesiam in qua p̄ sunt sacerdotes ⁊ ignorantes nepotes: ⁊ etiam quō quan. doq; inter eos sunt concubine pregnantes ⁊ parientes. Nō sic charissimi non introducunt in ecclesiam homines ignō rantes: sed potius sapientes. pendentes. videntes ⁊ cognoscentes ⁊ videre iusti. Et sic imitando dicat superiorib⁹ ꝑ. Venite videte filios qui fornicando fecerunt: et etiam tales fecidentes sint finales oculis quorum officium effodere qui mobiles ⁊ vertibiles sunt nature. vt scilicet vnum tam solummodo non videant. sed ad omnia considerāda se se vertant. Sic vere nos per consideratione talentū a nō adhimini partem vertere. vt possimus non solum vnū sed vniuersa vnius cognoscere: ⁊ vniuersa nouissima prouidere. Et hoc est quod precipit Genes. xiij. Leua oculos tuos in directum ⁊ vide te loco in quo nunc es ad aquilonem et meridiem. ad orientem ⁊ occidentem. In quibus verbis aduerte q̄ bono debet videre ⁊ considerare multa. scilicet

Scum. Et sic nota q̄ in illa successiue offendā
Scptum. Stultā bonitas. que est inmenda. Vitia
Pctinum. na vilitas. que est inmēda. Frustra cha.
Mundum. ritas. que est emendanda. Vanitas vani
Egenum. tas. que est emendanda. Egeni paupta
Impium. que est nutrienda. Impij libertas. que est
Paradisum. punienda. Celi felicitas. que est appetēda.
Terminum. Finis necessitas. que est prouidēda. Et sic
vico q̄ tu debes videre Deum qui est superior. Le. oculos. Cum qui es interior. in virtutib. Pectinū qui est ex. terior. Et vide. Mundū q̄ es inferior. de lo. in q. n. es. Egenum qui es sterilior. ad aquilonem. Impium qui es fer. rior. ad meridiem. Paradisum qui es felicior. ad orientem. Finem seu terminū qui es asperior. ad occi. Ita. s. sunt octo partes considerationis ad quas tuber oculus mētis nō stre tue luis. q̄ debemus videre ⁊ mentaliter pfonare.

Igit prius vico q̄ videre te bono vt bonitatem que est superior. qd obtinet cum dicit. Leua oculos meos supp. ad eum considerandū. ad meditandū eius medītāti. ad ipm timendum. amandū ⁊ benedicendum. ⁊ ad ipius misericō

dum implorandum ps. Aduerte oculos meos qui babitas in eis. Quis renera charissimi sicut oculus corporalis sensus est in alio loco. In capite sicvere oculus corporis nostri sensus videndi est in capite nro dco. Et ibid plures possunt

Per naturam. Per naturā nos quia posito natura

Per figuram. videt nobis ad hoc formalis vsus est

Per scripturā. plum sancte scripturā sicut est oi li. de p

positis rerum. Et quidā ponit q notat gramm. q vnicornis non videt oculis retrō habet in occipitio capitis supra ceruicem per q̄ naturā sibi alioq̄ periculosa q̄ sibi possit videre supra nuca sua infamia. Sic et homo q̄n mundi in amaritudine animę suę dicebat ysaie xxxviij. Summ̄ facerdos vidi lumina aureas in qua scripta erat norā dei in fronte inter oculos portabat. q̄n ad sanctuariū ministrabat. Sic vere nos ecclesiastici q̄ ad summū sacerdotem: q̄ in diuersis gradib⁹ in sanctuario ecclesie ministrabamus. sanguinē dei p oculos hoc habem⁹. Et hoc est per scripturam. Quia sic dicit ps. Quare oculi mei lle in mysterio sue passionis ad me. nisi ipm cognouissem. nisi. Exemplo claret q̄ videbat Esaie vj. Regē deum exercituū vidi oculis meis. Sed hoc ydolatre: vt bodie q̄ verificē vna fabula poetica. Quia antiquus fuerunt in natura monocali gigantes qui cyclopes vocabant. quos vnū excecauit vlixes q̄ ponere accepere fuerunt licentia fabulandi. Fuerit q̄ in q̄dam insula fuit gigas vn⁹ monocalus q̄ polifemus appellabat. q̄ tanto erat fortitudinis q̄ montes de loco ad locū gigere poterat. Hic vnū oculū ad modū dyadis in fronte habebat. q̄ si dormiebat solebat tunc se ponere: q̄n vigilare volebat ipm iterū in fronte ponebat. Ulixes q̄ de naufragio reuersus redibat ad dū insulā applicuit. polifemū ibi dormientē inuenit: et oculū supra se posuit. q̄ causa accidēs oculū gigantis est furatus: et eo recedēte remissis nauibus fugam ceperunt. q̄si esset ei gladio oculū sibi inuenire credidit. q̄ tanto ei dubiquerat non inuenit. Charissimi istud verū est bodie in ecclesia quia ecclesia militās gētis tale cōgregat. p eo q̄ solet ieiunia mortificationis fuerit verbe rare. In hac est fuerit antiquus gigas. i. vir in spiritu virtutū excellentes dicus. et oculi p virtutes capitis mētes dicuntur. Ideo de loco ad locū mouentes. i. de pcto ad virtutes. ad fidē et pfectū spūalem. Baruch iij. Ibi fuerūt gigantes nobiles. Si q̄ ab initio fuerit statura magna scitus bellū. Ibi est vnus oculus habebat. i. vnica in mēte affectio mentis meditatio. quia cum solū videbat: et cogitauit sibi se ea inuadere. vnde in ps. Oculi omnium in te sperant domine. Sed ibidē petro ille homicida qui alle videbat: et solebat sicut alii gigantes. est hic incipiūt in malicia ad iniquitatem: et in malis pfectis delectari: et requiescere: et ibi tam oculum cōsiderationis sue de capite gesti. i. de deo auferre: et ipm infra se. i. ad mūdi bona: et ad carnales concupiscentias recolligit: et reponit. Istud est est vitiū istius oculi: q̄ pessimū oculum mentis a deo videndo retrahendo quasi penitus auertit: et ipm infra nos ad partes carnales inclinat. Ps. Lumē oculos nostros: ipm nō est mecum. Et ideo Ulixes. i. symbolus oculi nostri. i. cogitatiōē et meditationē q̄ diuersas distractiones subeparit: nos cecos et ignoscēs domine. Quia vere pauci sūt bodie homines magis oculi in spūalib⁹ q̄ religiosi et ecclesiastici. Esaie. Quis cecus nisi seruus meus et surdus nisi fidelis meus. Cecisti eos non cōsiderāte magnalia dei. Quod pulcre figuratū est Num. xxij. in balaam propheta: vbi asina sua q̄ cum angelus stare cōtra eum in alto loco et arto duos parietum. euaginato gladio ipsa vidit angelū et a semita inclinauit: quem ipsa non videbat: et ideo a suo malo itinere. quem angeli gladii non reuocabat. Sic vere cum angelus tentationis ipse stat aduersus peccatū habēs gladiū sue sentiē pera eos euaginatū et ad percutiendū paratū: et ipse cecus apparat inter duos parietes. i. in fornice mentis. de dulcedine anime et corporis. vt eos interficiat. nisi a sua mala via deuertat. Istud etiam est verū. q̄ anima melius videt angelos q̄ ipsa oculi et q̄ simplices et humiles laici melius videt eum et magis pcipiunt eius a mala via vidimant. q̄ nos alij clerici qui ipsa id est fabulas et friuola possum⁹ allegare. Quia beatus Iliud iam videt impium Job. xx. vbi dicit. Ego in mundi vem vt qui nō videre videant: et q̄ videre cecinerint. Ecclesiastici no qui tanq̄ ipsa melius videre debuerent sunt cecissimi. Quia propter iam nos alij ipsa melius debuimus in scriptura Ezechiel xij. vbi dicit. Fili ipsa inspicibus qui habent ipsa suum et nihil videnī. Filii charissimi sed videamus ipm. Leua in quit oculos tuos. Exemplo Moyse de quo dicit Deut. xxxiij. Dixit nonni oculos suos. et Abraam vidit. Et Esaie vj. Vidi dominū sedentem sup solium excelsum et elevatū. Sic patet q̄ videnda est vtrū bonitas que est supra nos q̄ est pmū inuentiua. Sicut dico q̄ videri vbet humana vilitas que est interior: et videt in circuitu quia sibi sola visio dicit gratia circuitus quia homo considerat semetipm. Hic aut vitiosus ipsa videmus alios et alia sunt inspectiue vitiosus et reliqua ps. Pro mens sicut in directo. Quicūq̄ ergo se vbet homo quid se diligenter attendere et studere. In hac est est scientia interioris oculi cognoscere et oculi spūalem se mentis inquisitionis sui oculus corporalis non pōt videre sūpm: sed bene videre ipsum. Spūalis vo mentalis oculus sup sūpm reflexit et sic sūpm videt et mouet. Sic vere inter carnales viros et spūales est magna differentia: quia oculi corporis. i. boni mei mōdani et terreni accumulos non videre nec cōsiderare sūpm nec mentem nec ipsum cum optime aspiciant et iudicent alienos Mat. vij. Quid videt festucā in oculo fratris tui. trabem aut qui est in oculo tuo non cōsideras. Unde Tullius sic ait. Plato quanto magis in alijs omnib⁹ q̄ quid vbique sūm nobis. Sed pcto mentalis oculus id est bonus ipsius: ipsius sup sūpm clausi p cōsiderationē sue vilitatis. et sūpm et suos ipsius defectus inuenit. Ecc. ij. Quia est nouit hominis que sunt hominis nisi spūs. i. spūalis homo q. n. nullus. Hic ēn est simplex intuitus cuius vitus est ita acutus et simplicius q̄ per pariet penetrat. et q̄ vltra modū videt. ipsidet et intendit. Sic vere cōsiderato viri iusti et alius vitus intentū habet esse in pectus. q̄ in accidentibus id est in exterioribus mūdi bonis temporalibus non vbet sibere. nec de officium sum vel animi arrestare immo pcto ipse vbet pariete sui pectoris p cōsiderationē penetrare. et quid sit intus? ingredere et videre. Figura habet ad hoc Ezech. viij. dicit. Fili hominis fode parietem: et cum fodissem vidi ad me ingredere et vide abhominationes. et ingressus vidi et ecce omnis similitudo repilium et animalium. abhominabile et vniuersa ydola domus israel depicta erant in pariete. Charissimi paries ille signat cor? nostri. quod foliet ad modum parietis cōstare et lapidibus et terra. i. de ossib⁹ et carne. et repilia signant motus carnales et alios⁹ mi. me qui ibi serpunt. ydola significant vicia cum imaginē q̄ ibi serpunt. Quia renera charissimi si parietem nostri cordis perfodimus mentaliter nostra. interiora cōsideremus et exteriora contemplando: tunc pric cognoscim⁹ nō q̄ sumus. tunc in nobis abhominationes varietas videmus. et tunc repilia motus carnalis. animalia affectiones mentium. ydola sue imagines. Imaginationes siquidem cordialis in nobis habitare cernimus abhominationes etiā videmus in nobis. Unum ad cognoscendum. Secundū sibi ad ei lem ingressum. Laborem vnum ad cognoscendum. Secundum ad lorem atq̄ fetorem vnum ad turpem aspectum. Quia videbimus abhominationes vnum ad spiritum id est

In intellectu sui cognitionis. Et sic possit dicere bonus illud Hiere. xiij. In agro vidi abhominationes tuas.

In affectu complacentiam. In memoria obliuionem. In statu subiectionem. Osee. vi. In homo illud videbo ut videam. Et q̄ homo vbeat videre et cōsiderare sūpsum possit probare in multiplicem. videlicet Et verbis

Dominicus.
Propheticus.
Sanctinus.
Apostolicus.
Philosophicus.
Symbolicus.

Et verbis hec dominicis. Quia. f. ipse dominus ad hoc mouet Marc. iij. d. Videte volumus ipsos. Item pro et verbo gregorii habet. q. Vide vias tuas in omnibus et scito quid feceris. Item et verbo sacrificato et verbo sanctorum vide Hugo libro. x. de anima anime stat sic. Vide? ergo q̄ ipse videas. q. q. coeles? syderum. complexionis hominum naturas animalia cognoscas. Multa ergo multi scire et ipsos nescire. cum tamē summa. q̄dam sit ipsum cognoscere. Sed quod facit q̄d dicit ibidē Hugo. ij. li. capitulo .vj. Qui frustra videre nomen nihil qui ad videndū ipsum in oculis operet. Item probat q̄ veritas philosophie quia ille morales philosophi? Seneca dicit sic. Interius ipsum considera. nosce quales sis alios cruciat. Item glosa et verbis apostolicis Gal. vj. Considerās ipsum ne et tu tenteris Item pone et verbis symbolicis. x. ad hoc aduertit q̄ antiquitus in monte pernaso fuit templum ad phebum q̄ ponit de lucani. scilicet in ydolo appollinis. i. sole. symbolice ita vera responsa dabat de quacunq; materia: q̄ q̄ si ronus mundus ad aliud ydolum confluebat: videlicet. plena illa tanta reuerentia apud eos erat antiquit? ut barbatus. vt fm Tytum liuium illud vnū? singulare bonum: genere omnium mortalium. Philosophi ergo ab illo ydolo et ab illo oraculo qui loquebat in illo quem. f. deus solem esse dicebant semel petierunt quid erat magis necessarium pro tempore huius vite. Qui respondit illi duo verba. f. nosce. vltima. quod nihil aliud est grece q̄ nosce te ipsum latine. Philosophi ergo illos verbos valentem vi derunt: videlicet ista verba in stipedi. i. in corona ipsius appollinis. ad ppetuam rei memoriam reliquerunt. Et sic patet q̄ videnda est humana vilitas que est interius in directum infra. Item poeta dolet videt q̄ pauciss? sunt boni q̄ habeat rāt vilitē. v. q. cōsiderāt et videāt sua vilitas pdūcē. Unde bonitas notare possus. q̄ ex ia sunt que impediunt ne homo videat que considerat seipsum. videlicet

Poeticus mitalis. Impediunt ergo seipsos qui
Cupiditas temporalis. dam cognoscere et mundana
Fatuitas cocitalis. desperitate. Illis est quasi
in speculo. duos habet oculos. Unus est quia ista est. videlicet ratiocinatiue per q̄ homo melius recordat de facie alterius qui semel vidit cum oculo. q. de seipso. quia qui semel vidit in speculo. Alius est quia ista visio nō est. uersa. vt non dicat ego illud q̄ vidi in speculo si fit alius videt istum. si se contrarium videt similiter sicut videmus ad sensum. sic probat scientia pspectiua. Quarissimi speculum q̄ est candidum et tamen fragile. significat mundi pspitatem. de qua dicit Hugo. q. formosa virtus est cito splendet frangit: quia illi q̄ cōsiderant et vident seipsos nō directe potius speculative. vepote qui non pfideriē sui naturam sed suam formosā ita q̄ oculos mentis suos ad p̄ pulsum scientie vel opulentie vel gloriam dignitatē vel honorem. ad corpis formositatē vel pulchritudinē conuertunt. nō possunt se bene cognoscere. nec se ipsos indicare. Ut Jacob. j. ad illo q̄ considerant vultum nativitatis sue in speculo. videntur se. et abire et obliuisci q̄ talis fuit. Quia. mmo. pocta tales in seipsis videns offitia contraria. Infirma videns alia et ecōtrario quia. d. sepe dato q̄ sunt vitales et infirmi. et de infirma plebe mali. et infirma solēnia putant. reputant alios fatuos et magnos. Alios bo et nobiles. scientiosos vel gloriosos respectu sui infirmi et vitiatos: q̄ re uera in sui imaginatione ipsi ponūt pudicos de sole et crystallum bambles ut. Et illa que sunt contra apparent eis sinistra. et obscura. quia tribulationes que eis cuenit. q̄ sm veritatem eis cuenit magis terre q̄ finibus. et magis spūalitatē q̄ equitati. et magis gloriose q̄ aduerse. iudicant ab eis sinistre pcedere et oblique. Sinistra bo. i. bona tpalia. ut q̄ bus Psalmista. Longitudo dierū in dextera eius et in sinistra eius diuitie et gloria. q̄ in veritate sunt sinistra et damnosa ac periculosa videnē ab eis contra. bona et vtilia procedere et facilia. Itaq; illi figuraliter p̄ in Jacob Esau, etc. Qui electionis manebat sup filios Joseph quos ex? erat ad dexteram. alios ad sinistram. ut dextro sicut sinistrum. et ut sinistro sicut dextrum. Sic vere illi ista mala et pericula se reputare bona. et cōtra bona mala. Et ideo dicta ysaie hoc. Et ue. v. Ue qui dicitis bonū malum et. Dicit q̄ quomodo vtiam illudit visio speculare. i. attento ad ipsum q̄ spectatum. Ideo Boēt. in. ij. mediamenti. vel Jmmo. de videre conditionis humane dicit sic poetis quos ver so. Forma fuscs papuli famuli inumbis et opes. Subripuere ibi nescere quid sit homo. Et hoc dicit forma contra fuscos animos et immaculatos: qui in sua forma corporali caliter delectant q̄ quod sunt obliuiscunt: et q̄ vtuntur vita imagine per figuram et manent gloriam mortuā. Exemplo narratio qui incauti dicitur imaginē suam qui vidit in aqua q̄ per nimis amore perit. et occisus: et respiciebat ad figuram. nō ad naturam. attendebat ad speculum. nō ad oculum. videbat posteritudinem nō rectitudinē. mirabat eo ad vanitatē nō ad veritatem. Quia hoc modo quidam qui talis imaginaria vel speculari vilione se carnit. nec ad suam imaginem vel statum sui figuram attendit meretrix mundo. peccatore. honorib. Exemplo alexandri qui vidēs se mundi dominū. se deum esse. et filium ionis credebat. et se esse bonum obliuiscebatur. et sibi sacrificari mandauit. et quo cum ipse. Calisthenes philosophus videret. nolens. annuendo. labia pressa retinuerunt: et ipse cum cane ligari per crudelia iussit. Quia hominē sicut conducit sapientia Psalmi. j. Prosperitas stultos perdit eos.

Item quidā impediunt seipsos cognoscere et cupiditate reprobā. sicut sunt diuites mundi quibus nihil sufficit. Illi est impediunt seipsos cognoscere et mentis et cupiditate. Auaricia est super omnia vocat montem. ita enim est impedit rectum iudicium. q. ipse auarus nescit se esse auarum. sicut patet in talibus qui solent magis cetera auaros loci. alibi ralationem clementie. q. alij. vana et pessima cupiditatis a cunctis reprehendunt esse. Ideo Seneca vbunc loquēdo compat talem vitam huc quo. sacci erat. et tamē bene se videre credebat. quamuis pedagogi sui in a se fugebat et somnum tendebat ut dicitur. Unde ipse in epla. j. dicebat

Me nolli ingt o Lucille pectus illaudabile nec limile cruci hereditarii mentis nec remissi. hostium fatua videre subito odit. Varro ille rem incredibilem sed verā. se esse cecum audit. et pedagogo dicit q̄ mirer. et non dicit tenebrosum esse hoc q̄ in hac ridemus: oculos nobis ubi necesse habeat. acuto se nuari intelligit. nemo capitis. sed eos quos ridet. nos sine oculo cruimus. Sic ergo patet quomodo illi impediunt seipsos cognoscere et ipsi cupiditate. Quia qui seipsos impediunt seipsos cognoscere et sapientiā. sunt crudeles. Les plus pitoyables que portes q̄dā fuit ita pitiosi et clari q̄ nō pfiderant dū est homo. Patet ultimo de iustitia.

Quidam de iustitia. Et iustitia eius sunt sine ill
Quidam de scientia. crudelis iudices qui sine qua
Quidam de opulentia. cunq; iustitia exercunt in ter
Quidā de sanctimonia. linquentes. non aduertentes quāta sit boni in odinquido fragilitas. et quāta sit occasio nis et impulsionis necessitas: non attendentes q̄ sm Senecam. Nobile genus iudicij cognoscere. Et sm Hug. c. ulpa est eorum culpam pcedere. Jta q̄ reales? pōt. q̄ic vel illud Sal. iij. Cor o? ab humano immutet. et q̄ sere ne. tur ei. De scia do rum inter theologos. q̄ inter clericos et ois canonicos. illi q̄ aliqd sciūt. statim se seipsis plumit. et oēs alios pulueres et magnos ostie creaturas et se ad ois nem gradum nō cognoscit. Circa quos Hiere. v. Sapiens sapiens est ostie nō a scientia. Sic opulētia enī pes q̄ statim q̄ aliqs ditat. vel ad eminentia elenat. se seipso taliter q̄ fumit: et se alijs caliter anteponit q̄ clare apparet q̄ se nullo tenus cognoscit. Unde Jmmo. de vilibus. Sinditus seipsis statim vt ad statum honoris pueniens est. in superbiam erigitur. et in instantiā offrenat. nō curat pdelle: sed gloriā procelle. plumit se meliorem quo se videt superiorem. Sic sanctimonia etiam patet q̄ reuera sunt quidam qui sanctimoniā quāde se prepollere in aliqua virtute sensit. vepote de ieiunio. vel in abstinentia. vel deuotione. vel elemosinarum. alijq; intentiis. solent se mirabiliter reputare. et se dignos esse bonosq; reputare. Job. xij. Ergo vos soli estis homines et vobiscum morietur sapientia. Illud possit me allegari ab aliq̄ qui eidam religioso quibus videt q̄ in nullo nō sunt boni nisi ipsi. Ita breuiter q̄ tantum possumus de ipsis

videnf. q; se homines retinere esse recusandf. ad pfy iniq-
tum ardua opa & virtuosa vnanimi aggrediunf. q; cuq; de
fidelibꝫ in via. vsq; ad finem attingere non merentf. Heros
em in principio in fine frangunf. vt sic dicto. Hi igf
videnf illes ipulsi medicoicis: qui imaginando in quo
coeripif. q; se esse nō bonos & voluctas equarunf. Ee quo-
dam esse tali audiui q; se esse galli credebat & mane pos
cantu meos gallꝫ cantabat. Ee alio etiam audiui q; audiuit
se sub vocabulo gliconde. & se esse ppluenem retulit esti-
mabat. vnde nichil quidē vidit homicos. Ly. thy. nacca
ne. ego sum ppluenis. Sic vere charissimi corrupcus ho
mo a corrupca plumpeo imaginatione multos bodie in-
fatuat & esse homines reliquit. imo anos vel angelos.
vel aliquid vltra hominē sicut dicti est esse credunt. mo
femel legi. q; quo frattes germani cum in vno deserto
vitam heremicam assumpserut. & p laborē & orando
vnus ingenio degebat. vnus eop de ipso psumens. dixit
se nolle circa anima opa laborare. sed solum velle circa ō
templatiua vacare. nec amplius cibo vti sed sicut angelus
spūaliter viuere. quod ut recipiens a frattre aliquos dies se
esset. & sine cibo vsu p deserti vagatus fuisset. horenda fa
me coreptus. ipsum fragilitatē cognouit. & ad ingenium
fratris redeūs cibi aperiri & edum sibi poposcit. a quo ei
frater petenti ne esset. & ipse se frattē suum diceret. econtra
frater videndo dixit. Nequā es frater meus. frater em
meus angelus factus est. & sic eum vsq; mane in verbis te
nens sibi cellulam aperiri. qui aperiri incipiens negotiū
se ipsi amplius psumpsit. Et retrorsa charissimi. qd ve-
ro videt calor ppumptuose solet quibꝫ q; ipsius simit.
terre tabi in potū omittere. vt ex quo cibi vsum fragi
litatem ipsum cognoscat. vñ Dicgo. xxviij. mor. Hoc in-
quit pia ex dispensatione agit. vt se se confidens inia cen
tatōis tactu senti. vt infirmus qd se inuenit. & se ipsa
amplius non psumat. Seneca etiā in puerbijs dicit. q;
carnifex est in reliquū lapsus interior. Ideo charissimi nō
impediamur a ꝓpompsis fantasmatibus auaricie cupidi
tatis aut a nrīdana ꝓperitate sed p eos videre quibus se
mentē. Supra dicit. Sic. v. Dicit efrayn langueē fuit.
Dicit Cristo. de symbolo li. ij. Est principiū sapientiam
affectantis cogitare quid ipse sit. quid intra quid extra. qd
supra. hoc est consideratio quadruplicē fructū parit. videl.
cor vilitatem sui. charitatem spūs. contemptū mūdi. & amo
rem gloriē. Igit videnda est humana vilitas: que est inter
nos. Indirectū inqr. Tertio sico queēdā est fraterna
charitas que est exercitiū. & hoc ostendit in dia sillaba. ar. q;
est cōiunctio copulatiua. significās nos qui nobis sunt vi
cinitate & familiaritate vel charitate ꝓximi: qui. s. a nobis
sunt videndi benigniter. volenter diligendi: & sm merita. p.
mouēdi. vide inqr Gamel. q. Aperi oculos & vide. Homo
est vt communiter pōt videre tria. s. Ea que sunt clara vt
candela. Ea que sunt ꝓpinqua & non nimis remota. Ea
que sunt solida & nō nimis rara. Sic vere homo debet vel
de videre & attendere ad res claras. s. ad viros iustos fide-
liter. & sanctos vt ipsos genueant & bonos. Hoc ad res
ꝓpinquas vt familiares & seruientes. vt eos instruat & re
muneret. Item ad res solidas. s. ad bonos & fideles amī.
cos. vt eos summe diligat & foueat. Quod si bodie est ꝑ
multos q; pdolor iam nō est aliquis qui videat. Heros
solennizos in pauperie iacentes. Seruientes bonos in op
timos. nimbus laboriosos. Heros & fideles amicos alios
auditis implorantes. Reuera charissimi videt esse vt viros
sufficientes & ipsi sunt similes cubiculo. de quo dicit dns.
Secundo. q; ei lux oritur ꝓ dicit obscuritas: q. d. Iste lapis
de die non ruilat. si de nocte. Sic vere illi in die ꝓsperi vite
sui oculis mundanos nō ruilant nec apparent: quia. s. illi
eos non reputant nec bonos nec eos genueere aut vi-
dent sicut pes de democrito. de quo dicit Tullius libro. v.
de tusculanis disputationibus. Venit athenas inquit democri-
tus nec ibi quisq; me agnouit. Verūtū de nocte post mor-
tem illi splendebit & videbunt. & coram deo & angelis eo-
rum sufficientes demonstrabuntur. Psal. Hoc illuminasti
oculos meos ne vnquā mortē & ideo videt. q; nullus de mundani fue
figurati in Reg. j. Reg. iij. Ee quo dicit. q; non poterat vi
dere lucernam dei donec extingueret. Hi de illo videt fuit
ptura supponere. q; melius luceritis quā cum videre &
illuminari. & melius rem obscuram & claram. Sic de mu
dano & mundani melius videt malos & bonos. quā bonos
& illuminatos. imbecilles & infirmos & sufficientes & bonos.
Apparet ait. q; talis mali melius a mundo videnf: p eo
q; illi ab eo genuent. Boni de imponunt ab ingratis ho
minibus oriuntur. Hi de illis bene pōt dici illud Eccl. q.
Et vidi subsannationē videntiū. Et si vis sic
q; tres mali dicti sunt qui impediunt nostros ne videre fra
tres suos. & ne cognoscāt aut genuerunt illos & videre &
cognoscere nesciunt. qui sunt mia vana ipsius mundi bodie
sunt inferni. s.

Et illud patet de vicio in-
gratitudinis. Dicta vere
nullius est qui sit gratus.
nec erga benefactores nec
ergā seruientes. nō videt esse bonum. nec de eius genuine
cognoscit. nisi ꝑ illū spūaliter vel munera vel seruitia ab
eo recipit & repertans quātumcūq; sibi cordium vertit
& de eo amplius nihil curat. & video similes fuisse lini. Ee
quo dicit Petrus dantur in quodam sermone. Qui ingra
tissimū vitium habet. memoriam tamen habet tibi
cum intuitū q; quādo facient suam querit. omne illud q;
ante se viderat oblitum erubit. Sic vere ingrati nullū vi
dent nisi ꝑ illum & res principaliter obsequens. Hi Se-
neca bene dicit. Qui memoria beneficiorū labilis est. Hic
est ingratus videt q; offia sibi fiant & dicto: & ideo offia
beneficia & seruitia: & offios labores bominū solent abso-
bere & pauca seruitoes inremuneratos dimittere. Simi
les sibi sunt & bos scribus. qui sm Plinū sunt in agro
diligenti byspane. quos vnus nihil recipiebat aut omnia
absorbet. Unde sequit vt vicium est pauca seruitoes ni-
hil recipiēs. multa bominū & diuinos omnia seruitia absor
bens absorbet & ingratum. Job. xl. Absorbebit flumen
& non mirabit. habet in fiducia q; influat Jordanis in os
eius. Et bene dicit nō mirabit. quia ibi sicut dicit est or-
dinē sibi cauta et debito ferri. & ideo non solent de mune
ribus aut bonitati laborib⁹ admirari. O ingrata generatio
vicinum. vt quid est mare nra ad accipiendū pecuniā. ad
cumulandū collecta Eccl. viij. Interroga sapientem et
occultum et volentia & indicabit tibi. Job. xij. Quis ne-
scit vt est bonc aliquod animal ingratum poter bominē
Audi rogo te quid dicit de auctor naturalis hystoric libo
vij. in primo capitulo vbi agit de gratitudine animalium et
bestiarum. dicit ibi tamen utile narrare. Ut quidam bomo
nomine Cebetus cuius erat puer in affricā peregrinando se
cū duxerat. & ut ibi esset parens serpentis mansuetum educauit
qui dum tandem ad bominem quantitate creuisset virus
& puer ne a serpente bmōi vocaret. Quapropter ipse
longe in solitudinem fugit: & ibi cum fue Herran viuebat.
Accidit ergo lapsu temporis q; illuc Cebetus & illos solitu-
dines transiens a latronibus inuaderet. & q; ver illuc de
milia a vocatione illo audiret & intelligeret: qui statim ad
locum currens latrones in fugam verit & mansionem sue
eorum manibus liberauit. Hoc ergo adueniat ingratus
homo. an nō debeat recognoscere suum benefactorem sue
etiam seruitorem. quando videt q; ipso liberat suum ae-
minionem. Ideo bernus Bombardus super Cantica pul-
cre illud vsing tractat. Ingratitudo inquit inimica est
me. cui mitto meritoi. virtuti obsequio. beneficio q; perdi-
tio. veritas vane. fiducia. sentem pietatis. rotam miseri-
cordie. fluentu gratie. Illud ergo est primū quod impedit
ne bomo cognoscat primus. Ingratus oblitionis vicium.
Item vicio q; illud impedit vicium obtrectationis anteriorie.
Sicut est serpens. qui q; male ante se videt ꝑ eo q; oculos
in temporib⁹ habent sed in capitis lateri⁹. Sic bomo ex-
am male videt ante se ad bominē sufficientem influos & fun
cta. ꝑ eo q; habent oculos in ꝓpinquis vel capitis loci
bus. i. in rebus collateralib⁹. s. in exteriorib⁹ negotiis vel di
uitijs q; eius cor intentio sunt ad sanguineos. nepotes
vel collaterales amicos ad temporalia. s. ad illos q; filij sunt
fratres. & ad fratres. s. ad illos q; sunt filij soror. sic nos vi
dent ante se. s. sufficientē bominē bonum. nec suos miserias
seruitoes. Job. xxiij. Si ego me vertā ad orientem nō vide
bo eum. & ad sinistram nō intelligam. ac si diceret illi qui

nec ad otia nec ad fuge nunc ad negotia. nunc ad officia nunc ad amicos carnales. nunc ad ydola q̄ offerāt vel diuitias quales. nunc ad ea q̄ ad dexteram adducunt: nunc ad illos q̄ ad sinistra obloquuntur. Et alios reprehendere videre indignant. Hoc ē dicere impedimenta. i. vicium subtracte intentionis. Item recta ma la oculi est vicium carnalis affectionis: quia illius animę videnti. i. diligenti suos carnales nequeunt. q̄ nō vacat eis respicere alienos. Et circa hoc aduerte q̄ carnalis affectio plangitur. i. luctu. non solum facit alios obliuiosos trade re. immo vtiles facit illos plus q̄ valeāt reparare. Probatur ex in fatilia p̄positiua in illo egregio opusculo de conformitate p Petrū de lopia reuisto. Qz si quis oculū sanū ad candelam applicet: t attentissime oculos figat vnus ei quos videbit sibi omnes quod magis est mirabile. t si claudat oculum dextrum disparet imago vigili sinistri. sic o. sinistrum claudere. disparet dextre. cuius ratio est facile reddere. nisi recurrat ad ratiōm visualium radiorū t ad opticam p̄spectiue. Sic vere nos. t alij viri ecclesiastici illa occulte sumus penitus. qui ad vigilos nostros. i. ad reparatos. t ad ōplangentes nostros. i. ad vtiles q̄ carnalem affectionem intendimus. t eos diligimus. q̄ preter eos nullos respicimus. t videmus. q̄ etiam vnum videtur nobis esse vno. inquātum bonū quod in eo est cupimus q̄ sit efficacissimus inquātū quilibet eorū bonus alios equipollere videtur. Unde de illis potest exponi illud Ruben. i. Videntibus illis clausus est. t nubes suscepit eum ab oculis eorum: t ecce duo viri astiterunt. Illis inquit ecclesiasticis viris vel quibuslibet aliis affectuose videntibus. t corpaliter aspicientibus eum. i. amicum. t consanguineū suum de patria est. fulcior in eorū reparatione inquātum ex ab illa clinat aliquid esse magis q̄ est. t nubes. i. carnalis affectio suscipit. t tollit hominē huiusmodi ab oculis eorum: t iudicio euidentis veritatis. Et ideo sequit. Ecce duo viri astiterunt in vestibus albis: quia. i. vt dictum est. vnus apparet esse duo eis in sufficitia. t valore. t vnū bonū quod in eis est videt talis tanto duplo. Qd etiam figurari potuit Ezech. xlvj. vbi de Iohe dicit. In tractatu tuo impediuit os tuū. t facta est vox eius quasi duo. In tractatu eius. i. in carnali affectione: nostra que contra nos pugnat ira dei impedit. scl. claritas veri iudicii nostri. t sic in mente nostra fit vna vox quasi duo. i. vnus talis a nobis diligendus reputat valere duos. Sed aduertendum vtra. b. quam est. q̄ dicitur vno oculo. i. dextro. disparet imago sinistra illius vigili. t econuerso dicitur sinistro disparet dextra. Charissimi nos habemus duos oculos. i. duo iudicia scz dextri. i. iudicii certi qd indicat veritatē. qd est verum. t spirale. t sinistri qd iudicat falsitatem. qd est falsum vel carnale. Illi etiam habent duas imaginationes. i. dextrā que signat aliquā rem bonā. t sinistram que signat suā malā. Ista est. t est veritas. q̄ dicto homo claudit habet oculum dextrū id est verū iudicii. t solū considerat talem oculo. cuius cum sinistro oculo carnalis affectionis: disparet imago sinistra eius. t apparet solus dexter. eo. quia. i. affectio in eo videndus est dextra. t bona. nulla ex sinistra. t mala: sicut iam in multis apparuit. q̄ oculi dextri veri iudicii pulchrū: t solū oculi sinistri carnalis affectionis. i. deo nulla sinistra. i. mala in talib⁹ p̄spiciūt sed omnia eis dextra. t vtilia esse creduntur. &c. Figurati in viris iabes galaad. i. Reg. xj. Et quis? naas q̄ voluit inire pactum volebat facere ita q̄ erueret oculos eorum dextros. Sic voluit sibi videtur nobiscū tale pactū facere. t dextros oculos veri iudicij eruere: t solos oculos sinistros. i. affectuosos iudicii eiusdem efficaces q̄ tales a nobis videri p̄ dicere illud Esaie. xlvj. Et timuerūt gloriose vobis: quia si fieri p̄t oculos vestros crudelitas. t duritia mea. Et enim de nobis iam videt scripsera Zacha. xj. Gladius sup brachiū eius: t sup oculū eius dextrū. brachiū eius arefcendo arefcat: t oculus eius dexter obtenebrando obscurabit. Brachiū est operatio. oculus dexter. i. vera cognitio: Qz. i. quasi cordantur t brachium dextrum. i. fortitudo bonorū operum euacuat. Sed quid? quanto charissimi si pereāt facerem⁹: t talem vigilem. i. talentum. siue talem de quibus nos diximus vere vigilem dei est hic Ezech. viij. claude oculo sinistro carnalis affectionis qui extra templum. i. ecclesiam. t conscientiam meam est. t considerabis. tunc vere contrario modo iudicabis. quia. i. tale fola imago sinistra apparebit. extra etiam disparebit. inquātum ostia illis plana cognoscebamus: t pauca vitia in eis videbamus. Ideo benigne talem p̄t dicere illud Gen. xlj. Et ad extremum ierit. ego sinistra tenebo. i. ad sinistra. &c. Si dicerat talem ita affectuose vitus. i. tu vade ad amorem meum. &c. et considerabo. &c. ego sinistra tenebo. inquātum ostia illa in me videbis inutilia. t sinistra. Contra vo. i. ad sinistra scrib. i. carnali affectione videbis. nunc exterior ego ad dexteram partem inquātū ostia in me apparebunt esse virtutis. t boni. et bona. Et ideo benigne contra nos. t alios carnales affectuose loquit scriptura Joh. j. dicens. Plusquā oculi carnis tibi sunt. aut sicut homo videt. t tu videbis. q. d. q̄ sic. ego patet q̄ tribus oculis homo videt. primo suis. t q̄ sibi tria vicia. i. carnalis affectio. mentalis obstractio. t ingratitudinis obliuio impedit ne primo videamus. Quod bene figurati est in illo proceritate pharaonis. q̄ post tres vacas ad officii reditum succedentibus. pinguibus obliuio est interpositus. i. Joseph. q̄ in carcere etiam sibi seruiebat. Sed quod sibi. q̄ illi qui post illos tres boues. i. post illa tria vicia ad dignitates. t officia promouent. suos seruitores. t bonorū gloriarū succedentibus sibi. pinguibus obliuiscuntur. Illos sic charissimi sed videamus viros primos honoratos. t pauperes. t vide inquit ne quilibet vicia te cali. Jacobus. i. Ebi. t laui. t vbi. Ideo sicō q̄ videnda est interna charitas que est eternus. t vide inquit. Quarto q̄ eo q̄ videnda est mundana vanitas que est inferior ei oculi. de loco in quo sta. i. quia. i. locus in quo nunc sumus et nunquam erimus est mūdus. qui nouera debet videri. t q̄plurimū refugi. t horreri. Est enim mūdus sicut basilicus q̄ occidit hominē si primo eum viderit: si cum ab homine pulsus fuerit non nocebit. Unde in verbis p̄dictis legit de fratre fanato. qui cum in ostio vidit basiliscum. t statim territus clamauit. (et non mirū si serpens homini inuisus videtur) quia sicut solemus ponit. In scholia fuerant mulieres cum pupilla pupilla in oculo: que vitia si quando viderit irate occidunt. Unde Plinius. vij. decimo octauo dicit q̄ cum te natura. ferāq; omnem comedēdi carnes humanas in aliquo hominibus posuisset in quorundā etiā oculis venenū posuit vt nullū malum esset q̄ homini nocere. Et vnus inquit mihi monendi est auctor: t statim basiliscus serpens. fuerat est pulsus vt supra ponit. Basiliscus nihil veloci⁹ fuerat est pulsus vt supra ponit. Basiliscus nihil velocius.

videt nec vanitatē eius aut iniquitatē arguit: quia si nō vanitas iniquitas prius fuisset homo in dignus et immundus meret audere. Unde Hugo. Dilecti qui videritis et reflectite. Quia peccato qui videri mundi. ab amore eius reflectite et cessate. Et hic cum videret Sap. qui audebat Eccle. j. Vidi cuncta que fiunt sub sole: et ecce vanitas et affectio spūs. Unde ergo et loco in quo nunc est. de mundo ascendit. Unde Hugo. Ascendit. Ubi? Ad celū. Quid? Locum. Unde? Videre locum. Et Gen. xxij. Videbo locum. Quem? Videri ergo videt mundum vanitatē ꝙ est respondā. Quinto vico ꝙ videndo est egeni paupertas ꝙ est miseranda: quia sic nos debemus videre miseriorditer pauperes. et ipse miseriorditer plorare. Homo est mendicus magis libenter videt membra lesa ꝙ sana. vel dicta videre magis libenter videt membra lesa ꝙ sana. vel dicta videre magis libenter videt membra lesa ꝙ sana. vel dicta videre

fallacia nec fimus iudices fed aduocati expectes nec aut
ri contagio ad egenos. & miferendum nos habeamus ad
fpos. & magne ad patres & familares pacimos & ami-
cos. Dura ficut de puer. xlij. Qui defpicit proximū fuū pec-
cat. & qui miferetur pauperi beatus erit. Eccl. xiij. Vide-
rūt fili eius & egritudo mouens fuper littus maris. Vide
inquit ad aquiones. & refpice pauperem. Ihere. j. Olim
faccum ego vides & facies eius ad aquilonē. Duo er
go q videri debet egeni pauperes quę fi nutrienda. & hoc ē
quintum qđ eſt videndi. Sexto loco q videri debet ma
lorum pauitas quę eſt pretenda & fugienda. & hoc ſtendi-
dunt cū dicitur ad meridiē. Pauo eſt mundi malus vbi
eſt pauitas gentilis. vbi fm gentilis occurrit. ſicut alla
pec colore ſuum. vbi ē pauitas & ebrietas quę ſpecies in
ebrio ſemp flamat & ardet. Vbi eſt pauitas eſt ſpic. q
manibus & ſerpentibus abūdat & ſcatet. & tamen ſplendo
obſtantibus a ſole. plus contingit illuminare. & ampliꝰ
claritate pollere. peccatorum ſignat qui ſerpentibus. id ē
viaſq eſt plenus q carnis concupiſcentijs. eſt curſus q
auaricia & per ſuperbiam & ſecundam ē ſeruitus. eſt q
eorū hominibus ſplendore humane gloriē inuidus at
q clarus. Eſa. lvij. Impij quaſi mare feruens qđ quidē
re non valet. Talem eſt videndi ſunt. & cauendi & euā
dendi. & ab inferioribus ordinandi & conmendāda ſapi-
entibus ne caſtigandi & puniendi. Iuxta Philip. ij. Vide
te canes videte malos operarios. &c. Vidi impiū ſuperexal
tatum. & vt de cali merulę eleuat illud Amos. viij. Occi
dit ſol in meridie. vt nunc enim preſens in illo modo cent
bolus figurat. de quibus eos reſpiciebant ad meridē.
ij. Reg. vij. Ad tamen eſt cauere multos malos iudicet
qui non videre nec examinare malos & publicos peccato-
res. immo dantis occaſionē tranſeūt. & eos facere permittūt
quicquid volūt. & ſi ego non punio nec arguo. & pen? ſa-
tisfacere & defendere. ſicut patet ad litteram de ſacerdotibus
noſtris. Et ſi no penis cauſam quare illi non vident tales
hoc q ampler poteſt eſt cauſa. Iuuenis exaccatio. & timo-
ris remollitio. De exaccatione eſt patet q vota & munera
que mali iudices reſpiciūt. oculos eis claudūt. Speciali
ter eſt lapis ſcioſus eſt qui ſi ab aliquo pauperi ſua illa
dat oculos eius. q ſtim qui pauperi non reſpicit nec per
cipit. Et ideo de iſto dicitur in lapidario q afferitur fur-
tiuiſſime eſſe patron?. Sic vere chariſſimi quidā ali-
quis malos timet a iudicibus videri vitiuſ & puniri. fe-
let adhibere lapidem optalū preciotum. i. optabilia & mu
nera atq; dona. Et ſic peruerſo dum ifta offert iudicibus.
ante platis placat. oculos ſui iudicij illi dat. & excecat. ita q
ipſum tūc nequeūt perpendere nec videre. quāmuis ne ſi-
nō videret ſolet ipſum impunitum omittere & tranſire. & ſic
mali inuſti & impuniti tranſeūt. & iudicū oculos cum ſuis
muneribus ſic illaqueāt. Deutero. xvj. Munera excecāt oc
los ſapientū & peruertūt verba iuſtoꝝ. Item ſic omittūt
videre malos remollitione timoris. quod patz. quia. f. ma
li fallaces & inici q; ſtigis nituntur ſupra ſuis viſorem & inquiſi
torem inſurgere & eum diffamare. ledere & grauare. Ver
malus eſt narrat eſſe qđ dā ſtagnū in finibus ſcotie in-
tra occeanū qui ad omnē vicē fluit & refluit. Iuxta illud ſta
gnū accidit mirabile. q & facies quia ad ſtagnum vertat
aqua quaſi fontis pluuia deſpergit. & ſpm ſtagnū quaſi ſi
gnorum ſupra ſe videntem & reſpicientē inſurgat. & vi
ſue placito eum dat ſi eo ſtagnū nō reſpiciat aut videat. &
ſic penitus vultum vertat. nec aquis eius nō aſpergatur.
nec tamen eius. nec compaſſus aliqua ſentit. Sic vere in
hoc ſunt mali huic ſtagno ſimiles. q in ſuis malicijs nolūt
videri. Primo qđ platus eos videre & examinare. & cog
malicijs explere & cognoſcere nitūtur. ſtatim fluctib? in-
famie & mirigi & rixe. ac appellationis ab eis impeti
tur. & ſi fuit aueniret & teſtimonia ſe teſtificet in pace ni
miceret. nec ab ipſis malis ſubditis ſuis haberet. Quapropter
hodie malos ſuperiores ſpecialiter ſub diſſimulatione videre. &
malos culpas nō corrigere vel videre. Dicut. n. ab puer.
ve. Non amat pr?lem q̄ ſe corripit. Ideo de mali
iudice. q ſic q malos ſubditos diſſimulare cogit. de Ecclī.
xlv. Eſt q̄ vendunt & ſi fuam & fingit & nō videre qđ igno
rari ē. Illi ſic chariſſimi non ſūt diſſimulatores malos. &
aſpiciētes & diſcutientes. & fm iuſtiā puniendos. Et ſi
uera ſicut vidi & videri debet malos peccatos q̄ puniē-
da. Ad meridiē inquit. Septimo loco q videri debet ſi
ſcitato oculi q̄ appetenda. & hec oſtendit cū dicit ad orientē
Pauo eſt orientalis q̄ claminoſus. & in quo ſol eſt pa-
radiſum deſignat. vbi omnes eterne glorie continet. & vbi
ſol iuſtitie ipſe mūdo eſt atq; dixit. Iſte ergo locus de
bet videri. & in mente & deſiderio ſemp haberi & tenq; de
ſiderije ſemp affectari. qđ vnq; in tabernaculo federis fo
gerat. qđ ab oībus gētibus erat clauſum. & ſolū ad oriēt
& ad loca ingreſſum ſpectabat. Ad venerandū q̄ taber-
naculum debet eſſe clauſum ad terrena. aperti ho ad ori
entem. i. ad celeſtia & ſuperna. Sancte ſpiritꝰ. Dilatabere ad
orientem. Et in ps. Illuminādi ſuper eōm celos ad orien-
tem. quia orientalia. i. bona eterna debent videri & contē-
plari. deſiderari. & affectari. bona ho terreſtria reſpui. ſper-
ni. & abdicari. vñ Eſa. xxvij. O celi tm videbāt hierūſalem
regiam opulentā tabernaculū. qđ amplius eraſſem nō
poteſt. Peregrinus eſt q̄ eſt capeſtus in terra aliena. hoc
est recedat patriam ſuā. & multū appetit redūi ad eā. de
Unde in glosa capitaop dī in ps. Super flumina babyl.
illic ſedi. & flebamus cū recordaremur ſyon. Sic vere nos q̄ ſumus
peregrini & hoſpites ſup terram. & qui nō habem? hic ma
nentem ciuitatē. ſ. futuram inquirimus. Heb. xiij. Debem?
patriam noſtrā & que ecclīa militans. i. mentalis vi
dere. & ad eandē corde affectibus anhelare. vñ ps. dixit. vt
videam bona hierūſalem omnibus diebus vite mee. Quod ei ē
bene. pulchrū dicta multos qui ſi contentu. i. gaudium
non vident. nec q̄ ē quātū ſint illa bona cōſiderāt. Quā
mo insani ſunt alicui bestijs mentalibus et cadere hu?
modi q̄ nihil mei velint. & q̄ ſemp bona terrena poſſint
retin. Sic eſt penit Pl. In africa ē ſydam arbor q̄ vicit
lochen. qđ interpr̄ oblitio. & hoc q̄ facit peregrinos obli
uiſci patrie. & hoc p tanto dī q̄ fructus illius arboris eſt
epulentiſſimus. & vere loco ponit eſt eius fructus beatifi
cimus. & bibitur ab eis in locis vbi. quia propter eum incole &
ſydonie inuenīt in ifta arbore vñ ſine libertate plū viuere.
non querūt amplius patriam ſuam ingredi nec videre. ſi
cut ponit Pl. xvj. lib. xij. naturalis multi hyſtorie. In illis
eſt pomibus affricie eſt quidam fluuius vocatus lubeus qui
obliuionem inducit. quapropter lochen. i. oblitio vocat? fu
it. qui. f. ipſe hoc gentilitas poterit ſedis infernalis flu
uiū ſt dicit. Sic vere chariſſimi arbor mūdane vite. & mū
dane ſplendatie. q̄ ſtatus cum ſua abundantia enimoderati
cum ſua ſuauitate bellatrix. & eā ſuis fructibus delectans. non
non fluuius infernalis mūdialis ſcelerum. ita hodie alli-
cit mentes noſtras. q̄ vane & ſuius pegrini & aduene in
hoc mūdo. Iuxta illud Heb. xj. Peregrini & hoſpites ſūt
ſuper terram. nūc domis? eorum celeſtem ut ſuper terram
& in illis terminis q̄ patriā ſuam. ſ. gaudium oblitus inue
rit q̄ ab eius viſu & cōſideratione penitus impediatur. Vi
garab in loth qui interpretatur declinans. qui videns regio
nem circa iordanē que irrigatur aquis ſicut paradiſus eſt
gē balsam. dulcedy & crocū. ab oriente. Sic vere peccator
qui facit malū & declinat a bono. regionem iordanis. id ē
mūdanam & irriguā ſpiritalis dilig. & ab oriente. i. pacis
& eterne lucis amore fugit & recedit. ſuper quos videt pſal
te vocatum illud Job. xv. Non videbit tenebras conuerſe a mal
lis & boni. Non ſic chariſſimi & videm? ad orientē id ē
ad paradiſum ga. Credo videre bona. &c. in ter. vi. Videri er-
go debet oculi deſiderio q̄ eſt appetenda. Ad oriēm inſte.
Zach. vj. c. Ecce vir nomen eius. & cū eo oriet? eſt eius. Et
vis declarare. hic quā in oriente ſint multe nobilia. Opali
ſcioſi lapides elephantes &c. Hic applica ad bona paradi
ſi. vel ad ſpōſa beatos. Septimo loco q videri debet ſi ſit
neceſſaria que ē premiēda. & hoc oſtendit cū dī. Ad occi
dentem. Pauo eſt occidentalis ad quā ſol cōtinue currit
quā ſol continue reſpicit. & vbi ſolis claritas deficit & occi
dit. finem noſtri ſignificat. ad quē vita noſtra cōtinue labo
rat in quo claritas vite no ſine ceſſat & meſt. ad quē oēs lā
tibet reſpicere & premeditari oportet. Iohel. j. Eſto ad ſo
lis occaſum erit omnis veſtri. labor. n. pauo videt petes
ſalem rote & cunde. inter cetos paleriuſ hoſ ſuſ-
bierat oponit & tempuat. Sic vere & pulcra noſtra. & ſa

nemoine nostre ⁊ affectibus bene ꝺeſiꝺerande cominus nō ꝓcul ꝺubio ſuperbimus. ⁊ etiam raſtum ⁊ pompā ſepenumero ⁊ latamus. Daniel.ij. Tu rex cogitare cepiſti in ſtratu tuo ꝺ̄ futuri eſſet poſt hoc. Et ſic poſſet nos cauri q̄ arcta ſimon conſideranda ⁊ videnda ſunt multa. ſ. quia ibi viꝺen ꝺebemus.

Mentis patet Apoc.vj. vbi ꝺicit. Et ecce equꝰ pallidus. ⁊ qui ſeꝺet ſup eū nomē illius mors. Et inꝺice patet Apoc.xx. vbi ꝺr. Vidi mortuos pusillos ⁊ magnos ſtare ante ſeꝺem. ⁊ libri aperti ſunt ⁊ mortui iuꝺicati ſunt ex his que ſcripta in libris erant. ex purgatorij ardore q̄ ſit viꝺendus patet Hiere.j. vbi ꝺicit Ollam ſuccenſam ego viꝺeo. De infernali ꝺolore viꝺendo ⁊ conſideranda patet Apocal.ix. vbi ait. Dixit angelꝰ aperiendum ꝺe ecclo ſtellam cadentem in terram ⁊ ꝺata eſt ei clauis putei abyſſi. ⁊ cadebant ex fumo putei quaſi fumus fornacis magne. ⁊ obſcuratus eſt ſol ⁊ aer ex fumo putei. Et exierunt locuſte in terram. ⁊ ꝺata eſt illis poteſtas ſicut habent ſcorpiones terre. ⁊ ꝺictum eſt eis ut non nocerent fenum terre. nec omne viride. nec vllum lignum. ſꝫ ſolos homines qui non habent ſignum ꝺei in frontibus ſuis. ⁊ non ꝺatum eſt illis ut occiꝺerent eos. ſꝫ ut cruciarentur menſibus quinq̄. ⁊ cruciatus eorum erat quaſi cruciatus a ſcorpione cum percutit hominem. In illis ꝺiebus querent homines mortem. ⁊ non inuenient eam. ⁊ ꝺeſiꝺerabunt mori. ⁊ fugiet mors ab eis. Et ſimilitꝺines locuſtarum ſimiles equis paratis in prelium. ⁊ in capitibus earum quaſi coronas ſimiles auro. ⁊ facies earum ſicut facies hominum. ⁊ habebant capillos ſicut capillos mulierum. ⁊ ꝺentes eorum ſicut leonum erant. ⁊ habebant loricas ſicut loricas ferreas. ⁊ vox alarum illarum ſicut vox curruum equorum multorum currentium in bellum. ⁊ habent caudas ſimiles ſcorpionibus. ⁊ aculeos in caudis eorum. ⁊ poteſtas eorum nocere hominibus menſibus quinq̄. Habent ſuper ſe regem angelum abyſſi. nomen ei hebraice Abaddon. ⁊ in greco habet nomen Apollyon. ⁊ in latino habet nomen exterminans. Vnꝰ vꝫ abiit. Ecce veniunt adhuc ꝺue vꝫ poſt hec. Et ſexti angeli tuba ſonuit. ⁊ vocem vnam audiui de quatuor cornibus altaris aurei q̄ eſt coram ꝺeo. Et ſic patet ſcelus. q̄ hec ꝺebemus in affectu mentali ſecum gerere. Tercio principaliter ſicut q̄ non ꝺebemus habere in effectu reali vigoꝛ ꝺiligentie. q̄ eſſe ꝺicor eū vitā ambulatiuā. ac vno aperte ad aliud gradū. Quia in via bonoꝝ morꝝ. quilibet bonū opus eſt virtus paſſus. Et ideo ſicut omnia animalia vt celer precedunt tortuge cito non poſſent retrunire. Sic omnia ſō que ſ̄ per ſ̄ſim animatus ꝺebet animus q̄ velocius poterit. ⁊ nō poſſemus ad vita vel regalia retrocire. Exemplo q̄ſi Pſal.ij. Que retro ſunt obliuiſcens. ad ea q̄ ſō ante ſunt extendens me ipſum ꝺeſiꝺerij p̄ equora ad brauiū. ambulacia in quit. Et ſic poſſim̄ figurari in ſanctis animalib⁹. ꝙ quibus ꝺi Ezech.j. Et ipſa erant quatuor. ⁊ q̄libet habebat quatuor facies. habebatq̄ quatuor pedes. habebant q̄ quatuor alas. ⁊ habebat ſub alis quatuor manus. ⁊ vnūq̄libet nō faciem ſuā gradiebat. nec reuertebant cū ambularent. Plures vide expoſitum in reductorio meo lib.vij. Exc.j. Ambulacia ergo. Ad Col.j. Ut ambuletis digne p omnia mō placentes. in omni ope bono fructificantes ⁊ crescentes. Et ſic replicando ꝺico. q̄ non ꝺebemus habere ꝺiligentie vigoꝛ. Ambulatiuā. Moderantie tranq. quā caute. Sapientie ſplendores. Videre. Videre ergo quā caute ambuletis vt ſ. exemplo beati in ſentiuſtie ubi ſ̄ ambulatio vſq̄ ad montē ꝺi ecclo. ⁊ ne ꝺ virtute in virtutem ſalire ꝺeſiꝺeremus. q̄ ꝺeꝰ ꝺeoꝝ in Syon ſ. videat̄. Ita ꝙ Io.j. Videm⁹ gloriam ei⁹. gloriā quaſi vnigeniti a ꝑre *plenā gra ⁊ veritis. Quia ſicut ait Bay. Ipſe erit finis ꝺe ſideriop nſroꝝ ꝺ̄ ſine fine videbim̄. ſine faſtidio amabim̄. ſine ſatiatione laudabim̄. q̄s nobis concedat ꝙſ. ℣.

Vidua Nota q̄ vidua ꝺr ab ꝺ̄ viro habuit. ꝑ ſeni ſolatio ꝑ morte in ſenectā oblata. Et ideo bonitas in ſcriptura ſtatum ꝺeſolabile ⁊ miſerabilem ꝺeſignat in bono pariter ⁊ in malo. Et ſi bene querere poſſumus q̄ ſimilis viduitas

Horrendabilem. Prima eſt bonarum matrōnarum.
Miſerabilem. Secūda eſt pauperum perſonarum.
Deteſtabilem. Tercia eſt malarum animarum.

Sico prima q̄ eſt viduitas matronaꝝ honorabilis. Et ſic loquit. ſ. Chi.v. vbi ꝺr. Viduas honora q̄ vere vidue ſunt. Vere.n. vidue honorande ſunt. ⁊ in reuerentia habē de bas. n. ſcripta in turture ꝺeſignat. quā. ſ. morte ſpare nulli alio copulat. Et ſola incedēdo monē ſi pariter ſine cū ſuo ſamulat. ⁊ ſerui. ⁊ gemr mentem pungit ſemp gemit. inquantū p ipſo mortuo nō ſecū fundit. vnde ꝺicit. Regin. Heu mulier vidua ego ſum. mortuus eſt enim meꝰ. Vnde nota q̄ que velit eſſe vere vidua ꝺebeat

Pauperes nutrire. Sico q̄ ꝺebeat pauperes nutrire
Infirmis ſeruire. p pauperem. vñ ꝺr ꝺe iij. Reg. cxvij. Vade in ſarepta ſydonis.
Orationi vacare. pauperi.n. ꝺi mulieri vidue vt paſcat te. Item ꝺebent infirmis ſeruire p ſedulitatē. vñ.j. Chi.v. Vidua eligat in bonis operibus teſtimoniū habēs. ſi hoſpitio pauperes recepit. ſi ſanctorū pedes lauit. ſi tribulationē patientibus ſubministrauit.

Item ꝺebet caſtitatē ſeruare. Vñ Eſa.xlvij. Generatiōi ibi hec nō oſſerilitas ⁊ viduitas. Exemplo palme ſecunde. q̄ ſola palma maſcula ſibi ſociata inter viuos ſterilis erit. Senectus bonas viduas q̄ mortuo viro ſuo ſtrenui piis ⁊ nō bonis operibus ſi potuit ꝑtinuit ſeruitio ſuperexit. Vide ſi ſi multas. ſi quantū cū q̄ ſint vidue vouere vel assequi volūt habere ⁊ nō obtinere. ꝺ illud Eſa.xlvij. Vñ ſi ꝺebo vidua ⁊ ſterilitatē ignorabo. ſcimmo tantū eſſe ꝺebet ſtatū viduitatis electum. q̄ vellēt dicere illud apoc. vij. Sedeo vt regina ⁊ vidua nō ſum. Item vbi etiam

vitare. exemplo amerebius. de qua di Lu.ſ. q hec vidua erat q non diſcedebat de templo ieunijs q orationibus ſeruiens deo die ac nocte. Item debet in pena laborare. Exemplo Iudith de qua di Judith. viij. Erat aūt iudith relicta viri ſui q in ſuis habebat copia ſuc licet ſibi ſeruiū cubicularē ſeu in quo ea puella ſine clauſa morabat. q ſup illos ba bens alicui ſeruiebat. Ad mī ē contra multos q magna ſunt cane odioſe q alioqn. q ideo plus abūdant in carnalitate q in cęteros. de quibus ſ. Lu. v. Vidua q eſt in delicijs viuens mortua ē. Beguſ. Adolescentiores viduas tenta. ēt inuenire faciet velit nubere. nisi ſit ſtet ſit circuire domos ſ. oſioſe. curioſe. q verboſe loquaces q non expe. diūt Non ſic pecto. q bona q honeſta viduitas ē vidui tas honorabilis. Secūdo ē viduitas miſerabilis. q ſic q ſtant viduitate intelligit omnis ſtatus tribulationis q pas portatis. vñ p viduā intelligit omnis deſolata q afflicta. q latis reſiſtere cui ē miſerandū q miſerabiliter ſuccumbere dicit q ſtant di Jacob. ſ. Religio mūda q immaculata hec eſt viſitare pupillos q viduas in tribulatione eoꝝ. Hoc bo ergo q tales viduę ſunt

Defendende. Quę eis defendendę ne moleſtent. Eſa. j. Quęri e ſis iudicium. ſubuenite op preſſo. iudicate pupillo. re. ſpondite vidui. Ad ēt ē ſi multos q viduas q pauperes nō defendūt. ē ipſos defpoliantes q rapinę ac offendic. re malos ēt iudiabus di Eſa. j. Pupillo nō iudicant. q cauſa vidue non ingredit ad eos. Ec rapondꝰ di Job. xxiij. Ce vim fecerit pupillo deſpiciens q ſcoperit p pignore bouem vidue. vidit ēt illud Sap. ij. Non parcam viduę nec veterano. Iuſti ſunt nutriende ne moriantur. Dicit. n. debet mori vidua pauper q egenus ſ. Deut. v. Si quis habet viduas ſub mittē re eas. Item ſunt plorande ne pereant. Job. xxix Benedictio perituri ſup me veniebat. q cor vidue conſo latus ſum. Ad ramē ſ multos q magis nitūtur moleſtā re q contriſtare gloriosas miſerabiles q potentes. Ec. xxij. Pupilli q viduas contriſtauerunt apud te. Et Dicre. xxij. Viduā nolite contriſtare. Item ſunt viſitande ne deſoleſt. Iuxta illud p dicti. Viſitare pupillos q viduſ. Illa ē ergo viduitas miſerabilis. Exemplo dico q ē viduitas dire ſtabilis. q iſta eſt viduitas peccati. Anima eſt q ipſe in ba ptiſmo deſponſat q fidem. nic ſpialiter viduat. q p pec catum xpi viri ſui cōiugio delelatur. vñ de iſta di Treno. j. Et facta eſt quaſi vidua domina gentiū. q principe puin cia facta ē ſub tr buto. Symbolus eſt de leo de q dici tur Eze. xix. Et factus ē leo. q didicit p̄dam capere. q homies deuorare. dicit vidua facere. q cinatos eaꝝ in orbem addūcere. Unde pcto dyabolus p tēptationes ſuas p̄dam mortis ſubripit. q homines p peccatū deuorat. q oc cidit. animas. q ipſe vidua facit. q cinatos eccl̄ie deſer tos virtutū rediit. Et ſi vis dic q iſta viduitas poteſt in telligi ecclia. ſ. f. vidua eccl̄ia. q̄ bono paſtore priuatur. et q̄ bono ſtatu viduat. n. dicit ſ. Eſaiam. j. Rex. viij. capi. Ebat mulier vidua ego ſum. ē. Pone ergo q eſt viduitas inestabilis. q viciosa miſerabilis. q odioſa. honorabilis q virtuoſa. Dicit. ſ. de pupillo.

Vigilare Nota q cui vigilare ſit vnū de ſex. ſ. - acciditibus hominē in eſſe conſer. nantibus. q quic nibil aliud ſit q̄ libera ſpiritus q orgā na ſanę q motus oſſatio. virtutis naturalis q cuꝰ⁹ pa. gino patſionis. Poſſumus notare q vigilia moraliter lo. quendo nibil aliud eſt q̄ vigil q circūſpecta diligentia. Ec q̄ē eſt vigilia in bono q in malo. Et ideo breuiter nota. bo q inuenio vigilias

Summi creatoris. Dico igit q vigilat ſummus creator ad creaturas guber. Noſtri protoris. nationem. quia. ſ. ille videtur Iuſti vitatoris. nō dormire. ſ. ad puniendos Mali fratoris. malos q premiandū bonos Mali peccatoris. ſcīmus vigilare. vñ Hieroſl. Noſtre receptoris. xxxj. Sicut vigilaui ſuper eos vt euellam q deſtruam q affligam. ſic vigilabo ſup eos vt edificem. q plantem q dem. vt implet illud. Item vigilat noſter protec. tor angelus. ſ. ad mentalē cuſtodiā. Angelus. n. no. ſter nūq̄ dormit. Ad cuſtodiendū nos cōtinue intendit. q tuę ſalutis nos ſemp facit memi eſſe. Et ideo ſ ſcriptura angelus vigil vocat q ad vigilandū ſup cuſtodiā hō minē mittit. Dan. iij. Ecce vigil q lanceas pręcendit de olio. q Cāt. iij. Inuenerūt me vigiles q cuſtodiūt ciuitat. Item vigilat iuſtus vitam ad bonoꝝ operū exercitationē. Unde iuſti tam ſubdi q plati debent vigilare in ſuis bo. nis operibus. vñ. ſ. Tbe. v. Vos autem ſ ſitne ceteri. ſi vigilemus q ſobrij ſimus. Item vigilat beatus in paradi. ſo. vbi. ſ. per mouē ppetuo non mouet. q aliud p. Deus deus meus ad te de luſti. Item vigilat impius. ſ. in penis peccatoꝝ. per multā circūſpectionē. Job. xxiij. Vigilan. tes adusq̄ p̄dam paparunt panē liberis. Et Job. xxj. In otiem gehennę ſeruabit malus. q ad otem furoris ducet. q ipſe ad ſepulcrū ducet. q in igne mortuos vigilabit. Iuſt vigilat bo his occaſionē. ſ. dyabolus p̄ continuam malitiā nationē. Unde. ſ. ille ſilis ē draconi qui rarovlū q dicitur mire. q. ſ. ſemp vigilat ad tēptandū. vnde de dyabolo q peccatoribus dicitur. v. Percuſſit eos leo de ſilua. lup⁹ ad veſperā vaſtauit. leopardus vigilans ſup ciuitates eo. rum. Bis p̄cuſſit eos. ſ. alioꝝ de vigilia bonoꝝ q̄ ē vir. moſa. q de vigilia malorū q ē viciola. Et primo q̄ ē qui dam vigilia q ē laudabilis q virtuoſa. q ille eſt vigilia bo. noꝝ. que. ſ. facit vigiles q attentos ad ea q pertinent ad ſa. lutem. Sicut ēt dicit Bretto. Omne animal bñs ſangui. nem ambulat. vigilat. q dormit. Sic vere ſpialiter loqui bo omnis q ſanguine q humore de diuine gre vegetat. debet ambulare bona op̄a frequētando. debet dormire de nocte in ore quieſcendo. debet vigilare diſcrete neceſſaria pecul diendo. nociua cauendo. q phcia. ſ. p̄curando. vt ſic de ta li vigilia dicat quilibet illud Matb. xxiij. Dicite vigilate q exite. Vigilia eſt diſcretionē deſignat. q de qua quiſq̄ ſit p̄ videre. operari q ſentire. Ille de qui dormit nec videt. nec operatur. nec ſit q̄d ſit circa ipm. Sic vere ille q̄ē vigil pro uidus q diſcretus p̄ē operari vtilia. videre q cognoſcere neceſſaria. ille de q̄ ignorans ſit q negligentia dormiat. nec bona op̄a facit. nec quid debeat facere ſcit. Et ideo nō diſcipulos ſuos de dormire increpat. q ad vigilādū ipſos inſtruit q informat. dicens Mar. xiij. Vñ pauliis vna hora vigilare nequi. Et apoſt hortando ſuſtinete hic q vigilare mecū. Ubi aduerte q bono ſolet vigilare q̄d quisq̄ ſpiet.

Cōmodum. Sic pecto nos ad vigilandū nos monere debuit copioſum quo ad Periculum. fine gaudij. ſecūdū ordinem q̄d Precepti. ad pñs videmus. mandatū vigoro Contentum. ſum q̄d ualter implemus. cōtenti ueroſum q̄d in iſta habemus. Ad vigilandū diuerſimi nos debet inuitare fructus expectatus qui ē copioſus. ſa. lutare. q. d. gaudebis inde. locus generatus qui ē. ſ. re dictus. hic. ſ. mūdo vbi eſt locus periculi. actus imperus qui ē vigeoſus. Vigilate. q̄d imperatiue dr. neque colliga. tus qui ē amoroſus mecus esse ipe saluator. Dico ergo q vigilandi eſt. quer fructū copioſum q̄ē conſequi vole mus. q̄d oſtendit cum dicitur. ſuſtinete. q. d. non diu. immo breuiſſime durabit. ſed poſt vigilare ſemper venit feſtum q poſt laborē venit quies. ſuſtinere. n. patienter expectatiō nem futuri comodi deſignat. Iuxta illud Eccl. j. Utile ad temp⁹ ſuſtinere patiene q poſtea reddito locū ſtatio. q ſi vigilia in pñs ſuſtinet. cōmodum eterne gloie q̄ bo ſi ualiter reportat. Homo ſanus poſſet vigilauerit bonus. alſi nomine nocte ſanus. q incolumis eſſe arguit. Sic ve re ſi ſanitate gratie ſumus ſani. poſſ. in hoc mūdo in bo. nis operibus vigilauerimus. finaliter in celi requie tempi. mus. ſi eo q precepit egrotam⁹. Sic de vigilia labos mūdi ad inferni vigilias pertrahit. Ideo de vigilandi⁹ dr Lu. vij. Beati ſunt ſerui illi quos cū venerit dñs q pul. la. vē. Ideo ſepe eccla cante. ſurgite vigilem⁹ venite adoremus eū. qui ſit dñs cetorū vigilandi⁹. Et vere doctrinā mul ta cōmoda pñs cuenire et ſuſtinēda bonoꝝ vigilantiū

Paſtoribus. Vigilie. n. paſtoris gregē cuſtodiendo
Scholaribus. Quia plurie q ſunt paſtores gregis ec.
Curatibus. clie neceſſaria ē vigilia q circūſpectio
Seruitoribus. ſup gregē ne ſeruet negligentie. et
Speculatorib⁹. oē nomine ſup⁹ inferni lup⁹ gregē de.

Laborantibus. struxerat t vocauit. Luce.j. Cr pastho
Egrotantibus. res erāt in regione eadē vigilantes
t custo. n. nocte sup gregē. Item vigilare scholares sapiam
cōplādo t addiscendo. Sapie. vi. Sine vigilijs nō acq̄ri
tur. t cicero sine laboribus nō br. Ch. ait quodam plō le
gitur. q cū q̄dam ab eo peteret quō in tanta scientia perue
nisset rndit. q plus consumpsi de oleo in crustulis q de
vino in cypho. vñ q ipa scientia cū vigilijs acquirat mul
tum patet. viii. vbi dr. Ego dilectus me diligo. t q manevi
glauerit ad me inuenient me. Et Ps. dicit mane. quer. chr
mane t scholam viglare de mane. q dr sero etc cū quer
albos vigilleo t seruos somno depresso. mollit̄ mollit
liberosco. spūs pressos t seruos acutiores. vñ Esa. le oī
dicat de mane viglare. n. Esa. xxvj. De mane viglabo ad
te. Moraliter ī lectione q mane mollit̄ surgimus q̄ est
ipsas aprīs ad laborandū t viglandū. t ad meaos t scias
addiscēdū. Qui est ille qui in sero vir velit ī capta vi
glare. n illud Eccl. xxxiij. Ego nouissimus vigilaui. Item
vigilant cursores iter cōtendendo. Cursu est q̄ mīme cor
rūpt nisi q̄ ad terminū pīpū bona bene percurrat. Bene
igitur qui q viam vite prīus cursimus ī bonis opibus vi
gilemus ve ad paradisum felicit attingamus. j. Reg. xij.

Ingressus est saul media castra in vigilia matutina. Item
vigilant seruatores gregis oēs expectantes sollicite sonu
landa. deus est q oēs nolit esse ad nos ī morte venientes
quos ī bono vigilantes inuenerit premiet. quos so dor
mientes ī peccatis inuenit cōdemnabit. Mar. xxiij. Vi
gilate ergo. quia nescitis qua hora dñs vester venturus sit.
Ille est bonus qui vult habere famulos vigilantes. t fer
uos attentos. nemo cuiliber seruienti suo. Mat. j. Chri.
iij. Ca. vos vigilate in omnī? labore. opus fac euangeliste.
ministerū tuū imple. scitulus eris. Item vigilant speculato
res ut bostibus preuenīdo. Nos ergo qui sum? in mili
tia huius vite vbi bostes infinit insidiant. rebem? vigila
re. t ne perearnus ab bostib? p̄cauere. q sicut de Lu. xij. q
si sciret pater familias qua hora fur veniret. vigil. vii. et nō
fi. q fo. comū sul. Item vigilant laboriosi. t sua bona opa
frequentando. t inde prīus exercit exercitio. Eccl. xxxvij.
Cor suū dabit ī cōsummatione operis. t vigilia sua oma
bit imperfectum. Item vigilant egrotantes suis infirmi
tatibus obuiando. q. l. ubi sunt infirmitates q̄ gestiūt fa
mare sicut ē lingua. Sic vigilia diligentie ī multis infir
mitates valet. t maxime ī liturgia mulier accidit t luxu
rie q̄ vomere facit peccatoē. Vigilia sollicitudo eā mi
serere incū carnis. Eccl. xxxj. Vigilia honestat̄ tabefaci.
et carnes. Pace ergo. quō vigilia ē velle. t video vebere ī
patientia sufferari sufficere in quit. vi. sic. dicat quilibet. I
had. po. Sufficit sit mea in vbo eius. Patet ergo q vigi
landi est quer fructū capiendum quem cōsequi valeamus.

Secūdo dico q vigilādi ē quer locū periculosum quo
nos esse videm? Ille inquit. Sicut. n. sensibiliter videm?.
q bō q est in loco periculi libenter vigilat sicut patet in il
lis q sentijs exercēt t quērā q̄ quer timore ne bostes in
persentir solent libenter vigilare. t ad vigilandū alios ali
quos ordinare. vñ de grad? legit q inter se de sero q̄ q.
eloqt. solet aliquē ad vigilandū attribuere. et p ipm possint
bostiū pīcula p̄sentire. Cū igitur nos offices sim? in loco pi
culoso. l. in exercitu hui? mūdi vbi bostes antiquissimi nos
impugnāt. q sicut dr Job. vij. Militia ē vita bois super
terrā. Necesse ē vt mente ambulemus et vt sic bostiū ad
uentū p̄cauemus. ad q̄d monet nos ipse petrus. j. P. v.
Fratres sobij estote t vigilate. Ille. n. locus periculo
sus ē ī q̄ dr bic. q in medio locus est vbi aperte vigilare.
Ille. n. habem? bic mandatū dantis. t sumā inquirim?.
vt vicit apls ad Hebre. xiij. Et ī hō cōfidīt Mach. j. vbi
dicit. Surgite t re. q nō babis bic requiē. Surgere t re
vigilij requirit. Viglandū ergo quer locū periculosum q̄
nos esse videm?. Tercio dico q vigilandū ē quer p̄cepti rigorosum q̄ faliter implemus. q̄ vt impleamus. Diligat. Dō. n. q̄ et officio t expresso mandato vigilare intendit. solet vigilare. t a somno suo p̄ vt ait apostol ps ait. Pastoribus nostris. Speculatorib? castrorū. Seruitoribus magistros suos. Sic dr in verbo suo aut vigilā di spūs mandati. n. vigilate. Necesse ē q vt viglem? t q

diligenter in bonis opibus nos occupem? q̄ possimus re
bene facere illi quib? ex officio incūbit. sicut prelatus gre.
gis cccie. sicut bonus plan ex vigilet contra hereticos. sic
religiosi t p̄dicatores. sic etiā simus nos. q̄libet nostrū.
Omnibus etiā illis vigilia t solicitudo p̄cipit. t apud quos
diligens circūspectio appetenda. j. j. Macb. xij. p̄cepit Jo
nathas suis viglare. Patet etiā vt bene viglare sup sibi
ter gubernatione. Apoc. iij. Esto viglans t confirma cete
ra q̄ mouitura erāt. vñ illud p̄dictū Mar. xij. Videte vigi
late t orate. Videte q videndum. viglate q attendendum.
orate q orandum. Patet etiā q ē viglare p̄cipim? ī pas
tor t pastor gregis tpe debet bre. Duo ad se dñs mercy. t ip
pastū. videte. Duo ad primū vigilantiā t attentionem
viglate. Duo ad bñ agendum t orationē orate. Pal
gloſi debet viglare sup ecclīm ptemplandum. vñ Mar.
xxv. Viglate itaq. q nescitis diem neq̄ horā. Et Mar.
xiij. Quod vni dico omnibus dico viglate. Scholares etiam
debet viglare sup lectionū emendatione t sup orati
one. Et sic dr Matth. xxj. Viglate t orate ne intretis
in temptationē. Omnibus etiā de ex officio plationis. vel
xpiane p̄fessionis. necnō et spūs mandato bonne ordina
tionis incūbit viglare t a somno exurgere t bestiāe abstine
re. Exemplo patuit q̄ raro bonne vicit. t q̄ op. ca
li nisi q̄ vigil acquirit. et si aliquo casu potuit facilius
ejcitur. Viglate ergo. vi. j. Cor. xvj. Viglate t state in fi
de vi. ag. Col. t omia v. in. n. Viglandū est ergo quer
mandatū rigorosum q̄ aliter implem?. viglare in gratia.

Quarto dico q viglandi ē quer confortū gratio
sum q̄ in vbis habem?. mutū inquit. Bonus est libenter
solet viglare. q̄ videt gratū socii vel cōsortū. Bonus. n.
solus solet libenter vomere. ille ex q gratū habet cōsortū
non sic. Cū igit viglando in bonis opibus habemus lo
cum ipm t angelos q̄ nobiscū viglant t laborant. tuū q
ista vigilia nō debet esse alicui grauis. t libens facilis erit
Item. Illud sit exēplum. cū de mucū. Paup cū familia
libenter viglat q̄ mutuā magnos. d̄nos. Ille. n. esse ex
bonitate q̄ vomere t sua dñs viglantē videret. Sic et
nos si viglamus ex bonitate. Ideo ipse confirmādo dicit
petro Mat. xxvj. Simon dormis. non potuisti una bora
viglare mecū. q. d. q nō bene facis. Et vere q̄ ipm ardē
ter diligeret. libenter cū eo viglaret. Ignotus est q̄dam
qui scintillas ignis emittere videt. q̄ fm Gyrald. bomi
nem facit viglē. bonū confert intellectū. valet pro oīo
rationem. malū aufert cogitationem. Et sic patet charissi
mum lapidem preciosum facili habuerim? si q̄ p amo
rem nobisci possuerim?. q̄e patet facti non viglem. et di
ligentes. t prudentes. studiosos. sobrios. abstinentes. bo
nestos cogitantes. t obedientes. t alia lumine rationis. Pa
ne ergo de illud. j. Pe. v. Sobrij estote. et. Et hanc sobri.
quia obstetrix est mater bonestas. viglarū. q̄ non dormia
mus ergo sicut ceteri. q viglem? t sobrij simus. j. Cho. v.
Et merito quia dominus ipso viglare nobibus comitur.
n. Apoc. iij. Si ait non cognoueris venīam ad te. q̄
si fur. t nescies qua hora veniam ad te. Dicam inquit.
Matth. xxvj. Viglate mecū. Et bene meus. qua pacto
sine dñi invocatione t auxilio nīhil valet viglie nostre.
quia. sicut dr in ps. Vñi oīo custodierit ciuitatem frustra
vi. Patet igitur q viglandum est pacto

Confortū qd habemus. Sufficere ergo bic et vigi.
Mandatū qd implemus. lare mecū. Et sic patet q est
Periculū qd timemus. vigilia bōa t munda t illud
Cōmodū qd videmus. est primū principale. Et

Secundo dico q ē mala vigilia t vitiosa. q ista ē vigilia mala
rū. q̄ valde sunt vigiles. solliciti. t viglantes. viligenter ad
sua mala opa facienda. sicut patz in latrone. adulter? ho
micidio t auaris. q̄ pro implendis nequitijs suis quanti
viglant tanz nouit. Ethe lupe q̄ fm Isidorum de animal
esse vigil. t similes etiā sensibus q̄ quer frigiditatē cerebri
t siccitatem solent esse vigiles t insomnes. q̄ pacto in
pij hypocrite. t crudeles inclemēt. t in malicia vehemēs atq̄ fe
roces. solet esse ad operandū malū vigiles. t in suis iniqui
tatib? diligētes. Sap. viij. Obscura sacrificia sacidotū sui
insanie plenos viglias bōnes. neq̄ vitā neq̄ mūdos ri
pheis ī custodiē. Ista q̄ de bona t malavigilia sufficiāt

Viginti. Nota q numerus vicenarius significat
in bono vitā malo. Et ut numerus con-
stans ex denario bis sumto. Et ideo in bono figurat illos q̄
ut denarius duplicia charismata seruant denarii mandato-
rū. Et sic viri pfecti viginti esse dicūt. inquantū in denario
mandatorū et denario duplicato charismatū vel. t̄ pontifi
vnere vinofolij. Figurat etiā cap. xxvj. in tabulis ex berna
culi. vbi et vtrinq; latere viginti tabule collocant. aureo ogee
ponebantur. q. f. de illis tabulis cedrinis. i. viris pfectis ex
bernaculi ecclie construit. q̄ viginti. quor cubitus fuit de
etiam esse dicitur. Illi sunt viginti ād. quor quos stat de
minus se pepigerunt sedere. Deū. xxvj. In malo etiam
pōt significare. t sic significat malos q̄ viginti vocāt. p eo
q̄ ex quinario reducto ad vnitatē. in quarū quilibet
inundantia nouē. t quinq; affectionū in ordinatis pas-
sionibus gubernant. Et ideo illi sunt de quibus dicit ecce
mā ppheta. vñ Gen. xxvij. dr. Ut iacob parauit illum
fratri suo Esau. viginti hircos. arietes viginti. thauros
viginti. asinas viginti. Ad vtrumlibet q̄ p vicenariū nūe-
rum figuretur Deū. illi qui sunt p iniquitā. Arietes. a.
illi q̄ percutiūt p iracūdiā. Thauri. illi q̄ vadūt cū ire q̄ sup
biam. Asine. illi q̄ stolidi sunt q̄ fatuitā. Et sic vtroq; sp
crimine q̄ vicenariū designato pōt vici illud Iudicū. in q̄
per. xx. annos oppressus filios Israel ꝛc. Exponit. Et sic sūt
sūt.

Villa. Et villa nihil aliud sit q̄ domoꝝ congregatio
ad habitationē horū pertinens. Potest no-
tare q̄ sicut in ciuitatibus diuersa genera hominū. ita diuersa
genera inuenīt̄ villas. Et sic etiā q̄ in malum villa

Perfectorum.	Villa pfectoꝝ ē religio vel cōsolatio
Peccatorum.	Vñ Iosue xv. dr. Oz dedit sum tribui
Beatorum.	filioꝝ iudaville ad habitandū. Juda
Damnatorum.	ville qui inter se pfectos. Viri perfe-

ctum solet significare. Et Psalm. xxj. dr. q̄ cantores edifi-
cauerūt villas in eremo dicētes. Item villa peccatoꝝ
est carnalis p̄uersitas a mīdi p̄ncipe. vñ dicit dr Luc. xv.
q̄ filius p̄di⁹ missus ē ad villā vt pasceret porcos. Mi-
dus em̄ ē illa villa. pro qua nuncius videnda ꝛc cum se re-
cusat. dicit illud Ezech. c. Villam eni⁹ cruentē nobi ē vide
re cum. Nota mīdanū incolas odiose nīt mīdi villas inue-
dere q̄ nō negligāt parabili cōsulū inesse. Item vil-
la beatoꝝ est celi gloria. de qua Mar. xvj. dr. q̄ ipa in alia
effigie effulsa ē beatis discipulis ascēdēs in cruce. Os
non ita beatis offendit. sī non p̄ spaciū in enigmate sed
facie ad faciem cōtemplabit eternaliter. Item villa dā-
nator est infernus. t cuncta misceria. de qua. j. Regū. v. dr.
q̄ vilescat gri desiderū ad. Vade ne claudas. de mortis. qui
laudparum iam eicem est.

Vincere. Victoria. Nota q̄ victoria nihil aliud
est q̄ dominium qđ habet aliquis
vel potest habere. contra alia pugnando et ea dominari. Et
sūt vincere idem qđ dominari. subiicere. vel fugare. confi-
gere. vel violenter aliquem edomare. Victoria sīt non est
sine aduersario repugnāte. Nam sicut dicit Seneca in pro-
oēm. Victoria sine aduersario breuis claus. Ex̄ notandū
q̄ in bono. t in malo potest multiplex victoria reperiri. Et
sic dico q̄ claue vel victoria Dei. vincit sīt deus mira
biliter. Iustī. vincit iustus admirabiliter. Cyprianus. vin-
cit cyprianus mirabiliter. Quicunq; ergo primo q̄ vi
ctoria ita q̄ est mirabilis. deus sīt vincit omnia et superat
in bonitate. in potestate. in sapientia et eminētia. Ide. n. ē
sicut aquila q̄ vincit alias aues. Quum advltus limpiditā
tem. Sicut leo qui vincit alia animalia. Quum ad virtus
magnitudinem. sicut lapsion qui vincit alios lapides q̄
cum ad dandum in pulcritudinē. sicut rinoceros qui vincit
quasi feras. quum ad robustā fortitudinem. Quia ille vin
cit sicut aquila in visu. t sapientie limpiditate. Job. xxxvj.
Magnitudo deus ē vincens scientia nostra. Sicut enim
leo in virtutis potentie magnitudine. Apoc. v. Sicut leo
de tribu iuda radix dauid. Sicut lapsion in claritatis et
apparentie pulcritudine. nemen in dignitatis et eminē-
tie celsitudine. Abacuc. iij. Cuꝑ excelsa mea deducet me
vicos. sicut rinoceros in potestate. t dominio so exaudi.
ns. Judith. v. Deus ceps pugnat pro eis et vincit. Et hac
uter de ipo dicitur. ij. Esdre. iij. Super omnia vincit veri
tas. Deus em̄ qđq; t veritas grauit se vincī vt finaliter
semp̄ vincant. more bone matris. qui q̄q; grauit se fe-
rier verberare. t quasi nō defendēs se pari. t tandem fal
gatio aduersarij in pugnatione ipe victoria vires suas obti
dit. t pualet in sue virtutis effusione. Deus. n. et veritas
videnī in principio suis pugnatoribus cedere. et ostēdit vi
ctorie palmā hanc. finaliter sī cum tanta malor pugnatio-
nes. t percussiones sustinuerit. virtutem sua solita obtai
dere. t pena ostibus semper paualere. Hinc pontifex de ve-
ritate vbemus. q̄ multotiens suppōnit. t in fine vincere
reperitur. qn̄ esse non speraūt. vicario omnibus violarunt
Similis ē sī ficus aggrauet cuius ipsi in aqua pestimus
finis mergit. t sī ea diu se occultauerit. et humecta nun
fuerit. ex inperuio fulsurit. t contra naturā omnīū ligno-
rum madefacti super ardet. Sic porro veritas aliqñ
se permittit suppōni. t subuerti et quasi victa obtendit
se. t q̄st subito tonet. t inperuio potētie ora latuerit solet
vincere. t in cōspectu omnīū apparere. Bibl. enim operū
qđ non reudet. ꝛc. Mar. c. Euangelio natura fauc. q̄
subito infirmatorem non vincit. sed pallidum solet contra
eum pugnare. t in fine contra eum preualere. q. Esdre. iij.
Magna ē veritas et̄ pualet. Idem etiā de fide ipsius
apparuit. que in principio in martyribus submersa. t ē
sepulcro duta. t vbi. t vnde nullatenus videbat. in hoc mag-
is vincere. t crescere noscebat. f. Jo. iij. Nam hec est vi
ctoria q̄ vincit mūdū fides vestra. Et ideo de deo. t sua fi-
de. t veritate certum ē q̄ nullo finaliter pōt fugari. Iustū
dicit Judith. xvj. Adonay omnes qui fugare nemo pōt.
Et q̄ ipa solent omnia vincere. t finaliter omia fugare. ps
Ecclie. Elegans inuenī eius. t super ornatus eius fugā
fi ficut in die madian. Illa est. n. victoria tpl pulsus. t fu-
cta in filio passionis. vbi spine coronatus sicut res tyrā-
lum fugauit. Figuratus Apoc. vj. Exiit equus albus. et qui
sedebat super eū habebat arcū. t data est ei corona. t exi
uit vincens vt vinceret. Ipse. n. in equo pacifico corpis
sedens. t arcū crucis in manibus ordinatorios spineas
in capite portans. exiuit in mūdū vt tyrannidē vincēs vin-
ceret. Illa est ergo victoria dr. q̄ ē mirabilis. Secundo
dico q̄ est victoria iusti q̄ est laudabilis. Iustus. n. contra
malos habet pugnare. f. contra tyrannidē. contra se. contra pec-
catū. t ideo q̄ vincit victoria ē multū laudabilis. Victo-
ria est ecclaudabilis de quādo de forti aduersario. vel q̄
de multis triūphatur. Ex istar. illi aduersarij sunt plures
et fere pessimi. sic Scelestissimi. hinc dico q̄ victoria lauda-
bilis sit. q̄ virtuosa. t merita triūphatur. Iustus. n. de-
bet esse sicut multos q̄ quasi parua. et debilis. armata. et
rata audeater fere basilisci. audere. vincere. ac de ipa
triumphare. Sic vere. quasi homo parui virtuti in se habē
beat. et rata armatus. i. gratia. poterit de basilisco. i. de tyra
bolo. tactum de leonissimo inimico carne. t mūdo triūpha
re. t eos nō q̄ naturā. ē q̄ gratiā vincere. t domare. Dent?
t alacres? lapides sunt. q̄ post nostrum victoriā. t imminuē
ab hostib? facite. t reddite. quia. q̄ercto possibile ē. q̄ hō q̄
et conditione humana debilis ē naturaliter. fortis fiat per
virtutem accidentaliter. Si em̄ bestiā. t alacrem. i. virtu-
tem fortitudinis. t patientie habuerimus inuicti esse pos
simus. t hostes animę superabimus et vincemus. Ita q̄
de nobis poterit eis illud Hebre. xj. Electi regna ꝛc. Fi
des. n. eis suis fauebant. f. patientia. t fortitudine facile
vincit salutis inimicos. Vbi aduerte q̄ ad victoriā hebē
dam tria sunt necessaria. f. Causa efficiens. q̄ fides. Mod?
efficiens. fauci opa. sunt intellecta. Finis. ad quem. adepti
sunt. premiū. Postea sic vis. Hostes quatuor inimicos ha
ber vincere. f. quendam. f. antiquum. f. tyrannidē. Quidem
ex mūdū. Fallacissimū. f. carnē. Familiarissimū. f. quia ve-
hementē. Symbolen. n. cum superbia vincit q̄ humilitatem.
f. Jo. ij. Iuuenes fortes estis. t vestra malignū. Mundus
ei auaricia vincit q̄ exemplū. t spiritum pugnat. quia
sicut ait. f. Jo. v. Hec q̄ natū est ex deo vincit mūdū. Ca-
ro em̄ concupiscentia vincitur q̄ continentie parentū. vel Apoc.
vj. Ait q̄ ille q̄ sedebat in equo albo. cui corpe cruce. t coro
na habebat arcū. f. ad fugitandū. t simulandū certam. t
data ē ei corona. t equū vincens vt vinceret. Animus vē

q̃ pia voluntas vincitur per prudentie naturalis. q̃ docet ratiõe stabilẽ q̃ pompeam firmitatẽ. de qua Sen. in pone. stat. q̃ vnus bis qui semel. Item in epistola. Imperare sibi maxi imperij est. Et vere christianus magni imperij est vincere semetipm. Homo. n. quãdo est iratus sibi. q̃n se habet magna victoria facere. q̃ tamẽ facilius est alios vincere q̃ seipm. vñ Sen. dicit alicui in epla Ut vos populos z nos regnoli vincere vt tribuamꝰ sucurbuat. Sic bonibus fortissimꝰ pugnatoꝝ. Ite quo de q̃ armis vinat ñ vincus est victus. vince alios dicit Sen. q̃ multi sunt: qui gites z populos babuerũt in sua potestate. pauci aũt ne quidẽ vidi de quor. xvj. q̃ melius ẽ pauco vivo fore. z qui semetipm animo suo expugnauerit vbiũq; Oportet ergo christianꝰ nos inimicos vincere z victos postea non occidere. ẽ. z pariter trãsplantare. vt sic non victores quis valeat appellare. vt de quolibet alio dicat illud Apoc. v. Cecidit leo de tribu iuda radix dauid. In quibus ostãdit ipm q̃ ad tribuendã victoriã suffragatur. f.

Roborat animos.	Primũ pabat mentalis pugnãdo. ccc. Secũdũ virtutũ fortitudo leo. Tertius attentus
Tollit merores.	
Expellit cupidos.	
Tutos tenebras.	fanctitudo. de tribu iuda. Quartum inferni mestitudo radix.
Ditat premijs.	

Quarũ superna pulcritudo. quarũ. q̃ dicitur vultu desiderabilis. Dico q̃ ad victoriam suffragat pugnãdo bonos operũ z animos. q̃ obtendant ei. Ecce. Homo ẽ qui pugnat ẽ obedientie z malentes pugnare. melius fuit vincere q̃ ille qui est solitus repugnare. Homo ẽ qui q̃ fortitudinẽ non pot leones vincere. facit. q̃ postmodũ z humiliãdo iram ipius fugare. Sic vere ira ꝑ rationẽ melius vincimus. si ipse non resistim⁹ ẽ parcimus. ecce. q̃ ẽ adueribi. pugnitudinem signifo voluntatis. Juxta illud Esa. vj. Ecce ego mitto me. De forti etiam vincere videmur. q̃ fortes arbores solet eradicare et vincere. Reptiles eo z tedios z impatientes eo redimit ten solet tristitia mestitudo. Sic vere fortis temptatio z ipe bybolus vincit z superat ipos feroces. hoc ẽ eisdẽ illos qui se fortes reputant. qui de suis profunditatibus virtutes z spes rant. Et rebelles aũt vincit. z ab humilibus cedentib⁹ ẽ. pacientib⁹ z benẽ flatus fugientib⁹. z de tali virtute nõ ꝓsumendus fugatur. Quia bonitor mentis q̃ vir bellicosus vincit hostes animę q̃ fragilitatem sui. ꝓsum attendit z cedunt q̃ multi fortes qui de suis virtutibus confidentes resistere volũt z cedũt. In signũ huius dicit Baruch. Judic. iij. c. Victoria non reputabit tibi quia in manu fẽmine tradet hostem. Juxta illud. j. Reg. ij. Arcus fortiũ superatus est z infirmi sunt ro. Patuit ẽ ex te genere virtutibus confidere. quia victoria non ab homine. ẽ a deo solet contingere. Sicut ẽ dicit. j. Macha. iij. Non in multitudine exercitus est victoria belli. ẽ ex celo ẽ auxilij. Quia. p. deuto dñi qui de se z multi adiutorio cõfidit. non vincit ẽ vincitur non superat ẽ superat. q. Paralip. xxv. capi. Si in multitudine confidis. fugari te facit tuus? ab hostibus tuis. dicit ergo deus. supponas te deo z non tibi. Quia ꝑcto multũ valet ad victoriam bẽdam mestitia ꝓpensionis bonorũ animoꝝ. ecce. Job. xxxvj. Ecce magnus deus ẽ z vincens. Item dico q̃ ad victoriã operatur fabula feruendo. cum audiũt. Leo qui. f. effigies fortitudo q̃ omnia animalia superat nec vincit. sic ẽ videre q̃ fortitudo virtũ ẽ causa victorie. z inde ẽ q̃ alia animalia fortia de aruo cõmuni vincit debilia. Sic vere ad vincendam temptationes z vicia necessaria ẽ virtutis plenitudo z confluentia fortitudo. Leo habet multas conditiones nobiles z notabiles per quas virtutes mentes intelligit. z que ad trãsplandum de vicijs suffragatur. vñ necandum q̃ leo ẽ. Vide. fabulã de leone. et applica quicquid volueris. Ideo de tribu leone. id ẽ de viro iusto potest dici illud. puer. xxviij. Justus quasi leo confidens absq; vlle timore erit. Et pontificem leo habet suas conditiones. ꝓter quas multũ vincit. quia verecundat fugere. z declinare timere. In signũ cuius quando vadit p̃ne. mus incedit furiose z cursat. quasi verecundans absondi. quando autem in plano z in publico non sic. In signum etiam quando pugnat non solet ꝑcul a verecundam ipsue ri. nisi ꝑ̃ contingat mittere vel terrere. Sic vere de christi fini duo sunt q̃ maxime hominẽ ad vincendum. f. verecundia virtutis. z ad talia generosa quando. n. verecundatur z pugnatur timere. nunc fol et fortius pugnare. z vincere.

Timere facilius. Verecundari etiã debet homo si vincatur. Exemplo deplorantis qui interdũ verecundat cum vincitur. q̃ vocem victorie r. met. z sibi barrit ipius terrorem z verecundatur. Sic procerto ipsius si vincat z superari de victa debet fortior verecundari. Juxta illud Hieremie. Confusus ẽ moab quoniam victus ẽ. Et ideo ad pugnandum z vincendum debet fortior animari. Leo in qui. Laudat strenuum z vigorosum. Juxta illud. Exodi. xv. Leo factus ẽ z odiat capere predam. Et ꝑ hoc dicitur illud. ij. Paralip. Oboth fortem virtutibus. Et ideo sancti regũ dicũ ꝓmeruerũt deo. q̃ q̃ bybolum tyrannum z vicia etiã fortissime vincere. Unde Augustinus de vera religione. Quid ab homine vinci potest qui sua vincia vincit. Non ẽ vincitur is cui quod amat nisi abadueritario eripitur. qui ergo amat id solum quod ab adueritario auferri non potest. ille inuictus ẽ. Valet igitur ad victoriam fabula fortitudo operum placitus. Unde dico q̃ valet ad victoriam habẽdam attenta sanctitas nostrop̃ predecessop̃. seu bonop̃ exemplor. De tribu iuda inuida. Homo. n. de nobili prosapia seu generatione degenerare. z ideo fortius ne vincatur solet pugnare. Et inde ẽ q̃ publicus parentũ ad memoriam reducit. vt eop̃ exemplo vincant z fortiter operent. Sic vere christiani ꝑ scripturam sacram ꝓbitates z merita sanctop̃ parentũ eorum. f. ꝓphetarum. z martyrum. z aliorũ fundatores et institutores ad memoriam reducũt. vt eop̃ exemplo ad pugnandũ z vincendum quilibet edoceat. Dicit. n. dicitur ꝑ. f. Attendite ad abraam patrem vestrum. z Saram ꝑpetrã vos. Attendite ad petram de qua excisi estis. q. d. Estote dice q̃ vos estis de tribu iuda. Et q̃ sicut vult Hieronimus. De tribu iuda tria decem milia signati. Attendat quilibet cui in officio pastorali succedimus. quia quales fuerunt illi quos in terris locum tenetis. z in quem religiosum z ecclesie habitatie. hoc exemplo fortiter agitis. et vt victores fitis. pugile cogitate. Sicut. n. lapis qui cadit pambrosii si bene manet reliquit. facit bonũ. ex instanti in illa vita Sic vere fideles z fortes qui non ꝓfecerunt amittere ꝓspicimus. z per deuotionem z orationem nostras mentes in eos figimus. nos. pedibus exemplo z auxilio eorum hostes spirales vincimus. z de bybolo z vicio triumphamus. Ut Sen. in epistola ad exemplũ ꝓfectũ vivere. qui tribulationes z temptationes vincere volens non redimere sic sit. De his qui terribilis videntur. nihil ẽ inuictus. singula quoque vincere. iam multi vincti. ignes mitiga. ora cum regulus. venenũ fortasse epotũ rumpebat. mentis ferro adductam cutem. z nos inquit fuppile et ibos vincam⁹. Dicamus ergo christiani nos fortia exempla que respicimus. orationes quas ad deũ fundimus. Quia sicut hostia respicimus vastari. z cum recurrentem ne vincatur. Sic nos mus hominem temptationibus undam z ad tentationũ fugientem. z se protectioni ipius ꝑmittentem nihil ne a bybolo superetur. Cuius exemplũ habemus Exo. xvij. vbi dicit. Q̃ moyses leuante manus vincebat israel. si demanus rependere vincebat. Ad vtil ergo et ad fortem q̃ deuotionem z orationem aspicimus z cor. exẽpla virtutum. quia sicut dictum ẽ ab victoriam habendam multũ facit mentis ꝓpensio. vel fanctop̃ fanctitudo. vel fanctop̃ protectio. De tribu iuda. Denique dico q̃ ab hoc multum facit radix mestitudo inferni. tormentor. ꝑ. f. radix. Radix ẽ q̃ sub terra latet. signat illos qui per contemplationem sub terra. i. inferna in inferno mestit. z qui bi volunt z supplicia contemplant. z exinde ad pugnandum z triumphandũ per bona opera animant. Sicut. n. videmus q̃ pugil qui ꝓ alio pugnat in stadio nisi ꝓpterea non solũ perdit lauros quos sperabat. immo etiam suspendi iubet. quapropter filii fapiens ꝓ pena ꝓpria quam cum potest. ꝑ virtutes habentes detestat. Sic igitur nos qui contra hostes animę in stadio mũdi pugnamus pẽ inferni quã si vitari fuerimus incurrimus. Ruentibus⁹ ergo iuxta verbũ Senece q̃ desperatione cũi animi fama

mus. t pcedentibus timore fugiam⁹ taliter q vincam⁹. Rad q iniqui vt. Timore radius ad inferni incitabiter pe ne remus. Juxta illud Eſa. xxvij. q reliquiæ mittet radicem deorſum. t fructum faciet ſurſum. t deuſti timoꝛi pe ne t ſuſpicie eſt cauſa vincule. Ab eiam de quadã imꝑa. cod legimus q fugientes ad baſilicã compulſi. euaſerunt qui victi fuerãt ire ciſ ſcan. Sic qꝫ facit fabula poetica que dicit q ſtigia palus infernalis qui interpretatur triſtitia. filiã habuit nomine victoriam. que qꝫ deos pugnãtibus cõtra gigantes ꝺꝛ retinſſe ideo ipã ſtigia legit ab ipſis deis ceteris pmiſſã acceptiſſe. Et qua qꝺem fabula poeta nihil aliud intellexerit. niſi q ſtigia infernalis i. timoꝛ pene tollens victoꝛiã habere a nomine ſententia. Ubi bñ intuit qui dixit Apoca. ij. Qui vicerit non leꝺet a morte ſecꝺa q. ꝓ timoꝛe illius mortis vincendi eſt. Jgitꝫ ſalubꝛiter ad victoꝛiã cõtendam retinet meꝺitatio interni ſupplicii. Juſuper nico q valet ad victoꝛiam ꝓſita beatoꝝ gloꝛia pcoꝝ cum ꝺ. ꝺauid. qui interꝓtatur virtus occiꝺentium. Quicquid n. eſt ꝺi ſummi eſt occiꝺentiũ et ꝺeſiꝺeꝛabile. t ꝺe⁹ beatituꝺo. t gauꝺia que ſunt ꝺi. Illud eſt ſummi ſolet conſolari victoꝛem. t ſpm ſuum ad vincendum. Quia fm Gꝛegoꝛ. in omel. Conſideꝛanti premiũ minuit vim flagelli. Quꝛe penitus fuit a quoꝺam pbo quid erat qꝺ non ꝓmittebat bonis ſeꝛtiſſimꝝ qui riꝺet. nec quis certe quando ꝺe celeſti premio qꝺ ꝓmeꝛet amoꝺꝺ infligentibus pugnatuꝝ. t ꝓ conſequẽs victoꝛia facili⁹ reꝑtaꝛ. Ubi nõ bona futuꝛa que ꝑ victoꝛiã habẽt vi cõtos. ꝺeſiꝺeꝛ cum ꝺ. Saul Jeſubu ꝺeſiꝺeꝛabilis. Quia quicquid eſt ꝺeſiꝺeꝛabile. t cum obnoxĩ. Ee quo Eſa. xj. Exolauit victoꝛes capra pecꝺa qꝫ ꝺiuiſit ſpolia. Siqꝺem ſtet. Sing ſolium ꝺauid. t ſuper regnũ eius ſeꝺebit. Et ad. uerte q illud pcmiũ qꝺ victoꝛibus ꝺabitur conſiſtit

In lucꝛo cõſolãtibus.	Illi eſt conſolatiõ
In ꝺelicijs ſpiritibus. capra pecꝺa.	locꝺitatem habẽt
In plenitꝺine fraternitatis. ꝺiuiꝺit.	t ſunt ſimiles eiꝺ⁹
In ꝺiuiſione eternalibus. ſpolia.	qui gauꝺent cum victoꝛe

ceꝛit. vij. Judicis. xvj. Per tres menſes gauꝺii huius victoꝛie celebraui eſt. Treꝺ eſt ille melleꝰ ſuus fructus. t ꝺelectio. Item bñ ſpiritalem voluptatem capta inꝺe poꝺa. Lancꝺ eſt qui victoꝛie t ꝓcꝺeꝛit ꝓꝺam. ꝺe ea ꝺelectabiliteꝛ vel celebꝛabat. Nume. xxj. Victoꝛ eſto vnꝺe ex eo ꝓꝺam. vij Apoca. ij. Vincenti ꝺabo edere ꝺe ligno vite qꝺ e in paꝛaꝺiſo ꝺei mei. Et ꝺabo. Vincenti ꝺabo manna abſconꝺiti. Item habẽt fꝛaternalem cbaritatem ꝺiuiꝺit. ficut ꝺicitur Ec. vj. Ꝺiuiꝺebat victoꝛiaq; ſicut opeꝛa erant Item bñ eternalem felicitatẽ ſpolia. qꝫ ſicut ꝺ. Apoc. iij. Qui vicerit poſſiꝺebit ⁊ ego ero illi ꝺe⁹. t ipſe erit mihi filius. Hic ergo ꝓnet cbariſſimi q ad victoꝛiã ꝺe ſpoliꝭ hoſtiũ ꝺeuotiõ ꝺiuiꝺa ꝺiligẽtiã ꝓcuꝛant. t.

Mimici ꝓmittunt.	Per ifta n. ꝺiligẽtius vicia ſu
Timoꝛ remittit.	perat. t ꝺemones vinciliꝰ ꝺeſiꝺ.
Splenꝺoꝛ infligit.	ꝺt. t expugnat ita q cum gauꝺio
Fortituꝺo meritat.	ꝓꝺeſt ꝺici illud Ezechiẽ. Confu
Arꝺoꝛ animat.	ſus. ſ. bel. vict⁹ ſ. meꝛeꝺe. Vnꝺe

q ꝺicimus ꝺe eo illud. ij. Paralip. xxvj. Eꝛualuit q̃ nomen eius ꝑcꝺuxit victoꝛia. Patet ergo q ſ victoꝛia in ſe ſit laꝺabilis. Ecclo nico q ſit victoꝛia ſymbolꝰ q̃ eſt expugnabilis. t ita eſt victoꝛia qua ſymbolus in cõpta tionibus t tribulationiꝫ vincit in nos. Juxta illud. ij. Pe. ij. a quo ⁊ſ ſuperatus fuerit. huꝰ ſeruus efficit. Ee quo poteſt viꝺeꝛi. ij. te pugnare. t ꝺe cõpatione. Eſt. n. ſymbolꝰ ſicut ꝺraco q nunc vincit ꝺeꝓmit. qñ cauꝺa eius pꝺes ligat. t. vide in ſuis n. qꝫ tranſeo. t ſuffiat.

Vincire. Vinctus.

Vinculũ. Mota q vinculum. t aliud q quis tenet. ſtringit. vel ligat. Et qꝫ in ſcꝛiptuꝛa inuenitur vinculũ gratie. culpe. t pene. notabo q̃ vinculo vinculum Utilitatis. Iniquitatis. Penalitatis. Primũ eſt ꝓpꝛiꝰ Secundũ eſt peccatus. Tertiũ ꝺamnatus. Primũ ⁊ vinculũ alligatiõis. Secundũ eſt vinculũ ꝺiſſipatiõis. Tertiũ eſt vinculũ formiꝺinis. Eſt ergo primo vinculum ꝑ ſeruos. qꝺ ⁊ alligatiõ. t illud ꝓcepto nubi aliud. ⁊ ꝺ illud qꝺ ſcꝛipta ſtringit ligat. t vinciꝺ ei deo. t ei ꝓfic. Et ſic loqꝰ tur deus ꝑ Hieremie. Jeiche. xxvij. Fac tibi vincula. t ca thenas. t pone eas in collo tuo. Sicut eſt. Bonus vinciꝺ tur. t ligat vt ſimul operaꝝ. Equi vt ad ꝓꝑe paſcãtur. Cbari. ad vt domui reꝺeant. Leones vt fugientes ꝑ ꝺantur. Ulnce ne ad cauꝛã ꝓmant. Multa vt longius ꝛeꝺ mittur. Homo. t ſeꝛ vt ꝓcullat nocẽtes. Sic. paulo ꝺubo ꝺico q. iuſti ꝺeuotio vinculis ſeꝛui ligat. vt ꝺeo et ꝓximo aꝺheꝛeãt firmiteꝛ. t vt in fiꝺe. t in moꝺeſtia ſtantes remaneant. t ne a ꝓpꝛio ſeꝛuitute. t ꝺominio recꝺat. t re tractiuꝺe fiunt vinculati. t. vij. ad Jolbe. ꝺe qui interꝺ tamen gꝛatia ꝺei q̃ augent in vocatiõe opeꝛa ꝓpꝛia. Matb. ij. Due ait ſunt ille vincula ꝓcauꝺ. Duo q̃ ſint vincula Religionis. Sunt duo vincula religionis. t ille ſunt

Obꝺinatio.	vincula mꝺatoꝝ. t ſtatutoꝝ. et pentiẽ
Cõtinentia.	me rũ votoꝝ. ꝺe quibus Ecclo xij. Fit
Suꝛatio.	niculus ꝛigiꝺi officiũ ꝛũpit. Ille cum
Cobꝺitio.	vincula in quibus boies ꝺe ſeꝛuitutẽ li

gant. t quibus ne libere fugiãt cõſtringãtur. Ee qꝫ Exo. xx. Obſeruã vos ſcꝛipto meo t ſtatutum vos in vinculis feꝛeis. Ille duo vincula multi ꝛũpũt et q tranſgꝛeſſiones obſeruantiaꝝ mꝺatoꝝ t votoꝝ volũt fugere t recuſe re. Ille ſunt ſimiles onagꝛo. qui caꝛet uilgo libertate q̃ nulli vinculo ſubiugat. Job. xxxix. Quis ſimile onagꝛo libeꝛ. t vincula eius quis ſoluit. Figuꝛate in ille ꝺemoꝛ nio Lu. xj. ꝺe quo ꝺi. q fortiꝰ multos vinculos ligat⁹ t rupeꝛe vinculis agebat a ꝺemonijs in ꝺeſeꝛto. Ille eꝛgo ſunt vincula religionis. Item ꝺico q ſunt vincula vite ciuilis. Amoꝛ. n. ſeculi eſt vinculũ. qui ita ſtringit q ꝺuobus facit vnũ. Ille. n. qui in ille vinculo vinculatuꝛ. vnũ inteꝛ ſe t vnũ cum ꝺeo efficitur. vij Col. ij. Cupiſcentia ꝺiuitiaꝝ habẽtes qꝫ eſt vinculũ ꝓcloꝛum. Ubi nõ eſt pcta multa qui nec ꝺ. ꝺeo. nec ꝺ. ꝓximo ſuo veꝝm ꝺiuitiaꝝ habẽt. qꝫ apparet qñ modica occaſione ꝛũpit amoꝛ ſuus. t per vanitatẽ t inconſtantiã t falſitatẽ facile tranſiꝑt. Ubere. ij. Ecclo xxxiij. vincula mea ꝺiruꝑ ꝓti. Item eſt vinculũ conſũmptionis. t illud ⁊ vinculũ con cubie et pacis. qꝫ vagos formiteꝛ ꝺebꝫ ligare. ne alt ab altero in aliquã ꝺelectatiõem poſſint⁹ ꝺiſcꝛegare. Ecclo xxv. Sollicita ſeruare vnitatem ſpũs in vinculo pacis. Ubi nõ eſt pcta multoꝝ qui meꝛi vel arrogantia. vel inuiꝺia nõ poſſunt in pacis t vnitatis vinculis cõtineꝛi. Similes ſy mee que vincula ſua nitil rumpe vt cu agnoſcẽ poſſit offꝛe ere t mollire. Quia vere multi ſunt qui non ceſſant que rere conꝺitaꝝ occaſionẽs qua poſſint vincula pacis rum pere. t vnitatis fꝺeꝛa violare. t illud in ꝑ. Diꝛũpamus vincula eoꝝ. t. Item ⁊ vinculũ ſuꝛatiõis. qua. t iuſti ſũ vinculo temꝑantie ligant ita q a bono ꝓpoſito nõ ſũ vari antur. Eccl. vij. Vinula eius alligant. Ee qua ꝓſeꝛeꝛan tia ſuratiue ꝑ̃ ꝺici illud Ec. iij. Ecce ꝺies ꝺei venient ligat nãc ꝓcedere de loco vno ad aliud. Ubi nõ ⁊ contra multos q̃ vincula perſeꝛantie eoꝝ ꝛũpunt. vij Ubere. v. te optimatibus ꝺi. Ecce ipi magis ꝓfregeꝛunt iugũ. rupe ꝛũt vincula. Item ⁊ vinculum coꝛꝛectionis. quo. t mali. ad opeꝛa bona t ſalutaꝛia coꝛꝛeꝛꝺa ligant⁹ t ita ſunt vincu la tribulationiꝫ compatiũ. infiꝛmitatiũ compatiõ t tribulatiõ conꝺolũ. Sunt fꝛemitus vincula ligãt⁹ t ſanc. ſic ꝺe⁹ iuſtos vinculis tribulationiꝫ ligat. vt ipſe a malo coheꝛ cent. t ſanitati reꝺeant. Ubi ꝺe eo ꝺi in ꝑ. Ee mitti ina nem ſanant in bonis. ſed eoꝝ t tendicis t verbis meis vinctos in meꝺitatione t ferro. Sicut. n. boꝝ vinculis ferꝛi git. ſimilis ꝓgit. t ſic amoꝛe cogit t compellit. ſic ſancti vinculis tribulationiꝫ fuerũt ligati. ſimiliteꝛ firmitatis fu erũt ꝛeati t ſic ad meꝛitũ t ad laboꝛanꝺũ t ad beneficẽ ꝺũ. t ad multa ꝑmeꝛitũ facẽꝺũ educti. Ꝺiuiſe apoſtoli qui coꝛꝛiꝺe ad ſtare in vinculis ꝓcebat. in quibus ꝛeſa ſeꝛbebat ꝑſus ꝑ quas tota eccla illuſtꝛat. vij Epb. iij. ꝺe. Obſecꝛo vos ego vinctus in ꝺño. t Epbe. iij. ꝺicebat. Ego paulus vinctus ꝛũ ihu. Et ideo boniteꝛ ipſe conclu ꝺit Hebꝛ. xj. ꝺ. Sancti lacꝛibus t verbeꝛa. ꝛũ. Ad quoꝝ compaſſionẽ memoꝛiam ꝺebꝫ. xiij. Memoꝛe vincto ꝛũ tanq̃ ſimul vincti. q. d. vincula in caꝛceꝛib⁹ ꝛũ ligatis in mihi pugnantiꝫ cuꝛbatis atq; ſumbus ꝺ compatiendũ. t eis paliteꝛ ſuccuꝛꝛendũ. t eis miſeꝛicoꝛditeꝛ condolen ꝺũ. Patet igit q ſunt ꝺuo genꝛa bonoꝝ vinculoꝝ. ſ. re ligionis. ꝺeuotionꝫ. conũctionis. ſuꝛatitie. t coheꝛcitis.

Et sic vinc q sunt vincula boni pferenq; qđ ē pnū. Se cūdo vinc q sunt vincula boni peccatoꝝ. Peccatores.n. vinculis ꝛ laqs ꝛ complacentijs ꝛ delectationū ligantur vt in seruitute dyaboli ꝑpetuo teneantur. Illud.n. naturāle ē omnes canes solent cos ligare nec ad mgros suos redeūt ꝛ vt sui mansuē vinculare. Sunt etiam ꝑdones vinculis ad gnem. ꝛ ne valent sursum fortiter assurgere. Illos eīm quos seruare volumus alligamus. ꝛ ne mal⁹ nostros fugant astringimus ꝛ artamus. Sic vere dyabolus quē vocauimus diuinū q peccati cupido ne ad mgm⁹ suū ē. ꝑm redeat q penitentiā ꝛ ipm delerat. ligare solet vinculis malaꝝ complacentiaꝝ. ꝛ obdurare cōsuetudinis funibus ipm astringere ꝛ ligare. ꝛ suo iuri penitus subiugare. Ill⁹ deredos misit ꝛ monet Johannē ꝛ vinxit eū in carcere. Item dyabolus solet bonum vinculare. ſ. Vinculis ꝛ

Carnalitatis.	Ligit ergo dyabolus vinculis ſ. carnalitatis ꝛ immūdicie. Mala eīm gulle ꝛ eius vitia gulla ꝛ affar⁹ sunt q̄dam vincula quibus q̄ q malus ꝑsue tudine ligatus facrit. vix euadit. Ill⁹ de fame scribit. ꝛ te mala mulier rapiat puer. vij. Qz ei sequit̄ quasi bos ductus ad victimā. ꝛ nescit q ad vincula salutis trahat. Ill⁹ q̄ mulierē vxit eadem dicit. Iuxta illud mulierē mortē amariorē vincula sunt manus illius ꝛc. Eccle. vij. Item ligat vinculis cupiditatis ꝛ auricie. Auaricia eīm est fortissima vinculum. Illud eīm in amore terrenoꝝ ligat ceteros q ab affectu eternoꝝ penitus abstrahit ꝛ elongat. Et isto vinculo videbatur ligatus manibus ei⁹ dicebat.n. Paralip. xxvj. Incurrit⁹ fuit multo vinculo ferri ꝛ nō erubuit ꝛc ꝑpetuo. Item ligat vinculo pompositatis ꝛ vane gloie. et sic ligant dicit. q̄ amore pompaꝝ mūdi coep⁹ ꝛ animū ponit. similes dicit. ſuſpensis qui in altis ligant. vij. de vinculo ſuperbie dicit. Esa. xxv. Dum ꝓhibit eōs in monte illo fuit vinculi colligati. Item ligat vinculo tepiditatis ꝛ accidie. Accidia eīm est enim cuiꝰ pectꝰ ꝛ mentē. ꝛ nō penitit aliquē bñ facere. Hiere. xxxix. Vinxit eū compedib⁹. ꝛ misit in babyloniē. Item ligat vinculo obstinatiōis ꝛ illud ē vinculū eternū. multis obstinationis ꝛ malę consuetudinis. qđ recte videt ē vinculū oculos de quo ꝛ. Ps. xvij. Vinculo nequitie ꝛ ligę nouelo compedili in dixit inuenit. Item ligat vinculo inimicitie. ꝛ illud ē quo ligat linguam ꝙ vere dixit ne obstrinxit. ꝛ per pñs ne aliquid recte loquatur. De quo Mar. vij. de muto ꝙ solueb⁹ est vinculū linguę eius ꝛ loq batur recte. Ista igit̄ charissimi sunt mala vincula quib⁹ ēi peccatores dyabolo vinculant. vir aut mundi liberat. Et ideo scim⁹ q̄ nos sum⁹ mus vincti. habem⁹ vincula rūpere. ꝛ nos ab hostis dominio liberare. Illud ꝑ. Virgam panis vincula cor. ꝛc. ē hoc ēi auxilio illius qui vinctos sup⁹ nō despexit ꝛ educit eos in lucem suā ꝛc. Hec ergo sunt vincula peccatoꝝ. Tercio dico ꝙ sunt vincula damnāti tantū. ꝛc. ista sunt pene. ſcme ꝛ sempiterne. vincte. dicūt damnati in inferno vinciant. sue ligant. vt mentaliter pena eternis affligātur. Punitendi eīm scelerum sempiternis affligūt. ꝛ ne euadant firmiter vinculant. Sic damnati vinculo mentis sempiterne. ꝛ eterni ultionis ligantur quibus nunq̄ liberi erunt. vij. Esa. xxij. Dns ḋ̄ exercit⁹ sunt vincti sunt par⁹. europ. ligati sunt. Et. q. Paral. xxxij. dicit̄ ꝙ ſedechias cathenis ꝛ compedib⁹ vinctus ductus est in babylonē. Patet ergo ꝙ sunt vincula damnatoꝝ ēi potiꝰ placeat q̄ Sanctī alle exempla q̄ ſ. de ligare possint. vide de ligare ꝛ laqueo ꝛ similibus.

Vindicta. Nota q̄ vindicta nihil aliud ē ḋ̄ pu nitio ira ꝛ furor ꝛ ceteri ēi furores ꝛ vere. cundie species quos ꝛ quales vel occasiones? Pardemus in tanie genera. Et possum⁹ notare q̄ in scriptura inuenit triplex vindicta ſ. Vindicta

Crudelitatis ꝛ feritatis.	Primo facit peccatores crudelia.
Ethnicis ꝛ infidelis.	Secundam facit ꝓfanos fidelis.
Iustis ꝛ perfectis.	Tercium facit impios in celis.

Primo dico q̄ vindicta crudelitatis ꝛ feritatis. ꝛ ista est illa ḋ̄ crudelis ꝛ crūl vindicatiui vindicte. ḋ̄ nulli vo ḋ̄ p core suo velit vltra debitū punire. ꝛ ad satisfactōē sua se offensū in publico supra aliquē penitus vlciscitur. Cū ista dicit Sen. q̄ culpa ē cruā culpam ꝓbat. Et tales fuit illa vox ḋ̄ qualibet pauore. ꝛc. tunc defendere vt vindicare. ita q̄ vnus cū alio q̄libet. ꝛ aliud cū gente statim ei nimic pares ꝛ currit ad hoīm. ꝛ sic bellatur. Sicq; ergo fuit cam ḋ̄ lapide. gigantē solet ē vnc rectꝛe. ꝛ p ordine q̄ ipm cū non posset. ipm cū repetat trucidare ꝛ mordere. ꝛ q̄ solet q̄q; canes. quasi ledere ꝛ offare. Sicq; etiā sic ap ḋ̄ ira crudelis inigat q̄q; acutiꝰ. q̄ cū acuto cultro ꝛc. thus. ꝛ sic vñ vult ledere alū. quasi effect nocumentum. Sic vere charissimi multi sunt ira crudeli ꝛ furibūda q̄ de q̄libet⁹ offensa ꝛ ille facta volunt accipe vindictā. ꝛ mouer vel ḋ̄ loca de vno ad alium currere. nitentē. nec alii infestare. Et qđ plus ē. ſepe accidit q̄ vñ ferendiere. nimis. amplius ecia ledunt ꝛ grauāt. et vbi nocere plus cupiditas q̄ ḋ̄ nocēt. vt sic verificet illud qđ dicit Eccl. xxvij. Qui vindicari vult a deo inueniet vindictā. Sicut videt ad Ram de fugbus qui volent ecia vindicare. qui nō cū nō vindicant alios de fugbus vindictā patiunt. ergo melius ē dissimulare. vel patienā indulgere actibꝰ Dnō. et Sanctis. Nobis genus vindicte ē ignolere. Et patissime cum ex vno inde et videt⁹ alios qui vindictā talū sibi speciāl reseruauit. n. Deut. xxxij. Mea ē vltio et ego retribuā. in ep. Cum igit̄ de bñficio collationi apostolice referuatis nullus alius ꝓlatus se intromittere nec nos admittere ꝛ sumendā nos intromittere debemus. qđ a deo specialiter reseruati videm⁹. Ro. xij. Mihi vindicta et ego retribuā. Dū ni ē ḋ̄ multos crudeles ḋ̄ diuini. ſ. officium vsurpant ꝛ ꝓsumūt. ꝛ vlq; ad vltimū sensū se vindicare ꝓdūt. Sicq; bñ ait ꝙ quidā scriptū. q̄ qui occidit homīē ex p⁹ ꝓpositū ꝛ spirare audiat ipm ne sit ex ipsum vltā timeat. q̄ pcepto multi sunt ḋ̄ illi q̄ ꝓpositū non timent. nec a ꝓcauēdo cessare. Quia ipm ḋ̄ videt respirare. ꝛ q̄libet ipm ex toto videre nō vult. hoc ē ḋ̄ tm qđ nihil vltra. ꝛ hoc ē illud. q. Reg. ij. Nihil ad interfectionē meam ex⁹ deliciet. q. nō ḋ̄ vt sic ei⁹ nullus bñ velit sue ill̄ posse. ꝛ ei⁹ ex misericordia agere. ꝛ non ex malefactis ei⁹ vindicare. Iuxta illud Ecclesiast. Et q. ras vltionem. nec memor eris iniurie ei⁹ mag. vij. Eccl. xxvij. Posset aliquis q̄ qui vindicare vult a deo inuenit vindictā. sunt sic. Nō bñ referunt vindictam. ꝛ a deo ſnt modelli. in boiem filium sibi nō habet miam. ꝛ ḋ̄ peccatis suis negligit ipe nō curat ꝛc referunt ira. ꝛ ꝓcidentem ſnt a deo. Ad qđ facit ꝓbola de seruo cui miser⁹ mis fuerat dominꝰ. ꝛ tū ipe ꝓximo suo noluit misereri. Mar. xviij. Et ideo ꝙ ſpat ꝙ in multis offendim⁹ omēs. ꝛ tū nō habem⁹ vindictam petere. ſ. pro ḋ̄ nō curat. vt velit eos emendare ꝛ corrige vt saluēt. v. in ps. Letabit⁹ iust⁹ cū vidit. vij. sit bine. Fiat dī mia ḋ̄ fecerit miam. ꝛ ḋ̄ tū. nō. Patet ergo q̄ vindicta crudelitatis ꝛ feritatis. Secūdo dico q̄ vindicta fidelitatis ꝛ infidelis. ꝛ ista ē illa q̄ boni iudices ꝛ ſpiritualiter vindicant ſ. ḋ̄ q̄ inimici pacis. Apostol⁹. n. bñ scribens ad suos. ſ. ad superstitiosa ꝙ superstitiosum. ꝛ ad nichil deputandum non habentes. nichil virtutis ignoli. ꝛ per pñs solet eos sumere ꝛ purgare. Sic charissimi iudices ꝛ ꝓlati. qđ bñ habent potestatē ꝛ dominiū. ſ. ad ꝓpositum malos. ꝛ ad purgationē ꝛ mūdiciā bonoꝝ. Debet.n. eīm malos inhibere. et vindicare superstitiosos. malos cōsumere ne nocēt. et mal. ēi eīm bonos defendere ne pereant. Et sic legit Rabanꝰ. vbi de iudice dicit. Men eīm sine causa gladium portat. ex eīm minister ēt ei vindex in ira. ei qui malum agit. Ad. unte tamē q̄ vindicta iudicis nō debet culpā ꝛpendere. ꝛ ēl penitus adequare. Exemplo leonis qui inter multos leopardes pura se iacentes paucos pauonē digit. ipsumq; sua ꝙ ipm pau. vel multū lederit. rotue facere ꝛ affligit. In quo instruit iudex ꝙ vindicta nō debet culpā excedere. ꝛ malos qui reliquerit castigare. vij. Macha. vij. Exemplo iude machabei qui fecit vindictas in viros delectos. Et sicut potebat illa Lex vij. q. vendicare ēl te adeo ſsio suo ꝛc. Tercio dico q̄ ēt vindicta auctoritatis ꝛ potestatis ꝛ ista est illa ḋ̄ deus in ꝑtū ꝛc in futuro ꝓmittit se vindicare malū ediderit. In ꝑmi.n. vindicat veritatē occultā. ꝛ sub ſpē alterꝰ cauſe. qz ḋ̄ ꝓmittit deꝰ q̄ cotidie fiunt multa mala ḋ̄ remanere videt impunita. nō ḋ̄ nolit. malitiose aterꝰ occasionis punit vene peccatoꝝ ꝛ cauſa

vindicta proderunt. Hic legit cum quidā inducente alterū ad falsum testimoniū dicendū ⁊ allegante q̄ duo falsa testimonia ualerāt ⁊ nisi mali fili essent ea facere. Quare facta fuit vox de celo. O mūdane q̄ pcepto pio pauci ocalum p dicitis. q̄ fedido nomine cū arrisisti. Deus ei facie ⁊ ventur reliqui fient oculari sue infirmitatis quib⁹ ita subtiliter vult. q̄ ubiq; hoc q̄ percipiat. nisi loco alterius inuenitur. et qđ in loco uno reprobat. in alio recipitur. Et ibi breuiter de vindictis et punitionib⁹ qua⁹ ds̄ corde nobis fiant dicit Esa. dic. Judex est vehemēs ultionis. et operatus est quasi pallio zeli ad vindictā. Et bene dicit pallio. q̄ ea q̄ sub cooptura uenire nō ubi effect in futuro ait ds̄ inducabit. ē manifeste et publice. vt nunc ipse peccata latent. ē nunc ipse parcat. hic ē in iudicio generali impios inducabit et opposito zeli ⁊ iustitie vindicabit. Qđ ē q̄ naturaliter est clarus ⁊ par⁹. quidq; quer corrumpo. res apparet rubens et sanguinea. et ardēs et obscurus. Quia p ceros sol influit ipsa licet modo clar⁹ post ⁊ pla cidus videat. quer vaporeus vicinū quos inuenit in mū do in die iudicii. quer ardoris et rigoris influxu et vindicte sanguineus et ignitus apparebit. ad ipsum sole vindicte impi⁹ ds̄ ferunt et cremabit. Ignis ei principio facilē cepit: ē quidē ad augmenta venientia nullatenus comparatur. Sic vere vindicta et ira dei modo plē p misericordiā et singulariter vere ei oportet. q̄ non potest apponi remedii. Potest. vj. Zelus ⁊ furor viri nō parcit die vindicte nec acquiescet cuiusq; precib⁹. nec recipiet p redemptōe dona plurima. Et vere non parcit. quia ei nō solum corp⁹ immo ⁊ ā aiam interficiet. similes serpēti qui dicit sepe. qui ten Judeis vehemēs solet mordere. q̄ nō solū carnē inficit ē ossa quę subt⁹ sunt solet liquefacere et ardere Quia p̄ dabit ipse ds̄ carnē et ossa. Corpus et aiam liquefaciet ⁊ urebit. ⁊ in inferno flamet ⁊ cōburet. Iuxta illā littere. dicit. Deus ei exercitū meus vindicta et vindicta ruinabit inimicis suis. Quia sepe dicit Deut. xxxij. Vindicta mihi ego retribuam in hostes meos et qui oderunt me. Et sic patet q̄ ē vindicta inducit. ē sic sufficit. Vide supra de Ira Judicis. Justicia ⁊c.

Vinea Nota q̄ vinea est ille locꝰ vbi vinee vel vites in unum loco congregantur. quibus vinea in vinu bonorum eliquatur. Per vineam potest vt mihi videtur quelibet congregatio. seu congregatione bona fuerit. seu mala. Et possum breuiter notare q̄ inuenio vineam

Persecutōis.	Est loco vinea plantatis que nihil aliud ē
Reprobōis.	q̄ religio q̄ ei vinea ois. in q̄ vinea id est
Damnatōis.	viri pfani inuicē congregātur. sicut q̄ fi
Demonū.	dem plātant ⁊ adunātur. De ista dici
Meritōis.	tur Esa. v. Vinea alicui habenti domus ⁊
Terrenōis.	vasi ē. Jste ei vinea reprobōis. et ista est
Communis.	congregatio boni malorū. qui sunt vinea
Peccatōis.	reprobōis. q̄ de bonis suis malos ope

rum eliquat vinum nostrū malis. sic. et ista est vinea de qua malis bonū fructum ponat. Et de ista dicit Judicū ix. Ch̄ cōcumpta ē ex fauus eliquat. et eis ligna agri inuerit. Jtem ē vinea boni alicuius. et ista ē vinea in qua natalur vinū infernalium cōmunū. De qua dicit Deu. xxxij. Fel draconū vinum eoꝝ ⁊c. De qua quidē vinea dicit in ps. q̄ bonus occidit in gradine vineas eoꝝ. Item ē vinea beatōrū. Hanc ei sunt illa vinea. in q̄ vinum eterne cōsolatōis colligit. De que ysa. et angeli recreātur. De q̄ Zacha. ij. dicit. Exclt et lare filia sion quia ecce ego venio et habitabo in medio tui. dicit dns. Exclt ei vir amicꝰ sui sub⁹ vineā sui. Jste vinea bonorū est. Jsti. et ista est vinea de. vel bene confitēte in q̄ sunt virtutes et merita sicut vinea. et bona opera sicut fructus. Ubi spōsus dicit spōse Cant. vij. Videamus si vinea nostra floruit ⁊c. Item ē vinea bonorū segetum. et ista ē vinea bar⁹ mūdi. quer quam oculus fuit Mabeth sicut dicit. iij. Regū. xx. Quia sepe vince bonorum carnaliū cause sunt quare ipsorum homini spiritualiter ⁊ temporaliter pereunt. Jsti enim nituntur alter ab altero rapere et dubere. et alij ipsos diuiciarū. solet ipsos tribulationib⁹ molestare. Amos. v. Vineas amēnissimas plātabitis et non bibetis vinum earū. Item est vinea vanitatū eoꝝ hominū. et ista ē vinea inferni. cuius vinum sunt miserie eterne. quibus damnati inebriabūr hic et quib⁹ in perpetuum sopiunt. De qua Deut. xxxij. Vinea sodomorum vinea eorū ⁊c. Et mother dicit de vinea sodomorum que fel igne et sulpheure est cōsumpta. Item ē vinea summorum gaudiorū. et ista ē gloria eterna. cuius fructꝰ sunt infinita gaudia. et cuius vinum letificat cor hois ⁊ cor beat efficat. De qua Canticorum ij. Vinee florentes odorē dederunt. Ista parabilis dico q̄ de quadruplici vinea solum est agendum scilicet de quadam vinea.

Glosa. Excipꝰ ergo primo q̄ est vinea gloriosa. ⁊
Glarnosa. ista mihi aliud est q̄ vinea corporis ipi. vel
F. uenosa. mei ipsius de quo Jsaie incantauit. De qua
Zacharie. Can. j. Uberrima capi uiscera mea mea in vinea engaddi. Vinea ei engaddi ē illa in qua balsamū crescit ipsius beatā virginem. et etiam crucem ipi que botrum corpis et eius balsamū verum ipm portauerunt. Illi sicut vinea de vno loco accipit et ad alium transplantat varijs sacramentis fodit. et circulcatur ⁊ radatur ad palum quasi arbores ligat. foli ne maneāt expoliat. et sic vinum inde eliquat. ⁊ in vasis diligēter recipit. et quo homines recreant et inebrient. Nostra dilectissimi talis est ipsius. ipse ei a paradiso fuit assumpt⁹. in terras hui⁹ mūdi fuit translatus. in bono humane nature fuit p incarnationem plātatus sarcis instrumentis scz diuinis. spinis. ⁊ illis in passione fuit trāsfixus. arbori cruci fuit alligatus et ardori solis fuit expositus. Et sic eundo fuit vinū et lan guis suorum ipsius effusus. Illud ei vinū in vasis ecclie dum deuotorum recipit. et eundo ipsum populo per oratorū indultat. ⁊ inde gens fidelium letificat. De ista ergo vinea sic fossa. sic rudera loquit bene pater. vbi de populo iudeorū potest esse illud Jsaie. j. Posuit vineam meam in deserto sicut meam deuorauerunt nudauerunt spoliauit eam et piceā. Ista vinea figurat Ezechiel. xvij. vbi dicit q̄ aquila grandis venit ad libanum. nisi modulum cedrine transplantauit eum in terram chananeā. in vrbe negotiationis posuit eum. cumq; germinasset creuit in vineā humilem respectibus ramos eius ad eā. facta est ergo vitea et fructificauit in palmites et emisit propagines Aquila grādis magnarum alarū. est deus filius qui de celo ad libanum huius mūdi venit. et medullam cedri id. est nobilissimam partem humane nature assumpsit. quam in serra diuinitatis ē in iudeam in vrbe negotiationis id ē in mūdo q̄ ea assumendo ipse plantauit que tandem ramos ⁊ propagines id ē fideles populos produxit et emisit. et sic in vineam latissimā ecclām ad corpus suum mysticum quod est ecclesias se diffudit. et rami eius id est ecclām ad cēlestia desiderāda respicere et per fidem et mysteriorum scrutare. De ista dicit in ps. Vineam de egypto transtulisti ⁊c. Egypt⁹ est qui interpretat obscuritas est paradisus inquātus ad mosaicū locum ille ē ignotus et mirabiliter ornatissimus. Et quia porro vinea ista id est ecclesia de ligno egypto id ē ad mūdum fuit trāsfixa adeo genitibus. id ē gentib⁹ errantibus sed eis in mūdo p fidē fuit plātata. et sic p omnes terram est multiplicata. et vndiq; p celestes eius p̄dicatores et apostolos vsatata dilatare q̄. Ego plantaui rex meus dicit. Secundo dico q̄ est quedam vinea virtutis. Et sic dico q̄ p vineā intelligit alia ⁊ bona gloriosa penitentia ipse seu fuit? vel etiam beata virgo. Sicut est videmus q̄ per vineas locis amenissimis boies reficiūt vilyteolosis fructibus refluit. effectum. fructuum dulcedine recreant gustum. foli earum mollitie afficiunt tactum. Sic vere isti vinea sue bonestē conuersationis recreant intuentes odorē sue fame et condonis delectant audientes. et valent sue operationis saciare et nutrire degustantes. hec ei bona exempla et opera imitantes mollēt et mollicie sue bonitatis mulcent et attribuant contingentes. et eorum quasi ei sorta sunt frugiferi. Hic enim sunt vinee que vinea habent et flores bonestē conuersationis. Cāt. vij. Videamus si vinea nostra floruit. Item habent odorem sumpte reputationis. Cant. ij. Vinee florentes odorem dederunt. Item habent fructū gratiose operationis. Zacha. viij. Vinea dabit fructū suū. et terra dabit germē suū. Jre bibebimus mosi mollis ⁊ benigne consolationis. et dulcis et amoene colloquiis. Dulcis vinea facilitet stillat lachrymas p obliti ūa humoris sicut fluus spiritus effundit p abundātia be

significatio vbi cōcio. Esa. v. Ploabo in flatu hystrionū fabam. Inde habo pro vinea mea. Et sic patres beatam virginē et quilibet bonā gloriā poterimus dicere

Vineam speciosam. Vineam odoriferam. Vineam fructiferam. Vineā lachrymosam.

Ec sic possit dicere illud Eccle. prim. Ego quasi vinea fructificaui suauitatis odorem vt. Et ideo breuiter de vinea spirali pōt dici illud Cant. vij. Vinea nostra floruit. Vbi aduerte q sicut in vinea de sui natura inuenit liquor qui dicitur. et ideo dicit vinea a vino: habet qui reponit nostra: bona. q specialiē. et ideo statur floruit. Sic nos debem⁹ habere. scz

Liquorē fidelis pietatis. Liquorē vitis charitatis. Liquorē nobilis bonestatis.

Pōnē gerat pietatem humanam liquescentem. Secundum charitatem laborem cōtinue nostrum. Terrenam famositatem honestatis secutis. floruit.

Sic ergo q ille vel illa qui vult esse spiritalis vinea debet habere humiditatē fidelis pietatis q⁹ vigil vitis vinea. Quia scz vitis vincę stillat vinum sine fundit vt. Homo vincę fouat vini fructū vincę stillat vinū. Quia et sic vinea duplicē fundit liquorē scz aquā lachrymando. et vinum fructificando. Sic et nos debem⁹ fundere duplicē liquorē pietatis. vnū scz lachrymando p compassionē et affectum. aliū vero fructificando p elemosynas et offerēdā. Circa pias debet intēt⁹ lachrymas pie affect⁹ stillare exterior⁹ vinum cōsolationis debet ad pauperes seminare. vinea insp. Gen. xj. Plantauit vineā bibitq; vinū. Vinea q plus habet de medulla q alie arbores. ideo plus pōt ornare et humore. Sic vere dic q in medulla dorsali et cerebrō habundat generaliter in humore pietatis et copassiōis redundat. Cuius ei cōtrarium inuenit q vinea id ē bolea ab humore pietatis taliter deficit. q fructū elemosynarū nō operant. vñ Habacuc iij. Ficus nō germinabit et nō erit germē in vineis manuēt opus olive et arua nō afferent fructum. Ficus ei accidit ficut vitī vel vinee que facilius ficcat. q in terra salsa pullulat humor ei⁹ salsus radicē eorū rodit et humorem celsum. et sic fructū retardat et impedit. et ideo in mōte in quo ē vinea. solit vinee vbertatem fruct⁹ fauere et in valle. Sic vere charissimi ē habeam⁹ humiditatē compassiōis plurimē fructū elemosynarū et bonorū operū adiicare. Nonne ergo exemplarissio et statim et ad standū pigritia vitis vinee q ibi nō silicis. inuenit. sed vuleredo misericordie reperit. Iosue. j. Posuit vineā meam in cedrō. Non sic charissimi ē habeam⁹ humiditatē fidelis pietat. vinea inquit. Secunde habeam⁹ vinū vite charitatis nostra. Charitas ei vir⁹ ē que nō est propriū sui sed nostri. q scz magis est alios q ipse. Quia et non curat se vulnere quin⁹ ei qui fructū nō vbi ē alios pficiunt. Vinea ei sui vitis ē arbor q multū solet se vulnerare et extendere habet enī quasi ligamina quib⁹ solet se alnis alter⁹ colligare. Sic vere plena charitatis nō que ei. quia cōmodum ē publicū q magis querit alios pficere q fructū sui. ē bona sua ipsa velucre alicui cōcurrere et subuenire. sicq; alios ei cōsocios charitatis cōiungere. ē ad alios p amorē et liberalitatē cōtēdē. q sibi soli p deste. et bona sua ad vilitatem solum. quam ordinare Exemplo apli. ij. Cor. iij. Ego p vos omnib⁹ placebo nō quarēs q⁹ mihi vtile ē sed illud possibile pōt gignere ad gloriam publicam. sicut sunt iudices et plati. qui debent esse nostri. tnō sui ciues. et nō quoq; publici. et nō priuati. nostra inquit. Iosue. v. Nolite pro nobis esse aduersarios nostros. Multa ei ne aliquis in vinea que impedire me dicat fructū eius pficiat. tpore ei humido et rore corrupto generant circa eas vicos. multi vermes germina corrodentes. Carnes nostri. desiderā que circa vitē facit circa eius. q. ei nutrit pullulū ferunt sui. Sic ei vinee germina depasciunt. et post illam nimirum vinolunt. Sic vere charissimi multi mali vermes. i. multi mali boies circa plateas et plateas publicas. et circa alios ecclesiasticos bodie aggregant per quos sua germina. i. bona opa sua expedire solita nequiter. et potissime tpe pluuioso et in rore mūdane pfperitatis tunc videbitis circa eas crucias que dicunt ab eradendo. id est detractores et falsos accusatores qui alios molestāt et rodunt. Job. xxx. Radebant in solitudine squalentes.

Item vi videbitis erubescere adulatores qui malitiose et occulte qui adhesit limite et non manifeste currunt. Eccli. xiij. Prophete enī inuehit eos sine intermissione. Et nota q ibi dicunt ppete. q scz ibi temp⁹ pernoctant in bono illos scz quibus adulant. Sic ibi vite suis aranee. i. malos familiares et partes circa talea sua bulleas et circa eas gen⁹ suum pestiferum nutrientes. et pia munera beneficiorū et bonestatis spiritū capricio cancellare recta facientes. Sic ibi ei omnes⁹ videmus vineas bodie. i. plantas circumdari et bona eorum spiritalia et temporalia ad voluntē aliorum scz pauperū vel subditorum videlicet aliquid suffragari. Figura. i. in illo sacerdote Dei. qui dixit. Qui ei vocab⁹ et panis. ibo⁹ seq̄ eum ap. postolo comedebat. et templi p occulta abdita intrauit. Quia vere vt dicit ibi complū ecclesie nō possum intrāre si secundum aliunde sicut furca. cibos bonestatis spiritalis pauperibus non distribuit. et ipsi ei suis impudice famulis eorum vsualit et consensit. Iste talis vinea nō est nostra immo pena⁹ aliena. Ita q p nobis pōt dici illd Esa. xxv. Super vineā meā vox calcabunt irruit. Et nos possumus dicere illud Psalmi. v. Egros nostros et vineas aliq̄ possit tangere. Non sic ergo charissimi ē plat⁹ noster nō tangat aliena. placat pauperes nō parentib⁹ nec pauperes nō adulatores. placat ecclie nō parentele vel familie. vt sic dicat ei illud Esa. iij. Testimoniū vbi ei ecce pinxerō nostri. Et ergo volum⁹ esse spiritales vinee habeam⁹ vt victus ei vestitus cibo⁹ duplicē. Semp⁹ habeam⁹ fontem nostre bonestatis. fleat inquit. Sic ei videm⁹ q vinee habent flores que dicunt et refulsit in nocte. sic istis habite bone et verba et pulcra opa que oculos eorum illuminent. Iuxta illud Can. ij. Vinee floruere dilecte odorē suum. Flos ei vinee vituperabilis ē cibus bonestatis⁹ odibilis ei et reprobabilis bonestatis⁹. q⁹ fama odoris bonestatis et eorum floridā conuersatio placet bonis. displicet ei malignitatis et malignis. vt ipse de Joh. xxiij. Maledicta sit ge⁹ in terrā tuā. arbuleo p vñ vineap. Cuius ista pa⁹ et flores. Sic ergo patet q ibi⁹ pōt vici vinea inter

Bonestatis indytum nectar. Charitatis olem amarum. Pietatis fluidum liquor.

Sic ergo patet q ē que dam vinea virtuosa q⁹ ei secundū principale.

Tercium principale est q ei quedam vinea fructuosa. et ista vbi aliud ei q religio vel ecclesia que vinea secundum sabaoth dicit. de qua sicut dictum ei Esa. v. Vinea domini sabaoth domus israel est. Ista ei dicit scripura vinea fabama. vinea fornth. vinea engaddi. Fabama enim interpretatur ecclesia vel conuersio. Secundo interpretatur visio electa. Engaddi interpretatur fons siue oculus orationis. In quibus potest notari q vinea ecclie vel religionis potest vici fabama. id est altitudo pro eo q ibi celestia solent contemplari. et conuersio pro eo quia ibi mutua solent exerceri. Dicit Esaie. xxj. Ploabo in flatu gaget vineam fabama. Item dicitur fornth. id est vinea electa pro eo q vinea id est persone que de hac a deo specialiter digniuntur. et viciis vltra. separantur. Dicit tertia translatione. Ier. Esaie. v. dicitur. Q⁹ dominus plantauit vineam sorech. Sic dicitur vinea engaddi que dicitur fons vel oculus contemplationis. pro eo q viri ecclesiastici et ecclesia continue ab impio et tyrannis tentantur et follicitantur. sed balsamo diuine gratie perfusi non superantur. Unde de quolibet viro iusto in ista vinea contemplante potest vici illud Cant. cant. j. Botrus cipri dilectus meus in vineis engaddi. Botrus enim cipri grossior et in vino efficacior. ideo propter precedentia semper ista facit me eo morientem. Ad hoc notandum q viri religiosi qui sunt in vinea engaddi id est in ecclesia debent alios precedere. et in bonis operibus gratie pre aliis abundare. Sic mo igitur q sicut vinea discalciatur et circa radices aperitur. deinde putantur et de superfluis expediuntur. et cum ad findatur. et postea ad palos ligatur. et mensis maturescit fructus. Ita religiosi pauperatur et sic custodiuntur et seperantur. vt sic et finaliter vindemiat. Sic vere religio vel ecclesia debet aperiri circa radices corditis p confessionē. et

bet petrā p contritionē. Leui. xxv. Sex annis putabis vineam tuā. Debet fundi per diuini timoris confessionem. Sed pāli erunt vobis ligni per puritatis ꝓpōsitum. Lu. xxj. Arborem fici habebat quidā plantatā in vinea sua. Debet pampinari. i. folijs superfluis bonoꝝ reprobatis ꝓpōsitis aut diuinarū scripturarū reiectionē. Debet vinea per ꝓpositū circūfodiri penitus. Debet sepiri per flatus eum circūlationē. Debet a feris t canib⁹. i. tyrannis t hereticis custodiri per ꝓpositum defensionis. Cāt. j. Posuerūt me custodē in vineis. Et sic poterit vindemiare per bonum operū reportationē. Et sic ecclesia vel religio figurabitur. Esa. v. vbi dicit. q vinea facta est dilecto meo &c. Ista est vinea vbi ista ꝓpōsita est ecclesia vel religio que adeo pī erantes debet esse plena, fructus et vuapinus os esse. Repa: lapidibus id est offendiculis et vicijs debet esse mudata: et turris alte contemplationis debet esse stabilita. Speculatiui vero id est pastoris ornatus ꝓpōsitus debet esse munitus p̄ quos ꝓpōsita debet esse munita. Et ideo bene ista ē vinea &c. i. ecclesia. Mat. xxj. Vineā plantauit homo. et circūdedit sepem t circūfodit lacū. et edificauit turrim. Et sic in illa vinea sicut patet in tractatu sunt diuersi operarij. Et sollicitus pater familias custodes et viticultores. Hinc est q ad laborandum in ista vinea oēs dicit operarios conduxisse. et p denario eterni ꝓmij ad laborandum collo caste. vñ Matth. xx. dicit. homo erat primo mane cōducere operarios in vineā suam. Et ideo ad laborandū monet ipse saluator. Matth. xxj. Fili vade hodie operare in vinea mea. Ubi aduerte q sicut bonus solet operam dare ꝓ rebus i. ꝓpriis que eligit. Quando manducat q dicit expedire iudicat. Quando operatur cōmodus q dicit. Sic vere in vinea religiōis et ecclesie laborare dum est operādum q. quia est beneficium. quia iniuncta est necessitas q. ꝓpter vitā. Primi ꝓbat beneficiū precedēs fratris. q. fili. Secundi necessitatē ꝓcedentis ingenite bonis nr̄is op̄ib⁹. Tertii voluntatem accedentis quo mimicio. vt. nr̄. Dico q vinea colenda est. quia libere dicitur nostra que eligit naturaliter cum videtur fili. Ac si⁹ velit viuere q non sine⁹ filij. Ista ē hereditas cui⁹ facies spes. ꝓpij et hereditas sua⁹. Homo est libertas colit hereditatem ꝓpriam q alienam. Et ideo si sum⁹ huius hereditatis filij et hereditas. dico q ipsam ꝓprie debem⁹ colere t q laborare multis variisq; ipsam operare. Exemplo habemus qui inimicum odiēt vineam suam ꝓpter eo q sua propria erat. et q ipsam a patribus suis receperant ideo ipsam dimittere nolunt. sed oculo potius se p̄mittūt. Regū. xxj. Dixit a me vt dem tibi hereditatē patrū meorum. Et ideo libe videbat filij⁹ et non seruus. Filius est et seruus diuersimode operatur in vinea q filius apte fideliter et plenarie sicut in ꝓpria seruus aūt superficialiter sicut in aliena. Sic vere boni et mali diuersimode operātur in vinea religiōis vel ecclesie. q. boni q ligitur et valitur solent seruire. mali vero superficialiter solent ministre. Illud patet in canonicis et alijs similib⁹. qui non stant nec laborāt in seruitio diuino nisi habeāt distributionē vel fructuum collectionē. Quod apparet q. lucratio distribuēdus et collectis fructibus solet ecclesiā dimittere t recedere. t de labore t seruitio amplius nō curare. Exemplo vineę que nō habet vitum seu fructū q etiā vitifat. circūdat claudit t cōfodit fur. collectis aūt fructibus vulpes et apes oriuntur. t lupis t bestijs exponitur. t de ea ampli⁹ nō curatur. Ideo dicit Esa. j. Derelinquet filia syon sicut vindemiam in vinea. t sicut cucumerarium in cucumerario. Illi ergo nō sunt filij⁹ seruī mercenarij. quod si nō debet esse. Matth. xxiij. Nolite vocari vos enim illi vinea colere tenāt filij t nō vt serui. filij inquā Unde nobis laudat ille de⁹ Luc. xv. Fili tu semp mecū es et omnia mea tua sunt. t. Dico ergo q colenda est. ꝙa est hereditas nostra que eligit naturaliter. fili inquit. Seruus est non debet manere in domo interrogo. sed fili⁹ manet in eternum. Item dico q est colenda quia ineſt nostre fidei quelibet q̄ magistraliter cum dicit imperiū vocabule hodie operari. Subditus enim tenet obedire mādato superioris pueros in omnib⁹ ad pulsus vocatoris. Cum ergo deus qui est superior et vocator noster nobis precipiendo dicat t iniūgat. q. vade. t. hanc dico q illud videmus p̄ceptum implere. vade inquit. Lo. ho. Justū illud. qđ se pi. nefamilias dicit. Ex quo primo mane cōducere operarios in vineam suam. qui ipse ecclesie illud Matth. xx. Ite et vos in vineā me. quod rationem facere habo vobis. Unde eam supra de Ire et vadere et operari. Item dico q̄ colenda. q. est substantie vilitas que requirit specialiter ut curetur vineam meā. Cuius est vinee fructū et vilitatem expectat. Sic vere quilibet iustus de laboris quos in vinea religionis vel ecclesie iustitie locum spirituale meritum reportat. Unde Amos. ix. Plantabunt vineas et bibent vinum earum &. Adueniet q̄ vulpes aut ceruus qui nō arcent a vinea vix foliq; quidem vastare fruct⁹ q ab accolis modicus reportat. Sic vere canes mendaces t detractores et lupi rapaces t pulpiti ypocrites vulpes fallaces t hypocrite t simulatores bodie omnes fructus ecclesie t religionis vexantes. t omnia beneficia et officia reportantes boni vero laboratores vim boni q̄ dū ecclesie seruierunt. t ibi vinci bonis operib⁹ coluerūt. nihil possunt aut medium reportare. immo necesse habent pondus diei t estus etiam tolerare. Hec talibus ergo vulpibus dicit Cāt. ij. Capite nobis vulpes parulas que demolimur vineas. Quia pereo tales inutiles ꝓfecto sunt et ecclesia ecclide t ibi nullam⁹ in die de. Scriptum est dicit deus. xx. Ut vinea alterū fructū non ferat nec habeat. hoc ē dicta q nullū⁹ malus in vineā ecclesie ingredi timeat. Quia vere tales. i. illud quod debet alijs solent reportare t bonos beneficia vexandare. et ideo ipsi boni videtur incurrisse illam maledictionē que ponit Deut. xxviij. Edifices t non habites i. ea plantabis vineā t nō vindemies eam. Sic ꝓpter dictum nō debent esse quia fructus ꝓprios ꝓfecto et eternaliter debent boni t spirituales agricole reportare. qui vt dictum est solent ad culturam vince ambulare. Patet igit q vinea religionis et ecclesie est colenda

Propter futurum vilitatē. Et sic dico q̄ inest que-
Propter malum necessitatē. dam vinea q̄ est fructuo-
Propter decorem ꝓpriet⁹. si. Quarto principali-
ter dico q̄ inuenit vinea que est lactuosa. i. alta nobis aliud est q̄ congeries iniquorum. que vinea q̄ babilon ponit oi. Ista enim querimonia dicit omnis? Dicere. j. Ego planauite vineā dilectus t emme semen verū. quomodo versa es in peamin vinea aliena. Deus est in fide ecclie illos planauit. tamen sue gratie seminauit. t eos electos nouit nauit. Symbol⁹ alit in multis ꝓpriet⁹ t mutauit. t ibi eos querit t alienauit vineā in ꝓ. Et possumus dicere q̄ ista vinea sterilis efficitur multis modis. aliquando propter arcatum culpe t putationis. aliquādo propter malas herbas que secum plantauit. vt est alsine raphanus. arum. albū faba t male putamina que ois fm Plinū. vicium sunt vinee. Aliq̄s ꝓpter multitudinē ramoꝝ inutiliū t spurie purgationis. Aliq̄s ꝓpter salsam terram in qua colocatur. Sic vere diuersimode vinea t flamis malorum fructus bonorum operum amittit. ꝙdcere propter multa. Primo quando a malis ramis inutilibus id est a malis repetibus t parentibus humorem suc substantie saggot illos t ipsum propter suas sollicitudines seminibus circūdat. Item quando a nec t putato inculta sine correctione dimittitur. Item quando a falsa terra bonorum munda per materiam fundatur. t vltimo quando a malis vicinis a facto circumflatur. hec enim faciunt vitem id est bonitates sterilescere t fructus bonorum operum ab eis diffugere. Quod videtur dominus dicere Esa. v. Quid ne bui facere vinee t non feci⁹ an expectauī q̄ faceret vuas t fecit labruscas t nunc ostendam vobis quid faciam vinee mee &. O charissimi q̄ bene videbitur hic mod⁹ quo modo suis vicium suum sterilem colicet congerie malorum gubernat. quia enim facit a principio sibi suum ergo eam ipsa vero non vuas. sed labruscas id est non bona opera sed mala producit. hinc est q dominus sepem et munitionē hec custodia ei subtrahit. t eam in direptionem secularium solicit tyrannorum. t in confusionem t ad tempus timorum t aliorum tradit ipsam. quia solicet de ipsa non curam⁹ nec pastorem corrigit. nec sedic sed potius in viam sue voluntatis similit⁹ nolumus plurimi. id est sanctorum et angelorum consolationes et gratias eis tollit. et ideo vepres et spinas diuersorum peccatorum

di pallidat et abscondit. Ista ergo dici solebat vinea spūs modo facta ē vinea diaboli. et ideo bonitor de ea vin po test illud Prouer. xxiij. Per agrum hois pigri trāsiui. ē p vineam viri stulti. et ecce ecce replerant vineā et vepres sed etiam macria lapidum destructa erat. Quid ergo de vinea dicēdum ē. postq illud quod refert Apoc. xiij. vbi dicit. q angel' qui habebat falce acutam ad vocē alteri' angeli dicētis mitte falcem tuam acutam et vindemia botros vinee terre qm̄ mature sunt ē. Vinea ēt terre ē congeries malorū que in die iudicij venit ad maturitatē. quādo rem̄ erit q̄ debet colligi et abscidi. Angel' ītur cum falce acuta. i. ppna ei' severitate secutus in die iudicij de manu dyaboli' angelici vel patris ēt falce sue acute scinet ne. vineam de terra id ē congeriē malorū colliget et in lacum inferni ītigabit atq mittet. Cant. j. Vindemiauit me filius' matris mee. Quid de egypto trāsmutabilis. Ibes de ea. vbi ponitur illa auctoritas. Ite ē vos in vineā meam. Item supra de adducere. vbi ponit q in inferno nō est vinea vel colatorium vel colatorium. Et de abstinere vbi ponit. q nazarenus nō bibebat de hoc q nascit de vinea q alia dicebantur. Et sic sufficit ad plena de Vinea.

Vinum. Nota q vinū est dict' quasi vinca quia vincit. vel qui vincit a vinea et a vere ad vinū boni vel malū. et ideo dicit vinū quasi a vi te natum. Cum igit vinū sit ob' notum et ob' familiare et ob' delectabile. no oportet circa diffinitionē vini amplius immorari. Et q̄ modis dicat vinū spūaliter loquēdo necesse est speculari. Modis dicit igit q in scriptura inuenit vinum scz

Bonū et delectabile.	Primū est vinū quod bibit interdū. et illud ē vinum gre q sciente quod. i. sanum refocillat et delectat. de quo Cāt. v. Bibi vinum cum lacte meo. co. i. cum mel. me. Scdm ē vinum q̄ bibitur sagine. et illud vinum ē voluptas eterna et consolatio beatorum. de quo in ps. Vinum lucidus cor hois. Tertium est vinum quod bibit eterni. et illud ē vinum mixta ne voluptatis. p̄speritatis et carnalitatis. de quo Esd. v. Molire vobiscū vinū in quo ē luxuria. Quartus est vinū quod bibit infer'. et illud est vinum pene eterne. De quo Deut. xxxij. Fel draconū vinum eorū et ve. aspidū insa. Dicis igit quomodo dicam' in generali de vino quod bibunt gloriosi. et aliquid de vino quod bibunt impij scdm. Dicam' igit q est vinum plenum et illud ē vinum gratie et sapie et doctrine seruatis et amicis et electis virtutes que per vinum ppe notari. Quinto est generaliter bibunt viridium. aquiferos rore aut nubes. Sic spūaliter illi q gratia et multis sunt viatica vinum gratie et sapie volant bibere et de aqua mundane sapientie nō gustare. Ipse enim ē celestis spūualis hor vinū fuit bibere et nō aquā. Cant. viij. Dabo tibi poculum ex vino odorato. Grecia est diuitis vinum oblatum dicit. p eo q ex herbis et speciebus id est ex pluribus grecis arboris virtutibus constat et miscet. Et si cui videm' q vinum inter alia liquores obtinet principatum. et inter omnes succos herbarum q fructus principaliter habet vires. quia sc̄z ipse vinū in medio vini corpus nutrit. roborat et augmentat. intellectū clarificat. cor lenit. calorē et mīriam obtusa facit. e. liberare et audaciam inducit et cadorem q̄dāq̄ excitat et educit. Sic vere diuina gratia inferius spūalem habet virtutem. Ista est merit et vegetat q̄ bonum ope roborat et augmentat et confirmā et affectionem intellectū clarificat per fidem et delectationē. mortem letificat p spem et spūalium consolationem. pulcros et erubescat oblationi vocat p penitentiā et lachrymas. libes facit bonum per clementiam et operationem. inducit et cadorem q̄dāq̄ excitat et educit. Sic vere diuina gratia in mentibus

ſi pudicitiam vel ſtati ꝯ vino dulcis doctrine vel cōſolationis benigne ipſos in ſtatu gratie et in ſiducia eccleſie confirmet et a ruina malos vehementiꝰ coherceamus. Ita q̄ ſubditos cōſolatoꝝ poſſit hoc illud Cant. vij. Uerba tua ſicut botri vineę. Et hoc vinū oleū cum dicit. moderate potandū. Quia vinū ſalubre ꝙ moderate ſumit. et ebrietatem et pudicitiā parat. Iuxta illud Boēt. vij. Nō plus labore q̄ oportuit ſupe. et ſupe ad lenimenta ꝛc. moderate in quit. Hoc tertiū. Homerꝰ multorū in uocabulo ꝙ moderato vino. Quod tertiū. Et ſuffulsit eū boni eruditio vinū et ignum q̄. Dei? ē in locis moderate tranſire q̄ profundiores animas inferre et ambire. Qđ ē cōtra multos q̄ in minus profundis ſubſtantiā ſe occupāt. et magis cauſa curioſitatis q̄ neceſſitatis ac alios et ſuperbie ſepe tractāt. Contra q̄s Hieron. d. c. Quisq̄ paratus eſt ſuperbus ac alios q̄rere in vita tempora oſtentare. Nō ſic ergo ſi moderate vino ſuſtinuerimus. ne forte ſi vtra modū potamus in ſtulticiā et ſuperbiā ſeducamur. Unū em̄ qđ eſt nimis fœtor lecti caput. ſic ſapia. niſi aqua ſapiēte fuerit ipata. Ertō apls ſ. Tim. v. dicit. Modico vino vtere. propter infirmitates. Sic patet q̄ ē vinū ſpūalcis et ſalutaris. Tertio dico q̄ ſanctꝰ bibēs vinū liquoris et curationis. Et illud ē vinū de mīsa ſanguinis. qđ vel p̄ compaſſionē bibendi. vel in altari receptū et potatū animā a peccatis ſanat. a per illā ſanitas gratie adquiſo conſeruat. pfic. et augmentatur. Et illud vinū ebrietat̄ cū dicit. Sanitas. Ecclesiaſt. ij. Cōſilium ne ſinum ad bonum eſt? ſi fœtor ſanct. Ratio em̄ eſt ille liq̄ qđ ab arbore ſillat ſicut et vinū de vite. ſignificat ſanguinem chriſti. q̄ more ballami de vinea engaddi de vite et botro crucis ſillauit. et animā peccatoris reficit. vnificat. et ſanat. Et iſte Pbo. cōſulit agri cū vino portāti ſanat a morbis aranearū. Sic vero cōſulit id ē dulcedo benignitatis chriſti cū vino ſui ſanguinis intermixto a moſſib⁹ demonū nos ſanauit. qñ humanum genꝰ q̄s aranee infernales nomine ſuo ſtrinxerāt. de inferis ſui ſanguinis virtute liberauit. Quod hec figurauit ē Luc. x. vbi dicit. q̄ ſamaritan⁹ vulnera illi⁹ q̄ inciderat in latrones cū eſſet. oleo et vino fouit et alligauit et p̄ medicina vini et olei ſuper infudit. Et ſpiritus pcrio vñ homo quidā. i. adam q̄ tunc ſol⁹ deſcendit per peccatū de ieruſalē in iericho. i. de paradiſo tuitio nū dum. ipſum latrones demones inuenerūt. q̄ ipſius ſpolierūt gratiam et naturalē⁹ virtutē⁹ ſauciauerūt. Samaritanus ille ipſe vinū ſui ſanguis ſuſpundit. et olei ſue gratie adhibito ipſos ſanauit. et eī⁹ vulnera remediis ſpūalib⁹ alligauit. Hiere. xx. Medicā cicatricē et a vulneribꝰ tuis ſanabo ꝛc. Illud eſt vinū liquoris et curationis. Quartus dico q̄ iuſtꝰ bibēs vinū dolorū et afflictionis. Unū eſt in ſullum vulneribꝰ acriter mordet. et ſuffocatione cōſumit et mortificat et deficat. Sic vere poſt̄ mōdanarū tribulationū et coruptionū. que ſ. iuſtos inuenit in hoc mūdo. habet acriter mordere et vigere et ſenſus vicioſi cōſumere et deficare. et illud vinū offendit cum dicit. cupeois. da ſcz tribulatio eſt ſimilis vino turbide et groſſo. qđ ſortiter ſtrangulat ledit caput. corp⁹ enim groſſum de ſui natura ſolet aliud corpus ledere ſi ei colliduat quod ſcz ſpūs numq̄ ſunt. ſic tribulatio. Et ſic homo incidit illud. n. Machab. vj. Eurous corporis ſuffocat dolores. Et illud ē vinū cōpunctionis. de quo loquit in ps. Potasti nos vino compunctionis. Ez vide de illo vino ſupra. de bibere in tercio mō bo mœrentium eſt. Illud em̄ eſt vinū dolens et affligens. Quinto dico q̄ iuſtꝰ bibit vinum amoris et dilectionis ſui cōſolationis. et illud ē vinum letitie et iocunditatis. de qđ a ſanctis in pſalmis habet: ebi alia cum angelis iocundat. et hoc oſtendit cū dicit. ait. quia letitia ſpūaliter ē vinū ait. Iuxta illud Eccl. xxxj. Ebrietatis ale ē cordis vinū moderate ſumptū. Unū ſup. oēs medicinas ſolet mentē letificare. vt dicit ybac. timoſe expellit: dolorē et triſticiā obliuioſi facit. Sic vere vinū voluptatē eternę facit bonos peccatores letificari. Ut ps. Vinū letificat cor homis. Ita em̄ alicui⁹ cor q̄ odio peccatoꝝ dolorosa et mœſtitia facit eos obliuioſi. Proue. xxxj. Da mœrentib⁹ vinum et vita q̄ in amaritudine ſunt. bibāt et obliuiſcant egeſtatis ſue ꝛc. Unū et eterne cōſolationis ſit et oī gaudiū. ita q̄ beata ait. tur imbibit. q̄ ꝛc nichil in mūdo poſſit mittere recordatur. Uulier em̄ cū ꝑit triſticia. Joh. xvj. Sic et ille in pudicitia. ſicut in ethiopia. Sicut et Pbi q̄ dicit ſunt patrie eam verecunde q̄ humane mirabiles. q̄ ex ipſo quaſi ſui ortus colligunt. et ſic incole ſue patrie. vino ſue culture. ſe laborib⁹ ſanant. Et ſic patet de quintuplici vino q̄ iuſti potant. i. vino amoris et affectionis dolorum et alterius. q̄rentis et curatiue. ſpūalis et ſalutaris. dulcedo et ebrietatis. Adhuc dico q̄ ē vinū quo potant impij. ꝛc q̄ dicit. Fel draconū vinū eoꝝ. ꝛc. Deut. xxxij. q̄ cum mixta ſunt ſalſuginoſa et ſipodalia vinum dicit. ps. Habent. ij. Calix aureꝰ babylon in manu dñi. et ebrietatis ſunt. ſic. ideo cōmote ſunt. Sic igit̄ deteriores ps̄ q̄ vinū ſpūm ad malos et ſpūs ad bonos ſumit̄ multis modis. Dulce ecclesiaſtes. ꝛc ebrietatis. ꝛc pena et ſimilibus.

Violentia. violenter. Nota breuiter. q̄ violentia ē voluntarij oppoſitum. et ideo violentū dicit q̄ quid inuoluntarij vel cōtra voluntatis deliberatū eſſicit. Nota q̄ mentis

Violentia neceſſitatis. Violentia ſpūalis. Violentia meritoria. Violentia tranſgreſſoria. Violentia inferioris. Violentia afflictiua.

Dico q̄ eſt violentia neceſſitatis et illa ē illa qua pcdenti aliquando ſunt violenti q̄ ſubditos potentes q̄ obedire renuūt p vi olentiā ad bonū compellit. ſi mile ē oculari qđ per violentiā vini de vindemia extrahit q̄ aliter nō exiret. Ut ſicut ei dicit Eſa. ſic. Ille debet eſſe ſicut ſum⁹ violentus qui ſpiritus oſſi cogit. Iste ē violentia ſpūalis: et illa ē illa qua de⁹ p quandā violentā potentie cōpellit omnia ſua facere voluntarie. Exemplo firmamēti qđ poſt ſe violenter arbitrat omnes planetas. imo q̄ naturaliter cōtrarios habeāt motus. Quos imo q̄ nos multos habeam⁹ mor⁹ et appetitꝰ cōtrarios ipſi deo. Deus em̄ violenter ea ſecum trahit. et nō ad noſtram voluntatē ſed ad ſuam omnia ordinat et diſponit. Ita q̄ alia pōt dicere illud Job. xxviij. Violenta ſpūs mea obſcurata eſt. Iste eſt violentus mentis ſue. et illa ē illa qua homo ad bonū cogit et violētat ꝑtia voluntatē. de qua Matth. xj. Regnū celoꝝ vim patit. et violēti rapiunt illud. Item ē violentia tranſgreſſoria ſui offenſoris. et illa ē illa qua mali violant libertatē eccleſie. ſē qua. i. Cor. ix. Si quis rapiet vel violauerit aliquem de illum ꝛc. Item eſt violentia inferioris. et illa ē illa qua mali violāt ſedit mulieres. Ez qua ē ſa. xiij. Mulieres eorum violabunt. Iste ē violentia ſeu affectionis. et illa eſt illa qua mali p rapine violentā inferūt alienis. vel qua gratiam alios violentat. Similes lupo et leoni⁹ qui violenter rapiūt ſibi predā. Matth. vij. Intrinſecus autem ſunt lupi rapaces. Violenter tollitis pelles eorum ſuper eos. et carnes eoꝝ ſuper oſſibus eorum ꝛc. Unde ſupra ne Pbolia.

Vir. viri. Cum vir ſit nomē virili hinc ē q̄ vir ꝑtē ſit nisi ois q̄ habet feminā duē et virtutem. Et ſic poſſum dicere q̄ q̄ virum intelligit chriſtum ſ. latus: amicus: ſyrabolus et vir malus. Inuenit ergo

Vir nobilis et gloriosus. Vir gloriosus et nobilis eſt
Vir ſubtilis et vigorosus. ꝙ vir et ſponſus ē eccle.
Vir ſerulis et fructuosus. ſic matrimoniū. Ut de ſeruli
Vir pusillus et malitiosus. muliere dicit Proue. xxxj
Vir mollis et pusillosus. Ut nobilis in pena vir ei⁹
Vir vigorosus et ſtabilis ē bon⁹ pod⁹ et ſic dicit. j. Reg. xxvij. Esto vir fort⁹ et pliare filia vri. Vir fructuosus et ſertilis ē bō iuſt⁹. ꝛc ꝙ in ps. Beat⁹ vir ꝙ nō a. in cō. ꝛc. Et ſequit. Et erit tanq̄ lignū qđ plan. ē ſe. ꝛc. Vir malitiosus. i. pusillus ē ſymbol⁹. de ꝙ Mich. vij. Vir dapsi fuit venit ad me. Vir pusillus. i. malus ē bō iuſt⁹ et iniq⁹. de ꝙ in ps. Vir iniq⁹ inqa ci. in inic. Dicam⁹ ꝙ pmo q̄ eſt quidā vir nobilis. i. gloriosus et ille ꝛpe. ō. ē vir et ſponſus eccle et aie ſue. qui ibi p fidē ſponſat. et ſecū indiſſolubiliter in gaudij thalamo collocat atq̄ portat. Sicut em̄ videmus vir vxori ſui⁹ modo obligat. ꝛ p eā copulā patres et matres dimittit. et p eius deſenſione mortē et multationē ſe exponit. Sic vere ipſe ecclie ſui ſ. et alienis modo obligat. quod apparuit. quia p eā patriam et parentes dimiſit. id ē paradiſum et angelos dimiſit. et nudus et nec hoc ad mortē dū crucis patibulo mortalis perſona. pter ſe tranſuexit. Et ideo iſte eſt ille vir de quo dicit Pro

uerbiorum. pcij. Vir amicabilis ad fodalitatē magis pos-
dent ꝙ frater. Hic aduerte ꝙ sicut vir
Deus se vxori inseparabiliter prōgere. Sic hic ꝙ ipse bo-
Debet vxorē nō dā gerere. nus vir spōsus am-
Debet vxorē amare et diligere. me dilectiōe debet
se habere nostis copulā vē q̄ veritatē copulationis fodalita-
tem. Prohibuit operationem. pdere. Cōtrahit inflammā-
tionem frater. Hic cū nobilis familiariter copulat: veliter no-
bis operat veraciter in nos inflamat. Ecce ergo ꝙ ille
nobis copulat benigniter t familiariter nos ad ꝙ ē amabi-
lis ad fodalitatem. quasi dicat. ideō ē amabilis: tractabi-
lis: et sociabilis ꝙ illud facit carnē assumēdo. et quotidie fa-
cit motum spūaliter vellendo et se aie sponse iuc ꝙ gra-
am infundendo. Ipse cū et angeli sunt ille ven qui nie so
dauit. j. Reg. xiij. Qui dracl locuti sunt. Et sic de aia. Ec-
cē aliud modum. videbat virū forsy. locutū sibi ꝛc. Unde supra de locutus. Hic cū factus est soc⁹ no-
ster carnem assumēdo. in multo conuersando. et nobis in
cunde p gratiam suam adhesēdo. Similis cū est ypomic
que est amis boum obligatus fodalitatem cum velle: t in-
pta pernicilla cum nudus fuerit. et quasi indutus fo-
ter nudū eundem custodire non dimittet. et licet sit ipse
in bypome nimirū ad ipsa tū in effectu ē redens t renue-
tens sicut ad sensum patet cuilibet intuenti. Sic christus so
cialis et amicabilis humanā naturā id est ecclesiā t animā
sicut gratiam vxorem mire modo diligit. Collig. Viri dili
gite vxores vestras sicut xps ecclesiā. et ingrata cum in ni-
chō. quā corporis habitauit gloriositer nudi pallidis et hy
emc similie. sed eas ad eum redire quidē nequit. Et enī
am quotidie complect spūaliter cū cruribus vxoris fue. t ani
mę gratiam sui copulat. et in eius fodalitatē mirabiliter
adscrat. Pioner. vij. Delicie mee cū filijs hoīm. Nudā
est humane cōsuetudinis inhabitat. qui nisi ꝑ peccatum expel
lat et exui cogitat. ad ipsū libēter reuenit quēq; regat exuti
bus atq; opat. Anima est et vxor christi que sibi ꝑ pecca
tum auferē. et sibi ꝑ penitentiā restituit et refert. Ezech. xx.
Redde vxorem viro suo q̄ iphota et subter ꝑ te. Ecclesiam
est contra malignas aias que a deo viro suo ꝑ peccati
recedunt. et ꝑ oblīonē redire ad eas amplius nolunt
sed adulterio suo dyabolo et mundo irreuerabiliter se iun
gunt. Unde muliebri meretrix loquit scriptura. Dicere. ij.
Implesti malū cogitationem tuā ostendisti contra viros
fornicationis. Et ido xps sicut homo nobilis de tali mulie
re fornicaria q̄. li. peccato vult viuere. nec redire curat. ni
hil curat. si sepulte ppetui tractus ipsius in inferni carcere
colligent. inde se virum suū nō reputat neq; vocat. Hinc ē
q̄ verus hodie et nimis ecclesiam peccatrice refert. ideo
q̄ sicut vir non diligit nec osculat. illud Dice. ij. Ma-
trem vestrā in dicate. cū non ipsa vxor mea et ego non vir
eius. Et ideo xps ecclie vxori sue vitiose libellū repudij re
dit. ac se ab ea penit⁹ segregat. Inuta illud Proverbi. vij.
Mō ē vir in domo sua: abiit via longissima. Quod cū non
debet esse q̄ aia a deo fornicata reuertat ad eū ꝑ penitentiā
redire dyabolū dimittere. et sociatuq; xpō se vnire. ac
cipiat illud Dice. ij. Reuertar ad virū meū primū: multo
bi erat magis mee q̄ nūc. Patet ergo q̄ xps dicit vir q̄
copulat sēs benigniter et familiariter sociatē inquit. Hic
ipse. dicitur dicit vir. q̄ opat nobis viriliter et valiter.
quod ostendit cū dicit. pondere. Adverti cū pōt operā
re opa. pfecta et valia. et ideo vir a vtere dicit. ꝑ eo q̄ vir
tutosus sit in opando. Sic vir xps dicit. ꝑ eo q̄ virtutosa
et pfecta operat. Esa. xxvj. Dñe omnia opa nostra ope-
rat⁹ es nobis. Hic cū ē vir ad quē primo vxoris fcy ani
mam vel ecclesiā regendā sine quo nō possunt bona ope-
ra generari. quod ostēdit cum dicit. pderit. Eccl. xxix. Po
dere tibi magis ꝙ auri. Aduerte cū q̄ multū libris ponit
loco pderit. amic⁹ erit. Quia sicut amic⁹ fidel pdest ami-
co. et ꝑ ipsū se exponit sapītio sic xps ipsi ac pfuit t ꝑ
ipsū periculo mortis se exposuit. opus suū redēptionis fi-
dēlit exercuit et placit. Maria sicut dicit Proverb. xij. Qui
negligit mulīē gerit animā suā vir aut⁹ est. Maria sicut
dicit Proverb. xl. Beneficit ale fuerit misericors. Hic di
cit ille vir de ꝙ Psal. vj. Ecce vir cuius nomē eius dñs
ipse dicit huc ꝛc. Et sic dico ꝙ ille vir dicit quia opat no-
bis fidēliter et viriliter. pderit inquit. vel aliter alio pdo-
amicus erit. Deinde dico ꝙ ipse dicit vir quia obligat
tenaciter et verāciter frater. Frater frāc. et vir vxori re-
nent obligere. et ideo amor illi⁹ viri ad nos in hoc ostendi
tur. ꝙ frater non extraneus⁹ nunca pat. j. Reg. j. Frater mi
ionatha amabilis valde fuit amori⁹ mulieris. Cui cū nō ē
vxoris cōis. nō est fugitor. sed equalis. In signū cui⁹ mulie
r nō fuit facta ne ade pedibus. sed de latere vel ne ecclia.
Et ideo xps frater ecclie vel aie dicit. Quia tanta ca
itas vel amor vel tenor. et obligatio vel collateralis ex amicam
frater inquit. Gen. xxix. Frater cū ē caro nostra ēt. In
psalmo Epō. v. Christ⁹ q̄ obligat subditos sicut sponsa
vxori cū amicat virū suū. Hic cū dicit frater. Sed aduerte
q̄ sicut frater solet quādo videt sororē suam ab amico vi
olari. vir q̄ videt sponsam adulterari publice. patre quā-
do videt filiā suam publicari notorie obiicari. Sic xps ec
cia. Ecclesia vocat sub sororis sponsa et filia dolet mirate
et irritat. quando videt q̄ cū carne: mūdo et dyabolo
fornicat. In cui⁹ figura. ij. Reg. iij. xi. Quicunq; illi re-
gis que a viro suo violēter rollebat ipse vir plenis ex cru-
latus sequebat. Quia pcerto cū anima filia regis xpūs vi
rum suum deserit. ipse dyabol⁹ vir sui⁹ cum q̄ adulterat. q̄
ter. et plorans. i. sibi compatiēs. eam sibi ꝑ penit⁹ redigat. t
reungat. et ad suā salutis rediuat. et retinat dicens illud
Osee. ij. Si vir meus vocat me amplius non vocabit. Et
Dicet igit ꝙ xps dicit vir. quia ꝑ amorē magnū ad nos
inclinat. quia ꝑ nos virgo nobis egerat quia ꝑ primū
nos cum nobis copulat. Et si vis aliarum materiā de vi-
ro applica figuras. Sāū. c. De viro mirabili qui apparuit
iudici. t Exech. ix. De viro indute lineis ꝛc. Psal. q̄ in-
uenit vir nobilis. t gloriosus. Hic nota peculiarē q̄
tionē Sabbis vir t mendax. Et sic ꝙ virū et amicū ē inuē
ligit pl⁹ ꝙ ē ecclesie vir et sponsus. Quia sic ille vir de-
bet ꝑ vxoris sua amendā ꝑ odium cruciatus ꝑ defensionē
bereticis ꝙ fidelibus aliis peccatoribus ꝑ correctionem t
cohortionē se opponere. et cum inimicis et libenti cō iuna
re fed⁹ et iuramentū fm. positum seruare. t in et spōsali
monio fidēliter manere. et eā sicut vxorē legitimā dili
gere et fouere. Ut prelatus pōt vici illud Colig. Viri dili
gite vxores vras et nolite esse amari ad illas. Et ē cum ps
plato ꝙ de alio viro iuste pōt exponi illa figura. Genes. xx.
Ecce vir vr⁹ infirmat⁹ languit. t pcussi⁹ a deo abijcit⁹ ac
et cōp⁹ cinaliq; mōlit⁹. t pcussi⁹ a deo velut leprosus fulgu
ris. et oculi ej⁹ vt lampas ardebant. Ecclesia cū ꝑ pedes qua
si spinis ens. t vox sermonis ej⁹ vt vox multitudinis. Ec
vir dicit breuiter ꝑ modū narrationis vel aliter ꝑ an
dam auctoritatis. Igit diuinum considerem⁹ virtutis
mirabilem quem daniel describit. videmus suos oculos
ones sic vīē de pudori. vel cibet alij vel iuti. Hic ei ba
bere. In bibu bonestat. secund. ecce vir vr⁹ vel. ij. In ce-
pore cultus pudoris. rones ej⁹ a oculis. In alo firmitas vi
rtutū. cop⁹ ej⁹ sicut ebur. Hic ei la. In vultu venustas mirā. fa-
cies ej⁹ sicut spe. sul. In intellectu claritas splēdet. oculi
ej⁹ sicut lam. ar. In ope pōtuus valor. brachia in sp⁹.
In oculo claritatis seruor. pedes ej⁹ vt spe. In ore vel
sermone veritas clamosi vox sermonis ej⁹ vt vox multitu
dinis. Dico ꝙ q̄ vult q̄ vir os habeat in bīu ornatu
honestate. Exceptis vir⁹ indutū. Bestes ei lineę sunt pure
et mūde. nec in se vitra modū pōnte. et ꝑ vestes bo-
nestat bī⁹ describit. in q̄ necessariū ē q̄ honestas et mūdi
cia teneat. t q̄ nimia. Lasciuitas et pōpa fugiat euitet.
Gen. xxij. ꝙ debet ne femine eis vestib⁹ vir vtaf. In q̄ in-
ligere possum⁹ q̄ viri placi nō debt ostentatione bonis obligē
nec ornat⁹ fugitiuos q̄ ad mulieres petūt. viros nō eligo
re vel portare. ꝙ sicut Seneca dicit lasciuus os vir religio-
sus t venustus. Mō scire te inde sicut mulieres circa ha
bitū occupari. sic⁹ sunt? Hinc virtus. Sapīe in fine. opīo.
Clipeus carpere te salubre turpe est. Ecce inquit vir vtus in
dut⁹ vel. ij. quasi dicat. Ecce babilonis virtus nō mulieb⁹
honestus sobrius non deformis. Cuius tamen contrariū
in ecclesia et religiōe video. vbi mulieres et vestiari
etiam babiles portantur. vbi inhonestē vestes ab illis
qui viri esse debent non horrentur. Non sic. sed ecce vir
vestitus lineis. Ezechielis ij. Ecce vir qui indutus erat li

Mein liber Sup ante adventū quos scribe hēre
ipse bonos predicatores Secundū ordinē pstr

bolo et argumentorum scripturis ad nutus ei⁹. Habeat ergo vir sanctus honestam accusatorem habere. Jux. de bet habere pudicū catheatis cum dicit scriptor ecclē. Ne mo est in quib⁹ est desiderii nature et generatiua virtus. Per grauē carnis significat. Aurū vo qd est metallū imputribile et quod est in gḡmeris aliquo nullus ignis seu limor vetigium derelinquat. castratos eunuchos. que impuribilem et incorruptibilem habent habitudinem. nullius mali grem pti vestigia imprimit que omnia. Quia postq vir spiritalis et maxime religiosi et sancti debent penas carnalis voluptatis aure impunibiles castratos accingere et constringere omni fluxum luxurie p sanctā continentiā coartare. Unde de tali viro dicit. iii. Regū. j. Vir peccatus accurrit malos pena pessimos accipit. Iumbis sis cautus⁹. Quod est contra malos qui magis cupiant peccati q̄ vitā q̄ non mundi se custodire. unde ibi non videt vas a vitulo. q̄ a virtute. Unde est ligni calefactum spumi cupidi et ad quamlibet prauitatem faciat. Sic vere multi sunt ita viriles et mollis qui summam immunditiā carnalis non cessant diffundere. et cum calefacti fuerint p luxurias vitiosq; in paterā cymbalus se plicare. et nunc ad vnū peccatum nunc ad aliud se inclinare. Et breuiter qualibet talis videt esse sicut scriptū ille effeminat⁹ de q̄ ieste Seneca i epla vbi dicit. q̄ ipse erat in cubili virili cōmixtus puerilibus ancillis et Johannes Beatus iumbos suos fecit viri. Habeantur igit in corpore pudice castratos. Item dico q̄ debet habere vir id ē virtuosus i animo vigilē firmitatem. Ad vitā quidē q̄ sit fortis stabilis et pfectus in reputatiōe⁹ et tribulationib⁹ nō succumbēs. sed in aduersis et pperis equaliter se continens et in cunctis immobiliter plangens. qd ostendit cum dicit. corpus eius ē. Quia cristallus est lapis qui demones dicit terrere. et ultra timorem naturalem facere pauere et valere sicut dicit Seneca. Ad venerandū q̄ firmitatem constantie coep⁹ nostrū sit cristallus id ē lapidem atq; forte. non facile penetrabile atq; molle. Constantia est animi et virtus que demones terret pellit timores et superat atq; tollit. Et hoc est quod dicit Seneca de viro iusto. Nihil sapienti viro potest euenire. Stat rect⁹ sub quolibet pondere. nulla eum res minus facit nihil ei eorum que ferenda sunt displicet. quicquid cadere in hominē pōt ecce in se cadentē non querit. vires suas nouit. sit bonum ois ferendo. coep⁹ q̄ eius cristus⁹. Vir de eo pōt dici Job. xl. Corpus eius sicut fusilia et compacta. Et adhuc de q̄ vir debet esse ostēsus et forte pulsus q̄ adtria. scz

Ad audacem aggressionem difficilium. Debet enim⁹ vir pfect⁹ ad
Ad stabilem gestionem terribilium. ad
Ad durabilem sustinem volubilium. duater aggredi ad difficilia. Justa illud. j. Regum. xviii. Esto vir fortis et pugnare paratus hominē. Item debet patienter perpeti iniurias. Nulla em pena et nullus labor debet virum perfectum frāgere. sed in omnib⁹ patiens esse et immobilis permanere. unde Seneca epla. xcvi. dicit. De generosos animos labor nutrit. Unde non est viri timere fluctus. unde etiā Seneca consolans illas qui sup mortem viri sui flebat ei et sic. Mouere planctū mentum te cogitantie cogitaverit. Si ti vicerit non decet virum flere. sed equanimiter cuncta subinere. Item debet stabiliter figere gressus. q̄ nō debet animū sibi fluctuare penitere sicut puer. nec mō vnus nec mō aliud desiderare sicut mulier q̄ in vno posito perstitere sicut vir solidus et manet. Exemplo aplī. Corinth. xiii. Cū essem parvulus ec. Que eramus sumus obera multos tam ecclesiasticos seu laicos. qui nec in verbo nec in gressibus nec in factis nec in opib⁹ nec in audacia nec in aggressionibus nec in patientia. nec etiam in sapientiā⁹. etiam habent penitus firmitatē. nec aliqua virilem fortitudinem nec stabilitatem. sed penitus puerilē mobilitatem et mutabilitatem per omnia vanitatem. Similes illi qui de q̄ fuerūt que sūt fabulas poetarum ec vire in femina p sexum penitus est mutatus. quia pectus illi in fure bodie et in agendo et in patiendo effeminati. q̄ nō virili. sed femine pectus sunt nisi. Amos. xxvi. Ubi rum circumdabit femina ec. Figura huius in fabulis ifrad qui viros cunctos contra naturā in pectore occiderūt et feminas ferumeruse sunt dicit Plutarch. xxxi. Figura eiā in pharaone. qui viros et marē infantulos

(Nō sufficit quemlibet vir debere ee. q̄stus ē pfect⁹ pudicus q̄ adtria.)

mine fecit submergi et feminas seruari. Quia scz illi viros ad ē virtutē et virilitatē in sapiā occidūt. feminas vero id est mollicies et femineitas custodit. Quia multi sunt et quasi inumerabo plus apparet de femina q̄ de viro. Ecclesiastes. Reprehendit scpz mulieres virum viri. Non sic obtusum ici sm⁹ vir constātes. non femine. non debiles. stabiles non mutabiles. Justa illud. j. Reg. in Confortamini et estote viri. Quia scut dicit. j. Cor. ij. Decore mulieri non pertinet nec etiam viri. Quod nihil aliud est q̄ femina id ē fortitudinē mollicie et carnalitatē nō debet contra virilitatē pretendere. nec ipsam sue legi⁹ subiugare. quātumq; mulier id ē fortitudinē et carnalitatē sexus viri. rationē etiam et penitus euacuari. Deut. xx. Mulier quecq; vestē. Jn vasis panes et sub pretextu viri eius. Debeat ergo vir id motib⁹ virgines firmitatis. Item dico q̄ ille debet habere oculos in aspectu nimis venustatis quod offendat cum dicit q̄ habebat mirabilem facies sicut fulgur facies ingressus eius sicut species fulguris. Quia ad virum pfectū pertinet q̄ habeat facies et vultum fulgurei nitidi et spectabilem: iocundum: vehementem placem et reuerendum sicut etiam dicit Eccl. viii. Et vita cognoscit virum et agnoscit hominem facies illius. Distantia dentium vite et lenitas sunt indicia boni viri: et modi placidi. benigni et fidelis. Ita scz est vir multū laudabil sicut dicit Pauper. xviii. Vir amicabilis ad societatē magis amicus erit q̄ frater. Unde pertinet debet esse vir pfectus qui subditos se debet erudire. confortare et letis hilarem et socialem non esse asperū vel crudelem. Quod nō est contra malos qui amarē et asperos alios se offendit. ita q̄ alicui grauis vel fastidiosus pertendit. Similes illi nabal. de quo dicit. j. Reg. xxv. Complera est malitia contra viri eius. nam ipse est filius belial ita q̄ nullus possit ei loqui. Non sic doctissimi. qui pacto talia auferra conditio reprehendit et maxime in platea. quia si facit homini omnibus offenderis. simplicem ad rationē nō venire intendit. Et ideo necessaria est in viris placitas et maxime in platea hilaritas et benignitas nō austeritas vel pondus. Justa illud Regum. xx. Erat autē mardoeus vir nobilissimus sup omnes homines qui morabantur in terra. Et deinceps intelligat illud Eccl. xxvi. Gratia et pudor cū bono oī spe vultus cōfirmatus. Habeat ergo vir in asperis nitidē venustatis. facies eius inquit ut spes fulguris. Matth. xvii. Resplenduit facies eius sicut sol. Jux dico q̄ virtuosus debet habere in intellectu splendorem claritatis seu decoris. est dicit oculi ei⁹ sicut lapides ardentes. Oculi eius sūt viri⁹ intellectus et discretus. q̄ p claritatē cognitionē nōr lucere. et tam ad veritatē quā ad nocuitatē claritatē resplendere. Apoc. j. Oculi ei⁹ velut flamma ignis. Vir ei⁹ pfect⁹ bz sensus corporales quos ri nō habet puer. q̄ scz nos q̄ veri esse volum⁹ sensum et discretionē in agendis et q̄ cauendis habere debem⁹. quia sicut dicitur Eccl. xiii. Facit⁹ vir q̄ in sapia mensibil ec. Paternaliter vir bz barbā q̄ viridis sapie et constātie est signū. Unde de quo dicit Philegil in libro philosophie. q̄ quidā philosophus ab eo q̄ ire nō cognoscebat barbā suam. q̄ ridet se nō rasa barbā meam. virū me esse meminerim. Quod ē contra multos q̄ p sapientia nō sunt viri. sed p ignorantias pueriles vici. Et circa b applica de puero q̄d voluerit vel de insipiente. ac vide b. de oculo. Habeat q̄ vir in intellectu splendorē claritatis vel claritatis. Jux dico q̄ vir bz habere in ore vigilē. gbitatē. q̄ cū dicit cum ii. q̄ ille vir imitabilis bene loquebatur. loquebatur ec⁹ erat in ore ec. Per lingua ei⁹ quibus bō pugnat et opat. intelligo sermocinat in bonū operando. et in subditos defendendo et in hostes inuadendo et ipse quādo. scz. Qui vocat me de Seyr. ec. Vir ei⁹ debet esse Fortis et virtuosus. Audax et animosus. Justus et rigidus sui. Fortis vico et bono sue ti. Pacis. xxi. Cū bellatores et robusti essēt in bacrafel. Audax et nichil ab nullo timens in sua iustitia. et maxime flamo. Cū Job. xxviii. Qui audiebat auribus me. Justus etiam et rigidus sui quia in se et rigide debet delinquentes punire et p eos seueriter pugnare. Ezechiel. xviii. Cū iustū fuerit iudicabunt eos iudicio adulterarū. Nō est contra malos tam laicos q̄ clericos. q̄ scz penitus non videt⁹ vir q̄ scz nec bō operando: nec malos impugnādo aliq̄d virtuter facit. Sic lepus q̄

ell animal similissim. de quo habitat virum habere sc. ꝓ̃ masculinitate sciat. q̃ hoc tales viri eligunt et ita fœlia ter operant. Viri ergo sunt quos ad ꝓ̃sens scio. Fili actum quia hoc illi locis virum sonet. et in opera inutilia et femineis semp exercent. Et sic verificat illud quod dicit Seneca. Ut in loco in quo vir boni' credit. pauallum sedent. Ibi em sunt imbecilles et insidiis q̃ quantum ad opera videnf glus femine q̃ viri. Ibi em sunt viri fictiles et vane vitæ et fragiles. de quib' dicit. Sapie. xiiij. Clamabo ad virum mei fictilis lamentabor. Non sic sed si volum' esse viri. habeam' in opere vigore. Abrahæ audacia. ingꝫ. ꝓ. Fiat man' tua super. vi. hoc. est. et. Unus hoc ꝓ̃ bonitate mentis. et vitam ꝓ̃ intelligiꝫ' fortitudinē ad agendū. ꝓ. In dextera virtutis. ꝛc. Item dico q̃ vir debet habere in corde fortitudinē ut in camino ardenti. Ibi em debet vere et diuturnus diligere ꝛ non fiat nec materialiter affectare. pectus debet habere crocos ꝛ ardores. q̃ ostat' amoris sui. ose. ē. Pectus ꝓ̃ stabilitatem. Ardentes ꝓ̃ fortem et fervens Ezech. ꝓ̃ durabilitatem. tem charitatē. que ola bene ꝓ̃ manet ad virum. Ibi statim et facilius non debet aliū diligere. animo debet deliberare q̃ sit talis q̃ eius amicitia sibi vtilis possit esse. sed posti q̃ deleat nō debet ipm dimittere impij' sed in eius amore stabiliter generare. Exemplo ferri quod nō facilius calefit. sed calorem aut calorem diu custodit. Habeam' igit in corde dantē fortitudinē. Ite dico q̃ si volum' esse viri habeamus in nr. damoni verba scie seu auctoritate. cum dicit. vos fermonis eius ꝛ mandata ad pedissum gemet. sentire loqui et alios ꝓ̃ferre fermones. Unde Plinio. Voces virorum seu masculorum sunt grossiores generaliter quia ꝫ̃ illi qui virtutes locū habent. debent q̃ predicationē ad terrorem deliquentium non mollior sicut femine. sed more viri fortiter verbum dare. Quia sicut dicit Prouer. xxij. Doctrina sua corporat vir ille. Ut sic alij possint vivere dicit Sen. in. Epo cum tali. ose audax et timui. vt de Apoc. j. dicit. Qui ille ꝫ̃ sedebat in throno. vor ille' erat sicut aquarum multarum Ezech. xlvij. Clama ne cesses. ꝛc. Sed adhuc vide de hoc in. fra de voce. Quod si bodie non sit quia multi ecclesiastici. et et alij sunt qui nihil virtuliter dicit vel agunt. delicias esse eligunt contra ista q̃ nihil fortiter fabulant. Quia sicut dicit Seneca. ose. terrio. Ut miri est aliquid fortiter dici ab homine molliter ꝓ̃fert. Patet igitur charissimi ꝓ̃ predictam actis conditionem q̃ plati et ecclesiastici debet esse viri id ē virtibus et virtutib' plent. Et sic bene patet q̃ in scriptura inuenit vir stabilis et virtuosus. et hoc est sm̃ paragale.

Tertio dico q̃ in scriptura inuenit vir velox et strenuus. et sic per viri perfectionē intelligi bonus sanctus. nō solus ꝓ̃fectus. sed etiam alius. Ut em habet cōplementi exactio. et nunc bene ꝓ̃ laboratorio parit intelligere gestorum ꝛ alicui' actū facere figuram boni ꝓ̃fectus. q̃ nunc vir et virtuosus esse dinoscit' quando in sancte intelligit bona opa. generat et producit. et in bonis operib' se exercet. Sic si vis ꝫ̃ illum figurā habere. Ecce vir vnus inter. ꝛ. ut ois' sanctus membris. Et possit immediate supra sub. §. Sed dicit dico ꝓ̃ punctualiter. Quia quicquid ibi est pertinet ad virum perfectum. Justus em dicit vir a virtute quia sine ea multe virtutes ꝛ virtutes requirunt ad hoc q̃ aliquis spiritualiter vir dicat. Et sic notabo q̃ ad hoc q̃ aliqs sit vir iustus. necessario est q̃ ipse sit fortis. Vir

Fortis et bellicosus. Dico q̃ isti sunt viri fortes et bellicosi. Pugnant em contra mundū. contra diabolū. contra carnem. contra seipm. contra peccatū. vnde Gen. xxvij. Ecce vir luctabatur mecum. Et j. Regū. xvij. Dic ait vir bellator est ab infantia sua. Ité sunt viri sancti et virtuosi. ij. Reg. iij. Animadvertit q̃ vir dei sanctus ē. Ita em sancti viri debent' esse vt alios

Virbeatus et gloriosus. sanctos faciant' ꝓ̃. Et ita eo sanctus erat. Item sunt viri concordes ꝛ̃ pacifici. Et sic dicit j. Esdre. ij. Congregat' est populus quasi vir vnus. Item sunt viri recti et no tortuosi. quia recte ꝛ plane debent in suis actibus ꝓ̃dere. non tortuose vel alte. Job. j. Erat ille vir simplex et rectus. ac timens deū ꝛ recedens a malo. Item sunt viri ꝓ̃ et villerecti et alios inducti credos quia sicut dicit Prouer. xj. Bene facit ꝛ̃ huc vir misericors. Item sunt viri prudentes et studiosi. quia sicut dicit Sap. vj. Melior est sapiens viro forti. Item sunt viri rari et pacifici. quia pauci inueniunt tales Eccl. xij. Pauci sint vir aure. et Eccl. vij. Unum de mille viri reppert. et Seneca dicit q̃ in loco in quo vir bonus quaritur. pauci sedent. Ité sunt viri pauci et timorati. ꝓ̃. Beatus vir qui timet dñm. Item sunt viri eloquentes et facundi. Ecclesiast. vij. Vir perditus multos erudit. Item sunt viri penitentes et dolorosi. Ezech. ix. Signa thau in frontibus virorum gementiū et ꝓ̃dolentiū. Item similiter erit vir bonus et gloriosus q̃ in psalmo quidā verificabit illud quod dicit Isa. xxxiij. Vir pertinax multos erudiet

vadit eruditi t in medio peccatoꝝ t inimicoꝝ suoꝝ stans pharaonis t populi. Pulsat eū medicine virga regit oues. sic patet mediante ista regit mundū. t ideo ille est virga moysi cū q̄ signa mirabilia fecit coꝝ pharaone. que aquas cū pane in languinē mutauit. t que in draconē mutata virgas magoꝝ deuorauit. sicut dicit Exod. vij. t dominꝰ. Quia vere draconū magoꝝ erat mos pater q̄ per virgam suam dum filium hic cesim humano genere fecit multa signa t mirabilia. que per beatam incarnationem in deum hominē. i. in carnem seu bolem se mutauit t deuorat. virgas magoꝝ. i. potestatem regnoꝝ. t demonū destruit t deuorauit. unde in psalmo ps̄a scēm celestium influit t cerebra gentilium eoꝝ auit. Et ideo ista est virga ferrea de qua dicit in ps̄. Reges eos in virga ferrea &c. Quod penitus fiet in medio quādo cum ista virga cancti. i. peccatores ponet enim. t extra ciuitatem ecclesie in fernum expellet. Exod. vij. Extende virgam tuam. t percute pulueꝛē terre. Virga est in principio de sui natura est flexibilis tenera t mollis. in fine vo sit sq̄ dura grossa difficilis arga rudis. Quia nunc ipse est valde humor flexibilis t benignus. In fine dī sq̄ in iudicio fiet dura. percutiens t seuerus. Et ideo nunc potest figurari in virga affueri aurea que in figuram dominici ad bellum fuit extensa. tunc vo figurabit et virga ferrea. que ad percutiendum impios est extenta Apoca. xij. Rectum erat omnes gentes in virga ferrea. Ista est virga impiorū vindictarum. Sedo dico q̄ est virga virginalis generationis. Virgo em beata dicit virga eo q̄ sine corruptione flos uirginitatis t fructus humanitatis ortus est. gaugal. unde Esa. xj. Egrediet virga de radice yesse &c. Virga est flexibilis est tenera. t quanto in ea boꝝ est statim tanto est mitigratior et flexibilior. Sic ista dulcis et flexibilis t pia. t ad patres nostros est inclinabilis t benigna. t quāto fuerit altior p humilitatem t generis dignitatem tanto fuit gracilior p humiliatem et tenerior per mollitiam pietatis. Et ideo ista fuit figurata in virga aaron que floꝛuit Nume. xvij. Inuenit germinasse virgam aaron in domo leui. t gemmi nerginibus erupisse flores. Ista est virga virginalis generationis.

Tercio dico q̄ est virga virtualis sufficientionis. t ista virga ē erat xpi. q. erat est illa virga qua canis inferni cū suis compatronibus depellitur t superat per quā regnū ecclie regitur t spiritaliter gubernatur cui nobilis peccatoꝝ per spem t fiduciam inuitē. cum qua nobis pmia eterna mensurant. t per qui pauper simplices t innocentes. nec hanc viri pessimi corrigunt. Dico q̄ erat est ega sex

Defectionis.	Est vico virga qua tenetur t defen,
Directionis.	dimur. q. sex pueri cum virga se re,
Gubernationis.	fen dit sex a canibus. Sic cum ega
Mensurationis.	crucis. i. cum memoria passionis de
Correctionis.	fendimur ab hoībꝰ t peccat. Ista

est virgam almet canis symbolus scienꝝ q̄ alias per eā in ppi passione fuit victus Esa. xxv. Pauebit affuer virga per cuius. Item est virga qua regimur et dirigimur. Sicut em pastor cum virga regit t dirigit gregem suum. sic ipse mediante virga crucis sue t memoria passionis gregē bonoꝝ gubernat t regit. t in viam salutis dirigit t reducit. ps̄. Virga tua consolatio virga regni tui. quia crux est sceptrum t virga regni xpi. Item ista est virga per quam sanctamur t dirigimur. quia sicut debiles t infirmi t infirmi uentur virgis t baculis ad sui imitationem t sustentationem sic t nos qui infirmi t debiles sumus. virgis t baculo crucis innixi debemus per spem t fiduciam huc ne cedamus. ut sic dicamus cum ps̄. Virga tua t baculus tua ipsa me consolata sunt. Item ista est virga qua mensurant nra merita. Sicut est virge solent rerum mīsure accipi. t sm cuius quantitatē aliarum rerum quātitas mensurat. Sic vere sm quātitatem virge crucis sc̄e sm quātitatem meritorum qui habemus ad cruce merita nra mēsurant. q̄ꝰ pesce adequant pmia. vel Zach. xij. Extendit linea virgā. vnā vocauit decus. alterā ho funiculū. ps̄. Funiculi ceciderunt mihi in preclaris habitationis. Que est virge sunt sex duo brachia sancte crucis. que sunt arma ecclesie t funiculus. i. mensura eiusdem celestium pmiorū. t pena infernalis damnationis. Sic ergo patet q̄ est virga virtualis sufficientionis. Quarto dico q̄ est virga iudicialis iustitie mee. Virga est qua pectant reges t filios t pastores significant iudiciariam potestā. q̄ in multis est impia t pessima. q̄ sex cum ipsa leuant impie subditos t affligunt. t p eos nudos pauperes t nō indutos eorum sepe leuant. Ista q̄ est illa virga qua ppe discipulis suis inhibuit. ne portarēt uiclā aliud Matth. x. Melius possidere aurum nec argentum nec pecuniā. Item talem malū audacē t eos male iudicandos nihil aliud sunt q̄ q̄dam ega dei ad disciplinandos pueros sibi. i. pauperes simplices t innocentes. ne forte fiant viri pessimi. Deus ait vult malos fieri ega suis ad alios affligendos dī Esa. x. Ue assur. virga furoris mei ipse est. Ita runt eum viam sunt tales q̄ pulset nō virga viros facere t ipsā alios flagellando in ignem aliqñ eam proiciat. vel ipsam vulnus ang frangit. Sic vere deus potest tales virgas. i. tales iniquos iudices sepe ois penitus. Juxta illud Zach. xij. Flouit virga. germinauit superbia. t coꝛuit ministerio ad alios crucifigendū t affligendum vitos sue. Item ps̄. Ut fiat eo in virga iniquitatis eoꝝ ipse ait. Et ter similiter q̄libet pulset tribuere t ad misericordiā adducere t frāgere. Exod. xxxij. Dixit ad virgo tuo baculo quo percussisti. t in igne ppono parcere t eos penitus enervare. Esa. xxij. Communicet ei virga percutiēti eū. Quia sicut dicit ibi in ps̄. Non relinquet deus hominē aliter virgam peccatoꝝ sup sortem iustoꝝ. Et si tu ipse si nō ualeas virgis uti. ipse et hoc punient. securis ei punit non ex animo manus. Ad hoc ridet. q̄ vano q̄ illi sunt in ira ei ante iudicē. et hoc ei sua malicia non nocuit. nec ei ascribitur. q̄ sex mala q̄ faciunt. ex sua culpa faciunt. t a suo libero arbitrio sunt. Deus ei malis cōmoluntatibus punitiones aliquas p occulta sua iudicia applicat. et per ipsos suos iguaros exigentes suos iudicium ordinat. Licet ei in sua iustitia et primo transeunt spoliet et occidat nō minus punit. si deus voluit aliqñ occidi t spoliari ipse in manibus alius tradat. t sic per illā viam ac aliis iudiciam dispensat. Quis ergo ista sua occurrit sē. latroni ei nō crucifixit. Sic illis babenti exemplū in nabuchodonosoꝛ rege babylonis t sedechia rege iuda. Ecce ego volo capitare sedechiam t pdin berlin. quer eos. ydolatrias t petā. sicut etiam ei pūcerat p ps̄. Sup flumina babylonis &c. vnde fuit superba t prodditate nabuchodonosoꝛ. i. pdictum sedechiam captiuauit t excecauit. Et. cum ei nabuchodo. erat pessimus t eo inimicus qui ad ea occultam iudiciam nō attendebat. nec ibi a deo aliqd ei ei fiebat. immo p eo q̄ dicens sedechias pactum t iura mentitus sic fregerat. t ab eius obedientia recesserat ipm planaliter impugnabat. Concurrebat ergo simul dei iudicia sedechiam et ydolatriā puniens t nabuchodo. fraudia impietatē suam exercēs. Et Hiere. xxv. t alibi soda plurimū deus nabucho. seruū suū vocat. p eo q̄ ipse fuit virga furoris dei in filios pessimos. Dī ei ego rex dicit deus Esa. x. Ue assur. virga furoris mei t baculus ipse est. i. ira mea ciuis indignatio mea. Sequit. ipse aūt nō sic arbitrabitur. t eoꝝ eius nō ita cogitabit sed ad perendum erit eoꝝ animo t ad interficiendū gentes nō paucas. q. d. dī nō credunt se esse infirmi quasi iudices. immo grauo crudelitate quātē mouent. qua propter a deo nō minus punientur. q̄ si nō deo impune t absolute facta sua. t quasi se principibus virtibus gloriant. Dī sequit Isaie. Numquid gloriabit securis contra illum qui secat &c. Patet ergo q̄ est virga mandatis iustitiarum seu regalis afflictionis. Quinto dico q̄ est virga pastoralis castigationis. Et sic dico q̄ p virgam intelligitur bonum spūale vel eius ista t doctrina correctio sc̄z platoꝝ. Ista est virga cura

Pastoris vnde oues reducendo.	Quia cha,
Rectores vnde plebi presidendo.	rissimi pla
Magistri vnde pueros docendo.	ti t superi,
Gentores vnde filios castigando.	ores q̄ ille
Medici vnde vetes expellendo.	dicorum
Bellici vnde alios impetendo.	bellicorum
Magi vnde serpentes incantando.	gl. ministri
Mensores vnde terras mensurando.	magi &c.
Mercatores vnde pannos mēsurando.	sunt coꝛ

gloria virga sue iustitiarum coopalis afflictionis t pa,

milonia scz vane simplices z erudite sicut pulsat in viam veritatis reducendo z dirigendo. ps. Virga directionis virga regni tui. Item plebi scz subditos impando. z sicut impatus est manifestat suam eis ostendendo. In cuius signū regens virgā i. sceptrū ponit in manu ad designandū q̄ ille sunt q̄ habēt illos ad regendum i. virga significatur regere z rēgi correctionis calligare Psalm. v. Virgam aurea sceptrū tue in manu. Jer. v. Ignoranter carnales sicut magister instruendo z docendo emendando Prouer. xxiij. Stultitia colligata est in corde pueri. z virga discipline fugabit eā Jer. filios z subditos sicut pater castigando z corrigendo Ubi Prouer. qui parcit virge odit filiū. Jer. vltimo cōparationis subditos per obsessionem vastationis a pulvere extrahendo z maculis peccatoꝝ eos emundando z de purgando Exodi. viij. Extende virgā z percute pulverē. Jer. mandata ingressus sū de sicut bellua abiit sic pcussionis z pdpandi. i. Cor. xv. In virga venit ad vos. Jer. sepē nos z peccatoris increpando z sicut bonus magister corripiendo z docendo Exodi. vij. Percussit magi singulī virgas suas. Illa est virga formidini cum qua mercenarium non est ingrum. Jer. loco bellicorum z officiorum alios fugat malos affligendo. qi mediante virga iudiciarie primo stati debent mensurare z assignare gradum suum cuilibet dictorū. Jerad virga berendinate eius. Jer. pauco. i. peccata quoꝝ eis vendit ingrum quos eundē punire virga correctionis mēsurando. q. virga ds adequari pēne. i. correctio z pena pcti. q. sicut ei Exod. xxv. Jugera mensuram culpe debet esse plagarum modus. Ubi de tali virga ratior peccatis adequata z mensurata. ps. Visitabo i virga iniquitates eorum. Pastores est ds subditos visitare et virga correctionis indicates z delicta mēsurare. Et boni. per discretiōnē sicut pastor sine virga non pōt gregem regere sic plat' sine virga aspere correctionis no possit bodie subditos gubernare. Exemplo moysi q̄ sine virga nō legitur fuisse nec pplm israhelicum duxisse. Unde de subditis pōt dici illud Eccli. xxxiij. Cibaria z virga z onus asino. Ubi adnotat q̄ plaustro debet asinum suum ad est

Subditum removere cibaria.	Correctio est q̄ dicit
Subditum castigare virga.	ga de qua dicitur Pro.
Subditum occupare onus.	uer. xxij. Virga aut correctio tribuit sapiam. Ubi enim additur q̄ virga correctionis est Virtutum p̄ductiua virga. Criminū punitiua.

correctio. Collū siccitia tribuit sapiam. Illa est vga

Virtutes p̄ducit.	Dico ergo q̄ illa vga virtutes p
Crimina educit.	ducit cum dicit vga. Unde sicut
Sapiam inducit.	a virga crimē removendi cum fle.

xibus z fructū z foliis. Sic et correctione grauē multe virtutes et bonis verbis affectionib⁹ z operibus. z de illa cantur in festivis

Opus placentie.	Dico q̄ illa virga p̄ducit q̄ no
Locus devotionis.	bis opus placentie. Ubi Gen.
Aqua cōpunctionis.	xxv. dicit. Puteus iacob fodit ubi
Lumen discretionis.	cu virgarij p̄ducebāt fontes bi.

nerosos colendi. Exemplo boni equi q̄ solum aspectu vge citius currit. Jer. oculum vigilantie. Ubi virga est malus fructus nullis. sic si ds vga correctionis percutit. citius ad fructū mentionis alicuius. et sic dicit libeb. ix. Ut in arida cum virga erant fabule z mūna. Ad memorandum q̄ manna gratie z devotionis. q̄ cum correctionis comitatur. z q̄ illi q̄ serviēt corrigunt. finaliter cibo mentionis z gratie saturāt Eccl. xxxiij. Cibaria et virga z onus asino. Et Michee. vij. Pasce populum tuum in virga tua. Item aquam cōpunctionis. Quia scz bō quando corrigit ad cōpunctionis lachrymā inuitat. Unde de Moyse dicit Exodi. xvij. z percute in petram. Ut ipse pastor virga bis dicit z percussa. Et percute si bō quis sit durus z lapideus. bis. i. pluries a deo vel prelato percutiat. vir aut manū erit qui aqua cōpunctionis faciliter abundet. Jer. lumen discretionis. Quia scz bonus vga correctionis docetur. z qui verbis non pōt verberibus erudit. Quod bene figurat. j. Reg. xiij. ubi extremitas virge in melle ponitur z corroboratur. z oculi ionathe illuminant. Quia peccatis si ignoratur. Jubdeus de melle absolutionis cui admixta fit virga aspere correctionis gustauerit. statim intelligentiaꝝ sui oculus clarus erit. ps. Virga tua et baculus tuus ipa me consolata sunt. Patet tamē q̄ aqua correctionis vanes solet producere virga. Secunde vero q̄ illa virga crimina solet educere correctio inquit Eccle. vij. Per multitudinem verborū corrigitur animus delinquentis. Virga aut vipera vel cyrus verberatur z ab ipsis venenum auferitur. z cyrus defit. Sic vere peccator vga correctionis afflige. vt veneno vitioꝝ fluere. q̄e cyrus. i. sanatus z bonus efficit. vij. Et vinea. xxvij. Oz vestra pare eius z bonus z capue que sub pallecio vga scz obscure sanctificabit. Et ideo prelatus vga correctionis debet in manu habere. q̄ illa est qua

Carnalitas debet sopire.	Est ergo virga correctionis
Solide debet ingere.	carnalis macerativa. cuius
Fugide debet fulminare.	plaga cū illa virga ds cas.
Prouide debet liberare.	tigat aliquotiens ingere.

ne per talionis misericordiā. vij Judicū. vij. Extendit angelus summitate virge z tetigit carnes. Jer. illa debet esse fulgide. crudelis impugnatus. Ualuit ds esse in terribilis et tyrannus quia debeat planus cum aggredi cum hac virga. Exemplo hamaz. de quo dicit q̄ cum vga percussit ad ge. gantē egyptium z abstulit a bellum z interfecit eū. i. Paralip. xj. Jer. debet esse solide impatus. Ut de bonis mēt bus z meritationib⁹ ei Exod. xxv. Qz fiant sex de solide virge in scptra dominantis. Jer. ds esse rigide salutaris z dominatiue. Quia correctio ds habere verba et verbera. Ut Ego. ij. Exendā manū meā virgā z feriā eos. sentētia magna z grauis z discretiōis fulmina. Jer. illa debet esse. pauide liberatiua. q. per correctionē bō pcepta saluat. Ut de puero ipl. plato vel pauo ei Prouer. xxiij. Noli de puero subtrahere disciplinā. si cū pastoris cum cū virga nō mouet ai virga pastoralis cum z alias eius libe. rat de inferno. Sic ergo pz q̄ illa virga crimina educat. q̄ correctio inquit. Dentis dico q̄ illa pudentia solet inducere. qd̄ ostendit cum dicit arbuit sapiam. q. virga ei est mater discipline sicut ei Eccl. xxxvij. Stultū ait ne veratio vas intellectū. Ubi de virga dicit Prouer. xxij. q̄ stultitia colligata est in corde pueri virga disciplinae fugabit eam sapiam inquit Prouer. xx. Quisque disciplinā vt sic sapiēs. Et sicut prouat visum est quid sit virga pastoralis calligatricis. Gratia nō dico q̄ est vga eterna lis indignationis. q illa est virga feuentiatis viuus iudicis qua finaliter flagellabit reprobos. et qui dicet dicens nus pōt videre illud Treñ. iij. Ego vir videns paupertatem meā in virga indignationis eius. Sic ergo pz quō virga simul media.

Virgo. virginitas.

Nota q̄ virginitas spōt accipi in bono z in malo. In bono ds significat carnis puritatem z integritatem. z sic potest significare quilibet virgo sine nomine sine aliam. z maxime beatam Mariam. vel quilibet sanctam. vel quemlibet in anima purum z mundum Et sic loquit. q. Cor. xj. Despondi vos vni viro z. Quia sm Aug. in hoc spāle anime virginitas consistit q

Fides sit integra.	In malo aūt significat fatuitas
Spes sit solida.	z fructus bonop operū varietas.
Charitas sit sincera.	Et sic virgo pōt esse quilibet pec

cator. vel quilibet mala anima vel gloria q̄ fructū bonop operū non p̄dicit. nec sponsa xpō per dilectionis copulā se cōiungit. sed in sterilitate ppetua semp pōlit. z sic accipiunt ille quinq; fatue virgines. quarū tam pulcer multe sunt vsque. z ideo in naptias nō fuerunt recepte. nec ipse fatue fuse apere sicut dicit Matth. xxv. Quia certe les virgines tyaboli oleum gle nō possūt. z ideo ad gloriā q̄ dupitas. nec ad paḍi fatuas vsq; intrāt. Et nō dicit de talib⁹ q̄ in bodie ecclia reformat vt Treñ. j. Virgines eius squalide. z sacerdotes eius gemētes z ipse repleta est amaritudine. De scorpione dicit Plī. q̄ pūgit acriter virgines q̄ corruptas. Quia pcto calor vgines scorpio tyabolus steriles in inferno finaliter pungit. Ipse q̄ tetigit z occidet Eccl. xj. Non parcat oculus vi. nec

miserandi. sed adolescentiū ⁊ virginum et mulierum et parvulorū misericordie. Dicamus ergo ianua de virginitate eius spūali ⁊ corpali. Virginitas em est qdam mens ⁊ carnis integritas. R. ges em no solent sibi nubere mulieres corrupte sed potius virgines. Dicunt rex ipse velle sibi habere virgines pulchras ⁊ mundas. ac sanctas et nullas ab peccatrices fendas ⁊ corruptas. Et ideo ipse ad modū vxoris in gremio hui⁹ Marie requiescit. ⁊ cuius dignitatem amant ⁊ volunt. Io cuius signū virginem p. custodem habuit ⁊ discipulo virgini matrē virginem commendauit. Sicut enim quelibet alia bona, virginitas ꝑdere ꝑt. Dicebant regi virgines post eam 22. Anime igitur nostre mentis integritatem deo seruet. ⁊ etiam que cunq; bone religiose deo mundo ⁊ virgines se conseruent Dñs. ꝑcto nulla nisi virgo vel mente vel corpe deo ꝛc. sponsabit. necnō paradiso sine grauis ampletibi⁹ gaudet Unde Esther ⁊ Assuerus regi publice virgines ꝓcurant. sic. Ait. Ho qui mente ⁊ carne erant virgines. in paradiso erant vgines Marie loco ⁊ consortes Apoc. xiiij. Ait sic q cum mulieribus nō fuit coinquinat. 2. Sed quia multa requirunt ad custodiam dignitatis tam corpalis q mentalis. Dicit ꝙ possumus exponere ad virginum doctrinam illud Esa. xlvij. Descende. sede in pulvere virgo filia babilonis. In quibus verbis aduerte ꝙ sicut ibi ꝑ quod dignitas in scriptura offendit ⁊ ꝓcedit sic habet sedia qui bus grauius qd est in terra ornat. Sic vere hic offendatur ꝙ virginitas sic habet speciales virtutes ibus in suo esse fortificat ⁊ tenet. Et alie qualibus sunt

Humilitas fabricatione. sedebit.
Tranquillitas quietis. sede.
Asperitas afflictionis. in pulvere.
Obedientia possessionis. virgo.
Nobilitas conditionis. filia.
Et militas confusionis babylonis.

Debet ergo ipsa habere humilitatē ⁊ subiectionē. dicit inquit. Quia non ex alis sapere nec ex suis virtutibus ꝑ timere nec ꝑ elationē sup alios se efferre sed potius debet ad sue fragilitatis ꝑsideratione desidere ⁊ dignitate suam deo humiliter commendare. Exemplo illius de quo legit ꝙ vnio humilitatem ⁊ dignitatem pulcra comenda bat. Virginitas est ⁊ castitas ac grata virtutes non habetur. sed a deo concedit ⁊ donat. Sapi. viij. Non ero continens nisi deus det. Et ideo necesse est ꝙ per humilitatē ꝙratur. vt sic in bonum exponatur illud Eccli. v. Humba uerunt virgines in circuitibus iude. desede inquit Esaie hr. Et sedebit vobiscū ⁊ nix de celo. Per ea ꝙ nium candidum ⁊ castum designat. vt de tali dicit deus bonus intelligat illud Amos. v. Virgo cecidit ꝓiecta est in terrā. Unde de tali virginitate dicit Aug⁹. de dignitate. Non solum ꝑdicanda est virgini humilitas vt amet. immo etiam ammonēda est ne inflatur. Et Beri. sup Missus est de pulchra penitentia virginitate ⁊ humilitate. Ego inquit placeā illa anima in qua dignitatem dilexerit humilitas. et in qua humilitas creauit dignitas. Habeat igit ergo humilitatē ⁊ subiectionē. sede. de inquit. Et vis applica quō mentales vere esse humilis ⁊ maioribus subiecte. Secundo habeat tranquillitatē ⁊ quietem. sede inquit. Quia ad dignum potest homi ⁊ in claustro quietare et sedere. non ad audiēda discurrere vel vagari. Unum sepe mouēs in statum corruptū. si cum quiete sedens maneat. si no de some timoris ꝓpriusq; conferat. Sic vere multe sunt sanctitate que si domi sederent ⁊ quieti essent in puritate. q. ginee remanerent. que ex quādo discurrit corrumpunt. ⁊ lasciue fedibus admiscunt. Exemplum de dyna virgine filia iacob que vadens ⁊ volens videre mulieres regiōis eius cito est corrupta Gen. xxxiij. Sede ergo Christe. Sedere in terra ꝓcuerunt senes filie syon. ⁊ cōsperserunt ꝙ capita sua cinere filie hiersm. Et hō dixit consurrexit. qz sedens loquiam ⁊ tacuerunt meum inuit. Habeat ergo tranquillitatem ⁊ quietē. Tercio dico ꝙ habeat asperitatem ⁊ afflictionem. in pulvere inquit. qz ipsa nō est ibi de facilis vivere. ⁊ quasi ꝙ periam macerare. Perdidit enim quis homines in hoc mūdo. sm Gregō. Et ideo ipsa in pulvere ⁊ cinere. Lin asperitate ⁊ vilitate penitentie vivere ⁊ carnis delicias abstinere. ⁊ penitentie vilitate ⁊ asperitas habitum ⁊ animo ⁊ curiositas requirit ad hoc ꝙ castitas in meatur. Intus em in alis bñ ornat ⁊ no extra. Unde sicut in pā. Omnis gloria eius abintus. pulnere inde. Pulcra em anima ⁊ facies erat arma penitentie ⁊ placentis Joel. ij. Plāge quasi ego accinxi sacco. Et Treno. ij. Virgines iherl accinxerunt cilicijs pulnere inquit. vt sic ornatur illud Job. xvj. Cornu meum pulnere cornua. Habeat ergo asperitatem ⁊ afflictionem. Quarto habeat humilem possessionem. q. necesse est ꝙ sit ꝙ sibi ceris in possessionibus ad bona mūdi. et ꝙ secunde ꝙ primis ꝓpter. vt sit ꝓcesit esse vnus ⁊ alius ⁊ virgo. Dicit ad cognationem in matrimonio solent vinculare ⁊ trahere pauperes ꝓter eas nō habet vbi debeat cognare. 1 Cor. vij. Virgo cogitat q̄ domini sunt. Quinto dico ꝙ habeat nobilitatē non ꝛc. ignobilem. filia inquit non terra. Filia enim nobilis generis nō facilius in vilem ꝓlem consentit. Cum igit sit virgo ⁊ quelibet virgo sint dei filie spūales. nō ex ad iniuriā facilius accidere sed nobilitatem ⁊ stare sui generis cognare. ⁊ de vili mundo cogre ⁊ diabolo nō curare vt sic eo⁹ possit ad ire illud Judith. xv. Habeo virginem filiā. Sic ꝓ habebat nimirum ⁊ confusionem. babylonis inquit. qui interpretat confusio. Consilio em bona ⁊ verecunda et nimiosis sunt conditiones dignam honestam. et Christo. Misericordiā in terra capra tua virginea iuda. vt sic de filiabet virgine dicat illud Esaie. xlvij. Babylon filia mea sedea est mihi ꝛc. Sedet etiam verecundari ⁊ timere virginitatē amittere. et ultime pro eo ꝙ ipsum amplius nullus pōt reparare Amos. v. Virgo cecidit ꝓiecta est in terrā. nullus est q̄ suscitet eam. Dic ergo patet ꝙ sic sunt speciales ornatus ꝙ virginum famulant. Et sic sufficit de beata virginitate. vide supra.

Virtus. Cum virtus nihil aliud sit ꝙ qdam mēs ordinatio ꝓfectus. qua mens rōni consentit ⁊ deo cōsonat ⁊ obedit. Possumus dicere ꝙ virtus sit ꝙdam diuersa potentiarum a diuersis diuersimode diffinitur. Et sic dicit Pbo. ꝙ virtus est habitus volitarius. ⁊ rectarum dicendo. ꝙ virtus consistit in medio rationis malitiarum Aug⁹. de spū ⁊ anima dicit. ꝙ virtus est habitus mentis bene constituē. Et libro de libero arbitrio dicit ꝙ virtus ē bona qualitas mentis qua recte vivitur. qua nemo male vtitur. quā deus in nobis sine nobis operat. Quam enim ait ostendit aduertendum qd dicit Tullius. Qz virtus utiquidē solum per se ipsa dici meretur. Et sm hoc videtur loqui scriptura. quia vt communiter vbicunq; agitur de virtute videt intelligere de potentia ⁊ secundum vel vigore. Ad ꝓsens ergo intendo dicere aliquid de virtute in genere. Istum nomen virtutis ad ꝓpriū dicendū pōt aliter applicatur. Dicamus ergo generaliter in ꝙ virtus sumit ꝙ quacunq; bona mentis dispositione. Sicut em videmus ꝙ natura generat res informes. sed postea per diuersas dispositiones ⁊ alterationes ipsas ad ꝓfectum perducit. sicut patet de corpore quod diuersis innatis membris organizat ⁊ complentis. Sic vere mis de se informis ⁊ sine virtute ⁊ gratia est. ⁊ ideo necesse est ꝙ habitus ⁊ dispositiones virtutes eidem impremantur. per quas in esse suo corporali siue morali compleat. ⁊ sic dicit ꝓssunt dicere illud Rab. iij. Scit em omnis ꝓphe mulierem te esse virtutis. Sicut em videmus ꝙ lapides pretiosi in venis generant sic vere virtutes in corpore humano ⁊ terra no per dei influentiam ꝓducunt. Virtus em vt dicit Seneca modo bonum ꝓmptū est. non aliquis est ita pauper debilis vel infirmus quin multiplicter ꝓsit esse generosus ⁊ magnus. Et dicit apls. 2. Cho. xij. Virtus in infirmitate perficit. Virtutes em siue quidam rivuli a fonte diuine gratie ꝓcedentes. ⁊ se per totam animē vtilitatē. ac ipsam ꝓpulsat irrigantes. ac bonis operibus secundantes. Unde Gen. ij. Qz de fonte paradisi quatuor flumina manabant. a quibus ꝙ diuersos riuulos tota terra irrigua reddebat. Fons est paradisi diuinam gratiam significat. qui se in terra in quatuor; fluuios id est in quatuor cardinales virtutes ramificat. ⁊ que cum illa riuulis id est cum aliis suis ꝓpendentibus animam totam irrigat et secundat. Et sic anima virtutis dicat illud Eccli. xxiij. In me gratia omnis vie ⁊ veritatis in me o. E. vi. et vir.

Et bene dicit spes vite. quia sicut videmus q̃ apes solent in istis alueariis mella cōficere. capi bo formice z bernij in cauernis suis solent poma z grana reponere. apotheca rij sūt in suis apothecis barbas z spicas recolligere. vt inde in hyeme possint viuere z gñere. Sic vere dum aurat celum vite fidelis multa grana z spicas amarari vir potum aggregare in cordibus nostris dñicis. vt cū hys mentis adueniente inde viuam eternū cum deo sanctis z cum angelis habeamus. Virtutes sūt nos facientes post mortem viuere: z nō facie ad faciem z videre. Iste dicit pl̄. Iohannes de virtute in virtutem videbit deus eorū in syon. Et merito. Quia sicut dicitur Eccl. vi. facultates z virtutes exaltant eos. Vbi aduerte q̃ virtutes sunt possidende z acquirende multiplices rōne sc̄z quia sunt

Cordis replete facultates. Dico ergo primo q̃
Clarum possūt facere virtutes. sic sunt cordis replē.
Mentis erectio exaltant eos. tue: quia facultates.

Quia virtutes sunt ille facultates z diuine q̃ replent istas z faciunt eos humanum. Unde Seneca dicit. Quātic cum pecūie eum placēt transeunt. Ad verū ergo cōsentire potius eligimus. Sic vere dicit Isidorus q̃ vere diuine sunt in animo non in patrimonio. In quibus videtur intuere q̃ vere diuine sunt etiam que non bursam sed mentē locupletant: z que post mortem manentes sufficiunt facultates. Unde de Iacob dicit Gen. xxxi. Qz facultate nostra sustinet indume. Unde Seneca dicit: q̃ nulla possūt nulla vis auri vel argenti plus q̃ virtus exhibenda est. Diuites sūt thesauros suos faciunt non de rebus corruptibilibus z putridis: sed de rebus incorruptibilibus z sanis: videlicet auru z argentum z lapides preciosos. Iste sūt in suis thesauris ponere que possunt longe manere. Sic vere sapientes non faciunt thesaurum de rebus caducis z humanis. sed potius de gratuitis virtutibus z eternis. Similiter sūt q̃ sunt exteriora a fortuna possunt interim virtutes que sunt in anime interiori ab inimico nequeunt auferi. Unde Seneca pl̄o. Cum capta vbe vna cum alijs rebus quicquid suppellectilis habuerit in captiuitate perdidisse: patroni cur alios seruos teneat: quia nihil ibi. quē perdidit. Fortuna eis diuinas que sue erant accepit diuinas que nec erant virtutes malo gratuito dimisit. nec si dicere possūt virtutes p̄ponendo durat: cōq̃ ab initio non tollitur: z per fortunę violentiam non auferē. Sunt igitur virtutes celum replētes Eccl. xxxvij. Replē sum in celebritatibus virtutibus tuis. facultates inquit. q̃ Macrobius dicit. Sole virtutes beatum faciunt. Sicle vi. eo q̃ iste sunt virtutes nutrice seu alumne. quod ostendit cum dicitur. virtutes quasi vires nutrices. Virtus est nō aut quasi virium statue: vel quasi vires exercet: vel quasi vitis actus: quia proprie virtus facit virilem fortem: viriliter agentē z vires suas fortes ostendere z exercere. Dicit enim Isidorus ut virtutum stabilitate fortunę concussi ppe: sed vinci nunq̃. nec est ipsibus malecurantes tribulationes? exercē. nec blandicijs falluntur. nec violentijs subiugantur. Unde Seneca dicit. q̃ nō plus possūt aduersus virtutē calamitates damna z iniurie. q̃ aduersus solem nebule. Vir est virtuosus per sufficientiam vincit blandicias per patientiam vincit tribulas z violentias &c. Unde beatus quidam talia pōt dicere illud pl̄. In deo faciemus virtutem: z ipse ad nichilum virtutes inquit. Ideo q̃ virtus dicitur a vi. quia sc̄z virtuosi vim faciunt diabolo iustum se subijcientibus. Unde Seneca. Hic habere magnum imperium impera tibi. Ille ergo sunt virium nutrice z humane. virtutes inquit. Unde Sedulius dicit q̃ sicut solis claritas in minima lumina obscuratis: sic bonorum angelicas malefactas z iniurias magnitudine sua virtus elidit. Ad vi ait Bernardus est virtus ad occupanda pericula: q̃ crudelitas ad irruenda. Igitur virtutes sunt virium nutrice z humane.

Tercio dico q̃ virtutes sunt mentium erectiue eum ꝑ. exaltant eos. Quia eos quod virtutibus dirigit: ab illis infimis rebus segregantur: z sursum ad deum erigitur z deducit. Virtutes sūt sicut fimbrie aeri. quo si solium plenum fuerimus. nō ascendere sub aqua ipsum penitus mus ipsa aqua elevare compellit. Cuius simile est de rotta cui plena rate incertis undis vacuata que tagaper radios solis q̃ bursam sui imitatur solet bursam ascendere: si virtutis ipsa ad solem ascendit: z solis rotam attrahens sc̄ ab iri. seruabat elevare. Quia q̃ dubio charissimi si nulla est solum mentis nostre acere z rote gratum z virtutum lucrum plena z temporalibus vicijs vacuata. Ibi enim est cubum quia ista inferiora descendent z dominent: z bursam ad solem istum ipsum per ardentium ascendit: z ad eius derationem z affectionem accrescit. q̃ superiorum sc̄ facilitet conscient. exaltant inquit. Et sic videtur loqui dauid in pl̄. vbi dicit. Gustera domini sole virtutem: egressa homine exaltauit me. Unde Seneca. Validissimum omnis z collisionis z impetum facit virtutum contra que expiderates nostras irritate: animum accipiunt z labefactant. Sic igitur patet q̃ virtutes sunt habende z acquirende. quia sunt mentium erectiue z virtutis nutrice &c.

De virtutibus in genere multa z infinita alia possent dici sed quia in particulari in discursu tractatus et loco de virtutibus? est tractatum. ideo amitto multa que ad pacem. Sed adhuc videndum est de nomine virtutis in speciali. Et sic dico q̃ generaliter in scriptura q̃ virtutem intelligat scientiam. potentia. vis z vigor. Et sic formēto dico q̃ tam in bono q̃ in malo significare est

Dominica est eternalis. Dico ergo q̃ est virtus
Angelica est supernalis. dominica que debet seruidari. Et ista est vir?
Canonica z est spiritus. Politica z est mundialis. que est potentia dei. ac
Demoniaca z est infernalis. que in pl̄. Dixit gloriabo super israel &c. Item est virtus angelica que debet admirari. z sic angeli certi in scriptura virtutes dicunt. p eo q̃ bene per eos vires z mirabilia operatur: z pro eo q̃ angelorum potentia z virtus mirabilis micat. Et sic virtus sumitur pro ordine angelor qui dicunt virtutes. vt ego dixi Luc. xxi. Virtutes celorum mouebunt &c. Item vbi dicitur q̃ ipse ascendit in celum ubicunq̃ sit angelus virtutum z potestatum. Item est virtus amoris in carbonibus que debet roborari: z ista est virtus z fortitudo vini ista. que sc̄z contra contritiones z tribulationes efficitur virtuosus: de qua cuilibet iusto dicit Thom. j. Cor. complete virtus confortat sc̄z lumbos eorum z debeas virtuosi. de. Item est virtus potestara que debet attendari: z ista est virtus z potentia mundialis. Unde. j. Macha. xj. vbi dicitur q̃ appollonius congregauit contra filios israel gētes exercitum et virtutem multam. Item est virtus tentationis que debet subiugari: q̃ isti tribulationes ardue oportuit superare z cum in temptatione stetter conualescere: sicut Luce. j. dicit: vbi ipse apostolus dicit. Ecce dedi vobis potestatem calcandi super serpentes z scorpiones z super virtutem inimici. Ista igitur premissa z pro magis parte omissa dicamus solum de virtute diuina z humana. Est ergo virtus diuina que est admiranda: z est humana q̃ est admiranda. Dico igitur q̃ est virtus superior: z diuina. Esse ens sunt duo in pl̄. Magnus deus z magna est eius. In rebus enim corporalibus magnitudo et virtus non semper adequant: q̃ aliquando est vnus clauus lapis magnus q̃ nihil habebat de virtute: vbi modicus lapis nichilatur est preciosus hoc enim sepe est in animalibus quia sepe inuenit vnum modicum preciosum virtuosum z fortē z vnum magnum vanum imperita z debile. Hoc enim patet in mendibus: quia sepe inuenit bene magnus sine scientia: qui nihil habet virtutis z grate que ad deum: z econtra inuenit bene modicus in corpore z facultate: sit tamen in virtutibus et moribus erit magnus. Sed q̃ dubio non sic de deo. Deus est magnus z magna virtus eius: quasi dicerem. In deo virtutes z magnitudo adequatur: et magnitudo sue essentie: et virtus sue potentie infinite z pure iudicant. Ut Sap. xj. Virtus est offendere eum qui non credenda in virtute eius summatus. Et si velimus de potentia z scientia eius possumus dicere multa: sed q̃ eius virtutes sunt note z notabiliter infinite z mirabiles summe z incōparabiliter ideo tacendo z solum ad istum sue etiam notabo q̃ virtus diuina apparet sic

Carnem assumendo. Et charissimi videte que z qui
Mortem sustinendo. ta apparebit apparuit z appa
Mortui prenalendo. ret virtus dei. Dico ergo q̃ ista

Colem abscondendo.
Malos admirando.
Bonos punitando.
Malos puerando.
Possus subuertido.
Bonos promouendo.
Tristes consolando.
Egros sanando.
Mira operando.
Fracta confirmado.

virtus apparet i carnis infirmitate. Item ego magna enim virtute possit de virgine poste nasci. Unde de deceptione omnis est Luce.j. Spiritus sanctus superueniet in te virtus altissimi obumbrabit tibi. Item apparet illa virtus in mentis collatione i perfectione. Et magna est virtus et fortitudine pueri mouet non timere i meliores velle patrem alio. Ut se ipso pro filii i alio martyribus videtur accendisse.j. Machab.ij. Volumus in virtute ppter tua mea nostra. Ut etiam ipse dixit in Pō. Benit caro tecta virtute mea. Uti palmet mentis nostre nihil me. Item apparet illa virtus in carnis resurrectione i resurrectionis fine in mentis saturatione. Ut ipse de deo patre videt dicere illud pō. Deus pinxit me virtute ad bellum i potentia. v. mea. Qui pse.p.xl. Et apparet in ascensione eius. Ut de ascensione angeli dicebat illud psal. Exaltare in virtute tua cantabimus i psal. virtus. nu. Item apparebit in mundi iudicatione vt Sap.v. Tu aut omnis virtutis cum tranquillitate iudicas. Item in malos damnatione Prouer.x. In abundantia iustitie virtus maxima est. Et in pō. de ista sententia dicit. Glor domini in virtute. vox eius in magnificentia. Item in iustoru premiatione et beatificatione vt quasi psal. Deus virtutis conuit ppto suo. Ut enim quidam poterit dicere illud psal. Dne ne tuus saluum me fac obumbra. caput meum in die belli. Inde apparet quomodo ipse virtus in malorum punitione sue ire infligat. Item apparet in malos ista virtus in potentia subuertendo i ipsos punitione. Unde de sequentium antichristo: a deo oppresso i pereunte dicit.ij. Machab.ix. Qt humiliatus ad terram in gehennam portabat manifestam ei deum in seruitio constitui. Item apparet illa deus in bonorum promotione. Ut psal. Gustate i videte quoniam. Et apparet in triumphi glorificatione. pō. In virtute tua dne letabit rex. Item apparet in rebelli reformatione: pty de apto infirmo: quod dicit est Luce.xviij. Qt operanti deus in diuersis virtutes qz alios. pō. Manda deus virtuti tue &. Item apparet in egrotantis sanatione Luce.vj. Uter de illo exibat i sanabat eos. Item apparet in mirabili operatione. Ut Actuu.xix. Virtutes no medicas faciebat deus manibus per manus pauli. Et Matth.xvij. Unde sapientia dicit: virtutes edes q per manus eius efficiunt. Ille ergo sunt virtutes dei q bus in nobis mirabiliter vivit: i per quas virtuose pcedit i mirabilia operat. Istas igitur virtutes debemus laudare i ipsis suis laudibus cōmendare vnde illud in pō. Exaltare dne in virtute tua &. Ista est ergo virtus anime i superior. Sed adhuc dico q est virtus interior i humana: et ista est virtus i fortitudo vitiorum. Sicut ait videmus q virtus naturalis varios habet actus: qui a calore ista nutrit: vitificat et mouet: i sua suos actus operatur ita virtus anime

Virtus nutritiua. Sic vere deus anime et sua spiritualis fortitudo solet eam nutrire per deuotionem: vitificare per gratie infusionem: mouere i agitare per bonos operationes. Et sicut videmus q vir⁹ naturalis exercitata solet crescere: fortior potest de igne qui statu venit pulsus et asperus aque solet augmentari: i in fortitudine roborari. Sic vere virtus fortitudinis christiane tunc potest augmentari: cum infirmitates obijce irruunt. Statim ait i psalmo tribulationum: fuit irritatio et occasio virtutum i operationum: quia vt communiter nulla virtus in suo esse perficitur: quando aliquo contrario non pulsatur. Et sic videt apostolus.ij. Corinth.xij. vicesimo. Virtus in infirmitate perficitur. Quia sancti fortes et virtuosi multa contraria i infirmitates habuerunt. Unde Hebreo.xj. Conualuerunt de infirmitate fortes facti sunt in bello. Hoc est quod dicit Seneca vbi ait q non aliter exigitur virtus: cum tacta et impulsa ab ijs: sicut flatu loci addatur igni suum explicet. Unum tamen aduertendum est q sicut virtus corporis principaliter ab interiori spiritu procedit: quod patet quia ordinate spiritu nulla amplius est virtus in corpore. Sic pariformiter virtus fortitudinis nostre: qua scilicet possumus bona facere vel mala etiam tolerare: non aliunde potest venire q a spiritu sancto: a quo dicit in nobis per gratiam inhabitante: quidquid nos roborat et confirmat: sed cum a nobis per peccatum recedit: statim bene operandi i malo resistendi virtus et fortitudo transiit et perdit. Illud bene apparuit in apostolo: qui virtutem ad sustinendum tentationibus i tribulationibus non habuerunt donec spiritum sanctum receperunt. Postq̄ eo enim spiritu sunt repleti: tante virtutis magnus sunt indutus. Unde de Actuum.xij. dicitur. Qt virtute magna reddebat apostoli testimonium resurrectionis Jesu christi &. Fuerunt igitur qui in suis virtutibus i viribus confidunt: et qui in tribulationibus i in operibus ad deum nō recurrit. Et sic enim solet deus ostendere: quid quis virtutis habeat: vt reducere: i coram superbum ostendere Judith.ix. Illuc virtutem dicam domine. Ut deo est occulta vestra virtus i potentia: et ab ipso quem magnificatis i gloria. Pō. Dabit dominus virtutem populo suo &. Et ideo ille michaeas cōgratulādo dicebat illud Mich.ij. Ego aut repletus sum fortitudine spūs dñi michie i dixit. Et si velimus notare de istis fortitudinis possem⁹ dicere q ista est

Bona operatiua. Est vero bonestas operatiua. Omnis enim que sunt spectantes bene virtutem: qua mediante cōplent et faciunt actus suos: nihil enim sine virtute operatur bradeium enim non operatur ingenium bradeium: sed ingenium virtute fortitudinis est rectum. Sic vere christianus in anima debet esse vir⁹ fortitudinis per quam bona facit et operatur: i per quam in bonis operibus occupetur. Unde.j. Thimo.j. Collabora ri in euangelio sm̄ virtutem. Est etiam virtus malorum

Mali tolerativa.

tolerativa. Ut malum est ingenium est sententia virtutis tanto mel⁹ resistit ignibus: i tanto magis sine suo vitio mentis sustinet vires ignis: sicut de auro patet cuius tanta est virtus: q sine sui consumptione sustinet omnes vis lentissimos ignis i carbones. Sic vere quanto quis magis habet de virtute constantie i patientie i fortitudinis: tanto de ignibus: tentationum et tribulationum melius resistere sine sui spiritualis detrimento eorum violentias mellius tolerat atq; sustinet: sine enim virtute violenta nō portantur nec in patientia sustinentur. Unde in Pō. Dominus in virtute tua confortabit vesces meo virtutem. Est etiam in

Fuge fugitiua augmentiua.

fuge fugitiua augmentiua. Qd in enim crescit corpus tanto in eo crescit virtus. Quanto etiam ad seperatiuum appropinquat cornus tanto in eius cornibus vena in ea nō crescit ramus. Sed aduertendum q virtus in perfecto homine et semper debet crescere: i quanto plus homo senescit tanto plus debet cum virtutis sue plures ramificationes generare i pullulare. Pō. Dant de virtute in virtutem. Et nihilominus perduratiua est ista virtus longo tempore: quia virtus fortitudinis nostre est perseuerativa: non enim ista virtus solet tantummodo bene operari: sed etiam cum aduersitate lucratiua viuere et in malis perfecte i augmentative animo etiam ad ipsam permixtis perfectis aurantium operis pugnare. Non enim virtus fortitudinis videretur si ante operis complementum fugeret. Unde de Seneca dicit q virtutis est ire non retrorire. Unde Ecclesiastici.xlvij. Qt caleph dedit dominus fortitudinem i permisit illi deus vsq in finem. Ista igitur de virtute ad plenū sufficiant.

Vis. vires. Nota q vis in singulari significat violentiam in plurali vo signat fortitudinem i virtutē. Et ideo possim⁹ notare q inuenio sex

Vires corporales.
Vires compositiue.
Vires potentiales.
Vires naturales.
Vires tyrannales.

Vires corporales sunt fabricande de quo Judith.ix. Dñe in fortitudine tua laborabit omnis virtus tua: nec in viribus equorum voluntas tua. Ille enim sunt il-

Vires supernales. Ie vires q̃ peccatores habuer. ij. Regū. xij. Peculiēs viribus suos oppressit dñs.

Vires temporales sunt ei⁹ pensande. Ille aūt sunt vires subsistentie temporalis: quibus sunt elemosyne faciende. Unde Ecclesiastici. xij. Bene vires tuas peregre da propterea. Item sunt vires pectorales seu spūales q̃ sunt reborande. Et inde dicit. ij. Reg. vj. Salvant dñā suā cum viribus ante eum. Item vires naturales sunt attendende q: ꝙ hō nō debet plamere de viribus suis naturalibus sine ad operationem aliquius operis virtualis. Ille etiā nō sufficiunt nisi vires gratie sint cū spūalibus in corde dñi. Ut moyses dicit unicum Exodi. xvij. Scalto labore plamuerat: vires vires suas esse negociū: nisi solus habet dare vires bene operandi: malo resistendi. Iuxta illud Sanct. viij. Recordare domini dei tui q̃ ipse vires tibi tribuit. Item vires tyrannales sunt abhorrende: ille sunt vires violente crudelis impiorum: de quib⁹ Job xxiij. Vim fecerunt pupillorum: et vulgus pauperum spoliaverunt. Item vires supernales sunt merito ende: scz vires potentie animē quas ipse deus in universis tribulationibus offendit: et quas frustrator in iudicio ostendet: de quibus dicitur Esaie. xxxvij. Domine vim patior. Et Abacuc. j. Usquequo clamabo: et non exaudies domine vociferabor ad te vim patiens: et non saluabis. Sic ergo patet q̃ in scriptura sit merito de sex generibus virium: scd virtutum. Unde supra de Violentia crudelitate: et virtute in virtute.

Viscera. Nota q̃ viscera seu Videsis idem sūt q̃ corpis insolina. Et ideo viscera sunt quedam membra interiora humana: dicta vigerentia: vitia rancentia: superflua eminentia. Possumus ergo generaliter dicere q̃ per viscera possunt intelligi affectus interiores sive boni fuerint sive mali. Et ideo notandum est q̃ in scriptura inueniant

Viscera divine affectionis.	Sico ergo primo q̃ sūt viscera divine dilectionis: et cōpassionis. Deinde sūt viscera humane misericordie. Viscera inimice affectionis. Viscera humane misericordie. Viscera ihesu habet erga nos intima dilectionis federa. Et sic dicit Luce. j. Per viscera misericordie dei nri &c.

Secdo sunt viscera interne affectionis: omnia enim que in mente accipiuntur animo viscera spūaliter dicimus. Et adverte q̃ viscera mentis nostre

Per passionē debent impinguari.	Sico ergo q̃ visce
Per dilectionē debent illustrari.	ra volūtatis: et mē
Per pausationē debent renouari.	tis nostre debet im
Per turbationē debent clarificari.	pinguari p passio

nem. Viscera enim sunt membra valde mollia et tenera: ad tenotandum q̃ viscera mētis nre: et affectiones cordis nostri debent habere mollitiem benignitatis: et ergā miserium: primorum remissionem pietatis. Et sic te ostendi dicitur Gen. xliij. Ut cum vidisset fratres suos tribulatos et in plantis sua eum eis dolore: et fratrum fuit benignitas quā compulsi ad lacrymas cepit flere: commota sunt quippe viscera eius super fratre suo. Et sic precipit apostolus Col. iij. xiij. Induite vos sicut electi dei viscera misericordie. Item viscera mentis nostre debent illustrari p discretionem. Discretio enim et sapientia non sunt exterius in corpore sed interius in mente et cordis visceribus. Et sic loquitur Job. xxviij. Quis posuit in visceribus hominis sapientiam? Et Ecclesiast. Fili hominis impleburnurel viscera tua voluptuose sto Ecclesiastic. xxxj. Habe legem meam in visceribus eorum. Item illa viscera debent renouari per deuotionem. Devotio enim et gratia sancti spūs sunt illa que spūaliter renouant viscera mentis nostre. Et ideo predixit quid in psal. Cor mundum crea in me deus et spūm rectum innova in visceribus meis. Item illa sunt viscera que debent contristari per turbationē id est per timorem divini conceptionem: et sic loquitur Ecclesiastic. ij. Conturbata sunt omnia viscera mea effusa est in terra lacrima mea. Illa ergo sunt viscera interne affectionis et intentionis. Tercio dico q̃ inueniuntur viscera humane corruptionis et infectionis: et ille sunt viscera pessime et infecte mentis hominum peccatorum. Et adverte q̃ ille sunt sedicet

Per luxuriam pinguia. Per invidiam tristia. Per iracundiā putrida. Per infamia lenticia. Per leticiam ardentia.

Sūt ergo mētis viscera tua locum pinguia per luxuriā. Unde de homine corpoali et cecur Job. xxj. Ut viscera ei⁹ plena sunt adipe: et medulla ossis eius irrigentur. Viscera enī naturaliter sunt pinguia et comunes omnes sicut sic mens corpalis et luxuriosa. Item sunt tristia per invidiam. In visceribus enim accidunt colica et iliaca passiones: que nihil sunt q̃ viscerum torsiones. Ille modus est invidie que corpet hominem et pessimorum viscera: sicut de pessimo amico dicitur q̃ approbendit eum volens viscerum. Unde Esaie xxxj. Scd rumpetur spūs egypti in viscera eorum. Item illa viscera sunt putentia per iracundiam. Est enim quedam infirmitas viscerum qua quidam q̃ter defecatum venenis comeditur viscera laceratur: et per fetidum quorius exeuntur. Talis est infirmitas iracundum et inaniter gloriantium: nihil eis possunt continere: immo coctio sua et fecunda mentis sue fetet bona sue mala fuerint: solet per iracundiam amittere: et per fanfaronem aliis offendere: per inanem gloriam omnibus putare. Figura in iuda qui in spectu erupit medius: et effusa sunt omnia viscera eius Actuum. j. Item illa viscera sunt fetentia per infamiam. De visceribus eli fetentia eminent: sic de maledicis detractoribus aliorum offensionibus: turpitudines: et timuric proferuntur. Unde de illo impio rege Ochob dicit. ij. Paralip. xxj. Qz longa consumptus est tabe: ita ut egereret intestina. Item illa viscera sunt ardentia per lenticiā: scd enim vbi manet ibi colera materia ardentissima actiuat. Ad tenotandum q̃ scd id est ardet: et amarinido senore et iracundie impiorum in visceribus mentis semper latet. Et sic dicitur Proverb. xij. Viscera impiorum: crudelia. Pone si vis q̃ ira: et invidia sunt sicut illa anicula q̃ Herodes primo ingredit: postremo secat: et rodit viscera eius. Actuum. xij. Unde Sapie. xij. Comedebat hominum viscera: et sanguinis potationes. Sic ergo patet q̃ sunt tria genera viscerum spūalium.

Visitatio. visitare. Nota q̃ Visitatio dicit a video: et fit: quasi videndo: et sic visitatio idem est q̃ visualis frequentatio vel visus frequens agitatio. Et possumus generaliter loquendo visitationem cupiam inuenire scz diuinā et humanam. Primo dico q̃ est visitatio superior et divina. Sicut enim principales: et superiores solent in suis capitibus ordinare visitatores quos per totum ordinem solent mittere: ut eos possint eisdem q̃ visitare: possint videre: et si quid reformandum fuerit reformare: sicut dicit. ij. Regum. xvij. Frueres nros visitabis si recte agant. Sic superior omnium deus pater pedissequos a capitulo suo id est a curia paradisi iubeat filium visitatum hominum: et visitandi: castigandi: reformādi potestatē plenā sibi dedit: unde sibi dicit. j. Esdre. vij. Missus es ut visites iudeā. Et possumus notare q̃ ille visitatus visitat

Veniendo glorialiter.	Sico ergo q̃ ista visita
Influendo spiritualiter.	tio est que fit per totali
Succurrendo temporaliter.	em veniendo sue visita
Affligendo corporaliter.	tio beate incarnationis.
Puniendo fugaliter.	Non enim sufficit ne
Puniendo eternaliter.	dico infirmum visitare

quin ipsum deceat gloriose visitare. Sic vere medicus noster ipse non solum nos visitavit: immo curam humanitatis personaliter nos visitavit. Quod bene patebat genus humanum: dicens. Memento nostri domine in beneplacito populi tui: visita nos in salutari tuo. Ista est visitatio mirabilis et velis. Mirabilis dico eo q̃ rex totius universi in hospitali huius mundi tugurium est infirmus hominem visitare. Quod admirabile quidē dicebat. Quid est homo q̃ memor es eius. Et velis etiam est: quia facilcet a cunctis malis voluit nos sanare Job. j. Visitatio tua custodivit spiritum meum. Visitat ergo deus personaliter veniendo. Item visitat spiritualiter influendo. Sicut enim amicus visitat amicum mittendo sibi epistolā per nūcios suos: sic deus influendo manus gratie et devotionis visitat quemdā devotos suos: et amicos: mittendo eis per

angelos eorum spūalis scientie et mundationis a talī vi
sitatione nos pducat quod nobis p̄stet. Respice de celo et
vide et visita vineam istam et p̄fice eam quam plantauit de
xtera. ps. Item visitat equaliter hec oratio. Sicut ei bo
nus nobis famulus suus subditos a tribulatione visitat a eos
liberans auxilio ei⁹ p̄stitat. Sic nos p̄sthī bonam nīa vi
dentes nolari solet cum misericordiam visitare a equaliter
gloriari. Ps. Probauit cor meū a visitasti nocte. Item vi
sitat affligendo equaliter. Pastor ei⁹ visitans oues a pa
storis solet errantes cum virga p̄cutere a ad bonū redu
cere a lupos pericula liberare. Sic deus cum virga tpa
lium tribulationum eos suos visitat a eos reducit ad sa
lutem a a ovabile eas salvat. Ps. Visitabo in virga iniq
tates eop: a verbe. pec. eop: misericordiā aūt meam n. d.
Quia pcepto talis temporalis afflictio a visitatio signum
est salutionis a misericordie sic econtrario bonis hoīb⁹ nre
pīmittī signū est ultime afflictis a cito future damna
tionis. Jonas illud. Dece. iij. Item visitabo filios vestros
cum furore furoris. Item visitat superaliter p̄munī
do vel p̄miando quasi sic sicut paterfamilias solas in sero
operarios visitare eis mercedem reddere pro labore sic
deus in sero mundi bene operantes visitat a mercedē eter
ne glorie eis p̄stat. Jdeo bene solet p̄dicari. j. Petri. v. Hu
miliamini sub potenti manu dei ut vos exaltet in die visi
tationis. Ista est visitatio positiua a pmissiua. Positiua
dico. Unde Esa. lx. Ponam visitationem tuam pacificā.
Pmissiua dico. Ps. Visitasti terrā a inebriasti eā multi
plicasti locupletare eam. Item visitat etero aliter punīdo. Sic
ens rex unde q̄ sunt multi malefactores in vita ducatus fo
let convitiare a federatos occidere a p̄dare. Sic a deus
faciliter in iudicio mundi istum visitabit a impios ppe.
tue dānabit. Ut Judicū xvj. Da ut ulciscāt pro ge⁹ mea
filiorū israelitico de duobus oculis. Et Zach. p.
Collidit cornua gentiū. Sup hircos visitabo. Item
Caritative gaudentes. tunc visitabunt iuste: pīum
pacifi a amabiles. Unde Esa. p. Visitabo sup fructū ma
gnificī cordis regis assur. Erbi dicat regis: q nullus erit
tā altus a potēs qui visitationem istam evadat. vñ Esa
xxvij. Visitabit dñs sup malignos eius qui est in excelso.
Item tic visitabunt fallentes a malignos Esa. xxvij. Visi
tabit dñs in gladio suo duro a forti a grandi sup leviathā
serpentē vectē: a super leviathan serpentē tortuosum. Et
occidet. xxvij. Visitabo super eos malignos studentes eoux.
Item tic visitabunt rixosos a seditiosos seu litigiosos. Unde
Hiere. xxi. Visitabo ad versus eos q̄ arbitrātur ea. f.
ppīm israel. Item tic visitabunt offendēs a litigiosos. Hie
re. xlvj. Visitabo sup nomulum alexandrie. Item tic visi
tabunt carnales a delicatos. unde Hiere. ix. Visitabo sup
eos qui incircūcisum habent ppucium. Omnes enī illi ma
re a deo visitabunt a a deo sanctificabuntur. unde
Esa. xxix. Repente confortabitur a dño deo exercituū visita
bunt in tonitruo a cōmotione terre. a vocem magna turbi
nis a tempestatis a flamme ignis devorātis. Et sic patet q̄ est
una visitatio sup dicta. Scdo dico q̄ est visitatio
inferior et humana. Et ista est visitatio prelatorum qui vi
sitant corrigendo. Et visitatio perfectior qui visitant con
solando a mundo. Et sic dico q̄ est visitatio

Consolatiua. Consolatiua qī sic qualibet tenet visi
Correctiua. tare pauperes infirmos a tribulatos:
Castigatiua. vt eos benigniter consolet: sic enī dicit
Jacobi. j. Religio munda a immaculata hec est visita
re pupillos a viduas in tribulatione eorum. Unde Eccli.
vij. p̄cipitur. Item te pudeat visitare infirmum: hoc enī
in charitate firmabitur. Quam quidē visitationē ipse ve⁹
repuit in persona tribulatorum a pauperum sibi factam
Matt. xxv. Infirmus fui a in carcere a visitastis me. Con
sentiūt etiam: quia prelati debent visitare subditos a eos
corrigere a monere a si quid in ipsis reformandum fuerit
reparare: vt sic ipsis per inferiorem qui ipsos nouerit cor
rigat dñs p̄dictum. j. Regum. xvij. Fratres eius visita
bis si recte agant vbi offenditur q̄ visitator debet

Dīa examinare. Deo primo dicit eum exa
Subditos examinare. minare q̄ dicit: fratres meos
Discrete deliberare. q: sī amandi sunt a nō odi
di. Deinde subditos examinare ut dictū: visitabis. Post
modo discrete deliberare cum dicit: si recte agant.

Debet enim aliquis dominus fratres quos sc̄s ipse habet si habeat
fratres a bona mīa: a cogitare q̄ illi cum quibus habet
agere sunt fratres non famuli nec extranei vt sic ad cha
ritatem magis q̄ ad seruitutem moueat. a. Gene. xl. Pa
nam visitationem tuā pacem. Et sic quilibet dicat illis de
mō. xij. Non ipse sit unus inter nos a tic fratres estis? Et
vide supra de fratre a adunge quidē voluntas. Item de
bet subditos examinare: visitando: q: ipse debet visitare
id est videre a frequentare suos a condiscere subditos id
quod bonū est facere: qī malum est amouere: vñ dicit
Jacob. primū. Ego ipe respiciam ouile meum a visita
bo eos sicut visitat pastor gregem suum. Et. Ezechiel. Sic
perierat respiciam a quod abiectum fuerat reduci: a q̄
fractum fuerit alligabo: a quod infirmum fuerat consoli
dabo: quod pingue et forte custodiam et pascebo. In ista
autem visitatione p̄t videri quicquid inter facere visitatio ex
pone cum sī vis. Item alle debet discrete deliberare: si re
cte agat. Ista est tertia stabilitatem signat a per cōsequēs deliberationē designat: q: alle debet deliberatiue p
cedere: a magis sub ombo q̄ sub cerro si gerens negocia
cogitare: si recte agant inquit: vt sic quilibet vocat dīa. iij.
Reg. xij. Redeuntes agitur circa tres si recte: si recte citi
us: si tua fuerint ex dignus cōmendatione. Si vo recta nō
sunt: tu ex dignus correctione a emendationem q̄ debes.
Unde illud Sirac. ix. Venerunt tibi dies visitationis: tunc
erunt dies retributionis. Et hanc visitatio dicit remunerat
q: bona a mala debent remuneri cuiq; Esa. xv. Quidem ma
gnificum opus erit visitatio eorum. Et ideo mali vñ
sunt fugere a patiendā a tm̄ penitus effugiūt. Unde no
ta q̄ prelatus debet visitare infirmos frequentia personarum
menses a. Dic per omnia sicut supra. Et sic patet q̄ duo
sunt visitatio inferior et humana vide supra de Correctione a ta
pidante.

Vitis Dulcis vitis sine vitem sic illa arbuscula est qui
dem vineas constituit. Et ideo qui de vite lā
qui volunt ad vineā redeat. Vera locuitur q̄ in scriptu
ra inuenit q̄ per vitem pacifi intelligi vere ipe

Deus summus a gloriosus. Ego sīt q̄ vitis pōt si
Homo iustus a virtuosus. gnificare summū a gloria
Vir iniquus a vitiosus. sum: a sic loquit ipse de
Frutus bonus a fructuosus. se Joh. xv. Ego sum vi
Frutus malus a pniciosus. tis vera a pater meus. et.
Faustus pacificus. Et de ipo intitatur p̄ ec
clī illud Eccli. xl. Dilectum coīā me vitē in qua erāt vuc p̄
pagines. Longe scībi mutuat in qua videbā personā
rum multitudē. Item vitis pōt dici bō iustus a virtuosus
a sic sunt vitis Eccli. xv. vbi dicit in persona viri iusti.
Ego quasi vitis fructificauī: q: ipe ad vitē. ad virū iustū
gentes q̄ fructū bonū operū possit. Ille enī debet esse vi
tis: q̄ subditos ad regnū nolunt: immo p̄t regni
gdere virū suum. Sicut dicit Judicū. ix. Dum procrea
vit iudex regnū ipe mūdū q̄ dignitatē nondelet ambire si
mul ac si ipe haberet sui vitā. Inuenit q̄dam olīuam
rem dicere. Item vitis pōt dici p̄ iniqū a vitiosum: vñ
sunt. xxj. Rex ait vbi dīt: q̄ famulus bellet inuenit vi
tem silueste quasi colocynthidas q̄ ei fuit amara q̄ mādu
care nō potuit a filiis gebenni. Vide enī silvestris est pec
catus eius fructus. i. opera tanta amaritudine a malicia
plena sunt q̄ infīs manducari ab Christiani non possunt
Mali enī sunt vites silvestres ydolatre inutiles. Christ vites
silvestres q: sic fructū bonū nō ponunt. Et dic si vis cau
sam sterilitatis sicut supra de vinea Ezechielis. vij. Vñ est
vua in vitibus: a non sicus in siculnea. Vitis debilis ē pec
catū: quia vitis non est lignum fortes: sed satis debile. Sic
peccatus debilis est ad bonum faciendum a malū diuitti

dom. Eſa. xxiij. Tota virtus ſua infirmata eſt vita. Joan viij eſt ad opus mortis. Sic nō peccatus. Unde Eccl. xx. Filii boni ſ. hec de ligno vite. Sequit. Hum. quid valet ens ad opus cū ei eſſe magis nō erat vile Item vita. pōt ois bon⁹ ſtatus vocabit: vita ecclia vel rōne mali vite: q ſic vrus dulcis locorumq; vocat vi. pl. Jeremie fuit vite abundās in lacrimis bonū me. Jeremias pōt ois ſtatus malus q̄ticabit: ſic per vite pōt malignitudinē vel etiā malos ſtatus qui vi. nem cantalicates gerunt. Et ideo vite videt viuere illud Mundi. xxvij. Non bibā amodo de germine vite. Jte vite pōt vita ſapie ſpālis hec bacchus ſic crucifixi: que erat et ala vite q̄ botrū cypri. de filii portauit. vi. ipa eſt nda q̄ Chriſtus ligauit ad vitē alia frāi. ad crucem cōparabit. Eſa. j. Mach. viij. Sedebat vnuſquiſq; ſub vna vitē ſua. Suffice de Vite. Si vis vide de vinea: quia plerumq; in ſcripturis vitis pro vinea ſumit. q̄ cōſtat. ſcio ꝛc.

Vitulus. Nota q̄ vitulus eſt filius bouis cum matre adhuc nouus cornua ſua et vbera bouis exaurire. Et eſt vitulus animal q̄d in aris occid. antiquitus offerebatur. Et ideo breuiter circa hoc ſm q̄ vitulus poterat habere conditiones: ſm hoc poteſt fieri multiplex ex ſcriptura. Breuiter ergo q̄ inuenitur

Vitulus ingratus.	Vitulus ingratus ſignificat no ſtrum redemptorem. qui enim redemptor noſter vitulus vocatur. q̄ ſ ingratus gratis et vitulus ſ carnis inuenit. Figuratus Luce xv. vbi pater familias vitulū ſ ingratū in adventu filij prōdigi legit occidit ſe ipſum in cruce p gaudio filij pdin comedēdū: q̄d occidendū alias dicitur. Quia pcepto paterfamilias dei pater: p redemptione filij per din ingratitudē pdi eum⁹ ſuorū hoīm in cruce tantū ingratum ipm vitulū occidit ꝛc. ſacramento dicitur a fidelibus manducari. Dñi Deut. xviij. Ut abeam cū pecore ad armenta eorum: et mulcebunt vitulum tenerum. Item vitulus immolatus deſignat ipſū viatorem. Dñi eſt nulli dicunt viatico q̄ nec p ob latione: nec obedientie vocatione ſibi penitus immolāt: ſ ſibi in ara cordis p mortificatione offerunt. Dñi. j. Esdre vj. xxiij. Qui in vocatione vocatus ei obtulerunt vitulos centū ꝛc. Quia motus cordis noſtri virtus cordis ei in. ſpiti deo debent poſſent. Dñi cui vita laudes cōfeſſionis et oratio vituli dicunt. Osee xiij. xxiij. Reddemus vitulos labiorū noſtrorū. Dñi in pſ. Laudabo nomen dei cū cātico ꝛc. Jte tunc acceptabis ſacrificium iuſticie ꝛc. Jte vitulus offerendus ſignificat ſalutē peccatoꝝ. Vitulus ligo non habuit facie pallā: ſed in cuſpide ꝛ aſpē. Sic vere peccatus nō querit nīſi ludere ꝛ ſaltare: p inſolentias Malach. iij. Palearis ſicut vituli de armento. Lactare et paſcere p cantalicatem ꝛ opulentiam. Eſa. xxvij. Paſcēt vitulus ꝛ accubabit. Cum ergo diſciplina manet p inobedientiā fuerit ſ. Effuſi eſtis ſ. vituli ſuper herbam.

Item vitulus adoratus ſignificat deceptorem hoīm ſ. ydolum ſ figurat in vitulo conflatili qui filij iſt adorauerūt Exodi xxxij. Jte eſt confuſio a ſtatu male ſuggeſtionis dicit ꝛc. q̄ quer bñi ſtatum a ſtatus adoratur q̄d ſit q̄ ſui ſuggeſtionis⁹ erect⁹ ꝛ ſuis tentationib⁹ obedient. Pſ. Fecerūt vitulū in oreb ꝛc. Et quia parū valet Vide de boue.

Viuere. vita. Nota q̄ vita aliq̄n accipit p vita naturali vel poſitione: aliquando accipitur pro mentali conuerſatione. Generaliter ergo ſumendo dico q̄ inuenitur

Vita naturalis.	Vita naturalis eſt vita animalis: de qua Jacobi iij. Quid eſt eſt vita nra niſi vapor ad modicum parens.
Vita virtualis.	
Vita ſpiritualis.	
Vita moralis.	
Vita gehennalis.	rum: ꝛ de ista Gal. ij. Quod ego ſi non ego vivit aūt in me xpc. Vita trīpolis eſt vita ſanctorū: de qua Gal. v. Justi aūt in perpetuū vivēt. Vita naturalis eſt vita malorū: de qua ſ. Ecc. v. Videm q̄ in delicijs eſt vitulo mortua eſt. Vita gehennalis eſt vita damnatoꝝ: q̄ ſic habēt vitā ſi mortē ꝛ mortē ſi vitā: de q̄ in pſ. Ec.

nice mors ſua ſic eſto ꝛc. Dic ergo ſ. mihi q̄ eſt vita naturalis q̄ eſt vita dicta? Ista eſt q̄ ſic q; corpe ꝛ anima ſimul. q̄ nec ꝛ ſpiritus ꝓdicit: q̄ a Deo ſic ꝛ celebus infunt: q̄ dicit ꝛ pariter ſuſtentat: q̄ pena ꝛ vellis? reſpondet: ꝛ ita dicitur eſt fragilis ꝛ delicabilis: ꝛ ex officio: ꝛ ex multis alijs naturalibus conſtituitur: ꝛ tamen facilime deſignat. Ista ergo eſt q̄ dicta natura

Cuius primo laboriosiſſima.	Sic vere dicitur ſua
Cuius laboriosa debiliſſima.	vita nec ꝛ officia ad eō
Cuius debilis facilima.	ſtimendum. Que eſt bo
Cuius reparo impoſſibilis.	mini ſunt ad ꝓfectionē

ꝛ ad Hebraiorum vite neceſſaria qui vult ſancte ege. And Eccl. xxxvij. vbi dicit. Initiū neceſſarie rebus hoīm aqua ignis: ferū ꝛ ſal ꝛc. Item eſt debilis ꝛ fragilis ad durandum. Ista eſt durare non pōt quomodo ad modū vasis ꝛ ſimilis: ſabus labit atq; irrita Job. vij. Memento mei qr⁹ q; vētus eſt vita mea. Jte eſt facilis ad deſtruendū: nihil eſt facilius q̄ vita deſtrui: nihil infallibilius aſſeruatur: nihil impoſſibilius reparat. Ideo q̄ laudande dicebat dñs pſ. Ecce q; in dolore vita mea ꝛc. Pōt fieri vita g multos dies reple ꝛ ordinate q; ſi ſubito rumpit ꝛ caſſatur. Sic vere vita ista ſi multos dies ꝛ annos durauerit vno momento ſcindet: deficiet ꝛ ceſſabit Eſa. xxxviij. Dicuſa eſt velut a texente vita mea ꝛc. Et hinc ada ſecula nunq; pōt ad eande integritate reduci: ſic nec vita mea ſecula poteſt naturaliter in priſtinū ſtatum redire. Dñs Eſaie dicit. Morieris ꝛ nō vives. Et ideo de conditione nebulose vite mortalis q̄nam ſit fragilis ꝛ delicioſa vita infallibile ꝛ voluptuoſa dicit Genes. xxvij. Ecce vita mea quaſi pendens ait ꝛc: q̄ dicens nota vita noſtra eſt quaſi in pendulo ꝛ in incerto. Et ideo pendet ibi de debili vita ista Job. vij. vbi ait. Militia eſt vita hois ſup terrā. Ad verbū ergo in verbo iſto q̄ vita ista eſt continenda ſupl q; ratione ſm rep ſtatus ſcy principaliter medium: ſunt ꝛ hoc propter

Ingreſſum vite conditionis.	Primo probat vitam ingreſſuy eandē ma
Progreſſum actus efficientis.	teriam: cum dicitur vi
Egreſſum mortis cōditionē.	ta hois. Secdo ꝓbatur ingreſſum facilis factum: miſera. Exute ꝓbatur egreſſum mortalis fractura: ſup terrā. Dico g̃ hominis vita q̄ ad materiā inducit a vili pōtione: ꝛ hoc ſignificat cum dr. vita hominis. Nulli eſt animal habet ita velox originem: ita fragile principium ſicut homo. Jſte enim in ventre matris ſue nouē ſanē mēſes ꝛ vltra ꝓgredit: ꝛ cum natus ita debilis eſt ꝛ impotēs q̄ nīſi alimēt nulle mō ſuſtinet: ſumme q̄d miſeria ꝛ miſerie ꝓgredit: ſic lachrymis ꝛ plāctibus occupat. Et ideo de tali vilitate dicebat Job. xiij. Qr homo natus de muliere breui vite ſ. ꝛc. Et ſi vis poteſ comparē vanitati vite nr. ſtre: ſicut ſpūs vero plene aque glacialis vento nati: nubi ei ſimilis? q̄ debēt habere ſubſtantiā ꝛ impoſſibile eſſe tā vita inquit hois quaſi dicerat q̄ certe eſt vanitas atq; vanitas. Et ſic dicit illud pſ. Veruntamē vniuerſa vanitas omnis homo viuens. Jſta ergo inducit ꝛ vili conditione vita inquit hominis. Secundo ergo q̄ mediatur ei aeri turbatione cum dicitur miſera eſt. Quia tota vite noſtre non eſt niſi quedā laboriosiſſima militia: in qua q̄diu viuimus in mora ꝛ labore ſum⁹? Cuius eſt quasi bellū ꝛ mucrones ſcy polami artium ꝛ ſcientiā: ille ſunt parmē dei ſtabiles ꝛ immobiles cū eo reſidēt: cū eſt mobilitas q̄ inter illos duos poles tota vite ſubſtantia volitat: ꝛ ſine ceſſatione ingrer circuit ꝛ rotat. Dñs de duo reſtimi ei bō planū habet terminos ſ. principiū medii ꝛ finem q̄dā eſt mobilitate ꝛ vite carēcia inquirit: ꝛ in medio vbi eſt immobilis vite carēcia terminatur: ꝛ venit eſt ei omnibus introitus ad vitam ꝛ finul mētis Sapientie. vij. Sed quidē procero inter duos illos poles ꝛ ter minos eſt vnum medium valde mobile ſcy tranſitus vite qui in miſeria ꝛ tribulationibus ſemper mouetur tam corporis molestie: q̄ anime mīſcie: q̄ miſeri labendis ꝛ malorū: q̄ bellis malignē ꝛ tentationū: continue agitatur: miſera inquit. Unde Job. xiij. Cuncte diebus quibus nunc milito ꝛc. Et ideo de laboribus huius vite tā tur. Qr tempe multe hec vita repleta eſt ꝓ in comparatio

ne sine meo bleat remedium. Et ideo teneo dum breue fecit: vt mollitie sine qua postpositate vincit nō pertrahat et bonum ante tempora finiat. Et ū ad plantū vū videre in breue: z miserie huius vite: vide miserationem Augustini vt augeat vbi tractat illud Jacobi. Quis autē est vita nostra z. vt quid vitam hanc nobis tam viram crimi sanc. Dū no loco oportunum est bonum finiat: ardores delicate: z mera morbi dum sine infirmitate mortis maceratur: ō si solummodo tribus diebus infirmitatis tue mortis tue horrorem: mille iactare: pungas affectibus: cruciat: fenestre ut animas infirmas fulgurantes: deputat: z post hoc omnis mortis terrores: quos tu vniuersis simul ponit: vt cum esse desierit esse nō sentit: potest Aug. Ecce ergo qui misericordie angustie qui motus ipse fluxus vel fugus infantilis nostre. Et ideo grue compat mari quod continue fluctuat: z mouet: z nunc accedit z erigit: nunc recedit z deprimit: nunc est clari: nūc obnubilat: z quod illimitis periculis subiugat. Narra ne periculis ū vis que sunt in mari: z applica ad miserias hui? vite: quia vita nostra nō est tribulationibus: erigit dariorbus: deprimit contumelie: obnubilat erroribus: z tota plena est periculis z tentationibus cruciatus est ergo. Jdeo Eccle. ij. dicit. Fabricate me vite mee videnti nulla esse vniuersa sub sole z cuncta vanitates z affectiones spūs. Et bene dixit videnti: qui cum in mari deambulauit z naufragati duo solent accidere. Vel error in imaginatione: z nausea in affectione credit ei qui naufragat q videt sibi q fiat: cum ipse continue moueat z contra littora que constant fugant z moueantur. Blasphemare facit patiens: z pie fabulo stomachi ad vomendus facilitet prouocat. Sic naufragium q mare huius mundi vite contingit error z horror: quia videt sibi q ipse stet z mare currat: quia homo nō percipit quādo labat vita sua: nec perpendit spatio ad terram cadit: sentq; ei spirat viuere: z nunq; videt sibi q tribeat defluere: cum tamen dicat Hugo. moralium. Quanto vite vita propinquat: q tanto perfectus ad terminū interitus appropinquat. Et aliquādo videt sibi q currant z q deficiant z veteralescat: dum renouatio spūs sit. Ipse tamen defectus nos excitant. Quia hominis vita est cursus nostre: q aliq; semp vitam adiscere z cursus optimum: z ordinate: nos ad vitam vituros et sufficiter maiorum cultum nostrum: sicut ad literā patet de illis qui sperant alios succedere in officio z beneficio: qui alios nobiles esse credūt: se aīe stabiles esse volunt. Cum tamen sepe sit q illi alij sint stabiles z semp viuunt illi ad semp sint nobiles. moriunt: defluit: z recedit. Et illi sunt fatui: quia sicut dicit Seneca. Quilibet videt vitam appone hanc aliquem mori: sic hoc est dictu q quilibet videt cum: mare q ali hō viuant: de se no q moriat. cito. Et merito. Quia sicut dicit idem Seneca. Diuere nolunt qui nouerūt mori. vita est cum expectatione mortis data est. Jn illa ergo nauigatio est error. Sed adhuc circa q solet horror: et quia nausea redit z nūsquam nos solet ibidem manere inquietum pro miseriis quas ibidem videm? vitam istam videmus commercia odire: z cum displicentie nausea efficere z horrere: sicut dicit Jeron. Ecce anime mee vite mee vt. Ecce ergo q ista vita nobis est carbonem: militia super terram. Dicit ergo q ista terminat cum sint tepestiue z stulti: quia sic vita terminat z deprimit q mouet: z hoc offendit cum dicit: sup terram. Dicit est intelligit q terram. p eo q de homo meum? terra est: z p eo q terra est ultimus termin? ad quē cadendo venit. Quia res cadens potest necessario ad terram vt sistat: nec posset vlterius ire nec posset. Dicit est vite nostre termin? usque? nos defendimus: vlterius non ire firmiq; super terram inquit. Jnsta illud. Aperta est terra z deglutiat eū. Et Amos vii dicit. Jn terra polluta morietur. Et ideo queritur in ps. quid dicit est homo qui vivit z nō videbit mortem: quis nocet nullus. Et quare? potest quia mors est terminus huius z grauis: nec grauis q multis contrat voluntas pñ. Sit placet in mente vita mea. Dicunt alij quia parum possessibus gaudet: quia vita nostra in nullum est in possessionem est nisi ipa pecunia. Jdeo dicit nunc. Dñe Deus. Mala vita est vbi bonis: nam si ad naturā rerum respicimus: ei si illius fuit vita beata: qui in scrinio in monumento suo suos

se imagines nouit amisisse. Sic igitur patet q vita nra Terminat cum molestus. Et sic hoc sensum est q
Mediatur cum labentibus. milia ē vita hominis in
Jncedatur cum terentibus. per terram. Patet ergo q
vita naturalis que est omnium. Secundo principaliter hic
ēo q est vita vere viuis que est vita bonos: z alia ē vita gra
tie que consistit in vnione anime cum deo. Quia est spiritus
mihi corpori vitam z ab vita virtutes naturales z actus
eorum: z inde est q homo viuus potest loqui operari intelligere. Sic vere deus anime conuenit per charitatem fi
lialem vitam z est gratie z virtutes cum operationibus
respondentibus ab eis. Jnde est q homo qui vivit per
gratiam potest actus spirituales exequi per gratiam
Potest loqui per confessionem. am accusationē. Et q
Potest videri per sermonē. beatus deus z spūs
Potest sentire per compassionē. sunt vita anime. Un
de Ezechiel xxxvi. ne
Potest operari per bonos actus. ossium aridorum. Jngressus est in eis spūs z vixerūt: stetērūq; super pedes suos. z Deuteron. xxx. dicit z deo. Ecce ego constitui z dii
adversos tuos est et vita tua. Dico est quilibet animalis
nobilissima distinctum a partibus p̄dictis. sed a celestibus corporibus in fine: z a deo deputata materie educit.
Sic vere vita gratie non potest a nobis introduci: imo necesse est eam a deo z celesti virtute oriri: z in subiecta materia. scz in anima generari. Ipse est ingrit vita tua. Et propter hoc sicut videmus q vita reputatur summum bonum
inter bona naturalia: z ideo vt dicunt ab omnibus desiderat: z ab ipsis adipisci z seruari: statim sicut pars
q serpens precipue super omia seruat caput bono quod
sic seruat corpus eo q in est principaliter fides anime. Ju
xta illud Proverbi. iij. Dñi custodia serua cor tuum: quoniam ab ipso vita procedit. Sic vere in moribus nullus
est vita gratie manus bonum: z ideo super omnia a spiritibus querit: z habita cum diligentia custodit. Et ideo Jacob sollicitus de acquisitione bonus vite dicebat filijs suis. Genesis. xlij. Enite nobis necessaria vt possimus viuere.
Et aduerte q circa vitam ista tria considerantur. scilicet
Merces pugilum qui acquirit. Palma est inuentiui.
Merces laboriosi qui plicit. Gelin est mediatui.
Fructus agricole qui colligit. Terni ē terminatiui.
Patet sibi circulum comutationis amite. Sedm sunt virtutum cōgregatio nobis necessaria. Tercio gloie acquisitio
vt possimus viuere. Dico ergo q circa vitam gratie attendit motus spūalis. Quia sc̄z motus bone voluntatis.
z actus grate precipue: z virtus gratie gratū bene paine
z alie omia recipit hic q vita spūalis id est gratia gratum facies acquirit: z hoc offendit cum dicit. Enite. Quia si
legat emit solet hoc quod suum est vt acquirat quod alicui est. Sic vere primo z ante omia bono quod in se est
vbet facere: z quod suum est vbet dare facilet benuolentiam z promptitudine mentis: z sic quod suum nō est
sc̄z vitam gratie potest acquirere z mercari emere z habere: emite inquit. Et sic loquit Apocal. in. Suadeo tibi emere aurum probatum ignitum: vt locupletes sias. Sicut enim
videm? q multiplex alteratio z dispositio in corpore requiritur ad hoc q corpori vita infundatur: quia saltem primo
est necessarium q corpus expurgetur z infumetur. z ad susceptionem vitalis anime disponatur. Sic vere ad infusionem vite gratie necessarium est q dispositiones humane
z alteratio mentis precedant vt sic tuus vitam hanc infusat z mutet. Illa alia dispositio bysticē tribus modis accipitur
Culpam auferēdo. Dispositio dico mihi culpā auferē
Mentē offerendo. do: necesse est ei q culpa primo
Deum inquirendo. eratur: antequ vita gratie introeat.
Et sic loquit Ezech. xviij. Facite vobis cor nouum et spūm nouum: viuere quia sicut videtis. Non vult deus mortē peccatoris. Jtem dispositio mentis offerēdo: quia homo debet mentem z voluntatem. z se humilem z deuotum z hylarem deo offerre vt vitam gratie possit recipere z habere
Deus enim non accipit: nisi vas apertum teneat. Ubi dicit enim mentem aperi: z deus vitam gratie infert z infundit. Et ideo dicit apostolus Hebreos. xij. Obtemperabimus patri spirituum z viuemus. Jtem dispositio ad

inqa irande. Quia sicut forma sine artifice non inducit: sic nec gratia sine deo infundit. Quia sicut vita artifex a corde, vita arboris pendet a radice. Sic vita anime a deo principaliter est. Et ideo dicitur in ps. Exaudi me domine et vivet anima vestra. Illa tamē sunt coeca malicia qui ad respiciendum vitam non suspiciunt. sed ponunt in peccati obduratione et malicia obdurant: et ideo non vivificant: sed sine vita grātie perpetue indurant. In vetus lapidū quādo quis inuenit figure animalis sicut ostracodermi vel serpentum. Videtur esse quorundā aliquam dispositionē materie vel grādi animal p̄ducere. sed quia secundū frigiditatē in dispositione vita non introducit. sed sine vita remanent. Ideo vere dicendum naturā naturans de nichilo semp̄ parcissa vitam gratie infundere. quia tamen multos inuenit indispositos. et in frigiditate inductionis penitus congelatos. voluit eos sine vita gratie dimittere. et sic contingit illos per obstinationem in lapidis duritiē p̄ferre. vnde Job. xvij. Desperans non quasi vitā veturam. O vos quot sūt ratione barbe in mundo qui fremunt ad actus moriales magis videndi mortui q̄ viuentes. Imo multi sunt qui magis mortui culpe q̄ in vita grātie gloriant. Justa illud. Sicut erant homines insipientes magis q̄ vitam: et multi sunt qui gratie hypocrisim esse vite putant: et tamen gratie mortui inuenit Apocalip. Nomen habent q̄ vivunt et mortui sūt. Et mente amici barbaro qui est intra neapolim. vbi sunt sub terra edificia regia. dicunt esse theatrum antiquū: et ibi sunt imagines equor argenteorum plene nil despositione facte. q̄ ad longū tractum pauimenti quod erat de argenteo plenum. gratia pondus intrinsecū mouebat. et cum era intrantem locum. gratia argenteorum ad locum impulsus et calcarū currentiū mobilitate pertendit. ipsaq; percussit et occidunt: et sic imagines ille videntur esse vive: cum tamen inveniatur sine motuq; quia si argenteorum quod tamen est mobile nullā imago se moueret. Revera tales sunt hypocrite. Illi etiā nomen habent q̄ vivūt et tamen mortui sunt. Quia peccati debitaq; morte coelestis quem intendere recte videntes. ipsi contradicūt obuiant et occurrunt. sicut quedā de illis qui impetrauerūt vt in ecclesias vt in religiones intrare voluerūt sub zelo charitatis impugnant. sicut enim patet de illis qui sub zelo charitatis et pacis alios reprehendunt. et malicie eos vilipendūt se opponūt. Iuxta illud Eccl. xx. Est confusio adducens in terra charitatis et. Quid quid porro eorum illud facit argenteorum quod est in eorū domo consideres. hoc est dicere vitam hypocrisis et fallax mobilitas sue mentis que argento dicit. propter pulcritudinem vitis. propter ecclie sanctitatem non existimatam. modicū tamen est vitiū veterum argentum. propter siccam duplicitatem et malitiam dicere. vj. Argentū reprobum vocate eos: quia dominus pulcit illos. Unde p̄cipitabo te. genealogia. Hypocrisis que in illis latet: q̄ illos ad opera sua mouet facit eos istos et sanctos apparere cum tamē in veritate sint mortui imagines. hoc est plene perfecteq; sincere. motus est illos facit eos vivos reputari. sic ly motus suos labores et sanctum operum facit eos sanctos credi. Tunc est dicere illud Amos. vij. In tuo vivimus moueris et sumus. Et tamē in veritate mortui sunt: et per gratiam nullā vivunt vita q̄ quia illud solet ita dici. et. vij. Mortui estis et vita vestra abscondita est. Non sic obstitisti: nō simus ad gratiam recipiendā indispositi sed per motus penitentiales et per gratiam penitentie dispositi et parati. quod offendit cum dicit. eniā. q̄ vestra est erubescere et salire et vitam gratie accipere et requirere. Unde Proverbiorum xxiij. Dicitur esse vanū vendere sapientiam Patet ergo q̄ nega vitam gratie habendā attendit peccati sue mortis. cuius inquit. Iterum attendit virtutes habere nemo nobis inquit necessaria. Multe etiā cause occurrunt que sunt necessarie ad vitam gratie infundam et habendā. Quedā etiā sunt cause efficaces sicut deus sol et alia virtutes vegetales. Quedā sūt cause materiales: scilicet virgo semen. spūs. aer et arbores. Quedā formales sicut intrinseca dispositiones vite. Quedā finales sicut die. propter quas fit vita. Sic charissimi spūaliter loquendo ad habendā vitam gratie multe cause spūales necessarie sunt. nam si vna virtus adsit tota virtus et tota vite fabrikita euanescit. Juxta illud Jacobi. ij. Illa q̄ deficerit in vno factus est omnū reus: immo necessariū est q̄ quilibet virtus aliqd de suo in fluat ad hoc gratiā gratie habeat. sicut arbor legumen cum pomili omnia. q̄ necesse est q̄ quilibet planta aliquā influxū possit esse causa influxibus per vnū mensem: et nec aperta mense pōt viuere in locum cuius p̄ce q̄ tunc in loco plantate q̄ ordinem influxerit. Sic vere necesse est q̄ in nobis septem. l. vnus creatus virtutū operet et influat ad hoc q̄ vitam gratie nobis teneat. nobis inquit necessaria. In quibus charissimi subdendo nō ordinate possumus videre q̄ nemo sine necessaria ad vitam gratie et morale habeat dicit. Ecclesiast. vbi supra. De initio necessaria ad vitā hois aqua. ignis. ferrū. sal. et lac panis lagenus. et mel. et botrus vue. et olei et vestimentū. In quibus sunt quinq; comparationes aque.

Fertilis fecundis gratie.
Regis correctionis seruum.
Splendet ostentationis fal.
Candet affectionis lac.
Sapore refectionis panis.
Dulcet devotionis mel.
Solet expassionabeorum vue
Liquet miserationis oleum.

Habent dico q̄ spiritualiter et moraliter vult vitare dispositionē humoris. q̄ aquam lachrymarū. aqua inquit quātū sine pōt sine lachrymarū inquā vi. Decet penitentiales ecclesiā. tam gratie ostendere. q̄ deus vitam nisi amicitiā nō vt. Patet in verbis supra et canticū herbe sunt que sine aqua non crescunt et comunter nō; viuūt. Sic pereto vita gratie in homine nō perficit. nisi aqua lachrymarū nisi crebe inclusionis intersit. Job. vij. Numq̄d viride potest fieri nisi humore cucumis sine aqua. quasi dicere nō. Jeju habeat calcis nisi fermēt. Ignis inqn. Debet esse officio calcis pōt vite crescere per q̄ quia arca cor vbi est scelus vite solet calcis peccatis abundare. Sicut patet enim in vere. vbi pt calcem ignis regnantem solent arbores reuiscere et virere. Calis calor est fermēs calcinosis et ebullitus. Jesu. Ardens vita. quod credis dicit. Scio vitima mea: q̄ a me est virtus. Ad hoc inquit pro Jesu. vbi sum. Quia nō est q̄ manet in monte ignis inquit. Et sic sicut salamandra. q̄ in igne sine consumptione vivit. sic illi viuūt ignis viuificatis figurati in tribus pueris q̄ in igne fornacis babylonis vixerūt. Carbo est viuens si sit nō q̄ in ignis potentia intrā sit. quia vita gratie ab igne charitatis pendit in illo igne permanet. vnde Thobie. xij. cap. Panis calidus iecoris potest fugi carbones vitales. Item necessarium est q̄ habeat correctionis ignem. et dicit ferri. Per ferrum est dicere officie cuius inquitur est culpam percipitatus intelligit. per quem offert q̄ vita. l. gratie custodiatur Proverbiorum. xij. In semita iustitie vita. Et Osee. v. Juste ante impetum vivent: et apud dominū vita eorum. Plures enim ex eis videmus barbas virere: frigore et intemperies hyemis calorem naturalem ad interiora dicam compellens solet vitam in arboribus conservare. Sic vere vita gratie in homine conservat. si per sui virtutis instrumenta iustitie flagellatur. Competens est tribulationis: et ignis punitive correctionis calorem interiorem ad cor seruorū affectum non finit cuncta ad mūdana ire. immo ipsos compellit penitentiam mortuā lacrare. Et sic vita gratie in radice cordis fouetur. Ps. Si ambulavero in medio tribulationis vivificabis me. Sicut enim nocuum superfluum ipsum olei manifestis solet eos vivificare. Sic penitentia et aeris infusio cruciatio. solet illos quos tangit ad vitā gratie resecare. Justa illud Matthei. vij. Arta est via que ducit ad vitam. seruum inquit quod durē est et laudens. vt sic dicit illud Sancti in epistola. Qui vita humana est quasi fenum. qd si exercitus conterit: si non exercitus rubigo consumit. Unde infidelitatem in nobis q̄ in aliis facienda dicit Proverbi. vij. Juste am vie bone facere infidem. Habeat ergo conscientia rectam. Item necessarium est vt habeat discretionis splendorem: et hoc ostendit sal. Cum inter oīa bona virtus nulla potest sine discretione esse. Est enim discretio et comprehensorum sapientie et moderamentum peregrine. Et ideo puero etiā vitam naturalem et virtualem infundit quando baptizat sal in os ponit. Ibi memorandus q̄ vita

Vita ipsius fale pacientie fallat Ward. ij. Habent in vobis fal. erat Sapiens. Sapientia filij tui vitam inspirat. Unde ipse dicit Proverb. viij. Qui me inuenerit inuenit vitam & hauriet salutem a domino. Unde Seneca. Ante hoc inquit amplissima spacium vsq; ad sapiam viuere. Ista est enim tua spiralis. sine qua est impossibile q; viuamus Johannis. j. Vita erat lux hominum. Habeat igit qui spiraliter vult viuere misericordia splendeat. Item habeat affectionis candorem lac inquit. quia necesse est q; sit lacteus & eis dulcis per cathetum. quem mihi in corpore q; immediate charitatem & puritatem interius in affectione tue mentis. Lac est quod est candidū & dulce. candoré & puritatem continuat immediate significat. sine qua quidem lacte nequaq; vita gratie placuerat. sicut nec puer viuere. si in principio lac nō haberet. Et sic dicit Ysaie. lv. Venite & emite absq; argento vinum & lac. Et sequit. Audite & viuet anima vestra. Item habet saporem refectionis panis inquit. Panis panis dicus corporalis vitam continuat corporalem. Sic ergo spiritalis & sue immediate. i. panis spi vitas causat & efficit spiritualem. Item necesse est q; habeat mansionis dulcedinem quod ostendit cui dicit mel. Mel est quod est dulcissimū significat mentionē. quia. i. nobis cōmunat vitam. Sicut ros de cōlo venit cōmunat vitam aliquib? p̄ficiendo. i. oltrois & consolidando. Sic manna & manio tuo cōmendatur. vitā spe cōmunat homines. sed in se. Ps. de hoc Johannis legit Matth. ix. Qr ipse vinebat de melle silvestri & locusti & mentis. sed silvestre &c. q; est dulcis & mulcis & silvestris non domestica regit. Ergo de isto melle & de illa vita pōt nos illud Eccl. xvj. Gustibi in fan gule tuo viue. Et quid. Simila & mel & oleum comedisti. Sic q; spiraliter vult viuere habeat compassionis dulcedinem. quia. i. dolor oppositionis & passionis spe necessarius est ad vitam gratie cōmunandam. quod ostendit cum dicit. Beatus & vae. Beatus est sicut p̄dixi q; tres naturas in se cōmunat. i. dominatus amie & corporis & mox beati repellitur in palo crucis pendit. ec. qui Cantico. j. Botrus cypri dilectus meus. Unde est botri passio. vita vocatur crucis repellio. & vinū. i. sui sanguinis effusio vocatur. Item necesse est q; habeat misericordia. i. quorum. & hoc ostendit cum dicit. Misericordes. Quia in scripturis clementia & pietas. misericordia. clementia & benignitas per oleum designat. sicut supra de oleo sui vitā Matth. xxv. Tu aut cum ieiunas unge caput tuū oleo. Et post dubio sicut vita corporis in dubiis iciuniis alas sustenta nec sic vita gratie in ieunio & miseria bubus misericordie oleo misericordie reficit. Quia sicut ait Proverb. xj. Clemēcia q̄parat vitam. Quod bene figurauit est. iij. Reg. xvij. ubi dicitur de oleo ipsi vidue mulieri q; fatis facere debuerat? iuberet q; ipsa & filij sui viuerent de reliquo. Quia breuiter si erat in Ps. dicit. Melior est misericordia super vitas. Habeat ergo qui spiraliter vult viuere misericordie liquorē. Item vinum habeat charitatis ardorem qui offendit cum dicitur vehementi. Vehemēta est ad vitam corporis sine necessaria nō. sed arta contra figuris compellatur. Sic vere vestes honeste apparendi vite honeste conversationis sine vitales & necessarie. Nam sine arbore nō bn viuere si corticem non haberet. Sic nec homo spiraliter viuere si vestem honestas & bone conversationis cassē derelinquere. sicut dicit Eccl. xviij. Initij vite hominis aqua & panis & vestimenta. Et ec ergo quę sunt necessaria ad vitam mortalē & virtuosam habendā & conservandā. Unde ergo nobis necessaria &. Et ideo dicit Deut. xiij. Charita nostras vestrio necessaria sumite & state. Puto ergo q; circa vitā mortalē amend̄ur virtus sabarillis. necessaria inquit. Rursum dico q; in tendit fructus pacientie. & ille fructus est vita eterna & sequit vitā virtutis: qd offendit cum dicit possimus viuere. Nulla est pene violatur vita nisi illa q; omnis alia vita sue mortalis sine naturalis potest reficere. sed illa non. quia si. cut dicit Sap. v. Justi aūt impij viuent &. possimus inquit viuere. optime loquit. quia ista est sola vita optanda. sicut faciebat David in Ps. Peregrinus ego sum in terra vivens. Sed de ista vita vide infra. Patet ergo dilectissimi & circa vitam virtuosam mundi fructus succedit & primo meus. quod est solum principale. Tercio principaliter dico q; est vita eternalis que & vita sanctorum. Et ista gaudium est illa quam angeli & beati qui eo possident que eterna est dicuntur. eo q; motum nature pene & culpe mutari nihil timent. Sicut in natura rerum sunt multa que vitam habent quasi eternam sicut est palma inter arbores. elephas inter bestias. fenix inter aues. quia ille sunt res diuturne vivacitas & eterne rebus perishibus permanētes. Sic vere dilectissimi sunt illi bene qui perpetue vitē & nunq; am plius occidunt aut cōmutat. Causa est quare res elementales corrūpunt est imperfectio sue forme quod non pōt replere omnes materie appetitus. vnde & q; res celestes sunt perpetue. quia eo q; forma sua est perfectissime nature. Et quia beati q; sunt a beatifica habent ipsum unum qui est q; sanctissimus & eternus. & qui omnes appetitus eorū cumulat ang; replet necesse est q; vitam eternā habeant & nunq; occidendi sed q; perpetue semp viuent cui ipse saluator et dr Johannis. x. Oues mee voces meam &. Ec vitam: quia sicut fons vitam & eterna? gentes finales eternā vitā q; est fons vite. viues gentes in bonum offendit. Unde. j. Johis. v. Qui habet filium habet vitam eternam. Et de hoc dicebat David in Ps. Domine apud te est fons vite. & in lumine tuo videbimus lumen. Unde oportet aduerte q; ista vita principaliter habet quatuor. scilicet dignitatē bonitatis & pulchritudinis apud se. Habet ergo dignitatem vitam & refectionis est fons. ergo ista vita Firmitatem vigoris & durationis vite. bonitatem & Claritatem pulchre & splendoris lumen. pulchritudinem: & hoc offendit cum dicitur apud te. Est ait bonus in ista sibi licet in cetris q; bonus sit q; domo regula vel papa: & q; spiritualiter apud eum cōmorat: sed multo fons? in bonis qui manent spiraliter apud eum: apud te inquit. Ipsi enim manserūt apud eum mentaliter eum temporaliter vinxerunt. Iuxta Ps. Apud dominū gressus hominis dirigunt. Ipsi etiam bona tpolcrit apud eum cum ipsa pauperibus p̄dicatoribus exhibuerit. Iuxta illud Psal. Gustabit mea apud te cum bo apud eum manebunt. simil ne quas tpolcrunt Ps. Apud dominū misericordia & copiosa &. Et apud ipm acceperit mercedem quam genuerunt. colligit vitam qui offenderit. Et sic sunt illud Sapien. v. Justi imperpetuū viuent & apud dominū est merces eorum &. Sic pax q; ista vita habet bonitatē & pulchritudinem apud te inquit. Item dico q; ista vita habet dulcedinem & refectionem: & hoc offendit cui dicit est fons. Quia est fons q; quis plene bibunt quicquid desiderat. Et quę dicam fontes Memoria delectat. Et ideo sunt omnis desiderat. Intellectus speculat. ad fontes aquarū &. sicut David Affectus satiatur. aiebat & ambulabat mecum ad illū fontē delicioū pi. Sitiuit ala mea ad deū fortem viuū. Et bene vitā q; nunq; deficiat: & bene fontē: q; cuncta refocit et mentē allicit. fontes enim aquas pariter exponit. Quia puto certo fons. i. ille oibus & exponit: & in loco isto & multo potius si ei tu sis ad bonificandū et hoc fonte bñ dispositus. Aqua est vite oibus dignissimo? cōmēdat Apoc. xxij. Qui sitit veniat & bibat: & qui vult accipiat de fonte aquę vitę gratis. Bene est q; est ibi piscina q; nō imposuerit hoc ei bus affluctus dicens Apoc. xxj. Ethiopi habe de fonte vitę gratis. Et ibi ille piscina qui aquā illam bibit de ea sui ustissimus ita q; nulli erit crasperans & infectus. Aqua est dicit in scriptura: eo q; benignissim? in usū Apocal. xvj. Agnus q; est in medio throni regit eos & deducet eos &. Psalmo ergo dicit aquas inebriabit gere & de mari usq; ad fonte ponderet: & ergo fontē inuenit ad amari aquam amplius nō redit. Sic vere dilectissimi psalmo q; a saliendo dicit. q; eo q; eolcno vitas & pria imperū aque salire in dulcia molendini & electo stricto: vbi libere nō pōt cōtra impetum aque currere & retrahere solet: candā in eo potest et vigra fontis pullicrata & q; q; multus motus est & pulsus cursū acutissimis infectus: significat sanctos qui contra imperum flatus huius mūdi fortiter occurrentes inquinus per vitam contrarium & contra mundi vicia emperunt: et loca stricta vbi populus tendebatur id est dignitates et

officia vbi byabolus spectulum tentationis sibi parabat tā to contempto ⁊ impetu transiuerunt q̄ sepe mentis capo fuerūt: ⁊ tyrannos gladijs periūt. j. Regum. xvij. Jn deo meo transilium murum. Pſl. ergo salmonis posſ vincid est vnloc refrigerium paradisi regnauerit per vnoubey: statim aquam mundi peccto amorum ⁊ p̄spicuitatem secu li vinit ⁊ beauerit per contemptum ⁊ abbominatio nem: nec amplius cessauerit currere per bonam operatio nem: quousq; venerit ad fontem vite paradisi ad eterne voluptatis relacionem. Et ideo dicit dauitus Jobia. iij. Aquam quam ego dabo sitit in eo fons salientis in vitam eternam. Habet ergo vita ista dulcedinem ⁊ relacionem istius inquit. Item dico q̄ ista vita habet vigorem ⁊ duratio nem: quia scilicet nunq̄ amplius deficit: immo ppetuo cu rat: quod ostendit cum dicit: vite: quod etiam ex glosatur: quasi vim tenens: vel quasi virtuosa vel tenax: quia vita il la virtuosa est ⁊ tenax: ⁊ nunq̄ labiosa vel fugax. Jsta est beatus videtur quodāmodo ppetuo crescere ⁊ augeri etiam si vellent non gemiscere eos mors: deficere vel perire nec mirum si illi imperpetuum viuant qui sunt in gloria. Quia in byberna dicit esse quedam insula vbi nullus mo ritur quousq; angelus. Q̄ ⁊ virtuosus est ille locus ⁊ il le fructus qui habitantes ⁊ vigilantes tribuit eterne vite re. Jste est ille de quo dauitus dicit Jebānis. vj. Qui man ducat panem hunc viuet in eternum. Et merito quia sicut dicit Roma. vj. Gratia dei vita eterna. Circa hec notandū q̄ haec scriptura videtur supponere quatuor sunt virtu tes que istam vitam principaliter procurant. scilicet

Elemosyne attributio.
Mandatoꝝ adimpletio.
Sapientie inquisitio.
Terrenorum mortificatio.

Elemosyna a morte libe rat ⁊ ipsa purgat peccata. ⁊ facit inuenire vitam eter nam: hoc est ⁊ primo q̄ dicit Thobie. iij. Jtem mandatoꝝ adimpletio. Unde Luce. x. Domine quid faci endo vitam eternam possidebo? Cui respōdit ihs. Si vis vitam ingredi serua mandata. Item sapientie inquisitio. Un de ⁊ sapientia dicit Eccl. xxiij. Qui elucidant me vitā eter nam ⁊c. Item terrenorum mortificatio. vnde Matth. xix. Oe omnis q̄ reliquerit patrem vel matrē ⁊c. Jsta est ergo vita eterna. Quia sicut dicit Arestotiles. Supra celum est vita gaudiosa ⁊ quieta. Habet ergo ista vita tenacem ⁊ duratio nem. Item dico q̄ ista vita habet splēdorem ⁊ pulcritudi nem quod ostendit cum dicit: in lumine ⁊ Quia in lumine diuine essentie ⁊ in speculo eterno vident beati lumē et cognitionem omnīū cognoscibilium semp̄. Beati est vi dere lumen diuine essentie ⁊ eo mediante vident lumē om nium veritatū. Et sic loquit ipse Job. xiij. vbi dicit. Qui loquit me nō arabat in tenebris ⁊c. Quia sicut ibi Job. xvij. Nec est vita eterna vt cognoscāt te. Pro q̄ q̄ magni tudo habet

Claram cognitionem.
Longam duracionem.
Plenam perfectionem.
Dignam gaudionem.

Et sic dico q̄ est vita eterna. Quar to dico q̄ est vita mundialis q̄ est vita malop. Mali est mi lium vitam sucit: ⁊ vitam sibi ad bene operādū accomodatā in malis vsibus sucit ⁊ ex pendunt. Similes enī vident illis sanctis seruitorib⁹ suis fidelibus bonis modicū de candela vite pleni cis accomodauit: quia sicut dicit q. Ethic. ix. Facta est re peccatio apud vīm vt lucet vobis gaz ⁊ illuminet eor los vestros ⁊ uarat vobis vitas modicū in seruitute: vt ei ipsū ad locū paūli tendere ordinauerit: qui ibi candelam istam in alijs vitam vsibus. Cū malis operibus fedent ⁊ exeret. Sapiēs. xv. Estimauerūt luxum esse vitas nostrā: ⁊ sic necesse est eos sine lumie gratie in tenebris inferni locū sibi quere Job. xvij. In tenebris strauī lectulū meum. De vita ergo malop̄ possum notare breuiter q̄ ista est vita. scz

Presumptuosa.
Tumultuosa.
Fallaciosa.
Laboriosa.

Est dico vita presumptuosa: quia ibi sicut illud Job. xxvij. Nec ostendit me cor meum in ōi vita mea. Item est vita tumultuosa: sem. Obprobiosa.
Penuriosa.
Sollicitudinosa.
Malitiosa.
Periculosa.

per ibi faciunt bonus bolgas mund. mus ⁊ lingua Pſl. Iniurici multiplica ti sūt sup me. Sequit. Noabs pec. renigabat ⁊ amen ⁊ amelech ⁊c. Et de isto possumus dicere illud Sap. v. Vitam illoꝝ estimabamus insaniam ⁊ finem illoꝝ sine honore. Item est vita vanitatis. Vnde ois vanitas ⁊ ab. bonum esse bonum Job. xxviij. Abominabilis sit ei in vi ta sua panis ⁊ cibus vehementius. Item est vita laboriosa Mali est magis laborant ad se damnādum: ⁊ minus ad se salvandū Pſl. Salvet in voluerit mea ⁊c. Item est vita obprobiosa. Mali est sunt in obprobriū deo ⁊ angelis et iustis Pſl. Consolacio in terra vitam meam ⁊c. Item est vi ta penuriosa. Vnde Pſl. nō sufficere: immo semp̄ habet pe nuriam in oculo ⁊ fame insaciat. Unde ipse possunt dicere illi Thob. iij. Pauperē vitam gerim⁹. Item est vi ta sollicitudinosa. vñ Seneca in epistola. xxiij. Quidā alit vite re tulerit antiq̄ inoperit. Item est vita malicie ⁊ de. fectuosa. vñ Job. xi. Filij hominū replent malicia ⁊ contagia vi ta sua. Item est vita periculosa ⁊ illam vitā sequit finaliter periculum mortis Pſl. Sedebit in insidijs vicinis. Jsta est ergo vita malop̄ que nō est vita gaudiosa penitus nomi nanda. vñ Seneca de illo q̄ viu male vixit dicit nunq̄ vi xit sic sed in vita mortuus efficit in fero mortuus sed diu Multa possunt dici de vitijs huius vite. scz quomodo sit abundāt ibi: labor ⁊ rancor: inuidia: fallacia: auaricia: superbia: ⁊ sic de aliis sed omitto quia in particularibus ois hic est tractatus. Dicitur ergo ⁊ quadruplici vita sufficit. scz

Naturali.
Ciuili.
Spirituali.
Mundiali.

Adueric ibi dico q̄ illud verbi dico q̄ q̄ li. gnificat in scelera vltionem exilij significa cat in spirituali

ꝑ vō ꝙ ſcit vlulare ſi vltimus ſe vlularet de filio ie
ꝙ. Contra illud Leuit. xix. Non quæres vindictā nec me
mor eris iniuriæ ciuium tuorū. Item eſt vltio quedā que
nunc fraudatur: illa eſt vltio diuine punitionis: quā non
poſſumꝰ exercere alienū ſi ꝓ ꝓpria. ſi ꝓ ſacerdotio. ſi ꝓ
publico: ſed ꝓ ſe. Vnde Deut. xxxii. Reddā vltio
nem hoſtibus meis ꝛc. Vide quāli ſi offendas ſocium ſi qui
bus de vltione ſit mentio: quia vt cōmuniter ſemp agit de
illa vltima vltione Iſaie. xxxv. Ecce deꝰ noſter venit
vltio addueet. Vide ſupra de vindicta vbi tractaui magis
plene.

Vltimꝰ. vltra. vltimo. Vide vbi poſtea. ꝛ nouiſſime. Nota ꝙ vltra ſignificat quandoq; ſupabun
dantiam vel ſuperfluitatem ſeu. numeri vel temporis
quę quāq; ſimul negatiue: quāq; cum poſit poſſumꝰ dicere
dicꝰ in bono ꝛ quāq; in malo. Nota ꝙ ꝙ ſumitur vltra. ſcꝫ

Quod eſt admirandum.	Prima eſt vltra. quia cō
Quod eſt inquirendū.	ditionis cauſa eſt eſt magꝫ
Quod eſt mirandum.	vltra ꝙ credi poteſt. Quan
Quod eſt ſermonandum.	titatiue eſt bonū? intelle
Quod eſt aſſerendum.	ctus facit poſſe ſuos de ipſo

cognoſcēdo. ſemp eſt inuenīt vnū vltra iſtum? eſt eſt: ꝙ
nō habet numerū ſine termino prediuus ꝑ. Regnabit vſq;
ad terminū ꝛ vltra. Ideo Job. xiii. Dixit ꝙ multa adeo al
ta vltra me ſunt ſic. Iuſpicior locum? ſum ꝛ ꝙ vltra modū
ꝓcedit ſtulta mea. Secundū eſt vltra ꝑtē ſuccēſ
ſionis: aliud eſt qđ nō eſt ſecundus vnū ſibi bonū ſeruā
ſionis ad gradū ꝓfectionis attingere: ſimile quāq; vnū
vult vltra ꝓdere: ꝛ de virtute in virtutē tranſcidere. Nō
eſt eſt notabile artifex ꝙ vltra alios aliqđ nō facit: ꝛ ꝙ co
mmuna multa alios alios? pugnāne multo nō tranſcidit
Et ideo Sap. Salomon modus Eccle. v. Magnificauī opa
mea: ędificaui mihi domos plantaui vineas. Sequit. vltra oēs
qui fuerūt ante me in hieru. Vltra enim ſignificat ſemp
aliquā tranſgreſſionē alicuꝰ ſeruati ꝑmiſſi: ꝛ ſic mali ſemp
volūt eſſe vltra ꝛ vltra: ꝛ nō intra mandatoꝝ ſeruā
nos dicit: ꝛ ſic de tali vltra crudelitas ꝛ tranſgreſſio pe
cti nisi caliber illud qđ dicit eſt Moyſi Exo. xxvii. Sed
ea labore conſumeris vltra vires tuas ꝛ. Quartum eſt
vltra eterne damnationis: ꝛ nunc ponitur negatiue: ꝛ ſic fu
miſ in damnatione qui vltra nō habebunt aliquam conſola
tionem. Vnde animę damnate dicit Iſaie. lxvi. Vltra nō
vocaberis mollis ꝛ tenera. Illi em non habent vltra

Quātum faciendum.	Quātū dico faciendū. vel Jo.
Paradiſi ingrediēdi.	ſue. vel. Nos nō vltra volūtati
Mundanā ꝓſperitatē.	ero. Signum in cōfidendi. Vi.

de. iii. Reg. vi. Nō venerūt vltra latrones ſyre in terram
iſrael. Mundanā ꝓſperitatē: q; vltra nō videbūt gaudia
huius mūdi. vel Job. xv. Hoc vltra intuebit eus locum eꝰ
Malā ſcat dicit Proverbi. xi. Impius impio nulla erit vl
tra ſpes ꝛ. Quia bonitas eius nulli erit ſolamē ipſo nam
nulla. Illi ipſe bonus dicit Zach. xi. Non parcā vltra ſuper
inhabitantes terram. Quinti eſt vltra eterne ſaluationis
ꝛ illud eſt illud vltra in quo beatus oēm miſerie ac
neguit: inquātum beati nullis vltra malorū fatigant: et
hoc erit qñ erit vltra mare nostra in terra ꝓmiſſionis gaudi
ū. Et ſic dico ꝙ beati nō habebūt vltra. I. alic in paradiſo.

Vltra vel contentionē.	Illi ꝙ nō habebūt vltra litem
Pugnā vel confuſionē.	vel contentionem. vel Michee
Malignoꝝ impulſionē.	iij. Nō delent vltra bellige
Lamētoꝝ tribulationē.	rare. Item non habebūt vltra

verecundiam vel confuſionē Joelis. ij. Nō dabo vos vltra
opprobriū in gentib?. Item nō habebūt vltra inimicorum
perſecutionē. Vnde Exodi. xiii. Egyptios quos nūc vide
tis nequaq; vltra videbitis in ſempiternū. Item nō habe
būt vltra tormentoꝝ tribulationē Apoc. vii. Abſterget de
oīe lachrymā ab oculis ſanctoꝝ ꝛ. Sic ꝙ pro quō vl
tra ſumit multis modis. Vide ſupra de mane ꝛ ſuis cōpo
ſitis tranſeuntes ſum dicere: ſic ſufficit.

Vltro. Nota ꝙ vltro eſt idem ꝙ voluntarie ſeu ſpō
te. Morabo igitur ꝙ inuenitur

Vltro voluntarie ſubiectionis.	Et dico vltro vo
Vltro libere collationis.	luntarie ſubiectionis.
Vltro certalis infectionis.	Et ſic dico ꝙ beati ꝛc
Vltro ꝓmptuoſe ambitionis.	luntarie ſe ꝛ ꝓcio
Vltro fructuoſe operationis.	ſo ſubiungūt ꝛ dō ſcrut
Vltro liberalis ſaluationis.	tur ꝛ obedientiā ꝛc qui

bus ꝙ. Odre. xi. Vltro offerebat munus tonitr. Item eſt
vltro liberalis collationis. Quotie em ꝛ nō conuc eſt noſ
tralis facultas. Vnde ꝛc ſalomone dicit. iii. Reg. i. ꝙ ipſe
vltro multa obtulit regine ſabā munere regio. Item ſ vltro
vltro carnalis infectionis. Luxuria eſt vitium eſt quod vl
tro inferentia magiſtro indigere nō videtur. Vnde Sene
ca. Diuitiaꝝ magiſtro indigent: vitia per ſe diſcunt. Un
de ſaul vocat ionathā. j. Reg. xx. Filium mulieris vltro
virum rapientē. Item eſt vitium vltro amare ambitio
nis. Ambitioſi em vltro ſe ingerūt nō vocati. Mt. xi. Ma
chabeoꝝ. vj. Multeros ſe vltro ingeſſerant in templum.

Item eſt vitū vltro fructuoſe operationis quia iſti boni
opera facile voluntarie ꝙ ſeipſos. vñ Marci. xiii. Vltro ter
ra fructificabat. Item eſt vltro eterne ſaluationis ꝙ
tem notus vltro ꝛ liberaliter aperit paradiſus. vñ Apoc
xxi. Venerūt ad portam forcam que est ad oriens ꝙ vltro
aperta eſt ostia ꝛ ſic ſuffici.

Vlulare. vlulatus. Nota ꝙ vlulatus
ꝙ nihil aliud ꝙ ꝑ plu
rimos eius clamor electus vel facta vlulatu ſonus clamoꝝ
ſine verbo. Nota igitur ꝙ inuenitur in ſcriptura qua

tuor ſpā vlulatū.	Dico ipſ primo ꝙ mul
Bonoꝝ ꝛ perfectoꝝ.	tū vlulatus bonoꝝ ꝛ vir
Malorum ꝛ peruerſoꝝ.	tutis. Item em in mise
Miſeroꝝ ꝛ impoſſeſſoꝝ.	ria bonus mūdi nō locat?
Damnatoꝝ ꝛ coꝛperatoꝝ.	ſed potius vlulatus ꝛ enſtā

ber. Canis eſt qui eſt animal ſolidiſſimū: ex tribus conſtat
videl. ꝛ ſolet vlulare. ſi qñ ſibi perdit cōmodū ꝛ maxime qñ
videt ipm mortuū vel occiſum. Sic multotiēs optimus eſt
Spūalis quādo videt ſe ab hominū ꝓſentia ſolum in alio
loco ſolitum. Exemplo quando intrauit eſt ꝛ ſenet ſe ad
montē cōmuniū appropinquare. Quarto quādoquidē ſibi
montem imitare. Sic vere iuſtus quando videt ꝓſpa boni
tā ſuum meritum ꝛ quādo cogitat in ipſius paſſionem.
Item quādo ſe ſentit ſolitum in carcere carnis ꝛcopoſiti
ꝛ in mūdi incolatus tribulatione. Item quādo videt ſe an
gelicus ſpūs in vicijs ꝛ culparum infectione. Et quarto
quando videt ſibi paratum in eternū infernū ꝓpter peccā
ta cōfitenda. Et ſic dico ꝙ iſti habent vlulatū

Compaſſionis.	Jſti iuſti vlulant ꝓter mortis ꝓſ
Compaſſionis.	compaſſionem. Et ſic poſſ ꝓcedere illud
Deſolationis.	Jocle. j. Flete ꝛ vlulate omes qui bi
Turbationis.	bitis vinum in vlulatione. Vinum eſt

ſanguinis ꝓſ quod fidēs ꝓ martyrio valorem habet
ꝓ ꝓſ mortis compaſſionē ſup ip̄m vlulant atq; plangūt.
Vnde ibidem. Vlulate vos omes ſup ſumitatibus vi
ñee quia ꝑijt. hoc eſt vinus ſuper ꝓbo mortis ꝙ dicit

Frumenti ſeam ad cariem.	mam. Item iſti vlulāt
Vinum ſeam ad ſanguinem.	ꝓter culparum cor
Oleū tenui pelea ſeu ad unc.	punctionem ꝑ ſua ſpi

ritali unctione. ꝛ ſic intelligit illud Eſa. lxv. Clamabūt ꝓter
dolore cordis ꝛ ꝓter ꝑtione ſpūs vlulabūt. vñ Michee
j. Sup hoc plangā ꝛ vlulabo: vadā ſpoliat? ꝛ nudus. Vide
etiā ibidē. Et Deu. xi. Vos in terra multa ꝛ plorabitis et
vlulatus ꝛ. Jſti illi vlulant ꝑ pēnis inclatus plangentes
nere pēnis carceris tribulatione. Et ſic pōt ꝓtelligi illud Jocle
j. Confuſum eſt gaudium a filiis hominū: accingite vos ꝛ
plangite ſacerdotes: vlulate miniſtri altaris. Jſti iſti vlulāt
ꝓ morbis eterne ꝓmotis ꝛ turbationes: ꝛ ſic ſimil Ezechie
lis xxx. vñ dicit. Vlulate: vere dixi quia iuxta eſt dies. Et
Iſaie. xiii. Vlulate quoniā prope eſt dies domini. Et ſimili
do veſtra. Et dicerat nobis boni vlulare eſt ve. i. vaſtitate ꝛ
eterne mortis ſibi merito imitare. Ille eſt ꝙ vlulat? bonꝰ
ꝛ virtuoſus. Quo dico ꝙ eſt vlulat? malus ꝛ vitioſus.
Illique eſt ſunt tanꝰ tam paſſiones ꝙ nocturne dī poſ cū
m vocibꝰ horribil vlulatū: ſicut de vlulis ꝛ bubonibus ꝛ
onocrocolis ꝛ noctuis ſcribit ecclē. Sic vere iſti mali bo
mines nō ſolent ſcripti dulcē bonoꝝ verboꝝ eminere. ſed
ꝙ cantū laudis ꝓfeſſionis infructuoſe ꝛ otioſe ſolēt ꝓ ma
la vba quotidie vlulare. Vi. Nota ꝙ malū vlulāt ꝛ damnā

Iuniter gaudendo.
Mestissime rodendo.
Loquaciter rendendo.
Iracunditer superbendo.

Vulant dico per inanè cruciatione. Ut de filijs israel gaudeant. Vulant i audibi[tur] vocib[us] exultationis. Vulatus pugne audiuntur in cultibus. Sequit. Quem cantabit ego audio. Item vulant p mendace verbacionis. Operatio est nō cessat vulatus. et verba detractoria seminare vt ecclesiastici. Ca. xxviij. Vulatus detractionis simulare vt ecclesiastici. Ca. xxvij. Vulatus ut implent terrā. Item vulare pigritiam et dilationē vt Ezechiel. xxvj. Sicut umbra[m] supinum modo q[uo] fugiens est valde vt. Sequit. Idcirco vulabit moab. Sic patet q[uo] inuenit vulat[us] malus et violentus. Tercio inue nit vulatus pius et misericors: vt dicit vulat[us] pauperis et oppressor. q[ui] in tribulationib[us] plangere et vulare cogun tur tam p sua q[uo]p miseria alioru vt Ezech. xxj. Plangite et vulate fili hominis. Et Hiere. j. Ululat babylon et con tricta est vulare super eam. Quarto dico q[uo] est vulat[us] stulti et voluptuosi. vide et vulat[us] damnatoru: q[ui] sicut ca ptus in pedica q[uo]t desperatione vulare incipit: sic damnati. i. capti in inferno solent vulatus desperationis emittere Jacobi. v. Plorate et vulate in miserijs vestris. Ita q[uo]t de vulatu sufficiant. Unde supra de lugentibus plorare clamitare.

Umbra - Nota q[uo] verba nihil aliud est q[uo] figura quidam tenebrosa. Cum

v

bra est q[uo]dam obscurū. Sunt verba rogatus lumine positā sup aliqd corpus occupans ca dentē. Tenebra est vbi totale lumen carentiā actē pen tus occupans. Notandū igit q[uo] verba dicunt ad sensū si militudinariū apparentiā rē quam ad sedeuntē et efficaciā multa signat in scriptura. Notabo igit q[uo] tripliciter verbā humane conditionis.

Mūdane possessionis.
Status presentis.
Sagine abscessionis.
Interne beatitudinis.
Eterne felicitatis.
Peruerse superfluitatis.
Peccati corruptibilis.
Obscure cum nubilo.

Dico q[uo] primo q[uo] verba significat humanā possessionē: quia humana vita verbis nomen et verbis q[uo]que compar. Umbra est nō est corpus sed corporis similitudo: ideo verbis nihil habet de stabilitate multū min habet de mobilitate. Semp enī fugit verbis que a sole causat q[uo] a luna cursus et fugere nat crescēdo aut decrescendo fluxit: et nunq[uo] p vnū momentū stare posset tanē in eodē statu modici libere vel manere q[uo]dā corpus cui[us] verbis nō magis superficiales tanē modo statim sole deficere et cessare: q[uo] mons luna et sol sequit: ideo recte primo et monet. Sic vere charissimi humana vita mobilis est nō stabilis fugit et nō remanet sine et nō manēs esse incipit nō cessat currere amplius: et sic mortis falx sine. i. sine ordinatione dei de statu ad statum: de statu ad statum cuncta gerētia quisq[uo] modo coepit per mortē pungit ipm penitus aperire. Et ideo psalmista sui mortalitatē cognoscens dauid dicebat. Quot verbos nedinis obtinet me? Et ideo q[uo] verbis vite humane comparē, bene per Esaie xxviij. vbi ait Ezechias rex Juda postq[uo] audisset q[uo] esset in primis mortuus: et sundens ante dei ianuā imperatrix signū nisi plangentis verbis boetiegi accepisse legit. Ad nouendū q[uo] vita humana verbis est: et sicut umbra fugit et perit et vagat. Ps. Homo vanitati similis factus est et. Illa est q[uo] verbis nō corpus nec res firma sed solum similitudo corporis et valde vana: ad punctū quia qui verbum apprehendere quierit: q[uo] ipsum apprehendē credit dentē tenebit. Quia illa nō est vere vita: sed similitudo vite quasi. vel habere credit: subito p mortē fugere et euanescere etiam regitur. Ps. Dies mei sicut verbis declinauerunt. Et ideo dauid. i. Paralipt. dicebat de vite vanitate. Peregrini sumus coram te sicut nostri fuerunt patres nostri. Sicut verbis dies nostri super terrā: nulla est mora. Sicut ergo verbis humanā conditionem. Secundo dico q[uo] significat mundanā possessionem. Unde dicit q[uo] peribunt verbis eius: ea q[uo] nulla firmitate subsistere sed fluere potest: sic et cessant. Quia breuiter ista mihi bona verbis sunt: et verbis transeūt et recedūt Sap. v. Quid nobis profuit superbia aut diuitiarū iactantia transierūt omnia sicut verbis et. Umbra enī habet multas similitudines: quas sollicit ipsa est Caloris fortis repellens. Sic vere verbis mundane gloriā. Luminis obscurissima. Mundane gloriā retardatiua. Mundane gloriā generatiua et purgatiua. Serpentis et colubri inimici nostri. Nubis obscure q[uo]d dicunt veritatem retardare et contrarie bonestatē generat nequitiam tribuit et iniquitatem contra iustitiam et speciem et confessionē. Dominatur ostia malignorū dicitur. Quasi cor videmus q[uo]d illi qui sunt in verbis gloriantur: carent feruore vitae cum dicit de illis q[uo] omnia facta sint sicut verbum. autem quiet eius Jone. iij. Item carent splendore cognitionis. Quia sicut poem ad illa que gignunt ad vitam sunt in obscurio. Unde Job. ij. Dies carent cum tenebre et umbra mortis et caligo qui te euc. Item carent vitae virtute bonestis operationis. Quia illi qui dicunt verbis p speciosis sunt in solemnis vitae. Ut Ezech. xvij. Quasi lam volatile hoc verbis frondā eius edificabat. Item illi habent redundantiā timoris et turbationis. Tales ait Sene ca. Quanto accessimus ad funestissimā rē tanto ad mortem. Umbra est q[uo]d speciosis habet timoris vanos ad motus. Ut ps. qui. Humiliasti nos in loco. Item illi habent calidos et serpentes a hominibus ostia quorū conditionis. Quia sepe fit hodie q[uo]d illi sunt tanq[uo]m gigantes et serpentes sunt in verbis gloriantes mordere fabulis et vanis. Unde de adiumento Job xl. Quasi verbis mit in foreto thalami in ossa humentibus. Et sic ergo q[uo] verbis significat mundanā possessionē. Et sic vos pone quo modo illa verbis fugientes aliquid instantis fugit: et quoniā ideo qui verbis fili sunt solet fugere ad dicendū q[uo] verbis fili sunt solet currere. Quia verbis q[uo]d pertinet mūdane fidei q[uo]d est desperare q[uo] omnes ad eā diuertere. nec quenq[uo] inuendo et pendulo sunt[ur] fuerit solet fugere Quia vt tales perfunt ad ea que capiūt attingere. Ut Job xij. sicut q[uo] ille qui ebrius egredit et consentit vehiculum fuit verbis. Ad dico ea qui ipsos fugiunt et pro nunc ad eorum cōtemptū et vilipendiū illi verbis: solet accedere et venire sicut de iona legit Jone. iij. Sup cuius capite q[uo] in speratio eius est edera fuisse verbis. Et ita ipse vide mus tēmalna q[uo] tres ipse vite sue ambitiū pro nunc: nec ad eas stringitur et multos qui pro nobis eorum et ad eas spem ad eos venire et accedit. Quia sin Lenge. Ad dei gnitatis ambitiones repelli debent exemplar fugitiue mutabilis q[uo]d. Et sic vis pōe adhuc pontes illi qui sunt cadūt ad solem iustitie vertit p affectionē. Item instabilitatem et inconstantiam in suis statibus et statu mūdane gloriē retroponunt. Et ea[m] qui istam vanitatē habent per oculos solem in hoc p cuidubio consequit et ab eius aspectu necessario se euertunt. Breuiter igitur hoc est veri q[uo]d ista verbis multa mala facit et nulla vera: vt dicit. vij. Sap. xv. Sic in errorē induxit nos mala arma cogitatus et verbis placere. Multa possunt dici de verbis perpetuate: que ipsa in malitia nulla sunt inferta. Patet ergo q[uo] verbis significat mūdanam possessionem. Tercio dico q[uo] significat diuinam prouisionem. Deus est dicitur habere verbum id est potentiam et virtutem. Umbra est et corpore refulsit: celitus corpus se extendit: et sepe accidit q[uo] verbis videtur esse et corpus minime videatur. Sic deus verbum gratie et potentie longe late q[uo]q[uo] diffundit: et quis per totum apparet: verbis tamē refulsens sue potentie et bonitatis et clemētie effluvia immittit. Unde ista verbis pendet repositi tamē et imbulationibus et tentationib[us] pungit et nutrit. Sub verbis alarum tuarum protege nos vt. Et alibi. In verbis alarum tuarum sperabo. Quarto significat sapientiā diuinam et diuinam incarnationem. Caro est q[uo]d humanitas sapientiam est verbum sunt: in qua tanq[uo] sub obscuris nubibus fuit in vtero matris incarnatus. Et ideo dicit

mamus ab vmbratio dicit. Sicut etiam angelus exiit Luc. j. Spūs sanctus superueniet in te ꝛc. Et sic d̄ deo patre dicit spūs sc̄i illud Esai. xlv. Dominus ab vtero vocauit me. Sequit. Sub vmbra manus sue abscondit me ꝛc. Job. xxvij. Quasi vmbra sunt vnb nostrum. Quinto dico q̄ significat inanem gl̄am ⁊ mundanam. Umbra est refrigerat sanguinē. Sic hoc ⁊ gratia iunat ⁊ temperat in nobis calidos affectus. In cuius signum beluas in vmbra iumperi dicit ombrosas. ⁊ sic ibi per labentibus ⁊ fernentibus recreascit. Reg. xix. Et de gratia anima ⁊ de deuotione pot̄ dici illud Esaie. xxxij. Qr ipſi sic sicut riui aquarum in siti ⁊ sicut vmbra ꝛc. Sexto dico q̄ vmbra significat eam rem saluatione: quia gloria paradisi dicit vmbra pro eo q̄ bi alcantio ⁊ refrigerium inuenit. Unde de anima beata p̄t dici illud Cant. ij. Sub vmbra illius q̄m desiderabam eam sedi ⁊ fructus eius dulcis ꝛc. Septimo dico q̄ significat inanē obuersationē. l. veras ⁊ obdurationem hypocrite ⁊ quarūlibet peccatorum: qui nō sunt res sed vmbre imaginum sunt sicū ⁊ non veritatis ad literā patet de hypocritis: falsis amicis ⁊ adulatoribus. Nam sunt vmbra ⁊ folie. p̄ter mare corpoꝝ cuius est vmbra dicta q̄ eo moto mouet: ita eo stante stat. Sic adulator aliq̄ pro vmbra se conformat: ⁊ ad eorum conditiones se vertit aliq̄ mutat. Umbra est nullam habet stabilitatē sed solum quādam imaginariam ⁊ fallax apparentiā: puer quod pene animas defendentes vmbram vocauerit ⁊ appellauerit pro eo q̄ ipsas esse sine soliditate affirmauerit: sic hypocrite in bono nō firmi. tur. quāmuis bona fiebat ymaginatione: simulant. alias Unde de eis potest dici illud Jude ix. Umbram montis videt quasi hominē capita ⁊ hoc errore recipere. Sicut etiam videmus q̄ vmbra semp in parte opposita solis vni⁹ a parte solis inuenit. Sic vere peccator per peccatū ⁊ obstinationem soli iustitie opponit: ⁊ nunq̄ a parte eius per gratiam reperit Esaie. xxxvij. Reuerti faciam vmbram in horologio achaz in sole retrorsum ꝛc. Et sicut malicia ac bonos faciant mal eum vmbram. Sic illi qui sunt in damno ⁊ in statu malicie sunt quam ad vitia vmbrosissima ⁊ vitiosa tendentia repositiones. Et si vis pone quomodo in vmbra arboꝝ requiescit serpentes i. mali familiares. Et pone figuram sub arbore danielis sub cuius vmbra mina lia babebantur. Decimo dico q̄ vmbra significat peccati corruptionem. Umbra est locum vbi est obscurum ⁊ lucet paulat: ⁊ etiam fœditatem effat ⁊ pauor. Loca em vmbrosa solent esse fœtida ⁊ fructibus vacua ⁊ inania. Sic ve re vmbra peccati lucem gratie rollit ⁊ obscuritatem ignorātie inducit: ⁊ fructū bonoꝝ operū impedit ⁊ excludit. Unde peccatores ꝺ demonibus potest dicere illud in ps. Posuerūt me in lacu inferni ꝛc. Nono dico q̄ significat infernū habitationem. Quia sicut Job dicit illum locum terram tenebrosam ⁊ opertam mortis caligine vbi est vmbra mortis ⁊ nullus ordo Job. x. Sic patet quomodo vmbra significat in scriptura. Unde sepe de obscuritate tenebre: caligine et similia.

Vnde. Nota q̄ vnde quādoq̄ ponit̄ pro ⁊ quare. Job. iij. dicit de ipō. Uelut vnde veniat aut quo vadat. Interrogantes sicut vbiq̄. Et sic dico q̄ ponitur

Reprehensiue. Pone dico reprehensiue ⁊ sic repre-
Inquisitiue. hendebat angelus agar que a fa-
Execratiue. mina fugiebat. Genes. xvj. Agar ancil-
Denegatiue. la sarai: vnde venis aut quo vadis?
Admiratiue. Sequit. Reuertere ⁊ humiliare sb ma-
Subeximie. nu domine tue. Item ponit inquisitiue. ⁊ sic ponit̄ j. Reg. xxx. vbi dauid inquirit a ꝓphetā ei, pit. Quid ego sum ⁊ vndenam sit aut quo vadā? Item ponitur execratiue ⁊ sic ponit̄. iij. Reg. v. vbi helyseus execrāda lepram symonīace cōtracta a giezi: dicit ei. vnde venis giezi: quasi dicat male facis. Item ponitur denegatiue seu desperatiue ⁊ sic ponit̄ Josue. vij. vbi apostoli confusi peccatum obiecit. vñ ananias paratus manducare bū. Et. iij. Reg. vj. vbi de muliere fame pereunte dicit rex. Cū pos. sum ꝺ saluare de area ait de desolari: quasi dicere de nullo. Item ponit̄ subeximie Josue. iij. vbi mulier habitando dicebat domine nosq̄ cum quo habitas habes. vnde ergo aquam habes viua. Item simil admiratiue dicit̄ simul Luc. j. vbi dicit Elizabeth virginē humilitate admirans. Et vnde hoc mihi vt veniat mater dñi mei ad me? et sic sufficit.

Vndecim. Cum numerus vndenarius? sic dic ꝙ primo transgredit̄ denarius eo q̄ peccat significare in malo quia significat illos q̄ transgrediūt̄ decalogum mandatoꝝ. Et sic peccat illud Matth. xxviij. Ut vndecim discipuli abierūt in galileam quia scilicet galilea interpretat transgressio vel transmigratio.

Item numerus dicit̄ medius inter denarium ⁊ duodenum: ⁊ sic signat in bono. scilicet qui in bono proficiunt: et qui de obliuiosa vetā mādatoꝝ ad fidei mādata: ad fidem duodecim articulos accedūt. Et sic vndecim discipuli dicit̄ omn⁹ apparuisse Marci. xvj. Unde fuga vndecim dicit̄ in tabernaculo fuisse Exodi. xxvij. Et vndecim filii dicit̄ Joseph in somnio adorasse Geñ. xxxvij. Unde felices viri iusti qui vndecim dicuntur esse: tolent a deo virtutes per speciales electiones: tolent sicut fuga tabernaculi regere ꝙ exigunt oblationes: tolent insup sicut spirituales inspectores ꝙm ad iram ꝓpbetiam ⁊ vindictam ꝛc. sufficat ad ostendendū si contingat q̄ vndecim in bono sumit̄ ⁊ in malo.

Vndiqꝫ. Nota q̄ vndiq; idem est q̄ in omni parte. Et nota q̄ inuenio

Vndiq; bonoꝝ. Dico q̄ bonū vndiq; habet videlicet
Vndiq; malorū. vnde de quod dr̄ Gen. xlvij. Qr con-
Vndiq; miserorū. tristi inimicos meos vndiq;. Item
Vndiq; bitarum. q̄ mali agunt vndiq; inquietū. Eli
Vndiq; beatoꝝ. Eccli. xxj. loquitur de male mulie
ribus. Omnibus inq; malorū⁹ timor inerit ad ea vn
diq; ad bonitatibus cor. Item q̄ miseri portant vndiq; molestias. vñ Gen. xlij. Angustie mihi sunt vndiq;. Job. xxxvij. Deus vndiq; tribulat. ij. Paral. xv. Ne erit pax ingredienti ⁊ egredienti: sed terrores vndiq; Job. xv. Qr nō credit q̄ reuerti possit de tenebris ad lucem circūspectans vndiq; gladium. Item beati habent vndiq; letitias. vnde dauid Psal. xij. Reg. vij. Quia dominus vndiq; requiē dit̄ de inimicis suis.

Vngere. vnctio. vngentum. Cum vngui sup nobis ymaginet pinguedine que est materia vnctionis. Dñe est q̄ sm superficiē pinguedinis potest poni diuersis vnctionib⁹. Sic ergo generaliter possum dicere q̄ in scripturis inuenio sex vncto saliet

Deuotionis. Prima est vncto fractus ⁊ dulcedis. l.
Dulcedinis. vncto gratie ⁊ mundicie. ⁊ influentie
Peccatorum. spūs sancti. Sic qui Esaie. lxj. Spūs dñi
super me q̄ vnxit me. Scdia est vncto statue ⁊ bonoris
Dē. j. ij. Reg. v. Unxerūt dauid in regem sup israel. Tercia est vncto lucre. Et ista est vncto mūdane ꝓsperitatis: ⁊ humane carnalitatis: aut adulatoꝝ. ⁊ illa dicebant impi Sap. ij. Uino pretioso ⁊ vnguento implemur. Iste p̄ordine de illis vnctionib⁹ videam⁹. Primo ergo dicam⁹ q̄ est vncto deuotionis. Intendūt bom eam vncti p̄o eo q̄ virtute spūs sancti sunt pleni. qui sunt mites. dulces. suaues ⁊ misericordes. humiles ⁊ benigni Ros. n. vncta ⁊ vincuta. Sicut ꝓ ꝓprie ꝙ in la
Est suauior q̄ sanguine. mub⁹ ponunt. q̄ solet in-
Est dulcior quādo comedit. ungi. vt sint suauiores. Sed
Est placabilior q̄ impedit. sicut⁹ ⁊ beatitū⁹ q̄ quātū
plus habet vnctuositatis tanto sunt dulciores. De secundi bus q̄ sunt vncti q̄ sunt placabiliores ⁊ ne sedit aptiores ⁊ meliores. Sic psalmista q̄ spūs sancti sunt vncti. sic suaues q̄ benigni pacientiose. sunt dulces ⁊ maxime pauperib⁹ q̄ piam ⁊ clemēs misericordiosi sunt molles ⁊ placabiles q̄ humiles obedientes ⁊ subiectiones. Et ideo dicunt q̄ isti vnctione fuerūt vncti ad tres q̄ primo q̄ primo sunt accepti. vñ. ij. Reg. xxj. Surrexit igit̄ dauid de terra ⁊ lot⁹ vnctus ⁊ Tales fa bo spūalit⁹ intuent: ⁊ sibi spūaliter predicant. Figurati in tabernaculo ⁊ in vasis ei⁹. qui olei fuerunt munita: q̄ oño fuerunt consecrata. Ad notandum q̄ si deo volumus spūaliter obsequi. necessariū est nos oleo visine gratie inungi Numeri. vj. Complcuit

moyses tabernaculum ⁊ erexit illud vnxitq; illud ⁊ sanctificauit. Educite tamē q; sicut medicus vtit ꝯpigentia medificamus: ꝯq; vngentis mitigamus: ꝯq; vngentis reparamus. Quia ⁊ medificatiua solent rodere ⁊ mala. Mitigatiua solent lenire grauia ⁊ leuia. Reparatiua solent replere repleta humoribus ⁊ replere plagas ꝑfundi. Sic vere diuinum medicine salutis tue vngentis vtimur. Vngento solet suos mitigare ⁊ lenire. ℓ. Vngento medificatiuo tolluntur tribulationis. Vngento mitigatiuo mitigatis consolationis. Vngento reparatiuo ꝑfectis inspirationis. Peccata ⁊ tribulatio crimina rodunt atq; lacerant. Tam peccatis vo; q; mortuo ⁊ consolatio solent atq; reparare. Ebria vo ⁊ demonia virtutes angunt atq; rapiunt. Et sic vico q; tue vngt medificando ꝑ aspera tribulationes. De myrrha ⁊ aloe q; sunt species amarissime fiunt vngenta q; bus carnes ꝯpte consumunt: q; sua corpora mortuorū condiunt. Q; hec mulieres ꝛdoleant mungunt. Quia ꝑ calliodia hui vngenta tribulationis penitentie ⁊ pie; que amaritudine ⁊ difficultate sunt plena ꝛdunt a nobis ꝛra sapidam carnalitatē: dolentes nos ne putrefcamus q; nisi tacerit: nos ꝛdolere faciunt ꝑ virtutē ⁊ consolatē. vnde Cant. vi. cap. Q; in eo sponsi erat myrrha ⁊ aloe cū vngentis pigmentarijs. Se indubitanter vid' Judith. x. vt mulier fragrans ⁊ decora ierat. vngit se de myrrha optima. Etiam de maria legit q; ipsa vnxit pedes Jesu ⁊ tersit eos capillis suis. Hoc labat. Hoc Luc. vij. nota. Maria ergo ℓ. amaritudo penitentie habet pedes Jesu ℓ. simplices ⁊ subditos q; sunt pedes Jesu: ⁊ inferiores corporis ecclesie vngere. a q; vnctione non debet ecclesia abstinere: debet semp habere vngentū illud cum oculis ⁊ cū compassiōe affectū inspexit Jesus. vj. Erat aūt maria q; vnxit pedes dñi et rexpit. Dicit si vnus ex prelatis medificādo ꝑ aspera tribulationes.

Secunde vico q; ipse vngit mitigādo ꝑ mūdanas cōsolationes. Sepe enī si q; deus iustis vacuum mūdanis cōsolationibus inuitat. q; qui ne facilibant in labore eos ledit. Vere enī q; rara q; dulce nunq; sine fraude ortus potest: si igit aliq; aliquādo non vngunt vel lenire ꝛtit si aliquis nolle deus sub onere tribulationū ⁊ labore ne per impatientiā murmurem? ⁊ frideam us aliquibus consolationibus a nos solet vngere: ⁊ semp ei ꝛtentione punitum facere: ⁊ rigoi subtrahit in mitere Pā. Vnxit te deus oleo leticie. In quo enī deus nos ipse deus q; alios vultus ꝛsolatos ⁊ pauper oleo misericordie mungūt? ⁊ cū ea ꝛtribulatōis? oleū misericordie ⁊ ꝑsolatōis misceam? ⁊ eos q; indigent bonis ꝛsolationis a dimittor verbis ꝑsolatiōis mittā. Exemplo illius ꝑdicti de quibus .ij. Paral. xxviij. De filiis fuis flagellatis nudos caprinos fimbricos. vestiti erant ⁊ calciati: cibo ⁊ pane ꝛfecerūt: ⁊ quos labentes vnxerant: ⁊ debiles in asinis imposuerūt ⁊ ad ciuitatē palmarū reduxerūt. Sic ⁊ quilibet pio ꝑsolatione indiget. Illud Eccl. xxxviij. Curā mitigabit vlcus: ⁊ vngentum pigmentarium facit suauitatis: ⁊ vngtū confuit sanitatis. Secunda vico q; tuus vngit q; gratie inspirandos ⁊ infundendos. Me dicus dñi potest q; vtus sint vngenta conferius ⁊ sanitas. videlicet ista melius sanitatē ꝑficiunt q; vlli vngenta ꝑsolationis. Sic enī ꝛdolentia: ⁊ carnis ꝛpetā ingenerantes: ⁊ q; ꝛtia valentes repletiua. Sic vere tuus pontifex mentem vicis vulnera q; ꝛrectiones ⁊ ꝑsolationes sanitati reddit solet vngentū gratie adhibere ⁊ virtutes ꝛperditas reparare ⁊ cicatrices animi ℓ. vacuitates virtutū ad plenitudinem reflaurare. Sic ergo anime vulnerate videt viere illud quod dictum fuit Ruth. iij. Lauare ⁊ inungere. ⁊ induere cultis vbus vestimentis. vico Lauber q; correctionē ⁊ penitētias. Vngere p; deuotionē ⁊ gram. Induere per virtutū cumulationē ⁊ abundantiā. Hic anime ꝛtia inungunt ꝑspaliter. ℓ. Puritatis nuda scitudo. Pietatis fluida misericordie humanitatis floridi paleritudo. De lauare ⁊ induere potes videre supra. De vnctione eo pietatis nota q; sicut aromata que habent vnctuosum fructum siue humorem. ℓ. cor pinus ⁊ abies solent virere cum ꝑdit perdunt virores nec hyeme nec estate. Et dico vico q; pinus ⁊ abies solent

Perbenigniter virere.
Facilius ardere.
Eu aulter berere.

Primo vico q; perbenigniter virere solent: quia nunq; ꝑdit virorem. nec hyeme

Aulter valere.
Lumen mundo prebere.
Odoris fragrantiā exhibere.

nec estate. Secundo arde re quia rone pinguedinis ⁊ humoris faciliter accendit. Tercio berere: quia vigit? ſtatim ardebit. arbor q; per gumi senectutem. Quarto valere quia gumi ⁊ fragrātiā preruit. Quinto ꝑbere lumen quia ꝛ nobis? gummi fit quidoq; candele. Sexto exhibere odoris fragrantiā: quia tales q; ꝛdiuerāt ecclesie incensum. Sic vere diuinum illi qui sunt in corde vnctuosi ⁊ ꝑfecte qui vnctione spiritus. ei sunt pleni ⁊ adipe vnctionis ⁊ gratie sunt inbuti. Hi vico ꝑbenigniter virent q; meliora diligunt. Pā. Unxit te deus tuus oleo leticie. ℓ. Item facilius ardent q; amorem ⁊ dilectionē vnde Luc. xij. dicit. Q; maria vngendo ecclesiā. ꝛdolebat in quo ardet amoris ignis accipit. Item aulter berent q; concordiam ⁊ vnitatem. vnde .j. Paral. xxix. dicit q; salomon qui interpretat pacifcus inungit. Jo vt lium valet per clemosynā ⁊ largitatem. Unde te pauperibus potest dici illud Matth. vj. Unguentum nolite ꝛgere oleo ℓ. clemosynis. Item lumē alijs ꝑbet per lucernam ⁊ ꝛfectionē .j. Joh. ij. Mandatum nouū vobis ꝛscribo. Item odorem emittunt ⁊ exhibet ꝑ bonę famę fragrantiā ⁊ diffusionem: quia sicut dicit Eccl. xlj. Melius ē nomē bonum q; vngentum pretiosum. Quia sicut dicit Prouerbio. xxvij. Unguentū ⁊ vinum bonum odorē ꝛficit ꝛde. De gratie ergo vnctione potius? sicut q; figurā in puero baptizato qui aqua lauat. ⁊ oliuare inungitur ⁊ lenis vellit ℓ. Et sic anime per gram manet ꝑfecte dicere illud Eccl. xxj. Lauit te aqua vnxit te oleo. vellim te ꝛsolem? Sic ergo patet q; vnus ꝑfecte vngit bonus. Patet ergo q; ex vicio mentione intentum.

Sexto vico q; ē vicius ꝑmotionis superiorum. Et sic vico q; per vnctionem in sui penitentia clerici ⁊ genus mitigant. Videmus q; per vnctionem sacerdotum ⁊ aliorum quorundam genera personarum solebant inungi quando ad aliquem gradum auctoritatis accedebant ut illi. Et sic vico q; vngebantur. Sic enī de eo vidimus ꝛbatum. Pontifex quidē ꝑfectus. Ribleus q; ꝑdabat. Prophetam quidē virum dicit. De rege aūt habem? q; debet inungi in Regē. vt vid' q; dicit fuit Jehu vngit regem sup populum meum. De pontifice eo patet Exodi xxix. vbi de aaron fratre pontifice dicit. ℓ. Oleo vngentis fundes super caput eius. De athleta eo dicit Ysaias q; in signum fortitudinis inungebat. Ad q; dicit ipse scriptura de saul in bello occiso .ij. Reg. j. Abiectus est clipeus fortis. clipeus saul ac si nō esset vnctus. De sponsa eo dicit .ij. Reg. xij. vbi dicitur est bdyc. Lotus aūt inunctus q; ꝑbenam pio. Sic vere diuinum vico q; ille debet ⁊ ꝑfectus dici ⁊ inungi qui est rex ⁊ alios regendo ꝑducit pontem ad paradisum q; bona opera faciendo. Athleta eo ⁊ bellico spirales viriliter pugnando. Propheta vidēs ⁊ ꝑfecta viriliter predendo. Quia pontifex dñi ē q; ad plenū habet officium regis ⁊ pontificis. ⁊ imperium ⁊ pastoris athlete ⁊ propheticum. ꝑbere ⁊ ꝑficatorē. Et q; ꝑter hoc qui ad regnum ⁊ sufficiens ad illa debet in potestate regi ⁊ ordinari in pastoē ⁊ inungi .ij. Reg. ij. Venerūt filij iuda vnxerūt ibi dauid vt regnaret sup domū iuda. Quinta q; erit sunt ne cessaria. quibus dicto ⁊ inuncto faliter q; ipse debeat

Mitis in conuersatione.
Prudēs in administratione.
Fortis in operatione.

ꝑbere. Secūdo caritatiua pe fectura vt regnant. Tercius vinū saturi. dauid. Quia prudentio dicendum plenū habere debet habere in conuersatione siue in conuersando debet esse pius humilis ⁊ modestus ⁊ mollis. i. suis ꝑdabilibus benigne vngerūt inquit. Item debet habere in operando virtutem. quia ipse debet pe ceteris viriliter agere. ⁊ in fortitudine ⁊ virtibus abundare. quod ostendit cum dicit dauid. quinque manu fortis. Item in gubernando veritatem: quia ipse debet exercere officium suum publicum. ⁊ ideo illud debet sedule facere ⁊ exercere veliter. quod ostendit cum dicitur regnaret. Dico igit q; prelatus inunct quando dicit ad suum iter cōsendum. quod ostendit cum dicit vnxerunt. Quia ℓ. prelatus debet esse vncto. i. suis fortunis placibus ⁊ tractabilis ⁊ pius ⁊ benignus. ⁊ pauperū fabeneimp ⁊ ꝑ quibus cōdefendēs. vt sibi dicit ℓ. Illud Ruth. iij. Lauare ⁊ inungere ⁊ induere cultissimas ves

mentis ꝛc. Dic de vñctione per omnia sicut in tercio mem. bro vic inuenies de oleo vngendo ꝛc. Quod tamē est con tra multos qui non vident esse vncti: quia nō sunt dulces nec pij, nec tractabiles nec benigni: sed sunt crudeles ꝛ im pij ac maligni: quibus videt dictum illud Mach. vj. Cal cabit oleum ꝛ non vngetis oleo. Et bene calcabit oleum, quia ibi bodie vere calcant ꝛ vilipendit oleum pietatis ꝛ virtutum: qui studiose habere fedicatem ꝛ malicias plus ꝑ se congregatum aut elemosinam: vt sic vocant illud Sen. tronio. xxvij. Oleum habebis in omnibus terminis tuis ꝛ non vngetis oleo. Non sic charissimi sed vngamini quili bet ad inuicem portandum. Item dico q̄ vngimur ad virtutes operandas. Dauid inquit. Ego autem sicut oliua fructifera in domo dei speraui in misericordia dei ꝛ tribulationibus virtutum circumdedisti me. Exemplo nauis q̄ contra fluctus maris fortis est, quā do ipsa plice ꝛ diligentie est munita. Quia ergo quis in p̄lanum est inducendum q̄ debet ampliꝰ tentari. Sic ori bulationum fluctibus esse vncta. Dauid inquit. In p̄o. In uentu dauid seruum meum oleo sancto meo vnxi eum ma nus mea. ꝛ brachium meum confortauit eum. Quod est contra multos qui malicias ꝛ uitia non effugant, quando ad dignita tem ꝛ apicem uenerint similes eisdem, qui in eis so lent mendicari. Quia multi sunt qui ad q̄ digerent esse boni ꝛ perfecti sunt mali. Unde illud predictum. ij. Reg. j. Absentes est dispensatus sed quasi non esset vncta oleo. Nō sic charissimi sed sim⁹ dauid manu fortis. ij. Reg. xij. Cui rente dauid de terra ꝛ locus ꝛ vncta est. Ideo igitur inungi mur ad bene operandum. Item dico q̄ inungit ad sedu liter inguendum. quod offendit illi dicit regnare. Regna re enim est officium sedulitatis. auaritia fugerint, no bilitate ꝛ vide supra de rege ꝛ regnare. Unde. iij. Regum xij. ad. Fecerūt eū regem et vnxerūt. Sic igit patet quomo do dicat inungit Et sic dico q̄ est quedam vncio Ad imperandum. potentialis superioris. Tercio Ad operandum. dico est quedam vncio corporalis ꝛ Ad misericordiam. sic dico q̄ mali vngunt impliciter, scilicet malo vngento: ꝛ illud est vngentum

Inflammatum. Datum est ꝑ spiritus malignos ad Maculatum. inflammat ꝑ auaritiam. Unde de pessi Liuidum. mo ejo ps. 6. Paralyt. vj. Posuerunt eum super lectum plenum aromatibus ꝛ vnguentis mercu rialis ꝛ combustibilis cum ambitione nimia. Unde de ver bolo ol Job. xli. Os fornacis facit quasi ollam profundi maris id est eos peccatis inuitos ꝛ potos q̄si cum vngen ta duliunt. Secūm est carnalitas corporalis que maculat contrahit per immūdiciam. Ubi est vetus magis macu lat q̄ l. vngenti. Unde mulier mercenis est dictum illud Eccl. vij. Calamitatis cubile sum sequit. quasi te regio vn guento ꝛ multiplicasti vngenta tua ꝛc. Tercium est verbo. sicut nepotis l. ad unio que vngit a lenit ad tonos ita q̄ solutum non faciunt alios. Unde Amos. vj. Bibentes vinum in fiolis: ꝛ optimis vngentis delibuti: nihil compa tebant super contritione Joseph. Ista ergo sunt vngen ta mala que debent fugere ꝛ abuerere ꝛ ab eis totaliter ab stinere. Exēplo habet de qua legit Matthei. viij. Ce ꝑ vngē tis vanis amere ꝛ clinio implent capud ꝛc. Et sic patet q̄ sunt tria genera vnctionū vel vngentoꝝ.

Vniuersus. vniuersitas. Nota de vniuersitate inquirum scripsit similiter pro communitate nihil ad p̄sens. veritatem inquirit. Igitur integritatē totalitatē ꝛ ge neralitatē rerū. Notabo q̄ l sequens. Inuenit. l. vniuersitas

Videnda. Dico q̄ est videnda vniuersitas creatu
Credenda. rarum in quibus relucet potētia. bonitas
Tenenda. diuina ꝛ sapientia. Ista est vniuersitas de
Habenda. bet videri ꝛ cum diligentia adiuuari. unde
Flectanda. Eccl. vij. Considerauit vniuersa anima mea ut
Uitanda. scirem: considerarem. ꝛ quererem sapientiā
Deserenda. ꝛ rationem. Item est vniuersitas credē
Timenda. da: ꝛ ista est vniuersitas articulorum: quia
Petenda. sunt vi in Psal. Spa tuum vniuersa bo
Regenda. na valde. Spera omnes q̄ite fines ter
Diuidenda. ꝛ eius duodecim sunt articuli. Iste eterni

uersitas tenēda ꝛ ista est vniuersitas dei mādatoꝝ: ut Jeremie. j. Ad oēs q̄ mittā te ibis ꝛc. Iste est vniuer sitas habenda: ꝛ ista est vniuersitas bonoꝝ operum virtu tum ꝛ meritorum: de qua potest dici illud Eccl. xij. Timor dei fugiendus anni in vniuersa terra. Item est vni uersitas fectanda ꝛ ista est vniuersitas boni status. Unde .ij. Regū. v. Venerūt vniuersi tribus israel ad dauid. Iste est vniuersitas vitanda ꝛ ista est vniuersitas malorū boni morum: de qua dicit illud Numeri. xxiij. q̄ uomet? cindu pit eos ꝑ uersū ne consumerē vniuersi multitudo q̄ fecerat malum: ꝛ ista est vniuersitas que semp ad malum parata est. Unde Matthei. xxvj. vj. q̄ ad crucifigendū do minum congregauit vniuersam cohortem. Item est vniuersitas verenda: ꝛ ista est vniuersitas vitioꝝ. de qua in Ps. Uniuersum stratum eius ver. in infirmitate. Error⁹ est in quo iacet peccatores: sunt ipsa peccata. Item est vni uersitas amanda: ꝛ ista est vniuersitas hominum. Unde Luce. xxij. q̄ pressura gentium maris fluctus ꝛ expectatio superuenit vniuerso orbi. Item est vniuersitas perenda ꝛ ista est vniuersitas celestium premioꝝ: de qua Psal. xv. Hereditas mea ꝛ vniuersa gregi in quo posuit vos spūs sanctus regere ecclesiam dei. Item est vniuersi tas attendēda: ꝛ ista est vniuersitas meritoꝝ singulorū: quia vniuersi mortales sumus Psal. Uerūtamen vniuersa va nitas omne homo viuēs. Quia sicut dicit Job. xx. In ma nu tenuit anima oīs viuentis ꝛ spūs vniuerse carnis ho minis. Sufficiat quia sterilis est materia. Unde supra vbi plures multitudo ꝛc.

Vnitas. vnus. Notavitas in scriptura su mitur multis modis sed qz ibi numerus diuersis habet proprietates: ideo etiam ha ber diuersas significationes. Unde nota q̄ vnus sumitur Dulcedo ꝑ eminēti singulari significatione. Accipit ol Dulcedo ꝑ eminēti indiuisa simplicitate. co ꝑ eminē. Quando ꝑ populi aggregata communitate. ti ꝛ secularis dignitate. Et sic sumit Exo. j. Unus est altissimus creator omnis. Item sumit pro eminēti indiuisa simplicitate Exo. xvj. Video ecce enim amicus meus ꝑ q̄ mille filij impij. Iste sumit pro communi communitate ꝛ sic ps Psal. xij. q̄ mul tiudinis credentium erat cor: vnum ꝛ anima vna. Dicit mus igit q̄ vnitas signat in bono ꝛ in malo. Et primo de vnitate bona dicamus q̄ inuenitur vnitas. scilicet.

Superiori que debet admirari. Primus vnitatis fa
Interiori que debet ingredi. ctor. scilicet communitas indiui
Exteriori que debet aggregari. sibilis. de qua Job. xj.
Prima est summe diuinitatis. Ego ꝛ pater vnum su
Secūda est mentis simplicitatis. mus. Secūm vnitatis
Tercia est inter fraternitatis. facit veritas in contra. bijs. de qua Ecclē. vij. Unum reperi vnum de mille. Ter cium vnitatem facit charitas inter pares. de qua. j. Cor. vj Qui adheret deo vnus spūs est. Dicamus ergo primo q̄ est quedam vnitas diuinitatis. ꝛ ista est illa qua deus est Unus ꝛ non duo ꝛ non ad aliquid communicat. Unus q̄. tum ad potentie singularitatem. Unus ꝛ non ad principij productionem vel formationem. Iste enim numerus vnus est principium numeroꝝ. quinmo sine isto nullus numerus posset esse ꝛ per istum additionem aliorū alij numeri mul tiplicant: ideo bene dicit ille est numerus. a quo omnes alij numeri originant. ꝛ ad quē alij numeri reflectunt. Agnus ꝑ quē ipse tenet qui est vnus ꝛ nō multiplex. Quia precur to. Ab ipso sunt omnia per creationē. In ipso sunt omnia per conseruationē. Ad ipsum referunt omnia ꝑ regiā gubernatio nem. In ipso referunt omnia per finalem condelectationem. Et idem dicit Genesis. vj. Ducit ad nomin⁹ meum tu⁹ ꝛc. ps vnus est. Quia sicut dicit Eph. iij. Unus tenus una fi des. unum baptisma. unus ꝛ vnus deus omnia illuminans reformans ꝛ gubernans. vnus deus ꝛ pater omnium. Iste est similis est soli qui est vnicus sit in natura omnia illuminans reformans ꝛ gubernans. quādoq̄ tamē apparet tres soles. quādo sol speculum in aqua ponit: quia sol apparet tres solis imagines in speculo ꝛ in aqua: ꝛ etiam vnus in celo. ꝛ tamē sicut ꝙ vnus apparet. constat tamē ꝙ est tm vnus Sic vere sol iustitie vnus vnus est ꝛ non plures. Quia ad

bis

enumerationē plenas trinitatis q̄ et ipe reſultat triplex ē
t nō plures ut videant. vn⁹ m ēt in eſſentia : t vnus non
ſimplex eſſe vnoſat t unef. Sunt auct. j. Joh. v. Tres
ſunt qui teſtimoniū dant in celo pater verbū t ſpūſanct⁹
t tres vnum ſunt. Et ideo bene videmus q̄ ſol ſpūs ſc
vnus ſolus ſufficit tamen ad totum mundū illuminandū,
fouendum t gubernandū. Sic deus vnus exiſtens omnia
potēſ per gram illuminare q̄ ſapiam gubernare. t p futu
rā gloria reſtituere. Ut bonitet ſibi pōt illud Ebreo. j. Dis
ne tu vnus habeas nō adiuntū te ministrare. Eſt ergo vnus

In ſignificate.	Signum	Honeſtas
In ſeruare.	Rantas	Seruandus
In placare ipſe	Placatus eſt	Frogredius
In durare.	Durauit	Amandus.
In potēſtate.	Potentiam	Formidād⁹

Ille ergo eſt vnus. Unde notā q̄ vnus eſt vnus in nigā
tate: t ideo debet honorari : quia ille q̄ vnus ſingularis et
ſimplex eſt debet poſ cetera honorari. Vnus te ipſo dicit
tur Exod. xxvij. Per vnus eſt omnibus imperata. Item
ille eſt bene vnus in rantitate: t ideo debet coſeruari. Qui
eſt habet nūl vnum oculum obligatum ipſum conſeruat
t tractat: t ideo vxorē habet de vnico filio ſuo dicit Zoha.
j. Unus tu ne vnus habeas nō te adiuuamus ministare
ſed conſeruare. Et ſi Regū j. Secut mater vnicum filium
amat ita te obligabam. Ille eſt eſt ita rarus q̄ nō eſt alius.
Similis illi aut qui ſenſ dicit: quē in mille vnica reperitur
Eccle. vij. Unus eſt t ſeḡdū nō habet. Ille eſt vnus in
pictura: t ideo debet frequentari. Qui eſt habet nūl vnū be
neficium vel benefactorem vel nutritorē obligat ipm t ſolet
libenius frequētare. Sic gl̄ē q̄ illi vnū t ſolum beneficiū
etorum t gratie collatoꝝ habemus. unde dico q̄ ipm obſe
quādo t vnice imitādo frequētare debemus. Unde de
ille dicit Ecclēſiaſtici. Poſſet erit vnus omnib⁹ coram.
Item ille eſt vnus in charitate: t ideo debet amari. ille
enim vnice t ſingulariter amat offeos ille eſt eſt poſſet eim
ang mater Eph. iij. Deus vnus et pater omniū. Item ille
eſt vnus in potēſtate t ideo debet formidari. Deum eſt ni
mis timet qui habet plures dominos : quia de vno pōt ad
alium appellare: ſed quādo eſt vnus ſolus nō ſic. Et ideo
teſte dicit Eccl. j. Unus eſt altiſſim⁹ creator omniū. altiſ
ſimus regnans et magnificus. Et bene dicit creator quia
ille eſt poteſtas que vni deo t nulli alij cōuenit. Nam ſi
cut ab vno artifice alij homines accipiūt principium. ſic a deo
oſtes creature habēt initium Hanc j. vij. Et vno artifice ge
nus hominū ꝓpagati ſt. Et ſic deo q̄ ille ſingulariter eſt
vnus t ſummus. vnus etiā vniuersi. regens cōſtituit. Ille
eſt vnus eſt in ſeipſum dei t pontifex xpi. j. Unitas

Perſonalis eſſentie.	Deo q̄ ipſe eſt vnitas eſſentie
Separatis eſſentie.	perſonalis. Quia et plurib⁹
Eternalis efficatie.	erebus in eem nō ſit vnū ſm

philoſophicos vno tamē ente in eem exiſtente t alijs pote
riis mentibus poteſt bene ſteri vnū. In ipſo ergo eſt per
ſona filij ut vt actus exiſtens: t natura humana ut poſſe,
naliter deſcēdēs vel aſſumēs. plena ergo t natura diuina.
caro t anima humana vnum ſuciūt: t vnū bonitē conſti
tuunt. Cum t ipſius Jeſus ipſe. Quod bene ſignatur
j. Regum. x. vbi dicit eſt tribꝰ q̄ obuiam habuerat tres vi
ros. j. vnum portantē tres hedos: t alium portantem tres
panes: t alū portantem lagenā vini. Tres ēm viri ſunt pa
ter t verbum t ſpūſanctus. Pater eſt qui ſemper pote
ſtā habuerat ſe plures t mīa que in rerum creatione inuenti
tur. Unde Gala. iij. dicit. q̄ ille appēdet tribus ſeptis no
lens erre. Unus eſt portans tres hedos. vnicus eſt filius
qui tres naturas vnicas in ſe habuit. j. naturam diuinam
anime t corporis Chri. ij. Videbam eoram me vitā in qua
erant tres ꝓpagines. Unus autē qui portabat vinū eſt ſpi
ritus ſanctus qui vinū cōſolationis habuit vniuerſa Cor
rico. vij. Suauiter tui ſint vinum optimū. Ille eſt igit vn⁹
quia ſicut dicit j. Thimo. ij. Unus eſt deus. vnus media
tor dei t hominū homo ihs Jeſus. Unde ſm Athanaſiū.
Sicut anima rationalis t caro vnus eſt homo: ita deus et
homo vnus eſt ihs. Nō p cōuerſionē diuinitatis in car
nem: ſed aſſumptione humanitatis in deum vnus eſt non
cōfuſione ſubſtātie ſed vnitate perſone. Jeſus in ipſo eſt vni
tas eminēcie ſuperexalta. Quis ſalicet ſicut ſuperius dict
eſt ille eſt vnus a quo vel a qua oīa naturā q
lia t oſtia mentalia ſeruant. Unde ſi tua virtus t ſingu
lare tua virtus t poteſtas dicit. Dapic. vij. vbi de ſapien
tia increata dicit. Cum ſit vna oſtia poteſt: t permanēs in
ſe oſtia innouat: t per nationes in animas ſanctas ſe tranſ
fert. Item in ipſo eſt vnitas ſcy efficacie virtualis. Una ſ.
ipſe nō ſolum eſt vnus ꝓnom ad ſcm̄o enim ſtem ad
nos: ille eſt per quem humana natura diuinē vnitur t cō
tingitur : t per quem gentilis t indoctus populus in fidei
vnitate ligat: t per omne gratiarū diuerſa cetera in ver
tute amoris t cōcordie quotidie aggregātur. Unde de ipſo
dicit Eph. ij. Ipſe eſt pax noſtra qui fecit vtraq; vnū. Ille
eſt ſine quo nec vera pax nec verus amor. nec vera charī
tas poteſt eſſe. ſed vinculo p gratiam ſuam dulce pacem
et pacē vnitas intercedit. Ille eſt eſt margarita ꝓciosa. q̄
ſm Judeos vnus dicit. q̄ ſemper vna t nō plures mu
nerat: que dicit cōſortare t volentes cordis vellere t ſanare.
Sic ille qui. ſ. vnus eſt vnicus t vulgarius vt dicit
cordis per artificiū cōſortat: t volentes dulcide t tribide
eripde tollerende de ſuo reſpondio ſplenā regat patrona
.e. ut ſint vnū ſicut t nos vnum ſumus. Patet igit quo
modo vnus eſt vn⁹ ſimpliciter. Ille q̄ eſt vnicus ſummē ſi
guinarie. Secidō dico q̄ inuenit vnitas ſumme ſingul
arie. Ut eſt ille ſimplex t incōcūs vnus dicitur q̄ nō de
pleri vel multiplex inuenit : vnus eſt ergo inuenit. cuius
in corde t in opere. Apparēs eſt t exiſtēs vnum ſunt q
ſibi que in eo ſunt. ſunt verba ſine operatio vnum dicit.
t nihil per ſallaciam aliud t aliud oſtendit. Unicus enim
ſibi t mēte ſimplicitatē q̄ veritatis integritas. deſiderat
ſta dicit in bonis iuſto requiuntur quia relucentia ſum.
mopere cōmēdatur. Et ideo dicit Eccl. vij. Virum te mil
le vnū reperi. mulierem ex oīb⁹ nō inueni. q.d. ille ē eſt
vir virtus t ꝓfectus debet eſſe ſimplex ſ. integer t vnus.
Multiplices rebles t aſſuminati ſunt vnicus ſtabilis diſ
ſe ꝓuincie. Nam oſtia que ſunt excellētia in natura vnum
ſunt. Quis ſalicet vnum eſt firmamēti. vnus ſol. vnum
ra. vnum mare. Ad cōcedendum q̄ qui in multitudine magn⁹
t mobilis eſt volucris. neceſſe vnus erit t in vnitate ſir
me ſtabilis permanebit : ut ſic ex ipſo nisi poſſe ſint ſa
nicia. q̄ Erit vir vnus vellē⁹ lucio. Et ideo beatus d̄r q̄
ſi veritate poteſt exponi illud Eccleſiaſtes. vij. Virum vnū
de mille reperi. Mulierem ex oīb⁹ nō inueni. q.d. ille ē eſt

A bonitate virtuoſa virū.	Deo q̄ raliter ut ē
A rantate ꝓuicie ne mille.	magna t virtuoſa. quod
A veritate fructuoſa reperi.	oſtēdit cum dicit: virū

quia vir dicitur a virtute eo q̄ ad virtuoſum pertinet q̄ ſit
vnus t nō varius nec diuiſus. Nec eſt dubium non ſunt in
magnitudine bone ſicut vnitas t ſtitas. Sic vere ille qui
ſunt virtuoſi ꝓplicati t varijs actus ad vnum patrem t vnice
ad alium inclinati nō ſunt cōmuniter in Magni in repu
tatōne famoſi aut. Firmi in fidelitate ſtabilitate. Bonitas
virtutum t gratiarum omnimoda ſanctitate. Dicit ad et
rum virtuoſum pertinet q̄ ſit vnus. firmus. ſtabilis. inte
ger t perfectus : virum inquit. Unde de tali virū virtute
dicit Eccl. ix. Ecce in medio vir vehemēs. Quod eſt grā
matice qui nō vocat eſſe vnus viroꝝ. ſ. plus aliquā va
nem t varium duplicitate q̄ vnū firmitate virtutū. ſ. illud
Eccleſiaſtes. iij. Melius ē duo eſſe q̄ vnū. Et ideo volēt
ſimiles eſſe lapidi qui dicit cantabri qui facium bonitē
poſſentur. qui tamē nō habet facies vnū ſed plures. Quia
pro certo tales q̄ ſu facium humanā t cōditionē rēnabi
lem poſſidāt: nō tamē ſolet vna facie. ſ. voluntate modi
cūm eſſe. quinimo multas facies. ſ. multas t varias ſig
ſicies nouerunt habere. t nihil in veritate ſtabile permane
re. Figurat in animali Ezech. quod habebat quatuor fa
cies: quam deſup que erat aquile. aliam asterini que erat
bouis. aliam a dextris que erat leonis. aliam ad ſiniſtram
que erat bouis. ſicut Ezech. j. c. x. Quia pro certo plures fa
cies t apparētie inueniūt in ſimbus t nō vna quia ſi ad
tertia in pēnia ſunt homines benigne applaudūt. ſi ſuper
bo quādo ſunt in dignitate. t officio inueniūtur aquile per
ſuperbam volitādo. In ſiniſtris vo quādo ſunt in adūſi
tate t indigētia pōt inueniūtur bouce ſeruiendo humili

ter ⁊ obliquido. Jet octtera ꝺo ꝓperitatis quãdo sunt
humoꝛes tic magnantur leones alios reprimũdo: ⁊ superbe
nãos ꝺemulãdo ⁊ crudeliter ꝺeuorando ⁊ molestãdo ali
os. Habet igitur ille facies quatuor ⁊ nõ vnam: quia sicut
ꝺicit Epoch. j. Graueor facies vti erit. Vbi sic ꝺantissimi
sed sunt vnum. virum inquit. sunt vnum exemplo ali⁹
te quo ꝺicit Johes. j. Erat aut̃ andreas vnus. Andreas
grece idem est q̃ virilis latine: quia pocorio talis vnitas
a ꝺeo ꝺatur. ꝺuplicitas ꝺo ⁊ varietas a ꝺeo reꝓbatur.
Unde Matth. xxiij. Erunt ꝺuo in lecto vno vnus assume
tur: ⁊ alter ꝺimittet. Pater ergo q̃ illa vnitas est magna
⁊ virtuosa. virum inquit. ij. Regum. vij. Virum vnum ex
querite ⁊ omia populus erit in pace. Secunꝺo ꝺico q̃ illa
est rara ⁊ ꝓcuꝺ fere: hoc ostenꝺitur cum ꝺicit nullus magna
est raritas est ꝺe vno reꝓcato mille: quia ꝓcuꝺ vix in
mille inuenitur vnus: quia aliquãꝺo in magna multitu
ꝺine vix inuenit aliquis vnus conflictu integer fortitu⁹ atq;
firmus ꝓd. Unus ex ciuibꝰ nõ remãsit. Jta est sicut ferus ⁊
raro inuenit⁹ in mũꝺo: quia ꝺe mille ⁊ solido homie vix in
pl. Omnes ꝺefinauerũt filij ꝺ. vnum inquit ex mille. Et
ibiꝺ Eccl. vij. scribit. Multi fuit pacifici nõ. ciuilianus sit
vnus ex mille Et Eccl. ꝓcj. Verbũ est vnus timẽs ꝺeum
⁊ mille filij impij. Et pl. Ex ꝓpiciabit vnus mille ⁊. Ad
ꝺuplicãꝺum q̃ plurales vnitas moralis ꝺenotat. ⁊ va
ria multiplicitas maleꝺicta. Jta est igit vnitas rarat pu
cioꝛa. Nam sicut res raro venitas solet nobiliores ⁊ mira
biliores reputari ⁊ ampliꝰ ꝺiligentiꝰ ⁊ ꝺiligẽtius custoꝺi
untur. Sic vere tales qui sunt ꝺictum est sunt valꝺe rari.
ꝺebent quãꝺo inueniũt ꝺiligenter seruari ⁊ amari. Et sic
ꝺico ⁊ ꝺebet talis vn⁹

Deo ergo q̃ talis qui
est vnus ⁊ simplex a ꝺeo
adamat ⁊ ꝺiligitur. Jte
est ꝺicit Matth. xxv. Ser
ve q̃ minimis ꝺilexisti,
Hic mihi sedilia quia ꝺi
lexisti me. Et Joh. xiij. ꝺicit
ibi. ꝓr. ꝺicit. Qui comm

Ad deo ꝺiligitur ⁊ amatur.
Ab deo ꝺigitur ⁊ acꝯpatur.
Cum deo colligit ⁊ aggregat.
A deo ꝓtegitur ⁊ ꝺefenꝺit.
Per deum erigit ⁊ ꝺirigit.
A deo instruit ⁊ informat.
A deo saluat̃ ⁊ pacificat.

unicat. Item ille vnus a ꝺeo accꝑat ⁊ ꝺigit. Ubi Mat.
Eccl. xxiij. Anus ꝺefficit ⁊ alter relinquetur. Item ille
vnus cum ꝺeo aggregat ⁊ colligit. j. Corinth. vj. Qui ad
herret ꝺomino vnus spiritus est. Item ille vnus a ꝺeo pace
gitur ⁊ ꝺefenꝺit. Unde Matth. xviij. Qui scanꝺalizauerit
vnum ꝺe pusillis istis minimis ꝺ. in me creꝺunt expeꝺit
ei ⁊. Item ille vnus a ꝺeo accꝑat honorat̃ ⁊ pucliatur
⁊ sic ꝺicit ꝺominus Matthei. xviij. Videte ne cõtemnatis
vnum ex istis minimis. Item ille vnus a ꝺeo informatur ⁊
instruit. Unde Matth. xxij. Interrogauit eum vnus ⁊.
Et Marci. xij. quasi informanꝺo ꝺicit. Quid est ꝺico ⁊.
Item talis vn⁹ a ꝺeo ꝓmouet. ⁊ sustinet. ⁊ sic ꝺicit q̃ ma
ter filios zebeꝺei volebat q̃ vnus ꝺe filijs ⁊. Per ꝺexterã
beatituꝺo celestis gloꝛie intelligit. ꝺe qua j. Cor. ix. Omẽs
quiꝺem curꝛit sed vnus accipit brauium. Deniq; ꝺico
q̃ illa vnitas est vera ⁊ fructuosa: hoc ostenꝺit cum ꝺici
tur reꝑpere. Non est facilior inuellat ⁊ innouat. nunq̃
aut ꝺifficilior reperit: ⁊ ꝺico talis qui semp vnus est ⁊ im
mutabilis. est ad reperiẽꝺum cornus ⁊ fabilis: qꝺ cum nõ
est ⁊ si ꝺe ꝺuplicib⁹ et varijs qui quãꝺo creꝺunt reperiri
vnus inuenit ⁊ alius nõ inuenitur. Similiꝰ. ꝺyane que
sepius mutat ꝺe. Pl. ⁊ ꝺico quãꝺo creꝺitur reperiri ma
sculꝰ: multotiens reperitur femella: quia ꝺeceꝑte. fallẽ
ꝺo. ⁊ alij ꝺuplices ⁊ varij non ꝑ reperiunt sub vna fe
mꝓquia cum vnum esse creꝺunt. aliuꝺ efficiunt pl. Hec
sui sum ⁊ non est inuentus locus eius. Non sicilicet sit ꝺ.
libet talis vnus: ⁊ ita vnus ⁊ immutabilis q̃ in necessa
ꝛio valeat reperiri. vt ꝺe eo ꝓssit quilibet ꝺicere illud Pos
uerbia. vj. Egressa sum in occursum tuum vesꝺerio te vi
ꝺere ⁊ reꝑeri. Et ꝺico breuiter ad hoc q̃ illa vnitas sit in
bonissima ⁊ certa. ꝓssum notare q̃ ipse ꝺeus ex vnũ
Eligere. Vera q̃ inuenies mirabilia te vnitate li.
Reꝑere. bro Locij te ꝓclatione. Et ꝺico primo q̃
Tenere. est vnus eligenꝺi qꝺ est vnica ꝺei cultus.
Ubere. ꝺa ex qua Luce. x. Porro vnũ est necessari.
um. Unũ qꝺ est requirenꝺi. est vnica ꝺei beatituꝺo. ꝺe q̃
in pl. Unã ꝓsij a ꝺomino ⁊. Et merito quia sicut ꝺicit in
pl. ꝺeus vna in ꝺeitate tota sup multa. Jte vnũ qꝺ est tenẽꝺ
ũ. est vnica vita fruenꝺo. ꝺe qua Matth. v. Habuc vnũ
ubi cunq; vaꝺe ⁊ vende omnia que ꝓssiꝺes ⁊c. Item vnus
qꝺ est habẽꝺum est vnica manꝺa ꝺominꝰ. ꝺe qua Col. iij.
Quecunq; agitis in vno corꝓoꝛe. Et sic ꝺico q̃ illa vnitas. hoc
est ꝺicu mentis simplicitas ⁊ integritas habet

Firmitatem. Pater q̃ est vnitas summe simplicitat̃
Rectitudinem. Tenax ꝺico ꝺe est vnitas unite cora
Bonitatem. monitatis ⁊ illa est vnitas amoꝛis ⁊ ꝺi
lectionis ⁊ ꝺilectionis ⁊ amicie: ⁊ sic vnitas ⁊ vnanimitas
vnum sunt. Jlla ꝺo ꝺupliciter ꝺ. aggregatiua ⁊ compositi
ua. Unitas aggregatiua est vnitas religionis vel ecclesie. ꝺ
vnitas aggregatiua ꝺicit ꝓ eo q̃ ex plurib⁹ plurib⁹ aggre
gat. Unde Cantico. vj. Una est coliba mea amica mea.
Nam sunt plura membra simul iuncta vni⁹ corꝓoris facilꝫ
Sic placeo ꝓssunt simul q̃ fiꝺeles vel habitatores unicate
vnum eꝺcm vel vnum collegium cõstituit Rex. ꝓj. Et
cuꝫ vno corꝓore multa membra ꝺubernãtia malivnũ
corꝓus sumus in xpo. Nam aiꝛ vnitatem facientia fiꝺeles
que vna est. ⁊ ꝺico vnam ecclesiã cõstituit ⁊ cõponit. Una
est enim fiꝺes vna spes. ⁊ vna etiam ꝺominus. in ꝺeus tri⁹
virtutibus tota ecclesia est fuꝺata: ⁊ ipsa sunt vna taber
nacula perfecta quia⁹ Matth. xvij. Si vis faciamus ꝺ tria
tabernacula ⁊. ꝺe ipsis tribus ꝺpo ꝺabet vnum hoc ꝺ Cha
ritas. penus pallos ecclesie vnus hoc est fiꝺes. Ideyus ꝺo
hys quilibet iustus vnum habet hoc est spoꝛ. et ille tribus
virtutibus fuꝺatꝰ vnitas ecclesie. que ita est vna ⁊ inꝺi
sibilis q̃ prout ꝺicit tunica xpi inꝺiuisa. ꝓ eo nõ ꝺ. est in
partes ꝺiuisibiles aut ꝓrabilis. Unde ista vnitas est illa ci
uitas xpi. ꝺe qua ꝺicit Psal. cxxj. Ciuitas cuius ꝑticꝑatio eius
qꝺ est ꝺicta greco. qui vnitatem ecclesie semp ꝺenegauit
⁊ ꝓtestat̃ petri plus q̃ aliꝰ apostolꝰ nullam affirmãꝺ
Sed ꝺe hoc nihil amplius quo ad ꝓsens. Unitas ꝺo cõ
ꝓsita est quãꝺo plura simul nõ solum aggregant: imo eꝰ
am eaꝺem mutant. cõponũt ⁊ efficiunt. q̃ qualitates vn⁹
ab alteꝛo ꝓticipant. ita q̃ ꝓtic vnum efficiunt. Sic ꝺ
qꝺ ex plurib⁹ elementis fit vnum cibꝰ ⁊ ꝺe granis plu
ribus fit vnus panis. Et ista ꝓcuꝺubio vnitas est amoꝛis
que ꝺiuersa corꝺa taliter sibi vnit q̃ confirmant in ideꝫ
⁊ qualitates ipsoꝝ inuicem ꝓticipant. nihil extranei fu
ꝓit vel ꝺiuersum: ⁊ ista est vnitas ⁊ vnanimitas quã sunt
nõ tenentes habere: ⁊ quã semp ꝺebemus seruare ⁊ tene
re. ⁊ qui nõ ꝺebãt⁹ rumpere vel ꝺolere. Dicta illud Gal.
iij. Omnes enim vos vnum estis. Charitas enim est sicut se
menum quoꝺ ꝺicit ꝺe plurib⁹ lapiꝺibus vnũ parietem.
qui sunt ꝺicti ꝺe semine pistilli. q̃ ꝺiuersi fructꝰ carnis in
ista bullicione facit ita reungi q̃ vnũ fructꝰ efficiunt. Sic
amoꝛ ꝺiuersa corꝺa ligat ⁊ integrat quoꝺ in vnitatem ꝓfe
ctc ꝺecoꝛꝺie ꝺeuingit. unde vbicunq; semen charitatis. vel
ipse ꝑpe a sancto spiritu seminatus ꝑ charitatem bullie
rit. necessariꝰ est ꝺiuisionem ⁊ ꝺiscoꝛꝺiam recꝺere. vnita
tem ꝺo ⁊ ꝺecoꝛꝺiam aꝺuenire. Unde fiat ꝺicit Ephes. iij.
Ipse est ꝓpax nostra qui facit vtraq; vnũ. Cui ergo ab vno
ꝺeo ꝺependeamus vel ꝺebeamus nos subꝺiari⁹. in vno gre
ge cõmanemus: ⁊ in vna lege regi ꝺebeamus. Unde ꝺico
q̃ vnum ꝺebemus esse: ⁊ vnitatem ꝺecoꝛꝺie seruare. Dicit
illud quoꝺ in pl. ꝺicit. Ecce quam bonũ ⁊ quã iucunꝺũ ⁊. Quã
siue ꝺicit Matth. v. Pater vnus est omnium nostrum. Et ad
uerte q̃ sicut ille numerus vnus est principiꝰ numeꝛoꝝ: ⁊ ē
numerus ꝺiuinus alijs numeris cõmunicans: quia. ꝺ. cete
ris vel ꝓdari sunt subꝺiti: ꝺebent esse ꝑ amoꝛem vnit.
⁊ ꝑ cõcoꝛꝺiam esse iuncti. quia membra que sunt sub vno
capite vnũ corꝓus ꝓficiunt: ⁊ filij qui sunt sub eoꝺem pa
tre vnum vnum facit: pater inquã. Podamo est ꝺicit
pater quia sicut a numeꝛo vnus alij numeri oriunt ⁊ ge
nerant. a patre ꝺo filij ꝓdeunt. Sic a ꝓdato subꝺiti ꝺ.

pendent ⁊ ad eum referunt: ⁊ qꝫ plus est ab eo spāliter
generant. Et ideo vnc q pater licet vnus nomē sit signi-
catiue singularitatis. ⁊ auctoritatis. In cuius signum cyrus
papa in modum pyramidis est facta ⁊ in vna corde in vnū
Unde vocat Ecclesiast. xxxvij. Rex vt̄ erit cibus impatus
Hoc ē vnc q non habent alle vnus ⁊ in vnitate perdet
manere. Habent enī
Unum deum in celo.
Unam podestatem in terris.
Unam fidem in cordibus.
Unam legem in moribus.
Unū regem in ppl̄ibus.
Eridō bene dicit Mat
thei. xxiij. Unus est magi
ster vester omnes vos fra
tres estis ⁊. Pulsat enī
sicut vnus ꝓpter fluxus
eminentiam. magꝭ ꝓpter
eandē sapiam pater ꝓpter charitatis amicitiam dicitur in
celis ꝓpter contemplatiōis excellentiam. Hic si vis be pater
sicut supra. Et ideo ne illa singulari vnitate videar Eccle.
xxxvij. Pulsat enī vnus eius nostrū. Cum⁹ vnus ꝓpter
animi vnanimitatē: vnus inquit est. Quia. ſ. animꝰ noster
vbet vnus esse vt quicqd vnus voluerit vebent alij simul
velle. Multa enī membra sunt in vno corpore ⁊ tamē ba-
bent nisi cor vnum. Sic ⁊nos licet multi simus vnum ta-
men cor ⁊ vnū animū habem⁹. Iuxta illud Act. iij. Mul-
titudinis credentiū erat cor vnum ⁊ anima vna. Gorgane
est tres fingunt fuisse pulcerrime sorores: que solum cor
vnum oculum habebāt: quē aut indigebāt altera alteri co
modabat: sicut ponit Ouidius ⁊ poete ad intelligendum q
ꝑsis corporaliter plures simus. vnū tamē oculum corditer
debemus habere. quem inuicem communicamus ⁊ quē alter
alteri comodemus. vn⁹ inquit sapple animus. vñ Eccles.
iij. Melio sūt duo vnum ⁊ spūs vnum. Simus ergo vnū
ꝓpter animi vnanimitatem. Simus vnum ꝓpter populi
vero meritū vnum dicit dñs noster. Omnis ēo vniuersitas
rem simul iunctam signat nostri ēo communitē designat.
Quia. ſ. nos omes ⁊ vniuersi debem⁹ esse vnū corpus. vna-
nimes ⁊ cōmunes. In nobis ēn debet apparere cōmuni-
tas ⁊ vnitas in actibus. in habitibus. in affectib⁹. in habita
tionibus. in conuersatione etiā. Unde Eccles. j. Una sunt mu-
do ipsarū quatuor dicit dñs noster Eccl. iij. Officia est vos vnū
corpus. Officia est debemus communē eligere. communes
victum. cōmune vitaz tenere. cōmune habitū portare ⁊ in
comunitate viuere ⁊ manere. Exemplo columbarū ⁊ alio-
rum simplicū animaliū que sub vno tecto manēt ⁊ vnam
vitam simul trahunt atq; tenent: ⁊ hoc monet Esa. xxvij
vicesimo. Congregamini vnus ⁊ vnus filij israel: vt sic possi-
mus viore illud Psalmi. j. Marsupiū ſ. vnum. saliter
Vinculū cōmunitatis.
Ornatus integritatis.
Regimē ad emplendū.
Hinc ergo dicit in ps. Ecce
quā bonū ⁊ iocundū habita
re fratres in vnum. Ubi enī
ꝓsit obtēdi. q; calix vnitatis ⁊ pacis dicit ⁊ habenda. Quia ecc
Melius ecce quam.
Letius ⁊ iocundius.
Clarius fraternus.
Calix est qui in vnū cōg
dunt ⁊ manū sunt melius ecce quā bonū. Melius vir bonus
ex bonitate alterius cōsocat
Eccl. j. Dicit tenus q; esset bonū ⁊ lucrus est vespere ⁊ ma
ne visitemus. Item sunt leniores: ⁊ iocundi inquit. Mul
la est ꝓle esse iocalitas nisi in veritate. in societate. in com-
municatione. in charitate. Quia sm Senecam. nullum bonū si
ne socio iocunda est quia possessio. Item sunt rationes qa
fratres quia ēo vbet esse sicut fratres ⁊ le diligere ⁊ cetera
re. j. Cor. xij. Fratres charissimi vobis in vnū ⁊. Item
sunt rationes: habitare inde in vnū. Quia. ſ. multe virgule
in vnum ligate ꝛ fortiter franguntꝫ ſ; stantes singulariter
posse frangerent. Multi etiam milites simul vnitꝫ nō vin
cunt: vbi dispersi vincerent. Unimus ⁊ ecce est melior.
⁊ secundus in vnū habitando habitare inde in vnū. Unde in
ps. nō q; tenus habitare facit vn⁹ mores in domo. Simus ⁊
charissimi vnus ⁊ vnanimes. Exemplo apl̄oꝝ. Possibile ta
me ⁊ precipaliter vbet esse in electionibus vbi summa vni
tas ⁊ vnanimitas requirit. Et inde est q; cardinales simul
in electione studunt. vt corde ⁊ corpe vnanimiter operēt.
Unde. ij. Esdre. v. Custerit vnanimes in unū. Ubi ostēdit
q; illi vbent
Simul congregari. cōuenire.
Mutuo adunari: vnanimes.
Localiter cōdamari in unū.
Ubi ēn est pax multor
qui nō sunt vnū p cōcor
diam. immo sunt multi
p discordiā ⁊ dissensiōē
quia sicut videm⁹ q; chorda legitimata in qua grana tritici
vnita cōtundunt in offuse foeaf ⁊ aperit: ⁊ hic vnitas gra
nor⁹ enlangit ⁊ vnū ab altero segnit. Sic vere effus contu-
melias multos p indevotionē ficauit. Dixe est q; in vnū no-
lunt p concordiam manere. imo q diuersa vota ⁊ affectus
solet le alter ab altero segare. ⁊ nunq; in idem vnanimiter
cōuenire. sicut ad iram ꝓpter discordiam vbi verificat il-
lud Eccl. xxxvij. Iracunde in offisa opera altissimi tuo clero
tuo. vnū contra vnū. Ubi sicut m⁹ vnanimes. Patet illud
qd dicit Judic. xx. Conuit vniuersus israel quasi bō vn⁹
unde monte eodem consilio. Illa igit ꝛ vnitate concordie
sufficiant. Unde. 8. ꝛ societate discordie ⁊ similiꝫ. Sed
adhuc ēt ē dicendū q vnitas etiā ꝓt accipi in malo: ⁊ sic
q vnitatē intelligit mala singularitas ⁊ etiā mala peruersitas

Et ꝓmo mala singularitas q; bō gaudio ⁊ sū gaudet vn⁹
ei eo q gaudij q; peccādi amoꝛ est. vñ Ecclesiast. xj. Ne⁹
⁊ sedm bō ys. Ubi nota q; talis vnitas ⁊ pacis habet
Incompassionē ⁊ cupiditatē.
Indevotionē ⁊ negligentiā.
Indiscretionē ⁊ garrulitatē.
Contradictionē ⁊ crudelitatē.
Dico q; illam pacis
lem vnitatē communē
indiscretio ⁊ cupiditas.
Et sic dicit. ſ. Reg. xxv.
Qz ibi vnus. ſ. pessim⁹ voluit impedire ne pacta amicitie
fieret romanibus dissidenti. Item ipsam comit indecens
⁊ turbulentus exitus ēn faciliter cadunt in peccatis: q; sic ēt
in ps. Sicut vnus de principib⁹. Item ipsam comit indi
screta ⁊ garrulitas. Ubi Job dicit vxor sue Job. ij. Sicut
una de stultis mulieribus locuta es. Item ipsam comitat
crudelitas ⁊ crudelitas. Ubi Eccl. ij. Ab una fiorella au-
get ignis: ⁊ ab vno colefo augetur sanguis. Et peribitis
istis ad ifam ſ; fecula ⁊ in claustro gbat q; calor pacis ⁊
singularis vitam eōm conscientiā q; hypocrisin ⁊ tale
sin gularitē vitiosa sunt ex cōmunes quarūcūq; indeuo-
tiones. colefiones. garrulefiones ⁊ crudelitates. Ita ēt vi
tas singularitas. Ett scio vnitas male peccātans. Ma
lefici ligant ⁊ vnūt sanctipsos ad impugnandū xp̄m ⁊ fi-
deos Ps. Reges terre ⁊ principes pacuerūt in vnū ⁊. Ubi
qui sunt similes sunt facilius vnici: ⁊ mali sunt similes: et
ideo peccātes ⁊ vnitatē cōtra bonos Josue. ix. Congregati
sunt vt pugnarēt ꝓ iosue vno animo. Et sic etiā ꝛ impie
tē Actū. vij. Qz impetū fecerūt in beatū Stephanū vna-
nimiter. Unde supra ꝛ Congregatione ⁊ Societate ⁊ Co-
junctione ⁊.

Unicus. vnigenitus. Nota q; p eo-
dem supponit
⁊ poneꝫ indiffig per vnicum vel vnigenitum.

Christus.	Ipse est vnicus ille est vnigenitus a patre et
Anima.	vnigenitus a matre. Ubi ipse dicit Proner.
Animus.	iij. Ego filius fui ꝓlis mee ⁊ vnicus ⁊ vñ
Pauper.	genitus. Qui ꝓ nobis mirit: ⁊ ideo diligen
Dei iustus.	dus. Qui ꝓ nobis occidit ideo deplangen.

dus. Qui bonus ꝓfuit ideo venerandus. Caligat qz ꝓ
nobis mirit. ſ. Job. iij. In hoc apparuit charitas dei qm
vnigenitū filiū suū misit. Item deplangat qui ꝓ nobis occi
dit Zach. xij. Lucum vnigeniti sic ubi planctū amarum.
Item benedicat quia bonus ꝓfuit. Job. j. Uidim⁹ glam
eius glorā qm vnigenitꝫ a patre. Item vnica dicit hic qui bñ
nō habet nisi vnicā Luce. viij. Filia vnica erat illi bec
moriebat: ⁊ ideo ipsam vbet summe custodire ne perat
per ꝓsli: ⁊ sollicitus vbet vitam gerere ⁊ dic. Exemplo da-
uid q; dicebat in ps. Unicus ⁊ pauper sum ego. Item vnicus
est anim⁹ vel spūs bonus qui. ſ. vbet amari: ⁊ si per
ꝓsli mouit: vbet ꝓ eam sulatari Luc. vij. Excellentiꝫ
effectus vnicus filius matris sue ⁊. Item vnicus ē pauper
quia solus vnicus est in mūdo nulli babēs adiutū nī pre-
ter eum ps. Respice in me ⁊ miserere mei ⁊. Item vnic⁹ ē
bonus in fus. Justi ēn eius quasi vnici diligere ⁊ tanq; un
cum ⁊ ꝓciosum custodit. ij. Reg. j. Sicut mater vnici filij
eius ita ⁊ ego diligebam ⁊.

Obiscum. Nobiscum.

Mecum. Tecum. Secum. Nota q; ille nomi-
na composite. nicle semper sociationē ꝓsecutionē
dium. veniarum. affectionem. propinquitatem. Et ideo bre-
uiter notabo q; inueniunt sociata. sciliet

Quis vellet optari? Quis vellet amari: Quis vellet vocari.

Dico primo q̄ est societas ꝺ̄ nō. bet optari: nisi ē societas ipſi? nō que per gr̄am habeat ꝙ p̄ gr̄as cō firmat. Sicut est videmus q̄ ois naturaliter appetit esse ⁊ cōung suo originali principio: ⁊ etiā in illa re que videt sibi vtilis ⁊ finalis: sicut patet de igne qui semp sursum ascendit: ⁊ cum spera ignis sc cōungit sicut patet de aqua que semp infernus cadit: ⁊ cum mari qđ est principiū suū se vnit. ⁊ sicut puer de ferro qđ cum adamante pungi mitur. et quide aliquā gr̄am nō acquirat sicut dicit alicuius tardus. Sic vere charissimi cum ipso deum p amorem ⁊ mutuam dilectionē cōung: ⁊ eidem p gr̄am sociari. Ab ipso n. ps. esse ⁊ origine accepim? ⁊ in ipso oēs pfectionē acquirere habemus. Sicut ergo inter semp cos sole vt̄ interesse, ⁊ nocte ⁊ ante semp gaudere. Sic vere semp habemus deum comitari. ⁊ cum ipso p gr̄am ⁊ dilectionē cōmoriari. et vt ipm̄ gaudamus oratione quando. vel sermōe quando et familiando. Et sic dicamus illud Luce. xxij. Paratꝰ sum tecum ⁊ in carcerem ⁊ in mortem ire. Et merito talis societas est affectanda: q̄a sicut omnes diligunt ⁊ debent esse cum pastore a quo a lupis defendant. Milites cum duce a quo conducunt. Pupilli cum tutore a quo gubernant. Discipuli cum doctore a quo informant. Pauper ei dñs, quasi a q̄ fruant. Sic vere nos debem? esse cū deo a q̄ bona reportant. Unde possibile nūc societas ipſi? inuenit

Sodalium reformatiua.
Flebilium letificatiua.
Errantium confortatiua.
Timētiū assecurativa.
Cautum roborativa.
Ardentiū refrigerativa.
Laborantiū admirativa.
Morientiū vivificativa.

Dico ergo q̄ illa societas ē sodalium fortificativa. Sicut cū lignum sustinet sodalem vite am quādo ei ipse ligat. Sic deus fragilem hominem qui cū eo p gr̄am sociat ne quo ruat per Judith. vij. Sportꝰ per ras quib nobiscum est do rmi na qui scit virtutem. Et de Gedeone vj. Judicū. vj. Dominus tecū viroꝝ fortissime. Item ista est letificativa tristium. valde ꝺ̄ letificat gaudiū suū posſessis bonis bon. Et aut de apostolis dicit Joh. xx. De gaudio fuit discipuli viso dño. Ista est semp nobisū plena visione Mathei. xviij. Ecce ego vobiscum sum vsq; ad plenitudinē seculi. Ista est confortativa erraniū. Sol est plane illuminat ⁊ nō ofendit. Sic ipse ꝺ̄ nobiscum fuerit non in side ⁊ in moribꝰ spūaliter reformatꝰ erit infirmꝰ. Unde de sapia vij. Sapiēt. ix. Mitte illum de celis vt cū nobis sit. Ista est assecurativa timentiū. Domo ei mie? solet timere cuꝰ alia plena ꝺ̄ solus ⁊ maxime ꝺ̄ alius se fortis. Ideo cum ille se fortiꝰ? reflat q̄ secum p gr̄am maneat ne ruat. Et ideo ipse dicit Gen. xxvj. Noli timere quia ego sum cū tecum. Et Hiere. xlij. Nolite timere q̄ ego vobiscū sum vt saluos vos faciā dicit dñs?. Et Numeri. xiij. Sicut nos vobiscū nolite metuere. Item ista est refectiua cū gaudiū. plentia ei obtenta delectat ⁊ fruat potenti. sic locutus ipſe maxime in persona. Et ideo dicitur Luce. xv. Fili tu semp mecū es ⁊ mea tua tua sunt. Item ista est refrigerativa ardentiū ⁊ p tentationes estuantiū. Ut Isaie. xliij. Cum transieris p ignem tecum ero. Item ista est consolativa laborantiū Sap. ix. Mitte eam vt mecum laboret. Et j. Cor. xv. Laborauit ego non solus: sed gratia dei mecum. vt Hiereꝰ. j. Ego tecum sum vt eruā te. Ista est societas que est affectanda. Scias dico q̄ est vna societas ꝺ̄ est frequētanda: ⁊ ista est societas bonoꝝ: quia ꝺ̄ non debemus esse cum bonis vt eos imitemur. cum peccatoribus vt eos nō imitemur. Justos debemus nobiscū habere vt eorum vestigia inveremur Exodi. xxiij. Babetis autem virū vestrum. Pauperes debemus habere nobiscum vt eos nutriamus Leuitici. xv. Aperies manum tuam egeno ⁊ pauperi qui tecum versatur. Tercio dico q̄ est societas que est evitanda: ⁊ ista est societas malorum Proverbiorum. j. Si dixerint veni nobiscum insidiemur sanguini. sequitur. sortem mittemus nobiscum marsupium nostrum ꝛc. Sufficiat. vide supra ve Cum in litera C. ⁊ facias de tractatum ꝺ̄ non sit factus. ⁊ vide si vis de societate ve mecum.

Vocare. vocatus.

Vocare quid sit. Vocare quid sit p nomina. ri. sicut Luce. j. Vocabit eum nomine patris sui Zacharias. aliqs ēo vt communiter sumit p appellare sicut Numeri. xxiij. Vocauit te vt maledicerent tibi benedicis. Vel aut vocare? aliquid de appellatione vocativa seu ordinatione. Et sic notandū generaliter q̄ est vocatio diuina. Vocare est nihil aliud est ꝺ̄ ad se aliquē appellare ⁊ animus facere vel ad aliquid audiendū vel aliquid faciendū appellare. Et ideo deus hoiem vocare est qđ vno mō vel alio ad ipm̄ conuersionē: ⁊ qđ ipm̄ verbo vel verbere alloquit vel affatur. Ipse ei efficax incipit qui me qui timet fugere. ⁊ a vitio ho recedere clamat ⁊ vocat: ⁊ cum illaqueat ⁊ ligat. Sic vere deus facit verbis ⁊ verberibus peccatores ad se vocare. ⁊ a vitiis multo ad salutis littera reuocare Genesis. iij. capitulo. Vocauit dominus Adam ⁊ dixit ei. Adam vbi es? Et sic dico q̄ est quadruplex vocatio dei. scilicet

Spiritualis: vocat spiritualiter ad statum perfectionis.
Temporalis: vocat temporaliter ad gradum p̄destinatis.
Eternalis: vocat eternaliter ad locum refectionis.
Infernalis: vocat infernaliter ad locum damnationis.

Prima est vocatio penitentium. Dico ꝺ̄ q̄ vnoquo
Secūda est vocatio perfidiorum. que penitere ad ho
Tercia ē vocatio bonoꝝ mortuū. mines gr̄am̄ tes: quis
Quarta ē vocatio malorꝝ penitū. ipse vocat beliquā

Vocat ad primū ⁊ conversionē penitētes vo ad vitā ⁊ meam gr̄am̄ Marci. ix. Nō veni vocare iustos ꝺ̄ peccatores ad penitentiā. Ruth. viij. Ecce vocauit hec ⁊ iustificauit. Ité vocat ꝺ̄ duces ad ritum plationis. Quia sicut dicit hec duo. v. Nec quisq̄ sibi sumat honorē: sed q̄ vocatus est a deo tanq̄ aaron. Item vocat iustos mercenarios ad locum refectionis. ꝺ̄ ad gloriā paradisi. vt. j. Petri. iij. In hoc vocati estis vt benedictionē hereditate possideatis. Item vocat ꝺ̄ duces ad locum plationis. Quia sicut dicit hec duo. v. Nec quisq̄ sibi sumat honorē: sed q̄ vocatus est a deo tanq̄ aaron. Item vocat iustos mercenarios ad locum refectionis. ꝺ̄ ad gloriā paradisi. vt. j. Petri. iij. In hoc vocati estis vt benedictionē hereditate possideatis. Item vocat etiam malos tendentes ad locum infectionis. ꝺ̄ infernum. Ut dicit Hiere. xxv. Gladiū ego voco super omnes habitatores terre. Ista ꝺ̄ similis dicamus primo q̄ est quedā vocatio interior ⁊ spūalis: ⁊ ista est illa qua deus vocat suos ad diuersas p̄dilectiones ⁊ motus: ⁊ p̄sertim ad cultum dispositionē ⁊ ordinationē ⁊ p̄ scripture p̄dicationem ⁊ inductionē. Et sic ité vocatio nihil aliud est ꝺ̄ quedam sortita dei ordinatio. electio ⁊ p̄destinatio. inductio ⁊ inspiratio. Deus em̄ est sicut bonus paterfamilias ꝺ̄ sortes apud se disponit ꝺ̄ quilibet seruus in sequēti facturus sit ipse ei seruis ignorantibus facta sua. In nane ei solet eos vocare. ꝺ̄ diuersis diuersa officia iniungere ⁊ diuersis ogibus diuersos applicare. Sic vere deus apud se disponit de seruis suis fidelibus ab eterno ad quos ad quoꝝ ops sunt vocandi. ⁊ ipse ignorantibus ante cop creationē de ipsis tractat. ordinat ⁊ disponit: ideo particulariter sortes ad diuersas vias ⁊ varia ops salutis sue suam ordinationē pandentibus cuilibet opus suū. Et inde est ꝺ̄ vnus vocat ad industriā vnū: ⁊ ad vnū sanū ⁊ ad vnū exercitiū alius ꝺ̄ ad aliud ⁊ ad alia. Sicut ei dicit Joh. xx. Pasce oues meas vocat nolasim. Quia. j. Petri qui ē pastor cim ad oues suas p̄dilectionē ⁊ motus vocat singulos singulis. vñ Matth. xxv. dñs quidā vocauit seruos suos ⁊ tradidit eis. ix. vnū ꝺ̄ q̄ ⁊. x. Et Ephes. j. Cor. vij. Unusq; quisq; propriū donū habet a deo. alius sic alius aut sic. q. d. quidam ipse talia alius vo duo alius vnū. hoc est dictū vniuersaliter de sex magis ⁊ minus. Et ideo charissimi talem vocationem ostendere debemus attendere: ⁊ vnusquisq; vocationis suae gradū. quia ostēsa esset nō ad amplius ardere ⁊ ambire si in eodem usi foret ad aliud a vocatus fuerit pmanere. Unde. j. Cor. j. Videte vocationem vestrā fratres: quia nō multi sapientes sm̄ carnem ꝛc. Et sequit capitulo. vij. Unusquisq; in ea vocatione qua vocatus est in eadē pmaneat. ꝺ̄ ad aliud etiā a deo si vocat?. Et sic loquitur ꝺ̄ deum vocat

Dico ergo q̄ tres
vocat. s. hominē vt la
mentē p penitentiā
Et sicut dicit Mat.
thei. ix. Non veni vo
care iustos ꝛc. Ista ta
men vocatio a multis

Ad penitentiam vt lamentet.
Ad sapientiam vt contemplet.
Ad amicitiam vt iocundetur.
Ad indulgentiam vt liberet.
Ad patientiam vt coronet.
Ad diligentiam vt operetur.

Ad eminendam vt hoc.j.
Ad cōmendam vt emundet.
Ad opulentiam vt ditetur.

Item vocat nos vt cōmunes ad fletum & planctum. Ioel. ij. Vocauit nominauit ad fletum & planctum &c. Item vocat nos vt contemplemur & videamus. vñ Exo. xxxij. Audite me Iacob & Israel que ego voco. Israel est videns deum interpretat. & quē vt contemplantes intelligit qui videt deum & contemplatur. Contra hoc faciunt multi qui vt deum videant & contemplentur. Contra quos Prouer. j. Vocaui & renuistis: extendi manū meam & non fuit qui aspiceret. Item vocat nos vt inclinemur & amicabiliter: & ipse vocat ad societatem sue & sanctorum quę lex est & secunda. j. Cor. j. Fidelis autē deus per quē vocati estis in societatē filij eius. Quod celebrat multi fiunt qui vocati ad illam societatē venire negligunt. & ideo per vñm audire illud Cantic. j. Vocauit amicos meos. qui ait spiritus me. Item vocat nos vt liberemur per inimicis gentium vt Exo. xxij. Vocauit nos in eorum gloriā sanctorum. Ps. v. Qui vocauit nos in eorum gloriā sanctorum. Et Gal. v. Vos autem in libertatem vocati estis. Item vocat nos vt coronemur per patientiā: & sic vocauit martyres. & quos patientia vincit. j. Pet. v. Qui vocauit nos in eorum gloriā sanctorum. Et multos passos &. Item vocat nos vt operemur & saluemur. Deus est pater est ille paterfamilias q̄ cōducit operarios in vineam suam: & tandē dat præmium suo. Dicit operarios Matth. xx. Item vocat nos vt benedicamur per eminentiā: & hoc est quādo vocat nos ad ecclesiasticas dignitates. Ec quo Esaie. xxij. Vocabo seruū meum eliachim & induā eum tunica. Item vocat nos vt emūdemur per cōtinentiā Sophonie. j. Sanctificauit vocatos suos. Unde j. Thessa. iij. Non enī vocauit nos deus in immūditiam sed in sanctificationē. Item vocat nos vt saluemur & quidē. nam: quia ipse verbum & verbum hoc vocat nos ad cenam glorie paradisi. Matth. xxij. Multi seruos suos vocare inuitauit ad nuptias. Ad nuptias est ad quas omnes q̄ habent fidem vocant: licet non inde. Illi enī qui habēt fidem sine operibus refutant. Item multi sunt vocati pauci vō electi Matth. xx. Hi vō fidem habēt & misericordia recipiunt & vitam æternā. xxv. Beati qui ad cenā nuptiarū agni vocati sunt & peracutile. Ecce ergo quō diuersi ad diuersa vocant: & quō ille q̄ nūcupat multitudinē stellarū & omnia nomina vocat. in Ps. & diuersis diuersimode meditatur. Nos ergo charissimi illius vocationes teneam⁹. Iuxta illud. j. Cor. vij. Unusquisq; sicut vocauit dñs ita ambulet. Vocationē nāq; parendo humiliter audiam⁹. Iuxta illud Baruth iij. Stelle vocate sunt & respōderūt. Et ipsi nō p̄ exercitui bonum operi respōdere cōgruū fuit. nunc vō dicit Job. xiiij. Vocabis me & ego respōdebo tibi &. Sed pcorto charissimi multi sunt sicut gallina q̄ in ecclesie vbi q̄ inuitatio gratia nō vult venire q̄ vocat: & sicut ibi ego & milues caruū⁹ reples⁹: qui nō venit ad magnū q̄ ac clamat: & sicut seruus dēmnat⁹ q̄ nō rēdet dño suo q̄ vocat. & sic vocatio vel in renuendo vel in non audiendo q̄ nō audit q̄ ab ali.

quib⁹ appellat: q̄ boies
Grauo mūi curarū cura.
Carnibus tēporū facies.
Cōmunis sapiēs indigrati.
Somno pigrūs aggrauati.

A vo p̄ obstinationem
dongati. illius vocationes
ppi nō audiūt nec ad illas
venīt nec attendit. Un-
de de illis potest dño dice
re illud Job. xix. Serui mei vocaui & nō respondit mihi. ore: ipse deprecabar &. Non sic charissimi si fm̄ verbum apostoli Ephes. iij. Ambulemus digne vocatione qua vocati estis. Dic a quilibet potest dicere illud Jobannis. xj. capitulo. Magister adest & vocat te. Et dicere q̄ illa vocatio est audienda & attendenda propter tria. scilicet.

Propter vocantis honestē.
Propter vocantis amenitatē.
Propter vocantis clamorē.

Probat honestē magistri & excellentia. Magister.
Probat amenitē pleonastis affectus. Adest.
Probat clamorē simulatis desiderijs. Vocat &c.

Ille est sine causa quare vocatio debet attendi. j. propter tria bonitatis magistri inde. Liceat enī magnum vel dñm dicere infimum vel subiectū tenuit q̄ vocat. Cuius exemplū habem⁹ in famulo q̄ credēs se vocari in somnio globos facerdotes magno suo statim ridendo dicēs. Ecce ego quia vocasti me. j. Reg. iij. Cum igit̄ vnus sit pastor & magister ille q̄ vocatio ipsius est audienda: & q̄ bona opera non relinquit. Unde Ysa. xlij. Vocabis me & ego respondebo tibi. Pulli enī matrē vocati sequunt eam: & agnus q̄ matrē suam intelligit post eam ambulat & currit. Cum igit̄ ille sit pater & mater & pastor. necesse est q̄ vocationē ipsius percipiamus. & q̄ bona opa post eū ambulemus. Exemplo petri & andree quos relictis in naui rebus sua vocauit dominus & statim secuti sunt eum. Et sic potest exaltari illud Job. xij. Vos vocatis me magr & dñe. Debet igit audiri ppter tantum bonum. Item vbi audiri ppter tantum amorem. cum sit affectus q̄ plena vocatio est signū q̄ ipse diligit ipm̄ q̄ vocat: & licet nullus audiat plene q̄ absentialiter ego eū ipse se plene exhibeat invocando Esa. lxv. Vocabo & dicet ecce assum. Nec vbi audiri ppter sonū clamoris: q̄ offendit cum sit vocatio. Vocatio est suppositum alicuius sonū q̄ dñs locutio. Sonus vo fragilius clamat: cuneplius audit. Et quia ille vocat & clamat verbum scripturarū & verbum plancto. verbum inspirationū: & verbum tribulationū. hō vtro q̄ est merito audiendus exemplo samuelis. j. Reg. iij. vbi dr. Ut venit dominus & stetit & vocauit samuel samuel. Dic samuel. Loquere dñe quia audit seruus tuus. Pars ergo q̄ est quādo vocatio est interior & spualis. Secdo principaliter illa q̄ est quādo vocatio est exterior & spualis: & illa est illa q̄ dñs ad dignitatem quales aliqs vocationē & assumit. In curiam enī regis vel pape nullus intrat nisi vocatus. q̄ illi qui non vocantur se ingerere sine verba & verbera sustinēt. Illud enī figurabat in aula regis assueri: vbi nulli licebat ingredi nisi vocato. q̄ si non vocatus ingrediebat sine remedio occidebat. sicut ei dicitur Hester. iij. Sic vere charissimi in aula regis q̄ est ecclia non debet aliqs intrare: nec ad dignitates & beneficia ecclesiastica se inserere nisi deus p̄ canonicam promotionē mentem hanc vocandi. Qui enī non vocatus a dño ingredit: meritis eterne pene q̄ meruit. Sicut symoniaci & ambitiosi qui se ingerunt non vocati: q̄ sicut habito nō gaudent nec p̄sperant: & postea in miseria & tribulatione⁹ morientur: quia vt dicitur talis mors in pace non finitur sine fine. Ut Esa. xl. Quō pōssit aliqs gemere nisi voluisset. aut q̄ a deo vocatus nō esset plenarie. q. p. impossibile est. Debemus nō q̄ aliq̄ a iniquitate & fauore introducit. licet a dño nō vocat. Animo etiam solet ille & papa plus velle similere & alios introducere nō vocatos. O utinā q̄ sunt hodie tales effugiant in talia q̄ mali & symoniaci pulsari. q̄ videlicet bonos & dignos quos summus pontifex deus amplius diligit eternus dominus. Malos & a deo nō vocatos mediātibus pecunijs introducunt. figurati in adonya q̄ pater voluit⁹ patris sui Dauid ambitiose regnabat: q̄ multos alios indignos ad dignitatem vocauerat salomone deo a deo & a dauid vocatum & decenter similē. sicut. iij. Reg. j. Joab de principe militie abigebatur summi sacerdotis ibi p parte sua confederatur. ipse sanctū⁹ impetrabat. Quia pcorto charissimi adonyas. i. malus & ambitiosus & symoniac⁹ plane q̄ fuit voluntas patris sui. i. ipsi deus & regnat. & q̄ p manū propriā & superiora plana sacerdotij pmouet & impat. Sic de bonis ecclie pulsat lautius & impinguat. ad choros ecclie sicut nō libenter salomone q̄ interpretat pacificus. i. benignus. iustus. pacificus. mansuetus & a deo vocatus & electus non solet vocare. q̄ immo solet tales similere & eudere. & malos sibi fautores introducere & vocare. Quia sepe fit hodie q̄ mali raptores & impij a talib⁹ dignif. boni & qui filij sunt ecclie impunem̄ exterius similent. Unde de talib⁹ pōt loqui symbolice. illud Esaie. vij. Vocauit me vir ascendere spolia metabe festina. & dari. Quia pcorto tam principes q̄ mali & dari non vocat bodie in officijs & dignitatib⁹ nisi interactores. pedarios. festinos. & pperos. & rapaces. & cū q̄q; a deo pōt suo repudiant & exponūt & alij loco illos influunt. Job. xij. Perdet multos innumerabiles & regnare faciet alios pro eis. Non sic charissimi nō vocemur ab hoc. & a dño ne ad infic introducatur. q̄ a dño nō vocat. Et ideo vt quilibet sic vocato & electo dicere. ij. Dixit vbere. fructifera pulera. speciosa vocauit dñs nomē tuū. vide cum supra de noie vbi inueni eo eam similem & pfectā vt sic de quolibet vocato dicat illud. j. Reg. xiij. Vocatus est absolon vt iuraret ad regē

Vide cum supra & iterare. Hi ꝙ vocant ad gradum bonoꝝ ⁊ dignitatis ꝙ p ꝛō ordinationē assignant. Vñ Esa. lxij. Vocabitur tibi nomē nouū qđ eo ꝛōnis notauit. Vi de ⁊ aduerte ꝙ in tali vocatiōe notandū dicitur os meū Dñs nisi deliberata: vocabit in futuro. Ista .s. Simeonitas deliberatas: nomen nouum. tria q̄ ꝛō dinitas ꝓdestinatos ꝙ os eius notauit. dicens se bene esse a parte dextre .s. a parte electi. ⁊ a pte ipsius ꝛōnis qua electoꝝ prudentia debet deliberare electi redolētia debet eruberare anima potentia pōdinatiua debet ꝛōnare. Requirit electoꝝ prudentia deliberatiua cū vocabit in futuro. Futurū est tēpus tarditatē ⁊ celebrationem designat: qui in illo opere requirit: quia necesse est q̄ diligēs deliberatio in electionibus apponat. Hanc ra ro nisi magnā subito facit. Summe expleniti mat. cum q̄ ꝛō magne p successiones ⁊ intervalla operū ꝙstruit ⁊ cōponit ⁊ quanto res habent esse multiplices cōditionis ⁊ longioris curationis tanto requirit tpus diuturnius discussionis. Et inde est q̄ sanctus Elephantius nō nimis q̄ annis duobus anima in vitro plectur. qui tandem maximus meretur. Palma etiam ad sanctificandū carnem animum expectat ꝙ eandē postea durat ⁊ secundissime fructificat. Mater eni etiam carissime crebro. que tamen cōplexu suo generat ꝙ filios. Natura est in rebus durabilibus ⁊ necabilibus solet deliberare ⁊ tarde p̄cere ⁊ perdere: ⁊ nihil magnus subito facere ⁊ perficere. Cum igitur peccatio ⁊ immo nullo vel influxu alicuius pleni se quodlibet valde magnū ⁊ ardendum ⁊ durabile atq; firmū. rebat q̄ cum deliberatione ⁊ tarditate debet eligi ⁊ cuidam circūspectione peragi. vocabit inquit. In futuro cum deliberatione: ꝛō ei pōpius nisi ꝛō ꝛō ipse potest vel illud Zacharie vii. Vocabit hierusalem ciuitas veritatis. Et Esaie j. Vocabit ciuitas iusti ⁊ vbs beata ⁊ fidelis. Quia plenus qui sic cū deliberatione est vocatus debet esse hierusalē .i. visio pacis. quia semp debet querē pacem ⁊ dilectōē: debet esse ciuitas iusti. Quia semp debet habere iustitiam ⁊ correctionē: ⁊ debet esse vbs fidelis quia semp debet habere fidelitatē ⁊ p fessionem. Requirit igitur in ista electione ⁊ vocatiōe electorum prudentia deliberatiua. Secunde dico ꝙ requirit electi redolentia eruberativa nomē inquit nouum. Ad de notandū ꝙ electus debet habere nomen virtutē ⁊ famam Luce j. capō. Vocabunt eum nomine patris sui Zachariam. Vide supra de nomine ⁊ appellatione ⁊ pone qđ vo lueris. Requirit ergo electi redolentia eruberativa. Et nisi requirit diuina potēcia fundativa: nomina autē imp ponuntur. Necesse est illi ꝙ a ꝛōnino vocat: ⁊ q̄ sua vocatio a deo principaliter ordinet. Unde Esaie xlix. Dominꝰ ab vtero vocauit me. & ventre matris mee recordatus est nominis mei ⁊c. Homo est de pfundo furium ad ramos ⁊ fumosos arboris nō erigit nisi p folia infumiā attrahentia. cum punctio efferitur ⁊ attractio causa est ꝛō sit in arbore talis erectio ⁊ elatio. Sic vere dō cordis supius elevatur: ⁊ nō p suam occultā rōnē supius attrahit. Quia si aut ipse ipse dicit Job. xj. Homo pōt venire ad mentē nisi per meus attraxerit illi ad me. vñ Esaie xlv. Ego nūq vocabo nomen tuū. Adueste ꝙ q̄lis vocatio. electio. creatio nō ponuntur a deo. Sol est qđ q̄ attrahit pariter aer. vel etiam humor ⁊ sit in arbore: sic deus qñ vocat dicit ⁊ p̄cipit melius. Qñq; eo attrahit fodiendo ⁊ exteriora sic sit. q̄ materialia exteriora p̄mouent. Esse est visū nouū corbi dū ⁊ impuri: ⁊ p̄cipua sedibus penitū. sole somnus dulcissime ⁊ in quo est motus. currere ⁊ feruere. sic igit accidit ꝙ nō pōt vbi pariter sed impune surgere: et ⁊ spuma ad vasi superficiē elevat. Sic ⁊ vere diuersi in tribus .i. in collegio qñ eligit sic nō esset dubitio mala rū affectionū. quinō semp abundat ⁊ motio inūi ⁊ turbationū. Et ideo bene videmꝰ ꝙ suis vocationib⁹ nolit stare. solet ipse ipsis ꝛōnitores ⁊ sic solent impuri pariē .s. .i. ꝛōnitē parte collegii eligi eligere ⁊ ferre. Ista ē ꝛō. qđ vocatio humana ⁊ nō diuina. ex q̄bus habere vi. Argum. ea repobā vocate eos: quia nō erant dei. Item Esaie .j. vbi gl. Vocat nomē eius nō ppe meus. Dicit ealos ꝙ sic ꝙ affectionis vocant nō pplus ad illi sunt ꝙ potius sine mis inuniant. Nō sic ꝙ sed sic ꝙ diuina pōdinatiua. vocauit in sē vñ Thobie xij. Vocauit Thobiam filiū suum .j. Reg. xv. Vocauit eos samuel. Dic offendit ꝙ saulo dicebat

Vt supernaturaliter ordinate: nominus. Vt naturaliter ut positus: vocauit. Vt virtualiter cōsummate: simus.

iam .s. rum ut ueritatis. Sic dico q̄ est quedā vocatio dei operis et gratie. Ergo participatur duo ꝙ est quedā vocatio. una ꝙ est superior ⁊ eternalis: ista est illa ꝙ quis vocat ꝙ mouet ad eternā gloriā paradisi. Sicut ꝛō paterfamilias mittit ꝙq; famulū suū vt vocet homines ad cōuiuiū. Sic deus mittit mortē que est famula ⁊ ostaria sua vt amicos suos vocet ⁊ introducat ad celeste palatiū. Cum ergo sic vocato vt illud .j. Reg. xx. Vocatus est absalon vt intraret ad regem. Modo ergo est ꝙ dicam vocatio ⁊ quedā promptitudo animi ꝙ erat ad obediendū ꝓpellantur: ꝙ filiorū fuerunt ad celeste palatiū adducantur. Aduerte si vis q̄ offendit Cordinis & qua emendatur: absalon. Vide .s. ne Cupido q̄ quam exoptatur vocatus est. intrare vbi Plononio ad qđ initat: vt intraret ad regē. ipsum inuocatus. Boni est sunt sicut operarij ꝙ in sero vocantur ad salariū: sunt pauperes ꝙ a strate vocant ad prandiū: sunt milites ꝙ a rege vocant ad stipendiū. Eterna est gloria est salariū ꝓ laborandō. vñ Matth. xx. Voca operarios ⁊ redde illis mercedem. Et enī cōuiuia samaritanū? Luc. xiij. Homo quidā fecit cenam magnam ⁊ vocauit multos. Et mittit hora stipendii militibus? Phil. iij. Bellmanti ꝓpono ad brauiū eterne vocatiōis. Et si vis videre quo ordine per mortē ⁊ compareat. vt respōdeat. vt sustineat. vt obtineat pacem si vis videre: sed amore gratie beatitudo. Patet ꝙ q̄ triplex est vocatio diuina. Est quarta vocatione qua ꝛō damnati ad infernū vocant. vide in tabula. Sed adhuc dico ꝙ est vocatio humana. Sicut est video enim aliis in ꝛōnibus solent se mutuo vocare ⁊ certis signis appellare: ⁊ se vocando offendere suos alterutrū iurare: sicut patet in bobus. in lupis. gallis ⁊ illibus. Sic vere necesse ē q̄ alios ad me vocemus ⁊ appellemus: ⁊ q̄ voce ⁊ opere ꝛōpus nostros vocibus exprimamꝰ. Et sic notare possumus q̄ nos vocem?

Vocat tuus vt exaudiat.
Vocare tuum vt exaudiat.
Prudentem vt erudiat.
Pauperem vt adueniat.
Amicum vt subueniat.
Virtutem vt proficiat.
Errantem vt reuisat.
Peccantē vt ictui faciat.

Exemplo anis que volat do vocat matrē suam ad sui lactationē. Zach. xiij. Vocabit nomē meū. ego exaudiā eum. Item vocat tur vir bonus vt eruditat Exemplo allande qui vocando vocat eum ad sui illuminationē .j. Reg. xviij. Quomodo te vt offenderem mihi quid facis? Item vocat pauper vt se reficiat. Exemplo galli qui grano inuento vocat gallinas ad ipsius cōmestionē Luce. xij. Cum facis prandium vocas pauperes ⁊ debiles. Item vocat amicus vt subueniat. Exemplo elephantis qui cadēs nec refurgere valens. barritu do vocat alios ad sui relevationem Zach. xi. Vocabit vir amicū suū. Item vocat virtus vt proficiat. Exemplo infirmi qui vocat sanitatē ad sui curationē. Proverbio vi. Dic sapiē sorori mee qui prudētia vocat amicā tuā. Si vocat errantes vt ad viam veritatis redeant exemplo pastoris qui vocat oues ad sui reductionē. Unde Proverbioꝝ ix. dicit ꝙ sapientia misit ancillas suas vocarent ad arcum Sequit. Si quis parvulus est veniat ad me. Item vocat peccatores vt luctus faciat. Exēplo matrone q̄ vocat ad mortuum lamentationē Amos. v. Vocabunt agricolam ad luctum ⁊ ad planctū eos qui sciunt plangere. Sufficit igit quod dictum est de vocare vide supra de clamare. apellare nominare invocare. ostere. illibus. De mala vo inuocatione qua cyboleus vocat malos ad vocationem vel etiam qua ipsi mali vocant alios ad execrabilia dicit Proverb. ix. ꝙ mulier stulta ⁊ clamosa stetit in ostio vbi sedet vt vocet transeuntes. Et dicitur Proverbioꝝ xv. Qui melius est vocari ad olera cum charitate. q̄ ad vitulum ingratis cum odio.

Vociferari. Vota ꝙ vociferari idem est ꝙ vocem emittere more fere. Et ergo vociferari idem est ꝙ vocare fortiter cum clamore. Et sic nota ꝙ inuenio vociferationem.

Bonorum. Malorum. Miserorum. Damnatorum. Bonorum.

Et vocaferatio bonis placet. Boni. n. salutat multos modis vocaferati eis ois damnati. Per oīonē peccata plorā do. Per oīonē omnia regendo. Per predicationē fide exhorando. Per exultationē eum extollendo. Per compassionē alijs miserādo. Dico ergo primo q multi vocaferūt p oīonem Numeri. xiij. Vocaferas ois turba filij noctē illa. Item per oīonē Josue. vj. Vocaferante omni populo murus iericho corruerit. Item p predicationē exhortationē. Jo. vij. Vocaferāt et inimicum cobbrantes plecti sunt inimicos. Item p laudem exultationē. Ps. Psallite ei in vocaferatione. Item per compassionē supple. de penis dānatorū. vocaferabit ad te vim patiens. ij. Abacuc primo. Ista est igitur vocaferatio iniqua. Secundo dico q ē vocaferatio mala qui scilicet vocaferāt tacendo. gaudendo. manifestando alijs insultando. Unde Exod. xxxij. dī. Op iosue audiit tumultum populi clamātis et vocēs rantis in castris. Tercio est vocaferatio miserop Exo. ij. Ingemiscentes filij israel propter opera vocaferati sunt.

Quarto est vocaferatio amantiū qui desperāt et vocē ranē pro celeste. de quibus patet dī illud. q. Paralip. xij. Illa vocaferatione gemunt dominus virtutū. Quinto est vocaferatio beatop qui per gaudia vocaferāt atq; clamāt. de qua patet dicī illud. j. Esdre. iij. Vocaferentes in letitia clamabant voce. Suffic. Unde supra de Clamore et similibus.

Vox. Nota q vox nihil aliud ē q aer à pulmone in arteriale guttur motus impulsus. et mediā ebus natur albus instrumentis in ore articulatus et formatus. Cum igit tam rōne sue substātie q ratione sue operationis vox diuersus spectatur ab aere hinc est q multiplr accipit vox multiplr accipit i scriptura. Primo igit q in. quit vox

Admirabilis. Comēdabilis. Gaudibilis. Salutabilis. Fecundabilis. Amicabilis.

Vox admirabilis est vox creatoris. Quia ipse est filius dei vox et verbū. vt in Ps. Ecce dabit voci sue voce virtutis. Item vox comendabilis est vox virtutis. sc. vox bona et moralis. quas influs virtus multiplicter profert. de qua in Ps. Voce mea ad dominū clamaui et exaudiuit me. Jel vox exaudibilis est vox precis. q. Dec caro est habet multas voces inefabiles atq; mirabiles. de qua Sapb. j. Vox cantantis in fenestra. vox comi in suspiriosi. Jel vox refutabilis est vox tristitie. f. vox oya boū qui voce male suggestionis lo quitur ois malus ps. Sedit abyssus vocem suam al. ma. fa. le. Symbolus enim dicit abyssus ipter gl'a audiendam malicie. Dicit alicubi ipter varietatem cl'morū et superbie. Dicit vere vocem ipter inductionem suggestionis et fallacie. Jel vox formidabilis est vox summi terrentis. f. desperationis ipsos tam naues. d. Sapb. j. Vox dicī nomini amare tribulabitur filius fortis. Item vox amicabilis est vox sponsi vulcanis. f. vox vel laude beatop. d. j. Mac. xxviij. Adhuc audiet in loco. f. in gaudio vox gaudij et letitie. vox sponsi sponse. Dicit igit pro q nuncupat. f.

Vox audienda. Vox gloriēda. Vox abhorrēda. Vox fugienda. Vox nocumenda. Vox appetēda.

Logum esse ista ser monibus per oīonem explicare. ideo statui eis amare ad mia. Et sic dico q est vox admirabilis que est audienda. Vox commendabilis que est gloriēda. Vox terribilis que est abhorrēda. Ipter primo dico q est vox admirabilis q est audienda: et illa nihil aliud est q ei filius qui vox et verbum dicitur esse patris. mediante eni ille deus pater

Mentem suam hominibus reuelauit. Legem vite predicauit.

Qui sic? vox fuit: et tamen In fide et moribus seculi infecunxit. illa vox vocē habuit. Vox dico fuit de monte patris egrediens. Vocem etiam habuit verbum salutis manifestando. Dico q vox fuit. verbū est fm Augustinum in omelia super in principio erat verbum dicitur excepto montis sum actus latet in terra. vox etiam dicitur dum sonum indicit: et sic in ore. pendit exterius. Sic vere dei filius verbum est dum habitat mentem. Vox vero est dum sumpto sono humanitatis et carnis exterius clamat et visitat. Et ideo ipse dicitur vocem esse vocis illa. de qua Luce. ij. Vox de celo facta est. Hic est filius meus dilectus. &c. Ubi huius dicino offendit se. bissima vox. Ubi huius pdicto nobilissima: quia te ca. lo. Ubi huius perfectio completissima facta est. Dico ergo q hic offendit eodem eius admirabilissima. quod offendit cur. tas humanitas: cum dicitur vox. Unde scitote vox est id ad eorum quod nullam habet euidentiā firmitatis. Et ideo ipse dicitur posuit dicere illud Luc. ij. Et Esa. xl. Ego vox clamantis in deserto. vide in sermone vox clamantis et pone hic ea omnia ibi dicta: et omnia illa que facit q dicitur sit vox. Item offendit q eius pdicto est nobilissima: quod offendit loci sublimitas: quia de celo Mat. thei. iij. Ecce vox de celo. Cui est habentrocem suam qui contrariū nominamus. &. Compara contrariū ipsi dicitur. Item offendit tertio perfectio completissima. qui offen. dit magnā integritatē: quia facta est Luce. j. Facta est vox salutationis tue in auribus meis. Et Luce. ij. Facta ē vox de nube. ipse ergo vox fuit. Dico q ille etiam habuit vocē. quia ille ab origine hominibus loqui nō cessauit. et q vox eius audit in scripturis. loquit illa vox magistralis Apoc. xiij. Audiui vocē de celo dicentē mihi scribe. In scripturis loquit exemplariter. Ut in ps. Vox tonitrui in rota. et. q. vsq; vox omnipotentis cornua. ecce inquit creaturis loquit vox creatoris. In predicando locuta est ista vox amicabiliter Apoc. xiij. Vocem quas audistis sicut cythardedum. In iudicando loquit ista vox personaliter Unde Amos. j. Dominus de syon rugiet: et hierusalem dabit vocem suam orea bierlin et mente syon: et manebunt ea rum: et valle iosaphat. Sicut igitur de voce sic predicatoris. sicut supra in sermone vox clamantis. vbi exponit ista auctoritas. Vox terroris audita est in terra nostra: pone eam hic. de voce de sue iustificatōe. Nota q nunc ipse dat nobis vocem suam terribilem: quia nunc dormimus vocem eius amicabilem nunc audiemus loquentem supernaturaliter: quia nunc non audimus loquentem aperte quia liter. O q magna erit illa vox que

Mortuos suscitabit. Omnes reuocabit. Omnes iudicabit. Justos premiabit. Malos damnabit.

Tunc ois hō Ps. Gabit reed sue vocem virtutis. Tunc sequ tur Ecce. ps. Conturgit mortui ad vocē vocis eius. Quum ad corpora resurrectionē. Et ecclē sicut dicitur. Dabit terra vocē suam et mouebit terra. mouebit. Terrasis natura q̄tum ad dementer renouationem. Tunc sicut dicit. ij. Pet. j. Accipiem⁹ a tuo pmissionem et gloriā vocē relapsi. q̄tum ad pmissionē beatop. Tunc sicut dicit Apoc. xviij. Clamabit voce fortī ecclē babylō q̄tum ad malop dānationē. Et vere tūc illa vox erit mirabilis et terribilis. Et ideo ista in scripturis innuit nobis q vocis terribiles et horrendas. Cōperasse ois ista vox terre rugitui qui ois bestias terret Apoc. x. Clamabit vox rugitu. Aquile reboantis que terret ois aues Apoc. viij. Audiui unū vocem aquile volantis per medū cli. Clamoz tonitrui quo. f. turbant vias Apoc. xiij. Audiuit eum unū tonitrui magni. Tubarū sonitus qui terret illos qui habent suspendi Apoc. xiij. Vox pleni qui audiunt unū vocem tube loquentis. Equus impetui qui terret audientes Apocalipsis primo. Vox illius unū vox aquarum multarum. In his enim omnibus innuitur hec vocis terribilitas que considerata debet omnes homines terrere et impios a malis cohercere. Sapb. primo. Vox dicī nomini amara. tribulabitur ibi fortis. Et sic nos dicimus illud Genes. iij. Vocem tuam audiui in paradiso. &. Patet ergo q est vox que est admirabilis que est amendanda.

Secundo dico q est vox comendabilis que est gloriēda. Et ista nihil aliud est q vox bona et honesta locuti. vtilis atq; sana. Vir enim sanus a leproso cognoscitur a voce: quia scilicet si homo sit sanus vocem habet clarā et sonam. leprosus vo turbidam atq; raucam. Virgines etiā ad vocem cognoscuntur: quia puer q̄dis est virgo vocem habet dulcem et claram: quando vero corrumpitur incipit habere vocem grossam et raucam et turbidam et obscuram. Unde etiam ad vocem a femina discingit. quia femina habet vocem molem et debilem. vir vo habet fortē sonoz atq; stabilem. Sic vere dei voces. f. locutiones hominū illu-

gaudium nouale. Inter illos boni ⁊ iusti ⁊ sancti q̃ virginei ⁊ senes simul laudis voce sanctorum dicta. vitis cui ei ⁊ pacis semp vsus. Quia sunt vocis in pſa. Vox exultationis ⁊ salutis in tabernaculis iustor. Illi vo qui mollicies sunt ⁊ mulcibres leporis. luxuriosi corrupti et infames solent habere molles voces. raucas mendaces et ecclesiastes. Ps. Labouaui clamans. rauce facte sunt fauces mee Et ideo sicut vicinum q̃ pulcre voces ⁊ sonores libenter audiunt. ⁊ maxime qñ psallendo ⁊ apte dicendo plene commendatur. sicut pcs q̃ pulcra ⁊ delectabile est videre psallentem pſalm bene cantantē. Sic vere vox humana ⁊ honeste locutionis libenter auditur in ecclesia. maxime qñ mens pulcritudo ⁊ vite sanctitas suffragatur. Et ideo sponsus dicebat sponse Cant. q. Osonde mihi faciem tuam. sonat vox tua in auribus meis. vox enim tua dulcis ⁊ facies tua decora. Teste est Aristotele libro de animalibus. Omne animal spiritu habet vocē. illa vo q̃ non spirant cuiusmodi sunt pisces ⁊ serpentes nō habent sed carent voce. sed habēt. s. illum locū sue vocis. Sic vere sanctissimi illi qui spirant per vocationem ⁊ illi qui spē attribuunt per orationem ⁊ gratie sue acquisitionem. debent habere vocem sanā ⁊ vti sem locutionem. Nam si spiritu nimie gratie carueritis. vocē perfectā habere nō poteritis. sed loco vocis sibili impleretur ⁊ inutile collo qui emiteretis. Ideo bauiter te bona voce virgo glorioſa pōt exponi illud pſ. Vox exultationis ⁊ salutis in tabernaculis iustor. In duas vocis quinq; ostendunt genera vocum q̃ a fidelib⁹ sunt habende. Debent enim habere hec vocem

Implicationum.	Prima est vox humilis confessionis.
Collaudationum.	quia vox. Secūda est vox hylaris locutionis. exultationis. Tercia est
Vocationum.	vox salubris confessionis. salutis.
Iudicationum.	Quarta est vox sanctis pdicatōis

in tabernaculis. Quinta ē vox vagantis reprehensibilis auditor. Prima est vox hominū vocatoꝝ. vox inquit que dicitur vocis vel a vocando. Secūda est hominū perfectorum. exultationis inq. q̃ placeat deo in ore ⁊ fine agunt et laudant. Tercia est vox hominum convictoꝝ. salutis inquit. quia confessio est illa que sanat contritos corde. Quarta est vox hominum obtectoꝝ. in tabernaculis inquit. quia. predium et taberna in quo vinum scientie emitur ⁊ vendit tur. Quinta ē vox hominum pulsatoꝝ. iudicum. q̃ iusti pulsati debent subditos voce iustitie arguere reprehendere et arcere. Habemus ergo vocē humilis confessionis. et hoc ostendit cum dicit vox quia vox dicit a voco. vel a voco vocas eo q̃ per clamorem deus vocatur. ⁊ vocum ⁊ deliderium aliquod imperat. Eidem⁹ est q̃ aliqua animalia sunt que vocem habent laudabilē sicut barbones. alia qua que vocem habent querulam sicut merulus. aliqua q̃ vocē habent gemebundā sicut turtur. aliqua que habent vocem repentinam sicut ocalus. Ista est animalia sono spiritu videntur plangere. et aliquid petere et quarere vel rogare. Vnde vtiq; ſgruentes deuotos quoties vox ⁊ oratio semper humiliter vlulat ⁊ gemit. ⁊ a deo illa que sunt necessaria voce fideli et querula semper querit. ⁊ pro obtinendo illud sepe repetit atq; dicit. vox inquit. Et ideo bo mihi deuote et humili gemebundo fideli ⁊ omni videt loqui sempera Esaie. xxix. vbi dicit. Humiliaberis. de terra loqueris. ⁊ de humo audiet eloquiū tuum. Et erit quasi phitonis vox tua de terra vox tua. ⁊ de humo mussitabit eloquium tuum. Pitonem erat ille qui per artem magicā mortuos ab inferis vocabat. ⁊ ipsos respondere compellebat q̃ de terra loqui videbat q̃ eo q̃ cum illo qui sub terra. i. inferni vocē fabulā loquebat. Cui vtiq; loquēdo spiritaliter est simile vir deuotus. cuius oratio mestos peccatores ab inferno desperationis inuocat ⁊ extrahit. ipsosq; p confessionem loqui ⁊ respondere cōpellit. quia. s. vox ipsius habet esse humile de terra etiam subnixa. Inde humili mente egredientia ⁊ emissa. talis enim vox mestos a voce audit. ⁊ quicquid sic vocē humilis orationis petitur melius impetrat. Est huic rōnic. xxxi. Ie exaudita audita est vox lamentationis. Et bene audita est. quia sicut in organis cantales gracilliores citharam habent voces acutiores et altiores. Sic spiritaliter vox illius apud deum tanto est altior ⁊ orano validior. quāto gracilior est ⁊ humilior. Sicut de anna legitur que humiliter orando ⁊ tacte obtinuit qd petebat. j. Regum. j. Erat pē. Loquebat ad animū clamabat et exaudiebat me. Habeamus ergo vocem humilis orationis. Etiam dico q̃ habeamus vocem hylaris locutionis. exultationis in dr. Christi esse debent habere voces laete spiritaliter hylares ⁊ locundas. letātes esse debet deū laudare. letāter gratias agere. leuiter in deo exultare. pſ. Jubilate deo vocē exultationis ⁊ confessionis nostre exultemus. Iuste est incipere tenores solis adueniū letanē gaudent ⁊ gratulant. cantāt ⁊ vocem letāe faciūt ⁊ frequentant. sicut patet de alauda ⁊ philomena. que in aurora modulant letant. significant vtiq; viros iustos. qui ad solis iustitie magnificentiam ⁊ claritatem attendentes. in voce exultationis ⁊ letitie esse rūt ⁊ magnitudinem eius vocis sine verbis inbilo deo quant. q̃. Para. xx. Laude laudabit dñm deū israel voce magna in excelsis. Habemus igit vocem hylaris locutionis. Deinde dico habeamus vocem salubris confessionis salutis inquit. Confessio est dicit vox salutis. eo q̃ qñ vox ista emittit. homo a tyraboli manibus eripit ⁊ saluatur. Quando est quis videt latronem vel ignem in domo sua vel vicini sui etiam clamando ad ignem vel ad latronem a periculo liberat. Sic peccatibus positi dicit q̃ vox humilis mentis nostre domicilium salutat ⁊ custodit. si deinde accedentem cymbalum. psalterium. quia illum me diante tali voce repellimus ⁊ nefandos fugamus Apoc. vij. Iudita est vox dicentium salus. Quia sunt dicit Luce. xix. Hodie huic domui salus facta. Habeamus igit vocem salubris confessionis. Denique habeamus vocem vitis pdicationis. in tabernaculis inquit. Tabernaculus est dicit a taberna. quia in taberna vinum vendit. homines enim ad bibendum inuitant. ⁊ ibidem indutiati vestibus multocies spoliantur. Sic vere officium predicatorum existentes spiritualiter vestibus facit denudari. Sic vere de nobis dicit Esai. lx. Qui indutus est ⁊ nudati est in tabernaculo suo. Ista igitur est vox predicationis. ⁊ potest predicatio sic vox de voce ad vestidum homines ad salutem. sicut de doctrina et predicatione dicitur in psal. Hodie si vocem eius audieritis &c. De predicatore dicit illud Wanth. iii. Ego vox clamantis in deserto. Videbo igitur q̃ tam pdicatio q̃ predicatores pōt sic vocari

Exhortatiua.	Dico ergo q̃ ista est vox per quā exhortamur ad bene operandum. ⁊ sic
Consolatiua.	dicitur pdicatoꝝ Esaie. lvij. Clama
Conuocatiua.	ne cesses. quasi tuba exalta vocem tuam.
Modulatiua.	Ista est vox per quā psalmur.
Reprehensiua.	quia vox pdicatoris debet esse quasi

dogmatis consolatoris et benigne Cantoris. v. Vox dilecti qui pulsauit aperi mihi soror mea. Et est verbum predicatoris animum benigniter allocuentis. Item ista est vox per quam conuocamur. quia per istam infideles ad fidē. peccatores ad gratiam. discordes ad concordiam conuocantur Actuum. ij. Facta autem hac voce conuenit multitudo. ⁊c. Et. j. Esdre. x. Facta est vox in iudea ⁊ congregantur in hierusalem. Item ista est vox per quam excitamur. Ista enim excitat peccatores a somno peccati peterrorem diuinum iudicium. sicut videmus q̃ liturgium excitatur. vt sic dicamus illud Hieremie. xxv. Vocem terroris audiuimus. formido et non est pax. Ite ista est vox per quam modulamur. Cum peccatis interdum debet erumpere in laudes et modulos trinitatis. Inde illud Psal. Jubilate deo in voce exultationis. Et alibi in psalmo. Jubilate deo in ey. in cythara et voce t. Item ista est vox per quam stimulamur Hieremie. vlj. Stimulatus ab aquilone veniet vox eius quasi ex tonitru. Ista est igitur vox vitis predicationis. Insuper dico q̃ nos debemus habere vocem incentiuam salutē reprehensionis et redargutionis que pertinet ad prelatum cum sit. Iudicum. Quia ad illos qui habent facere iudicium pertinet q̃ habeant vocem incentiuam et feruentem. Quod bene figuratur in illo filio hominis Apocalypsis primo qui habebat in ore gladium bis acutum. De quo dicitur q̃ vox eius erat vox aquarum multarum. Sic igitur patet quales voces debent iusti habere et quomodo

diuersi debent diuersa diuersimode pclamare. Et sic dico q̄ est vox admirationis q̄ est pricipalis q̄ sc̄im principale.

Tertio dico q̄ ē vox detrahibilis q̄ est abhorrenda: q̄ illa est vox peccatoris: vox etiam symboli. ce suggestionis. Et sic possum notare q̄ est multiplex multa vox ic̄s Vox

Detractionis.	Vox detractionis est nimis rauca.
Elationis.	Vox elationis est nimis alta.
Suggestionis.	Vox suggestionis est nimis falsa.
Adulationis.	Vox adulationis est nimis blanda.
Cominationis.	Vox cominationis est nimis aura.

Dico igitur q̄ inuenit vox q̄ est rauca sc̄z inuidie ⁊ detractionis. Isaco est carnes comedentes habent voces rauce horribiles ⁊ grauerisone ps̄m in aquila ⁊ in corno. Sic vere detractores q̄ carnes alienas mordaciter rodunt. vocem rauce crudi ⁊ obloura: vel quia diffamatoria semper clamant Gaph. ij. Vox cucurrit in fenestra. cornus in tupli mirabilibus. Item dicimus inuenit vox alte iactationis ⁊ elationis. communiter femine habent vocē acutiorem q̄ vir. Sic vere homines ⁊ magnates altius se solent iactare q̄ boni. ps̄. Elenauerūt flumina vocē suam. Item inuenit vox falsi malicie ⁊ suggestionis: ⁊ illa est vox syrenarū. quarū vox ⁊ cantus valde trahit nauigantes ad interitū. Quia vox falsoꝝ amicoꝝ hypocritarū et malarū suggestionum sub specie boni occipit audientes ⁊ submergit in barathrū per mare seculi nauigantes. De tali voce ec̄li. xxvij. Vox quidem vox iacob ⁊. Item inuenit vox blandā falsē adulationis ⁊c: sicut scribit marcialis vocē filiis solet vocare sic adulator solet sibi adulationis ad se alios inclinare De qua Ysaie xlj. Vox facta est eiecutis magna tyrana ephesiorū. Item est vox cum sc̄z iniurie ⁊ cominationis sc̄z vox cyrannoꝝ que similis est vocī leonis. que alia animalia terret. ⁊ maxime bestias innocentes. Ideo de illis p̄t vocī in ps̄al. Eleuauerunt flumina fluuios suos a vocibus aquarū multarū ⁊. Illa igit̄ ne vocē sufficiant. Dicit sapia te vocare clamare ⁊ audire. lingua loqui: ⁊ similibus Et si vis ponere illam ps̄alcam audiem. Vox turturis audita est que est in sermone. Vox clamoris in deserto: sed nō ponas hic exemplū qđ ibi est de pūbera ⁊ tracente ⁊.

Volare. volatus. Cum volare idē sc̄z alis sursum aſcendere. ⁊ se alio ⁊ celitior ad superiora transferre. ⁊ est ꝑpie volare auiū q̄ ꝑpter hoc volatilia seu volucres dicunt. possūt notare q̄ volare sumit in bono ⁊ in malo. Et sic dico q̄ in meliorē volatus. Sic igit̄ primo q̄ inue.

Gloriosus ⁊ admirabilis.	nit volatus admirabilis ⁊ gloriosus. ⁊ ille est vola
Virtuosus et appetibilis.	
Vicioſus ⁊ detestabilis.	tus aſcēdentis q̄. Quia si

cut aquila dicit aſcēdere aſcendere ⁊ volare: sic tanti q̄ ab humanis obtutibus occultat. Sic vere ps̄a in aſcensione sua alte volauit q̄ sc̄im inferiora volaminis vbi sursum in gressus ab humanis obtutibus occultauit. Et de hoc in ps̄. Aſcendit sup cherubin ⁊ volauit sup pen. vē. Sed de illo volatu vide supra de aſcēsione. q̄ pcessit ille est admirabilis ⁊ gloriosus. Secūdo dico q̄ est quidā volatus appetibilis ⁊ virtuosus. quo sc̄z ſpūales volucres sursum volant ad paradisum mētaliter. ⁊ quo etiam angeli sursum ascendunt in vesp̄ pmotionem cordialiter Apocal. xij. Date sunt mulieri due ale aquile vt volaret in desertum. Vide eam supra de ala. De angelis dic ⁊ beatis iam fruē patria pmpletis. De isto illud Apocal. xiv. Audiui vocem vnius aquile volantis per medium cēli. Vide eam supra de aquila. Que aūt per volatum intelligatur illa contemplatio vel mētis elevatio Enigmatica et figuralis que est in via. hoc dicit facialis que est in patria. Possumus dicere q̄ anie sc̄z q̄ vult volare solet plura facere sc̄z

Caput inclinat.	Sic facit q̄ vult in celum mentali.
Alas extendit.	ter vel ꝑfectaliter volare debet indi
Pedes pedit.	mare caput interioris q̄ remerent. am ⁊ timorem. Ysai. lx. Terra ⁊ tremor vt sit super eos volucres celi. Debet aūt cordiliter ⁊ pompte pompe rubus alas suas sc̄z bona sue pfectionis spalis sc̄z p ele. motyna aūt largitionē Sue. Exaudiebat sc̄z desiderio alas suas. Debet insup pedibus ⁊ cordibus vbi in celū pedes sue affectionis q̄ desiderat ⁊ amoꝝ Ela. vj. Volauit ad me vnus de seraphin: q̄ sc̄z interpꝝ incendū siue ardens. Ideo q̄ inceni sunt desiderio. Et aſſi alta sccre sc̄z

Et caput deo ⁊ plano humiliacre.	tallerit. Hic pmplanda
Et manus q̄ clemosinas extendere.	potent vola
Et pedes affectui vlq̄ ad celos po..	re. ⁊ sic volando viam paradisi glorie finaliter occupare: vt sic de illis intelligat illud Eccl. xj. Sancti qui sperant in deo mutabunt fortitudinem. alis ꝑn. vt aquile. vo. ⁊ nō deficient. Dicit eam supra de ambulare. Et sic figurabantur Ela. vj. in illis seraphin q̄ sex alas habebāt duas vela bāt faciē ei⁹ ⁊ duab⁹ velabāt pedes ei⁹ ⁊ duab⁹ volabāt. Et sic videbāt alas bic i capite. in medio ⁊ in fine. Seraphin eo q̄ est ordo superno angelog: ⁊ q̄ interꝑt incendū vi. roso pfectiones significat ⁊ seraphicos p amoꝝ in deo ⁊ alios accensos. q̄ pcerto tales seraphin vocant. qui sex alas habent spūales virtutes habere debent q̄bus mediantibus eam ꝑfr aſcēdere ⁊ volare. In capite est ⁊ in fine debet habere duas alas iuſticie sc̄z ⁊ timoris. Iuſticia sc̄z p quā regat: mouet per quē compellat. q̄ iuſticia est motiuum correctiuum: timor compulsiuum et correctiuum. Et ideo Eccl. ij. dicit. Fili accedēs ad seruitutē dei sta in iuſticia ⁊ timore. Et merito. q̄ sicut dicit Eccl. j. Qui sine timore est nō potest iuſtificari. Iste in pedibus affectionis q̄ pcedit alam debet habere alas duas sc̄z spem ⁊ charitatē. spem q̄ affectionē erigat. charitatē vo q̄ ipsum inflamet ⁊ inuendat. ꝑ. Speraste in eo eius congregatio ppl̄i. ē. Et sic est. cut illud animal qđ dicit pegasus. ⁊ dicit animal alatū mentium ⁊ alii. vñ equus pennati militis pegasus esse fingit qui alas habebat in pedibus per quas velūde ꝑ aera vehebat. Quia sic affectus pedum sunt spes ⁊ amor quib⁹ ad eius appetibilia volamus: ⁊ q̄bus sub ꝑfecto magis vera ꝑfr sc̄z ad aera id. ē ad celū p pemplationē ambulamus. Et sic ista bene pōt dicere q̄ ipsa est mater pulcre dilectionis ⁊ sancte spei Eccl. xxiiij. Item in lateribus habet habere duas alas. i. alā patie in tribulationibus aduersitatibus ⁊ infirmitatibus in aspera ꝑsperitate. Et sic dicit ista alam patie extendit ad mūdi aduersitates ipas sustinendo. Alam vo mitidie extendit ad mūdi ꝑsperitates ⁊ facultates ipas pauperibus erogando. Et sic dicit apls. j. Cbi. vj. Scitote iuſticiam pcari. patientiā. Et sic fm eundē dicitur ista vela in charitate ⁊ patientia ꝑfr. j. Cbo. ij. Iuxta illud Eph. iij. Cum patientia supportātes inuicē. Supportantes inquit. Clemosynas erogādo: cum patiēa aduersa tolerando. Quid plures. portio si illas sc̄z alas habuerint. volare q̄ pemplationem ad celi paterinos: ita q̄ fortiꝰ mētaliter veniemus: ⁊ illuc in fine ꝑfectius accedemus ita q̄ te nobis gratie dicit illud Ysaie. vj. Volauit ad me vnus de seraphin. Ideo bonitas de virtutibus gloriosis ita volūtibus admirādo pēr dicit illud Ela. lx. Quasi fili ei⁹ q̄ vt nubes volāt ⁊ q. col. ad fe. su. Ubi aduerte q̄ sicut aues aliq̄ volāt sursū aliq̄ circlarica tendūt. aliq̄ ab infimo ꝑtēsum. Sic vere vir ſpūalis ⁊ iuſtus debet volare mīsliter

Superius ad celestes eminentias.	Primus volatus est contem
Exterius ad terrestres circūstantias.	plationis q̄ dicit
Interius ad celestes conscientias.	mirabilis. ⁊ ideo dicit: Qui sunt isti. Secūdus est circūspectionis q̄ dicit pulcre ido ei nubes. Quia nubes circuit eis Tertius est meditationis qui est laudabilis: ⁊ ideo dicitur. Fenestras. Est enim mirabile q̄ per contemplationem superius aſcendamus: ideo mirando dicitur. Qui sunt isti. Et pernobile q̄ per circumspectionem exterius vagamur ideo dicitur: Nubes. Est enim laudabile q̄ interius per meditationem ꝓficiamus: ideo dicitur: Quasi columbe ad fenestras suas. Et sic breuiter dico q̄ est quidam volatus. Admirabilis. Commendabilis. Frequentabilis. Primus est contemplationum superius. Secūdus est laborantium exterius. Tertius est meditantium interius. Dico igitur q̄ iuſti volare superius admirabiliter et hoc ostenditur cum dicitur. Qui sunt isti. Si videremus homines sicut aues volare et non immerito mirarentur: et dicerentur etiam. Qui sunt isti. Et pcerto non minus est mirandum si videmus in terra homines celum querere: et circa terrena occupatos inferna mentis superius deuare. Et ideo sancti ⁊ sūt admirādi sue

mus: q̃ pro pdicto cursu mundi q̃ tui fuerit contemptor: cito q̃ maxime intuebitur peripietur. p̃ q̃ exemplum ouem sequi ad patriã qui gementes volauerit. Qui sunt isti. R. Et sic admirando videbat ipsos. Spo. vi. c. Illi qui sunt amicti stolis albis q̃ sunt et vñ venerãt. Respondet. Illi sunt q̃ et magna tribulatione venerunt. Et ib ad aspiciendũ et admirandũ talia volatilia monet eos Osee. vi. c. Respicite volatilia celi: q nõ seminãt. Luc. xii. illi q̃ sunt volucres celi p celestes exemplarem et affectionem: et p mentalẽ in celo habitationẽ nõ querãt epulas cõgregare: et penas celestis cogitare. Et sic ait in Ps. Volucres celi et pisces maris. Pisces dñi sunt volucres de cadẽ materia sic de aqua sunt facti sicut et Gen. i. Iterũ aliud sunt nec dñr potentes q̃ ex aq̃ cuiꝰ genus partim venit in aera partim remisit gurgiti. Ideo il pene volucres celi et pisces maris ad venerandũ q̃ nos debent esse volucres mentaliter ad celi volitãdo pisces maris inferni mentaliter cogitando. Adueste ũ sic tibi volucribus et volatilibꝰ. Qr quidã habitãt in petris et alias rupibus sicut aquile. Quidã in ramis et arboribus sicut pice. Quidã in glebis et pulueribus sicut alaude. Quidã in tectis et parietibꝰ sicut colũbe. Quidã in aquis et stagnis sicut cigni et anseres. Quidam in hac sicut upupa. Sic vere diuersimodi de viris spiritalibus possumus dicere q̃ quidã nidificant et habitãt in petris id est in fide solidate. ps. Volucres celi sup ea habitabũt: de medio petrarũ dabũt voces. Quidã in arboribus. i. in crudis et acerbitate. Ps. de ipsis dicitur Matth. xiii. Qr volucres celi requieuerũt in ramis eius. Quidã in glebis et terra. i. in delectatione et humilitate. Ps. Sicut harena maris volatilia pennata. Quidã in tectis. i. in celestis religione. et sic precepit dñs Gen. vi. Qr ipse posuerit in archa. i. in ecclesia sc volucres suã gen̄ suũ. Quidã in aquis. i. in cognitõe et misericordia Gen. i. Producãt aque reptile anime viuentis et volatile. Quidã in luto. i. in pñe carnis vitiosis obliterãtione Gen. vi. Descenderãt volucres sup cadauera. Ecce igit quã celestes. non tñ rarum aũt spiritalium sunt mirabiles dñi igit querit Qui sunt isti. Et sic dico q̃ isti volãt superius ad mirabile

Quando dico q̃ ifi volãt exterius cõmendabiliter: et hoc ostendit eis dñs Babes. Quia sicut nubes habẽt currere circũquaq; lateraliter et oblique. Sic vere viri et mulieres boni actiui et plani habent lateraliter ad negocia equaliter currere et ad vndiq; faciendũ deuiare: nunc ad bonos proximos et bñficiendũ: et sic de aliis. Multos bonos volatus possunt boni et actiui facere p quos possunt proximos edificare et habere. Nubes inde Job. xxxvii. Nũqd nosti semitas nubiũ? Quia bonũ volatꝰ actiuũ bonis nobis et nõ iniungitur. et ad hoc fm magis et minus q̃libet se et Job. vnusq̃ hõ ad laborẽ et actiuũ volãdũ

Notabo igitur de bonis actiuis q̃ ipsi debẽt volare

Ad alios eruditionem.	Sico ergo q̃ q̃libet bonus prelatus et volare
Ad liberos educationem.	ad eruditionẽ alienum.
Ad vicios emendationẽ.	Quia fcs augures a volatilibus dicunt. et de
Ad errantes ministrationẽ.	occultis fm fuã sciam
Ad iniquos castigationem.	et garrimo et gallus fcs volucres informant. In q̃ notat
Ad omnes predicationem.	q̃ alicui ad doctores debẽt alios docere. et non obstãte q̃ ipse ipsos in moribus informare Job. xxxv. docet nos super humãa nos et in volucribus celi erudit nos. Iterũ volare debẽt ad educationẽ liberoꝝ. Quia sicut violentus q̃ volucres rãpiũt ad hoc vacãt. Ad venerandũ q̃ prelati debẽt subditos pauper educare. et alios filios et confamiliares fuisse. Et sic dñs Luce. Vulpes foueas habẽt ad suos catulos fcs nutriendos. et volucres celi nidos: q magna pars volucrũ nõ facit in nidificatõe filios habẽdos. Item volare debẽt ad emendationẽ viciorũ. Sic ẽm est vere volucr' ita fortẽ quis ab hoc mouetur. Sic vere nullus debet esse ita malus q̃n cõuertat ad ẽm et mutetur Jacob. Omnis natura volucrũ omnis est a natura humana. Item debẽt volare ad ministrationẽ terrenorum. Quia etiam volucres volare querere cibos et fetus p se et pro pullis suis sic licitũ est immo necessariũ actiuis am pro se et pro aliis rationibus cogitare. et cibos subditis suis portare Abacuc. i. Volabit quasi aquila festinans ad comedendũ. Item volare debent ad caligantem malignorum. Volucres enim nubes ad anum finalium motum volant. Sic boni plani debẽt volare ad caligantem et pericolosũ malos. et sic pilos vicinus est Gen. ii. Lacerabit volucres eli carnes tuas. Item utiq; volare ad placandum omnes q̃ quia cum volucres voces et fletus nos audiunt Spoca. viii. Audiui vocẽ vnius aquile volantis. Patet igit q̃ nulli volãt graues cõmendabiliter. Et. nisi dico q̃ volant interius mediabiliter qñ ebriãt ei vox: Quasi columba. i. Sicut ẽm columba que sua est mediatrix nõ garrula: videns aceptari solet ad fenestras seu foramina vbi habitat volare: vt sicut possit ab acceptare saltare. Sic vere cum aceptari cupabili scs nobis inst diuine videmus. Iterũ ad fenestras. q̃ pluraliter vel ad fenestras volucrũ ipi debemus volare per ꝑsideratiõẽ: et ibi mente columbe gemere et mediatri debemus pl. Quis dabit mihi pennas sicut columbe. &c. Sic igit pater q̃ triplex est volatus scs volatus cõtemplationis aperationis et mortificationis. Et sic patz q̃ est volatus cõmendabilis et virtuosus. Tertio dico q̃ est volatus detestabilis et vitiosus. Iste est volatus malorũ. q̃ similes sunt icaro filio dyaboli q̃ cum his fabulas Ouidi vnaq; pars alas cum cera sibi ligasse et celum mare vidisse: et infulam cretę in q̃ inuitus tenebatur esse patet pater suus vocat ipsũ q̃ volando medũ teneret. et q̃ sursum nõ nimis ascenderet. nesset ne calor solis et cera fluens penne caderent et q̃ inferius non nimis descenderet. nesset tene frigidate et aque humore grauate fierent. Ipse vere mãdam patrie relictam et se volans gaudens cum superius nimis alte volauit. et dolo liquefactibus ceris in mare cecidit et perit. Talem pcul dubio sunt peccatores cum essi habeãt infulam bñ' mãdi tenere et sup mare multos periculos volando q bona opera ad terram firmam paradisi transire. necesse e q deficiant tpalia et medium teneant. Quod multi tamen non faciunt: immo ad terram facultatum p auaritiam ad aquas vitiorum per luxuriam ad celum mentium p superbiam nimis alte volitant et accidit. et hinc est q ale assumum suarum frigore indeuotionis pclant. et humore cum alio delectationis grauant. et ardore ambitionis liquefacte et dissolutę. et pennis virtutis caditibus in mari vitiorum et mortis mortuus mergunt. Etiam similes sunt locuste q̃ cum se volare credit sursum se erigit. et subito grauitate corpis cadit. quales sunt peccatores in gratia q̃ cum volãt volare superiꝰ et magnificãdo. cadunt subito vel in dño equaliter et eternaliter. Et ideo de grauitate talium dicitur in psal. Qr missa sunt filijo israel sicut harena maris volatilia pennata. Effic breuiter de malis volatilibus id est de vanis et superbis peccatoribus et illis de nouissimis est videndum q̃ illi volant nouissimo de ad vicia et peccata. Unde dico q̃ illi volant

Ad prosperitates.	Volant dico quidam ad ꝓsperitates. Ezechiel. xvii. dicitur. Qr
Ad pompositates.	sub vmbra eius habitabant omnes volucres alitę. Umbra enim mundi tran
Ad carnalitates.	situs prosperitatem designat.
Ad cruditates.	Cedrus enim credentias scilicet statum designat. Unde
Ad vocalitates.	ibidem dicitur. q̃ habitabant sub eo omnes volucres alitę. omne volatile sub vmbra ipsius nidificabat. Item aliqui volant ad pompositates. fiunt fiunt illi qui semper dignitates ambiunt Esaie. xxx. Et ipse legat et leo: et vipera et regulus volans. Et sic vis compari ambitiosos et superbos illis quatuor animalibus. Item aliqui volant ad carnalitates: sicut sunt Luxuriosi. De quibus dicitur Apocalip. xviii. Qr babylon facta est cubile omnis volucris immundi et odibilis. Item aliqui volant ad crudelitates sicut sunt iudices principes et rapaces crudeles. De quibus dicitur Deuteron. xxviii. Adducet dominus super te gentem in similitudinem aquile volantis cuꝰ im pete. Item aliqui volant ad vocalitates. sicut sunt gulosi qui vbicunq; sentiũt conuiuia volunt ire Abacuc. primo. Volant quasi aquila festinans ad comedendum. Hic igit sufficiãt de Volare. Vide supra de ala pẽna auc. &c.

Voluptas. Nota q̄ voluptas nihil aliud est q̄ delectatio. qui in rebus quib⁹ vomur inuenimus. Incipit aūt aliq̄s q̄ cōplacentia bona q̄dq̄ p̄ mala: et hoc ⁊ cōter. Dīr nota q̄ inuenit voluptas.

Eternalis.	Voluptas eternalis est gloriosa. ⁊ sic
Eternalis.	sumit illud Psalm. xxxvj. vbi dicitur.
Corporalis.	q̄ illa cetera inuenta facta est omne volu
Temporalis.	ptuosa. Item voluptas eternalis est

fructuosa. de qua Psal. j. Plantauerat aūt illos tunc para diſum voluptatis a principio: sic etiam de beato dicitur in psal. Torrente voluptatis tuę potabis eos. Item vo lupeas corporalis est labiicola Gale. vj. Adolescentia et voluptas vana sunt. Item voluptas corpalis est lucra ofa. quia ita est q̄ ducit ad lactum infernū. vñ Michee vj. Ambulasti in voluptatibus ventris tui in perditionē In vita enim cōsistunt ea pereūt in perditionē In vita enim cōsistunt ea pereūt in perditionē In vita enim cōsistunt ea pereūt in perditionē bam voluptatē ⁊. vide cū vitiosa agit de delicijs ⁊.

Vouere. votum. Nota q̄ votum quandoq̄ sumitur p̄ deliberatione. aliq̄n p̄ ipso voto. Dīr alic votū idem est q̄d videmus nunc videt sumere votum a volo vis. ⁊ sic sumitur in psal. q̄ vult. In me sunt deus vota tua. ⁊ Posuer. xxxj. Quid oblecrotes meę. Et sic cōsiderato q̄d se aliqua re vult q̄ acciāt vel nō accidat ingra votū id est ingra voluntatem q̄dq̄ sic votum idem est q̄d penitum. nunc dicit ⁊ vouco vouere q̄d idem est q̄d aliquid firmiter ponere. ⁊ sic ad hoc iuramēto vel fide pmissa cum deliberatione obligare. De voto igitur sicut pacto seu pmisso vel etiam iuramento possumus dicere q̄ votum ⁊ simplex verbum ita vident offerre. sicut glacies ⁊ cristallus. Glacies fuit primo aqua ⁊ ibi facilius resolui ⁊ terra redit in aquā. Cristallus vo primo est aqua ⁊ in principio: sed ita in substantiā cristalli tanta firmitate stringit q̄ non. ⁊ amplius in primā conditionē reuertit: nec amplius in aquę substantiā cōuertit. Sic pacto simplex verbū solui valt q̄d nō fuerit sed supficialiter confirmat ⁊ cōgelatur. Et ideo licentiāt illud bono resolueret: ⁊ ita sine magno pudicio non esset. Votum vo cristallus dicit quia a principio fuit vt a jure bonum firmabile ⁊ ad faciendū debile. Posset vo fieri q̄ tanta ⁊ firmitate fuisset obstrictū q̄ nunq̄ amplius resiliat: imo necesse est q̄ ex toto firmiter maneat. sicut de fato dicit Gene. j. Mendaliberos q̄ ordinē fati seriem eterna disposuit. cuius inquit prima lex est stare de cetero. Quia prudubio a principio est voluntarium: et post factum erit necessarium sicut dicit in psal. Vouere ⁊ reddite q.d. ergo votum est: reddendum est.

Notatur vico q̄ votum debent quatuor comitari sc̄z

Maturitas.	Maturitas vico q̄ matūe; ꝑsideretur
Libertas.	⁊ cum deliberatione debet fieri votum.
Necessitas.	Quia sicut videmus in natura dū q̄ sic
Celeritas.	viuitur durationis fuit ve citius cardi

nes crescūt ⁊ difficilius inflectionis. sicut debuit videri? q̄ nolūs fuerit q̄ ergo: videt in principio solet tardius ascendere. ⁊ difficilius ad incrementū venire. quia dū origo tis annis completis tūc suam acquirit. q̄s ergo vt ānis accipit ⁊ sic de aliis infantia. Sic de quia votum est res ppensa ⁊ curabilis. congrui est q̄ cum instantia se offerat hō. ⁊ p̄ deliberationem habitam tarde ⁊ non precipe nec velocius. Quia sicut dicit Sene. vno deliberandū est q̄d semel statuendum est. Quod pusupponit Hieremie. fuisti vbi dicit. Facilius vota nostra ⁊ sacrificemus. Facilius est ⁊ sacrificemus verba sunt futura que vtiq; talis votio non deficiant. Deliberare debet homo vtrum illud quod vouetur sit licitum ⁊ honestum: vel vtili se tenēs vel possibile adimplere contra ista. Quia sicut dicit Iudicū. xj. iuter hoc q̄ voueris indicrete sic eo sacrificabis. ch̄dd de homo sua sibi vitiosa occurrens dixit sua sibi esse occurrentem sacrificaret ⁊ occidit. De quo dicit Hieronymus. Ut ipse fuit in vouendo stupus ⁊ in reddēdo impius. Patet igitur q̄ in voto debet esse maturitas. Item ibi debet esse libertas quia sc̄z votum debet sponte fieri non coacte. Cum enim votum sit ad hoc q̄ homini placeat ne esse est q̄ a voluntate non a coactione procedat. quia si a coactione ⁊ non a voluntate fieret: domino nō placeret. ꝑ. Para. xxix. Letatus est pplus ci vota ꝑdix penitentie.

Item in debet esse necessitas. sc̄z ergo q̄ncti votum fuerit ⁊ penitum: ergo fuit necessarium. quod ante fuit voluntarium: ita q̄ ergo (dum tamen votum sit a sc licitum) necesse est q̄ reddat: nisi forte per superiorem relaxetur: vel in melius commutet. Psal. j. Vouete q̄ vouistis ⁊ reddam pro salute mea vbo. Item in debet esse celeritas: qua sc̄z sicut sapiens qui pecuniā q̄ si debet cito q̄ potest solare tardius si tam perderet non posset ampliꝰ liberari. Sic vere diuinum vota que deo promisimus: cito ⁊ celeriter solucre debemus: ne forte per moram solue. di potestatem perdamus. ⁊ obligati in purgatorio maneamus. Dīr Sene. xxij. Si vota vouerit vbo deo non tardabis reddere. Et sic patet q̄ votum debet esse accelerandum necessarium. voluntarium ⁊ deliberatū ⁊. Vide supra q̄ reddere penitere ⁊ fallere.

Vrbs. Nota q̄ Urbs dicit ab orbe: q̄ est rotundi. eo q̄ antiquitus vrbes fie munabantur rotunde. Sed quia lupa de ciuitate vicum est ideo breuiter pertransibo. Notabo tamen q̄ inuenio q̄ est Urbs

Superica.	Prima est opulentissima.
Infernū.	Secunda est roborantissima.
Imperiū.	Tercia est granitissima.
Exterius.	Quarta est inquietissima.
Deterius.	Quinta est desperantissima.

Prima est boni perfecti: q̄ ista est vrbs paradisi vbi beati ⁊ angeli sine fine letant. Psal. j. Beatus est vbs plenitudo ⁊ gaudiū vultus tui. Iste ista est vbs hominū plenitudo sc̄z ecclia militās ⁊ religio q̄ figurat in vbibus figuras. Hiere. xxxv. eo sc̄z q̄ nō qui addūs figuram sunt. Iste enim sunt due ciuitates sanctę. ex quarum altera non est felix. ꝑ. Paral. viij. Edificauit salomon vbes fortissimas. Item est vbs hominū pessima: q̄ ista est vbs plorum: vbi inclusus est rep. ⁊ vitiis regnantibus. de qua dicit bonū habitus et status. Recessi in fugā dilectationis vbet esse posita. in qua nulla tempestate posse esse impulsa sed a cunctis hostibus sine pertesa. ꝑ. Para. xxiij. Letatus est omnis pplus vrbs qui erat. Item est vbs boni peccatoꝝ. ⁊ ista est ciuitas vicioꝝ hominū q̄ sunt in rebellione ⁊ turbatione. j. Esdre iij. Vbs bonis dicit rebellis est ⁊ regibus nocens ⁊ populo. Item est vbs boni damnatoꝝ: ⁊ ista est vbs in qua omnes domus sue incendio ignis est cum tota. Iosue. vj. Urbem ⁊ omnia que in ea sunt insuper succendite. Iste igitur pumilio sue per vbem intelligat conscientia sue anima viri inth. sue etiam ecclia vel religio seu etiam ciuitas paradisi possimus dicere ad laudem eius illud Isaie. xxvj. Vbs fortitudinis nostre salus ponet. Et aduerte q̄ ista est vbs

Fortitudinis inexpugnabilis. Fortitudinis.	Ista igit
Charitatis indissibilis. Nostre.	vbs ha.
Charitatis inexpugnabilis. Syon.	firmitati
Firmitate ghat solida regio. Fortitudinis.	ter pugna
Charitate ghat cōis legio. Nostre.	bilem. et
Charitate ghat pulgens vita Syon.	hoc etiam

dicunt cum dicit. Fortitudinis. Quia vbs fortis vbi qui in forti loco ponit. qui fortis muro cingit. qui a fortibus militibus defenditur. qui a fortibus custodibus inhabitat. Et ibi vbs ista sc̄z religio vel anima in loco fortis sc̄z in fide qui est fundata a rege forti. ⁊ ideo est occupata. Isaie. xxvj. Murus ⁊ antemurale circumdabitur ei. Murus. inquit. id. quod custoditur vt custodia est circumpta a fortibus militibus. i. a bonis gloria ⁊ securitas inhabitata. Unde vico q̄ fortissima stabilis ⁊ solida tanta ⁊ secura esse existere video. quia vbs fortitudinis nostre. Urbs inquit fortitudinis. Unde ista est illa vbs a tyrannis regis ppl. de qua dicit Proue. x. Substantia diuitis vbs fortitudinis eius. Quia ista dicit vbs fortis: quia quia ab hostib⁹ impugnetur. nunq̄ tñ ab ipso penitus subiugatur. Manasses enim pem legitur fuctuasse: sed nunq̄ fuctib⁹ pessit. Matth. viij. ⁊ xiij. Quia ecclia vel religio q̄ in tribulationem vel temptationem fuctib⁹ agitat. nunq̄ in pem aut penitus cessit patus. Luce. xxij. Ego rogaui pro te vt non deficiat fides tua. Dīr alit pfectus. plenitudo vel alis spiri

ter pē impugnari nunq; aīa per violentiā intus subiugari. Quia fm Gene. Inquā esse possum? incassū nequaq;. Ita est igit vtbs fortissima nunq; capiunt inimici sed spōnee capiunt nō cogūt. Recidit ergo in vtbibus fortibus q; populus est p̄dator ipsi regi: sic tradit voluntarie inimicis. Sic etiā sepe fit in illis vtbibus: qt sep in vtbe ecclie vel religiose sepe terminus vite mālus et p̄naturus. Superiores et p̄lati et eorum mēbra sēp sūt subdui pena regen tpīs. pena rhetum ecclie conturbāt vident insultum voluntate hostibus eius sep carni mundo et dyabolo subiugant. vitiis regi spō peccātis et crimīb? opponunt. Tre nos. j. Sacerdocio mei et fenes mei in vbe p̄sumpti sunt q; quesierūt cibum sibi. Et ideo de talibus dī sic ruminat vrbem tribulari admirando loquit scriptura dicēs. Exre. dic. Quā derelinquēt ciuitatem laudabilē. vbem lēti ca. q. nō adiuuit. Nam in vbe alic hoc videm? Quorū dic est sit q dicen bnā ovibus sēp bubulis et affectus et sēsus. dī ipsa regina vbis. i. voluntate tradūt regē sūo intelligentie et rōnis iudicū p̄dunt: et ab eius obsq; fugiūt et recedunt. Hostes do illam vbem occupāt et ipam capiunt et incendūt Dicit. xxvij. Urbs data est in manus desiderātī Et sic sit q dic vbes nō per fortitudinē capiunt. sed volūtarie hostibus subiugant. Judith. ij. Omnem vbem subiugabis mihi. Dī et tali vbe fortitudinis videt vir Esa. xxv. Posuisti ciuitatem in tumulū. et vbem fortē in ruinam. et q. d. q. ciuitas anime vel ecclie destruit per eos q vomus vitioz et malog ciuitas efficitur. et eo q tumul vbes et vallorādis extirpat. Non sic igit non tradat vbe illa voluntarie inimicis. qt ipa portio se quarum est de se firmitat insp̄gnabilem p̄nit vbe inqt fortitudinis.

Scdo vico q illa habet charitatē indissibilem: et hoc vlandū cum viat: Nostre. Quia illud pronom nostre cōmunitate charitate et societatē designat. meū et tuū sunt particulā: et illa sunt que istos et istos p̄prietates introducunt. et q charitatem et vnitatem tollunt. Dī Gene. Quidem. me viuerent homines si hec tua. propia tolleretur. sc̄z meū tuū. Nostra et vestra sunt omnia. et illa sunt q charitatē custodiunt et faciunt: et vnitatem et pacidum introducūt. Nostre inqt Hieremi. xl. Manete in vbibus vestris.

Tercio vico q illa vbs habet claritatem sufficientem. cum viat: Syon. qđ interpat speculatio. eo q in illa vbe p fidem. et p̄templationē. videm. et q verum iudicū et electionem veritas p̄templat vt sic de illa vocatur illud Esa. j. Vocaberis ciuitas iusti vbs fidelis. Syon inqt. ps. Videbitur deus deorum in syon. Patet ergo qđ in vbe ecclie vel aīe est claritas charitas et firmitas. Vide sic pia de cultore.

Prere. vtio Nota q vtio sumit in bono et in malo. Vñ fm q sunt diuersa genera iguū. fm hoc sunt varie spēs adustionū. Et sic dico q boni vsunt

Per tribulationē.	Dico q boni vsunt igne formatō. sc̄z tribulationis et sic vsus in ps. Ure renes meos et cor meū. Sic vsunt
Per tentationē.	igne medātis correctionis. Vult

enim q boni tribulationib? vsunt: et q nō intelectame correctionib? flemulent. Dī iacob dicebat Gen. xxxi. Ecce videbat et gela. Et sic enim pīant qui alios bñdē corrigere vicinē vitioz. qđ. Qui facit ministros suos igne vrentem Sic vsunt igne ardētis tribulationis seu tentationis. qz sc̄z ignis eos ab bestijs? cōpari. q enī similitudinē ignis? percutari. ij. Cor. xj. Quis scandalizat et ego nō vror. Sic dico q mali suos bñdē adustiones. Dī nota q malivsunt

In variis malis affectionibus.	Vrunt dico interius
Exterius mundi tumultibus.	desideriis affectuis.
Posterius inferni tormentis.	Dī te peccatore dicit

tur Dicre. iij. Homines vrent in vbs. Item vsunt igne? dolorosis cuiscruciatis seu tribulationibus mundi. Quia terrenū sunt sicut ignis q nō solum vrit bona ligna. immo etiam mala. Unde de talibus dicit Abacuc. j. Sicut cubo chaldeos. q. Sequitur. Celebrant quasi aquila festinans ad comedendū. facies eog ventus vrens. Sic vsuntur posteriꝰ sc̄z in fine dolorosis tormentis. Unde Judith. xvj. dicit. Qt super impios vsbit vbs ignem et vermes vt vrantur. et sentiāt vsq in sempiternū. Dicit supra de igne ardente et accendere.

Drgere Nota q vrgere cogere et compellere dī mentur in bono et in malo. Et ideo bñ inter notabo q inuenitur vrgere

Dilectionis interiorie.	Est dico vrgere dilectio
Correctionis superioris.	nis. Zelus enim et feruor
Afflictionis exteriorie.	mentis amoris vrget nos
Damnationis posteriorie.	bñfacere. Sicut videm?

q ignis elpellit scy scintillas sursum ascendere. vñ q. Cor. v. Charitas xpi vrget nos. Sic est vrgere correctionis. Pudati est iustinus sine sicut magistri operis q alios corripiunt et vrgent. Dī j. Esdre. iij. Continerit iumenta vt vrgerent opus dñi. Item est vrgere afflictionis seu exteriores tribulationis. Unde sicut fenis ventus cogit aliquem ire retro vel ante. Sic tribulatio vrget nos vt retro cedamus et vt nolimus a malo: vt ante vadamus bonū faciendo. vñ Ero. xij. dicit. Qt ipi egypti q erāt persequentes vrgebant filios israel egredi de egypto. Item est vrgere damnationis. Quia sicut sentencia iudicis vrget vt ligno vocat ad patibulū. Sic sententia xpi vrget malos ingredi in infernum Gal. iij. Missi sunt in fontanem ignis ardentis. cum tuffo regis vrgebat. Dicit supra in infinitū locis huius operis vbi fit mentio de isto quadruplici genere cōpellendi.

Vsq; Nota q ista dictio Vsq; sine sumit cum indistinc sine exclusione q denotat mali terminū atq; finē. Et sic tenetur notādo q per vsq; intelligunt boni et mali. Et sic dico q inuenit vsq

Quod est appetibile.	Dico fine q est vsq; appeti bile. et illud est ille fine ille cū
Quod est desiderabile.	dusio ad quā boni homines
Quod est intuitibile.	desiderat pueire. Omne est
Quod est formidabile.	illud qđ natura appetit: nam
Quod est admirabile.	viliter est suum vsq; i. vehire

vsq; ad terminū quo possit appetit? sine quiescere. et nō plane non fluere nec vacare. ps de lapide sursum iacto: q naturaliter appetit vsq; ad terminū scy ad terrā desidere vt ibi vbi locus suus est. quiesc possit quiescere. et interē Sic de animo humano. q in terris quietē nō inuenit. nec bet petere suum vsq; i. terminū. conclusionē. finem in q quietē habeāt. et vsq; ad quem perueniat et inueniat. Et sic dico q boni debent amigere

Ad celum eternū contemplande.	Dico igitur q boni
Ad finem vite p̄seuerando.	amigant vsq;
Ad bonū gloriū imperrando.	ad celum per exer
Ad paradisum gloriū occupande.	citium contēpla

tionem. Unde de quolibet viro iusto dicitur Sapientie xxiij. Usq; ad celos attingebat flamo in terra. Unde Ecclo. vj. dicitur. Qt non habemus spem sicut anchorā fir mam attingentem vsq; ad interiora velaminis. Ecclī. Co. rinth. xij. dicit q ipse scibat hominem rapetum vsq; ad tercium celum et audisse ibi arcana vbi que non licet homi loqui. Item pertingunt vsq; ad finem q perseuerat tic plongatione. Et sic videt implere illud Ecclī. iij. Usq; ad mortē certa p iusticia. o. illud Apocal. j. Esto fidelis vsq; ad mortem et dabo tibi. vi. Item attingunt vsq; ad se um per deuotionem et oratione. pñ. Transibo ad locū tabernaculi vsq; ad domum dei. Item accedunt vsq; ad paradisum per gloie occupatione. figurati in bdya. Qui in fortitudine sibi ambulant vsq; ad montem dei. iij. Regum. xix. Illud est igitur vsq; qđ est appetibile. Dicit q est vsq; desiderabile. qđ qđ aliud est q ille fine. ii. la conclusio vsq; ad quā perueniunt mali. de quo Esa. j. Planta pedis vsq; ad verticem nō est in eo sanitas. Et merito quia sicut dicitur in ps. Ipsi alcendunt vsq; ad celos: et descendunt vsq; ad ab. anima eoꝝ in mā. tabel. Et sic nota q attingunt vsq;

Ad pompositatem.	Ex pompositate est et superbia
Ad carnalitatem.	pōt sic illud dicēti in ps. Usq;
Ad obstinatem.	dū vsq; ad celos. Ex carnali
Ad miseri p̄petuā.	litate do et luxuria igne pōt in.

telligi illud Dicre. ij. Filii impbeon ppupauerūt se vsq; ad vesicā. Ex obstinate ira et tumultuosa pcedit sic illud

Eccl.j. Ebdli vsq; ad fundum calide sepolte: t penetrabit vsq; ad focos. Sic pspiciant vo talia t opulenta pōe oculos Ecc.xlvij. vbi dicit. Qz ipe fint trāsducus q aquis id ē stupēdē pspiciant primo vsq; ad talos. deinde vsq; ad genua. deinde vsq; ad renes. Et necessarij gradus pueniunt de minimis vsq; ad maxima. Illud est igit vnū vsq; qd est intrabile. t illud est illud vsq; id ē terminus motus. q; similis est arene. Maria. vsq; ad quā pōt venire mare t nō vltra. Sic vita nostra durat vsq; ad mortē Job.xxxvij. Circūdedi mare terminis meis t posui vectē t ostia. Et dixi. Vsq; huc venies t hic pfringes tumentes fluctus tuos. Et iij. Reg.xx. Qz egredient ciuebias vsq; ad mozem.

Quarto vico q est vnū vsq; formidabile. t illud est p̄pe infernus. De quo dicit Moyses. Flamā vsq; ad ardoz ignis taberis. q. d. nīsi vsq; ad infernū descendes.

Quinto vico q est vnū vsq; admirabile. t illud est vsq; ad infinitas potēte vnine. De q; in ps. xl. Qz ipe dixit. Cum venio vsq; ad mare. Et Baptista viij. dixit. Qz ipe arcingit a fine vsq; ad finē fortiter. Vbi. s. de admiratione vbi opponit hucusq; tumentes. &c.

Vsqzquo. Nota q; vsqzquo est q̄dam interrogatiua dictio q; idem significat q; ly quare vel quo. Verumtamē ve differt vsqzquo ab aliis pōe t est sensus. vsqzquo. i. vsq; ad qd tp̄us erit hoc. sicut Dan.xij. Vsqzquo finis horū mirabilū. Et sic nota q; per illud adverbium vsqzquo q̄q tres reprehendit. quadoq; bonos homo enim videns opera dei t iustos iudicia tue scientie cautas ipsoz q̄q petit ad exparandū sibi deū: et ad querendū vsqzquo. i. vsq; ad qd ipa durabit. Et sic videq; illud vsqzquo conqueritur homo de deo talium.

De pfectis quos grauari permittit.	Conqueritur tm
De malis quos vltari permittit.	stolli grauamini
De iniustis quos non punit.	bant: t sic in glo

ria tribulationis quāt dauid in Ps. Vsqzquo oblivisceris me in finem: vsqzquo auertis faciem tuā a me. Et Habac.j. Vsqzquo domine clamabo t non exaudies. Sequit. Quare ostendis mihi inique laborem &c. Item conqueritur de malis vtaminib⁹. vbi hoc fit q; videt eos pspirare. vel in ps. Vsqzquo peccatores deus gloriabunt. Hic conqueritur de iniustitia vel dissimulatione. vbi hoc fit q; dē nō punit iniquitates malozū. Et sic dicit Apoc. vj. Vsqzquo domine iudicas t vindicas sanguinē nostrum qui effusus est.

Item dō q; illam dictionē vsqzquo reprehendit

De tarditate.	Dico q; arguitur dō de tarditate t
De negligentia.	obstinatione. j. Regum. j. Vsqzquo claudi
De incōstantia.	cetis vi. pau. vi. quo ma. Item arguit
De immūditia.	de negligentia t cupiditate. Posuer.
De inanitate.	vj. Vsqzquo piger dormies q̄ surgā.
De ignorantia.	ges de somno tuo. Item arguitur de

inconstātia t varietate. ij. Reg. xviij. Vsqzquo claudicatis in duas partes. Item arguit de immūditia t carnalitate Hiere. xxxj. Vsqzquo delicate diffluxeris filia vaga. Item arguit de auaritia t cupiditate Habac. ij. Ve qui multiplicat non sua. Vsqzquo aggrauat pora se densum lutum. Item arguitur de ignorantia t stultitate. Proue. j. Vsqzquo parvuli odigitis infantiam. Et sic igitur pat quomodo ista vtatio Vsqzquo est quedaz arguitiua dictio. &c. Et de ne quare.

Vsura. Nota quia supra de vsura in locis infinitis est actum. ideo breuiter pertranseam de vsura. Nota igitur q; vsurarij sunt

Mendaces trāsgressores.	Dico igit q; sunt men
Gaudēs pmptores.	dates vel trāsgressores.
Pauperū acceptores.	Quoniā de hoc sepe audiūt q
Terre ꝙ plantores.	tam i. iure canonico q̄ in

diuino quoddā vsura dicat. xxiij. Non fenerabis fratri tuo ad vsuram &c. Et ppterea quotidie publice faciunt Ezec. xvij. Vsurā t superabundantiā accepit. Item illi sunt pmptores odi gaudēs. Illi enim sunt contenti pecunia⁹ suam nō querūt. Quia dicit Proue. xxiij. Non habeas fratrem tuū sine causa. vsq; huc venies t hic pfringes tumentes fluctus tuos. Et iij. Reg. xx. Qz egredient ciuebias vsq; ad mozem. Item illi sunt pauperū acceptores. Quotidie sepe audiūt q; Terre ꝙ plantores. tam i. iure canonico q̄ in diuino quoddā vsura dicat. xxiij. Non fenerabis fratri tuo ad vsuram &c. Et ppterea quotidie publice faciunt Ezec. xvij. Vsurā t superabundantiā accepit. Item illi sunt pmptores odi gaudēs. Illi enim sunt contenti pecunia⁹ suam nō querūt. Quia dicit Proue. xxiij. Non habeas fratrem tuū sine causa. vsq; huc venies t hic pfringes tumentes fluctus tuos. Et iij. Reg. xx. Qz egredient ciuebias vsq; ad mozem. Item illi sunt fratrū p̄ditores decepto⁹. Sub specie enī boni occultāt pessimū. sicut lupo. q; pessime vidēt ouem t sibi blādiendo. vbi hoc inde est vt cum bono rat. similes bynis. que postq; aliud animal inflammati. vt de oriolo quo amplius se mouebat. q; etiam fugiebo vocē hominis t canes t pastores eius nō capiūt t occidit. Sicut etiam aranee que primo muscā aligat. t tandē bumorē et substantiā eius vorat. Quia pcipio illi sub specie boni et mali videnē alios pōnare. quos tamen solent vocē lupi recipere. t in laqueos suos contractuū inducere. ita q; vix pōt de laqueis suis contractuū se expire. Vltimo sub fluuium denocare dicunt. attrahunt aliq; vsuram. Quia breuiter sicut ut dicit. xxvij. Vbi quid vos fraudes manus &. Item illi sunt sumptuose mihi terrarum. Cū sumunt ēn omnia bona aliena vt negant ipsis. Sicut leo agit lupine. q; in instrumēto iuncta corde suine. sim occultato ait. t vastat. Similes etiā veneno aspidis quod primo facit dormire sed occidit eum corpus occupat. t sic non aduertitur eorum mors. Similes etiam canes qui postq; pīs eum morte lacerāt. ipm exterminat. t mandicat. Similes etiam crocodillo qui postq; bestia deplanxerit occisum ipm vorat. atq; comedit. Quia tales postq; bene lacerant. ipm applaudendo exhortabant. quia venenū vsure eum bō deleat. t nō cogitat nec aduertit. sed totā substantiā eius rodere. t occulte totū corpus. i. totā hereditatē bona occupare. Psal. Sicut ursus q; insidiat in abscondito. Vide supra de auaricia.

Terus. Quia supra de ventre satis actum est. ideo breuiter pertranseo. Notabo igitur q; in scripturis inuenitur venter bonus et malus. Primo dico q; venter potest accipi in bono. Et sic est Venter

Eterne pacientie.	Dico igitur q; inuenitur ven
Materne pudicicie.	ter eterne diuinitat. Et sic
Materne cōfessionis.	est venter t sacrati pectoris
Fraterne subuentionis.	matris ecclie. vbi deus q
Fortis de operationis.	principio et ventre omnia q;
Sapientie t discretionis.	futurus erat comprehēdit et

concepit: que tandem creando et opere complendo partoriit et emisit. In isto igitur vtero homo ab eterno fuit sed ipsum venter exinde mediantibus causis secundariis in lucem huius vite produxit. Unde Hieremie j. Priusq; te formarem in vtero noui te et antequā exires de vulua &c. Et in psalmo dicitur. In te proiectus sum ex vtero tu es. Et ab ipso ventre sapientie et misericordie tue exaltauit me et de me apud te. Hic est venter in quo ab eterno genuit filium deus pater. Et vtero ante lucifērum genui te vt dicitur in psalmo. Hic est igitur venter in quo in immensibus suis creature concepte t ordinate sunt ab eterno Job.xxvij. Quis est pluuie pr̄ erauit quis genuit filios rosis. de cuius vtero egressa est glacies et gelu de celo quis genuit. q̄. dicat omnia procedunt de vtero mentis diuine. Item inuenitur vterus materne virginitatis Matthei primo. Inuenta est Maria in vtero habens. Et Luce primo. Ecce concipies in vtero t paries filium. Item cloacarius interne confusionis et vallis visionis. sic vterus viri iusti nihil aliud est q; cor eius et voluntas. Item est venter in quo habent esse viscera pietatis et compassionis. sm illud Job.xxxj. Ab infantia creuit mecum miseratio et de vtero egressa est mecum. Item est venter in quo adhuc possunt concipi et saltem bone operationes Genesis xxx. Facies omnia que postea filii ei⁹ abūdare faciet de dominus sobole virili. Item est venter in quo est cor et viscera sapientie et discretionis Hiere. j. In vtero noui te. Et sic dico q; vterus tripliciter possit sumi in bono. Secundo dico q; pōt sumi in malo. Et sic dico q; caro. mundus. inimicus et diabolus habet qualibet suum vterum. Unde nota q; in malis vterum

Carnalis immūditie.	Dico igit q; vterus virilis car
Mentalis iniustie.	nalium. Uter⁹ est in q; incest fe
Naturalis offensie.	co. t in q; sūt odia t crimē
Temporalis opulētie.	cupiditatis t voluptatis q; sig

nificat q; focos lugubre egerunt. t in q; dicit vulua t fossa dicit vterus

tentur. Et de hoc per hoc illud .j. Pet. iiij. Cui autem egrotanti lingua vere donec virtus egrediant per singulos eius. Ille est enim verus in quo se Job ipse breuat fuisse. vnde Job. x. Qui verum contempsi esse me, oculus me videre: nullum quasi non essem de vero existimans ad tormentum. Et merito q; puerus q; in vero carnalitate nascunt. q; ibidem q; malos complacitas generat eternis tribulationibus repurant. Ely. viij. Subtrahe super eos medos ad eos demones q; iniquum non querant nec animum velint. qui lactantibus vicijs nō misereantur: sed fugitos insequantur impios. Dico etiam q; est verus inq; tanq; stabile est verum voluptatis lorentum malos. De q; Job. xx. Panis eius in vero illius vertet in fel aspidum in eis. Panis enim temporalis voluptatis beligunt: q; in vero mentis in fel reuertitur. qui eande remedia concupiscentie et inanitudo eterne miserie generatur. Dico etiā q; est verus naturalis. Et sic dico q; ille verus Joseph filius Jacob humane fragilitas. Vbi? cum tribulus q; puer qui est in vero sic mihi celestis sine q; bō in suo esse tanq; rali t corporeo. Figurat enim puer? in illo qui duodus erat ab vero matris suc Rom. ij. In multis eis defecit. hoc abundantius. t ab ipso vero contrahimus

Ignorantiam.	Dico ignorantiam. Psal. Erraverit locute sunt falsa.
Impotentiam.	Impotentiam vero
Indigentiam.	Rom. iij. Cir quidem erat duobus ab vero matris suc. Vbi gter debilitas? impotentia ne curalem in siget quibus a diuinis. Vbi pl. Suscepisti me de vero matris mee. Et alibi. Je te confirmatus sum q; vero. Dico etiam indigentiam. Vbi Job .j. Nudus egressus sum de vero matris mee: nudus reuertar illuc. Et sic dico q; ille est verus naturalis. Dico q; est verus gsperitatis Mundus est habet veritatem suam sc; gsperitat. vbi nuantur pueri peccatores. vbi locant t venit: sed stantiq; quidq; inde egredimur per mortem ipsi plenius in infernū languimur. Ille est verus cui. De quo Jone. 6. Ut quidam Jonas de vero pelagiq; qui in vero mundane gsperitatis retinentur. per peccata ipsi mouentur. nisi p; eius solis suffragium liberatur et ad veram penitentie emendationem. Vnde Ezec. xiij. Deus abvertere vocauit me t. Si signatur pacē q; verus in bono seruatur eum malo. Deficit.

Vti. Vsus Cum vsus rerum a deo hominib? sit concessus: t quer hoc fuerit facturus vt eis scire quilibet posset vti. Possumus breuiter notare q; triplex inuenitur vsus rerum sc;

Virtuosus.	Vsus igitur rerum ille est gratus. q; bo
Fructuosus.	ni et timoti oibus rebus virtuose vtun
Vitiosus.	tur. Vbi Aug. de vera religione scit. q;

iustus vtitur amico ad fruendum vtitur inimico ad patientiam vti pōt quilibet ad beneficentiam. vtitur oibus ad copiā. eternam. Quia paulo ante charissimi iustus non solum bō vtitur bonissimus etiam bene vtitur malis. Vtitur bō bene bonis q; iustus bene vtitur gratijs t virtutibus spiritualibus q; simpliciter sunt bone. Iste est vtilis Aug. de libero arbitrio. nemo male vtitur. ceteris sc; medijs et ministris bene vel male quilibet vti pōt. Dic Augustin.

Medijs etiam bene vtitur natura sc; fortitudine. prudentia ingenio t similib? ipa in vti similis expendilo. Item bonis fortune sc; potentia opulentia t eminentia t similibus ipse debet t iuste ministrande. Iste est sunt in differētia: quia eis bō possumus vti t cētā male. Multa enim sunt vtilia t inutilia: que tamen vtentibus et eis vti facientibus sunt vtilia. Et inde est q; cōtrarium q; bonis est medicina, cruibus est venenum. Amigdalū vulpibus dicit esse morsū q; bonitas est malicia t rabus. Cūi mā dragonū Q; de serpente vnt vtentes facit t patientem inuat. si eo in moderate fuerint bolem occidit. Etiam cola arance que etiam inutilis videt si eo ex debite vtus fuerit contra multos infirmitates est vtilis. Quia breuit. cū la mundane gsperitatis t bona opulia t eregalia que vulpibus t canibus id est bonitib? bestialibus t malis inde bitis vtentibus t eis vt oportet nescientib? t nolentibus sunt nociua t ale dānatiua. Si ēē bobus .i. plenis rōnabilibus ipis moderate t rōgabile vtētib? suffragant ad salutem ad salut fut vtilis t spūaliter adunatiua. Bonis ēē vtunt rebus nō datis sc; timoti eligit t amicitia poti dēter t moderate nō fugitiue nec timoti inuc vel dimittendo vel nimis frate. vn .j. Cor .j. Scimus qm lex bona ē si ea legitime quis vtat. Cui Aug? Hoc vt doctrina spūalis respondeo nimis simul rerum t nimis laudi dicit sic. In omnibus talibus non vitus rerum sed abusio in culpa est: t ideo quid locis t temporibus gruq; conueniat. diligenter est animadvertendū. Malis mlig vtit bonis iustus q; sc; vita mala culpi vertit ad fugitos colligationē. vntur mala mortis eos ad timoris pene fugā in confessionem. t ad equāe iustitie emendationem: pena et tribulationibus a talibus malis illatis vntur ad pacientiam t ad virtutū cumulationem. Sicut etiam dicit Psl. Ebryopes vunt sanguine vincens ? eius. vunt enim carnis? ipos ad cibū fidei et cauda t lingua in ipos est venenū ejectos. Sic vere charissimi caro. t vitia. t iniquitas. mala mors t vindicta in pios. t aconiti. .i. inquos ad vitā salutis sunt necessaria. Caro est .i. vita t carnalitas talis est comēdāda t mergenda p; electionē t expul sionē eorum carnē id. t lingua venenata. Fara vanitas et opera t vba ejciant. vt sic natura nō vitia diligat. Euangelio est .i. mala mors eop vitio est. qui .i. audiendū. quia ipi mei oīs mi ex hoc concipit t comitit. t ipius iustitia cōmendat. qui? ? eius .i. pena symbolica temptatione tuentur. Leuabunt iustus q; volent vindicta &. Et sic vita t mors. t carne t sanguine ipsa malos iusti bō vtuntur. t in ipos gliant t lucrant. Exēplo prudētie mercatoris q; ita bene sol lucrat in plumbo t ferro dicat. t aure t lapide fricto. Ista ēē facilia ad vtiq; sunt vtilia. nō solum aurea t argentea. Ad venerandū q; non solū boni sunt vsus ecclie t iustus necessari: immo etiam mali Rome. viij. Diligentibus deus omnia cooperant in bonū. vt Lui. vn. Edipe cadaueris mortui bibebatis inveniens vitus. Dic igit patz quō bō iustus nō vitur gratijs t virtutib? t medijs .i. bonis nūb? t opulib?. t infinis malis .i. eop malicijs t criminib?. Iuxta illud Eccl. xxxj. Vtere ejt bō frugi: bis q; apponunt tibi. Et hoc ēē te mūdi? filio di Judici. ij. Ut vera charitatem vtebat p; temporā. q; vtilē erit eis ingressa t bona. t nihil inuenichat finibus aut malis. Pt igit q; est vtus temetus q; est gloriosus. Certo hic q; est vtus fructuosus q; est bonus. Multi ēē vti t frui differūt: q; fruitio est vtus rei. quer seruit ea gtr aliud. Et sic quic vti potest ad iustos vtentes cū eo ad bona cōgloriosus. Vbi igit q; q; sumit p; illo. Mō etiā possunt vtentes q; beati in patria vtunt deo t bonis ppetuis iuxta voti. Et sic loquit Raphael angelus: videbar quidē manducare t bibere. t ego cibo t potu invisibili vtor Tobi. xij. Vtus ēē toti voti t toti voluntat imponat. Vnde Aug. Vsus quidē est rotis vtendis et vtilitatē gti ex ei bonitati fine vsu. Et bō minores sapientiores fuerit q; vtum in rebus retinuerunt: gaudent in alijs vtilitatē. Iuxta illud .j. Macb. xiij. Confortate symone esse vnes t virilibus estote. Ecce vtus q; est vtus vitiosus qui est malignus. t sic nihil aliud est q; abusus. Vtus ergo si bonus vt communiter accipitur. quia sm Aug. vt ab vtilitate dicit. Secunde boc. lxxxiij. dicit q; vtile gr. q; de vtendo sit vtilitas q; nemo vtit nisi vtil. non ēē vtit quisq; aliq; quo male vtit. Verumtamen hic accipio malū vtus p; abusu. Multi ēē sūt sicut serpentes qui quotidianis bonis cibis et sanis comederent tonus inveniens cibos tortos t mutatos. Quia mali quibuscunq; rebus vtunt: quer malum vtum omnia tam bona q; mala in venenū puertunt t mortē: t omnia in pernicies anime conuertunt. Vnde Seneca dicit. Et multa ola sunt mala. Patz de temporalibus rebus que se se bona sunt t vtilia. quā do sic quis bene vtitur eisdem. veritamen q; ibi eis non

bene vsus finem habuit. Ideo nō in bonū: sed in malū peruenit. vnde Eccl. xxvi. Bene omnia fanctis in bonum peccatoribus vo in malum conuertunt. Dicit ergo Pl. Quis glandes fuit alios porcos pcul tamen a nobis cōmedant faciant abominos. Sic vere bona temporalia q̄ sunt malis a personis q̄ ipsis bene fuunt vt possint esse vtilia: familia tamen a temporalia q̄ ipsis bene vtūtur nō sunt mirabiliter nociua. Palma ergo boni fructus fert a velox. a tamen dicit Pl. Cū quidam milites alexandri se ramis fructuosis strangulauerit. p eo q̄ ipsos inimicos reos a vendes cōtendere voluerit. Sili igit q̄ male vtūtur nocui fuerūt: q̄d tamen non fuisset: si vt bene fuisset. Multa humiliter male volunt omnibus eiā bonis male vtiqūtur motum spiritus a eternam solēt pio pōnia repercutere. Roma. j. Inimici autē naturale vitam a cum vitio qui est pena a naturam. vicio ergo illud Gregor. Omne a inimicum bonis q̄. Et sequit. Quamuis a creatura q̄. Et tamen ibi fuit male dicta q̄ constat. q̄ bis creaturas possunt licite vti tamen velent bene vti. a si solum quereret necessaria a pauperibus inhaerent. a darent fugitiua. Unde Aug⁹. de verbo dñi ca. j. dicit sic. Quamuis tamen consuetudine sua sed soleant aliter non posse. Sequit. Quare dicis dicere: possis q̄ non confundis: q̄ aliter nō potes. q̄ si confundas mutas ego non concurre igit nō vtere ne cessaris a fugitiua a pauperibus. vtere possis. a pauperibus vtis. Patet igit q̄ quidā inuenit vtile malus qui est vicioſus: vtus tamen q̄ est fructuosus. vtus bonus. q̄ est virtuosus. Sufficiat de vtili quantū ad hoc a inducti ad cognitionē dñi. a aliarum rei frequentationem. a quo Dñs in regula sua a nos in longo tempe confirma nos coret a stabiret vtam nostra. Et Ambrosius libro de officijs. Quia ea infecta natura. vide. Et abusu a ab pfectibile. Et a sufficiat ad presens de.

Vtilis. Vtilitas. Bona q̄ vtile dicit ab vti. vide vtile dicitur illud q̄ ad vsualem est congruum a habile. vtile ergo est bonum equipargit q̄ nihil est aliud vtile nisi q̄d est bonum bo nostū p̄cuū vel delectabile. Horabo igit q̄ sex sūt genalia bona q̄ sequūtur spiritalia a eterno triplex est vtilitas scz

Vtilitas spiritalis.	Hoc igit q̄ sunt quedā vtilia bonū spiritaliter. Et sic hoc q̄ sibi sunt vtilia omnia que vtilitate temporalis. lēte ad obtinendam salutē. Et

sic hoc q̄ sicut sol a apothecarius diuersa a multa herbas a amaras a dolores cum lapidibus q̄ colligere: vel sic pōt a diuersos modos posse de remedijs vtilibus pudere. a hoc quia vt. Et vere herbarum modici scd vel vasculo quia sic in aliqua vtile a medicine. Sic igit bō q̄ diuersa modos vicios vult pudere vbi lumine anime possunt. vbet vtilia remedia pudere. a de diuersis ecclesie sancti vtilia de q̄ ad salutem animarū tam sa q̄ aliorum possunt pficere a iuuare. Et sic videbat loqui angelus Dñi. vj. vbi dicit. penitera hunc pōsum. a eo cito a fel. repone. nisi enim sunt hec necessaria ad medicandum. Hic ergo est manifestū aliqui herbam. Q. non sint bonam sine malam. sine vitiosam sine non a rationabilem. q̄n eciam posse aliq̄ vtilem dici. a q̄n ad vtilitatē hui⁹ q̄ aliter. posse aliq̄ comodū vtilitatem Eccl. ij. Cogitaui in corde meo a vino abstrahere carnē meā a transferre animū meū ad sapientie lucem. a videre quid sit vtile filijs hoim. Et sic hoc q̄ multa sunt vtilia pdi salutem: que nec nobis pcurari. aut salte cum patientia tolerari. Ad salutem ergo est vtile

A loco gubernari.	Hoc igit q̄ est vtile nobis q̄
A pena nō balari.	a deo patrio gubernamur. Q
A vitijs nō labi.	demus ergo q̄ nobis pōt esse vti
A vicijs flagellari.	us pupillo q̄ q̄ habeat bonū ma
A bonis castigari.	trem. hoc q̄ q̄ habeat bonum
A penis suffragari.	magistrum. discipulo q̄ q̄ habe

at bonū doctorē. Cum igit charissimi: nos sumus pupilli a patre nostro ihu p̄pōsito multorū vitam. Ecclī. xlij. Pupilli facti sumus absq̄ patre a matres nostre quasi vidue. Ecclesiastico lumine gratie q̄ vicia tenebre. Ecclī. xlij. Dulce oculos nisi seruus meus. Discipuli q̄ ignorantia obscurati habebant. Matth. xv. Adhuc a vos sine intellectu estis. vtile est nobis vtile q̄ do nos pastus cōtinuus a te nobilis non plumbeus nec pigdeus cōfusus. Lucis anime nostre in eius manus cōmendemus cuius in pā. In manus tuas cōmendo spm meum. Hic est

Vtilis tutor qui potest viriliter nos defendere.	Et ō
Vtilis tutor qui sit viriliter suos conducere.	fili
Vtilis enā vocatō q̄ viriliter sit suos informare.	co.

mittere nos debemus qui melius sit. q̄ nobis sunt vtilia. q̄ nesciū scimus. a qui volum nobis petere vtilia. q̄ nesciū credamus. Et sic loquit Aug⁹. libro solilo. q̄ero Confitear crede deo: cap totum. Cōtine quantum potest. nec nobis vtile est quid petere nisi. sed illud dimittimus a velitis nisi scirem esse pficue tia ei q̄ a se fieri. nunc non petimus. Nihilq; ibi mentire quinct. Quod nō pfuit etiam si nocuit. Pater cognitum nūi q̄ nō no quia sicut dicimus est vtile est q̄ nos tro petitore cōmodū nostrum. Scio ergo q̄ nobis vtile est q̄ pena mihi semper sit. Verbe est amare vt cōtemnamus vtiles sunt medicine q̄ dulces. Et te absinthia herba amarissima. In pharmacijs legit q̄ multe plater vtiles sit in medicina. hoc pueriliter habet q̄ materiam earum indurat: a materiam molle mittit a relaxat. Quia ambulationis effectus attenuando a vsus materiam earum a grossum ex corpus hominis indurare ad patientē sustinendū. materiam vo molliendum. Et sic aliam a voluntatē habet relaxare ad tuū obligendū. a ad humiliandū a ad verum cognoscendum. q̄ per tribulationes varias efficimur vt sustinemus. Ps. precio vo vt tendo ad tuam humilitatem reuertar. Et sic vere tribulationes fidelibus suis pcurat vtiles eos a peccando retinet: a in bono ipsos humiliat a confortat. Sic Aug⁹. sup ps. xlv. Offendēs quō sinit a multi grauiora mala q̄ legit adulteria pollutionem vel homicidium cōmittit. qui tamen in pēnitentia cōmissi vicia sic. Rem pessimo loco: est animę spera habere q̄ aduersa bona: sanitatem fugiens alienam non concupiuit nec adulterium non occidit. Erat ei infirmitate tribulationis suę ratio non interior. quibo videbat miserior. Multe quidē sūt tribulationes vtile medicamentū extra oyabeli temperamentum facere et multi sunt fortes bonitatis cuius pharmacum intrant. Et igitur vtile q̄ pena sicut vtile mur sed de hoc vide de tribulationes supra in titulo mundo nostro. Tercio sico q̄ est vtile nobis q̄ casu criminis impugnamur. Quo ei sunt plenum genera quas q̄q; vtile est tentari: a in temptationibus superari. Sine gladiatore a pharmacus. Utile est sico negligentes: quando ei bō est negligens a nō pecauit caute se cedat: q̄ nimia incaute & peccati occasionibus appropriat. nec vtile est q̄q; q̄ cadat: vt repiatur caute se habere addiscat vt et tunc pertinaciam obligatus pōnere. a sicut facit bō q̄ sine aduertentia in lubrico cadit qui ibi iterum timidus multus cauet ne iterum cadat. Et sic loquitur Gregor. in Pastor. Cū cautio est in reliquum lapsus anteriis. Glaucias pater de lupo qui nō libenter vadit ad locū vbi sensit fuit pedicatus: et de more qui non libenter intrat: muscipulum qua prius absq̄ fuit capruere sic de similibus. Ergo vtile est cadere ve simus impotēti cautiores. Et sic loquit Ps. domine de consilio tuo libi q̄. a. j. mcis. Utile est ei seruo posse dñi ministerium compleri. Quomo a corpore negligentie sollicitando? vicijs cruciatur: et ad virtutum actus per exercitij agitur. Item est vtile plumenbus. Ecce gantes est: a de suis cruribus gloriantes a fragilitatē proprie ignorantes: a per cruces q̄ quas babet alios quos peccare viderint contemnūtes post casum meliores fiant. et concepta humilitate vires. proprie recognoscūt. Sicut ei facit talibus sicut mater filio suo quem docet ambulare. aliqui est nimietic ipsum fle. et si cadat bis vel ter: nō curat tum tenera ambulare addiscat. Sic vere nobis plumbeus et indubitis nimiū cadere a vt cognoscāt vires proprie fidei eos stipis nimiere. a q̄ cadere timeāt pedes ostendat: vt q̄ hoc efficiant humiliter a melius vires ad gressum ambulare. Unde Psalo. dolens ex. xxxij. Quidam plangunt violenta impulsum fragilitate q̄ ipse humiliter vel infirmitate per humiliatem validius conculcant. plerisq; vtile est arrogantibus a de salem quate

mus fac ei firmamentū ꝓfectꝰ ad humiliatē reducant: ꝛ humiliatos post casum erigant. Et ita iuxta qđ docuit Greg. li. xxv. cap. xi. vbi supra. De pœnis sunt vulnera virtutum medicamentaria: ꝛ ideo talia de medicamento vulnus sanat: ingratum ei qđ virtute suspicatur. ꝛ ideo cōtrario vulnere dicit deus se vulnerē eis medicamenta facit: in seipsum ipsos cadere ꝓpter pœnā cupit. ꝛ ꝓ pœnis ad humilitatē ad cognitionē ꝛ ad timorē reducat. Unde dicit ꝙ accepeis inquit verberibus erigitur nō gladio: sed vt ita dicerim medicamentis vulneratur. Quidem est virtus nisi medicamentū quod est virtus nisi vulnus qđ igitur de medicamento sanitatis vulnus facit deus de vulnere medicamentū: et qui virtute potiuntur vocē audiunt. De hoc habemus exemplum de petro ꝙ nimis de seipso ꝓsidens plumpserat esse mortē mi me opponeret mea eā ꝛc. Vel dicitur cum quid erat vitiosa fragilitas eī hoc ingerat de se nimis presumēs: ꝛ alios citō pronos in ruinā se eis ꝓtrahit. Unde ꝑ vō scandalū patiuntur ꝛ nos ego ꝛc. Matth. xvij. Et ꝙd petro dr̄ ipm ꝛ ꝓpter nimis ꝛ stultum cecidit. ꝛ sic de fragilitate cognita ꝛ humiliate ꝓpria fundo amare sentiat ꝛ reiecerit. ꝛ medicina ꝑ vulnere ꝛ vulnus ꝑ medicinā ꝛ salubriter fit. Ide quo in ꝑ. Simile facit eos ꝙ. ꝛc. Quod exponēs Aug. li. xii. de ciu. dei dicit ca. xiij. Unde ꝺ dicere superbus vult est cadere in aliquod apertū manifestū ꝓpter. vt sibi displicēdo ꝙ sibi placēdo ꝓmeritū. Ita ligatus enim sibi ꝓprie displicat qđ sentit ꝙ sibi placuit qđ ꝓfuturus. Unde est igit nobis ꝙ casu criminis impugnamur. Quarto nobis vale est ꝙ a vitio impio flagellemur. Vale oñ est berbie ꝙ calcet ꝛ ꝙ ventis ꝛ pluuijs irrigēt. Talo enī ꝺicit ꝙ in postremo in primo est ꝛ vltio medicine pulsus est ipsius cōbussi vulnera sanat: carnē ꝓpriā solidat ꝛ restaurat. De tyro enī script̄ vere nobis sit tyrica ꝙ nihil vulnus est pena vindicti. Basilisca est animal inimicū naturaliter aliquibus ex vitijs cognoscitur ad ꝛ mortificationē mentium plurimū suffragat. Et non aliā rapacitē sed ad malū ꝓficit: ꝛ videlicet oculos christi. qui benigne et vitat. Pli. q nō est bene aliqđ aliud quod in aliq; ꝛ vile aut bonū. Sic vere ibi malū ꝙ bic nobis vitia dicit nos vermes videant: vt in plumbo fiat vulnus. Pli. en suis maledictis ꝛ factis nos sunt tyrica a vitijs nr̄is ꝛ oculos mētis nr̄e occasionaliter claricule et illustrēt. Deus est malos ꝺ nos vermes etiā ꝑualere: ꝺs videt ꝙ nobis ad cautelam vicios. ꝛ ad exercitiū virtutū. ꝛ ad augmentū meritoꝝ seu mentoꝝ pēt ꝓficere ꝛ valere. Ait Greg. in mora. li. xx. ca. xvij. dicit. Disponit deus inde electos suos adversitates ꝛ aliter permittit exercitare vt ꝙ eos sentiam pergat bonos acquirā. Nunq; est ergo ad aperiendos bonis nocere permittunt: sed eis in primis ꝓderunt videat. Pli. dum infesti sentit iudi purgant: ꝛ vtilitati in eos mali: ꝛ eis ꝓsunt. vt hanc ꝓmodo humiliatur ꝓ nimis ꝺ sempi in melius sentat qđ reprobi bonos aut erudiant purgāt. ꝛ vtilitati bonoꝝ malos potestate militant. Quia bonitas ih mali non sunt nisi firmamentū medici da nostri ei ꝺs solet ꝛ nobis medicos ordinare. ꝛ ideo salutare seu salutē. Ait enī Aug. li. de laude charitatis ca. xiij. dicit. Quodāmodo firmamentū dei est ipse inimicus suus per quod saluatis. Si igit noueris deus vole tibi esse vt te expellat. ꝛ vt ꝙ ipm vapules vel ordinis ꝓmitte: ipe vello te curat. oppi vt ille sanet. Ideo est vole ve a vitijs impijs flagellemur. Quinto dico ꝙ est vole ve a plagis ꝓpriis castigemur. Si cordeo est medicus magis respicit infirmi vtilitatē ꝙ voluntatē. ꝛ ideo qñ videt vtile quem sciet vel ligare. Quia nouerit infirmo displicere. Sic bonus pastor subditos ꝙs inuitos te compert ꝛ curare id est ne vtilitate eoꝝ perfuere. Sicut enī dicit Augustinus in enchi. ca. xxvij. bona multa perfunt inutilia: qđ eoꝝ ꝓfuturi vtilitati non volentati quia ipsi ꝓpria inueniuntur inutilia. Et ideo nihil velino ꝙ bonus pastor. ꝙ sit ne subditos ꝙ vtilitatibus ꝓsidere. Contra ne auro facta sit ne instrumēta aureo vtilia est ꝙ ne alia. Quia qñ placuit est aureus ꝛ ferreus cultura ꝛ cōtrario qñ imponit vtilis inuenit. Sic oñ os esse vtilis tibi ecclie ꝛ subditis. ita ꝙ magis os ꝙ ꝑere vtilitati alioꝝ ꝙ ꝓpriū. Ex ꝓpio apli ꝙ dicit j. Cor. x. Non quero qđ mihi vtile est sed qđ multis vtile. Quia plane debet quilibet ꝓsidere publicum vtilitatē nō ꝓpriam: ꝛ talentum ꝓficere nō solū ꝓpriū: sed cōmune. Et ꝓpterea vult inquit Greg. in past. cap. xi. ꝺ sic. Qui pastor ecclie ꝙ ꝓfectus ꝓficere ꝙ ꝓfectus ꝓficere nō valet

no homine colligit. ꝛ de quibusdam consolationis ꝛ gratie publicatur. De multis ei conqueritur. de q̄ vnus bonorum operibus possit liberare. xvij. Dō est vna in vitibus. ꝛ nō est sicut in sentibus. ꝛ quod pius est q̄ in loco vnarū spinarū id est in loco bonorū mala ponit. Esa. v. Expectauit vt faceret vuas. ℣. Tercio inuenitur vas boni liquoris. ꝛ ita est vna sacre scripture q̄ vinum sacrum nobis ministrat. de quo Deut. xxij. nolit. De filij israel dicitur sunt sine consilium gentis. ℣. Quarto est vas fidei catholice. q̄ sunt bona spalia q̄ vinū delicatū nobis stillant: q̄ peccatores mederi non potūt. Quod si possūt. Nunc vj. vbi dicit Deus se nec velle plectere quicquid de vna cupiunt nō bibunt. Quinto dico q̄ est vna grauis bonorum. ꝛ ita est vna malorū operū q̄ peccatores plorāt. de q̄ vinū infamie nobis fundit. de quo Deut. xxxij. Vua enim vua de. ℣. Dicit de vno. vite. ꝛ sic sufficit.

Vulgus. Dicit. i. de populo plebe vel gente. ℣.

Vulnus. vulnerare. Dicit solutio in carne p̄ violentiā introducta. Ista est differentia inter vulnus ꝛ vlcus. Vulnus est p̄ aliā introductā: sed vlcus p̄ se nascit. Vel illatū vulnus certe dicit vlcus. Cū aīt vulnus quer sanitate corpis q̄dq̄ efficit. intra corpus infigatur. cum dolore infigatur infirmitatem corpis operet. ꝛ caudē mens per vulnera generet. Ita q̄ sic possunt inueniri q̄dq̄ p̄ualent. vel q̄dq̄ p̄parantes corp. f. Vulnerum. Curatiuum. Efficacium. Pernitiosum. Incorruptiuū.

Merendū q̄ spūaliter loquēdo de. q̄ genera spūalium vulnerū possunt in sacra scriptura inueniri scz vulnera bona habere. vulnera q̄ debeas videre. vulnera que de bent habere. vulnera q̄ debeas pūcere. vulnera q̄ debeas fugere. vulnera q̄ debeas horrere

Prima sunt vulnera vsitū recipiendo. Dico igit primo q̄ inuenit.
Secūda sunt vulnera acque ꝛ amoris. enim vulnera
Tercia sunt vulnera mūdi ꝛ laboris. charitatiua q̄
Quarta sunt vulnera culpe ꝛ erroris. debent vide
Quinta sunt vulnera eterni doloris. re. ꝛ ita sunt vulnera spūs q̄ cunctis inuentis sunt medicinalia. Sicut est videndum q̄ q̄ bō minuē q̄ per vulnus bra chij cōi corpori medet. Sic vere p̄ vulnera spūalia q̄ bonū spūs q̄ est bracchium dī patris. Iuxta illud Esa. xxxvij. Ego percuciam ꝛ bracchiū meum. totum corpus ecclie sue sanabo i. gratie sanitatem restituā. Ille est igit strenuissimus pugil noster. q̄ pcto restituenda nobis paradisi hereditate campū intrauit vbi vulnera ꝛ mortē sustinuit. vñ nobis gloriam acquisiuit. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras. ℣. Ecclesia pōt ille figurari in illo q̄ dicitur debere ab hierusalē in iherico q̄ incidit in latrones. ℣. Luce. x. Quia ipse de hierusalē. de paradiso venit: in iericho mundi nō fuit. incidit. ꝛ mulatus ꝛ spoliatus ab ipsis fuit. deus crucē ꝛ vulnera suscepit. Illum ergo ecclesia nō accidentis q̄ humanitatē illi interficerit. quapropter dicitur ipse feminis reliquit. Dō. Sup volenti vulnerū me erum addiderūt. Et ideo bñ dico q̄ ista vulnera sunt videnda ꝛ de necessitate credenda. Iuxta illud Augustini de virginitate. In pice vulnera sanguinē mortalem: peccatis redimendis accurrere refugium. ℣. Quia sicut dicit Hiē. hō. de ipsius cruribus. Fons vite acuto percussit. a se sapientia cecidit. a se saliga vulneratur: vita moritur. Ista igit sunt vulnera fanatica q̄ debemus videre. Secūdo dico q̄ sint vulnera trāsitiua q̄ debemus habere: ꝛ ita sunt vulnera diuini amoris scz pcussionis ꝛ passionis. quibus est cor nostrum trāsigendū ꝛ intus fortiter vulnerandū. Et primo dico q̄ non debem⁹ habere vulnus intime dilectionis. exemplo sponsi q̄ sponse dicebat Cant. iij. Vulnerasti cor meum soror mea. Amor. est ꝛ vulnus cordis nō tantū est bonum sed etiam malum. sicut de duobus scribus impudicis dicit Esa. xlix. Qui ambo fuerūt vulnerati amore iustitie. Et ideo de tali vulnere carnalitatis loquit Gregorius. super Ezech. extrema parte omelia. iij. vbi de beato aug. ait. ipse dicit sic. Dilio est si falso sit corpori: que trāsfixa est vulnere amoris. Multa sūt falso que dolorem vulneris huius nesciūt: cum eo ardentius in celeste desiderium accenditur vulnus amoris cepit: sic mia salubrius q̄ vulnere que pus egrotabat ex salute. Jtē debemus habere vulnera ꝛ pūnctiones. Sicut est dolens nō sentit vulnus quousq; vulnerat interius in carne anima. Sic pec cator nō cepit nec pungit quousq; p̄ponit in corde. ꝛ p timorē a deo vulneret. Sicut est cerous vulneratus in corde solet magice: sic bō vulnere pūnctionis affectus solet pedā offendo damnare et fortiter magice: vñ dicit. q. Jn offi terra magice vulnerauit. Jtē debemus habere vulnera doloris ꝛ cōpassionis. Materia est primo q̄ tabescit corda mālgere. ꝛ cōpassionis gladio vulnerari. vt sic possint nobis qui miseri dicere illud Esa. xxxij. Ex vulnere tuo ex sunt ꝛ nos nostri isti effectus ex. Sunt igit vulnera mālgrina q̄ debem⁹ habere. Tercio dico q̄ sint vulnera afflictiua q̄ debem⁹ sustinere. ꝛ ista sunt vulnera mutilationū huius mūdi: ꝛ correctionis paterne: ꝛ vulnera nostrā cōcupiscentiā passionū. Dō est talia vulnera sunt in finienda. ꝛ in patientia tolerāda. Sicut nō solet medicus atrociter aliqū vulnerare. vt corporis efficacia humoribꝰ possit a pericula liberare. Sic de deus ꝛ pater q̄ corripit nos ꝛ tribulationes vulnerant bonos: vt ab infirmitate peccati liberēt ꝛ sanā. Vñ de nos ei Job. v. Ipse vulnerat ꝛ medet: pcutit ꝛ manus eius sanabūt. De quo dicit Greg. vj. moral. ca. xiij. Qr pōs vulnerādo deuota facta ad salutem reuocat: ꝛ dum ipos affligit ex interiore ipos sanat interius. Quod tū est ꝛ multos q̄ nec vulneribus nec tribulationibꝰ emendant mores suos. qui quo amplius pcussi sūt eo ad ostinationē pessimā indurant. Job. xij. Cor eius indurabit q̄si lapis: ꝛ firmabit q̄si malleatus incus. Silex enī vino q̄dq̄ in fortiter vocat. q̄ etiā vulneribus vix pōt excitari. hinc dicit Pō. Quia multi sunt q̄ in pcto valiter obdurant: ꝛ ita de lapide. fortē. q̄ vulnera q̄ dū p̄sūt adhuc vulnerati est natura vulnera etiā dura quotidie vulnerat eos formam. nō sentiunt Hec quidē mec. quer ipa a pcto angelice ꝛ ut ait. i. ad Thessalonicenses. xxiij. Obdurauerunt me ꝛ non dolui: vulnerauerunt me et non sensi. Ista igitur sunt vulnera afflictiua que debemus sustinere. Quarto dico q̄ sint vulnera corruptiua que debemus cauere: ꝛ ista sunt vulnera violēta. Sicut est videndum q̄ in vulnere est obstinatio dolori. sanguinis effusio. debilitatis introductio. colonis simulatio. ꝛ nisi remedia apponat mentis fallacia. Sic vere illi in vulnere pōt mortalis cōmittat. scilicet vnitas q̄ est anime nos ꝛ deū solut. sanguis qui effundit. vires resistēdi debilitat. stimulus ꝛ dolor pūnitie introducit. ꝛ sic sequit mors eterna nisi affit pie remedium ꝛ cautela Christi. q. Cū dēficerit q̄si vulnerati p̄batis cautela. Ista est sūt vulnera q̄ dyabolus mendax q̄ ꝛptatione violenter imponit: quibus nos spūaliter interficit ꝛ occidit. Vñ de venenibus pōt intelligi illud Hiere. ix. Sagitta vulnerans lingua eorū. pacē cū amico loquit ꝛ occulte ponit ei insidias. Cōparatio est dyaboli: lingua ꝛ sagitte. nō eo q̄ mors lingue est mollis blandiloquentie verbis fugitur. similiter acuta est spūalis venenositas. Et sic possūt notare q̄ demones non occidit sic Valentibus fugere ꝛ pōpotentia. Vulneribus luxurie ꝛ carnalitatis. Vulneribus iracūdie ꝛ crudelitatis. Vulneribꝰ temulentie ꝛ ebrietatis. Vulneribus inuidie ꝛ obtrectationis. Vulneribꝰ blasphemie ꝛ maledicentie. Et sic dico q̄ inuenit vulnus bonum in spōsa. pō. Tu humiliasti sicut vulnus. Jtē vulnus immundoꝝ. Vñ de illis q̄ carnē pparā occiderūt ꝛ q̄ ymā filiā iacob corruperūt. ait Gen. xxxiij. q̄ de tercia grauissimus vulnerū dolor erat. Jtē vulnus inciditur: q̄ ictus sunt illis q̄ pcto vulnerib⁹ pcutit: qui incidens dr⁹ vulnerat in corde q̄ alius vulnerat in carne. ꝛ sic dicit q. Paralit. xx. In sapie pueri nunnis pcidere vulneribus. Jtē vulnus diuisum. De quo Psalm. xxxvij. Cui ve. cui pax ve. cui rixe. cui fouee. cui sine causa vulnera. cui subfusi oculoꝝ. nōne his q̄ morant in vino. Item dr vulnus liuidum. Esa. j. Vulnus ꝛ plaga ꝛ liuor tumens. Jtē vulnus blasphemie. de quo Apocal. xvij. Blasphemauerūt deū cōli p̄ dolorib⁹ ꝛ vulneribus suis. Ista igit sunt vulnera periculosa q̄ debet curari ꝛ per pnas medicari. Modus cū sanandi hec vulnera sit penitime. Per cauterum

pientis. Per ungēt̄ pfectio. Per curatū ōpassio
Per fouerā cōtritionē. Hīc ita sanat videlicet

Contritionis curatur. Habemus igit̄ per istis vul-
Confessionis aperitur. neribus sanādis pientis co
Compassionis curatur. rari. Dolor enim est curatū
Contritionis fouetur. seruātis pientia. pma hui⁹
vulneris medicina. De qua pōt intelligi illud Hiere. xxx.
Obduci cicatrice t vulneribus tuis sanabo te. Cicatrix
est sanie cōcretā t pendit. Itē habemus aperturā pfessio
nis. De q̄ Greg. in past. ca. xxv. Vulnera clausa plus cruci
antur q̄ putredo q̄ interius fouet ostenditur ad salutem
dolor aperit. Itē habemus curatā compassionis. quia
vngentis dolorosi curat sanat vulnera peccatoꝝ. s.
cant de deposito dicit. Pla. q̄ vulneratus a sagitta alcis sa-
nat. Ita de cyclria legit. q̄ multa signum pollet sup vul-
nus sanans ut Esa. xxxviij. Jhesus nr̄ vulnus clemosynas
erogauit. Item habemus fouetā contritione t labo-
re satisfactionis. q̄ sicut dicit bñ. viij. moral. ca. vj. Sanare
medici contrarioꝝ fiat curatione esse considerandum
sub mala medici ad secundū separant: vt apto vulnere vi
nus cont. q̄ sub fame laudat. Sed quid ultr̄? posito qui
vulnera criminū vult sanare, debet ita quattuor remedia
accelerare t in ipso gloriare. In pentia est celeritas cō
mendat: t tarditas reprobat. In Hieremia ij. Aduliā.
ari ca. cppii. dicit. q̄ deo corrigit culpa q̄ cito agit. tardi
us eo sanat vulnus cui putrefactibus mōbus longa pol
lpe curatio adhibet remedium. Etiā gloriantia pentien-
tis est necessaria in talione vulnerū: vt sanata eo pe-
nitus est necia. Jnpta illud Genesi qui occidit nō pōnt
remedia nisi magnā peccata. Cōra illos q̄ in pria non
gloriāt: sed potius ad vicia redeunt q̄ frequentant. et ideo
salutē de suis vulneribus nō reportant. Hī Jhesus fa-
lle quitoy dicit. Quantū est pentientia t culpa sequela
compunxit. Vulnus etiam frequēter ūrauit cordium sana
tarditē frequēter peccata est tardior ad veniā postulandā
vt sanet. Sic igit̄ patet q̄ sunt quedā vulnera corrupti
ti debemus cauere. Quinto dico q̄ sunt quedā vulne-
ra perpetua t ista sunt vulnera penarū infernaliū: quib⁹
ipsi dānati penitus carebunt. De quibus dicit in ps. Si-
cut vulnerati dormientes in sepulcris &c. Et tales videntur
esse similes illi lacero ad inferos descendēti. vnde Esa.
xxxiiij. Et ita vulnerātes sunt a nobis vt illis effectus ex. Et
sic igit̄ pz q̄ tam in bono q̄ in malo significato quinq; sūt
genera vulnerū. Vide. ij. de Plaga.

Vultus, enim apparēs. et per qđ cognoscit⁹ vnus-
quisq; n̄ q̄ mōs pfectus animi deducit. Possum breui
ter dicere q̄ p vultū pōt quis significare pria. apparētia
t notitia. Et sic dico q̄ est vultus triplex in natura scz

Sapiētie diuinitatis. Pater⁹ est qui debem⁹ amare.
Interioris voluntatis. Filius qui debem⁹ imitate.
Exterioris qualitatis. Corpus é qui debem⁹ amare

Dico ergo q̄ est vultus eterne maiestatis ē debet adorari
pñ. Vultū tuū deprecabunt oēs diuites plebis. Item est
vultus interne voluntatis q̄ debet imitari Prouerb. xxvij.
In aqua splendet ꝑspicientiū vultus. Item est vultus ex
terne qualitatis q̄ debet adorari scz vultus exterioris appa
rentie. q̄ scz creaturas est adornāda. De q̄ Gal. j. dicitur.
Qz vultus pueros apparuerit mediocres t copulatiores.

Hinc igit̄ patēbit dicimus primo q̄ est vultus dei qui est
bonus ōdes. Vultus est nil nisi aliud est ē sua notifica-
tio. Scientia vel manifestatio qua creatura diuersimode se
ostendit. Sicut enim videmus animus cognoscit q̄ vultū
t inde est q̄ vultus aliquādo est triste. aliquādo hylaris
t sic de aliis. Et ꝑter hoc possumus dicere de vultu dei,
no q̄ ipse vltus quattuor habet vultus. hoc est dicta quattu
or modos notificandi se nobis scz Vultus

Potentie. Vultū potētie ostendit de⁹ in creaturarū
Clemētie. gubernatione t ꝓtectione. vñ Job. xxvj
Iustitie. dicit. Qz de⁹ cōcūtit aquilonē sup vacuū
Letitie. appēdit terrā sup nihil. Ligat aquas in nu-
bibus suis terrenus vultū sole sui. Item vultū clementie sue
ostendit peccatoribus cōuertētibꝫ hoc dicit in ps. Illumi-
na vultū tuum sup nos. Item vultū sue iustitie ostēdit in
reprobos punitionē scz in die iudicii. qñ implebit illud ps.
De vultu tuo iudicii tuū. Et illud. Animo eni super fa. d⁹
Item vultū letitie ostēdit in beator. saturatione qñ imple-
bitur illud ps. Cū videro eum in visione t in similitudine
ti sanctabo eum in gaudio cum vultu tuo &c. Deus est q̄
gerat in mundi qui interpretat vultus desiderabilis. t in le
lomone. De quo ij. Reg. x. dicit. Qz vniuersa terra desid
rabat videre vultū salomonis. Quia vultus eius quanto
plus videt tanto plus habetur cum eo delectat. ps. Ve-
runtamē iuste confitebunt nomini tuo &c. Jste sunt quattuor
vultus qui ꝑ hos diuersimode cognoscit⁹ dicit videri. Et
sic bñ figurat in illis cherubin. qui quattuor vultus habe-
bant. sic ut Ezech. x. Dicit. f. cherubin interpret plenitudo
scientie significatio ignis q̄ est omnis scientia semper plenus.
ē quattuor vultibus videt: qz ignis modis notificatiuis
apparet. Et Exod. x. Ipsi sunt vultus quos viderām in
ra fluuiū chobar. Jste est igit̄ vultus de qui est beatitu
dine. Secūdo dico q̄ est vultus mōis qui est deprecādus.
Sup omnia homo vult habere mūdissimū vultum. ideo
qui macula in vultu magis apparet t turpius fedat. Sicut
re nos debemus vultū pfectie t voluntatis mundi ser-
uare quia iste est qui a deo ꝓcipaliter respicitur: cui quo
peccati macula turpius inuenitur. Et ideo anima debet ei
se sicut illa regina Hester. De qua dicitur Hester. xv. Qz
ipsa erat rubro colore vultum perfusa. ac gratie t mūdi
tiis oculis. Iste est vultus

Quem debemus per amorem ad deum conuertere.
Quem per timorem debemus ad terram deprimere.
Quo per nitorem debemus pec cuncta splendere.

Igit mentis vultum puertamus ad deum p veri obedi
entiam vt sic simus sicut illi cherubin qui habebant vultus
versos ad ꝓpiciatoriū: t se mutuo respicebāt. sunt dicitur
Exod. xxv. Item vultū mentis deprimimus ad terrā p hu-
militatem t subiectionē sicut de Hester habet⁹ legimus. ij. Re-
gum. j. Qz humilio se terrā vultu adorauit regē. Itē vul-
tum mētis illuminemus p claram diffinitionem: vt sic qui
libet possit videre illud Gen. xxxij. Vidi facie ad faciem dñi vi
dem angeli Job. xxxiij. Lux vultus mei nō cadebat in terrā
Patet igitur q̄ est vultus mentis qui est ꝑparandus.

Tertio dico q̄ est vultus corpis qui est regulandus. et
ille vultus significat exteriorē puertationē t apparentiam
corpalem. Sicut ēt in mille vultibus non inueniunt duo
similes sic nec in quibuslibꝫ puertationib⁹ inueniunt duo
pares penitus. In ille ēt debēt reducere omnes virtutes
spūales. nā sicut in vultu bono ois sensus corpalis: sic in
vultu anime oēs passiones apparēt. Et inde est q̄ sup om-
nia membra corpis vultus magis in diuersa mutatur. ex hu
manis passionē ex vna qualitate ad aliā mutat. Jnpta
illud Esther vij. Mutauerūt vultū ne agnoscatur papa
lem. Sic vere vultus puertationis nr̄e debet semper
in idē fundamentū sed ꝑ dilationē tempoꝝ t locoꝝ in qui
libet varias se mutare: non vnam virtutem solam: sed
plures t plurias in se ostendere et monstrare Lucie. ix. Fa-
ctum est dum oraret: facta est species vultus eius altera.
Unde nota q̄ in vultu nostro debet esse

Labor t diligentia. Habeam⁹ igit̄ in vultu no
Rigor t grauitas. stre puertationis diligentiā
Splendor t sapientia. laboris Eccl. xij. In sudore
Rigor t displicentie. vultꝰ tui vesceris pane tuo
Humilitas t verecundia. Item ꝓtendam⁹ in gra-
Hylaritas t complacentia. uitate vigor. j. Regum. j.
Maturitas t reuerētia. Vultus ejus non sunt am-
plius in diuersa mutati. Item ꝓtendamus sapientie splen
dorem Eccle. viij. Sapientia hoīs lucet in vultu eius. Itē
ꝓtendamus ibi displicentie rigorem Eccle. vij. Per tristi
am vultus corrigit animus delinquentis. Item ꝓtendam⁹
humilitatem t verecundiā. Unde Esaie. xlix. Vultu in ter
ra demisso adorabūt te dñe. p. Genesi in terram vultū me
um tenui. Et iij. Regum xix. Operuit beyas vultū suū
pallio. Item ꝓtendamus ibi iocunditatem t complacen
am. Proue. xvj. In hylaritate vultus regis vita. t Eccl.
xxvj. In omni dato ne hylarem faciem vultus eius. Item
ꝓtendamus ibi maturitatem t reuerentiam. Quia sicut vi
detur Esa. iij. Honorabilē vultus ipse capit. Et sic ꝑ habuerī

mus tales vultus de nobis patere dicit illud qđ dr Esa.j. de patria vrbe abscindebas. q. vultus eor apparuerint mouens z copulentos ceteris. Et sic patet quō vultus accipit in bono vbi no dicit. Sed quid? poterit mali nō habēt tales vultus nec tales apparēt nisi tales. ex quib⁹ mōstratiōnib⁹ odia qualitates malas cognoscit vultus suos. videt? ēē similes de corpore? pocarū vbi illi oēs mutabant vultus boni in vultus bestiales. ita videt? z nos tales ēē. Vñ Ezech. xxvi. Mutauerūt vultus eorum populorum negotiatores. Et sic notabo q bodie mutantur multi mali vultus. vide Dalmo

Mendaces z fraudulenti.	Dico q mali habēt vultus irātos z vehemēs.
Fallaces z vehemēs.	Cum dicit Gen.iij. Irruens irruam z cōpulsor z effrenatus.
Procaces z obstinati.	
Loquaces z effrenati.	

Item habent vultus velatos z palliatos. z tales sunt hypocrite. falsi amici. adulatores z palearcas. qui pallio hypocrisis ita operāt vultus conuersationis suę q vix possunt intelligi vel cognosci. sicut de Thamar dicitur Gen. xxxviij. que velata impregnari a iuda fertur in loco in duabus se. Quia hypocrite capiuntur cum iuda patriarcha. Cum aliq̄ putato sodalitati habere vel strabere vt ab eo bona z beneficia valeāt impetrari. solent vultus bonelle apparētis accipe in loco. i. in publico coram omnib⁹ fodere. vt recognoscant vultū conuersationis sue honesta ex pallio opere. z sic societatē z impregnationē bibliotecas solent cōmuniter reportare. Vñ ipli placet de ipsis possunt dicere illud Job. iij. Stetit q̄dā cui⁹ nō agnouit? vultū imago coram oculis meis. Et vñ dicit imago z non res. vide supra de imagine. Item habēt vultus simulatos z obstinatos. q. non plurabunt nec reuerent. immo duo et pudendo obstinate opponunt Prouer. xxj. Vir impius procaciter obfirmat vultū suum. Item habēt vultus tristatos z effrenatos. q. nō bibent compassionē bonę. nō mutuāt eos in habitu nec in gestu. nec in vultu. Vñ de mala muliere dicit Prouer. vij. Os appropinquat ei. vultus innouet q. pueri vultu blandiebat. Sic igit patet quomodo innotescat multiplex malus vultus. nō plano me quis figura facti mentionem de facie vbi exemplo et figuras amplius agi oportuit.

Lor. Vota q vxor ppie dr̄ mulier que alicui matrimonialiter est cōiuncta. Et ideo loquendo moraliter q vxorem pōt intelligi omne illud quod alicui sociatur ad bonum. Sic in bono sue in malo significatus fuerit frequēs. Et ideo dico q in bono significato sm q vir sumit multis modis sic sumit z vxor. Iuxta illud Ephe. v. Viri diligite vxores vestras. Pluraliter est nominat tam viros q vxores. Et ideo possum notare q nuemur vxores

Prima.	Vxor anima est anima q est vxor christi. z
Optima.	vxor etiā debet esse cuilibet viri iusti. Et
Intima.	ideo de hac pōt intelligi illud. j. Cor. vij.
Suprema.	Vxor vir debitū reddat. Item vxor optima est in ceto meditatiua. de q Apocal. xix.
Extrema.	

Venerit nuptie z vxor ppariauit se. Ista est vxor cui ips⁹ specialiter copulat. z cui vir iustus merito vxoratur. Item vxor ista est ecclia deorsum militās. Ista enim est vxor christi z vxor etiam cuilibet boni pdicti. Iuxta illud Ephe. v. Viri diligite vxores vestras sicut z ips⁹ dilexit ecclesiam. Item vxor suprema est beata natura in ipso beatitudo. ista est vxor cui vir iustus copulatus ipsam amplius non relinquit. j. Cor. vij. Mulierem cū vxori nolī quere re solutionē. Item vxor extrema est quelibet vilis z bestialis z bonestis materna. que sic inter omnes illas vxores et grauiū z minus nobilem tenet locum. de qua dicit Gen. ij. Ob hoc relinquet homo patrē z matrē z adhęrebit vxori sue. missa hac loquitur de vxore spirali siue congrui q est ecclesia. siue de naturali que est bona femina. et per eam illud pō. Vxor tua sicut vitis abundans. Hic aduerte q in vxore qualibet debet esse triplex virtus scz

Humilitas z subiectio. Vxor tua. Fiducia z silentio. sicut vxor. Delitias z placito. abundās. Talis em debet esse vxor. Humiliter subiecta. tua. Fideliter insecta. sicut vitis. Dulciter conuersa. abundans.

Dico igitur primo q talis vxor debet hic humiliari z subiectari. quod ostendit cum dicitur tua. quia illud qđ tuum est nō est subcum. Cum ēē sit quo modo possessiuū. Ad notandū q vxor est possessio viri z naturaliter subiecta. sicut Gen. iij. dicitur eis. Sub potestate viri eris. Quia z vxor marito z ecclia plato. z omia ips⁹ debet humiliter subiici. z sic subiecta ei obligata simulatur. vñ in Gen. ij. Quare nō indicasti mihi q vxor tua esset. Sequit. Hanc igit q continet tua est semper est z vade. Quod tamen nō est vera multoties q vxor suis spiritualibus fiunt rebelles z pradicentes. non subiecte nec humiliatę nec ei obligatę seruientes. Illud patet de ala pessima, triquādo vxor suo ips⁹ per potū pararūt se ecclesiā ha pituldolegio. quando plato rebellat z opponit. Hec mutationis etiam moderni q̄ viros ptemnūt z recusant, figurate in vxore Job. de q̄ Job. q. dicit ei vxor sua adhuc grauaris in innocētia tua. benedic deo z morere. Quia breuiter de viris possum? bodie dicere de vxoribus non sic sed magis grue vir sui sunt. q. ili bodie nolunt subiici viris suis. sed potius dominari z rebellare malipliciter z riparc. Cum ei dicat apls. j. Tho. ij. Decore mulieri nō permitto nec dominari in virum. Non sic illi sed sicut vxor tua id est hec sit tibi subiecta. et tibi humilis ac deuota. vt tam ips⁹ de anima. q. plato de ecclia. tam illi marito de vxore vel matrona posse bui illud Gen. xxvi. Perspicuū est q vxor tua sit. Habent igit quelibet talis vxor humilitatem z subiectionē. Secūdo dico q ista debet habere fidelitatem z dilectionem. vnde inquit. Vxor ei debet viri ei legere z sibi fidelitatem tenere z nulli alij adherere. qđ nō solum de vxore corporea immo etiam de anima vel ecclesia pōt dici. z hoc ostendit cum dicit. vitis. quia sic vitis solet arbori cui innititi. ei quibusdam ramis colligit simil adherere z stabiliter ibi se tenere. z ideo dicit vitis. q. tenens vi. Illi tenendū q talis vxor debet talibus modis sibi fideliter z firmiter adherere. z ips⁹ eligere z tenere. quia vxor illa sic ala non debet frangere contingit nec ēē infidelis ips⁹ q. pati. nec plato eccla per odii nec ciuis matrimonio adulterii. vt sic dicat quelibet talis vxor illud Job. xv. Ego sum vitis vera. i. ego sum vxor fidelis. q. summa fidelitas. z fidelis charitas z veritas debet inter virum et vxorem esse. i. unā q̄ debet violari aut frangi. sed in amore et veritate fideliter pleruni Deū. z. Scōdo vir vxori sue z ciuis suo in carne sua. Illud ei ēē pōt multos. q. nec fidelis est vir vxori nec vxor viro. Ex viri nō sint fideles vxoribus ad illam videmus de clericis z prelatis. Illi ei nō diligūt vxores suas. Ecclesias sibi cōmissas christi pōnonia ipsarū diripiūt. z ipsas viduatas z desolatas relinquunt. non ei curant nisi fructus recipere z alibi recondere z vxorem relinquere z abire. z de defensione z regimine eius amplius nō curare. Similes de ephebitibus dicit poetam ei qui. p. vxoribus pugnare. qđ bene pt in ille q vxores suas ve victum ei nimirū z tyrannis ipas debilitant. q. eas captiuas diripiant z confundit. j. Regū xxi. Duę vxores Dauid capte fuerunt suę. Et vñ dicit sue z vx. q. bodie clerici vxoratę habere vxōr sicut vxōr ecclesiam vel pdendā. immo duas vel plures habere nūnq. z spiritaliter bigamiam strabere non verentur Quod etiā de pdatis videmus. q. vna vxor. i. una plura non solet eis sufficere. immo nō cessant de vna ad aliam se transferre. cum tamen dicat apls. j. Tho. iij. q. oportet ips⁹ esse irreprehensibilem z vnius vxoris virum. Et idem de tyranno dicit ibidem. Illi ergo non vident esse homines sed thauri. q. sic vni homini vna data est vxor. Et ideo dicunt. Abscindat vxori sue. z nō vxorabo. in signum cuius vni homini ade una. vxor est creata. Sed de thauro z equo non sic. quia illi non habent vxores determinatas. immo nunc vnam nunc aliam possident atq; tenent. quinimmo vnus solet vxorem alterius violenter auferre z inter se solent p vxoribus dimicare. Sic vere homines id est viri virtuosi iusti z rationabiles vna vxor id est vnam

sufficienti bñficio sint cōtenti. Iuxta illud j. Regum xxv. Sufficiat vnicuiq; vxor sua. Cibum t equi. amicicie et fugitiuum vsum inter se plurimum fiunt cupidi. et inde est q inter se libere t verecundias solent habere. p eo q vsus vterum. i. habendam alterius naturā acquirere in q̄ quis ex eis possit sua illud dicere. v. Equi amatores t custodes sui sunt. vnusquisq; ad vtrosq; primi sui beneficium. vñ Plato ait. Ab eo datur q̄dā vxor pudica. Ad honestandū q; nullus debet vxorem. t ecclesiam vel bñficia acquirere ni si a deo vel eius vicario canonice sibi detur. Sed q̄ndā bñficia simoniaci ad curam de hoc. sed symoniace vel violenter talem vxorem rapiunt t possunt. Iuxta illud dicendum est. Rapte singule vxores singulos. Patet igit q tales veri ab inde fideles vxorius sed potius debiles vident et sic sicut gravantes ppls ecclesie q̄ vocant matrimonium non seruare sed pro libito vxores quales volunt dimittere et alias ducere habere t nullam gratiam reputare. Gallus. Et ideo bñ figurant in illis filiis dei qui videntes filias hominum q̄ essent pulcre de genere sibi vxores ac omnib⁹ quas elegerunt sicut erat Gen. vj. Patet igit q̄dā et vi. si non sunt fideles vxorius ideo iusto dei iudicio penitus q̄ eas vxores non sunt fideles effidem. Cuius simile videbatur Job patere. Job. xxxi. o. Si decepcam est cor meum super mulierem. t si ad ostium meum inimici mei insidiatus sum socium sit vxor mea alterius. t super illam incurvet alij. Non sic charissimi sed simus fideles vxorius vt ipse sit fidelis nobis. q. patio vt dictum quilibet bona vxor debet habere fidelitatem t dilectionem. Tercio dico q̄ sit bna talis vxor debet habere virtutes t ppōsitū. qō natura cum sit: abundāo. Quia ille debet abundare in p le bonorum operū t virtutū t maxime in operibus pietatis. sic sicut supra de abundare quicqd velueris dicamus. prvij. Abundare ne faciat alios in alios bonis. Ideo pares vxorius debite unitatis accidit et in illis rebus q̄ que tangunt qualiberpersonā Thobie. t ubi dicitur. Ac mouit eam bonitatem faceros. diligere maritum. regere t. miliam. gubernare domū. t fidelem irreprehensibilē custodē. Sic igit patz quō vxor bona sez alia vel ecclesia vel matrona debet esse

Fertilis t fructuosa.	Dicitur vxor una fertilis abundans. et
Fidelis t amorosa.	hoc de vxore bona
Familia t obsequiosa.	sufficiat. Sed ad

huc dico q vxor pōt accipi in malo. Et sic dico q per vxorem intelligit Liber malā planctio. vel quilibet copula cuiuslibet vicij vt pati. Et sic vide q i scriptura inuenit Vxor

Luxuriosa.	Vxor luxuriosa est carnalitas.
Litigiosa.	Vxor litigiosa est cupiditas
Dispendiosa.	Vxor dispendiosa est pompositas

Hec ergo sunt male vxores que sunt frigide t a fidelib⁹ abiciende sicut ait Gen. xvij. de rege. Non habebit vxores plurimas que allicit animum eius. Carnalitas est allicit ad delicias. Cupiditas ad rapinas. Pompositas ad eminentias. Et hic sunt vxores aliorigene q̄ salomonem fecerunt apostatare t a lege dei recedere sicut patet. iij. Regum xj. Et ideo necessariū est q vxores bonū relinquamus t ad earum electionē cautē. Iuxta illud q̄ Ecclesie. Declinate a gentibus terre t ab alienigenis vxoribus. Sic igitur patz quō non moraliter q̄ realiter vxor in bona sumitur t in malo. Et vide vtrum de malis t adulteris vide. 8. de vxo. t de sis vxore ppl in pōplo q̄ sic dicit. Vide etiam de coniugio. t de sponsa t.

Explicit littera. E.

Incipit littera. X.

Xpūstus. Cūscom da

malorum nomē ppl exprimit veritati gloriā t vanit⁹ naturis longi esse placui de xpo quam ad pfectū de ipsum ea bona naturis scz de virtutibus t humanis. Ideo boni ter pertractemus. In his enim duobus tota ser pendet ex plenit in scripturis doctorum t sanctorum. In his quatuor. Bni sententiarū versant. Et ideo nō est pfectus operis falsaliter pertractare. sed solum moraliter ad devotionem fidelium excitandam aliquid differemus. Est igit notandum q in omni genere rerum vnum pro ponit quod est centrū illius generis perfectum. t ordinatum. vel per quod omnia alia in eōdē debito conseruantur. continuantur t ordinantur. sicut patet

Sic in deo q̄ omnē	
Sic corde respectu membrorum.	volut vnum principium t principale pat
Sic bonitate respectu bonorum.	ritū sex lapidem an
Sic igne respectu elementorum.	gularem sicut primū fundamentū ipm in edificio sua ponere. a quo sicut ab hoc omnia instruerent. a quo sicut ab igne ea per christianum t amicitiam inflammarent. Ad illū igit sicut ad originale principium gre vite t pfectionis. sicut ad primum fundamentum sapientie t devotionis. sicut ad fontalem originē amoris t dilectionis est currendum. vtr ipse solimodo pendendum. Sicut ait Ambro. lib. de spiritu. Omnia habemus in xpo. t ois in nobis deest?. Si vulnera curare desideras medicus est. Si sitis? estis ad fontē est. Si auxilio indiges virus est. Si meritū temos via est. Si celum desideras via est. Si grauaris infirmitas est. Si tenebras fugis lux est. Si cibus queris panis est. Quid plura charissimi est omnibus omnia. Ille habet omnia habenti. t sine ipso nihil est quicqd. Sicut ait videmus q̄ vnus homo magis illuminat bonum t pingit de melius. q̄ multa media. Etiam in domo vnum magnum lumen magis illuminat q̄ multa minuta. vnus fons magis iuuat q̄ multa filicidia. Sic ve ille est vnus in quo fontalis redundāt omnium bonor. Ideo nolim⁹ eo bo manum iuuat t satiat q̄ omnia alia. Similiter igit medica bñficia dicuntur. Similiter⁹ etiam filicidia mūdi deficiunt. Similiter⁹ insup luminaria mūdi eminentiora t habem⁹ solum vnum xpm. q̄ solus sufficit. t ad ipm veniamus qui nunq̄ deficit. Vñ Hiero. ad paulinum Xpo omnib⁹ omnia est. q̄ igit per ipm omnia relinquit habebit vnū pro omnib⁹. Job igit in asylum inuocando. t virtutes eius in vbo modicis compendiōse dicamus. Illud dictum Petri Aureoli. vij. Tu es xpc filius dei vivi. In quibus verbis duobus notandū. vt fundamentū sit bñ firmū. Tu es. Firmamentū sanctissimū. duobus. Firmamentū sublimissimū. filius dei vivi. Et sic dico q̄ xpc est bn Fortissimus sustentator cōmentum. Tu es. Solacium mus cōsolator desperatiōis. xpc. Benignus premiator laboratiōis. fili? dei vivi. Dico primo q̄ xpc est sustentator fortissimus. ea ingit es. q. d. tu fortior persecutio nō deficit nec etiam delinis. sed semp es. Ps. Semel iuraui in scā. ps. nō habet finem nō nec principiū nec futurū. ideo dicitur in ps. Tu aūt idem ipse es. t anni tui non deficient. Et ideo sicut videm⁹ q̄ bonus liberter inuitat suos t fratres. li rei. t inde est q̄ omnes fluuij trāsiuntes. leginus q̄ sed. et nobis. Sedere. t alij sanctores pro quibus solent succedere. t sanctos q̄ decedit solent alij inuiti. vt melius valeat q̄ sanctus nō libenter se cōmittit equo debili. sed quanto plus pte durabili. stabili atq; forti. Sic volens in sua misericordie. nos libenter inuitat scale vermiculose t pueriles. sed hoc stabili atq; firme. Sic et xpc est stabilis atq; durabilis et firmator. totius t in deficiens supportator. ideo q̄ transeūdo fluuij rapidissimū mūdi huius. t pene vita pedib⁹ cōmendo. demendo. nemō ad paradisum q̄ est locus clarissimus. et amabilis. videm⁹ sibi p spem t memoriā. t nec salutis dimissionē inuitat. t insistere. t sustinere. et⁹ non permittit⁹ clemendare. Quę quidē sua stabilis efficia ostendit ei dicit⁹ de ps. Tu es rex me⁹. t xpc meus. Sed si faciam⁹ illam qōnē q̄ bō Jobūs facta fuit. ex quo est ipse fine dubio videt. Ego sum via veritas vita Jo. xiiij. Quod exponit beat⁹ Aug⁹. dicit. Si ambulare vis xpc est via. Vis nō vis xpc est veritas. si mori nō vis xpc est vita. Tu es inquit. Et ideo dicit beat⁹ Aug. lib. iij. confessionū. Tu solus es. quia singulariter et solus cui non est aliud vivere. t aliud bene vivere. quia tu beatitudo es. Bern. etiam super Cantica dicit q̄ duobus est

Sapia	nobis sapiant voluptuosi beatores.
Veritas	ne nos seducere faltuti errores.
Virtus	nos sapaint pusillati terrores.

Tu es inquit. vt etiam dicamus illud ps. Tu es refugium meum in tribulatione mea Job. vj. Deo credimus t ca-

gnissimus q; ea ex xpo filius dei viui. Patet igit q xpus est patroni principale. Sed multi fuere deodat fatui; q magis tamen ni rebus z solacijs mundanis q; spi deo q; patz. q; in tribulationibus ad deū nō recurrit. sed omisso deo epa tia suffragia sibi querūt. ppter q; sit q; sepe verecunde confunduntur atq; cadunt. Quisquis ergo sunt elephanti; q; arborem scissam z rebelle p iustitiam zelo exigente. cum ab; omnium ad terrā cadit z prosternit. Bonū est igit xpm q; rogare pro nobis z cum salutis nr; ihu totaliter commendare vicio illud Dicere xvij. Sana me dñe z sanabor saluū me fac z salvus ero. Hi ergo firmissimo fundamēto nixi. p. Cor. iij. Qz aliud fundamentū nemo potest ponere nisi id q; positū est qd est xpus Jesus. Secdo dico q; xpus est solacium maximum; q; xpus. xpus est grece idē est q; unctus latine. Ppe est unctus p alijs est leno z minis z humis. Hi ut pz. Unxit te deus oleo leticie p. Et ideo bñ dicit in ps. inuit. Qz ipe est suavis z mitis z multe misericordie omnibus inuocantibus eum. xpo in qz. Hi xpe videt filio suo ad li. q; solatia seu suos paradisi vult. te qui ndū vbi natus est q; petro qz venit z certo ipe recolit. Ita unic pū ora veracitate ostinca nullius est color sui deesse credit. z ista rampnabilis voci debere vidit q; ad deuotionē q; audiūt audientes sunt dicit suos de natura rerū. Jste xpe unic est paradisi q; petro venit p incarnationē. z cū se ipe recollit p passionē. z cum babuino ostium fuit ignotū. q; ipe solus poterat dicere. Ego sū vt venio z q; vado z mea q; nullus color simulis z ptentionis deest. Juxta illud Eccli. xvj. Sumpsit ysrahēlita ma multicoloria. ille vocem psittini by z habuit. q; ita pius est z misericors q; ad deuotionē boies inuitat z indūcit. Ideo dicit Mat. xj. Tollite iugum meū sup vos. q; mitis sum z humilis corde. Quo ubo stat Barbarus. O inqt quid iugo xpi sit suauis? quid cum eterc leuius? ptabile sert. a seculo nō audiuit. nec hominū velle nature ocio. o dire mali. ō sequi eterna. plebus nō expt. nolle inferre alicui qd sibipsi molestū sit. ppeti patienter. Ecce igit xpe qd xpus unctus. quō suauis z quō mitis. Jste est qui unctus z humis pulcis z benignus. z ideo z pius interpretat vn cum. Sicut est res unctuosa suauis est q; tangt. plicat q; volumi q; impellitur. q; aut pīs de pelle vncta. z sine clamore incedit. q; arabit. q; aut pīs de bīga seu quadriga. Sic de xpo vnicedingentes z boni gitatis vncto. q; in cruce fuit ad passionē. non clamauit p murmurationē. Ō fuit vnctus z pīnatus p spm sanctū ad oblationē sui ipsius immaculati suauis q; ratī z compassionem. Ut insuper sua impulsus per dilectionē. ipe ad q; libet p nrē fuit placatus per liberalē concessionē q; ad eius pacē se inclinauit. Ipe unctus placabilis q; affirmis capiendo z plemdo. de quo Amb. in Luc. iij. dicit. Xps omnibus ois factus est. paup pauperib; diues diuitibus. forte fortibus. abus claudibus pedes sientibus. pfluus abūdanb; in carcere ei pauperē est. cum maria Mat. cum apīis epistl. ei samaritano sui. vin vulnere eius. Ecce igit quō ipe unctus quō suauis. quō placabilis z misericordiis atq; mitis. In hoc volebat xpo no cere xpianos. qui estimate mungūt. vel xpianos plures. vel plebteros q; plerationis oleo liniūt q; ipsi debēt esse suaues et mites misericordes pariter z colomes. Cuius ei pauperū est de multis ipe alibi hoc vehemēs. Cuius dico q; ipe est pulator ditissimus. seu imperator nigrissimus. qō offendit ei dicit. Xps filius dei viui. Et ideo venit eterna pīa vere fidelibus z ei pro ceteris demōstrare. Gratia sicut de ipso scriptū est. q; eis qui videt filii z credit in ipm habet vitam eternā Joh. iij. Et ideo de ei filio qui vitā gre z gloriā multiplicitur hoc mundo loquit Aug. de agone xpiano. expo nens illud Luc. j. Filius altissimi vocabit ita dicēs. O medicina ois pīalitis ois tumoris pmēt ois tabefactis refocillatiō ois fugitiui relocatiō. ois mestitie cōsolatiorum ois pīs reparatiō. ois nequitie corrigentem. Ad iam se extollat adue sus filii dei. Ipe iam veluerat. p quo eum humilis velit esse filius dei? quis adue sus ipm cadit q; natus humanū omnis glorationē? cuius dicit esse videt in ipo filio dei. Ipe enī filii dei clarum adiit ad regnū celoz. tuncq; ad publicanos z meretrices inuitatos esse videt filii dei. Ecce igit charissimi de ipo filio quō et qm̄ placit fidei. bus z quō spīaliter z eternaliter est pīnatus. suauissimus consolatorissimus. et sublimatus firmissimus. hinc igit ipe unctus est. nr es deus filius dei viui z.

Sed quid? pocerto ad hec dicendum est de xpo in specialī q; tum ad eius quattuor status. xpe enim fuit

Humilis in incarnatione. Et hinc dico q; xpe fm sanctos fuit figurat' ut filio assi mili Exodi. j. q; babebat
Pacis in passione. Nobilis in resurrectione. Agilis in ascensione. quinq; facies leo bois z pegasus. boues a parte sinistra. leones a parte dextera. z facies aquile desuper in parte suprema. Item dicitur

Ut bonus nascatur. Ut bos occidatur. Ut leo spiretur. Ut aquila elevetur. ad senectutē fm Greg. in omelia. ita in xpo bonus fuit nascitur. unulus mactatus. leo exspirando aquila ascendendo. Et ne hū quattuor legger Quattuordo

Xps nāscitur.
Xps patitur. per ordinem est
Xps resurrexit secundum.
Xps ascendit.

Xpisti natuitas.

Circa de eius positione xpi ut. p. eodem bus multa sint vera. ideo ne narratione breuiter est dicendū. Miles volēs intrare campū. solet accipe arma z pegmenta di genera pugne qui vult facere z p aliquā occasiō vel cgrōlum in campū armatus se subito offert. Sic vere filius dei volēs p humanitatē campū mundi huius ora symbolū pugnaturus. z in illo steti aureo z angēlē relucentis intrare. cū nō haberet arma mortalia sed eterna. in quibus mori z p aliquale furore nō valebat. pmo in camera uteri z genialis. arma mortalitatis recipit in duit. z sic p occasiū vel intrare z pugnare cepit. et in ipo huius mūdi se mortalē corā oculis bestiū pīnauit. Et tūc fuit impleta illud qō in ps. xl. Intrauit vir z operuit sicut est scale oyas. eorum. lapis p. Quibus in ventre nubis significat. cū dicit confusatione z tenebrose cecitatis z defendēs z repellat' velut in uentē. Sic de xpo in utre nubes z virgulto genitus. ut rande repellat' vicios z tenebrosos a nob; repellere in mūdo cū dicit confusationib; pluuia miraculoz fuit. pdicatus atq; natus. z nō sine tonitruis. sine clamore angelorū. cantantiū. gla in excelsis deo z. Et cū nōis ab illi nativitate gaudeb; et dicentis illud Lu. ij. Natus est vob; hodie saluator q; est xpe alia in ciuitate dauid. Jn qbus ōnib; ista natuitas describit tribus modis scz

Tanq; humilis z amoenis. Tanq; utilis z fructuosa. Tanq; nobilis z gloria. Probat amoenā pīnā recipi. Natus est. Probat fructuosa. gia. Natus est. Probat gloriosa. exultans salutatione gregis. Globis celestis. Probat gloriosa planicie legis. Qui est xpe dñe.

Dico pmo q; ista natuitas fuit humilis z amoenissima. Nō em potuit melior humilitas reperiri ut ostendere. q; in regnis vtero carnes sumpsit z in mundi stabulo pausauit z venire. Calor em z feruor solis attrahit ea. cā ipe est nubis? opif: calor signis ipe verba natū. ac locu celestia q; ipe nubis? pluuia infillat. Qui ec. Nihil celsius z feruens excessiui amoris. ei fuit q; ille. q; est sol refulgens claritate pluuia humectās. pluuie verba vita beatitudinis dei filii? ve dicens est in nube carnis humane velatus? z in stabulo natus z mortis fuit ne vitre nubi. z. ne pateret regnū vetus. peluenus z seculo periret? natus inqt Mat. j. Ihesus em ille q; vocat xpe. Sicut em amentabile vitiorum ad gremiū eccliastice amoris z charitatis reuocat xpe ad naturarum bois assumendā z ad nascendū z habitandū in hui? mūdi plagis z terminis. Et ō Bngo de laude charitatis dicit. Nichil o charitas inqt quid mag' in laude tua dicere possum. vt dcā te celo ardere: z boiem te terre locare. Est magna vtus me vt q; te deus vlq; ad terrā humiliauerit: z hō vlq; ad celū exaltauerit. natus inqt vt Aug' li. de gratia xpi cōtra Pelagium capitulo octavo. Quare xpus deus natus de virgine voluit nasci. nisi ut ostenderet. q; ille deus qui nasci nō potest sine alio initio temporis. ideo voluit nasci. ne nos in pleniti dine temporis ei humanitati q; minuere videremur. Et ideo natus est. vt homo q; creatus est pīnaret. Patet igit q; ista natuitas fuit humilis z amoena. Circa qd sciendū est q; xpus nat' est ad multa. nisi ad symbolū z mundi confundendū. Ad pdm defendendū. Ad saltum secularem vite

dendū. Ad pcia vincula ꝓmendi. Ad ſtatū pauperū corrigendū. Ad ecclēm ſcitur ꝓfitendū ſeu fundandū. Vnde pro dicit .j. Joh. v. Quic qđ natꝰ eſt ex deo vincit mundū. De dono Eccl. Dicens ſpūs ſcūs fortitudinem ꝙ gens habitatū ꝓpli. De tercio Joh. xvij. Ego in hoc natus ſum. vt testimoniū phibeā veritati. De quarto .j. Joh. iij. Dic q̄ obligat fratre ſuū ex deo natꝰ eſt. De quinto ſcz q̄ natus ſit ad ſtatū pauperū corrigendū dī. vt ſtatū eorū ꝓmendū: vbi ingēs volucr nasci in pcipio mundi. vt vilcant a paſſionibus. vt eis ingēs volunt nasci puer nudus. vt parvulus. ſicut dicit Bern. loquēs in ſermone de epiphania dicit. Ubi inquit eſt thesaurus vt nulla regia: vt frequēs curialis. nō aula fuit fabulū thesaurus ſuus ꝓpriū cora frequēs fuit ioſeph. vt maria. De q̄ erat ille ꝓ quo dicit Job. xxj. Dō natus de mulere breui viuēs ꝛc̄ pleꝛ multis miſeriis. Ut de humilitate illius natiuitatis eſt notandū q̄ ipſe natus eſt in ſtabulo. vt natus gloriemur de patria. Et mater fabuſ deſponſata. De gloriemur de parentela. De mater pauper. ne gloriemur in ſuis. Pannis involuto ne gloriemur in vestibus. In ꝓpe poſitus ne gloriemur in locis. Cū boue vt aſino puer. ne gloriemur in gloria. De nocte ne gloriemur in opibus bonis. Puer igit q̄ illa natiuitas humilis fuit vmo rosa. Secdo dico q̄ illa natiuitas fuit vilis vt fructuoſa. nobis ſalutes inquit. nob eſt dat⁹ cat⁹ ſignificans acquiſitionē vilitatē q̄ ſine bobis acquirant et vilitati nre nō ſue natus eſt ipſe. vt ſcs q̄ natiuitatē ſuam ſalutarem. Sicut eſt videm⁹ q̄ oia q̄ naſcunt. nobis potius q̄ ſibi ꝓpia naſcunt. Puer de ſole q̄ aūt non p ſe ſed ad mundū illuminandū. Fumina q̄ū non fluunt ad ſe. ſed ad terrā irrigandā. boc idē patet in herbis vt fructib⁹ q̄ nō naſcunt ad ſe ſed ad mundū paſcendū. Sic ipſe nobis nō ſibi fuit natus q̄ natiuitas ſua ad vilitatē vt neceſſitatē nre ſpūalis facta eſt. Ipſe eſt natꝰ nō indigēs bat. q̄ ſemp erat nec nr̄e natiuitate cui⁹ indigēb anime vt ſalute q̄ ſuam habeꝛemus. Nobis nāq̄ Eſa. xl. Parvulus natus eſt nobis vt filius datus eſt nobis ꝛc̄. Et ideo de vilitate ipius dicit Bern. in ſermone. Q̄ ideo ſalvator ꝙ in bethleem naſceris. qđ nō virgīē fuit neceſſitatis ꝓdito. Qđ ideo pabule miſerie. qđ ſtabule dei peruenit q̄ nō mēd. Illa natiuitas eſt principiū noſtre redēptionis. Sicut enim dicit Gal. iij. Misit deus filium ſuum factum ex mulere vt. Et illa natiuitas fuit

Ad noſtrā ꝛidendam conclia nāl.	Genes. xlj.
Ad noſtram miſeriam ſuplendam.	Dni. q. Medi
Ad hoſtis potentiam humiliandam.	anot dei et ho
Ad noſtrā ſcientiā ſubtiliandam.	minū ipſe ꝓpe
Ad noſtram naturam nobiliandam.	re⁹. De ſcdo
Ad noſtrum ſalutem perficiendū.	in pſ. vi. Tu

es repulſit ⁊ deſpexiſti. exhaluiſti ꝓpter nos ꝛc̄. applica. De tercio Eſa. xl. Ipſe meo opere cui⁹ aſpicit ingrā vt ſubiugēt ei alī facit⁹ gētes. Sequit. Portas eneas pterum et vectes ferreos cōfringā. De q̄rto in pſ. Illuc pducti sunt omnes parui et iuuenes ꝓpe. De quinto Apoca. xix. Vidi de ante ipſum⁹ angelū adorare volentē. vide ne facueris. pſeruus eſt tuus ſum ꝛc̄. Ubi de eadē nobilitate vt Roma. xv. Chriſtus inuit ſicut ſuſcepit vos ꝓpe in honore dei. Ubi in vitalparuū de quodā ſcō legit. q̄ ad puerū mortuū ri. ſit dī. Mollem angelus eſſe. q̄ ꝓpe vidē in mea natura. q̄ ſi eſſem angelus nō videre. De ſexto .j. Chri .j. Jhc ꝓpe venit in hunc mundū paſcua ſaluos facere. Bene igit concludit q̄ illa natiuitas fuit vilis ⁊ fructuoſa. nobis inquit de quo Malach. iij. Nobis nascēt⁹ ꝑ⁹ natꝰ eſt ſol iuſtitie. Et in hymno de corpe ꝓpi. Nobis natus nobis datus ex intacta virgine ꝛc̄. Tercio dico q̄ illa natiuitas fuit nobilis ⁊ gloriosa. q̄ offendit cum nō ꝓpe vbi q.d. ille q̄ natꝰ eſt. eſt ipſe. i. vnigenit⁹ a p ꝑ⁹ reg⁹ ⁊ ſacerdos. ⁊ dñs omnium gētiū Chriſtus iij. Ipſe ens ante ſeculū ipſe vbi. Quāto eſt planctus eſt nobilior. tanto eius natus facit

Bern. in quodā sermone in vigilia natiuitatis super illud Dauid. 9. Cum natus esset iesus inquit. scitis nō codē ordine verbor. 9. Angeli nativitatis illāra sanctam diē bono rabiles cognitare amabiles bonitate inestimabilis profunditate. et admirabiles nouitate. q nec prima sensibilis ea nec habere sequentem hec esse sunt verbigratia ecclesia. pudorem et contumeliam nō reformidare sed colere ante templi vtri. 9. gaudio. 2.

Pristi passio.

Circa passionem xpi beatum est nō audiri q̄ fuit mos olim apud iudeos immaculati. Ipse se mortis eruditur. et sic vitam ne edidit. suscepit formi tui. nobis reddidit libertatē. In quibus verbis videt ide nūare q̄ fuit vsū mortui valuerat. et sanguine hominū redimi non corpora sanari. Sic vere ipse vulneratus p̄ latus sanguine et occisus non corpi. ecclie sanitatē restituit et salutē. Illi sane erat Aug. pro beatus. Fuisse q̄ sanguis medicā et factum est medicamentū fructui. Dulcis certum est q̄ homo occidendo fuit causa mortis christi. Mors eo xpi est causa vite et salutis boni. Dicit em̄ Hiob. q̄ Pugnauit nobiscū angelus q̄ est homini naturalis venenosus et mortiferus et medulla bonis mortui solet nasci. Sic vere angelus. i. passio boni venenosus et mortifer. quo quidē homo fuit necessarius in peccatis. qui quidem antiquus fuit causa mortis boni viri scz xpi. et causa ei medicinalis boni mortui de cui morte sanguine. et sine morte non te fuerit non spūaliter et vite grā quā in adam amiserant restituit. q̄ beatior sicut venenum anguis occidit hominē. et medulla boni mortui generat angue. Sic venenū peccatū nostrum hominem xpm occidit. cuius de morte ipa et medulla vitā et gliam nobis orta. Ut. j. Cor. xv. Quemadmodū p hominē mors. 2. Unius em̄ fuit hominis xpi passio que fuit causa et reparatio nobis. q angelus q̄ est homini naturalis venenosus et mortiferus et medulla bonis mortui solet nasci. Sic vere angelus. i. passio boni venenosus et mortifer. quo quidē homo fuit necessarius in peccatis. qui quidem antiquus fuit causa mortis boni viri scz xpi. et causa ei medicinalis boni mortui de cui morte sanguine. et sine morte non te fuerit non spūaliter et vite grā quā in adam amiserant restituit. q̄ beatior sicut venenum anguis occidit hominē. et medulla bonis mortui generat angue. Sic venenū peccatū nostrum hominem xpm occidit. cuius de morte ipa et medulla vitā et gliam nobis orta. Ut. j. Cor. xv. Quemadmodū p hominē mors. 2. Unius em̄ fuit hominis xpi passio que fuit causa et reparatio nobis. Unde ipse met dicit Luce xxiiij. Oportuit xpm pati. Ubi aduerte q̄ xpi passio fuit scz Mirabiliter necessaria. q̄ probat eius virtutis ipsorum. Terribiliter afflictiosa. q̄ p̄bat verbū penalitatis pati. Amabiliter voluntaria. q̄ p̄bat verbū suā natalitatis ipsi. Sico fino q̄ illa passio fuit necessaria mirabiliter. oportuit inquit. Oportuit em̄ et conueniebat videlicet q̄ vnū p̄ omnes moreret. et nō totus mundus in pāpini laberet. Iuxta. p̄dicta Cypbe Job. xij. xiiij. Expedit vt vnus moriat hō. Et sicut aggaret q̄ necessarii est q̄ nubes rumpat ad hoc q̄ fluat pluuia fabricata terra fecūde frugef. Sic et necessarii fuit q̄ nubes carnis xpi p passionē rumpet. et pluuia sui p̄cioſi sanguinis emanaret. genib. j. riam irrigaret q̄ fruc. t per bona operatiōnē fructificet. Ista est nubes de qua p passionē apta pluuia sui dulcis sanguinis emanauit. vnde et ipsum dicentia Isay Isay est omnes. rent ipm inuenit. dominicus pluuiosus miraculos tuos tuis dominicus. Iste est montium terra motu est. sol obscuratus est. Et in p̄d. Illuxerunt coruscationes tue orbi terre. Et sicut videm⁹ de nube q̄ pter nimiā adustio nem pluuia efficitur rubea et sanguinea. et de ista nube xc. Applica. Sed christus pro certo sanguinem suum fudit et mori voluit triplici ratione scilicet vt

Pater placaretur. Per istam est passionē ira patris
Culpa tolleretur. fuit placata. Pater est erat offen.
Homo saluaretur. sus. quem passi ado. et ideo opportuit placari. z nō potuit placari nisi aliqs se genere suo satisfaceret emendā. Cum aūt in genere adā non esset qui de tanto reatu posset satisfacere voluit de filiis homo fieri. vt sic istam emendā posset facere. q̄ deus. z hō istam reuerā faceret. Deo loquendo contra legimus q̄ q̄ ad venandū ueniebat. z perdit p̄dam suam ira trahit. q̄ nil videat sanguinem nō placat. ideo venator solet a gli occidere. occisum sanguinolentum sibi offendere. z sic placat. Sic vere deus pater pecta humani generis perdita irarus. z offensus placari nō potuit quousq; agni immaculatum xpm occisum cernaret. z videret. Figuratus in angelo qui vidit sanguinem in postibus domus in ipsis habitantibus peperat. et in illa domo primogenita non occidit. sicut dicitur Exodi xij. Sic ipse voluit parcere humani generis humani quando sanguinem pascalis agni christi in cruce fusū vidit esse.

Unde. j. Joh. ij. Ipse est propitiatio p̄ peccatis nostris. vt de humano genere agnum offerentis posset dici illud Luce. j. Agnum immaculatū maculam offerentis ad placandum deum. Item vt culpa tolleret. Ad hoc est q̄ culpa vel rea macula deformes z deturpate purgantur z mundent. ne esse est q̄ puro alioquin loquatur abhorrent. sic culpe macula q̄ a primo parente nro Adam in omni humani generis posteritate traxit. z singulos animas coinquinat. non nisi purissimo sanguine xpi que ex purissimo spūsancto virginea accepit velut potuit z abluit. Iuxta illud Apocal. j. Ipse lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo. Item vt homo saluaretur. et vt celum humano generi redderet. Ad hoc enim vt hereditas impignorata vel obligata redimat necesse est q̄ ante omnia peccata soluatur. Cum igit per peccata hereditas nostra scz paradisus fuisset obligata. vendita. z nobis penitus alienata. oportuit q̄ ante q̄ redimeret. q̄ peccata redemptionis soluerentur scz mors z sanguis christi. Sicut enim dicitur. j. Petri. j. Non corruptibilib⁹ auro vel argento xc. Mora illud de bystoria Militi de quodam rege nimis edificante. q̄ quotidie sibi in die. post noctem pecuniam in mari reponi z mersi xc. Patet igitur q̄ passio xpi fuit necessaria

Et deus placaretur. Unde Aug. in sermone de
Et culpa tolleretur. ce. q̄ ipa omnia sibi fuerunt
Et homo saluaretur. sanguine suo. plenius re-

probatos redemit venditos bonos auaros iniustos. vnificauit occisos. oportuit igitur q̄si dicat necessarium fuit. Unde ipsemet dicit Luce xxiiij. Oportuit xpm multa pati et reponi a generatione hac. Patet igitur q̄ xpi passio fuit necessaria. Secundo dico q̄ illa xpi passio fuit voluntaria q̄ntum ad xpm. Nam sponte z non coacte suppliciū subiuit. xpm inquit. qui interpretatur victus. res enim victa facilius et sine difficultate ferri agitarique. Sed intendendum q̄ xpc qui interpretatur victus nō coactus sed sponte dicitur Psalm. 9. Facta est obediens vsq; ad mortem. s. patri illud psal. Voluntarie sacrificabo tibi xc. Ipse enim similis est pelicano que est voluntaria. que cum pullos a serpente mortuos inuenit. voluntarie cum rostro in pectore se percutit. z fouendo. q̄si sanguine bibliando a morte suscitat. z reducit. et sic dicit Isaac de mirabilibus dei celum regionum. Christus etiam similis est fenici que est auis in arabibus suis genere vnica. que cum vsq; ad pullitiem ipa vixerit. z natura superstruxerit ligneum aromaticum voluntarie se ponit. vbi z feruore dei ignis succensa comburitur. z tandem in nouis pullitiem post triduum reformatur. Sicut per ambrosium de fide. z Ambro. in exameron. Rogare debemus talis fuit christus. Ille enim videns filios suos bonos nos ab antiqua serpente in adam interfectos. condolens eorum miserie voluntarie sanguinem suum fudit. z etiam super ligna aromatica sanctae crucis voluntarie se immisit vbi passionis ignibus se aromatis et tandem expleto triduo reformatis et sic virtute sui sanguinis humani generis quod erat mortui redit ad vitam et reuixit Dicc. vj. Glorificabit nos post duos dies xc. Fuit igitur passio xpi voluntaria. Tercio dico q̄ xpi passio fuit valde afflictiua pati inquit. Pati enim illationē pene afflictionis designat. In christi namq; passione pene omnia fuerunt penalia. et ipa et desolatoria. et sibi delectabile fuit ibi. Unde notare possumus q̄ loquendo moraliter quatuor habuit patres penales videlicet

Predictorum ingressum. quia penitus inhonesta.
Opprobriosum progressum. quia opprobriose mediata.
Flagitiosum egressum. quia flagitiose terminata.
Miraculosum sepulcrum. quia miraculose predita.

Dico igitur q̄ passio xpi fuit penalissime inhonesta. quia peccatis filij. quinō filius. genus. discipulus ipsum occiderunt et illi pro quibus venerat ipsum ad illudendum z ad cedendum. flagellandum. traderunt. quod vsq; fuit miserabilius q̄ magis est dolorosum trahi ab amicis. consanguineis. quia. z a subditis. q̄ ab extraneis z remotis. Et ideo in ps. conqueritur dicens. Amici mei z proximi mei adiuerunt me appropinquauerunt z steterunt. Et sic dico q̄ illa pena fuit ingressus apparuit

In pontificum consilium. Erant eñ pontifices congregati vt
Invasorē verborum. pharisei congregati vt
In occisionem innocentis. Iesum dolo tenere et
occidere. electrum illud Job. xj. Quid fiunt? q̄ bic bo-
nus multa signa facit. si omnibus eum sic. C. Cum simi-
le quotidie facilit. pdico nos qui consilia habent amici cō-
tra proximos innocentes. sicut et balsam et officialibus vide-
mus qui in hoc conuenire simul vt alios dolo tenent et oc-
cidant. In pl. Congregati sunt principes in vnum aduersus
me et aduersus xpm eius. Sicut voluerunt quoq; colle-
gium et congregatio suorum potis est plagis. sm Pl. Quia
vt cōter a talibus pacibus et odijs malignor non sequi-
tur iste mos et bellis xpi rapina et pacis pauperū subdi-
tor. j. Macab. v. Gentes congregate sunt aduersus Israelitas. Iñ pdicte venit iudas ad Iesum vendendū et re-
cedendum et hoc fuit ei otio. Quid vultis mihi dare et ego
eum vobis tradā? Sicut ei dictum q iudas cum ij dño da-
bant parare nolunt pro eis. C. Quod habebat. Inter quod iudas
execrationem mercedem nummorum quos sunt .xxx. de-
narij recuperare volens dicitur pro .xxx. denarijs vendi-
dit. In quo possumus intelligere multa contra

Detractores. Primū eñ notabile est contra detracto-
Mercatores. res. Quia quicunq; opus sit boni qd
Seculares. facimus eñ reprehensione nos carent? et
Peccatores. ideo q mens vigilando opis eñ summa
Perfectores. tractione opus laudabile facere. opus
tamē iudas redarguit. Et ideo exemplo illius malorū boni
opis. quor detractores nō sunt omittenda. 6 sm glosam fre-
quentanda. Quia res gesta ad dās opis. Nulla tam mode-
sta felicitas que detrahendi carere detractores. nō carent? er-
go dum ti sint opa bona q facimus et dicamus aut faciam.
q in libera quoniā libere debent esse mentes et lingue. Se-
cundū notabile est contra vsurarios ballatos et malos mer-
catores. Iñ eñ exemplo iude qui aliqd pdunt. per fas vel
nefas recupare volunt. sicut vt patet refuerit multi
mala facilit committūt. Judas eñ q .xxx. denarios vendito
pdidit. ipse xpm vendendo recupare voluit. Tam vsurarij
q alij falsi mercatores mercari. rapere furari nō cessabūt
quousq; quidd p fraudes suos et alios pdiderunt resta-
rarint. Similes naturaliter infirmitate xpm patet q incessā
appetit alium q morem qñq; vomit Eccl. xxxvj. Pas-
per crapulam multi obierūt. Cuius exemplum potest de
malos q malos eñ ulcerosus malos et repletus sanguine
non timore. p eo q tandem vacue redemptos solent aer
male flare. Tertiū notabile est pro secularibus. Quia iudas
vendendo pdidit. p eo q in visu ñri effusum vidit.
Cuius simile secularis facilit si aliquē ad deū vel religio
nem. vel ad seculū accedere. vel vitam suā emendare or-
nare. ipm p lucrum reputant aut credunt. Similes fatuis
qui semen in terram iactantes pditum credunt. cum tamen
multo amplius pfert fructū vt quid inquiunt pdidio hoc
qui talia et tanta? fuisse si in seculo remansisset. Et ideo ta-
les qui a vocatione malos infelicit debent dicere cū pl.
Facti sum sicut vas pditum. q. s. Quartum notabile
est contra peccatores quia iudas de xpo vendito habuit .xxx. de-
narios. Et tamē bodie sunt multi qui non p .xxx. denarios p
nobilo vendit ipm. sunt ingratiosi p minima relectatione
auari p minimo lucro et de quibus dicit Hebreo. vj. q sibi
crucifigunt filiū rursum in semetipsis. Quintum notabile
est contra temporalium possessores. quia dictum est q bur
sa et administratio pecuniarum inde fuit tradita quia fuit
fur et malus. Administratio eo spūalia non inde pessimo
exemplo Petro ipso et sancto fuit tradita et vasa Moysi. xvj
cap. Super hanc petram edificabo ecclesiā meam Jobi.
xxj. Pone eum meum. Ad intendendum q vana reputat
parum temporalia. multum eo spūalia: quia administra-
tio temporalis aliquādo dimittit ipsis malis pl. Ecce ipsi
peccato. ba. in se. De administratione eo spūalium nunq̄
a deo vel dimittur dimittit nisi bonis. Cuius contrarius
facilit multi stati. q facili bonū ignorant dimittere curā
eorum animarū. q de temporalibus reddituū dimittit
tant vanū nunū: quia bodie curam de spūalibus plus
q de spūalibus. plus de terrenis q eternis. Cuius tamē ob
viarium in psenti antiquo stat rpo: et causa contrarium
eo est ipse q. Contribeo vj. di. Contemptibiles in secularī-
bus efficiendos. spūales in spūalibus occupandos.
Pone ergo facilia pondera que fuit in patibulo cruce ap-
pensa quomodo pditor venit iudas ad crucifixi vendendū
dum. Item ecce q pondera venit ad ipm crucifigendum.
Dederat eñ signum pditori dicens. Quem osculatus
fuero. ipse eñ tenete eum. et accedens osculatus eñ cum. ac
cepit ergo. ppr. tenuerūt osculatus eñ cum et mercedis.
Ecce rabi. qui rudes videns q ipse mortē mānare
petiuit et refutat pecuniam eidem. peccatū. Iudas vo
vocabant de pecunia. Non licet eas mittere in corbonam. i.
in archa domini. pro vilitate rei. dicebant. i. agrum q
sepeliendo peregrinis emerit. et que pessim? dicere ei. j.
Primū circa blandientes pdictos. Primū est notā-
dum circa blandi
Secundū circa generalē obstinatos. bile contra blandi
Tertiū contra auaricie vitiatos. tores. Quia pditoris fuit
verbosum. Quia iudas osculando et salutando magistrum
erat die occidendū. Cuius simile videt facere reprobos
que osculando et plaudendo et salutando et adulando fide
latum et amicitiam figendo aliorū consilia solent insidia-
re: et animam eorum et pecuniā procurare. Similes
falsi qui pulsi verbis emplerat: pollen fundit. Similes
barbarolas qui primo virgis pollen pungit. Similes pa-
tarā qui osculando cpplum vinum sui inebriat et emē-
git. O quot tales sunt in mundo qui sub specie boni trapi
unt proximos et amicos. Figuratum Jeub. j. Regum. xvj.
Qui venerat mortuum amalechitā. Galat. iij. Fratres alij
mutuo edunt gladium et occidit eum. Contra quos Hiere-
mias. Sagitta vulnerās lingua eorum. dolum locuta est
in ore suo pacem cum amico suo loquit: et occulte ponit ei
insidias. Secundū notabile est contra negligentes vitiarios.
Judas eñ vitā penitentie et restitutionis. Illi eo continue
peccant q mundi penitentia. si aliquādo remouidente. cū fal
sis aliquādo penitentie num q tamē. quor hoc restituūt aut
cessant. sed continue rapinas vitiarū suorū accumulant et
augmentant. Illi eñ similes sunt illis. maximo canū? an
tiquis qui infelicit a malos nūq̄ solent se de loco suo mo-
uere. sed vibendo caput ipsius aliquantulū erigere. et p.
per hoc non solent recedere sed redire: quia pocos dubios
tales quādoq; caput conscientie bene mouent et concutit
quādoq; et gemit de peccatis sed nunq̄ quor hoc loci pec-
cati. vel flatū dimittit. ipsimo male conscientie vinculo
mentis in idē redeūt. Pone hic si vis de lenone aliqua illud
ij. Pet. ij. Canis ad vomitū reuertit. Iñ similes sunt
illi de quo narratur in vitas patrū quem volens quidā fra
ter conuertere venit ad illum: et facta frustra ligneū nes
potest [illegible] congrega inquit plus q lignis. minus pote
it lenire. pone ibi. it plus q lenia: et non poterat. quō inde
potero modo quia primo quādo multo minus erat nō po-
tui. Talis es tu inquit fratrum. consilia tamen lenire et ex-
cutere potius peccatorū nec tamen poteris et obstinate?
non cessas cotidie peccata aggregare et sanguinem pauli
ceret excutere. que nudus penitus nec ergo impetus fuit
onera peccatorū reiecida. Porro Sen. qui dixit. De vicia
fugere excutienda non defendenda. alio tantū cumulat in fu
ne pondus q necessarie in inferni defendant. Tertium
notabile est contra auaritiā quia inde illam malam pecu
niam non in vitas proximi expenderit. si in vitas pietatis et
poluerit: et exinde a gri figuli in sepulturam peregrinorū
emerit. In quo notat q agri figuli eni glorificati mundi
sed paradisus per xpi passionem emit. et peregrini et adue
ne. sancti. de quibus q. Cor. v. Dum sumus in corpore
peregrinamur a domino. Scimus enim aliter speluit. Et
in quo ejam gemit q te mīmora iniquitatis debem? no-
bis amicos facere: et agrum paradisi et eterna habitacula
apare. Inde ergo sunt pecunie qui te malis acquisiti mul-
tum boni facile aliquem sibi vendunt et pauperibus retinet
et reponit. Sicut vulturi q pecudum suum vltus auibus si-
mat ossa non tondendo in nido ipsis relinquit et reponit. vbi
multotiens putrefit. Quid ibi nolit aliud indigēb? re-
gare. 6 blanda vita et alia vitra vbiti reformantes in q qñq
solet totum pretendere et pire Jacob. v. Agite nunc divites
et. Divitie vestre putrefacte sunt. vestimenta vestra a tinea
comesta sunt. argentū et. Hic patet igit quomō passio ipi

tam p iudeos q per iudam p discipulos fuit inchoata. t bene p discipulos q ipse venerat ad iudeos predicauit. ut ipi gentes fierent mortem t passionem. Quat ois gibus q elephas animal mansuetum se ostat. nec cu puella cantantes in choro pomat. ad quas cum venit elephas nec delectatur earū. vt vnico tantum manillas. alias ipm p discipulos occidit Ceruus cum quasi mō ille venat. venus cū venatoribus fugit t cum eis libido se delectat. alius spūalis fit pat. Sic ve dominus ceteros elephas noster ppe cantici t precib. libidinis t inhonestatis ipos iudeos ad obsequiū sui mūdi fuit vocatus t tam ab vna puella q ab alia. illam a pdo gentili q. lis fuit Job q vocabat Job. xxx. Quare facem meā abiecerunt t arripuerunt me mirabili cursu. q te dic a pdo iudaico multipliciter inuocato Ps. lxiij. Anima eorū calcauerunt t celerauerunt. Deus ad liberandū non vic tuus virtutis. Sed illi q dinosce vulnerauerūt tam iudei q gentiles: t tam pylat q iudeos ceperūt. illum q. p ipos venerat occiderūt Ecclesiastici. xxxvij. Deus iudicū regum filii eius. Fuit ergo passio p discipulos ceptua qd est parui precipue. Secunde dico q illa passio fuit obprobriosis mediata. In gloria eū xpi ut ps. q. de ho pari. Propter te sustinui obprobriū. xlviij. Quia pcepto mul lus mundi sustinuit materia obprobria q ipe. t materie ha bito respectu ad personam ipsius. Illa enim obprobriosa mediatio t deductio consistit in quatuor. scilicet. In

Captione. Illic fuit captus t ligat. dic ei sanc to iuuis facta cena paschali cum illi pulis intrauit ouili discipulum. Ad te Flagellatione. notandū q ad ouili pastil intrare vo lebat. t ipm agire fidelit. ut pcederet. ubi postq̄ cruciat et discipulos multipliciter exhorsat. effat venit iudas cū iudeis multitudine copiosa. ipsum cū ipo apprehendit. quē querē. eos occiderit retro sibi pedes cū armatos fugerit. t saluatori soli cum canibus dimiserunt. ut quo q̄dem duo notabilia elicere possum. vnū circa iudeos obstinatos t infames. et aliud circa amicos. Iudeos atq̄ vanos. Primo q̄dem circa obstinatos t pugnaces q illi duo q tandē mirabilia tā multi viderūt t audierūt tam obscurum etiam miraculum vidisse nō. ut per hoc a captione cessauerit. Dic et iam eccitā e videntes in iudeis q miracula pie cernentes ut nō velint a sua malicia recedere. quia mens obstinata a malo cō cepto nunq̄ retrahit. nec amore q̄ timore flectit aggrauata bitur. vnde cū q illi cecidissent retro. q̄ retro cadere. vbi cadit non vidit. Sic nec obstinatio nec obcecatio vicy que labit. vel qua tenebrosi gaudet. t quo cū q. Regū. iij. q te fella cecidit retrorsum t fractis cernibus expirauit pi. Qui cadit nō adijcit vt resurgat. Hom. vo q cadit ali quando p peccā. Iuxta illud Prouer. xxiiij. Septies in die cadit iustus t resurgit. retro. t in fundū sum dicitur cadere. p eo q bene videat vbi cadit. q̄ vbiq̄dō vel gra uiori plaga cadit. ibi solent q pedes resurgere. t ad statū pristinū reuerti. Dauid. ij. Cecidit in faciē t adorauit. Illud notabile est circa amicos misericordes. Apli cū q ipm in cena sic co moderat. in ipsorū vbis qui a carne bonorat? fuerat. ut fecisset. ipm tali ei pericule cōmittere. qui ipm esset mes tio t tribulationis articulo cōsperaret. Multi amici mul dant sunt similes q bene adiuuant. bolum q̄dū durant. p spera ipsum eo tempore qui insurgit aduersa. Similes ei am locutio t amicis. q in estate qn fructus abundāt in ter ra et magna copia inueniunt. In brome in gruebe frigore non videntur. Quis sicut vi Eccl. vj. Est amicus. socius mē sē t nō permanebit in die necessitatis. Fuit igit captus t ligatus. Ite dico q fuit illusus. tentus t colaphizatus. Capto enim t ligato domino illum cum pene omnē t cay phum auferit. vbi tandem velato capite pcesserit t ge stica succedes ad herodē ipm vestibus induerit. t tandē reductus ad pylatum purpura vestitus t derisorie rangē regi loco sceptri in manu tradiderit baculū. t corona spinea in capite posuerit. ipmq̄ sicut regē salutauerit et cetera. Hec res iudeos. t eis spūs spurcissimi cōsuerit D deo. deo t quāte fuerit ille derisiones. cruciatus t mo les. iudeis non curare. cum. etiā spūs q non videmus capite velari p humilitatē. alapis pcuti p aduersitatē. alios vestib? indui q immodice puritate. purpura vestiri q superbiam. baculū. t crucis baculo sustentari q cōsideratione spūs ceterni q petam. t illuq spūs t verbo malorum lectionē p minus non admonuit. Iuxta illd Leui. xx. Nō queras vinari. nec mutari. cui insane ciuium tuoq. Fuit igit derisus t colaphizatus. Item fuit a Petro non semel sed pluries negatus. Illa est ois vita mortalis pena videre amicū a fidelitate declinare t illum q fuerat filū in peccato q detestari. si apostatare nec mea nomen non renegabo ora videt q̄ negare. Illud ois de pena tuam penitus et tribus te cantus. t. vt malignus non plumere deserat. Item vt pcessus nō desperet. t vt pedas peccatores sua quia fragilitatem cognoscat. Item fuit ad ligatum grauiter fla gellatus. Pylatus ois crudelitatē iudeoy volens satisfacere ipsum flagellandum tradidit. vt sic saltem posset de eo Jesum a morte liberare t vides postq̄ fuisset laceratus et pti ois Ecce homo. q. d. homo frater vester est compatiant ni. Dan. ij. legare illud Sen. de pueri. Nullum animal est amabilius. nullum melius ars tractandi q̄ homo. qui ta men saluati non fuerunt. immo in ipius gratiae quaerentes t crucifigere. reus est mortis damnande. Ite quo possu mus nocere q̄ bodie mali cedebantur fuit ipse seculares? potens t crudelissimus. Pylatus enim secularis t pugnans ipm liberare volebat. quē tamē flagellando t ponendo hoc nolebant. sed tantum de crucifige crucifige damnarent ea q̄ tunc videret implerum illud Ps. Fuerunt illis in frenū. fundierent serpentis sicut aspides surdi. Et mox q̄ illi cōparant aspidi. qui aspis hominē mordens t venenum fundit

Celeriter in mortem. Quis infra mea dico ai occidere

Mētis infrigidari. t in fatigari. et mathie aspis q̄

Dolore grauari. vt cū fabula. Item dic plus nocet

Mortem accelerari. que sunt mores que fit seruitus t dic que in mortib? mortuos. dic que sunt famelicorum. t dic que sunt ire t frementes. sicut vidit Ezech. t Ps.

Quare dico fuerūt ei plenti iudei venenosi. ipm cū qui mō moderūt maledicere t reformari facere inquitus fa. cem eius ipsum vilissimis reclamarūt. t in sanguis q̄ ipse eo cum sanguine cruciarūt. Ps. xij. Dominus cum t ab eis ait pectus virum odiet t sceleste inferuntur. Dolosus etiā magnū confunditur quia infra tres horas a tpe passionis mortem accelerauerūt: q̄ sexta hora crucifixus est t nona expirauit: t ipm Sim pati. pter to mortis fecerit ad sum dicunt sine. t sic in ipso suas malicias complerunt. t quo volent. Deut. j. O vos oues q̄ transito p viam t. Et peculiarius illi fuerit pessimi: quos illi ad sum fuerit mores t mala. quia mulieres ita non fecerit in ipm sicut vel ime vel in? bierūt legim? q̄ sup eū stabāt. et te vero pylati q̄ ipm voluit expedire. Item illi fuerit antiqui se niores eum ppter bona abilitates causa fuerunt mortis sui. Item illi fuerit mōnoles q̄ in deo ad sum et mortis? sua est. Item illi erant irati t veneno malicie infigati. Ma gis vico q̄ furor illis sm similitudinē serpentis. Illi sunt q̄ ei obmut illud Sap. ij. Circumeamus? iustum q̄a inutilis est nobis t. vbi q̄ obstancia t tormenta interrogemus et t. Videbis si vis: quia dū figuratus est totus peccator malicie indeoy. Vnde sequit ibidem. hoc cogitauerūt t errare fecit. excecauit eū eos malicia eoy. Sic igit patz quō ipse fuit flagellatus.

A gentib. pluries negatus. Multipli ter insultus t offensus. Et a viris plenis capc? t li. gatus. Quare bene tuo q̄ ista passio fuit. Ubpus. bio si mediatus. Secuq̄ vico q̄ fuit de gitiole cō summata. Ista autem tota consummatio fuit. scilicet

In sententia contumpta. Dic ei fuit sententia impia.

In negatiua tumultia. Iudeis ei pylatus q̄ iudi

In spuicia tumultia. cibi eis erant. Si hunc dimit. tis non es amicus cesaris. Recusari cesari timuit. t mox eum morti adiudicauit. t postea manus suas lauit di. Innocens ego sum a sanguine iusti huius. Cui quidem pylato filii sunt tuo genera plenarii. f. illi qui timore dominos suos. t ne plenas gras con. t ne apud eos accusentur. non subtant malos seruentis ne posterg. t iste vel iniuria pecuniae ab imo cordis? erroquare. Sunt ei q̄ ab plus dñis suis nō haberent nisi lacrū. quia ois reprehendit Deū. etc. Vnde vt ligebat eius eo q̄ te venationibus eius velocē. t. Dnūc etiam sunt similes quidā. q̄ si aliqd eis li ad inflantiā alioy facūt: innocētes t liberi ei esse credūt

sicut pylatus iudicem se esse dicebat de q̃ illa non se sua voluntate: sed aliorum ad voluntatē sacerdotum. Et pylatus non sic. sempurus est et dne. xxiij. Non sequeris turbam ad faciendum malum nec in iudicio plurimos acquiescas sententie vera vero amico qđ q̃ non seruatis in hoc seculo ideo tu alio pones non modicas meritis. Sed si vis pone hic de pylato. de veronica. de amica inconstantis q̃ quomodo se ordinat: et tandem qđ vicissim de quo natus fuerit in quodā puteo sepultus fuit. Unde in legenda de festibus sanctoꝝ. Festa igit̃ impia fraudis. Item dñi fuit nocia sententia. Jhesum nazarenum crucifige vltra modū q̃ fieri inquilinum innocentem condemnauit ad penam nulla tamen omnino meritis. Ipse dus est ipsius crucifixionis offendit. qualiter in ppm̃ gens impia voluit. quia ipse ppm̃ crucem sibi portare cogerit. ipse eandem nudā sup crucem extenderit. et dū ad clauos grossos et male formatos manus per fabri sed q̃ quādam nobilis facta conclauerit. Dic si vis de clauo quomodo fuerit facti: et sic cum cruce sursum erigerit. Tunc impletum est illud Cremos. iij. Filia populi mei est crudelis sicut struthio in deserto. Struthio est animal habens bene oblongas alas: tamē non fruget. Alis tamē suum. s. fratrem et amicum suum ppm̃ non solum obliuisci videtur imo etiā fugere nō accidentē. qui propter crudelitatē non sicut struthio. sed plus fuerit feri. Item nico q̃ dñi fuit penalitas et angustia. et a parte ipi quā penalius q̃ plantē nec fuit pēdi. cum latronibus reputari. spuria colaphi. verbis verberū. spinis lacerari. lancea vulnerari. Alle palme fuit mediatus tandē. vt victum est cruci fortiter confodiatur. et dilinato capite fuit beata anima emissa: et morte vulnere sanctorum. In mediatus est commendauit nobis pupillam suam virginem. Jobel. Pudus est egredi se sus mentoꝝ et sic meditandus reuertat huc. In conclusione commendauit nobis bonū. quoniā stabilitatē. vt sic dicat qui bene illud Gal. Christo confixus sum cruci. In capitis inclinatione nobis obediendū humilitatem Eccl. iij. cap. Magnato humiliabit caput suum. Et nota li vis q̃ in ipo sunt tria notabilia. s.

Capitis inclinatio.	Dico capitis inclinatio. Ille est humiliauit caput ad multa. s. ad
Corporis dispositio.	vitā Jesū vitandam. Quia ita
Plagarū enumeratio.	fuit debebat refuper. Jesus nazarenus rex iudeoꝝ. Item ad perfectam obedientiā obediendā: quia ipse est qui fecit se obedire patri vsq; ad mortem Philip. ij. Item ad gratias patri agendū pro redemptionem nostra beatus Bern. tract. cap. Inclinauit se homo tradendum. Item ad inferni dominandum: quia iam ipius velebat aggredi dicens Dico q̃. Mors ero mors tua mordax tua ero inferne. Item ad peccatoribus compatiendū et ad nostras miserias iuuandum Johan. xx. Inclinauit se et prospexit in monumentum. Item ad nostras preces exaudiendū ps. Inclina aurem tuam mihi et exaudi verba mea. Dico corporis dispositio. Ibi quo vide supra vbi exap. in. s. Secto dico. Dico plagarum perfectio. Christus est quinq; plagas habuit. per quas sanguis preciosissimus effluxit. In hoc notat q̃ ipius fons misericordie est: et dico plures riuulos voluit habere per quos aquas misericordie peccatoribus effluere. Figuratus in piscina piloni que quinq; porticus habebat in qua languebat qui primus descendebat. Quia sic q̃ li qui in illam piscinā grauē ppm̃. s. per quinq; porticus quinq; vulnerū ingrediūt. Hoc est dictū p per consideratione passionis xpi ad xpm̃ afficiunt: et ei compatiunt: salutē ei cito efficiunt: et a cunctis criminibus abluunt Apoca. vij. Lauerunt stolas suas in sanguine agni. Dico de tribus vicis Mart. vndiq; patent vulnera misericordie tue bone Jesu. nec valent facamina per que effluant. Quia sicut a capore in vertu polito tripliato. igni applicato et tandato fit pinguedo. Sic a xpo in vera cruce posito et tandato. in igne passionis crucis. gratie fluit plenitudo et beatitudo sanctitatis. Exemplo arboris eburnis que in ebrate in cornice sonidit. et liquor odoriferus effluit. De quo tetus fu amor incensus: et medicina languentiū generat: quia liquor sanguinis a cornice brachiorū xpi in ebrate sanctitatis perfectus fidelium est vero pari suauis odoratio. et infirmis peccatoribus salubris medicatio: vt sic xpo in cruce fuit batrus q̃ arbore pendens figerat. Apocalipsis capitulo vbi dicit. Ut et vtraq; parte fluminis ligni vite afferens fructus xij. per menses singulos. Ezechielis xlvij. cap. Erunt fructus eius in cibum et. s. Quia xpo in cruce lignum vite exist. qui fructus xij. nobis manet. Quos fructus sanctus ecclesia pascit. Jhesus autem in fructus enumerat Bern. sermo. de largitate alle dispensatoris qui carnē suam dedit in cibum. et sanguinē in potū. animā in precium. vulnera in remediū. et benebria in refrigeriū. crucem in dyperium. os in indicis. aquam in balneum. sudorem in medicamentū. clauos in fulimentū. coronā spineā in ornamentum. verbū in speculū vitam et mortē veruncq; in exemplum. Si tam tri fructi ligni vite. Sic igit̃ per charissimi, quā tria notabilia in cruce in xpi passione principaliter fuerunt. sc.

Plagarū diffinitio.	Et sic obiectus est quomodo in
Corporis dispositio.	ista consummatione fuit Penalitas et angustia. Crudelitas et feritas. Inquietus et inhabitus. Et
Capitis inclinatio.	

sic sic patet de tertium membra principale. s. q̃ xpi passio fuit diuersis confirmata. Insuper nico q̃ fuit miraculose predicta vel reuelata. Videmus enī q̃ fracta nube apparet diuersitatem fracto speculo apparēt ibi sex plures imagines. Aperto libro apparent euidenti scientiaꝝ veritates. Sic vere ppa qui in nubes reuelat speculū fuit mundus liber signatus cum esset imago et verus. vna sola imago. sex humanitas in eo relucebat. multaq; secreta fidei in ipso libro clausa latebant. et hec humanitas sicut in nube et nebula in eo latitabat sed dño libro p passionē aperto. dño speculo p passionē fracto. illa nube p passionis relatus operante diuinitatis miracula splendere incepērit secreta mysteria refulgere: et vere imagines eci et bonitis in ipo speculo apparere. vt sic de xpo monuo dicat illud qđ de hyperico dicit Gal. dyrij. In vita sua fecit mirabilia q̃ fecit q̃ postmodū et? audet? Ille fuerit. Item dicit est sicut fe in monte Solis eclypsis. Turre tremēs. Vidi scissura. Lapidi fractura. Mortuorū resurgere. Dico q̃ sex sunt signorum testimonia fuerunt creaturarum mortui signum volentis ostendere. vt sic possit hominē ad compassionē fortius inducere. Et dico sol vidit creatorē suū nudū. radios suos subtraxit vt eius nuditatem velaret. Terra videns creatorē suum mori cepit tremere. ac si ipm̃ sustinere pondus nō posset: et se occultare conaretur. Petra q̃ operabat sancta sanctoꝝ incepit se dirigere. vt tanta in dño q̃ sint eis patio solo videret. Lapides eo fe incepērit scindere vt horrore tanti nequidē pars inueniri posset. Monumenta apta sunt ne ipsis mortuis tanta crudelitas fieret. Quid plura? Glorioſissimi charissimi, in his omnibus a creaturis docemur q̃ creatori et redemptori nostro mentes debemus compati. et de eius miserijs lamentari. vt exemplo istis splendissimi seruitoꝝ mentis gloriosi recordamur Eccl. xxvij. Solem nube tegam. Exemplo terre tremorem et compassionem habeamus Ps. Terra tremuit et quieuit. Exemplo petri non per demosthenes ad diuinum Proverbiorum. v. In plantis aquas tuas stillidium. Exemplo lapidem non per contritione scindamus Psal. Frangit petram in torrens. Exemplo monumentorum non per confessionem aperiamus Ecclesiastici. xlij. Aperi in tuis thesauris et malignitis nebule. et sic facto tabule et sepulchrum ipsum in sudario pure immunditie. in monumento cordis et conscientie per veneriosum sepelimus et cum per iugem memoriam ibidem eius militibus custodiamus et seruemus iij. Regum. xx. Custodi virum istum et erit anima tua pro anima eius. Quam quidem custodiam nos nobis valeat facere q̃ ipius in sua gloria vi demus. Amen. Post igitur q̃ christi passio fuit

Miraculose predicta.	Scripta est recta pars mentis
Flagellose plumbata.	nostre qua offendit q̃ ipa
Obprobriose meditata.	passio fuit afflictiosa. eo qđ est
Pendulose inducta.	dicit cum viuit pati. Unde sicut dicit. j. Pet. ij. Xps passus est p nobis. Et. j. Pet. iij. dicit Oc xps p peccatis nostris mortuꝰ est iustus p iniustis. Ut sic dictum est q̃ operatur ipsum pati. Hoc igitur vt xpi passionē sufficit. vide in sermone beatus crudelis comia p o

pas: studes: t disciplina. Pone hic totu qd dic quia sub alia forma ponit ferox passionu. Item vide. ꝯ. de sanguine et sole. ex ii vis palare exigentia de passione. Vide in sermone de dato hactenus vbi multa possu apponere hic pauca dici.

Pasture resurrectio.

Sicut ait Gregorius in moral exponens illud Job. Sciuo q redemptor meus vivit. Ipse redemptor noster suscepit mortem. ne mortem timeremus: sed surrexit vt resurgere confidamus. Ad qd quidem facit Petr. j. Cor. iv. Qui pro nobis vide: vide ꝑ resurrectionē suā exemplariter precedere t nostram eius exemplo in fide resurgere posse vere. Igit de ꝑ resurrectione aliquātū prudēcie dicam⁹. Ut ꝑ sue sue virtutis mirac. qui si aliquo casu caderet statim fortiter resurgere adueriarū sub se ponat. Ad qd eciam exemplū facit natura. Quia sicut egyptiaca fur. Pl. manu in aqua posita statim subeuergit. eadem ea de re paulisper aque resurgere cum magis imbibita credit nunc in credibiliter ad suprīcum denat. Sic peculiaris charissimi miles fortis t strenuus Jesus ꝑ. qui sicut dixi potest quor bonus fructuum secundatem ac egyptiae ꝑter passionis adhesionem t penalitatem j. Regum. xxx. Puer egyptius ego sum. qui nup per mortem sicut p quendam seruum aduersarii fuisset mortuus pstratus t inferius in terra in inferno absorptus aliqualiter t subnersus. ibi tamen diu teneri non potuit. quino incredibiliter super⁹ se leuauit: t hostē sub se posito de morte fortit triumphauit. Unde j. Cor. xv. Absorpta est mors in victoria. Et Osee xiii. Ero mors tua o mors &c. Et sicut de ipso resurgente dicit illud Psal. vj. Christus resurgens ex mortuis iam nō moritur: mors illi vltra non dominabit &c. Igit ex premissis verbis possibile ꝑ. resurgere ex mortuis cum nō moriat. In quos aduerte q in ista mia respiciunt. j. terminus a quo: t terminus ad quē: t subiectum. Sic in ista resurrectione necessariō est videre a quo fit. t ad quid fit. t q quē. A quo quia a morte nō quidē: quia ad vitam. p quid quia per ꝑ. qui dei fuit causa meritalis: t causa efficiens. ergo quo ꝑ ista resurrectio emplicem habet causam. Item

Perfectissimam. Prima fuit ꝑ. secunda: quia ꝑ.
Impassibilem. Sicut fuit ipse mortuus dolo. a mor-
Illesionem. tuis. Certa vite longitudinis nō mo-
ritur. Referrat ergo ꝑ. ꝑter vigorem. quo quo vt eius exercet. Ipse. Propter bonorum notitiam vt cum gaudere vel peccare⁹ a morte. Propter splendorem eternitatis plurimū. vt eum possiderent iam non possit. Et bene dico q in ista resurrectione fuit causa Effectiua vigor vite naturalis ꝑ. Impassibilis bonor mortalitatis a morte. Illesionis. splendor eternitatis iam non mortalitate. Et moraliter exemplo ipsi habemus spiritaliter resurgere a vicio t a peccatis. ꝑter vigorem gratie qui sit interius vt quilibet sic ꝑ. j. gratia vocatus. ꝑter bonorem negotiū q sic operatus a morte. ꝑter amorem gl̄orie q sit superiorius nō moriat. Dicamus primo q ꝑ resurrectio facta est ꝑter interiorem vigorem: quod notat cum dicit. Christus. Ipse est nomen est suppositi non nature. Significat est ꝑ ipsum deum t hominē. Christus est lingua greca idem est q vnct⁹. Unde nos alit q nos vncta fabulosa est t non potest emendi. sicut patet de anguilla cui oleum credit recedit. In quo notat q ille qui erat mus t erat limi⁹ olei leuitie t gratie. a morte detineri non potuit. quinimo elapsus est de manibus t euasit: ipse inquit. In quo spiritaliter docemur q si vnci gratia fuerimus a peccato facilius resurgemus. Unde de ꝑ. nostra resurrectione dicit. j. Cor. xv. Ipse resurgens ex mortuis primitie dormientiū &c. Ipse igit resurrexit virtute intrinsece diuinitatis. Sic intus etiam in morte semp cum humanitate remansit. Et ideo quia anima t corpus essent diuisa ipsa tamen deitas corpus vnita. Mediante eis aliqua vnctuosa duo que integrata sunt facilius cōiungunt. sicut patet de duobus vitris si fit in medio aliqd vnctuosum. Cum igit die vnctus dicatur non mirum si quod in eo separatū fuerat q mortem. p resurrectionem iterum reiunctum fuit. t sequit in ꝑ. credderat resurrexit ꝑ. in ꝑ. Ille est tunc similis fuit sentiendum. que sine addubio exercitio possit triduo inhumata fuerit ne rum resultet. Similis etiam fuit patet. ere. que possit in duo numeri in cinerem mortuo exigitat et de eo tantum edocem manet q animalia pest se mirabit. Similis etiam fuit leoni q tridno iacens mortu⁹ t sine vita. ad clamorem patris vitam recipit t assumit. sicut dicit Plin. t Sol. Similia utiq; videt dicta auctoris que cruore ab occidentalibus appellant. que sine cotu nascunt: t circa malos maxime abscessus in aqua putrefactos ac limo generant. que adherentes arbori vitam non habent. sed in mari cadentes vbi magis mori videnf vitam recipiūt. t vim de mari elevatas t pinnas paulatim accrescere per aera volitant t delectari. Ecce igitur charissimi quomodo ꝑ. resurrectio in ipso rebus exemplat: t quomodo ab ipa natura multipliciter figurat. Quia ꝑ. dei fil⁹? dicit sonit que est anima vita nullam habens partem. p eo q ille vniuersit? est ꝑ. a mitis. dicit panthera q est bestia colorata. ꝑter picturam totalis electionis bonitatis t conuersationis. qd habuit dicit de tribu iuda. ꝑter fortitudinē qua vigut. Et sicut facta est charissimi resurrectio. ꝑter bonorem in exitu ab exercitum. ne. j. ab ipsa corrūperet: a morte inquit. Ille enim vitam contrarij in alterū egens melius conualescit. Sicut patet q ignis fortius flagrat quādo aspergitur aqua sibi contrarie ꝑ. sentit. Sicut etiam q ignis in nube nocta tonitrus ardens? inflammat. p eo q a ho contrario tenet: t exinde vires sumit. t rupta nube exercitio q aera egredit tonat. Per talem modū possum dicere q bonor mortis fuit causa resurrectionis ꝑ. Constat est q ꝑ. dicit vita Joh. xiiij. Ego sum veritas t vita. Et merito cum sit filius dei vini sicut dicit Matth. xvj. Et idco quia de a morte contrario suo sic vidit gloriatur tenuit. et bonorē ipsius mortis virtus audacium resumpsit: t sic exinde exire videretur. A mortuis inquit. Ipse est cognoscendo in Pā. dicebat. Ipse me posuerit in lacu inferioti. ad hoc nō vt in eo mori. sed vt resurgere: t hoc quia scit apparet Joan. xj. Ego sum resurrectio t vita q credit &c. Cum contrario spiritaliter faciūt mali: q tenent a morte culpe nō abhorrent. quinimo ibi delectant: t iacent: t tanto ipsum q bonorē a morte inquit. Tercio dico q surrexit ꝑter perfectam eternitatis amorem cum dicit iam non moritur quasi dicat ad surgendū ipse mouit non solum virtus dominatio que in ipso latebat. non solum etiam bonor mortis quem circa seruidebat. verū etiam amor eternitatis quā habere volebat. iam non mouit indē. t nihil appetibilius q vita. t inde est q omnia quantumcunq vita t modica mortem fugiunt t vitam tenacissime amplectuntur: sicut videmus de vermibus t pediculis t de muscis. Non mirū ergo si ꝑ. ad vitam redire voluit. q̄ a morte reformidat. t maxime quia resurgendo ad vitam non peccabit. et sic sue future resurrectionis forma fuit: t mortem sibi in presenti t nobis in futuro mirabiliter subiugauit. iam non moritur inquit. quasi dicat. iam habet dominium sup mortē dicens in Pā. Non moriar sed viuam t narrabo opa domini. Unde videt ad possum facere quod de scipione dicit Plinius. Accidit est q scipio pater vocatus filius. mater erit omnes interficit incestuose. qd videns vxorem filius. super clunes manus afferendi vbi a corde natus existit. t in violentum fratrum suos matre occidit t interficit. Charissimi mater nostra est mors. Ista est omnes in vtero suo portat. mors est nihil aliud est q non est. Cum q nihil est nequit mus videt q mortem. p matre t pro iure habemus. Quia igitur possibile ista mater nostra mors omnes filios suos occidere consuevit. Jure dicit Job. xxx. Scio q mortē eradas me vbi constituta est omnes viui timent. Istud si vidit vt de filio suo. s. vt de mortali? ꝑ. qui dicerat Sapien. vij. Quē dam mortalis homo fi

mūdi alij homines. sed ihesus mansuram sedem: et pro resurgendo paulum: et cum tam sibi q̄ aliis subueniat. nūquā quin certissimam resurgendi alicui hominū? dedit. Jste est ille q̄ dicit. Ose. xiij. Ero mors tua o mors. Augustin? libro iij. confess. Secundū hanc vitā nostra tulit mortem nostram: et occidit eam de abundantia vite sue. mors enim in ipsius resurrectione paupata est in ore quo ad ipsum et alios qui cum eo surrexerūt in iudicio de et ore peccatis boue. Etiam ad ofee: quia pestis quidē resurgentes: nō. ē. angelus mansuetus in sempiternū. Jam non morit? ut. quit. Ergo. q. Consub. v. pio omnibus mors? est christus. vt: q̄ vixit iam non sibi viuat. sed ei q̄ pro nobis mortuus est: et resurrexit. Quid vltra? psecutibus ipse fuit sicut aquila. cui? iuuent? fuit renouata. sicut illa palma singularis quia effecta fuit reflorata. sicut verum cui? natura figura: et imago in ignē iordanis fuit reposita. De aqla enim legimus q̄ plumas veteres deponens solet rugubiter innouescere. De qua dam palma singulari dicit. Plī. q̄ in ethiopia est singularis palma. que si per nimia senectute vel ictu de sepa solet iterum reflorescere renasci. De vtro do ie gimus q̄ in igne fuisse solet antiquatem deponere et redire: et iuuenescere dicitur. Sic vere christus ipse q̄ resurrexionem alio modo q̄ ceteri mortuorū vellet? deposuit ad vitam pollicitus est reflorescere: et quod plus fuit ad claritatem corporis per totos gloriē est clarissima. Dicitur igit illud Ps. Replet sup. eum pater in bonis desiderium tuum renouabit. vt aquile iuuentus tua: ut ipse dicat Job xxix. Juuent? mea semp renouabit. et sicut palma multiplicabo dies. iam non morit Job. v. Non morit? inferni? Sic igit patet quomō ad resurrectionē ipsi tria sunt apta. scilicet humo qui appendat. iam non morit. vitus qd abhorreatur. a morte. virtus que roborabit. Christus ingquit: et sic surrexit. Unde supra de surgere et resurgere.

Pasch ascensio.

Pāsch sun Gang. in omel. ubi ista q̄ dicit Cant. ij. Ecce venit saliens in montibus transiliens colles. ipse venit de celo in veritate vero venit in fabulam. de fabula venit in crucis passionem. de cruce venit in sepulcrū. de sepulcro redijt in celum. Restat vltimo de isto redditu aliqd dicere: et de ipsi ascensione aliquātulum iuxta mei modulū balbutire. videt ergo q̄ sic fuit de ipso ascendere. sicut solebat esse de victore romano cū triūpho de polio redeunte. Narrat ali q̄ quādo princeps exercitus romani cū triūpho redire ad vrbem sibi cerni debere bonum. Primo cū in curru quem portabant quatuor equi albi vehebat. Secdo ostis captiua quos in bello accepit curru ipsius sequebant in signū victorie. Tercio quicūq; reos et obnoxios: et cū curru adherētes venire cōsequebat. Quarto populus romanus eidem obuiam veniebat: et laudes eius et victoriam sonabat. Quodāmodo sic est q̄ princeps spiritus angelos sup in natiuitate mūdum pulsaturus intrauit: et tandem in passione cōtra dyabolum dimicans et prevalens. et diuitem eius. Infernum obtendat inter possidet: cuius diuinos loc. sanctos patres violenter malis gratuitos tenuit seruos tenuit. Juxta illud Zach. ix. Tu aūt in sanguine testamenti tui emisisti vinctos tuos de lacu in quo non erat aqua. Jste aūt medijtur redemptione sua bodie ad vitam romanā: ad paradisum per ascensionē voluit reuenire: et ideo ei bonum q̄ duplici ipse videlicet cōuiuit inuenire. Quia. i. primo in resurrectione carnis sue. i. corpus: et quoc equi albi. i. sancti coetus glorie. seu agelice fabulitas. impassibilitas et claritas sibi data fuerant. Figurat? in Helya q̄ in curru ignco et ecce ignis ascendit: et in celū. iij. Reg. ij. Scdo vbi q̄ captiua ipse de ie ferno retraxerat. i. sancti patres post ei insedit: et ei? carnui assederūt. Ps. Ascēdens ipse in altū captiuā duxit captiuitatem. Tercio q̄ quicūq; rei ad ei? pacti sunt fidem ei? suscipiūdo mīdā mōrtis. Jodie. q. Osee q̄ inuocauerit nomē domini salu? erit. Quarto q̄ ppl'ūtus paradisi. angelos agmina eidem obuiam venerūt: et cum de incarnatione q̄ victoria mirātes sibi laudes et gloriā cecinerūt. Et ideo sic dicere. illa verba. Dicit est ille rex glorie. sunt verba angelos eidem obuiam venientis: et illa que se cunt. alia virtutū ipse est. sunt verba angelop ipm cum ducentiū in ascendendo. Unde dicit. Dicentes angelice de mysterio carnis in deo stupefacti querūt. q̄ est ille rex glorie. cui ibidem respondent ei comites veniētes. alta fortis et potens &c. Jdeo mirant ei angeli ipm in ascensione obuiantes de assumpta carne admirantes. et de redemptis patribus stupefactes potenter dicere illud Exo. xxxij. Si tu es ipse dic nobis palam. Ubi possum? de ipi aliq̄ nouc adnotare q̄ in verbis ihū. Angelicū ali.

Supponit questio exhibitiua. Si tu. q̄ in die illa vere

Exponit actio potestatiua? ipse. de humanitate

Supponit ratio assumpta: de nobis. ignorantia

dicit si tu es. dei sapē potestas q̄ discretū exemdo. ipse et facti veritatem indicerit. dic nobis palam q̄ obtia debeo scire. Sic igit patet q̄ hic offendit facti magnitudo. q̄ fuit dubium. q̄ offendit eū esse tu es ac si diceret. non nosti? Circa. oc aduertendū est q̄ sic ipsi regem ipse facta arduo non reuelant semp a principio. omnibus amicis et matine q̄ voluit q̄ latuit inimicos. Juxta illū Cod. vbi ait. Multa fuit vbi animo. obtinuit? ut virtus? et nulle spe tenuit. sed ipsum ipse secretū. verbi incarnationē nec vidit a principio obtin? amicis fuit. Euangelio publicauit. et certis cunctis eidem ad tempus occultatis. quapter ne aliquibus videnti aliq̄ dubitasse et dubitando quibusdā ei? ea inquirit. Et hoc est q̄ dicit Ambro. li. de iacobide vbi ait. Quis nescit angelis cū ipse redirgeret. dubitasse postquam eidē videret q̄ caro in celum ascenderet. semp dicebant. dic est ille rex. Et tamē alij dicēt nolite portas vestras et dic pone mor. t mitro. rex glorie. Alij vero hic dicit dicentes. Qc est ille rex glorie. Et si absurdū videtur q̄ angeli q̄ nobis redemptor semp videt facien patris aliquid ignorauerit: nemo q̄ deus est ignoti voluntatē: ideo se non offendit nisi quatū vult etiam ipse beatis: et ideo non est incongruū si aliqua certa sua opera voluit aliquādo aliquibus occultare: sicut de eis indicit ipse dicēs. De die illa et hora nemo scit. neq; angelus neq; filius hominem homo. sed pater solus. et in hoc commendat arduitas redemptionis nostre: q̄ non solum temporis? sed etiam bonis angelis extitit occultata. Mirari ergo sunt q̄ dei filius videbant faciem veltes humanitatē portare. Et q̄ placebat q̄ videbant eos non solū videre et facies: imo etiā p passionem eius prius et assistere. Et ideo de ipso subtrahebat q̄ mirantibus exponit illud Ela. lxiij. Quis est ille q̄ venit de edom. tinctis vestibus de bosra. quare. Et ideo ipsi petebant videre. quando illud verbo Luce. xxiij. Si tu es ipse &. Secundo sicq̄ hic offendit verbi assimilando que fuit probatā cum dicit ipse. ac si diceret. Si tu es ipse non oportet dubitare: quia si tu es potens venire usque ascendere. Sicut est videndo q̄ sol de altitudine poli ascendit. quādo se elongat p virginem transitido. vsq̄ ad signū. ca. quarti iterum polo appropinquat ascendendo per circulos usq; ad eius altitudinē se reducens. Sic ipse sol iustitie q̄ per signum virginis descendit per vterum virginis beate descendens vsq; ad cap. coronam. l. vsq; ad assumptionem nostre humane nature. cursum sensim et breuem bodie voluit ad polum arcticum. i. ad celum ascendere. et illic vnde descenderat reuertere. o. ille Jesu. xvij. Christi a patre et veni in mundū iterum relinquo mundum et vado ad patrem. de quo Ephe. iij. Qc aut ascendit qd est nisi quia descendit primo in inferiores partes terre. ipse inquit. Unde Grego. omel. xxx. Qui cum q̄ humanitatem ascendere in celum. per diuinitatem suam etiam terram cōtinebat: et celum illa natura cui nimis est, terra est. et terram diuinitate bodie in celum duxit. Christus est similis fuit ezechie. que si in lyone diuinitas eidem fuit tamē in effate redit ad ipm. Similis etiam fuit aquile que si propter pondus capiendum de suavbi nidificat rupe descendit. tamen illuc capta preda iterum resalendit. Sicut preciudubio christus vera aquila. de qua dicit Grego. li. mop. xxx. Qc ipse fuit homo ascendendo hoc monendo hoc refugiendo. aquila ascendendo ad nidum et rupem paradisi. Unde per in carnationem venit in hunc mundum propter pondus humanitatis accepit. qua capta ad celos ascendendo voluit redire. Et eidem ascendere et pondus humanitatis eum mirabiliter trāsposuere. Unde Gregorius in omel.

redemptor noster in et carne quam assumpserat abijt in celum. Locus carnis nostre quo est terra. q̄ quasi ad pe dum loca dicit. dum p redemptorem nostrū in celo collo cat. Et ideo bonum de ipso dicendū Ephe. iiij. Ascendēs in celum captiuā duxit captiuitatē dedit hoībus. Quia ipse captiuitatē sanctoꝝ patrū quos demones captiuauerāt in infernum sanctos captiuā traxit t captiuitē liberauit pro prium ppriosq; eis dedit. Ad hoc facit exemplū de venatore. q̄ faciat cubile rigidis inerat bestia alibi grassātes t ex inde catulos suos quos ibi inuenit subtraxit t deportat. re dicens fremens bestia non inuitis canibꝰ ipsos educe pit. qui solet cum ei vnum vel plures de catulis ipse in via re linquere fugit. quos inuentos bestia fugit reportare. et venator fugiens t equū vel nauem ascendens solet cucurrisse alios secum ferre. sicut dicit Solinus de mirabilibꝰ scientia. Charissimi rigidus ppe⁹ t crudelis bestia é dyabolus. cui⁹ cubile est infernus: catulus catuli erant ppli sanctoꝝ patrū t alios dicentes. Ecce vitis. Ibi cubabat lamia. de babylone fugam cruciās t cruciat sanctos suos. Iste ipse vēlis eos noster cubile sui⁹ bestie. i. in infernū secum posse mor. et intrauit ubiq; quos dā catulos dyaboli. i. sanctos puros rapuit. t secū de inferno portauit. Aliquos eo. i. sanctos sibi fuerūt similes. Sic ē venator noster ipse equū sibi t na uem suam. i. corpus humanitatē p relinquendo ascēdit. t sic cum dicit catulis sanctos patribus in die ascensionis vltra mare sui⁹ locū transmittit. t ad paradisum furen te dyabolo ostendunt Judicū. v. Surge barach apprehen de captiuos tuos o fili abinoem. Unde de illo ascendit ad inferos t ad celum ascensu loquit Hugo. contra Felicianū arrianū dicens. Iudicio ad inferos damnatus dei filij descē dit. spoliatus carnis sue ad celos carnem ascendere mer to dicimus. Sic igit pz charissimi q̄ in verbis illis de ascensione ostendit verbi adiuuādo ꝙ fuit p̄dicatus ipse in quit. Certe dico q ostendit rei contrarie que fuit ere. tice nobis palam inquit. Sic ē dicēdū ubi credendus est si dicerit q; nunq; nūl vere dicis. dic nobis palam. q. d. qui vult vera dicere non solet occulte ꝙ palam narrare. Sic etiam est filia est aliunde ꝙ valde vt diligere debeat. t luce Unde dicit alie sunt bone ꝙ valde diligit nostra obscu ritatem t verbum. Stulta pectora veritas vult palam coti dianis apparere in luce. ii mendacijs semp vult sub ver bos aliquibus velaminis latitare. Cum igit ipse sit Christus vita t via. sicut ꝛ Joh. xiij. Dixit est q; voluit palam fa cta sua t dicere t in luce ostiū. ꝓpterea q̄ apparat in assū sione plenū quę facta est videntibus apostolis et angelis. apostolis t comunicatibus sanctos patrum dicit t po pulis. dic nobis palam. q. d. antea cum mortalia erat mul ta non palam: sed occulte. t in puerilia ꝓ. Cum essem paruulus locutus eo palam dicere t sapere cuncta scbos. Unde etiam ipse predicauit Joh. xvj. Venit hora cum iam non in puerilibꝰ loquar. sed palam de patre annūciabo vobis. Sic dicit postea nos ibidem. Ecce palam loqueris t parabolā nullā dicis. Sic igit patz q in verbis illis angeli in die ascensio nis significauerit. hic nobis palam inquiunt. De natura ꝓ dicatorum. Ipse inquit. De humanitate subtracturus. Iesu ex. Sufficiat. Unde de ascensione vbi inuenies ꝛc.

Explicit littera. X.

Incipit littera. Z.

Zelus. Nota proprie q

Zelus dicit esse amor quidam vel velle de minio amoris. quidem. t inde est q zelotypus dicit ille qui ita feruēter diligit aliquē q nollet q̄ ab aliquo alio amaretur ita vide. atorem sibi appropriari cum actiuā ꝙ passiuā q velle quidē aliquē diligi vel quādo ab alio adamat. Et inde ē q etiam zelus sumit p inuidia: quia inuidus inuidē diligi ꝓ sperat. quidam q ipse velle est videt q alius ꝓsperat. Reuertet ꝙ notādā q zelus i scptura accipit p aliq̄ effectu no seruato vel rigoroso. Et sic nota q inuenis i scptura Zelū Dei. Primus est feruentis rigoris.
Iusti. Secundus est ingenij amoris.
Impij. Tertius est vehemēs liuoris.

Dico igit primo q inuenit zelus rigoris t ille est zelus iustide ciuitate. Deus est tanto zelo diliḡ t tam ꝓpriam suam q si aliquat⁹ t fidem ei frangat. t adulterę cyabolo ꝙ peccatum se iungat. ipsum solet vt zelotypus punire t contra eum p iustitiam vindicare. nullo est modo valt q ali quis illi vxori pueri cum copulet. vel q aliqs ab ipsa pue ri cum ecolat. Unde ipse de anima vel ecclesia dicit Ezechiel viij. Zelatus sum zelo magno. Talem est zelum con tra ipsi⁹ sponsam nobilem in incarnatione. vbi tanq̄ zelo sus ait p humana natura q̄ eam sibi voluit copulare Esa. ix. Zelus domini exercituū faciet hoc. Et ideo sum bono ze lotypus illam vxorem suam. i. animā vel homē quādo vi det q̄ cum aliqs modo. i. carne t cyabolo colloquit vel fa cinus malum habeat. ipse solet punire t libellū repudij sibi dare. d. Ego sum tuus zelator diligens t vltrans iniquita tem patrū in filios. Exemplo homis ꝙ homam sanctā adul terans cum pardo solet punire t ꝓter quidam zelum q̄ offensa sponsi solet contra eam feruere. Sic vere facit de⁹ de anima que cum cyabolo p vicia fornicat q̄ possit, me sic in iudicio q̄ completur illud ps. Accendetur zelus tuus velut ignis. Certum t eduere q̄ zelus t ignis assi mi. Homo est nūq̄ est zelotypus de muliere quia nō amat. Et ideo tunc qui ecclesiam solebat zelare. t. p ipsi⁹ concilia aduersarijs exponere. ipsamq̄ peccatis caligare t puni re. iam videtur tendinquere t de ipsa penitus non curare. Homo est non libenter est zelotypus de muliere quādo vi det q̄ vxor sua se exponit. Sic q̄ ipse videt q̄ anima vel ec clesia se ofibus vicijs exponit. iam non videt zelotyp⁹ de eadem. q̄ ꝓ te multos quos ad iniquitates castigare nō cu rat: t de colla quam tribulatam non iuuat. Patet igit q̄ inuenit zelus grandis rigoris. Secundo dico q̄ inuenit zelus sanctę amoris: t ille est zelus quo iusti zelant bonum dei. t ecclesie. t fidei. t cuiꝰ cuiuslibet alterius viri iusti in q̄ ꝓ ipso sunt zelotypi inuenti q̄ sufficere nequeāt sibi in tam aliquid videtur vel velle. Exemplo spum ꝙ ita al quando sua videat adire q̄ quisq; ea tetigerit statim solet contra eum inimicare. ad vindicandū. quia specialis se ar mare. Exemplo etiā aspidum. que sm̄ Ps. in zelant pro coniugibus. q̄ occidi solent persequi t inuadere. t ei ma gno furore vindicte ipm̄ impetere t punire. Cum igit ec clesia patria. fides t veritas diuis nomitis sint pugna t aliquis nostra ipsos p amorem debemus diligere. et eo q̄ pro ipsis debemus zelare. t ipse facta iniuria q̄ vi bus vindicare. t eis iniuriantes impetere t mulcare. d. illud in ps. Zelus domus tue comedit me. Exemple simo Numeri. xxv. Qui videns iniuriam diuino nomini publ. ac fieri. t contra legem cum socia mediante virga te filijs israel publice fornicare. accensus est zelus eius. t accepto gladio interfecit virūq. Cuius exemplo iniuriantes deo. t ecclesie debemus punire. Unde de ipso finees dicit. j. Ma chab. ij. q̄ finees zelando zelum dei recepit est in celum. Tertio dicit q̄ est zelus grauis liuoris. t sic per zelum intelligit inuidia: quia mul ti diligit ꝓ iam gloriam. q̄ videt eis q̄ sibi in aliquo se rogat quādo alij iuuenes gloriari: quapropter ad ze lum. t inuidiam cōmouent. Zelus est quādo quis videt et eo q̄ se minus videt diligi q̄ alteri. t aliqs plus diligi q̄ sepsum. Sic multi quia videt q̄ mulier forma plus alios amat q̄ sepsum vel falsum q̄ non amat. vel amat solos ipsos zelotypi efficiunt: t contra eos ad iram t inuidiam concitant. Similes eam qui nunc tolet quādoque alium eam in hospitium introduci. t a domino dilig. Unde de iudeis dicit Actuū. xiij. q̄ videntes turbas cōuenī replet sunt zelo. t contradicebant ꝓ inuidia verbis pauli. Inuidus enim. t zelotypus statim quādo videt bonum. t q̄ alij eum amare solet inuidie zelo flagrat: dicit. j. Cor. iij. Cum sit inter vos zelus. t contentio nōne carnales estis Quia bonū considerant finem malum: t ideo non zelant nec inuident. nec capiunt. nec desiderant ꝓpterea bo norum finem temporalem. Unde in Ps. Noli emulari in malignantibus neq; zelaueris facientes iniquitatem. Sic igitur patet qualiter est zelus impij qui est inuidie. zelus amoris qui est viri iusti. zelus dei qui est iustitie. Et de supra de vindicta.

Zona. Cum zona fit ad cingulum ei quo corpus stringit ⁊ cingit. Possumus per zonam intelligere omne illum virtutum quo mores nostros colligat atq; stringit. Sunt igit zone in scriptura quadruplices .i. ingulum refertur ad.

Perfectos. Perfecti ei cinguntur cingulo temperantie. Et sic dicit de Jehane Mar.j. q ipse erat cinctus zona pellicea circa lumbos.

Sanctos. Sanctos. Et tunica .n. est zona pellicea p eo q strictior est atq; longa. Inferi cingunt cingulis aureis. Sanctos ei stringit cingulo bonum certamen. Zona .iij. Regu.j. Circumdedit ei cingulo fortitudinis. Et mittit cingunt cingulo symbolice scribit. Ignis ei ⁊ pene infernales arcent miseras animas tanq; zona pl. Fiat ei sicut vestimentum quo operitur ⁊ Beati cingunt angulo lenitie. Gaudium ei ardentis bonitatis tanq; zona accingens Apocalyp. Peccatrici ei in penam zonis surcie. Hiis igit premissis possumus aliqd dicere de zonis hominū perfectos ⁊ maxime prelatorum. Hominī ei non sufficit nisi virtutes quibus ipm angat: ⁊ operet ⁊ plures habeat. Et sic notabo q homo quādoq; cingitur circa pectus-qnq; circa ventr.-qnq; circa renes. Sic vico q tres zone spirituales debent esse in homine .i. Zona Caritatis ⁊ amoris. Zona charitatis cingit pect⁹.

Parcitatis ⁊ abstinētie. Zona parcitat stringit corpus

Castitatis ⁊ continētie. Zona castitatis ligat lumbos.

Primo habeat zonam charitatis qua pectora stringatur Charitas ei est zona viva qua homīs deo ⁊ primo iungit: ⁊ que nostros renes stabiliter atq; stringit. pectus ei id est cor zona huiusmodi cōstringatur. ne ab amore dei ⁊ proximi lapsum. Et aduerte q zona ad minus debet habere tria instrumenta de metallo scilicet

Fermdlum in principio. mino. Per fermdlum zona stringitur vel ligatur.

Medium in medio. Per medium zona stringitur vel ligatur.

Mucronem in fine sue circumferentie. Per mucronem zona nomine efficax retractat. Per mucronem ne filum debuat contrāf. Charissimi ista tria signant tres virtutes que zonam charitatis debent comitari. Prima ei virtus largitatis vel clemētie. Ista ei fermdla que zonam clargit ad proximum: ⁊ eam stringit ⁊ replicat ad seipsum. Dicit Ysaias in cmēf. illud istantū tenus apposuit. vt ego ibi subtrahis proximo largitatis. vt vnde caro tua affligitur. caro egestatis primi reportat. Secunda ei virtus fortitudinis ⁊ prudentie. ⁊ ista ei medium: quia .i. prudentia mouet mentem debet zonam amoris ne nimis ad proximum effluat coherceat: ⁊ sibi certos ⁊ limitatos terminos seruare. Amor ei ⁊ prudentia semp simul debent esse. Prouer. vii. Et prudentiam vocabi amicam meam. Tercia ei virtus stabilitatis ⁊ perseuerantie. Ista ei ei est mucronem ei omne finem zone quia perseuerantia requirit in charitate cui a solam perseuerantia coronam meretur. Ideo dicit Seneca. Ista diligimus ac retinere nō licet. Et sic talis zona charitatis figuratur Apoca.j. vbi scribit homīnis incessu. Qui ipse circa mamillas erat munitus zona aurea. Harum ei quod vadeq; se volant signat charitatem-que se volare ad deum ad amicum ⁊ inimicum. Mamille ei que lac emittit significat largitatem ⁊ pietatem. que lac beneficiorū effluat. ⁊ indigentes reficiat atq; potat. Ista pulcre debet esse accincta zona aurea charitatis. que mamillas circumcat largitatis. Mas sicut in zona portatur bursa ad erogandum nummos ad fundendus. Sic zona charitatis debet habere bursam ! pigritie ad pernandus bene laborantes. vt vnusquisq; mercedem suam accipiat fm suos labores. j. Corinth. ix. Et gladium spiritus ⁊ fulminatis ad fundendum ⁊ punindum perperas opiones Rome. xiij. Non ei frustra gladium portat. Et sic ista charitas erit sibi zona iustitie. ad quod pertinet bonos premiare ⁊ malos multare. Et sic de eo pōt sibi illud Eccl. dv. Dedit illi dominus sacerdotium gentis beatificare illos in gloria. ⁊ vt det illi zonam iustitie. Prelatus igit habeat vel induat zonam charitatis qua pectus cingat.

Secūdo habeat zonam parcitatis qua venter stringit. Parcitas ei ⁊ abstinentia ei quedam zona que stringit ventrem. nec nimirū ipsum relaxari per gulam vel per rapinam: vel sic quilibet iustus sit similis formice que habet ventrem valde strictū ⁊ pectus latum. quod etiam de canibus nobilibus reperitur. Ad significandum q talis debent in ventre .i. in ventris inglumie per abstinentiam esse strict. in pectore vo .i. in cordebent per lapidem esse lati. figurati in beato Johanne abstinentissimo de quo dicit Matthei iij. Qui ipse zona pellicea circumcinctus erat. Habeat igitur zonam parcitatis qua venter stringatur. Tercio vico q habeat zonam castitatis que lumbos arcet ⁊ ff. Dicit sicut homines pedum consuescunt se zona ⁊ balteis cingere supra lumbos: ⁊ sic possunt ensem ⁊ gladios pro bellando. Sic vere nos castra carnem plicturi debemus lumbos nostros zona castitatis arcere: ⁊ carnis delicias tanq; vanas vanas gladio extirpare. Sicut ei dicit Hildo. ⁊ ysaias. Et specie carbunculi que zona candida est precincta. que enim nobilius indicat. Quia pectus ei inter carbunculos .i. inter iustos nobiscum apud deum reputant: qui zona candida castitatis per ceteris accingunt. Figurati in beato de quo iij. Regu.j. Cir pelibus occurrit nobis zona pellicea ⁊c. Zona pellicea que de pelle mortua animalis efficitur. mortificatio. nem carnis. vel etiam mortis memoriam designat. que sex ambo ad castitatem sunt necessarie ⁊ tu carnis continentiam oportuna. Et sic vico q generaliter sunt tres zone in homīe. scilicet zona circa renes que ei castitas. alia circa ventrem que ei parcitas. alia circa pectus que ei charitas. Qui nobis ad veram nobis perducere dignet ille qui viuit et regnat p secula seculorum. Amen.

Deo gratias

ordinamenta. Sicut de turri dicit dicitur Cant. iij. q edificata est cum propugnaculis. In turri ergo munita vel antepugnacula sunt virtutes. bon⁹ officium. scientie. sciencie. et cetera spiralia bona ⁊c. Vide infra de Pugna.

Prospicere ◦spicere. ⁊ inspicere. et infra. vbi respicere. Et vbi videre. Iuuen. Contemplari et cetera similia.

Prosequi. Nota q prosequi idem est qđ aliquid contendendo cum diligentia sequi. Dicimur ergo vel pro aliqua re prosequi prosaturanter et diligenter contendendo sicut cum dicit q aliquis prosequitur rem suam. Aut pro aliqua persone affectatione. Multa q possunt dici de prosequende bone societatis. sed inuenio nisi quatuor necessaria de prosequi. Vide ergo vbi. Tractare. Laborare. Expedire. ⁊ vbi. Societas.

Prosperitas. Cum prosperitas nihil aliud sit q successus rerum prosperarum et quietus. hinc est q hi rerum qualitatem posuerunt qui dixerunt rerum prosperitatem. Nota q sm q res sunt Celestes. Spirituales. ⁊ Eternales. sm hoc possum⁹ dicere. Qđ est triplex prosperitas. scz Celestialis et periculosa. Spiritalis atq virtuosa. Eternales ⁊ solacula. De prosperitate celestali dicit in Psalmo. Beati cuius adiutor in eo qui prosperatur in via sua in homine facente misericordiam quoniam eam et rorem celo dedit ⁊c. De prosperitate celestali ⁊ spirituali dicit q. Paralipm. Credite prophetis eius ⁊ dirigetur cuncta prosperabuntur. De prosperitate eo superiora ⁊ eternali dicitur in psalmo. Prosperetur iter facite eius saluantū nostrum dominus in eis in secula in sancto. Sed qz de prosperitate celestali ⁊ non de aliis se principaliter mentio in scripturis. Spectacula etiam de ea sepius facit mentionem. Ibi quia multa de ipsa in multis locis iam sint dicta: restat tamē adhuc aliqua dicenda de eadem: que etiam alio modo ut dictum est vel fortuna. q sic est magis mundi q amicabilis magis fugienda et amplectenda magis negligenda et diligenda. Ista illud est dicit Seneca i epistola xvij. vbi dicit. Ad ille formati boni suspectus pondus ille Mundus est illa fortune ira. de qua. Nam ⁊ fera ⁊ auis aliquis obtentamento decipitur. Ad consequēdum ergo mundane prosperitatis ⁊ falsi et fortunemeandi est q ista fugiat. f.

Hominū amicitia occultare. Primo ergo dico. q
Crimina pellit enim crudare. mūdi prosperitas occul.
Debitum celitus vendicare. tat hominū amicitiam
Honoq; prudentia declarare. Sed in veritatem est in
Animū sapientiam obfuscare. prosperitate videtur q
Inferni turbulens pugnare. verus est amicus. Qui
liber est non se amicum habe qui est in prosperitate. Quia
vt dicit Seneca. Amicum prosperitas nunq̄ reperit. sed aduersitas probat. In altare est gloria vanitas ⁊ vigilantia. ⁊ in hyeme dormitat. In altate est gloria vanitas ⁊ vigilantia. ⁊ in hyeme dormitat. In altate ista solent fulgere que nunq̄ solent in hyeme apparere. Canes ea homines bene vellites solent applaudere. nudum ea solent lodere ⁊ mordere. Ad hominem ea quem habet os vel panem. cauda inclinere solet. Item ea quando ea plus fertur vel quādo panem consumplerit solet cum dimittere. Ac ea amplius nō curare. Et sic manifestū fit. q non legebat homo cibum panem. Sicut diuitem hunc homo est in altate prosperitatis. ⁊ ea habet vestimenta ea vel panem bonum. qui illusionibus p̄ caldubio inuenit circa se vigilantem ipm̄ p fictam amicitiam frequentantes. ⁊ ad eius obsequia inclinantes. Panem bis. xvij. Multi colūt glorium potētis: ⁊ amici sunt omnis tribuentis. Stultus ea os ad bonū aduersitatis veneri quilibet vadit domi: nulli vadit circa ea cōparere. ab hoc ipso: vt quisq; vadit frere si qđ poterit alibi acquirere Panem. ea. Si habueris amicum eorum. simul habueris deridentem te. Et Seneca epla. ix. dicit. Hoc re. f. valitare solemne: amicorum turba circūfedet. circa enim se ingēs solitudo est ⁊c. Prosperitas igit occultat amicitiam. quia sic in prosperitate nescit q̄s vere diligit: vel do fict. Vnde dicit Psidonius de filio bono. Ibi. Cum do in prosperitate diligit nescit an sperent sua piperitas diligat ⁊c. Secūdo dico q nūdi prosperitas exclat criminū pellentiam. Constat eni q homo q̄ est in prosperitate facilius labit ad peccā. Ista eni fides

Dico q ista de inflammat p auaritiam. Ebes eni quod est ignis ardens fructibus ⁊ ipsas Mentes p nostalgiā enervare. seruentissimū tractus q̄ sunt dicit Plinius. Formice etiā quite ⁊ seruate aruis in estate per calore cauernas suas intrare ⁊ sic q̄s diuitie aurei perdit. Aqua eni cum calce liquefactur calcem magis in ipso accendit: q totam calcis substantiā fumare facit: ⁊ cum in pulueres redigit ⁊ extollit. Item etiam tū amplius exardescit quanto q̄ de oleo amplius admiscet. Sic ea in q̄ prosperitate vbi fuerint diuitias plus abundant: ⁊ vbi aqua ⁊ oleo a mūdi bonoq; q̄ adipe ni aspergit ⁊ lenitur. Sic ardet auaricie amplius calescere a homine in cauernas terrenas per affectum inducere. fures malos exercitatos emittere. ⁊ ipsi ab integritate rectum exstinere et exstolere. ⁊ auri quod possidet. habet. ⁊ etiam quos prius habebat pdere et amittere. vnde Crisostō. dicit lib. de curatis magis. Nouerca virtutum prosperitas. beatitudinis suis hic taliter obsequit vt in fine per miam operet. Ista ergo infamat p auaritiā. Qđ hinc si garrati ea Apocal. xvij. vbi dicit. Qz ydam angelus ebrius de fulcam sua in sole et omni ea ei ebs affligere hominē. Sol eni claritatē signat splendorē mūdane. prosperitate in quam procerto angelus habens falcem auaricie offendit ⁊ sic homines in cupiditatem ebs malorum exercitatos affligit. Iudit. xvij. Dicit ebus super caput meum ⁊ rex meus est. Ista ergo infamat per auaritiam. Item dico. q ista denat per superbiam. Facile eni q homo qui in sue acubus prosperat. in superbiam elicit. Ornatus eni quidā sentit ebus seruis: facit alte sacere edes suas. accipit aurē rege turbulentes. Aqua eni cum calce liquefacta ⁊ ignita ea qui est hydrocalx: tales est condicio q̄ si quis nouiter de dem fuerit balneatus. ventrem sibi plume ⁊ in naturam vestis cooperiunt. vt dicit Ouidius libro. xv. Metamorphoseos. Sic vere dicit q̄ seruitium prosperitatis filios adoptionis facit. ⁊ ad seruitutem diaboli ⁊ superbiam facit. quorum sēz de se immoderate gloriat ⁊ alios vilipendit. Vnde eni qui in aqua prosperitatis balneatur in vestimentis vanis. ⁊ in viros superbos mutant. ⁊ ab humana specie transformantur. Vnde de superbo Babylonie rege dicit Daniel. Cor eius ab humano immutatur: ⁊ cor fere bestiale. Vnde de petrus ruseñ. in epla dicit. Qz res infima est felicitas q̄ alios in superbiam erigit. alios q̄ primum vitiorum. scz superbiam. Item dico. q ista maculat per ignominiam. Dicit eni non corrupta corrupit animalia. sic prosperitas. Equus eni impingunt' recalcitrat. sic caro per prosperitates impinguata. Exemplū habemus de salomone quem forma prosperitatis sue inuite carnis luxurie expugnabat. iij. Reg. xj. Iuxta de dauid q̄ sum esset in prosperitate ⁊ peccā adulterii. per petrauit. ij. Regum. xj. Vnde dicit Aug⁹. epistola. cxxxvij. Prospera hui⁹ mūdi habenda vera ⁊ aperitas. falsum iocundum. certū solum. incertū voluptuosū ⁊c. Item dico q ista enervat p nichilitatis. q. pcerto vt dicit hō qui in rebus prosperat nūq̄ in virtute roborat. ⁊ pcipue infirmatur ⁊ enervat. Prosperitas eni est de fore q̄ dicit saluacio. de quo dicit in Psalmo. Ibi. ⁊ vidi impium exaltatum. ⁊ eleuatum sicut cedros libani. Et transiui ecce non erat. ⁊ quesiui locum eius. non inuenit. Ad pro tanto dicit. q̄ pro virtus atque illius statim effeminat. ⁊ a virtute virili in femineā mollitiem cum mutat. Sic vere facit aqua mūdane prosperitatis. quia pcerto ista possessores fuge effeminat. ⁊ a vente fortitudinis virilis ⁊ actiuae vitae. ⁊ mar et immutat. Sicut eni dicit Proverb. j. Prosperitas stultorum perdet eos. Quia loquitur illud est verū q̄ prosperitas q̄ superfluit ⁊ abūdat: solet hominē effeminatum exfolueare. ⁊ ad vitia ostia declinare. ⁊ virtutibus omnibus spoliare. Et hoc est quod dicit Seneca. Vitia inq̄ superfluit nocent. segetem nimia fertur vberitas. ramus fructuum onere frangitur. Ad maturitatem non pueniūt nimia fecunditas. Hoc idem animo cuenit. quos immoderata prosperitas rumpit. quia sq̄ in suam miseriā hoc ex-

ur. Patet ergo q̄ prosperitas tēporalis animū pessimat.

Tercio dico q̄ prosperitas corrumpit rebelles ecclesie. Prosperitas est similis est glacies que dum splendet, facilius tamen frangitur. Iuxta illud Senece in Proverb. Vitreus est animus cū splendet frangit. Ista ē sicut rota ars de q̄ cum magna celeritate componitur: et tamen facillime dissipat. Ista est sicut nebula vel sicut nubes q̄ boni nec refrigerare videt. et tamē facillime calorē solis modici effugat. Quia vix modū prosperitatis licet modo videat lucens splendes refrigerās et obumbrās ejus tamē est instabilis essētie et nature q̄ modico ardore tribulationis vel mortis ad nihil redigit. et subito dū nō cogitat p̄ fenestras dissipat. Illud ad Hām querēbe videm⁹. Filios eius quos peperit deos et filiolos aliqs vidim⁹. subitus infernus nos ruinosus corripuerat aspexim⁹? Et ibi aliqs vidim⁹ reges et magistros regere videm⁹? subito decipit. Et ō certe fuit Seneca ejus in. Moli inde bene tranquillum confidere. In mundo est mare exortū. et cedes die que euāgelia loquunt absorbent. Ista ergo commune rebellium ecclesie.

Quarto dico q̄ ista cōmendat bonos patientia. Boni est et patiens q̄ mūdi prosperis bene fruit: vtp̄ ipsa non subsistunt ō in malos emendant. Multa est malis sicut alia que bonis sunt pōsita. Serpentes est cycutas et cerasos nutrit: q̄ tamē alia alibi interficit. Iusti⁹ⁿ⁹ enim pro patiente⁹ est abus. q̄ tamē est aliqs venenosus. Similiter est vtile in patiente⁹ nō fuisse ethi simul venenosum ad cor ascendere. Excellus etiā calcaps in cycuta solet ibos ebeos venenosos cōsumere et digerere. et sic illos auros solet tales ebi nō interficere ē nutrire. Sic et mūdi prosperi. que de se sint male venenosa et periculosa. sicut sugere ē ossifragum bene tamē vtentib⁹ et ordinate administrātib⁹ sunt fecundus fructuosa. Oportet tamē q̄ illi strictas vestes i. strictas pcientias et scrupulosas habeant: et q̄ ardore charitatis leuicant. Tūc est sum⁹ venenosus. i. mala cōplacentia de illis malis cibarijs ad cor nō ascēdentibus. Bene charitatis cordi cibantur et in spūale anie nutrimentū transite. Sic videt loqui Gregorius in pastoral. vbi dicit. Qz plantis vt et p̄speritas clarco aliqs datur vt ad vitā promoueat mediocrem. Simili et ex p̄speritate tpāli venitur ad p̄speritatem eternā. pū. Prosperos aut facit deus salutem nostrum. Et merito tales q̄ hoc p̄speris indebite vtūtur: eternis p̄sperit⁹ⁿ⁹ priuant. q̄ ex difficultate ē salutari in p̄speris q̄ in aduersis vnde Aug⁹. li. de verbis dñi. cap. pū. Magne felicitatis est a felicitate nō vincī magne virtutis est cū felici esse luctari. Sic ergo patet q̄ p̄speritas offendit bonos prouidentia.

Quinto dico q̄ p̄speritas obfuscat animi lapsum. Prosperitas ergo mūdana ē ille fons abyssi q̄ pauperib⁹ oblionē inducit. Est ille fons sardinie q̄ sitiens de eius potest. Est ille fons arethusee dyane⁹. q̄ semel bibentes facit abhorrere vinū. Est ille amnis oculi q̄ facit lyncibus q̄ potūt facit tanq̄ ebrij vinbare. et pauculos charissimi: illi q̄ aquā mūdane p̄speritatis bibūt. z tanq̄ et salutē spūalem oblitos reddit. Et q̄ gratias animas dolorū volūm vbertim⁹ z lapsi perdit. Et q̄ pauci ē vinū. Consolatiōn eterne glie z diuine sapie vilipendūt. et vbertim tanq̄ pessimi ebrij nescit quid faciūt. in veritate tinbant. z in vicio eius cadūt. p̄. Turbati sunt z moti ē sicut ebrius: z omnis sapientia eor⁹ deuorata est. Et ō Tullius li. de amicitia dicit. Qz nō solum ipa fortuna cecā est: sed eos etiam cecos efficit quos complexa est. Ista ē fabula sicut animi lapsum.

Sexto ait⁹ dico q̄ ista p̄cedit inter. ni nubilositā. q̄ penūltimo sicut magnus calor sperdit et figurat ejus magnum planū. sicut ludus delphinor⁹ i. mirigūat maris fluctuum turbulentū. Sicut insuper fulcit anie in hoc mari ludens z mare cantans signat futura. Aspexerem z pestilentū: vt dicit Isido. z Plin⁹. Sicut. super eius quo motū est vicinior tanto est letior z fluuius quanto min⁹ est profundior tanto est plenior. Sic et loquēdo spūaliter homo q̄to mūdi prosperis est magis plenus. et in ejus mūdi latices plus incūbit: tanto magis in hoc mūdo ab illius amore lapsus? occupatus: ito mari. i. monte z infernū amaritudine facilius intrat. z tanto ocyus ad tanq̄ enig eterne cibus adueniet z festinat. vnde Innocē. lib. de vilitate condicōis humane dicit. Semp humane letitie luctus reponitur succedit. et q̄ incipit in gaudio cedit in merorem. Multum est p̄speritas multos amaricando? est respōsio. Dicit sic q̄ dicit. Extrema gaudij luctus occupat. Et breuiter charissimi illud est verū. q̄ affluentia mūdane p̄speritatis signū est z pandūtū eterne aduersitatis. Maria fm Ambrosiū. Comm⁹ successus equalium eterne damnationis est indicū. Patet q̄ charissimi q̄ mūdi prosperitas est ve dictum est eterne pestilentie desiderium. Mundialis sapientie obscurantia. Humane prudentie tenebrarum. Multipe cupidinis occupatrix Crimini artium et generatrix. Fallacie amicitie generatrix. Ista ergo ad plenū de p̄speritate sufficiant. q̄m locis z multis multa de ipa multiplicit dicta in hoc ope est tractata.

Prosternere. Dicit q̄ sicut homo corporaliter prosternit vomiendo. cadendo. adorando. Sic spūaliter hō prosternit. Quādo vomit spūualibus. Quādo cadit in infidelitatē? Quādo adorat in idolatrijs. Ista est triplex prostratio. scz prostratio Iniquitatis. Primo ergo dico q̄ aliqs p̄sternitur Aduersitatis. per iniquitatem. Sicut est dictum nō potest humiliatis. prudenter contra deponit q̄dm sit eternum Et ideo ante ora pedes eius ei canda mittitur ligare: et ejus ad terram possit prosternere. vt sic possit contra eum prudenter. Miles enim aduersarū sūi facilius vincit: quādo ipm ad terram vidit z prostrauit. Incipiet mūdi z heresiarche ipm pedum suum primo ad terrā prosternūt: z post ipsum peruertit z occidit. Sic vt dicebā? sume z anus offa nutritur boium a flatu gñe z ab erectione contemplationis. inferius ad amorē pecuarū z animalū detrahere: et ipm post se p̄ auricium ē lupum angulare. Ibi est q̄dm est erectio ad celestia z ad deum p̄ contemplationem tuendum et affectionem a dyabolo non vincit nisi prius ad terram detrahat. z ad imū per adiectabilia prosternat. Et ideo anime peccatrix dicit Luce. 6. Subter esse ignē et lectos fuum prosternebatis meorum. Et de peccatorib⁹ patet in. 4. Regum. xvi. Ecce malignando prostrata hic illuc q̄ fugiens. Illi ergo prosternūtur q̄ iniquitatem. Secundo dico q̄ aliqui prosternūtur q̄ aduersitatem. Et sic prosternūtur multi de altitudine dignitatum z prosperitatis mūdialium. Infernus ad flamm pungendo et aduersitatem quandoq; etiam ad flagellum mentis z infernalis calamitatis. Et de hoc Luce. xix. Circūdabunt te inimici tui vallabunt circumdabunt te z coangustabūt te vndiq; z ad terram prosternent te. Et bene dicit inimici tui. quia sū plures inimici ad istam prostrationem cōueniunt. sū deus frustraliter indicando. Demones valde crudeliter accusando. Mundus eos quando. Iniquus ipsos quando. Et subdit. n. sunt aures que inter pudicos computantur. pio eo q̄ vna cum semoribus carnibus velantur. Ille autem singule q̄ se aliquod animal non mundū. sed congregant plures simul ipsum ad terram prosternūt: z sic ipsum deuorant z occidunt. Sic vere illi inimici peccatorum singulariter eos non prosternūt sed congregati simul. scz deus. dyabol⁹. mundus et infernus ipsos prosternūt deijciūt et affligunt. vñ Deuteronomij. xxv. Quem signum plagis iudicabit prosternere: et coram se faciat verberari. Illi ergo prosternitur per aduersitatem. Tercio dico q̄ quidam prosternuntur per humiliatem. Unde Thobie. xii. ca. Prostrati per tres horas benedixerunt deum. Per enim non potest ledere hominem ad terram prostratum. Unde est ergo vt homo per humiliatem z orationem coram deo se dejiciat z prosternat: vt aper. id est est diabolus ipsum non deuoret neq; ledat. Sic faciebant ille filij Israel. Iudith. vii. Qui videntes multitudinem inimicorū: prostrauerūt se super terram mittentes cinerem super capita sua vnanimes orabāt ad. Patet ergo q̄ prostratio duplex. Iniquitatis. Aduersitatis. Iniquitatis. 2. Vide de ipsis in singulis titulis. Et vide supra de Cadere. et de Inclinare. Et de Incurvare. 2.

Protegere. Dicit q̄ protegere idem est q̄ defendere vel saluare. Idem est etiam quod liberare et iuuare. Sed quia de iuuare. liberare et saluare satis dictum est hinc est q̄ breuiter de